This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

Digitized by Google

600095820U

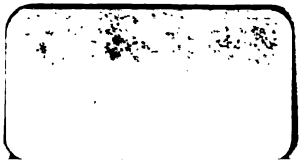

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

POETAE LYRICI GRAECI.

RECENSUIT

THEODORUS BERGK.

EDITIO ALTERA AUCTIOR ET EMENDATIOR.

LIPSIAE,
APUD REICHENBACHIOS.
MDCCCLIII.

Londini,
Williams & Norgate. David Nutt.

292. e. 81.

Digitized by Google

Digitized by Google

AUGUSTO MEINEKIO,

FRIDERICO THEOPHILO WELCKERO

D. D. D.

THEODORUS BERGK.

Digitized by Google

Digitized by Google

PRAEFATIO.

Ἀνδρῶν δικαίων χρόνος σωτὴρ ἄριστος.

Citius, quam putaveram, mihi redeundum fuit ad studia in Lyricorum Poetarum reliquiis olim a me collocata, neque unquam plane intermissa. Quintus enim iam agitur annus, ex quo retractandae prioris editionis initium feci, ex quo quidem tempore, quidquid otii officiorum religio concessit, id fere omne ad praestantissima haec Graecae poesis monumenta perpolienda adhibui. Sed cum iam altera haec poetarum lyricorum editio, opus laboris operaeque multiplicis, ad finem sit perducta, pauca quaedam praemonebo. In priore editione cum selectas librorum manuscriptorum lectiones subiecissem, nunc integram fere scripturae varietatem e codicibus notatam addidi, nisi quod in Pindari carminibus, Olympicis maxime, non omnia deteriorum librorum vitia recensui, neque ubique, si lectio aliunde satis stabilita erat, sordes omnes Etymologi Gudiani aut Prisciani codicum exhibui, neque tamen credo praetermissas esse a me lectiones, quae quidem alicuius sunt momenti; fortasse tamen vel sic non deerunt, quibus videar modum excessisse in codicum lectionibus commemorandis, sed malui in hanc potius partem peccare. Adhibui autem ubique quantum licuit editiones novissimas, quae ab hominibus doctis ad artis criticae leges emendatae sunt, ex quibus editionibus codicum notas petii, quas qui accuratius cognoscere

Digitized by Google

velint, illas ipsas editiones adeant, necesse est. Hominum doctorum coniecturas quanta maxima potui diligentia notavi; etiam ex iis, quae parum probabilitatis habent aut reiiciendae videntur, permultas commemoravi: contra in locis difficilioribus, ubi omnis coniectandi labor prorsus incertus est, saepe malui silentio praetermittere, quae ipse suspicatus eram, quam vana opinionum commenta in medium proferre *). Omnino enim in recensendis horum poetarum reliquiis hanc legem secutus sum, ut quam proxime ad librorum optimorum auctoritatem accederem, itaque haud paucis locis lectionem quamvis aperte depravatam intactam reliqui. Quare etiam in dialecto, qua quisque poeta usus est, restituenda satius duxi plerumque codicum auctoritatem sequi quam omnia ubique revocare ad illam sermonis aequalitatem, quam hoc tempore grammatici nostrates, qui dialectorum arcana soli norunt, sectari solent. Alia fortasse emendatiora etiam proponi potuissent, si nova adhibere licuisset subsidia: velut in Pindaro perpoliendo cum essem occupatus, frustra identidem operam dedi, ut codicis Vaticani 1312. vel collati vel conferendi fieret copia. Omnino autem operis laboriosi difficultates auctae sunt eo, quod cum multorum librorum usus domi esset denegatus, coactus eram aut ipse adire exterorum bibliothecas aut aliunde arcessere libros, quibus ad tempus tantum uti licuit: sed non possum non gratias agere quam maximas viris amicissimis, Bonnae, Cassellis, Gottingae, Heidelbergae, qui libris suppeditandis haec mea studia adiuverunt. Illud quoque accessit, quod priusquam licuit librum ad umbilicum usque adducere, Chattis relictis, quae mihi altera paene patria fuit, domicilium huc transferendum fuit, id quod moram haud exiguam operi attulit.

*) Illud praeterea hic moneo, me ea fragmenta quae ex coniectura tantum alicui poetae aut carmini vindicata sunt *asterisco* notavisse; quae adiecta sunt verba ex suspicione his signis ( ), quae delenda visa sunt hoc modo [ ] notavi. In Orthographia quidquid novatum est, id suis locis significavi, nisi quod in extremo versu νῦ illud ephelcysticon tacite fere adieci, et quod παρ, ἀν, κατ alia scribere soleo, non ut vulgo fit πάρ, ἄν, κάτ, quod mihi quidem videtur ratione carere.

Digitized by Google

Illud praeterea praemuniendum est, cum in priore editione eos tantum poetas in ordinem recepissem, qui usque ad Alexandri Magni tempora floruerunt, me iam fines aliquanto latius protulisse: nam continentur hac altera editione reliquiae omnium poetarum, quotquot usque ad annum 300 a. Chr. n. sive usque ad Olymp. 120 initium vixerunt. Nam inde ab hoc demum tempore, quo regna ab Alexandri Magni successoribus condita satis iam stabilita erant, et discordia, quae omnia perturbaverat, aliquamdiu composita est, novum litterarum Graecarum saeculum capit exordium, de qua re nuper alio loco pluribus disputavi *). Poetarum Alexandrinorum reliquias non magis nunc quam olim recepi, cuius rei rationem paucis in praefatione prioris editionis significavi, et qui norunt qualis poesis graecae indoles illis fuerit saeculis, facile hanc rationem comprobabunt: nam qui me reprehenderunt, quod non simul horum poetarum carmina complexus essem, iis auctor sum, ut singillatim exponant, quaenam ex Callimacheis sint recipienda, quaeve seponenda. Sed in *Anthologia Poetarum lyricorum*, quae his ipsis diebus a me adornata prodibit **), ubi non id agebatur, ut integrae reliquiae poetarum reciperentur, sed delectus habendus erat, etiam Alexandrinorum poetarum et qui insequuntur habui rationem.

Prior editio cum publici esset iuris facta, Schneidewin in Annalibus Berolinensibus anni 1844. censuram egit, quam paulo post peculiari libello edidit (Beiträge zur Kritik der Poetae Lyrici, Göttingen 1844.) comitemque isti se addidit Ahrens qui in Diurnis Halensibus anni 1844. operam a me praestitam sub iudicium vocavit. Quod si solito philologorum more uti consuevissem, in hac altera editione commoda oblata erat occasio, per quam ab adversariis iniquissimi iudicii poenas repeterem, sed sedulo cavi, ne quid in adnotationibus in illos dicerem, neque hic

*) Cf. Annales Antiquit. 1853. n. 16. 17.

**) Anthologia Lyrica, continens Theognidem, Babrium, Anacreontea cum ceterorum poetarum reliquiis selectis ed. Theodorus Bergk, Lipsiae MDCCCLIII apud Reichenbachios.

Digitized by Google

decet de contumeliis amicitiae simulatione mihi illatis conqueri: equidem satius duxi iniuriarum oblivisci, quam illorum via grassari;

Τοὔνεκεν, εἰ φίλος ἀστῶν, εἴ τις ἀντάεις, τό γ' ἐν ξυνῷ
πεπονημένον εὖ
μὴ λόγον βλάπτων ἁλίοιο γέροντος κρυπτέτω·
κεῖνος αἰνεῖν καὶ τὸν ἐχθρόν
παντὶ θυμῷ σύν γε δίκᾳ καλὰ ῥέζοντ' ἔννεπεν.

Scr. Friburgi Brisgaviae
die XXI. Iunii MDCCCLIII.

Theodorus Bergk.

Digitized by Google

PRAEFATIO EDITIONIS PRIORIS.

Poetarum, quicunque apud Graecos lyricam artem illustraverunt, reliquias colligendi et edendi consilium non nuper suscepi, sed iam multis annis ante agitavi, tum, postquam Schneidewinum virum amicissimum eidem operi intentum esse cognoveram, abieci; at ubi intellexi illum delectum tantum ex his carminum reliquiis parare, ibi vero rursus recepi institutum laborem, non inutile me tractare opus ratus, sed quod plurimorum desideriis satisfaceret. Nam singulatim quidem homines docti lyricos Graecorum poetas ediderunt plerosque: quemadmodum Hermannus, Boeckhius, Dissenius in emendandis et explicandis Pindari carminibus praeclaram collocaverunt operam; de Theognidis reliquiis egregie meriti sunt Bekkerus et Welckerus: alii certatim novem qui vocantur lyricos illos poetas illustraverunt commentariis, ex quibus Schneidewiniana Simonidis Cei recensio facile primum sibi vindicat locum; quin etiam minus nobiles poetae interpretes atque criticos nacti sunt. Itaque consentaneum visum est, iam una comprehendere omnium lyricorum poetarum reliquias, in quibus quidem edendis hanc rationem secutus sum, ut nihil nesciis legentibus novatum sit: in critica enim adnotatione, quam subieci, sedulo operam dedi, ut quid librorum manu scriptorum auctoritate nitatur, quidve ex hominum doctorum coniecturis profectum sit, plane posset perspici. Sed ne nimium libri moles augeretur, praecipuas tantum coniecturas easque, quae probabilitatis specie maxime commendarentur, commemoravi. Seclusi autem ab hac collectione eos poetas, qui inde ab Alexandri Magni aetate inclaruerunt, quoniam inde ab eo tempore graecae

Digitized by Google

poesis ratio prorsus immutata est, ita ut iam non liceat tria illa praecipua poesis genera, sicut ante, distinguere.

Iam siquid in colligendis corrigendisque horum poetarum carminibus aut praetermisi aut peccavi, erranti condonabunt aequi iustique arbitri, qui non ex iis, quae falsa aut prava sunt, sed ex iis, quae nitent, etiamsi non sint plurima, pretium operi solent statuere; qui illud teneant, hoc opus varii multiplicisque laboris esse et per multa temporis intervalla, cum aliis impeditus essem negotiis, confectum esse.

Superest ut gratias agam viris amicissimis, Augusto Meinekio Berolinensi et Christiano Schubarto Cassellano, quotidiana propemodum consuetudine olim mecum coniunctissimis, quorum ille emendationes aliquot praeclaras mecum communicavit, alter quae ex Vindobonensis bibliothecae copiis in suum usum converterat, mihi ea qua insignis est liberalitate concessit, ita ut mihi liceret cum alia, tum potissimum Phocylideum quod vulgo perhibetur carmen multo auctius atque emendatius in medium proferre.

Scripsi Marburgi Chattorum
Calendis Novembribus MDCCCXLII.

Digitized by Google

INDEX.

Pindari Carmina.

	Pag.
Index carminum	1— 6
Index temporum	7— 13
OLYMPIA	14— 79
PYTHIA	80—149
NEMEA	150—197
ISTHMIA	198—227
FRAGMENTA	228—310

Poetae Elegiaci.

I.	Callinus	313—315
II.	Tyrtaeus	316—325
III.	Asius	326
IV.	Pisander	326
V.	Mimnermus	327—333
VI.	SOLON	333—354
VII.	Cleobulina	354
VIII.	Aesopus	355
IX.	Demodocus	355—356
X.	Phocylides	357—360
XI.	Pseudophocylidea	361—375
XII.	Xenophanes	376—380
XIII.	THEOGNIS	381—454
XIV.	Hipparchus	455
XV.	Pigres	455
XVI.	Epicharmus	456
XVII.	Aeschylus	456—457
XVIII.	Sophocles	457—461
XIX.	Ion	462—466
XX.	Melanthius	466—467
XXI.	Archelaus	467
XXII.	Hippo	467
XXIII.	Empedocles	468
XXIV.	Dionysius Chalcus	468—470

Digitized by Google

		Pag.
XXV.	Euripides	471—472
XXVI.	Thucydides	472—473
XXVII.	Alcibiades	473
XXVIII.	Agathon	473
XXIX.	Ænesus	474—479
XXX.	Critias	480—483
XXXI.	Iophon	484
XXXII.	Socrates	484—485
XXXIII.	Antimachus	485—489
XXXIV.	Plato	489—496
XXXV.	Simmias Theban	497—498
XXXVI.	Zeuxis	498
XXXVII.	Parrhasius	499
XXXVIII.	Praxiteles	500
XXXIX.	Dionysius minor	500—501
XL.	Mamercus	501
XLI.	Astydamas	501
XLII.	Philiscus	502
XLIII.	Aphareus	502
XLIV.	Speusippus	503
XLV.	Demosthenes	503
XLVI.	ARISTOTELES	504—521
XLVII.	Cleon (Siculus)	522
XLVIII.	Crates	522—529
XLIX.	Theocritus Chius	529
L.	Menander	529

Iambographi.

I.	ARCHILOCHUS	535—576
II.	SIMONIDES AMORGINUS	576—588
III.	HIPPONAX	588—615
IV.	Ananias	616—617
V.	Diphilus	617—618
VI.	Hermippus	618—619
VII.	Scythinus	620—621
VIII.	Herodas	621—624
IX.	Cercidas	624—626
X.	Aeschrio	626—628

Digitized by Google

Poetae Melici.

		Pag.
I.	Terpander	631—632
II.	ALCMAN	633—661
III.	Arion	662—663
IV.	SAPPHO	664—702
V.	Erinna	702—704
VI.	ALCAEUS	704—735
VII.	Pittacus	736
VIII.	Bias	736
IX.	Chilo	737
X.	Thales	737
XI.	Cleobulus	737—738
XII.	Echembrotus	739
XIII.	Sacadas	739
XIV.	Xanthus	739—740
XV.	STESICHORUS	740—761
XVI.	IBYCUS	761—773
XVII.	ANACREON	774—806
XVIII.	ANACREONTEA	807—836
XIX.	ANACREONTEORUM APPENDIX	837—862
XX.	Lasus	863
XXI.	Apollodorus	864
XXII.	Tynnichus	864
XXIII.	Telesilla	865—866
XXIV.	SIMONIDES	866—938
XXV.	Timocreon	939—942
XXVI.	Myrtis	943
XXVII.	Corinna	943—950
XXVIII.	Lamprocles	951—952
XXIX.	Pratinas	953—956
XXX.	Phrynichus	957
XXXI.	Diagoras	958
XXXII.	Cleomachus	959
XXXIII.	Cleomenes	959
XXXIV.	Cydias	960
XXXV.	Praxilla	961—963
XXXVI.	BACCHYLIDES	963—979
XXXVII.	Melanippides	980—982
XXXVIII.	Cinesias	983

Digitized by Google

		Pag.
XXXIX.	Ariphron	983— 984
XL.	Licymnius	985— 986
XLI.	PHILOXENUS	987— 999
XLII.	TIMOTHEUS	1000—1005
XLIII.	TELESTES	1006—1008
XLIV.	Polyidus	1009
XLV.	Lycophronides	1009—1010
XLVI.	Castorio	1011—1012
XLVII.	Hermodotus	1013

Scolia, Carmina Popularia, Fragmenta adespota.

Scolia	1017—1025
Carmina Popularia	1026—1043
Fragmenta adespota	1044—1078

Digitized by Google

PINDARI CARMINA.

Digitized by Google

Digitized by Google

INDEX CARMINUM*).

OLYMPIA.

Olymp. I. Hieroni Dinomenis f. Syracusarum regi, celete Pherenico victori Olymp. 77. in victoriae sollemnibus in convivio Syracusis in aula regia cantatum, praesente tum Pindaro.

Olymp. II. Theroni Aenesidami f. Agrigentinorum tyranno, curru victori Olymp. 76. auriga Nicomacho, in victoriae sollemnibus Agrigenti cantatum.

Olymp. III. Eidem ob eandem victoriam, Agrigenti in Theoxeniis cantatum eodem fere tempore.

Olymp. IV. Psaumidi Aeronis f. Camarinaeo, non equis sed rheda mulari victori Olymp. 82. Olympiae cantatum, praesente tum Pindaro.

Olymp. V. Eidem ob eandem victoriam, eodem anno reduce Psaumide Camarinae in pompa cantatum.

Olymp. VI. Agesiae Sostrati f. Iamidae Syracusio, rheda mulari victori Olymp. 78. Stymphali cantatum post victoriam, Thebis missum.

Olymp. VII. Diagorae Damageti f. Rhodio, pugilatu victori Olymp. 79. in Rhodum insulam missum, post reditum in convivio Ialysi cantatum.

Olymp. VIII. Alcimedonti Iphionis f. Aeginetae, lucta inter pueros victori Olymp. 80. Melesia magistro, cantatum Olympiae in pompa.

Olymp. IX. Epharmosto Locro Opuntio, lucta victori probabiliter Olymp. 81. Opunte in sollemnibus victoriae cantatum.

Olymp. X. Agesidamo Archestrati f. Locro Epizephyrio pugilatu inter pueros victori probabiliter Olymp. 74. (cod. Vrat. Olymp. 76.) Olympiae cantatum, praesente tum Pindaro.

Olymp. XI. Eidem ob eandem victoriam, longo post victoriam intervallo Thebis in urbem Locrorum Epizephyriorum missum ibique in sollemnibus victoriae redeuntibus cantatum.

Olymp. XII. Ergoteli Philanoris f. Himeraeo, dolicho victori Olymp. 77. in Sicilia compositum, Himerae cantatum post reditum.

Olymp. XIII. Xenophonti Thessali f. Corinthio, stadio et quinquertio victori Olymp. 79. Corinthi cantatum in comissatione Iovi habita.

---

*) Hic index carminum, sicut qui deinde sequitur, temporum index, est ex Boeckhii editione repetitus. Adieci infra in margine pauca quaedam.

Digitized by Google

Olymp. XIV. Asopicho Cleodami f. Orchomenio Boeoto, stadio inter pueros victori Olymp. 76. Orchomeni cantatum in pompa Gratiis ducta, haud dubie a pueris.

PYTHIA.

Pyth. I. Hieroni Dinomenis f. Aetnaeo, Syracusarum regi, curru victori Pyth. 29. Olymp. 76, 3. Aetnae cantatum in comissatione apud Dinomenem Hieronis f.; post ipsam victoriam scriptum.

Carmen II. Eidem Hieroni Syracusio, quadrigis equorum pullorum victori Thebis in Heracleis s. Iolaiis, Thebis missum Syracusas in arcem regiam, probabiliter Olymp. 75, 4.

Pyth. III. Eidem Hieroni Syracusio, gratulandis celebrandisque Pythiis victoriis celete Pherenico Pyth. 26. et 27. (Olymp. 73, 3. et 74, 3.) partis missum Thebis Syracusas imminentibus Pythiis Olymp. 76, 3.

Pyth. IV. Arcesilao IV. Batti f. Cyrenarum regi, curru victori Pyth. 31. Olymp. 78, 3. auriga Carrhoto; Damophili commendandi causa et victoriae celebrandae Thebis Cyrenas missum haud diu, ut videtur, post victoriam, ibique cantatum; sed post carmen quintum.

Pyth. V. Eidem ob eandem victoriam, Cyrenis ante quartum carmen in pompa victoriali ad Apollinis templum ducta cantatum, vel in via vel finita pompa.

Pyth. VI. In Xenocratis Aenesidami f. Agrigentini victoriam curulem Pyth. 24. Olymp. 71, 3. ad Thrasybulum Xenocratis f. aurigantem, Delphicae comissationi destinatum.

Pyth. VII. Megacli vel Hippocratis vel Clisthenis f. Atheniensi curru victori Pyth. 25. Olymp. 72, 3. Delphis, ut videtur, cantatum.

Pyth. VIII. Aristomeni Xenarcis f. Aeginetae, lucta inter pueros victori Pyth. 33. Olymp. 80, 3. Delphis, ut videtur, scriptum praesente tum Pindaro, Aeginae cantatum*).

Pyth. IX. Telesicrati Carneadae f. Cyrenaeo, armato cursu victori Pyth. 28. Olymp. 75, 3. ante reditum Cyrenas scriptum et cantatum, fortasse Thebis.

Pyht. X. Hippocleae Phriciae f. Pelinnaeensi, diaulo victori Pyth. 22. Olymp. 69, 3. Pindaro annos XX nato; cantatum probabiliter in pompa a choro Cranoniorum, urbem Larissam ingrediente.

Pyth. XI. Thrasydaeo Thebano stadio inter pueros victori Pyth. 28. Olymp. 75, 3. Thebis cantatum in pompa ad templum Apollinis Ismenii ducta**).

---

*) Adversatur Krüger Historisch-Philol. Studien p. 177 seqq. cui carmen Ol. 77. 3 vel 78. 3 scriptum esse videtur.

**) Tycho Mommsen de vita Pindari p. 62 seqq. ad Ol. 80, 3, Rauchenstein in Philologo I. p. 193 seqq. ad Ol. 79. 3 refert.

Digitized by Google

Pyth. XII. Midae Agrigentino tibiis victori Pyth. 24. vel 25. (Olymp. 71, 3. vel 72, 3.) Agrigenti cantatum in pompa.

NEMEA.

Nem. I. Chromio Agesidami f. Aetnaeo, curru victori post Aetnam Olymp. 76, 1. conditam; cantatum, ut videtur, Ortygiae Olymp. 76, 4. praesente tum Pindaro.

Nem. II. Timodemo Timonoi f. Atheniensi, pancratio victori, Athenis cantatum ante comissationem aliquo post pugnam Plataicam tempore.

Nem. III. Aristoclidae Aristophanis f. Aeginetae, pancratio victori tempore incerto; Aeginam transmissum diu post victoriam, redeuntibusque Nemeadis sollemnibus cantatum in convivio, quod in sacro loco Theario victoriae celebrandae causa habitum est, ante Aeginam Olymp. 80, ¾. ab Atheniensibus subactam.

Nem. IV. Timasarcho Timocriti f. Aeginetae, lucta inter pueros victori, Melesia magistro, tempore incerto, sed aliquo ante Olymp. 80. tempore. Aeginam missum, ibi ut in novilunio caneretur a choro puerorum pompam ducente.

Nem. V. Pytheae Lamponis f. Aeginetae, pancratio inter pueros victori, Aeginae cantatum. Victoria et oda priores sunt Isthmiis Phylacidae victoriis odisque Isthmiis quinta (VI) et quarta (V), ex quibus recentior in Olymp. 75, 3. referenda videtur. Itaque Pytheae victoria ante pugnam Salaminiam ponenda.

Nem. VI. Alcimidae Theonis f. Aeginetae, lucta inter pueros victori, Melesia magistro, unde carmen ad Olymp. 80. propius quam ad Olymp. 75. accedere videtur; Aeginae cantatum.

Nem. VII. Sogeni Thearionis f. Aeginetae, quinquertio inter pueros victori Nem. 54. Olymp. 79, 4. carmen Aegina cantatum.

Nem. VIII. Dinidi Megae f. Aeginetae, stadio bis victori, Aeginae cantatum in Aeaceo, Olymp. 80, ¼. Victoriae quando partae fuerint, non constat.

Carmen IX. Chromio Agesidami f. Aetnaeo, curru victori Sicyone in Pythiis; victoriam olim partam poeta post Aetnam Olymp. 76, 1. conditam celebravit, ubi in civitate recens instituta in pompa ante convivium carmen hoc cantatum, idque recentiori tempore quam Nem. I. adeoque probabiliter post Olymp. 76, 4. immo ipso anno Olymp. 77, 1., Pindaro in Sicilia versante.

Carmen X. Theaeo Uliae f. Argivo, lucta bis victori Argis in Hecatombaeis: carmen ibidem cantatum aliquo post victorias tempore, redeuntibus Hecatombaeis; sed ipsa tempora incerta*).

*) Dissenio inter Ol. 78, 1 et Ol. 80, 3 scriptum videtur.

Digitized by Google

CARMEN XI. Aristagorae Arcesilai f. Tenedio, cantatum Tenedi in prytaneo, quum prytanis magistratum iniret Aristagoras, inter sacra credo adeundo muneri iuncta.

ISTHMIA.

ISTHM. I. Herodoto Asopodori f. Thebano, curru victori, fortasse Olymp. 80, 3., Thebis haud dubie et scriptum et cantatum, quum poeta carmini Ceis faciendo intentus esset.

ISTHM. II. Isthmiae curuli victoriae et aliis Xenocratis Aenesidami f. Agrigentini celebrandis scriptum, Thrasybulo eius filio per Nicasippum transmissum post obitum patris. Victoria contigit ante Olymp. 76, 1. adeoque non post Olymp. 75, 3.; carmen factum non ante Olymp. 77, 1.

ISTHM. III. (III. IV.) Melisso Telesiadae f. Thebano, post Nemeaeam equestrem victoriam Isthmiis pancratio victori, Thebis cantatum, aliquot fortasse post pugnam Plataeensem (Olymp. 75, 2.) annis*).

ISTHM. IV. (V.) Phylacidae Lamponis f. Aeginetae, pancratio Isthmiis secundum victori, probabiliter Olymp. 75, 3. Aeginae cantatum**).

ISTHM. V. (VI.) Eidem Isthmiis primum victori pancratio; carmen scriptum post Nem. V. ante Isthm. IV. ante pugnam Salaminiam haud dubie, Aeginae cantatum in convivio apud Lamponem victoris patrem***).

ISTHM. VI. (VII.) Strepsiadae Thebano, pancratio victori; carmen Thebis cantatum; tempora incerta, ex diversis tamen rationibus ea mihi maxime probabilis, ut victoria et carmen in Olymp. 81, 1. differantur.

ISTHM. VII. (VIII.) Cleandro Telesarchi f. Aeginetae, pancratio Isthmiis et Nemeis victori; carmen scriptum paucis post Plataicam pugnam mensibus Olymp. 75, 2. et Aeginae cantatum statim, ut videtur, post Nemeaeam victoriam; Isthmia victoria non post Olymp. 75, 1., Nemeaea non post hiemem Olymp. 75, 2. contigit.

---

*) Sunt potius duo diversa carmina, vid. quae suo loco dixi.
**) Mommsen l. l. p. 53 ad Ol. 75. 1 refert.
***) Mommsen l. l. p. 48 ad Ol. 72. 1 refert.

Digitized by Google

INDEX TEMPORUM.

Olympiadum initium a. Chr. 776. anno Olympico primo mense primo, Hecatombaeone Attico d. XI—XV. (Corsin. Diss. agon.)

Pythiadum initium Olymp. 48, 3. (v. Introd. ad Olymp. XII.) incipiente mense Attico Munychione, Olympici anni decimo (Corsin. Diss. agon.).

Nemeadum initium secundum Eusebium Olymp. 53, 1. vel potius Olymp. 53, 2. Incidunt enim in Olympicos annos 2. et 4. (Corsin. Diss. agon.), *aestivae* in annum 4. et mensem Olympici anni secundum, Metagitnionem Atticum d. XII., *hibernae* actae hieme exeunte anni 2. (v. Appendicem commentationis nostrae de Demosth. Mid. temp. in Comm. Acad. Berol. a. 1818.)*).

Isthmiadum numerus ne unus quidem a Pindari interpretibus affertur. Dies definiri posse Corsinus putabat Diss. agon. IV, 3 sqq. quem refutavi ad Olymp. IX, 86 sqq. *Alterae* incidebant in Olympici anni 1. incipientis aestatem, *alterae* vere vel sub aestatem Olympico anno 3. exeunte agebantur (Corsin. ib. IV, 5.)**).

OLYMP 64, 3. Pyth. 17.

Pindarus natus mense Attico Munychione incipiente, in ipsis Pythiis***).

OLYMP. 68, 3. Pindarus annos sedecim natus.

Si is puer Athenis choros cyclios docuerit, circa hunc id annum posuerim.

Ad idem tempus usque ad vicesimum annum referenda videntur, quae de studiis poetae, maxime de Corinnae familiaritate traduntur.

Inter prima carmina pertinet Hymnus primus (Fragm. Hymn. I. sqq.) a Corinna reprehensus.

OLYMP. 69, 3. Pyth. 22.

Hippocleas Pelinnaeensis diaulo inter pueros Pythiis victor, etiam stadio, ut traditur.

Pindarus vicenarius scripsit Pyth. X.

*) Cf. C. Fr. Hermann Antiquitt. Sacrae Graec. §. 40, 14. 15.
**) Cf. C. Fr. Hermann l. l. §. 40, 16. 17. 18.
***) Mommsen l. l. p. 26 seqq. Ol. 65. 3 natum statuit.

Digitized by Google

Olymp. 70, 1. Olympiae institutus, et Olymp. seq. ut videtur, coeptus rhedae mularis cursus (v. ad Schol. p. 118. sed cf. ad Olymp. VI. Introd.).

3. Pyth. 23.

Delphis coeptus armatus cursus (Introd. ad Pyth. IX.).

Olymp. 71, 3. Pyth. 24.

Xenocrates Agrigentinus per filium Thrasybulum curru Pythiis victor.

Pindarus annos XXVIII natus scripsit Pyth. VI.

Midas Agrigentinus tibiis Pythia vincit.

Hoc anno vel Pyth. 25. Olymp. 72, 3. Pindarus scripsit Pyth. XII.

Olymp. 72, 1. Circa hoc tempus ad Helorum flumen Hippocrates Gelensium tyrannus operam navante Chromio, qui posthac Aetnaeus factus, devicit Syracusios (Nem. IX, 40.).

2. Gelo occupat Gelam (Introd. ad Olymp. II.).

3. Mense altero Olympici anni pugna Marathonia (Introd. ad Pyth. VII.).

Pyth. 25.

Curru Pythiis victor Megacles Atheniensis.

Pindarus scripsit Pyth. VII.

Tibiis Pythia iterum vincit Midas Agrigentinus (Introd. ad Pyth. XII.).

Gelo Camarinam restituit mox evertendam (ad Schol. p. 121.).

Olymp. 73, 1. Gelo Gelensium tyrannus Olympiis curru victor (Introd. ad Olymp. I.).

Hiero primum Olympiis celete victor (ibid.).

Thero Agrigentum occupat (Introd. ad Olymp. II.).

3. Pyth. 26.

Hiero primum Pythia vincit celete Pherenico (Introd. ad Pyth. III.).

4. Gelo Syracusas occupat (Introd. ad Olymp. I.).

Olymp. 74, 1. Agesidamus Locrus Epizephyrius Olympia vincit lucta inter pueros (cod. Vrat. Olymp. 76.).

Pindarus scripsit Olymp. X. praesens tum Olympiae: sed longo tempore post factum est carmen Olymp. XI.

3. Pyth. 27.

Hiero Pythia iterum vincit celete Pherenico (Introd. ad Pyth. III.).

¼. Circa hoc tempus Thero Himeram occupat (Introd. Olymp. II.).

4. Vere ineunte incipit Xerxis expeditio in Graeciam.

Ad hunc annum refer Fragm. inc. 123. ex carmine Thebanis scripto.

Olymp. 75, 1. Athenae vastatae.

Mense Olympico tertio, Boedromione Attico, pugna Salaminia (Corsin. F. A. T. III. p. 164 sqq.).

Digitized by Google

Eodem tempore Carthaginienses et socii a Gelone fratribusque et Therone ad Himeram terra marique fusi (Introd. ad Olymp. II.).

Ante pugnam Salaminiam Nemea vicerat Pytheas Aegineta, et primum Isthmia Phylacidas Aegineta, quae victoriae celebrantur Nem. V. et Isthm. V.

2. Mense secundo Olympici anni, Metagitnione Attico, pugna Plataeensis et Mycalensis (Introd. ad Pyth. XI.).

Aetnae eruptio coepit (Introd. ad Pyth. I.).

Paucis post Plataicam pugnam mensibus Cleandro Aeginetae Isthmiis et Nemeis victori scripta oda Isthm. VII.

Post eandem pugnam, quam diu dubium, etiam Isthm. III. scriptum videtur.

Item post Persica Pindarus Nemeade hiberna anno Olympiadis incertae secundo Nemea Athenas profectus dithyrambos ibi docuit in Dionysiis (Dithyr. Fragm. 3. 4.), restitutis iam Athenis: mox a Thebanis pecunia multatur et ab Atheniensibus praemiis afficitur. Eo tempore, quo Nemea Athenas profectus erat, Timodemo eum carmen Nem. II. scripsisse coniicimus.

Bella Persica respiciuntur etiam Fragm. inc. 93. 94.

3. Pyth. 28.

Telesicrates Cyrenaeus Pythia cursu armato vincit.

Poeta scripsit Pyth. IX.

Stadio pueros vicit Thrasydaeus Thebanus in iisdem Pythiis.

Pindarus composuit Pyth. XI.

Isthmia pancratio vicisse videtur Phylacidas Aegineta secundum: quo pertinet Isthm. IV.

Hiero Geloni defuncto Syracusis succedit (Introd. ad Olymp. I.).

Ante Olymp. 76, 1. ac proinde non post Olymp. 75, 3. Xenocrates Agrigentinus curru Isthmia vicit (Introd. ad Pyth. VI. Nott. ad Olymp. II, 54 sqq.).

4. Dissensiones coeptae inter Hieronem et inter Polyzelum fratrem affinemque Theronem, mox compositae (Introd. ad Olymp. II. Pyth. II.).

Eodem fere anno Hiero Locros Epizephyrios armis Anaxilai Reginorum et Zanclaeorum tyranni eximit (Introd. Pyth. II.).

Hiero quadrigis pullorum Thebis vincit (Ibid.).

Pindarus scribit Pyth. II.

Olymp. 76, 1. Thero Agrigentinorum tyrannus Olympia curru vincit.

Pindarus tum in Graecia versans scripsit Olymp. II. III.

Asopichus Orchomenius stadio inter pueros victor Olympiae.

Poeta in Graecia composuit Olymp. XIV.

Moritur Anaxilaus Regii et Zanclae tyrannus, cuius liberorum tutelam Smicythus suscipit (Introd. Pyth. II.).

Digitized by Google

Hiero Catanaeorum civitate sublata Aetnam condit (Introd. Olymp. I. Pyth. I.).

Post Aetnam conditam, ut videtur, scriptum Scolium Hieroni dicatum (Fragm. Scol. 5—7.).

3. Hiero Etruscos ad Cumas devincit (Introd. ad Pyth. I.).

Pyth. 29.

Ante Pythiadem Hieroni ex Graecia missum Pyth. III.

In ipsa Pythiade Hiero Aetnaeus curru victor renunciatus; cui tum scriptum Pyth. I.

Non ante hanc Pythiadem scriptum Hyporchema Pythiam eiusdem victoriam mulabus partam celebrans (Fragm. Hyporch. 1—3.).

Ergoteles Himeraeus Pythia cursu vincit (Introd. ad Olymp. XII.).

4. Hoc anno Chromio videtur Nemeaea victoria contigisse, et Nem. I. in Sicilia Pindarus scripsisse.

Thero adulto anno obit (Introd. Olymp. II. XII.). Igitur ante hoc tempus scriptum Encomium Fragm. 1. 2.

Theronis filius Thrasydaeus pellitur, Agrigentum et Himera liberantur: omnia vergente anno (Introd. ad Olymp. XII.).

Olymp. 77, 1. Hiero iterum celete Pherenico Olympia vincit.

Pindarus scripsit Olymp. I. in Sicilia apud Hieronem.

Ergoteles Himeraeus dolicho Olympiis victor.

Pindarus Olymp. XII. in Sicilia composuit.

Ibidem hoc anno Pindarus scripsit carmen Nem. IX. in Chromii victoriam Sicyone olim partam.

Non ante hunc annum scriptum Isthm. II. ad Thrasybulum Xenocratis f.

3. Pyth. 30.

Telesicrates Cyrenaeus stadio Pythiis victor (Introd. ad Pyth. IX.).

4. vel seq. anno Simonides obiit (v. Duker).

Olymp. 78, 1. Hiero curru Olympiis victor (Introd. ad Olymp. I.).

Agesias Syracusius Olympia mulabus vincit.

Pindarus Thebis, ut videtur, scripsit Olymp. VI.

2. Smicythus hortante Hierone Anaxilai filiis imperium tradit (Introd. Pyth. II.).

Hiero obit (Introd. Olymp. I.).

3. Pyth. 31.

Arcesilaus IV. Cyrenarum rex curru Pythiis victor.

Pindarus scripsit Pyth. V. et deinceps Pyth. IV.

Olymp. 79, 1. Diagoras Rhodius pugil victor Olympiis.

Pindarus scripsit Olymp. VII.

Xenophon Corinthius stadio et pentathlo Olympia vincit.

Digitized by Google

Pindarus scripsit Olymp. XIII. et Scolium Fragm. 1. (Introd. ad Olymp. XIII.).

2. Nemeae institutum pentathli certamen Nem. 53. probabiliter (v. ad Nem. VII.)

4. Camarina a Gelois restituta (ad Schol. p. 121.).

Catanaeorum respublica restituta (Introd. Pyth. I.): Aetnaei cedunt in oppidum Inessam, quod iam Aetnae nomen lucratur (Diod. Sic. XI, 75. et Wessel.).

Hoc anno Nem. 54. vicit Sogenes Aegineta et scriptum Nem. VII. probabiliter (v. ad hoc carmen).

Olymp. 80, 1. Arcesilaus Cyrenarum rex curru Olympiae victor (Introd. ad Pyth. IV.).

Alcimedon Aegineta lucta inter pueros victor Olympiae.

Pindarus Olympiae scripsit Olymp. VIII.

3. Pyth. 33.

Thrasydaeus Thebanus stadio vel diaulo Pythiis victor inter viros (Introd. ad Pyth. XI.).

Epharmostus Locrus Opuntius lucta inter viros victor Pythiis (Introd. ad Olymp. IX.).

Aristomenes Aegineta iisdem Pythiis pueros lucta vincit.

Huic tum Pindarus Delphis mense Olympico decimo scripsit Pyth. VIII. paulo ante subactam ab Atheniensibus Aeginam.

Aeginae obsidio incipit exeunte anno Olympico (Müller. Aeginet. p. 179.).

Fortasse hoc anno Isthm. I. scriptum.

Ante hoc tempus scripta Nem. III. IV. hoc aliquot haud dubie annis etiam ante Olymp. 80.

Item circa Olymp. 80. carmen Nem. VI. ponendum videtur.

Olymp. 80, $\frac{1}{4}$. scriptum Nem. VIII.

4. Lacedaemonii et Boeoti vincunt Athenienses Argivosque et socios apud Tanagram, quattuor fere ante ver mensibus, mense circiter quinto vel sexto Olympici anni (Vide ad Isthm. VI.).

Athenienses vincunt Thebanos ad Oenophyta Tanagraea, LXII diebus post cladem Tanagraeam, duobus fere mensibus ante ver (ibid.).

Aegina ab Atheniensibus in deditionem accipitur, vere eiusdem anni, mense Olympico circiter nono vel decimo (Müller. Aeginet. p. 179.).

Olymp. 81, 1. Epharmostus Locrus Opuntius lucta victor Olympiis.

Poeta scripsit Olymp. IX., *fortasse* etiam Isthm. VI.

Olymp. 82, 1. Psaumis Camarinaeus mulabus Olympia vincit.

Pindarus Olympiae praesens scripsit Olymp. IV. et deinceps Olymp. V.

Olymp. 84, 1. Olympiae abolitus rhodae mularis cursus (v. ad Olymp. VI. Introd.).

Thurii conditi (cf. Introd. ad Olymp. VII.).

Digitized by Google

3. Ultimus Pindari annus *).

Incertum an huc referendus sit Hymnus in Ammonem Fragm. Hymn. 7.

Si verum est, ut ego credo, Theoxeni in gremio defunctum Pindarum, ad ultimos vitae annos retuleris Scol. Fragm. 2. etsi aliquis id dicat fervidioris esse ingenii.

Ultimum poetae carmen Hymnus in Proserpinam post fata eius divulgatus, Fragm. Hymn. 8.

Pindarus Argis obit octogenarius.

*) Mommsen l. l. p. 26 seqq. Ol. 86. 4 mortuum statuit.

Editiones antiquae, quarum lectiones adhibitae sunt, *Aldina* a. 1513 (A) et *Romana* a. 1515 (R) sunt. Codices autem collati sunt hi, de quibus Boeckhius in praef. dixit, *Palatinus* A et B (signavi Pa Pb) uterque Olympia continens, uterque interpolatus; *Palatinus* C (Pc) Olympia et Pythia continens, integritate insignis, iterumque collatus est a Kaysero (Lect. Pindar. Heidelberg 1840.); *Bodleianus* α et β (Bα, Bβ,) uterque Olympia continens, uterque interpolatus; *Bodleianus* γ continens Olympia, Pythia, Nem. I—III, in Olympiis interpolatus, in ceteris praestantior; *Bodleianus* C (Bc) in Olympiis interpolatus, in Pythiis melior; *Bodleianus* Ms (Bd) Olympia interpolata continens; *Gottingensis*, continens Ol. Pyth. Nem. I—III integritate praestans (G); *Cizensis* (C) cum ed. Ald. fere consentiens; *Lipsiensis* (Lip.) Ol. cont. interp.; *Cygneus* (Cy) Ol. X—XIV cont. interp.; *Guelpherbytanus* (Gu) continens Olympia, ubi fere cum Romana ed. consentit, et Pythia, ubi cum eadem et cod. Gott. congruit; *Havniensis* (H) Ol. continens ut videtur interpol.; *Moscoviensis* A et B (Ma, Mb) uterque Olympia continens, interp.; *Vratislaviensis* A et B (W1, W2) Olympia continentes interpolata; diligenter hos duos cod. contulit C. E. Chr. Schneider (Apparatus Pindar. Suppl. Vratisl 1844.); *Leidensis* A Ol. interp. continens (La); *Leidensis* B (Lb) continens Ol. interpolata et Pythia usque ad VI. v. 4, ubi praestantior; *Parisinus* A continens Ol. Pyth. et Nemeorum partem, praestantissimus (P1); *Parisinus* B (P2), continens Pythia, partem Nem. Isthm., interpolatus quidem a metricis, ceteroquin non malus; *Parisinus* C (P3) continet omnia carmina, in Isthmiis, fere cum Aldo consentiens; *Augustanus* A (Aa) continet Ol. interp.; *Augustanus* B item Ol. sed integriora exhibet (Ab); *Augustanus* C (Ac) continet Nemea et Isth. I. 1—40, estque e melioribus; *Augustanus* D continens Pyth. I—III, Nem. I. ex parte (Ad); *Augustanus* E (Ae) continens Nem. I. 1—58. *Venetus* A (Va) continens Ol. et Pyth. I—III est e deterioribus *Venetus* B (Vb) continens Ol. et Pyth. est melior; *Venetus* C (Vc) Ol. interp. exhibens; *Venetus* D (Vd), Pythia et part. Nem. continet, estque e melioribus; *Venetus* E Ol. interpol. continet (Ve); *Venetus* F Ol. et Pythia, est praestantior (Vf); *Venetus* G (Vg) Ol. et Pyth. I—IV interp. exhibet; *Mediceus* A,

Digitized by Google

omnia carmina continet, collatus est ad Nemea et Isthmia (M1); *Mediceus* B (M2) collatus ad Nemea et Isthmia, integritate praestans; *Vaticanus* n. 925 Olympia continens, inter meliores referendus (Va1); *Vaticanus* 1312, de quo dixit Tycho Mommsen in Annal. Antiquitat. 1847. Nr. 114., omnia carmina continens, praestantissimus (Va2). De Pindari aliis codicibus cf. quae disputavit Resler in Philologo T. IV, 510 seqq. — Ceterum ubi codices deteriores praesertim inter se consentiunt usus sum nonnunquam hac nota(*).

Ex iis, qui in Pindaro et emendando et explicando annis novissimis versati sunt, hic imprimis commemorandi *A. Hecker* in Philologi T. V. p. 438 seq. *Heimsoeth* in Museo Rhen. V. p. 1. seqq. *G. Hermann* qui praeter eas commentationes, quae in Opusculis leguntur, scripsit de Pindari carm. Nem. VI. Lips. 1844. de Pindari ad solem deficientem versibus 1845. et emendationes quinque carminum Olymp 1847. *Kayser* in Annalibus Vindobon. T. CV p. 97 seqq. et in Annal. Ienens. 1846. Nr. 287. *Tycho Mommsen* in Mus. Rhen. IV. p. 539 seqq. *Rud. Rauchenstein* Commentationes Pindaricae P. 1. et 2. Aroviae 1844—5. De aliis vid. *Schneidewin* in Philologo T. II. p. 705 seqq.

Digitized by Google

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Α'.

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩι

ΚΕΛΗΤΙ.

Strophae.

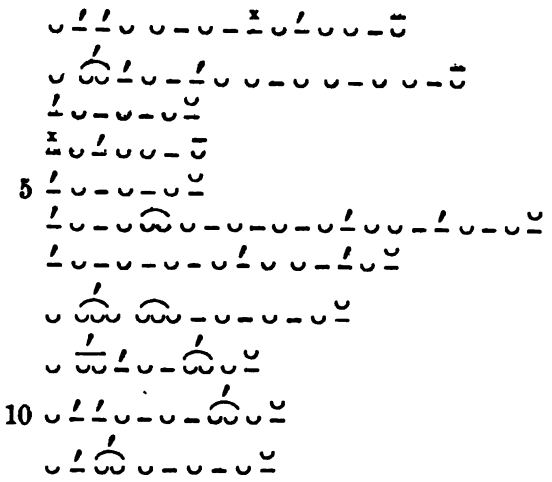

Epodi.

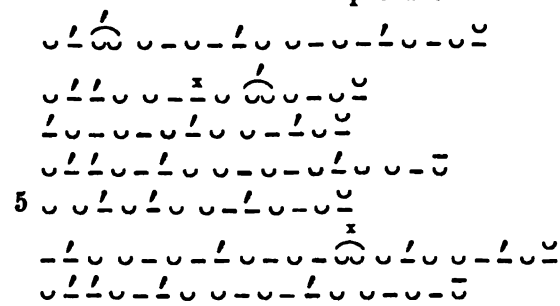

Str. v. 8. ex duabus tripodiis iambicis et v. 10. ex duobus dochmiis compositum arbitror. — Qui ab hoc schemate recedunt versus 64. et 80. corrupti videntur.

Digitized by Google

Στρ. ά.

Ἄριστον μὲν ὕδωρ, ὁ δὲ χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ
ἅτε διαπρέπει νυκτὶ μεγάνορος ἔξοχα πλούτου·
εἰ δ' ἄεθλα γαρύειν
ἔλδεαι, φίλον ἦτορ,
μηκέτ' ἀελίου σκόπει
ἄλλο θαλπνότερον ἐν ἁμέρᾳ φαεννὸν ἄστρον ἐρήμας δι' αἰ-
θέρος.
μηδ' Ὀλυμπίας ἀγῶνα φέρτερον αὐδάσομεν
ὅθεν ὁ πολύφατος ὕμνος ἀμφιβάλλεται
σοφῶν μητίεσσι, κελαδεῖν
Κρόνου παῖδ' ἐς ἀφνεὰν ἱκομένοις
μάκαιραν Ἱέρωνος ἑστίαν,

Ἀντ. ά.

θεμιστεῖον ὃς ἀμφέπει σκᾶπτον ἐν πολυμάλῳ
Σικελίᾳ, θρέπων μὲν κορυφὰς ἀρετᾶν ἄπο πασᾶν,
ἀγλαΐζεται δὲ καὶ
μουσικᾶς ἐν ἀώτῳ,
οἷα παίζομεν φίλαν
ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ τράπεζαν. ἀλλὰ Δωρίαν ἀπὸ φόρμιγγα
πασσάλου
λάμβαν', εἴ τί τοι Πίσας τε καὶ Φερενίκου χάρις
νόον ὑπὸ γλυκυτάταις ἔθηκε φροντίσιν,
ὅτε παρ' Ἀλφεῷ σύτο δέμας
ἀπέντητον ἐν δρόμοισι παρέχων,
κράτει δὲ προσέμιξε δεσπόταν,

Ἐπ. α.

Συρακόσιον ἱπποχάρμαν βασιλῆα· λάμπει δέ οἱ κλέος
ἐν εὐάνορι Λυδοῦ Πέλοπος ἀποικίᾳ·
τοῦ μεγασθενὴς ἐράσσατο Γαιάοχος
Ποσειδᾶν, ἐπεί νιν καθαροῦ λέβητος ἔξελε Κλωθώ,
ἐλέφαντι φαίδιμον ὦμον κεκασμένον.

V. 5. *μηκέτ' ἀελίου* APcVabdfW1Va1, *μηκέθ' ἁλίου* vulgo. — V. 6. *φαεννὸν* Vf, *φαενὸν* W1, vulgo *φαεινὸν*. — V. 10. *ἱκομένοις* GPabBaMb AabHVa, *ἱκομένους* ARW1MaGuPc (suprascr.) Va1Vabcg G in m., *ἱκόμενος* P1[c], omnes has lect. exhibent schol. — V. 12. *πολυμάλῳ*, Ahrens *πολυμήλῳ*. — V. 23. schol. memorat lect. *Συρακουσίων ἱπποχαρμᾶν*, et Pc *συρακοσίων ἱπποχάρμᾶν*, W1 *Συρακουσίων ἱππιοχάρμαν*, unde olim *Συρακόσιον ἱπποχαρμᾶν* scripsi, Kayser autem ipsam illam lec. tuetur, ceteris epodis natis. — V. 24. *ἐν* W1Vb, om. PcP1Va1 schol., vulgo *παρ'*. ib. schol. *ἰθύνορος* (et sic P1 supra) et *ἐποικίᾳ*.

Digitized by Google

ἢ θαυματὰ πολλὰ, καὶ πού τι καὶ βροτῶν φάτις ὑπὲρ τὴν ἀλαθῆ λόγον
δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις ἐξαπατῶντι μῦθοι.

Στρ. β'.

χάρις δ', ἅπερ ἅπαντα τεύχει τὰ μείλιχα θνατοῖς,
ἐπιφέροισα τιμὰν καὶ ἄπιστον ἐμήσατο πιστόν
ἔμμεναι τοπολλάκις·
ἀμέραι δ' ἐπίλοιποι
μάρτυρες σοφώτατοι.
ἔστι δ' ἀνδρὶ φάμεν ἐοικὸς ἀμφὶ δαιμόνων καλά· μείων γὰρ αἰτία.
υἱὲ Ταντάλου, σὲ δ' ἀντία προτέρων φθέγξομαι,
ὁπότ' ἐκάλεσε πατὴρ τὸν εὐνομώτατον
ἐς ἔρανον φίλαν τε Σίπυλον,
ἀμοιβαῖα θεοῖσι δεῖπνα παρέχων,
τότ' Ἀγλαοτρίαιναν ἁρπάσαι

Ἀντ. β'.

δαμέντα φρένας ἱμέρῳ, χρυσέαισιν ἀν' ἵπποις
ὕπατον εὐρυτίμου ποτὶ δῶμα Διὸς μεταβᾶσαι·
ἔνθα δευτέρῳ χρόνῳ
ἦλθε καὶ Γανυμήδης
Ζηνὶ τῶνδ' ἐπὶ χρέος.
ὡς δ' ἄφαντος ἔπελες, οὐδὲ ματρὶ πολλὰ μαιόμενοι φῶτες ἄγαγον,
ἔννεπε κρυφᾷ τις αὐτίκα φθονερῶν γειτόνων,
ὕδατος ὅτι σε πυρὶ ζέοισαν ἀμφ' ἀκμὰν
μαχαίρᾳ τάμον κατὰ μέλη,
τραπέζαισί τ' ἀμφὶ δεῖτατα κρεῶν

V. 28. θαυματὰ G in m. W1 corr. schol. et agnoscit Eustath. Il. 400. 30. Od. 1796. 2. Io. Diac. ad Hes. Scut. 154., θαύματα P1 G in m. Ve, * θαῦμα τὰ. — φάτις APcP1W1Vab schol., qui addit ἔνιοι δὲ φάτιν ἀντὶ τοῦ φρένας τῶν ἀνθρώπων ἀπατῶσιν οἱ ψευδεῖς λόγοι, unde φρένας GVa2*. — ἀλαθῆ Boeckh., v. ἀληθῆ. — V. 34. σοφώτατοι, Hecker σαφέστατοι. — V. 37. τὸν εὐνομώτατον ἐς ARLabP1GuVbdfgBcadMaW12Aab, et praeterea PcLVc nisi quod εἰς, GVa1 om. ἐς, contra ἐς εὐνομώτατον ἔρανον (ἔραννον) G in m. *. Hermann ἐς εὐνομώτατον ἔρανον ἐς vel τὸν ἔρανον. Possis τὸν εὐνομώτατον ἔρανον ἐς φίλαν τε. — V. 41. χρυσέαισιν, E. Schmid χρυσέαισί τ' fort. rectius, Pc χρυσέαισι κἀν. — V. 43. δευτέρῳ, Hecker δεύτερος. — V. 48. σε scripsi, v. τε. cf. Aristid. I. 442: οἶσθ' ὅτι φασὶν οἱ ποιηταὶ τὸν Πέλοπα κατὰ μέλη τμηθέντα ἑψηθέντα ἐν λέβητι συντεθῆναι πάλιν ἐξ ἀρχῆς. contra Hermann v. 49. τάμον κάτα μέλη. — ἀμφ', ἐπ' schol. APcGP1W1Vbdfg. — V. 50. τ', Athen. XIV, 641 C δ'. — δεῖτατα schol. APbcBcγGMaW12, Veneti sex, ἀμφιδεῖτατα RMbBaβd, ἀμφιδεῦτα Va1, ἀμφιδεύματα P1, ἀμφὶ δεύματα Vg probante Boeckhio. Athenaei codd. ABP δευρα i. e. δεῖτερα, sed VL δεῖτατα.

Digitized by Google

σέθεν διεδάσαντο καὶ φάγον.

Ἐπ. β'.

ἐμοὶ δ' ἄπορα γαστρίμαργον μακάρων τιν' εἰπεῖν· ἀφίσταμαι·
ἀκέρδεια λέλογχεν θαμινὰ κακαγόρους. 85
εἰ δὲ δή τιν' ἄνδρα θνατὸν Ὀλύμπου σκοποί
ἐτίμασαν, ἦν Τάνταλος οὗτος· ἀλλὰ γὰρ καταπέψαι
μέγαν ὄλβον οὐκ ἐδυνάσθη, κόρῳ δ' ἔλεν
ἄταν ὑπέροπλον, ἄν οἱ πατὴρ ὑπερκρέμασε καρτερὸν αὐτᾷ
λίθον, 90
τὸν αἰεὶ μενοινῶν κεφαλᾶς βαλεῖν εὐφροσύνας ἀλᾶται.

Στρ. γ'.

ἔχει δ' ἀπάλαμον βίον τοῦτον ἐμπεδόμοχθον, 95
μετὰ τριῶν τέταρτον πόνον, ἀθανάτων ὅτι κλέψαις
ἁλίκεσσι συμπόταις
νέκταρ ἀμβροσίαν τε
δῶκεν, οἷσιν ἄφθιτον 100
ἔθεσαν. εἰ δὲ θεὸν ἀνήρ τις ἔλπεταί τι λαθέμεν ἔρδων,
ἁμαρτάνει.
τοὔνεκα προῆκαν υἱὸν ἀθάνατοι οἱ πάλιν 105
μετὰ τὸ ταχύποτμον αὖτις ἀνέρων ἔθνος.
πρὸς εὐάνθεμον δ' ὅτε φυὰν
λάχναι νιν μέλαν γένειον ἔρεφον, 110
ἑτοῖμον ἀνεφρόντισεν γάμον

Πισάτα παρὰ πατρὸς εὔδοξον Ἱπποδάμειαν Ἀντ. γ'.
σχεθέμεν. ἄγχι δ' ἐλθὼν πολιᾶς ἁλὸς οἷος ἐν ὄρφνᾳ 115
ἄπνευ βαρύκτυπον
Εὐτρίαιναν· ὁ δ' αὐτῷ
παρ ποδὶ σχεδὸν φάνη.

V. 52. ἄπορα, ἄπορον APacGGuVbdfgW1P1Aa et Athen. (sed ibi BP ἄπορον α). — V. 53. κακαγόρους PaP1Vf, κακαγόρος APbW1 Schol., quod cum ex antiqua scriptura forte esset servatum (et servandum censet Boeckh cf. Schol. Theocr. V. 84.), ortus inde error Pc ἀκέρδειαν λ. θ. κακάγορος. Contra MaGBβγ κακαγόρως, alii κακηγόρως, κακηγόρους. — V. 57. ἦν Hermann, τ. τὰν. — καρτερὸν αὐτῷ, Hecker καρτερόνωτον. — V. 64. ἔθεσαν APc, θέσαν A1GMb Bodl. tres, vulgo θέσσαν forma suspecta, sed ἔθεσαν quoque propter numerum incommodum, fort. θῆσαν i. e. nutrivernunt, quod Ahrens quoque coniecit. — τι om. PcW1. — λαθέμεν GW1P1Pc AbMaVa1A, λασέμεν *. — ἔρδων MbLaAaW1. Hoc an ἔρδων in Pindaro praeferendum sit, difficile diiudices. — V. 65. οἱ Schol. ALaP1Va1 Veneti quinque collocant post τοὔνεκα, W1 utroque loco exhibet. — V. 66. αὖτις W1, vulgo αὖθις. — V. 71. ἄγχι δ', ἐγγὺς δ' W1Pc Schol., fort. ἐγγὺς ἐλθών. — V. 73. Εὐτρίαιναν, εὐρυτρίαιναν PcW1. — V. 74. παρ ποδὶ W1 P1AbPcVbdf et codd. Gregor. Cor. p. 208., παρ ποσὶ ceteri.

Digitized by Google

τῷ μὲν εἶπε· Φίλια δῶρα Κυπρίας ἄγ' εἴ τι, Ποσείδαον,
ἐς χάριν
τέλλεται, πέδασον ἔγχος Οἰνομάου χάλκεον,
ἐμὲ δ' ἐπὶ ταχυτάτων πόρευσον ἁρμάτων
ἐς Ἄλιν, κράτει δὲ πέλασον. .
ἐπεὶ τρεῖς τε καὶ δέκ' ἄνδρας ὀλέσαις
μναστῆρας ἀναβάλλεται γάμον

Ἐπ. γ'.

θυγατρός. ὁ μέγας δὲ κίνδυνος ἄναλκιν οὐ φῶτα λαμβάνει.
θανεῖν δ' οἷσιν ἀνάγκα, τί κέ τις ἀνώνυμον
γῆρας ἐν σκότῳ καθήμενος ἕψοι μάταν,
ἁπάντων καλῶν ἄμμορος; ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οὗτος ἄεθλος
ὑποκείσεται· τὺ δὲ πρᾶξιν φίλαν δίδοι.
ὡς ἔννεπεν· οὐδ' ἀκράντοις ἐφάψατ' ὧν ἔπεσι. τὸν μὲν
ἀγάλλων θεός
ἔδωκεν δίφρον τε χρύσεον πτεροῖσίν τ' ἀκάμαντας ἵππους.

Στρ. δ'.

ἕλεν δ' Οἰνομάου βίαν παρθένον τε σύνευνον·
τέκε τε λαγέτας ἓξ ἀρσαῖσι μεμαότας υἱούς.
νῦν δ' ἐν αἱμακουρίαις
ἀγλααῖσι μέμικται,
Ἀλφεοῦ πόρῳ κλιθείς,
τύμβον ἀμφίπολον ἔχων πολυξενωτάτῳ παρὰ βωμῷ· τὸ δὲ
κλέος
τηλόθεν δέδορκε τᾶν Ὀλυμπιάδων ἐν δρόμοις

V. 75. *εἶπε*, Va1 Schol. *ἔειπε*, videtur antiqua corruptela fuisse τὸ *μὲν εἶπε*, unde in aliis τῷ δ' *ἔειπε* (*εἶπε*) legitur. — V. 76. *ἔγχος*. Schol. Ἀμμώνιος *ἔγχος Οἰνομάου τὸ ἅρμα ἤκουσεν*, qui videtur *ἔντος* scripsisse. — V. 79. *τε* Schol. BdAbW12LabVcGu et Schol. Lyc. 156. Greg. Cor. 210, om. Va1Pc, vulgo *γε*. — *ὀλέσαις* cod. Vict. et Greg. Cor., vulgo *ὀλέσας*, et formam vulgarem in Olympiis fere semper codd. exhibent, nisi quod III. 5. Sch. *ὀρθώσαις*, III. 17. G *πείσαις*, VI. 20. Pc. *ὁμόσσαις*, XI. 20. cod. Vict. *θήξαις*, sed teste Mommsenio Va2 septendecim certe locis *αις* vel *ᾶς* exhibet, vulgarem terdecies tantum. — V. 80. *μναστῆρας* W1Pb, *μνηστῆρας* PcPaAb VdfGVa1A Gregor. Sch. Lyc., *ἐρῶντας* *, quem admodum etiam ap. Philostr. Im. I. 30. Ἱπποδαμείας *ἐρῶντας* et *μνηστῆρας* variant libri. Producta syllaba cum offendat, fort. leg. *ματῆρας*, non dissimile est Homericum Il. IX. 394 *γυναῖκά γε μάσσεται*. — V. 82. *τί*, Greg. *τά* et sic W1 a pr. m. — V. 84. *ουτος ἄεθλος* ACLipAabGVbcdfgP1GuLabW12BadVa1, vulgo *οὗτοσὶ ἀθλός γ'*. — V. 85. *ὑποκείσεται*, Hecker *ἐπικείσεται*. — V. 86. *ὧν* om. Pc. — *ἔπεσι* ABdαPabW2AbLaGuVbcdg, vulgo *ἔπεσσι*. — V. 87. *δίφρον τε χρύσεον* PcW1P1Vbf, vulgo *δίφρον χρύσεον ἐν*, sed *ἐν* om. GVdAb. — V. 88. *τε*, Ab *δέ*. — V. 89. *τέκε τε BcβγMbVe* cod. Canteri, *τέκε δὲ*, PabVcgHGu, *ἃ τέκε* Schol. ARP1PcAbMaW1*Bγ* in m. VabdfVa1. Fort. *ἑλὼν δ'* — *ἔτεκε* (vel *τέκετο*) — *μεμαότας* Schol. W1PcP1Vbd*Bβ* in m. Va1Ab, *μεμαῶτας* GVf, vulgo *μεμαλότας*.

Digitized by Google

Πέλοπος, ἵνα ταχυτὰς ποδῶν ἐρίζεται
ἀκμαί τ' ἰσχύος θρασύπονοι·
ὁ νικῶν δὲ λοιπὸν ἀμφὶ βίοτον
ἔχει μελιτόεσσαν εὐδίαν

Ἀντ. δ'.

ἀέθλων γ' ἕνεκεν. τὸ δ' αἰεὶ παράμερον ἐσλόν
ἵπατον ἔρχεται παντὶ βροτῷ. ἐμὲ δὲ στεφανῶσαι
κεῖνον ἱππίῳ νόμῳ
Αἰοληΐδι μολπᾷ
χρή· πέποιθα δὲ ξένον
μή τιν' ἀμφότερα καλῶν τε ἴδριν ἀλλὰ καὶ δύναμιν κυριώτερον
τῶν γε νῦν κλιταῖσι δαιδαλωσέμεν ὕμνων πτυχαῖς.
Θεὸς ἐπίτροπος ἐὼν τεαῖσι μήδεται
ἔχων τοῦτο κᾶδος, Ἱέρων,
μερίμναισιν· εἰ δὲ μὴ ταχὺ λίποι,
ἔτι γλυκυτέραν κεν ἔλπομαι

Ἐπ. δ'.

σὺν ἅρματι θοῷ κλεΐξειν ἐπίκουρον εὑρὼν ὁδὸν λόγων,
παρ' εὐδείελον ἐλθὼν Κρόνιον. ἐμοὶ μὲν ὢν
Μοῖσα καρτερώτατον βέλος ἁλκᾷ τρέφει·
ἐπ' ἄλλοισι δ' ἄλλοι μεγάλοι· τὸ δ' ἔσχατον κορυφοῦται
βασιλεῦσι. μηκέτι πάπταινε πόρσιον.
εἴη σέ τε τοῦτον ὑψοῦ χρόνον πατεῖν, ἐμέ τε τοσσάδε νικαφόροις
ὁμιλεῖν πρόφαντον σοφίᾳ καθ' Ἕλλανας ἐόντα παντᾶ.

V. 99. *αἰεὶ* Hermann, v. *ἀεὶ*. — *ἐσλόν* Boeckh, v. *ἐαθλόν*. — V. 101. *ἱππίῳ* Hermann, *ἱππείῳ* PcW1AMaCP1AbGVabdf, *ἱππικῷ* *. — V. 104. *αἰλὰ καὶ* Hermann, *ἅμα καὶ* APcAbP1W1VabdfGu in m. Va1G in m., *ἄλλων καὶ* RGVeMab, *ἄλλον ἢ* PabVcgHGu et vulgo. In proecdosi conieci *καλῶν τε μᾶλλον ἴδριν ἢ*, cf. Ol. II. 93. Schol. *ἄλλον* videtur legisse et fort. *καλῶν τ' ἐπ' ἴδριν*, neque vero *ἄλλων*, nam pro *ἐμπειρίαν τε καὶ ἄλλων δύναμιν* corrigas *ἐμπ. τε καλῶν καὶ δ.* — V. 107. *κᾶδος* Boeckh, v. *κῆδος*, Faehse *κῦδος*. — V. 110. *κλεΐξειν*, P1 *κλεῖξειν*, W1 alii *κλεῖζειν*. — V. 113. *ἐπ'* om. PcVbdW2 lemma Schol., a. s. m. additum in W1Va1, *ἐν* P1. — V. 115. *σέ τε*, P1Vb *σε*, schol. fort *δέ σε*. — V. 116. *πρόφαντον*, Sch. *πρόφατον*, W2 a m. pr. *πρόςφαντον*. — *παντᾶ*, *παντῷ* Pc, quod analogiae convenit, sed librorum Pindaricorum auctoritate non confirmari videtur.

Digitized by Google

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Β'.

ΘΗΡΩΝΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

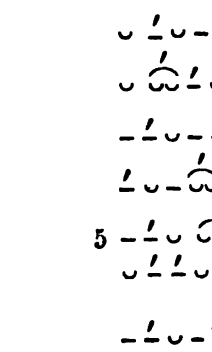

Epodi.

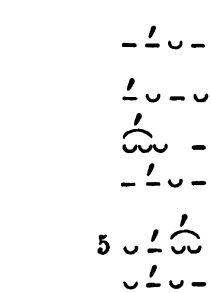

Str. v. 3. fort. aliter metiri debemus, vid. ad v. 10. — V. 6. Boeckh in priore ed. in duos versus divisit, ut ultimae sex syllabae peculiarem versum efficerent, ⏑ ˊ ˊ ⏑ – ⏑; recte, ut mihi videtur, cf. ad v. 8. et 26., nisi quod ⏑ ˊ – ⏑ ˊ ⏑ praestare arbitror. — Ep. v. 1. antea erat – ˊ ⏑ – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑, sed syllaba ex libris revocata v. 55. 75. 95. creticum numerum restituendum esse vidit Tycho Mommsen.

Digitized by Google

Ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι, Στρ. ά.
τίνα θεόν, τίν' ἥρωα, τίνα δ' ἄνδρα κελαδήσομεν;
ἦτοι Πίσα μὲν Διός· Ὀλυμπιάδα δ' ἔστασεν Ἡρακλέης
ἀκρόθινα πολέμου·
Θήρωνα δὲ τετραορίας ἕνεκα νικαφόρου
γεγωνητέον, ὅπι δίκαιον ξένων, ἔρεισμ' Ἀκράγαντος,
εὐωνύμων τε πατέρων ἄωτον ὀρθόπολιν·

καμόντες οἳ πολλὰ θυμῷ Ἀντ. ά.
ἱερὸν ἔσχον οἴκημα ποταμοῦ, Σικελίας τ' ἔσαν
ὀφθαλμός, αἰών τ' ἔφεπε μόρσιμος, πλοῦτόν τε καὶ χάριν
ἄγων
γησίαις ἐπ' ἀρεταῖς.
ἀλλ' ὦ Κρόνιε παῖ Ῥέας, ἕδος Ὀλύμπου νέμων
ἀέθλων τε κορυφὰν πόρον τ' Ἀλφεοῦ, ἰανθεὶς ἀοιδαῖς
εὔφρων ἄρουραν ἔτι πατρίαν σφίσιν κόμισον

λοιπῷ γένει. τῶν δὲ πεπραγμένων Ἐπ. α.
ἐν δίκᾳ τε καὶ παρὰ δίκαν ἀποίητον οὐδ' ἄν
χρόνος ὁ πάντων πατὴρ δύναιτο θέμεν ἔργων τέλος·
λάθα δὲ πότιμῳ σὺν εὐδαίμονι γένοιτ' ἄν.
ἐσλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων πῆμα θνάσκει
παλίγκοτον δαμασθέν,

ὅταν θεοῦ Μοῖρα πέμπῃ Στρ. β'.
ἀνεκὰς ὄλβον ὑψηλόν. ἕπεται δὲ λόγος εὐθρόνοις
Κάδμοιο κούραις, ἔπαθον αἳ μεγάλα, πένθος δ' ἐπίτνει
βαρύ
κρεσσόνων πρὸς ἀγαθῶν.

V. 2. θεόν, P1Pb θεῶν. — τίνα δ', BbGLaMaAbAVa1 τίν'. — V. 4. ἀκρόθινα, Zenodotus ἀκροθίνια, lemma schol. ἀκροθόνια, quae videtur antiqua lectio esse. — V. 6. γεγωνητέον, ὅπι δίκαιον ξένον id est ὅπιδι Hermann, cum ante ὅπιν δίκαιον ξένον coniecisset, libri γεγωνητέον ὀπὶ, δίκαιον ξένων, nisi quod G a m. pr. ὅπι et supra ὅπως, καθώς, unde elicias γεγωνητέον, ὅπα δίκαιον, ξένον vel ξένων ἔρεισμ', Ἀκράγαντος εὐωνύμων τε πατέρων κτλ. Sed potius versu in duas partes diviso scribendum γεγωνητέ' ἐνοπᾷ δικαιόξενον | ἔρεισμ' Ἀκράγαντος. — V. 10. πλοῦτον, Hermann ὁ πλοῦτον, atque ita numero versus consulitur, sed fort. ἐπ' ὄλβον scribendum, cf. schol. τὴν εὐδαιμονίαν ἐπιπέμπων ἐπὶ ταῖς γνησίαις αὐτῶν ἀρεταῖς. — V. 14. σφίσιν, PcW12 σφίσι, Pc etiam κόμισον. — V. 17. ὁ πάντων, Aa (a pr. m.) ἀπάντων. — V. 21. πέμπῃ, W1 πέμψῃ. — V. 22. ἀνεκὰς, Pc ἀναβᾶσ' cum gl. ὑψωθεῖσα. — V. 23. δ' ἐπίτνει Boeckh et Mingarelli, v. δὲ πιτνεῖ. Dissen. ἔπιτνεν, quoniam aoristus requiri videtur, sed haec quoque imperfecti, non aoristi est forma. — V. 24. πρὸς, Schol. etiam πρό.

Digitized by Google

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Β'.

ΘΗΡΩΝΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

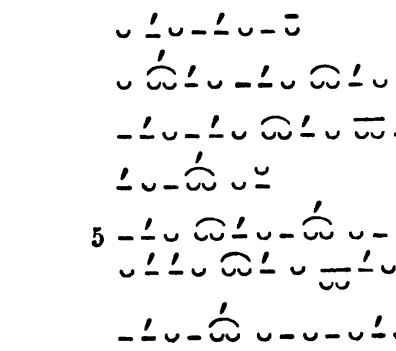

Epodi.

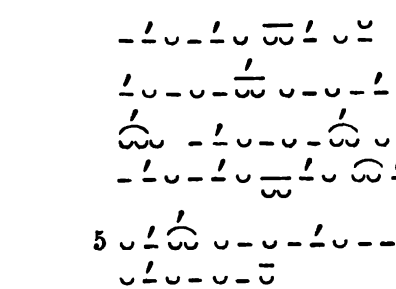

Str. v. 3. fort. aliter metiri debemus, vid. ad v. 10. — V. 6. Boeckh in priore ed. in duos versus divisit, ut ultimae sex syllabae peculiarem versum efficerent, ⏑ – – ⏑ – ⏑; recte, ut mihi videtur, cf. ad v. 8. et 26., nisi quod ⏑ – – ⏑ – ⏑ praestare arbitror. — Ep. v. 1. antea erat – – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ –, sed syllaba ex libris revocata v. 55. 75. 95. creticum numerum restituendum esse vidit Tycho Mommsen.

Digitized by Google

Ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι, Στρ. ά.
τίνα θεόν, τίν' ἥρωα, τίνα δ' ἄνδρα κελαδήσομεν;
ἦτοι Πίσα μὲν Διός· Ὀλυμπιάδα δ' ἔστασεν Ἡρακλέης
ἀκρόθινα πολέμου·
Θήρωνα δὲ τετραορίας ἕνεκα νικαφόρου
γεγωνητέον, ὅπι δίκαιον ξένων, ἔρεισμ' Ἀκράγαντος,
εὐωνύμων τε πατέρων ἄωτον ὀρθόπολιν·

καμόντες οἳ πολλὰ θυμῷ Ἀντ. ά.
ἱερὸν ἔσχον οἴκημα ποταμοῦ, Σικελίας τ' ἔσαν
ὀφθαλμός, αἰών τ' ἔφεπε μόρσιμος, πλοῦτόν τε καὶ χάριν
ἄγων
γνησίαις ἐπ' ἀρεταῖς.
ἀλλ' ὦ Κρόνιε παῖ Ῥέας, ἕδος Ὀλύμπου νέμων
ἀέθλων τε κορυφὰν πόρον τ' Ἀλφεοῦ, ἰανθεὶς ἀοιδαῖς
εὔφρων ἄρουραν ἔτι πατρίαν σφίσιν κόμισον

λοιπῷ γένει. τῶν δὲ πεπραγμένων Ἐπ. α.
ἐν δίκᾳ τε καὶ παρὰ δίκαν ἀποίητον οὐδ' ἄν
χρόνος ὁ πάντων πατὴρ δύναιτο θέμεν ἔργων τέλος·
λάθα δὲ πότιμῳ σὺν εὐδαίμονι γένοιτ' ἄν.
ἐσλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων πῆμα θνάσκει
παλίγκοτον δαμασθέν,

ὅταν θεοῦ Μοῖρα πέμπῃ Στρ. β'.
ἀνεκὰς ὄλβον ὑψηλόν. ἕπεται δὲ λόγος εὐθρόνοις
Κάδμοιο κούραις, ἔπαθον αἳ μεγάλα, πένθος δ' ἐπίτνει
βαρύ
κρεσσόνων πρὸς ἀγαθῶν.

V. 2. θεόν, P1Pb θεῶν. — τίνα δ', BbGLaMaAbAVa1 τίν'. — V. 4. ἀκρόθινα, Zenodotus ἀκροθίνια, lemma schol. ἀκροθόνια, quae videtur antiqua lectio esse. — V. 6. γεγωνητέον, ὅπι δίκαιον ξένον id est ὅπεδι Hermann, cum ante ὅπιν δίκαιον ξένον coniecisset, libri γεγωνητέον ὀπὶ, δίκαιον ξένων, nisi quod G a m. pr. ὅπι et supra ὅπως, καθώς, unde elicias γεγωνητέον, ὅπα δίκαιον, ξένον vel ξένων ἔρεισμ', Ἀκράγαντος εὐωνύμων τε πατέρων κτλ. Sed potius versu in duas partes diviso scribendum γεγωνητέ' ἐνοπᾷ δικαιόξενον | ἔρεισμ' Ἀκράγαντος. — V. 10. πλοῦτον, Hermann ὁ πλοῦτον, atque ita numero versus consulitur, sed fort. ἐπ' ὄλβον scribendum, cf. schol. τὴν εὐδαιμονίαν ἐπιπέμπων ἐπὶ ταῖς γνησίαις αὐτῶν ἀρεταῖς. — V. 14. σφίσιν, PcW12 σφίσι, Pc etiam κόμησον. — V. 17. ὁ πάντων, Aa (a pr. m.) ἀπάντων. — V. 21. πέμπῃ, W1 πέμψῃ. — V. 22. ἀνεκὰς, Pc ἀναβᾶσ' cum gl. ὑψωθεῖσα. — V. 23. δ' ἐπίτνει Boeckh et Mingarelli, v. δὲ πιτνεῖ. Dissen. ἔπιτνεν, quoniam aoristus requiri videtur, sed haec quoque imperfecti, non aoristi est forma. — V. 24. πρὸς, Schol. etiam πρό.

Digitized by Google

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Β'.

ΘΗΡΩΝΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

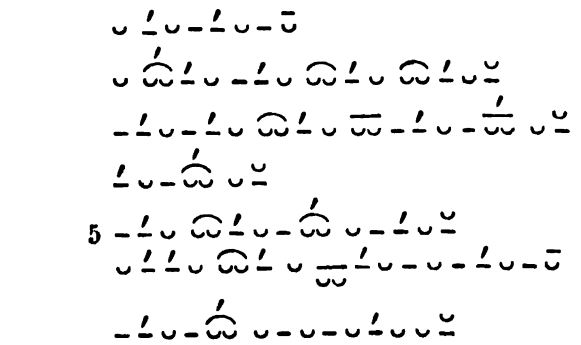

Epodi.

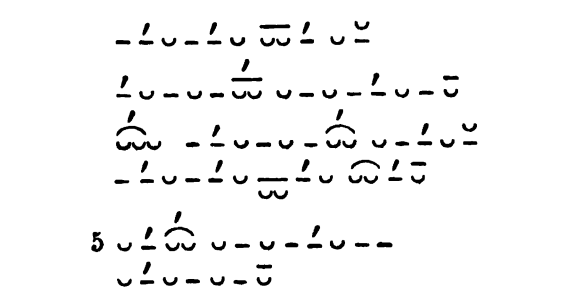

Str. v. 3. fort. aliter metiri debemus, vid. ad v. 10. — V. 6. Boeckh in priore ed. in duos versus divisit, ut ultimae sex syllabae peculiarem versum efficerent, ⏑ – – ⏑ – ⏑ ; recte, ut mihi videtur, cf. ad v. 8. et 26., nisi quod ⏑ – – ⏑ – – praestare arbitror. — Ep. v. 1. antea erat – – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ –, sed syllaba ex libris revocata v. 55. 75. 95. creticum numerum restituendum esse vidit Tycho Mommsen.

Digitized by Google

Ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι, Στρ. ά.
τίνα θεόν, τίν' ἥρωα, τίνα δ' ἄνδρα κελαδήσομεν;
ἦτοι Πίσα μὲν Διός· Ὀλυμπιάδα δ' ἔστασεν Ἡρακλέης
ἀκρόθινα πολέμου·
Θήρωνα δὲ τετραορίας ἕνεκα νικαφόρου
γεγωνητέον, ὅπι δίκαιον ξένων, ἔρεισμ' Ἀκράγαντος,
εὐωνύμων τε πατέρων ἄωτον ὀρθόπολιν·

καμόντες οἳ πολλὰ θυμῷ Ἀντ. ά.
ἱερὸν ἔσχον οἶκημα ποταμοῦ, Σικελίας τ' ἔσαν
ὀφθαλμός, αἰών τ' ἔφεπε μόρσιμος, πλοῦτόν τε καὶ χάριν
ἄγων
γνησίαις ἐπ' ἀρεταῖς.
ἀλλ' ὦ Κρόνιε παῖ Ῥέας, ἕδος Ὀλύμπου νέμων
ἀέθλων τε κορυφὰν πόρον τ' Ἀλφεοῦ, ἰανθεὶς ἀοιδαῖς
εὔφρων ἄρουραν ἔτι πατρίαν σφίσιν κόμισον

λοιπῷ γένει. τῶν δὲ πεπραγμένων Ἐπ. α.
ἐν δίκᾳ τε καὶ παρὰ δίκαν ἀποίητον οὐδ' ἄν
χρόνος ὁ πάντων πατὴρ δύναιτο θέμεν ἔργων τέλος·
λάθα δὲ πότμῳ σὺν εὐδαίμονι γένοιτ' ἄν.
ἐσλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων πῆμα θνάσκει
παλίγκοτον δαμασθέν,

ὅταν θεοῦ Μοῖρα πέμπῃ Στρ. β'.
ἀνεκὰς ὄλβον ὑψηλόν. ἕπεται δὲ λόγος εὐθρόνοις
Κάδμοιο κούραις, ἔπαθον αἰ μεγάλα, πένθος δ' ἐπίτνει
βαρύ
χρεσσόνων πρὸς ἀγαθῶν.

V. 2. θεόν, P1Pb θεῶν. — τίνα δ', BbGLaMaAbAVa1 τίν'. — V. 4. ἀκρόθινα, Zenodotus ἀκροθίνια, lemma schol. ἀκροθόνια, quae videtur antiqua lectio esse. — V. 6. γεγωνητέον, ὅπι δίκαιον ξένον id est ὅπιδι Hermann, cum ante ὅπιν δίκαιον ξένον coniecisset, libri γεγωνητέον ὀπὶ, δίκαιον ξένων, nisi quod G a m. pr. ὅπι et supra ὅπως, καθώς, unde elicias γεγωνητέον, ὅπα δίκαιον, ξένον vel ξένων ἔρεισμ', Ἀκράγαντος εὐωνύμων τε πατέρων κτλ. Sed potius versu in duas partes diviso scribendum γεγωνητέ' ἔνοπᾷ δικαιόξενον | ἔρεισμ' Ἀκράγαντος. — V. 10. πλοῦτον, Hermann ὁ πλοῦτον, atque ita numero versus consulitur, sed fort. ἐπ' ὄλβον scribendum, cf. schol. τὴν εὐδαιμονίαν ἐπιπέμπων ἐπὶ ταῖς γνησίαις αὐτῶν ἀρεταῖς. — V. 14. σφίσιν, PcW12 σφίσι, Pc etiam κόμησον. — V. 17. ὁ πάντων, Aa (a pr. m.) ἁπάντων. — V. 21. πέμπῃ, W1 πέμψῃ. — V. 22. ἀνεκὰς, Pc ἀναβᾶσ' cum gl. ὑψωθεῖσα. — V. 23. δ' ἐπίτνει Boeckh et Mingarelli, v. δὲ πιτνεῖ. Dissen. ἔπιτνεν, quoniam aoristus requiri videtur, sed haec quoque imperfecti, non aoristi est forma. — V. 24. πρὸς, Schol. etiam πρό.

Digitized by Google

ζώει μὲν ἐν Ὀλυμπίοις, ἀποθανοῦσα βρόμῳ
κεραυνοῦ ταννέθειρα Σεμέλα, φιλεῖ δέ μιν Παλλὰς αἰεί,
καὶ Ζεὺς πατὴρ μάλα, φιλεῖ δὲ παῖς ὁ κισσοφόρος.

λέγοντι δ' ἐν καὶ Θαλάσσᾳ Ἀντ. β'.
μετὰ κόραισι Νηρῆος ἁλίαις βίοτον ἄφθιτον
Ἰνοῖ τετάχθαι τὸν ὅλον ἀμφὶ χρόνον. ἦτοι βροτῶν γε κέ-
κριται
πεῖρας οὔ τι θανάτου,
οὐδ' ἀσύχιμον ἀμέραν ὁπότε παῖδ' ἀελίου
αἰειρεῖ σὺν ἀγαθῷ τελευτάσομεν· ῥοαὶ δ' ἄλλοτ' ἄλλαι
εὐθυμιᾶν τε μετὰ καὶ πόνων ἐς ἄνδρας ἔβαν.

οἵτω δὲ Μοῖρ', ἅ τε πατρῴϊον Ἐπ. β'.
τῶνδ' ἔχει τὸν εὔφρονα πότμον, θεόρτῳ σὺν ὄλβῳ
ἐπί τι καὶ πῆμ' ἄγει παλιντράπελον ἄλλῳ χρόνῳ·
ἐξ οὗπερ ἔκτεινε Λᾶον μόριμος υἱός
συναντόμενος, ἐν δὲ Πυθῶνι χρησθέν
παλαίφατον τέλεσσεν.

ἰδοῖσα δ' ὀξεῖ' Ἐριννὺς Στρ. γ'.
ἔπεφνέ οἱ σὺν ἀλλαλοφονίᾳ γένος ἀρήϊον·

V. 26. Post hunc versum APabcGMaHGuLipW12LabP1Va1 Bodl. tres Aab exhibent φιλέοντι δὲ (Aab τε) *Μοῖσαι*. Eiecit Triclinius itaque deest in libris, qui illius recensionem sequuntur. Schol. ἔστι περισσὸν τὸ κῶλον ὡς πρὸς τὴν ἀντίστροφον· ὅθεν καὶ ὄβελος αὐτῷ παράκειται, quae ipsius Aristophanis nota esse videtur, vid. infra: τοῦτο τὸ κῶλον ἀθετεῖ Ἀριστοφάνης. Apparet locum antiquitus iam labem contraxisse. Mihi videtur poeta scripsisse:

Ζώειν μὲν ἐν Ὀλυμπίοις ἀποθανοῦσαν βρόμῳ
κεραυνοῦ ταννέθειρα Σεμέλαν φάτις·
φιλέουσιν δὲ Μοῖσαι.

ut Archilochus χρυσοέθειρα dixit, etiam Pindaro licuit heterocliton ταννέθειρα dicere, cuius ignoratio corruptioni ansam dedit. — V. 27. W1 distinguit πατὴρ, μάλα φιλεῖ δὲ non male. — V. 30. τετάχθαι, Hecker τετύχθαι — γε ABβγGMabHP1W1Va1AbPc, om. RPabLip.GuBa. Sed Schol. fort. βροτῶν γε θανάτου πείρας οὐκ ἔχουται. — V. 31. πείρας, πέρας PcW1 (a m. pr.) Sch. — θανάτου, M. Schmidt κρατέτου. — V. 32. ἀελίου GW1, παῖδα ἠλίου Pc, ἁλίου v. — V. 33. δ', W1 τ'. — V. 34. μετὰ, Pc μέτα. — V. 36. τῶνδ', R Bodl. tres τόνδ', Schol. et hoc et fort. τοῦδ'. — θεόρτῳ σὺν ὄλβῳ fort. rectius cum prioribus iunxeris. — V. 37. ἄλλῳ χρόνῳ, W1 ἄλλος χρόνος cum Sch. χρόνος ἀντὶ τοῦ χρόνου. — V. 38. Λᾶον Hermann, v. Λάϊον. — μόριμος, PcW1 μόρσιμος. — V. 41. Schneidewin Ἐρινύς. — V. 42. ἔπεφνέ οἱ BcHMbAa (a m. s.), πέφνε οἱ GP1AbVa1, πέφνεν οἱ AMaCW1, quod defendi potest, sed dariusculum, πέφνεν ἑοῖ W2 Aa (a m. sec.) ut vulgo.

Digitized by Google

λείφθη δὲ Θέρσανδρος ἐριπέντι Πολυνείκει, νέοις ἐν ἀέθλοις
ἐν μάχαις τε πολέμου
τιμώμενος, Ἀδραστιδᾶν θάλος ἀρωγὸν δόμοις· 80
ὅθεν σπέρματος ἔχοντα ῥίζαν πρέπει τὸν Αἰνησιδάμου
ἐγκωμίων τε μελέων λυρᾶν τε τυγχανέμεν. 85

Ὀλυμπίᾳ μὲν γὰρ αὐτός Ἀντ. γ'.
γέρας ἔδεκτο, Πυθῶνι δ' ὁμόκλαρον ἐς ἀδελφεόν
Ἰσθμοῖ τε κοιναὶ Χάριτες ἄνθεα τεθρίππων ὀνωδεκαδρόμων 90
ἄγαγον· τὸ δὲ τυχεῖν
πειρώμενον ἀγωνίας, παραλύει δυσφρονᾶν. 95
ὁ μὰν πλοῦτος ἀρεταῖς δεδαιδαλμένος φέρει τῶν τε καὶ τῶν
καιρόν, βαθεῖαν ὑπέχων μέριμναν ἀγροτέραν, 100

ἀστὴρ ἀρίζηλος, ἐτυμώτατον Ἐπ. γ'.
ἀνδρὶ φέγγος· εἰ δέ μιν ἔχων τις οἶδεν τὸ μέλλον,
ὅτι θανόντων μὲν ἐνθάδ' αὐτίκ' ἀπάλαμνοι φρένες 105
ποιναὶς ἔτισαν, τὰ δ' ἐν τᾷδε Διὸς ἀρχᾷ
ἀλιτρὰ κατὰ γᾶς δικάζει τις ἐχθρᾷ
λόγον φράσαις ἀνάγκᾳ.

V. 43. *ἐριπέντι* PcW12AGMaP1AbVa1Gu a m. pr., *ἐριπόντι* vulgo; Apollon. Synt. 280 utramque lectionem memorat, cf. Scholiast. Iliad. *II.* 342. — V. 45. *Ἀδραστιδᾶν*, PcW1 *ἀδραστειδᾶν* vel *ἀδραστεϊδᾶν*, et sic, vel potius *Ἀδραστείδων* Scholiast. legit, cf. Et. M. 19, 47. W2 a m. s. *Ἀδραστίδων*. — V. 46. *ἔχοντα ῥίζαν πρέπει τὸν Αἰν.* Aristarchus legit, nam in sch. quamvis valde confuso apparet pro *Ἀρίσταρχος δὲ οὕτως· ὅθεν σπέρματος ἔχον ῥίζαν τὸν Αἰνησιδάμου· ὡς τῶν ἴσων εἶναι τῷ ἀφ' ὧν ἔχοντι τὸ σπέρμα τῷ Αἰνησιδάμου υἱῷ πρέπει λυρῶν καὶ ἐγκωμίων τυγχάνειν*, scribendum *ἔχοντα*, non *ἔχοντι*, nam in paraphrasi demum substituit dativum. Et *ἔχοντα* Pc a m. s., sed Didymus: *ὅθεν σπέρματος ἔχοντι ῥίζαν· πρέπει τὸν κτλ.* et sic codd., nisi quod W1 *ἔσχοντι*, P1 et La in m. *ἔχουσι*. — V. 52. *δυσφρονᾶν* G. Dindorf. et sic unus Schol. legisse videtur, qui *δυσκόλων φροντίδων* interpretatur, alius vero *ἀφροσύνας* vel *ἀφροσυνᾶν*, vulgo *δυσφρόνων*, Bβγ *δυσφορῶν*, Ab *δυσφοράν*, W2 *δυσφόρναν*, PcGGu (a m. s.) *δυσφροσύναν παραλύει*. — V. 53. *ἀγροτέραν*, Hecker *ἀχροτέραν*. — V. 55. *ἐτυμώτατον* APcMaGAbP1Va12, *ἐτήτυμον* R in m., *ἔτυμον* Schol. in Mb, *ἀλαθινὸν* W12G in m. *, et *ἀληθινώτατον* Schol. in paraphrasi. — V. 56. *εἰ δέ μιν ἔχων τις* codd. integri ut P1Va1Pc Schol. (nisi quod lemma *νιν*), interpolati *ἔχει*. Boeckh *εἴ γε μιν ἔχων*, Schneidewin *ἢν δέ μιν ἔχων*, Tafel et Rauchenstein *εὖ δέ μιν ἔχων*. Videtur poeta *οἶδέ μιν ἔχων τις, οἶδεν τὸ μέλλον*. — V. 57. *αὐτίκ'*, Rauchenstein probabiliter *αὐτις*, quamquam quid Pindarus scripserit, certo indagari nequit, possis cum alia, tum *ἄνδιχ'* suspicari, ut dixerit animas eorum, qui apud inferos sceleta in se admiserint, huc remitti, ut in terra sed separati a ceteris poenas luant. — V. 58. *τᾷδε*, Pc *τᾷ*. — V. 59. Aa (a m. pr.) *ἐχθρᾶς* et *ἀνάγκας*, Pa *ἐχθρὰ* et *ἀνάγκα*.

Digitized by Google

ἴσον δὲ νύκτεσσιν αἰεί, Στρ. δ'.
ἴσα δ' ἐν ἁμέραις ἅλιον ἔχοντες ἀπονέστερον
ἐσλοὶ δέκονται βίοτον, οὐ χθόνα ταράσσοντες ἐν χερὸς ἀκμᾷ
οὐδὲ πόντιον ὕδωρ
κεινὰν παρὰ δίαιταν· ἀλλὰ παρὰ μὲν τιμίοις
θεῶν, οἵτινες ἔχαιρον εὐορκίαις, ἄδακρυν νέμονται
αἰῶνα· τοὶ δ' ἀπροσόρατον ὀχέοντι πόνον.

ὅσοι δ' ἐτόλμασαν ἑστρὶς Ἀντ. δ'.
ἑκατέρωθι μείναντες ἀπὸ πάμπαν ἀδίκων ἔχειν
ψυχάν, ἔτειλαν Διὸς ὁδὸν παρὰ Κρόνου τύρσιν· ἔνθα μα-
κάρων
νᾶσος ὠκεανίδες
αὔραι περιπνέοισιν· ἄνθεμα δὲ χρυσοῦ φλέγει,
τὰ μὲν χερσόθεν ἀπ' ἀγλαῶν δενδρέων, ὕδωρ δ' ἄλλα φέρβει,
ὅρμοισι τῶν χέρας ἀναπλέκοντι καὶ στεφάνοις,

βουλαῖς ἐν ὀρθαῖσι Ῥαδαμάνθυος, Ἐπ. δ'.
ὃν πατὴρ ἔχει (παῖς ὁ) Γᾶς ἑτοῖμον [αὐτῷ] πάρεδρον,
πόσις ἁπάντων Ῥέας ὑπέρτατον ἐχοίσας θρόνον.
Πηλεύς τε καὶ Κάδμος ἐν τοῖσιν ἀλέγονται·
Ἀχιλλέα τ' ἔνεικ', ἐπεὶ Ζηνὸς ἦτορ
λιταῖς ἔπεισε, μάτηρ·

V. 61. 62. APcP1G lemma sch. cod. W1 *ἴσαις δὲ νύκτ.* (sola A *δ' ἐν*) — *ἴσαις δ' ἐν ἁμ.*, Ab *ἴσας* — *ἴσαις*. (Ab *ἀν' ἁμ.*) MaVa1 *ἴσον δ' ἐν νύκτ'* et Va1 *ἴσαις δ' ἐν ἁμ.* Recepta lectio interpolatis debetur. Boeckh *ἴσον δὲ ν.* — *ἴσον ἐν ἁμ.* coniecit; fort. *ἴσᾳ δὲ νύκτ. ἴσᾳ δ' ἀμέραις*, quod a numeris huius carminis non alienum videtur. — *ἅλιον*, ex nullo libro *ἀέλιον* enotatum. — V. 63. *δέκονται βίοτον* Wüstemann, idque firmat Pc ubi est *δὲ δέρκονται βίοτον* (*δὲ* add. m. sec.), *δέρκονται βίοτον* GP1AbVa1Gu supra, *νέμονται βίοτον* vulgo, Geelius *δρέπονται*, Hermann *δεδόρκαντι βίον*, sed fort. *δρέκονται* vel quod Boeckh etiam coniecit *δράκονται* scribendum. — *ἐν χερὸς ἀκμᾷ* Sch. APcG (supra *ἀλκᾷ*) CAbVa1P1, *ἀλκᾷ χερῶν* vulgo (Gu *ἀρχᾷ χερῶν* et i. m. *ἀλκᾷ*, H *ἀοχᾷ χειρῶν ἀλκᾷ*, et i. m. *ἀκμᾷ*). — V. 65. *κεινάν*, Pc *κενεάν*, utrumque Schol.; *κενεὸν περὶ* Sch. Arati 110. — V. 70. *ἔτειλαν*, Pc *ἔστειλαν*. — V. 71. *νᾶσος* BdcLipW1 (W2 a m. s.) Aab MB, *νάσος* PcH (i. m.), *νάσους* HLab, *νᾶσον* RVa1, *νάσον* A, *νάσων* Ma. — V. 72. *περιπνέοισιν* PcGGu, *περιπνέουσι* vulgo. — V. 74. *χέρας*, *χερσί* BcAaW2 (a m. s.) — *στεφάνοις* vulgo, quod explicandum per *ἐν διὰ δυοῖν* ut sit *ὅρμοις στεφάνων*, sed PcVa1 *στεφάνους*, PcW2Aa utrumque, Herm. *στεφάνας*. Boeckh *κειράλας*, Karsten *κροτάφως* propius abfuerit *ἀναπλέκοντ' ἐϋστεφ-ά-νοις*. — V. 75. *ἐν* om. W1BcAaMb. — *ὀρθαῖσι* PcVa2 Sch., *ὀρθαῖς* vulgo. — V. 76. (*παῖς ὁ*) *Γᾶς ἑτοῖμον* [*αὐτῷ*] *πάρεδρον, πόσις ἁπάντων Ῥέας ὑπέρτατον ἐχοίσας θρόνον*, ita locum graviter corruptum restitui, nam *αὐτῷ* manifestum glossema, contra *παῖς ὁ* (sive *πάϊς ὁ* malis) et sententia et versus requirit, et sic fere Didymus constituit locum: *ὁ δὲ Δίδυμος ἐπὶ τοῦ Κρόνου καθ-ιστᾷ τὸν λόγον· ὄντινα Ῥαδάμανθυν ὁ πατὴρ πάντων ὁ Κρόνος, ὁ τῆς Γῆς*

Digitized by Google

ὃς Ἕκτορ᾽ ἔσφαλε, Τρολας Στρ. ε'. 145
ἄμαχον ἀστραβῆ κίονα, Κύκνον τε θανάτῳ πόρεν,
Ἀοῦς τε παῖδ᾽ Ἀιθίοπα. πολλά μοι ὑπ᾽ ἀγκῶνος ὠκέα βέλη 150
ἔνδον ἐντὶ φαρέτρας
φωνάεντα συνετοῖσιν· ἐς δὲ τὸ πὰν ἑρμηνέων
χατίζει. σοφὸς ὁ πολλὰ εἰδὼς φυᾷ· μαθόντες δὲ λάβροι 155
παγγλωσσία, κόρακες ὥς, ἄκραντα γαρύετον

Διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον. Ἀντ. ε'.
ἔπεχε νῦν σκοπῷ τόξον, ἄγε θυμέ, τινα βάλλομεν 160
ἐκ μαλθακᾶς αὖτε φρενὸς εὐκλέας ὀϊστοὺς ἱέντες; ἐπί τοι
Ἀκράγαντι τανύσαις· 165
αὐδάσομαι ἐνόρκιον λόγον ἀλαθεῖ νόῳ,
τεκεῖν μή τιν᾽ ἑκατόν γε ἐτέων πόλιν φίλοις ἄνδρα μᾶλλον 170
εὐεργέταν πραπίσιν ἀφθονέστερόν τε χέρα

Θήρωνος. ἀλλ᾽ αἶνον ἐπέβα κόρος Ἐπ. ε'.
οὐ δίκᾳ συναντόμενος, ἀλλὰ μάργων ὑπ᾽ ἀνδρῶν, 175

παῖς, ὁ ἀνὴρ τῆς ὕπατον ἐχούσης θρόνον Ῥέας ἕτοιμον καὶ ἀχώριστον ἔχει πάρεδρον, sed non vidit ἁπάντων corrigendum pro ὁ πάντων, quod hyperbato non ferendo ad πατὴρ retulit, quo nomine simpliciter Saturnus, appellari potuit, cf. Plato Cratyl. 404. a. Vulgo legitur: Κρόνος ἕτοιμον αὐτῷ πάρεδρον πόσις ὁ πάντων Ῥέας ὑπέρτατον ἐχούσας θρόνον, sed AGPcP1Va1 γᾶς ἕτοιμον (Pc addit γε) αὐτῷ π. π. ὁ π. Ῥ. ὕπατον ἐχούσας παῖς (vel etiam παῖς ἐχούσας, ui videtur) θρόνον. Et Κρόνος antiquitus non lectum esse inde apparet, quod Aristarchus omnia ad Iovem retulit, Didymus demum Saturnum intelligendum esse vidit, ipsum nomen an intulerit, non liquet, quamquam fort. Κρόνος, ὁ Γᾶς legit. Aristarchus coniecit πόσιος pro πόσις ut Rhadamanthys compotator Iovis diceretur; quod si is quoque ὁ πάντων servavit, ut videtur Schol. indicare, scripsisse censendus est ὃν πατὴρ ἔχει . . . . . πάρεδρον πόσιος ὁ πάντων Ῥέας ὕπατον ἐχούσας παῖς θρόνον satis ἀμέτρως, sed fortasse ὃν πατὴρ πάντων ἔχει ἑτοῖμον αὐτῷ πάρεδρον πόσιος, ὧν παῖς Ῥέας ὑπέρτατον ἐχούσας θρόνον scripsit. — V. 81. Τρολας, Boeckh Τρῳας probabiliter, cf. Eustath. Prooem. 13, sed vulgaris forma etiam Nem. II. 14. Isthm. V. 28. VII. 52 legitur. — V. 85. φωνάεντα PbcGP1Va1, φωνήεντα Pa, φωνάετα AMa (a pr. m.), φωνᾶντα Schol. et vulgo, φωνεῦντα AaW2 Eustath. Il. 1237. 61. Prooem. 2. Cramer. An. P. III. 247. 27. — πὰν W2, πᾶν vulgo, utrumque Aa. Boeckh τοπὰν. — V. 87. γαρύετον, Dawesius γαρυέμεν, at γαρύετον etiam Aristid. II. 35. Theophyl. Ep. VII. 12. et Greg. Cor. 218. — V. 91. Ἀκράγαντι, W12PabBcaLipHMabLab Ἀκράγαντα. — τανύσαις, PcP1Gu (a m. pr.) τανύσσαις, G τάνυσσον, Va1 τανύσας, et Schol. quoque per part. τείνας interpretatur et cum seq. iungit. — V. 92. αὐδάσομαι, Lip a pr. m. αὐδάσομεν. et Schol. in lem. μεθ᾽ ὅρκιον. — V. 93. γε ἐτέων E. Schmid, codd. γ᾽ ἐτέων, Schol. γ᾽ om. — V. 95. ἐπέβα PcVa12AMaP1Ab Sch., ἔβα vulgo.

Digitized by Google

τὸ λαλαγῆσαι Θέλων κρύφον τε Θέμεν ἐσλῶν καλοῖς
ἔργοις. ἐπεὶ ψάμμος ἀριθμὸν περιπέφευγεν·
ἐκεῖνος ὅσα χάρματ' ἄλλοις ἔθηκεν, 180
τίς ἂν φράσαι δύναιτο;

V. 97. *Θέλων*, Boeckh *ἐθέλων*. — *κρύφον* Aristarchus, cum ante *κρύφιον* legeretur. — *ἐσλῶν* aut *ἐσλὸν* PacGP1AbVa1, *ἐσθλῶν* LipAaHGu Moscovienses Leidd., *ἐσθλὸν* APbW2. — V. 98. fort. *ἔργοις ἔπι*. *ψάμμος*. — V. 99. *ἐκεῖνος*, R *κεῖνος*, Va1GuAGMa *κἀκεῖνος* vel *κᾀκεῖνος*.

Digitized by Google

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Γ'.

ΘΗΡΩΝΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι

ΕΙΣ ΘΕΟΞΕΝΙΑ.

Strophae.

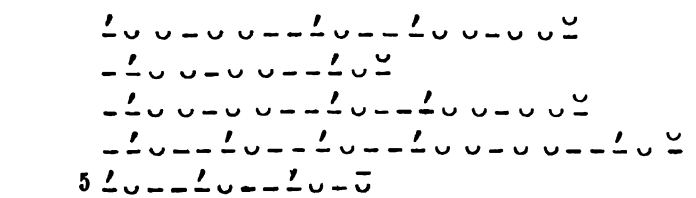

Epodi.

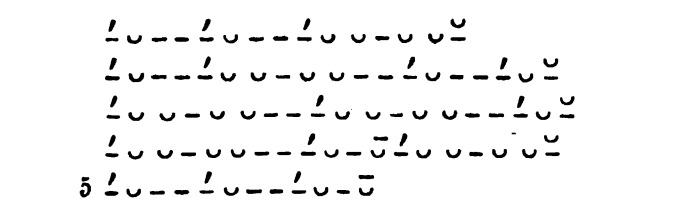

Στρ. ά.

Τυνδαρίδαις τε φιλοξείνοις ἀδεῖν καλλιπλοκάμῳ θ' Ἑλένᾳ
κλεινὰν Ἀκράγαντα γεραίρων εὔχομαι,
Θήρωνος Ὀλυμπιονίκαν ὕμνον ὀρθώσαις, ἀκαμαντοπόδων 5

Ep. v. 4. Boeckh ante in duos versus diviserat, ut seni fierent versus. „De versuum distributione nihil est quod moneam, nisi quod dubium potest videri, utrum epodi v. 4 et 5. coniungendi sint an disiungendi. Coniunctionem suadet elisio per apostrophum epod. 2. 3., divisionem syllaba anceps epod. 1. interpunctio epod. 2. atque elegans roborisque plenus brevioris numeri ante clausulam usus. Sed syllaba anceps etiam v. 27. in medio reperitur versu: atque item apostrophus tum alibi tum v. 26. in fine versus. Quapropter fluctuante iudicio malui vulgatam relinquere distinctionem quam utrumque metrum coniungere." *Boeckh.* idem in editione altera hos versus coniunxit.

V. 1. *ἀδεῖν* Sch. W1 et ut videtur plures libri boni, v. *ἀδεῖν*.

Digitized by Google

ἵππων ἄωτον. Μοῖσα δ' οὕτω τοι παρέστα μοι νεοσίγαλον
εὑρόντι τρόπον
Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ

Ἀντ. ά.

ἀγλαόκωμον. ἐπεὶ χαίταισι μὲν ζευχθέντες ἔπι στέφανοι
πράσσοντί με τοῦτο θεόδματον χρέος,
φόρμιγγά τε ποικιλόγαρυν καὶ βοὰν αὐλῶν ἐπέων τε θέσιν
Αἰνησιδάμου παιδὶ συμμίξαι πρεπόντως, ἅ τε Πίσα με γε-
γωνεῖν· τᾶς ἄπο
θεύμοροι νίσονθ' ἑτ' ἀνθρώποις ἀοιδαί,

Ἐπ. ά.

ᾧ τινι, κραίνων ἐφετμὰς Ἡρακλέος προτέρας,
ἀτρεκὴς Ἑλλανοδίκας βλεφάρων Αἰτωλὸς ἀνὴρ ὑψόθεν
ἀμφὶ κόμαισι βάλῃ γλαυκόχροα κόσμον ἐλαίας. τάν ποτε
Ἴστρου ἀπὸ σκιαρᾶν ἔνεικεν Ἀμφιτρυωνιάδας,
μνᾶμα τῶν Οὐλυμπίᾳ κάλλιστον ἀέθλων,

Στρ. β'.

δᾶμον Ὑπερβορέων πείσαις Ἀπόλλωνος θεράποντα λόγῳ,
πιστὰ φρονέων, Διὸς αἴτει πανδόκῳ
ἅλσει σκιαρόν τε φύτευμα ξυνὸν ἀνθρώποις στέφανόν τ'
ἀρετᾶν.
ἤδη γὰρ αὐτῷ, πατρὶ μὲν βωμῶν ἁγισθέντων, διχόμηνις
ὅλον χρυσάρματος
ἑσπέρας ὀφθαλμὸν ἀντέφλεξε Μήνα,

V. 4. *τοι* Pc, vulgo *ποι*, Sch. in lem. *μοι*, sed praeterea etiam *μὲν*. — *παρέστα*, Gu et Schol. unus *παρίστα*. — V. 7. *θεόδματον* Sch. W1Pc, *θεόδμητον* HGuAaLaBd. — V. 9. *γεγωνεῖν*, Sch. etiam *γεγώνειν*, Emperius *γεγωνεῖ*. — V. 10. *θεύμοροι*, APcW1 *θεόμοροι*, Sch. *θεόμοιροι*, Sch. Il. Ξ. 410 *θεόμηροι*. — *νίσονθ'* GP1Pc, Va1 *νῆσονθ'*, Ab *νήσσονθ'*, Bd AaHGuW2 Schol. Il. *νεῖσσονθ'*, v. *νίσσονθ'*. — V. 12. *βλεφάρων*, Boeckh *γλεφάρων*, sed cum *ἑλικοβλέφαρος* et *ἰοβλέφαρος* ap. Pind. legantur, non sum secutus. — V. 13. *βάλῃ* Sch. APcW2BcdGLipMaHGuAabLbVa1, v. *βάλοι*. — V. 15. *ἀέθλων* PcW1 corr., v. *ἄθλων*. — V. 16. *λόγῳ* Sch. PcGGu P1Ab (in m.) Va1, v. *ὄγε*. — V. 17. *αἴτει* AGuVa1, *αἰτεῖ* RLaP1CLipG AabMabHW12, *ἔτει* Pc, Eustath. 381. 27: *λέγει δὲ καὶ Πίνδαρος ἐν Ὀλυμ-*
πιονίκαις καινῶς αἴτος τὸ ἐνδιαίτημα, οἷον Διὸς αἴτει πανδόκῳ. cf. 907. 63. et Gregor. Cor. 219. Verbum *αἴτει* vel *αἰτεῖ* displicet, recte opinor Koenius *Ἅλτει* (cf. Ol. XI. 45) cuius vocis interpretatione *ἅλσει* in margine adscripta deinde videtur aliud vocabulum excidisse, fort. *Διὸς Ἅλτει πανδόκῳ δοῦναι σκιαρόντε φύτευμα*, quamquam etiam *αἰειστάχυον* coniici potest, minus commoda oratione. — V. 18. *σκιαρόν*, *σκιερὸν* PcMa P1HLipC. — *ἀρετᾶν* GP1Va1Gu, *ἀρετῶν* Ab, *ἀρεταῖς* HMb, v. *ἀρετᾶς*. Fort. *ἀνθρώποις τ' ἀρετᾶν στέφανον*, ut *ξυνὸν* quemadmodum *ἀμφότερον* adverbium sit. — V. 19. *αὐτῷ* Schol. unus cum *πατρὶ* iungit, alius *αὐτῶν*.

Digitized by Google

Ἀντ. β'.

καὶ μεγάλων ἀέθλων ἁγνὰν κρίσιν καὶ πενταετηρίδ' ἁμᾶ
θῆκε ζαθέοις ἐπὶ κρημνοῖς Ἀλφεοῦ·
ἀλλ' οὐ καλὰ δένδρε' ἔθαλλεν χῶρος ἐν βάσσαις Κρονίου
Πέλοπος.
τούτων ἔδοξεν γυμνὸς αὐτῷ κᾶπος ὀξείαις ὑπακουέμεν αὐ-
γαῖς ἀελίου.
δὴ τότ' ἐς γαῖαν πορεύειν θυμὸς ὥρμαιν'

Ἐπ. β'.

Ἰστρίαν νιν. ἔνθα Λατοῦς ἱπποσόα θυγάτηρ
δέξατ' ἐλθόντ' Ἀρκαδίας ἀπὸ δειρᾶν καὶ πολυγνάμπτων
μυχῶν,
εἴτέ μιν ἀγγελίαις Εὐρυσθέος ἔντυ' ἀνάγκα πατρόθεν
χρυσόκερων ἔλαφον θήλειαν ἄξονθ', ἅν ποτε Ταϋγέτα
ἀντιθεῖσ' Ὀρθωσίᾳ ἔγραψεν ἱράν.

Στρ. γ'.

τὰν μεθέπων ἵδε καὶ κείναν χθόνα πνοιαῖς ὄπιθεν Βορέα
ψυχροῦ. τόθι δένδρεα θαύμαινε σταθείς.
τῶν νιν γλυκὺς ἵμερος ἔσχεν δωδεκάγναμπτον περὶ τέρμα
δρόμου
ἵππων φυτεῦσαι. καί νυν ἐς ταύταν ἑορτὰν Ἴλαος ἀντιθέοι-
σιν νίσεται
σὺν βαθυζώνου διδύμοις παισὶ Λήδας.

Ἀντ. γ.

τοῖς γὰρ ἐπέτραπεν Οὐλυμπόνδ' ἰὼν θαητὸν ἀγῶνα νέμειν
ἀνδρῶν τ' ἀρετᾶς πέρι καὶ ῥιμφαρμάτου
διφρηλασίας. ἐμὲ δ' ὢν πᾶς θυμὸς ὀτρύνει φάμεν, Ἐμμενίδαις

V. 21. ἁμᾶ, AW2AaBd ἅμα, alii libri fort. ἁμᾷ. — V. 23. ἔθαλλεν, AMa ἔθαλεν. — ἐν om. Pc. — V. 24. ἀελίου Va1, v. ἁλίου. — V. 25. ὥρμαιν', Sch. ὥρμαινεν. — V. 26. Ἰστρίαν νιν PcGP1LaAbVa1 Bodl. tres, Ἰστριανήν, quod etiam Sch. memorat, reliqui; Aristarchus legit: ὥρμαιν'. Ἰστρία νιν ἔνθα κτλ. — V. 30. Ὀρθωσίᾳ, possis Ὀρθωσίας scribere, quod etiam Ahrens coniecit. — ἱρὰν ARMabCLipW2, v. ἱερὰν. — V. 31. καὶ κείναν Boeckh, libri κἀκείναν vel κἀκείναν. — πνοιαῖς Sch. A AabGLipW12CMabHVa1Gu Greg. Cor. 220., vulgo πνοιᾶς. — V. 32. θαύμαινε, Pc θάμαινε, fort. θάμβαινε. Boeckh θαυμαίνει, Kayser θαύμανε. — V. 33. libri accuratius si collati essent, haud dubie etiam hic δυωδεκάγν. praeberent. — περὶ, Pc δε. — V. 34. νίσεται P1GPc Schol. unus, qui ᾔξει interpretatur, νήσεται AbVa1, νείσσεται W12AaHGu, v. νίσσεται. — V. 35. διδύμοις Hermann, LaLipW2 διδύμοις (quam formam Λευκίμμη ex Λευκίμνη i. e. Λευκίμη ortum tuetur), διδύμοισι PcAGVa1CP1MaAb, vulgo διδύμοις (Η παισί διδύμοις). fort. διπλόοις παίδεσσι. — V. 36. ἐπέτραπεν, AMaGP1HVa1Pc ἐπέτρεπεν. — V. 38. πᾶς scripsi, Sch. et codd. πα (W2 πᾳ, W1Pc πᾶ), nisi quod La et fort. G παρ ex interpolatione.

Digitized by Google

... ἵππων διδόντων Τυνδαριδᾶν, ὅτι
πλείσταισι βροτῶν
... τραπέζαις,

Ἐπ. γ'.

... μακάρων τελετάς.
... ἔδωρ, κτεάνων δὲ χρυσὸς αἰδοιέστατον·
... Θήρων ἀρεταῖσιν ἱκάνων ἅπτεται
... σταλᾶν. τὸ πόρσω δ' ἔστι σοφοῖς ἄβατον
... μιν διώξω· κεινὸς εἴην.

... Sch. Pc ξενίαις. — V. 42. δὲ χρυσὸς, W1 ὁ δὲ χρ. ... αἰδοιέστατος. — V. 43. γε, Sch. etiam δὲ. — V. 44. σταλᾶν ... σταλᾶν. — V. 45. μιν Sch. AR (in m) GMa, vulgo μὴν. — ... etiam κεῖνος.

Digitized by Google

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Δ'.

ΨΑΥΜΙΔΙ ΚΑΜΑΡΙΝΑΙ Ωι

ΑΠΗΝΗι.

Strophae.

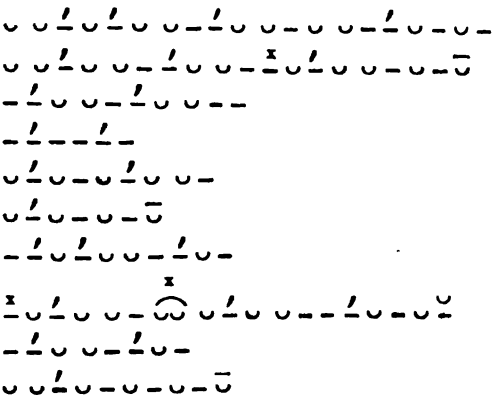

Epodi.

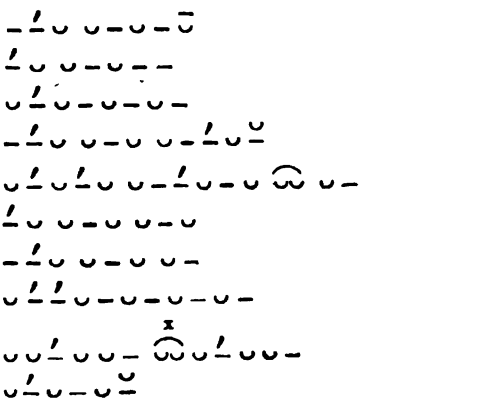

Str. v. 4. disiunxi in duos, quemadmodum Boeckh prius, post copulavit hoc modo 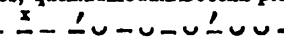 ceterum numeros in margine non mutavi.

Digitized by Google

Στρ.

Ἐλατὴρ ὑπέρτατε βροντᾶς ἀκαμαντόποδος Ζεῦ· τεαὶ γὰρ ὧραι
ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος ἀοιδᾶς ἑλισσόμεναί μ' ἔπεμψαν
ὑψηλοτάτων μάρτυρ' ἀέθλων.
ξείνων δ' εὖ πρασσόντων
ἔσαναν αὐτίκ' ἀγγελίαν
ποτὶ γλυκεῖαν ἑσλοί.
ἀλλ', ὦ Κρόνου παῖ, ὃς Αἴτναν ἔχεις
ἵπον ἀνεμόεσσαν ἑκατογκεφάλα Τυφῶνος ὀμβρίμου,
Οὐλυμπιονίκαν δέκευ
Χαρίτων ἕκατι τόνδε κῶμον,

Ἀντ.

χρονιώτατον φάος εὐρυσθενέων ἀρετᾶν. Ψαύμιος γὰρ ἵκει
ὀχέων, ὃς ἐλαίᾳ στεφανωθεὶς Πισάτιδι, κῦδος ὄρσαι
σπεύδει Καμαρίνᾳ. θεὸς εὔφρων
εἴη λοιπαῖς εὐχαῖς·
ἐπεί μιν αἰνέω, μάλα μέν
τροφαῖς ἑτοῖμον ἵππων,
χαίροντά τε ξενίαις πανδόκοις,
καὶ πρὸς Ἀσυχίαν φιλόπολιν καθαρᾷ γνώμᾳ τετραμμένον.
οὐ ψεύδεϊ τέγξω λόγον·
διάπειρά τοι βροτῶν ἔλεγχος·

Ἐπ.

ἅπερ Κλυμένοιο παῖδα
Λαμνιάδων γυναικῶν
ἔλυσεν ἐξ ἀτιμίας.
χαλκέοισι δ' ἐν ἔντεσι νικῶν δρόμον
ἔειπεν Ὑψιπυλείᾳ, μετὰ στέφανον ἰών.

V. 1. *ὧραι*, Süvern *Ὧραι*. — V. 6. *ὦ* om. ABdGMaGuAbLabVa1 PcW2. — *Κρόνου*, lemma sch. rec. *Κρόνιε*. — V. 7. *ἵπον*, P1 *ἵππων* — *ἀνεμόεσσαν* Sch. AGMaP1PcAbVa1, v. *ἠνεμόεσσαν*. — *ὀμβρίμου* AMaLb AabP1 a m. pr. Va1Pc, v. *ὀβρίμου*. — V. 8. Pc *Ὀλυμπιονίκαν*. — *δέκευ*, Sch. APcGAbP1Va1 *δέξαι*, sed G. i. m. *δέκευ* ut Ma. Si retuleris hoc ad v. 9., ferri potest *δέξαι*. — V. 9. *Χαρίτων* Boeckh, *Χαρίτων δ'* APcG AbP1Va1. Fuerat *Ἕκατι*. Fortasse alii ut incommodae particulae mederentur *εὐρυσθενέων τ' ἀρετᾶν* legebant, ut schol. sic sit supplendum: *τὸ δ' ἐξῆς Χαρίτων τ'* (*ἀρετᾶν τ'*) *εὐρυσθενέων ἕκατι*. — V. 10. *Ψαύμιος* APabcBαβγGP1AabLabMaGuVa1W2, v. *Ψαύμιδος*. — *ἵκει* Sch. APcGP1 a m. pr. AbMaVa1Gu in m., v. *ἥκει*. — V. 15. *ἐπεί μιν*, Boeckh *ἐπεί νιν*, ut Pindar. alibi solet. — V. 15. *ξενίαις* PcGP1Va1, v. *ξεινίαις*, quod ferri potest, si *παῖ* v. 6. producatur. — V. 18. *ἀσυχίαν* Heyne, v. *ἡσυχίαν*. — V. 19. *ἅπερ*, *ἅπερ καὶ* AGPcP1MaVa1 Sch. in interpr. — V. 22. *χαλκέοισι* GP1Va1AbGu corr., *χαλκεοῖσι* AMa, *χαλκέοις* Sch., *χαλκοῖσι* vulgo, *χαλκείοισι δ' ἐν ἔντεσσι* Pc.

Digitized by Google

οἷτος ἐγὼ ταχυτᾶτι·
χεῖρες δὲ καὶ ἧτορ ἴσον.
φύονται δὲ καὶ νέοις ἐν ἀνδράσιν
πολιαὶ θάμα καὶ παρὰ τὸν ἁλικίας
ἐοικότα χρόνον.

V. 24. *ταχυτᾶτι* cum praegressis iungit W1 Apollon. de Pron. 332. C, cum seqq. Pc Schol. — V. 25. *χεῖρες*, PcMbAa corr. *χέρες*. — V. 26. *δὲ* om Sch. — V. 29. *παρὰ*, *πὰρ* LipAaLaMbW12, *παρὰ τὸν τῆς* Pc. In proecdosi scripsi *ἐν ἀνδράσι πολιαὶ || θαμάκι πὰρ τὸν ἁλικίας*.

Digitized by Google

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Ε'.

ΨΑΥΜΙΔΙ ΚΑΜΑΡΙΝΑΙΩι

ΑΠΗΝΗι.

Strophae.

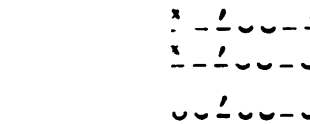

Epodi.

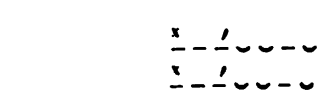

Στρ. α'.

Ὑψηλᾶν ἀρετᾶν καὶ στεφάνων ἄωτον γλυκύν
τῶν Ὀλυμπία, Ὠκεανοῦ θύγατερ, καρδία γελανεῖ
ἀκαμαντόποδός τ' ἀπήνας δέκευ Ψαύμιός τε δῶρα·

Ἀντ. α'.

ὃς τὰν σὰν πόλιν αὔξων, Καμάρινα, λαοτρόφον,
βωμοὺς ἐξ διδύμους ἐγέραρεν ἑορταῖς θεῶν μεγίσταις
ὑπὸ βουθυσίαις ἀέθλων τε πεμπαμέροις ἀμίλλαις

„Inscriptio carminis vulgo erat haec: τεθρίππῳ, ἀπήνῃ καὶ κέλητι, sed τεθρίππῳ recte omittunt P1GGuPc aliique cum Aldo; (ἀπήνῃ om. W2.) deinde Heynium secutus sum, qui etiam ultima καὶ κέλητι haud sine ratione abiecit. Sunt qui dubitent, an haec oda sit germana Pindari: certe teste Scholiasta non ea legebatur in ἐθαφίοις nescio quibus, agnovit tamen Didymus." *Boeckh.* Et abiudicavit Pindaro E. L. de Leutsch in Philologo I. 116 seqq., tuitus est Hermann in Actis Soc. Lips. IX. 322. seqq.

V. 2. *Οὐλυμπία*, Pc *Ὀλυμπία*. — V. 3. *Ψαύμιος*, W1 Sch. *Ψαύμιδος*. — V. 4. *Καμάρινα* LipGu a m. pr. sed a sec. m. *Καμαρῖνα*, W2Pc *Καμαρίναν*, vulgo *Καμαρίνα*. — V. 6. *ὑπὸ*, Kayser *ἐπί*, Schol. unus ad *ἑορταῖς* retulisse videtur. — *πεμπαμέροις* W1, vulgo *πεμπταμέροις*. Si iunguntur haec cum verbis *ὑπὸ βουθυσίαις*, quibus sacrificia a Psaumide oblata significantur, scribendum potius *ἀέθλων τε πεμπαμέρων ἀμίλλαις*, nam non ipsa tum describitur Olympiorum solemnitas, sed quae partes Psaumidis fuerint, qui tria certamina subiit, ut poeta v. 7. indicat. Sed praestat *ἀέθλων τε πεμπαμέρους ἀμίλλας* (*ἐγέραρεν*) *ἵπποις κτλ.*

Digitized by Google

Ἐπ. α'.

ἵπποις ἰμιόνοις τε μοναμπυκίᾳ τε. τὶν δὲ κῦδος ἀρρόν
νικάσαις ἀνέθηκε, καὶ ὃν πατὴρ Ἄκρων ἐκάρυξε καὶ τὰν
νέοικον ἔδραν.

Στρ. β'.

ἴκων δ' Οἰνομάου καὶ Πέλοπος παρ' εὐηράτων
σταθμῶν, ὦ πολιάοχε Παλλάς, ἀείδει μὲν ἄλσος ἀγνόν
τὸ τεόν, ποταμόν τε Ὤανιν, ἐγχωρίαν τε λίμναν,

Ἀντ. β'.

καὶ σεμνοὺς ὀχετούς, Ἵππαρις οἷσιν ἄρδει στρατόν,
κολλᾷ τε σταδίων θαλάμων ταχέως ὑψίγυιον ἄλσος,
ἀϊ' ἀμαχανίας ἄγων ἐς φάος τόνδε δᾶμον ἀστῶν·

Ἐπ. β'.

αἰεὶ δ' ἀμφ' ἀρεταῖσι πόνος δαπάνα τε μάρναται πρὸς
ἔργον
κινδύνῳ κεκαλυμμένον· ᾗῦ δ' ἔχοντες σοφοὶ καὶ πολίταις
ἔδοξαν ἔμμεν.

Στρ. γ'.

Σωτὴρ ὑψινεφὲς Ζεῦ, Κρονίου τε ναίων λόφον
τιμῶν τ' Ἀλφεὸν εὐρὺ ῥέοντ' Ἰδαῖόν τε σεμνὸν ἄντρον,
ἱκέτας σέθεν ἔρχομαι Λυδίοις ἀπίων ἐν αὐλοῖς,

Ἀντ. γ'.

αἰτήσων πόλιν εὐανορίαισι τάνδε κλιταῖς
δαιδάλλειν, σέ τ', Ὀλυμπιόνικε, Ποσειδανίαισιν ἵπποις

V. 8. *νικάσαις* Boekh, *νικάσας* AP1MaGuVa1, v. *νικήσας*. — V. 9. *ἴκων*, Sch. W2AMaP1GR *ἰκὼν*, Va1 *ἰκὼν*, interpolati *ἐλθὼν*, W2Lb *ἐλθὼν* et *ἰκὼν*, Pc *ἵκει δ' Οἰνομάου*. — V. 10. *ἀείδει*, Hecker *ἀέξει*. — V. 11. Ὤανιν vel Ὤανιν codd. scholior., Ὤανιν P1Pc, Ὤανον Va1GAb, Ὤανον Gu, Ὤαννον W1. Nomen fluvius a Babylonio deo Oanne traxit. — V. 13. affert Liban. I. 361. Versus non recte videtur ad Hipparin referri, sed pertinet, quod Hermann quoque vidit, ad Psaumidem, atque si *κολλᾷ δέ* scripseris, evanescet ambiguitas. Psaumis vir dives videtur redemisse cum alia templa aedificanda, tum certe Athenaeum, de suis opibus largiturus, quo magnificentius opera illa exstruerentur: sed studio certaminum curulium abreptus intermiserat aliquamdiu illud opus, itaque in invidiam civium incidit, qui iusto diutius prohibebantur quominus sacra rite perficerent. — *ὑψίγυιον*, Pc *ὑψίγυον*, W2 a m. s. *ὑψίγειον*, Gu supra *ὑψίζυγον*, Schol. etiam *ὑψίπρυγον*. — V. 14. *ἀπ'*, GP1AaPc a m. pr. *ὑπ'*. — V. 15. *αἰεί* RG P1MbLbAabVa1Pc, v. *ἀεί*. — V. 16. *κεκαλυμμένον*, Sch. Isth. III. 52 *κεχαλασμένον*. — *ᾗῦ δ'* Herm., v. *εὖ δὲ*. Boeckh *εὖ δὲ τυχόντες*, Kayser *εὖ δὲ τυχών τις σοφὸς κ. π. ἔδοξεν ἔ.* Ipse aliquando *εὖ δὲ λαχόντες* vel etiam *ἰῦ δ' ἥκοντες* conieci spondeo admisso ut v. 18. — V. 18. *ῥέοντ'* AGP1MaVa1, Pc et * *ῥέοντα*. — V. 21. *Ποσειδανίαισιν* Sch., v. *Ποσειδανίοισιν*, W2 *Ποσειδωνίοισιν*.

Digitized by Google

ἐπιτερπόμενον φέρειν γῆρας εὔθυμον ἐς τελευτάν,
Ἐπ. γ'.
υἱῶν, Ψαῦμι, παρισταμένων. ὑγίεντα δ' εἴ τις ὄλβον
ἄρδει,
ἐξαρκέων κτεάτεσσι καὶ εὐλογίαν προστιθείς, μὴ ματεύσῃ
θεὸς γενέσθαι.

V. 22. ἐς, Pc εἰς. — V. 23. Aristarchus ὑγιέντα. — ἄρδει, Schol. ἄρδοι.

Digitized by Google

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ ϛ'.

ΑΓΗΣΙΑι ΣΥΡΑΚΟΣΙΩι

ΑΠΗΝΗι.

Strophae.

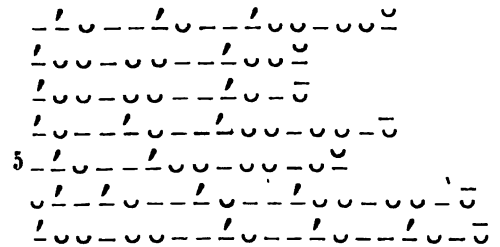

Epodi.

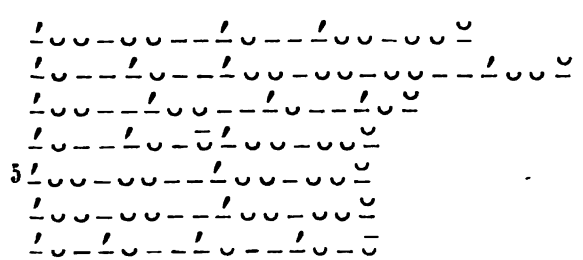

Στρ. α'.

Χρυσέας ὑποστάσαντες εὐτειχεῖ προθύρῳ θαλάμου
κίονας, ὡς ὅτε θαητὸν μέγαρον,

Epod. v. 2 Hermann Epit. Doctr. Metr. p. 256 in duos dividere mavult: *εἶπεν ἐν Θήβαισι τοιοῦτόν τι ἔπος· | Ποθέω κτλ.*

Digitized by Google

πάξομεν· ἀρχομένου δ' ἔργου πρόσωπον
χρὴ θέμεν τηλαγές. εἰ δ' εἴη μὲν Ὀλυμπιονίκας,
βωμῷ τε μαντείῳ ταμίας Διὸς ἐν Πίσᾳ,
συνοικιστήρ τε τᾶν κλεινᾶν Συρακοσσᾶν· τίνα κεν φύγοι ἴμνον
κεῖνος ἀνήρ, ἐπικίρσαις ἀφθόνων ἀστῶν ἐν ἱμερταῖς
ἀοιδαῖς;

Ἀντ. α'.

ἵστω γὰρ ἐν τούτῳ πεδίλῳ δαιμόνιον πόδ' ἔχων
Σωστράτου υἱός. ἀκίνδυνοι δ' ἀρεταί
οὔτε παρ' ἀνδράσιν οὔτ' ἐν ναυσὶ κοίλαις
τίμιαι· πολλοὶ δὲ μέμνανται, καλὸν εἴ τι ποναθῇ.
Ἀγησία, τὶν δ' αἶνος ἑτοῖμος, ὃν ἐν δίκᾳ
ἀπὸ γλώσσας Ἄδραστος μάντιν Οἰκλείδαν ποτ' ἐς Ἀμ-
φιάρηον
φθέγξατ', ἐπεὶ κατὰ γαῖ' αὐτόν τέ νιν καὶ φαιδίμας ἵππους
ἔμαρψεν.

Ἐπ. α'.

ἑπτὰ δ' ἔπειτα πυρᾶν νεκρῶν τελεσθέντων Ταλαϊονίδας
εἶπεν ἐν Θήβαισι τοιοῦτόν τι ἔπος· Ποθέω στρατιᾶς ὀφθαλ-
μὸν ἐμᾶς
ἀμφότερον μάντιν τ' ἀγαθὸν καὶ δουρὶ μάρνασθαι. τὸ καί
ἀνδρὶ κώμου δεσπόταν πάρεστι Συρακοσίῳ.
οὔτε δύσηρις ἐὼν οὔτ' ὢν φιλόνεικος ἄγαν,
καὶ μέγαν ὅρκον ὁμόσσαις τοῦτό γέ οἱ σαφέως
μαρτυρήσω· μελίφθογγοι δ' ἐπιτρέψοντι Μοῖσαι.

Στρ. β'.

Ὦ Φίντις, ἀλλὰ ζεῦξον ἤδη μοι σθένος ἡμιόνων,
ᾧ τάχος, ὄφρα κελεύθῳ τ' ἐν καθαρᾷ
βάσομεν ὄχον, ἵκωμαί τε πρὸς ἀνδρῶν

V. 3. *ἀρχομένου*, Lucian Hipp. c. 7. *ἀρχομένους* (sed ibi quoque *ἀρχομένου* BNa). — V. 6. *συνοικιστήρ*, Sch. *συνοικίστης*. — *Συρακοσσᾶν* PcG, *Συρακοσᾶν* AMa, *Συρακουσᾶν* vulgo. — *φύγοι*, PcGP1Va1AG *φύγῃ*. — V. 10. *ἐν*, om. Pc. — V. 12. *ἑτοῖμος* W1, vulgo *ἕτοιμος*. — V. 13. *γλώσσας*, Hecker *γνώμας*. — *Ἀμφιάρηον* W12RPabcBdcGuMbAabP1Va1G a m. pr., vulgo *Ἀμφιάραον*. — V. 14. *κατὰ γαῖ'*, Schol. *κατάγε*. — V. 16. *Θήβαισι*, P1AbVa1 *Θήβαις*, G *Θήβαις τε*, Pc *Θήβαις γε*. — V. 18. *πάρεστι* AMab Bodl. plures AbPcCP1W2Va1, *νῦν πάρεστι* *. — V. 19. *οὔτε δύσηρις ἐὼν οὔτ' ὢν φιλόνεικος* AMaP1Lb in m., eadem, sed *δύσεροις*, lemma vet. Sch. AbGVa1Pc a m. pr. (sec. addidit *τις*); *οὐ δύσεροις τις ἐὼν οὔτ' ὢν φιλόνεικος* W1Bβγc MbLAa (a m. s.), *οὐ φιλόνεικος ἐὼν οὔτ' ὢν δύσεροις τις* W2RPabGuP2Lab Bodleiani aliquot atque etiam Schol. vet., ut hoc exemplo discas, per quos gradus interpolatio progressa sit. De forma cf. Moeris 116. *Λυσήριδος καὶ Δύσηρις Ἀττικῶς, καὶ Πλάτων νόμων θ'* (tamen IX. p. 863. B et 864. A *δύσερι* et *δύσεροις* scribitur.) *δύσεροις Ἑλληνικῶς*. — V. 20. *ὁμόσσαις* Pc, *ὁμόσσας* *. — V. 21. P1 *ἐπιτρέψοντι*.

Digitized by Google

καὶ γένος· κεῖναι γὰρ ἐξ ἀλλᾶν ὁδὸν ἀγεμονεῦσαι
ταύταν ἐπίστανται, στεφάνους ἐν Ὀλυμπίᾳ
ἐπεὶ δέξαντο· χρὴ τοίνυν πύλας ὕμνων ἀναπιτνάμεν αὐταῖς·
πρὸς Πιτάναν δὲ παρ' Εὐρώτα πόρον δεῖ σάμερόν μ' ἐλθεῖν
ἐν ὥρᾳ·

Ἀντ. β'.

ἅ τοι Ποσειδάωνι μιχθεῖσα Κρονίῳ λέγεται
παῖδα ἰόπλοκον Εὐάδναν τεκέμεν.
κρύψε δὲ παρθενίαν ὠδῖνα κόλποις·
κυρίῳ δ' ἐν μηνὶ πέμποισ' ἀμφιπόλους ἐκέλευσεν
ἥρωϊ πορσαίνειν δόμεν Εἰλατίδᾳ βρέφος,
ὃς ἀνδρῶν Ἀρκάδων ἄνασσε Φαισάνᾳ, λάχε τ' Ἀλφεὸν οἰκεῖν·
ἔνθα τραφεῖσ' ὑπ' Ἀπόλλωνι γλυκείας πρῶτον ἔψαυσ'
Ἀφροδίτας.

Ἐπ. β'.

οὐδ' ἔλαθ' Αἴπυτον ἐν παντὶ χρόνῳ κλέπτοισα θεοῖο
γόνον·
ἀλλ' ὁ μὲν Πυθῶνάδ', ἐν θυμῷ πιέσαις χόλον οὐ φατὸν
ὀξείᾳ μελέτᾳ,
ᾤχετ' ἰὼν μαντευσόμενος ταύτας περ' ἀτλάτου πάθας.
ἃ δὲ φοινικόκροκον ζώναν καταθηκαμένα
κάλπιδά τ' ἀργυρέαν λόχμιας ὑπὸ κυανέας
τίκτε θεόφρονα κοῦρον. τᾷ μὲν ὁ Χρυσοκόμας
πραΰμητίν τ' Ἐλείθυιαν παρέστασέν τε Μοίρας·

Στρ. γ'.

ἦλθεν δ' ὑπὸ σπλάγχνων ὑπ' ὠδῖνός τ' ἐρατᾶς Ἴαμος
ἐς φάος αὐτίκα. τὸν μὲν κνιζομένα
λεῖπε χαμαί· δύο δὲ γλαυκῶπες αὐτόν
δαιμόνων βουλαῖσιν ἐθρέψαντο δράκοντες ἀμεμφεῖ
ἰῷ μελισσᾶν, καθόμενοι. βασιλεὺς δ' ἐπεί
πετραέσσας ἐλαύνων ἵκετ' ἐκ Πυθῶνος, ἅπαντας ἐν οἴκῳ

V. 25. ἀλλᾶν Pc, ἀλᾶν Val, ἀλλῶν G, vulgo ἄλλαν. — V. 28. σάμερόν μ' Boeckh, σάμερον A Schol. MaPabcGGuVa1LipCLabAbW2, vulgo σαμερόν γ'. Secutus sum Boeckhium, quamquam in hac sede ferri poterat simplex σάμερον, vid. ad Pyth. III. 6. — V. 30. ἰόπλοκον scripsi, ἰοπλόκαμον APcP1GMaAbVa1, ἰοβόστρυχον RPabMa (supra) bLabGuP2Aa. — V. 33. βρέφος AMaGuPabcBadGVa1CLipLabP1Ab, vulgo βρέφος γ'. — V. 34. λάχε, ἔλαχε vel ἔλαχεν AP1Va1MaGAb. — V. 37. Πυθῶνάδ', PcW12 Πυθῶναδ', Boeckh Πυθώναδ'. — V. 38. περ' W12, Pc alii πέρ', vulgo περ. — V. 42. Ἐλείθυιαν παρέστασέν τε Pc, Εἰλείθυιαν (Εἰλύθυιαν) παρέστασέν τε AG MaVa1P1Ab Schol. vet., Ἐλευθὼ συμπαρέστασέν τε * et lemma Schol. vet.

Digitized by Google

Θήρωνί τ' ἐλθεῖν κῦδος εὐἵππων διδόντων Τυνδαριδᾶν, ὅτι πλείσταισι βροτῶν
ξεινίαις αὐτοὺς ἐποίχονται τραπέζαις,

Ἐπ. γ'.

εὐσεβεῖ γνώμᾳ φυλάσσοντες μακάρων τελετάς.
εἰ δ' ἀριστεύει μὲν ὕδωρ, κτεάνων δὲ χρυσὸς αἰδοιέστατον·
νῦν γε πρὸς ἐσχατιὰν Θήρων ἀρεταῖσιν ἱκάνων ἅπτεται
οἴκοθεν Ἡρακλέος σταλᾶν. τὸ πόρσω δ' ἔστι σοφοῖς ἄβατον
κἀσόφοις. οὔ μιν διώξω· κεινὸς εἴην.

V. 40. *ξεινίαις*, Sch. Pc *ξενίαις*. — V. 42. *δὲ χρυσὸς*, W1 *ὁ δὲ χρ.* deinde B*βγ αἰδοιέστατος*. — V. 43. *γε*, Sch. etiam *δὲ*. — V. 44. *σταλᾶν* PcGVa1P1, v. *στηλᾶν*. — V. 45. *μιν* Sch. AR (in m) GMa, vulgo *μὴν*. — *κεινὸς*, Schol. etiam *κεῖνος*.

Digitized by Google

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Δ'.

ΨΑΥΜΙΔΙ ΚΑΜΑΡΙΝΑΙ Ωι

ΑΠΗΝΗι.

Strophae.

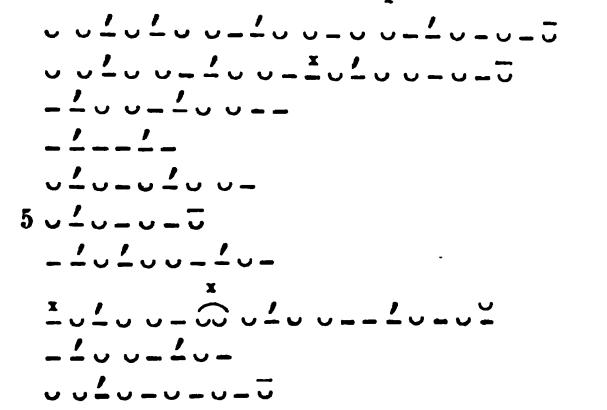

Epodi.

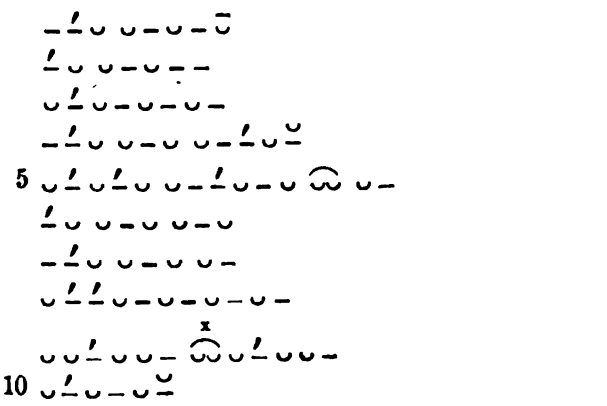

Str. v. 4. disiunxi in duos, quemadmodum Boeckh prius, post copulavit hoc modo

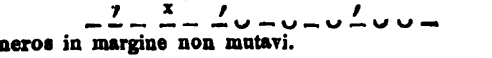

ceterum numeros in margine non mutavi.

Digitized by Google

Στρ.

Ἐλατὴρ ὑπέρτατε βροντᾶς ἀκαμαντόποδος Ζεῦ· σεαὶ γὰρ ὧραι
ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος ἀοιδᾶς ἑλισσόμεναί μ' ἔπεμψαν
ὑψηλοτάτων μάρτυρ' ἀέθλων.
ξείνων δ' εὖ πρασσόντων
ἔσαναν αὐτίκ' ἀγγελίαν
ποτὶ γλυκεῖαν ἑσλοί.
ἀλλ', ὦ Κρόνου παῖ, ὃς Αἴτναν ἔχεις
ἵπον ἀνεμόεσσαν ἑκατογκεφάλα Τυφῶνος ὀμβρίμου,
Οὐλυμπιονίκαν δέκευ
Χαρίτων ἕκατι τόνδε κῶμον,

Ἀντ.

χρονιώτατον φάος εὐρυσθενέων ἀρετᾶν. Ψαύμιος γὰρ ἵκει
ὀχέων, ὃς ἐλαίᾳ στεφανωθεὶς Πισάτιδι, κῦδος ὄρσαι
σπεύδει Καμαρίνᾳ. Θεὸς εὔφρων
εἴη λοιπαῖς εὐχαῖς·
ἐπεί μιν αἰνέω, μάλα μέν
τροφαῖς ἑτοῖμον ἵππων,
χαίροντά τε ξενίαις πανδόκοις,
καὶ πρὸς Ἀσιχίαν φιλόπολιν καθαρᾷ γνώμᾳ τετραμμένον.
οὐ ψεύδεϊ τέγξω λόγον·
διάπειρά τοι βροτῶν ἔλεγχος·

Ἐπ.

ἅπερ Κλυμένοιο παῖδα
Λαμνιάδων γυναικῶν
ἔλυσεν ἐξ ἀτιμίας.
χαλκέοισι δ' ἐν ἔντεσι νικῶν δρόμον
ἔειπεν Ὑψιπυλείᾳ, μετὰ στέφανον ἰών.

V. 1. *ὧραι*, Süvern *Ὧραι*. — V. 6. *ὦ* om. ABdGMaGuAbLabVa1 PcW2. — *Κρόνου*, lemma sch. rec. *Κρόνιε*. — V. 7. *ἵπον*, P1 *ἵππον* — *ἀνεμόεσσαν* Sch. AGMaP1PcAbVa1, v. *ἠνεμόεσσαν*. — *ὀμβρίμου* AMaLb AabP1 a m. pr. Va1Pc, v. *ὀβρίμου*. — V. 8. Pc *Ὀλυμπιονίκαν*. — *δέκευ*, Sch. APcGAbP1Va1 *δέξαι*, sed G. i. m. *δέκευ* ut Ma. Si retuleris hoc ad v. 9., ferri potest *δέξαι*. — V. 9. *Χαρίτων* Boeckh, *Χαρίτων δ'* APcG AbP1Va1. Fuerat *Ἕκατι*. Fortasse alii ut incommodae particulae mederentur *εὐρυσθενέων τ' ἀρετᾶν* legebant, ut schol. sic sit supplendum: *τὸ δ' ἐξῆς Χαρίτων τ'* (*ἀρετᾶν τ'*) *εὐρυσθενέων ἕκατι*. — V. 10. *Ψαύμιος* APabcB*αβγ*GP1AabLabMaGuVa1W2, v. *Ψαύμιδος*. — *ἵκει* Sch. APcGP1 a m. pr. AbMaVa1Gu in m., v. *ἥκει*. — V. 15. *ἐπεί μιν*, Boeckh *ἐπεί νιν*, ut Pindar. alibi solet. — V. 15. *ξενίαις* PcGP1Va1, v. *ξεινίαις*, quod ferri potest, si *παῖ* v. 6. producatur. — V. 18. *ἀσυχίαν* Heyne, v. *ἡσυχίαν*. — V. 19. *ἅπερ*, *ἅπερ καὶ* AGPcP1MaVa1 Sch. in interpr. — V. 22. *χαλκέοισι* GP1Va1AbGu corr., *χαλκεοῖσι* AMa, *χαλκέοις* Sch., *χαλκοῖσι* vulgo, *χαλκείοισι δ' ἐν ἔντεσσι* Pc.

Digitized by Google

οὗτος ἐγὼ ταχυτᾶτι·
χεῖρες δὲ καὶ ἦτορ ἴσον.
φύονται δὲ καὶ νέοις ἐν ἀνδράσιν
πολιαὶ θάμα καὶ παρὰ τὸν ἁλικίας
ἐοικότα χρόνον.

V. 24. *ταχυτᾶτι* cum praegressis iungit W1 Apollon. de Pron. 332. C, cum seqq. Pc Schol. — V. 25. *χεῖρες*, PcMbAa corr. *χέρες*. — V. 26. *δὲ* om Sch. — V. 29. *παρὰ, πὰρ* LipAaLaMbW12, *παρὰ τὸν τῆς* Pc. In proecdosi scripsi *ἐν ἀνδράσι πολιαὶ || θαμάκι πὰρ τὸν ἁλικίας.*

Digitized by Google

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Ε'.

ΨΑΥΜΙΔΙ ΚΑΜΑΡΙΝΑΙῼ

ΑΠΗΝΗι.

Strophae.

x – ⏑⏑ – – ⏑⏑ – ⏑ – – ⏑ –
x – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑
⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑

Epodi.

x – – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑
x – – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑ – – ⏑ – – – ⏑ – ⏑ – ⏑

Στρ. α'.

Ὑψηλᾶν ἀρετᾶν καὶ στεφάνων ἄωτον γλυκύν
τῶν Οὐλυμπίᾳ, Ὠκεανοῦ θύγατερ, καρδίᾳ γελανεῖ
ἀκαμαντόποδός τ' ἀπήνας δέκευ Ψαύμιός τε δῶρα·

Ἀντ. α'.

ὃς τὰν σὰν πόλιν αὔξων, Καμάρινα, λαοτρόφον,
βωμοὺς ἓξ διδύμους ἐγέραρεν ἑορταῖς θεῶν μεγίσταις
ὑπὸ βουθυσίαις ἀέθλων τε πεμπαμέροις ἁμίλλαις

„Inscriptio carminis vulgo erat haec: τεθρίππῳ, ἀπήνῃ καὶ κέλητι, sed τεθρίππῳ recte omittunt PtGGuPc aliique cum Aldo; (ἀπήνῃ om. W2.) deinde Heynium secutus sum, qui etiam ultima καὶ κέλητι haud sine ratione abiecit. Sunt qui dubitent, an haec oda sit germana Pindari: certe teste Scholiasta non ea legebatur in ἐδαφίοις nescio quibus, agnovit tamen Didymus." Boeckh. Et abiudicavit Pindaro E. L. de Leutsch in Philologo I. 116 seqq., tutatus est Hermann in Actis Soc. Lips. IX. 322. seqq.

V. 2. Οὐλυμπίᾳ, Pc Ὀλυμπίᾳ. — V. 3. Ψαύμιος. W1 Sch. Ψαύμιδος. — V. 4. Καμάριναν Lipsiensis a m. pr. sed a sec. m. Καμαρῖνα, W2Pc Καμαρῖναν, vulgo Καμάριναν. — V. 6. ὑπό. Kayser ἐπί. Schol. unus ad ἑορταῖς retulisse videtur. — πεμπαμέροις W1, vulgo πεμπταμέροις. Si iunguntur haec cum verbis ὑπὸ βουθυσίαις, quibus sacrificia a Psaumide oblata significantur, scribendum potius ἀέθλων τε πεμπαμέρων ἁμίλλαις, nam non ipsa tum describitur Olympiorum solemnitas, sed quae partes Psaumidis fuerint, qui tria certamina subiit, ut poeta v. 7. indicat. Sed praestat ἀέθλων τε πεμπαμέροις ἁμίλλαις (ἐγέραρεν) ἵπποις κτλ.

Digitized by Google

Ἐπ. α'.

Ἵπποις ἱμιόνοις τε μοναμπυκίᾳ τε. τὶν δὲ κῦδος ἁβρόν
νικάσαις ἀνέθηκε, καὶ ὃν πατὴρ Ἄκρων ἐκάρυξε καὶ τὰν
νέοικον ἔδραν.

Στρ. β'.

Ἴκων δ' Οἰνομάου καὶ Πέλοπος παρ' εὐρατῶν
σταθμῶν, ὦ πολιάοχε Παλλάς, ἀείδει μὲν ἄλσος ἀγνόν
τὸ τεόν, ποταμόν τε Ὤανιν, ἐγχωρίαν τε λίμναν,

Ἀντ. β'.

καὶ σεμνοὺς ὀχετούς, Ἵππαρις οἷσιν ἄρδει στρατόν,
κολλᾷ τε σταδίων θαλάμων ταχέως ὑψίγυιον ἄλσος,
ἀπ' ἀμαχανίας ἄγων ἐς φάος τόνδε δᾶμον ἀστῶν·

Ἐπ. β'.

αἰεὶ δ' ἀμφ' ἀρεταῖσι πόνος δαπάνα τε μάρναται πρὸς
ἔργον
κινδύνῳ κεκαλυμμένον· ᾗ δ' ἔχοντες σοφοὶ καὶ πολίταις
ἔδοξαν ἔμμεν.

Στρ. γ'.

Σωτὴρ ὑψινεφὲς Ζεῦ, Κρονίου τε ναίων λόφον
τιμῶν τ' Ἀλφεὸν εὐρὺ ῥέοντ' Ἰδαῖόν τε σεμνὸν ἄντρον,
ἱκέτας σέθεν ἔρχομαι Λυδίοις ἀπίων ἐν αὐλοῖς,

Ἀντ. γ'.

αἰτήσων πόλιν εὐανορίαισι τάνδε κλιταῖς
δαιδάλλειν, σέ τ', Ὀλυμπιόνικε, Ποσειδανίαισιν ἵπποις

V. 8. *νικάσαις* Boekh, *νικάσας* AP1MaGuVa1, v. *νικήσας*. — V. 9. *ἴκων*, Sch. W2AMaP1GR *ἰκών*, Va1 *ἰκὼν*, interpolati *ἑλθὼν*, W2Lb *ἑλθὼν* et *ἰκὼν*, Pc *ἵκει δ' Οἰνομάου*. — V. 10. *ἀείδει*, Hecker *ἀέξει*. — V. 11. Ὤανιν vel Ὤανιν codd. scholior., Ὤανιν P1Pc, Ὤανον Va1GAb, Ὤανον Gu, Ὤαννον W1. Nomen fluvius a Babylonio deo Oanne traxit. — V. 13. affert Liban. I. 361. Versus non recte videtur ad Hipparin referri, sed pertinet, quod Hermann quoque vidit, ad Psaumidem, atque si *κολλᾷ δέ* scripseris, evanescet ambiguitas. Psaumis vir dives videtur redemisse cum alia templa aedificanda, tum certe Athenaeum, de suis opibus largiturus, quo magnificentius opera illa exstruerentur: sed studio certaminum curulium abreptus intermiserat aliquamdiu illud opus, itaque in invidiam civium incidit, qui iusto diutius prohibebantur quominus sacra rite perficerent. — *ὑψίγυιον*, Pc *ὑψίγυον*, W2 a m. s. *ὑψίγειον*, Gu supra *ὑψίζυγον*, Schol. etiam *ὑψίπρυγον*. — V. 14. *ἀπ'*, GP1AaPc a m. pr. *ὑπ'*. — V. 15. *αἰεί* RG P1MbLbAabVa1Pc, v. *ἀεί*. — V. 16. *κεκαλυμμένον*, Sch. Isth. III. 52 *κεχαλασμένον*. — *ᾗ δ'* Herm., v. *εὖ δὲ*. Boeckh *εὖ δὲ τυχόντες*, Kayser *εὖ δὲ τυχών τις σοφὸς κ. π. ἔδοξεν ἔ.* Ipse aliquando *εὖ δὲ λαχόντες* vel etiam *εὖ δ' ἥκοντες* conieci spondeo admisso ut v. 18. — V. 18. *ῥέοντ'* AGP1 MaVa1, Pc et * *ῥέοντα*. — V. 21. *Ποσειδανίαισιν* Sch., v. *Ποσειδανίοισιν*, W2 *Ποσειδωνίοισιν*.

Digitized by Google

ἐπιτερπόμενον φέρειν γῆρας εὔθυμον ἐς τελευτάν,
Ἐπ. γ'.
υἱῶν, Ψαῦμι, παρισταμένων. ὑγίεντα δ' εἴ τις ὄλβον ἄρδει,
ἐξαρκέων κτεάτεσσι καὶ εὐλογίαν προστιθείς, μὴ ματεύσῃ θεὸς γενέσθαι.

V. 22. ἐς, Pc εἰς. — V. 23. Aristarchus ὑγιέντα. — ἄρδει, Schol. ἄρδοι.

Digitized by Google

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ ϛ'.

ΑΓΗΣΙΑι ΣΥΡΑΚΟΣΙΩι

ΑΠΗΝΗι.

Strophae.

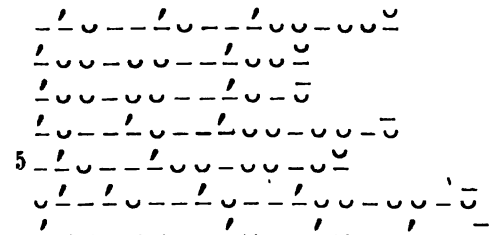

Epodi.

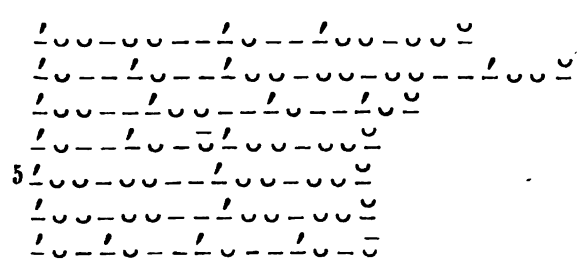

Στρ. α'.

Χρυσέας ὑποστάσαντες εὐτειχεῖ προθύρῳ θαλάμοι
κίονας, ὡς ὅτε θαητὸν μέγαρον,

Epod. v. 2 Hermann Epit. Doctr. Metr. p. 256 in duos dividere mavult: *εἰπεν ἐν Θήβαισι τοιοῦτόν τι ἔπος· | Ποθέω κτλ.*

Digitized by Google

πάξομεν· ἀρχομένου δ' ἔργον πρόσωπον
χρὴ θέμεν τηλαυγές. εἰ δ' εἴη μὲν Ὀλυμπιονίκας,
βωμῷ τε μαντείῳ ταμίας Διὸς ἐν Πίσᾳ,
συνοικιστήρ τε τᾶν κλεινᾶν Συρακοσσᾶν· τίνα κεν φύγοι ὕμνον
κεῖνος ἀνήρ, ἐπικίρσαις ἀφθόνων ἀστῶν ἐν ἱμερταῖς
ἀοιδαῖς;

Ἀντ. α'.

ἵστω γὰρ ἐν τούτῳ πεδίλῳ δαιμόνιον πόδ' ἔχων
Σωστράτου υἱός. ἀκίνδυνοι δ' ἀρεταί
οὔτε παρ' ἀνδράσιν οὔτ' ἐν ναυσὶ κοίλαις
τίμιαι· πολλοὶ δὲ μέμνανται, καλὸν εἴ τι ποναθῇ.
Ἀγησία, τὶν δ' αἶνος ἑτοῖμος, ὃν ἐν δίκᾳ
ἀπὸ γλώσσας Ἄδρασιος μάντιν Οἰκλείδαν ποτ' ἐς Ἀμφιάρηον
φθέγξατ', ἐπεὶ κατὰ γαῖ' αὐτόν τέ νιν καὶ φαιδίμας ἵππους
ἔμαρψεν.

Ἐπ. α'.

ἑπτὰ δ' ἔπειτα πυρᾶν νεκρῶν τελεσθέντων Ταλαϊονίδας
εἶπεν ἐν Θήβαισι τοιοῦτόν τι ἔπος· Ποθέω στρατιᾶς ὀφθαλμὸν ἐμᾶς
ἀμφότερον μάντιν τ' ἀγαθὸν καὶ δουρὶ μάρνασθαι. τὸ καί
ἀνδρὶ κώμοις δεσπότᾳ πάρεστι Συρακοσίῳ.
οὔτε δύσηρις ἐὼν οὔτ' ὢν φιλόνεικος ἄγαν,
καὶ μέγαν ὅρκον ὁμόσσαις τοῦτό γέ οἱ σαφέως
μαρτυρήσω· μελίφθογγοι δ' ἐπιτρέψοντι Μοῖσαι.

Στρ. β'.

Ὦ Φίντις, ἀλλὰ ζεῖξον ἤδη μοι σθένος ἱμιόνων,
ᾇ τάχος, ὄφρα κελεύθῳ τ' ἐν καθαρᾷ
βάσομεν ὄχον, ἵκωμαί τε πρὸς ἀνδρῶν

V. 3. ἀρχομένου, Lucian Hipp. c. 7. ἀρχομένους (sed ibi quoque ἀρχομένου BNa). — V. 6. συνοικιστῆρ, Sch. συνοικίστης. — Συρακοσσᾶν Pc G, Συρακοσᾶν AMa, Συρακουσᾶν vulgo. — φύγοι, PcGP1Va1AG φύγῃ. — V. 10. ἐν, om. Pc. — V. 12. ἑτοῖμος W1, vulgo ἕτοιμος. — V. 13. γλώσσας, Hecker γνώμας. — Ἀμφιάρηον W12RPabcBdcGuMbAabP1Va1G a m. pr., vulgo Ἀμφιάραον. — V. 14. κατὰ γαῖ', Schol. κατάγε. — V. 16. Θήβαισι, P1AbVa1 Θήβαις, G Θήβαις τε, Pc Θήβαις γε. — V. 18. πάρεστι AMab Bodl. plures AbPcCP1W2Va1, νὺν πάρστι *. — V. 19. οὔτε δύσηρις ἐὼν οὔτ' ὢν φιλόνεικος AMaP1Lb in m., eadem, sed δύσεριϛ, lemma vet. Sch. AbGVa1Pc a m. pr. (sec. addidit τις); οὐ δύσεριϛ τις ἐὼν οὔτ' ὢν φιλόνεικος W1BβγcMbLAa (a m. s.), οὐ φιλόνεικος ἐὼν οὔτ' ὢν δύσεριϛ τις W2RPabGuP2Lab Bodleiani aliquot atque etiam Schol. vet., ut hoc exemplo discas, per quos gradus interpolatio progressa sit. De forma cf. Moeris 116. Δυσήριδος καὶ Δύσηρις Ἀττικῶς, καὶ Πλάτων νόμων θ' (tamen IX. p. 863. B et 864. A δύσερι et δύσεριϛ scribitur.) δύσεριϛ Ἑλληνικῶς. — V. 20. ὁμόσσαις Pc, ὁμόσσας *. — V. 21. P1 ἐπιτρέψοντι.

Digitized by Google

καὶ γένος· κεῖναι γὰρ ἐξ ἀλλᾶν ὁδὸν ἀγεμονεῦσαι
ταύταν ἐπίστανται, στεφάνους ἐν Ὀλυμπίᾳ
ἐπεὶ δέξαντο· χρὴ τοίνυν πύλας ὕμνων ἀναπιτνάμεν αὐταῖς·
πρὸς Πιτάναν δὲ παρ' Εὐρώτα πόρον δεῖ σάμερόν μ' ἐλθεῖν
ἐν ὥρᾳ·

Ἀντ. β'.

ἅ τοι Ποσειδάωνι μιχθεῖσα Κρονίῳ λέγεται
παῖδα ἰόπλοκον Εὐάδναν τεκέμεν.
κρύψε δὲ παρθενίαν ὠδῖνα κόλποις·
κυρίῳ δ' ἐν μηνὶ πέμποισ' ἀμφιπόλους ἐκέλευσεν
ἥρωϊ πορσαίνειν δόμεν Εἰλατίδᾳ βρέφος,
ὃς ἀνδρῶν Ἀρκάδων ἄνασσε Φαισάνᾳ, λάχε τ' Ἄλφεὸν οἰκεῖν·
ἔνθα τραφεῖσ' ὑπ' Ἀπόλλωνι γλυκείας πρῶτον ἔψαυσ' Ἀφροδίτας.

Ἐπ. β'.

οὐδ' ἔλαθ' Αἴπυτον ἐν παντὶ χρόνῳ κλέπτοισα θεοῖο
γόνον·
ἀλλ' ὁ μὲν Πυθῶνάδ', ἐν θυμῷ πιέσαις χόλον οὐ φατὸν
ὀξείᾳ μελέτᾳ,
ᾤχετ' ἰὼν μαντευσόμενος ταύτας περ' ἀτλάτου πάθας.
ἁ δὲ φοινικόκροκον ζώναν καταθηκαμένα
κάλπιδά τ' ἀργυρέαν λόχμιας ὑπὸ κνανέας
τίκτε θεόφρονα κοῦρον. τᾷ μὲν ὁ Χρυσοκόμας
παρθενίαν τ' Ἐλείθυιαν παρέστασέν τε Μοίρας·

Στρ. γ'.

ἦλθεν δ' ὑπὸ σπλάγχνων ὑπ' ὠδῖνός τ' ἐρατᾶς Ἵαμος
ἐς φάος αὐτίκα. τὸν μὲν κνιζομένα
λεῖπε χαμαί· δύο δὲ γλαυκῶπες αὐτόν
δαιμόνων βουλαῖσιν ἐθρέψαντο δράκοντες ἀμεμφεῖ
ἰῷ μελισσᾶν, καθόμενοι. βασιλεὺς δ' ἐπεί
πετραέσσας ἐλαύνων ἵκετ' ἐκ Πυθῶνος, ἅπαντας ἐν οἴκῳ

V. 25. ἀλλᾶν Pc, ἀλᾶν Va1, ἀλλῶν G, vulgo ἄλλαν. — V. 28. σάμερόν μ' Boeckh, σάμερον A Schol. MaPabcGGuVa1LipCLabAbW2, vulgo σάμερόν γ'. Secutus sum Boeckhium, quamquam in hac sede ferri poterat simplex σάμερον, vid. ad Pyth. III. 6. — V. 30. ἰόπλοκον scripsi, ἰοπλόκαμον APcP1GMaAbVa1, ἰοβόστρυχον RPabMa (supra) bLabGuP2Aa. — V. 33. βρέφος AMaGuPabcBadGVa1CLipLabP1Ab, vulgo βρέφος γ'. — V. 34. λάχε, ἔλαχε vel ἔλαχεν AP1Va1MaGAb. — V. 37. Πυθῶνάδ', PcW12 Πυθῶναδ', Boeckh Πυθώναδ'. — V. 38. περ' W12, Pc alii πέρ', vulgo περ. — V. 42. Ἐλείθυιαν παρέστασέν τε Pc, Εἰλείθυιαν (Εἰλύθυιαν) παρέστασέν τε AG MaVa1P1Ab Schol. vet., Ἐλευθὼ συμπαρέστασέν τε * et lemma Schol. vet.

Digitized by Google

εἴρετο παῖδα, τὸν Εὐάδνα τέκοι· Φοίβου γὰρ αὐτὸν φᾶ γεγάκειν

Ἀντ. γ'.

πατρός· πέρι θνατῶν δ' ἔσεσθαι μάντιν ἐπιχθονίοις ἔξοχον, οὐδέ ποτ' ἐκλείψειν γενεάν. ὡς ἄρα μάντε. τοὶ δ' οὔτ' ὢν ἀκοῦσαι οὔτ' ἰδεῖν εὔχοντο πεμπταῖον γεγεναμένον. ἀλλά κέκρυπτο γὰρ σχοίνῳ βατίᾳ τ' ἐν ἀπειράτῳ, ἴων ξανθαῖσι καὶ παμπορφύροις ἀκτῖσι βεβρεγμένος ἄβρόν σῶμα· τὸ καὶ κατεφάμιξεν καλεῖσθαί μιν χρόνῳ σύμπαντι μάτηρ

Ἐπ. γ'.

τοῦτ' ὄνυμ' ἀθάνατον. τερπνᾶς δ' ἐπεὶ χρυσοστεφάνοιο λάβεν καρπὸν Ἥβας, Ἀλφεῷ μέσσῳ καταβὰς ἐκάλεσσε Ποσειδᾶν' εὐρυβίαν, ὃν πρόγονον, καὶ τοξοφόρον Ἄπολλον θεοδμάτας σκοπόν, αἰτέων λαοτρόφον τιμάν τιν' ἐᾷ κεφαλᾷ,' νυκτὸς ὑπαίθριος. ἀντεφθέγξατο δ' ἀρτιεπής πατρία ὅσσα, μετάλλασέν τέ μιν· Ὄρσο, τέκνον, δεῦρο πάγκοινον ἐς χώραν ἴμεν φάμας ὄπισθεν.

Στρ. δ'.

ἵκοντο δ' ὑψηλοῖο πέτραν ἀλίβατον Κρονίου· ἔνθα οἱ ὤπασε θησαυρὸν δίδυμον μαντοσύνας, τόκα μὲν φωνὰν ἀκούειν ψευδέων ἄγνωστον, εὖτ' ἂν δὲ θρασυμάχανος ἐλθών Ἡρακλέης, σεμνὸν θάλος Ἀλκαϊδᾶν, πατρί

V. 49. εἴρετο, PcVa1Ab ἤρετο. — V. 50. πέρι Pc Schol., vulgo περί. — V. 53. γεγεναμένον, Ahrens γεγεννημένον. — ἀλλὰ κέκρυπτο Hermann, ἀλλ' ἐν κέκρυπτο Boekh, ἀλλ' ἐγκρύπτετο PcGP1Va1, ἀλλ' ἐγκέκρυπτο* — V. 54. σχοίνῳ, Schol. rec. σχίνῳ. — ἀπειράτῳ, ἀπειράντῳ P1, ἀπειράντῳ AGAbVa1Ma (a m. pr.) — V. 55. βεβρεγμένος, Va1Ab βεβραγμένοι (νος?) et sic Zenodotus, ut videtur. — V. 57. ὄνυμ', PbGu ὄνομ'. — V. 60. λαοτρόφον Boeckh et sic Sch. rec., λαότροφον v. — V. 62. μετάλλασέν τέ μιν om La, Hermann μεταλλάσαντί ἰν, Thiersch μετάλλασέν τέ μιν interpretatur μετῴκισεν αὐτόν. Si ad filium refertur, quem admodum vult Sch., μετάλλασεν δέ μιν potius scribendum, ut haec verba mediae orationi interiecta sint. Fort. Pindarus scripserat μεταύδασεν, quo sensu apud Homerum μετέφη dicitur. — V. 68. Ἀλκαϊδᾶν, BdGuPb Ἀλκιδᾶν, Hermann Ἀλκεϊδᾶν. — πατρί Hermann et Boeckh, πατρὶ δ' AGMaP1AbVa1Pc, πατρός δ'*. Videtur πατρὶ Ϝεορτάν fuiae, unde per errorem saepius τε ortum, ut Ol. IV. 9. Χαρίτων Ϝέκατι.

Digitized by Google

ἑορτάν τε κτίσῃ πλειστόμβροτον τεθμόν τε μέγιστον ἀέθλων,
Ζηνὸς ἐπ' ἀκροτάτῳ βωμῷ τότ' αὖ χρηστηριον θέσθαι κέλευσεν.

Ἀντ. δ'.

ἐξ οὗ πολύκλειτον καθ' Ἕλλανας γένος Ἰαμιδᾶν. 120
ὄλβος ἅμ' ἕσπετο· τιμῶντες δ' ἀρετάς
ἐς φανερὰν ὁδὸν ἔρχονται· τεκμαίρει
χρῆμ' ἕκαστον· μῶμος ἐξ ἄλλων κρέμαται φθονεόντων 125
τοῖς οἷς ποτὲ πρώτοις περὶ δωδέκατον δρόμον
ἐλαυνόντεσσιν αἰδοία ποτιστάξῃ Χάρις εὐκλέα μορφάν.
εἰ δ' ἐτύμως ὑπὸ Κυλλάνας ὄροις, Ἀγησία, μάτρωες νόρες 130

Ἐπ. δ'.

ναιετάοντες ἐδώρησαν θεῶν κάρυκα λιταῖς θυσίαις
πολλὰ δὴ πολλαῖσιν Ἑρμᾶν εὐσεβέως, ὃς ἀγῶνας ἔχει
μοῖράν τ' ἀέθλων, 135
Ἀρκαδίαν τ' εὐάνορα τιμᾷ· κεῖνος, ὦ παῖ Σωστράτου,
σὺν βαρυγδούπῳ πατρὶ κραίνει σέθεν εὐτυχίαν.
δόξαν ἔχω τιν' ἐπὶ γλώσσᾳ ἀκόνας λιγυρᾶς, 140
ἅ μ' ἐθέλοντα προσέλκει καλλιρόοισι πνοαῖς·
ματρομάτωρ ἐμὰ Στυμφαλίς, εὐανθὴς Μετώπα,

Στρ. ε'.

πλάξιππον ἃ Θήβαν ἔτικτεν, τᾶς ἐρατεινὸν ὕδωρ 145
πίομαι, ἀνδράσιν αἰχματαῖσι πλέκων
ποικίλον ὕμνον. ὄτρυνον νῦν ἑταίρους,
Αἰνέα, πρῶτον μὲν Ἥραν Παρθενίαν κελαδῆσαι, 150
γνῶναί τ' ἔμπεδον, ἀρχαῖον ὄνειδος ἀλαθέσιν
λόγοις εἰ φεύγομεν, Βοιωτίαν ὗν. ἐσσὶ γὰρ ἄγγελος ὀρθός,

V. 70. αὖ, αὐτῷ Pcb a m. pr. P1GuVa1, αὖ τοι AMa. — V. 72. ὄλβος κτλ. Hermann cum prioribus iungit, et sic Schol., sed in lemm. ὄλβος δ' ut est in AGP1PcLGW1. — V. 74. μῶμος ἐξ Boeckh, μῶμος ἐκ δ' Schmid, μῶμος δ' ἐξ libri. — V. 75. πρώτοις AGMaP1Va1, πρῶτον Sch. PcW12. — δρόμον MaGuBdGP1Va1CAabLabW2, δρόμον γ' vulgo. — V. 76. ποτιστάξῃ scripsi, ποτιστάξει APcGP1La lemma schol., vulgo ποτιστάξει. — μορφάν, Hecker μοῖραν. — V. 77. ὄροις vel ὄροις APabcMaBcαγGVa1AabLabGuC P1W12, vulgo ὄρος, Schol. utrumque. Hecker coni. σφυροῖς. — V. 80. τιμᾷ, Eusth. Prooem. 11. legit fort. τιμᾷ. — V. 82. possis λιγυρᾶς ἀκόνας. — V. 83. προσέλκει libri interpolati RMbLb (Bcd) et in m. GMaGuLaW2, προσέρπει APabcBαβγGMaVa1GuLaAabP1W2. Schol. videntur duplicem lectionem habuisse ἅ μ' ἐθέλοντι προσέρπει et ἅ μ' ἐθέλοντα προσέλκει, sicut deinde fort. καλλιπνόοισι ῥοαῖς. Latet aliud. — V. 86. πίομαι, Meineke πίνομαι. — αἰχματαῖσι GVa1MaPc, v. αἰχμηταῖσι. — V. 90. Galen Protr. 7. ἐκφεύγομεν et σῦν.

Digitized by Google

ἠϋκόμων σκυτάλα Μοισᾶν, γλυκὺς κρατὴρ ἀγαφθέγκτων ἀοιδᾶν

Ἀντ. ε.

εἰπὸν δὲ μεμνᾶσθαι Συρακοσσᾶν τε καὶ Ὀρτυγίας·
τὰν Ἱέρων καθαρῷ σκάπτῳ διέπων,
ἄρτια μηδόμενος, φοινικόπεζαν
ἀμφέπει Λάματρα, λευκίππου τε θυγατρὸς ἑορτάν,
καὶ Ζηνὸς Αἰτναίου κράτος. ἀδύλογοι δέ νιν
λύραι μολπαί τε γινώσκοντι. μὴ θραύσοι χρόνος ὄλβον ἐφέρπων.
σὺν δὲ φιλοφροσύναις εὐηράτοις Ἀγησία δέξαιτο κῶμον

Ἐπ. ε'.

οἴκοθεν οἴκαδ' ἀπὸ Στυμφαλίων τειχέων ποτινισόμενον,
ματέρ' εὐμήλοιο λείποντ' Ἀρκαδίας. ἀγαθαὶ δὲ πέλοντ' ἐν χειμερίᾳ
νυκτὶ θοᾶς ἐκ ναὸς ἀπεσκίμφθαι δύ' ἄγκυραι. θεός
τῶνδε κείνων τε κλυτὰν αἶσαν παρέχοι φιλέων.
δέσποτα ποντόμεδον, εὐθὺν δὲ πλόον καμάτων
ἐκτὸς ἐόντα δίδοι, χρυσαλακάτοιο πόσις
Ἀμφιτρίτας, ἐμῶν δ' ὕμνων ἄεξ' εὐτερπὲς ἄνθος.

V. 91. *κρατὴρ* AGP1Va1MaCPc, v. *κρητὴρ*. — V. 92. *εἰπὸν* Boeckh, v. *εἶπον*. — *Συρακοσσᾶν* PcGP1Va1, *Συρακοσᾶν* AMa, *Συρακουσσᾶν* W1R, *Συρακουσᾶν* vulgo. — V. 92—95. leguntur in laterculo Syracusis reperto (Zeitschrift f. Alterth. 1846. P. 616.) ubi *Συρακουσῶν — χαθαρῷ — λευχίππου* scriptum. — V. 96. *νιν* Ab, * *μιν*. — V. 97. *γινωσκοντι* Pc, v. *γιγνώσκοντι*. — *θραύσοι*, Hermann *θραύσαι*, Boekh coni. *θράσσοι*, et schol. unus interpr. *μὴ ταράσσοι*. — V. 99. *ποτινισόμενον* Pc, *ποτινεισσόμενον* W12BdAaMbLab, *ποτὶ νεισσόμενον* Aa, v. *ποτινισσόμενον*. — V. 100. *εὐμήλοιο*, Heyne *εὐμάλοιο*. — V. 101. *ἀπεσκίμφθαι* ARGuAa Eust. 925.33. — *ἀπεσκῖμφθαι* Pc, *ἀπεσκίφθαι* W1Mb, *ἀπεσκίμφαι* W2Va1AbG. — V. 102. *τῶνδε κείνων τε* Pc, *τῶν τ' ἐκείνων τε* Gu, v. *τῶνδ' ἐκείνων τε*. — V. 103. in proecdosi scripsi *ποντομέδων*, quod Boekh quoque coniecerat. — V. 104. *ἐόντα*, schol. videtur *ἐόντι* legisse.

Digitized by Google

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Ζ'.

ΔΙΑΓΟΡΑΙ ΡΟΔΙΩΙ

ΠΥΚΤΗΙ.

Strophae.

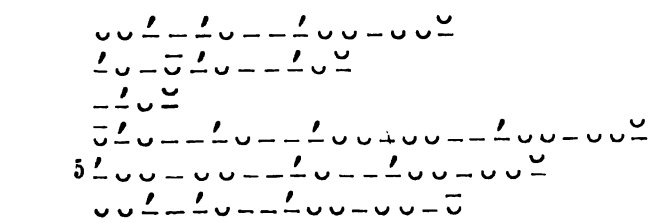

Epodi.

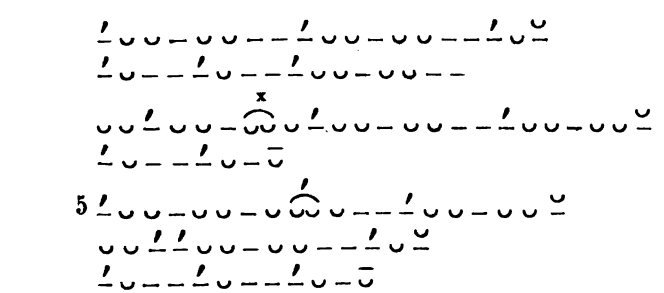

Epodi v. 2 et 3. aliter descripsit Dissen, hoc modo:

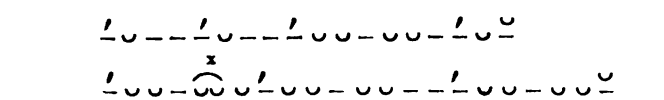

Sed vel sic displicet valde v. 3. propter basis insolentiam. Coniicio potius versum ex pentametro et trimetro dactylico constare, fere ut Pyth. III. 4. Nulla mutatione opus est v. 34, ubi *θεῶν*, v. 53. et 91. ubi *δαέντι* et *δαείς*, v. 72. ubi *νοήματα* (nisi praestat *νώματα*) contractionem admittunt, etiam v. 15. facile corrigi potest *εὐθυμάχαν τε πελώριον ἄνδρα παρ' Ἀλφειῷ στεφανωσάμενον αἰνέσω*, idque ipsum fort. Schol. legit.

Digitized by Google

Στρ. α'.

Φιάλαν ὡς εἴ τις ἀφνειᾶς ἀπὸ χειρὸς ἑλών
ἔνδον ἀμπέλου καχλάζοισαν δρόσῳ
δωρήσεται
νεανίᾳ γαμβρῷ προπίνων οἴκοθεν οἴκαδε, πάγχρυσον, κορυ-
φὰν κτεάνων,
συμποσίου τε χάριν κᾶδός τε τιμάσαις ἑόν, ἐν δὲ φίλων
παρεόντων θῆκέ μιν ζαλωτὸν ὁμόφρονος εὐνᾶς·

Ἀντ. α'.

καὶ ἐγὼ νέκταρ χυτόν, Μοισᾶν δόσιν, ἀθλοφόροις
ἀνδράσιν πέμπων, γλυκὺν καρπὸν φρενός,
ἱλάσκομαι
Οὐλυμπίᾳ Πυθοῖ τε νικώντεσσιν· ὁ δ' ὄλβιος, ὃν φᾶμαι
κατέχοντ' ἀγαθαί.
ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐποπτεύει Χάρις ζωθάλμιος ἁδυμελεῖ
θαμὰ μὲν φόρμιγγι παμφώνοισί τ' ἐν ἔντεσιν αὐλῶν.

Ἐπ. α'.

καί νυν ὑπ' ἀμφοτέρων σὺν Διαγόρᾳ κατέβαν, τὰν ποντίαν
ὑμνέων παῖδ' Ἀφροδίτας, Ἀελίοιό τε νύμφαν,
Ῥόδον εὐθυμάχαν ὄφρα πελώριον ἄνδρα παρ' Ἀλφειῷ στε-
φανωσάμενον
αἰνέσω πυγμᾶς ἄποινα
καὶ παρὰ Κασταλίᾳ, πατέρα τε Δαμάγητον ἀδόντα Δίκᾳ,
Ἀσίας εὐρυχόρου τρίπολιν νᾶσον πέλας
ἐμβόλῳ ναίοντας Ἀργείᾳ σὺν αἰχμᾷ.

Στρ. β'.

ἐθελήσω τοῖσιν ἐξ ἀρχᾶς ἀπὸ Τλαπολέμοιο
ξυνὸν ἀγγέλλων διορθῶσαι λόγον,
Ἡρακλέος
εὐρυσθενεῖ γέννᾳ. τὸ μὲν γὰρ πατρόθεν ἐκ Διὸς εὔχονται·
τὸ δ' Ἀμυντορίδαι

V. 1. *χειρὸς*, conieci aliquando *χηλοῦ*. — V. 2. *ἔνδον ἀμπέλου* etiam Athen. XI. 504. A., *ἀμπέλου ἔνδον* W1MbBc. — *δρόσῳ*, Schol. Hermog. T. V. 487. *δρόσον*, idque ad *φιάλαν* refert. om. Ath. — V. 8. *φρενός* AB *αβγ*GMaAabGuCLbP1W1Va1Pc, vulgo *φρενός γ'*. — V. 10. *Οὐλυμπίᾳ* Pab GuA a m. sec. AbGVa1W2., *Ὀλυμπίᾳ* P1M2PcW1. — V. 12. *θαμὰ* AbVa1 Pc, *θαμᾶ* G, vulgo *θ' ἅμα* — *ἐν* om. Pc. — V. 14. *Ἀφροδίτας*, alii sec. Schol. *Ἀμφιτρίτας*, quo recepto erit *ποντίας* corrigendum. — V. 18. *εὐρυ-χόρου*, Pc *εὐρυχόροιο*, Sch. *εὐρυχώροιο* et *εὐρυχώρου*. — V. 19. *ἐμβόλῳ* BaLipVa1, *ἐμβόλων* MabAa, *ἐμβόλου* Ab m. sec., plerique *ἐμβόλω*. Ex schol. intelligitur fuisse qui *Ἐμβόλου* scriberent, quod nomen sit proprium promontorii, alios autem *εὔβολον*. — *Ἀργείᾳ*, Pc *Ἀργείω*. — V. 20. *τοῖσιν*, R marg. Aa *τοίνυν*.

Digitized by Google

ματρόθεν Ἀστυδαμείας. ἀμφὶ δ' ἀνθρώπων φρασὶν ἀμπλακίαι
ἀναρίθμητοι κρέμανται· τοῦτο δ' ἀμάχανον εὑρεῖν, 45

Ἀντ. β'.

ὅ, τι νῦν ἐν καὶ τελευτᾷ φέρτατον ἀνδρὶ τυχεῖν.
καὶ γὰρ Ἀλκμήνας κασίγνητον νόθον 50
σκάπτῳ θένων
σκληρᾶς ἐλαίας ἔκτανεν Τίρυνθι Λικύμνιον ἐλθόντ' ἐκ Θαλάμων Μιδέας
τᾶσδέ ποτε χθονὸς οἰκιστὴρ χολωθείς. αἱ δὲ φρενῶν ταραχαί 55
παρέπλαγξαν καὶ σοφόν. μαντεύσατο δ' ἐς Θεὸν ἐλθών.

Ἐπ. β'.

τῷ μὲν ὁ Χρυσοκόμας εὐώδεος ἐξ ἀδύτου ναῶν πλόον
εἶπε Λερναίας ἀπ' ἀκτᾶς εὐθὺν ἐς ἀμφιθάλασσον 60
νομόν, ἔνθα ποτὲ βρέχε Θεῶν βασιλεὺς ὁ μέγας χρυσέαις νιφάδεσσι πόλιν,
ἀνίχ' Ἁφαίστου τέχναισιν 65
χαλκελάτῳ πελέκει πατέρος Ἀθαναία κορυφὰν κατ' ἄκραν
ἀνορούσαισ' ἀλάλαξεν ὑπερμάκει βοᾷ.
Οὐρανὸς δ' ἔφριξέ νιν καὶ Γαῖα μάτηρ. 70

Στρ. γ'.

τότε καὶ φαυσίμβροτος δαίμων Ὑπεριονίδας
μέλλον ἔντειλεν φυλάξασθαι χρέος
παισὶν φίλοις,
ὡς ἂν θεᾷ πρῶτοι κτίσαιεν βωμὸν ἐναργέα, καὶ σεμνὰν Θυσίαν θέμενοι 75
πατρί τε θυμὸν ἰάναιεν κόρᾳ τ' ἐγχειβρόμῳ. ἐν δ' ἀρετάν

V. 24. *φρασὶν* Boeckh, v. *φρεσὶν*. — V. 25. *ἀναρίθμητοι*, Va1Aa m. sec. *ἀναρίθματοι*. — V. 26. *νῦν ἔν καὶ* PcW12ABcγGAbGuMabCLabLipP1, et agnoscit hyperbaton Eustath. Prooem. 5., *νῦν ἐν* Va1, vulgo *νῦν καὶ ἔν*, Hermann *ὅ, τι νῦν, εἰ κἀν*. — V. 28. *θένων*, non ausus sum *θενῶν* scribere. — V. 29. *ἔκτανεν* AP1GuAabMabPbW2, *ἔκτανε* Pc, *ἔκταν' ἐν* vulgo. — V. 31. *παρέπλαγξαν*, *παρέπλαξαν* Schol. W12. — V. 33. *εὐθὺν* Va1 et Schol. rec. agnoscit, *οὐχρὴ γράφειν εὐθὺν πρὸς τὸ πλόον — ἀλλὰ στέλλε ἢ στέλλου*. et *στέλλε* BcdLipMbGu (a pr. m.) LbMa supra (in textu *εὐρὺν*) W12, *στέλλ'* G, *στέλε* Aa, sed supra *στέλλου* ut in Mb, *στέλλειν* R. Contra Pc *εὐθύν'* et supra *αι*, GP1Ab et intra lin. Gu *εὐθύν'*, AR in m. *εὐθῦν'*. Schol. cum dicit: *οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ εὐθῦναι, οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ εὐθέως* fort. *εὐθὺς* alios legisse indicat. — V. 34. *χρυσέαις* W1, *χρυσέαισι* Pc, *χρυσαῖς* vulgo. — V. 39. *φαυσίμβροτος* ABdcGCP1Va1MabLabAa (m. sec.) bLipGuW12Pc, *φαυσίβροτος* vulgo. — V. 42. *θεᾷ*, Pc et fort. Schol. *θεῷ*, unde Kayser *ὡς τᾷ θεῷ*. — *πρῶτοι*, Hecker *πρώτᾳ*.

Digitized by Google

ἔβαλεν καὶ χάρματ' ἀνθρώποισι προμαθέος αἰδώς· 80

Ἀντ. γ'.

ἐπὶ μὰν βαίνει τε καὶ λάθας ἀτέκμαρτα νέφος,
καὶ παρέλκει πραγμάτων ὀρθὰν ὁδόν 85
ἔξω φρενῶν.
καὶ τοὶ γὰρ αἰθοίσας ἔχοντες σπέρμ' ἀνέβαν φλογὸς οὔ·
τεῦξαν δ' ἀπύροις ἱεροῖς
ἄλσος ἐν ἀκροπόλει. κείνοις ὁ μὲν ξανθὰν ἀγαγὼν νεφέλαν 90
πολὺν ὗσε χρυσόν· αὐτὰ δέ σφισιν ὤπασε τέχναν

Ἐπ. γ'.

πᾶσαν ἐπιχθονίων Γλαυκῶπις ἀριστοπόνοις χερσὶ κρατεῖν.
ἔργα δὲ ζωοῖσιν ἐρπόντεσσί θ' ὁμοῖα κέλευθοι 95
φέρον· ἦν δὲ κλέος βαθύ. δαέντι δὲ καὶ σοφία μείζων
ἄδολος τελέθει.
φαντὶ δ' ἀνθρώπων παλαιαί 100
ῥῆσιες, οὔπω ὅτε χθόνα δατέοντο Ζεύς τε καὶ ἀθάνατοι,
φανερὰν ἐν πελάγει Ῥόδον ἔμμεν ποντίῳ,
ἁλμυροῖς δ' ἐν βένθεσιν νᾶσον κεκρύφθαι. 105

Στρ. δ'.

ἀπεόντος δ' οὔτις ἔνδειξεν λάχος Ἁελίου·
καί ῥά μιν χώρας ἀκλάρωτον λίπον,
ἀγνὸν θεόν.
μνασθέντι δὲ Ζεὺς ἄμπαλον μέλλεν θέμεν. ἀλλά μιν οὐκ
εἴασεν· ἐπεὶ πολιᾶς 110
εἶπέ τιν' αὐτὸς ὁρᾶν ἔνδον θαλάσσας αὐξομέναν πεδόθεν
πολύβοσκον γαῖαν ἀνθρώποισι καὶ εὔφρονα μήλοις. 115

Ἀντ. δ'.

ἐκέλευσεν δ' αὐτίκα χρυσάμπυκα μὲν Λάχεσιν
χεῖρας ἀντεῖναι, θεῶν δ' ὅρκον μέγαν 120
μὴ παρφάμεν,

V. 44. *προμαθέος*, corrigunt *Προμαθέος*. — V. 46. *ὁδόν* AGCBadMab AabLabP1GuVa1PcW2, vulgo *ὁδόν γ'*. — V. 48. *καὶ τοὶ* PcW12AAaVa1, vulgo *καί τοι*. — *αἰθοίσας* Boeckh, v. *αἰθούσας*. — V. 49. *κείνοις ὁ* Mingarelli, *κείνοις* W2AaGu (a m. pr.) Lab Bodl. quatuor, vulgo *κείνοισι*, sed post *νεφέλαν* addunt *Ζεὺς* APcP1Va1MabGAbGu (a m. sec.) — V. 57. *ἁλμυροῖς*, Sch. P1Va1Ab *ἁλμυροῖσι*, La *ἁλμυράν*. — V. 59. *λίπον* APabcG P1Va1MaGuAbBaLipLabW2, *λίπον θ'* AaW1 ut vulgo. — V. 61. *ἄμπαλον*, MaW1 (a m. pr.) *ἄμπελον*, Boekh *ἄμ πάλον*, sed vulg. tuetur Eusth. Il. 64, 42. Od. 1434, 29. — *μιν*, Scholiast. *νιν*. — V. 63. *εὔφρονα*, P1 *ἔμφρονα*. — *μήλοις* Sch. ARVa1MabGGuBcyAabPcW12, vulgo *μάλοις*. — V. 65. *ἀντεῖναι*, Pc *ἀνατεῖναι*.

Digitized by Google

ἀλλα Κρόνου σὺν παιδὶ νεῦσαι, φαεννὸν ἐς αἰθέρα μιν
πεμφθεῖσαν ἐᾷ κεφαλᾷ
ἐξοπίσω γέρας ἔσσεσθαι. τελεύτασαν δὲ λόγων κορυφαί
ἐν ἀλαθείᾳ πετοῖσαι. βλάστε μὲν ἐξ ἁλὸς ὑγρᾶς

Ἐπ. δ'.

ῥᾶσος, ἔχει τέ μιν ὀξειᾶν ὁ γενέθλιος ἀκτίνων πατήρ,
πῦρ πνεόντων ἀρχὸς ἵππων· ἔνθα Ῥόδῳ ποτὲ μιχθεὶς
τέκεν ἑπτὰ σοφώτατα νοήματ' ἐπὶ προτέρων ἀνδρῶν παρα-
δεξαμένους
παῖδας, ὧν εἷς μὲν Κάμειρον
πρεσβύτατόν τε Ἰάλυσον ἔτεκεν Λίνδον τ'. ἀπάτερθε δ' ἔχον,
διὲ γαῖαν τρίχα δασσάμενοι πατρωΐαν,
ἀστέων μοῖραν, κέκληνται δέ σφιν ἕδραι.

Στρ. ε'.

τόθι λύτρον συμφορᾶς οἰκτρᾶς γλυκὺ Τλαπολέμῳ
ἵσταται Τιρυνθίων ἀρχαγέτᾳ,
ὥςπερ θεῷ,
μήλων τε κνισάεσσα πομπὰ καὶ κρίσις ἀμφ' ἀέθλοις. τῶν
ἄνθεσι Διαγόρας
ἐστεφανώσατο δίς, κλεινᾷ τ' ἐν Ἰσθμῷ τετράκις εὐτυχέων,
Νεμέᾳ τ' ἄλλαν ἐπ' ἄλλᾳ, καὶ κραναᾶις ἐν Ἀθάναις.

Ἀντ. ε'.

ὅ τ' ἐν Ἄργει χαλκὸς ἔγνω μιν, τά τ' ἐν Ἀρκαδίᾳ
ἔργα καὶ Θήβαις, ἀγῶνές τ' ἔννομοι
Βοιώτιοι,
Πέλλανά τ', Αἴγινα τε νικῶνθ' ἑξάκις· ἐν Μεγάροισίν τ'
οὐχ ἕτερον λιθίνα
ψᾶφος ἔχει λόγον. ἀλλ' ὦ Ζεῦ πάτερ, νώτοισιν Ἀταβυρίου
μεδέων, τίμα μὲν ὕμνου τεθμὸν Ὀλυμπιονίκαν,

V. 67. *φαεννὸν* GP1PcAbGu (a m. sec.) Schol. *φανερὸν* W1, *φαενὸν* vulgo. — V. 73. *Κάμειρον*, Schneidewin praefert *Κάμιρον*. — V. 74. *πρεσβύτατόν*, alii *πρεσβύτατος* videntur legisse sec. Schol. — *ἔτεκεν*, Pc *τέκε*. — V. 80. *μήλων* BaycGGuVa1AabW12, vulgo *μάλων*. — *κνισάεσσα* GP1Va1 Pc, vulgo *κνισσάεσσα*. — V. 81. *ἐστεφανώσατο*, P1 *ἐστεφάνωτο*, G *ταῦτα στεφάνωτο*, Va1Ab *καὶ στεφάνω*. — V. 83. *τά τ'*, Va1 *τά δ'*. — V. 85. *Βοιώτιοι*, PcW1 *βοιωτῶν*. — V. 86. *Πέλλανά τ'*, *Αἴγινα τε*, boni libri et Schol. *Πελλάνα τ' Αἴγινά τε*, nisi quod Va1Ab *Πελάνα*, PcGC *Αἴγινα*, interpolati *Αἴγινα Πελλάνα τε*, ut W2 Schol. rec., Boeckh, quoniam *Αἴγινα* ubique correpta ultima syllaba, *Πέλλανα* certe apud Pindarum dicitur, *Πέλλανά τ'· Αἴγινά τε* scripsit. Et dubium sane exemplum Hom. in Apoll. 31. *Νῆσός τ' Αἰγίνη ναυσικλειτή τ' Εὔβοια*. Sed Pindarus videtur *Πέλλανά τ', Οἰνώνα τε* (vel commodius etiam *Πέλλανά τ'· Οἰνώνα δέ*) scripsisse. Kayser *Αἴγινά τε νικᾶν ἑξάκις ἐν* M. — V. 88. *τεθμὸν Ὀλυμπιονίκαν* iunxit Heyne et sic Pc, vulgo *τεθμόν, Ὀλυμπιονίκαν*.

Digitized by Google

Ἐπ. ε'.

ἄνδρα τε πὺξ ἀρετὰν εὑρόντα, δίδοι τέ οἱ αἰδοίαν χάριν
καὶ ποτ' ἀστιῶν καὶ ποτὶ ξείνων. ἐπεὶ ὕβριος ἐχθρὰν 165
ὁδὸν εὐθυπορεῖ, σάφα δαεὶς ἅ, τε οἱ πατέρων ὀρθαὶ φρένες
ἐξ ἀγαθῶν
ἔχραον. μὴ κρύπτε κοινόν 170
σπέρμ' ἀπὸ Καλλιάνακτος· Ἐρατιδᾶν τοι σὺν χαρίτεσσιν ἔχει
θαλίας καὶ πόλις· ἐν δὲ μιᾷ μοίρᾳ χρόνου
ἄλλοτ' ἀλλοῖαι διαιθύσσοισιν αὖραι. 175

V. 93. Ἐρατιδᾶν, Schol. W1Pc ἐραστειδᾶν. — V. 95. διαιθύσσοισιν Boeckh, v. διαιθύσσουσιν.

Digitized by Google

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Η.

ΑΛΚΙΜΕΔΟΝΤΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗι

ΠΑΙΔΙ ΠΑΛΑΙΣΤΗι.

Strophae.

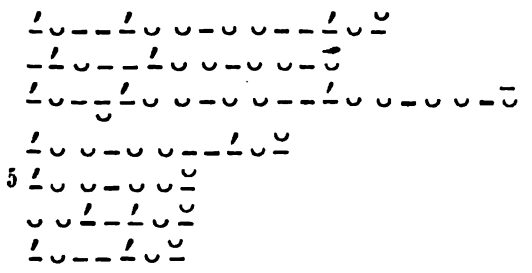

Epodi.

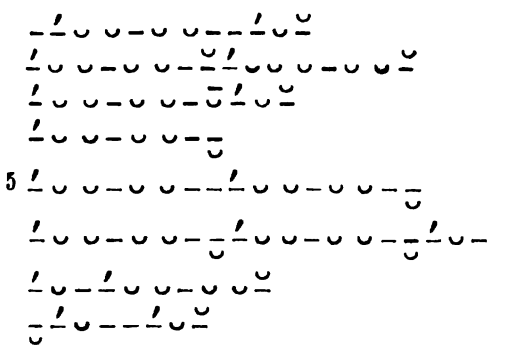

„Inscriptionem carminis in libris tam scriptis quam excusis inepte et variatam et amplificatam ex correctione Heynii constitui, addito praeterea nomine *Αἰγινήτῃ*." *Boeckh.* Etenim Pc *Ἀλκιμέδοντι παιδὶ παλαιστῇ καὶ τιμοσθένει παλαιστῇ καὶ Μελησίᾳ ἀλείπτῃ.* W1 *ἀλκιμέδοντι παλαιστῇ· καὶ τιμοσθένει παλαιστῇ καὶ μελησίᾳ παγκρατιαστῇ νέμεα· αἰγνηταῖς νικήσασιν ὀλυμπιάδα.*

Digitized by Google

Μᾶτερ ὦ χρυσοστεφάνων ἀέθλων, Οὐλυμπία, Στρ. α'.
δέσποιν' ἀλαθείας, ἵνα μάντιες ἄνδρες
ἐμπύροις τεκμαιρόμενοι παραπειρῶνται Διὸς ἀργικεραύνου,
εἴ τιν' ἔχει λόγον ἀνθρώπων πέρι
μαιομένων μεγάλαν
ἀρετὰν θυμῷ λαβεῖν,
τῶν δὲ μόχθων ἀμπνοάν·

Ἀντ. α'.

ἄνεται δὲ πρὸς χάριν εὐσεβίας ἀνδρῶν λιταῖς.
ἀλλ' ὦ Πίσας εὔδενδρον ἐπ' Ἀλφεῷ ἄλσος,
τόνδε κῶμον καὶ στεφαναφορίαν δέξαι. μέγα τοι κλέος αἰεί,
ᾧτινι σὸν γέρας ἔσπετ' ἀγλαόν·
ἄλλα δ' ἔπ' ἄλλον ἔβαν
ἀγαθῶν, πολλαὶ δ' ὁδοί
σὺν θεοῖς εὐπραγίας.

Τιμόσθενες, ἵμμε δ' ἐκλάρωσεν πότμος Ἐπ. α'.
Ζηνὶ γενεθλίῳ· ὅς σὲ μὲν Νεμέᾳ πρόφατον,
Ἀλκιμέδοντα δὲ παρ Κρόνου λόφῳ
θῆκεν Ὀλυμπιονίκαν.
ἦν δ' ἐσορᾶν καλός, ἔργῳ τ' οὐ κατὰ εἶδος ἐλέγχων

V. 1. *Οὐλυμπία* PabGMabGuAabVa1, vulgo *Ὀλυμπία*. — V. 3. Ab *περιπειρῶνται*. — V. 7. *τῶν δὲ*, in proecdosi scripsi *τῶνδε*, Hermann *ἐκ δέ*. fort. *ὧν δέ*. — V. 8. *ἄνεται* AGVa1P1MaAbGu (in m.) PcW2 supra, vulgo *ἄννεται*, sed codd. interpolati totum versum audacissime mutatum exhibent W12 Bodleiani PabAaLabGuLipMb *πληρέονται πρὸς χάριν εὐσεβέων δ' ἀνδρῶν λιταί*, ubi *λιταί* ex Asclepiadis coniectura ascitum. — *εὐσεβίας* Boeckh (cf. Soph. Antig. 943. Oed. Col. 179. Theognis 1138. poeta ap. Apoll. de Synt. 341. *εὐσεβίη τέθνηκεν*), *εὐσεβείας* Schol. AGVa1 MaPcGu in m. W2 supra, *εὐσεβέων* P1G in m. *εὐσεβείων* Ab. — V. 10. *τοι* APabcBcdGGuMa (a m. s.) AabVa1Lab, vulgo *τι*. — *ἔσπητ'*, P1 *ἔσπετ'* (Va1 *ἔποιτ'*) quod olim recepi, cum forma *ἔσπηται* et similes ab analogia recedant, sed nihil novandum. — V. 14. *εὐπραγίας* Schol. ARMaCGPcVa1 P1BγW12 (a m. sec.), vulgo *εὐπραξίας*. — V. 15. *δ' ἐκλάρωσεν* AMaPc, vulgo *δὲ κλάρωσεν*, Schol. utrumque. — V. 16. *ὅς σὲ μὲν Νεμέᾳ πρόφατον* Dissen, ubi numerus exilis admodum displicet, *ὅς σ' ἐν μὲν Νεμέᾳ πρ.* Boeckh, *ὅς μὲν σ' ἐν Ν. π.* Bothe, *ὃν μὲν ἐν Ν. πρ.* vulgo, et sic W2 a m. pr. PabLabAaGu a m. pr., sed AAbMaVa1Gu a m. s. W2 a m. s. *ὅς σὲ μὲν ἐν Ν. π.*, optimi libri P1RW1 Schol. *σὲ μὲν ἐν Ν. π.*, G *σὲ μὲν* et supra *ὃν*, Pc *σὲ μὲν* et supra *ὅς Ζεύς*, ut locum gravius vitium contraxisse appareat. Deinde *πρόφαντον* exhibent PcW12 (a m. s.) Schol. Kayser improbans formam *πρόφατον*, coniecit *ἔκφαντον σὲ μὲν ἐν Νεμέᾳ*, sed potius *πρόφατον* vel *πρόφαντον* antiqua adnotatio est, petita ex Ol. I. 116., cum zeugma, quod inest in *Ὀλυμπιονίκαν* si ad Nemeaeam simul victoriam refertur, displiceret, eaque parepigraphe aliud germanum vocabulum expulit, velut *εὐφύλλῳ σὲ μὲν ἐν Νεμέᾳ, Ἀλκιμέδοντα δὲ παρ Κρόνου λόφῳ θῆκεν Ὀλυμπιονίκαν*, magis tamen placet *ὑμμε δ' ἐκλάρωσεν πότμος Ζηνὶ γενέθλιος ἀμφ' ἀέθλοις. σὲ μὲν ἐν Νεμέᾳ.*

Digitized by Google

ἐξένεπε κρατέων πάλᾳ δολιχήρετμον Αἴγιναν πάτραν·
ἔνθα Σώτειρα Διὸς ξενίου
πάρεδρος ἀσκεῖται Θέμις

Στρ. β'.

ἔσχ' ἀνθρώπων. ὅ,τι γὰρ πολὺ καὶ πολλᾷ ῥέπει,
ὀρθᾷ διακρίνειν φρενὶ μὴ παρὰ καιρόν,
δυσπαλές, τεθμὸς δέ τις ἀθανάτων καὶ τάνδ' ἁλιερκέα χώραν
παντοδαποῖσιν ὑπέστασε ξένοις
κίονα δαιμονίαν,
ὁ δ' ἐπαντέλλων χρόνος
τοῦτο πράσσων μὴ κάμοι,

Ἀντ. β'.

Δωριεῖ λαῷ ταμιευομέναν ἐξ Αἰακοῦ·
τὸν παῖς ὁ Λατοῦς εὐρυμέδων τε Ποσειδᾶν,
Ἰλίῳ μέλλοντες ἐπὶ στέφανον τεῦξαι, καλέσαντο συνεργόν
τείχεος, ἦν ὅτι νιν πεπρωμένον
ὀρνυμένων πολέμων
πτολιπόρθοις ἐν μάχαις
λάβρον ἀμπνεῦσαι καπνόν.

Ἐπ. β'.

γλαυκοὶ δὲ δράκοντες, ἐπεὶ κτίσθη νέον,
πύργον ἐξαλλόμενοι τρεῖς, οἱ δύο μὲν κάπετον,
αἶθι δ' ἀτυζομένω ψυχὰς βάλον,
εἷς δ' ἐσόρουσε βοάσαις.
ἔννεπε δ' ἀντίον ὁρμαίνων τέρας εὐθὺς Ἀπόλλων·
Πέργαμος ἀμφὶ τεαῖς, ἥρως, χερὸς ἐργασίαις ἁλίσκεται·
ὡς ἐμοὶ φάσμα λέγει Κρονίδα
πεμφθὲν βαρυγδούπου Διός·

Στρ. γ'.

οὐκ ἄτερ παίδων σέθεν, ἀλλ' ἅμα πρώτοις ἄρξεται

V. 20. Hermann *κρατέων πάτραν δολιχήρετμον Αἴγιναν πάλᾳ.* — V. 23. *πολλᾷ*, *πολλὰ* ARMaBβγGP1AaPcW1Gu a m. s. LipVa1. — V. 24. *διακρίνειν*, Pc *διακρινεῖ*. — V. 26. *παντοδαποῖσιν*, *παντοδαποῖς* PcW12 AMaGP1Va1Ab. — V. 32. *τεῦξαι*, *τεύξειν* BαβγdGuLipLabAa Schol. rec. — V. 38. *ἐξαλλόμενοι*, Hecker *ἐφαλλόμενοι*. — *τρεῖς*, Schol. *γε τρεῖς*. — *κάπετον* ARVa1Aa (a m. pr.) W2, *κάππετον* PcGAbW1. — V. 39. *αὐθι δ'*, fort. *αὐθί τ'*. — *ἀτυζομένω* PcW1RP1Va1, et a m. pr. GAaBc, ubi supra *οι*, quemadmodum *ἀτυζόμενοι* Schol. LbGuBαβγLipCW2, *ἀτιζόμενοι* AAaMaLa. — *ψυχάς* PcW1 a pr. m. AGMaP1CVa1, *ψυχαὶ* Ab, *πνοὰς* reliqui interpolati. — V. 40. *βοάσαις*, Va1 *βοάξας*, Pc *βοωσας*. — V. 43. *Κρονίδα*, Pc *Κρονίου*.

Digitized by Google

καὶ τετράτοις. ὣς ἄρα Θεὸς σάφα εἴπαις
Ξάνθον ἤπειγεν καὶ Ἀμαζόνας εὐίππους καὶ ἐς Ἴστρον ἐλαύνων.
Ὀρσοτρίαινα δ' ἐπ' Ἰσθμὸν ποντίαν
ἅρμα θοὸν τάνυεν,
ἀποπέμπων Αἰακόν
δεῦρ' ἀν' ἵπποις χρυσέαις,

Ἀντ. γ'.

καὶ Κορίνθου δειράδ', ἐποψόμενος δαῖτα κλυτάν.
τερπνὸν δ' ἐν ἀνθρώποις ἴσον ἔσσεται οὐδέν.
εἰ δ' ἐγὼ Μελησίᾳ ἐξ ἀγενείων κῦδος ἀνέδραμον ἴμνῳ,
μὴ βαλέτω με λίθῳ τραχεῖ φθόνος·
καὶ Νεμέᾳ γὰρ ὁμῶς
ἐρέω ταύταν χάριν,
τὰν δ' ἔπειτ' ἀνδρῶν μάχαν,

ἐκ παγκρατίου. τὸ διδάξασθαι δέ τοι Ἐπ. γ'.
εἰδότι ῥᾴτερον· ἄγνωμον δὲ τὸ μὴ προμαθεῖν·
κουφότεραι γὰρ ἀπειράτων φρένες.
κεῖνα δὲ κεῖνος ἂν εἰποι
ἔργα περαίτερον ἄλλων, τίς τρόπος ἄνδρα προβάσει
ἐξ ἱερῶν ἀέθλων μέλλοντα ποθεινοτάταν δόξαν φέρειν.
νῦν μὲν αὐτῷ γέρας Ἀλκιμέδων
νίκαν τριακοστὰν ἑλών·

Στρ. δ'.

ὃς τύχᾳ μὲν δαίμονος, ἀνορέας δ' οἰκ ἀμπλακών
ἐν τέτρασιν παίδων ἀπεθήκατο γυίοις

V. 46. ἄρα W2, vulgo ἄρα. Quod exemplum Schneidewin ex Cratini Deliad. fr. 14. iprofert, alienum, scribendum enim ex cod. Vind.: — ἦν ἄρ' ἀληθὴς Ὁ λόγος ὃς παῖς ὡς ἔσθ' ὁ γέρων. — V. 48. ἐπ' Ἰσθμὸν ποντίαν libri interpolati, ἐπ' Ἰσθμῷ ποντίᾳ Schol. PcAGMaP1Va1 et fort. LbAb, quod minus aptum videtur, cf. tamen Naegelsbach Exc. XVI. ad Iliad. — Alii videntur legisse ἐπ' Ἰσθμοῦ ποντίας — καὶ Κορίνθου δειράδ' ἐποψόμενος, δαιτικλυτάν. vid. Paraphr. ὁ δὲ ὀρσοτριαίνης Ποσειδῶν ἐπὶ τοῦ Ἰσθμοῦ τοῦ παραθαλασσίου, ὅς ἐστι πλησίον τῆς Κορίνθου, ἠπείγετο θεάσασθαι (ἐθέλων τὴν Κόρινθον) τὴν τὰς θυσίας αὐτῷ καὶ τὴν τὰς τιμὰς ἐνδόξως τελοῦσαν. — V. 54. Μελησίᾳ LipVa1LabW2, Μελησία APabcAbGCP1Ma, et utrumque casum agnoscit Schol., vulgo Μειλησίᾳ, et sic lemma Schol. — V. 58. μάχαν, ἐκ π. distinxi ut ἐκ παγκρατίου potius a χάρις quam a μάχη suspensum sit. Dissen μάχᾳ, Kayser μέτα, Rauchenstein ἔχειν, Schneidewin λαχεῖν. — V. 59. ἐκ παγκρατίου APcGP1 AbR in m. Schol. vet., vulgo ἐν παγκρατίῳ. — V. 60. ῥᾴτερον Boeckh, codd. ῥαΐτερον vel ῥαΐτερον. — V. 62. δὲ κεῖνος Schol. vet. AGMaAabGu, vulgo δ' ἐκεῖνος.

Digitized by Google

νόστοι ἐχθιστον καὶ ἀτιμοτέραν γλῶσσαν καὶ ἐπίκρυφον οἶμον,
πατρὶ δὲ πατρὸς ἐνέπνευσεν μένος
γήραος ἀντίπαλον.
Λίδα τοι λάθεται
ἄρμενα πράξαις ἀνήρ.

Ἀντ. δ'.

ἀλλ' ἐμὲ χρὴ μναμοσύναν ἀνεγείροντα φράσαι
χειρῶν ἄωτον Βλεψιάδαις ἐπίνικον,
ἕκτος οἷς ἤδη στέφανος περίκειται φυλλοφόρων ἀπ' ἀγώνων.
ἔστι δὲ καί τι θανόντεσσιν μέρος
καν νόμον ἐρδόμενον·
κατακρύπτει δ' οὐ κόνις
συγγόνων κεδνὰν χάριν.

Ἐπ. δ'.

Ἑρμᾶ δὲ θυγατρὸς ἀκούσαις Ἰφίων
Ἀγγελίας, ἐνέποι κεν Καλλιμάχῳ λιπαρόν
κόσμον Ὀλυμπίᾳ, ὅν σφι Ζεὺς γένει
ὤπασεν. ἐσλὰ δ' ἐπ' ἐσλοῖς
ἔργα θέλοι δόμεν, ὀξείας δὲ νόσους ἀπαλάλκοι.
εὔχομαι ἀμφὶ καλῶν μοίρᾳ Νέμεσιν διχόβουλον μὴ θέμεν·
ἀλλ' ἀπήμαντον ἄγων βίοτον
αὐτούς τ' ἀέξοι καὶ πόλιν.

V. 69. γλῶσσαν GP1Va1LbBaβγdAab, γλῶτταν W12RMa. — V. 74. ἀνεγείροντα, P1 κ' ἀνεγείροντα, An ἀνεγείραντα. — V. 78. καν νόμον, κὰν νόμον divisim Va1W1GuLipMbBdPc, vulgo καννόμον, P1 καννόμενον a m. pr., W2ARPabMaAaC κἂν νόμον. — ἐρδόμενον, E. Schmid ἐρδομένων. — V. 81. Pc ὀφίων. — V. 83. ὅν σφι Ζεὺς γένει ὤπασεν Pc, et similiter, nisi quod σφιν exhibent AMaGP1Va1AbC (qui Ζεῦ), interpolati ὅν σφιν ὤπασεν Ζεὺς γένει. — V. 85. ἔργα θέλοι, Boeckh ἔργ' ἐθέλοι. — ἀπαλάλκοι, Pc ἀπαλάλκει.

Digitized by Google

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Θ'.

ΕΦΑΡΜΟΣΤΩι ΟΠΟΥΝΤΙΩι

ΠΑΛΑΙΣΤΗι.

Strophae.

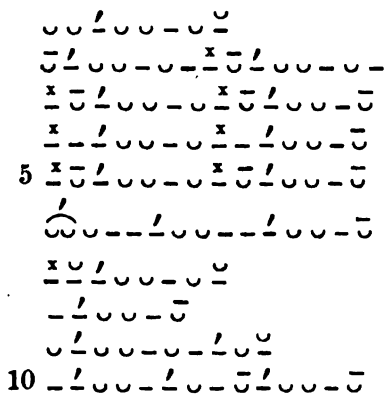

Epodi.

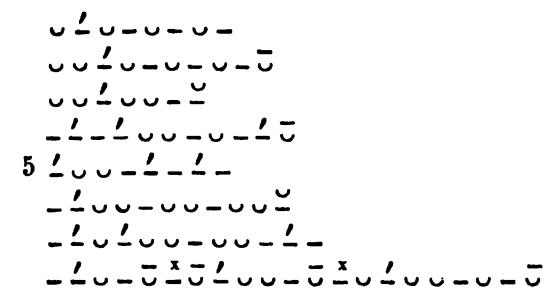

Str. v. 6. antea Boeckh in duos divisit ⏜ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – | – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑. Epod. v. 5. fortasse duae ultimae syllabae rectius ad v. 6. referuntur, nam quod post has syllabas ubique interpunctio reperitur non est impedimento, sed commendat hanc divisionem.

Digitized by Google

Τὸ μὲν Ἀρχιλόχου μέλος Στρ. α'.
φωνᾶεν Ὀλυμπίᾳ, καλλίνικος ὁ τριπλόος κεχλαδώς,
ἄρκεσε Κρόνιον παρ' ὄχθον ἀγεμονεῦσαι
κωμάζοντι φίλοις Ἐραρμόστῳ σὺν ἑταίροις·
ἀλλὰ νῦν ἑκαταβόλων Μοισᾶν ἀπὸ τόξων
Λία τε φοινικοστερόπαν σεμνόν τ' ἐπίνειμαι
ἀκρωτήριον Ἅλιδος
τοιοῖσδε βέλεσσιν,
τὸ δή ποτε Λυδὸς ἥρως Πέλοψ
ἐξάρατο κάλλιστον ἔδνον Ἱπποδαμείας·

πτερόεντα δ' ἴει γλυκύν Ἀντ. α'.
Πυθωνάδ' οἴστόν· οὗτοι χαμαιπετέων λόγων ἐφάψεαι,
ἀνδρὸς ἀμφὶ παλαίσμασιν φόρμιγγ' ἐλελίζων
κλεινᾶς ἐξ Ὀπόεντος· αἰνήσαις δὲ καὶ υἱόν·
ἄν Θέμις θυγάτηρ τέ οἱ σώτειρα λέλογχεν
μεγαλόδοξος Εὐνομία. θάλλει δ' ἀρεταῖσιν
σόν τε, Κασταλία, παρά
Ἀλφεοῦ τε ῥέεθρον·
ὅθεν στεφάνων ἄωτοι κλυτάν
Λοκρῶν ἐπαείροντι ματέρ' ἀγλαόδενδρον.

ἐγὼ δέ τοι φίλαν πόλιν Ἐπ. α'.
μαλεραῖς ἐπιφλέγων ἀοιδαῖς,
καὶ ἀγάνορος ἵππου
θᾶσσον καὶ ναὸς ὑποπτέρου παντᾶ
ἀγγελίαν πέμψω ταύταν,
εἰ σύν τινι μοιριδίῳ παλάμᾳ
ἐξαίρετον Χαρίτων νέμομαι κᾶπον·

V. 2. *φωνᾶεν*, PBaGuAa *φωνᾷ ἐν*, quod etiam schol. vet. memorat. — V. 8. *βέλεσσιν* PcW1GP1, *μέλεσσι** et Sch. — V. 12. *ἐφάψεαι* G, *ἐφάψαι* Va1P1Ab, *ἐφάψῃ* AMa, *ἐφάψα* C, *ἐφάψῃ* vulgo. — V. 14. *αἰνήσαις*, Va1 *αἰνήσας*, Pc *αἰνήσεις*. Heyne cum prioribus iungit, ut sit participium. — V. 16. *μεγαλόδοξος*, *μεγαλόδωρος* Va1Ab — *θάλλει δ' ἀρεταῖσιν σόν τε, Κασταλία, παρὰ Ἀλφεοῦ τε ῥέεθρον* scripsi, nisi quis praeterea *σόν τ'*, *ὦ Κασταλία* malit, legebatur: *θάλλει δ' ἀρεταῖς ἴσον τε Κασταλίᾳ παρ' Ἀλφειοῦ τε ῥέεθρον*, et sic codd., nisi quod W1Pc *ἴσον*, interpolati *ἴσσον*, GP1AbVa1 *Ἀλφειοῦ*. Boeckh *θάλλει δ' ἀρεταῖσιν ἔν τε Κασταλίᾳ παρὰ πτλ.* similiter Hermann, nisi quod versum asynartetum esse statuit et *παρ' Ἀλφειοῦ* scribit, Rauchenstein *θ. δ' ἀρ. αἰεὶ Κασταλίαν πάρα*, Kayser *θ. δ' ἀρ. κράναν Κασταλίας πτλ.* — V. 19. *κλυτάν*, Pc *κλειτάν*. — V. 24. *παντᾶ*, W1 *πάντα*, W2 *πάντᾳ*. — V. 25. *πέμψω*, Sch. in paraphr. *ἐκπέμπω* et *πέμψω*.

Digitized by Google

κεῖναι γὰρ ὔπασαν τὰ τέρπν᾽· ἀγαθοὶ δὲ καὶ σοφοὶ κατὰ
δαίμον᾽ ἄνδρες

ἐγένοντ᾽. ἐπεὶ ἀντίον Στρ. β΄.
πῶς ἂν τριόδοντος Ἡρακλέης σκύταλον τίναξε χερσίν,
ἀνίκ᾽ ἀμφὶ Πύλον σταθεὶς ἤρειδε Ποσειδᾶν,
ἤρειδεν δέ μιν ἀργυρέῳ τόξῳ πολεμίζων
Φοῖβος, οὐδ᾽ Ἀΐδας ἀκινήταν ἔχε ῥάβδον,
βρότεα σώματ᾽ ἆ κατάγει κοίλαν πρὸς ἀγυιάν
θνασκόντων; ἀπό μοι λόγον
τοῦτον, στόμα, ῥῖψον·
ἐπεὶ τό γε λοιδορῆσαι θεούς
ἐχθρὰ σοφία, καὶ τὸ καυχᾶσθαι παρὰ καιρόν

μανίαισιν ὑποκρέκει. Ἀντ. β΄.
μὴ νῦν λαλάγει τὰ τοιαῦτ᾽· ἔα πόλεμον μάχαν τε πᾶσαν
χωρὶς ἀθανάτων· φέροις δὲ Πρωτογενείας
ἄστει γλῶσσαν, ἵν᾽ αἰολοβρόντα Διὸς αἴσᾳ
Πύῤῥα Δευκαλίων τε Παρνασσοῦ καταβάντε
δόμον ἔθεντο πρῶτον, ἄτερ δ᾽ εὐνᾶς ὁμόδαμον
κτησάσθαν λίθινον γόνον·
λαοὶ δ᾽ ὀνόμασθεν.
ἔγειρ᾽ ἐπέων σφιν οἶμον λιγύν,
αἶνει δὲ παλαιὸν μὲν οἶνον, ἄνθεα δ᾽ ὕμνων

νεωτέρων. λέγοντι μάν Ἐπ. β΄.
χθόνα μὲν κατακλύσαι μέλαιναν
ὕδατος σθένος, ἀλλά
Ζηνὸς τέχναις ἀνάπτωτιν ἐξαίφνας
ἄντλον ἑλεῖν. κείνων δ᾽ ἔσσαν

V. 28. ὕπασαν, Pc ὄπασαν. — Deinde Aristid. II. 35. sic laudat ἀγαθοὶ δὲ φύσει καὶ σοφοὶ κτλ. — V. 29. ἐγένοντ᾽. ἐπεὶ ἀντίον πῶς ἂν PVa1Ab P1GPc cod. Victor. (nisi quod codd. ἐγένοντο) Schol., qui praeterea etiam ἀντία, vulgo ἐγένοντο· ἐπεὶ ἔναντ᾽ ἄν, AMaC ἐγένοντο· ἐπεὶ ἔναντ᾽ ἂν πῶς ἄν. — V. 30. σκύταλον A Bodleiani Ma (a m. pr.) P1Va1GuLabAbW2, σκυτάλην RMbAaW1. — V. 32. ἤρειδεν δέ Hermann, v. ἤρειδέν τε, Pc ἤρεισέ τε. — πολεμίζων, conieci. πελεμίζων. — V. 42. ἄστει, La ἄστυ. — γλῶσσαν, Hecker μοῖσαν. — V. 43. Παρνασσοῦ AMaVa1 (Bc Παρνάσους), v. Παρνασσοῦ. — V. 46. λαοὶ, Schneidewin Λαοὶ. — V. 47. οἶμον libri omnes; Schol. vet. οἶμον et ὅρμον, schol. rec. οἶμον et fort. ὕμνον. Eleganter Gedike coni. οὖρον. — V. 52. ἀνάπωτιν W1AaMb, ἀνάπωσιν RPab W2LipGuLab alii, ἄμπωτιν AGP1PcMaCVa1AbR (in m.) Sch. vet. — V. 53. δ᾽ fort. del. — ἔσσαν, Pc et lemma sch. vet. ἔσαν, W2 αἶσαν.

Digitized by Google

χαλκάσπιδες ὑμέτεροι πρόγονοι,
ἀρχᾶθεν Ἰαπετιονίδος φύτλας
κοῦροι κορᾶν καὶ φερτάτων Κρονιδᾶν, ἐγχώριοι βασιλῆες αἰεί,

πρὶν Ὀλύμπιος ἀγεμών Στρ. γ'.
θύγατρ' ἀπὸ γᾶς Ἐπειῶν Ὀπόεντος ἀναρπάσαις, ἔκαλος
μίχθη Μαιναλίαισιν ἐν δειραῖς, καὶ ἔνεικεν
Λοκρῷ, μὴ καθέλοι μιν αἰὼν πότμον ἐφάψαις
ὀρφανὸν γενεᾶς. ἔχεν δὲ σπέρμα μέγιστον
ἄλοχος, εὐφράνθη τε ἰδὼν ἥρως θετὸν υἱόν,
μάτρωος δ' ἐκάλεσσέ μιν
ἰσώνυμον ἔμμεν,
ὑπέρφατον ἄνδρα μορφᾷ τε καί
ἔργοισι. πόλιν δ' ὤπασεν λαόν τε διαιτᾶν.

ἀφίκοντο δέ οἱ ξένοι Ἀντ. β'.
ἔκ τ' Ἄργεος ἔκ τε Θηβᾶν, οἱ δ' Ἀρκάδες, οἱ δὲ καὶ Πισᾶται·
υἱὸν δ' Ἄκτορος ἐξόχως τίμασεν ἐποίκων

V. 54. *πρόγονοι*, comma et hic posui (ubi vulgo nulla interpunctio), et v. 56. post *αἰεί*, ubi vulgo plene interpungitur, et hoc Hermann quoque suasit. — V. 56. *κορᾶν καὶ* AMaCP1Va1GAb, *κουρᾶν καί* Pc, *κορᾶν τε* interpolati plerique ut vulgo, nisi quod *κορῶν τε φερτάτων τε* W2GuLabLip. — *Κρονιδᾶν*, antiquus, sed manifestus error subest, quem non sustulit Hermann *Λελέγων* corrigens, quamquam probavit Schneidewin, qui praeterea *παμφερτάτων* coniecit, nunc *κοῦροι κόραι τε φερτάτων Λελέγων* scripsit, quod quid sibi velit non intelligo. Videtur nomen gentis delitescere, ad quam Epharmostus quoque stirpem referebat. Gentis ultimus auctor in matrimonium duxerat Protogeniam, Deucalionis et Pyrrhi filiam, (haec est *Ἰαπετιονὶς φύτλα*, errant interpretes, qui Protogeniam Opuntis filiam fingunt, cuius nomen Pind. fortasse ipse ignoravit.) Protogeniae igitur eiusque mariti posteri sive nepotes dicuntur Locris imperasse, usque Opuntis filia ascita alienus sanguis genti admixtus est. Iam cum *κοῦροι κούρων φερτάτων εἰς, cui Protogenia nupsit* dicendum esset, substituit Patronymicum, quod quale fuerit, vix probabiliter indagari potest. Coniiciat aliquis *Λοκριδᾶν*, quod tamen non unam ob causam displicet. Tentavi *Θρονιδᾶν*, notum est Locrorum urbs *Θρόνιον*, nec obstat quod Schol. Homer. Il. B. 532. a nympha Thronia nomen traxisse tradidit. *Κυνιδᾶν* et ipsum aptum foret, cum Deucalion Cyni domicilium collocasse feratur, vid. Sch. Theocrit. XV. 141, sed prosodia sueta adversatur. — V. 58. *θύγατρ'* AMaP1AbVa1, *τὰν παιδ'* ex interp. reliqui ut videtur. — *Ὀπόεντος* AGMaAbVa1Gu (a m. s.) P1, vulgo *Ὀποῦντος*. — V. 61. *ἔχεν* ARCGuMabLabW12, *ἔσχεν* BcAa, vulgo *ἔχε*. — V. 65. *ὑπέρφατον*, Va1 *ὑπέρτατον*. — V. 66. *λαόν* GVa1Gu (a m. s.) *λαῶν* AC, vulgo *λεών*. — V. 68. *οἱ δ'* Sch. vet. AGCP1 (a m. pr.) AbW2, *ἠδ'* Va1, vulgo *ἰδ' Ἀρκάδες*. — *οἱ δὲ καὶ*, Pc *οἱ καὶ*. — V. 69. *υἱὸν* AMaGC P1AbVa1 sch. vet., vulgo *υἱα*.

Digitized by Google

Αἰγίνας τε Μενοίτιον. τοῦ παῖς ἅμ' Ἀτρείδαις
Τεύθραντος πεδίον μολὼν ἔστα σὺν Ἀχιλλεῖ
μόνος, ὅτ' ἀλκᾶντας Λαναοὺς τρέψαις ἁλίαισιν
πρύμναις Τήλεφος ἔμβαλεν·
ὥςτ' ἔμφρονι δεῖξαι
μαθεῖν Πατρόκλου βιατὰν νόον.
ἐξ οὗ Θέτιός γ' ὄζος οὐλίῳ νιν ἐν Ἴρει

παραγορεῖτο μή ποτε Ἐπ. γ'.
σφετέρας ἄτερθε ταξιοῦσθαι
δαμασιμβρότου αἰχμᾶς.
εἴην εὑρησιεπὴς ἀναγεῖσθαι
πρόσφορος ἐν Μοισᾶν δίφρῳ.
τόλμα δὲ καὶ ἀμφιλαφὴς δύναμις
ἔσποιτο. προξενίᾳ δ' ἀρετᾷ τ' ἦλθον
τιμάορος Ἰσθμίαισι Λαμπρομάχου μίτραις, ὅτ' ἀμφότεροι
κράτησαν

μίαν ἔργον ἀν' ἀμέραν. Στρ. δ'.
ἄλλαι δὲ δύ' ἐν Κορίνθου πύλαις ἐγένοντ' ἔπειτα χάρμαι,
ταὶ δὲ καὶ Νεμέας Ἐφαρμόστῳ κατὰ κόλπον·
Ἄργει τ' ἔσχεθε κῦδος ἀνδρῶν, παῖς δ' ἐν Ἀθάναις.
οἷον δ' ἐν Μαραθῶνι συλαθεὶς ἀγενείων
μένεν ἀγῶνα πρεσβυτέρων ἀμφ' ἀργυρίδεσσιν·
φῶτας δ' ὀξυρεπεῖ δόλῳ
ἀπτῶτι δαμάσσαις
διήρχετο κύκλον ὅσσα βοᾷ,
ὡραῖος ἐὼν καὶ καλὸς κάλλιστά τε ῥέξαις.

τὰ δὲ Παῤῥασίῳ στρατῷ Ἀντ. δ.
θαυμαστὸς ἐὼν φάνη Ζηνὸς ἀμφὶ πανάγυριν Λυκαίου,

V. 71. *Τεύθραντος* libri, Schmid male *Τεύθρανος*. — V. 72. *ἀλκᾶντας*, contractam formam omnes videntur exhibere. — V. 75. *νόον* ABdcPabGC GuMaAbLabVa1W2, vulgo *νόον γ'*, Pc *καὶ νόον*, unde noli *βίαν καὶ νόον* coniicere. — V. 76. *Θέτιός γ' ὄζος οὐλίῳ* scripsi, libri *Θέτιός γόνος οὐλίῳ*, Bothe *Θέτιός γ' ἰνις οὐλίῳ*, Hermann olim *Θέτιός γ' οὐλίῳ γόνος*, nunc *Θέτιος βλαστὸς οὐλίῳ*, Schneidewin *Θετιόγνητος οὐλίῳ*. — *νιν* APcGMaP1 AbVa1, vulgo *μιν*. — V. 78. *ταξιοῦσθαι*, Pc *ταξιοῖσθαι*. — V. 80. *εὑρησιεπὴς*, Schol. etiam *εὑρεσιεπὴς*. — V. 83. *ἔσποιτο*, in proecdosi *ἔποιτο* scripsi. — *ἦλθον*, Pc *ἤλυθον*, sch. vet. utrumque. — V. 87. *ταὶ*, lemma schol. vet. *τὰ*. — V. 88. *κῦδος*, Hecker *κῦρος*. — V. 89. *οἷον δ'*, Mb et lemma unum sch. vet. *οἷον*, Schol. etiam *οἷον δ'*, Schmid *οἷα δ'*, et sic sch. — V. 94. *ῥέξαις*, W1Pc *ῥίξας*.

Digitized by Google

καὶ ψυχρᾶν ὁπότ' εὐδιανὸν φάρμακον αὐρᾶν
Πελλάνᾳ φέρε· σύνδικος δ' αὐτῷ Ἰολάου
τύμβος εἰναλία τ' Ἐλευσὶς ἀγλαΐαισιν.
τὸ δὲ φυᾷ κράτιστον ἅπαν· πολλοὶ δὲ διδακταῖς
ἀνθρώπων ἀρεταῖς κλέος
ὦρουσαν ἑλέσθαι.
ἄνευ δὲ θεοῦ σεσιγαμένον
οὐ σκαιότερον χρῆμ' ἕκαστον. ἐντὶ γὰρ ἄλλαι

ὁδῶν ὁδοὶ περαίτεραι, Επ. δ'.
μία δ' οὐχ ἅπαντας ἅμμε θρέψει
μελέτα· σοφίαι μέν
αἰπειναί· τοῦτο δὲ προσφέρων ἄεθλον,
ορθιον ὦρυσαι θαρσέων,
τόνδ' ἀνέρα δαιμονίᾳ γεγάμεν
εὔχειρα, δεξιόγυιον, ὁρῶντ' ἀλκάν,
Αἰάντεόν τ' ἐν δαίθ' ὡς Ἰλιάδα νικῶν ἐπεστεφάνωσε
βωμόν.

V. 98. *Πελλάνᾳ, Πελλάνα* W(1)2, *Πέλλανα* Pc, *Πελλάνα παρέχει* Sch. Nem. X. 82. — V. 99. *ἀγλαΐαισιν, ἀγλαΐαισι μέμικται* AMaAb, *ἀλίαισι μέμικται* Va1 (ex Ol. I. 90.) — V. 102. *ἑλέσθαι*, Pc *ἀνελέσθαι*, Aristid. II. 35. *αἱρεῖσθαι*, unde aliquis *ἀρέσθαι* coniiciat. — V. 103. *ἄνευ δὲ, ἄνευθε δὲ* AMaLaGuBd, unde Boeckh *ἄνευθε θεοῦ*. — *σεσιγαμένον* AMa Bodleiani GCLipVa1GuP1AbLabW2Pc, vulgo *σεσιγαμένον γ'*. — V. 107. *σοφίαι, σοφίας* Mb a m. pr. — *μέν*, Schmid *μάν*. — V. 108. *ἄεθλον* lemma sch., v. *ἀθλον*. — V. 109. *θαρσέων, θαρσῶν* W2PabBadGuLb, *θαῤῥῶν* La — V. 110. *δαιμονίᾳ* AMaCGVa1P1Ab sch. vet. et Schol. Il. B. 367., vulgo *δαιμονίως*. — V. 111. *ὁρῶντ' ἀλκάν*, Hermann cum prius *δεξιόγυιον ὁρῶν τ' ἀλκάν* coniecisset, ut id ad seqq. referatur, nunc *ὁρῶντ'* servat, sed interpunct. post *δεξ.* deleta. — V. 112. *Αἰάντεόν τ' ἐν δαίθ' ὡς Ἰλιάδα* scripsi, vulgo ut in libris interpolatis *Αἰάντεόν τε* (vel *γε*) *δαίθ' ὅς Οἰλιάδα*, lemma sch. v. *Αἰάντεόν* (*Αἰάντιόν*) *τ' ἐν δαιτὶ Ἰλιάδα*, et *Αἰάντειον* ARPcP1GMaAbVa1 alii, *τ' ἐν δαιτὶ* AMaGCAbP1Va1Pc, *Οἰλιάδα* AabP1Lb, *Ὀϊλιάδα* Va1, *Ὀϊλιάδου* La, *Οἰωλίδα* G corr., *Ἰλιάδα* recte ARMab (Gu *Ἰλιάκα*) Schol. vet. Denique pro *ὅς* exhibent *ὅστ'* W12ARMaGLa. plane omittunt AbGVa1 Pc. Boeckh edidit *Αἰάντεόν τ' ἐν δαίθ' ὅς Ἰλιάδα*, Hermann coni. prius *Αἰαντέων ἐν δαιτὶ Ἰλιάδα*, nunc vero *Αἴαν, τεόν τε δαιτι, Ἰλιάδα, νικῶν ἐπ. β.* et fortasse *Αἰαντέων τ' ἐν δαίθ' ὡς* praestat, ut ipsis Aeanteis victor solennia celebraverit.

Digitized by Google

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ I. (ΙΑ'.)

ΑΓΗΣΙΔΑΜΩι ΛΟΚΡΩι ΕΠΙΖΕΦΥΡΙΩι

ΠΑΙΔΙ ΠΥΚΤΗι.

Strophae.

– ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – – – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – ⏑ – ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ – – – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – – – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

Epodus.

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – – – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– ⏑ – – – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ – – ⏑
– ⏑ ⏑ – – – ⏑ – –
– ⏑ – ⏑ – ⏑ – – – ⏑ – ⏑

„Carmen hoc Olympiae sub ipsam Agesidami victoriam festinatum est, quo promitteretur maius et praeclarius in patriam reverso offerendum. Hinc v. 4.: *εἰ δὲ σὺν πόνῳ τις εὖ πράσσοι, μελιγάρυες ὕμνοι ὑστέρων ἀρχαὶ λόγων τέλλεται, καὶ πιστὸν ὄρνιον μεγάλαις ἀρεταῖς.* Illud vero canticum, quod nunc promittit, apud Locros cantatum iri, ipse significat poeta vs. 11. seqq. *ἴσθι νῦν — τεᾶς, Ἀγησίδαμε, πυγμαχίας ἕνεκεν Κόσμον — ἀδυμελῆ κελαδήσω Τῶν Ἐπιζεφυρίων Λοκρῶν γενεὰν ἀλέγων· ἔνθα συγκωμάξαι, ἐγγυάσομαι κτλ.* neque est aliud, quam Ol. XI. ubi Agesidamum eiusque patriam celebrat. Haud dubie igitur breve hoc carmen prius scriptum, quam insequens, ut iudicant etiam Mingarellus et Gurlittus, ideoque priori obsecutus ordine mutato brevius longiori praemisi. Quod vero

Digitized by Google

Ἔστιν ἀνθρώποις ἀνέμων ὅτε πλείστα Στρ.
χρῆσις· ἔστιν δ' οὐρανίων ὑδάτων
ὀμβρίων, παίδων νεφέλας.
εἰ δὲ σὺν πόνῳ τις εὖ πράσσοι, μελιγάρυες ὕμνοι
ὑστέρων ἀρχαὶ λόγων
τέλλεται καὶ πιστὸν ὅρκιον μεγάλαις ἀρεταῖς.

ἀφθόνητος δ' αἶνος Ὀλυμπιονίκαις Ἀντ.
οἵτος ἄγκειται. τὰ μὲν ἁμετέρα
γλῶσσα ποιμαίνειν ἐθέλει·
ἐκ θεοῦ δ' ἀνὴρ σοφαῖς ἀνθεῖ πραπίδεσσιν ἐσαεί.
ἴσθι νῦν, Ἀρχεστράτου
παῖ, τεᾶς, Ἀγησίδαμε, πυγμαχίας ἕνεκεν

κόσμον ἐπὶ στεφάνῳ χρυσέας ἐλαίας Ἐπ.
ἁδυμελῆ κελαδήσω,
τῶν Ἐπιζεφυρίων Λοκρῶν γενεὰν ἀλέγων.
ἔνθα συγκωμάξατ', ἐγγυάσομαι
μή μιν, ὦ Μοῖσαι, φυγόξενον στρατόν
μηδ' ἀπείρατον καλῶν,
ἀκρόσοφον δὲ καὶ αἰχματὰν ἀφίξεσθαι. τὸ γάρ
ἐμφυὲς οὔτ' αἴθων ἀλώπηξ
οὔτ' ἐρίβρομοι λέοντες διαλλάξαιντο ἦθος.

hoc loco descivi a grammaticorum dispositione, atque idem Isthm. IV. ante Isthm. V. reliquerim, licet illud post hoc editum constet (vid. Scholiast. ad initium prioris), non inconstantia factum est, sed ea de causa, quod in Isthmiis illis carminibus nihil refert, utrum utri praemittatur, hic vero necesse est, ut brevius legas ante longius, si utriusque sensum recte velis perspicere." *Boeckh.* Ceterum in codd. male inscriptum est hoc prooemium: τῷ αὐτῷ (Ἀγησιδάμῳ) τόκος nisi quod P1 ἀρχὴ τόκου, W2 plane misit.

V. 4. πράσσοι, Ab πράττει, Cy πράσσοιτο. — πόνῳ, Hermann μόχθῳ. — V. 5. ἀρχαὶ, schol. videtur etiam ἀρχά legisse. — V. 7. ἀφθόνητος libri, ἀφθόνατος Heyne. — V. 8. ἄγκειται schol. RLipMbCyGu (a m. s.) W12, ἔγκειται PcACGMaAbVa1P1Gu (a m. pr.) — V. 9. ποιμαίνειν, Hecker πορσαίνειν. — V. 10. ἀνθεῖ πραπίδεσσιν ἐσαεί scripsi, vulgo ἀνθεῖ ἐσαεὶ πραπίδεσσιν, sed ἀνθεῖ πραπίδεσσιν AGAbP1PcVa1LaGu (a m. pr.) omisso ἐσαεὶ, ἐσαεὶ ἀνθεῖ πραπίδεσσιν Cy. — V. 17. φυγόξενον, Va1 φυγόξεινον. — V. 19. ἀκρόσοφον δὲ, Va1 ἀκρόσοφόν τε.

Digitized by Google

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ ΙΑ'. (Γ'.)

ΑΓΗΣΙΔΑΜΩι ΛΟΚΡΩι ΕΠΙΖΕΦΥΡΙΩι ΠΑΙΔΙ ΠΥΚΤΗι.

Strophae.

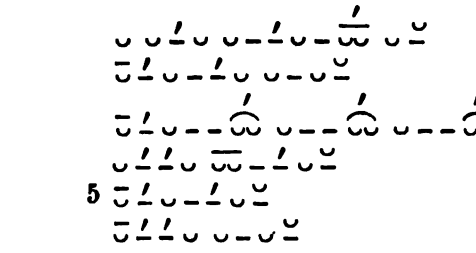

Epodi.

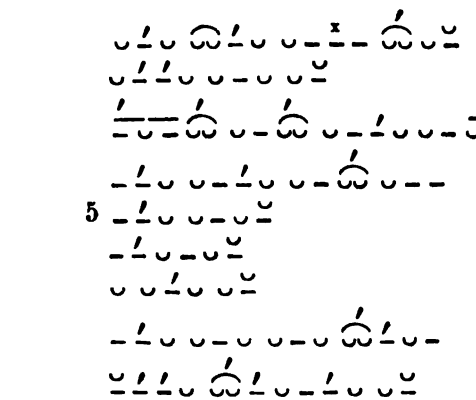

„In carminis inscriptione vulgo aberat *παιδί*, sed scripsi *παιδὶ πύκτῃ* ex RGP1(PcW12). ut Ol. VIII. *παιδὶ παλαιστῇ*. Idem *παιδί* comparet in ABβγMab aliis, sed contra usum inscriptionum in Pindaricis carminibus genitivo *Ἀρχεστράτου* partim praemisso partim subiecto. In Mb titulus a recentiore manu scriptus est eadem, quae quinque priores versus ante deperditos supplevit. Puerum autem vicisse Agesidamum ex commemoratione Ilae magistri (*ἀλείπτου*) v. 18. recte collegit Heynius: sicut Ol. VIII. Alcimedontis magister Melesias v. 54. memoratur. Confer etiam extremos huius car-

Digitized by Google

Στρ. α'.

Τὸν Ὀλυμπιονίκαν ἀνάγνωτέ μοι
Ἀρχεστράτου παῖδα, πόθι φρενός
ἐμᾶς γέγραπται· γλυκὺ γὰρ αὐτῷ μέλος ὀφείλων ἐπιλέλαθ'.
ὦ Μοῖσ', ἀλλὰ σὺ καὶ θυγάτηρ
Ἀλάθεια Διός, ὀρθᾷ χερί
ἐρίκετον ψευδέων
ἐνιπὰν ἀλιτόξενον.

Ἀντ. α'.

ἔκαθεν γὰρ ἐπελθὼν ὁ μέλλων χρόνος
ἐμὸν καταίσχυνε βαθὺ χρέος.
ὅμως δὲ λῦσαι δυνατὸς ὀξεῖαν ἐπιμομφὰν τόκος ὀνάτωρ.
νῦν ψᾶφον ἑλισσομέναν
ὅπα κῦμα κατακλύσσει ῥέον,
ὅπα τε κοινὸν λόγον
φίλαν τίσομεν ἐς χάριν.

Ἐπ. α'.

νέμει γὰρ Ἀτρέκεια πόλιν Λοκρῶν Ζεφυρίων,
μέλει τέ σφισι Καλλιόπα

minis versus. *Boeckh.* In constituendis epodi numeris, quamquam multa sunt incerta, discessi saepius a Boeckhio, qui v. 1. sic digerit:

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑ ⏑ –

idem v. 3. sic

– – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –

Versus 8. et 9. apud Boeckhium verbis aliter dispositis sic sunt digesti:

– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ –

V. 3. ἐμᾶς, ALip ἡμᾶς. — σὶ καὶ, Pc σύ. — V. 7. ἐπελθὼν, Aa ὑπελθὼν. — V. 8. ἐμὸν PcAGMaVa1P1Ab Schol. vet. Aa (a m. pr.) W1, vulgo ἀμόν. — καταίσχυνε Va1 ut videtur, καταισχύνει AMaGP1Ab Sch. vet., κατείσχυνε W1, vulgo κατήσχυνε. — V. 9. ὅμως δὲ, lemma sch. ὅμως δέ γε. — ἐπιμομφὰν, quod sch. v. habet ἔτι μομφὴν, librariorum error videtur. — τόκος ὀνάτωρ Hermann, τόκος θνατῶν AGP1Va12CMaAbGu (a m. s.), γε τόκος θνατῶν Pc, ὁ τόκος ἀνδρῶν libri interpolati. Rauchenstein γε τόκος· ἄθρει, Kayser τόκος· ἄθρησον. Schneidewin τόκος· ὁρᾶτ' ὢν νῦν κτλ. Ego tentavi τόκος ἔνα· τῷ νῦν Ψᾶφος ἑλισσομένα etc. ut sensus sit: quare age nunc cura ut calculus per abacum volutus aeris alieni acervum destruat. — V. 10. κατακλύσσει, κατακλύσει PabcMabW12 BdP1Va1Aa. — V. 13. schol. etiam νέμει γὰρ ἁ τραχεῖα πόλις Λοκρῶν, quod iam metro obversatur, quamquam Didymus probavit. Ceterum Schneider ἀτρέχεια doricam formam restituendam coniecit.

Digitized by Google

καὶ χάλκεος Ἄρης. τράπε δὲ Κύκνεια μάχα καὶ ὑπέρβιον
Ἡρακλέα· πύκτας δ' ἐν Ὀλυμπιάδι νικῶν
Ἴλᾳ φερέτω χάριν
Ἀγησίδαμος ὡς
Ἀχιλεῖ Πάτροκλος.
θήξαις δέ κε φύντ' ἀρετᾷ ποτὶ πελώριον
ὁρμιάσαι κλέος ἀνὴρ θεοῦ σὺν παλάμᾳ.

Στρ. β'.

ἄπονον δ' ἔλαβον χάρμα παῦροί τινες,
ἔργων πρὸ πάντων βιότῳ φάος.
ἀγῶνα δ' ἐξαίρετον ἀεῖσαι θέμιτες ὥρσαν Διός, ὃν ἀρχαίῳ σάματι παρ Πέλοπος
σταθμῶν' Ἡρακλέης ἐκτίσσατο,
ἐπεὶ Ποσειδάνιον
πέφνε Κτέατον ἀμύμονα,

Ἀντ. β'.

πέφνε δ' Εὔρυτον, ὡς Αὐγέαν λάτριον
ἀέκοντ' ἐκὼν μισθὸν ὑπέρβιον
πράσσοιτο, λόχμαισι δὲ δοκεύσαις ὑπὸ Κλεωνᾶν δάμασε καὶ κείνους Ἡρακλέης ἐφ' ὁδῷ,
ὅτι πρόσθε ποτὲ Τιρύνθιον

V. 15. *Κύκνεια* Hermann olim (nunc *Κυκνέϊα* metro aliter descripto.) v. *Κυκνέα*, Pc alii *κυκνέα*. — V. 16. *Ὀλυμπιάδι*, Pc *ὀλυμπία*. — V. 17. *Ἴλᾳ*, *Ἰόλᾳ* APcAbP1, schol. vet. utrumque, rec. *Ὕλᾳ*. — V. 20. *θήξαις* cod. Vict., v. *θήξας*. — *κε*, *καὶ* PcVa1GAbP1 (a m. pr., sed *γε* corr.) — *φύντ'* Schol. vet. AbG (a m. pr.) Cod. Vict., vulgo *φῶτ'*, unde conieci *φῶντ'*, cf. Hesych. *φῶντα· λάμποντα*. Kayser *θήξαις δὲ φυᾷ κρατερὸν π. π. ὥρμασεν κλέος*. Rauchenstein *θήξαις δὲ φυὰν ἀκόνᾳ* vel *θήξαις δέ μιν ὤτ' ἀκόνᾳ*. — V. 21. *ὁρμάσαι* GVa1 et sic sch. vet. legit, *ὁρμᾶσαι* Ab, *ὡρμᾶσαι* AMaP1, vulgo *ὥρμασεν* (Pc *ὥρμησεν.*) — V. 23. *ἔργων* RP1 Va1PcW12 alii, *ἔργῳ* Bc, vulgo *ἔργον*, et sic ACGAb. Quod dicit schol. *τὸ χάρμα τὸ ἀπὸ τῆς νίκης ἁπάντων ἐτῶν τοῦ βίου φάος εἴρηκεν*, nisi librarii error subest, legit: *ἑτέων προπάντων*. — V. 24. *ἐξαίρετον*, Hermann *ἐξήριτον* coniecit, cuius glossa sit *ἐξάριθμον*, quod vulgo v. 25. legitur, sed *ἐξήριτον* an graecum sit satis incertum. — V. 25. *σταθμῶν' Ἡρακλέης ἐκτίσσατο* scripsi, legebatur *βωμὸν* (G *βωμῷ*) *ἐξάριθμον* (Va1 *ἐξώριθμον*) *Ἡρακλέης ἐκτίσατο* (APbGP1 *ἐκτίσσατο*, Mb *ἐκτήσατο*), unde Triclinius *βίᾳ Ἡρακλέος ἐκτίσσατο* probante Hermanno. Similiter corruptum locum iam scholiast. vet. repererunt, ubi lemma *βωμῶν ἐξ.* Scripsit igitur Pindarus *παρ Πέλοπος σταθμῶνα* (similem formam novit Hesych. *σταθμόνες· ψιαί.*) quod cum substituta esset vulgaris forma *σταθμόν* et explicandi gratia *βωμόν* adscriptum, inde iam ortum *βωμὸν ἐξάριθμον* (ς *αριθμον*). Ceterum cf. Ol. V. 9.: *ἵκων δ' Οἰνομάου καὶ Πέλοπος παρ' εὐηράτων σταθμῶν*. Kayser coni. *δν — ἔθηκ' ἐξάριθμον Ἡρακλέης*, ego in proecdosi *πατὴρ ἐξάριθμον ἐκτίσσατο*, Rauchenstein *τὰ πρῶθ' ἐξάριθμον ἐκτίσσατο*. — V. 28. *Αὐγέαν*, Va1 *Αὐγέα*. — V. 29. *ἀέκοντ'* AP1PcMaGCAbVa1., v. *ἄκοντ'*. — V. 30. *καὶ κείνους* Boeckh, v. *κἀκείνους*.

Digitized by Google

ἔπερσαν αὐτῷ στρατόν
μυχοῖς ἥμενοι Ἄλιδος,

Μολίονες ὑπερφίαλοι. καὶ μὰν ξεναπάτας Ἐπ. β'.
Ἐπειῶν βασιλεὺς ὄπιθεν
οὐ πολλὸν ἴδε πατρίδα πολυκτέανον ὑπὸ στερεῷ πυρί
πλαγαῖς τε σιδάρου βαθὺν εἰς ὀχετὸν ἄτας
ἔζοισαν ἐὰν πόλιν.
νεῖκος δὲ κρεσσόνων
ἀποθέσθ' ἄπορον.
καὶ κεῖνος ἀβουλίᾳ ὕστατος ἁλώσιος
ἀντάσαις θάνατον αἰπὺν οὐκ ἐξέφυγεν.

ὁ δ' ἄρ' ἐν Πίσᾳ ἕλσαις ὅλον τε στρατόν Στρ. γ'.
λαίαν τε πᾶσαν Διὸς ἄλκιμος
υἱὸς σταθμᾶτο ζάθεον ἄλσος πατρὶ μεγίστῳ· περὶ δὲ πάξαις
Ἄλτιν μὲν ὅγ' ἐν καθαρῷ
διέκρινε, τὸ δὲ κύκλῳ πέδον
ἔθηκε δόρπου λύσιν,
τιμάσαις πόρον Ἀλφεοῦ

μετὰ δώδεκ' ἀνάκτων θεῶν. καὶ πάγον Ἀντ. γ'.
Κρόνου προσεφθέξατο· πρόσθε γάρ
νώνυμνος, ἃς Οἰνόμαος ἄρχε, βρέχετο πολλᾷ νιφάδι. ταύτᾳ
δ' ἐν πρωτογόνῳ τελετᾷ
παρέσταν μὲν ἄρα Μοῖραι σχεδόν
ὅ τ' ἐξελέγχων μόνος
ἀλάθειαν ἐτήτυμον

χρόνος. τὸ δὲ σαφανὲς ἰὼν πόρσω κατέφρασεν, Ἐπ. γ'.
ὅπα τὰν πολέμοιο δόσιν

V. 32. αὐτῷ, Va1 αὐτοῦ. — V. 33. ἥμενοι Heyne, ἥμενον PcGAbP1 Va1, ἀμενον APbBdαβγAaLabLipCW12Mab (a m. pr.) Gu, ἄμμενον R. Thiersch ἡμένω. — V. 41. καὶ κεῖνος Boeckh, v. κἀκεῖνος. — ἀβουλίᾳ, Pc lemma sch. ἀβουλίαις. — V. 42. ἀντάσαις Boeckh, ἀντιάσας AMaAbGCP1Gu (a m. s.) PcVa1, v. ἀντήσαις. — V. 44. λαίαν P1Pc (supra λεῖαν), λαῖαν Ab Va1G (supra λεῖαν), vulgo λείαν. Hesych. λαιάν· ἐκκλησίαν, κτῆσιν. Λωριεῖς ἐπὶ τῆς λείας. Ahrens λάαν praeferre videtur. — V. 45. Ἄλτιν libri ut videtur omnes (solus Pb Ἄλιν, W2 Ἄλτιν.) quemadmodum Leptines, Aristodemus, Dionysius emendarunt, cum Ἄλιν reperissent. cf. Pausan. V. 10. 1. — ὅγ', Gu ὅδ'. — V. 46. πέδον ἔθηκε, Pc δάπεδον ἔθηκε. — V. 48. τιμάσαις, Hermann ἀγάλλων. — V. 51. νώνυμνος, Pc alii νώνυμος, AP1Va1Ab νώνυμον, Sch. rec. νώνυμνον. — V. 55. τὸ δὲ σαφανὲς, Schol. etiam τὸ δ' ἐς ἀφανὲς, ut ἐς πρόσω iungeretur, pessime, et sic Append. Stob. 77: οὗτ' ἐξελ. μ. ἀ. ἐτήτυμος χ. τό τ' εἰς ἀφανὲς τῶν πρόσω κατεφρόνησεν. — V. 56. πολέμοιο, W1 Sch. πολέμου, W2 πολέμου δὲ.

Digitized by Google

ἀκρόθινα διελὼν ἔθυε καὶ πενταετηρίδ' ὅπως ἄρα
ἔστασεν ἑορτὰν σὺν Ὀλυμπιάδι πρώτᾳ
νικαφορίαισί τε.
τίς δὴ ποταίνιον
ἔλαχε στέφανον
χείρεσσι ποσίν τε καὶ ἅρματι, ἀγώνιον
ἐν δόξαν θέμενος εὐχος, ἔργῳ καθελών;

στάδιον μὲν ἀρίστευσεν, εὐθὺν τόνον Στρ. δ'.
ποσσὶ τρέχων, παῖς ὁ Λικυμνίου
Οἰωνός· ἶκεν δὲ Μιδέαθεν στρατὸν ἐλαίνων· ὁ δὲ πάλᾳ
κυδαίνων Ἔχεμος Τεγέαν·
Δόρυκλος δ' ἔφερε πυγμᾶς τέλος,
Τίρυνθα ναίων πόλιν·
ἀν' ἵπποισι δὲ τέτρασιν

ἀπὸ Μαντινέας Σᾶμος ὡλιροθίου· Ἀντ. δ'.
ἄκοντι Φράστωρ ἔλασε σκοπόν·
μᾶκος δ' Ἐνικεὺς ἔδικε πέτρῳ χέρα κυκλώσαις ὑπὲρ ἁπάντων, καὶ συμμαχία θόρυβον
παραίθυξε μέγαν. ἐν δ' ἕσπερον

V. 57. *ἀκρόθινα*, basis $\overset{x}{-}\,-$ cum in hoc carmine idem valeat quod $\overset{/}{-}\cup-$, substituit semel creticum: quod si cui insolens videatur, meminerit solutionem, quam statuunt, $-\overline{\cup\cup}$ vel $\overline{\cup\cup}-$ magis etiam offensioni esse. Hermann *βωμοῖσιν ἀκρόθινα διελὼν ἔθυέ τε πενταετηρίδα τ' ἔστασεν ἑορτὰν.* — V. 58. *σὺν* PcGP1Va1Ab, vulgo *ἐν*. — V. 61. *ἔλαχε* AMaGP1Va1CAb cod. Vict. Schol., *ἔλαβε* Pc, *γε λάχε* vulgo. — V. 62. *ἅρματι* APcGP1Va1 cod. Vict., vulgo *ἅρμασιν* ut RAbMb, quod fort. aliquis praeferat. — V. 63. *ἐν δόξαν* PcP1 (a m. s.), *ἐνδόξαν* AAbMa, *ἓν δόξαν* Va1, *ἔνδοξα* lemma sch., *ἐν δόξᾳ* vulgo. — V. 64. *στάδιον μὲν ἀρίστευσεν, εὐθὺν τόνον* scripsi, libri *στάδιον μὲν ἀρίστευσεν εὐθύτονον* (Gu *εὐθύπονον*), Schmid *εὐθύδρομον*, Hermann *σταδίου — εὐθὺν πόνον*, Thiersch *σταδίου — εὐθὺν τόνον*. — V. 65. *ποσσὶ, ποσὶ* Va1W2. — V. 66. *ἶκεν* Boeckh, *ἶκε* AGPc cod. Vict., *ἶκε* Va1, vulgo *ἦκεν*. — *Τεγέαν* Boeckh, v. *Τέγεαν*. — V. 67. *δ' ἔφερε, δὲ φέρε* GAbP1PcCVa1, *δὲ φέρεν* AMa. Porro libri interpol. *Δόρυκλος δὲ τέλος πυγμᾶς φέρε*. — V. 70. *Σᾶμος ὡλιροθίου* Boeckh. Schol. legit *σᾶμ' Ἁλιῤῥοθίου* ut esset periphrasis pro simplici *Ἁλιῤῥόθιος*, idque Didymus probavit, quamquam aliter interpretatur, sed etiam *Σᾶμος ὁ Ἁλιροθίου*, idque Aristodemus probavit vel coniectura assecutus est, alii denique *Σῆρος Ἁλιῤῥοθίου*. Ex libris AGP1PcGu (in m.) *σᾶμ' Ἁλιῤῥοθίου*, AbVa1 *σᾶμ' Ἀλιῤῥοθίου*, sed interpolati PabMabLipAaLabGu Bodleiani W12 *Σᾶμος* (*Σᾶμος*) *ἠείδετο*. — V. 71. *ἄκοντι Φράστωρ* schol. ad v. 83 LaLipW2(Ab), *ἄκοντι δὲ Φράστωρ* APcMaGVa1Gu (a m. s.) lemma sch., *ἄκοντι Φράστωρ δ'* RW1Mb, vulgo ut in multis interpolatis *κἄκοντι Φράστωρ*. — V. 72. *δ' Ἐνικεὺς*, Meineke *δὲ Νικεὺς* vel *δ' Ἐνιπεύς*. — *ὑπὲρ ἁπάντων* APcP1Va1 CAbG sch. vet, *ὑπὲρ ἅπαντας* interpolati. — V. 73. *παραίθυξε*, Pc *παρέθηξε*.

Digitized by Google

ἔφλεξεν εὐώπιδος
σελάνας ἐρατὸν φάος.

ἀείδετο δὲ πᾶν τέμενος τερπναῖσι θαλίαις Ἐπ. δ'.
τὸν ἐγκώμιον ἀμφὶ τρόπον.
ἀρχαῖς δὲ προτέραις ἑπόμενοι καί νιν ἐπωνυμίαν χάριν
νίκας ἀγερώχου, κελαδησόμεθα βροντάν
καὶ πυρπάλαμον βέλος
ὀρσικτύπου Διός,
ἐν ἅπαντι κράτει
αἴθωνα κεραυνὸν ἀραρότα· χλιδῶσα δὲ
μολπὰ πρὸς κάλαμον ἀντιάξει μελέων

τὰ παρ' εὐκλεΐ Λίρκᾳ χρόνῳ μὲν φάνεν· Στρ. ε'.
ἀλλ' ὥτε παῖς ἐξ ἀλόχου πατρί
ποθεινὸς ἵκοντι νεότατος τὸ πάλιν ἦδη, μάλα δέ οἱ θερ-
μαίνει φιλότατι νόον·
ἐπεὶ πλοῦτος ὁ λαχὼν ποιμένα
ἐπακτὸν ἀλλότριον,
θνάσκοντι συγγερώτατος·

καὶ ὅταν καλὰ ἔρξαις ἀοιδᾶς ἄτερ, Ἀντ. ε'.
Ἀγησίδαμ', εἰς Ἀΐδα σταθμόν
ἀνὴρ ἵκηται, κενεὰ πνεύσαις ἔπορε μόχθῳ βραχύ τι τερ-
πνόν. τὶν δ' ἀδυεπής τε λύρα
γλυκύς τ' αὐλὸς ἀναπάσσει χάριν.
τρέφοντι δ' εὐρὺ κλέος
κόραι Πιερίδες Διός.

ἐγὼ δὲ συνεφαπτόμενος σπουδᾷ, κλυτὸν ἔθνος Ἐπ. ε'.

V. 76. *ἀείδετο δὲ πᾶν*, Grashoff *ἄειδε δὲ τὸ πᾶν*. — V. 78. *καί νιν* Hermann, v. *καὶ νῦν*. Idem nunc coni. *ἀρχαῖς ἑπόμενοι δὲ προτέραις ἔτι νὺν ἐπωνυμίαν χάριν ἀλκᾶς ἀγερώχου*. — V. 81. *Διός* AW2GMaCP1Ab Va1LipGuLab, v. *Διός γ'*. — V. 84. *ἀντιάξει*, lemma Sch. *ἀντιάζει*. — V. 85. *φάνεν*, Ab *φανά*. — V. 86. *ὥτε* Mb, vulgo *ὥστε*. — V. 87. *ἵκοντι* AGMaAbP1Va1, v. *ἥκοντι*. — *νεότατος* Hermann, et sic Sch. vet. legit, vulgo *νεότατι*. — *τὸ πάλιν*, AGP1AbVa1MaPc *τοὔμπαλιν*. — *οἱ* Boeckh, vulgo *ιω*. — *νόον*, Pc *νέον*. — V. 88. *ἐπεὶ*, *ἐπεὶ ὁ* AGP1AbVa1MaPc. — V. 90. *θνάσκοντι*, Hermann *θανόντι*. — V. 91. *καλὰ*, Pc *καλὰ μὲν*. — *ἔρξαις*, W1 *ἔρξαι*. — V. 93. *τε λύρα*, Pc *λύρα*. — V. 94. *ἀναπάσσει*, *ἀναπλάσσει* AVa1P1PcG (in m. *ἀναπτασσει*) AbGu (a m. s.) — V. 95. *τρέφοντι* AMaC GVa1P1AbPcGu (in m.) sch. vet., vulgo ex interp. *ἔχοντι*.

Digitized by Google

Λοκρῶν ἀμφέπεσον μέλιτι
εὐάνορα πόλιν καταβρέχων· παῖδ' ἐρατὸν δ' Ἀρχεστράτου
αἴνησα, τὸν εἶδον κρατέοντα χερὸς ἀλκᾷ
βωμιὸν παρ' Ὀλύμπιον,
κεῖνον κατὰ χρόνον
ἰδέᾳ τε καλόν
ὥρᾳ τε κεκραμένον, ἃ πότμον ἀναιδέα
Γανυμήδεϊ ἄλαλκε σὺν Κυπρογενεῖ.

V. 98. *ἀμφέπεσον* non credo a Pindaro profectum esse, sed *ἀμφίεπον*. Exspectaverit aliquis aoristum, sed *ἀμφέσπον* insolentia numeri offendit, *ἀμφέσεπον*, quae sane antiquissima fuit forma, magis etiam insolens. — *μέλιτι* APcMaCP1GAbVa1LipLabW2, vulgo *μέλιτι δ'*. — V. 99. *παῖδ'*, Hermann *πάϊδ'*. — *ἐρατὸν δ'* LipGuLab, Dissen *ἐρατόν τ'*, vulgo *ἐρατὸν* — V. 102. *χρόνον* APcGCVa1AbMaP1LipGuLabCy, vulgo *χρόνον γ'*. — V. 104. *ἃ πότμον ἀναιδέα Γανυμηδεῖ* scripsi, codices longe aliter *ἃ ποτ'* (sic Sch. vet. AVa1AbP1PcMa et Gu a m. s., *ἅ τ'* RMbLipGu a m. pr. CyW12Aa sch. rec.) *ἀναιδέα Γανυμήδει* (*Γαννυμήδει* PcP1Va1Cy) *θάνατον* (sed *πότμον* Va1 et Ma supra.) *Θάνατον* antiqua est epigraphe ad explicandum vocabulum *πότμον*, quae cum esset in ordinem recepta, et alterutrum tantum ferri posset, *πότμον* in *ποτ'* mutatum est. Formam *Γανυμμήδης* tuetur *φιλομμηδὴς* vel *φιλομμειδής*. Schmid *ἃ ποτ' ἀναιδέα Γανυμήδει τὸν πότμον*. Boeckh *ἃ ποτε | ἀναιδέα Γανυμήδει πότμον*. Hermann *ἃ τε Γανυμήδει ἀναίδητον | πότμον*.

Digitized by Google

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ ΙΒ'.

ΕΡΓΟΤΕΛΕΙ ΙΜΕΡΑΙΩι

ΑΠΙΝΗι.

Strophae.

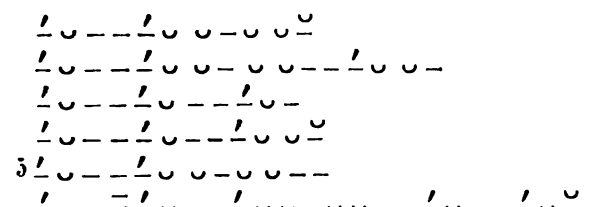

Epodus.

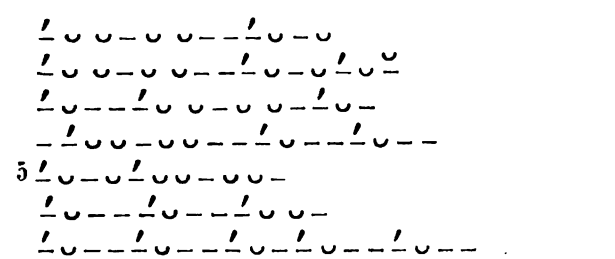

„Huius odae versuum descriptio ob brevitatem carminis in nonnullis dubitationem admittit, cuius causa in ipsa re sita est. Igitur non opus mihi videtur, ut de singulis dicam, excepto ultimo epodi versu. Qui quum vulgo distraheretur in binos,

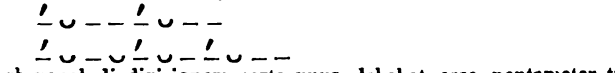

ob vocabuli divisionem certe unus debebat esse pentameter trochaicus acatalecticus:

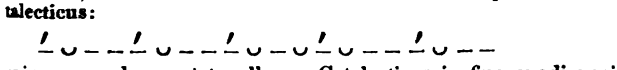

cuius exemplum extat nullum. Catalecticus in fine epodi positus Nem. VIII. et Isthm. II. non tuetur acatalecticum. Quam vero ingratus est pentameter acatalecticus, tantam gratiam habet trimeter catalecticus cum dimetro acatalectico:

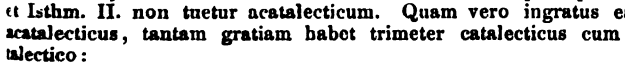

qui existet contractis ex more ultimis duabus syllabis participii *ὁμιλέων*.„ *Boeckh.* Idem ep. v. 2. et 4. antea in binos versus diviserat; a Boeckhio praeterea discessi ep. v. 3.

Digitized by Google

Λίσσομαι, παῖ Ζηνὸς Ἐλευθερίου, Στρ.
Ἱμέραν εὐρισθενέ' ἀμφιπόλει, Σώτειρα Τύχα.
τὶν γὰρ ἐν πόντῳ κυβερνῶνται θοαί
νᾶες, ἐν χέρσῳ τε λαιψηροὶ πόλεμοι
κἀγοραὶ βουλαφόροι. αἴ γε μὲν ἀνδρῶν
πόλλ' ἄνω, τὰ δ' αὖ κάτω ψεύδη μεταμώνια τάμνοισαι
κυλίνδοντ' ἐλπίδες·

σύμβολον δ' οὔ πώ τις ἐπιχθονίων Ἀντ.
πιστὸν ἀμφὶ πράξιος ἐσσομένας εἶρεν θεόθεν·
τῶν δὲ μελλόντων τετύφλωνται φραδαί.
πολλὰ δ' ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἔπεσεν,
ἔμπαλιν μὲν τέρψιος, οἱ δ' ἀνιαραῖς
ἀντικύρσαντες ζάλαις ἐσλὸν βαθὺ πήματος ἐν μικρῷ πεδ-
άμειψαν χρόνῳ.

υἱὲ Φιλάνορος, ἦτοι καὶ τεά κεν Ἐπ.
ἐνδομάχας ἄτ' ἀλέκτωρ συγγόνῳ παρ' ἑστίᾳ
ἀκλεὴς τιμὰ κατεφυλλορόησεν ποδῶν,
εἰ μὴ στάσις ἀντιάνειρα Κνωσίας σ' ἄμερσε πάτρας.
νῦν δ' Ὀλυμπίᾳ στεφανωσάμενος
καὶ δὶς ἐκ Πυθῶνος Ἰσθμοῖ τ', Ἐργότελες,
θερμὰ Νυμφᾶν λοιτρὰ βασπάζεις, ὁμιλέων παρ' οἰκείαις
ἀρούραις.

V. 1. *λίσσομαι*, Pc *ψὲ λίσσομαι*. Conieci *λίσσομαί σε Ζηνὸς Ἐλ.* i. e. per Iovem. — V. 2. *Ἱμέραν εὐρυσθενέ' ἀμφιπόλει* Hermann ex schol. restituit, vulgo *Ἱμέρᾳ εὐρυσθενέ' ἀμφὶ πόλει*, nisi quod *Ἱμέραν* corr. Va2 et W2, *Ἱμέρ'* RCyAbP1, *ἀμφίπολεῖ* Va2, *ἀμφιπόλει* Va1. — V. 4. *τε λαιψηροὶ*, lemma sch. *λαιψηροί τε*. — V. 6. *τὰ δ'*, Schmid *ταὶ δ'*. — *ψεύδη*, *ψευδῆ* W12 Schol. — *τάμνοισαι* AGAbP1Va1 Scholiast., v. *τέμνοισαι*. — V. 12. *πεδάμειψαν*, P1 *μετήμειψαν*, Pc *προσάμειψαν*. — V. 13. *καὶ* om. Va1. — V. 14. *συγγόνῳ*, AbGu *συγγόνων*. — V. 15. *κατεφυλλορόησεν* Hermann, v. *κατεφυλλορόησε*. In proecdosi *κατεφυλλοχόησε* conieci coll. Phrynicho Bekk. An. I. 71. 11. — V. 16. *εἰ μὴ*, Lip. *εἴ κε μή*. — *σ' ἄμερσε* Jacobs, et sic videtur Sch. legisse, v. *ἄμερσε*. — V. 18. *ἐκ Πυθῶνος* APc GAbVa1, v. *ἐν Πυθῶνι*.

Digitized by Google

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Β'.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΙ ΚΟΡΙΝΘΙΩι

ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΩι ΚΑΙ ΠΕΝΤΑΘΛΩι.

Strophae.

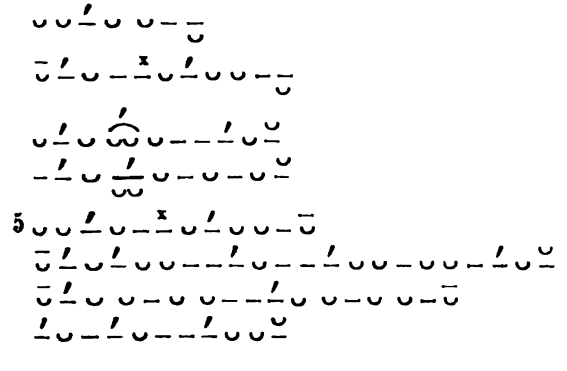

Epodi.

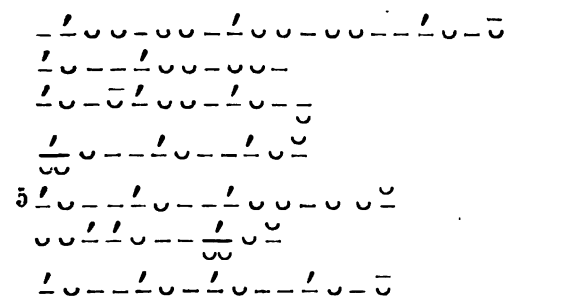

„Inscriptionem carminis simplicem *σταδιοδρόμῳ καὶ πενταθλῳ* ex A et G ductam agnoscit etiam Mb omittens additamentum *νικήσαντι τὴν οδ' Ὀλυμπιάδα* praeter morem adiectum in aliis libris (ut PcW2)". *Boekh.* Idem in priore ed. ep. v. 5. et 6. in unum coniunxit hoc modo:

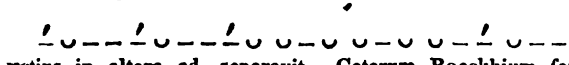

rectius in altera ed. separavit. Ceterum Boeckhium fere secutus sum in numeris conformandis huius carminis, quod satis pro arbitrio grammatici interpolaverunt. Quibus interpolationibus fidem habens Hermann multa aliter constituit, praeterea ep. v. 7. in binos versiculos divisit.

Digitized by Google

Τρισολυμπιονίκαν Στρ. α'.
ἐπαινέων οἶκον ἄμερον ἀστοῖς,
ξένοισι δὲ θεράποντα, γνώσομαι
τὰν ὀλβίαν Κόρινθον, Ἰσθμίου
πρόθυρον Ποτιδᾶνος, ἀγλαόκουρον.
ἐν τᾷ γὰρ Εὐνομία ναίει, κασιγνήτα τε, βάθρον πολίων ἀσφαλές,
Δίκα καὶ ὁμότροπος Εἰράνα, ταμίαι ἀνδράσι πλούτου,
χρύσεαι παῖδες εὐβούλου Θέμιτος·

ἐθέλοντι δ' ἀλεξεῖν Ἀντ. α'.
Ὕβριν, Κόρου ματέρα θρασύμυθον.
ἔχω καλά τε φράσαι, τόλμα τέ μοι
εὐθεῖα γλῶσσαν ὀρνύει λέγειν.
ἄμαχον δὲ κρύψαι τὸ συγγενὲς ἦθος.
ὔμμιν δὲ, παῖδες Ἀλάτα, πολλὰ μὲν νικαφόρον ἀγλαΐαν ὤπασαν
ἄκραις ἀρεταῖς ὑπερελθόντων ἱεροῖς ἐν ἀέθλοις,
πολλὰ δ' ἐν καρδίαις ἀνδρῶν ἔβαλον

Ἐπ. α'.
Ὧραι πολυάνθεμοι ἀρχαῖα σοφίσμαθ'. ἅπαν δ' εὑρόντος ἔργον.
ταὶ Διωνύσου πόθεν ἐξέφανεν
σὺν βοηλάτᾳ Χάριτες Διθυράμβῳ;
τίς γὰρ ἱππείοις ἐν ἔντεσσιν μέτρα,
ἢ θεῶν ναοῖσιν οἰωνῶν βασιλέα δίδυμον

V. 3. *ξένοισι*, *ξείνοισι* Va1AbGP1Pc. — V. 5. *Ποτιδᾶνος* P1G, quam scripturam Potidaeae, Corinthiorum coloniae, nomen commendat, ARMbLb W1 *Ποτειδᾶνος*, MaVa1Ab *Ποσειδᾶνος*, W2CyGu Bodleiani *Ποσειδῶνος*. — V. 6. *ἐν τᾷ γὰρ* APabcMaVa1LabGu (a m. pr.), *ἐν τᾷδε γὰρ* lemma sch. GAb, *ἐν τᾷδε δ'* P1RMbAaW1. — *κασιγνήτα* GAbPc (a m. pr.) et fort. sch. vet., *κασιγνήτη* Va1Pc (a m. s.), *κασιγνάτα* P1, vulgo *κασίγνηται* et sic sch. rec. — Deinde Schmid et Hermann traiiciunt verba *Δίκα, πολίων ἀσφ. βάθρον.* — *ἀσφαλές* Schmid, libri et sch. rec. *ἀσφαλής.* — V. 7. *ὁμότροπος*, schol. *ὁμότροφος.* — *Εἰράνα*, PcW12 *εἰρήνα.* — V. 9. *ἀλεξεῖν*, Boeckh *ἀλέξειν.* — V. 14. *ὔμμιν*, W1 *ὕμμιν*, Pc *ὕμι.* — *ὤπασαν* AGVa1P1MaBdαCLipLabGuCyW2, *ὤπασάν τ'* R, *ὤπασάν γ'* vulgo. — V. 15. *ὑπερελθόντων*, W2PabBαβγLaCyGu (a m. pr.) *ὑπερελθοῦσιν.* — *ἐν ἀέθλοις* Sch. Va1, *ἐν ἀέθλοισι* AGP1AbBγPc, vulgo *εἰν ἀέθλοισιν.* — V. 17. *σοφίσμαθ'. ἅπαν*, Pc *σοφίσματα· πᾶν.* Sch. utrumque. — V. 18. *πόθεν*, P1 *ποθέν.* — V. 19. *βοηλάτᾳ*, Va2 *βοηλάται*, sed supra *α.* — *Χάριτες Διθυράμβῳ*, vulgo *χάριτες διθυράμβῳ.* cf. Welcker Annal. Instit. Archaeol. I. 400. — V. 20. *τίς γὰρ* A sch. vet. Pc et libri non interpolati, *τίς δὲ* W12 rel., Hermann *τίς δ' ἄρ'.* — *ἔντεσσιν*, Pc *ἔντεσι.* — V. 21. *βασιλέα* Boekh (cum ante *βασιλῆα δίδυμον ἔθηκ'* scripsisset), libri *βασιλῆα*, nisi malis *βασιλῆ.* Hermann, qui ep. v. 6. et 7. coniungit, numero aliter constituto: *δίδυμον ἐπέθηκ'.* — Ceterum *ἐπέθηκ'* Sch. AGMaPcP1Va1, *ἔθηκ'*

Digitized by Google

ἐπέθηκ᾽; ἐν δὲ Μοῖσ᾽ ἀδύπνοος,
ἐν δ᾽ Ἄρης ἀνθεῖ νέων οὐλίαις αἰχμαῖσιν ἀνδρῶν.

ἵππατ᾽ εὐρὺ ἀνάσσων Στρ. β'.
Ὀλυμπίας, ἀφθόνητος ἔπεσσιν
γένοιο χρόνον ἅπαντα, Ζεῦ πάτερ,
καὶ τόνδε λαὸν ἀβλαβῆ νέμων
Ξενοφῶντος εὔθυνε δαίμονος οὖρον·
δέξαι δέ οἱ στεφάνων ἐγκώμιον τεθμόν, τὸν ἄγει πεδίων
ἐκ Πίσας,
πενταέθλῳ ἅμα σταδίου νικῶν δρόμον· ἀντεβόλησεν
τῶν ἀνὴρ θνατὸς οὔπω τις πρότερον.

δύο δ᾽ αὐτὸν ἔρεψαν Ἀντ. β'.
πλόκοι σελίνων ἐν Ἰσθμιάδεσσιν
φανέντα· Νέμεά τ᾽ οὐκ ἀντιξοεῖ·
πατρὸς δὲ Θεσσαλοῖ᾽ ἐπ᾽ Ἀλφεοῦ
ῥεέθροισιν αἴγλα ποδῶν ἀνάκειται,
Πυθοῖ τ᾽ ἔχει σταδίου τιμὰν διαύλου τ᾽ ἀελίῳ ἀμφ᾽ ἐνί,
μηνός τέ οἱ
τωὐτοῦ κραναΐς ἐν Ἀθάναισι τρία ἔργα ποδαρκής
ἀμέρα θῆκε κάλλιστ᾽ ἀμφὶ κόμαις,
Ἐπ β'.
Ἑλλώτια δ᾽ ἑπτάκις· ἐν δ᾽ ἀμφιάλοισι Ποτιδᾶνος τεθμοῖσιν
Ποτοιδώρῳ σὺν πατρὶ μακρότεραι
Τερψίᾳ θ᾽ ἕψονθ᾽ Ἐριτίμῳ τ᾽ ἀοιδαί.
ὅσσα τ᾽ ἐν Δελφοῖσιν ἀριστεύσατε,
ἠδὲ χόρτοις ἐν λέοντος, θηρίομαι πολέσιν

V. 25. ἀφθόνητος W12PcAabMbCyGuVa1 Bodleiani, ἀφθόνατος vulgo. — V. 30. πενταέθλῳ P1GAb, vulgo πεντάθλῳ. — ἀντεβόλησεν AGPcP1Ma AbVa1Gu (a m. pr.) et fort. Schol. vet. cf. Etym. M. 112, 50; vulgo ex manifesta interpolatione οὐκ ἀντεβόλησεν, quam nunc tuetur Hermann, cum ante οὐκ ἀβόλησεν coniecisset. — Νέμεά τ᾽ codd. ut videtur plerique, Νεμέα τ᾽ vulgo. — V. 35. Θεσσαλοῖ᾽, Θεσσαλοῖο P1GVa1AbGuPc, vulgo Θεσσαλοῦ. — V. 37. τ᾽ ἀελίῳ, τ᾽ ἀλίῳ Pc, τἀλίου Va2, θ᾽ ἁλίῳ vulgo. — V. 38. τωὐτοῦ, Pc ταὐτοῦ. — τρία GAbP1Va1, τρία μὲν RMbAaW1, τρία μὴν By, τρία μὰν vulgo. — V. 40. Ἑλλώτια, fort. rectius Ἑλλώτια scribas, nam dea Ἑλλωτὶς videtur vocata quod ἐν λωτῷ colebatur. — Ποτιδᾶνος PcP1G, ceteri variant ut v. 5. — V. 42. Τερψίᾳ θ᾽ ἕψονθ᾽ Ἐριτίμῳ τ᾽ ἀοιδαί, libri τέρψιές θ᾽ ἕψονθ᾽ ἐριτιμοί τ᾽ ἀοιδαί, nisi quod τερψίαι Va2 corr., θ᾽ om. GVa1Ab, γ᾽ exhibet Pc, deinde ἔχονθ᾽ P1, atque ita Schol. (om. θ᾽) legit, sed ipse aliam simul lectionem memorat: καὶ ἥδε μὲν ἡ ἐξήγησις οὕτως, εἰ τὰ τῆς γραφῆς, ὡς ἔν τισιν, ἔχει τὸν τρόπον τοῦτον. — εἰ δὲ ὀνόματα λαμβάνομεν τὸ Τερψίας καὶ Ἐριτιμος ἔσται τῆς διανοίας, ὡς εἴπομεν. unde emendavit Schmid. Praeterea Bothe ἔσπονθ᾽ coni. — V. 44. πολέσιν RCyGGuMbW1, v. πολέσι. Fort. πόλεσιν. Hermann πολίεσσι.

Digitized by Google

περὶ πλήθει καλῶν. ὡς μὰν σαφές
οὐκ ἂν εἰδείην λέγειν ποντιᾶν ψάφων ἀριθμόν.

Στρ. γ'.

ἕπεται δ' ἐν ἑκάστῳ
μέτρον. νοῆσαι δὲ καιρὸς ἄριστος.
ἐγὼ δὲ ἴδιος ἐν κοινῷ σταλείς
μῖτίν τε γαρύων παλαιγόνων
πόλεμόν τ' ἐν ἡρωΐαις ἀρεταῖσιν
οὐ ψεύσομ' ἀμφὶ Κορίνθῳ, Σίσυφον μὲν πυκνότατον παλάμαις ὡς θεόν,
καὶ τὰν πατρὸς ἀντία Μήδειαν θεμέναν γάμον αὐτᾷ,
ναΐ σώτειραν Ἀργοῖ καὶ προπόλοις.

Ἀντ. γ'.

τά δὲ καί ποτ' ἐν ἀλκᾷ
πρὸ Δαρδάνου τειχέων ἐδόκησαν
ἐπ' ἀμφότερα μαχᾶν τέμνειν τέλος,
τοὶ μὲν γένει φίλῳ σὺν Ἀτρέος
Ἑλέναν κομίζοντες, οἱ δ' ἀπὸ πάμπαν
εἴργοντες· ἐκ Λυκίας δὲ Γλαῦκον ἐλθόντα τρόμεον Δαναοί.
τοῖσι μέν
ἐξεύχετ' ἐν ἄστεϊ Πειράνας σφετέρου πατρὸς ἀρχάν
καὶ βαθὺν κλᾶρον ἔμμεν καὶ μέγαρον·

Ἐπ. γ'.

ὃς τᾶς ὀφιώδεος υἱόν ποτε Γοργόνος ἦ πόλλ' ἀμφὶ κροτωνοῖς
Πάγασον ζεῦξαι ποθέων ἔπαθεν,
πρίν γέ οἱ χρυσάμπυκα κούρα χαλινόν
Παλλὰς ἦνεγκ'· ἐξ ὀνείρου δ' αὐτίκα
ἦν ὕπαρ· φώνασε δ'· Εὖδεις, Αἰολίδα βασιλεῦ;
ἄγε φίλτρον τόδ' ἵππειον δέκευ,
καὶ Δαμαίῳ νιν θύων ταῦρον ἀργᾶν πατρὶ δεῖξον.

V. 45. μὰν, μὲν BdGVa1Ab. — V. 49. δὲ, Pc δ', Hermann δ' ἄτ', Heyne γάρ. — V. 52. Κορίνθῳ, GP1Pc Κορίνθῳ οὐ. — V. 53. γάμον G AbVa1, vulgo τὸν γάμον, Hermann οἱ γάμον. — αὐτᾷ Pc, vulgo αὐτᾷ. — V. 56. πρὸ, Gu a. m. s. πρὸς. — ἐδόκησαν, Cramer An. Par. I. 285. ἐδόκασαν. — V. 58. γένει φίλῳ, Pc φίλῳ γένει, — Ἀτρέος GVa1Gu (a m. s.), Ἀτρέως vulgo. — V. 59. κομίζοντες, Hecker κομίξοντες. — V. 60. μὲν libri, μὰν Schmid. — V. 61. πατρὸς GAbVa1 Cram. An., vulgo μὲν πατρὸς, lemma sch. δὲ πατρὸς, sed δὲ om. W4. — V. 68. ἄγε, Hermann σὺ δ' ἄγε. — δέκευ, ABdGAbP1LbCyPcW2 δέχευ. — V. 69. νιν Va1, v. μιν. — ἀργᾶν Hermann, ἀργᾶντα vel ἀργάντα APcGCAbP1Va1Gu (a m. pr.) cod. Vict., ἀργόν Ma. Et Eustath. Il. 1286, 3. Od. 1430, 62. 1454, 7. ex Pindaro ἀργᾶντες ταῦροι affert.

Digitized by Google

κναναιγὶς ἐν ὄρφνᾳ Στρ. δ'. 100
κνώσσοντί οἱ παρθένος τόσαν εἰπεῖν
ἔδοξεν· ἀνὰ δ' ἔπαλτ' ὀρθῷ ποδί.
παρκείμενον δὲ συλλαβὼν τέρας,
ἐπιχώριον μάντιν ἄσμενος εὗρεν,
δεῖξέν τε Κοιρανίδᾳ πᾶσαν τελευτὰν πράγματος, ὥς τ' ἀνὰ βωμῷ θεᾶς 105
κοιτάξατο νύκτ' ἀπ' ἐκείνου χρήσιος, ὥς τέ οἱ αὐτά
Ζηνὸς ἐγχειρεράνου παῖς ἔπορεν 110

δαμασίφρονα χρυσόν. Ἀντ. δ'.
ἐννυπνίῳ δ' ᾗ τάχιστα πιθέσθαι
κελήσατό μιν, ὅταν δ' εὐρυσθενεῖ
καρταίποδ' αὐερύῃ Γεαόχῳ.
θέμεν Ἱππίᾳ βωμὸν εὐθὺς Ἀθάνᾳ. 115
τελεῖ θεῶν δύναμις καὶ τὰν παρ' ὄρκον καὶ παρὰ ἐλπίδα κούφαν κτίσιν.
ἦτοι καὶ ὁ καρτερὸς ὁρμαίνων ἕλε Βελλεροφόντας, 120
φάρμακον πραῦ τείνων ἀμφὶ γένυι,

Ἐπ. δ'.
ἵππον πτερόεντ'· ἀναβὰς δ' εὐθὺς ἐνόπλια χαλκωθεὶς ἔπαιζεν.
σὺν δὲ κείνῳ καί ποτ' Ἀμαζονίδων
αἰθέρος ψυχρᾶς ἀπὸ κόλπων ἐρήμων 125
τοξόταν βάλλων γυναικεῖον στρατόν,

V. 71. *κνώσσοντι*, Hermann *πνέοντι*. — V. 72. *ἔπαλτ'* a verbo *πάλλειν* libri, Boeckh *ἐπᾶλτ'* a verbo *ἐφάλλεσθαι*. Sed vide Spitzneri Exc. XVI. ad Hom. Il. — V. 73. *παρκείμενον*, Pc *παραχ*. — V. 76. *ἀπ' ἐκείνου*, Boeckh *ἀπὸ κείνου*. — *ὥς τε* AGP1MaAbVa1, *ὅππως τε* reliqui ut videtur omnes. Hermann *χρήσιος ὥστε*. — V. 79. *δ' ᾗ* Kayser, P1Pc *δὰ*, GAbVa1 lemma sch. *δὲ*, vulgo *δ' ὡς*. — V. 81. *καρταίποδ'*, *κραταίποδ'* PcP1AbG a m. s. Sch., *κραιταίποδ'* Va2. — *αὐερύῃ* sch. vet. et libri aliquot, *αὐρύῃ* Mb, *ἀναρύῃ* AGP1PcAbMaGu (in litura) La, *ἀναρρύῃ* Va1, *ἀρύῃ* Sch. rec. W1Aa, quod probat Hermann, *ἀνερύῃ* W2. — *Γεαόχῳ* R MbGu (a m. pr.) W12, Va1 *Γαόχω*, vulgo *Γαιαόχῳ*. — V. 82. *Ἱππίᾳ* W2 BædCyLipLa, v. *Ἱππείᾳ*. — *εὐθὺς*, Pc *ἐγγύς*. — V. 83. *τελεῖ* GAbP1Pc Va1 sch. vet., *πληροῖ* interpolati, Hermann *τέλλει* fortasse vere. — Post addunt libri plerique omnes *δὲ*, sed om. ACMa. — *ὅρκον*, P1 *ὅρμον*. — *κτίσιν* ABædGCCyP1MaAbVa1GuLabW2 (Pc *κτῆσιν*), vulgo *κτίσιν γ'*. — V. 84. *ἕλε* AGP1MaAbVa12, *ἕλαβε* rel., Hermann *ἕλε μὲν*. — V. 85. *τείνων*, Va2 a m. s. *τεινον*. — *γένυι* lemma sch., *γένυϊ* AGBdCP1AbVa1, *γέννυ* Gu, *γένυσιν* Sch. *γένυ* vulgo. — V. 86. *ἐνόπλια*, Eust. Opusc. 349. *ἀέρια*. — *χαλκωθεὶς*, Hecker *χαλκεντής*. — *ἔπαιζεν*, *ἔπαιξεν* lemma sch. RMbBβγAa LaW1, *ἔπεζε* Va1. — V. 87. *δὲ κείνῳ* Boeckh, v. *δ' ἐκείνῳ*. — *Ἀμαζονίδων*, Va1 *Ἀμάζον' ἰδών*. — V. 88. *ἐρήμων* Hermann, vulgo *ἐρήμου*. — V. 89. *βάλλων*, Pc *βάλων*, P1 *βάλεν*.

Digitized by Google

καὶ Χίμαιραν πῦρ πνέοισαν καὶ Σολύμους ἔπεφνεν.
διασωπάσομαί οἱ μόρον ἐγώ·
τὸν δ' ἐν Οὐλύμπῳ φάτναι Ζηνὸς ἀρχαῖαι δέκονται.

ἐμὲ δ' εὐθὺν ἀκόντων Στρ. ε'.
ἰέντα ῥόμβον παρὰ σκοπὸν οὐ χρὴ
τὰ πολλὰ βέλεα καρτύνειν χεροῖν.
Μοίσαις γὰρ ἀγλαοθρόνοις ἑκών
Ὀλιγαιθίδαισίν τ' ἔβαν ἐπίκουρος
Ἰσθμοῖ τά τ' ἐν Νεμέᾳ. παύρῳ δ' ἔπει θήσω φανέρ'
ἀθρό', ἀλαθής τέ μοι
ἔξορκος ἐπέσσεται ἑξηκοντάκι δὴ ἀμφοτέρωθεν
ἀδύγλωσσος βοὰ κάρυκος ἐσλοῖ.

τὰ δ' Ὀλυμπίᾳ αὐτῶν Ἀντ. ε'.
ἔοικεν ἤδη πάροιθε λελέχθαι·
τά τ' ἐσσόμενα τότ' ἂν φαίην σαφές·
νῦν δ' ἔλπομαι μέν, ἐν θεῷ γε μάν
τέλος· εἰ δὲ δαίμων γενέθλιος ἔρποι,
Διὶ τοῦτ' Ἐνναλίῳ τ' ἐκδώσομεν πράσσειν. τὰ δ' ἐλ
ὀφρύϊ Παρνασίᾳ,
ἐν Ἄργει θ' ὅσσα καὶ ἐν Θήβαις, ὅσα τ' Ἀρκάσιν
[ἀνάσσων]
μαρτυρήσει Λυκαίου βωμὸς ἄναξ,

V. 91. *διασωπάσομαί οἱ μόρον ἐγώ* AMaVa1P1AbGCGu (a m. s.) lemma sch. vet., *διασωπάσομαι αὐτῷ μόρον* W2LabPabc (?) Bodleiani et Lip (nisi quod hic *διασιωπ.*), *διασιγάσομαι αὐτῷ μόρον* R sch. rec. et libri aliquot interpol. Hermann, qui iniuria suspectam reddit formam *σωπᾶν*, *διασωπάσομαι μέν οἱ μόρον*. — V. 92. *ἀρχαῖαι* PcAGP1Va1AbCGuLipLab(Ma), *ἀρχαῖα* W2, *ἀργεῖαι* W1, *ἀρχεῖαι* vulgo. — *δέκονται* Boeckh, v. *δέχονται*. — V. 93. *εὐθὺν*, La *εὐθὺς*. — V. 96. *ἑκών*, PcW2 (a m. s.) *εἶκων*, W12 (a m. pr.) lemma sch. *ἔκων*. — V. 99. *δὴ ἀμφοτέρωθεν* Boeckh, *δ' ἀμφοτέρωθεν* A GPcP1MaAbVa1C, vulgo ex interp. *γὰρ ἀμφοτέρωθέν γ'*, sed *γ'* om. praeterea BdαCyGuLabW2. — V. 103. *τά τ'*, *τὰ δ'* Cy(Va1) et fort sch., probante Boeckhio. — *φαίην*, P1 *φαίη*. — V. 105. *δὲ* om. Pc. — *δαίμων*, *δαίμων ὁ* AGMaP1PcVa1Gu (a m. s.) lemma sch. vet. — V. 106. *Διὶ*, v. *Διΐ*, Boeckh *Δῒ*. — *τοῦτ'*, Pc *τῶτ'* cum. gl. *τινί*. — *ἐπ'*, fort. *ὑπ'*. — *παρνασίᾳ* AMaVa1Cy sch. vet., v. *Παρνασσίᾳ*. — V. 107. *ἐν* sch. vet. A AbVa1MaG (a m. pr.) Pc, vulgo *ἀμφ'*. — *θ'*, *δ'* Va1P1Ab, *τε* W1. — *ὅσα τ'* AAbMa, *ὅσσα τ'* P1Va1GPc, vulgo *ὅσα τε*. — *Ἀρκάσιν* [*ἀνάσσων*] scripsi, nam *ἀνάσσων* nihil est nisi antiqua parepigraphe voci *ἄναξ* suprascripta, quae expulit germanum aliquod vocabulum, fort. *πράχθη* vel tale quid, conieci aliquando *Ἀρκασίδαισιν*, Kayser *Ἀρκάσιν ἄθλοις*, Rauchenstein *Ἀρκάσιν ἔργα*. Libri non interpolati, ut Pc *ἀρκάσιν ἀνάσσων*, correcti, ut W12 *ἀρκάσ' ἀνάσσων*. Hermann olim *Ἀρκὰς ἀνάσσων*, nunc *ὅσα δὲ Ἀρκάσι μάσσω*. — V. 108. *βωμός*, W1 *βωμοῖς*.

Digitized by Google

Ἐπ. ε'.

Πέλλανά τε καὶ Σικυὼν καὶ Μέγαρ' Αἰακιδᾶν τ' εὐερκὲς ἄλσος,
ἃ τ' Ἐλευσὶς, καὶ λιπαρὰ Μαραθών
ταί θ' ὑπ' Αἴτνας ὑψιλόφου καλλίπλουτοι
πόλιες, ἃ τ' Εὔβοια. καὶ πᾶσαν κατά
Ἑλλάδ' εὑρήσεις ἐρεινῶν μάσσον' ἢ ὡς ἰδέμεν.
ἄνα, κούφοισιν ἐκνεῦσαι ποσίν·
Ζεῦ τέλει', αἰδῶ δίδοι καὶ τύχαν τερπνῶν γλυκείαν.

V. 109. *Πέλλανά* Hermann, v. *Πελλάνα*. — V. 113. *μάσσον'*, *μᾶσσον* AbVal, *μάσσον* W1. — V. 114. *ἄνα* Pauw et Boeckh, cum codd. *ἀλλὰ* exhibeant, sed pro vocativo vocis *ἄναξ* habent et iungunt haec cum sequentibus, at *ἄνα* est exhortantis estque post *ποσίν* distinguendum, quemadmodum Sch. et Kayser. Hermann, cum olim *ἀνὰ* coniecisset, nunc scripsit: *σὺ δ', ἄνα, κούφοισιν ἐκνεῦσαι ποσίν, Ζεῦ τέλει', αἰδώ τε δὸς κτλ.* — V. 115. *τέλεε'* Boeckh, *τέλειε* PcGMaAbP1W2A(C)Gu, *τέλειαι* Val, *τελείαν* fort. sch., *τέλει* vulgo. — *αἰδῶ*, AC *ἀλδῶ*. deinde addunt *τε* PcGMaAbP1 AC. — *δίδοι* GPcMaAbP1ACW2 Sch. vet., *δίδου* Gu a m. s., *διδοὺς* vulgo et interpolati.

Digitized by Google

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ ΙΑ'.

ΑΣΩΠΙΧΩι ΟΡΧΟΜΕΝΙΩι

ΠΑΙΔΙ ΣΤΑΔΙΕΙ.

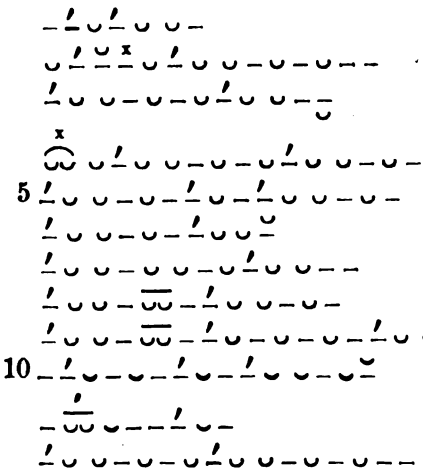

Καφισίων ὑδάτων Στρ. α'.
λαχοῖσαι, ταίτε ναίετε καλλίπωλον ἕδραν,
ὦ λιπαρᾶς ἀοίδιμοι βασίλειαι
Χάριτες Ὀρχομενοῦ, παλαιγόνων Μινυᾶν ἐπίσκοποι,
κλῦτ', ἐπεὶ εὔχομαι. σὺν γὰρ ὕμμιν τά τε τερπνὰ καί
τὰ γλυκὲ' ἄνεται πάντα βροτοῖς,

Carmen graviter corruptum ex parte aliter constitui, quam Boeckh et Hermann, qui nuper retractavit: multa hic semper erunt incerta.

V. 2. *λαχοῖσαι, ταίτε* scripsi, *λαχοῖσαι αἵτε* libri, Boeckh *λαχοῖσαν αἵτε* quod fort. W1 exhibet. — *καλλίπωλον*, Paraphr. *καλλίβωλον*. — V. 4. *Ὀρχομενοῦ*, W1 *Ἐρχομενοῦ*. — V. 5. *εὔχομαι*, Hermann *εὐχόμεσθα*. — *σὺν γὰρ ὕμμιν*, libri *σὺν γὰρ* (La om. *γὰρ.*) *ὑμῖν* (Pc *ὑμί*), Boeckh *σὺν ὕμμιν γὰρ*. — *τά τε τερπνὰ* Hermann, Va1Pc *τὰ τερπνά τε*, v. *τὰ τερ-* V. 6. *τὰ γλυκὲ' ἄνεται* Kayser, libri *τὰ γλυκέα γίγνεται (γίνεται),* *νυται.*

Digitized by Google

κεἰ σοφός, εἰ καλός, εἴ τις ἀγλαὸς ἀνήρ.
οὐδὲ θεοὶ γὰρ σεμνᾶν Χαρίτων ἄτερ
κοιρανέοντι χοροὺς οὔτε δαῖτας· ἀλλὰ πάντων ταμίαι
ἔργων ἐν οὐρανῷ, χρυσότοξον θέμεναι παρά
Πύθιον Ἀπόλλωνα θρόνους,
ἀέναον σέβοντι πατρὸς Ὀλυμπίοιο τιμάν.

ὦ πότνι' Ἀγλαΐα Στρ. β'.
φιλησίμολπέ τ' Εὐφροσύνα, θεῶν κρατίστου
παῖδες, ἐπακοοῖτέ νιν, Θαλία τε
ἐρασίμολπε, ἰδοῖσα τόνδε κῶμον ἐπ' εὐμενεῖ τύχᾳ
κοῦφα βιβῶντα· Λυδῷ γὰρ Ἀσώπιχον ἐν τρόπῳ
ἐν μελέταις τ' ἀείδων ἔμολον,
οὕνεκ' Ὀλυμπιόνικος ἁ Μινυεία
σεῖο ἕκατι· μελαντειχέα νῦν δόμον
Φερσεφόνας ἔλθ', Ἀχοῖ, πατρὶ κλιτὰν φέροισ' ἀγγελίαν,
Κλεόδαμον ὄφρ' ἰδοῖσ' υἱὸν εἴπῃς, ὅτι οἱ νέαν
κόλποις παρ' εὐδόξου Πίσας
ἐστεφάνωσε κυδίμων ἀέθλων πτεροῖσι χαίταν.

V. 7. *κεἰ* scripsi, vulgo *εἰ*, sed recte sch. *τὰ ἐπιτερπῆ καὶ ἡδέα γίνεται — καὶ εἴτε σοφός, ὡς Ὅμηρος, δι' ὑμᾶς, κτλ.* Deinde possis *ἢ καλὸς ἤ τις ἀγλ.* coniicere, quod Hermann quoque coni. — V. 8. *οὐδὲ θεοὶ γὰρ* scripsi, libri *οὔτε γὰρ θεοὶ*, atque *οὐδὲ* etiam Schneidewin, *οὔτε γὰρ θεοὶ ἀγνᾶν* Kayser, *οὐδὲ σεμνᾶν ἄτερθεν Χαρίτων θεοὶ κοιραγέοντι χορούς, οἰδὲ δαῖτας* Hermann, *οὐδὲ θεοί ποτε σεμνᾶν Χαρίτων ἄτερ* Rauchenstein. — V. 9. *κοιρανέοντι*, Dissen *κοιρανέοισιν*. — *ταμίαι*, Pc *τίμιαι*. — V. 10. Hermann legit: *ἔργων ἐνουρανίων χρυσότοξον θέμεναι σχεδὸν | παρ Πύθιον κτλ.* — V. 13. *ὦ πότνι'* Pc et fort. Va1, *πότνια* reliqui. — V. 14. *κρατίστου*, Sch. videtur *κράτισται* legisse. — V. 15. *ἐπακοοῖτέ νιν* scripsi, libri *ἐπάκοοι* (*ἐπήκοοι*) *νὺν*, Hermann *ἐπάκοος γένευ*, postea *ἐπάκοοι τὸ νῦν*. — *τε* om. Pc. — V. 16. *ἐρασίμολπε*, malim *ἐρασίμολπον ἰδοῖσα*. — *εὐμενεῖ*, PcW2 *εὐγενεῖ*. — V. 17. *Λυδῷ γὰρ* scripsi, libri *Λυδίῳ γὰρ*, Hermann olim *Λυδίῳ δ'*. — V. 18. *ἐν μελέταις τ'* PcVa1, *ἐν μελέταισί τ'* lemma Sch., *ἐν μελέταις τε* vulgo, *τε* om. Va3 (n. 1312.). Boeckh et Hermann *ἔν τε μελέταις*. — *ἔμολον* PcAVa1GP1AbMaCBdLipGuLabCy, vulgo *μόλον*. — V. 19. *Μινυεία* Boeckh, v. *Μινύεια*. — V. 20. *σεῖο ἕκατι· μελαντειχέα* scripsi, libri *σεῦ ἕκατι· μελαντειχέα*, Boeckh *σεῦ ἕκατι· μελανοτειχέα*. — *νῦν* om. Lb. — V. 21. *ἔλθ'* W1, *ἐλθὲ* APcW2GMaP1CLip(Va2), *ἐλθὲ ἤ* Ab, *ἴθι* sch. et vulgo, Hermann *Φερσεφόνειον ἴθ'*. — V. 22. *Κλεόδαμον* Boeckh, v. *Κλεόδαμον*. — *ὄφρ'* libri, v. *ὄφρα*. — *εἴπῃς*, Pc *εἴποις*, om. La. — *νέαν*, BdCyGu (a m. pr.) *νέον*. — V. 23. *κόλποις* LipLb, *κόλποισι* rel. (*κόλποισιν* La). — *εὐδόξου* Boeckh, v. *εὐδόξοιο*.

Digitized by Google

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Α'.

ΙΕΡΩΝΙ ΑΙΤΝΑΙΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

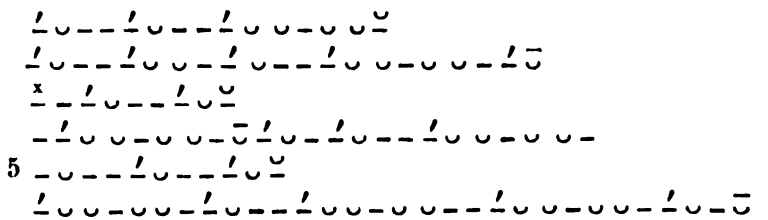

Epodi.

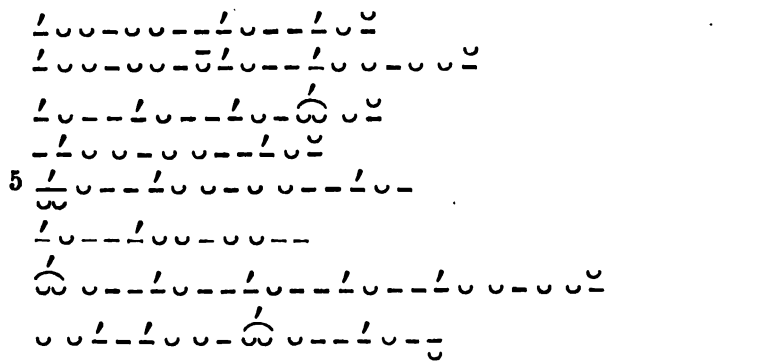

„Strophae versus quartus et quintus, et epodi quintus sextus ac septimus neque hiatu neque syllaba ancipiti separantur, sed interpunctione crebra: temerarium igitur foret coniungere, qui seiuncti sunt optimi. Epodi versus ultimus dividi in duos poterat:

sed analogia strophae v. 2. et longiorum versuum in fine stropharum frequentia movit ut continuarem, licet disiungendo nullum divideretur vocabulum: cuius rei causa haec, quod post choriambum legitima est incisio, ut ant. β'. ant. γ'. str. δ'. ε'. ant. ε'." *Boeckh.*

Digitized by Google

Στρ. α'.

Χρυσέα φόρμιγξ, Ἀπόλλωνος καὶ ἰοπλοκάμων
σύνδικον Μοισᾶν κτέανον· τᾶς ἀκούει μὲν βάσις ἀγλαΐας
ἀρχά,
πείθονται δ' ἀοιδοὶ σάμασιν,
ἀγησιχόρων ὁπόταν προοιμίων ἀμβολὰς τεύχῃς ἐλελιζομένα.
καὶ τὸν αἰχματὰν κεραυνὸν σβεννύεις
ἀενάου πυρός. εὕδει δ' ἀνὰ σκάπτῳ Διὸς αἰετός, ὠκεῖαν
πτέρυγ' ἀμφοτέρωθεν χαλάξαις,

Ἀντ. α'.

ἀρχὸς οἰωνῶν, κελαινῶπιν δ' ἐπὶ οἱ νεφέλαν
ἀγκύλῳ κρατί, γλεφάρων ἁδὺ κλαΐστρον, κατέχευας· ὁ δὲ
κνώσσων
ὑγρὸν νῶτον αἰωρεῖ, τεαῖς
ῥιπαῖσι κατασχόμενος. καὶ γὰρ βιατὰς Ἄρης, τραχεῖαν
ἄνευθε λιπών
ἐγχέων ἀκμάν, ἰαίνει καρδίαν
κώμᾳτι, κῆλα δὲ καὶ δαιμόνων θέλγει φρένας, ἀμφί τε
Λατοίδα σοφίᾳ βαθυκόλπων τε Μοισᾶν.

Ἐπ. α'.

ὅσσα δὲ μὴ πεφίληκε Ζεύς, ἀτύζονται βοάν
Πιερίδων ἄϊοντα, γᾶν τε καὶ πόντον κατ' ἀμαιμάκετον,
ὅς τ' ἐν αἰνᾷ Ταρτάρῳ κεῖται, θεῶν πολέμιος,
Τυφὼς ἑκατονταπάρανος· τόν ποτε
Κιλίκιον θρέψεν πολυώνυμον ἄντρον· νῦν γε μάν
ταί θ' ὑπὲρ Κύμας ἁλιερκέες ὄχθαι
Σικελία τ' αὐτοῦ πιέζει στέρνα λαχνάεντα· κίων δ' οὐρανία
συνέχει,
νιφόεσσ' Αἴτνα, πάνετες χιόνος ὀξείας τιθήνα·

Στρ. β'.

τᾶς ἐρεύγονται μὲν ἀπλάτου πυρὸς ἀγνόταται
ἐκ μυχῶν παγαί· ποταμοὶ δ' ἀμέραισιν μὲν προχέοντι ῥόον
καπνοῦ

V. 4. ἀγησιχόρων, in proecdosi ἀγησ. scripsi. — V. 6. χαλάξαις, χαλάξας ABcGuLbPcVbdf, χαράξας Bβγ. — V. 8. γλεφάρων AGLbP12Bβγc VfVb (a pr. m.), v. βλεφάρων. — V. 12. κώμᾳτι, κῆλα δὲ καὶ om. Pc. — V. 13. ἀτύζονται, P1PcVdfG ἀτύζεται, sed plur. tuetur Sch. Plut. Quaest. Symp. IX. 14, 6. adv. Epic. 13. de superst. c. 5. — V. 14. ἄϊοντα, Ad δ' ἄϊοντας. — V. 20. τιθήνα, Ad τιθάνα.

Digitized by Google

αἴθων᾽· ἀλλ᾽ ἐν ὄρφναισιν πέτρας
φοίνισσα κυλινδομένα φλὸξ ἐς βαθεῖαν φέρει πόντου πλάκα
σὺν πατάγῳ.
κεῖνο δ᾽ Ἀφαίστοιο κρουνοὺς ἑρπετόν
δεινοτάτους ἀναπέμπει· τέρας μὲν θαυμάσιον προσιδέσθαι,
θαῦμα δὲ καὶ παριόντων ἀκοῦσαι,

Ἀντ. β΄.

οἷον Αἴτνας ἐν μελαμφύλλοις δέδεται κορυφαῖς
καὶ πέδῳ, στρωμνὰ δὲ χαράσσοισ᾽ ἅπαν νῶτον ποτικεκλι-
μένον κεντεῖ.
εἴη, Ζεῦ, τὶν εἴη ἀνδάνειν,
ὃς τοῦτ᾽ ἐφέπεις ὄρος, εὐκάρποιο γαίας μέτωπον, τοῦ μὲν
ἐπώνυμίαν
κλεινὸς οἰκιστὴρ ἐκύδανεν πόλιν
γείτονα, Πυθιάδος δ᾽ ἐν δρόμῳ κάρυξ ἀνέειπέ νιν ἀγγέλλων
Ἱέρωνος ὑπὲρ καλλινίκου

Ἐπ. β΄.

ἅρμασι. ναυσιφορήτοις δ᾽ ἀνδράσι πρώτα χάρις
ἐς πλόον ἀρχομένοις πομπαῖον ἐλθεῖν οὖρον· ἐοικότα γάρ
καὶ τελευτᾷ φερτέρου νόστου τυχεῖν. ὁ δὲ λόγος
ταύταις ἐπὶ συντυχίαις δόξαν φέρει
λοιπὸν ἔσσεσθαι στεφάνοισί νιν ἵπποις τε κλιτάν
καὶ σὺν εὐφώνοις θαλίαις ὀνομαστάν.
Λύκιε καὶ Δάλοι᾽ ἀνάσσων Φοῖβε, Παρνασοῦ τε κρά-
ναν Κασταλίαν φιλέων,
ἐθελήσαις ταῦτα νόῳ τιθέμεν εὔανδρόν τε χώραν.

Στρ. γ΄.

ἐκ θεῶν γὰρ μαχαναὶ πᾶσαι βροτέαις ἀρεταῖς,

V. 26. *προσιδέσθαι* R et sic Gell. XVII. 10. Macrob. V. 17., *ἰδέσθαι* AdP1VfG (in m.), *πυθέσθαι* PcGuVbdG (a m. pr.), *τι πυθέσθαι* P2BcG (corr.) — *παριόντων*, Hecker *προσιδόντων*. — V. 28. *καὶ πέδῳ· στρωμνὰ δὲ*, Hecker *ἀ πέδου στρωμνὰ δὲ*. — V. 32. *ἀγγέλλων*, Pc *ἀγγέλων*. — V. 33. *πρώτα*, BβγLb *πρῶτον*. — V. 34. *ἀρχομένοις*, *ἐρχομένοις* Ad Sch. ad Nem. I. 52. — V. 35. *καὶ τελευτᾷ* PcP2, *ἐν καὶ τελευτᾷ* VbdfAdGGu, ubi *ἐν* glossema esse apparet, P1 (a m. pr.) *ἐν καὶ τελευτὰν*, vulgo *κὰν τελευτᾷ*. Hermann *ἐοικότα δ᾽ ἐν καὶ τελευτᾷ*. — *φερτέρου* PcR et fort. alii, *φερτέρα* ABβγLbP12Vbdf, *φερτέρᾳ* G. Boeckh *καὶ τελευτὰν φερτέραν*. — V. 37. *ἔσσεσθαι*, *ἔσεσθαι* PcLbA alii. — *στεφάνοισί νιν* Heyne, *στεφάνοισιν* PcG GuAd, *στεφάνοισιν* Vbd, *στεφάνοισί τε* BcP2, at R *στεφάνοισιν ἵπποισί τε*, ALb *νιν στεφάνοισιν ἵπποισίν τε*, P1Vf *στεφάνοισιν* (vel *συν*) *ἱππείᾳ τε*. — V. 39. *Δάλοι᾽* P2, *Δάλι᾽* Ad, *Δαλίου* Bc, *Δάλοιο* Sch. ARGuGVbdf P1Pc, *Δάλου* BβγLb. — *Παρνασοῦ* Vb corr., reliqui *Παρνασῶ*, *Παρνασσῶ*, *Παρνασσῷ*. — V. 40. *εὔανδρόν*, Hermann *εὐανδροῦν*.

Digitized by Google

καὶ σοφοὶ καὶ χερσὶ βιαταὶ περίγλωσσοί τ' ἔφυν. ἄνδρα δ' ἐγὼ κεῖνον
αἰνῆσαι μενοινῶν ἔλπομαι
μὴ χαλκοπάραον ἄκονθ' ὡρεῖτ' ἀγῶνος βαλεῖν ἔξω παλάμᾳ δονέων,
μακρὰ δὲ ῥίψαις ἀμεύσασθ' ἀντίους.
εἰ γὰρ ὁ πᾶς χρόνος ὄλβον μὲν οὕτω καὶ κτεάνων δόσιν εὐθύνοι, καμάτων δ' ἐπίλασιν παράσχοι. *Ἀντ. γ'.*
ἦ κεν ἀμνάσειεν, οἷαις ἐν πολέμοισι μάχαις
τλάμονι ψυχᾷ παρέμειν', ἀνίχ' εὑρίσκοντο θεῶν παλάμαις τιμάν,
οἵαν οὔτις Ἑλλάνων δρέπει,
πλούτου στεφάνωμ' ἀγέρωχον. νῦν γε μὰν τὰν Φιλοκτήταο δίκαν ἐφέπων
ἐστρατεύθη· σὺν δ' ἀνάγκᾳ μὴ φίλον
καί τις ἐὼν μεγαλάνωρ ἔσανεν. φαντὶ δὲ Λαμνόθεν ἕλκει τειρόμενον μεταλλάσσοντας ἐλθεῖν

ἥρωας ἀντιθέους Ποίαντος υἱὸν τοξόταν· *Ἐπ. γ'.*
ὃς Πριάμοιο πόλιν πέρσεν, τελεύτασέν τε πόνους Δαναοῖς,
ἀσθενεῖ μὲν χρωτὶ βαίνων, ἀλλὰ μοιρίδιον ἦν.
οὕτω δ' Ἱέρωνι θεὸς ὀρθωτὴρ πέλοι
τὸν προσέρποντα χρόνον, ὧν ἔραται, καιρὸν διδούς.
Μοῖσα, καὶ παρ Δεινομένει κελαδῆσαι
πίθεό μοι ποινὰν τεθρίππων. χάρμα δ' οὐκ ἀλλότριον νικαφορία πατέρος

V. 44. *χαλκοπάραον*, iota vulgo om. — *ἔξω* om. RAd. — V. 45. *ῥίψαις*, *ἐκρίψας* AGLbVbdfGuPc, *ἐκρίψαις* P2, *ἐκρίψαις* Bc. — *ἀμεύσασθ'* PcRGLb, v. *ἀμεύσεσθ'*. — V. 47. *ἀμνάσειεν* Schmid, nisi quod *ἀμμνάσειεν* scripsit, et sic ut videtur unus schol., legebatur *ἂν μνάσειεν*, Pc *ἂν μήσειεν*. — *πολέμοισι*, fort. *πολέμοιο*. Hecker *οἵαισιν πολέμοιο μάχαις*. — V. 48. *εὑρίσκοντο*, P2 *εὑρίσκοιτο*. — *παλάμαις*, *παλάμαισι* AdP1GVbdf .Gu (a m. pr.) — V. 49. *δρέπει*, Gu *δρέπων*. — V. 51. *σὺν δ' ἀνάγκᾳ μὴ* Ranchenstein emendavit, libri *σὺν δ' ἀνάγκᾳ μιν*, lemma schol. *σὺν δ' ἀναγκαίᾳ*. — *φίλον*, *φίλων* Gu. — V. 52. *μεταλλάσσοντας* corruptum, Boeckh *μεταμείβοντας* (possis etiam *μεταμεύσοντας*), Wakefield *μετανάσσοντας*, Hermann *μέτα λύσοντας* vel *λάσοντας*, Kayser *μεταβάσοντας*. Conieci *μετ' ἀράσσοντας ἐλθεῖν*, *petiisse palpantes*. — V. 54. *πόνους*, *πολλούς* Pc, *πόνον* GuVb. — V. 56. *θεὸς* monosyllabum corripitur, quod ut removeret Mingarelli *οὕτω δ'*, *Ἱέρων θεὸς — ἔρασαι*, Hermann *Ἱέρωνί τις ὀρθ.*, ego *πέλοι ὀρθωτὴρ θεὸς* conieci. — V. 57. *προσέρποντα*, BcP2 *γε προσέρποντα*, ALb *ποτιέρποντα*. — V. 58. *παρ*, Pc *περί*. V. 59. *πίθεο* P2, *πείθεο* rel.

Digitized by Google

ἄγ' ἔπειτ' Αἴτνας βασιλεῖ φίλιον ἐξεύρωμεν ὕμνον·

τῷ πόλιν κείναν θεοδμάτῳ σὺν ἐλευθερίᾳ Στρ. δ'.
Ὑλλίδος στάθμας Ἱέρων ἐν νόμοις ἔκτισσε· θέλοντι δὲ Παμφύλου
καὶ μὰν Ἡρακλειδᾶν ἔκγονοι
ὄχθαις ὕπο Ταϋγέτου ναίοντες αἰεὶ μένειν τεθμοῖσιν ἐν Αἰγιμιοῦ
Δωρίοις. ἔσχον δ' Ἀμύκλας ὄλβιοι.
Πινδόθεν ὀρνύμενοι, λευκοπώλων Τυνδαριδᾶν βαθύδοξοι γείτονες, ὧν κλέος ἄνθησεν αἰχμᾶς.

Ἀντ. δ'.

Ζεῦ τέλει', αἰεὶ δὲ τοιαύταν Ἀμένα παρ' ὕδωρ
αἶσαν ἀστοῖς καὶ βασιλεῦσιν διακρίνειν ἔτυμον λόγον ἀνθρώπων.
σύν τοι τίν κεν ἀγητὴρ ἀνήρ,
υἱῷ τ' ἐπιτελλόμενος, δᾶμον γεραίρων τράποι σύμφωνον ἐς ἀσυχίαν.
λίσσομαι νεῦσον Κρονίων, ἄμερον
ὄφρα κατ' οἶκον ὁ Φοίνιξ ὁ Τυρσανῶν τ' ἀλαλατὸς ἔχῃ, ναυσίστονον ἴβριν ἰδὼν τὰν πρὸ Κύμας·

Ἐπ. δ'.

οἷα Συρακοσίων ἀρχῷ δαμασθέντες πάθον,
ὠκυπόρων ἀπὸ ναῶν ὅς σφιν ἐν πόντῳ βάλεθ' ἁλικίαν,
Ἑλλάδ' ἐξέλκων βαρείας δουλίας. ἀρέομαι
παρ μὲν Σαλαμῖνος Ἀθαναίων χάριν
μισθόν, ἐν Σπάρτᾳ δ' ἐρέω πρὸ Κιθαιρῶνος μάχαν,
ταῖσι Μήδειοι κάμον ἀγκυλότοξοι,

V. 61. *κείναν*, Ad *κλείναν*. — V. 62. *ἔκτισσε*, Pc alii *ἔκτισε*. Boeckh *ἔκτισσ'· ἐθέλοντι*, solus Ad *ἔκτισεν· ἐθέλοντι*. — V. 64. *ναίοντες*, Vd *νάοντες*. — V. 65. *Δωρίοις* Hermann, codd. et Sch. *Δωριῆς*, nisi quod Gu et corr. Pc *Δωριεῖς*. — V. 67. *τέλει'* Sch. et codd. (nisi quod Vb *Ζεῦ, δὲ τέλει*, Ad *Ζεῦ τελείαις αἰέν*), Schmid *τέλει*. — V. 69. *ἀγητὴρ*, Pc *ἀγιστὴρ*. — V. 70. *υἱῷ τ'*, Bothe *υἱῷ γ'*, nec videtur Sch. *τε* legisse. — *γεραίρων* BcγP2LbVbdfGu (a m. s.), *τε γεραίρων* ARGAdP1Gu (a m. pr.) Pc., vulgo *τε γέρων*. — *ἐς* AdP2 et fort. Sch., *ἐφ'* vulgo, om. RGP1GuVbdf Pc. — V. 72. *Φοίνιξ*, PcG *Φοῖνιξ*. — V. 74. *ὅς σφιν*, Pc ut videtur *ὅ σφιν*. — *βάλεθ'*, Hecker *βάλεν*. — V. 75. *δουλίας*, RGuP12Pc *δουλείας*. — *ἀρέομαι* ALb, ceteri *αἱρέομαι*, Gu a m. s. *ἑρέομαι*. deinde A add. *τὰν*. — V. 76. *Ἀθαναίων* P1GuVbdf, v. *Ἀθηναίων*. — V. 77. *ἑρέω*, Pc *αἱρέω*, et sic videtur Sch. legisse, Boeckh *ἑρέων*. — V. 78. *Μήδειοι* ARLb, *Μῆδοι* PcAdG P1GuVbdf, *Μῆδοι μὲν* BcP2.

Digitized by Google

παρὰ δὲ τὰν εὔνδρον ἀκτὰν Ἱμέρα παίδεσσιν ὕμνον Δεινομένευς τελέσαις,
τὸν ἐδέξαντ' ἀμφ' ἀρετᾷ, πολεμίων ἀνδρῶν καμόντων.

Στρ. ε'.

καιρὸν εἰ φθέγξαιο, πόλλῶν πείρατα συντανύσαις
ἐν βραχεῖ, μείων ἕπεται μῦμος ἀνθρώπων, ἀπὸ γὰρ κόρος ἀμβλύνει
αἰανὶς ταχείας ἐλπίδας·
ἀστῶν δ' ἀκοὰ κρύφιον θυμὸν βαρύνει μάλιστ' ἐσλοῖσιν ἐπ' ἀλλοτρίοις.
ἀλλ' ὅμως, κρέσσων γὰρ οἰκτιρμοῦ φθόνος,
μὴ παρίει καλά. νώμα δικαίῳ πηδαλίῳ στρατόν·
ἀψευδεῖ δὲ πρὸς ἄκμονι χάλκευε γλῶσσαν.

Ἀντ. ε'.

εἴ τι καὶ φλαῦρον παραιθύσσει, μέγα τοι φέρεται παρ σέθεν. πολλῶν ταμίας ἐσσί· πολλοὶ μάρτυρες ἀμφοτέροις πιστοί.
εὐανθεῖ δ' ἐν ὀργᾷ παρμένων,
εἴπερ τι φιλεῖς ἀκοὰν ἀδεῖαν αἰεὶ κλύειν, μὴ κάμνε λίαν δαπάναις·
ἐξίει δ' ὥσπερ κυβερνάτας ἀνήρ
ἱστίον ἀνεμόεν. μὴ δολωθῇς, ὦ φίλ', ἐϋτραπέλοις κέρδεσσ·
ὀπιθόμβροτον αὔχημα δόξας

Ἐπ. ε'.

οἷον ἀποιχομένων ἀνδρῶν δίαιταν μανύει
καὶ λογίοις καὶ ἀοιδοῖς. οὐ φθίνει Κροίσου φιλόφρων ἀρετά.

V. 79. παρὰ, πὰρ RGAdP1Gu Sch., περ Vf. — Δεινομένευς, Δεινομένεος P1PcRVbdf Scholiast. — τελέσαις RAd, τελέσσαις GP1Vd(Vf), τελέσας VG, τελέσσας GuPc. — V. 81. συντανύσαις RAd, συντανύσσας GPc, συντανύσας ABcγLbVbdfGu. — V. 83. αἰανὴς, αἰανὸς BcP2Vb, ἀγανοῖς Vf. — ἐλπίδας APcAdGBcγP12GuVbd Scholiast., ἀπάδις RVf. — V. 85. οἰκτιρμοῦ GP2Gu Herod. π. μον. λέξ. 40. Stob. XXXVIII. 22. reliqui codd. οἰκτιρμῶν, Bc οἰκτιρμός. — V. 90. αἰεὶ A, ἀεὶ v. — V. 91. ὥσπερ, Pc Sch. ὥστε. — V. 92. ἱστίον ἀνεμόεν, post haec add. πετάσας AGuVbdfPc, πετάσσας G, πετάσαις AdP1, sed BcγL2P2 ἀμπετάσαις exhibent eiecto ἀνεμόεν. — ὦ φίλ', ἐϋτραπέλοις κέρδεσσ' scripsi, ByLb ὦ φίλε, εὐτραπέλοις κέρδεσσ', unde Hermann ὦ φίλος, εὐτρ. κ., vulgo ὦ φίλε κέρδεσιν εὐτραπέλοις, nisi quod ὦ om. R, φίλοι exhibet G(?), κέρδεσιν Pc, ἐντραπέλοις Gu. — ὀπιθόμβροτον αὔχημα, Pc Sch. ὀπισθόμβροτον καύχημα.

Digitized by Google

τὸν δὲ ταύρῳ χαλκέῳ καυτῆρα νηλέα νόον
ἐχθρὰ Φάλαριν κατέχει παντᾶ φάτις,
οὐδέ μιν φόρμιγγες ὑπωρόφιαι κοινωνίαν
μαλθακὰν παίδων ὀάροισι δέκονται.
τὸ δὲ παθεῖν εὖ πρῶτον ἀέθλων· εὖ δ' ἀκούειν δευτέρα
μοῖρ'· ἀμφοτέροισι δ' ἀνήρ
ὃς ἂν ἐγκύρσῃ καὶ ἕλῃ, στέφανον ὕψιστον δέδεκται.

V. 95. καυτῆρα, Pc καυστῆρα. — V. 98. δέκονται Boeckh, v. δέχονται — V. 99. ἀέθλων ARGGuPcP1AdVbdf Sch., Boeckh ἄθλων.

Digitized by Google

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Β'.

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

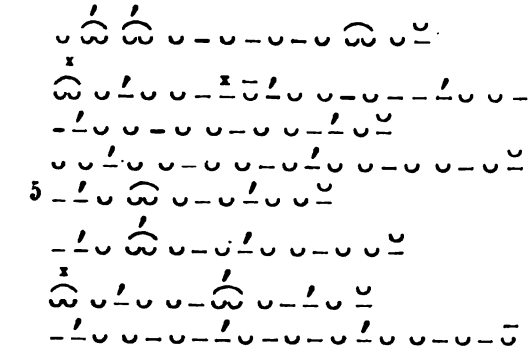

Epodi.

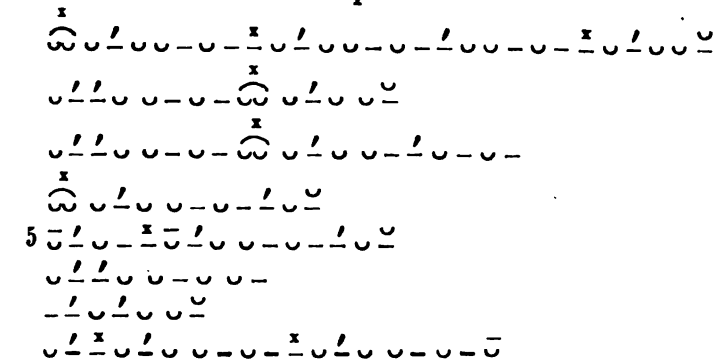

„Versuum divisio certa, nisi quod ep. 3. 4. neque hiatu neque ancipiti separantur, interpunctione tamen ep. β'. δ'. et ipso numero disiunctionem suadentibus; quodque ep. 6. 7. coniungi possunt,

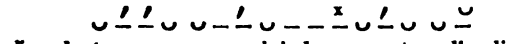

dissuadente genere numeri inde nascente, dipodiae praesertim trochaicae thesi secunda irrationali mensuram non variante, quam in hoc genere carminis putaverim aut brevem aut ancipitem factam fuisse, si numerum continuum esse poeta voluisset." *Boeckh.* In ipsis tamen versuum numeris notandis plura incerta, sed nolui quidquam novare.

Digitized by Google

Μεγαλοπόλιες ὦ Συράκοσαι, βαθυπολέμου Στρ. α.
τέμενος Ἄρεος, ἀνδρῶν ἵππων τε σιδαροχαρμᾶν δαιμόνιαι
τροφοί,
ὔμμιν τόδε τᾶν λιπαρᾶν ἀπὸ Θηβᾶν φέρων
μέλος ἔρχομαι ἀγγελίαν τετραορίας ἐλελίχθονος,
εὐάρματος Ἱέρων ἐν ᾇ κρατέων
τηλαυγέσιν ἀνέδησεν Ὀρτυγίαν στεφάνοις,
ποταμίας ἔδος Ἀρτέμιδος, ἃς οὐκ ἄτερ
κείνας ἀγαναῖσιν ἐν χερσὶ ποικιλανίους ἐδάμασσε πώλους.

ἐπὶ γὰρ ἰοχέαιρα παρθένος χερὶ διδύμᾳ Ἀντ. α'.
ὅ τ' ἐναγώνιος Ἑρμᾶς αἰγλάεντα τίθησι κόσμον, ξεστὸν
ὅταν δίφρον
ἔν θ' ἅρματα πεισιχάλινα καταζευγνύῃ
σθένος ἵππιον, ὀρσοτρίαιναν εὐρυβίαν καλέων θεόν.
ἀλλοις δέ τις ἐτέλεσσεν ἄλλος ἀνήρ
εὐαχέα βασιλεῦσιν ὕμνον, ἄποιν' ἀρετᾶς.
κελαδέοντι μὲν ἀμφὶ Κινύραν πολλάκις
φᾶμαι Κυπρίων, [τὸν ὁ χρυσοχαῖτα προφρόνως ἐφίλασ'
Ἀπόλλων,

Ἐπ. α.
ἱερέα κτίλον Ἀφροδίτας· ἄγει δὲ χάρις φίλων ποίνιμος
ἀντὶ ἔργων ὀπιζομένα·
σὲ δ', ὦ Δεινομένειε παῖ, Ζεφυρία πρὸ δόμων
Λοκρὶς παρθένος ἀπύει, πολεμίων καμάτων ἐξ ἀμαχάνων
διὰ τεὰν δύναμιν δρακεῖσ' ἀσφαλές.
θεῶν δ' ἐφετμαῖς Ἰξίονα φαντὶ ταῦτα βροτοῖς
λέγειν ἐν πτερόεντι τροχῷ
παντᾶ κυλινδόμενον·
τὸν εὐεργέταν ἀγαναῖς ἀμοιβαῖς ἐποιχομένους τίνεσθαι.

V. 1. *βαθυπολέμου*, GGu *βαθυπτολέμου*, Hecker *βαρυπολέμου*. — V. 7. *ἃς* Hermann, libri *τᾶς*. — V. 10. *αἰγλάεντα* Vb, *αἰγλάντα* Pc, *αἰγλᾶντα* vulgo. — V. 12. *ἵππιον*, Pc Sch. *ἵππειον*. — V. 13. *ἐτέλεσσεν*, Pc Sch. *ἐτέλεσεν*. — V. 14. *εὐαχέα*, *εὐαυχέα* PcGGuVfPb. Utrumque sch. — V. 16. *ἐφίλασ'*, BcPcGGuVbdf *ἐφίλησ'*. — V. 17. *ποίνιμος* Spiegel coniecit, et sch. cum *ποίτινος ἀμειπτικὴ* interpretatur, idem videtur legisse. Libri *ποί τινος* vel *ποίτινος*. Aliud tamen legit schol., qui interpretatur: *ἄγει δὲ ἑαυτὴν ἡ χάρις πρὸς ἀμοιβήν τινος ὑποστρεφομένη τῶν προϋπαρξάντων ἀσφαλεστάτων ἔργων*. Coniici possunt multa. — V. 20. *δρακεῖσ'*, *δρακοῖσ'* AdLbVd, *δραμεῖσ'* Bc. — *ἀσφαλές*, *ἀσφαλῶς* ALbBγPc. — V. 22. *πτερόεντι*, *πυρόεντι* Lb, *πυρίοντι* Bγ.

Digitized by Google

Στρ. β.

ἔμαθε δὲ σαφές. εὐμενέσσι γὰρ παρὰ Κρονίδαις
γλυκὺν ἕλὼν βίοτον, μακρὸν οὐχ ὑπέμεινεν ὄλβον, μαινομέναις φρασίν
Ἥρας ὅτ' ἐράσσατο, τὰν Διὸς εὐναὶ λάχον
πολυγαθέες· ἀλλά νιν ὕβρις εἰς ἀνάταν ὑπεράφανον
ὦρσεν· τάχα δὲ παθὼν ἐοικότ' ἀνήρ
ἐξαίρετον ἔλε μόχθον. αἱ δύο δ' ἀμπλακίαι
φερέπονοι τελέθοντι· τὸ μὲν ἧρως ὅτι
ἐμφύλιον αἷμα πρώτιστος οὐκ ἄτερ τέχνας ἐπέμιξε θνατοῖς,

Ἀντ. β'.

ὅτι τε μεγαλοκευθέεσσιν ἔν ποτε θαλάμοις
Διὸς ἄκοιτιν ἐπειρᾶτο. χρὴ δὲ κατ' αὐτὸν αἰεὶ παντὸς
ὁρᾶν μέτρον.
εὐναὶ δὲ παράτροποι ἐς κακότατ' ἀθρόαν
ἔβαλον· ποτὶ καὶ τὸν ἵκοντ'· ἐπεὶ νεφέλᾳ παρελέξατο,
ψεῦδος γλυκὺ μεθέπων, ἄϊδρις ἀνήρ·
εἶδος γὰρ ὑπεροχωτάτᾳ πρέπεν οὐρανιᾶν
θυγατέρι Κρόνου· ἄντε δόλον αὐτῷ θέσαν
Ζηνὸς παλάμαι, καλὸν πῆμα. τὸν δὲ τετράκναμον ἔπραξε δεσμόν,

Ἐπ. β'.

ἐὸν ὄλεθρον ὄγ'· ἐν δ' ἀφύκτοισι γυιοπέδαις πεσὼν τὰν πολύκοινον ἀνδέξατ' ἀγγελίαν.
ἄνευ οἱ Χαρίτων τέκεν γόνον ὑπερφίαλον,

V. 26. *μακρὸν* RGGuP12Vbdf, vulgo *μακρόν γ'*. — *φρασίν* AdGGuP12 Vb (a m. pr.) Vf, vulgo *φρεσίν*. — V. 27. *λάχον*, Pc *λάχοντο*. — V. 28. *πολυγαθέες*, *πολυγαθέος* PcGuP2Vbf. — *ἀνάταν* vel *αὐάταν* libri et sch. (Ad *ἀνάταν*, Vf *αὐνάταν*), vulgo *ἀάταν*. — *ὑπεράφανον*, *ὑπερφίαλον* Ad Vdf. — V. 30. *ἔλε*, *ἔχε* GuVbd, *ἔσχε* RGVfPc. — V. 31. *ὅτι* Hermann, *ὅτ'* Gu, *ὅθην* Lb, *ὅτι τ'* reliqui. — V. 34. *ἐπειρᾶτο*, Hecker *ἐπείρασε*. — *κατ' αὐτὸν* Thiersch, *καθ' αὑτὸν* vulgo, *καθ' ἑαυτὸν* Pc. — V. 35. *ἀθρόαν*, Pc *ἀθρόως*, Schol. dicit alios *ὀρθὴν* legisse, puto *ὀρθίαν*. — V. 36. *ἔβαλον· ποτὶ καὶ τὸν ἵκοντ'* libri (in Pc addita gl. *ἦλθον πρὸς τὸν.*), Iacobs *ποτὶ κοῖτον ἰκὼν ἐπεί*, Hermann *ἔβαλον ποτὶ κοῖτον ἰκόντ'· ἐπεί*, sed cum forma illa *ἰκὼν* inaudita, Boeckhio *ἰόντ'* substituendum visum est, Bothe probante Boeckhio coni. *ἔβαλόν ποτε καὶ τὸν ἐκόντ'*, Schneidewin rursus *ἑκόντ'* substituit, Theod. Mommsen *τὸν ἑκόντ'*. Ego tentavi *εὐναὶ δέ, παράτροποι ἐς κακότατ' ἀθρόαν, ἔβαλον ποτὶ καὶ τὸν ἄκοντ'*: *amor improbus etiam in illam torsit hastam.* — V. 38. *οὐρανιᾶν* PcBcAdGP12GuLbVbdf, vulgo *οὐρανίᾳ*. Schol. fort. *Οὐρανίδα* legit. — V. 41. *ἀνδέξατ'* ByLb, vulgo *ἀνεδέξατ'*. — V. 42. *ἄνευ οἱ* GP12GuVe, *ἄνευ δ' οἱ* Pc lemma schol. et vulgo, *ἄνευ δέ οἱ* AAdLbVbd. — *τέκεν* A, vulgo *τέκε*.

Digitized by Google

μόνα καὶ μόνον, οὔτ' ἐν ἀνδράσι γερασφόρον οὔτ' ἐν θεῶν νόμοις·
τὸν ὀνύμαξε τράφοισα Κένταυρον, ὅς
ἵπποισι Μαγνητίδεσσιν ἐμίγνυτ' ἐν Παλίου 85
σφιρωῖς, ἐκ δ' ἐγένοντο στρατὸς
θαυμαστός, ἀμφοτέροις
ὁμοῖοι τοκεῦσι, τὰ ματρόθεν μὲν κάτω, τὰ δ' ὕπερθε πατρός.

Στρ. γ'.

θεὸς ἅπαν ἐπὶ ἐλπίδεσσι τέκμαρ ἀνύεται, 90
θεός, ὃ καὶ πτερόεντ' αἰετὸν κίχε, καὶ θαλασσαῖον παραμείβεται
δελφῖνα, καὶ ὑψιφρόνων τιν' ἔκαμψε βροτῶν, 95
ἑτέροισι δὲ κῦδος ἀγήραον παρέδωκ'. ἐμὲ δὲ χρεών
φεύγειν δάκος ἀδινὸν κακαγοριᾶν.
εἶδον γὰρ ἐκὰς ἐὼν ταπόλλ' ἐν ἀμαχανίᾳ
ψογερὸν Ἀρχίλοχον βαρυλόγοις ἔχθεσιν 100
πιαινόμενον· τὸ πλουτεῖν δὲ σὺν τύχᾳ πότμου, σοφίας ἄριστον.

Ἀντ. γ'.

τὺ δὲ σάφα νιν ἔχεις, ἐλευθέρᾳ φρενὶ πεπαρεῖν, 105
πρύτανι κύριε πολλᾶν μὲν εὐστεφάνων ἀγυιᾶν καὶ στρατοῦ.
εἰ δέ τις
ἤδη κτεάτεσσί τε καὶ περὶ τιμᾷ λέγει 110
ἕτερόν τιν' ἀν' Ἑλλάδα τῶν πάροιθε γενέσθαι ὑπέρτερον,
χαύνᾳ πραπίδι παλαιμονεῖ κενεά.
εὐανθέα δ' ἀναβάσομαι στόλον ἀμφ' ἀρετᾷ
κελαδέων. νεότατι μὲν ἀρήγει θράσος 115
δεινῶν πολέμων· ὅθεν φαμὶ καὶ σὲ τὰν ἀπείρονα δόξαν εὑρεῖν,

Ἐπ. γ'.

τὰ μὲν ἐν ἱπποσόαισιν ἄνδρεσσι μαρνάμενον, τὰ δ' ἐν πεζομάχαισι· βουλαὶ δὲ πρεσβύτεραι 120

V. 43. *ἀνδράσι*, *ἀνθρώποισι* AdP1Vdf. — *νόμοις* libri et schol., vulgo *νομοῖς*. — V. 44. *τράφοισα*, *τραφοῖσα* A, in Vb supra *τρέφουσα*. — V. 50. *αἰετὸν*, Vdbf *ἀετὸν*, A *αἰητὸν*. — V. 51. *ἔκαμψε*, Gu *ἔκναψε*. — V. 52. *ἑτέροισι*, P1 *ἑτάροισι*. — V. 53. *κακαγοριᾶν* Vf, *κακηγοριᾶν* GGuP12Pc, *κακηγοριῶν* Vb, *κακουργιᾶν* Vd, *δάκος ἀδινόν*, *κακαγορίαν* vulgo. — V. 55. *βαρυλόγοις*, Pc *βαρυλογοῖσιν*. — V. 56. *ἄριστον*, conieci *ἄωτος*. — V. 57. *πεπαρεῖν*, LbVd *πεπορεῖν*, idque supra GP1Ad, fortasse recte. Sch. utrumque. — V. 58. *μὲν* RGGuVbdP2, vulgo *μὰν*. — V. 59. *κτεάτεσσι*, *κτεάντεσσι* A, *κτεάνοισι* AdLbP1Vdf. — V. 60. *τῶν*, Vf *τὰν*. — V. 61. *κενεά* Gu, ut Pauwius coniecerat, *κενεᾷ* reliqui libri et Sch. — V. 65. *ἄνδρεσσι* Hermann, *ἀνδράσι*, libri. — *πεζομάχαισι*, *πεζομάχοισι* AdP1LbBγVb (a m. s.) df.

Digitized by Google

ἀκίνδυνον ἐμοὶ ἔπος σὲ ποτὶ πάντα λόγον
ἐπαινεῖν παρέχοντι. χαῖρε. τόδε μὲν κατὰ Φοίνισσαν ἐμπολάν
μέλος ὑπὲρ πολιᾶς ἁλὸς πέμπεται·
τὸ Καστόρειον δ' ἐν Αἰολίδεσσι χορδαῖς θέλων
ἄθρησον χάριν ἑπτακτύπου
φόρμιγγος ἀντόμενος.
γένοι', οἷος ἐσσὶ μαθών· καλός τοι πίθων παρὰ παισίν, αἰεί

Στρ. δ'.

καλός. ὁ δὲ Ῥαδάμανθυς εὖ πέπραγεν, στι φρενῶν
ἔλαχε καρπὸν ἀμώμητον, οὐδ' ἀπάταισι θυμὸν τέρπεται ἔνδοθεν·
οἷα ψιθύρων παλάμαις ἕπετ' αἰεὶ βροτῶν.
ἄμαχον κακὸν ἀμφοτέροις διαιβολιᾶν ὑποφάτιες,
ὀργαῖς ἀτενὲς ἀλωπέκων ἴκελοι.
κερδοῖ δὲ τί μάλα τοῦτο κερδαλέον τελέθει;
ἅτε γὰρ εἰνάλιον πόνον ἐχοίσας βαθύ
σκευᾶς ἑτέρας, ἀβάπτιστός εἰμι, φελλὸς ὡς ὑπὲρ ἕρκος, ἅλμας.

Ἀντ. δ'.

ἀδύνατα δ' ἔπος ἐκβαλεῖν κραταιὸν ἐν ἀγαθοῖς
δόλιον ἀστόν· ὅμως μὰν σαίνων ποτὶ πάντας, ἀγὰν πάγχυ διαπλέκει.
οὔ οἱ μετέχω θράσεος. φίλον εἴη φιλεῖν·
ποτὶ δ' ἐχθρὸν ἅτ' ἐχθρὸς ἐὼν λύκοιο δίκαν ὑποθεύσομαι,

V. 66. *σὲ ποτὶ πάντα λόγον* scripsi, libri *ποτὶ πάντα λόγον*, nisi quod P2 *ποτὶ ἅπαντα*, ALb *ποτί ῥ' ἅπαντα*, By *ποτί ῥα πάντα*, ut vulgo. Boeckh *ποτὶ σὲ πάντα λόγον*. Et *σὲ* videtur sch. reperisse. — V. 69. *θέλων*, Boeckh coni. *ἐκών*. — V. 72. *γένοι'* P2Bγ, *γένοιο δ'* ARBcGP1Gu LbVbdfAd lemma sch. — *τοι*, Bc *τις*, hinc Heyne *οἷος ἐσσὶ μαθών, καλός τις. πίθων κτλ.* — *αἰεί*, Pc *ἀεί*. — V. 74. *ἀμώμητον*, Iacobs *ἀμωμήτων*. — V. 75. *βροτῶν*, Heindorf coni. *βροτῷ*. — V. 76. *διαιβολιᾶν* scripsi cf. Theogn. v. 324., libri *διαβολιᾶν*. — *ὑποφάτιες*, Bothe *ὑποφάτορες*, Boeckh *ὑποφαύτιες*. coniici possunt multa, velut *ὑποφύστιες*, i. e. *ὑποφυσεις*. — V. 78. *κερδοῖ* Huschke, libri *κέρδει*. Et schol. quidem sic videtur interpunxisse: *κέρδει δέ. τί μάλα τ. κ. τελέθει;* contra Pc *κέρδει δέ; τί μ. τ. κ. τελέθει.*, Va2 *κέρδει δὲ τί μ. τ. κερδαλέον; τί δή οἱ* pro *τελέθει*. Denique pro *μάλα τοῦτο* P1Vdf inverso ordine *τοῦτο μάλα*. — V. 79. *ἐχοίσας* APcAdBγGP12VbdfGuLb Sch., v. *ὀχοίσας*. — *βαθύ*, Gu a m. pr. fort. *βαθύν*. — V. 80. *ἕρκος*, *ἕρκεος* BγAdVdfLb, *ἕλκος* Vb. — V. 81. *ἀδύνατα δ'*, AdGP12GuVdf, sed AR Sch. *ἀδύνατον δ'*, unde *ἀδύνατον* coniicias, et Vb *ἀδύνατος*. — V. 82. *μὰν*, Pc *μὲν*. — *πάντας*, *ἀγὰν* Boeckh (accus. subst. *ἀγή*), vulgo *πάντας ἄγαν*, et sic Sch., Heyne *ἄταν*. Conieci *ἄγραν*, i. e. *rete*. — *διαπλέκει*, Sch. etiam *διάπλεκε*. — V. 84. *δίκαν*, Lb *ἔχθραν*.

Digitized by Google

ἄλλ' ἄλλοτε πατέων ὁδοῖς σκολιαῖς.
ἐν πάντα δὲ νόμον εὐθύγλωσσος ἀνὴρ προφέρει,
παρὰ τυραννίδι, χὠπόταν ὁ λάβρος στρατός,
χῶταν πόλιν οἱ σοφοὶ τηρέωντι. χρὴ δὲ πρὸς θεὸν οὐκ
ἐρίζειν,

Ἐπ. δ'.

ὃς ἀνέχει ποτὲ μὲν τὰ κείνων, τότ' αὖθ' ἑτέροις ἔδωκεν
μέγα κῦδος. ἀλλ' οὐδὲ ταῦτα νόον
ἰαίνει φθονερῶν· στάθμας δέ τινος ἑλκόμενοι
περισσᾶς ἐνέπαξαν ἕλκος ὀδυναρὸν ἑᾷ πρόσθε καρδίᾳ,
πρὶν ὅσα φροντίδι μητίονται τυχεῖν.
φέρειν δ' ἐλαφρῶς ἐπαυχένιον λαβόντα ζυγόν
ἀρήγει· ποτὶ κέντρον δέ τοι
λακτισθέμεν τελέθει
ὀλισθηρὸς οἶμος. ἀδόντα δ' εἴη με τοῖς ἀγαθοῖς ὁμιλεῖν.

V. 86. *νόμον*, *νομόν* Gu et vulgo. — V. 87. *λάβρος*, RG *λαῦρος*. — V. 89. *ἀνέχει*, lemma sch. *ἀνέχῃ*. — *ποτὲ μὲν* AdLb, *τοτὲ μὲν* reliqui. — *τότ' αὖθ'* P2, *τὸ δ' αὖθ'* Lb, *τότε δ' αὖθ'* reliqui. — *νόον*, P2 *νόον γ'*. — V. 90. *ἑλκόμενοι* — *ἐνέπαξαν* BcLbGuVbPc Sch., reliqui *ἑλκόμενος* — *ἐνέπαξεν*. Kayser *ἑλκόμενοι*. — V. 92. *μητίονται* ABcγAdGP12GuLbVbdf, *μηχανῶνται* R et vulgo. — V. 93. *ζυγόν* ARAdPcBcGuP1VbdfG, *ζυγόν γ'* BγLb, *ζυγόν τ'* P2. — V. 95. *λακτισθέμεν* P1AdLbVdf, vulgo *λακτιζέμεν*. — V. 96. *ἀδόντα*, *ἄδοντα* AGu, *ᾄδοντα* G Bodleiani.

Digitized by Google

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Γ'.

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩι.

ΚΕΛΗΤΙ.

Strophae.

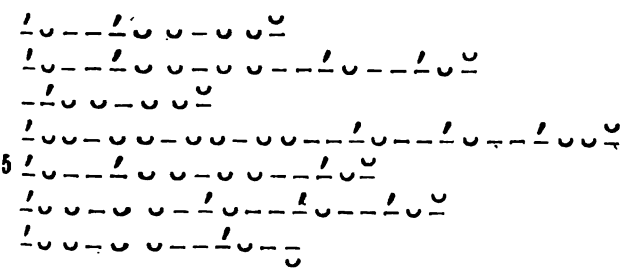

Epodi.

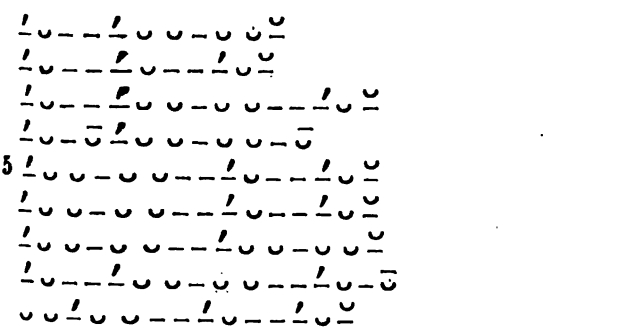

Ἤθελον Χείρωνά κε Φιλυρίδαν, Στρ. α'.
εἰ χρεὼν τοῦθ' ἁμετέρας ἀπὸ γλώσσας κοινὸν εὔξασθαι ἔπος,

V. 1. *Φιλυρίδαν* scripsi, libri ut videtur omnes et schol. (etiam Pyth. IV. arg. metr.) *Φιλλυρίδαν*, at *Φιλύρα* Chironis mater fuit, vid. Pyth. IV. 103. VI. 22. Nem. III. 43.

Digitized by Google

ζώειν τὸν ἀποιχόμενον,
Οὐρανίδα γόνον εὐρυμέδοντα Κρόνου, βάσσαισί τ' ἄρχειν
Παλίου Φῆρ' ἀγρότερον,
νόον ἔχοντ' ἀνδρῶν φίλον· οἷος ἐὼν θρέψεν ποτέ
τέκτονα νωδυνίας ἄμερον γυιαρκέος Ἀσκλαπιόν,
ἥρωα παντοδαπᾶν ἀλκτῆρα νούσων.

τὸν μὲν εὐΐππου Φλεγύα θυγάτηρ Ἀντ. α'.
πρὶν τελέσσαι ματροπόλῳ σὺν Ἐλειθυίᾳ, δαμεῖσα χρυσέοις
τόξοισιν ὕπ' Ἀρτέμιδος,
εἰς Ἀΐδα δόμον ἐν θαλάμῳ κατέβα, τέχναις Ἀπόλλωνος.
χόλος δ' οὐκ ἀλίθιος
γίνεται παίδων Διός. ἃ δ' ἀποφλαυρίξαισά νιν
ἀμπλακίαισι φρενῶν, ἄλλον αἴνησεν γάμον, κρύβδαν
πατρός
πρόσθεν ἀκερσεκόμᾳ μιχθεῖσα Φοίβῳ·

καὶ φέροισα σπέρμα θεοῦ καθαρόν, Ἐπ. α'.
οὐκ ἔμεινε' ἐλθεῖν τράπεζαν νυμφίαν,

V. 4. εὐρυμέδοντα, Vb supra εὐρυμέδοντος. — Φῆρ', Pc a m. pr. φᾶρ'. — V. 5. νόον, νοῦν Bcγ probante Boeckhio, Hermann γνῶμ', Kayser λῆμ'. — V. 6. τέκτονα νωδυνίας GGu Sch., τέκτονα ἀνωδυνίας Pc corr. Bγ, τέκτον' ἀνωδυνίας VbdfLbP12, τέκνον ἀνωδυνίας Pc (a m. pr.) AR Ad(Bc). Denique Sch. Hom. Il. Δ. 110. τεκτονᾶν ὀδύνας. — Offensus brevi quae videtur syllaba esse in γυιαρκέος Hermann ἀνωδυνιᾶν γυιαρκέων olim coniecit, postea voce γυιαρκέος versum terminat, ut Ἀσκλαπιὸν novum efficiat versum et ob id ipsum v. 52. et 105. corrigit. Sed extant alia quoque exempla et in dactylicis et in epitritis, et vero etiam ubi diversi numeri consociantur, vid. Ol. VI. 103. Pyth. IX. 114. IV. 184. XI. 38. Nem. I. 69.

Λέσποτα ποντόμεδον, εὐθὺν δὲ πλόον καμάτων
Ὠκύτατον γάμον· ἔστασεν γὰρ ἅπαντα χορὸν ἐν τέρμασιν αὐτίκ'
ἀγῶνος
Τὸν δὲ παμπειθῆ γλυκὺν ἡμιθέοισιν πόθον ἔνδαιεν Ἥρα.
Ἦ ῥ' ὦ φίλοι κατ' ἀμευσίπορον τρίοδον ἐδινάθην.
Ἔνεπεν· αὐτὸν μὰν ἐν εἰράνᾳ τὸν ἅπαντα χρόνον ἐν σχερῷ.

— Ἀσκλαπιόν, Bγ Ἀσκληπιόν, Boeckh Ἀσκλήπιον. — V. 11. Ἀΐδα BcP2, Ἀΐδαο ceteri et sch. Quod sequitur ἐν θαλάμῳ veteres criticos offendit, et sane magis placeret ἐκ θαλάμων. Mihi locus interpolatus videtur, cum in antiquis exemplaribus legeretur εἰς Ἀΐδαο θάλαμον κατέβα, poeta fort. scripserat εἰς Ἀΐδα μύχιον θάλαμον, cf. Scholiast. ἐχαριεντίσατο δὲ εἰπὼν θάλαμον τὸν Ἅιδην. — V. 12. γίνεται Pc, v. γίγνεται. — ἀποφλαυρίξαισά Boeckh, v. ἀποφλαυρίξασα. — νιν P1Lb, v. μιν. — V. 13. αἴνησεν PcP2, v. αἴνησε. — κρύβδαν πατρός cum sequentibus iunxi, vulgo additur praegressis. Ambigunt schol. — V. 14. ἀκερσεκόμᾳ, ἀκειρεκόμα AdBγP1LbVd. — μιχθεῖσα, Pc μιγεῖσα. — Φοίβῳ, hic plene interpunxi, non ut vulgo fit v. 15. post καθαρόν, itaque etiam v. 16. servavi librorum lectionem οὐκ, ubi Boeckh alii οὐδ' ex A ediderunt. Schol. de distinctione ambigunt. — V. 16. νυμφίαν, Pc et f. sch. νυμφιδίαν.

Digitized by Google

οὐδὲ παμφώνων ἰαχὰν ὑμεναίων, ἅλικες
οἷα παρθένοι φιλέοισιν ἑταῖραι
ἐσπερίαις ὑποκουρίζεσθ' ἀοιδαῖς· ἀλλά τοι
ἧρατο τῶν ἀπεόντων· οἷα καὶ πολλοὶ πάθον.
ἔστι δὲ φῦλον ἐν ἀνθρώποισι ματαιότατον,
ὅστις αἰσχύνων ἐπιχώρια παπταίνει τὰ πόρσω,
μεταμώνια θηρεύων ἀκράντοις ἐλπίσιν.

ἔσχε τοιαύταν μεγάλαν ἀνάταν Στρ. β'.
καλλιπέπλου λῆμα Κορωνίδος. ἐλθόντος γὰρ εὐνάσθη ξένου
λέκτροισιν ἀπ' Ἀρκαδίας.
οὐδ' ἔλαθε σκοπόν· ἐν δ' ἄρα μηλοδόκῳ Πυθῶνι τόσσαις
ἄϊεν ναοῦ βασιλεύς
Λοξίας κοινᾶνι παρ' εὐθυτάτῳ, γνώμαν πιθών,
πάντα ἴσαντι νόῳ· ψευδέων δ' οὐχ ἅπτεται· κλέπτει τέ νιν
οὐ θεὸς οὐ βροτὸς ἔργοις οὔτε βουλαῖς.

καὶ τότε γνοὺς Ἴσχυος Εἰλατίδα Ἀντ. β'.
ξεινίαν κοίταν ἄθεμίν τε δόλον, πέμψεν κασιγνήταν μένει
θύοισαν ἀμαιμακέτῳ
ἐς Λακέρειαν. ἐπεὶ παρὰ Βοιβιάδος κρημνοῖσιν ᾤκει παρ-
θένος. δαίμων δ' ἕτερος
ἐς κακὸν τρέψαις ἐδαμάσσατό νιν· καὶ γειτόνων
πολλοὶ ἐπαῦρον, ἁμᾶ δ' ἔφθαρεν, πολλὰν δ' ὄρει πῦρ ἐξ
ἑνός
σπέρματος ἐνθορὸν ἀΐστωσεν ὕλαν.

ἀλλ' ἐπεὶ τείχει θέσαν ἐν ξυλίνῳ Ἐπ. β'.
σύγγονοι κούραν, σέλας δ' ἀμφέδραμεν

V. 18. *φιλέοισιν*, *φιλέουσιν* APc. — V. 19. *ὑποκουρίζεσθ'*, Heyne *ὑπὸ κουρίζεσθ'*. — V. 24. *τοιαύταν*, *τοι ταύταν* ALbP12Vbf. — *ἀνάταν*, A *ἀάταν*, AdVf *ἀνάταν*, Lb *ἀάταν*. — V. 27. *μηλοδόκῳ*, Pc a m. pr. et fort. alii libri *μηδοδόκῳ*, Heyne *μαλοδόκω*. — *τόσσαις ἄϊεν* Boeckh, *τόσσας ἄϊε (ἄϊεν)* PcGGuVbdfAAdP2Lb Sch., *τόσσ' ἄϊε* P1, sed corr. *τόσσας*, *τόσσ' ἐσάϊε* R, vulgo *τόσσ' εἰσάϊε* ex Schmidii coni. — V. 28. *κοινᾶνι* GGuP2Vbf Sch. vulgo *κοινῶνι*. — *γνώμαν πιθὼν* Schmid, *γνώμαν* lemma sch. et nonnulli codd, *γνώμᾳ* AAdBγP1LbVdf, *γνώμα* Pc, *πεπιθὼν* libri omnes praeter P2 *πυθών*. Boeckh *γνώμᾳ πιθών*. Locus satis dubius, fort. *γνώμᾳ πιθὼν πάντα τ' ἴσαντι νόῳ*, ut haec verba explicandi gratia prioribus *κοινᾶνι παρ' εὐθυτάτῳ* subiungantur. — V. 29. *νιν* Boeckh, v. *μιν*. — V. 32. *ξεινίαν*, *ξενίαν* Pc Sch. — V. 35. *τρέψαις*, *τρέψας* AVbdf GGu. — *ἐδαμάσσατο* AGuP1Pc, v. *ἐδαμάσατο*. — V. 36. *πολλὰν δ'* AGAd GuVbdfP12, *πολλὰν δ' ἐν* Pc, *πολλὰν τ'* vulgo et sch.

Digitized by Google

λάβρον Ἀφαίστου, τότ' ἔειπεν Ἀπόλλων· Οὐκέτι
τλάσομαι ψυχᾷ γένος ἀμὸν ὀλέσσαι
οἰκτροτάτῳ θανάτῳ, ματρὸς βαρείᾳ σὺν πάθᾳ.
ὣς φάτο· βάματι δ' ἐν πρώτῳ κιχὼν παῖδ' ἐκ νεκροῦ
ἅρπασε· καιομένα δ' αὐτῷ διέφανε πυρά.
καὶ ῥά μιν Μάγνητι φέρων πόρε Κενταύρῳ διδάξαι
πολυπήμονας ἀνθρώποισιν ἰᾶσθαι νόσους.

τοὺς μὲν ὧν, ὅσσοι μόλον αὐτοφύτων Στρ. γ'.
ἑλκέων ξυνάονες, ἢ πολιῷ χαλκῷ μέλη τετρωμένοι
ἢ χερμάδι τηλεβόλῳ,
ἢ θερινῷ πυρὶ περθόμενοι δέμας ἢ χειμῶνι, λύσαις ἄλλον
ἀλλοίων ἀχέων
ἔξαγεν· τοὺς μὲν μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς ἀμφέπων,
τοὺς δὲ προσανέα πίνοντας, ἢ γυίοις περάπτων πάντοθεν
φάρμακα, τοὺς δὲ τομαῖς ἔστασεν ὀρθούς·

ἀλλὰ κέρδει καὶ σοφία δέδεται. Ἀντ. γ'.
ἔτραπεν καὶ κεῖνον ἀγάνορι μισθῷ χρυσὸς ἐν χερσὶν φανείς
ἄνδρ' ἐκ θανάτου κομίσαι
ἤδη ἁλωκότα· χερσὶ δ' ἄρα Κρονίων ῥίψαις δι' ἀμφοῖν
ἀμπνοὰν στέρνων καθέλεν
ὠκέως, αἴθων δὲ κεραυνὸς ἐνέσκιμψεν μόρον.
χρὴ τὰ ἐοικότα παρ δαιμόνων μαστευέμεν θναταῖς φρασίν,
γόντα τὸ παρ ποδός, οἷας εἰμὲν αἶσας.

μὴ, φίλα ψυχά, βίον ἀθάνατον Ἐπ. γ'.
σπεῦδε, τὰν δ' ἔμπρακτον ἄντλει μαχανάν.
εἰ δὲ σώφρων ἄντρον ἔναι' ἔτι Χείρων, καί τί οἱ
φίλτρον ἐν θυμῷ μελιγάρυες ὕμνοι
ἀμέτεροι τίθεν· ἰατῆρά τοί κέν νιν πίθον
καί νυν ἐσλοῖσι παρασχεῖν ἀνδράσιν θερμᾶν νόσων

V. 40. τότ' ἔειπεν, τότε εἶπεν GuPc. — V. 43. πρώτῳ, Aristarchus τριτάτῳ. — νεκροῦ, Vf νεκροῦ σώματος. — V. 44. διέφανε PcP2, διέφηνε sch., διέφαινε vulgo. — V. 50. λύσαις RGu, λύσας AVbdf. — V. 52. περάπτων Pc (a m. pr.) GuVb, vulgo περιάπτων. Hermann vel γυίοις πέρι| ἅπτων τινὶ | πάντοθε vel γυίοις πέρι | ἅπτων ἄκη | πάντοθε. — V. 55. καὶ κεῖνον Boeckh, v. κἀκεῖνον. — V. 57. ῥίψαις sch., ῥίψας lemma sch. APcAdVbdf. — V. 58. ἐνέσκιμψεν AdGP12Lb, ἐνέσκιψε A, ἐνέσκηψεν Pc ut vulgo et Euseb. Praep. Ev. III. 121. — V. 59. φρασίν Boeckh, v. φρεσίν. — V. 60. ποδός, Sch. fort. πόδας. — V. 65. νιν Boeckh, v. μιν. — V. 66. καί νυν Schmid, libri καὶ νῦν, P2 νῦν τε.

Digitized by Google

ἦ τινα Λατοΐδα κεκλημένον ἢ πατέρος.
καί κεν ἐν ναυσὶν μόλον Ἰονίαν τέμνων θάλασσαν
Ἀρέθοισαν ἐπὶ κράναν παρ' Αἰτναῖον ξένον,

ὃς Συρακόσσαισι νέμει βασιλεύς Στρ. δ'.
πρᾶΰς ἀστοῖς, οὐ φθονέων ἀγαθοῖς, ξείνοις δὲ θαυμαστὸς πατήρ.
τῷ μὲν διδύμας χάριτας,
εἰ κατέβαν ὑγίειαν ἄγων χρυσέαν κῶμόν τ' ἀέθλων Πυθίων αἴγλαν στεφάνοις,
τοὺς ἀριστεύων Φερένικος ἕλεν Κίρρᾳ ποτέ·
ἀστέρος οὐρανίου φαμὶ τηλαυγέστερον κείνῳ φάος
ἐξικόμαν κε βαθὺν πόντον περάσαις.

ἀλλ' ἐπεύξασθαι μὲν ἐγὼν ἐθέλω Ἀντ. δ'.
Ματρί, τὰν κοῦραι παρ' ἐμὸν πρόθυρον σὺν Πανὶ μέλπονται θαμά
σεμνὰν θεὸν ἐννύχιαι.
εἰ δὲ λόγων συνέμεν κορυφάν, Ἱέρων, ὀρθὰν ἐπίστᾳ, μανθάνων οἷσθα προτέρων·
ἓν παρ' ἐσλὸν πήματα σύνδυο δαίονται βροτοῖς
ἀθάνατοι. τὰ μὲν ὢν οὐ δύνανται νήπιοι κόσμῳ φέρειν,
ἀλλ' ἀγαθοί, τὰ καλὰ τρέψαντες ἔξω.

τὶν δὲ μοῖρ' εὐδαιμονίας ἔπεται. Ἐπ. δ'.
λαγέταν γάρ τοι τύραννον δέρκεται,
εἴ τιν' ἀνθρώπων, σ' ὁ μέγας πότμος. αἰὼν δ' ἀσφαλὴς
οὐκ ἔγεντ' οὔτ' Αἰακίδᾳ παρὰ Πηλεῖ
οὔτε παρ' ἀντιθέῳ Κάδμῳ· λέγονται μὰν βροτῶν
ὄλβον ὑπέρτατον οἳ σχεῖν, οἵτε καὶ χρυσαμπύκων
μελπομενᾶν ἐν ὄρει Μοισᾶν καὶ ἐν ἑπταπύλοις

V. 69. *Ἀρέθοισαν* scripsi, v. *Ἀρέθουσαν*. — V. 71. *οὐ φθονέων*, Hecker *εὐφρονέων*. — *ξείνοις*, PcVb *ξένοις*. — *δὲ*, VbPc *τε*. — V. 73. *κῶμόν τ' ἀέθλων*. Aliud videtur legisse sch. ad v. 1: *εἰς ἀμφοτέρας τὰς νίκας τὸν ἐπίνικον συντάττει, δι' ὧν ὀνομάζει στεφάνους [δὲ θαλῶν] καὶ κώμους ἐθλων*. — V. 74. *ἕλεν* GGuP12, *ἕλε* Pc ut vulgo, *ἑλ' ἐν* Boeckh. — V. 76. *πόντον*, *πόρον* AdP1Vbdf. — *περάσαις* R, *περάσσαις* Vbdf, *περάσας* AG Gu, *περήσας* Bc, *περάσσας* P1Pc. — V. 79. *σεμνὰν*, Vd *σεμνὸν*. — V. 81. *σύνδυο*, *σὺν δύο* GuVf. — *δαίονται*, Sch. Pyth. V. 74. *δέδονται*, sed *δαίονται* Sch. Ol. I. 93., Plut. cons. ad Apoll. 11. *δαίνυνται* (Dübner *δαίονται*). — V. 85. *τοι* om. lemma sch., *που* exhibet A. — V. 86. *σ' ὁ μέγας* scripsi, vulgo *ὁ μέγας*, nam *λαγέταν γὰρ τεὶ τύραννον* non ausim scribere. — V. 88. *μὰν* AdLbP2Vf, *γε μὰν* ARGGuPcP1Vbd.

Digitized by Google

ἄϊον Θήβαις, ὁπόθ' Ἁρμονίαν γᾶμεν βοῶπιν,
ὁ δὲ Νηρέος εὐβούλου Θέτιν παῖδα κλυτάν.

καὶ θεοὶ δαίσαντο παρ' ἀμφοτέροις, Στρ. ε'. 165
καὶ Κρόνου παῖδας βασιλῆας ἴδον χρυσέαις ἐν ἕδραις,
ἕδνα τε
δέξαντο· Διὸς δὲ χάριν
ἐκ προτέρων μεταμειψάμενοι καμάτων ἔστασαν ὀρθὰν
καρδίαν. ἐν δ' αὖτε χρόνῳ 170
τὸν μὲν ὀξείαισι θύγατρες ἐρήμωσαν πάθαις
εὐφροσύνας μέρος αἱ τρεῖς· ἀτὰρ λευκωλένῳ γε Ζεὺς πατήρ 175
ἤλυθεν ἐς λέχος ἱμερτὸν Θυώνᾳ.

τοῦ δὲ παῖς, ὅνπερ μόνον ἀθανάτα Ἀντ. ε'.
τίκτεν ἐν Φθίᾳ Θέτις, ἐν πολέμῳ τόξοις ἀπὸ ψυχὰν λιπών 180
ὦρσεν πυρὶ καιόμενος
ἐκ Δαναῶν γόον. εἰ δὲ νόῳ τις ἔχει θνατῶν ἀλαθείας
ὁδόν, χρὴ πρὸς μακάρων 185
τυγχάνοντ' εὖ πασχέμεν. ἄλλοτε δ' ἀλλοῖαι πνοαί
ὑψιπετᾶν ἀνέμων. ὄλβος οὐκ ἐς μακρὸν ἀνδρῶν ἔρχεται,
ὃς πολὺς εὖ τ' ἂν ἐπιβρίσαις ἔπηται. 190

σμικρὸς ἐν σμικροῖς, μέγας ἐν μεγάλοις Ἐπ. ε'.
ἔσσομαι· τὸν δ' ἀμφέποντ' αἰεὶ φρασίν
δαίμον' ἀσκήσω κατ' ἐμὰν θεραπεύων μαχανάν.
εἰ δέ μοι πλοῦτον θεὸς ἄβρὸν ὀρέξαι, 195
ἐλπίδ' ἔχω κλέος εὑρέσθαι κεν ὑψηλὸν πρόσω.
Νέστορα καὶ Λύκιον Σαρπηδόν', ἀνθρώπων φάτις,
ἐξ ἐπέων κελαδεννῶν, τέκτονες οἷα σοφοί 200
ἄρμοσαν, γινώσκομεν. ἀ δ' ἀρετὰ κλεινα῀ις ἀοιδα῀ις
χρονία τελέθει. παύροις δὲ πράξασθ' εὐμαρές. 205

V. 98. *γε Ζεὺς*, Hermann *γ' αὖ Ζεὺς*. — V. 101. *λιπών*, Hecker *βαλών*. — V. 102. *ὦρσεν*, Pc *ὤρσεν ἐν*. — V. 105. *ὄλβος* LbAdP2, *ὄλβος δ'* Sch. ARBc*γ*GP1PcGuVbd. Deinde Hermann *ὄλβος ἀνδρῶν ἐς μακρὸν | οὐκ ἔρχεται*. — V. 106. *ὃς πολὺς εὖ τ' ἂν* scripsi lenissima mutatione, libri *ὃς πολὺς εὖτ' ἄν*, nisi quis deleta particula *ἄν* praeferat *ἠΰ τ'*. Omnes vitiosum existimarunt *ὃς πολὺς*, quare Dissen *παμπολὺς*, Hermann *ἅπλετος* vel *ἄσπετος* (hoc ego quoque et Schneidewin,) Kayser *θεύμορος*, Rauchenstein *ὄλβος ἀνδρῶν ἐς μακρὸν οὐκ ἀσφαλὴς ἔρχεται*. sed *πολὺς* iam tuetur proverbium vetus, quod Pindaro obversatur, *τίκτει τοι κόρος ὕβριν, ὅταν πολὺς ὄλβος ἕπηται*. — *ἐπιβρίσαις* Boeckh, libri *ἐπιβρίσας*, Lb *ἐπομβίσας*. — V. 108. *τὸν δ'* libri ut videtur omnes et sch., *τὸν* edd. rec. casu, ut videtur. — *φρασίν* RAdVbdfLbP2Gu, v. *φρεσίν*. — V. 111. *ὑψηλὸν πρόσω*, Pc *ὑψηλῶ προσώπω*. — V. 114. *γινώσκομεν*, v. *γιγνώσκομεν*, lemma sch. *γινωσκομένα δ'*.

Digitized by Google

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Δ'.

ΑΡΚΕΣΙΛΑι ΚΥΡΗΝΑΙΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

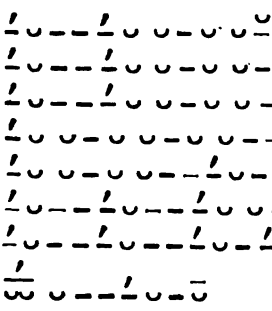

Epodi.

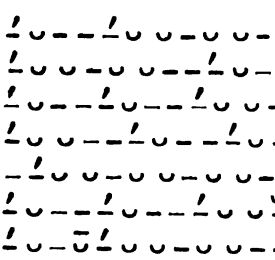

Σάμερον μὲν χρή σε παρ' ἀνδρὶ φίλῳ Στρ. α'.
στᾶμεν, εὐΐππου βασιλῆϊ Κυράνας, ὄφρα κωμάζοντι σὺν Ἀρχεσίλᾳ,
Μοῖσα, Λατοίδαισιν ὀφειλόμενον Πυθῶνί τ' αὔξῃς οὖρον ὕμνων, 5

V. 2. στᾶμεν Boeckh, v. στάμεν.

Digitized by Google

ἔνθα ποτὲ χρυσέων Διὸς αἰητῶν πάρεδρος
οὐκ ἀποδάμου Ἀπόλλωνος τυχόντος ἱρέα
χρῆσεν οἰκιστῆρα Βάττον καρποφόρου Λιβύας, ἱεράν
νᾶσον ὡς ἤδη λιπὼν κτίσσειεν εὐάρματον
πόλιν ἐν ἀργινόεντι μαστῷ,

καὶ τὸ Μηδείας ἔπος ἀγκομίσαιθ' Ἀντ. α'.
ἑβδόμᾳ καὶ σὺν δεκάτᾳ γενεᾷ Θήραιον, Αἰήτα τό ποτε ζαμενής
παῖς ἀπέπνευσ' ἀθανάτου στόματος, δέσποινα Κόλχων. εἶπε δ' οὕτως
ἡμιθέοισιν Ἰάσονος αἰχματᾶο ναύταις·
Κέκλυτε, παῖδες ὑπερθύμων τε φωτῶν καὶ θεῶν·
φαμὶ γὰρ τᾶσδ' ἐξ ἁλιπλάκτου ποτὲ γᾶς Ἐπάφοιο κόραν
ἀστέων ῥίζαν φιτεύσεσθαι μελησίμβροτον
Διὸς ἐν Ἄμμωνος θεμέθλοις.

Ἐπ. α'.
ἀντὶ δελφίνων δ' ἐλαχυπτερύγων ἵππους ἀμείψαντες θοάς,
ἁνία τ' ἀντ' ἐρετμᾶν δίφρους τε νωμάσοισιν ἀελλόποδας.
κεῖνος ὄρνις ἐκτελευτάσει μεγαλᾶν πολίων
ματρόπολιν Θήραν γενέσθαι, τόν ποτε Τριτωνίδος ἐν προχοαῖς
λίμνας θεῷ ἀνέρι εἰδομένῳ γαῖαν διδόντι
ξείνια πρῴραθεν Εὔφαμος καταβάς
δέξατ'· αἴσιον δ' ἐπί οἱ Κρονίων Ζεὺς πατὴρ ἔκλαγξε βροντάν·

ἀνίκ' ἄγκυραν ποτὶ χαλκόγεννν Στρ. β'.

V. 4. *αἰητῶν* A, *αἰετῶν* libri, *ὀρνίχων* Heyne. — V. 5. *τυχόντος* libri ut videtur omnes praeter, Lb, qui *τυχόντος γ'* quod Schmid coniecit. — *ἱρέα* Boeckh, *ἰέρεα* A, *ἴέρεια* libri et sic sch. *ἴέρεα· μὴ ἴέρεια· καὶ τὸ ἴέρεα προπαροξυτόνως τονιστέον.* — V. 7. *κτίσσειεν* Gu, v. *κτίσειεν.* — V. 8. *ἀργινόεντι* sch. et libri praeter P2, qui *ἀργήεντι*, unde Hermann *ἀργάεντι*, sed *ἀργινόεις* antepenultimam producit, nec refragantur epicorum loci. Ab *ἀργός* descendit non solum *ἀργεινός* (*ἀργηνός*), sed etiam *ἀργεννός* et *ἀργῖνος* (*ἀργινός*?), unde promontorium quod Thucydides VIII, 34 *Ἀργῖνον* vocat, Stephano Byz. *Ἀργεννόν* dicitur, et insulae modo *Ἀργινοῦσαι* modo *Ἀργεννοῦσαι* appellantur. — V. 9. *ἀγκομίσαιθ'*, lemma sch. etiam *ἀγκομίσαι.* — V. 12. *αἰχματᾶο*, Pc *αἰχμάτοιο.* — V. 14. *ἁλιπλάκτου* PcGGu et unus sch., *ἁλιπλάγκτου* vulgo et sic lemma sch. et paraphr. — V. 18. *ἐρετμᾶν* APc, vulgo *ἐρετμῶν*. cf. Hesych: *ἐρετμαῖς· κώπαις.* — *νωμάσοισιν*, A *νωμάσουσιν.* — V. 19. *μεγαλᾶν* Boeckh, v. *μεγάλαν.* — V. 22. *πρῴραθεν*, legebatur *πρώραθεν.*

Digitized by Google

ναῖ κρημνάντων ἐπέτοσσε, Θοᾶς Ἀργοῦς χαλινόν. δώδεκα δὲ πρότερον
ἁμέρας ἐξ Ὠκεανοῦ φέρομεν νώτων ὕπερ γαίας ἐρήμων
εἰνάλιον δόρυ, μήδεσιν ἀνσπάσσαντες ἀμοῖς.
τοντάκι δ' οἰοπόλος δαίμων ἐπῆλθεν, φαιδίμαν
ἀνδρὸς αἰδοίου πρόσοψιν θηκάμενος· φιλίων δ' ἐπέων
ἄρχετο, ξείνοις ἅτ' ἐλθόντεσσιν εὐεργέταις
δεῖπν' ἐπαγγέλλοντι πρῶτον.

ἀλλὰ γὰρ νόστου πρόφασις γλυκεροῦ Ἀντ. β'.
κώλυεν μεῖναι. φάτο δ' Εὐρύπυλος Γαιάοχου παῖς ἀφθίτου Ἐννοσίδα
ἔμμεναι· γίνωσκε δ' ἐπειγομένους· ἀν δ' εὐθὺς ἁρπάξαις ἀρούρας
δεξιτερᾷ πρότυχὸν ξένιον μάστευσε δοῦναι.
οὐδ' ἀπίθησέ ἵν, ἀλλ' ἥρως ἐπ' ἀκταῖσιν θορών,
χειρί οἱ χεῖρ' ἀντερείσαις δέξατο βώλακα δαιμονίαν.
πείθομαι δ' αὐτὰν κατακλυσθεῖσαν ἐκ δούρατος
ἐναλίᾳ βᾶμεν σὺν ἅλμᾳ

Ἐπ. β'.
ἑσπέρας ὑγρῷ πελάγει σπομέναν. ἦ μάν νιν ὦτρυνον θαμά
λυσιπόνοις θεραπόντεσσιν φυλάξαι· τῶν δ' ἐλάθοντο φρένες·
καί νυν ἐν τᾷδ' ἄφθιτον νάσῳ κέχυται Λιβύας
εὐρυχόρου σπέρμα πρὶν ὥρας. εἰ γὰρ οἵκοι νιν βάλε παρ χθόνιον
Ἅιδα στόμα, Ταίναρον εἰς ἱερὰν Εὔφαμος ἐλθών,
υἱὸς ἱππάρχου Ποσειδάωνος ἄναξ,
τόν ποτ' Εὐρώπα Τιτυοῦ θυγάτηρ τίκτε Καφισοῦ παρ' ὄχθαις·

τετράτων παίδων κ' ἐπιγεινομένων Στρ. γ'.

V. 27. εἰνάλιον, Pc ἐνάλιον. — ἀνσπάσσαντες, Pc ἀσσπάσαντες. — V. 30. ἄρχετο Pc Sch., ἄρχεται AGGuLbVbdfP12. — V. 34. γίνωσκε, vulgo γίγνωσκε. — ἁρπάξαις R, v. ἁρπάξας. — V. 35. προτυχὸν, Pc a m. s. προστυχὸν, Sch. προτυχὸν] Χαῖρις δέ φησι δεῖν γράφειν παρατυχόν, sed RG προτυχὸν om. lemmate. — V. 36. ἀπίθησέ ἵν Hermann, nisi quod ἵν scripsit, v. ἀπίθησέ νιν. — V. 37. ἀντερείσαις R(Bc), v. ἀντερείσας. — V. 39. ἐναλίᾳ libri et Sch., ἐναλίου I. Fr. Meyer, ἐναλίαν Hermann. — βᾶμεν Boeckh, v. βάμεν. — V. 40. ἑσπέρας, Hecker ἐς πέρας. — ὦτρυνον PcP2G, v. ὄτρυνον. — V. 41. λυσιπόνοις, Hecker ῥυσιπόνοις. — V. 42. ἄφθιτον, paraphr. ἀφθίτῳ. — V. 43. εὐρυχόρου, εὐρυχώρου Pc schol. — V. 44. Ἅιδα Boeckh, v. Ἅΐδα. — V. 46. τίκτε, Pc τίκτει.

Digitized by Google

αἷμά οἱ κείναν λάβε σὺν Λαναοῖς εὐρεῖαν ἄπειρον. τότε γὰρ μεγάλας
ἐξανίστανται Λακεδαίμονος Ἀργείου τε κόλπου καὶ Μυκηνᾶν.
νῦν γε μὲν ἀλλοδαπᾶν κριτὸν εὑρήσει γυναικῶν
ἐν λέχεσιν γένος, οἵ κεν τάνδε σὺν τιμᾷ Θεῶν
νᾶσον ἐλθόντες τέκωνται φῶτα κελαινεφέων πεδίων
δεσπόταν· τὸν μὲν πολυχρύσῳ ποτ' ἐν δώματι
Φοῖβος ἀμνάσει θέμισσιν

Πύθιον ναὸν καταβάντα χρόνῳ Ἀντ. γ'.
ὑστέρῳ νάεσσι πολεῖς ἀγαγὲν Νείλοιο πρὸς πῖον τέμενος Κρονίδα.
ἦ ῥα Μηδείας ἐπέων στίχες. ἔπταξαν δ' ἀκίνητοι σιωπᾷ
ἥρωες ἀντίθεοι πυκινὰν μῆτιν κλύοντες.
ὦ μάκαρ υἱὲ Πολυμνάστου, σὲ δ' ἐν τούτῳ λόγῳ
χρησμὸς ὤρθωσεν μελίσσας Δελφίδος αὐτομάτῳ κελάδῳ·
ἅ σε χαίρειν ἐστρὶς αὐδάσαισα πεπρωμένον
βασιλέ' ἄμφανεν Κυράνᾳ,

Ἐπ. γ'.
δυσθρόου φωνᾶς ἀνακρινόμενον ποινὰ τίς ἔσται πρὸς Θεῶν.
ἦ μάλα δὴ μετὰ καὶ νῦν, ὥτε φοινικανθέμου ἦρος ἀκμᾷ,
παισὶ τούτοις ὄγδοον θάλλει μέρος Ἀρκεσίλας·
τῷ μὲν Ἀπόλλων ἅ τε Πυθὼ κῦδος ἐξ ἀμφικτιόνων ἔπορεν
ἱπποδρομίας. ἀπὸ δ' αὐτὸν ἐγὼ Μοίσαισι δώσω
καὶ τὸ πάγχρυσον νάκος κριοῦ· μετὰ γάρ
κεῖνο πλευσάντων Μινυᾶν, Θεόπομποί σφισιν τιμαὶ φύτευθεν.

τίς γὰρ ἀρχὰ δέξατο ναυτιλίας; Στρ. δ'.

V. 50. μὲν, Pc Sch. μὰν. — V. 51. τάνδε, Pc τάνσε cum gl. εἰς τήνδε. — V. 54. ἀμνάσει ABcP1, ἀμμνάσει Pc ut vulgo, ἀμμάσει Lb. — V. 55. χρόνῳ Boeckh, libri et sch. χρόνῳ δ', quod tuetur Herm., qui, cum ei suspecta sit forma πολεῖς, corrigit νάεσσί ποτ' εἰσανάγει. — V. 56. ἀγαγὲν Pc et vulgo, GGu ἄγαγε, P2 ἄγαγεν, Vb αγαγε. Boeckh ἀγαγεῖν. — V. 57. ἦ ῥα, Boeckh coni. αἳ ῥα. — ἔπταξαν, Pc ἔπτασαν. — V. 61. ἐστρὶς Boeckh, libri εἰς τρὶς vel εἰστρὶς. — V. 62. Κυράνᾳ Sch. BcGGuVbdfP12, vulgo Κυράνας. — V. 64. ὥτε scripsi, v. ὥστε, om. BcγGP1Vbdf, hinc in Bγ interpolatum πού γε φοιν., in Bc φοινικανθέμου τε. — ἀκμᾷ, ἐν ἀκμᾷ PcBcGGuVb. — V. 65. τούτοις, Bc τούτου, Emperius πασὶν οὗτος. — μέρος, Pc μέλος. — V. 66. ἀμφικτιόνων Boeckh, vulgo Ἀμφικτυόνων. — V. 70. ἀρχὰ δέξατο, Pc ἄρχ' ἐδέξατο, Sch. ἀρχὰ ἐδέξατο.

Digitized by Google

τίς δὲ κίνδυνος κρατεροῖς ἀδάμαντος δῆσεν ἅλοις; θέσφατον ἦν Πελίαν
ἐξ ἀγανῶν Αἰολιδᾶν θανέμεν χείρεσσιν ἢ βουλαῖς ἀκάμπτοις.
ἦλθε δέ οἱ κρυόεν πυκινῷ μάντευμα θυμῷ,
παρ μέσον ὀμφαλὸν εὐδένδροιο ῥηθὲν ματέρος·
τὸν μονοκρήπιδα πάντως ἐν φυλακᾷ σχεθέμεν μεγάλᾳ,
εἴτ' ἂν αἰπεινῶν ἀπὸ σταθμῶν ἐς εὐδείελον
χθόνα μόλῃ κλειτᾶς Ἰωλκοῦ,

ξεῖνος αἴτ' ὢν ἀστός. ὁ δ' ἄρα χρόνῳ Ἀντ. δ'.
ἵκετ' αἰχμαῖσιν διδύμαισιν ἀνὴρ ἔκπαγλος· ἐσθὰς δ' ἀμφότερόν νιν ἔχεν,
ἃ τε Μαγνήτων ἐπιχώριος ἁρμόζοισα θαητοῖσι γυίοις,
ἀμφὶ δὲ παρδαλέᾳ στέγετο φρίσσοντας ὄμβρους·
οὐδὲ κομᾶν πλόκαμοι κερθέντες ᾤχοντ' ἀγλαοί,
ἀλλ' ἅπαν νῶτον καταίθυσσον. τάχα δ' εὐθὺς ἰὼν σφετέρας
ἐστάθη γνώμας ἀταρβάτοιο πειρώμενος
ἐν ἀγορᾷ πλήθοντος ὄχλου.

Ἐπ. δ'.
τὸν μὲν οὐ γίνωσκον· ὀπιζομένων δ' ἔμπας τις εἶπεν καὶ τόδε·
Οὔ τί που οὗτος Ἀπόλλων, οὐδὲ μὰν χαλκάρματός ἐστι πόσις
Ἀφροδίτας· ἐν δὲ Νάξῳ φαντὶ θανεῖν λιπαρᾷ
Ἰφιμεδείας παῖδας, Ὦτον καὶ σέ, τολμάεις Ἐφιάλτα ἄναξ.
καὶ μὰν Τιτυὸν βέλος Ἀρτέμιδος θήρευσε κραιπνόν,
ἐξ ἀνικάτου φαρέτρας ὀρνύμενον,
ὄφρα τις τᾶν ἐν δυνατῷ φιλοτάτων ἐπιψαύειν ἐρᾶται.

τοὶ μὲν ἀλλάλοισιν ἀμειβόμενοι Στρ. ε'.
γάρυον τοιαῦτ'· ἀνὰ δ' ἡμιόνους ξεστᾷ τ' ἀπήνᾳ προτροπάδαν Πελίας

V. 71. ἅλοις, Pc δεσμοῖς. — V. 72. ἀκάμπτοις P2, ἀγνάμπτοις GuVb, vulgo ἀκηράμπτοις. — V. 77. κλειτᾶς, Pc κλυτᾶς. — V. 78. αἴτ', Thiersch εἴτ'. — ἄρα Boeckh, v. ἄρα. — V. 79. νιν Boeckh, v. μιν. — V. 81. παρδαλέᾳ GGu, vulgo παρδαλέα. — V. 82. κομᾶν, schol. κόμαν. — ᾤχοντ' Boeckh, v. οἴχοντ'. — V. 83. καταίθυσσον, Pc καταίθυσσαν. — V. 84. ἀταρβάτοιο R et Tzetz. Lyc. 175., libri et sch. ἀταρβάκτοιο (Pc ἀταρβάκτοις). Hermann ἀταρμύκτοιο. — V. 86. γίνωσκον, v. γίγνωσκον. — εἶπεν καὶ, Heyne εἶπεσκεν. — V. 89. Ἐφιάλτα Sch. et libri (G ἐφιαλτα), Ἐπιάλτα sch. Od. XI. 308., Cramer An. P. III. 472. et sic vulgo ap. Pind. — V. 92. ἐρᾶται, legebatur ἔρανται.

Digitized by Google

ἵκετο σπεύδων· τάφε δ' αὐτίκα παπτάναις ἀρίγνωτον πέδιλον
δεξιτερῷ μόνον ἀμφὶ ποδί. κλέπτων δὲ θυμῷ
δεῖμα προξέννεπε· Ποίαν γαῖαν, ὦ ξεῖν', εὔχεαι
πατρίδ' ἔμμεν; καὶ τίς ἀνθρώπων σε χαμαιγενέων πολιᾶς
ἐξανῆκεν γαστρός; ἐχθίστοισι μὴ ψεύδεσιν
καταμιάναις εἰπὲ γένναν.

τὸν δὲ θαρσήσαις ἀγανοῖσι λόγοις Ἀντ. ε'.
ὧδ' ἀμείφθη· Φαμὶ διδασκαλίαν Χείρωνος οἴσειν. ἄντροθε γὰρ νέομαι
παρ Χαρικλοῦς καὶ Φιλύρας, ἵνα Κενταύρου με κοῦραι θρέψαν ἀγναί.
εἴκοσι δ' ἐκτελέσαις ἐνιαυτοὺς οὔτε ἔργον
οὔτ' ἔπος ἐκτράπελον κείνοισιν εἰπὼν ἰκόμαν
οἶκαδ', ἀρχαίαν κομίζων πατρὸς ἐμοῦ, βασιλευομέναν
οὐ κατ' αἶσαν, τάν ποτε Ζεὺς ὤπασεν λαγέτᾳ
Αἰόλῳ καὶ παισί, τιμάν.

Ἐπ. ε'.
πεύθομαι γάρ νιν Πελίαν ἄθεμιν λευκαῖς πιθήσαντα φρασίν
ἀμετέρων ἀποσυλᾶσαι βιαίως ἀρχεδικᾶν τοκέων·
τοί μ', ἐπεὶ πάμπρωτον εἶδον φέγγος, ὑπερφιάλου
ἀγεμόνος δείσαντες ὕβριν, κᾶδος ὡσείτε φθιμένου δνοφερόν
ἐν δώμασι θηκάμενοι, μίγα κωκυτῷ γυναικῶν
κρύβδα πέμπον σπαργάνοις ἐν πορφυρέοις,

V. 95. παπτάναις Boeckh, παπτήνας AR libri. — V. 97. προξέννεπε, Pc προσήνεπε et deinde ὦ ξέν'. — V. 98. χαμαιγενέων, Gu χαμαιπετέων. — V. 99. ἐχθίστοισι, Hecker αἰσχίστοισι. — V. 100. καταμιάναις, Bc καταμιάνας. Sch. fort. καταμιάνης legit. — V. 101. θαρσήσαις, θαρσήσας ARLbVdf, θαῤῥήσας GuGVb. — V. 103. Χαρικλοῦς BcγGGuP12Vbdf, Χαρικλᾶς Pc, Χαρικλοῖς AR et Bγ in m. — κοῦραι, Pc κόραι. — V. 104. ἐκτελέσαις ARBc sch., ἐκτελέσας BγVbGuG, ἐκτελέσσας VdfP1. — V. 105. ἐκτράπελον Heyne, et sic schol. haud dubie legit, ἐντράπελον ARBcγPcP1 VbdfGu atque etiam sch., εὐτράπελον GP2(Lb). — V. 106. ἀρχαίαν cum grammatici pro substantivo ἀρχήν dictum esse existimarent, Chaeris coni. ἀρχὰν ἀγκομίζων. — κομίζων, Hecker κομίξων. — V. 109. νιν Boeckh et fort. P12, μιν ARPcVbdf Sch. — V. 110. ἀμετέρων et ἀρχεδικᾶν Chaeris correxit, cum olim legeretur ἀμετέραν et ἀρχεδίκαν, libri Chaeridis coniecturam exhibent, nisi quod Pc ἀρχαὶ δικᾶν. — V. 113. μίγα κωκυτῷ Pc GGuP1Vbdf, μέγα κ. P2, vulgo μετὰ κωκυτῷ, et sic videtur Sch. legisse.

Digitized by Google

νυκτὶ κοινάσαντες ὁδόν, Κρονίδᾳ δὲ τράφεν Χείρωνι δῶκαν. 205

ἀλλὰ τούτων μὲν κεφάλαια λόγων Στρ. ς'.
ἴσπε. λευκίππων δὲ δόμους πατέρων, κεδνοὶ πολῖται, φράσσατέ μοι σαφέως·
Αἴσονος γὰρ παῖς, ἐπιχώριος οὐ ξείναν ἱκοίμαν γαῖαν ἄλλων. 210
Φὶρ δέ με θεῖος Ἰάσονα κικλήσκων προςηύδα.
ὣς φάτο. τὸν μὲν ἐςελθόντ' ἔγνον ὀφθαλμοὶ πατρός·
ἐκ δ' ἄρ' αὐτοῦ πομφόλυξαν δάκρυα γηραλέων γλεφάρων· 215
ἂν πέρι ψυχὰν ἐπεὶ γάθησεν, ἐξαίρετον
γόνον ἰδὼν κάλλιστον ἀνδρῶν.

καὶ κασίγνητοί σφισιν ἀμφότεροι Ἀντ. ς'. 220
ἦλυθον κείνου γε κατὰ κλέος· ἐγγὺς μὲν Φέρης κράναν Ὑπερῆδα λιπών,
ἐκ δὲ Μεσσάνας Ἀμυθάν· ταχέως δ' Ἄδματος ἶκεν καὶ Μέλαμπος
εὐμενέοντες ἀνεψιόν. ἐν δαιτὸς δὲ μοίρᾳ 225
μειλιχίοισι λόγοις αὐτοὺς Ἰάσων δέγμενος,
ξεῖνι' ἁρμόζοντα τεύχων, πᾶσαν ἐν εὐφροσύναν τάνυεν, 230
ἀθρόαις πέντε δραπὼν νύκτεσσιν ἔν θ' ἁμέραις
ἱερὸν εὐζωᾶς ἄωτον.

Ἐπ. ς'.
ἀλλ' ἐν ἕκτᾳ πάντα λόγον θέμενος σπουδαῖον ἐξ ἀρχᾶς ἀνήρ 235
συγγενέσιν παρεκοινᾶθ'· οἱ δ' ἐπέσποντ'. αἶψα δ' ἀπὸ κλισιᾶν
ὦρτο σὺν κείνοισι. καί ῥ' ἦλθον Πελία μέγαρον·

V. 115. τράφεν, A τραφέν. — V. 118. Αἴσονος, Pc Αἴσωνος. — ἱκοίμαν Hermann, libri et schol. ἱκόμαν. — V. 120. ἐςελθόντ', Pc εἰσελθόντ'. — ἔγνον BcGuLbVbdf, ἔγνων ARBγGP12Pc. — V. 121. γλεφάρων ARGLb Bcγ, βλεφάρων Pc alii. — V. 122. πέρι Herm., v. περί. — V. 125. Ὑπερῆδα Hermann, v. Ὑπερηΐδα. — V. 126. Ἀμυθάν, Lb Ἀμυθών. — ἶκεν sch. AGBγGuLb, ἵκε PcP12, ἦκεν vulgo. — V. 127. εὐμενέοντες, P1 εὐμενέοντος. — V. 129. τεύχων, P2 τεύξων. — πᾶσαν ἐν Bc, πᾶσαν ἐς vel εἰς reliqui, Scholiasta interpretatur πᾶσαν εὐφροσύνην ἐξέτεινεν. Coniicio: πᾶσαν ἐϋφροσύναν τάνυεν. — V. 131. εὐζωᾶς, malim εὐζῴας. — V. 134. Πελία μέγαρον ARBγGP12GuLb(Pc), Πελία μεγάρων Vbdf, μέγαρον Πελία vulgo et sic vel μέγαρον Πελία δ' Bc.

Digitized by Google

ἐσσύμενοι δ' εἶσω κατέσταν· τῶν δ' ἀκούσαις αὐτὸς ὑπαντίασεν 240
Τυρσοῦς ἐρασιπλοκάμου γενεά· πραῢν δ' Ἰάσων
μαλθακᾷ φωνᾷ ποτιστάζων ὄαρον
βάλλετο κρηπῖδα σοφῶν ἐπέων· Παῖ Ποσειδᾶνος Πετραίου, 245

ἐντὶ μὲν θνατῶν φρένες ὠκύτεραι Στρ. ζ'.
κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας δόλιον, τραχεῖαν ἑρπόντων πρὸς ἔπιβδαν ὅμως·
ἀλλ' ἐμὲ χρὴ καὶ σὲ θεμισσαμένους ὀργὰς ὑφαίνειν λοιπὸν ὄλβον.
εἰδότι τοι ἐρέω· μία βοῦς Κρηθεῖ τε μάτηρ
καὶ θρασυμήδεϊ Σαλμωνεῖ· τρίταισιν δ' ἐν γοναῖς
ἄμμες αὖ κείνων φυτευθέντες σθένος ἀελίου χρύσεον
λεύσσομεν. Μοῖραι δ' ἀφίσταντ', εἴ τις ἔχθρα πέλει ὁμογόνοις, αἰδῶ καλύψαι.

οὐ πρέπει νὼ χαλκοτόροις ἐν ὄφεσιν Ἀντ. ζ'.
οὐδ' ἀκόντεσσιν μεγάλαν προγόνων τιμὰν δάσασθαι. μῆλά τε γάρ τοι ἐγώ
καὶ βοῶν ξανθὰς ἀγέλας ἀφίημι' ἀγρούς τε πάντας, τοὺς ἀπούραις
ἀμετέρων τοκέων νέμεαι, πλοῦτον πιαίνων·
κοὔ με πρενεῖ τεὸν οἶκον ταῦτα πορσύνοντ' ἄγαν·
ἀλλὰ καὶ σκᾶπτον μόναρχον καὶ θρόνος, ᾧ ποτε Κρηθείδας
ἐγκαθίζων ἱππόταις εὖθυνε λαοῖς δίκας.
τὰ μὲν ἄνευ ξυνᾶς ἀνίας

Ἐπ. ζ'.
λῦσον ἄμμιν, μή τι νεώτερον ἐξ αὐτῶν ἀνασταίη κακόν.

V. 135. εἶσω, Pc ἔσω. — ἀκούσαις R et libri aliquot, ἀκούσας ABcGu Vbdf. — αὐτὸς, sch. αὐτοῖς videtur legisse. — ὑπαντίασεν AGGuP12VbdfPc, vulgo ὑπηντίασεν. — V. 136. ἐρασιπλοκάμου, P2 καλλιπλοκάμου. — γενεά, Pc γέννα, idem πραῢν δ' Ἰ. μαλθακᾷ om. — V. 140. ἔπιβδαν scripsi, v. ἐπίβδαν. — V. 141. ὀργὰς, Hecker ὀρθὰν. — V. 145. ἀφίσταντ', Chaeris coni. ἀφισταντ'. — V. 146. αἰδῶ, Pc αἰδώ, Hermann αἰδοῖ. Hecker ὁμογόνοις· αἰδὼς καλέψαι. — V. 147. νὼ Pc (G a m. pr.), νᾷ Bγ, νῷν Gu Vdf, νῶιν sch. et vulgo. — V. 148. μεγάλαν, P2 μεγάλων. — μῆλα, Heyne μᾶλα. — V. 149. τοὺς, Pc οὓς. — V. 152. ἀλλὰ καὶ, Pc ἀλλὰ. — θρόνος ARGBγP12VdfLbPc Sch., θρόνον BcVbGu, unde ἀλλὰ σὺ σκ. μ. καὶ θρόνον coniicere possis. — V. 153. λαοῖς, Pc λαοῖσι. Post δίκας plene interpunxi. — V. 155. ἄμμιν, Pc ἄμμι. — ἀνασταίη Ahrens, ἀναστάιη sch. et Pc in m., unde Hermann ἀναστῇ, PCGu et aliquot libri ἀναστήσῃ, idque etiam sch. reperit; ARGP12Vbdf ἀναστήσῃς.

Digitized by Google

ὣς ἄρ' ἔειπεν. ἀχασκᾶ δ' ἀγόρευσεν καὶ Πελίας· Ἔσομαι
τοῖος. ἀλλ' ἤδη με γηραιὸν μέρος ἁλικίας
ἀμφιπολεῖ· σὸν δ' ἄνθος ἥβας ἄρτι κυμαίνει· δύνασαι δ' ἀφελεῖν
μᾶνιν χθονίων. κέλεται γὰρ ἐὰν ψυχὰν κομίξαι
Φρίξος ἐλθόντας πρὸς Αἰήτα θαλάμους
δέρμα τε κριοῦ βαθύμαλλον ἄγειν, τῷ ποτ' ἐκ πόντου σαώθη

ἔκ τε ματρυιᾶς ἀθέων βελέων. Στρ. η',
ταῦτά μοι θαυμαστὸς ὄνειρος ἰὼν φωνεῖ. μεμάντευμαι δ' ἐπὶ Κασταλίᾳ,
εἰ μετάλλατόν τι. καὶ ὡς τάχος ὀτρύνει με τεύχειν ναῒ πομπάν.
τοῦτον ἄεθλον ἑκὼν τέλεσον· καί τοι μοναρχεῖν
καὶ βασιλευέμεν ὄμνυμι προήσειν. καρτερός
ὅρκος ἄμμιν μάρτυς ἔστω Ζεὺς ὁ γενέθλιος ἀμφοτέροις.
σύνθεσιν ταύταν ἐπαινήσαντες οἱ μὲν κρίθεν·
ἀτὰρ Ἰάσων αὐτὸς ἤδη

ὦρνυεν κάρυκας ἐόντα πλόον Ἀντ. η'.
φαινέμεν παντᾶ. τάχα δὲ Κρονίδαο Ζηνος υἱοὶ τρεῖς ἀκαμαντομάχαι
ἦλθον Ἀλκμήνας θ' ἑλικοβλεφάρου Λήδας τε, δοιοὶ δ' ὑψιχαῖται
ἀνέρες, Ἐννοσίδα γένος, αἰδεσθέντες ἀλκάν,
ἔκ τε Πύλου καὶ ἀπ' ἄκρας Ταινάρου· τῶν μὲν κλέος
ἐσλὸν Εὐφάμου τ' ἐκράνθη σόν τε, Περικλύμεν' εὐρυβία.
ἐξ Ἀπόλλωνος δὲ φορμικτὰς ἀοιδᾶν πατὴρ
ἔμολεν, εὐαίνητος Ὀρφεύς.

Ἐπ. η'.
τέμπε δ' Ἑρμᾶς χρυσόραπις διδύμους υἱοὺς ἐπ' ἄρτυν πόνον

V. 156. ἀχασκᾶ δ' ἀγόρευσεν scripsi, vulgo ἀχᾶ δ' ἀνταγόρευσεν, sed Pc ἀγόρευσε. cf. Eust. Pro. 11. ἀλλὰ ἡ αἰμακουρία καὶ τὸ ἀχασκᾶ, δ δηλοῖ τὸ ἡσύχως κατὰ τὰ πρὸ τούτων δεδώρισται. — ἔσομαι τοῖος, Pc et lemma sch. ἔσσομαι τοιοῦτος. — V. 163. φωνεῖ, Sch. φώνει. — V. 167. ἄμμιν GuVb, ἄμμι reliqui. — μάρτυς, Gu μάρτυρ. — V. 169. ἀτὰρ, αὐτῷ Pc lemma sch. — V. 170. ὦρνυεν Boeckh, v. ὄρνυεν, Pc ὄρνυ. — V. 172. Ἀλκμήνας, AR Ἀλκμάνας. — V. 176. φορμικτὰς, P1 φορμιγκτὰς. — V. 178. πόνον, Gu πλόον.

Digitized by Google

τὸν μὲν Ἐχίονα, κεχλάδοντας ἥβᾳ, τὸν δ' Ἔρυτον. ταχέως δ'
ἀμφὶ Παγγαίου θέμεθλ' οἱ ναιετάοντες ἔβαν·
καὶ γὰρ ἑκὼν θυμῷ γελανεῖ θᾶσσον ἔντυνεν βασιλεὺς ἀνέμων
Ζήταν Κάλαΐν τε πατὴρ Βορέας, ἄνδρας πτεροῖσιν
νῶτα πεφρίκοντας ἄμφω πορφυρέοις.
τὸν δὲ παμπειθῆ γλυκὺν ἡμιθέοισιν πόθον ἔνδαιεν Ἥρα

ναὸς Ἀργοῦς, μή τινα λειπόμενον Στρ. θ'.
τὰν ἀκίνδυνον παρὰ ματρὶ μένειν αἰῶνα πέσσοντ', ἀλλ'
ἐπὶ καὶ θανάτῳ
φάρμακον κάλλιστον ἐᾶς ἀρετᾶς ἄλιξιν εὑρέσθαι σὺν ἄλλοις.
ἐς δ' Ἰαωλκὸν ἐπεὶ κατέβα ναυτᾶν ἄωτος,
λέξατο πάντας ἐπαινήσαις Ἰάσων. καί ῥά οἱ
μάντις ὀρνίχεσσι καὶ κλάροισι θεοπροπέων ἱεροῖς
Μόψος ἄμβασε στρατὸν πρόφρων. ἐπεὶ δ' ἐμβόλου
κρέμασαν ἀγκύρας ὕπερθεν,

χρυσέαν χείρεσσι λαβὼν φιάλαν Ἀντ. θ'.
ἀρχὸς ἐν πρύμνᾳ πατέρ' Οὐρανιδᾶν ἐγχεικέραυνον Ζῆνα,
καὶ ὠκυπόρους
κυμάτων ῥιπὰς ἀνέμων τ' ἐκάλει, νύκτας τε καὶ πόντου κελεύθους
ἄματά τ' εὔφρονα καὶ φιλίαν νόστοιο μοῖραν·
ἐκ νεφέων δέ οἱ ἀντάϋσε βροντᾶς αἴσιον
φθέγμα· λαμπραὶ δ' ἦλθον ἀκτῖνες στεροπᾶς ἀπορηγνύμεναι.
ἀμπνοὰν δ' ἥρωες ἔστασαν θεοῦ σάμασιν
πιθόμενοι· κάρυξε δ' αὐτοῖς

V. 179. κεχλάδοντας, Pc κεχλαδότας. — ταχέως δ', ταχέες δ' GGu PcVb, Boeckh delevit δ'. — V. 180. θέμεθλ' οἱ scripsi, v. θέμεθλα, quod om GPc. Boeckh θεμέθλοις scripsit. — V. 181. ἔντυνεν, Pc ἔντυνεν. — V. 183. πεφρίκοντας, Pc πεφρικότας. — V. 184. παμπειθῆ, παμπληθῆ Pc BcVbG. — πόθον PcBcGP12Vbdf lemma sch., πόθον γ' vulgo. — ἔνδαιεν, P1Vdf ἔδαιεν, Boeckh πρόσδαιεν, Hermann ἓν πόθον δαίεσκεν, Emperius τόνδ' αὖεν. — V. 186. τὰν AGuLbP12Vbdf, τὸν R. — πέσσοντ', Pc πεσόντ'. — V. 188. ἐς δ' Ἰαωλκὸν Schmid, ἐς δ' Ἰωλκὸν Schol. et libri, praeter Bc qui ἐς δὲ Ἰωλκὸν, quod fort. aliquis probaverit. — V. 189. ἐπαινήσαις R et aliquot libri, ἐπαινήσας AGVbdfBc. — V. 190. καὶ, Bc ἓν, om. Gu, qui ὀρνίχεσσί τε. — θεοπροπέων, θεοπρεπέων RGuVbPc. — V. 195. ἀνέμων, ἀνέμους BcGGuP12Vbdf. — V. 200. πιθόμενοι, Pc πειθόμενοι.

Digitized by Google

Ἐπ. ϛ'.

ἐμβαλεῖν κώπαισι τερασκόπος ἀδείας ἐνίπτων ἐλπίδας·
εἰρεσία δ' ὑπεχώρησεν ταχειᾶν ἐκ παλαμᾶν ἄκορος.
σὺν Νότου δ' αὔραις ἐπ' Ἀξείνου στόμα πεμπόμενοι
ἦλυθον· ἔνθ' ἁγνὸν Ποσειδάωνος ἔσσαντ' εἰναλίου τέμενος,
φοίνισσα δὲ Θρηϊκίων ἀγέλα ταύρων ὑπᾶρχεν
καὶ νεόκτιστον λίθων βωμοῖο θέναρ.
ἐς δὲ κίνδυνον βαθὺν ἱέμενοι δεσπόταν λίσσοντο ναῶν,

σινδρόμων κινηθμὸν ἀμαιμάκετον Στρ. ι'.
ἐκφυγεῖν πετρᾶν. δίδυμοι γὰρ ἔσαν ζωαί, κυλινδέσκοντό τε κραιπνότεραι
ἢ βαρυγδούπων ἀνέμων στίχες· ἀλλ' ἤδη τελευτὰν κεῖνος αὐταῖς
ἡμιθέων πλόος ἄγαγεν. ἐς Φᾶσιν δ' ἔπειτεν
ἦλυθον· ἔνθα κελαινώπεσσι Κόλχοισιν βίαν
μῖξαν Αἰήτᾳ παρ' αὐτῷ. πότνια δ' ὀξυτάτων βελέων
ποικίλαν ἴυγγα τετράκναμον Οὐλυμπόθεν
ἐν ἀλύτῳ ζεύξαισα κύκλῳ

μαινάδ' ὄρνιν Κυπρογένεια φέρεν Ἀντ. ι'.
πρῶτον ἀνθρώποισι, λιτάς τ' ἐπαοιδὰς ἐκδιδάσκησεν σοφὸν Αἰσονίδαν·
ὄφρα Μηδείας τοκέων ἀφέλοιτ' αἰδῶ, ποθεινὰ δ' Ἑλλὰς αὐτάν
ἐν φρασὶ καιομέναν δονέοι μάστιγι Πειθοῦς.
καὶ τάχα πείρατ' ἀέθλων δείκνυεν πατρωΐων·
σὺν δ' ἐλαίῳ φαρμακώσαισ' ἀντίτομα στερεᾶν ὀδυνᾶν
δῶκε χρίεσθαι. καταίνησάν τε κοινὸν γάμον
γλυκὺν ἐν ἀλλάλοισι μῖξαι.

Ἐπ. ι'.

ἀλλ' ὅτ' Αἰήτας ἀδαμάντινον ἐν μέσσοις ἄροτρον σκίμψατο

V. 203. Ἀξείνου, ByP2 Εὐξείνου. — V. 206. λίθων Bc et Schol. Schneideri ex correctione, nam ceteri libri λίθινον. Possis coniicere, quod Rauchenstein quoque suasit θέναρ βωμοῦ λίθινον. Βωμοῦ θέναρ ex hoc loco affert Cram. An. P. III. 209. — V. 209. δίδυμοι libri et sch., δίδυμαι Boeckh scripsit. — κραιπνότεραι, Gu κραιπνότερον. — V. 211. ἔπειτεν ἦλυθον G (supra ἔπειτα) Gu, ἔπειτα ἦλυθον Va, ἔπειτ' ἐνήλυθον ceteri ut vulgo. — V. 213. Αἰήτᾳ παρ' αὐτῷ de vitio suspecta sunt, schol. qui haec verba cum ἦλυθον iungit, interpretatur παρ' αὐτῷ τῷ ταχεῖ Αἰήτῃ. Conieci Αἰήτα παρ' ἄστει. — ὀξυτάτων A schol. et libri plures, ὠκυτάτων RPc Gu lemma sch., ὀκυτάτων GVb. — V. 214. τετράκναμον libri, τετρακνάμου' lectionem sch. memorat. — V. 217. ἐκδιδάσκησεν, Pc ἐκδιδάσκοισα. — V. 223. μῖξαι, vulgo μίξαι, Pc μίξει, Gu μίξειν, G μίξιν.

Digitized by Google

καὶ βόας, οἳ φλόγ' ἀπὸ ξανθᾶν γενύων πνέον καιομένοιο πυρός,
χαλκέαις δ' ὁπλαῖς ἀράσσεσκον χθόν' ἀμειβόμενοι·
τοὺς ἀγαγὼν ζεύγλᾳ πέλασσεν μοῦνος. ὀρθὰς δ' αὔλακας ἐντανύσαις
ἤλαυν', ἀνὰ βωλακίας δ' ὀρόγυιαν σχίζε νῶτον
γᾶς. ἔειπεν δ' ὧδε· Τοῦτ' ἔργον βασιλεύς,
ὅστις ἄρχει νεός, ἐμοὶ τελέσαις ἄφθιτον στρωμνὰν ἀγέσθω,

κῶας αἰγλᾶεν χρυσέῳ θυσάνῳ. Στρ. ια'.
ὣς ἄρ' αὐδάσαντος ἀπὸ κρόκεον ῥίψαις Ἰάσων εἷμα θεῷ πίσυνος
εἴχετ' ἔργου· πῦρ δέ νιν οὐκ ἐόλει παμφαρμάκου ξείνας ἐφετμαῖς.
σπασσάμενος δ' ἄροτρον, βοέοις δήσαις ἀνάγκᾳ
ἔντεσιν αὐχένας ἐμβάλλων τ' ἐριπλεύρῳ φυᾷ
κέντρον αἰανὲς βιατὰς ἐξεπόνησ' ἐπιτακτὸν ἀνήρ
μέτρον. ἴϋξεν δ' ἀφωνήτῳ περ ἔμπας ἄχει
δύνασιν Αἰήτας ἀγασθείς.

Ἀντ. ια'.
πρὸς δ' ἑταῖροι καρτερὸν ἄνδρα φίλας
ὦρεγον χεῖρας, στεφάνοισί τέ μιν ποίας ἔρεπτον, μειλιχίοις τε λόγοις
ἀγαπάζοντ'. αὐτίκα δ' Ἀελίου θαυμαστὸς υἱὸς δέρμα λαμπρόν
ἔννεπεν, ἔνθα νιν ἐκτάνυσαν Φρίξου μάχαιραι·
ἤλπετο δ' οὐκέτι οἱ κεῖνόν γε πράξασθαι πόνον.

V. 225. γενύων, G. Dindorf γενῦν. Boeckh γνάθων. — πνέον, Hermann πνεῦν. et praeterea coni. καὶ βόας, οἳ γενύων ξανθᾶν φλόγα πνεῦν, sed fort. φλόγα est glossa, ut scribendum sit οἳ γενύων ξανθᾶν ἀπο πνέον καιομένοιο πυρός. — V. 227. τοὺς, Gu τούςδ'. — ἐντανύσαις ARGGu Vbdf ἐντανύσας. Hecker ἐκτανύσαις. — V. 228. ἀνὰ βωλακίας PcGu (a m. pr.), vulgo ἀναβωλακίας. — ὀρόγυιαν Boeckh, vulgo ὀργυιάν. — V. 230. τελέσαις P1 a m. pr., τελέσας Gu, τελέσσας plerique. — V. 231. χρυσέῳ θυσάνῳ, Hecker χρυσέοις θυσάνοις. — V. 232. ῥίψαις, plerique ῥίψας. — V. 233. ἐόλει Boeckh, αἰόλλει libri. — V. 234. βοέοις, lemma sch. βοείοις, P12 βοέους quod Boeckh et Hermann probant. — δήσαις, δήσας Pc alii, δῆσεν RP1Vf, δῆσ' ἐν Vd. — ἀνάγκᾳ Schol. memorat, idem etiam ἀνάγκας ut libri et vulgo, Pc et paraphr. ἀνάγκαις. — V. 236. ἐξεπόνησ', Pc ἐξεπόνησεν, Boeckh ἐξεπόνασ'. — V. 237. ἴϋξεν, lemma schol. ἤϋξεν. — V. 240. ἔρεπτον, Pauwius ἔριπτον. — μειλιχίοις, Pc ποικιλίοις. — V. 243. πράξασθαι, Hermann πράξεσθαι.

Digitized by Google

κεῖτο γὰρ λόχμᾳ, δράκοντος δ' εἶχετο λαβροτατᾶν γενύων, 435
ὃς πάχει μάκει τε πεντηκόντορον ναῦν κράτει,
τέλεσαν ἂν πλαγαὶ σιδάρου.

Ἐπ. ιά'.

μακρά μοι νεῖσθαι κατ' ἀμαξιτόν· ὥρα γὰρ συνάπτει· 440
καί τινα
οἶμον ἴσαμι βραχύν· πολλοῖσι δ' ἄγημαι σοφίας ἑτέροις.
κτεῖνε μὲν γλαυκῶπα τέχναις ποικιλόνωτον ὄφιν,
ὦ Ἴρεσίλα, κλέψεν τε Μήδειαν σὺν αὐτᾷ, τὰν Πελίαο
φόνον· 445
ἔν τ' Ὠκεανοῦ πελάγεσσι μίγεν πόντῳ τ' ἐρυθρῷ,
Λαμνιᾶν τ' ἔθνει γυναικῶν ἀνδροφόνων·
ἔνθα καὶ γνίων ἀέθλοις ἐπέδειξαντο κρίσιν ἐσθᾶτος
ἀμφίς, 450

καὶ συνεύνασθεν. καὶ ἐν ἀλλοδαπαῖς Στρ. ιβ'.
σπέρμ' ἀρούραις τοιτάκις ὑμετέρας ἀκτῖνας ὅλβου δέξατο
μοιρίδιον
ἆμαρ ἢ νυκτός. τόθι γὰρ γένος Εὐφάμου φυτευθὲν λοι-
πὸν αἰεί 455
τέλλετο· καὶ Λακεδαιμονίων μιχθέντες ἀνδρῶν
ἤθεσι τάν ποτε Καλλίσταν ἀπῴκησαν χρόνῳ 460
νᾶσον· ἔνθεν δ' ὕμμι Λατοίδας ἔπορεν Λιβύας πεδίον

V. 244. λόχμᾳ, Pc λόγχμᾳ. — λαβροτατᾶν Hermann, vulgo λαβροτάταν, G λαβροτατῶν, Gu λαβροτάτων, Vf λαυροτάτης. — V. 245. πεντηκόντορον, Pc πεντηκόντεροι. — V. 246. τέλεσαν, schol. τέλεσεν legit, sed τέλεσσαν (ut Pc) etiam memorat. — πλαγαὶ, Pc lemma schol. πληγαὶ. — σιδάρου lemma sch. GVbGu, σιδήρου rel. — V. 249. ὄφιν, Lb ὄφιν γ'. — V. 250. ὦ Ἴρεσίλα, Gu a pr. m. ἀρχεσίλα. — σὺν αὐτᾷ, Pc σὺν αὐτῇ, sch. memorat coni. σὺν αὐτῷ. — Πελίαο (Pc Πελίᾳ) φόνον Chaeris emendavit, cum coniunctim Πελιαφόνον legeretur, quod Didymus utrum oxytonon an paroxytonon esset, ambigebat. Et Πελιαφόνον GuVbd. — V. 251. πελάγεσσι, Hecker περάτεσσι. — V. 252. Λαμνιᾶν PcGGuVb, Λημνιᾶν reliqui. — V. 253. ἐπεδείξαντο κρίσιν, Hermann coni. ἐπέδειξαν κρίσις (i. e. κρίσιας) vel ἐπεδείξαντο κρῖμ', Boeckh ἐπεδείξαντ' ἀγῶν', Kayser ἐπεδείξαντ' ἀκμάν. Ego conieci ἐπεδείξαντ' ἄποιν' ut coniungantur ἀμφὶς ἄποινα ἐσθᾶτος. — V. 255. σπέρμ' ἀρούραις Hermann et fort. sic etiam unus schol. legit, vulgo περ ἀρούραις, PcGGuP12Vbdf περ ἀρούραισι — ἀκτῖνας, Hermann ἀκτῖνος corrigit, ut structura sit ἆμαρ ἢ νύκτες δέξατο σπέρμα ἀκτῖνος ὄλβου, est potius deinde ex libris νυκτός restituendum, ut verba sic se excipiant: σπέρμα μοιρίδιον ἆμαρ ἢ νυκτὸς δέξατο ἀκτῖνας ὄλβου. — ὄλβου, Pc ὄλβον, GGuVb Sch. ὄλβῳ. — V. 256. νυκτός GGuVbP2 schol. Schneideri et fort. paraphr., νύκτας ARVd, νύκτες vulgo et sch. — V. 258. ἤθεσι τάν ποτε Boeckh, quamquam fort. praestat τὰν τότε, ARBγGLb GuP12 Sch. ἤθεσιν ἄν ποτε, Vbdf ἤθεσιν ἂν ποτε. Chaeris ἔν ποτε, Hermann ἄν (ἄμ) ποτε.

Digitized by Google

σὺν θεῶν τιμαῖς ὀφέλλειν, ἄστυ χρυσοθρόνου
διανέμειν θεῖον Κυράνας

ὀρθόβουλον μῆτιν ἐφευρομένοις. Ἀντ. ιβ'.
γνῶθι νῦν τὰν Οἰδιπόδα σοφίαν. εἰ γάρ τις ὄζους ὀξυτόμῳ
πελέκει
ἐξερείψῃ κεν μεγάλας δρυός, αἰσχύνῃ δέ οἱ θαητὸν εἶδος,
καὶ φθινόκαρπος ἐοῖσα διδοῖ ψᾶφον περ' αὐτᾶς,
εἴ ποτε χειμέριον πῦρ ἐξίκηται λοίσθιον·
ἢ σὺν ὀρθαῖς κιόνεσσιν δεσποσύναισιν ἐρειδομένα
μόχθον ἄλλοις ἀμφέπει δύστανον ἐν τείχεσιν,
ἑὸν ἐρημώσαισα χῶρον.

Ἐπ. ιβ'.
ἐσσὶ δ' ἰατὴρ ἐπικαιρότατος, Παιάν τέ σοι τιμᾷ φάος.
χρὴ μαλακὰν χέρα προσβάλλοντα τρώμαν ἕλκεος ἀμφιπολεῖν.
ῥᾴδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖσαι καὶ ἀφαυροτέροις·
ἀλλ' ἐπὶ χώρας αὖτις ἔσσαι δυσπαλὲς δὴ γίνεται, ἐξαπίνας
εἰ μὴ θεὸς ἀγεμόνεσσι κυβερνατὴρ γένηται.
τὶν δὲ τούτων ἐξυφαίνονται χάριτες.
τλᾶθι τᾶς εὐδαίμονος ἀμφὶ Κυράνας θέμεν σπουδὰν
ἅπασαν.

τῶν δ' Ὁμήρου καὶ τόδε συνθέμενος Στρ. ιγ'.
ῥῆμα πόρσυν'· ἄγγελον ἐσλὸν ἔφα τιμὰν μεγίσταν πρά-
γματι παντὶ φέρειν.
αὔξεται καὶ Μοῖσα δι' ἀγγελίας ὀρθᾶς. ἐπέγνω μὲν
Κυράνα
καὶ τὸ κλεεννότατον μέγαρον Βάττου δικαιᾶν

V. 260. ἄστυ, Gu ἄστυ τε. Locus iam antiquitus corruptus; scripsisse videtur Pindarus: σὺν θεῶν τιμαῖς ὀφέλλειν. Ἄστυ χρυσοθρόνου διανέμων θεῖον Κυράνας, ὀρθόβουλον μῆτιν ἐφευβόμενος, γνῶθι νῦν τὰν Οἰδιπόδα σοφίαν. — V. 263. ὀξυτόμῳ, PcGGuVb ὀξυτάτῳ. — V. 264. ἐξερείψῃ κεν scripsi, v. ἐξερείψαι κεν, Thiersch ἐξερείψειεν, Hermann ἐξερείψαι μὲν. — αἰσχύνῃ GGuP2Vbdf sch. Schneideri, v. αἰσχύνοι. — V. 265. περ' αὐτᾶς A, περ' αὐτᾶς Gu, πὲρ αὐτᾶς G, περὶ αὐτᾶς P12, περ αὐτᾶς RVbdf et vulgo. — V. 267. δεσποσύναισιν, fort. δεσποσύνοισιν ut substantivum sit cum ἄλλοις iungendum, et deinde ἀμφέπῃ. — V. 269. ἐρημώσαισα Boeckh, v. ἐρημώσασα. — V. 273. αὖτις GGuVb, v. αὖθις. — V. 274. γίνεται Pc, v. γίγνεται. — V. 278. τιμὰν μεγίσταν πράγματι, Cram. An. P. III. 286. τιμᾶν μέγιστα πράγματα. Locus antiquitus iam corruptus; poeta scripsisse videtur: τῶν δ' Ὁμήρου καὶ τόδε συνθέμενος ῥῆμα, πόρσυν' ἄγγελον ἐσλόν· δ ᾧ τιμὰν μεγίσταν πράγματι παντὶ φέρειν. neque respexit Il. O. 207, sed alium locum fortasse cyclici alicuius poetae. — V. 280. κλεεννότατον, Pc κλεννότατον. — Βάττου, Pc Βάττον. — δικαιᾶν GP1VbdfGu, vulgo δικαίαν, quod schol. per δίκην interpretatur, sed novit etiam alteram lect.

Digitized by Google

Δαμοφίλου πραπίδων. κεῖνος γὰρ ἐν παισὶν νέος,
ἐν δὲ βουλαῖς πρέσβυς ἐγκύρσαις ἑκατονταετεῖ βιοτᾷ,
ὀρφανίζει μὲν κακὰν γλῶσσαν φαεννᾶς ὀπός,
ἔμαθε δ' ὑβρίζοντα μισεῖν,

οὐκ ἐρίζων ἀντία τοῖς ἀγαθοῖς, Ἀντ. ιγ'.
οὐδὲ μακύνων τέλος οὐδέν. ὁ γὰρ καιρὸς πρὸς ἀνθρώπων
βραχὺ μέτρον ἔχει.
εὖ νιν ἔγνωκεν· θεράπων δέ οἱ, οὐ δράστας ὀπαδεῖ. φαντὶ
δ' ἔμμεν
τοῦτ' ἀνιαρότατον, καλὰ γινώσκοντ' ἀνάγκᾳ
ἐκτὸς ἔχειν πόδα. καὶ μὰν κεῖνος Ἄτλας οὐρανῷ
προσπαλαίει νῦν γε πατρῴας ἀπὸ γᾶς ἀπό τε κτεάνων·
λῦσε δὲ Ζεὺς ἄφθιτος Τιτᾶνας. ἐν δὲ χρόνῳ
μεταβολαὶ λήξαντος οὔρου

Ἐπ. ιγ'.
ἱστίων. ἀλλ' εὔχεται οὐλομέναν νοῦσον διαντλήσαις ποτέ
οἶκον ἰδεῖν, ἐπ' Ἀπόλλωνός τε κράνᾳ συμποσίας ἐφέπων
θυμὸν ἐκδόσθαι πρὸς ἥβαν πολλάκις, ἔν τε σοφοῖς
δαιδαλέαν φόρμιγγα βαστάζων πολίταις ἀσυχίᾳ θιγέμεν,
μήτ' ὢν τινι πῆμα πορών, ἀπαθὴς δ' αὐτὸς πρὸς
ἀστῶν.
καί κε μυθήσαιθ', ὁποίαν Ἀρκεσίλᾳ
εὗρε παγὰν ἀμβροσίων ἐπέων, πρόσφατον Θήβᾳ ξενωθείς.

V. 282. ἐγκύρσαις Vf, ἐγκύρσας rel. — V. 287. ἔγνωκεν, Pc ἔγνω. — θεράπων δέ οἱ, coniicio θεράπων δέ τοι, ut sit: Damophilus fidus tibi minister est. — V. 288. γινώσκοντ' Pc, v. γιγνώσκοντ'. — V. 290. ἀπό bis AGuVdP12, vulgo ἄπο. — V. 291. ἄφθιτος, fort. poeta ἀφθίτους scripsit. — V. 298. μυθήσαιθ' ὁποίαν, GGuVb μυθήσαιτο ποίαν. — Ἀρκεσίλᾳ, libri ut videtur omnes et edd. vet. Ἀρκεσίλα, in Gu supra add. ω.

Digitized by Google

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Ε'.

ΑΡΚΕΣΙΛΑι ΚΥΡΗΝΑΙΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

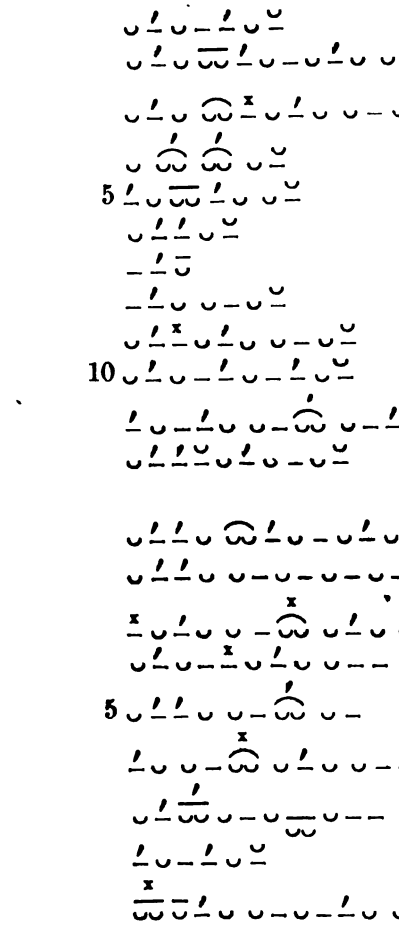

Epodi.

In carmine hoc constituendo discessi a Boeckhio str. v. 7. et 8., quos ille coniunxit

iis versibus, qui refragantur, mutatis; item str. v. 11. et 12., quos Boeckh in priore editione separavit, idem post coniunxit. V. 12. antispasti cum iambico ›iunctio a Pindari usu recedit, sed non ausus sum quidquam novare.

Digitized by Google

Ὁ πλοῦτος εὐρυσθενής, Στρ. α'.
ὅταν τις ἀρετᾷ κεκραμένον καθαρᾷ
βροτήσιος ἀνὴρ πότμου παραδόντος αὐτὸν ἀνάγῃ
πολύφιλον ἐπέταν.
ὦ θεόμορ' Ἀρκεσίλα,
σύ τοί νιν κλυτᾶς
αἰῶνος
ἀκρᾶν βαθμίδων ἄπο
σὺν εὐδοξίᾳ μετανίσεαι
ἕκατι χρυσαρμάτου Κάστορος·
εὐθὺν ὃς μετὰ χειμέριον ὄμβρον τεὰν
καταιθύσσει μάκαιραν ἑστίαν.

σοφοὶ δέ τοι κάλλιον Ἀντ. α'.
φέροντι καὶ τὰν θεόσδοτον δύναμιν.
σὲ δ' ἐρχόμενον ἐν δίκᾳ πολὺς ὄλβος ἀμφινέμεται·
τὸ μέν, ὅτι βασιλεύς
ἐσσὶ μεγαλᾶν πολίων,
ἔχει συγγενὴς
ὀφθαλμὸς
αἰδοιότατον γέρας,
τεᾷ τοῦτο μιγνύμενον φρενί·
μάκαρ δὲ καὶ νῦν, κλεεννᾶς ὅτι
εὔχος ἤδη παρὰ Πυθιάδος ἵπποις ἑλὼν
δέδεξαι τόνδε κῶμον ἀνέρων,

Ἀπολλώνιον ἄθυρμα. τῷ σε μὴ λαθέτω Ἐπ. α'.
Κυράνᾳ γλυκὺν ἀμφὶ κᾶπον Ἀφροδίτας ἀειδόμενον
παντὶ μὲν θεὸν αἴτιον ὑπερτιθέμεν·
φίλει δὲ Κάρρωτον ἕξοχ' ἑταίρων·
ὃς οὐ τὰν Ἐπιμαθέος ἄγων

V. 2. ἀρετᾷ, Hermann ὀργᾷ, ego ἀρχᾷ conieci, quod sordere dicit Schneidewin. — V. 3. ἀνάγῃ, Hecker ἐπάγῃ. — V. 5. θεόμορ', Pc lemma sch. θεόμοιρ'. — V. 6. τοί νιν, Gu Pc τοί νυν. Boeckh τοι νῦν. — V. 8. ἀκρᾶν GGuVbd, vulgo ἄκραν. Deinde Boeckh coni. ἄπο βαθμίδων. — V. 9. μετανίσεαι Pc, v. μετανίσσεαι. — V. 11. εὐθὺν ὃς, Schneider et Hermann εὐθυνὸς. — V. 13. δέ τοι, lemma sch. δ' ἔτι. — V. 17. μεγαλᾶν GGuVb, μεγάλων Vd, μεγάλαν, sed supra ῶν Pc, μεγάλαν vulgo. — V. 18. ἔχει, Hermann ἐπεὶ coniecit. — συγγενὴς, Rauchenstein συγγενές. — V. 20. αἰδοιότατον Schmid, αἰδοιέστατον libri et sch. — V. 22. κλεεννᾶς, Pc κλενᾶς. — V. 25. σε μὴ Schmid, μή σε Schol. et libri, nisi quod ByLb μή μιν. — V. 28. φίλει, Pc φιλεῖν ut Aristarchus scripsit ex coniectura ut videtur. — V 29. lemma schol. οὔτ' ἂν Ἐπιμηθέος.

Digitized by Google

ἐσσύμενοι δ' εἶσω κατέσταν· τῶν δ' ἀκούσαις αὐτὸς ὑπαντίασεν
Τυροῖς ἐρασιπλοκάμου γενεά· πραῦν δ' Ἰάσων
μαλθακᾷ φωνᾷ ποτιστάζων ὄαρον
βάλλετο κρηπῖδα σοφῶν ἐπέων· Παῖ Ποσειδᾶνος Πετραίου,

ἐντὶ μὲν θνατῶν φρένες ὠκίτεραι Στρ. ζ.
κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας δόλιον, τραχεῖαν ἑρπόντων πρὸς ἔπιβδαν ὅμως·
ἀλλ' ἐμὲ χρὴ καὶ σὲ θεμισσαμένους ὀργὰς ὑφαίνειν λοιπὸν ὄλβον.
εἰδότι τοι ἐρέω· μία βοῦς Κρηθεῖ τε μάτηρ
καὶ θρασυμήδει Σαλμωνεῖ· τρίταισιν δ' ἐν γοναῖς
ἄμμες αὖ κείνων φιτευθέντες σθένος ἀελίου χρύσεον
λεύσσομεν. Μοῖραι δ' ἀφίσταντ', εἴ τις ἔχθρα πέλει ὁμογόνοις, αἰδῶ καλύψαι.

οὐ πρέπει νὼ χαλκοτόροις ἐν ὄφεσιν Ἀντ. ζ.
οὐδ' ἀκόντεσσιν μεγάλαν προγόνων τιμὰν δάσασθαι. μῆλά τε γάρ τοι ἐγώ
καὶ βοῶν ξανθὰς ἀγέλας ἀφίημι· ἀγρούς τε πάντας, τοὺς ἀπούραις
ἀμετέρων τοκέων νέμεαι, πλοῦτον πιαίνων·
κοὔ με πρενεῖ τεὸν οἶκον ταῦτα πορσύνοντ' ἄγαν·
ἀλλὰ καὶ σκᾶπτον μόναρχον καὶ θρόνος, ᾧ ποτε Κρηθεΐδας
ἐγκαθίζων ἱππόταις εὖθυνε λαοῖς δίκας.
τὰ μὲν ἄνευ ξυνᾶς ἀνίας

Ἐπ. ζ.
λῦσον ἄμμιν, μή τι νεώτερον ἐξ αὐτῶν ἀνασταίη κακόν.

V. 135. εἶσω, Pc ἔσω. — ἀκούσαις R et libri aliquot, ἀκούσας ABcGu Vbdf. — αὐτὸς, sch. αὐτοῖς videtur legisse. — ὑπαντίασεν AGGuP12VbdfPc, vulgo ὑπηντίασεν. — V. 136. ἐρασιπλοκάμου, P2 καλλιπλοκάμου. — γενεά, Pc γέννα, idem πραῦν δ' Ἰ. μαλθακᾷ om. — V. 140. ἔπιβδαν scripsi, v. ἐπίβδαν. — V. 141. ὀργὰς, Hecker ὀρθὰν. — V. 145. ἀφίσταντ', Chaeris coni. ἀφίσταιντ'. — V. 146. αἰδῶ, Pc αἰδώ, Hermann αἰδοῖ. Hecker ὁμογόνοις· αἰδὼς χαλέψαι. — V. 147. νὼ Pc (G a m. pr.), νῷ By, νῷν Gu Vdf, νῶιν sch. et vulgo. — V. 148. μεγάλαν, P2 μεγάλων. — μῆλα, Heyne μᾶλα. — V. 149. τοὺς, Pc οὓς. — V. 152. ἀλλὰ καὶ, Pc ἀλλὰ. — θρόνος ARGBγP12VdfLbPc Sch., θρόνον BcVbGu, unde ἀλλὰ σὺ σκ. μ. καὶ θρόνον coniicere possis. — V. 153. λαοῖς, Pc λαοῖσι. Post δίκας plene interpunxi. — V. 155. ἄμμιν, Pc ἄμμι. — ἀνασταίη Ahrens, ἀνασταίη sch. et Pc in m., unde Hermann ἀναστῇ, PCGu et aliquot libri ἀναστήσῃ, idque etiam sch. reperit; ARGP12Vbdf ἀναστήσῃς.

Digitized by Google

ὣς ἄρ' ἔειπεν. ἀχασκᾶ δ' ἀγόρευσεν καὶ Πελίας· Ἔσομαι
τοῖος. ἀλλ' ἤδη με γηραιὸν μέρος ἁλικίας
ἀμφιπολεῖ· σὸν δ' ἄνθος ἥβας ἄρτι κυμαίνει· δύνασαι δ' ἀφελεῖν
μᾶνιν χθονίων. κέλεται γὰρ ἐὰν ψυχὰν κομίξαι
Φρίξος ἐλθόντας πρὸς Αἰήτα θαλάμους
δέρμα τε κριοῦ βαθύμαλλον ἄγειν, τῷ ποτ' ἐκ πόντου σαώθη

ἔκ τε ματρυιᾶς ἀθέων βελέων. Στρ. η',
ταῦτά μοι θαυμαστὸς ὄνειρος ἰὼν φωνεῖ. μεμάντευμαι δ' ἐπὶ Κασταλίᾳ,
εἰ μετάλλατόν τι. καὶ ὡς τάχος ὀτρύνει με τεύχειν ναῦ πομπάν.
τοῦτον ἄεθλον ἑκὼν τέλεσον· καί τοι μοναρχεῖν
καὶ βασιλευέμεν ὄμνυμι προήσειν. καρτερός
ὅρκος ἄμμιν μάρτυς ἔστω Ζεὺς ὁ γενέθλιος ἀμφοτέροις.
σύνθεσιν ταύταν ἐπαινήσαντες οἱ μὲν κρίθεν·
ἀτὰρ Ἰάσων αὐτὸς ἤδη

ὦρνυεν κάρυκας ἐόντα πλόον Ἀντ. η'.
φαινέμεν παντᾷ. τάχα δὲ Κρονίδαο Ζηνος υἱοὶ τρεῖς ἀκαμαντομάχαι
ἦλθον Ἀλκμήνας θ' ἑλικοβλεφάρου Λήδας τε, δοιοὶ δ' ὑψιχαῖται
ἀνέρες, Ἐννοσίδα γένος, αἰδεσθέντες ἀλκάν,
ἔκ τε Πύλου καὶ ἀπ' ἄκρας Ταινάρου· τῶν μὲν κλέος
ἐσλὸν Εὐφάμου τ' ἐκράνθη σόν τε, Περικλύμεν' εὐρυβία.
ἐξ Ἀπόλλωνος δὲ φορμικτὰς ἀοιδᾶν πατήρ
ἔμολεν, εὐαίνητος Ὀρφεύς.

Ἐπ. η'.
τέμπε δ' Ἑρμᾶς χρυσόραπις διδύμους υἱοὺς ἐπ' ἄτρυτον πόνον

V. 156. ἀχασκᾶ δ' ἀγόρευσεν scripsi, vulgo ἀκᾶ δ' ἀνταγόρευσεν, sed Pc ἀγόρευσε. cf. Eust. Pro. 11. ἀλλὰ ἡ αἱμακουρία καὶ τὸ ἀχασκᾶ, δ δηλοῖ τὸ ἡσύχως κατὰ τὰ πρὸ τούτων δεδώρισται. — ἔσομαι τοῖος, Pc et lemma sch. ἔσσομαι τοιοῦτος. — V. 163. φωνεῖ, Sch. φώνει. — V. 167. ἄμμιν GuVb, ἄμμι reliqui. — μάρτυς, Gu μάρτυρ. — V. 169. ἀτὰρ, αὐτὰρ Pc lemma sch. — V. 170. ὦρνυεν Boeckh, v. ὄρνυεν, Pc ὄρνυ. — V. 172. Ἀλκμήνας, AR Ἀλκμάνας. — V. 176. φορμικτὰς, Pl φορμιγκτὰς. — V. 178. πόνον, Gu πλόον.

Digitized by Google

τὸν μὲν Ἐχίονα, κεχλάδοντας ἥβᾳ, τὸν δ' Ἔρυτον. ταχέως δ'
ἀμφὶ Παγγαίου Θέμεθλ' οἱ ναιετάοντες ἔβαν· 320
καὶ γὰρ ἑκὼν θυμῷ γελανεῖ θᾶσσον ἔντυνεν βασιλεὺς ἀνέμων
Ζήταν Κάλαΐν τε πατὴρ Βορέας, ἄνδρας πτεροῖσιν 325
νῶτα πεφρίκοντας ἄμφω πορφυρέοις.
τὸν δὲ παμπειθῆ γλυκὺν ἡμιθέοισιν πόθον ἔνδαιεν Ἥρα

νεὸς Ἀργοῦς, μή τινα λειπόμενον Στρ. θ'.
τὰν ἀκίνδυνον παρὰ ματρὶ μένειν αἰῶνα πέσσοντ', ἀλλ' ἐπὶ καὶ θανάτῳ 330
φάρμακον κάλλιστον ἑᾶς ἀρετᾶς ἅλιξιν εὑρέσθαι σὺν ἄλλοις.
ἐς δ' Ἰαωλκὸν ἐπεὶ κατέβα ναυτᾶν ἄωτος, 335
λέξατο πάντας ἐπαινήσαις Ἰάσων. καί ῥά οἱ
μάντις ὀρνίχεσσι καὶ κλάροισι θεοπροπέων ἱεροῖς
Μόψος ἄμβασε στρατὸν πρόφρων. ἐπεὶ δ' ἐμβόλου 340
κρέμασαν ἀγκύρας ὕπερθεν,

χρυσέαν χείρεσσι λαβὼν φιάλαν Ἀντ. θ'.
ἀρχὸς ἐν πρύμνᾳ πατέρ' Οὐρανιδᾶν ἐγχεικέραυνον Ζῆνα, καὶ ὠκυπόρους 345
κυμάτων ῥιπὰς ἀνέμων τ' ἐκάλει, νύκτας τε καὶ πόντου κελεύθους
ἄματά τ' εὔφρονα καὶ φιλίαν νόστοιο μοῖραν·
ἐκ νεφέων δέ οἱ ἀντάϋσε βροντᾶς αἴσιον 350
φθέγμα· λαμπραὶ δ' ἦλθον ἀκτῖνες στεροπᾶς ἀπορηγνύμεναι.
ἀμπνοὰν δ' ἥρωες ἔστασαν θεοῦ σάμασιν 355
πιθόμενοι· κάρυξε δ' αὐτοῖς

V. 179. κεχλάδοντας, Pc κεχλαδότας. — ταχέως δ', ταχέες δ' GGu PcVb, Boeckh delevit δ'. — V. 180. Θέμεθλ' οἱ scripsi, v. Θέμεθλα, quod om GPc. Boeckh Θεμέθλοις scripsit. — V. 181. ἔντυνεν, Pc ἔντυνεν. — V. 183. πεφρίκοντας, Pc πεφρικότας. — V. 184. παμπειθῆ, παμπληθῆ Pc BcVbG. — πόθον PcBcGP12Vbdf lemma sch., πόθον γ' vulgo. — ἔνδαιεν, P1Vdf ἔδαιεν, Boeckh πρόςδαιεν, Hermann ἓν πόθον δαίεσκεν, Emperius τόνδ' αὖεν. — V. 186. τὰν AGuLbP12Vbdf, τὸν R. — πέσσοντ', Pc πεσόντ'. — V. 188. ἐς δ'Ἰαωλκὸν Schmid, ἐς δ' Ἰωλκὸν Schol. et libri, praeter Bc qui ἐς δὲ Ἰωλκὸν, quod fort. aliquis probaverit. — V. 189. ἐπαινήσαις R et aliquot libri, ἐπαινήσας AGVbdfBc. — V. 190. καὶ, Bc ἓν, om. Gu, qui ὀρνίχεσσί τε. — θεοπροπέων, θεοπρεπέων RGuVbPc. — V. 195. ἀνέμων, ἀνέμους BcGGuP12Vbdf. — V. 200. πιθόμενοι, Pc πειθόμενοι.

Digitized by Google

Ἐπ. δ'.

ἐμβαλεῖν κώπαισι τερασκόπος ἀδείας ἐνίπτων ἐλπίδας·
εἰρεσία δ' ὑπεχώρησεν ταχειᾶν ἐκ παλαμᾶν ἄκορος. 360
σὺν Νότου δ' αὔραις ἐπ' Ἀξείνου στόμα πεμπόμενοι
ἦλυθον· ἔνθ' ἁγνὸν Ποσειδάωνος ἔσσαντ' εἰναλίου τέμενος,
φοίνισσα δὲ Θρηϊκίων ἀγέλα ταύρων ὑπᾶρχεν 365
καὶ νεόκτιστον λίθων βωμοῖο θέναρ.
ἐς δὲ κίνδυνον βαθὺν ἱέμενοι δεσπόταν λίσσοντο ναῶν,

συνδρόμων κινηθμὸν ἀμαιμάκετον Στρ. ι'. 370
ἐκφυγεῖν πετρᾶν. δίδυμοι γὰρ ἔσαν ζωαί, κυλινδέσκοντό τε κραιπνότεραι
ἢ βαρυγδούπων ἀνέμων στίχες· ἀλλ' ἤδη τελευτὰν κεῖνος αὐταῖς
ἡμιθέων πλόος ἄγαγεν. ἐς Φᾶσιν δ' ἔπειτεν 375
ἦλυθον· ἔνθα κελαινώπεσσι Κόλχοισιν βίαν
μῖξαν Αἰήτᾳ παρ' αὐτῷ. πότνια δ' ὀξυτάτων βελέων 380
ποικίλαν ἴυγγα τετράκναμον Οὐλυμπόθεν
ἐν ἀλύτῳ ζεύξαισα κύκλῳ

μαινάδ' ὄρνιν Κυπρογένεια φέρεν Ἀντ. ι'.
πρῶτον ἀνθρώποισι, λιτάς τ' ἐπαοιδὰς ἐκδιδάσκησεν σοφὸν Αἰσονίδαν· 385
ὄφρα Μηδείας τοκέων ἀφέλοιτ' αἰδῶ, ποθεινὰ δ' Ἑλλὰς αὐτάν
ἐν φρασὶ καιομέναν δονέοι μάστιγι Πειθοῦς. 390
καὶ τάχα πείρατ' ἀέθλων δείκνυεν πατρωΐων·
σὺν δ' ἐλαίῳ φαρμακώσαισ' ἀντίτομα στερεᾶν ὀδυνᾶν
δῶκε χρίεσθαι. καταίνησάν τε κοινὸν γάμον 395
γλυκὺν ἐν ἀλλάλοισι μῖξαι.

Ἐπ. ι'.

ἀλλ' ὅτ' Αἰήτας ἀδαμάντινον ἐν μέσσοις ἄροτρον σκίμψατο

V. 203. Ἀξείνου, ByP2 Εὐξείνου. — V. 206. λίθων Bc et Schol. Schneiderī ex correctione, nam ceteri libri λίθινον. Possis coniicere, quod Rauchenstein quoque suasit θέναρ βωμοῦ λίθινον. Βωμοῦ θέναρ ex hoc loco affert Cram. An. P. III. 209. — V. 209. δίδυμοι libri et sch., δίδυμαι Boeckh scripsit. — κραιπνότεραι, Gu κραιπνότερον. — V. 211. ἔπειτεν ἦλυθον G (supra ἔπειτα) Gu, ἔπειτα ἦλυθον Va, ἔπειτ' ἐνῆλυθον ceteri ut vulgo. — V. 213. Αἰήτᾳ παρ' αὐτῷ de vitio suspecta sunt, schol. qui haec verba cum ἦλυθον iungit, interpretatur παρ' αὐτῷ τῷ ταχεῖ Αἰήτῃ. Conieci Αἰήτα παρ' ἄστει. — ὀξυτάτων A schol. et libri plures, ὠκυτάτων RPc Gu lemma sch., ὀκυτάτων GVb. — V. 214. τετράκναμον libri, τετρακνάμον' lectionem sch. memorat. — V. 217. ἐκδιδάσκησεν, Pc ἐκδιδάσκοισα. — V. 223. μῖξαι, vulgo μίξαι, Pc μίξει, Gu μίξειν, G μίξιν.

Digitized by Google

καὶ βόας, οἳ φλόγ' ἀπὸ ξανθᾶν γενύων πνέον καιομένοιο πυρός,
χαλκέαις δ' ὁπλαῖς ἀράσσεσκον χθόν' ἀμειβόμενοι·
τοὺς ἀγαγὼν ζεύγλᾳ πέλασσεν μοῦνος. ὀρθὰς δ' αὔλακας ἐντανύσαις
ἤλαυν', ἀνὰ βωλακίας δ' ὀρόγυιαν σχίζε νῶτον
γᾶς. ἔειπεν δ' ὧδε· Τοῦτ' ἔργον βασιλεύς,
ὅστις ἄρχει ναός, ἐμοὶ τελέσαις ἄφθιτον στρωμνὰν ἀγέσθω,

κῶας αἰγλᾶεν χρυσέῳ θυσάνῳ. Στρ. ια'.
ὣς ἄρ' αὐδάσαντος ἀπὸ κρόκεον ῥίψαις Ἰάσων εἷμα θεῷ πίσυνος
εἶχετ' ἔργου· πῦρ δέ νιν οὐκ ἐόλει παμφαρμάκου ξείνας ἐφετμαῖς.
σπασσάμενος δ' ἄροτρον, βοέοις δήσαις ἀνάγκᾳ
ἔντεσιν αὐχένας ἐμβάλλων τ' ἐριπλεύρῳ φυᾷ
κέντρον αἰανὲς βιατὰς ἐξεπόνησ' ἐπιτακτὸν ἀνήρ
μέτρον. ἴϋξεν δ' ἀφωνήτῳ περ ἔμπας ἄχει
δύνασιν Αἰήτας ἀγασθείς.

Ἀντ. ια'.
πρὸς δ' ἑταῖροι καρτερὸν ἄνδρα φίλας
ὦρεγον χεῖρας, στεφάνοισί τέ μιν ποίας ἔρεπτον, μειλιχίοις τε λόγοις
ἀγαπάζοντ'. αὐτίκα δ' Ἀελίου θαυμαστὸς υἱὸς δέρμα λαμπρόν
ἔννεπεν, ἔνθα νιν ἐκτάνυσαν Φρίξου μάχαιραι·
ἤλπετο δ' οὐκέτι οἱ κεῖνόν γε πράξασθαι πόνον.

V. 225. *γενύων*, G. Dindorf *γενῦν*. Boeckh *γνάθων*. — *πνέον*, Hermann *πνεῦν*. et praeterea coni. *καὶ βόας, οἳ γενύων ξανθᾶν φλόγα πνεῦν*, sed fort. *φλόγα* est glossa, ut scribendum sit *οἳ γενύων ξανθᾶν ἄπο πνέον καιομένοιο πυρός*. — V. 227. *τοὺς*, Gu *τούσδ'*. — *ἐντανύσαις* ARGGu Vbdf *ἐντανύσας*. Hecker *ἐκτανύσαις*. — V. 228. *ἀνὰ βωλακίας* PcGu (a m. pr.), vulgo *ἀναβωλακίας*. — *ὀρόγυιαν* Boeckh, vulgo *ὀργυιάν*. — V. 230. *τελέσαις* P1 a m. pr., *τελέσας* Gu, *τελέσσας* plerique. — V. 231. *χρυσέῳ θυσάνῳ*, Hecker *χρυσέοις θυσάνοις*. — V. 232. *ῥίψαις*, plerique *ῥίψας*. — V. 233. *ἐόλει* Boeckh, *αἰόλλει* libri. — V. 234. *βοέοις*, lemma sch. *βοείοις*, P12 *βοέους* quod Boeckh et Hermann probant. — *δήσαις*, *δήσας* Pc alii, *δῆσεν* RP1Vf, *δῆσ' ἐν* Vd. — *ἀνάγκᾳ* Schol. memorat, idem etiam *ἀνάγκας* ut libri et vulgo, Pc et paraphr. *ἀνάγκαις*. — V. 236. *ἐξεπόνησ'*, Pc *ἐξεπόνησεν*, Boeckh *ἐξεπόνασ'*. — V. 237. *ἴϋξεν*, lemma schol. *ἤϋξεν*. — V. 240. *ἔρεπτον*, Panvinius *ἔριπτον*. — *μειλιχίοις*, Pc *ποικιλίοις*. — V. 243. *πράξασθαι*, Hermann *πράξεσθαι*.

Digitized by Google

κεῖτο γὰρ λόχμᾳ, δράκοντος δ' εἴχετο λαβροτατᾶν γενύων, 435
ὃς πάχει μάκει τε πεντηκόντορον ναῦν κράτει,
τέλεσαν ἂν πλαγαὶ σιδάρου.

Ἐπ. ια'.

μακρά μοι νεῖσθαι κατ' ἀμαξιτόν· ὥρα γὰρ συνάπτει· 440
καί τινα
οἶμον ἴσαμι βραχύν· πολλοῖσι δ' ἄγημαι σοφίας ἑτέροις.
κτεῖνε μὲν γλαυκῶπα τέχναις ποικιλόνωτον ὄφιν,
ὦ Ἀρκεσίλα, κλέψεν τε Μήδειαν σὺν αὐτᾷ, τὰν Πελίαο
φόνον· 445
ἔν τ' Ὠκεανοῦ πελάγεσσι μίγεν πόντῳ τ' ἐρυθρῷ,
Λαμνιᾶν τ' ἔθνει γυναικῶν ἀνδροφόνων·
ἔνθα καὶ γνίων ἀέθλοις ἐπέδειξαντο κρίσιν ἐσθᾶτος
ἀμφίς, 450

καὶ συνεύνασθεν. καὶ ἐν ἀλλοδαπαῖς Στρ. ιβ'.
σπέρμ' ἀρούραις τοιτάκις ὑμετέρας ἀκτῖνας ὅλβου δέξατο
μοιρίδιον
ἆμαρ ἢ νυκτός. τόθι γὰρ γένος Εὐφάμου φυτευθὲν λοι-
πὸν αἰεί 455
τέλλετο· καὶ Λακεδαιμονίων μιχθέντες ἀνδρῶν
ἦθεσι τάν ποτε Καλλίσταν ἀπῴκησαν χρόνῳ 460
νᾶσον· ἔνθεν δ' ὕμμι Λατοίδας ἔπορεν Λιβύας πεδίον

V. 244. *λόχμᾳ*, Pc *λόγχμᾳ*. — *λαβροτατᾶν* Hermann, vulgo *λαβροτάταν*, G *λαβροτατῶν*, Gu *λαβροτάτων*, Vf *λαυροτάτης*. — V. 245. *πεντηκόντορον*, Pc *πεντηκόντεροι*. — V. 246. *τέλεσαν*, schol. *τέλεσεν* legit, sed *τέλεσσαν* (at Pc) etiam memorat. — *πλαγαὶ*, Pc lemma schol. *πληγαὶ*. — *σιδάρου* lemma sch. GVbGu, *σιδήρου* rel. — V. 249. *ὄφιν*, Lb *ὄφιν γ'*. — V. 250. *ὦ Ἀρεσίλα*, Gu a pr. m. *ἀρκεσίλα*. — *σὺν αὐτᾷ*, Pc *σὺν αὐτῇ*, sch. memorat coni. *σὺν αὐτῷ*. — *Πελίαο* (Pc *Πελίᾳ*) *φόνον* Chaeris emendavit, cum coniunctim *Πελιαφονον* legeretur, quod Didymus utrum oxytonon an paroxytonon esset, ambigebat. Et *Πελιαφόνον* GuVbd. — V. 251. *πελάγεσσι*, Hecker *περάτεσσι*. — V. 252. *Λαμνιᾶν* PcGGuVb, *Λημνιᾶν* rcliqui. — V. 253. *ἐπεδείξαντο κρίσιν*, Hermann coni. *ἐπέδειξαν κρίσις* (i. e. *κρίσιας*) vel *ἐπεδείξαντο κρῖμ'*, Boeckh *ἐπεδείξαντ' ἀγῶν'*, Kayser *ἐπεδείξαντ' ἀκμάν*. Ego conieci *ἐπεδείξαντ' ἄποιν'* ut coniungantur *ἀμφὶς ἄποινα ἐσθᾶτος*. — V. 255. *σπέρμ' ἀρούραις* Hermann et fort. sic etiam unus schol. legit, vulgo *περ ἀρούραις*, PcGGuP12Vbdf *περ ἀρούραισι* — *ἀκτῖνας*, Hermann *ἀκτῖνος* corrigit, ut structura sit *ἆμαρ ἢ νύκτες δέξατο σπέρμα ἀκτῖνος ὅλβου*, est potius deinde ex libris *νυκτός* restituendum, ut verba sic se excipiant: *σπέρμα μοιρίδιον ἆμαρ ἢ νυκτὸς δέξατο ἀκτῖνας ὅλβου*. — *ὅλβου*, Pc *ὅλβον*, GGuVb Sch. *ὅλβῳ*. — V. 256. *νυκτός* GGuVbP2 schol. Schneiderl et fort. paraphr., *νύκτας* ARVd, *νύκτες* vulgo et sch. — V. 258. *ἤθεσι τάν ποτε* Boeckh, quamquam fort. praestat *τὰν τότε*, ARBγGLb GuP12 Sch. *ἤθεσιν ἄν ποτε*, Vbdf *ἤθεσιν ἂν ποτε*. Chaeris *ἔν ποτε*, Hermann *ἄν* (*ἄμ*) *ποτε*.

Digitized by Google

σὺν θεῶν τιμαῖς ὀφέλλειν, ἄστυ χρυσοθρόνου
διανέμειν θεῖον Κυράνας

ὀρθόβουλον μῆτιν ἐφευρομένοις. Ἀντ. ιβ'.
γνῶθι νῦν τὰν Οἰδιπόδα σοφίαν. εἰ γάρ τις ὄζους ὀξυτόμῳ
πελέκει
ἐξερείψῃ κεν μεγάλας δρυός, αἰσχύνῃ δέ οἱ θαητὸν εἶδος,
καὶ φθινόκαρπος ἐοῖσα διδοῖ ψᾶφον περ' αὐτᾶς,
εἴ ποτε χειμέριον πῦρ ἐξίκηται λοίσθιον·
ἢ σὺν ὀρθαῖς κιόνεσσιν δεσποσύναισιν ἐρειδομένα
μόχθον ἄλλοις ἀμφέπει δύστανον ἐν τείχεσιν,
ἐὸν ἐρημώσαισα χῶρον.

Ἐπ. ιβ'.
ἐσσὶ δ' ἰατὴρ ἐπικαιρότατος, Παιάν τέ σοι τιμᾷ φάος.
χρὴ μαλακὰν χέρα προσβάλλοντα τρώμαν ἕλκεος ἀμφιπολεῖν.
ῥᾴδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖσαι καὶ ἀφαυροτέροις·
ἀλλ' ἐπὶ χώρας αὖτις ἔσσαι δυσπαλὲς δὴ γίνεται, ἐξαπίνας
εἰ μὴ θεὸς ἀγεμόνεσσι κυβερνατὴρ γένηται.
τὶν δὲ τούτων ἐξυφαίνονται χάριτες.
τλᾶθι τᾶς εὐδαίμονος ἀμφὶ Κυράνας θέμεν σπουδὰν
ἅπασαν.

τῶν δ' Ὁμήρου καὶ τόδε συνθέμενος Στρ. ιγ'.
ῥῆμα πόρσυν'· ἄγγελον ἐσλὸν ἔφα τιμὰν μεγίσταν πρά-
γματι παντὶ φέρειν.
αὔξεται καὶ Μοῖσα δι' ἀγγελίας ὀρθᾶς. ἐπέγνω μὲν
Κυράνα
καὶ τὸ κλεεννότατον μέγαρον Βάττου δικαιᾶν

V. 260. ἄστυ, Gu ἄστυ τε. Locus iam antiquitus corruptus; scripsisse videtur Pindarus: σὺν θεῶν τιμαῖς ὀφέλλειν. Ἄστυ χρυσοθρόνου διανέμων θεῶν Κυράνας, ὀρθόβουλον μῆτιν ἐφευρόμενος, γνῶθι νῦν τὰν Οἰδιπόδα σοφίαν. — V. 263. ὀξυτόμῳ, PcGGuVb ὀξυτάτῳ. — V. 264. ἐξερείψῃ κεν scripsi, v. ἐξερείψαι κεν, Thiersch ἐξερείψειεν, Hermann ἐξερείψαι μέν. — αἰσχύνῃ GGuP2Vbdf sch. Schneideri, v. αἰσχύνοι. — V. 265. περ' αὐτᾶς A, περ' αὐτᾶς Gu, πὲρ αὐτᾶς G, περὶ αὐτᾶς P12, περ αὐτᾶς RVbdf et vulgo. — V. 267. δεσποσύναισιν, fort. δεσποσύνοισιν ut substantivum sit cum ἄλλοις iungendum, et deinde ἀμφέπῃ. — V. 269. ἐρημώσαισα Boeckh, v. ἐρημώσασα. — V. 273. αὖτις GGuVb, v. αὖθις. — V. 274. γίνεται Pc, v. γίγνεται. — V. 278. τιμὰν μεγίσταν πράγματι, Cram. An. P. III. 286. τιμᾶν μέγιστα πράγματα. Locus antiquitus iam corruptus; poeta scripsisse videtur: τῶν δ' Ὁμήρου καὶ τόδε συνθέμενος ῥῆμα, πόρσυν' ἄγγελον ἐσλόν· δ φᾶ τιμὰν μεγίσταν πράγματι παντὶ φέρειν. neque respexit Il. O. 207, sed alium locum fortasse cyclici alicuius poetae. — V. 280. κλεεννότατον, Pc κλεννότατον. — Βάττου, Pc Βάττον. — δικαιᾶν GP1VbdfGu, vulgo δικαίαν, quod schol. per δίκην interpretatur, sed novit etiam alteram lect.

Digitized by Google

Δαμοφίλου πραπίδων. κεῖνος γὰρ ἐν παισὶν νέος,
ἐν δὲ βουλαῖς πρέσβυς ἐγκύρσαις ἑκατονταετεῖ βιοτᾷ,
ὀρφανίζει μὲν κακὰν γλῶσσαν φαεννᾶς ὀπός,
ἔμαθε δ' ὑβρίζοντα μισεῖν,

οὐκ ἐρίζων ἀντία τοῖς ἀγαθοῖς, Ἀντ. ιγ'.
οὐδὲ μακύνων τέλος οὐδέν. ὁ γὰρ καιρὸς πρὸς ἀνθρώπων
βραχὺ μέτρον ἔχει.
εὖ νιν ἔγνωκεν· θεράπων δέ οἱ, οὐ δράστας ὀπαδεῖ. φαντὶ
δ' ἔμμεν
τοῦτ' ἀνιαρότατον, καλὰ γινώσκοντ' ἀνάγκᾳ
ἐκτὸς ἔχειν πόδα. καὶ μὰν κεῖνος Ἄτλας οὐρανῷ
προσπαλαίει νῦν γε πατρῴας ἀπὸ γᾶς ἀπό τε κτεάνων·
λῦσε δὲ Ζεὺς ἄφθιτος Τιτᾶνας. ἐν δὲ χρόνῳ
μεταβολαὶ λήξαντος οὔρου

Ἐπ. ιγ'.
ἱστίων. ἀλλ' εὔχεται οὐλομέναν νοῦσον διαντλήσαις ποτέ
οἶκον ἰδεῖν, ἐπ' Ἀπόλλωνός τε κράνᾳ συμποσίας ἐφέπων
θυμὸν ἐκδόσθαι πρὸς ἥβαν πολλάκις, ἔν τε σοφοῖς
δαιδαλέαν φόρμιγγα βαστάζων πολίταις ἁσυχίᾳ θιγέμεν,
μήτ' ὢν τινι πῆμα πορών, ἀπαθὴς δ' αὐτὸς πρὸς
ἀστῶν.
καί κε μυθήσαιθ', ὁποίαν Ἀρκεσίλᾳ
εὗρε παγὰν ἀμβροσίων ἐπέων, πρόσφατον Θήβᾳ ξενωθείς.

V. 282. *ἐγκύρσαις* Vf, *ἐγκύρσας* rel. — V. 287. *ἔγνωκεν*, Pc *ἔγνω*. — *θεράπων δέ οἱ*, coniicio *θεράπων δέ τοι*, ut sit: Damophilus fidus tibi minister est. — V. 288. *γινώσκοντ'* Pc, v. *γιγνώσκοντ'*. — V. 290. *ἀπό* bis AGuVdP12, vulgo *ἄπο*. — V. 291. *ἄφθιτος*, fort. poeta *ἀφθίτους* scripsit. — V. 298. *μυθήσαιθ' ὁποίαν*, GGuVb *μυθήσαιτο ποίαν*. — *Ἀρκεσίλᾳ*, libri ut videtur omnes et edd. vet. *Ἀρκεσίλα*, in Gu supra add. *ᾳ*.

Digitized by Google

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Ε'.

ΑΡΚΕΣΙΛΑι ΚΥΡΗΝΑΙΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

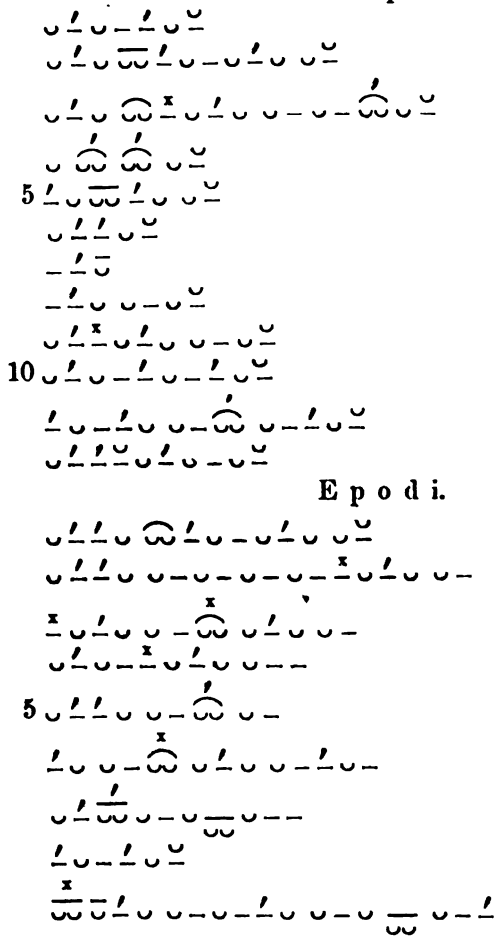

Epodi.

In carmine hoc constituendo discessi a Boeckhio str. v. 7. et 8., quos ille coniunxit

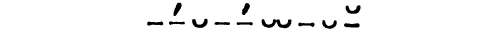

iis versibus, qui refragantur, mutatis; item str. v. 11. et 12., quos Boeckh in priore editione separavit, idem post coniunxit. V. 12. antispasti cum iambico versu coniunctio a Pindari usu recedit, sed non ausus sum quidquam novare.

Digitized by Google

Ὁ πλοῦτος εὐρυσθενής, Στρ. α'.
ὅταν τις ἀρετᾷ κεκραμένον καθαρᾷ
βροτήσιος ἀνὴρ πότμου παραδόντος αὐτὸν ἀνάγῃ
πολύφιλον ἔπέταν.
ὦ Θεόμορ' Ἀρκεσίλα,
σύ τοί νιν κλιτᾶς
αἰῶνος
ἀκρᾶν βαθμίδων ἄπο
σὺν εὐδοξίᾳ μετανίσεαι
ἕκατι χρυσαρμάτου Κάστορος·
εὐθίαν ὃς μετὰ χειμέριον ὄμβρον τεὰν
καταιθύσσει μάκαιραν ἑστίαν.

σοφοὶ δέ τοι κάλλιον Ἀντ. α'.
φέροντι καὶ τὰν θεόσδοτον δύναμιν.
σὲ δ' ἐρχόμενον ἐν δίκᾳ πολὺς ὄλβος ἀμφινέμεται·
τὸ μέν, ὅτι βασιλεύς
ἐσσὶ μεγαλᾶν πολίων,
ἔχει συγγενὴς
ὀφθαλμὸς
αἰδοιότατον γέρας,
τεᾷ τοῦτο μιγνύμενον φρενί·
μάκαρ δὲ καὶ νῦν, κλεεννᾶς ὅτι
εὖχος ἤδη παρὰ Πυθιάδος ἵπποις ἑλὼν
δέδεξαι τόνδε κῶμον ἀνέρων,

Ἀπολλώνιον ἄθυρμα. τῷ σε μὴ λαθέτω Ἐπ. α'.
Κιράνᾳ γλυκὺν ἀμφὶ κᾶπον Ἀφροδίτας ἀειδόμενον
παντὶ μὲν θεὸν αἴτιον ὑπερτιθέμεν·
φίλει δὲ Κάρρωτον ἕξοχ' ἑταίρων·
ὃς οὐ τὰν Ἐπιμαθέος ἄγων

V. 2. ἀρετᾷ, Hermann ὀργᾷ, ego ἀρχᾷ conieci, quod sordere dicit Schneidewin. — V. 3. ἀνάγῃ, Hecker ἔπάγῃ. — V. 5. θεόμορ', Pc lemma sch. θεόμοιρ'. — V. 6. τοί νιν, Gu Pc τοί νυν. Boeckh τοι νῦν. — V. 8. ἀκρᾶν GGuVbd, vulgo ἄκραν. Deinde Boeckh coni. ἄπο βαθμίδων. — V. 9. μετανίσεαι Pc, v. μετανίσσεαι. — V. 11. εὐθίαν ὅς, Schneider et Hermann εὐθιανὸς. — V. 13. δέ τοι, lemma sch. δ' ἔτι. — V. 17. μεγαλᾶν GGuVb, μεγάλων Vd, μεγάλαν, sed supra ὧν Pc, μεγάλαν vulgo. — V. 18. ἔχει, Hermann ἔπεὶ coniecit. — συγγενὴς, Rauchenstein συγγενές. — V. 20. αἰδοιότατον Schmid, αἰδοιέστατον libri et sch. — V. 22. κλεεννᾶς, Pc κλεννᾶς. — V. 25. σε μὴ Schmid, μή σε Schol. et libri, nisi quod ByLb μή μιν. — V. 28. φίλει, Pc φιλεῖν ut Aristarchus scripsit ex coniectura ut videtur. — V 29. lemma schol. οὔτ' ἂν Ἐπιμηθέος.

Digitized by Google

ὀψινόου θυγατέρα Πρόφασιν Βαττιδᾶν
ἀφίκετο δόμους θεμιςκρεόντων·
ἀλλ' ἀρισθάρματον
ὕδατι Κασταλίας ξενωθεὶς γέρας ἀμφέβαλε τεαῖσιν κόμαις

ἀκηράτοις ἀνίαις Στρ. β'.
ποδαρκέων δυωδεκάδρομον τέμενος.
κατέκλασε γὰρ ἐντέων σθένος οὐδέν· ἀλλὰ κρέμαται,
ὁπόσα χειραῖν
τεκτόνων δαίδαλ' ἄγων
Κρισαῖον λόφον
ἄμειψεν
ἐν κοιλόπεδον νάπος
θεοῦ· τό σφ' ἔχει κυπαρίσσινον
μέλαθρον ἀμφ' ἀνδριάντι σχεδόν,
Κρῆτες ὃν τοξοφόροι τέγεϊ Παρνασίῳ
καθέσσαντο, μονόδροπον φυτόν.

ἑκόντι τοίνυν πρέπει Ἀντ. β'.
νόῳ τὸν εὐεργέταν ὑπαντιάσαι.
Ἀλεξιβιάδα, σὲ δ' ἡὐκομοι φλέγοντι Χάριτες.
μακάριος, ὃς ἔχεις
καὶ πεδὰ μέγαν κάματον
λόγων φερτάτων
μναμῆον·
ἐν τεσσαράκοντα γάρ

V. 30. ὀψινόου, Pc ὀψίνοον fortasse recte, utrumque schol. — V. 31. ἀφίκετο, Hermann ἀφῖκται, et deinde divisim θέμις κρεόντων. — V. 33. ὕδατι, T. Mommsen coni. ὑγρᾷ, Schwenk κράνᾳ. — V. 34. ἀκηράτοις ἀνίαις, Pc ἀκηράτοισιν ἀνίοισι, G ἀκηράτοισιν ἀνίαισι, Vbdf ἀκηράτισιν ἀ., Gu ἀκηράτησιν ἀνίαισι, R ἀκήρατοι ἀ., denique ἀνίαισι etiam AP12. — V. 35. δυωδεκάδρομον scripsi, PcGuVbd δυώδεκα δρόμων, ABγ P12 δωδεκαδρόμων, RG sch. δυωδεκαδρόμων, sed P1 a m. s. rectius δωδεκάδρομον, ut ποδαρκέων sit idem quod τρέχων. Thiersch δώδεκ' ἂν δρόμων τέμενος. — V. 38. δαίδαλ' Pauwius, libri δαιδάλματ', A δαιδάματ'. Hermann praeterea τεκτόνια coniecit, ego olim τεκτόνι' ἀγάλματ'. — V. 42. τό σφ' RGP12LbGuVbdfPc, τόσ' A, τόσσ' vulgo. Kayser καί σφ' ἔχει, Rauchenstein τῷ σφ' ἔχει. Coniicio νάπος· θεοῦ τοί σφ' ἔχει. — V. 44. Παρνασίῳ A, v. Παρνασσίῳ. — V. 45. καθέσσαντο, Gu κάθεσσαν τὸ, Hermann olim coni. κάθεσσαν θεῷ, Boeckh κάθεσσαν τὸν μον., Kayser κάθεσσαν τοῦ μονοδρόπου φυτοῦ. — V. 47. ὑπαντιάσαι, Schol. ad v. 33. ἀντιάσαι. — V. 50. πεδὰ PcGGuVbP1 (a m. pr.) 2., vulgo μετὰ. — V. 52. μναμῆον formam aeolicam restitui, ut v. 74. μαντῆον, vulgo μναμήϊον, Pc μνημήϊον, G μναμήϊαον, GuVb μναμήϊα et sic schol. legit. — V. 53. τεσσαράκοντα, Lb τετράκοντα.

Digitized by Google

πετόντεσσιν ἀνιόχοις ὅλον
δίφρον κομίξαις ἀταρβεῖ φρενί,
ἦλθες ἤδη Λιβύας πεδίον ἐξ ἀγλαῶν
ἀέθλων καὶ πατρωΐαν πόλιν.

Ἐπ. β'.

πόνων δ' οὔ τις ἀπόκλαρός ἐστιν οὔτ' ἔσεται·
ὁ Βάττου δ' ἕπεται παλαιὸς ὄλβος ἔμπαν τὰ καὶ τὰ νέμων,
πύργος ἄστεος ὄμμα τε φαεννότατον
ξένοισι. κεῖνόν γε καὶ βαρύκομποι
λέοντες περὶ δείματι φύγον,
γλῶσσαν ἐπεί σφιν ἀπένεικεν ὑπερποντίαν·
ὁ δ' ἀρχαγέτας ἔδωκ' Ἀπόλλων
ἦρας αἰνῷ φόβῳ,
ὄφρα μὴ ταμίᾳ Κυράνας ἀτελὴς γένοιτο μαντεύμασιν.

Στρ. γ'.

ὃ καὶ βαρειᾶν νόσων
ἀκέσματ' ἄνδρεσσι καὶ γυναιξὶ νέμει,
πόρεν τε κίθαριν, δίδωσί τε Μοῖσαν οἷς ἂν ἐθέλῃ,
ἀπόλεμον ἀγαγών
ἐς πραπίδας εὐνομίαν,
μιχόν τ' ἀμφέπει
μαντῆον·
ᾧ καὶ Λακεδαίμονι
ἐν Ἄργει τε καὶ ζαθέᾳ Πύλῳ
ἔνασσεν ἀλκάεντας Ἡρακλέος
ἐκγόνους Αἰγιμιοῦ τε. τὸ δ' ἐμόν, γαρύεν

V. 54. *πετόντεσσιν*, P2 *πεσόντεσσι*, P1 *πεπόντεσσι*. — V. 55. *κομίξαις* Vf, *κομίξας* ARGGuVbd. — V. 56. *ἦλθες*, Pc *ἦλθεν*. — *ἀγλαῶν*, P1Vdf *ἀγαυῶν*, Vb *ἀγασθῶν*, GGuPc *ἀγαθῶν*. — V. 58. *ἔσεται*, Pc *ἔσσεται*. — V. 59. *ἔμπαν* lemma sch. PcVb, *ἐμπὰν* Gu, *ἔμπαντα καὶ* P1Vf, *ἔμπας* vulgo. — V. 60. *τε* om. Pc. — V. 61. *ξένοισι*, Pc *ξείνοισι*. — V. 62. *φύγον* Schmid ex sch., libri *φεῦγον*. — V. 63. *γλῶσσαν* ABγGGuP1Vbdf, *γλῶτταν* R. — *σφιν*, sch. etiam *σφισιν*. — V. 64. *ἔδωκ'* PcGGuP1Vbdf, vulgo *δῶκ'*. — V. 66. *ταμίᾳ*, Pc *τῷ ταμίᾳ*. — V. 73. *μαντῆον* scripsi, vulgo *μαντήϊον*, quod servavit Boeckh, qui v. 74. *καὶ* eiecit, Hermanno probante. — V. 75. *ἐν Ἄργει τε καὶ* GGuVbLbPc, vulgo *ἔν τ' Ἄργεϊ καὶ*. — V. 76. *ἀλκάεντας* scripsi, Pc *ἀλκάντας*, vulgo *ἀλκᾶντας*. — V. 77. *τὸ δ' ἐμόν, γαρύεν* Hermann in Actis Societ. Saxonicae, nisi quod *γαρύειν* scripsit, vulgo ex R *τὸ δ' ἐμὸν γαρύεν τ'*, Pc *γαρύεντ'* (cum gl. *λέγουσιν*), AGGuP1Vbdf *γαρύετ'*, schol. in lemm. *γαρύεντ'* (G *γαρύατ'*), sed interpretatur *καυχᾶται*. Rauchenstein *τὸ δ' ἐμοὶ γαρύοντ'*. Quae sequuntur intacta fere reliqui, nam quid Pindarus scripserit, aegre divinari potest. Hermann novat: *ὅθεν κεχοιταμένοι ἵκοντο Θήρανδε φῶτες Αἰγεΐδαι, ἐμοὶ πατέρες, οὐ θεῶν ἄτερ, ἀλλὰ μοῖρά τις ἄγεν, πολύθυτον ἔρανον ἔνθεν ἀναδεξαμένα Ἄπολλον τεᾷ Κάρνειε ἐν δαιτὶ σεβιζέμεν Κυράνας ἀγακτιμέναν πόλιν.* Ego

Digitized by Google

ἀπὸ Σπάρτας ἐπήρατον κλέος,

ὅθεν γεγενναμένοι Ἀντ. γ'.
ἵκοντο Θήρανδε, φῶτες Αἰγεῖδαι, 100
ἐμοὶ πατέρες, οὐ θεῶν ἄτερ· ἀλλὰ μοῖρά τις ἄγεν
πολύθυτον ἔρανον·
ἔνθεν ἀναδεξάμενοι,
Ἄπολλον, τεᾷ, 105
Καρνεῖε,
ἐν δαιτὶ σεβίζομεν
Κυράνας ἀγακτιμέναν πόλιν·
ἔχοντι τὰν χαλκοχάρμαι ξένοι
Τρῶες Ἀντανορίδαι. σὺν Ἑλένᾳ γὰρ μόλον,
καπνωθεῖσαν πάτραν ἐπεὶ ἴδον 110

ἐν Ἄρει. τὸ δ' ἐλάσιππον ἔθνος ἐνδυκέως Ἐπ. γ.
δέκονται θυσίαισιν ἄνδρες οἰχνέοντές σφε δωροφόροι, 115
τοὺς Ἀριστοτέλης ἄγαγε, ναυσὶ θοαῖς
ἁλὸς βαθεῖαν κέλευθον ἀνοίγων.
κτίσεν δ' ἄλσεα μείζονα θεῶν, 120
εὐθύτομόν τε κατέθηκεν Ἀπολλωνίαις
ἁλεξιμβρότοις πεδιάδα πομπαῖς
ἔμμεν ἱππόκροτον
σκυρωτὰν ὁδόν, ἔνθα πρυμνοῖς ἀγορᾶς ἔπι δίχα κεῖται
θανών. 125

conieci: ὅθεν γεγενναμένοι ἵκοντο — μοῖρά τις ἄγεν· πολύθυτον ἔρανον ἔνθεν ἀναδεξάμενοι, σ' Ἄπολλον τεᾷ Καρνεῖε ἐν δαιτὶ σεβίζομεν Κυράνας τ' ἀγακτιμέναν πόλιν. ut poem, qui tunc interfuerit Cyrenaeorum solemnitati, cum consanguinitatis quodam vinculo cum iis fuerit coniunctus, se quoque in horum numerum referens dicat: unde (i. e ex Thera) translatis his sacris te Apollo Carnee et ipsam Cyrenam nunc sancte colimus. cf. Callim. in Apoll. 71. Αὐτὰρ ἐγὼ Καρνεῖον· ἐμοὶ πατρώϊον οὕτω. Σπάρτη τοι Καρνεῖε τόδε πρώτιστον ἰδεῖλον, Δεύτερον αὖ Θήρη, τριτατόν γε μὲν ἄστυ Κυρήνης. Ἐκ μέν σε Σπάρτης ἕκτον γένος Οἰδιπόδαο Ἤγαγε Θηραίην ἐς ἀποίκισιν· ἐκ δέ σε Θήρης Οὖλος Ἀριστοτέλης Ἀσβυστίδι πάρθετο γαίῃ. Hecker denique ἀπὸ Σπαρτῶν, i. e. a Thebanis, coll. Isthm. VI. 12. et deinde ἀγαπλυμέναν πόλιν. — V. 81. ἄγεν, Pc ἄγεν. — V. 82. πολύθυτον ἔρανον Lb (?), ceteri πολύθυτον ἐς ἔρανον. — V. 84. τεᾷ PcGGuVbdf, τεὰ reliqui ut videtur. — V. 85. Καρνεῖε Hermann, Καρνήϊ'(ε) Boeckh, Καρνεῖα R, Καρνεῖ A, Καρνεῖ' GGuP1VbdfPc lemma sch. Schol. utrum Καρνεῖα an Καρνεῖε invenerit, non liquet. Possis etiam Καρνείων coniicere. — V. 89. Ἀντανορίδαι, ByVbdf Ἀντηνορίδαι. — V. 90. ἴδον, Pc εἶδον. — V. 92. δέκονται, PcVbd δέχονται. — οἰχνέοντες AB$_2$GGuP1LbVbdf, ἰχνέοντες Pc et vulgo. — V. 96. εὐθύτομόν, sch. fort. εὐθύτονον. — V. 98. ἔμεν, Gu ἔμμεν'. — V. 99. ἔπι δίχα, Pc ἐπίδιχα, utrumque sch.

Digitized by Google

μάκαρ μὲν ἀνδρῶν μέτα Στρ. δ'.
ἔναιεν, ἥρως δ' ἔπειτα λαοσεβής.
ἄτερθε δὲ πρὸ δωμάτων ἕτεροι λαχόντες αἴσαν
βασιλέες ἱεροί
ἐντί, μεγαλᾶν δ' ἀρετᾶν
δρόσῳ μαλθακᾷ
ῥανθεισᾶν
κώμων θ' ὑπὸ χεύμασιν
ἀκούοντί τοι χθονίᾳ φρενί,
σφὸν ὄλβον υἱῷ τε κοινὰν χάριν
ἔνδικόν τ' Ἀρκεσίλᾳ. τὸν ἐν ἀοιδᾷ νέων
πρέπει χρυσάορα Φοῖβον ἀπύειν,

ἔχοντα Πυθωνόθεν Ἀντ. δ'.
τὸ καλλίνικον λυτήριον δαπανᾶν
μέλος χαρίεν. ἄνδρα κεῖνον ἐπαινέοντι συνετοί.
λεγόμενον ἐρέω·
κρέσσονα μὲν ἁλικίας
νόον φέρβεται
γλῶσσάν τε·
θάρσος τε τανύπτερος
ἐν ὄρνιξιν αἰετὸς ἔπλετο·
ἀγωνίας δ', ἔρκος οἷον, σθένος·
ἔν τε Μοίσαισι ποτανὸς ἀπὸ ματρὸς φίλας,
πέφανταί θ' ἁρματηλάτας σοφός·

ὅσαι τ' εἰσὶν ἐπιχωρίων καλῶν ἔξοδοι, Ἐπ. δ'.

V. 104. *μεγαλᾶν δ' ἀρετᾶν* ARGu (a m. pr.) VdfP1 sch., vulgo *μεγάλαν δ' ἀρετᾶν*, PcVb (a m. pr.) *μεγάλαν δ' ἀρετᾶν*. — V. 106. *ῥανθεισᾶν* PcP1Vbdf, *ῥανθεῖσαν* vulgo, utrumque R. — V. 107. *κώμων* libri, vulgo *ὕμνων* ex coniectura Oxoniensium. — *θ'* om. ALb. — *ὑπὸ χεύμασιν* RPcP1, vulgo *ὑποχεύμασιν*, quod fort. praeferendum. — V. 108. *ποι* libri, Hermann *που*. Post *φρενί* interpunxi, sed antea distinctionem post *χεύμασιν* sustuli, ut *μεγαλᾶν δ' ἀρετᾶν* genitivi ab *ἀκούοντι* sint suspensi, et deinde per epexegesin addatur *σφὸν ὄλβον* κτλ. Boeckh coni. *μεγάλα δ' ἀρετὰ δρόσῳ μαλθακᾷ ῥανθεῖσα κώμων ὑπὸ χεύμασιν. Ἀκούοντί τοι χθονίᾳ φρενὶ σφὸν* κτλ. Hermann olim: *μεγαλᾶν δ' ἀρετᾶν δρόσῳ μαλθακᾷ ῥανθεῖσι κώμων θ' ὑποχεύμασιν*, postea *μεγάλαν δ' ἀρετὰν δρ. μ. ῥανθεῖσαν κώμων θ' ὑποχεύμασιν*. — V. 110. *Ἀρκεσίλᾳ* lemma sch. *Ἀρκεσίλαν*. — V. 114. *ἐπαινέοντι*, GGuP1Pc *αἰνέοντι*. — V. 117. *νόον φέρβεται γλῶσσάν τε· θάρσος τε*, sic Hermann interpunxit, videturque probare sch., vulgo *νόον φέρβεται· γλῶσσάν τε θάρσος τε*. Praeterea Schneidewin *θάρσος δέ*. — V. 122. *ποτανὸς*, Pc lemma sch. *ποτηνὸς*. — V. 124. *ὅσαι*, Pc lemma sch. *ὅσσαι*.

Digitized by Google

τετόλμακε. θεός τέ οἱ τονῦν τε πρόφρων τελεῖ δύνασιν,
καὶ τολοιπὸν ὁμῶς, μάκαρες ὦ Κρονίδαι,
διδοῖτ' ἐπ' ἔργοισιν ἀμφί τε βουλαῖς
ἔχειν, μὴ φθινοπωρὶς ἀνέμων
χειμερία καταπνοὰ δαμαλίζοι χρόνον.
Διός τοι νόος μέγας κυβερνᾷ
δαίμον' ἀνδρῶν φίλων.
εὔχομαί νιν Ὀλυμπία τοῦτο δόμεν γέρας ἔπι Βάττου γένει.

V. 126. λοιπὸν ὁμῶς, μάκαρες ὦ Κρονίδαι scripsi, libri λοιπὸν ὦ Κρονίδαι μάκαρες, nisi quod LbBγ λοιπὸν ὠ πλεῖστα Κρ. μ. Boeckh λοιπὸν ὄπισθε, Κρονίδαι μάκαρες, Hermann λοιπὸν ἔπειτα Κρ. μ. — V. 129. δαμαλίζοι, Pc δαμάζοι. — χρόνον, Hecker θρόνον. — V. 132. τοῦτο, fort. τωὐτό. — ἔπι, Beck alii ἔτι.

Digitized by Google

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ ϛ'.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

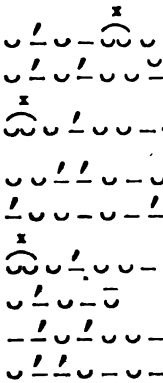

Ἀκούσατ'· ἢ γὰρ ἑλικώπιδος Ἀφροδίτας Στρ. α'.
ἄρουραν ἢ Χαρίτων
ἀναπολίζομεν, ὀμφαλὸν ἐριβρόμου
χθονὸς ἐς λάϊνον προσοιχόμενοι·

„In descriptione metrorum nihil incertum, nisi quod duo primi versus coniungi possunt:

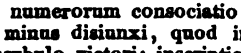

quae numerorum consociatio licet multis ex causis videretur probabilis, nihilo minus disiunxi, quod in re ambigua soleo facere. Carmen scriptum Thrasybulo victori; inscriptio Xenocratem appellat, quae petita videri possit ex v. 6. Sed Xenocrates potest victor recitatus esse, ut censebat Heynius; ideoque titulum mutare non ausus sum." *Boeckh.*

V. 1. ἦ, quod Heyne scripsit, GGu exhibent et fort. schol. legit, vulgo ἤ. — V. 4. ἐς λάϊνον scripsi, libri et schol. ἐς ναόν. Hermann, cum olim ἄνναον coniecisset, deinde ἐς νάϊον scripsit. Displicet tamen vel sic ἐς, ac nescio an εὐδαίδαλον sit scribendum, nam ναὸν videtur ex glossa ortum, quae fortasse ad v. 2. Ἀφροδίτας ἄρουραν ἢ Χαρίτων pertinebat, ubi sch. dicit οἱ δὲ τὸν Πύθιον ναὸν (ἀκούουσιν).

Digitized by Google

Πυθιόνικος ἔνθ' ὀλβίοισιν Ἐμμενίδαις
ποταμίᾳ τ' Ἀκράγαντι καὶ μὰν Ξενοκράτει
ἑτοῖμος ὕμνων
θησαυρὸς ἐν πολυχρύσῳ
Ἀπολλωνίᾳ τετείχισται νάπᾳ·

τὸν οὔτε χειμέριος ὄμβρος ἐπακτὸς ἐλθών, Στρ. β.
ἐριβρόμου νεφέλας
στρατὸς ἀμείλιχος, οὔτ' ἄνεμος ἐς μυχούς
ἁλὸς ἄξοισι παμφόρῳ χεράδι
τυπτόμενον. φάει δὲ πρόσωπον ἐν καθαρῷ
πατρὶ τεῷ Θρασύβουλε, κοινάν τε γενεᾷ
λόγοισι θνατῶν
εὔδοξον ἅρματι νίκαν
Κρισαίαισιν ἐν πτυχαῖς ἀπαγγελεῖ.

σύ τοι σχέθων νῦν ἐπιδέξια χειρὸς ὀρθὰν Στρ. γ.
ἄγεις ἐφημοσύναν,
τά ποτ' ἐν οὔρεσι φαντὶ μεγαλοσθενεῖ
Φιλύρας υἱὸν ὀρφανιζομένῳ
Πηλεΐδᾳ παραινεῖν· μάλιστα μὲν Κρονίδαν,
βαρυόπαν στεροπᾶν κεραυνῶν τε πρύτανιν,
θεῶν σέβεσθαι·
ταύτας δὲ μί' ποτε τιμᾶς
ἀμείρειν γονέων βίον πεπρωμένον.

V. 7. ἑτοῖμος, Gu ἕτυμος. — V. 9. τετείχισται, ex Et. M. 249. 50. et Zonar. 466: τεῖχος, τειχῶ, ἀφ οὗ φησὶ Πίνδαρος τετείχηται fortasse coniicias grammat. id ipsum olim hic legisse, sed cf. Isthm. IV. 44., et Gaisford τετείχισται scripsit. — V. 10. οὔτε, GGuVbPc lemma sch. οὐ, P2 οὐχί. — V. 12. ἄνεμος, Pc et sch. ἄνεμοι. — V. 13. ἄξοισι PcGuP1VbdfG, et pluralem agnovit sch., ἄξοι Bγ, vulgo ἄξει. — χεράδι libri (P2 παμφόροις χεράσιν) et sch., eamque formam χερμὰς tuetur, sed grammaticos veteres etiam χεράδει hic legisse apparet ex Etym. M. 808. 32: χέραδος — οὐδέτερον — καὶ Πίνδαρος τὴν δοτικὴν εἶπε χεράδει σποδέων (v. χεράδι ποδέων) ubi Boeckh χεράδει ς' Πυθίων coni. — V. 14. τυπτόμενον Hermann, τυπτόμενοι GBγVbGuPc et Sch. (qui male τύπτοντες interpretatur, sic enim pro τύπτονται scrib.), τυπτόμενος reliqui. Hecker coni. κρυπτομένους. — V. 15. κοινάν RPcVf et paraphr., κοινᾷ vel κοινά ABγP12GGuVbd. — V. 17. ἅρματι νίκαν, Bγ ἁρματονίκαν, plerique ἁρματιν́καν. — V. 18. ἐν πτυχαῖς, ἐνὶ πτυχαῖσιν AGGuVbdf, et ἐνὶ etiam Pc, πτυχαῖσι P1, unde Κρισαίαις ἐνὶ πτυχαῖς coniicias. — ἀπαγγελεῖ, ἀπαγγέλλει GGu. — V. 19. νυν scripsi, et sch. τοίνυν interpretatur, vulgo γιν. — ἐπιδέξια, AVdf ἐπὶ δέξια. — V. 21. τά P2 ut Schmid emendavit, ceteri τάν. — μεγαλοσθενεῖ, malim μεγαλοσθενῆ. — V. 22. Φιλύρας, Pc Φιλλύρας. — V. 23. μὲν Κρονίδαν, δὲ Κρονίδᾳ Vdf. — V. 24. βαρυόπαν, Pc βοώπαν, VdfBγ βαρυοπᾶν. — στεροπᾶν, G in m. στεροπᾷ.

Digitized by Google

ἔγεντο καὶ πρότερον Ἀντίλοχος βιατὰς Στρ. δ'.
νόημα τοῦτο φέρων,
ὃς ὑπερέφθιτο πατρός, ἐναρίμβροτον
ἀναμείναις στράταρχον Αἰθιόπων
Μέμνονα. Νεστόρειον γὰρ ἵππος ἅρμ' ἐπέδα
Πάριος ἐκ βελέων δαϊχθείς· ὁ δ' ἔφεπεν
κραταιὸν ἔγχος·
Μεσσανίου δὲ γέροντος
δονηθεῖσα φρὴν βόασε παῖδα ὅν·

Στρ. ε'.

χαμαιπετὲς δ' ἄρ' ἔτος οὐκ ἀπέριψεν· αὐτοῖ
μένων ὁ θεῖος ἀνὴρ
πρίατο μὲν θανάτοιο κομιδὰν πατρός,
ἐδόκησέν τε τῶν πάλαι γενεᾷ
ὁπλοπέροισιν, ἔργον παλώριον τελέσαις,
ὕπατος ἀμφὶ τοκεῦσιν ἔμμεν πρὸς ἀρετάν.
τὰ μὲν παρίκει·
τῶν νῦν δὲ καὶ Θρασύβουλος
πατρῴαν μάλιστα πρὸς στάθμαν ἔβα,

πάτρῳ τ' ἐπερχόμενος ἀγλαΐαν ἔδειξεν. Στρ. ς'.
νόῳ δὲ πλοῦτον ἄγει,
ἄδικον οὔθ' ὑπέροπλον ἤβαν δρέπων,
σοφίαν δ' ἐν μυχοῖσι Πιερίδων·

V. 28. ἔγεντο Schmid et P2, ἐγένετο reliqui. — πρότερον, P2 πρότερος. — V. 30. ἐναρίμβροτον, P2 ἐναριμβρότων, cod. Flor. ἐν ἀριμβρότων. — V. 31. ἀναμείναις, ἀμείνας RPcGGuP1Vbdf. — στράταρχον, cod. Flor. ἀρχόν. — V. 34. κραταιὸν, Pc κρατερὸν. — V. 36. δονηθεῖσα PcBγGGu Vbdf, vulgo δοναθεῖσα. — βόασε ARGGuP12Vbdf, φώνησε Pc, βόασεν Schmid. — V. 37. οὐκ ἀπέριψεν· αὐτοῦ μένων ὁ, legebatur vulgo οὐκ ἀπέριψεν αὐτοῦ· μένων δ' ὁ. sed αὐτοῦ AGGuP12 et paraphr., recte vero Heyne distinctionem mutavit, quam etiam sch. sequitur, et αὐτοῦ μένων iunxit, at praeterea abieci δ' (omnes libri δ' ὁ, G δέ), saepissime ex interpolatione addita. — V. 40. ἐδόκησέν τε Hermann, libri ut videtur omnes ἐδόκησέ τε, A ἐδόκησε, R et lemma sch. ἐδόκησεν. — V. 41. τελέσαις, libri vel τελέσας vel τελέσσας. — V. 42. τοκεῦσιν, Pc τοκέεσσιν. — V. 43. παρίκει P1, παρήκει Pc et vulgo. — V. 44. τῶν νῦν δὲ, lemma schol. τῶν δὲ νῦν. — V. 46. πάτρῳ τ', libri plerique πάτρωί τ', P2 πάτρωΐ τ' ἐρχ. — ἀγλαΐαν ἔδειξεν Schmid et P2, sed ceteri libri ἀγλαΐαν ἔδειξεν ἅπασαν, nec videtur sch. ἅπασαν reperisse, cum dicit: ἐπερχόμενος οὖν πρὸς τὴν τοῦ θείου ἀγλαΐαν καὶ κατὰ τὸν κόσμον ἴσον ἑαυτὸν ἀπέδειξεν. Sed nescio an potius ἔδειξεν ab interpolatore sit profectum, ut poeta scripserit: πάτρῳ τ' ἐπερχόμενος ἀγλαΐαν ἅπασαν, i. e. omne decus patrui imitans. — V. 48. ἦβαν libri et sch., adde sch. Aristid. III. 54, ὕβριν Eustath. Prooem. 11, ἀνάταν Hermann, ἐπέταν Kayser, ὑπεράφανον ἀκμὰν T. Mommsen, ὑπέροπλον ἀπό νιν (ὄλβον) δρέπων Rauchenstein.

Digitized by Google

τίν τ', Ἐλέλιχθον, [ὀργαῖς πάσαις] ὃς (θῆκας) ἱππίαν ἔσοδον,
μάλα ἀδόντι νόῳ, Ποσειδᾶν, προσέχεται.
γλυκεῖα δὲ φρήν
καὶ συμπόσαισιν ὁμιλεῖν
μελισσᾶν ἀμείβεται τρητὸν πόνον.

V. 50. τίν τ', Ἐλέλιχθον, [ὀργαῖς πάσαις] ὃς (θῆκας) ἱππίαν ἔσοδον scripsi, ARPcGGuVbdf τίν τ' ἐλέλιχθον ὀργαῖς (Vf ὀργεῖν) πάσαις (A πασαῖς) ὃς ἱππείαν ἔσοδον (R εἴσοδον), Bγ τίν τ' Ἐλέλιχθον εὑρές θ' ὃς ἱππίαν ἔσοδον, P2 τίν τ' ἐλ. ὀργαῖς ἐς ἱππείαν ἔσοδον, cod. Flor. τίν τ' ἐλ. ὀργαῖς (in m. εὑρες) ὃς ἱππείαν ἔσοδον, P1 quid exhibeat incertum, nisi quod ἱππείαν ἐς ὁδὸν inde enotatum. Et εὑρες videtur etiam sch. reperisse, qui dicit: ὃς εὑρες ἱππείας εἰσόδους (G ἱππείαν εἴσοδον) τουτέστιν ἱππικὰς ἁμίλλας. Eiicienda sunt verba ὀργαῖς πάσαις, quae est antiqua aliqua parepigraphe ad v. 51. μάλα ἀδόντι νόῳ, eaque expulit deinde verbum necessarium, unde scripsi τίν τ' Ἐλέλιχθον ὃς θῆκας ἱππίαν ἔσοδον, quod cum grammatici desiderarent, εὑρες addiderunt. Heyne eiectis πάσαις et μάλα scripsit ὀργαῖς ὃς εὑρες ἵππιον εἴσοδον ἀδόντι νόῳ, Hermann ὀργαῖς ἐς ἱππίαν ἔσοδον (suopte ingenio ductus ad equestria studia), Boeckh ὃς θ' εὑρες ἱππίαν ἔσοδον. — Praeterea pro τίν τ' Gu exhibet τίν δ' et sic videtur Sch. legisse; pro Ἐλέλιχθον alii fort. Ἐλάσιχθον legerunt, vid. Eust. Prooem. 16. — V. 51. ἀδόντι Gu, ἄδοντι Pc, ἀδῶντι P2, AR ἀδόντι. — προσέχεται Vbdf, προσέρχεται Pc et reliqui. Schol. προσέρχεται καὶ προσοικειοῦται interpretatur.

Digitized by Google

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Ζ'.

ΜΕΓΑΚΛΕΙ ΑΘΗΝΑΙΩι

ΚΕΛΗΤΙ.

Strophae.

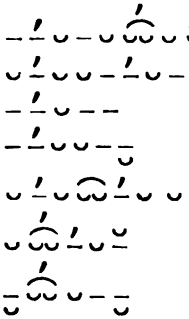

Epodus.

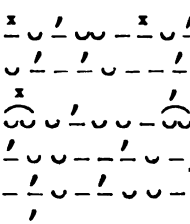

„Inscriptio carminis ex Schol. et R ducta est, aliam libri praestant: *Μεγακλεῖ Ἀθηναίῳ, Ἵπποις Ὀλύμπια, Πύθια, Ἴσθμια,* ut AGGuP12Pc et Veneti terni, nisi quod *Ἵππῳ* est in P1 et inverso ordine *Ἴσθμια, Πύθια* in P1PeGGu Venetisque. Metrum est pulcherrimum, generis Aeolici; hinc *ὀνυμάξομαι* v. 6. Id tenenti constabit, cur eos versus, quorum fines incerti sunt, ita definiverim, ut feci: quippe ut singulis partibus Aeolicus constaret character. Sic v. 3 et secundo et quarto coniungi poterat, sed segregatur elegantius, ut Pyth. VI. 7 Nem. VI. ep. 7 et hoc ipso carmine str. 8. In ceteris mea ratio ab Hermanniana non multum discrepat, in iis, quae incerta sunt, analogiam certorum metrorum sequens, ut ep. 4 analogiam str. v. 2, porro ep. 5, 6 analogiam str. v. 5 Pyth. VI. 5 et huius odae str. 4. Alia quaedam in ipsa syllabarum mensura novavi." *Boeckh.* Ego coniunxi str. v. 5 et 6 in unum, sed numeros in margine non mutavi.

Digitized by Google

Κάλλιστον αἱ μεγαλοπόλιες Ἀθᾶναι Στρ.
προοίμιον Ἀλκμανιδᾶν εὐρυσθενεῖ γενεᾷ
κρηπῖδ' ἀοιδᾶν
ἵπποισι βαλέσθαι.
ἐπεὶ τίνα πάτραν, τίνα οἶκόν τ' [ναίων] ὀνυμάξομαι
ἐπιφανέστερον
Ἑλλάδι πνθέσθαι;

πάσαισι γὰρ πολίεσι λόγος ὁμιλεῖ Ἀντ.
Ἐρεχθέος ἀστῶν, Ἄπολλον, οἳ τεόν γε δόμον
Πυθῶνι δίᾳ
θαητὸν ἔτευξαν.
ἄγοντι δέ με πέντε μὲν Ἰσθμοῖ [νῖκαι,] μία δ' ἐκπρεπὴς
Διὸς Ὀλυμπιάς,
δύο δ' ἀπὸ Κίρρας,

ὦ Μεγάκλεες, ὑμαί τε καὶ προγόνων. Ἐπ.
νέᾳ δ' εὐπραγίᾳ χαίρω τι· τὸ δ' ἄχνυμαι,
φθόνον ἀμειβόμενον τὰ καλὰ ἔργα.
φαντί γε μὰν οὕτω κεν ἀνδρὶ παρμονίμαν
θάλλοισαν εὐδαιμονίαν
τὰ καὶ τὰ φέρεσθαι.

V. 1. *μεγαλοπόλιες*, Boeckh olim *μεγαλοπτόλιες* et in antistr. *πολίεσσιν*. — V. 2. *Ἀλκμανιδᾶν*, Pc *Ἀλκμαιανιδᾶν*. — *εὐρυσθενεῖ*, P2 *ἐρισθενεῖ*. — V. 3. *κρηπῖδ'*, Pc *κρηπίδ'*. — V. 4. *ἵπποισι*, *ἵπποις* VbdfGGuBγPc. — V. 5. *τίνα οἶκόν τ'* scripsi, sive *τίνα οἶκον δ'* malis, v. *τίνα τ' οἶκον*, Pc *τίνα δ' οἶκον*, P2 *τίνα γ' οἶκον*. — *ναίων* eiiciendum, quod cum antistropha glossemate vitiata esset, antiquo tempore male sedulus, ut numerum expleret, adiecit, parum ille curans quid instituta sententia requireret. Delere quam corrigere maluerunt et veteres critici et nostri homines, in schol. commemorantur coniecturae *ναίοντ'*, *αἰῶν'* (i. e. *αἰῶνι*), *οἶκόν τ' ἄϊων*, Thiersch *κλείων*, Schneidewin *λαῶν* vel *θνατῶν*, Kayser *αἰνέων*. — *ὀνυμάξομαι*, PcGuP1G (a m. pr., supra *ω*.) Vbdf *ὀνυμάξαι*, unde *ὀνυμάξεαι* coniicias. — V. 9. *πολίεσι*, *πολίεσσι* Gu (a m. s.) GVf, *πολίεσσιν* Vb, *πολιέεσσι* Vd. — *λόγος*, *ὁ λόγος* GGuVb et fort. Sch. — V. 10. *Ἄπολλον* Sch. GGuP12, v. *Ἀπόλλων*. — *τεόν γε* P2Bγ ut videtur, vulgo *τεόν τε*, P1Vd *τεόν*, Vf *τε*. — V. 14. *νῖκαι* (Pc *γίκαι*) eiiciendum, antiquitus in margine explicandi gratia additum, cum facile ex sequente *Ὀλυμπιάς* intelligi possit, cf. Ol. VII. 82. — V. 15. *Ὀλυμπιάς* ut Wesseling coniecerat exhibet P2, v. *Ὀλυμπίας*. — V. 17. *ὑμαί*, Pc *ὑμῶν*. — V. 18. *νέᾳ*, P1Vf *νῦν*. Deinde PcGuP2 interpungunt: *χαίρω· τί τόδ' ἄχν.* — V. 20. *παρμονίμαν* Sch. AGu, vulgo *πὰρ μονίμαν*. — V. 21. *θάλλοισαν*, Pc *θάλοισαν*.

Digitized by Google

ΠΥΘΙΟΟΝΙΚΑΙ Η.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΕΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗι

ΠΑΛΑΙΣΤΗι.

Strophae.

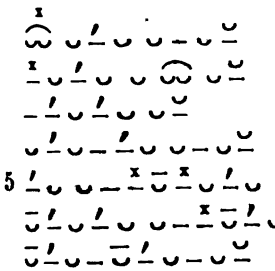

Epodi.

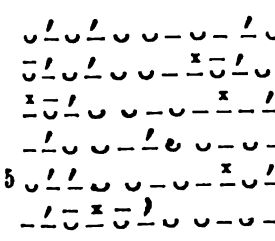

Φιλόφρον Ἁσυχία, Λίπας Στρ. α'.
ὠ μεγιστόπολι θύγατερ,
βουλᾶν τε καὶ πολέμων
ἔχουσα κλαΐδας ὑπερτάτας 5
Πυθιόνικον τιμὰν Ἀριστομένει δέκευ.
τὺ γὰρ τὸ μαλθακὸν ἔρξαι τε καὶ παθεῖν ὁμῶς

V. 1. *Ἁσυχία*, Pc Sch. *ἡσυχία*. — V. 3. *βουλᾶν*, *βουλῶν* Sch. — V. 4. *ἔχουσα*, *ἔχουσα* Schol. BγGuVbdf. — *κλαΐδας* Schmid, *κλεῖδας* Sch., *κλᾷδας* vel *κλᾶδας* PcGGuVbdf, *κλαῖδας* R, *τὰς κληΐδας* P2, v. *κλαΐδας*.

Digitized by Google

ἐπίσπασαι καιρῷ σὺν ἁρπεκεῖ·

τὸ δ' ὁπόταν τις ἀμείλιχον Ἀντ. α'.
καρδίᾳ κότον ἐνελάσῃ,
τραχεῖα δυσμενέων
ὑπαντιάξαισα κράτει τιθεῖς
ὕβριν ἐν ἄντλῳ. τὰν οὐδὲ Πορφυρίων μάθεν
παρ' αἶσαν ἐξερεθίζων. κέρδος δὲ φίλτατον,
ἑκόντος εἴ τις ἐκ δόμων φέροι.

βία δὲ καὶ μεγάλαιχον ἔσφαλεν ἐν χρόνῳ. Ἐπ. α'.
Τυφὼς Κίλιξ ἑκατόγκρανος οὔ μιν ἄλυξεν,
οὐδὲ μὰν βασιλεὺς Γιγάντων· δμᾶθεν δὲ κεραυνῷ
τόξοισί τ' Ἀπόλλωνος· ὃς εὐμενεῖ νόῳ
Ξενάρκειον ἕδεκτο Κίρραθεν ἐστεφανωμένον
υἱὸν ποίᾳ Παρνασίδι Δωριεῖ τε κώμῳ.

ἔπεσε δ' οὐ Χαρίτων ἑκάς Στρ. β'.
ἁ δικαιόπολις ἀρεταῖς
κλεινᾶσιν Αἰακιδᾶν
Θηγοῦσα νᾶσος· τελέαν δ' ἔχει
δόξαν ἀπ' ἀρχᾶς. πολλοῖσι μὲν γὰρ ἀείδεται
νικαφόροις ἐν ἀέθλοις Θρέψαισα καὶ Θοαῖς
ὑπερτάτους ἥρωας ἐν μάχαις·

τὰ δὲ καὶ ἀνδράσιν ἐμπρέπει. Ἀντ. β'.
εἰμὶ δ' ἄσχολος ἀναθέμεν
πᾶσαν μακραγορίαν
λύρᾳ τε καὶ φθέγματι μαλθακῷ,
μὴ κόρος ἐλθὼν κνίσῃ. τὸ δ' ἐν ποσί μοι τρᾶχον

V. 7. ἁρπεκεῖ, Sch. fort. ἁρπεχεῖ. — V. 11. ὑπαντιάξαισα, ὑπαντιάξασα ABγGuVbdf. — κράτει, unus sch. κρατί. — τιθεῖς, Pc τιθεῖς εἰ. — V. 12. οὐδὲ, Botho οὔτι. — μάθεν, Matthiae Obs. Misc. II. 11 λάθεν. — V. 13. φίλτατον Sch. GGuP1Vbdf, φίλτατόν γ' vulgo. — V. 14. ἐκ δόμων, G in m. εἰς δόμον. — V. 15. βία libri et sch., βίᾳ edd. — V. 16. ἑκατόγκρανος, P2 ἑκατόγκρανός γ', Pc ἑκατονταπάρανος. — ἄλυξεν, Gu ἄλεξεν. — V. 20. ποίᾳ libri, πόᾳ Schmid. — Παρνασίδι Boeckh, libri Παρνασσίᾳ (Παρνασσίᾳ AGP12GuPc). — V. 21. ἔπεσε, Pc ἔπεσσε, οὐχὶ ἔπετε. — V. 24. Θηγοῦσα, Boeckh in ed. 1 et alii Θήγουσα. — V. 26. Θρέψαισα, ARGGuVdf Θρέψασα. — V. 28. τὰ δὲ καὶ P1Vbd, τὰ δὲ καὶ ἐν PcGGuBγ, τὰ καὶ ἐν R, τὰ δὲ ἐν AP2, παρὰ δὲ καὶ Vf, ἐν etiam sch. — V. 32. κνίσῃ Schol. RGuVbdf, κνήσῃ G, κνίσσῃ A. — μοι, Schol. GGu μου. — τραχὺν ABGuPcP12Vf, τραχὺν GVb, vulgo τρηχύν, Vd τρέχων. Ceterum hoc ordine τραχὺν (τρέχον) ἴτω τεὸν χρέος ABγGGuP1Vbdf, sed RP2 ἴτω τραχὺν τεὸν χρέος ut vulgo.

Digitized by Google

ἴτω τεὸν χρέος, ὦ παῖ, νεώτατον καλῶν,
ἐμᾷ ποτανὸν ἀμφὶ μαχανᾷ.

παλαισμάτεσσι γὰρ ἰχνέων ματραδελφεοὺς Ἐπ. β'.
Ὀλυμπίᾳ τε Θεόγνητον οὐ κατελέγχεις,
οὐδὲ Κλειτομάχοιο νίκαν Ἰσθμοῖ θρασύγυιον·
αἶξων δὲ πάτραν Μιδυλιδᾶν λόγον φέρεις,
τὸν ὕπερ ποτ' Ὀϊκλέος παῖς ἐν ἑπταπύλοις ἰδών
υἱοὺς Θήβαις αἰνίξατο παρμένοντας αἰχμᾷ,

ὁππότ' ἀπ' Ἄργεος ἦλυθον Στρ. γ'.
δευτέραν ὁδὸν Ἐπίγονοι.
ὧδ' εἶπε μαρναμένων·
Φυᾷ τὸ γενναῖον ἐπιπρέπει
ἐκ πατέρων παισὶ λῆμα. θαέομαι σαφές
δράκοντα ποικίλον αἰθᾶς Ἀλκμᾶν' ἐπ' ἀσπίδος
νωμῶντα πρῶτον ἐν Κάδμου πύλαις.

ὁ δὲ καμὼν προτέρᾳ πάθᾳ Ἀντ. γ'.
νῦν ἀρείονος ἐνέχεται
ὄρνιχος ἀγγελίᾳ
Ἄδραστος ἥρως· τὸ δὲ οἴκοθεν
ἀντία πράξει. μόνος γὰρ ἐκ Δαναῶν στρατοῦ
θανόντος ὀστέα λέξαις υἱοῦ, τύχᾳ θεῶν
ἀφίξεται λαῷ σὺν ἀβλαβεῖ

Ἄβαντος εὐρυχόρους ἀγυιάς. τοιαῦτα μέν Ἐπ. γ'.
ἐφθέγξατ' Ἀμφιάρηος. χαίρων δὲ καὶ αὐτός
Ἀλκμᾶνα στεφάνοισι βάλλω, ῥαίνω δὲ καὶ ὕμνῳ,

V. 33. τεὸν, om. Pc. — V. 35. παλαισμάτεσσι γὰρ, VfA παλαισμάτεσι(ν) τε γὰρ, VdBγ παλαίσμασί(ν) τε γὰρ. — ἰχνέων Schmid, ἰχνεύων libri, Hermann οἰχνέων. Fort. παριχνέων. — V. 40. αἰνίξατο Boeckh, vulgo ἠνίξατο, P1 ἠναίξατο. — V. 43. ὧδ' PcP1GGuVbdf ὥδε δ'. — μαρναμένων libri cum praegressis iungunt, vulgo: εἶπε· μαρναμένων φυᾷ. — V. 44. ἐπιπρέπει, P1 ἐπιτρέπει. — V. 45. ἐκ πατέρων, R ἑκατέρων. — παισὶ PcP1GGu, vulgo παισὶν. Hermann ἐκ πατέρων, παῖ, σοὶ λῆμα. Fort. interpungendum παισί· λῆμα θαέομαι σαφὲς κτλ. — θαέομαι P1Vf, θεάομαι P2Bγ, θεάομαι rel. — V. 47. νωμῶντα, P2 νέμοντα, quod Heyne coniecit. — V. 49. ἀρείονος. Ingeniose et ut opinor verissime Welcker Ἀρείους coniecit, vid. de Cyclo Epico II. 371. 381. Arion postquam herum salvum reduxit, moribundus concidisse videtur, eoque temporis articulo vaticinatus est, ob hoc ipsum augurium ὄρνις vocatur, non quod alatus erat equus, ut Welckero visum. Ambiguitas autem orationis consulto videtur adhibita, ut vel αἰνίξατο v. 40. indicat. — V. 51. οἴκοθεν, P2 γ' οἰκοθεν. — V. 52. μόνος Sch. GnGP1, vulgo μοῦνος. — V. 54. λαῷ BγGGuP1Vbdf, λεῷ ARP2. — V. 55. τοιαῦτα om. G. — μέν, RA μὲν δ', P2 μὲν δὴ — V. 56. Ἀμφιάρηος, Pc Ἀμφιάραος.

Digitized by Google

γείτων ὅτι μοι καὶ κτεάνων φύλαξ ἐμῶν
ὑπάντασεν ἰόντι γᾶς ὀμφαλὸν παρ' ἀοίδιμον,
μαντευμάτων τ' ἐφάψατο συγγόνοισι τέχναις.

τὺ δ', ἑκαταβόλε, πάνδοκον Στρ. δ'.
ναὸν εὐκλέα διανέμων
Πυθῶνος ἐν γυάλοις,
τὸ μὲν μέγιστον τόθι χαρμάτων
ὤπασας, οἶκοι δὲ πρόσθεν ἁρπαλέαν δόσιν
πενταεθλίου σὺν ἑορταῖς ἐπάγαγες,
ὦναξ, ἑκόντι δὴ εὔχομαι νόῳ

κατὰ τὶν ἁρμονίαν βλέπειν Ἀντ. δ'.
ἀμφ' ἕκαστον ὅσα νέομαι.
κώμῳ μὲν ἀδυμελεῖ
Λίκα παρέστακε· θεῶν δ' ὅπιν
ἄρθιτον αἰτέω, Ξένάρχες, ἁμετέραις τύχαις.
εἰ γάρ τις ἐσλὰ πέπαται μὴ σὺν μακρῷ πόνῳ,
πολλοῖς σοφὸς δοκεῖ πεδ' ἀφρόνων

βίον κορυσσέμεν ὀρθοβούλοισι μαχαναῖς· Ἐπ. δ'.
τὰ δ' οὐκ ἐπ' ἀνδράσι κεῖται· δαίμων δὲ παρίσχει,
ἄλλοτ' ἄλλον ὕπερθε βάλλων, ἄλλον δ' ὑπὸ χειρῶν.
μέτρῳ κατάβαιν'· ἐν Μεγάροις δ' ἔχεις γέρας,

V. 59. *ὑπάντασεν* Pc, quod Schmid edidit, BγP1 *ὑπαντίασ'*, vulgo *ὑπαντίασεν*, P2 *ὑπήντησέ τ'*, et *τε* videtur Schol. legisse. — *γᾶς*, *γαίας* APcVbdf. — V. 60. *μαντευμάτων τ'*, *δ'* Pc, *τε* P1Gu. Hermann *Μάντις, χρησμῶν τ' ἀμφ' ἄψατο.* — *τέχναις* libri, videtur ex coniectura restitutum, cum *τέχνας* olim legeretur, quod colligas ex Sch. *καὶ τῶν μαντευμάτων ἐψήψατο τοῖς συγγενηθεῖσιν αὐτῷ· τυχὸν δὲ λέγει συγγόνοις τέχναις.* Ceterum interpretes structuram parum intellexerunt, dicit: *arte patria oracula edidit*, quemadmodum v. 64. *τόθι* non recte interpretati sunt, quod est relativum *ubi*. — V. 66. *πενταεθλίου*, Hermann *πενταθλίου*. — *ἐπάγαγες*, Boeckh plene distinxit, ut novum enuntiatum sit *ὦναξ κτλ.* — V. 67. *ὦναξ* vel *ὤναξ* PcP1VbdGGu et fort. Bγ, *τ' ἄναξ* A, *γ' ἄναξ* ut videtur P2, v. *ἄναξ*. — *δὴ* scripsi, legebatur *δ'*, nisi quis crasin restituere malit. V. 68. *τὶν*, *τιν'* PcP1GGuAR et Schol. unus. — Deinde Kayser pro *βλέπειν* coni. *ἕπειν*, Rauchenstein *βαλεῖν* vel *πλέκειν*. — V. 69. *νέομαι*, Mingarelli *νέμομαι*. — V. 72. *Ξέναρχες*, Schmid *Ξείναρχες*. — *τύχαις*, P2 *τύχαισιν*. — V. 73. *γάρ* om. P2 et deinde habet *σὺν οὐ* pro *μὴ σὺν*. — *σὺν*, ARBγ *ξὺν*. — *πόνῳ* Sch. PcRGuGP1 (a s. m.) 2Vb, *χρόνῳ* ABγVdf. — V. 74. *πεδ' ἀφρόνων*, *πεδαφρόνων* RGGuPc. Coniicio *πεδ' εὐφρονᾶν*. — V. 76. *τὰ δ'*, P2 *ταῦτ'*. — V. 77. *ἄλλοτ'*, *ἄλλοτε δ'* Sch. RP1GGuVbdf, igitur distinxerunt *δαίμων δὲ παρίσχει· ἄλλοτε δ'* — *καταβαίνει.* — *ἄλλον δ' ὑπὸ χειρῶν· μέτρῳ κατάβαιν'· ἐν Μεγάροις δ'* correxi, legebatur *ἄλλον δ' ὑπὸ χειρῶν μέτρῳ καταβαίνει· Μεγάροις δ'*. Pro *μέτρῳ* legunt *μέτρον* ABγP1VdfG (in m.), *μέτρα* Sch. unus, *ἐν* post *καταβαίνει* addunt PcP1G Vbd. Hoc dicit poeta: ne nimis concupiscas in certamen descendere, multas iam partas habes victorias.

Digitized by Google

μιχῷ τ' ἐν Μαραθῶνος, Ἥρας τ' ἀγῶν' ἐπιχώριον
νίκαις τρισσαῖς ὡριστόμενες, δάμασσας ἔργῳ.

τέτρασι δ' ἔμπετες ὑψόθεν Στρ. ε'.
σωμάτεσσι κακὰ φρονέων·
τοῖς οὔτε νόστος ὁμῶς
ἐπ' ἀλπνὸς ἐν Πυθιάδι κρίθη,
οὐδὲ μολόντων παρ ματέρ' ἀμφὶ γέλως γλυκύς
ὦρσεν χάριν· κατὰ λαίρας δ' ἐχθρῶν ἀπάοροι
πτώσσοντι, συμφορᾷ δεδαγμένοι.

ὁ δὲ καλόν τι νέον λαχών Ἀντ. ε'.
ἀβρότατος ἔπι μεγάλας
ἐξ ἐλπίδος πέταται
ὑποπτέροις ἀνορέαις, ἔχων
κρέσσονα πλούτου μέριμναν. ἐν δ' ὀλίγῳ βροτῶν
τὸ τερπνὸν αὔξεται· οὕτω δὲ καὶ πιτνεῖ χαμαί,
ἀποτρόπῳ γνώμᾳ σεσεισμένον.

Ἐπ. ε.
ἐπάμεροι· τί δέ τις; τί δ' οὔ τις; σκιᾶς ὄναρ
ἄνθρωπος. ἀλλ' ὅταν αἴγλα διόσδοτος ἔλθῃ,
λαμπρὸν φέγγος ἔπεστιν ἀνδρῶν καὶ μείλιχος αἰών.
Αἴγινα φίλα μᾶτερ, ἐλευθέρῳ στόλῳ
πόλιν τάνδε κόμιζε Διὶ καὶ κρέοντι σὺν Αἰακῷ
Πηλεῖ τε καγαθῷ Τελαμῶνι σύν τ' Ἀχιλλεῖ.

V. 80. *νίκαις τρισσαῖς*, Sch. PcARGGuP12Vbdf *νίκαισι τρισσαῖς*, Pauwius *νίκαις τρίταις*. — *ὡριστόμενες* ARP12GGuVbdf, *Ἀριστόμενες* Bγ. — *δάμασας*, Schol. *δαμάσαις ἔργῳ τέτρασιν ἐμπ.*, et *δαμάσας* etiam Pc. — V. 84. *ἐπ' ἀλπνὸς* scripsi, legebatur *ἔπαλπνος*. — V. 86. *ὦρσεν*, P2 *βάλεν*. — V. 87. *δεδαγμένοι* scripsi, et paraphr. *δακνόμενοι* habet, vulgo *δεδαϊγμένοι*, Hermann *δεδαιγμένοι*. — V. 89. *ἔπι μεγάλας*, Hermann distinguit *ἔπι, μεγάλας ἐξ ἐλ.* at videtur esse: *in magna felicitate*. Sch. fort. *ἄπο*. — V. 90. *πέταται*, Gu *τέταται*. — V. 92. *πλούτου μέριμναν*, A *τέρψιν πλούτω*, P2 *τέρψιν πλούτοιο*, Hermann *πλούτου μέρμηραν*. — *ἐν δ' ὀλίγῳ*, P1 *ἐν δ' ὀλίγον*. — V. 95. *σκιᾶς ὄναρ*, P2 *ὄναρ σκιᾶς*. — V. 96. *ἄνθρωπος* Sch. Nem. VI. 4. Plut. de consol. 6. Eustath. Il. 757. 32., vulgo *ἄνθρωποι*, et sic Sch. Soph. Ai. 125 Oed. R. 1186. — V. 97. *φέγγος ἔπεστιν* Heyne et fort. Sch., vulgo *ἔπεστι φέγγος*. Fort. *φέγγος ἐστὶν ἐπ' ἀνδρῶν*. — V. 98. *στόλῳ* om. GGu. — V. 99. *Διὶ*, vulgo *Διΐ*, Boeckh *Δ.* — *καὶ* om. P2. — V. 100. *Πηλεῖ τε καγαθῷ* BγVd, *Πηλεῖ τε καὶ ἀγαθῷ* GGuPc P1Vbf, *Πηλεῖ κἀρίστῳ δὴ* P2, *Πηλεῖ τε κἀρίστῳ δὴ* A, *Πηλεῖ κἀρίστῳ* R, vulgo *Πηλεῖ τε κἀρίστῳ*. Hermann *Πηλεῖ τ' ἐσθλῷ καὶ σὺν Τελ.*

Digitized by Google

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Θ'.

ΤΕΛΕΣΙΚΡΑΤΕΙ ΚΥΡΗΝΑΙΩι

ΟΠΑΙΤΟΑΡΟΜΩι.

Strophae.

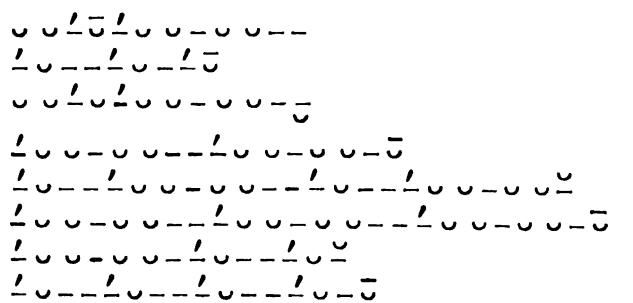

Epodi.

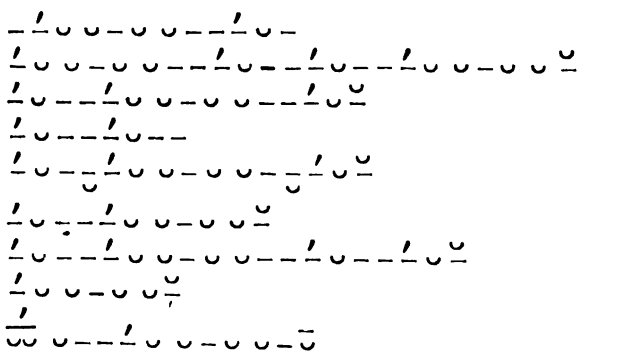

„Strophae vs. 1. et 2. coniungi possunt, tamen numerorum consociationem non magis probabilem iudico, quam ep. vs. 1. et 2. Nec ep. vs. 4. et 5. connecto, frequenti distinctione separatos." *Boeckh.* Idem ep. v. 7. olim in binos versiculos separaverat. Hermann str. vs. 2. et 3. coniungendos censet.

Digitized by Google

Ἐθέλω χαλκάσπιδα Πυθιονίκαν Στρ. α'.
σὺν βαθυζώνοισιν ἀγγέλλων
Τελεσικράτη Χαρίτεσσι γεγωνεῖν,
ὄλβιον ἄνδρα, διωξίππου στεφάνωμα Κυράνας·
τὰν ὁ χαιτάεις ἀνεμοσφαράγων ἐκ Παλίου κόλπων ποτὲ Λατοΐδας
ἅρπασ', ἔνεικέ τε χρυσέῳ παρθένον ἀγροτέραν δίφρῳ, τόθι νιν πολυμήλου
καὶ πολυκαρποτάτας θῆκε δέσποιναν χθονός
ῥίζαν ἀπείρου τρίταν εὐήρατον θάλλοισαν οἰκεῖν.

ὑπέδεκτο δ' ἀργυρόπεζ' Ἀφροδίτα Ἀντ. α'.
Λάλιον ξεῖνον θεοδμάτων
ὀχέων ἁψαμένα χερὶ κούφᾳ·
καί σφιν ἐπὶ γλυκεραῖς εὐναῖς ἐρατὰν βάλεν αἰδῶ,
ξυνὸν ἁρμόζοισα θεῷ τε γάμιον μιχθέντι κούρᾳ θ' Ὑψέος εὐρυβία·
ὃς Λαπιθᾶν ὑπερόπλων τοιτάκις ἦν βασιλεύς, ἐξ Ὠκεανοῦ γένος ἥρως
δείτερος· ὅν ποτε Πίνδου κλεεννᾶις ἐν πτυχαῖς
Νᾶις εὐφρανθεῖσα Πηνειοῦ λέχει Κρείοισ' ἔτικτεν,

Γαίας θυγάτηρ. ὁ δὲ τὰν εὐώλενον Ἐπ. α'.
θρέψατο παῖδα Κυράναν· ἃ μὲν οὔθ' ἱστῶν παλιμβάμοις ἐρίλησεν ὁδοὺς,
οὔτε δείπνων οἰκοριᾶν μεθ' ἑταιρᾶν τέρψιας,
ἀλλ' ἀκόντεσσίν τε χαλκέοις
φασγάνῳ τε μαρναμένα κεράϊζεν ἀγρίους
θῆρας, ἠ πολλάν τε καὶ ἀσίχιον

V. 2. *ἀγγέλλων*, pleriqne libri *ἀγγέλων*, P2 *αἰνέων*, Pc *ἀγώνων* cum gl. *ἔνεκα*. — V. 3. *Τελεσικράτη*, Gu *Τελεσικράτει*. — V. 6. *ἔνεικε* P1V, v. *ἤνεγκε*. — *τόθι*, P1 *πόθι*. — *νιν*, *νῦν* GGuP2Bγ. — V. 8. *τρίταν* P2Bγ GGuP2Vb, v. *τριτάταν*. — V. 9. *ὑπέδεκτο δ'*, P2 *ὑπέδεκτ' οὖν*. — V. 10. *ξεῖνον*, Pc et fort. Sch. *ξένον*. — *θεοδμάτων*, P1Vdf *θεοσδότων*. — V. 11. *χερὶ*, Pc *χερσὶ*. — *κούφᾳ* PcGGuP2Vbdf, vulgo et Schol. *κοῦρα*. — V. 13. *μιχθέντι*, Schol *μιχθέντα*, quod Boeckh et Hermann probaverunt. Latet aliud. Fort. *ξυνὸν ἁρμόζοισα θεῷ τε γάμιον κούρᾳ τε μιχθῆν* (i. e. *μιχθῆναι*) *Ὑψέος εὐρυβία*. — *Ὑψέος*, Pc *ὑψέως*. — V. 15. *κλεεννᾶις*, Pc *κλεννεῖς* (?). — V. 16. *Κρείοισα* AP2, *Κρέοισα* rel. — V. 18. *ἐρίλησεν* PcGuVbdf, *ἐρίλασεν* ARG. — V. 19. *οἰκοριᾶν*, Pc *οἰκουριᾶν*. Paraphrastes longe aliter legit: *οὔτε δείπνων τέρψιας οὔθ' ἑταρᾶν οἰκουριᾶν*, ubi *οἰκουρίαν* rectius se haberet. — V. 20. *ἀκόντεσσιν*, Pc *ἀκόντεσι*. — V. 21. *κεράϊζεν* sch. et libri, vulgo *κεραΐζειν*, A *κεραΐζεν*, Bγ *κεράϊζειν*.

Digitized by Google

βουσὶν εἰράναν παρέχοισα πατρῴαις, τὸν δὲ σύγκοιτον γλυκύν
παῦρον ἐπὶ γλεφάροις
ὕπνον ἀναλίσκοισα ῥέποντα πρὸς ἀῶ.

κίχε νιν λέοντί ποτ' εὐρυφαρέτρας Στρ. β'.
ὀμβρίμῳ μούναν παλαίοισαν
ἄτερ ἐγχέων ἑκάεργος Ἀπόλλων.
αὐτίκα δ' ἐκ μεγάρων Χείρωνα προξέννεπε φωνᾷ·
Σεμνὸν ἄντρον, Φιλυρίδα, προλιπὼν θυμὸν γυναικὸς καὶ μεγάλαν δύνασιν
θαύμασον, οἷον ἀταρβεῖ νεῖκος ἄγει κεφαλᾷ, μόχθον καθ-
ὑπερθε νεᾶνις
ἧτορ ἔχοισα· φόβῳ δ' οὐ κεχείμανται φρένες.
τίς νιν ἀνθρώπων τέκεν; ποίας δ' ἀποσπασθεῖσα φύτλας

ὀρέων κευθμῶνας ἔχει σκιοέντων, Ἀντ. β'.
γεύεται δ' ἀλκᾶς ἀπειράντου;
ὁσία κλυτὰν χέρα οἱ προσενεγκεῖν,
ἦ ῥα καὶ ἐκ λεχέων κεῖραι μελιηδέα ποίαν;
τὸν δὲ Κένταυρος ζαμενής, ἀγανᾷ χλαρὸν γελάσσαις ὀφρύϊ,
μῆτιν ἐάν
εὐθὺς ἀμείβετο· Κρυπταὶ κλαῖδες ἐντὶ σοφᾶς Πειθοῦς
ἱερᾶν φιλοτάτων,
Φοῖβε, καὶ ἔν τε θεοῖς τοῦτο κἀνθρώποις ὁμῶς
αἰδέονθ', ἁμφανδὸν ἀδείας τυχεῖν τοπρῶτον εὐνᾶς.

Ἐπ. β'.
καὶ γὰρ σέ, τὸν οὐ θεμιτὸν ψεύδει θιγεῖν,
ἔτραπε μείλιχος ὀργὰ παρφάμεν τοῦτον λόγον. κούρας δ',
ὀπόθεν, γενεάν

V. 24. παῦρον, P1Vdf ὕπνον. — γλεφάροις P1Vd, βλεφάροις rel. — V. 25. ὕπνον, P1Vdf παῦρον, unde coniicias ὕπνον ἐπὶ γλεφάροις παῦρ' ἀναλίσκοισα κτλ. — V. 27. ὀμβρίμῳ, AGP1Vbf ὀβρίμῳ. — μούναν, Gu μόναν. — V. 29. προξέννεπε, Pc προσήνεπε. — V. 30. Φιλυρίδα (Φιλυρίδᾳ?) GuP12VbdfPc, vulgo Φιλλυρίδα. — V. 31. νεῖκος, Pc et unus sch. νῖκος. — κεφαλᾷ, Schneidewin κραδίᾳ coni. — V. 33. νιν, PcGP2Gu μὲν. — ἀποσπασθεῖσα, Sch. fort. ἀποσπαρθεῖσα. — V. 36. ὁσία, PcP2Gu Sch. ad v. 68. ὅσια. — κλυτὰν, PcGGu κλειτὰν, P2 δὲ τὰν. — V. 37. κεῖραι Schol. PcBγGGuP12Vbd, vulgo κεῖρεν. — μελιηδέα, Ahrens μελιαδέα. — V. 38. χλαρὸν APcBγ, v. χλιαρὸν. — γελάσσαις G, γελάσας ARGuP1Vbdf Pc, γελάξας Pauwius. — V. 40. ἔν τε, P2 ἔν γε. — τοῦτο κἀνθρώποις, Pc τοῦτο δ' ἀνθρ. — V. 41. ἁμφανδὸν, Pc ἀμφαδὸν. — V. 42. γὰρ om. Pc. — V. 43. γενεάν, Sch. γενεά.

Digitized by Google

ἐξερωτᾷς, ὦ ἄνα; κύριον ὃς πάντων τέλος
οἶσθα καὶ πάσας κελεύθους·
ὅσσα τε χθὼν ἠρινὰ φύλλ' ἀναπέμπει, χὠπόσαι
ἐν θαλάσσᾳ καὶ ποταμοῖς ψάμαθοι
κύμασιν ῥιπαῖς τ' ἀνέμων κλονέονται, χὥτι μέλλει, χὠπόθεν
ἔσσεται, εὖ καθορᾷς.
εἰ δὲ χρὴ καὶ παρ σοφὸν ἀντιφερίξαι,

ἐρέω· ταύτᾳ πόσις ἵκεο βᾶσσαν Στρ. γ'.
τάνδε, καὶ μέλλεις ὑπὲρ πόντου
Λιὸς ἔξοχον ποτὶ κᾶπον ἐνεῖκαι·
ἔνθα νιν ἀρχέπολιν θήσεις, ἐπὶ λαὸν ἀγείραις
νασιώταν ὄχθον ἐς ἀμφίπεδον· νῦν δ' εὐρυλείμων πότνιά σοι Λιβύα
δέξεται εὐκλέα νύμφαν δώμασιν ἐν χρυσέοις πρόφρων· ἵνα οἱ χθονὸς αἶσαν
αὐτίκα συντελέθειν ἔννομον δωρήσεται,
οὔτε παγκάρπων φυτῶν νήποινον, οὔτ' ἀγνῶτα θηρῶν.

τόθι παῖδα τέξεται, ὃν κλυτὸς Ἑρμᾶς Ἀντ. γ'.
εὐθρόνοις Ὥραισι καὶ Γαίᾳ
ἀνελὼν φίλας ὑπὸ ματέρος οἴσει.
ταὶ δ' ἐπιγουνίδιον θαησάμεναι βρέφος αὐτᾶς,
νέκταρ ἐν χείλεσσι καὶ ἀμβροσίαν στάξοισι, θήσονταί τέ νιν ἀθάνατον
Ζῆνα καὶ ἁγνὸν Ἀπόλλων', ἀνδράσι χάρμα φίλοις, ἄγχιστον ὀπάονα μήλων,
Ἀγρέα καὶ Νόμιον, τοῖς δ' Ἀριστᾶον καλεῖν.
ὡς ἄρ' εἰπὼν ἔντυεν τερπνὰν γάμου κραίνειν τελευτάν.

V. 44. ἄνα, Pc ὦ ἄναξ, P2 ὦναξ. — V. 48. κύμασιν, Pc ὅσα τε κύμασι. — χὠπόθεν Schmid, Pc et alii libri χῶ τι ποθεν, P1 χὥτι ποθ', Vbd χὅτι ποθεν, Vf χὅτι ποθινὸς, P2 χὥτι πότ', Bγ χῶ τε πότ'. Fuit antiquitus χὠππόθεν. — V. 50. εἰ δὲ χρὴ PcGGuP12Vbdf Sch., v. εἰ δέ γε χρὴ. — V. 52. ὑπὲρ πόντου, GGuVb ὑπερποντίου. — V. 53. ἐνεῖκαι, Pc ἐνείκειν. — V. 54. ἀρχέπολιν, Sch. ἀρχέπτολιν. — ἀγείραις, Gu ἀγήρας, rel. ἀγείρας. — V. 59. παῖδα, Pc κοῦρον. — V. 60. Γαίᾳ, Pc γᾷ. — V. 62. θαησάμεναι scripsi, PcGGuVf θησάμεναι, ARP1VbdG (in m.) θηκάμεναι, P2 ἐνθηκάμεναι, Bγ κατθηκάμεναι. Emendationem firmat Schol. ἐπὶ τοῖς ἑαυτῶν γόναισι θεῖσαι τὸν Ἀρισταῖον καὶ θαυμάσασαι τὸ βρέφος. — αὐτᾶς scripsi, nisi quis αὐτῷ praeferat, vulgo αὐταῖς, Gu αὐταῖς. — V. 64. ἄγχιστον cum sequentibus iungunt sch. et Pc, vulgo ad χάρμα refertur, unde ἄλπνιστον aliquando conieci.

Digitized by Google

ὠκεῖα δ' ἐπειγομένων ἤδη θεῶν Ἐπ. γ'.
πρᾶξις ὁδοί τε βραχεῖαι. κεῖνο κεῖν' ἅμαρ διαίτασεν· Θα-
λάμῳ δὲ μίγεν 120
ἐν πολυχρύσῳ Λιβύας· ἵνα καλλίσταν πόλιν
ἀμφέπει κλεινάν τ' ἀέθλοις. 125
καί νιν ἐν Πυθῶνι νιν ἀγαθέᾳ Καρνειάδα
υἱὸς εὐθαλεῖ συνέμιξε τύχᾳ·
ἔνθα νικάσαις ἀνέφανε Κυράναν, ἃ νιν εὔφρων δέξεται 130
καλλιγύναικι πάτρᾳ
δόξαν ἱμερτὰν ἀγαγόντ' ἀπὸ Δελφῶν.

ἀρεταὶ δ' αἰεὶ μεγάλαι πολύμυθοι· Στρ. δ'.
βαιὰ δ' ἐν μακροῖσι ποικίλλειν,
ἀκοὰ σοφοῖς· ὁ δὲ καιρὸς ὁμοίως 135
παντὸς ἔχει κορυφάν. ἔγνων ποτὲ καὶ Ἰόλαον
οὐκ ἀτιμάσαντά νιν ἑπτάπυλοι Θῆβαι· τόν, Εὐρυσθῆος
ἐπεὶ κεφαλάν 140
ἔπραθε φασγάνου ἀκμᾷ, κρύψαν ἔνερθ' ὑπὸ γᾶν διφρη-
λάτα Ἀμφιτρύωνος
σάματι, πατροπάτωρ ἔνθα οἱ Σπαρτῶν ξένος 145
κεῖτο, λευκίπποισι Καδμείων μετοικήσαις ἀγυιαῖς.

τέκε οἱ καὶ Ζηνὶ μιγεῖσα δαΐφρων Ἀντ. δ'.
ἐν μόναις ὠδῖσιν Ἀλκμήνα
διδύμων κρατησίμαχον σθένος υἱῶν. 150
κωφὸς ἀνὴρ τις, ὃς Ἡρακλεῖ στόμα μὴ παραβάλλει,
μηδὲ Λιρκαίων ὑδάτων ἀὲ μέμναται, τά νιν θρέψαντο καὶ
Ἰφικλέα· 155
τοῖσι τέλειον ἐπ' εὐχᾷ κωμάσομαί τι παθὼν ἐσλόν. Χαρί-
των κελαδεννᾶν
μή με λίποι καθαρὸν φέγγος. Αἰγίνᾳ τε γάρ 160

V. 67. *ὠκεῖα — πρᾶξις*, PcGGu *ὠκεῖαι — πράξεις*. — V. 68. *διαίτασεν*, Pc *διέτασε*. — V. 71. *καί νιν*, Pc *καὶ νῦν*. — *Καρνειάδα*, Pc *Καρνιάδα*. — V. 73. *νικάσαις*, plerique libri *νικάσας*, RPc *νικήσας*. — V. 79. *ἔγνων*, Ahrens *ἔγνον*. — V. 80. *Εὐρυσθῆος*, Pc *Εὐρυσθέος*, Schol. lemma *Εὐρυσθέως*. — V. 87. *παραβάλλει, παρβάλλει* PcGP12GuVbf Sch. — V. 88. *ἀὲ* Boeckh, *ἀΐ* Schmid, vulgo *ἀεὶ*, GGu *αἰεὶ*, P2 *ἐπιμέμναται*. Possis *ἅμα* coniicere: nam grammatici testimonium, cuius auctoritate haec forma Pindaro vindicata est (Vid. ad Gregor. Cor. 346.) satis dubium est, siquidem Cram. An. Par. III. 321. 28.: *ἔστι δὲ καὶ ἀὲ παρὰ Πεισάνδρῳ Καμιρεῖ* exhibet. — V. 89. *ἐπ' εὐχᾷ*, ABγ *ἐπευχᾷ*.

Digitized by Google

φαμὶ Νίσου τ' ἐν λόφῳ τρὶς δὴ πόλιν τάνδ' εὐκλεΐξαι,

σιγαλὸν ἀμαχανίαν ἔργῳ φυγών· Ἐπ. δ'.
τοὔνεκεν, εἰ φίλος ἀστῶν εἴ τις ἀντάεις, τό γ' ἐν ξυνῷ
πεπονημένον εὖ
μὴ λόγον βλάπτων ἁλίοιο γέροντος κρυπτέτω.
κεῖνος αἰνεῖν καὶ τὸν ἐχθρὸν
παντὶ θυμῷ σύν γε δίκᾳ καλὰ ῥέζοντ' ἔννεπεν.
πλεῖστα νικάσαντά σε καὶ τελεταῖς
ὡρίαις ἐν Παλλάδος εἶδον ἄφθονοί θ' ὡς ἑκάστα φίλτατον
παρθενικαὶ πόσιν ἦ
υἱὸν ἔχοντ', ὦ Τελεσίκρατες, ἔμμεν,

ἐν Ὀλυμπίοισί τε καὶ βαθυκόλπου Στρ. ε'.
Γᾶς ἀέθλοις ἔν τε καὶ πᾶσιν
ἐπιχωρίοις. ἐμὲ δ' ὧν τις ἀοιδᾶν
δίψαν ἀκειόμενον πράσσει χρέος αὖτις ἐγεῖραι
καὶ παλαιῶν δόξαν τεῶν προγόνων· οἷοι Λιβύσσας ἀμφὶ
γυναικὸς ἔβαν
Ἴρασα πρὸς πόλιν, Ἀνταίου μετὰ καλλίκομον μναστῆρες
ἀγακλέα κούραν·
τὰν μάλα πολλοὶ ἀριστῆες ἀνδρῶν αἰτέον
σύγγονοι, πολλοὶ δὲ καὶ ξείνων. ἐπεὶ θαητὸν εἶδος

ἔπλετο· χρυσοστεφάνου δέ οἱ Ἥβας Ἀντ. ε'.

V. 91. Cum interpretes tam veteres quam nostri haec ad Telesicratem referrent, in gravissimas difficultates inciderunt, quas partim coniecturis tollere studuerunt, Pauwius *εὐκλεΐξεν*, Beck *φυγόντ'*, Hermann *εὐκλεΐξας*, Kayser *πολίτας εὐκλεΐξαι — φυγόνθ'*, at poeta de se suisque rebus loquitur: dithyrambo in Athenarum laudem recens composito popularium invidiam sibi conflaverat: obtrectatores reprehendebant, quod nunquam patriae laudes celebrasset: ab hoc crimine se defendens poeta dicit se ter iam et Aeginae et Megaris Herculis et Thebarum nomen illustrasse (intelligit carmina in homines Aeginetas et Megarenses composita, ex quibus unum alterumve etiam nunc extare videtur), seque praeterea novum meditari carmen, in quo iustas patriae persoluturus sit laudes. — V. 93. *τοὔνεκεν* scripsi, libri *οὕνεκεν*, sed sch. *διὸ* interpretatur. — V. 96. *σύν γε* Vdf, *σύν τε* reliqui. — V. 98. *ἑκάστα*, G *ἑκάστᾳ*, PcGu *ἑκάστωι*. — V. 102. *πᾶσιν*, BγP2 *πάντεσσ'*. — V. 103. *ὧν* Hermann, v. *οὖν*. — V. 104. *αὖτις* RGGuVb, *αὐθις* AP1Vdf, *αὖθι* Bγ. — V. 105. *παλαιῶν*, *παλαιὰν* P1Vdf, *παλαιᾶν* A. — *δόξαν τεῶν* quod vitiosum esse metrum arguit, etiam Sch. legit. Schmid et Boeckh corrigunt *καὶ παλαιὰ δόξα τεῶν προγόνων*, Hermann *ἀοιδὰν διψάδ' ἀκειόμενον — καὶ παλαιὰν δόξαν ἑῶν πρ.* Mihi traiectis verbis locus corrigendus videtur: *καὶ τεῶν δόξαν παλαιῶν προγόνων*, ubi *καί* iam convenientissimum est, penultima autem vocis *παλαιῶν* corripitur. — V. 106. *Ἴρασα* Heyne, *Ἴρασσα* Pc, *Ἴρασσαν* rel. *Ἴρασαν ἐς πόλιν* P2. — V. 109. *οἱ* om. APVldf.

Digitized by Google

καρπὸν ἀνθήσαντ' ἀποδρέψαι
ἔθελον. πατὴρ δὲ θυγατρὶ φυτεύων
κλεινότερον γάμον, ἄκουσεν Λαναόν ποτ' ἐν Ἄργει
οἷον εὗρεν τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ παρθένοισι, πρὶν μέσον
ἆμαρ ἑλεῖν,
ὠκύτατον γάμον· ἔστασεν γὰρ ἅπαντα χορὸν ἐν τέρμασιν
αὐτίκ' ἀγῶνος·
σὺν δ' ἀέθλοις ἐκέλευσεν διακρῖναι ποδῶν,
ἄντινα σχήσοι τις ἡρώων, ὅσοι γαμβροὶ σφιν ἦλθον·

οὕτω δ' ἐδίδου Λίβυς ἁρμόζων κόρᾳ Ἐπ. ε'.
νυμφίον ἄνδρα· ποτὶ γραμμᾷ μὲν αὐτὰν στᾶσε κοσμήσαις,
τέλος ἔμμεν ἄκρον.
εἶπε δ' ἐν μέσσοις ἀπάγεσθαι, ὃς ἂν πρῶτος θοὸν ῥώ
ἀμφὶ οἱ ψαύσειε πέπλοις.
ἔνθ' Ἀλεξίδαμος, ἐπεὶ φύγε λαιψηρὸν δρόμον,
παρθένον κεδνὰν χερὶ χειρὸς ἑλὼν
ἄγεν ἱππευτᾶν Νομάδων δι' ὅμιλον. πολλὰ μὲν κεῖνοι δίκον
φύλλ' ἔπι καὶ στεφάνους·
πολλὰ δὲ πρόσθεν πτερὰ δέξατο Νίκας.

V. 112. *Λαναόν ποτ'*, P1Vb *Λαναόν τ'*, ABγ *Λαναόν τε*. — V. 113. *εὗρεν*, fort. Pindarus *εὑρεῖν* scripsit, ut verba sic sint coniungenda: *πατὴρ δὲ θυγατρὶ φυτεύων κλεινότατον γάμον, οἷον Λαναόν ποτ' ἐν Ἄργει εἰρεῖν ὠκύτατον γάμον — ἄκουσεν* (*ἔστασεν — ἦλθον,*) *οὕτω δ' ἐδίδου* vel *οὕτως ἐδίδου*. — *μέσον* om. Vd. — *ἑλεῖν*, *ἐλθεῖν* ARBγP1VbdfPc (corr.) Fort. *ἑλᾶν*. — V. 114. *ἐν*, in proecdosi *πρὸς* conieci. — V. 116. *σχήσοι*, *σχήσει* ABγGGuP1. — V. 117. *οὕτω δ' ἐδίδου*, Pc *οὕτως ἐδίδου* fort. recte. — V. 118. *κοσμήσαις* RGVf, *κοσμήσας* ut videtur rel. — V. 122. *κεδνὰν*, R *κινδνὰν*. — V. 123. *πολλὰ μὲν* Boeckh, v. *πολλά μιν*, cod. sch. *πολλά μοι*. — V. 125. *Νίκας* scripsi, *νίκας* Sch. RPcGGuP2, vulgo *νικᾶν*.

Digitized by Google

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Ι'.

ΙΠΠΟΚΛΕΑι ΘΕΣΣΑΛΩι

ΠΑΙΔΙ ΔΙΑΥΛΟΔΡΟΜΩι.

Strophae.

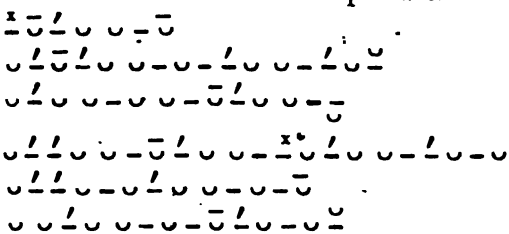

Epodi.

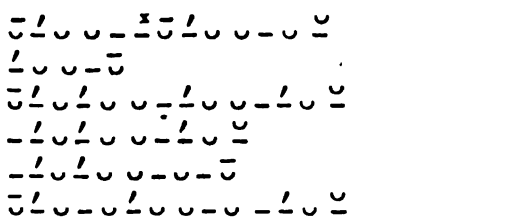

Titulo carminis Boeckh addidit *παιδὶ* ex GGuP1Vbdf ob v. 9. Ceterum Sch. dicit carmen vulgo quamvis falso *Ἱπποκλεῖ* inscribi, et sic Pc. —

Strophae v. 6. antiquitus iam interpolatus videtur, fortasse germanus numerus hic est

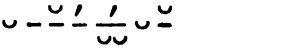

Tum scribendum v. 6. pro *κλυτὰν*

ἀγαγεῖν ἐπιχωμίαν ἀνδρῶν κλυτὸν ὄπα.

v. 12. pro *ἴχνεσιν*

τὸ δὲ συγγενὲς ἐμβέβακεν ἴχνεσι πατρός

v. 24. delendum *τε*

τὰ μέγιστ' ἀέθλων ἔλῃ τόλμᾳ καὶ σθένει.

v. 30. scribendum

ἐς Ὑπερβορέων ἀγῶνα θαυματὸν ὁδόν

pro *θαυμαστὰν*, convenitque adiectivum illud multo melius *ἀγῶνι* quam *ὁδῷ*., v. 42. pro *δὲ καὶ μαχᾶν ἄτερ* traiicienda verba:

ἱερᾷ γενεᾷ· πόνων δ' ἄτερ καὶ μαχᾶν.

v. 48. delendum *δὲ*

λίθινον θάνατον φέρων. ἐμοὶ θαυμάσαι.

v. 60. revocanda librorum lectio:

ἑτέροις ἑτέρων ἔρως ἔκνιξε φρένας.

denique v. 66. *ἄγων ἄγοντα* traiiciendum:

φιλέων φιλέοντ', ἄγοντ' ἄγων προφρόνως.

Digitized by Google

Ὀλβία Λακεδαῖμον· Στρ. α'.
μάκαιρα Θεσσαλία· πατρὸς δ' ἀμφοτέραις ἐξ ἑνός
ἀριστομάχου γένος Ἡρακλέος βασιλεύει.
τί κομπέω παρὰ καιρόν; ἀλλά με Πυθώ τε καὶ τὸ Πελιν-
ναῖον ἀπύει
Ἀλεύα τε παῖδες, Ἱπποκλέᾳ θέλοντες
ἀγαγεῖν ἐπικωμίαν ἀνδρῶν κλυτὰν ὄπα.

γένεται γὰρ ἀέθλων· Ἀντ. α'.
στρατῷ τ' ἀμφικτιόνων ὁ Παρνάσιος αὐτὸν μιχός
διαυλοδρομιᾶν ἕπτατον παίδων ἀνέειπεν.
Ἄπολλον, γλυκὺ δ' ἀνθρώπων τέλος ἀρχά τε δαίμονος ὀρ-
νίντος αἴξεται·
ὁ μέν που τεοῖς τε μήδεσι τοῦτ', ἔπραξεν,
τὸ δὲ συγγενὲς ἐμβέβακεν ἴχνεσιν πατρός

Ὀλυμπιονίκα δὶς ἐν πολεμαδόκοις Ἐπ. α'.
Ἄρεος ὅπλοις·
ἔθηκε καὶ βαθυλείμων' ὑπὸ Κίρρας ἀγών
πέτραν κρατησίποδα Φρικίαν.
ἔσποιτο μοῖρα καὶ ἑστέραισιν
ἐν ἀμέραις ἀγάνορα πλοῦτον ἀνθεῖν σφίσιν·

τῶν δ' ἐν Ἑλλάδι τερπνῶν Στρ. β'.
λαχόντες οὐκ ὀλίγαν δόσιν, μὴ φθονεραῖς ἐκ θεῶν
μετατροπίαις ἐπικύρσαιεν. θεὸς εἴη,

V. 1. *Λακεδαῖμον* libri et Schol. praeter B$^{\gamma}$ et P1 (a m. s.) qui *Λακεδαίμων*. — V. 3. *Ἡρακλέος*, Boeckh *Ἡρακλεῦς*. — V. 4. *παρὰ*, Schol. *κατὰ*, sed in lemm. *παρὰ* (G *πρὸς*). Ahrens *κατ' ἄκαιρον*. — *Πυθώ*, Gu *ἡ Πυθώ*. — *Πελινναῖον*, Pe *Πελλιναῖον*. — *ἀπύει*, AlGuP1 (a m. s.) *ἀπύειν*. — V. 5. *θέλοντες*, Boeckh *ἐθέλοντες*. Ceterum Ahrens formam *Ἱπποκλέας* iniuria improbans coni. *παῖδ'* (i. e. *παίδε*) *ἐς Ἱπποκλεᾶ*, sed vide ipsum de dial. Dor. p. 148 et 560. — V. 8. *στρατῷ τ' ἀμφικτιόνων* Boeckh, v. *στρατῷ τ' Ἀμφικτιόνων*, Hermann *στρατῷ περικτιόνων θ'*. — *ὁ* om. Pe. — *Παρνάσιος* A Sch., v. *Παρνάσσιος*. — V. 9. *διαυλοδρομιᾶν*, P2 *διαυλοδρόμιαν*. — V. 11. *τεοῖς τε* P2, *τεοῖς γε* B$^{\gamma}$, *τεοῖσι τε* AGuP1 Vbdf Sch., v. *τεοῖσι*. — V. 13. *πολεμαδόκοις*, Pe *πολεμοδόκοις*. — V. 14. *Ἄρεος ὅπλοις ἔθηκε* AGGuP1Vbdf Scholiast., vulgo ex Schmidii coni. *Ἄρεος ὅπλοισιν ἔθηκε*, P2 *Ἀ. ὅπλοις ἐνέθηκε*, B *Ἀ. ὅπλοις θῆκεν καὶ*, unde Boeckh *θῆκεν δὲ καὶ*. — V. 15. *βαθυλείμων' ὑπὸ Κίρρας ἀγών* Schmid et fort P2, v. *βαθυλείμωνα ἀγὼν ὑπὸ Κίρρας*. — V. 16. *Φρικίαν*, Pe *Φρυκίαν*. Eustath. Prooem. 6 ex hoc loco *ἵππον κρατησίποδα* a Pindaro dici memorat, sed Phricias non equi nomen est, sed pater Hippocleae sic videtur vocatus esse. — V. 17. *ἔσποιτο*, *ἕποιτο* GGuVbdfP2. — V. 18. *ἐν*, Pe *ἀν'*. — V. 19. *δ'* om. Vf. — V. 21. *εἴη*, Hermann *οἷος*, Schneidewin *ἀεί*, quod ipse quoque conieci. Sed dicere videtur: Si quis aerumna prorsus fuerit liber, diis sit aequiparandus.

Digitized by Google

ἀπήμων κέαρ. εὐδαίμων δὲ καὶ ὑμνητὸς οὗτος ἀνὴρ γίνεται σοφοῖς,
ὃς ἂν χερσὶν ἢ ποδῶν ἀρετᾷ κρατήσαις
τὰ μέγιστ' ἀέθλων ἕλῃ τόλμᾳ τε καὶ σθένει,

καὶ ζώων ἔτι νεαρόν Ἀντ. β'.
κατ' αἶσαν υἱὸν ἴδῃ τυχόντα στεφάνων Πυθίων.
ὁ χάλκεος οὐρανὸς οὔ ποτ' ἀμβατὸς αὐτοῖς·
ὅσαις δὲ βροτὸν ἔθνος ἀγλαΐαις ἁπτόμεσθα, περαίνει πρὸς ἔσχατον
πλόον. ναυσὶ δ' οὔτε πεζὸς ἰὼν ἂν εὕροις
ἐς Ὑπερβορέων ἀγῶνα θαυματαὰν ὁδόν.

Ἐπ. β'.
παρ' οἷς ποτε Περσεὺς ἐδαίσατο λαγέτας,
δώματ' ἐσελθών,
κλειτὰς ὄνων ἑκατόμβας ἐπιτόσσαις θεῷ
ῥέζοντας· ὧν θαλίαις ἔμπεδον
εὐφαμίαις τε μάλιστ' Ἀπόλλων
χαίρει, γελᾷ θ' ὁρῶν ἵβριν ὀρθίαν κνωδάλων.

Μοῖσα δ' οὐκ ἀποδαμεῖ Στρ. γ'.
τρόποις ἐπὶ σφετέροισι· παντᾶ δὲ χοροὶ παρθένων
λυρᾶν τε βοαὶ καναχαί τ' αὐλῶν δονέονται·
δάφνᾳ τε χρυσέᾳ κόμας ἀναδήσαντες εἰλαπινάζοισιν εὐφρόνως.
νόσοι δ' οὔτε γῆρας οὐλόμενον κέκραται
ἱερᾷ γενεᾷ· πόνων δὲ καὶ μαχᾶν ἄτερ

οἰκέοισι φυγόντες Ἀντ. γ'.
ὑπέρδικον Νέμεσιν. θρασείᾳ δὲ πνέων καρδίᾳ
μόλεν Δανάας ποτὲ παῖς, ἀγεῖτο δ' Ἀθάνα,

V. 22. *γίνεται* Pc, v. *γίγνεται*. — V. 23. *ἂν* om. VbP2, et hic deinde *χέρσεσσιν*. — *κρατήσαις*, libri *κρατήσας*. — V. 24. *ἕλῃ*, Pc *λάβῃ*. — V. 26. *ἴδῃ*, PcAGuGP12Vbdf *ἴδοι*, B*γ* *ἴδει*. — V. 27. *οὔ ποτ'* libri, *οὔπω* Schmid. — *αὐτοῖς* sch. et libri praeter P2, qui *αὐτῷ* probante Boeckhio. — V. 28. *βροτὸν* Schmid, v. *βρότεον*. — V. 29. *ἂν εὕροις* P2 et fort. B*γ*, *εὕροις ἂν* AR, *εὕροις* Sch. GuP1VbdfPc, *εὕρῃς* G, etiam Eustath. Pr. 12. *ἰὼν εὕροις*. — V. 30. *θαυματὰν* Schmid, v. *θαυμαστὰν*. — V. 33. *ἐπιτόσσαις* RVfP1 (a m. pr.), *ἐπιτόσσας* AB*γ*GuVbd, *ἐπιτόσας* Pc. — V. 36. *ὀρθίαν* Panwius et Gu, v. *ὀρθιᾶν* et sic Sch., *ὀρθίᾶν* G. — V. 40. *εἰλαπινάζοισιν* GuP2, v. *εἰλαπινάζουσιν*. — *εὐφρόνως*, Sch. *σωφρόνως καὶ συνετῶς* interpretatur, ego *εὐφρόνας* aliquando conieci. — V. 41. *νόσοι*, AB*γ* *νοῦσοι*.

Digitized by Google

ἐς ἀνδρῶν μακάρων ὅμιλον· ἔπεφνέν τε Γοργόνα, καὶ ποικίλον κάρα
δρακόντων φόβαισιν ἤλυθε νασιώταις
λίθινον θάνατον φέρων. ἐμοὶ δὲ θαυμάσαι

θεῶν τελεσάντων οὐδέν ποτε φαίνεται Ἐπ. γ'.
ἔμμεν ἄπιστον.
κώπαν σχάσον, ταχὺ δ' ἄγκυραν ἔρεισον χθονί
πρῴραθε, χοιράδος ἄλκαρ πέτρας.
ἐγκωμίων γὰρ ἄωτος ὕμνων
ἐπ' ἄλλοτ' ἄλλον ὥτε μέλισσα θύνει λόγον.

ἔλπομαι δ' Ἐφυραίων Στρ. δ'.
ὄπ' ἀμφὶ Πηνειὸν γλυκεῖαν προχεόντων ἐμάν
τὸν Ἱπποκλέαν ἔτι καὶ μᾶλλον σὺν ἀοιδαῖς
ἕκατι στεφάνων θαητὸν ἐν ἄλιξι θησέμεν ἐν καὶ παλαιτέροις.
νέαισίν τε παρθένοισι μέλημα. καὶ γάρ
ἑτέροις ἑτέρων ἔρως ὑπέκνισε φρένας·

τῶν δ' ἕκαστος ὀρούει, Ἀντ. δ'.
τυχών κεν ἁρπαλέαν σχέθοι φροντίδα τὰν παρ ποδός·
τὰ δ' εἰς ἐνιαυτὸν ἀτέκμαρτον προνοῆσαι.
πέποιθα ξενίᾳ προσανεῖ Θώρακος, ὅσπερ ἐμὰν ποιπνύων χάριν
τόδ' ἔζευξεν ἅρμα Πιερίδων τετράορον,
φιλέων φιλέοντ', ἄγων ἄγοντα προφρόνως.

V. 48. *θαυμάσαι*, Rauchenstein *θαυματὸν*. — V. 49. *οὐδέν*, Pc *οὐδέ*. — V. 51. Sch. Arist. Nub. 107. *κώπαν ἤδη μοι σχάσας*, et 740. *κώπην σχάσας*. — *ἔρεισον*, Pc *ἔρυσον*. — V. 52. *πρῴραθε*, v. *πρώραθε*. — *χοιράδος*, Pc *χειράδος*. — *ἄλκαρ*, PcP2GuVb *ἀλκὰν*, G *ἀλκὰς*. — V. 54. *ωτε* Boeckh, *ὥτε* GGu, *ὥστε* vulgo. — *μέλισσα θύνει*, P2 *μέλισσ' ἰθύνει*. — V. 56. *προχεόντων*, P2 *ἐκπροχ.*, Gu a m. pr. *ἀδόντων*, tum *προϊόντων*. — V. 57. *Ἱπποκλέαν* Schmid, et sic Sch., vulgo *Ἱπποκλέα*, Ahrens *Ἱπποκλεᾶ*, Hermann *Ἱπποκλέα σ' ἔτι*, Kayser *Ἱπποκλέα ποτέ*, Rauchenstein *ποθ' Ἱπποκλέαν*, — V. 58. *ἐν καὶ* Hermann, v. *ἔν τε*, Heyne *ἔν τ' αὖ*, Kayser *ἔμμεν*. — V. 60. *ἑτέροις*, Schol. GGuVbdfAR *ἑτέροισιν*, Pc *ἑταίροισιν* et *ἑτέρου*. — *ὑπέκνισε* Boeckh, *ὑπέκνιξε* Hermann (quoniam Schol. *ὑπεκίνησε* interpretatur), libri *ἔκνιξε* (praeter P2 qui *ἔκνιξε τὰς*), vulgo *ἔκνιξέ γε*. Et *ἔκνιξε* tuentur etiam Sch. Il. *A*. 469. Et. M. 379. 39. (ubi *ἔκνιζεν ἔρως φρένας*, sed M *ἔκνιζε φρένας ἔρως*). — V. 62. conieci olim *κ' ἀμευσιεπῆ* pro *κεν ἁρπαλέαν* ex Eustath. Pr. 10. — *σχέθοι*, Pc *σχέθει*. — V. 64. *προσανεῖ*, *προσανεῖ* Pc Sch. — *ποιπνύων*, Pc *πυκνοίων*.

Digitized by Google

Ἐπ. δ'.

πειρῶντι δὲ καὶ χρυσὸς ἐν βασάνῳ πρέπει
καὶ νόος ὀρθός.
ἀδελφεοὺς ἐπί τ' αἰνήσομεν ἐσλούς, ὅτι
ὑψοῦ φέροντι νόμον Θεσσαλῶν
αὔξοντες· ἐν δ' ἀγαθοῖσι κεῖται
πατρῴαι κεδναὶ πολίων κυβερνάσιες.

V. 69. *ἀδελφεοὺς ἐπί τ' αἰνήσομεν* scripsi, nisi *ἐπὶ δ'* malis, v. *ἀδελφεοὺς τ' ἐπαινήσομεν*, nisi quod *τ'* om. Vdf, P2 *κἀδελφεοὺς δὲ ἐπ.* exhibet, Boeckh *ἀδελφεοὺς μὲν ἐπ.*, Hermann *κἀδελφεοὺς μὲν ἐπ.* — V. 71. *ἐν δ'*, Sch. *ἔνθα*, sed in lemm. *ἐν δ'*. — *κεῖται* Sch. GVbGuP2R, v. *κεῖνται* et sic lemma sch. — V. 72. *πατρῴαι*, Pc *πατρῶαι*.

Digitized by Google

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ ΙΑ'.

ΘΡΑΣΥΔΑΙΩι ΘΗΒΑΙΩι

ΠΑΙΔΙ ΣΤΑΔΙΕΙ.

Strophae.

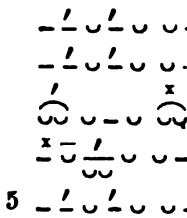

Epodi.

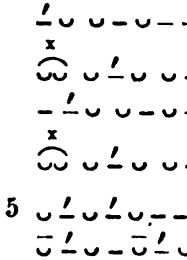

„Strophae descriptio certa: ex epodis v. 1 et 2 coniungi et disiungi queunt. Praeterea earundem v. 5 et 6 consociare possis in hunc modum:

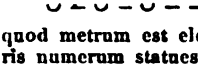

quod metrum est elegantissimum. At ubi disiunctos hos versus patiere, prioris numerum statues aut hunc:

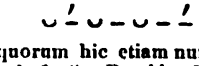

quorum hic etiam numerosior videtur. Cf. de metr. Pind. lib. III. cap. XXI. sub fin." *Boeckh.* Ego aliter constitui strophae v. 4, qui Boeckhio est:

Digitized by Google

Στρ. α'.

Κάδμου κόραι, Σεμέλα μὲν Ὀλυμπιάδων ἀγιᾶτις,
Ἰνὼ δὲ Λευκοθέα ποντιᾶν ὁμοθάλαμε Νηρηΐδων,
ἴτε σὺν Ἡρακλέος ἀριστογόνῳ
ματρὶ παρ Μελίαν χρυσέων ἄδυτον τριπόδων
θησαυρόν, ὃν περίαλλ' ἐτίμασε Λοξίας,

Ἀντ. α'.

Ἰσμήνιον δ' ὀνύμαξεν, ἀλαθέα μαντίων θῶκον,
ὦ παῖδες Ἁρμονίας, ἔνθα καί νιν ἐπίνομον ἠωΐδων
στρατὸν ὁμαγυρέα καλεῖ συνίμεν,
ὄφρα Θέμιν ἱερὰν Πυθώ τε καὶ ὀρθοδίκαν
γᾶς ὀμφαλὸν κελαδήσετ' ἄκρᾳ σὺν ἑσπέρᾳ,

Ἐπ. α'.

ἑπταπύλοισι Θήβαις
χάριν ἀγῶνί τε Κίρρας,
ἐν τῷ Θρασυδαῖος ἔμνασεν ἑστίαν
τρίτον ἐπὶ στέφανον πατρῴαν βαλών,
ἐν ἀφνειαῖς ἀρούραισι Πυλάδα
νικῶν ξένου Λάκωνος Ὀρέστα.

Στρ. β'.

τὸν δὴ φρονευομένου πατρὸς Ἀρσινόα Κλυταιμνήστρας
χειρῶν ὕπο κρατερᾶν ἐκ δόλου τροφὸς ἄνελε δυσπενθέος,
ὁπότε Λαρδανίδα κόραν Πριάμου
Κασσάνδραν πολιῷ χαλκῷ Ἀγαμεμνονίᾳ
ψυχᾷ πόρευσ' Ἀχέροντος ἀκτὰν παρ' εὔσκιον

Ἀντ. β'.

νηλὴς γυνά. πότερόν νιν ἄρ' Ἰφιγένει' ἐπ' Εὐρίπῳ
υφαχθεῖσα τῆλε πάτρας ἔκνισεν βαρυπάλαμον ὄρσαι χόλον;

V. 2. δὲ, Bγ τε — Νηρηΐδων, Pc Νηρεΐδων. — V. 4. παρ, Pc παρ', Hermann παρά. — χρυσέων ἄδυτον scripsi, vulgo χρυσέων ἐς (Pc εἰς) ἄδυτον, ex interpolatione, quae ubique in hoc versu grassata est. Possis etiam χρυσέων τ' ἄδυτον scribere. — V. 6. Ἰσμήνιον, Pc ἰσμήνειον. — μαντίων Hermann, PcRGGuP2 Sch. μαντείων, v. μαντεῖον. — V. 7. νυν, Pc νῦν. — V. 8. ὁμαγυρέα Boeckh, v. ὁμηγυρέα, P1 ὁμυγερέα. — συνίμεν, PcGGu P2 συνέμεν. — V. 9. Πυθώ τε καὶ scripsi, vulgo Πυθῶνά τε καὶ, possis etiam Πυθῶνι καὶ. — V. 10. κελαδήσετ' Heyne, v. κελαδῆτε. — V. 13. ἔμνασεν, Hermann ἔμνασέ μ'. Conieci ἄνδησεν. Kayser cum unus schol. νικῶν non participium, sed genitivum v. νίκη esse existimavit, ἄμνασεν — νικᾶν. — V. 14. τρίτον libri praeter Vf ubi τρίτατον et R ubi τρίτος. — V. 18. χειρῶν, Pc χερῶν. — V. 20. Κασσάνδραν, PcP1RA Sch. Κασάνδραν. Hermannus hoc glossema putat et οἰκτρότατα coni. — Ἀγαμεμνονίᾳ P1, vulgo σὺν Ἀγαμεμνονίᾳ ex interpolatione, πόρευσε, est comitem dedit, ad Agamemnonem demisit. — V. 21. πόρευσ' P2, πόρευσεν PcGVb, πόρισεν Gu, πόρευ' vulgo. — V. 23. ἔκνισεν AP2, v. ἔκνισε. — ὄρσαι, Pc ὦρσε. — χόλον, Bγ λόχον, P1Vf λίχαν.

Digitized by Google

ἢ ἑτέρῳ λέχεϊ δαμαζομέναν
ἔννυχοι πάραγον κοῖται; τὸ νέαις ἀλόχοις 40
ἔχθιστον ἀμπλάκιον καλύψαι τ' ἀμάχανον

ἀλλοτρίαισι γλώσσαις· Ἐπ. β'.
κακολόγοι δὲ πολῖται.
ἴσχει τε γὰρ ὄλβος οὐ μείονα φθόνον· 45
ὁ δὲ χαμηλὰ πνέων ἄφαντον βρέμει.
θάνεν μὲν αὐτὸς ἥρως Ἀτρεΐδας
ἵκων χρόνῳ κλυταῖς ἐν Ἀμύκλαις,

Στρ. γ'.

μάντιν τ' ὄλεσσε κόραν, ἐπεὶ ἀμφ' Ἑλένᾳ πυρωθέντων 50
Τρώων ἔλυσε δόμους ἀβρότατος. ὁ δ' ἄρα γέροντα ξένον
Στρόφιον ἐξίκετο, νέα κεφαλά,
Παρνασσοῦ πόδα ναίοντ'· ἀλλὰ χρόνῳ σὺν Ἄρει 55
πέφνεν τε ματέρα θῆκέ τ' Αἴγισθον ἐν φοναῖς.

Ἀντ. γ'.

ἦ ῥ', ὦ φίλοι, καὶ' ἀμευσίπορον τρίοδον ἐδινάθην,
ὀρθὰν κέλευθον ἰὼν τοπρίν· ἦ μέ τις ἄνεμος ἔξω πλόου 60
ἔβαλεν, ὡς ὅτ' ἄκατον εἰναλίαν.
Μοῖσα, τὸ δὲ τεόν, εἰ μισθῷ συνέθεν παρέχειν
φωνὰν ὑπάργυρον, ἄλλοτ' ἄλλᾳ ταρασσέμεν 65

ἢ πατρὶ Πυθονίκῳ Ἐπ. γ'.
τὸ γέ νυν ἢ Θρασυδαίῳ,

V. 24. *δαμαζομέναν* P2, *δαμαλιζομέναν* reliqui. Fort. *λέχρι δαμαλιζομέναν ἐν. πάραγον.* — V. 25. *ἔννυχοι*, Vf *ἔννυχον*. Hermann *ἐννύχια πάραγον κοιμήμαθ'*, *ὁ δὲ νέαις* coni. — *τὸ* scripsi, *τὸ δὲ* P1?VbdfGu (a m. pr.), *τὸ δὴ* rel. — V. 26. *ἔχθιστον*, Hecker *αἴσχιστον*, quemadmodum Scholiast. Gott. interpretari magis quam legisse videtur. — *ἀμπλάκιον*, Schneidewin *ἀμβλάκιον*, Hecker *ἀμπλακιῶν*, debebat *ἀμπλακιᾶν*. — V. 30. *ἄφαντον*, Pc *ἀφαντον*, idem v. 31. *θάνε* et *Ἀτρεΐδας*. — V. 32. *ἵκων* GGu Sch., *ἥκων* P2, *ἱκὼν* vulgo. — V. 33. *ἔλυσε*, ABγ *ἔλυσσε*. — *γέροντα ξένον* P2Vf, *γέροντα ξένων* A, *ξένον γέροντα* vulgo. — V. 35. *νέα κεφαλά* Heyne et sic Sch., Pc *νέα κεφαλᾶ*, v. *νεᾷ κεφαλᾷ*. — V. 36. *Παρνασσοῦ* A sch., v. *Παρνασσοῦ*, Hermann *Πελφὸν ὑπὸ* coni. — *ἀλλὰ χρόνῳ* Sch. RG GuP1VbdfPc, vulgo *ἀλλά γε χρόνῳ*, P2 *ἀλλὰ χρονίῳ*. — V. 37. *πέφνεν τε* A, *ἔπεφνέ τε* P1GuVbdf, *ἔπεφνε* RGPc, *ἔκπεφνε* P2. — V. 38. *ἦ ῥ'*, Boeckh *ἤ ῥ'*. — *φίλοι*, Pc *φίλη*. — *ἀμευσίπορον τρίοδον* libri et Eustath. Pr. 10, Boeckh *ἀμευσιπόρων τριόδων*, Hermann *ἀμευσιπόρους τριόδους*. Fort. *ἀμευσίπορον τριόδων*. — V. 39. *ἤ με*, Gu *ἡ με*, Pc *ἡ μέν*. — V. 41. *τὸ δὲ τεόν*, GGuVbdf Sch. *τό δ' ἑτεόν*. — *συνέθεν* libri omnes praeter P2 qui *συνέθου εὖ*, Boeckh *συνετίθεν*, Hermann *παρεχέμεν συνέθεν*. Mingarelli *γε συνέθεν* coniecit. — V. 42. *ὑπάργυρον*, ABγ *ὑπ' ἄργυρον*. — *ἄλλοτ' ἄλλᾳ* Boeckh et sic unus schol., vulgo *ἄλλοτ' ἄλλα*, P2 *ἄλλα γε*. Deinde libri *χρὴ ταρασσέμεν*, sed abiecit Schmid illud *χρὴ*, quod nec sch. legit, et est profectum ab iis, qui *τὸ δ' ἑτεὸν* legebant. — V. 43. *Πυθονίκῳ* P2, v. *Πυθιονίκῳ*. — V. 44. *νυν*, Pc *νῦν*.

Digitized by Google

τῶν εὐφροσύνα τε καὶ δόξ' ἐπιφλέγει.
τὰ μὲν ἐν ἅρμασι καλλίνικοι πάλαι
Ὀλυμπίαν ἀγώνων πολιφάτων
ἔσχον θοὰν ἀκτῖνα σὺν ἵπποις·

Στρ. δ'.

Πυθοῖ τε γυμνὸν ἐπὶ στάδιον καταβάντες ἤλεγξαν
Ἑλλανίδα στρατιὰν ὠκύτατι. θεόθεν ἐραίμιαν καλῶν,
δυνατὰ μαιόμενος ἐν ἁλικίᾳ.
τῶν γὰρ ἀνὰ πόλιν εὑρίσκων μέσα μάσσονι σὺν
ὄλβῳ τεθαλότα, μέμφομ' αἶσαν τυραννίδων·

Ἀντ. δ'.

ξυναῖσι δ' ἀμφ' ἀρεταῖς τέταμαι· φθονεροὶ δ' ἀμύνονται
ἕρπ, εἴ τις ἄκρον ἐλὼν ἀσυχᾷ τε νεμόμενος αἰνὰν ὕβριν
ἀπέφυγεν· μέλανος δ' ἀν' ἐσχατιὰν
καλλίονα θάνατον ἔσχεν γλυκυτάτᾳ γενεᾷ
εὐώνυμον κτεάνων κρατίσταν χάριν πορών.

Ἐπ. δ'.

ἅ τε τὸν Ἰφικλείδαν
διαφέρει Ἰόλαον
ὑμνητὸν ἐόντα, καὶ Κάστορος βίαν,
σέ τε, ἄναξ Πολύδευκες, υἱοὶ θεῶν,
τὸ μὲν παρ' ἁμαρ' ἕδραισι Θεράπνας,
τὸ δ' οἰκέοντας ἔνδον Ὀλύμπου.

V. 46. *τὰ μὲν ἐν, ἐν* om. Pc lemma Sch., hinc Kayser *θαμάκις* coni. — V. 47. *Ὀλυμπίαν* Boeckh, et sic videtur alter Sch. legisse, libri *Ὀλυμπίᾳ τ'*, Schmid *Ὀλυμπίας*. — V. 49. *γυμνὸν, γυμνοί* PcR. — *ἤλεγξαν*, P2 *ἤλεγξάν γ'*. — V. 50. *ἐραίμαν*, By *ἀραίμαν*. — V. 51. *ἐν ἁλικίᾳ*, Hecker *ἐν εὐδικίᾳ*. — V. 52. *ἀνὰ*, By *ἀν*. — *μέσα* scripsi, vulgo *τὰ μέσα*. — *μάσσονι σὺν* scripsi; libri *μακροτέρῳ* (GGuP2Vdf *μακροτάτῳ*) *σὺν*, vulgo ex Schmidii coni. *σὺν* eiectum. — V. 54. *ἀμύνονται ἅτᾳ* Sch. R, *ἀμύνοντα ἄτα* Pc, *ἀμύνοντ' ἕρπᾳ* vulgo. Hermann *ἀμύνονται ἄται*, cum ante *ἀμεύονται· εἰ γάρ τις* vel *τᾶν εἴ τις* coniecisset. — V. 55. *ἀσυχᾷ* Hermann, *ἡσύχως* P2, *ἥσυχίᾳ* PcARGGuVbdf, v. *ἄσυχα*. — V. 56. *μέλανος δ'* libri, praeter Vf, qui *μέλανοι*. Schmid *μέλανος*. — *ἀν'* AR, v. *ἄν*. — V. 57. *καλλίονα θάνατον*, Vdf *κάλλιον ἀθάνατον*, P2 *καλλίω θάνατον*, Schmid *καλλίονα θανάτου*. — *ἔσχεν*, AGGuP1 *ἔν*, Vb *ἔσχεν ἐν*. Scholiast. non legit verbum. Thiersch *σχήσει*. — *γλυκυτάτᾳ*, P1 *γλυκύτατι*. Totum locum Boeckh sic constituit: *ἀπέφυγεν· μέλανα δ' ἀν' ἐσχατιὰν καλλίονα θάνατον σχήσει* κτλ., Hermann *μέλανος ἀν' ἐσχατιὰν καλλίονα θανάτου ταύταν γλυκυτάτᾳ γενεᾷ* κτλ. Ex scholiorum reliquiis apparet iam veteres criticos strophan hanc extremam graviter corruptam expedire non potuisse. Ultima fortasse ita a Pindaro erant scripta:

μέλανος ἀν' ἐσχατιὰν
καλλύων ἅδα πότμον γλυκύν, ᾧ γενεᾷ
εὐώνυμον κτεάνων κρατίσταν χάριν πόρεν.

— V. 64. *ἔνδον*, Hecker *ἐντός*.

Digitized by Google

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ ΙΒ'.

ΜΙΔΑΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΙ

ΑΥΛΗΤΗΙ.

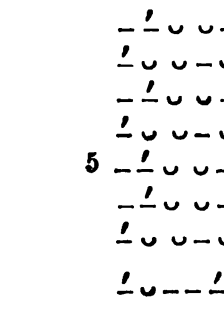

Στρ. α'.

Λιτέω σε, φιλάγλαε, καλλίστα βροτεᾶν πολίων,
Φερσεφόνας ἕδος, ἅτ' ὄχθαις ἔπι μηλοβότου
ναίεις Ἀκράγαντος ἐΰδματον κολώναν, ὦ ἄνα,
ἵλαος ἀθανάτων ἀνδρῶν τε σὺν εὐμενίᾳ
δέξαι στεφάνωμα τόδ' ἐκ Πυθῶνος εὐδόξῳ Μίδᾳ,
αὐτόν τέ νιν Ἑλλάδα νικάσαντα τέχνᾳ, τάν ποτε
Παλλὰς ἐφεῦρε θρασειᾶν Γοργόνων
οὔλιον θρῆνον διαπλέξαισ' Ἀθάνα·

Στρ. β'.

τὸν παρθενίοις ὑπό τ' ἁπλάτοις ὀφίων κεφαλαῖς
ἄϊε λειβόμενον δυσπενθεῖ σὺν καμάτῳ,

V. 1. σε om. Pc. — πολίων, Pc πόλεων. — V. 2. ὄχθαις, P1 ὄχθους. — μηλοβότου, Heyne μαλοβότου. — V. 3. ἐΰδματον, Pc (et alii) εὔδματον, P2 ἐς εὔδματον. — ἄνα, Pc ἄναξ. — V. 4. om. P2. — V. 5. εὐδόξῳ Μίδᾳ, Schol. fort. εὐδόξου Μίδα. — V. 7. Γοργόνων om. BγGP1Vbdf. — V. 8. διαπλέξαισ', Pc διαπλέξασα om. Ἀθάνα, AGuVbd διαπλέξασ', Vf διαπλέξαις.

Digitized by Google

Περσεὺς ὁπότε τρίτον ἄνυσσεν κασιγνητᾶν μέρος,
εἰναλίᾳ Σερίφῳ λαοῖσί τε μοῖραν ἄγων.
ἦτοι τό τε θεσπέσιον Φόρκοι' ἀμαύρωσεν γένος,
λιγρόν τ' ἔρανον Πολυδέκτᾳ θῆκε ματρός τ' ἔμπεδον
δουλοσύναν τό τ' ἀναγκαῖον λέχος,
εὐπαράῳ κρᾶτα συλάσαις Μεδοίσας

Στρ. γ'.

υἱὸς Δανάας· τὸν ἀπὸ χρυσοῦ φαμὲν αὐτορύτου
ἔμμεναι. ἀλλ' ἐπεὶ ἐκ τούτων φίλον ἄνδρα πόνων
ἐρρύσατο, παρθένος αὐλῶν τεῦχε πάμφωνον μέλος,
ὄφρα τὸν Εὐρυάλας ἐκ καρπαλιμᾶν γενύων
χριμφθέντα σὺν ἕντεσι μεμήσαιτ' ἐρικλάγκταν γόον.
εὗρεν θεός· ἀλλά νιν εὑροῖσ' ἀνδράσι θνατοῖς ἔχειν,
ὠνόμασεν κεφαλᾶν πολλᾶν νόμον,
εὐκλεᾶ λαοσσόων μναστῆρ' ἀγώνων,

Στρ. δ'.

λεπτοῦ διανισόμενον χαλκοῦ θαμὰ καὶ δονάκων
τοὶ παρὰ καλλιχόρῳ ναίοισι πόλει. Χαρίτων
Καφισίδος ἐν τεμένει, πιστοὶ χορευτᾶν μάρτυρες.
εἰ δέ τις ὄλβος ἐν ἀνθρώποισιν, ἄνευ καμάτου
οὐ φαίνεται· ἐκ δὲ τελευτάσει νιν ἦτοι σάμερον
δαίμων· τό γε μόρσιμον οὐ παρφυκτόν, ἀλλ' ἔσται χρόνος
οὗτος, ὃ καί τιν' ἀελπτίᾳ βαλών
ἔμπαλιν γνώμας τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' οὔπω.

V. 11. ἄνυσσεν Boeckh, ἄνυσεν P2 (a m. s.) commemoratque Schol., libri αὔσε, αὖσε, ἄϋσε. — V. 12. Σερίφῳ ex glossemate ortum opinor, fort. εἰναλίᾳ τ' ἐρίπνᾳ, Hermann εἰναλίᾳ τε πέτρᾳ, cum ante εἰναλίᾳ τε Σερίφῳ ταῖσί τε μοῖραν ἄγων coniecisset, Boeckh εἰναλίᾳ τε Σερίφῳ λαοῖσί τε, ut λαοῖσι coalescat. Rauchenstein εἰν. τε νομᾷ. — V. 13. Φόρκοι' ἀμαύρωσεν, Hermann et Boeckh Φόρκοιο μαύρωσεν. — V. 16. συλάσαις Heyne, libri συλήσας. — V. 17. φαμὲν, Hecker φάτις. — V. 19. αὐλῶν, R αὐλᾶν. — V. 20. ἐκ καρπαλιμᾶν, Hecker ἐξ ἁρπαλεᾶν vel ἐκ πυρπαλαμᾶν. — V. 23. πολλᾶν GGuP12, vulgo πολλῶν. — V. 24. εὐκλεᾶ, Pc εὐκλέα. — λαοσσόων, P1 λαοσσόον, om. ut videtur Pc. — μναστῆρ', BγGu Vbdf μνηστῆρ', ut Eusth. Pr. 8, sed GPc πρηστῆρ'. — V. 25. διανισόμενον Pc, v. διανισσόμενον. — θαμὰ GGuP2, v. θ' ἅμα. — V. 26. ναίοισι, Gu Sch. ναίουσι. — πόλει, PcP2 πόλιν, fort. πόλι, quamquam Ol. VII. 49. ἐκροπόλει. Hermann παρὰ καλλίχορον πόλιν. — V. 29. ἦτοι, Boeckh ἐκ δ' ἐτελεύτασέν νιν ἦτοι. Gravius vitium locus contraxisse videtur, P1 exhibet ἐτελευτάσει νιν· τό γε μόρσιμον οὔπα φυκτόν· ἀλλ' ἔσται χρόνος ἦτοι σάμερον δαίμων οὗτος κτλ. Fort.: εἰ δὲ τελευτάσει νιν, ἔσεται χρόνος δαίμων· τό γε μόρσιμον οὔ πᾳ φυκτόν· ἦτοι σάμερον οὗτος ὁ καὶ τὶν ἀελπτίαν βαλών Ἔμπαλιν γνώμας κτλ. Ut hoc dicat poeta: humanus labor an perfecturus sit id quod petit, a temporis opportunitate suspensum est, nihilque fatale mutari potest. Ita etiam dea opportunitas, quae hodie tibi, o Mida, insperatum bonum obiecit, in posterum praeter opinionem alia dabit, alia negabit. — V. 30. γε, P2 Schol. Gott. δὲ. — ἔσται. lemma sch. ἔστι. — V. 31. ὅ, Pc ὁ. — ἀελπτίᾳ, Pc ἀελπία, BγG ἀελπτίαν,

Digitized by Google

NEMEONIKAI A'.

XROMIΩι AITNAIΩι

IΠΠOIΣ.

Strophae.

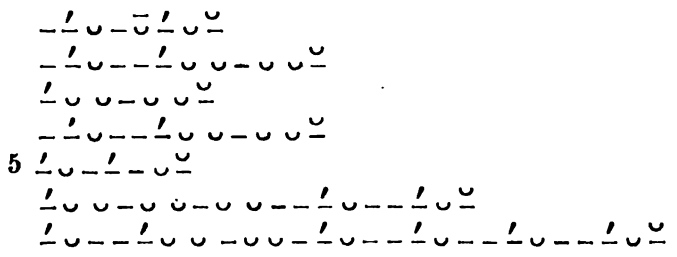

Epodi.

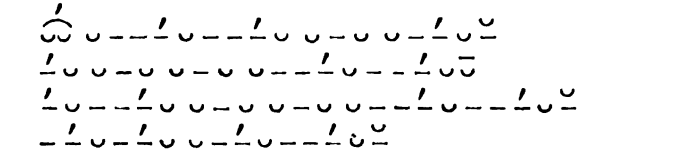

Inscriptio vulg. est ἅρματι, nulla librorum auctoritate, Boeckh ex APIG ἵπποις. — „Epodorum versus primus ab Hermanno ita describitur, ut dimeter trochaicus a subsequenti separetur numero, subsequens autem numerus non penthemimeris dactylica sit cum cretico, sed hephthemimeris,

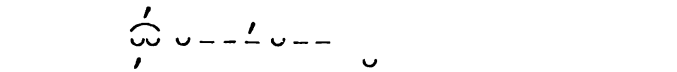

Nos de causa certissima coniunximus et pro hephthemimeri dactylica metrum posuimus hoc:

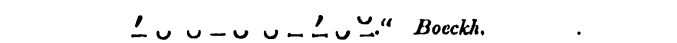

Boeckh.

Digitized by Google

Ἄμπνευμα σεμνὸν Ἀλφεοῦ, Στρ. α'.
κλεινᾶν Συρακοσσᾶν θάλος Ὀρτυγία,
δέμνιον Ἀρτέμιδος,
Δάλου κασιγνήτα, σέθεν ἀδυεπὴς
ὕμνος ὁρμᾶται θέμεν 5
αἶνον ἀελλοπόδων μέγαν ἵππων, Ζηνὸς Αἰτναίου χάριν·
ἅρμα δ' ὀτρύνει Χρομίου Νεμέα θ' ἑργμασιν νικαφόροις
ἐγκώμιον ζεῦξαι μέλος. 10

ἀρχαὶ δὲ βέβληνται θεῶν Ἀντ. α'.
κείνου σὺν ἀνδρὸς δαιμονίαις ἀρεταῖς.
ἔστι δ' ἐν εὐτυχίᾳ
πανδοξίας ἄκρον· μεγάλων δ' ἀέθλων
Μοῖσα μεμνᾶσθαι φιλεῖ. 15
σπεῖρέ νιν ἀγλαΐαν τινὰ νάσῳ, τὰν Ὀλύμπου δεσπότας
Ζεὺς ἔδωκεν Φερσεφόνᾳ, κατένευσέν τέ οἱ χαίταις, ἀρι-
στεύοισαν εὐκάρπου χθονός 20

Ἐπ. α'.
Σικελίαν πίειραν ὀρθώσειν κορυφαῖς πολίων ἀφνεαῖς·
ὤπασε δὲ Κρονίων πολέμου μναστῆρά οἱ χαλκεντέος
λαὸν ἱππαιχμιον θαμὰ δὴ καὶ Ὀλυμπιάδων φύλλοις ἐλαιᾶν
χρυσέοις 25
μιχθέντα. πολλῶν ἐπέβαν καιρὸν οὐ ψεύδει βαλών·

ἔσταν δ' ἐπ' αὐλείαις θύραις Στρ. β'.
ἀνδρὸς φιλοξείνου καλὰ μελπόμενος, 30
ἔνθα μοι ἁρμόδιον
δεῖπνον κεκόσμηται, θαμιὰ δ' ἀλλοδαπῶν
οὐκ ἀπείρατοι δόμοι
ἐντί· λέλογχε δὲ μεμιγμένοις ἐσλοὺς ὕδωρ καπνῷ φέρειν 35
ἀντίον. τέχναι δ' ἑτέρων ἕτεραι· χρὴ δ' ἐν εὐθείαις ὁδοῖς
στείχοντα μάρνασθαι φυᾷ.

πράσσει γὰρ ἔργῳ μὲν σθένος, Ἀντ. β'.
βουλαῖσι δὲ φρὴν ἐσσόμενον προϊδεῖν, 40

V. 11. *μεγάλων*, *μεγίστων* BγP1GVdM2. — V. 13. *σπεῖρέ νιν* Beck et Hermann ex Sch., *ἔγειρέ νιν* VdGP1AceBγ, *ἄγειρε νῦν* M2, *νῦν ἔγειρ'* ARP2M1 lemma sch. — V. 14. *χαίταις*, *χαίτας* GP1BγVd. — V. 16. *χαλκεντέος*, *χαλκέντεον* GBγVdAe, sed *πόλεμον χαλκεντέα* ex hoc loco affert Eustath. Prooem. 6. — V. 17. *θαμὰ*, *θ' ἅμα* AP2M12, utrumque Sch. — V. 18. *βαλών*, *λαβών* A. — V. 24. *μεμιγμένοις*, Sch. videtur etiam *μεμφόμενοι* reperisse. — *ἐσλοὺς* P2M1, *ἐσλὸν* G, vulgo *ἐσλὸς*, et sic Aristarchus, (unde Rauchenstein *ἐσλός γ'*) alius gramm. *ἐσλὼς*. — *καπνῷ*, AcBγGVd *καπνόν*.

Digitized by Google

συγγενὲς οἷς ἕπεται.
Ἀγησιδάμου παῖ, σέο δ' ἀμφὶ τρόπῳ
τῶν τε καὶ τῶν χρήσιες.
οὐκ ἔραμαι πολὺν ἐν μεγάρῳ πλοῦτον κατακρύψαις ἔχειν,
ἀλλ' ἐόντων εὖ τε παθεῖν καὶ ἀκοῦσαι φίλοις ἐξαρκέων.
κοιναὶ γὰρ ἔρχονθ' ἑλπίδες

Ἐπ. β'.

πολυπόνων ἀνδρῶν. ἐγὼ δ' Ἡρακλέος ἀντέχομαι προ-
φρόνως
ἐκ κορυφαῖς ἀρεταῖν μεγάλαις ἀρχαῖον ὀρύνων λόγον,
ὡς, ἐπεὶ σπλάγχνων ὕπο ματέρος αὐτίκα θαητὰν ἐς αἴγλαν
παῖς Διός
ὠδῖνα φεύγων διδύμῳ σὺν κασιγνήτῳ μόλεν,

ὡς οὐ λαθὼν χρυσόθρονον Στρ. γ'.
Ἥραν κροκωτὸν σπάργανον ἐγκατέβα.
ἀλλὰ θεῶν βασιλέα
σπερχθεῖσα θυμῷ πέμπε δράκοντας ἄφαρ.
τοὶ μὲν οἰχθεισᾶν πυλᾶν
ἐς θαλάμου μυχὸν εὗρὺν ἔβαν, τέκνοισιν ὠκείας γνάθους
ἀμφελίξασθαι μεμαῶτες· ὁ δ' ὀρθὸν μὲν ἄντεινεν κάρα,
πειρᾶτο δὲ πρῶτον μάχας,

δισσαῖσι δοιοὺς αὐχένων Ἀντ. γ'.
μάρψαις ἀφύκτοις χερσὶν ἑαῖς ὄφιας·
ἀγχομένοις δὲ χρόνος
ψυχὰς ἀπέπνευσεν μελέων ἀφάτων.
ἐκ δ' ἄρ' ἄτλατον βέλος
πλᾶξε γυναῖκας, ὅσαι τύχον Ἀλκμήνας ἀρήγοισαι λέχει·
καὶ γὰρ αὐτά, ποσσὶν ἄπεπλος ὀρούσαισ' ἀπὸ στρωμνᾶς,
ὅμως ἄμυνεν ὕβριν κνωδάλων.

V. 31. *κατακρύψαις* M1; sed supra *ας*, et sic ut videtur reliqui. — V. 35. *ἐπεὶ*, Hermann *ἄφα* vel v. 37. *οὔ τοι* pro *ὥς τ' οὐ* (*ὡς οὐ*). Contra Kayser *ὥσπερ ἐκ σπλάγχνων*, Rauchenstein *ὥς ποτε σπλ.* servans v. 37. *ὥς τ' οὐ*. — *θαητὰν*, M12 *θητάν*. — V. 37. *ὡς οὐ* Boeckh, v. *ὥς τ' οὐ*. — V. 39. *βασιλέα* Boeckh, v. *βασίλεια*, nisi *βασίλη* praestat, vid. Hesych s. h. v. Steph. Byz. v. *Ἀγάμμεια*, quod Ellendt quoque in Lexico Soph. s. h. v. probavit. — V. 42. *ὠκείας*, Hecker *ὀξείας*. — V. 45. *μάρψαις* R, *μάρψας* ABγGVdM12. — V. 46. *ἀγχομένοις*, M2 *ἀρχομένας*. Insolens genus dicendi, cum *ἀγχόμενοι δὲ χρόνῳ ψυχὰς ἀπέπνευσαν* dicere licuisset. — V. 48. *ἄτλατον*, lemma sch. *ἄτλαντον*. — *βέλος* BγGP1 (a m. pr.) Vd, vulgo *δέος* et sic lemma sch. — V. 50. *ὅμως* Hermann, v. *ὁμῶς*. — *ὀρούσαισ'* M2VdAc, *ὀρούσασ'* ARM1 Sch.

Digitized by Google

Ἐπ. γ'.

ταχὺ δὲ Καδμείων ἀγοὶ χαλκέοις ἔδραμον σὺν ὅπλοις ἀθρόοι.
ἐν χερὶ δ' Ἀμφιτρύων κολεοῦ γυμνὸν τινάσσων φάσγανον ἵκετ', ὀξείαις ἀνίαισι τυπείς. τὸ γὰρ οἰκεῖον πιέζει πάνθ' ὁμῶς·
εὐθὺς δ' ἀπήμων κραδία κᾶδος ἀμφ' ἀλλότριον.

Στρ. δ'.

ἔστα δὲ θάμβει δυσφόρῳ τερπνῷ τε μιχθείς. εἶδε γὰρ ἐκνόμιον λῆμά τε καὶ δύναμιν υἱοῦ· παλίγλωσσον δέ οἱ ἀθάνατοι ἀγγέλων ῥῆσιν θέσαν.
γείτονα δ' ἐκκάλεσεν Διὸς ὑψίστου προφάταν ἔξοχον, ὀρθόμαντιν Τειρεσίαν· ὁ δὲ οἱ φράζε καὶ παντὶ στρατῷ, ποίαις ὁμιλήσει τύχαις,

Ἀντ. δ'.

ὅσσους μὲν ἐν χέρσῳ κτανών, ὅσσους δὲ πόντῳ θῆρας ἀϊδροδίκας· καί τινα σὺν πλαγίῳ ἀνδρῶν κόρῳ στείχοντα τὸν ἐχθρότατον φᾶσέ νιν δώσειν μόρῳ.
καὶ γὰρ ὅταν θεοὶ ἐν πεδίῳ Φλέγρας Γιγάντεσσιν μάχαν ἀντιάζωσιν, βελέων ὑπὸ ῥιπαῖσι κείνου φαιδίμαν γαίᾳ πεφύρσεσθαι κόμαν

Ἐπ. δ'.

ἔνεπεν· αὐτὸν μὰν ἐν εἰράνᾳ τὸν ἅπαντα χρόνον ἐν σχερῷ

V. 51. ἔδραμον σὺν ὅπλοις ἀθρόοι scripsi, BγP1VdM2Ac σὺν ὅπλοις ἔδραμον ἀθρόοι, quod fortasse aliquis defendat coll. v. 69, vulgo σὺν ὅπλοις ἀθρόοι ἔδραμον, Hermann ἀθρόοι σὺν ὅπλοις ἔδραμον. — V. 52. γυμνὸν, Vd γυμνοῦ. — φάσγανον om. AcM2Vd, inverso ord. Bγ φάσγανον τινάσσων, ARP2M1 ξίφος ἐκτινάσσων. — V. 56. εἶδε, Ac οἶδε. — V. 58. παλίγλωσσον, G πολύγλωσσον. — V. 60. ἐκκάλεσεν, Schol. ἐκάλεσεν. — V. 61. δὲ οἱ, Sch. δέ οἱ. — V. 63. δὲ πόντῳ, Sch. δ' ἐν πόντῳ. — V. 66. μόρῳ Boeckh, libri et sch. μόρον. Sed possis etiam: καί τινι σὺν πλαγίῳ ἀνδρῶν κόρῳ στείχοντι τὸν ἐχθρότατον Φᾶσέ νιν δώσειν μόρον. Kayser πανεχθροτάτῳ φᾶσέ νιν δώσειν μόρῳ. — V. 68. ἀντιάζωσιν, f. ἀντιάξωσιν. — γαίᾳ, olim γαίας scripsi. — V. 69. μὰν, GBγP1Ac μὲν. — ἐν σχερῷ Hermann, σχερῶ ARP1-2M1-2, σχεῖν ἀεί BγG, vulgo σχὲν ἀεί, in Ac lacuna. Sed numerorum gratia traiecit verba Boeckh αὐτὸν μὰν ἐν εἰράνᾳ καμάτων μεγάλων ἐν σχερῷ | ἀσυχίαν τὸν ἅπαντα χρόνον κτλ. sed vide ad Pyth. III. 6.

Digitized by Google

ἀσιχίαν καμάτων μεγάλων ποινὰν λαχόντ' ἐξαίρετον,
ὀλβίοις ἐν δώμασι δεξάμενον θαλερὰν Ἥβαν ἄκοιτιν, καὶ γάμιον
δαίσαντα παρ Διὶ Κρονίδᾳ σεμνὸν αἰνήσειν [δόμον].

V. 72. Διὶ, Boeckh Δῑ, v. Διΐ. — αἰνήσειν, Ac αἰνήσει. — δόμον uncis sepsi, nam prava est correctio, BγP1Vd γάμον. Pindarus βίον scripsisse videtur.

Digitized by Google

NEMEONIKAI B'.

TIMOΔHMΩι AΘHNAIΩι

ΠAΓKPATIAΣTHι.

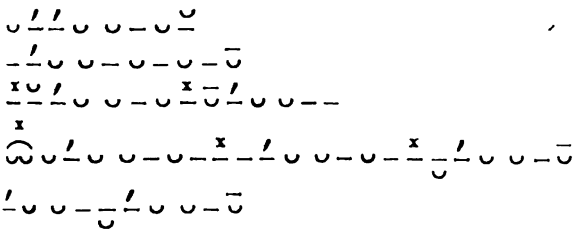

Ὅθεν περ καὶ Ὁμηρίδαι Στρ. α'.
ῥαπτῶν ἐπέων ταπόλλ' ἀοιδοί
ἄρχονται, Διὸς ἐκ προοιμίου· καὶ ὅδ' ἀνὴρ
καταβολὰν ἱερῶν ἀγώνων νικαφορίας δέδεκται πρώταν Νε-
μεαίου
ἐν πολυϋμνήτῳ Διὸς ἄλσει.

ὀφείλει δ' ἔτι, πατρίαν Στρ. β'.
εἴπερ καθ' ὁδόν νιν εὐθυπομπός
αἰὼν ταῖς μεγάλαις δέδωκε κόσμον Ἀθάναις,
θαμὰ μὲν Ἰσθμιάδων δρέπεσθαι κάλλιστον ἄωτον, ἐν Πυ-
θίοισί τε νικᾶν
Τιμονόου παῖδ'. ἔστι δ' ἐοικός

ὀρειᾶν γε Πελειάδων Στρ. γ'.
μὴ τηλόθεν Ὠαρίωνα νεῖσθαι.

V. 2. *ἀοιδοί*, Sch. Pst. III. 63. *ἀοιδᾷ*. — V. 4. *νικαφορίας*, f. *νικαφορίαν*. — *πρώταν* Heyne, *πρῶτα* AP2M1, v. *πρῶτον*. — V. 6. δ' *ἔτι*, Sch. AKBγAcP2 *δέ τι*. — V. 7. *εὐθυπομπός* Boeckh, *εὐθυπομπῆς* Bγ, *εὐθυπομπὴς* Vd, *εὐθύπομπος* vulgo. — V. 8. *δέδωκε* GP1VdM2, v. *δέδωκεν*. — V. 10. lemma schol. *Τιμονόου παῖδα δ' ἔστιν ἐοικός*, videntur nonnulli consulto scripsisse: *νικᾶν. Τιμονόου παῖδ' ἔστὶν ἐοικός*. — V. 11. *ὀρειᾶν*, Crates coni. *θερειᾶν*. — *γε*, Sch. Nem. I. 3 *τε*. — V. 12. *Ὠαρίωνα* P1M2 Sch. Nem., *Ὠαρίωνα* Athen. XI. 490. F, *Ὠρίωνα* vulgo.

Digitized by Google

καὶ μὰν ἁ Σαλαμίς γε θρέψαι φῶτα μαχατὰν
δυνατός. ἐν Τροΐᾳ μὲν Ἕκτωρ Αἴαντος ἄκουσεν· ὦ Τιμόδημε, σὲ δ' ἀλκά
παγκρατίου τλάθυμος ἀέξει.

Ἀχάρναι δὲ παλαίφατοι Στρ. δ'.
εὐάνορες· ὅσσα δ' ἀμφ' ἀέθλοις,
Τιμοδημίδαι ἐξοχώτατοι προλέγονται.
παρὰ μὲν ὑψιμέδοντι Παρνασῷ τέσσαρας ἐξ ἀέθλων νίκας ἐκόμιξαν·
ἀλλὰ Κορινθίων ὑπὸ φωτῶν

ἐν ἑσλοῦ Πέλοπος πτυχαῖς Στρ. ε'.
ὀκτὼ στεφάνοις ἔμιχθεν ἤδη·
ἕπτὰ δ' ἐν Νεμέᾳ· τὰ δ' οἴκοι μάσσον' ἀριθμοῦ
Διὸς ἀγῶνι. τόν, ὦ πολῖται, κωμάξατε Τιμοδήμῳ σὺν εὐκλέϊ νόστῳ·
ἀδυμελεῖ δ' ἐξάρχετε φωνᾷ.

V. 14. *Τροΐᾳ*, Boeckh *Τρωΐᾳ*. — *ἄκουσεν*, Hecker *ἐγεύσατ'*. — V. 16. *παλαίφατοι* G Sch., *παλαίφατον* vulgo et lemma sch. — V. 19. *παρὰ* lemma sch. ut vulgo, *πὰρ* P1M2, *τὰ* ABγAcVdG, unde conieci *τὰ μὲν ἐν*. — *Παρνασῷ* ARG sch., v. *Παρνασσῷ*. — V. 21. *πτυχαῖς*, fort. *πύλαις*. Hecker *ἐν ἅλσους Πέλοπος μυχοῖς* coni. — V. 23. *ἀριθμοῦ* P1AcBγ, *ἀριθμῷ* AG, v. *ἀριθμῶ*. — V. 24. *κωμάξατε*, M1 *κωμάξετε*. — *Τιμοδήμῳ* AP1, vulgo *Τιμοδήμω*, unde fort. quis *Τιμοδήμου* praeferat.

Digitized by Google

NEMEONIKAI Γ'.

ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΔΗι ΑΙΓΙΝΗΤΗι

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗι.

Strophae.

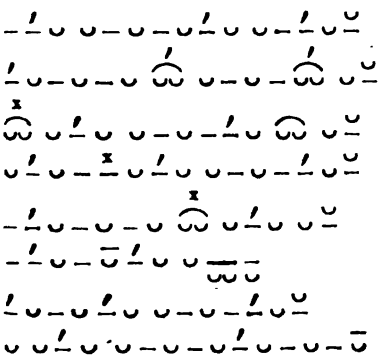

Epodi.

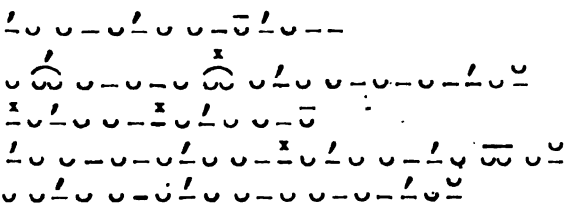

„Huius carminis versus omnes syllaba ancipiti et hiatu distincti sunt. Epodi primus versus paullo longior metro carere sciolo cuidam visus est, quum tamen sit numerosissimus. Hermannus in tres dispescit versus, quorum hic debebat numerus esse:

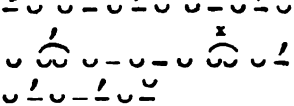

neque ego infitior fieri hoc posse, verum cum nulla anceps, nullus hiatus sit, probabile non est, tres hos numeros ita dividendos esse, praesertim cum ceteri omnes hiatu et ancipiti accurate distincti sint." *Boeckh* olim scripserat, sed in ed. sec. Ep. v. 1 in binos versus distribuit quem secutus sum. Ceterum numeri versuum, quemadmodum Boeckh descripsit, partim satis dubii sunt, sed consulto nihil novavi.

Digitized by Google

NEMEONIKAI A.

XROMIΩι AITNAIΩι

IΠΠOIΣ.

Strophae.

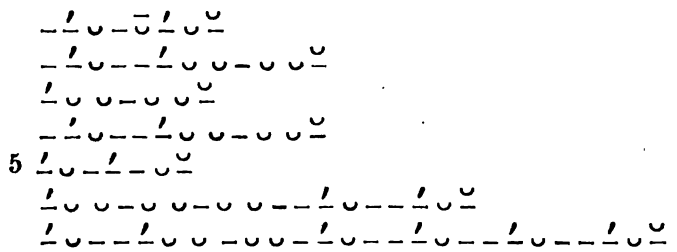

Epodi.

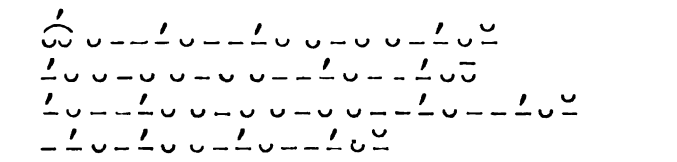

Inscriptio vulg. est ἅρματι, nulla librorum auctoritate, Boeckh ex AP1G ἵπποις. — „Epodorum versus primus ab Hermanno ita describitur, ut dimeter trochaicus a subsequenti separetur numero, subsequens autem numerus non penthemimeris dactylica sit cum cretico, sed hephthemimeris,

Nos de causa certissima coniunximus et pro hephthemimeri dactylica metrum posuimus hoc:

Boeckh.

Digitized by Google

Ἄμπνευμα σεμνὸν Ἀλφεοῦ, Στρ. α'.
κλεινᾶν Συρακοσσᾶν θάλος Ὀρτυγία,
δέμιον Ἀρτέμιδος,
Δάλου κασιγνήτα, σέθεν ἀδυεπὴς
ὕμνος ὁρμᾶται θέμεν 5
αἶνον ἀελλοπόδων μέγαν ἵππων, Ζηνὸς Αἰτναίου χάριν·
ἅρμα δ' ὀτρύνει Χρομίου Νεμέα θ' ἕργμασιν νικαφόροις
ἐγκώμιον ζεῦξαι μέλος. 10

ἀρχαὶ δὲ βέβληνται θεῶν Ἀντ. α'.
κείνου σὺν ἀνδρὸς δαιμονίαις ἀρεταῖς.
ἔστι δ' ἐν εὐτυχίᾳ
πανδοξίας ἄκρον· μεγάλων δ' ἀέθλων
Μοῖσα μεμνᾶσθαι φιλεῖ. 15
σπεῖρέ νυν ἀγλαΐαν τινὰ νάσῳ, τὰν Ὀλύμπου δεσπότας
Ζεὺς ἔδωκεν Φερσεφόνᾳ, κατένευσέν τέ οἱ χαίταις, ἀρι-
στεύοισαν εὐκάρπου χθονός 20

Ἐπ. α'.
Σικελίαν πίειραν ὀρθώσειν κορυφαῖς πολίων ἀρνειᾶς·
ὤπασε δὲ Κρονίων πολέμου μναστῆρά οἱ χαλκεντέος
λαὸν ἱππαίχμιον θαμὰ δὴ καὶ Ὀλυμπιάδων φύλλοις ἐλαιᾶν
χρυσέοις 25
μιχθέντα. πολλῶν ἐπέβαν καιρὸν οὐ ψεύδει βαλών·

ἔσταν δ' ἐπ' αὐλείαις θύραις Στρ. β'.
ἀνδρὸς φιλοξείνου καλὰ μελπόμενος, 30
ἔνθα μοι ἁρμόδιον
δεῖπνον κεκόσμηται, θαμὰ δ' ἀλλοδαπῶν
οὐκ ἀπείρατοι δόμοι
ἐντί· λέλογχε δὲ μεμφομένοις ἐσλοὺς ὕδωρ καπνῷ φέρειν 35
ἀντίον. τέχναι δ' ἑτέρων ἕτεραι· χρὴ δ' ἐν εὐθείαις ὁδοῖς
στείχοντα μάρνασθαι φυᾷ.

πράσσει γὰρ ἔργῳ μὲν σθένος, Ἀντ. β'.
βουλαῖσι δὲ φρὴν ἐσσόμενον προϊδεῖν, 40

V. 11. *μεγάλων*, *μεγίστων* BγP1GVdM2. — V. 13. *σπεῖρέ νυν* Beck et Hermann ex Sch., *ἔγειρέ νυν* VdGP1AceBγ, *ἄγειρε νῦν* M2, *νῦν ἔγειρ'* ARP2M1 lemma sch. — V. 14. *χαίταις*, *χαίτας* GP1BγVd. — V. 16. *χαλκεντέος*, *χαλκέντεον* GBγVdAe, sed *πόλεμον χαλκεντέα* ex hoc loco affert Eustath. Prooem. 6. — V. 17. *θαμὰ*, *θ' ἅμα* AP2M12, utrumque Sch. — V. 18. *βαλών*, *λαβών* A. — V. 24. *μεμφομένοις*, Sch. videtur etiam *μεμφόμενοι* reperisse. — *ἐσλοὺς* P2M1, *ἑσλὸν* G, vulgo *ἑσλὸς*, et sic Aristarchus, (unde Rauchenstein *ἑσλὸς γ'*) alius gramm. *ἑσλῶς*. — *καπνῷ*, AcBγGVd *καπνόν*.

Digitized by Google

συγγενὲς οἷς ἕπεται.
Ἀγησιδάμου παῖ, σέο δ' ἀμφὶ τρόπῳ
τῶν τε καὶ τῶν χρήσιες.
οὐκ ἔραμαι πολὺν ἐν μεγάρῳ πλοῦτον κατακρύψαις ἔχειν,
ἀλλ' ἐόντων εὖ τε παθεῖν καὶ ἀκοῦσαι φίλοις ἐξαρκέων.
κοιναὶ γὰρ ἔρχονθ' ἐλπίδες

Ἐπ. β'.

πολυπόνων ἀνδρῶν. ἐγὼ δ' Ἡρακλέος ἀντέχομαι προφρόνως
ἐκ κορυφαῖς ἀρεταῖν μεγάλαις ἀρχαῖον ὀτρύνων λόγον,
ὡς, ἐπεὶ σπλάγχνων ὕπο ματέρος αὐτίκα θαητὰν ἐς αἴγλαν
παῖς Διός
ὠδῖνα φεύγων διδύμῳ σὺν κασιγνήτῳ μόλεν,

ὡς οὐ λαθων χρυσόθρονον *Στρ. γ'.*
Ἥραν κροκωτὸν σπάργανον ἐγκατέβα.
ἀλλὰ θεῶν βασιλέα
σπερχθεῖσα θυμῷ πέμπε δράκοντας ἄφαρ.
τοὶ μὲν οἰχθεισᾶν πυλᾶν
ἐς θαλάμου μυχὸν εὐρὺν ἔβαν, τέκνοισιν ὠκείας γνάθους
ἀμφελίξασθαι μεμαῶτες· ὁ δ' ὀρθὸν μὲν ἄντεινεν κάρα,
πειρᾶτο δὲ πρῶτον μάχας,

δισσαῖσι δοιοὺς αὐχένων *Ἀντ. γ'.*
μάρψαις ἀφύκτοις χερσὶν ἑαῖς ὄφιας·
ἀγχομένοις δὲ χρόνος
ψυχὰς ἀπέπνευσεν μελέων ἀφάτων.
ἐκ δ' ἄρ' ἄτλατον βέλος
πλᾶξε γυναῖκας, ὅσαι τύχον Ἀλκμήνας ἀρήγοισαι λέχει·
καὶ γὰρ αὐτά, ποσσὶν ἄπεπλος ὀρούσαισ' ἀπὸ στρωμνᾶς,
ὅμως ἄμυνεν ὕβριν κνωδάλων.

V. 31. *καταχρύψαις* M1, sed supra *ας*, et sic ut videtur reliqui. — V. 35. *ἐπεὶ*, Hermann *ἆρα* vel v. 37. *οὔ τοι* pro *ὡς τ' οὐ* (*ὡς οὐ*). Contra Kayser *ὥςπερ ἐκ σπλάγχνων*, Rauchenstein *ὡς ποτε σπλ.* servans v. 37. *ὡς τ' οὐ*. — *θαητὰν*, M12 *θηητάν*. — V. 37. *ὡς οὐ* Boeckh, v. *ὡς τ' οὐ*. — V. 39. *βασιλέα* Boeckh, v. *βασίλεια*, nisi *βασίλη* praestat, vid. Hesych s. h. v. Steph. Byz. v. *Ἀγάμμεια*, quod Ellendt quoque in Lexico Soph. s. h. v. probavit. — V. 42. *ὠκείας*, Hecker *ὀξείας*. — V. 45. *μάρψαις* R, *μάρψας* ABγGVdM12. — V. 46. *ἀγχομένοις*, M2 *ἀχομένας*. Insolens genus dicendi, cum *ἀγχόμενοι δὲ χρόνῳ ψυχὰς ἀπέπνευσαν* dicere licuisset. — V. 48. *ἄτλατον*, lemma sch. *ἄτλαντον*. — *βέλος* BγGP1 (a m. pr.) Vd, vulgo *δέος* et sic lemma sch. — V. 50. *ὅμως* Hermann, v. *ὁμῶς*. — *ὀρούσαισ'* M2VdAc, *ὀρούσασ'* ARM1 Sch.

Digitized by Google

Ἐπ. γ'.

ταχὺ δὲ Καδμείων ἀγοὶ χαλκέοις ἔδραμον σὺν ὅπλοις ἀθρόοι.
ἐν χερὶ δ' Ἀμφιτρύων κολεοῦ γυμνὸν τινάσσων φάσγανον
ἵκετ', ὀξείαις ἀνίαισι τυπείς. τὸ γὰρ οἰκεῖον πιέζει πάνθ' ὁμῶς·
εὐθὺς δ' ἀπήμων κραδία κᾶδος ἀμφ' ἀλλότριον.

Στρ. δ'.

ἔστα δὲ θάμβει δυσφόρῳ τερπνῷ τε μιχθείς. εἶδε γὰρ ἐκνόμιον λῆμά τε καὶ δύναμιν υἱοῦ· παλίγγλωσσον δέ οἱ ἀθάνατοι ἀγγέλων ῥῆσιν θέσαν.
γείτονα δ' ἐκκάλεσεν Διὸς ὑψίστου προφάταν ἔξοχον, ὀρθόμαντιν Τειρεσίαν· ὁ δὲ οἱ φράζε καὶ παντὶ στρατῷ, ποίαις ὁμιλήσει τύχαις,

Ἀντ. δ'.

ὅσσους μὲν ἐν χέρσῳ κτανών, ὅσσους δὲ πόντῳ θῆρας ἀϊδροδίκας· καί τινα σὺν πλαγίῳ ἀνδρῶν κόρῳ στείχοντα τὸν ἐχθρότατον φᾶσέ νιν δώσειν μόρῳ.
καὶ γὰρ ὅταν θεοὶ ἐν πεδίῳ Φλέγρας Γιγάντεσσιν μάχαν ἀντιάζωσιν, βελέων ὑπὸ ῥιπαῖσι κείνου φαιδίμαν γαίᾳ πεφύρσεσθαι κόμαν

Ἐπ. δ'.

ἔνεπεν· αὐτὸν μὰν ἐν εἰράνᾳ τὸν ἅπαντα χρόνον ἐν σχερῷ

V. 51. ἔδραμον σὺν ὅπλοις ἀθρόοι scripsi, BγP1VdM2Ac σὺν ὅπλοις ἔδραμον ἀθρόοι, quod fortasse aliquis defendat coll. v. 69, vulgo σὺν ὅπλοις ἀθρόοι ἔδραμον, Hermann ἀθρόοι σὺν ὅπλοις ἔδραμον. — V. 52. γυμνὸν, Vd γυμνοῦ. — φάσγανον om. AcM2Vd, inverso ord. Bγ φάσγανον τινάσσων, ARP2M1 ξίφος ἐκτινάσσων. — V. 56. εἶδε, Ac οἶδε. — V. 58. παλίγγλωσσον, G πολύγλωσσον. — V. 60. ἐκκάλεσεν, Schol. ἐκάλεσεν. — V. 61. δὲ οἱ, Sch. δέ οἱ. — V. 63. δὲ πόντῳ, Sch. δ' ἐν πόντῳ. — V. 66. κόρῳ Boeckh, libri et sch. μόρον. Sed possis etiam: καί τινι σὺν πλαγίῳ ἀνδρῶν κόρῳ στείχοντι τὸν ἐχθρότατον Φᾶσέ νιν δώσειν μόρον. Kayser πανεχθροτάτῳ φᾶσέ νιν δώσειν μόρῳ. — V. 68. ἀντιάζωσιν, f. ἀντιάξωσιν. — γαίᾳ, olim γαίας scripsi. — V. 69. μὰν, GBγP1Ac μὲν. — ἐν σχερῷ Hermann, σχερῶ ARP12M12, σχεῖν ἀεί BγG, vulgo σχὲν ἀεί, in Ac lacuna. Sed numerorum gratia traiecit verba Boeckh αὐτὸν μὰν ἐν εἰράνᾳ καμάτων μεγάλων ἐν σχερῷ | ἀσυχίαν τὸν ἅπαντα χρόνον κτλ. sed vide ad Pyth. III. 6.

Digitized by Google

ἀσιχίαν καμάτων μεγάλων ποινὰν λαχόντ' ἐξαίρετον,
ὀλβίοις ἐν δώμασι δεξάμενον Θαλερὰν Ἥβαν ἄκοιτιν, καὶ γάμον
δαίσαντα παρ Διὶ Κρονίδᾳ σεμνὸν αἰνήσειν [δόμον].

V. 72. Διὶ, Boeckh Δῑ, v. Διΐ. — αἰνήσειν, Ac αἰνήσει. — δόμον uncis sepsi, nam prava est correctio, BγPlVd γάμον. Pindarus βίον scripsisse videtur.

Digitized by Google

NEMEONIKAI B'.

TIMOΔHMΩι AΘHNAIΩι

ΠAΓKPATIAΣTHι.

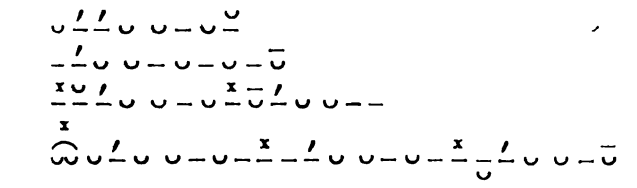

Ὅθεν περ καὶ Ὁμηρίδαι *Στρ. α'.*
ῥαπτῶν ἐπέων ταπόλλ' ἀοιδοί
ἄρχονται, Διὸς ἐκ προοιμίου· καὶ ὅδ' ἀνὴρ
καταβολὰν ἱερῶν ἀγώνων νικαφορίας δέδεκται πρώταν Νε-
μεαίου 5
ἐν πολυϋμνήτῳ Διὸς ἄλσει.

ὀφείλει δ' ἔτι, πατρίαν *Στρ. β'.*
εἴπερ καθ' ὁδόν νιν εὐθυπομπός 10
αἰὼν ταῖς μεγάλαις δέδωκε κόσμον Ἀθάναις,
θαμὰ μὲν Ἰσθμιάδων δρέπεσθαι κάλλιστον ἄωτον, ἐν Πυ-
θίοισί τε νικᾶν 15
Τιμονόου παῖδ'. ἔστι δ' ἐοικός

ὀρειᾶν γε Πελειάδων *Στρ. γ'.*
μὴ τηλόθεν Ὠαρίωνα νεῖσθαι.

V. 2. *ἀοιδοί*, Sch. Ist. III. 63. *ἀοιδᾷ*. — V. 4. *νικαφορίας*, f. *νικαφορίαν*. — *πρώταν* Heyne, *πρῶτα* AP2M1, v. *πρῶτον*. — V. 6. *δ' ἔτι*, Sch. ARB; AcP2 *δέ τι*. — V. 7. *εὐθυπομπός* Boeckh, *εὐθυπομπῆς* Bγ, *εὐθυπεμπῆς* Vd, *εὐθύπομπος* vulgo. — V. 8. *δέδωκε* GP1VdM2, v. *δέδωκεν*. — V. 10. lemma schol. *Τιμονόου παῖδα δ' ἔστιν ἐοικός*, videntur nonnulli *συνδέτως* scripsisse: *νικᾶν. Τιμονόου παῖδ' ἐστὶν ἐοικός*. — V. 11. *ὀρειᾶν*, Crates coni. *θερειᾶν*. — *γε*, Sch. Nem. I. 3 *τε*. — V. 12. *Ὠαρίωνα* P1M2 Sch. Nem., *Ὠαρίωνα* Athen. XI. 490. F, *Ὠρίωνα* vulgo.

Digitized by Google

καὶ μὰν ἁ Σαλαμίς γε θρέψαι φῶτα μαχατάν
δυνατός. ἐν Τροΐᾳ μὲν Ἕκτωρ Αἴαντος ἄκουσεν· ὦ Τιμόδημε, σὲ δ' ἀλκά
παγκρατίου τλάθυμος ἀέξει.

Ἀχάρναι δὲ παλαίφατοι Στρ. δ'.
εὐάνορες· ὅσσα δ' ἀμφ' ἀέθλοις,
Τιμοδημίδαι ἐξοχώτατοι προλέγονται.
παρὰ μὲν ὑψιμέδοντι Παρνασῷ τέσσαρας ἐξ ἀέθλων νίκας ἐκόμιξαν·
ἀλλὰ Κορινθίων ὑπὸ φωτῶν

ἐν ἑσλοῦ Πέλοπος πτυχαῖς Στρ. ε'.
ὀκτὼ στεφάνοις ἔμιχθεν ἤδη·
ἑπτὰ δ' ἐν Νεμέᾳ· τὰ δ' οἴκοι μάσσον' ἀριθμοῦ
Διὸς ἀγῶνι. τόν, ὦ πολῖται, κωμάξατε Τιμοδήμῳ σὺν εὐκλεΐ νόστῳ·
ἀδυμελεῖ δ' ἐξάρχετε φωνᾷ.

V. 14. *Τροΐᾳ*, Boeckh *Τρωΐᾳ*. — *ἄκουσεν*, Hecker *ἐγεύσατ'*. — V. 16. *παλαίφατοι* G Sch., *παλαίφατον* vulgo et lemma sch. — V. 19. *παρὰ* lemma sch. ut vulgo, *πὰρ* P1M2, *τὰ* ABγAcVdG, unde conieci *τὰ μὲν ἐν*. — *Παρνασῷ* ARG sch., v. *Παρνασσῷ*. — V. 21. *πτυχαῖς*, fort. *πύλαις*. Hecker *ἐν ἅλσους Πέλοπος μυχοῖς* coni. — V. 23. *ἀριθμοῦ* P1AcBγ, *ἀριθμῷ* AG, v. *ἀριθμῶ*. — V. 24. *κωμάξατε*, M1 *κωμάξετε*. — *Τιμοδήμῳ* AP1, vulgo *Τιμοδήμω*, unde fort. quis *Τιμοδήμου* praeferat.

NEMEONIKAI Γ'.

ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΔΗι ΑΙΓΙΝΗΤΗι

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗι.

Strophae.

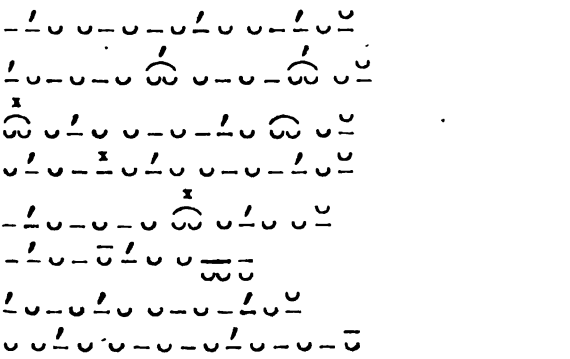

Epodi.

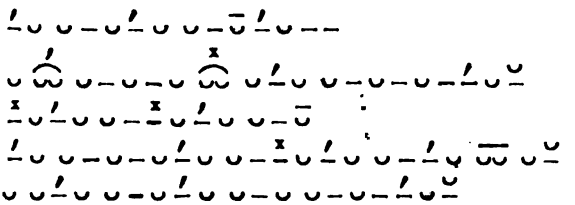

„Huius carminis versus omnes syllaba ancipiti et hiatu distincti sunt. Epodi primus versus paullo longior metro carere sciolo cuidam visus est, quum tamen sit numerosissimus. Hermannus in tres dispescit versus, quorum hic debebat numerus esse:

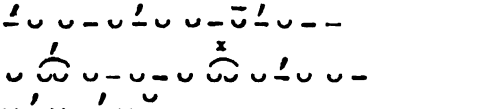

neque ego infitior fieri hoc posse, verum cum nulla anceps, nullus hiatus sit, probabile non est, tres hos numeros ita dividendos esse, praesertim cum ceteri omnes hiatu et ancipiti accurate distincti sint.“ *Boeckh* olim scripserat, sed in ed. sec. Ep. v. 1 in binos versus distribuit quem secutus sum. Ceterum numeri versuum, quemadmodum Boeckh descripsit, partim satis dubii sunt, sed consulto nihil novavi.

Digitized by Google

Στρ. α'.

Ὦ πότνια Μοῖσα, μᾶτερ ἀμετέρα, λίσσομαι,
τὰν πολιξέναν ἐν ἱερομηνίᾳ Νεμεάδι
ἵκεο Λωρίδα νᾶσον Αἴγιναν. ὕδατι γάρ
μένοντ' ἐπ' Ἀσωπίῳ μελιγαρύων τέκτονες
κώμων νεανίαι, σέθεν ὄπα μαιόμενοι.
διψῇ δὲ πρᾶγος ἄλλο μὲν ἄλλον·
ἀεθλονικία δὲ μάλιστ' ἀοιδὰν φιλεῖ,
στεφάνων ἀρετᾶν τε δεξιωτάταν ὁπαδόν.

Ἀντ. α'.

τᾶς ἀφθονίαν ὄπαζε μήτιος ἀμᾶς ἄπο·
ἄρχε δ', οὐρανοῖο πολυφίλα κρέοντι θύγατερ,
δόκιμον ὕμνον· ἐγὼ δὲ κείνων τέ μιν ὁάροις
λύρᾳ τε κοινώσομαι. χαρίεντα δ' ἕξει πόνον
χώρας ἄγαλμα, Μυρμιδόνες ἵνα πρότεροι
ᾤκησαν, ὧν παλαίφατον ἀγοράν
οὐκ ἐλεγχέεσσιν Ἀριστοκλείδας ἐὰν
ἐμίανε κατ' αἶσαν ἐν περισθενεῖ μαλαχθείς

παγκρατίου σιόλῳ· καματωδέων δὲ πλαγᾶν Ἐπ. α'.
ἄκος ὑγιηρὸν ἔν γε βαθυπέδῳ Νεμέᾳ τὸ καλλίνικον φέρει.
εἰ δ' ἐὼν καλὸς ἔρδων τ' ἐοικότα μορφᾷ,
ἀνορέαις ὑπερτάταις ἐπέβα παῖς Ἀριστοφάνευς· οὐκέτι
πρόσω
ἀβάταν ἄλα κιόνων ὑπὲρ Ἡρακλέος περᾶν εὐμαρές,

ἵρως θεὸς ἅς ἔθηκε ναυτιλίας ἐσχάτας Στρ. β'.

V. 7. *ἀεθλονικία* ByGAcM2, *ἀεθλονεικία* P1, *ἀθλονεικία* Sch., *ἀεθλονεικίας* Vd, *ἀεθλονικίας* vulgo. — V. 10. *ἄρχε δ', οὐρανοῖο πολυφίλα κρέοντι θύγατερ*, scripsi, nisi quis *πολὺ φίλα* malit. Legebatur *ἄρχε δ' οὐρανῶ πολυνεφέλα* (A *οὐρανῷ πολυνεφέλα*, ByGVdP1 *οὐρανῶα* vel *οὐρανώα π.*) *κρέοντι* (M2 *κρεόντιος*) *θύγατερ*, et sic Sch. Eurip. Hec. 674., quod cum nescirent veteres critici emendare, varia commenti sunt: Aristarchus et Ammonius *Οὐρανῷ πολυνεφέλᾳ κρέοντι θύγατερ*, de Musa Urani filia cogitaverunt, dativum pro genitivo dictum esse statuentes, alius (fort. Didymus,) ut Uranum removeret, *οὐρανῶ πολυνεφέλα κρέοντι θύγατερ* interpretatus est: Musa (Iovis) filia, qui coelo nebuloso imperat, parapharastes denique *οὐρανῶ πολυνεφέλα κρέουσα θύγατερ* satis perverse. — V. 11. *δὲ κείνων* Boeckh, v. *δ' ἐκείνων*. — V. 12. *κοινώσομαι*, Boeckh *κοινάσομαι*. At Pindarus *κοίν' ἀείσομαι* videtur scripsisse, cf. sch. *τὸν ὕμνον κοινῶς ᾄσομαι* et deinde *κοινῶς τὸν ὕμνον ᾄσομαι*. — *ἕξει*, Rauchenstein *ἕξεις* scil. *Μοῖσα*. — V. 14. *ἀγοράν*, Kayser coni. *ἔδραν*. — V. 15. *ἐάν*, AP2M1 *τάν*, reliqui libri ut videtur *τεάν*. Schol. et *ἐάν* et *τεάν* (quod ex antiquo *Fεάν* ortum) legit. — V. 18. *ἔν γε βαθυπέδῳ* ByGVd, *ἐν βαθυπεδίῳ* vulgo. — V. 19. post *μορφᾷ* distinxi cum T. Mommsenio. — V. 20. *Ἀριστοφάνευς*, AcM2 *Ἀριστοφάνους*. — *οὐκέτι πρόσω*, Schol. Nem. Θ. 109. *οὐκέτι πόρσω*, Schmid *οὔ οἱ ἔτι πρόσω*, Hermann *οὐκέτι προτέρω*. — V. 22. *ἔθηκε* AcP1 VdM2, v. *ἔθηκεν*.

Digitized by Google

μάρτυρας κλυτάς· δάμασε δὲ θῆρας ἐν πελάγεσιν
ὑπερόχους, διά τ' ἐξερεύνασε τεναγέων
ῥοάς, ὅπα πόμπιμον κατέβαινε νόστου τέλος,
καὶ γᾶν φράδασε. θυμέ, τίνα πρὸς ἀλλοδαπὰν
ἄκραν ἐμὸν πλόον παραμείβεαι;
Αἰακῷ σε φαμὶ γένει τε Μοῖσαν φέρειν.
ἕπεται δὲ λόγῳ δίκας ἄωτος, ἐσλὸς αἰνεῖν·

Ἀντ. β'.

οὐδ' ἀλλοτρίων ἔρωτες ἀνδρὶ φέρειν κρέσσονες.
οἴκοθεν μάτευε. ποτίφορον δὲ κόσμον ἔλαβες,
γλυκύ τι γαρυέμεν. παλαιαῖσι δ' ἐν ἀρεταῖς
γέγαθε Πηλεὺς ἄναξ, ὑπέραλλον αἰχμὰν ταμών·
ὃς καὶ Ἰωλκὸν εἷλε μόνος ἄνευ στρατιᾶς,
καὶ ποντίαν Θέτιν κατέμαρψεν
ἐγκονητί. Λαομέδοντα δ' εὐρυσθενὴς
Τελαμὼν Ἴόλᾳ παραστάτας ἐὼν ἔπερσεν·

Ἐπ. β'.

καί ποτε χαλκότοξον Ἀμαζόνων μετ' ἀλκάν
ἕπετό οἱ· οὐδέ μίν ποτε φόβος ἀνδροδάμας ἔπαυσεν ἀκμὰν
φρενῶν.
συγγενεῖ δέ τις εὐδοξίᾳ μέγα βρίθει·
ὃς δὲ διδάκτ' ἔχει, ψεφηνὸς ἀνὴρ ἄλλοτ' ἄλλα πνέων οὔ
ποτ' ἀτρεκεῖ
κατέβα ποδί, μυριᾶν δ' ἀρετᾶν ἀτελεῖ νόῳ γεύεται.

Στρ. γ'.

ξανθὸς δ' Ἀχιλεὺς τὰ μὲν μένων Φιλύρας ἐν δόμοις,
παῖς ἐὼν ἄθυρε, μεγάλα δ' ἔργα, χερσὶ θαμινά

V. 23. *κλυτάς*, Schol. etiam *κλυτᾶς*. — *πελάγεσιν* Ac, *πελάγεϊ* vulgo. — V. 24. *ὑπερόχους* ABγG, sed AcP1 *ὑπερόχος*, quod probavit Boeckh; at eiusmodi formas ex metri tantum necessitate admittendas censeo, quamquam veteres critici nonnunquam ex inscitia antiquam hanc scripturam intactam reliquerunt; vulgo *ὑπερόχως*. — *διά τ' ἐξερεύνασε* Boeckh, vulgo *ἰδία τ' ἐρεύνασε*, sch. etiam *διά τ' ἐρεύνασε*, Hermann *διά τ' αὐτ' ἐρ.* Coniecci *ὑπερόχους ἰδέαν, ἐρεύνασέ τε τεναγέων*. — V. 26. *φράδασε* AcM12, *φάδασε* Vd, *φράδασσε* vulgo. — V. 27. *παραμείβεαι* Boeckh, v. *παραμείβῃ*. — V. 29. *ἐσλὸς*, Ac *ἐσλὸν*. — V. 31. *ἕλαβες*, Schol. videtur etiam *ἕλαχες* reperisse. — V. 34. *καὶ Ἰωλκὸν*, Ahrens *κἰαωλκὸν*. — *εἷλε* P1M1AcVd, v. *εἶλεν*· iidem codd. *μοῦνος*. — V. 38. *χαλκότοξον* AP1, v. *χαλκοτόξων*. — V. 39. *ἀκμὰν* GP1, *ἀμμὰν* Vd, *ἀλκὰν* vulgo. — V. 41. *ψεφηνὸς*. cf. Et. M. 818. 33.: *ψεφεννὸς καὶ ψεφηνὸς ἀνὴρ — φησὶ Πίνδαρος Ἀριστοκλεῖ*. unde Porson *ψεφεννὸς* vel *ψεφεινὸς*, nec displicet aeolica forma *ψεφεννὸς*, sed vulgatam tuetur etiam Zonar. 1870. — *ἀτρεκεΐ*, M12 *ἀτρεμεῖ*. — V. 44. *ἄθυρε, μεγάλα δ' ἔργα* scripsi et deinde *φόνον*, quod est metrici supplementum, uncis inclusi. Legebatur *ἄθυρεν μεγάλα ἔργα*, nisi quod AcP1M2

Digitized by Google

βραχυσίδαρον ἄκοντα πάλλων ἶσον ἀνέμοις,
μάχᾳ λεόντεσσιν ἀγροτέροις ἔπρασσεν [φόνον],
κάπρους τ' ἔναιρε, σώματα δὲ παρὰ Κρονίδαν
Κένταυρον ἀσθμαίνοντα κόμιζεν,
ἑξέτης τοπρῶτον, ὅλον δ' ἔπειτ' ἂν χρόνον·
τὸν ἐθάμβεον Ἄρτεμίς τε καὶ θρασεῖ' Ἀθάνα,

Ἀντ. γ'.

κτείνοντ' ἐλάφους ἄνευ κυνῶν δολίων θ' ἑρκέων·
ποσσὶ γὰρ κράτεσκε. λεγόμενον δὲ τοῦτο προτέρων
ἔπος ἔχω· βαθυμῆτα Χείρων τράφε λιθίνῳ
Ἰάσον' ἔνδον τέγει, καὶ ἔπειτεν Ἀσκλήπιον,
τὸν φαρμάκων δίδαξε μαλακόχειρα νόμιον·
νύμφευσε δ' αὖτις ἀγλαόκολπον
Νηρέος θύγατρα, γόνον τέ οἱ φέρτατον
ἀτίταλλεν ἐν ἁρμένοισι πάντα θυμὸν αἴξων·

Ἐπ. γ'.

ὄφρα θαλασσίαις ἀνέμων ῥιπαῖσι πεμφθείς
ὑπὸ Τρωΐαν δορίκτυπον ἀλαλὰν Λυκίων τε προμένοι καὶ
Φρυγῶν
Δαρδάνων τε, καὶ ἐγχεσφόροις ἐπιμίξαις

ἄθυρε. Paraphr.: ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς τὰ μὲν παῖς ὢν ἄθυρεν ἐν τοῖς οἴκοις τῆς Φιλύρας, καὶ ταῦτα δὲ μεγάλα καὶ συνεχῶς κατειργάζετο ὀξείαις βολαῖσι μάχας, τῶν γενναιοτέρων ζώων, λεόντων τε καὶ συῶν ἀγρίων πλῆθος ἀναιρῶν. videtur φόνον non reperisse, idem μάχας legit, itaque alter sch. ἀκαταλλήλως δὲ ἐξενήνοχεν· ἔδει γὰρ εἰπεῖν λεόντων ἀγροτέρων μάχας ἐνήργει, ἢ λεόντεσσιν ἀγροτέροισιν (adde μαχόμενοι). Lacuna fort. redintegranda: μάχᾳ λεόντεσσιν ἀγροτέροισιν ἔπρασσετο. Sententia est: magna facinora patravit in pugna cum feris leonibus. — V. 45. ἶσον ἀνέμοις Schmid, ἴσον τ' ἀν. ARBγAcP12VdM12, ἰσά τ' G, Hermann ἴσα τ'. Schol. ad v. 88. ἴσος ἀνέμοις, quod epitheton Achilli bene quidem convenit, sed in hoc pugnae genere epicae magis quam lyricae poesi accommodatum videtur. Praeterea AcP1GVd ἀνέμοισιν ἐν μάχᾳ, M2 ἀνέμοισι ἐν μ. et G λείουσιν. — V. 47. σώματα — ἀσθμαίνοντα, P1M1 σώματι ἀσθμαίνοντι, et sic Sch. (nisi forte σώματι — ἀσθμαίνων ἐκόμιζεν legit.) σώματι etiam A, σωμάτια Ac. Fort. σώματα — ἀσθμαίνοντ' ἔτι κόμισεν. — V. 49. ὅλον δ' ἔπειτ' ἂν, Boeckh ὅλον τ' ἔπειτεν. — V. 50. ἐθάμβεον Sch. BγG, ἐθάμβευν P1Vd, v. ἐθάμβεεν. — V. 52. κράτεσκε AcP1M2, v. κράτεσκεν. — προτέρων BγGVd et P1 supra, v. πρότερον. — V. 53. λιθίνῳ Schmid, λιθίνῳ δ' Ac, λιθίνῳ τ' vulgo (et ut videtur BγP2GVd.) — V. 54. τέγει, M2 τάγει. — ἔπειτεν M1P12, ἔπειτ' ἐν ARBγGVd, ἔπειτα M2, ἔπι τὸν Ac. — V. 55. δίδαξε P1, v. δίδαξεν. — νόμον, Schol. R νομόν. — V. 56. αὖτις Boeckh, v. αὐθις. — ἀγλαόκολπον Ac et P1 supra, ἀγλαόκαρπον P1G, ἀγλαόκαρπον M2, v. ἀγλαόκαρπον. — V. 58. ἐν vulgo omissum add. Schmid, et sic ut videtur Sch. et Vd, contra G et Bγ fort. γε ἁρμ. — πάντα, Hecker coni. πᾶσι. — V. 59. θαλασσίαις, G θαλασσίων. — V. 60. Τρωΐαν Boeckh, Τρῴαν Sch., Τροΐαν vulgo. — Λυκίων, Vd Λυκίων. — V. 61. ἐγχεσφόροις ABγP12M12, ἐγχειφόροις G, ἐγχεφόροις Vd, ἐγχεσιφόροις Ac Sch., ἐγχεσιμόροις R. — ἐπιμίξαις, RAc ἐπιμίξας.

Digitized by Google

Αἰθιόπεσσι χεῖρας ἐν φρασὶ πάξαιθ', ὅπως σφίσι μὴ κοί-
ρανος ὀπίσω
πάλιν οἶκαδ' ἀνεψιὸς ζαμενὴς Ἑλένοιο Μέμνων μόλοι.

Στρ. δ'.

τηλαυγὲς ἄραρε φέγγος Αἰακιδᾶν αὐτόθεν·
Ζεῦ, τεὸν γὰρ αἷμα, σέο δ' ἀγών, τὸν ὕμνος ἔβαλεν
ὀπὶ νέων ἐπιχώριον χάρμα κελαδέων.
βοᾷ δὲ νικαφόρῳ σὺν Ἀριστοκλείδᾳ πρέπει,
ὃς τάνδε νᾶσον εὐκλεΐ προςέθηκε λόγῳ
καὶ σεμνὸν ἀγλααῖσι μερίμναις
Πυθίου Θεάριον. ἐν δὲ πείρᾳ τέλος
διαφαίνεται, ὧν τις ἐξοχώτερος γένηται,

Ἀντ. δ'.

ἐν παισὶ νέοισι παῖς, ἐν ἀνδράσιν ἀνήρ, τρίτον
ἐν παλαιτέροισι μέρος. ἕκαστον οἷον ἔχομεν
βρότεον ἔθνος. ἑλᾷ δὲ καὶ τέσσαρας ἀρετάς
ὁ θνατὸς αἰών, φρονεῖν δ' ἐνέπει τὸ παρκείμενον.
τῶν οὐκ ἄπεστι. χαῖρε, φίλος. ἐγὼ τόδε τοι
πέμπω μεμιγμένον μέλι λευκῷ
σὺν γάλακτι, κιρναμένα δ' ἔερσ' ἀμφέπει,
πόμ' ἀοίδιμον Αἰολῇσιν ἐν πνοαῖσιν αὐλῶν,

Ἐπ. δ'.

ὀψέ περ. ἔστι δ' αἰετὸς ὠκὺς ἐν ποτανοῖς,
ὃς ἔλαβεν αἶψα, τηλόθε μεταμαιόμενος, δαφοινὸν ἄγραν
ποσίν·
κραγέται δὲ κολοιοὶ ταπεινὰ νέμονται.
τίν γε μέν, εὐθρόνου Κλεοῦς ἐθελοίσας, ἀεθλοφόρου λή-
ματος ἕνεκεν
Νεμέας Ἐπιδαυρόθεν τ' ἄπο καὶ Μεγάρων δέδορκεν φάος.

V. 62. *χεῖρας* corruptum, f. *Αἰθιόπεσσ', ἀθῆρας*. Hesych. *Ἀθήρ. ἐπιδορατίς, μεταφορικῶς. Αἰσχύλος Νηρεΐσιν.* — *φρασί* libri, v. *φρεσί*. — V. 67. *βοᾷ*, Sch. etiam *βοᾷ*. — V. 72. *ἐν ἀνδράσιν* Hermann, v. *ἐν δ' ἀνδρ.* — *τρίτον*, P1M2 *τρίτατον*, Vd *τριτανον*, Ac *τρίτατος*. — V. 73. *ἐν παλαιτέροισι μέρος· ἕκαστον* Hermann distinxit, v. *ἐν παλαιτέροισι· μέρος ἕκ.* Conieci *τρίτος ἐν παλαιτέροισι· μέρος ἕκαστος οἷον*. — V. 75. *ὁ θνατὸς* Sch. et ut vid. R, *θνατὸς* Ac (et *ἐὼν* pro *αἰών*), *μακρός* P1BγM2, *μακρός τοι* G, *ὁ μακρὸς* vulgo. — V. 76. *τόδε*, Ac *δέ*. — V. 79. *Αἰολῇσιν* Boeckh, *Αἰολοῖσιν* G, *Αἰολίσιν* P2, v. *Αἰολίσιν*. Hecker coni. *ἐν πνοαῖσι Λυδίαισιν αὐλῶν*. — V. 80. *ποτανοῖς* BγP1AcVd Schol., v. *πετανοῖς* (M2 *ἐμπετανοῖς*.) — V. 82. *κραγέται*, fort. *κραυγέται*. — V. 83. *Κλεοῦς*, M1 *κλέος*, M2 *κλειοῦς*.

Digitized by Google

NEMEONIKAI Δ'.

ΤΙΜΑΣΑΡΧΩι ΑΙΓΙΝΗΤΗι

ΠΑΙΔΙ ΠΑΛΑΙΣΤΗι.

Strophae.

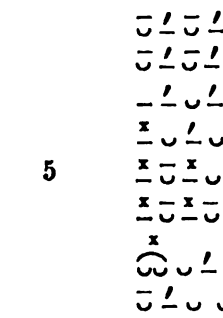

Ἄριστος εὐφροσύνα πόνων κεκριμένων Στρ. α'.
ἰατρός· αἱ δὲ σοφαί
Μοισᾶν θύγατρες ἀοιδαὶ θέλξαν νιν ἁπτόμεναι. 5
οὐδὲ θερμὸν ὕδωρ τόσον γε μαλθακὰ τεύχει
γυῖα, τόσσον εὐλογία φόρμιγγι συνάορος.
ῥῆμα δ' ἐργμάτων χρονιώτερον βιοτεύει, 10
ὅ,τι κε σὺν Χαρίτων τύχᾳ
γλῶσσα φρενὸς ἐξέλοι βαθείας.

Στρ. β'.

τό μοι θέμεν Κρονίδᾳ τε Διὶ καὶ Νεμέᾳ 15
Τιμασάρχου τε πάλᾳ
ὕμνου προκώμιον εἴη· δέξαιτο δ' Αἰακιδᾶν

Ambigi potest de numero v. 3, qui fortasse in binos dividendus est:

nec obstat v. 51 *Φθίᾳ· Νεοπτόλεμος δὲ | ἀπείρῳ διαπρυσίᾳ*, si *δια* in unam syllabam coalescere statuis. Magis dubium, num v. 7 et 8 in unum sint coniungendi; vide quae ad v. 21 et 43 notavi.

V. 3. *θύγατρες* Schmid, v. *θυγατέρες*. — V. 4. *τεύχει* libri et Tzetz. Chil. VII. 76, *τέγξει* Plut. de tranquill. c. 6 *τοσόνδε τέγξει μαλθακὰ γ.* unde Beck *τέγγει* scripsit. — V. 7. *ὅ τι κε*, P1Vd *ὅ τι περ*. — V. 8. *ἐξέλοι*, Schol. fort. *ἐξέλῃ*. — V. 9. *Διὶ*, v. *Διΐ*, Boeckh *Δι*.

Digitized by Google

ἠΰπυργον ἔδος, δίκᾳ ξεναρκεῖ κοινόν
φέγγος. εἰ δ' ἔτι ζαμενεῖ Τιμόκριτος ἀλίῳ
σὸς πατὴρ ἐθάλπετο, ποικίλον κιθαρίζων
θαμά κε, τῷδε μέλει κλιθείς,
ὕμνον κελάδησε καλλίνικον

Στρ. γ'.

Κλεωναίου τ' ἀπ' ἀγῶνος ὅρμον στεφάνων
πέμψαντα καὶ λιπαρᾶν
εὐωνύμων ἀπ' Ἀθανᾶν, Θήβαις τ' ἐν ἑπταπύλοις
οὔνεκ' Ἀμφιτρύωνος ἀγλαὸν παρὰ τύμβον
Καδμεῖοί νιν οὐκ ἀέκοντες ἄνθεσι μίγνυον,
Αἰγίνας ἕκατι. φίλοισι γὰρ φίλος ἐλθών
ξένιον ἄστυ κατέδραμεν
Ἡρακλέος ὀλβίαν πρὸς αὐλάν.

σὺν ᾧ ποτε Τρωΐαν κραταιὸς Τελαμών Στρ. δ'.
πόρθησε καὶ Μέροπας
καὶ τὸν μέγαν πολεμιστὰν ἔκπαγλον Ἀλκυονῆ,
οὐ τετραορίας γε πρὶν δυώδεκα πέτρῳ
ἥρωάς τ' ἐπεμβεβαῶτας ἱπποδάμους ἔλεν
δὶς τόσους. ἀπειρομάχας ἐών κε φανείη
λόγον ὁ μὴ συνιείς· ἐπεί
ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν.

τὰ μακρὰ δ' ἐξενέπειν ἐρύκει με τεθμός Στρ. ε'.
ὡραί τ' ἐπειγόμεναι·
ἴυγγι δ' ἕλκομαι ἦτορ νεομηνίᾳ θιγέμεν.
ἔμπα, καί περ ἔχει βαθεῖα ποντιὰς ἅλμα
μέσσον, ἀντίτειν' ἐπιβουλίᾳ· σφόδρα δόξομεν
δαΐων ὑπέρτεροι ἐν φάει καταβαίνειν·
φθονερὰ δ' ἄλλος ἀνὴρ βλέπων
γνώμαν κενεὰν σκότῳ κυλίνδει

V. 12. ἠΰπυργον, lemma Sch. εὔπυργον. — V. 13. ἀλίῳ libri ut videtur omnes. — V. 18. πέμψαντα, Schol. Vd πέμψαντος, quae grammatici correctio videtur. Poeta scripsisse videtur υἱὸν κελάδησε καλλίνικον — πέμψαντα — οὔνεκά νιν μίγνυον. — V. 19. τ' om. M2. — V. 20. οὔνεκ', P1AcM2 οὕνεκεν. — V. 23. ξένιον, VdM2P1Ac ξείνιον. — κατέδραμεν, P1 AcM2 κατέδρακεν. Conieci φίλοισι γὰρ φίλος ἦλθεν ξένιον ἄστυ καταδραμεῖν Ἡρακλέος κτλ. — V. 25. σὺν Boeckh, v. ξὺν. — Τρωΐαν libri, ut videtur omnes et Sch. — κραταιὸς Schmid, v. κρατερὸς. — V. 30. τόσους, RAcP1 τόσσους. — V. 31. συνιεὶς Boeckh, v. ξυνιεὶς. — ἐπεὶ ῥέζοντα, Schol. Soph. El. 1026. Stob. 46. 12 ἐπηρεάζοντα vel ἐπεὶ ῥεαζοντα. — V. 35. νεομηνίᾳ VdM2, v. νουμηνίᾳ. — V. 37. ἐπιβουλίᾳ, P1Vd ἐπιβουλίαις.

Digitized by Google

χαμαιπετοῖσαν. ἐμοὶ δ' ὁποίαν ἀρετάν — Στρ. ς'.
ἔδωκε Πότμος ἄναξ,
εὖ οἶδ' ὅτι χρόνος ἕρπων πεπρωμέναν τελέσει.
ἐξύφαινε, γλυκεῖα, καὶ τόδ' αὐτίκα, φόρμιγξ,
Λυδίᾳ σὺν ἁρμονίᾳ μέλος πεφιλημένον
Οἰνώνᾳ τε καὶ Κύπρῳ, ἔνθα Τεῦκρος ἀπάρχει
ὁ Τελαμωνιάδας· ἀτάρ
Αἴας Σαλαμῖν' ἔχει πατρῴαν·

Στρ. ζ.

ἐν δ' Εὐξείνῳ πελάγει φαεννὰν Ἀχιλεύς
νᾶσον· Θέτις δὲ κρατεῖ
Φθίᾳ· Νεοπτόλεμος δ' ἀπείρῳ διαπρυσίᾳ,
βουβόται τόθι πρῶνες ἔξοχοι κατάκεινται
Λωδώναθεν ἀρχόμενοι πρὸς Ἰόνιον πόρον.
Παλίου δὲ παρ ποδὶ λατρείαν Ἰαωλκόν
πολεμίᾳ χερὶ προστραπών
Πηλεὺς παρέδωκεν Αἰμόνεσσιν,

δάμαρτος Ἱππολύτας Ἀκάστου δολίαις — Στρ. η'.
τέχναισι χρησάμενος.
τᾷ Λαιδάλου δὲ μαχαίρᾳ φύτευέ οἱ θάνατον
ἐκ λόχου Πελίαο παῖς· ἄλαλκε δὲ Χείρων,
καὶ τὸ μόρσιμον Διόθεν πεπρωμένον ἔκφερεν·
πῦρ δὲ παγκρατὲς θρασυμάχανός τε λεόντων
ὄνυχας ὀξυτάτους ἀκμάν
τε δεινοτάτων σχάσαις ὀδόντων

ἔγαμεν ὑψιθρόνων μίαν Νηρεΐδων, — Στρ. θ'.
εἶδεν δ' εὔκυκλον ἕδραν,
τᾶς οὐρανοῦ βασιλῆες πόντου τ' ἐφεζόμενοι

V. 41. *χαμαιπετοῖσαν* RAc, *χαμαὶ πετοῖσαν* vulgo. — V. 47. Fort. leg. *ἔνθα Τεῦκρος ἄπ' ἄρχει· ὁ Τελαμωνιάδας δ' ἄτερθ' Αἴας Σ. ἔ. π.* — V. 49. *δ'* om. P2AM1. — *Εὐξείνῳ* P1M2 Schol., v. *Εὐξένῳ*. — V. 51. *ἀπείρῳ*, v. *Ἀπείρῳ*. — V. 53. *ἀρχόμενοι*, AM1 *ἐρχόμενοι*. — V. 54. *λατρείαν*, P1 *λατρείαν τ'*. — V. 59. *Λαιδάλου*, Didymus *δαιδάλῳ* probante Boeckhio, sed Daedalus est Vulcanus, ut est in pictura vasculi ap. Millin Gall. Myth. XIII. 48 et Eurip. Herc. 469 de Hercule: *εἰς δεξιὰν δὲ σὴν ἀλεξητήριον Εὔλον καθίει, Λαιδάλου ψευδῆ δόσιν*. coll. Diod. Sic. IV. 14. — *φύτευέ οἱ* P12M12, *φύτευέν οἱ* ARAc. — V. 62. *θρασυμάχανος* scripsi, RP1AcVdM2 *θρασυμαχὰν*, AP2M1 *θρασεομαχᾶν*, Hermann *θρασυμαχάνων*, Ahlwardt *θρασέων μάχαν*. Paraphr. aliud quid legit: *τὸ δὲ λεόντων κρατοῦν πῦρ, ᾧ ἀπείκαζεν ἑαυτὴν ἡ Θέτις, καὶ τὴν θρασεῖαν τῶν θηρίων φύσιν καὶ τὴν ἀκμὴν ἐπισχὼν κτλ.* — V. 64. *σχάσαις*, M2 *σχάσας*.

Digitized by Google

δῶρα καὶ κράτος ἐξέφαναν ἐς γένος αὐτῷ. 110
Γαδείρων τὸ πρὸς ζόφον οὐ περατόν. ἀπότρεπε
αὖτις εὐρωπὰν ποτὶ χέρσον ἔντεα ναός· 115
ἄπορα γὰρ λόγον Αἰακοῦ
παίδων τὸν ἅπαντά μοι διελθεῖν.

Θεανδρίδαισι δ' ἀεξιγυίων ἀέθλων Στρ. ι'.
κάρυξ ἑτοῖμος ἔβαν 120
Οὐλυμπίᾳ τε καὶ Ἰσθμοῖ Νεμέᾳ τε συνθέμενος,
ἔνθα πεῖραν ἔχοντες οἴκαδε κλυτοκάρπων
οὐ νέοντ' ἄνευ στεφάνων, πάτραν ἵν' ἀκούομεν, 125
Τιμάσαρχε, τεὰν ἐπινικίοισιν ἀοιδαῖς
πρόπολον ἔμμεναι. εἰ δέ τοι
μάτρῳ μ' ἔτι Καλλικλεῖ κελεύεις

Στρ. ια'.
στάλαν θέμεν Παρίου λίθου λευκοτέραν· 130
ὁ χρυσὸς ἑψόμενος
αὐγὰς ἔδειξεν ἁπάσας, ὕμνος δὲ τῶν ἀγαθῶν 135
ἐργμάτων βασιλεῦσιν ἰσοδαίμονα τεύχει
φῶτα· κεῖνος ἀμφ' Ἀχέροντι ναιετάων ἐμάν
γλῶσσαν εὑρέτω κελαδῆτιν, Ὀρσοτριαίνα 140
ἵν' ἐν ἀγῶνι βαρυκτύπου
θάλησε Κορινθίοις σελίνοις·

Στρ. ιβ'.
τὸν Εὐφάνης ἐθέλων γεραιὸς προπάτωρ 145
ὁ σὸς ἀείσεται, παῖ.
ἄλλοισι δ' ἄλικες ἄλλοι· τὰ δ' αὐτὸς ἅντα τύχῃ,
ἔλπεταί τις ἕκαστος ἐξοχώτατα φάσθαι. 150

V. 68. *ἐς γένος* Stephanus et fort. M1, *ἐς γένας* ARP2, *ἐς γενεὰς* Ac M2Vd, *ἐς γενεᾶς* P1, Rittershusius *ἐγγενὲς*, Pauwius *ἐς γέρας*, fort. *εἰς ἔνας* ut dii usque ad tertium diem nuptiis interfuisse dicantur. — V. 70. *εὐρωπὰν*, vulgo *Εὐρώπαν*. Kayser *εὔπορον*. — V. 74. *ἑτοῖμος* Boeckh, v. *ἕτοιμος*. — V. 75. *Οὐλυμπίᾳ* Schmid, v. *Ὀλυμπίᾳ*. — V. 77. *νέοντ'* AcM2 Sch., *νέον γ'* M1, *νέων γ'* reliqui. — *ἵν'* Hermann, v. *νιν*, quamquam possis coniicere *πάτραν σφιν ἀκούομεν, Τιμάσαρχ', ἐὰν*. — V. 80. *μάτρῳ* Heyne, v. *μάτρωϊ*. — V. 82. *ὁ χρυσὸς*, Boeckh *ὁ χρυσὸς δ'* coni. — V. 87. *ἵν'* corruptum, scribendum *ὅς*, (quod etiam Rauchenstein coni.) vel potius *ὅτις*. — V. 90. *ὁ σὸς ἀείσεται, παῖ* libri et Sch., Hermann *ὁ σὸς ἀεισέν ποτε παῖ*, quod recepit Boeckh deleto articulo. Kayser *ὑμῶν ἀείσετ'*. *ἐπεὶ ἄλλοισιν ἄλικες ἄλλοι*. Fort. *τῶν Εὐφάνης ἐθέλων γεραιὸς προπάτωρ ὁ σός γ' ἐπάϊσε, παῖ, quam victoriam (quas victorias) lubenter Euphanes animadvertit*. Callicles, avunculus Timasarchi, filius fuit Euphanis, quem carmina fecisse satis incertum, fortasse filium exercuerat gymnicis laboribus. — V. 91. *ἅντα τύχῃ* scripsi, v. *ἄν τις τύχῃ*, Hermann *ἄν τις ἴδῃ*.

Digitized by Google

οιον αἰνέων κε Μελησίαν ἔριδα στρέφοι,
ῥήματα πλέκων, ἀπάλαιστος ἐν λόγῳ ἕλκειν,
μαλακὰ μὲν φρονέων ἐσλοῖς, 155
τραχὺς δὲ παλιγκότοις ἔφεδρος.

V. 93. *οἷον* libri et Didymus, Aristarchus *οἷον*. — *ἔριδα*, Schol. etiam *ἔριδας*. — *στρέφοι*, conieci aliquando *στρέφοιν*, i. e. *στρέφοιμι*. — V. 94. *ἕλκειν* AcP2M12 Schol., vulgo *ἕλκει* et sic lemma sch. Hermann *ὃν λόγῳ ἕλκει*. Locus perobscurus. — V. 95. *μαλακὰ*, lemma sch. *μαλθακὰ*.

Digitized by Google

NEMEONIKAI E.

ΠΥΘΕΑΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗΙ

ΠΑΙΔΙ ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗι.

Strophae.

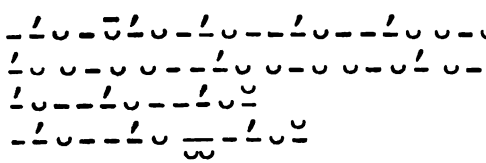

Epodi.

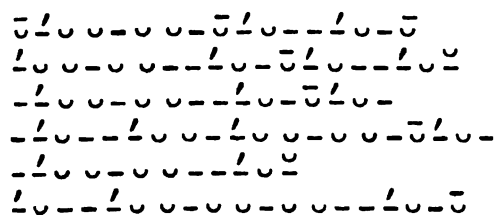

Στρ. α.

Οὐκ ἀνδριαντοποιός εἰμ', ὥστ' ἐλινύσοντά μ' ἐργάζεσθαι
ἀγάλματ' ἐπ' αὐτᾶς βαθμίδος
ἑσταότ'· ἀλλ' ἐπὶ πάσας ὁλκάδος ἔν τ' ἀκάτῳ, γλυκεῖ
ἀοιδά, 5

„Epodi v. 3, 4, 5, hiatu est syllaba ancipite tali, quae certum finem versus demonstret, inter se distincti non sunt." *Boeckh.*

V. 1. *ἐλινύσοντα* ARAcP2, alii *ἐλλιγύσοντα*, v. *ἐλινύσσοντα*. — *μ'* nonnulli codd. om. — V. 2. *γλυκεῖ' ἀοιδά* AcP2M12 et sch. addunt, om. AR.

Digitized by Google

σεῖχ' ἀπ' Αἰγίνας, διαγγέλλοισ' ὅτι
Λάμπωνος υἱὸς Πυθέας εὐρυσθενής
νίκη Νεμείοις παγκρατίου στέφανον,
οὔπω γέννσι φαίνων τέρειναν ματέρ' οἰνάνθας ὀπώραν,

Ἀντ. α'.

ἐκ δὲ Κρόνου καὶ Ζηνὸς ἥρωας αἰχματὰς φυτευθέντας καὶ
ἀπὸ χρυσεᾶν Νηρηΐδων
Αἰακίδας ἐγέραρεν ματρόπολίν τε, φίλαν ξένων ἄρουραν·
τάν ποτ' εὔανδρόν τε καὶ ναυσὶ κλυτάν
Θέσσαντο παρ βωμὸν πατέρος Ἑλλανίου
στάντες, πίτναν τ' εἰς αἰθέρα χεῖρας ἁμᾶ
Ἐνδαΐδος ἀρίγνωτες υἱοὶ καὶ βία Φώκου κρέοντος.

Ἐπ. α'.

ὁ τᾶς Θεοῦ, ὃν Ψαμάθεια τίκτ' ἐπὶ ῥηγμῖνι πόντου.
αἰδέομαι μέγα εἰπεῖν ἐν δίκᾳ τε μὴ κεκινδυνευμένον,
πῶς δὴ λίπον εὐκλέα νᾶσον, καὶ τίς ἄνδρας ἀλκίμους
δαίμων ἀπ' Οἰνώνας ἔλασεν. στάσομαι. οὔ τοι ἅπασα
κερδίων
φαίνοισα πρόσωπον ἀλάθει' ἀτρεκής·
καὶ τὸ σιγᾶν πολλάκις ἐστὶ σοφώτατον ἀνθρώπῳ νοῆσαι.

Στρ. β'.

εἰ δ' ὄλβον ἢ χειρῶν βίαν ἢ σιδαρίταν ἐπαινῆσαι πόλεμον
δεδόκηται, μακρά μοι
δὴ αὐτόθεν ἅλμαθ' ὑποσκάπτοι τις· ἔχω γονάτων ἐλαφρὸν
ὁρμάν·

V. 5. *νίκη* Heyne, v. *νικῇ*, quod etiam Sch. et Eust. Prooem. 11 tuentur. — V. 6. *γέννσι φαίνων* Ac (et *φαίνων* agnoscit Sch.), *γέννσι φαῖνεν* M2 lemma schol., v. *γένυς φαῖνεν*, Hermann *γένυι φαίνων*. — *ματέρ'*, si Pindarus *ματέρα οἰνάνθας ὀπώραν* dixisset, culpandus esset: nam dici debebat *οἰνάνθαν ὀπώρας*. Sed *ματέρ'* est *ματέρι*, vel potius ipsum *ματρὶ* resituendum, quod suaviter et *ἐν ἤθει* adiecit, cf. Pyth. VIII. 85: *οὐδὲ μολόντων παρ ματέρ' ἀμφὶ γέλως γλυκὺς ὦρσεν χάριν. Οἰνάνθας ὀπώρα* est quod Eurip. dixit Phoen. 1160: *ἄρτι δ' οἰνωπὸν γένυν καθημάτωσεν, οὐδ' ἀποίσεται βίον τῇ καλλιτόξῳ μητρί.* — V. 7. *χρυσεᾶν* Boeckh, Ac *χρυσέαν*, v. *χρυσέων*. — V. 8. *ἐγέραρεν* RAc, *ἐγέραιρεν* AP2M1, *ἐγέραιρε* M2 Sch. — *ξένων*, *ξείνων* AcM2 Sch. — V. 9. *ναυσὶ κλυτάν*, Boeckh *ναυσικλυτάν*. — V. 10. *πατέρος*, Schmid *πατρὸς Θ'* et deinde *πίτναντ'*. — V. 11. *στάντες*, Sch. ad v. 17 et 21 *πάντες* legit. — *πίτναν τ'*, libri ut videtur *πίτναντ'*. — *εἰς* Schmid, v. *ἐς*. — V. 12. *Ἐνδαΐδος ἀρίγνωτες*, Hermann *Ἐνδάδος ἀριγν.* — V. 14. *τε μὴ*, Hermann Epit. Metr. 254 *τ' οὐ μὴ*. — V. 15. *καὶ τίς*, A *καί τις*. — V. 16. *ἀπ' Οἰνώνας* AcP2M12 Sch., *ἀποινώσας* AR. — V. 17. *ἀτρεκής*, fort. *ἀτρεκές*. — V. 18. *ἀνθρώπῳ* AAcP2M12, *ἀνδρὶ* Stob. App. 77, *ἀνθρώπων* vulgo. — V. 19. *χειρῶν* Sch. AcM2, v. *χερῶν*. — *μακρά μοι Δὴ αὐτόθεν* Boeckh, nisi *δαὐτόθεν* malis; ARP2M1 *μακρά μοι δ' αὐτόθεν*, vulgo *μακρά μοι αὐτόθεν*, Thiersch *μακρὰ δὴ αὐτόθεν*. — *ἐλαφρὸν* Schmid, v. *ἐλαφρὰν*.

Digitized by Google

καὶ πέραν πόντοιο πάλλοντ' αἰετοί.
πρόφρων δὲ καὶ κείνοις ἄειδ' ἐν Παλίῳ
Μοισᾶν ὁ κάλλιστος χορός, ἐν δὲ μέσαις
φόρμιγγ' Ἀπόλλων ἑπτάγλωσσον χρυσέῳ πλάκτρῳ διώκων
Ἀντ. β'.
ἀγεῖτο παντοίων νόμων· αἱ δὲ πρώτιστον μὲν ὕμνησαν Διὸς
ἀρχόμεναι σεμνὰν Θέτιν
Πηλέα θ', ὡς τέ νιν ἁβρὰ Κρηθεὶς Ἱππολύτα δόλῳ πεδᾶσαι
ἤθελε ξυνᾶνα Μαγνήτων σκοπόν
πείσαισ' ἀκοίταν ποικίλοις βουλεύμασιν,
ψεύσταν δὲ ποιητὸν συνέπαξε λόγον,
ὡς ἄρα νυμφείας ἐπείρα κεῖνος ἐν λέκτροις Ἀκάστου
Ἐπ. β'.
εὐνᾶς· τὸ δ' ἐναντίον ἔσκεν· πολλὰ γάρ μιν παντὶ θυμῷ
παρφαμένα λιτάνευεν. τοῦ δ' ἄρ' ὀργὰν κνίζον αἰπεινοὶ
λόγοι·
εὐθὺς δ' ἀπανάνατο νύμφαν, ξεινίου πατρὸς χόλον
δείσαις· ὁ δ' ἐφράσθη κατένευσέν τέ οἱ ὀρσινεφὴς ἐξ οὐρανοῦ
Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεύς, ὥστ' ἐν τάχει
ποντιᾶν χρυσαλακάτων τινὰ Νηρεΐδων πράξειν ἄκοιτιν,
Στρ. γ'.
γαμβρὸν Ποσειδάωνα πείσαις, ὃς Αἰγᾶθεν ποτὶ κλειτὰν
θαμὰ νίσσεται Ἰσθμὸν Δωρίαν·
ἔνθα μιν εὔφρονες ἵλαι σὺν καλάμοιο βοᾷ θεὸν δέκονται,
καὶ σθένει γνίων ἐρίζοντι θρασεῖ.
πότμος δὲ κρίνει συγγενὴς ἔργων περί
πάντων. τὺ δ' Αἰγίνᾳ θεοῦ, Εὐθύμενες,
Νίκας ἐν ἀγκώνεσσι πιτνῶν ποικίλων ἔψαυσας ὕμνων.
Ἀντ. γ'.
ἦτοι μεταΐξαντα καὶ νῦν τεὸς μάτρως ἀγάλλει κείνου ὁμό-
σπορον ἔθνος, Πυθέα.

V. 22. *καὶ κείνοις* Boeckh, v. *κἀκείνοις*. — *ἄειδ' ἐν* Pauwius, *ἄειδεν* Schmid, v. *ἀείδει*. — V. 25. *νόμων*, R *νομῶν*. — V. 26. *Κρηθεὶς*, libri *Κρηθῆς*, et sic Sch., qui deinde *Ἱππολύτου* videtur legisse. — V. 27. *ξυνᾶνα*, RAc *ξυνεῦνα*. — V. 28. *πείσαις*, M2 *πείσασ'*. — V. 29. *συνέπαξε*, AP2M12 *συνέπλεξε*, Schol. fort. *συνέπλασσε*. — V. 30 *Ἀκάστου*, AM12 *Ἀκάστα*. — V. 31. *ἔσκεν*, M2 *ἔσκε*. — *θυμῷ*, Kayser *μύθῳ* et deinde *τοῦ δὲ θυμὸν*. — V. 32. *τοῦ δ' ἄρ'* scripsi cum Rauchensteinio, possis *τοῦ δ' ὑπ'*, alia, Hermann *τοῖο δ'*, Boeckh *τοῦ μὲν*, libri *τοῦ δὲ*. — *αἰπεινοί*, Hecker *ἀλγεινοί*. — V. 34. *δείσαις*, ARM1 *δείσας*. — *ἐφράσθη* Sch. AAc P2, *εὖ φράσθαι*, RM12. — V. 36. *ποντιᾶν* Heyne, v. *ποντίαν*. — V. 39. *ἐρίζοντι*, A *ἐρίζωντι*, Ac *ἐρίζοντε*. — V. 41. *θεοῦ* Schmid, v. *θεᾶς*. — V. 42. *πιτνῶν* libri, nisi *πίτνων* praestat. Boeckh *πιτνών*. — V. 43. *ἦτοι* ch. v. *ἤτοι*. — *μεταΐξαντα*, M2Va3 (n. 985) *μεταΐξας*. — *Πυθέα* Minga-

ἃ Νεμέα μὲν ἄραρεν μείς τ' ἐπιχώριος, ὃν φίλησ' Ἀπόλλων·
ἅλικας δ' ἐλθόντας οἴκοι τ' ἐκράτει
Νίσου τ' ἐν εὐαγκεῖ λόφῳ. χαίρω δ' ὅτι
ἐσλοῖσι μάρναται πέρι πᾶσα πόλις.
ἴσθι, γλυκείαν τοι Μενάνδρου σὺν τύχᾳ μόχθων ἀμοιβάν
Ἐπ. γ'.
ἐπαύρεο. χρὴ δ' ἀπ' Ἀθανᾶν τέκτον' ἀεθληταῖσιν ἔμμεν·
εἰ δὲ Θεμίστιον ἵκεις ὥστ' ἀείδειν, μηκέτι ῥίγει· δίδοι
φωνάν, ἀνὰ δ' ἱστία τεῖνον πρὸς ζυγὸν καρχασίου,
πύκταν τέ νιν καὶ παγκρατίου φθέγξαι ἑλεῖν Ἐπιδαύρῳ
διπλόαν
νικῶντ' ἀρετάν, προθύροισιν δ' Αἰακοῦ
ἀνθέων ποιάεντα φέρειν στεφανώματα σὺν ξανθαῖς Χάρισσιν.

relli ex sch., libri *Πυθέας*, ut videtur ex grammaticorum coniectura. Kayser *ἤτοι μεταΐξας, τὰ καὶ νῦν τεὸς μάτρως ἀγάλλων κείνου ὁμόσπορον ἔθνος, Πυθέα.* et deinde v. 45. *ἐκράτεις* coniecit. T. Mommsen de Pindaro p. 48 *ἤτοι μεταΐξέν τε καὶ νῦν — ἀγάλλει κείνου* (i. e. Pelei) *ὁμ. ἔ.* (i. e. Aeginetae) *Πυθέας*, vel *ἤτοι μεταΐξεν, τὸ καὶ νῦν τ. μ. ἀγάλλει, κείνου ὁμόσπορον ἔθνος Πυθέα* (ut sit genitivus.) Locus obscurissimus: fortasse *τεὸς μάτρως σ' ἀγάλλει* addito pronomine scribendum, ut sententia sit: te vero, o Pythea, honore ornat avunculus tuus Euthymenes, cum materni generis virtutes aemulatus sis, cum ipsius Euthymenis vestigia legeris: et deinceps Euthymenis victoriae recensentur: nam Euthymenem etiam Nemeae vicisse coniicias ex Isth. V. (VI.) 61. Quamquam fuit cum coniicerem: *ἤτοι μεταΐξαντα καὶ νῦν τεὸς μάτρως σ' ἀγάλλει, κείνου ὁμόσπορον ἔρνος, Πυθέα, ᾧ Νεμέα μὲν ἄραρεν.* ut praeter Euthymenem etiam alter avunculus fuerit Pytheae, Euthymenis frater, qui fortasse et ipse Pytheas vocabatur, essentque ad hunc iam victoriae, quae deinceps recensentur, referendae. Censendum foret, Euthymenem tunc nondum Nemeaeam victoriam assecutum esse, Euthymenis autem fratrem iam mortuum eo tempore, quo scripta oda Isth. V(VI). Sed argumenta, quibus haec stabilias, (Isth. V. 62 lectio *μάτρωες*, Sch. ad Ist. IV. 59 de Pythea *ὁμωνύμῳ*) nimis incerta sunt. — V. 44. *ἄραρεν* AcM2, v. *ἄρηρεν*. — *φίλησ'*, Boeckh *φίλασ'*. — V. 45. *τ' ἐκράτει* Beck, *τε κράτει* RAcM12, *τε κρατεῖ* AP2, Schol. videtur pro dativo vocis *κράτος* accepisse. Ceterum parum recte interpretes. Delphinio mense, qui Aeginetis et Megarensibus haud dubie communis fuit, vicerat ludis Apollinaribus et domi et Megaris. — V. 47. om. Ac. — V. 49. *ἀεθληταῖσιν* RAcM2, v. *ἀθληταῖσιν*. iidem *ἔμεν* pro *ἔμμεν*. — V. 50. *δίδοι* Hermann, v. *δίδου*. Fort. *μηκέτι ῥίγει δίδοι φωνάν* coniungendum. — V. 52. *πύκταν* RAc, *πύκτα* AP2M12. — *διπλόαν*, R *τριπλόαν*, Ac *τριπευόαν*. — V. 54. *ἀνθέων* Hermann, v. *ἄνθεα*. — *ποιάεντα*, Hermann *ποιᾶντα*. — *Χάρισσιν* Schmid, v. *Χάρισιν*.

Digitized by Google

NEMEONIKAI ς'.

ΑΛΚΙΜΙΔΗ ΑΙΓΙΝΗΤΗ

ΠΑΙΔΙ ΠΑΛΑΙΣΤΗ.

Strophae.

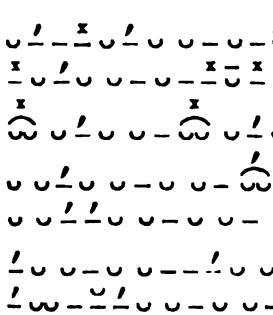

Epodi.

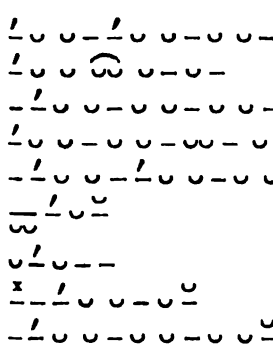

In constituendo hoc difficillimo carmine saepius et a Boeckhio et ab Hermanno, qui peculiarem scripsit de hoc carmine commentationem (Lips. 1844) discessi, maxime str. v. 6 et 7, et epod. v. 4, de quibus dictum in adnotatione. Ceterum ep. v. 6 et 7 fortasse rectius cum Hermanno in unum coniunxeris.

Digitized by Google

Ἓν ἀνδρῶν, ἓν θεῶν γένος· ἐκ μιᾶς δὲ πνέομεν Στρ. α'.
μητρὸς ἀμφότεροι· διείργει δὲ πᾶσα κεχριμένα
δύναμις, ὡς τὸ μὲν οὐδέν, ὁ δὲ χάλκεος ἀσφαλὲς αἰὲν ἕδος
μένει οὐρανός. ἀλλά τι προσφέρομεν ἔμπαν ἢ μέγαν
νόον ἤτοι φύσιν ἀθανάτοις,
καίπερ ἐφαμερίαν οὐκ εἰδότες οὐδὲ μετὰ νύκτας
ἄμμε πότμος (πρὸς) ἄντιν' ἔγραψε δραμεῖν ποτε στάθμαν.

Ἀντ. α'.
τεκμαίρει καὶ νιν Ἀλκιμίδας τὸ συγγενὲς ἰδεῖν
ἄγχι καρποφόροις ἀρούραισιν, αἵτ' ἀμειβόμεναι
τόκα μὲν ὢν βίον ἀνδράσιν ἐπιτανὸν ἐκ πεδίων ἔδοσαν,
τόκα δ' αὖτ' ἀναπαυσάμεναι σθένος ἔμαρψαν. ἦλθέ τοι
Νεμέας ἐξ ἐραιῶν ἀέθλων
παῖς ἐναγώνιος, ὃς ταύταν μεθέπων Διόθεν αἶσαν
νῦν (γε) πέφανθ' οὐκ ἄμμορος ἀμφὶ πάλᾳ κυναγέτας,

Ἐπ. α'.
ἴχνεσιν ἐν Πραξιδάμαντος ἑὸν πόδα νέμων
πατροπάτορος ὁμαιμίου.
κεῖνος γὰρ Ὀλυμπιόνικος ἐὼν Αἰακίδαις
ἔρνεα πρῶτος (ἔνεικεν) ἀπ' Ἀλφεοῦ,
καὶ πεντάκις Ἰσθμοῖ στεφανωσάμενος,
Νεμέᾳ δὲ τρίς,
ἔπανσε λάθαν
Σωκλείδα, ὃς ἑτέρτατος

V. 3. *αἰὲν* Hermann, v. *αἰεί*. — V. 4. ap. sch. Eurip. Med. 1214 *ἔμπαν φυὰν ἢ μέγαν νόον θνατοῖς* legitur. — V. 7. *ἄμμε*, P2 *ἄμμι*, sch. utrumque. — (*πρὸς*) *ἄντιν' ἔγραψε δραμεῖν ποτε στάθμαν* scripsi, vulgo *ἄντιν' ἔγραψε δραμεῖν ποτὶ στάθμαν*. cf. sch. *μηδὲ ὅστις ἡμᾶς μόρος κατακέχρικεν εἰς σκοπόν τινα καὶ στάθμην δραμεῖν*. Hermann, cum olim nihil nisi *οἷαν τιν'* commendavisset probante Boeckhio, postea coni. *ἅν σύμφυτον ἔγραψε δραμεῖν ποτὶ στ.*, Ahrens *αἶσαν τίν' ἔγρ. ὃ. π. στ.* — V. 8. *καί νυν* Boeckh, *καὶ νῦν* Ac sch. ad v. 17, *δὲ καὶ νῦν* RM2 sch., *δέ νυν* P2M1, *δέ νιν* A. — V. 10. *ἀνδράσιν* Hermann, v. *ἄνδρεσσιν*. — *ἐπιτανὸν*, R *ἐπιτανῶν*. — *ἐκ πεδίων* Ac, vulgo *πεδίων*. — V. 14. *νῦν (γε) πέφανθ' οὐκ ἄμμορος* scripsi, vulgo *νῦν* (M2 *νῦν τε*) *πέφανθ' οὐκ ἄμοιρος* (Ac *ἄμορος*). Hermann, cum olim probante Boeckhio scripsisset *νῦν πέφανται οὐκ ἄμμορος*, nunc coni. *νῦν ὅτε πέφανθ' οὐκ ἄμορος*. — V. 16. *ὁμαιμίου*, Hecker *ὁμαίμονος*, Hermann *ὁμαιχμίου*, quod ferri nequit. Si integra est lectio vulgaris, fort. significat: *qui frater* (*ὁμαίμιος*) *germanus fuit avi paterni* (*πατροπάτορος*) ut Praxidamas Aegineta fratrem habuerit (fort. Alcimidam vocatum), qui vel ipse vel filius Theon in Cressam aliquam gentem receptus fuerit, unde hic ipse Nemeonica Alcimidas Cres audit. — V. 17. *Ὀλυμπιόνικος*, lemma sch. *Ὀλυμπιονίκης*. — V. 18. *ἔνεικεν* adieci, quod et sententiae et numero versus convenit, Boeckh addidit *ἐλαίας*, Kayser *ἐνεγκὼν*, Hermann *εὑρόου*. — V. 19. *Ἰσθμοῖ*, Ac *Ἰσθμῷ*, M2 utrumque. — V. 20. *τρίς*, Hermann *τρεῖς* i. e. *νίκας*, fort. vere.

Digitized by Google

Ἀγησιμάχῳ υἱέων γένετο.

Στρ. β'.

ἐπεί οἱ τρεῖς ἀεθλοφόροι πρὸς ἄκρον ἀρετᾶς
ἦλθον, οὔτε πόνων ἐγεύσαντο. σὺν θεοῦ δὲ τύχᾳ
ἕτερον οὔ τινα οἶκον ἀπεφάνατο πυγμαχία πλεόνων
ταμίαν στεφάνων μυχῷ Ἑλλάδος ἁπάσας. ἔλπομαι
μέγα εἰπὼν σκοποῦ ἄντα τυχεῖν
ὥτ' ἀπὸ τόξου ἰείς· εὖθυν' ἐπὶ τοῦτον, ἄγε, Μοῖσα,
οὖρον ἐπέων εὐκλεΐα. παροιχομένων γὰρ ἀνέρων

Ἀντ. β'.

ἀοιδαὶ καὶ λόγοι τὰ καλά σφιν ἔργ' ἐκόμισαν,
Βασσίδαισιν ἅτ' οὐ σπανίζει· παλαίφατος γενεά,
ἴδια ναυστολέοντες ἐπικώμια, Πιερίδων ἀρόταις
δυνατοὶ παρέχειν πολὺν ὕμνον ἀγερώχων ἐργμάτων
ἕνεκεν. καὶ γὰρ ἐν ἀγαθέᾳ
χεῖρας ἰμάντι δεθεὶς Πυθῶνι κράτησεν ἀπὸ ταύτας
αἷμα πάτρας χρυσαλακάτου ποτὲ Καλλίας ἀδών

Ἐπ. β'.

ἔρνεσι Λατοῦς, παρὰ Κασταλίᾳ τε Χαρίτων
ἑσπέριος ὁμάδῳ φλέγεν·
πόντου τε γέφυρ' ἀκάμαντος ἐν ἀμφικτιόνων
ταυροφόνῳ τριετηρίδι Κρεοντίδαν

V. 23. Ἀγησιμάχῳ A, Ἀγησιμάχω Ac, Ἀγησιμάχω vulgo. — υἱέων, RAcM2 υἱῶν. — γένετο, RAcM2 ἐγένετο. — V. 24. ἐπεί οἱ (i. e. αὐτῷ) τρεῖς Hermann, idque schol. firmat, vulgo ἐπεὶ οἱ τρεῖς. — V. 26. πλεόνων Schmid restituit ex schol., libri omittunt. — V. 27. μυχῷ, μυχῷ δ' P2M1. — V. 28. σκοποῦ ἄντα τυχεῖν Mingarelli, et sic schol. legit, qui praeterea lectionem ἂν τετυχεῖν memorat, ἄντα σκοποῦ τυχεῖν lemma sch. RM2, ἄντα σκοποῦ τε τυχεῖν Ac, τυχεῖν ἄντα σκοποῦ AP2M1. — V. 29. ἰείς· εὖθυν' ἐπὶ τοῦτον, ἄγε, Schmid (cf. Ol. XIII. 27.), legebatur ἰεῖσ' εὐθὺν ἐπὶ τοῦτον ἄγε, et ἰείς etiam sch. confirmat. — Μοῖσα RM2, vulgo Μοῖσ'. — V. 30. εὐκλεΐα Boeckh, libri εὐκλέα, quod nunc tuetur Hermann, Ahrens εὔκλε' ἀποιχομένων. — V. 31. ἀοιδαὶ Pauwius, v. ἀοιδοί. — λόγοι Ac, vulgo λόγιοι. schol. utroque loco vulgatam agnoscit. — ἔργ' ἐκόμισαν, RAc ἔργα ἐκόμιξαν, M2 ἔργα ἐκόμισαν. — V. 32. Βασσίδαισιν, Didymus coni. Βουσίδαισιν, pariterque veteres de distinctione ambigebant. — V. 34. πολὺν om. P2. — V. 37. αἷμα, Hermann αἵματ. — χρυσαλακάτου P1M2 (sch.), χρυσαλακάτα ARM1P2, χρυσαλακάτῳ vulgo, χρυσοπλοκάμου sine idonea ratione Hermann. — ἀδών Boeckh, ἄδων AR, ᾠδων Ac, v. ἀδών. — V. 38. Κασταλίᾳ, P1 Κασταλίαν. — V. 39. ὁμάδῳ, R ὁμάδων. — φλέγεν, Ac φλέγε, P1 φλέγειν. — V. 40. ἀμφικτιόνων Ac, v. Ἀμφικτυόνων. — V. 41. Κρεοντίδαν (quod Κρευντίδαν est pronuntiandum vel Κροντίδαν, cf. Hesych. Κροντίδαι, μάντεων γένος.) addunt sch. P1AcM2, vulgo deest. Non recte Rauchenstein Κρεοντιδᾶν i. e. *Corinthiorum* coniecit, sed nec scholiastae videtur fides habenda, qui ad v. 59 et 69 Calliam Creontis filium fuisse dicit, sed potius Creontidas nomen proprium hominis ex Bassidarum gente. cf. titulum scarabaei Aeginae reperti (Bulletino 1840. p. 140.) Κρεοντίδα ἐμί.

Digitized by Google

τίμασε Ποσειδάνιον ἀν τέμενος·
βοτάνα τέ νιν
πόθ' ἁ λέοντος
νικάσαντ' ἔρεφ' ἀσκίοις
Φλιοῦντος ὑπ' ὠγυγίοις ὄρεσιν.

Στρ. γ'.

πλατεῖαι πάντοθεν λογίοισιν ἐντὶ πρόσοδοι
νᾶσον εὐκλέα τάνδε κοσμεῖν· ἐπεί σφιν Αἰακίδαι
ἔπορον ἔξοχον αἶσαν ἀρετὰς ἀποδεικνύμενοι μεγάλας.
πέταται δ' ἐπί τε χθόνα καὶ διὰ θαλάσσας τηλόθεν
ὄνυμ' αὐτῶν· καὶ ἐς Αἰθίοπας
Μέμνονος οὐκ ἀπονοστάσαντος ἐπᾶλτο· βαρὺ δέ σφιν
ἔλκος Ἀχιλλεύς, (εὖτε) χαμαὶ καταβὰς ἀφ' ἁρμάτων

φαεννᾶς υἱὸν ἐξενάριξεν Ἀόος ἀκμᾷ

Ἀντ. γ'.

ἔγχεος ζακότοιο. καὶ ταύταν μὲν παλαιότεροι
ὁδὸν ἀμαξιτὸν εὗρον· ἕπομαι δὲ καὶ αὐτὸς ἔχων μελέταν·
τὸ δὲ παρ ποδὶ ναὸς ἑλισσόμενον αἰεὶ κυμάτων
λέγεται παντὶ μάλιστα δονεῖν
θυμόν. ἑκόντι δ' ἐγὼ νώτῳ μεθέπων δίδυμον ἄχθος

V. 44. πόθ' ἁ, fort. πόα. — V. 45. ἔρεφ' Schmid, ἔραψ' A, ἔρεψ' vulgo, ἔρεψε AcM2P1, iidem δασκίοις, quod agnoscit sch., unde Hermann νικῶντ' ἤρεφε δασκίοις. Sed mihi Pindarus scripsisse videtur: νικάσαντ' ἔρεφεν κάρα (sive πάλᾳ, sive νάπᾳ malis) Φλιοῦντος ὑπ' ὠλυγίοις ὄρεσιν. cui versui adscripta interpretatio δασκίοις effecit, ut locus grave vitium contraheret. cf. Hesych. ὠλυγίων, σκοτεινῶν, κακῶν, μακρῶν, ὀξέων, μεγ'-λων. — V. 50. τηλόθεν, A τηλόθεν γ' probante nunc Hermanno. — V. 51. ὄνυμ', A οὔνυμ', AcP2M12 ὄνομ'. — V. 52. οὐκ ἀπονοστάσαντος, Ac lemma sch. οὐκ ἂν ἀπον. ut coniicias οὐκ ἀνανοστάσαντος alios legisse. — ἐπᾶλτο, de hac syncope aoristi II. verbi ἐφάλλεσθαι cf. Cram. An. Ox. III. 397, sch. legit etiam ἔπαλτο a verbo πάλλεσθαι (τουτέστιν ἐπάλθη, ἐβλήθη) non recte probante Schneidewino. — βαρὺ δέ σφιν ἕλκος Ἀχιλλεύς, (εὖτε) χαμαὶ καταβὰς ἀφ' ἁρμάτων φαεννᾶς υἱὸν ἐξενάριξεν scripsi, legebatur βαρὺ δέ σφι (σφιν RAcM1) νεῖκος ἔμπεσ', Ἀχιλλεὺς (Ac Ἀχιλεὺς) χαμαὶ καββὰς (Ac καμβὰς,) ἀφ' ἁ. φ. υἱὸν εὐτ' ἐνάριξεν. ubi apparet ἔμπεσ' ab interprete adiectum esse. Boeckh coni. βαρὺ δέ σφι νεῖκος ἔμπαξ' Ἀχιλεὺς χαμάδις καταβὰς ἀφ' ἁ., Dissen βαρὺ δέ σφι δεῖξε νεῖκος χαμαὶ καταβὰς Ἀχιλεὺς ἀφ' ἁ. quoniam schol. dicit: βαρεῖαν δὲ καὶ ἐπαχθῆ μάχην διὰ φιλονεικίαν αὐτοῖς ἐπέδειξεν ὁ Ἀχιλλεὺς τοῖς Αἰθίοψι, χαμαὶ κλίνας τὸν Μέμνονα, αὐτὸς ἐκ τῶν ἁρμάτων κατελθών. Kayser βαρὺ δ' ἔμπεσέ σφι νεῖκος, Rauchenstein βαρὺ δέ σφι θῆκε νεῖκος (vel β. δέ σφι νεῖκος ἔμπας) καββαὶς χαμάδις ὁ' Ἀχιλεὺς ἀφ' ἁ. ubi ἔμπας etiam Hermann olim coniecerat, T. Mommsen βαρὺ δέ σφι νεῖκος ἔμπας καββὰς Ἀχιλεὺς ἐπέδειξ' ἀφ' ἁ. Ahrens βαρὺ δέ σφιν ἕλκος Ἀχιλεὺς ἔμπαισε (ἔμπαισ' etiam Boissonade) χαμαὶ καταβὰς (Schneidewin χαμᾶζε καβὰς) ἀφ' ἁ. Denique Hermann βαρὺ δέ σφιν ἕλκος Ἀχιλεὺς ἔμπεσε, χαμᾶζε καβαὶς ἀφ' ἁρμάτων φαεννᾶς κτλ. — V. 54. Ἀόος ἀκμᾷ Schmid, libri Ἀοῦς αἰχμᾷ. — V. 55. ταύταν, Schmid τάνδε, Pauwius ταῦτα.

Digitized by Google

ἄγγελος ἑσβᾶν, πέμπτον ἐπ᾽ εἴκοσι τοῦτο γαρύων᾽ 100

Ἐπ. γ᾽.

εἶχος ἀγώνων ἅπτο, τοὺς ἐνέποισιν ἱερούς,
Ἀλκιμίδα τό γ᾽ ἐπάρκεσεν
κλειτᾷ γενεᾷ· δύο μὲν Κρονίου παρ τεμένει 105
παῖ, σέ τ᾽ ἐνόσφισε καὶ Πολυτιμίδαν
κλᾶρος προπετὴς ἄνθε᾽ Ὀλυμπιάδος.
δελφῖνί κεν
τάχος δι᾽ ἅλμας
εἰκάζοιμι Μελησίαν 110
χειρῶν τε καὶ ἰσχύος ἀνίοχον.

V. 60. ἑσβᾶν scripsi, vulgo ἔβαν. — πέμπτον ἐπ᾽, AcM2 πέμπτον ἐπί. Hermann olim ἄγγελος βᾶν πέμπτον γ᾽ ἐπὶ εἴκοσι, nunc ἄγγελος ἔβαν πέμπτον ἐπὶ εἴκοσι. — V. 62. Ἀλκιμίδα scripsi, ut sit nominativi forma aeolica, quae si cui displicet, poterit is Ἀλκιμίδα, τό γ᾽ (vel ὅ τ᾽) ἐπάρκεσας scribere. codd. Ἀλκιμίδας. Schmid Ἀλκιμίδα, ὅ γ᾽ ἐπ. κλειτὰ γενεά, et similiter Hermann Ἀλκιμίδα ὅ τ᾽ ἐπ. κλειτὰ γενεά. — τό γ᾽, P2M1 τό τ᾽. — V. 64. παῖ, σέ τ᾽, M2 παῖς ἔτ᾽, A παῖ, σ᾽ ἔτ᾽. — καὶ Πολυτιμίδαν Ac (sch.), καὶ Πολυτιμίδα M2, vulgo Τιμίδαν. Boeckh καὶ Πουλυτιμίδαν, Hermann παῖ, σ᾽ ὅ τ᾽ ἐνόσφισε κἀ σέ, Πολυτιμίδα. T. Mommsen, qui v. 18 nihil deesse putat, v. 41 Κρεοντίδαν eiicit, coni. ῥαῖσέ σε καὶ Πολυτιμίδαν. — V. 65. ἄνθε᾽, Hecker ἔρνε᾽. — V. 68. εἰκάζοιμι dubitanter scripsi, Ac εἴποιμι, vulgo ἴσον (lemma sch. ἴσον) εἴποιμι, sed scholiastam aliud legisse arguit ipsa interpretatio: ἀντὶ τοῦ ἴσον ἂν εἴποιμι καὶ τὸν Μελησίαν τῷ ταχεῖ δελφῖνι. T. Mommsen coni. δελφῖνι δὲ — ἴσσον φαμὶ Μελησίαν. — V. 69. χειρῶν RAc, vulgo χερῶν.

Digitized by Google

NEMEONIKAI Z'.

Σ Ω Γ E N E I A I Γ I N H T Hι

Π A I Δ I Π E N T A Θ A Ωι.

Strophae.

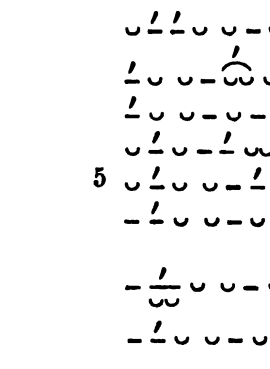

Epodi.

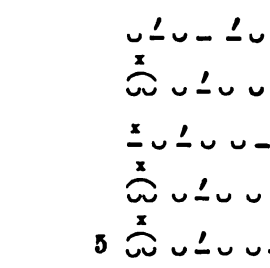

In strophae numeris notandis aliquoties a Boeckhio discessi: v. 2 Boeckh hoc modo descripsit:

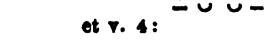

et v. 4:

Praeterea v. 6 propter v. 35 (nisi quis *Νεοπόλεμος* scribere malit) solutionem neglectam notavi, et v. 8 basin trochaicam, quae etiam v. 31 servato est, restitui, ubi Boeckh ⏑ ⏑. Praeterea v. 1 propter v. 93 fortasse sic erat describendus:

Digitized by Google

Ἐλείθυια, πάρεδρε Μοιρᾶν βαθυφρόνων, Στρ. α'.
παῖ μεγαλοσθενέος, ἄκουσον, Ἥρας, γενέτειρα τέκνων·
ἄνευ σέθεν
οὐ φάος, οὐ μέλαιναν δρακέντες εὐφρόναν
τεὰν ἀδελφεὰν ἐλάχομεν ἀγλαόγυιον Ἥβαν.
ἀναπνέομεν δ' οὐχ ἅπαντες ἐπὶ ἴσα·
εἴργει δὲ πότμῳ ζυγοῖ θ' ἕτερον ἕτερα. σὺν δὲ τίν
καὶ παῖς ὁ Θεαρίωνος ἀρετᾷ κριθείς
εὔδοξος ἀείδεται Σωγένης μετὰ πενταέθλοις.

πόλιν γὰρ φιλόμολπον οἰκεῖ δορικτύπων Ἀντ. α'.
Αἰακιδᾶν· μάλα δ' ἐθέλοντι σύμπειρον ἀγωνίᾳ θυμὸν
ἀμφέπειν.
εἰ δὲ τύχῃ τις ἔρδων, μελίφρον' αἰτίαν
ῥοαῖσι Μοισᾶν ἐνέβαλε· ταὶ μεγάλαι γὰρ ἀλκαί
σκότον πολὺν ὕμνων ἔχοντι δεόμεναι·
ἔργοις δὲ καλοῖς ἔσοπτρον ἴσαμεν ἑνὶ σὺν τρόπῳ,
εἰ Μναμοσύνας ἔκατι λιπαράμπυκος
εἴρηται ἄποινα μόχθων κλυταῖς ἐπέων ἀοιδαῖς.

σοφοὶ δὲ μέλλοντα τριταῖον ἄνεμον Ἐπ. α'.
ἔμαθον, οὐδ' ὑπὸ κέρδει βλάβεν·
ἀφνεὸς πενιχρός τε θανάτου πέρας
ἅμα νέονται. ἐγὼ δὲ πλέον ἔλπομαι
λόγον Ὀδυσσέος, ἢ πάθεν, διὰ τὸν ἀδυεπῆ γενέσθ'
Ὅμηρον·

V. 1. Ἐλείθυια, lemma schol. *Εἰλείθυια.* — *πάρεδρε* Ac paraphr., *πάρεδρος* reliqui. — V. 4. *ἀδελφεὰν*, Schmid *ἀδελφὰν*, Ac inverso ord. *ἐλάχομεν ἀδελφεὰν.* — V. 5. *ἴσα*, AP2 *ἴσον*, Bothe *ἴσοις*, fuit fort. *ἴσας.* — V. 6. *πότμῳ* A, *πότμω* vulgo. — *ζυγοῖ θ'* scripsi, libri *ζυγόν θ'* (unde Schmid *ζυγένθ'*, Wieseler *ζυγοῦνθ'*), cf. schol.: *διακωλύει γὰρ ἕτερον ἕτερα καὶ διαζεύγνυσιν* (male tamen praepositionem *διὰ* repetiit,) *ἡμᾶς ἀπ' ἀλλήλων ἢ ἀπ' ἄλλων πραγμάτων, τὰ συγκεκληρωμένα ἡμῖν πράγματα.* — V. 8. *εὔδοξος*, AP2M12 sch. *ἔνδοξος.* — *πενταέθλοις*, M2 *πεντάθλοις.* — V. 9. *δορικτύπων*, Ac *δορίκτυπον*, vulgo *δορυκτύπων.* — V. 11. *τύχῃ*, T. Mommsen coni. *τύχᾳ*, ut participium *ἔρδων* sit loco verbi finiti positum. — V. 12. *ῥοαῖσι*, sch. *πνοαῖσι.* — *ἐνέβαλε* Schmid ex schol., nisi quis *ἐβάλετο* malit, AcM2 *ἔβαλε*, ARP2M1 *ἔβαλεν.* Boeckh *ἐνέβαλεν· αἱ* scripsit pro *ταὶ.* — V. 15. *Μναμοσύνας* Boeckh, v. *Μνημ.* — V. 16. *εὔρηται* Hermann, v. *εὕρηταί τις*, Schmid *εὕρῃ τις.* — V. 18. *βλάβεν* Ac Sch., *λάβεν* M2, *βάλον* vulgo. Donaldson coni. *ἀπὸ κέρδει βάλον.* — V. 19. *ἀφνεὸς*, RAcM2 *ἀφνεός τε.* — *θανάτου πέρας ἅμα* Wieseler, *θάνατον πάρα θαμὰ* Hermann, *θανάτου παρὰ σᾶμα* vulgo, Ac om. *παρὰ σᾶμα νέονται.* — V. 20. *πλέον* libri et scholiast., *πλέσν'* Schmid. — V. 21. *πάθεν*, AcM2 *πάθαν.*

Digitized by Google

ἐπεὶ ψεύδεσί οἱ ποτανᾷ τε μαχανᾷ Στρ. β'.
σεμνὸν ἔπεστί τι· σοφία δὲ κλέπτει παράγοισα μύθοις·
τυφλὸν δ' ἔχει
ἦτορ ὅμιλος ἀνδρῶν ὁ πλεῖστος. εἰ γὰρ ἦν
ἓ τὰν ἀλάθειαν ἰδέμεν, οὔ κεν ὅπλων χολωθείς
ὁ καρτερὸς Αἴας ἔπαξε διὰ φρενῶν
λευρὸν ξίφος· ὃν κράτιστον Ἀχιλέος ἄτερ μάχᾳ
ξανθῷ Μενέλᾳ δάμαρτα κομίσαι Φοαῖς
ἀν νανσὶ πόρευσαν εὐθυπνόου Ζεφύροιο πομπαί

πρὸς Ἴλου πόλιν. ἀλλὰ κοινὸν γὰρ ἔρχεται Ἀντ. β'.
κῦμ' Ἀΐδα, πέσε δ' ἀδόκητον ἐν καὶ δοκέοντα· τιμὰ δὲ
γίνεται,
ὧν Θεὸς ἁβρὸν αὔξει λόγον τεθνακότων
βοαθόον, τοὶ παρὰ μέγαν ὀμφαλὸν εὐρυκόλπου
μόλον χθονός· ἐν Πυθίοισι δὲ δαπέδοις
κεῖται, Πριάμου πόλιν Νεοπτόλεμος ἐπεὶ πράθεν·
τᾷ καὶ Δαναοὶ πόνησαν· ὁ δ' ἀποπλέων
Σκίρου μὲν ἅμαρτεν, ἵκοντο δ' εἰς Ἐφύραν πλαγχθέντες.

Μολοσσίᾳ δ' ἐμβασίλευεν ὀλίγον Ἐπ. β'
χρόνον· ἀτὰρ γένος αἰεὶ φέρεν
τοῦτό οἱ γέρας. ᾤχετο δὲ πρὸς Θεόν,
κτέαν' ἄγων Τρωΐαθεν ἀκροθινίων·
ἵνα κρεῶν νιν ὑπὲρ μάχας ἔλασεν ἀντιτιχόντ' ἀνὴρ μαχαίρᾳ.

V. 22. *ψεύδεσι* M2, *ψεύδεσσι* Ac, *ψευδέεσιν* P2M1, *ψευδέεσσιν* vulgo. — *τε* vulgo deest, adiecit Hermann; Schmid *γε*. — V. 25. *ἓ τὰν* Boeckh, vulgo *ἐὰν*. Schol. in lemm. *ἐάν· ἔνιοι μὲν ἀνέγνωσαν ἑὰν δασέως, ἀντὶ τοῦ τὴν ἑαυτοῦ, βέλτιον δὲ ψιλῶς, ὡς καὶ Διονύσιος ὁ Χαμαίδου*, et paraphr. *τὴν οὖσαν καὶ δέουσαν* interpretatur. T. Mommsen coni. *ἓ τῶν*. — *ἰδέμεν* Schmid, v. *εἰδέμεν*. — V. 26. *ἔπαξε*, M2 *ἔσπαξε*. — V. 28. *ξανθῷ Μενέλᾳ* A, v. *ξανθὼ Μενέλα*. — V. 29. *ἀν*, *ἂν* AcM2, *ἐν* vulgo. Deinde Ac *εὐθυπόρου Ζεφ. πνοαί* et *πνοαί* etiam paraphr. — V. 31. *Ἀΐδα* Oxonienses, *Ἀΐδαο* ARAcP2M2. — *πέσε δ'*, *πέσ'* AP2M1, atque ita schol. legit, qui male haec cum prioribus iungit. — *γίνεται*, vulgo *γίγνεται*. — V. 32. *αὔξει*, Schol. *αὔξῃ* legisse videtur. — *λόγον τεθνακότων βοαθόον· τοὶ παρὰ* Hermann, legebatur *λόγον, τεθνακότων βοαθόων· τοὶ* (A *τοι*) *γὰρ* (Schol. *παρὰ*). Didymus *λόγον· τεθνακότων βοαθόων τοι παρὰ μ. ὁ. εὐ. ἔμολε* (*μόλε*) *χθονός*. — V. 34. *μόλον* Hermann, memoratque sch. lectionem *ἔμολον*, quam Didymus ex coniectura ut videtur in *ἔμολεν* mutavit, ut vulgo legitur. — *Πυθίοισι*, AR *Πυθίοις*. — V. 36. *πόνησαν*, Ahrens *πόνασαν*. — V. 37. *Ἐφύραν* Boeckh, v. *Ἔφυραν*. — *πλαγχθέντες*, AP2M1 *πλαχθέντες*. quod cum metro adversetur, Hermann *πλανέντες* coniecit, Boeckh transposuit *ἅμαρτε, πλαγχθέντες δ' εἰς Ἐφύραν ἵκοντο*. Fort. *πλάνητες* vel *πλανῆται*. — V. 39. *φέρεν*, M2 *φέρει*, R *φέρειν*. — V. 41. *κτέαν' ἄγων* Ac, vulgo *κτέατ' ἀνάγων*. — *Τρωΐαθεν* affert Eustath. Prooem. 21. Hermann *Τροΐαθεν*. — *ἀκροθινίων*, P2M1 *ἀκροθινίων τ'*, AB *ἀκροθινίων θ'*.

Digitized by Google

βάρυνθεν δὲ περισσὰ Δελφοὶ ξεναγέται. Στρ. γ'.
ἀλλὰ τὸ μόρσιμον ἀπέδωκεν· ἐχρῆν δέ τιν' ἔνδον ἄλσει
παλαιτάτῳ
Αἰακιδᾶν κρεόντων τολοιπὸν ἔμμεναι
θεοῦ παρ' εὐτειχέα δόμον, ἡρωΐαις δὲ πομπαῖς
θεμισκόπον οἰκεῖν ἐόντα πολυθύτοις
εὐώνυμον ἐς δίκαν. τρία ἔπεα διαρκέσει·
οὐ ψεῖδις ὁ μάρτυς ἔργμασιν ἐπιστατεῖ.
Αἴγινα, τεῶν Διός τ' ἐκγόνων θρασύ μοι τόδ' εἰπεῖν

φαενναῖς ἀρεταῖς ὁδὸν κυρίαν λόγων Ἀντ. γ'.
οἴκοθεν· ἀλλὰ γὰρ ἀνάπαυσις ἐν παντὶ γλυκεῖα ἔργῳ· κόρον δ' ἔχει
καὶ μέλι καὶ τὰ τέρπν' ἄνθε' Ἀφροδίσια.
φυᾷ δ' ἕκαστος διαφέρομεν βιοτὰν λαχόντες,
ὁ μὲν τά, τὰ δ' ἄλλοι· τυχεῖν δ' ἓν' ἀδύνατον
εὐδαιμονίαν ἅπασαν ἀνελόμενον· οὐκ ἔχω
εἰπεῖν, τίνι τοῦτο Μοῖρα τέλος ἔμπεδον
ὤρεξε. Θεαρίων, τὶν δ' ἐοικότα καιρὸν ὄλβου

δίδωσι, τόλμαν τε καλῶν ἀρομένῳ Ἐπ. γ'.
σύνεσιν οὐκ ἀποβλάπτει φρενῶν.
ξεῖνός εἰμι. σκοτεινὸν ἀπέχων ψόγον,
ὕδατος ὥτε ῥοὰς φίλον ἐς ἄνδρ' ἄγων
κλέος ἐτήτυμον αἰνέσω· ποτίφορος δ' ἀγαθοῖσι μισθὸς οὗτος.

ἐὼν δ' ἐγγὺς Ἀχαιὸς οὐ μέμψεταί μ' ἀνήρ Στρ. δ'.
Ἰονίας ὑπὲρ ἁλὸς οἰκέων· προξενίᾳ πέποιθ'· ἔν τε δαμόταις
ὄμματι δέρκομαι λαμπρόν, οὐχ ὑπερβαλών,

V. 43. *βάρυνθεν δὲ περισσὰ* Schmid, A *βάρυνθεν περισσὰ*, RP2M12Ac *βάρυνθεν* (M2 *βάρυνθε*) *περισσὰ δὲ*. — V. 47. *θεμισκόπον* Lobeck, v. *θεμίσκοπον*. — V. 48. *εὐώνυμον ἐς δίκαν· τρία* Hermann interpunxit, vulgo *εὐώνυμον· ἐς δίκαν τρία κτλ.* — V. 49. *μάρτυς*, AcR (in m.) *μάντις*. — V. 50. *ἐκγόνων*, lemma sch. *ἐκ προγόνων*. — V. 51. *λόγων*, Heimsoeth coni. *λέγων*, et cum proribus iungit. — V. 53. corruptus legitur ap. schol. Il. *N'*. 636. — V. 55. *ἔν'*, R *ἐν*. — V. 58. *ὄλβου*, Ac *ὄλβον*. — V. 59. *ἀρομένῳ* Hermann, vulgo *ἀραμένῳ*. — V. 60. *σύνεσιν* Hermann, vulgo *σύνεσις*. — *ἀποβλάπτει* AP2AcM2, vulgo *ἀποβλέπει*. Kayser cum Schmidio *ἀρόμενον σύνεσις οὐκ ἀποβλάπτει φρ.* Conieci *τόλμαν τε καλῶν ἐραμένῳ σύνεσις οὐκ ἀποβλάπτει φρενῶν*. — V. 61. *σκοτεινόν* haud dubie vitiosum, Boeckh *κοτεινόν*, ego *κελαινόν*, postea *ἐρεβεννόν* conieci, Hesych. *ἐριβεννή· σκοτεινή*. — V. 64. *μέμψεται*, lemma sch. *ψεύσεται*, unde Heyne *ψέξεται*. — V. 65. *προξενίᾳ* Hermann, v. *καὶ προξενίᾳ*. — V. 66. *ὄμματι*, AM1 *ὄμμασι*. — *ὑπερβαλών*, sch. *ὑπερβάλλων*.

Digitized by Google

βίαια πάντ' ἐκ ποδὸς ἐρύσαις, ὁ δὲ λοιπὸς εὖφρων
ποτὶ χρόνος ἕρποι. μαθὼν δέ τις ἂν ἐρεῖ,
εἰ παρ μέλος ἔρχομαι ψάγιον ὄαρον ἐννέπων.
Εὐξενίδα πάτραθε Σώγενες, ἀπομνύω
μὴ τέρμα προβὰς ἄκονθ' ὥτε χαλκοπάρῳον ὄρσαι

θοὰν γλῶσσαν, ὃς ἐξέπεμψεν παλαισμάτων Ἀντ. δ'.
αὐχένα καὶ σθένος ἀδίαντον, αἴθωνι πρὶν ἁλίῳ γυῖον ἐμπεσεῖν.
εἰ πόνος ἦν, τὸ τερπνὸν πλέον πεδέρχεται.
ἔα με· νικῶντί γε χάριν, εἴ τι πέραν ἀερθείς
ἀνέκραγον, οὐ τραχύς εἰμι καταθέμεν.
εἴρειν στεφάνους ἐλαφρόν· ἀναβάλεο· Μοῖσά τοι
κολλᾷ χρυσὸν ἔν τε λευκὸν ἐλέφανθ' ἁμᾶ
καὶ λείριον ἄνθεμιον ποντίας ὑφελοῖσ' ἐέρσας.

Διὸς δὲ μεμναμένος ἀμφὶ Νεμέᾳ Ἐπ. δ'.
πολύφατον θρόον ὕμνων δόνει
ἀσυχᾶ. βασιλῆα δὲ θεῶν πρέπει
δάπεδον ἀν τόδε γαρυέμεν θευμερᾷ
ὀπί· λέγοντι γὰρ Αἰακόν νιν ὑπὸ ματροδόκοις γοναῖς φυτεῦσαι,

ἕᾳ μὲν πολίαρχον εὐωνίμῳ πάτρᾳ, Στρ. ε'.
Ἡράκλεες, σέο δὲ προπρεῶνα μὲν ξεῖνον ἀδελφεόν τ'. εἰ δὲ γεύεται

V. 68. ἐρεῖ, A ἔροι, M1 ἐροῖ. Boeckh coni. μαθὼν δέ τις ἐρέει. — V. 69. ψάγιον AcM2, ψέγοιον M1, vulgo ψέγιον. Schneider ψόγιον, Ahrens ψελλόν, sed cf. Hesych. ψάγιον· πλάγιον, λοξόν, ἐπικεκλιμένον. — V. 70. ἀπομνύω, sch. ὑπομνύω, qui cum dicit ὑπομνύω τῇ Εὐξενίδα πάτρᾳ, ut paraphr. ὄμνυμι τῇ ματρίᾳ τῶν Εὐξενιδῶν, fortasse etiam priora aliter constituit. — V. 71. ὥτε Boeckh, vulgo ὥστε, AcM2 ὡς εἴτε. — χαλκοπάρῳον sch., v. χαλκοπάραον. — V. 72. ἐξέπεμψεν, ἐξέπεμψε AP2M12 sch., ἐξέπεμψας RAc lemma sch. — V. 73. ἀδίαντον, Hecker ἀμίαντον. — πρὶν, M1 πρός. — V. 75. ἔα με· νικῶντί γε χάριν, εἴ τι πέραν ἀερθεὶς ἀνέκραγον, οὐ τρ. εἰ. κ. Hermann πέραν scripsit et distinctionem emendavit, cum legeretur ἔα με, νικῶντί γε χάριν εἴ τί περ ἂν ἀερθεὶς ἀνέκραγον· οὐ (schol. οὐ γὰρ) τρ. εἰ. κ. — V. 77. ἀναβάλεο Schmid, v. ἀναβάλλεο, quod schol. cum prioribus iungit. — V. 78. λευκὸν, R χαλκὸν. — V. 81. πολύφατον, AP2M1 πολυφάτων. — θρόον ὕμνων Schmid, legebatur ὕμνων θρόον. — V. 82. ἀσυχᾶ Hermann, libri ἡσυχῇ. — V. 83. δάπεδον, male Schneidewin et Ahrens ex Hermanni coniectura, quae iusto metro adversatur, γάπεδον. — θευμερᾷ, M2 θεμερᾷ, utrumque metro adversatur, quare Benedictus ἡμέρᾳ, (Hermann ἀμέρᾳ). Conieci γαρύεν ἐφιμέρᾳ (ἐφιμέρῳ) vel θευμόρια γαρύεν. Aliis fort. placuerit θεμερὰ γαρυέμεν δάπεδον ἀν τόδε. — V. 84. νιν Boeckh, v. μιν. — V. 85. ἕᾳ Hermann, vulgo ἐμᾷ. — V. 86. γεύεται Aristarchus et libri, δεύεται schol. Ac (a m. s.) Aristarcho

Digitized by Google

ἀνδρὸς ἀνήρ τι, φαῖμέν κε γείτον᾽ ἔμμεναι
νόῳ φιλήσαντ᾽ ἀτενεῖ γείτονι χάρμα πάντων
ἐπάξιον· εἰ δ᾽ αὐτὸ καὶ θεὸς ἂν ἔχοι,
ἐν τίν κ᾽ ἐθέλοι, Γίγαντας ὃς ἐδάμασας, εὐτυχῶς
ναίειν πατρὶ Σωγένης ἀταλὸν ἀμφέπων
θυμὸν προγόνων ἐϋκτήμονα ζαθέαν ἀγυιάν.

ἐπεὶ τετραόροισιν ὥθ᾽ ἁρμάτων ζυγοῖς Ἀντ. ε᾽.
ἐν τεμένεσσι δόμον ἔχει τεοῖς, ἀμφοτέρας ἰὼν χειρός. ὦ μάκαρ,
τὶν δ᾽ ἐπέοικεν Ἥρας πόσιν τε πειθέμεν
κόραν τε γλαυκώπιδα· δύνασαι δὲ βροτοῖσιν ἀλκάν
ἀμαχανιᾶν δυσβάτων θαμὰ διδόμεν.
εἰ γάρ σφισιν ἐμπεδοσθενέα βίοτον ἁρμόσαις
ἔβα λιπαρῷ τε γήραϊ διαπλέκοις
εὐδαίμον᾽ ἐόντα, παίδων δὲ παῖδες ἔχοιεν αἰεί

γέρας τό περ νῦν καὶ ἄρειον ὄπιθεν. Ἐπ. ε᾽.
τὸ δ᾽ ἐμὸν οὔ ποτε φάσει κέαρ
ἀτρόποισι Νεοπτόλεμον ἑλκύσαι
ἔπεσι· ταὐτὰ δὲ τρὶς τετράκι τ᾽ ἀμπολεῖν
ἀπορία τελέθει, τέκνοισιν ἅτε μαψυλάκας, Διὸς Κόρινθος.

etiam insta interpunctio debetur, vulgo (et sic etiam sch.) ἀνήρ, τί φαῖμεν — γείτονι; χάρμα πάντων ἐπάξιον. — V. 87. κε, Ac καὶ. — ἔμμεναι, ἔμμεν AcM2. — V. 88. φιλήσαντ᾽, M2 φιμίσαντ᾽, vulgo φιλήσαντά γ᾽, Boeckh φιλάσαντ᾽. — ἀτενεῖ Boeckh, v. ἀτενεῖ. — V. 89. ἂν ἔχοι, Thiersch ἀνέχοι. — V. 90. κ᾽ ἐθέλοι AcM12P2, vulgo κ᾽ ἐθέλει. — V. 93. ὥθ᾽, sch. ὥσθ᾽. — V. 95. Ἥρας πόσιν τε Bothe, legebatur Ἥραν πόσιν τε. — V. 99. γήρᾳ Hermann, v. γήρᾳ. — διαπλέκοις, malim διαπλέκειν, ut ἁρμόσαις non iam sit participium, sed optativus. — V. 104. ἔπεσι M2, v. ἔπεσσι. — ταὐτὰ Schmid ex scholiis, v. ταῦτα. — δὲ, Ac γε. — τετράκι Schmid, v. τετράκις. — V. 105. μαψυλάκας sch., vulgo μαψιλάκας. Malim autem cum Schneidero τέκνοισιν ἅτε μαψυλάκαις Διὸς Κόρινθος.

Digitized by Google

ΝΕΜΕΟΝΙΚΑΙ Η'.

ΔΕΙΝΙΔΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗι

ΣΤΑΔΙΕΙ.

Strophae.

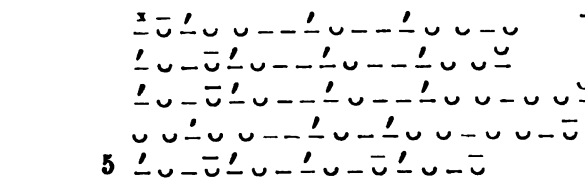

x – ⏑̄ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑̄ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –⏑̆
–́ ⏑ – ⏑̄ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –⏑̆
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑̄
5 –́ ⏑ – ⏑̄ –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑̄ –́ ⏑ – ⏑̄

Epodi.

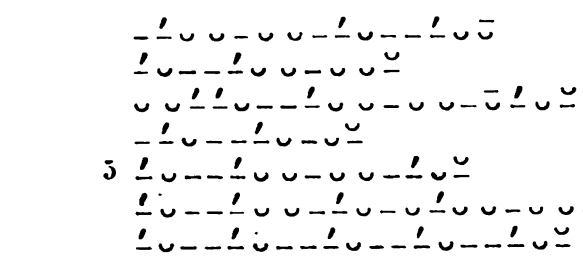

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑̄
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –⏑̆
⏑ ⏑ –́ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑̄ –́ ⏑ –⏑̆
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ –⏑̆
5 –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –⏑̆
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑̄
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –⏑̆

Στρ. α'.

Ὥρα πότνια, κάρυξ Ἀφροδίτας ἀμβροσιᾶν φιλοτάτων,
ἅτε παρθενηΐοις παίδων τ' ἐφίζοισα βλεφάροις,

„Versuum fines certi, nisi quod str. v. 4. numerum finivi absente licet hiatu, maxime ob interpunctionem str. β'. γ'. ant. β'. ubi tamen, ut suo loco dixi, scrupulum iniecit apostrophus. Similiter ep. v. 6. interpunctio ep. α'. β'. dux fuit divisionis; hiatus non reperitur." *Boeckh.*

V. 2. παρθενηΐοις Hermann. Ac παρθενηΐσι, v. παρθενίοισι. Fort. ἅ τε delendum, ut Pindarus scripserit: παρθένων παρηΐσιν παίδων τ' ἐφίζοισα βλεφάροις. — βλεφάροις, Boeckh γλεφάροις.

Digitized by Google

τὸν μὲν ἀμέροις ἀνάγκας χερσὶ βαστάζεις, ἕτερον δ' ἑτέραις.
ἀγαπατὰ δὲ καιροῦ μὴ πλαναθέντα πρὸς ἔργον ἕκαστον
τῶν ἀρειόνων ἐρώτων ἐπικρατεῖν δύνασθαι.

Ἀντ. α'.

οἷοι καὶ Διὸς Αἰγίνας τε λέκτρον ποιμένες ἀμφεπόλησαν
Κυπρίας δώρων· ἔβλαστεν δ' υἱὸς Οἰνώνας βασιλεύς
χειρὶ καὶ βουλαῖς ἄριστος. πολλά νιν πολλοὶ λιτάνευον ἰδεῖν·
ἀβροατὶ γὰρ ἥρωων ἄωτοι περιναιεταόντων
ἤθελον κείνου γε πείθεσθ' ἀναξίαις ἑκόντες,

Ἐπ. α'.

οἵ τε κραναᾶις ἐν Ἀθάναισιν ἅρμοζον στρατόν,
οἵ τ' ἀνὰ Σπάρταν Πελοπηϊάδαι.
ἱκέτας Αἰακοῦ σεμνῶν γονάτων πόλιός θ' ὑπὲρ φίλας
ἀστῶν θ' ὑπὲρ τῶνδ' ἅπτομαι φέρων
Λυδίαν μίτραν καναχηδὰ πεποικιλμέναν,
Δείνιος δισσῶν σταδίων καὶ πατρὸς Μέγα Νεμεαῖον ἄγαλμα.
σὺν θεῷ γάρ τοι φυτευθεὶς ὄλβος ἀνθρώποισι παρμονώτερος·

Στρ. β'.

ὅσπερ καὶ Κινύραν ἔβρισε πλούτῳ ποντίᾳ ἔν ποτε Κύπρῳ.
ἴσταμαι δὴ ποσσὶ κούφοις, ἀμπνέων τε πρίν τι φάμεν.
πολλὰ γὰρ πολλᾷ λέλεκται· νεαρὰ δ' ἐξευρόντα δόμεν βασάνῳ
ἐς ἔλεγχον, ἅπας κίνδυνος· ὄψον δὲ λόγοι φθονεροῖσιν·
ἅπτεται δ' ἐσλῶν ἀεί, χειρόνεσσι δ' οὐκ ἐρίζει.

Ἀντ. β'.

κεῖνος καὶ Τελαμῶνος δάψεν υἱόν, φασγάνῳ ἀμφικυλίσαις.
ἦ τιν' ἄγλωσσον μέν, ἦτορ δ' ἄλκιμον, λάθα κατέχει
ἐν λυγρῷ νείκει· μέγιστον δ' αἰόλῳ ψεύδει γέρας ἀντέταται.
κρυφίαισι γὰρ ἐν ψάφοις Ὀδυσσῆ Δαναοὶ θεράπευσαν·
χρυσέων δ' Αἴας στερηθεὶς ὅπλων φόνῳ πάλαισεν.

V. 3. *ἀμέροις*, M2 *ἀμάροις*. — *ἀνάγκας* codd., vulgo *ἀν' ἀγκὰς*, Hermann *ἀνάγκαις* recte ut videtur. — V. 10. *ἀναξίαις* Alberti, et Schol.: *ἀναξίαις, τουτέστι ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς βασιλείαις αὐτοῦ*, vulgo *ἂν ἀξίαις*. — V. 12. *Πελοπηϊάδαι* AcP2, v. *Πελοπηΐδαι*. — V. 13. *γονάτων* M2, v. *γουνάτων*. — V. 14. *φέρων*, M2 *φίλων*. — V. 16. *Δείνιος* AcM2, v. *Δείνιδος* ut Sch. ad v. 1, sed ad hunc v. utrumque exhibet. — V. 17. *τοι* om. Sch., qui fort. *ἐμφυτευθεὶς* legit. — V. 18. *ὅσπερ*, M12 *ὥσπερ*. — *ποντίᾳ*, M2 *ποντίῳ*. — V. 21. *δὲ λόγοι* om. M1P2. — V. 22. Schol. Soph. Ai. 154 *φθονεροῖς, ἅπτεται δ' εἰδὼς, χειρ.* — *ἐρίζει*, Hecker coni. *ἐρίζει*. — *χειρόνεσσι, χειρόνεσσιν* M1. — V. 23. *δάψεν*, Ac *δάμεν*. — *ἀμφικυλίσαις*, Sch. *ἀμφικυλίσας*, AM1 *ἀμφικυλίσσας*. — V. 24. *κατέχει ἐν λυγρῷ* Hermann, (et paraphr. *ἐν λυγρῷ γήρει*), v. *κατέχει λυγρῷ*, sed Ac *κατέχει τε λ.*, M2 *λάθαν κατέχειν λ.*

Digitized by Google

ἦ μὰν ἀνόμοιά γε δάοισιν ἐν θερμῷ χροΐ Ἐπ. β'.
ἕλκεα ῥῆξαν πελεμιζόμενοι
ὑπ' ἀλεξιμβρότῳ λόγχᾳ, τὰ μὲν ἀμφ' Ἀχιλεῖ νεοκτόνῳ,
ἄλλων τε μόχθων παμφθόροισιν ἐν
ἀμέραις. ἐχθρὰ δ' ἄρα πάρφασις ἦν καὶ πάλαι,
αἰμύλων μύθων ὁμόφοιτος, δολοφραδής, κακοποιὸν ὄνειδος·
ἃ τὸ μὲν λαμπρὸν βιᾶται, τῶν δ' ἀφάντων κῦδος ἀντείνει
σαθρόν.

Στρ. γ'.

εἴη μή ποτέ μοι τοιοῦτον ἦθος, Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ κελεύθοις
ἁπλόαις ζωᾶς ἐφαπτοίμαν, θανὼν ὡς παισὶ κλέος
μὴ τὸ δύσφαμον προσάψω. χρυσὸν εὔχονται, πεδίον δ' ἕτεροι
ἀπέραντον· ἐγὼ δ' ἀστοῖς ἀδὼν καὶ χθονὶ γυῖα καλύψαιμ',
αἰνέων αἰνητά, μομφὰν δ' ἐπισπείρων ἀλιτροῖς.

Ἀντ. γ'.

αὔξεται δ' ἀρετά, χλωραῖς ἐέρσαις ὡς ὅτε δένδρεον ᾄσσει,
ἐν σοφοῖς ἀνδρῶν ἀερθεῖσ' ἐν δικαίοις τε πρὸς ὑγρόν
αἰθέρα. χρεῖαι δὲ παντοῖαι φίλων ἀνδρῶν· τὰ μὲν ἀμφὶ πόνοις
ὑπερώτατα· μαστεύει δὲ καὶ τέρψις ἐν ὄμμασι θέσθαι
πίστιν. ὦ Μέγα, τὸ δ' αὖτις τεὰν ψυχὰν κομίξαι·

Ἐπ. γ'.

οὔ μοι δυνατόν· κενεᾶν δ' ἐλπίδων χαῦνον τέλος·
σεῦ δὲ πάτρᾳ Χαριάδαις τε λάβρον
ὑπερεῖσαι λίθον Μοισαῖον ἕκατι ποδῶν εἰωνύμων
δὶς δὴ δυοῖν. χαίρω δὲ πρόσφορον
ἐν μὲν ἔργῳ κόμπον ἰείς, ἐπαοιδαῖς δ' ἀνὴρ
νώδυνον καί τις κάματον θῆκεν· ἦν γε μὰν ἐπικώμιος
ὕμνος
δὴ πάλαι καὶ πρὶν γενέσθαι τὰν Ἀδράστου τάν τε Καδμείων ἔριν.

V. 28. *δάοισιν* Hermann, *δαιοισιν* Ac, *δαΐοισιν* vulgo. Deinde Schol. forte *θέρμ' ἐν χροΐ*. — V. 29: *πελεμιζόμενοι* Wakefield, v. *πολεμιζόμενοι*. Schol. utrumque. — V. 31. *παμφθόροισιν ἐν* scripsi, codd. *πολυφθόροισιν ἐν*, Boeckh *ἐν πολυφθόροις*. — V. 33. *ὁμόφοιτος*, Ac *ὁμόφυτος*, (paraphr. *σύμφυτος*.) — V. 34. *ἀντείνει*, lemma schol. *συντείνει*. — V. 36. *κλέος*, AM1 *κλέα*. — V. 37. *χρυσὸν*, Ac Sch. *χρυσὸν δ'*. — V. 38. *ἀδὼν* AR, v. *ἀδών*. — *καλύψαιμ'*, coniiciat aliquis *καλύψαιν*. — V. 40. *δένδρεον* AcM12, v. *δένδρον*. — *ᾄσσει* Boeckh, v. *ἄσσει*. Hecker coni. *δένδρε' ἀνᾴσσει*. — V. 41. *ἐν σοφοῖς* Boeckh, v. *σοφοῖς*. — V. 46. *λάβρον*, Ac *λαῦρον*. Coniicio *τ' ἐλαφρόν*, contra Hermann *ὑπερείσω* suspicatus est scribendum esse. — V. 49. *ἐπαοιδαῖς* Ac Sch., v. *ἐπ' ἀοιδαῖς*.

Digitized by Google

NEMEONIKAI Θ'.

XROMIΩι AITNAIΩι

APMATI.

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑
– ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑
– ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – ⏑

Στρ. α'.

Κωμάσομεν παρ' Ἀπόλλωνος Σικυώνοθε, Μοῖσαι,
τὰν νεοκτίσταν ἐς Αἴτναν, ἔνθ' ἀναπεπταμέναι ξείνων νενίκανται θύραι,
ὄλβιον ἐς Χρομίου δῶμι'. ἀλλ' ἐπέων γλυκὺν ὕμνον πράσσετε.
τὸ κρατήσιππον γὰρ ἐς ἅρμ' ἀναβαίνων ματέρι καὶ διδύμοις παίδεσσιν αὐδὰν μανύει
Πυθῶνος αἰπεινᾶς ὁμοκλάροις ἐπόπταις.

Στρ. β'.

ἔστι δέ τις λόγος ἀνθρώπων, τετελεσμένον ἐσλόν
μὴ χαμαὶ σιγᾷ καλύψαι· θεσπεσία δ' ἐπέων καύχαις
ἀοιδὰ πρόσφορος.
ἀλλ' ἀνὰ μὲν βρομίαν φόρμιγγ', ἀνὰ δ' αὐλὸν ἐπ' αὐτὰν ὄρσομεν

Schol.: *Ὁ Χρόμιος οὗτος ἡλὸς ἦν Ἱέρωνος καταστραθεὶς ὑπ' αὐτοῦ τῆς Αἴτνης ἐπίτροπος· ὅθεν καὶ Αἰτναῖος ἐκηρύχθη. αὗται δὲ αἱ ᾠδαὶ οὐκέτι Νεμεονίκαις εἰσὶ γεγραμμέναι· διὸ κεχωρισμέναι φέρονται.* Itaque Boeckh hoc carmen sicut X. et XI. uncis inclusit.

V. 3. *πράσσετε*, M12 *πράσσεται*. — V. 4. *αὐδὰν*, Boeckh *παίδεσσ' ἀοιδὰν*, Hermann *αὔχαν*, et hoc vel *καύχαν* videtur schol. legisse. — V. 7. *καύχαις* Benedictus, v. *καύχας*. Kayser *θεσπεσίαν δ' ἀρετὰν καυχᾶσθ'*, Rauchenstein *θεσπεσία δ' ἐνέπειν καύχας*. — V. 8. *αὐτὰν* A, *αὐτὸν* RP2 AcM12.

Digitized by Google

ἢ μὰν ἀνόμοιά γε δάοισιν ἐν Θε[illegible] θῆκεν Ἄδραστος ἐπ'
Ἕλκεα ῥῖξαν πελεμιζόμενοι [illegible] ὧν ἐγώ
ὑπ' ἀλεξιμβρότῳ λόγχᾳ, [illegible] τιμαῖς,
ἄλλων τε μόχθων παμ[illegible] Στρ. γ'.
ἀμέραις. ἐχθρὰ δ' ἄρ[illegible] νέαισί θ' ἑορταῖς
αἱμύλων μύθων ὁμό[illegible] ἅρμασί τε γλαφυροῖς ἄμφαινε
ἃ τὸ μὲν λαμπρὸ[illegible] πόλιν.
[illegible] θρασυμήδεα καὶ δεινὰν στάσιν
εἴη μή ποτ[illegible] Ἄργεος· ἀρχοὶ δ' οὐκ ἔτ' ἔσαν Τα-
[illegible] παῖδες, βιασθέντες λύᾳ.
ἁπλόα[illegible] δίκαν τὰν πρόσθεν ἀνήρ. Στρ. δ'.
μὴ τὲ [illegible] Ἐριφύλαν, ὅρκιον ὡς ὅτε πιστόν,
ἀπέ[illegible]
αἰ[illegible] γιστοι (λαγέται.)
καί νιν ἐς ἑπταπύλους Θήβας ἄγαγον στρατὸν ἀνδρῶν
αἰσιᾶν
κατ' ὀρίχων ὁδόν· οὐδὲ Κρονίων ἀστεροπὰν ἐλελίξαις
οἴκοθεν μαργοιμένους
χὠ σείχειν ἐπώτρυν', ἀλλὰ φείσασθαι κελεύθου.
Στρ. ε'.
φαινομέναν δ' ἄρ' ἐς ἄταν σπεῦδεν ὅμιλος ἱκέσθαι
χαλκέοις ὅπλοισιν ἱππείοις τε σὺν ἔντεσιν· Ἰσμηνοῦ δ' ἐπ'
ὄχθαισι γλικὺν
νόστον ἐρυσσάμενοι λευκανθέα σώμασι πίαναν καπνόν·
ἑπτὰ γὰρ δαίσαντο πυρὶ νεογνίους φῶτας· ὁ δ' Ἀμφιάρῃ
σχίσσεν κεραυνῷ παμβίᾳ
Ζεὺς τὰν βαθύστερνον χθόνα, κρύψεν δ' ἅμ' ἵπποις,
Στρ. ς'.
δουρὶ Περικλυμένου πρὶν νῶτα τυπέντα μαχατάν

V. 9. *ἱππίων* Hermann, v. *ἱππείων*. — *ἄθλων* ut videtur libri omnes. — V. 13. *Ἀμφιάρηόν τε*, Ac *Ἀμφιάρηόν ποτε*, unde coniicias *Ἀμφιάρῃ ποτέ*. — V. 14. *πατρῴων* RAcM2, *πατέρων* AP2M1. — V. 16. *ἀνδροδάμαντ'* Boeckh, *ἀνδροδάμαν τ'* ut videtur Ac, *ἀνδρομάδαν* M2, *ἀνδρομέδαν* ARP2M1. Coniici potest *ἀνδροδάμαν δ'*. — V. 17. *ἔασαν* Boeckh, v. *ἦσαν*. — *λαγέται* addidi, ut versum restituerem, Hermann *τῶν τότε*, contra Boeckh scripsit: *μέγιστοι· δὴ τόθεν καί ποτ' ἐς*. Rauchenstein *τουτάκι καί ποτ'*. — V. 18. *ἄγαγον στρατὸν ἀνδρῶν* AcM2, *ἄγαγον ἀνδρῶν στρατὸν* ARM1 P2. — *αἰσιᾶν*, Ac *αἰσιῶν*, om. M2. — V. 23. *ἐρυσσάμενοι* Hermann, Ac *ἐρεισάμενοι*, * *ἐρυσάμενοι*. — *σώμασι πίαναν* coniecit etiam Boeckh, Ac *σώμασιν ἐπίαναν*, M2 *σώμασι ἐπ.*, v. *σώματ' ἐπ.* Schol. videtur utrumque legisse. — V. 24. *Ἀμφιάρῃ* Heyne, *σχίσσεν* Boeckh, v. *Ἀμφιάρηϊ σχίσεν*, nisi quod Ac *σχίσαις*. — V. 25. *Ζεὺς τὰν*, Hecker coni. *Ζεὺς γᾶς*.

Digitized by Google

...χυνθῆμεν. ἐν γὰρ δαιμονίοισι φόβοις φεύγοντι
καὶ παῖδες θεῶν.
...ρονίων, πεῖραν μὲν ἀγάνορα Φοινικοστόλων
...αν θανάτου πέρι καὶ ζωᾶς ἀναβάλλομαι ὡς
πόρσιστα, μοῖραν δ' εὔνομον
...ω σε παισὶν δαρὸν Αἰτναίων ὀπάζειν,

Στρ. ζ'.

Ζεῦ πάτερ, ἀγλαΐαισιν δ' ἀστυνόμοις ἐπιμῖξαι
λαόν. ἐντί τοι φίλιπποί τ' αὐτόθι καὶ κτεάνων ψυχὰς ἔχον-
τες κρέσσονας
ἄνδρες. ἄπιστον ἔειπ'· αἰδὼς γὰρ ὑπὸ κρύφα κέρδει κλέπτεται,
ἃ φέρει δόξαν. Χρομίῳ κεν ὑπασπίζων παρὰ πεζοβόαις
ἵπποις τε ναῶν τ' ἐν μάχαις
ἔκρινας ἂν κίνδυνον ὀξείας ἀϋτᾶς,

Στρ. η'.

οὕνεκεν ἐν πολέμῳ κείνα θεὸς ἔντυεν αὐτοῦ
θυμὸν αἰχματὰν ἀμύνειν λοιγὸν Ἐνυαλίου. παῦροι δὲ βου-
λεῦσαι φόνου
παρποδίου νεφέλαν τρέψαι ποτὶ δυςμενέων ἀνδρῶν στίχας
χερσὶ καὶ ψυχᾷ δυνατοί· λέγεται μὰν Ἕκτορι μὲν κλέος
ἀνθῆσαι Σκαμάνδρου χεύμασιν
ἀγχοῦ, βαθυκρήμνοισι δ' ἀμφ' ἀκταῖς Ἑλώρου,

Στρ. θ'.

ἔνθ' Ἀρέας πόρον ἄνθρωποι καλέοισι, δέδορκεν
παιδὶ τοῦτ' Ἀγησιδάμου φέγγος ἐν ἁλικίᾳ πρώτᾳ· τὰ δ'
ἄλλαις ἁμέραις
πολλὰ μὲν ἐν κονίᾳ χέρσῳ, τὰ δὲ γείτονι πόντῳ φάσομαι.
ἐκ πόνων δ', οἳ σὺν νεότατι γένωνται σύν τε δίκᾳ, τελέθει
πρὸς γῆρας αἰὼν ἁμέρα.
ἴστω λαχὼν πρὸς δαιμόνων θαυμαστὸν ὄλβον.

Στρ. ι'.

εἰ γὰρ ἅμα κτεάνοις πολλοῖς ἐπίδοξον ἄρηται
κῦδος, οὐκέτ' ἔστι πόρσω θνατὸν ἔτι σκοπιᾶς ἄλλας ἐφά-
ψασθαι ποδοῖν.

V. 32. ἐντί τοι, ut trochaeus evitetur, Boeckh εἰσίν τοι, Hermann El. Doctr. Metr. 254 ἔν τοι τίν κεν (?) coniecit. — V. 33. ὑπὸ κρύφα Boeckh ex Schol., v. ὑπόκρυφα. — V. 35. ἂν ARP2Ac, sed etiam ἀν defendi potest. — V. 38. ποτὶ AcM2 Sch., v. ποδὶ. — V. 41. Ἀρέας Bothe, v. Ἀρείας, Scholiast. etiam Ῥείας (Ῥέας). — V. 42. Ἀγησιδάμου, M2 Ἀγησιδάμῳ. — V. 43. χέρσῳ, Schol. χέρσω (χέρσου). — V. 47. οὐκέτ' ἔστι πόρσω, Ac οὐκέτι πόρσω, M2 οὐκ ἔστι πρόσω. Boeckh οὐκ ἔστιν τι πόρσω, Hermann οὐκ ἔστιν τὸ πόρσω, itaque olim edidi.

Digitized by Google

ἱππίων ἄθλων κορυφάν, ἅτε Φοίβῳ θῆκεν Ἄδραστος ἐπ' Ἀσωποῦ ῥεέθροις· ὧν ἐγώ
μνασθεὶς ἐπασκήσω κλιταῖς ἵρωα τιμαῖς,

Στρ. γ'.

ὃς τότε μὲν βασιλεύων κεῖθι νέαισί θ' ἑορταῖς
ἰσχύος τ' ἀνδρῶν ἁμίλλαις ἅρμασί τε γλαφυροῖς ἄμφαινε κυδαίνων πόλιν.
φεῦγε γὰρ Ἀμφιάρηόν τε θρασυμήδεα καὶ δεινὰν στάσιν
πατρῴων οἴκων ἀπό τ' Ἄργεος· ἀρχοὶ δ' οὐκ ἔτ' ἔσαν Ταλαοῦ παῖδες, βιασθέντες λύᾳ.
κρέσσων δὲ καππαύει δίκαν τὰν πρόσθεν ἀνήρ.

Στρ. δ'.

ἀνδροδάμαντ' Ἐριφύλαν, ὅρκιον ὡς ὅτε πιστόν,
δόντες Οἰκλείδᾳ γυναῖκα, ξανθοκομᾶν Δαναῶν ἔσσαν μέγιστοι (λαγέται.)
καί ποτ' ἐς ἑπταπύλους Θήβας ἄγαγον στρατὸν ἀνδρῶν αἰσιᾶν
οὐ κατ' ὀρνίχων ὁδόν· οὐδὲ Κρονίων ἀστεροπὰν ἐλελίξαις οἴκοθεν μαργομένους
στείχειν ἐπώτρυν', ἀλλὰ φείσασθαι κελεύθου.

Στρ. ε'.

φαινομέναν δ' ἄρ' ἐς ἄταν σπεῦδεν ὅμιλος ἱκέσθαι
χαλκέοις ὅπλοισιν ἱππείοις τε σὺν ἔντεσιν· Ἰσμηνοῦ δ' ἐπ' ὄχθαισι γλυκύν
νόστον ἐρυσσάμενοι λευκανθέα σώμασι πίαναν καπνόν·
ἑπτὰ γὰρ δαίσαντο πυροὶ νεογνίους φῶτας· ὁ δ' Ἀμφιάρῃ σχίσσεν κεραυνῷ παμβίᾳ
Ζεὺς τὰν βαθύστερνον χθόνα, κρύψεν δ' ἅμ' ἵπποις,

Στρ. ς.

δουρὶ Περικλυμένου πρὶν νῶτα τυπέντα μαχατάν

V. 9. *Ἱππίων* Hermann, v. *Ἱππείων*. — *ἄθλων* ut videtur libri omnes. — V. 13. *Ἀμφιάρηόν τε*, Ac *Ἀμφιάρηόν ποτε*, unde coniicias *Ἀμφιάρην ποτέ*. — V. 14. *πατρῴων* RAcM2, *πατέρων* AP2M1. — V. 16. *ἀνδροδάμαντ'* Boeckh, *ἀνδροδάμαν τ'* ut videtur Ac, *ἀνδρομάδαν* M2, *ἀνδρομέδαν* ARP2M1. Coniici potest *ἀνδροδάμαν δ'*. — V. 17. *ἔσαν* Boeckh, v. *ἦσαν*. — *λαγέται* addidi, ut versum restituerem, Hermann *τῶν τότε*, contra Boeckh scripsit: *μέγιστοι· δὴ τόθεν καί ποτ' ἐς*. Rauchenstein *τουτάκι καί ποτ'*. — V. 18. *ἄγαγον στρατὸν ἀνδρῶν* AcM2, *ἄγαγον ἀνδρῶν στρατὸν* ARM1 P2. — *αἰσιᾶν*, Ac *αἰσιῶν*, om. M2. — V. 23. *ἐρυσσάμενοι* Hermann, Ac *ἐρεισάμενοι*, * *ἐρυσάμενοι*. — *σώμασι πίαναν* coniecit etiam Boeckh, Ac *σώμασιν ἐπίαναν*, M2 *σώμασι ἐπ.*, v. *σώματ' ἐπ.* Schol. videtur utrumque legisse. — V. 24. *Ἀμφιάρῃ* Heyne, *σχίσσεν* Boeckh, v. *Ἀμφιάρηϊ σχίσεν*, nisi quod Ac *σχίσαις*. — V. 25. *Ζεὺς τὰν*, Hecker coni. *Ζεὺς γᾶς*.

Digitized by Google

θυμὸν αἰσχυνθῆμεν. ἐν γὰρ δαιμονίοισι φόβοις φεύγοντι
καὶ παῖδες θεῶν.
εἰ δυνατόν, Κρονίων, πεῖραν μὲν ἀγάνορα Φοινικοστόλων
ἐγχέων ταύταν θανάτου πέρι καὶ ζωᾶς ἀναβάλλομαι ὡς
πόρσιστα, μοῖραν δ' εὔνομον
αἰτέω σε παισὶν δαρὸν Αἰτναίων ὀπάζειν,

Στρ. ζ'.

Ζεῦ πάτερ, ἀγλαΐαισιν δ' ἀστυνόμοις ἐπιμῖξαι
λαόν. ἐντί τοι φίλιπποί τ' αὐτόθι καὶ κτεάνων ψυχὰς ἔχον-
τες κρέσσονας
ἄνδρες. ἄπιστον εἶπ'· αἰδὼς γὰρ ὑπὸ κρύφα κέρδει κλέπτεται,
ἃ φέρει δόξαν. Χρομίῳ κεν ὑπασπίζων παρὰ πεζοβόαις
ἵπποις τε ναῶν τ' ἐν μάχαις
ἔκρινας ἂν κίνδυνον ὀξείας ἀϋτᾶς,

Στρ. η'.

οὕνεκεν ἐν πολέμῳ κείνα θεὸς ἔντυεν αὐτοῦ
θυμὸν αἰχματὰν ἀμύνειν λοιγὸν Ἐνυαλίου. παῦροι δὲ βου-
λεῦσαι φόνου
παρποδίου νεφέλαν τρέψαι ποτὶ δυσμενέων ἀνδρῶν στίχας
χερσὶ καὶ ψιχᾷ δυνατοί· λέγεται μὰν Ἕκτορι μὲν κλέος
ἀνθῆσαι Σκαμάνδρου χεύμασιν
ἀγχοῦ, βαθυκρήμνοισι δ' ἀμφ' ἀκταῖς Ἑλώρου,

Στρ. θ'.

ἔνθ' Ἀρέας πόρον ἄνθρωποι καλέοισι, δέδορκεν
παιδὶ τοῦτ' Ἀγησιδάμου φέγγος ἐν ἁλικίᾳ πρώτᾳ· τὰ δ'
ἄλλαις ἁμέραις
πολλὰ μὲν ἐν κονίᾳ χέρσῳ, τὰ δὲ γείτονι πόντῳ φάσομαι.
ἐκ πόνων δ', οἳ σὺν νεότατι γένωνται σύν τε δίκᾳ, τελέθει
πρὸς γῆρας αἰὼν ἁμέρα.
ἵστω λαχὼν πρὸς δαιμόνων θαυμαστὸν ὄλβον.

Στρ. ι'.

εἰ γὰρ ἅμα κτεάνοις πολλοῖς ἐπίδοξον ἄρηται
κῦδος, οὐκέτ' ἔστι πόρσω θνατὸν ἔτι σκοπιᾶς ἄλλας ἐφά-
ψασθαι ποδοῖν.

V. 32. *ἐντί τοι*, ut trochaeus evitetur, Boeckh *εἰσίν τοι*, Hermann El. Doctr. Metr. 254 *ἔν τοι τίν κεν* (?) coniecit. — V. 33. *ὑπὸ κρύφα* Boeckh ex Schol., v. *ὑπόκρυφα*. — V. 35. *ἂν* ARP2Ac, sed etiam *ἀν* defendi potest. — V. 38. *ποτὶ* AcM2, Sch., v. *ποδί*. — V. 41. *Ἀρέας* Bothe, v. *Ἀρείας*, Scholiast. etiam *Ῥείας* (*Ῥέας*). — V. 42. *Ἀγησιδάμου*, M2 *Ἀγησιδάμῳ*. — V. 43. *χέρσῳ*, Schol. *χέρσῳ* (*χέρσου*). — V. 47. *οὐκέτ' ἔστι πόρσω*, Ac *οὐκέτι πόρσω*, M2 *οὐκ ἔστι πόσω*. Boeckh *οὐκ ἔστιν τι πόρσω*, Hermann *οὐκ ἔστιν τὸ πόρσω*, itaque olim edidi.

Digitized by Google

ἀσυχία δὲ φιλεῖ μὲν συμπόσιον· νεοθαλὴς δ' αἴξεται
μαλθακᾷ νικαφορία σὺν ἀοιδᾷ· θαρσαλέα δὲ παρὰ κρατῆρα
φωνὰ γίνεται.
ἐγκιρνάτω τίς μιν, γλυκὺν κώμου προφάταν,

ἀργυρέαισι δὲ νωμάτω φιάλαισι βιατὰν Στρ. ια'.
ἀμπέλου παῖδ', ἅς ποθ' Ἵπποι κτησάμεναι Χρομίῳ πέμψαν
Θεμιπλέκτοις ἅμα
Λατοΐδα στεφάνοις ἐκ τᾶς ἱερᾶς Σικυῶνος. Ζεῦ πάτερ,
εὔχομαι ταύταν ἀρετὰν κελαδῆσαι σὺν Χαρίτεσσιν, ὑπὲρ
πολλῶν τε τιμαλφεῖν λόγοις
νίκαν, ἀκοντίζων σκοποῦ ἄγχιστα Μοισᾶν.

V. 48. *ἀσυχία* Sch. Nem. V. 10, *ἡσυχία* M2 Scholiast., v. *ἀσυχίαν*. — V. 49. *κρατῆρα* M2 Schol., *κρητῆρα* vulgo, *κρητῆρι* Schol. Lucian. Conv. 32. Orion 35, 15. — *γίνεται* Sch., v. *γίγνεται*. — V. 55. *νίκαν*, ARP2M12 *νικᾶν*. Schol. utrumque. — *σκοποῦ*, Ahrens *σκοποῖ*. — *Μοισᾶν*, Schol. *Μοῖσαν*.

Digitized by Google

NEMEONIKAI Γ'.

ΘΕΑΙΩι ΑΡΓΕΙΩι

ΠΑΛΑΙΣΤΗι.

Strophae.

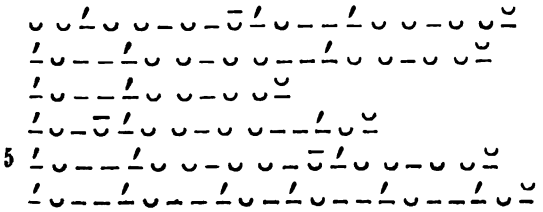

Epodi.

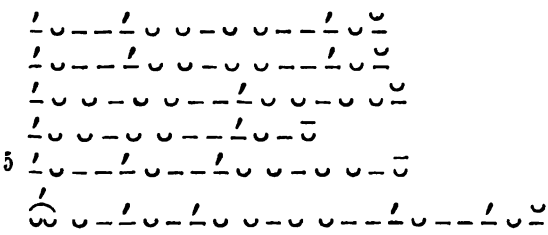

Στρ. α'.

Λαναοῦ πόλιν ἀγλαοθρόνων τε πεντήκοντα κορᾶν, Χάριτες,
Ἄργος Ἥρας δῶμα θεοπρεπὲς ἱμνεῖτε· φλέγεται δ' ἀρεταῖς
μυρίαις ἔργων θρασέων ἕνεκεν.
μακρὰ μὲν τὰ Περσέος ἀμφὶ Μεδοίσας Γοργόνος·

„Epodi v. 4, 5, 6. hiatu non distincti sunt, sed syllabae ancipiti, incerto finis indicio, succurrit interpunctio, versu quarto ep. δ'. ε'., versu quinto ep. γ'. δ'. ε'." *Boeckh.* Carmen ad Hecatombaea Argivorum pertinet et a Nemeis alienum; cf. ad Nem. IX.

V. 1. *ἀγλαοθρόνων* Sch. Ac, vulgo *ἀγλαοθώκων*. Ferri potest syllaba anceps, sed non satis elegans hoc loco est; fort. *ἀγλαοθράνων* scribendum, ut v. 73 *βίαν* glossema in locum alius vocis irrepserit. — V. 2. *ὑμνεῖτε*, M2 *ὑμνεῖται*.

Digitized by Google

πολλὰ δ' Αἰγύπτῳ κατῴκισθεν ἄστει ταῖς Ἐπάφου παλάμαις·
οὐδ' Ὑπερμνήστρα παρεπλάγχθη, μονόψαφον ἐν κοιλεῷ
κατασχοῖσα ξίφος.

Ἀντ. α'.

Διομήδεα δ' ἄμβροτον ξανθά ποτε Γλαυκῶπις ἔθηκε θεόν·
γαῖα δ' ἐν Θήβαις ὑπέδεκτο κεραυνωθεῖσα Διὸς βέλεσιν
μάντιν Οἰκλείδαν, πολέμοιο νέφος·
καὶ γυναιξὶν καλλικόμοισιν ἀριστεύει· πάλαι
Ζεὺς ἐπ' Ἀλκμήναν Δανάαν τε μολὼν τοῦτον κατέφανε
λόγον·
πατρί τ' Ἀδράστοιο Λυγκεῖ τε φρενῶν καρπὸν εὐθεία συν-
άρμοξεν δίκᾳ·

Ἐπ. α'.

θρέψε δ' αἰχμὰν Ἀμφιτρύωνος· ὁ δ' ὄλβῳ φέρτατος·
ἵκετ' ἐς κείνου γενεάν, ἐπεὶ ἐν χαλκέοις ὅπλοις
Τηλεβόας ἐναρόντ' ὄψιν οἱ ἐειδόμενος
ἀθανάτων βασιλεὺς αὐλὰν ἐσῆλθεν,
σπέρμ' ἀδείμαντον φέρων Ἡρακλέος· οἳ κατ' Ὄλυμπον
ἄλοχος Ἥβα τελείᾳ παρὰ πατέρι βαίνοισ' ἔστι, καλλίστα
θεῶν.

Στρ. β'.

βραχύ μοι στόμα πάντ' ἀναγήσασθ', ὅσων Ἀργεῖον ἔχει
τέμενος
μοῖραν ἐσλῶν· ἔστι δὲ καὶ κόρος ἀνθρώπων βαρὺς ἀντιάσαι·
ἀλλ' ὅμως εὔχορδον ἔγειρε λύραν,
καὶ παλαισμάτων λάβε φροντίδ'· ἀγών τοι χάλκεος
δᾶμον ὀτρύνει ποτὶ βουθυσίαν Ἥρας ἀέθλων τε κρίσιν·

V. 5. κατῴκισθεν, Pauw καλὰ ᾤκισεν, Hermann πολλὰ δ', Αἰγύπτῳ ὅπᾳ ἔκτισθεν (vel Αἴγυπτον κάτα ᾤκισεν), Boeckh ὅπᾳ ᾤκισεν, vel τὰ κατῴκισεν, Rauchenstein Αἴγυπτον κάτα ναίεται (vel ναιόμεν') ἄστει. Librorum scriptura utrum glossema sit, quod germanum vocabulum expulit an ex corruptela orta, incertum. Possis Αἰγύπτοιο κατ' οἰκί' ἐνάσθη (num κατ' ἄστε' ἐνάσθη et similia duriuscula) vel Αἰγύπτοιο βεβλήαται ἄστη coniicere. — V. 6. μονόψαφον, Hecker μονόψαφος. — κοιλεῷ Hermann, v. κολεῷ, etiam schol. metr. — V. 10. γυναιξὶν M12Ac, γυναιξὶ Sch. ARP2. — πάλαι Sch. cum prioribus iungit. — V. 11. τοῦτον E. Schmid, libri τὸν, Boeckh τὸν μὲν. — V. 12. πατρί τ', Heyne πατρὶ δ' fort. recte. — V. 13. ὁ δ' ὄλβῳ φέρτατος. Sic distinxi, vulgo ad sequentia referunt, Kayser ὁ δ' ὄλβος φέρτατος ἵκετ'. — V. 14. ἐπεὶ, ARM1 ἐπεὶ καὶ. — ἐν om. M1. — V. 15. ἐναρόντ' ὄψιν οἱ scripsi et post ἐσῆλθεν interpunxi, libri ἔναρεν· (M2Ac ἔναρε) τι οἱ. Hermann ἔναρεν· τῷ δ' ὄψιν. Boeckh ἔναρεν· καὶ οἱ (Thiersch ἵν τ' ὄψιν). Et ἐναρόντι iam Rittershusius, unde Rauchenstein ἐναρόντι οἱ ὄψιν vel ἐναρίζοντι ὄψιν. Dicit poeta: Ille beatissimus fuit: *venit enim in eius genus Herculis semen ferens Iuppiter, postquam aheneis armis indutus, adsimulans Teleboarum victoris speciem, domum intravit.* — V. 23. βουθυσίαν AcM2, v. θυσίαν.

Digitized by Google

Οὐλία παῖς ἔνθα νικάσαις δὶς ἔσχεν Θεαῖος δυσφρόνων
λάθαν πόνων

Ἀντ. β'.

ἐκράτησε δὲ καί ποθ' Ἕλλανα στρατὸν Πυθῶνι, τύχᾳ τε μολών
καὶ τὸν Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ στέφανον, Μοίσαισί τ' ἔδωκ' ἀρόσαι,
τρὶς μὲν ἐν πόντοιο πύλαισι λαχών,
τρὶς δὲ καὶ σεμνοῖς δαπέδοις ἐν Ἀδραστείῳ νόμῳ.
Ζεῦ πάτερ, τῶν μὰν ἔραται φρενί, σιγᾷ οἱ στόμα· πᾶν δὲ τέλος
ἐν τὶν ἔργων· οὐδ' ἀμόχθῳ καρδίᾳ προσφέρων τόλμαν παραιτεῖται χάριν.

Ἐπ. β'.

γνώτ' ἀείδω θεῷ τε καὶ ὅστις ἁμιλλᾶται περὶ
ἐσχάτων ἀέθλων κορυφαῖς. ὕπατον δ' ἔσχεν Πίσα
Ἡρακλέος τεθμόν· ἁδεῖαί γε μὲν ἀμβολάδαν
ἐν τελεταῖς δὶς Ἀθαναίων μιν ὁμφαί
κώμασαν· γαίᾳ δὲ καυθείσᾳ πυρὶ καρπὸς ἐλαίας
ἔμολεν Ἥρας τὸν εὐάνορα λαὸν ἐν ἀγγέων ἕρκεσιν παμποικίλοις.

Στρ. γ'.

Ἕπεται δέ, Θεαῖε, ματρώων πολύγνωτον γένος ὑμετέρων
εὐάγων τιμὰ Χαρίτεσσί τε καὶ σὺν Τυνδαρίδαις θαμάκις.
ἀξιωθείην κεν, ἐὼν Θρασύκλου
Ἀντία τε ξύγγονος, Ἀργεῖ μὴ κρύπτειν φάος
ὀμμάτων. νικαφορίαις γὰρ ὅσαις Προίτου τόδ' ἀν' ἱπποτρόφον

V. 24. *Οὐλία*, AP2 *Ἀλία*. — *νικάσαις* codd. omnes praeter M1 qui *νίκας*. — *Θεαῖος* Boeckh, v. *Θειαῖος*. Ac om. verba *σχεν Θ. εὐ. λ. πόνων*. — *δυσφρόνων* scripsi, v. *εὐφόρων*, Schol. etiam *εὐφρόνων*. Hermann *δυσφόρων*. Cf. Ol. II. 52 *τὸ δὲ τυχεῖν πειρώμενον ἀγωνίας παραλύει δυσφρονᾶν*. — V. 26. *στέφανον* si quis ad sequentia referre malit, *Μοίσαισιν ἔδωκ'* scribendum. — V. 28. *νόμῳ*, Sckmid *νομῷ*. — V. 29. *μὰν*, Paraphr. et Sch. ad v. 1 *γε μὰν*, lemma *μὲν*. — V. 31. *γνώτ' ἀείδω θεῷ τε καὶ ὅστις* libri et Sch. (*καὶ ὅστις* AcM2, v. *χὥστις*). Hermann *γνωτὰ Θειαίῳ τε καὶ ὅστις*. Kayser servans reliqua pro *θεῷ* coniecit *οἱ*. Videtur poeta oratione subito ad Theaeum conversa scripsisse *γνώτ' ἀείδω σοί* (*τ ἰν*) *τε καὶ ὅστις*, cui glossa suprascripta *Θεαίῳ*, tum etiam v. 34 pro *νιν* scribendum *τὶν ὁμφαὶ κώμασαν* structura non inusitata. — V. 32. *ἀέθλων*, Boeckh *ἄθλων*. — V. 33. Sch. etiam *ἁδεῖᾳ — τελετᾷ*. — V. 34. *μιν* om .M2, ex interpol. *γὰρ* AP2M1, *νιν* Boeckh, vid. ad v. 31. — V. 36. *ἀγγέων*, coniicio *ἐν ἀγγέων θ' ἕρκεσιν*. — V. 38. *σὺν* Schol. ad v. 91, vulgo deest. — 40. *ξύγγονος* E. Schmid et fort. Ac, vulgo *σύγγονος*. — V. 41. *Προίτου τόδ' ἀν' ἱπποτρόφον ἄστυ θάλησιν* scripsi, vulgo *ἱπποτρόφον ἄστυ τὸ Προί | τοιο θάλησεν*, nisi quod

Digitized by Google

ἄστυ Θάλησαν Κορίνθου τ' ἐν μυχοῖς καὶ Κλεωναιων πρὸς ἀνδρῶν τετράκις·

Ἀντ. γ'.

Σικυωνόθε δ' ἀργυρωθέντες σὺν οἰνηραῖς φιάλαις ἀπέβαν,
ἐκ δὲ Πελλάνας ἐπιεσσάμενοι νῶτον μαλακαῖσι κρόκαις·
ἀλλὰ χαλκὸν μυρίον οὐ δυνατόν
ἐξελέγχειν· μακροτέρας γὰρ ἀριθμῆσαι σχολᾶς·
ὄντε Κλείτωρ καὶ Τεγέα καὶ Ἀχαιῶν ὑψίβατοι πόλιες
καὶ Λύκαιον παρ Διὸς θῆκε δρόμῳ σὺν ποδῶν χειρῶν τε νικᾶσαι σθένει.

Ἐπ. γ'.

Κάστορος δ' ἐλθόντος ἐπὶ ξενίαν παρ Παμφάη
καὶ κασιγνήτου Πολυδεύκεος, οὐ θαῦμα σφίσιν
ἐγγενὲς ἔμμεν ἀεθλητᾶις ἀγαθοῖσιν· ἐπεί
εὐρυχόρου ταμίαι Σπάρτας ἀγώνων
μοῖραν Ἑρμᾷ καὶ σὺν Ἡρακλεῖ διέποντι Θάλειαν,
μάλα μὲν ἀνδρῶν δικαίων περικαδόμενοι. καὶ μὰν θεῶν πιστὸν γένος.

Στρ. δ'.

μεταμειβόμενοι δ' ἐναλλὰξ ἀμέραν τὰν μὲν παρὰ πατρὶ φίλῳ
Διὶ νέμονται, τὰν δ' ὑπὸ κεύθεσι γαίας ἐν γυάλοις Θεράπνας,
πότμον ἀμπιπλάντες ὁμοῖον· ἐπεί
τοῦτον, ἢ πάμπαν θεὸς ἔμμεναι οἰκεῖν τ' οὐρανῷ,
εἶλετ' αἰῶνα φθιμένου Πολυδεύκης Κάστορος ἐν πολέμῳ.
τὸν γὰρ Ἴδας ἀμφὶ βουσίν πως χολωθεὶς ἔτρωσεν χαλκέας λόγχας ἀκμᾷ.

Ἀντ. δ'.

ἀπὸ Ταϋγέτου πεδαυγάζων ἴδεν Λυγκεὺς δρυὸς ἐν στελέχει

M2 νικαφορίαισι γὰρ ὔσσαις. Hermann ἱπποτρόφον ἄστυ τὸ σὸν, Προῖτε, Θάλησεν, Boeckh Προίτοιο τόδ' ἱπποτρόφον ἄστυ Θάλησεν, quibus coniecturis non tollitur vitium, nam non Argos, sed victoriae, quas maiores Theaei, Thrasyclus et Antias Argis pariter atque in Isthmo et Nemeae retulerunt, praedicandae. Cum τόδ' ἀν' casu excidisset, corruptum Θάλησαν necessario in Θάλησεν, et deinde grammaticii traiectione metrum restituere conati sunt. — V. 43. ἀπέβαν M12P2 Schol, ἐπέβαν vulgo. — V. 48. θῆκε Ac, ἔθηκε M2, v. θήκεν. — χειρῶν AP2AcM12, v. χερῶν. — V. 49. ξενίαν AcM12, v. ξεινίαν. — παρ Παμφάη Hermann, v. παρὰ Παμφάῃ. — V. 52. εὐρυχόρου, Sch. εὐρυχώρου. — V. 53. Θάλειαν, Sch. Θαλειᾶν. — V. 55. μὲν παρὰ om. AP2M1, παρὰ om. R. — V. 56. Διὶ, v. Διΐ, Boeckh Δὶ. — τὰν δ', R τὰν, AP2 τὰν θ'. — V. 60. ἀκμᾷ Pauwius, v. αἰχμᾷ. — V. 61. πεδαυγάζων, R πόδ' αὐγάζων, Ac πόδ' αὐγάων.

Digitized by Google

ἡμένους. κείνου γὰρ ἐπιχθονίων πάντων γένετ' ὀξύτατον
ὄμμα. λαιψηροῖς δὲ πόδεσσιν ἄφαρ
ἐξικέσθαν, καὶ μέγα ἔργον ἐμήσαντ' ὠκέως
καὶ πάθον δεινὸν παλάμαις Ἀφαρητίδαι Διός· αὐτίκα γάρ
ἦλθε Λήδας παῖς διώκων· τοὶ δ' ἔναντα στάθεν τύμβῳ
σχεδὸν πατρωΐῳ·

Ἐπ. δ'.

ἔνθεν ἁρπάξαντες ἄγαλμ' Ἴδα, ξεστὸν πέτρον,
ἔμβαλον στέρνῳ Πολυδεύκεος· ἀλλ' οὔ νιν φλάσαν,
οὐδ' ἀνέχασσαν· ἐφορμαθεὶς δ' ἄρ' ἄκοντι θοῷ,
ἦλασε Λυγκέος ἐν πλευραῖσι χαλκόν.
Ζεὺς δ' ἐπ' Ἴδᾳ πυρφόρον πλᾶξε ψολόεντα κεραυνόν·
ἅμα δὲ καίοντ' ἐρῆμοι. χαλεπὰ δ' ἔρις ἀνθρώποις ὁμιλεῖν
κρεσσόνων.

Στρ. ε'.

ταχέως δ' ἐπ' ἀδελφεοῦ βίαν πάλιν χώρησεν ὁ Τυνδαρίδας,
καί μιν οὔπω τεθναότ', ἄσθματι δὲ φρίσσοντα πνοὰς
ἔκιχεν.
θερμὰ τέγγων δάκρυ' ἀνὰ στοναχαῖς
ὄρθιον φώνασε· Πάτερ Κρονίων τίς δὴ λύσις
ἔσσεται πενθέων; καὶ ἐμοὶ θάνατον σὺν τῷδ' ἐπίτειλον,
ἄναξ.
οἴχεται τιμὰ φίλων τατωμένῳ φωτί· παῦροι δ' ἐν πόνῳ
πιστοὶ βροτῶν

Ἀντ. ε'.

καμάτου μεταλαμβάνειν. ὣς ἔννεπε· Ζεὺς δ' ἀντίος ἦλυθέ οἱ,
καὶ τόδ' ἐξαύδασ' ἔπος· Ἐσσί μοι υἱός· τόνδε δ' ἔπειτα
πόσις

V. 62. *ἡμένους* Boeckh, *ἡμένως* ARP2M12, *ἥμενος* Ac, et hoc antiqui grammatici repererunt, at cum non Lynceus quercu tectus fuit, Aristarchus *ἥμενον* coniecit, alii vero *ἡμένους*, ut plane Pindarus cum Cypriis consentiret; Didymus vero contra hos Aristarchi lectionem defendit, idem tamen etiam *ἡμένος* vel *ἡμένως* coniecit. Thiersch *ἡμένω*. — V. 64. *ἔργον ἐμήσαντ'* E. Schmid, cum esset *ἔργου ἐμνήσαντ'*, et *ἔργον* AcP2M12. — V. 69. *ἀνέχασσαν* Wakefield, *ἀνέχασαν* Ac, v. *ἀνέσχασαν*. — V. 72. *ἅμα* E. Schmid, v. *ἁμᾶ*. — *καίοντ'*, Ac *κρέοντ'*, ARP2M12 *κέοντ'*, Boeckh *δ' ἐκαίοντ'*. — *ἐρῆμοι* Ahrens, v. *ἔρημοι*. — V. 74. *φρίσσοντα πνοὰς* E. Schmid, v. *φρίσσοντ' ἀναπνοὰς* (Ac *ἀμπνοὰς*). — *ἔκιχεν* M2, *ἔκιχε* Ac, *κίχε* vulgo. — V. 75. *θερμὰ τέγγων δάκρυ' ἀνὰ στοναχαῖς* scripsi, legebatur *θερμὰ δὲ τέγγων δάκρυα στοναχαῖς*, ubi Schmid *θερμὰ δή*, Herm. *θερμὰ δὲ στέγων*, Schneidewin *θερμὰ δὲ στάζων* coniecit. *ἀνά*, quod ad *φώνασε* pertinet, cum excidisset, postea additum et alieno loco insertum v. 74, *δέ* ut sexcenties in Pindaro ab interpolatore adiectum. — V. 77. *ἐμοὶ* AP2AcM12, v. *μοι*. — V. 79. *ἀντίον*, Ac *ἀντία*. — *ἦλυθέ οἱ* P2M12, v. *ἦλυθεν οἱ*. Hermann *ἦλυθεν ἀντία οἱ*.

Digitized by Google

σπέρμα θνατὸν ματρὶ τεᾷ πελάσαις
στάξεν ἵμερος. ἄλλ' ἄγε τῶνδέ τοι ἔμπαν αἵρεσιν
παρδίδωμι· εἰ μὲν θάνατόν τε φυγὼν καὶ γῆρας ἀπεχθό-
μενον
αὐτὸς Οὔλυμπον θέλεις (ναίειν ἐμοὶ) σύν τ' Ἀθαναίᾳ κελαιν-
εγχεῖ τ' Ἄρει,

Ἐπ. ε'.

ἔστι σοὶ μὲν τῶν λάχος· εἰ δὲ κασιγνήτου πέρι
μάρνασαι, πάντων δὲ νοεῖς ἀποδάσσασθαι ἶσον,
ἥμισυ μέν κε πνέοις γαίας ὑπένερθεν ἐών,
ἥμισυ δ' οὐρανοῦ ἐν χρυσέοις δόμοισιν.
ὣς ἄρ' ἀὐδάσαντος οὐ γνώμᾳ διπλόαν θέτο βουλάν
ἀνὰ δ' ἔλυσεν μὲν ὀφθαλμόν, ἔπειτα δὲ φωνὰν χαλκομίτρα
Κάστορος.

V. 82. στάξεν Pauwius, ἔσταξεν AcM2, v. ἔσταξ'. — ἔμπαν, dubito an producere liceat ultimam syllabam: est enim acolica ratione ex ἐν (i. e. ἐς) et πάν compositum, cum ἔμπας sit ἐν πᾶσι, itaque fort. ἔμπας scribendum, quo alias fere in doricis carminibus utitur Pindarus. — V. 84. Οὔλυμπον, M2 ὄλυμπον. — θέλεις AP2M1, v. ἐθέλεις. Kayser νοεῖς coni. — ναίειν ἐμοὶ quae in codd. desunt, Boeckh addidit, qui ἐθέλεις servavit, Benedictus οἰκεῖν ἐμοὶ, minus recte E. Schmid κατοικῆσαι θέλεις, vid. Sch. αὐτὸς βούλει τὸν οὐρανὸν οἰκεῖν σὺν ἐμοὶ καὶ Ἀθηνᾷ καὶ Ἄρει. — V. 85. μὲν τῶν Hermann, R μὲν τούτων, v. τούτων. — V. 89. ὣς, Ac ὣς δ'. — V. 90. χαλκομίτρα E. Schmid, v. χαλκεομίτρα.

Digitized by Google

NEMEONIKAI IA'.

ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑι ΤΕΝΕΔΙΩι

ΠΡΥΤΑΝΕΙ.

Strophae.

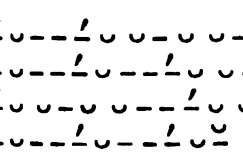

Epodi.

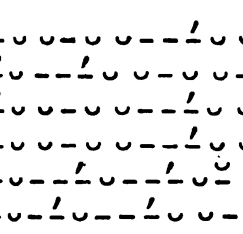

Στρ. α'.

Παῖ Ῥέας, ἅτε πρυτανεῖα λέλογχας, Ἑστία,
Ζηνὸς ὑψίστου κασιγνήτα καὶ ὁμοθρόνου Ἥρας,
εὖ μὲν Ἀρισταγόραν δέξαι τεὸν ἐς θάλαμον,
εὖ δ' ἑταίρους ἀγλαῷ σκάπτῳ πέλας,
οἵ σε γεραίροντες ὀρθὰν φυλάσσοισιν Τένεδον, 5

„Epodi v. 1 neque hiatu neque ancipiti terminatur; interpunctio est ep. α'. et catalexis in syllabam clausulam commodam praebet. V. 4 haud aliter comparatus, si hiatum et ancipitem requiras; clausula tamen pulcherrima est, et interpunctio plenissima ep. α'. γ'." *Boeckh.* Schol. *οὐδὲ ὅλως, φησὶν ὁ Δίδυμος, ἐχρῆν τὴν ᾠδὴν ταύτην εἰς τοὺς ἐπινίκους συνεγῶσθαι· οὐ γὰρ ἱερὸν ἀγῶνα νενίκηκεν ὁ Ἀρισταγόρας, ἀλλὰ περιχώρους· γεγράφθαι δέ φησι τὴν ᾠδὴν εἰς πρυτανεύοντα καὶ τῆς πόλεως προεστῶτα τὸν Ἀριστα-γόραν — συντακτέον οὖν, φησὶν ὁ Δίδυμος, εἰς τὰ Παροίνια, καθὰ καὶ τοῖς περὶ τὸν Φασηλίτην ἀρέσκει.* Voluit igitur Didymus ad *Σκολιά* referre, nisi forte *Παρθένια* scribendum, ut ad tertium librum Partheniorum, qui carmina miscella complectebatur, retulerit.

V. 4. *ἀγλαῷ σκάπτῳ* AP2, v. *ἀγλαῶ σκάπτω.* — *πέλας,* AcVa2 *πύλας.*

Digitized by Google

Ἀντ. α'.

πολλὰ μὲν λοιβαῖσιν ἀγαζόμενοι πρώταν θεῶν,
πολλὰ δὲ κνίσᾳ· λύρα δέ σφι βρέμεται καὶ ἀοιδά·
καὶ ξενίου Διὸς ἀσκεῖται Θέμις ἀενάοις
ἐν τραπέζαις. ἀλλὰ σὺν δόξᾳ τέλος
δυωδεκάμηνον περάσαι σὺν ἀτρώτῳ κραδίᾳ.

Ἐπ. α'.

ἄνδρα δ' ἐγὼ μακαρίζω μὲν πατέρ' Ἀρκεσίλαν,
καὶ τὸ θαητὸν δέμας ἀτρεμίαν τε ξύγγονον.
εἰ δέ τις ὄλβον ἔχων μορφᾷ παραμεύσεται ἄλλων,
ἔν τ' ἀέθλοισιν ἀριστεύων ἐπέδειξεν βίαν,
θνατὰ μεμνάσθω περιστέλλων μέλη,
καὶ τελευτὰν ἁπάντων γᾶν ἐπιεσσόμενος.

Στρ. β'.

ἐν λόγοις δ' ἀστῶν ἀγαθοῖσί μιν αἰνεῖσθαι χρεών,
καὶ μελιγδούποισι δαιδαλθέντα μελιζέμεν ἀοιδαῖς.
ἐκ δὲ περικτιόνων ἓξ καὶ δέκ' Ἀρισταγόραν
ἀγλααὶ νῖκαι πάτραν τ' εὐώνυμον
ἐστεφάνωσαν πάλᾳ καὶ μεγαυχεῖ παγκρατίῳ.

Ἀντ. β'.

ἐλπίδες δ' ὀκνηρότεραι γονέων παιδὸς βίαν
ἔσχον ἐν Πυθῶνι πειρᾶσθαι καὶ Ὀλυμπίᾳ ἀέθλων
ναὶ μὰ γὰρ ὅρκον, ἐμὰν δόξαν παρὰ Κασταλίᾳ
καὶ παρ' εὐδένδρῳ μολὼν ὄχθῳ Κρόνου
κάλλιον ἂν θηριώντων ἐνόστησ' ἀντιπάλων,

Ἐπ. β'.

πενταετηρίδ' ἑορτὰν Ἡρακλέος τέθμιον
κωμάσαις ἀνδησάμενός τε κόμαν ἐν πορφυρέοις
ἔρνεσιν. ἀλλὰ βροτῶν τὸν μὲν κενεόφρονες αὐχαι

V. 7. *κνίσᾳ*, v. *κνίσσᾳ*. — *σφι* Boeckh, *σφιν* Sch., *σφίσι* AcM2, *σφίσιν* P2M1. — V. 8. *ἀενάοις* AcP2M12, v. *ἀεννάοις*. — V. 9. *σὺν δόξᾳ*, Bothe *συνδόξαν*, Boeckh *ἀλλά νιν* (vel *σὺν,*) *δόξᾳ ... περᾶσαι*, Dissen priora servans *περᾶσαί νιν*, et infinitivum etiam paraphrastes, Kayser *περάσαι τ' ἐν ἀ. κ.* Fort. *ἀλλὰ σοὶ δόξαι ... περᾶσαι*. — V. 10. Boeckh *δωδεκάμηνον*. — V. 12. *ἀτρεμίαν*, Schneider *ἀρτεμίαν*, Schol. *Ἀτρεμίαν*, ut nomen sit proprium fratris. — *ξύγγονον* E. Schmid, libri *σύγγονον*. — V. 13. *μορφᾷ*, Boeckh *μορφὰν*. — *παραμεύσεται*, Ac *παραμέψεται*, Va2 *παραμε(ι)ψεται*. — V. 17. *ἀγαθοῖσι*, lemma Schol. *ἀγαθοῖς*. Schol. aliud quid legisse videtur. — *μιν* Mingarelli, v. *μὲν*. — V. 18. Pauwius *μέλιζεν ἀοιδαῖς*, Hermann *μέλειν ἐν ἀοιδαῖς*. — V. 19. *ἓξ καὶ δέκ'* Ac, v. *ἑκκαίδεκα*. — V. 22 et 23. om. M12, v. 23 et *παιδὸς βίαν* A, P2 hic deficit usque ad Isth. III. 36. — V. 23. *ἀέθλων*, Boeckh *ἄθλων*. — V. 26. *ἐνόστησ'*, in Argum. Schol. *ἐνεστήσατ'*. — V. 27. Possis *τέθμιον Ἡρακλέος* suspicari. — V. 28. *κωμάσαις* AcM2, *κώμασ'* ARM1.

Digitized by Google

ἐξ ἀγαθῶν ἔβαλον· τὸν δ' αὖ καταμεμφθέντ' ἄγαν
ἰσχὺν οἰκείων παρέσφαλεν καλῶν
χειρὸς ἕλκων ὀπίσσω θυμὸς ἄτολμος ἐών.

Στρ. γ'.

συμβαλεῖν μὰν εὐμαρὲς ἦν τό τε Πεισάνδρου πάλαι
αἶμ' ἀπὸ Σπάρτας, — Ἀμύκλαθεν γὰρ ἔβα σὺν Ὀρέστᾳ,
Αἰολέων στρατιὰν χαλκεντέα δεῦρ' ἀνάγων, —
καὶ παρ' Ἰσμηνοῦ ῥοᾶν κεκραμένον
ἐκ Μελανίπποιο μάτρωος. ἀρχαῖαι δ' ἀρεταί

Ἀντ. γ'.

ἀμφέροντ' ἀλλασσόμεναι γενεαῖς ἀνδρῶν σθένος·
ἐν σχερῷ δ' οὔτ' ὢν μέλαιναι καρπὸν ἔδωκαν ἄρουραι,
δένδρεά τ' οὐκ ἐθέλει πάσαις ἐτέων περόδοις
ἄνθος εὐῶδες φέρειν πλούτῳ ἴσον,
ἀλλ' ἐν ἀμείβοντι. καὶ θνατὸν οὕτως ἔθνος ἄγει

Ἐπ. γ.

μοῖρα. τὸ δ' ἐκ Διὸς ἀνθρώποις σαφὲς οὐκ ἔπεται
τέκμαρ· ἀλλ' ἔμπαν μεγαλανορίαις ἐμβαίνομεν,
ἔργα τε πολλὰ μενοινῶντες· δέδεται γὰρ ἀναιδεῖ
ἐλπίδι γυῖα· προμαθείας δ' ἀπόκεινται ῥοαί.
κερδέων δὲ χρὴ μέτρον θηρεύμεν·
ἀπροσίκτων δ' ἐρώτων ὀξύτεραι μανίαι.

V. 30. ἔβαλον, Ac ἔλαβον. — V. 33. μὰν Pauwius, v. λίαν. — V. 35. χαλκεντέα E. Schmid, v. χαλκεντέων, Ac χαλκέων τε. cf. Nem. I. 16. — V. 36. ῥοᾶν scripsi, ῥοάν vulgo. — V. 38. ἀμφέροντ', sch. videtur ἀπφέροντ' legisse. — V. 40. περόδοις E. Schmid, quod firmat Eust. Prooem. 12 et Cram. An. Ox. IV. 309, 20., vulgo περιόδοις. — V. 41. πλούτῳ ἴσον om. Ac. Possis καὶ πλούσιον coniicere, ut Sch. καὶ ἐπικερδῆ interpretatur, sed Pindarus potius πλουτώσιον scripsit: ne quis πλουτήσιον requirat, comparo quod Ibycus dixit χαριτώσιος, non χαριτήσιος. — V. 42. ἐν ἀμείβοντι, M12 ἐναμείβοντι. — οὕτως ἔθνος Heyne ex Schol. paraphrasi (τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος), v. οὕτω σθένος. — V. 44. μεγαλανορίαις, fort. μεγαλανορίαις τ'.

Digitized by Google

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Α'.

ΗΡΟΔΟΤΩι ΘΗΒΑΙΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

Epodi.

Μᾶτερ ἐμά, τὸ τεόν, χρύσασπι Θήβα, Στρ. α'.
πρᾶγμα καὶ ἀσχολίας ὑπέρτερον
θήσομαι. μή μοι κραναὰ νεμεσάσαι
Δᾶλος, ἐν ᾇ κέχυμαι.
τί φίλτερον κεδνῶν τοκέων ἀγαθοῖς; 5
εἶξον, ὠ πολλωνιάς· ἀμφοτερᾶν τοι χαρίτων σὺν θεοῖς
ζεύξω τέλος,

καὶ τὸν ἀκειρεκόμαν Φοῖβον χορεύων Ἀντ. α'.
ἐν Κέῳ ἀμφιρύτᾳ σὺν ποντίοις

„Strophae v. 1 et epodi v. 4 hiatu in fine non utuntur, sed interpunctione str. α'. ant. β'. str. γ'. ant. γ'. et ep. α'. γ'. δ'." *Boeckh.*

V. 3. *θήσομαι*, AM2 *θάσσομαι*, M1 *θάσσομαι*. — V. 6. *ἀμφοτερᾶν*, M12 *ἀμφοτέροις*, Schol. *ἀμφοτέρων*. — V. 8. *ἀμφιρύτᾳ* Boeckh, AcMb *ἀμφιῤῥύτᾳ*, Sch. ut vulgo *ἀμφιρύτῳ* vel *ἀμφιῤῥύτῳ*.

Digitized by Google

ἀνδράσιν, καὶ τὰν ἁλιερκέα Ἰσθμοῦ
δειράδ'· ἐπεὶ στεφάνους
ἕξ ὥπασεν Κάδμου στρατῷ ἐξ ἀέθλων,
καλλινίκον πατρίδι κῦδος. ἐν ᾇ καὶ τὸν ἀδείμαντον Ἀλκμήνα
τέκεν
Ἐπ. α'.
παῖδα, Θρασεῖαι τόν ποτε Γηρυόνα φρίξαν κύνες.
ἀλλ' ἐγὼ Ἡροδότῳ τεύχων τὸ μὲν ἅρματι τεθρίππῳ γέρας,
ἄνια τ' ἀλλοτρίαις οὐ χερσὶ νωμάσαντ' ἐθέλω
ἢ Καστορείῳ ἢ Ἰολάου ἐναρμόξαι μιν ὕμνῳ.
κεῖνοι γὰρ ἡρώων διφρηλάται Λακεδαίμονι καὶ Θήβαις
ἐτέκνωθεν κράτιστοι·

ἔν τ' ἀέθλοισι θίγον πλείστων ἀγώνων, Στρ. β'.
καὶ τριπόδεσσιν ἐκόσμησαν δόμον
καὶ λεβήτεσσιν φιάλαισί τε χρυσοῦ,
γευόμενοι στεφάνων
νικαφόρων· λάμπει δὲ σαφὴς ἀρετά
ἔν τε γυμνοῖσι σταδίοις σφίσιν ἔν τ' ἀσπιδοδούποισιν ὁπλίταις δρόμοις·

οἷά τε χερσὶν ἀκοντίζοντες αἰχμαῖς, Ἀντ. β'.
καὶ λιθίνοις ὁπότε δίσκοις ἵεν.
οὐ γὰρ ἦν πεντάθλιον, ἀλλ' ἐφ' ἑκάστῳ
ἔργματι κεῖτο τέλος.
ἰῶν ἀθρόοις ἀνδησάμενοι θαμάκις
ἔρνεσιν χαίτας ῥεέθροισί τε Δίρκας ἔφανεν καὶ παρ' Εὐρώτᾳ πέλας,

V. 9. ἁλιερκέα, Hermann ἁλιερκέος. — V. 11. ὥπασεν Sch., v. ὥπασε. Aristarchei ἐξώπασεν. — V. 16. Schol. fort. ἐφαρμόξαι. — V. 18. Locus vitium contraxit, nam non de victoriis omnino, sed de *curulibus* dicendum erat, reliqua genera deinceps singulatim percensentur, nec ipsum genus dicendi offensione caret. Cum Scholiast. Isth. III. 18 ὡς καὶ στεφάνοισι θίγον ἀντὶ τῶν στεφάνων ex hoc ut videtur loco afferat, possis coniicere: καὶ στεφάνοις θίγον ἱππείων ἀγώνων — γευόμενοι ἀέθλων νικαφόρων. Sed nimia haec audacia. Coniicio: Κεῖνοι γὰρ ἡρώων διφρηλάται Λακεδαίμονι καὶ Θήβαις τεκνωθέντες κράτιστοι, ἐὺτ' ἀέθλοισι θίγον, πλείστων ἀγώνων καὶ τριπόδεσσι κτλ. *Illi cum essent optimi auriga, ubi certamina inierunt, ex plurimis praemia detulerunt, quibus domum ornaverunt.* — V. 21. γευόμενοι, P3M12 σευόμενοι, A σεβόμενοι. — V. 24. Schol. αἰχμὰς legisse ex paraphrasi non satis tuto colligas. — V. 25. ὁπότε, Ammon. p. 41 ποτ' ἀνὰ δίσκοισι, Eustath. Od. 1591, 30 λιθίνοις ὁπόταν δίσκουσι. Boeckh ὁπότ' ἐν, Kayser λιθίνους ὁπότ' αὖ δίσκους. Conieci aliquando λιθίνοισι πέραν. — V. 26. πεντάθλιον Boeckh, legebatur πένταθλον, ed. Morell. πένταθλον ἔτ'. Duriusculum foret πω πεντάεθλ'.

Digitized by Google

Ἐπ. β'.

Ἰφικλέος μὲν παῖς ὁμόδαμος ἐὼν Σπαρτῶν γένει,
Τυνδαρίδας δ' ἐν Ἀχαιοῖς ὑψίπεδον Θεράπνας οἰκέων ἕδος.
χαίρετ'. ἐγὼ δὲ Ποσειδάωνί τ' Ἰσθμῷ τε ζαθέᾳ
Ὀγχηστίαισίν τ' ἀϊόνεσσιν περιστέλλων ἀοιδάν
γαρύσομαι τοῦδ' ἀνδρὸς ἐν τιμαῖσιν ἀγακλέα τὰν Ἀσωποδώρου πατρὸς αἶσαν

Στρ. γ'.

Ὀρχομενοῖό τε πατρῴαν ἄρουραν,
ἃ νιν ἐρειδόμενον ναναγίαις
ἐξ ἀμετρήτας ἁλὸς ἐν κρυοέσσᾳ
δέξατο συντυχίᾳ·
νῦν δ' αὖτις ἀρχαίας ἐπέβασε πότμος
συγγενὴς εὐαμερίας. ὁ πονήσαις δὲ νόῳ καὶ προμάθειαν φέρει.

Ἀντ. γ'.

εἰ δ' ἀρετᾷ κατάκειται πᾶσαν ὀργάν,
ἀμφότερον δαπάναις τε καὶ πόνοις,
χρή νιν εὑρόντεσσιν ἀγάνορα κόμπον
μὴ φθονεραῖσι φέρειν
γνώμαις. ἐπεὶ κούφα δόσις ἀνδρὶ σοφῷ
ἀντὶ μόχθων παντοδαπῶν, ἔπος εἰπόντ' ἀγαθὸν ξυνὸν ὀρθῶσαι καλόν.

Ἐπ. γ'.

μισθὸς γὰρ ἄλλοις ἄλλος ἐφ' ἔργμασιν ἀνθρώποις γλυκύς,
μηλοβότᾳ τ' ἀρότᾳ τ' ὀρνιχολόχῳ τε καὶ ὃν πόντος τρέφει.
γαστρὶ δὲ πᾶς τις ἀμύνων λιμὸν αἰανῆ τέταται·
ὃς δ' ἀμφ' ἀέθλοις ἢ πολεμίζων ἄρηται κῦδος ἀβρόν,
εὐαγορηθεὶς κέρδος ὕψιστον δέκεται, πολιατᾶν καὶ ξένων γλώσσας ἄωτον.

Στρ. δ'.

ἄμμι δ' ἔοικε Κρόνου σεισίχθον' υἱόν
γείτον' ἀμειβομένοις εὐεργέταν

V. 32. *Ποσειδάωνί* τ' scripsi, vulgo τ' deest hiatu parum grato, legitque Schol. *ἐγὼ δὲ τῷ Ποσειδῶνι καὶ τῇ Ἰσθμῷ καὶ τῷ Ὀγχήστῳ.* — V. 40. *πονήσαις*, Ahrens *πονάσαις.* — V. 41. *ἀρετᾷ* Aristarchus et sic M12P3, *ἀρεταὶ* Schol. cum lemm., *ἀρετὰ* AR, *ἀρετὰ κατὰ κεῖται* Heyne. Kayser *ἀρετὰ κατάκειται πᾶσιν ὀργᾶν*, i. e. praemium virtutis omnibus propositum est quod consequi conentur. — V. 43. *νιν*, Schol. *μιν.* — V. 48. *μηλοβότᾳ*, Heyne *μαλοβότᾳ.* — V. 51. *δέκεται* Boeckh, *δέχεται* vulgo. — V. 53. *ἀμειβομένοις*, M1 *ἀμειβόμενος*, A *ἀμειβομένους.* — *εὐεργέταν*, P3 M12 *εὐεργετᾶν.*

Digitized by Google

ἁρμάτων ἱπποδρόμιον κελαδῆσαι,
καὶ σέθεν, Ἀμφιτρύων,
παῖδας προσειπεῖν, τὸν Μινύα τε μυχόν
καὶ τὸ Λάματρος κλυτὸν ἄλσος Ἐλευσῖνα καὶ Εὔβοιαν ἐν γναμπτοῖς δρόμοις·

Πρωτεσίλα, τὸ τεὸν δ' ἀνδρῶν Ἀχαιῶν Ἀντ. δ'.
ἐν Φυλάκᾳ τέμενος συμβάλλομαι.
πάντα δ' ἐξειπεῖν, ὅσ' ἀγώνιος Ἑρμᾶς
Ἡροδότῳ ἔπορεν
ἵπποις, ἀφαιρεῖται βραχὺ μέτρον ἔχων
ὕμνος. ἦ μὰν πολλάκι καὶ τὸ σεσωπαμένον εὐθυμίαν μείζω φέρει.

Ἐπ. δ'.
εἴη μιν εὐφώνων πτερύγεσσιν ἀερθέντ' ἀγλααῖς
Πιερίδων, ἔτι καὶ Πυθῶθεν Ὀλυμπιάδων τ' ἐξαιρέτοις
Ἀλφεοῦ ἔρνεσι φράξαι χεῖρα τιμὰν ἑπταπύλοις
Θήβαισι τεύχοντ'. εἰ δέ τις ἔνδον νέμει πλοῦτον κρυφαῖον,
ἄλλοισι δ' ἐμπίπτων γελᾷ, ψυχὰν Ἀΐδᾳ τελέων οὐ φράζεται δόξας ἄνευθεν.

V. 63. *σεσωπαμένον*, Hermann *σεσιγαμένον*. — V. 65. *Πυθῶθεν* Pauwius, v. *Πυθόθεν*. — V. 68. *ἄλλοισι*, Chrysippus *ἀλαοῖσι*.

Digitized by Google

ΙΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Β'.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

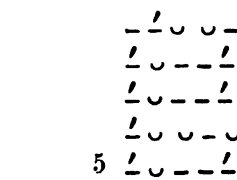

Epodi.

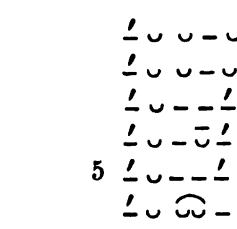

„Hiatus quidem strophae versum tertium a quarto non dirimit, sed succurrit interpunctio str. α'. ant. α'. ant. β'. γ'. cum ancipiti, ut dubitari de fine non possit. Versus secundus autem neque ancipiti neque hiatu terminatur, et infrequens ipsa interpunctio str. α'. γ'. Parum tamen verisimilis videtur coniunctio cum sequenti, quod pulchrius sonant disiuncti. Postremo quartum cum quinto eo concatenaverim aegrius, quo usitatior in fine strophae trimeter trochaicus acatalectus disiunctus est. Non premam ancipitem, neque interpunctionem ant. γ'. exiguam. Epodi versus omnes hiatu finiuntur, excepto quinto, qui neque ancipiti, neque interpunctione exili ep. β'. satis a sexto seiungitur, sed tutius duxi dirimere, ubi poteram, quam continuare. Hoc si feceris, duplici ratione demetiri modulos numerorum poteris, aut

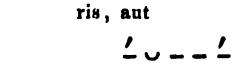

aut

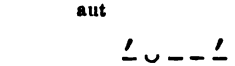

Sed in posteriori paeon quartus trochaicae dipodiae praemissus in hoc quidem metro atque hac versus sede displicet nescio quomodo. Priorem aliis solutae arseos secundae in dipodia trochaica exemplis defendas saepius allatis." *Boeckh.*

Digitized by Google

Στρ. α'.

Οἱ μὲν πάλαι, ὦ Θρασύβουλε, φῶτες, οἳ χρυσαμπύκων
ἐς δίφρον Μοισᾶν ἔβαινον κλυτᾷ φόρμιγγι συναντόμενοι,
ῥίμφα παιδείους ἐτόξευον μελιγάρυας ὕμνους,
ὅστις ἐὼν καλὸς εἶχεν Ἀφροδίτας
εὐθρόνου μνάστειραν ἀδίστην ὀπώραν.

Ἀντ. α'.

α Μοῖσα γὰρ οὐ φιλοκερδής πω τότ' ἦν οὐδ' ἐργάτις·
οὐδ' ἐπέρναντο γλυκεῖαι μελιφθόγγου ποτὶ Τερψιχόρας
ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα μαλθακόφωνοι ἀοιδαί.
νῦν δ' ἐφίητι τὸ τώργείου φυλάξαι
ῥῆμ' ἀλαθείας ** ἄγχιστα βαῖνον,

Ἐπ. α'.

χρήματα χρήματ' ἀνήρ, ὃς φᾶ κτεάνων θαμὰ λειφθεὶς καὶ φίλων.
ἐσσὶ γὰρ ὢν σοφός, οὐκ ἀγνῶτ' ἀείδω
Ἰσθμίαν ἵπποισι νίκαν,
τὰν Ξενοκράτει Ποσειδάων ὀπάσαις,
Δωρίων αὐτῷ στεφάνωμα κόμᾳ
πέμπεν ἀναδεῖσθαι σελίνων,

Στρ. β'.

εὐάρματον ἄνδρα γεραίρων, Ἀκραγαντίνων φάος.
ἐν Κρίσᾳ δ' εὐρυσθενὴς εἶδ' Ἀπόλλων νιν πόρε τ' ἀγλαΐαν·
καὶ τόθι κλεινᾶις τ' Ἐρεχθειδᾶν χαρίτεσσιν ἀραρώς

V. 1. φῶτες, Sch. φύντες. — οἳ Schol. Arist. Pac. 696 (ubi χρυσάμπυκες ἐς δίφρον μοι συνανέβαινον), v. ὅσοι. — V. 6. Schol. Ar. ἃ μοῦσα γὰρ φιλοκερδὴς οὔ πυτ' ἦν. — V. 7. μελιφθόγγου Boeckh, v. μελίφθογγοι, om. Schol. Arist. — V. 8. πρόςωπα, fort. πρόσωπον. — V. 9. τὸ add. Heyne, codd. om. Ego vero conieci: ἐφίητί με τὠλκαίου φυλάξαι id est τὸ Ἀλκαίου ῥῆμα. — V. 10. indicavi lacunam, R ῥῆμα τῆς ἀλ., sed τῆς om. AP3M12. Hermann ἀλαθείας ὁδῶν, possis ἀλαθείας σκοποῦ, ut Nem. IX. 55: ἀκοντίζων σκοποῦ ἄγχιστα Μοισᾶν. Sed fort. scripsit: ῥῆμ' ἀλαθείας ἀνὴρ ἄγχιστα βαῖνον, i. e. nunc Argivi hominis dictum observare me iubet *Alcaeus*, *Pecunia vir*, qui dixit ab amicis et re desertus, ut Pindarus ipsum Alcaei carmen respexerit. — V. 11. θαμὰ Boeckh, v. θ' ἅμα. — V. 12. ἀγνῶτ', schol. dubitant utrum ἀγνῶτα an ἀγνῶτι sit. — V. 13. Ἰσθμίαν, P3M1 Ἰσθμίοις. — V. 15. κόμᾳ Boeckh, κόμα ARP3M12, v. κόμαν. Sed praeterea αὐτῷ displicet, fort. αὖον στεφάνωμα scribendum, quod ne cui frigere videatur, moneo hoc proprium Isthmiae coronae fuisse, vid. Schol. ad h. l. τοῖς οὖν τὰ Ἴσθμια ἀγωνιζομένοις σέλινον ξηρὸν ὁ στέφανος, ὑγρὸν δὲ τοῖς τὰ Νέμεα. Sch. Prooem. Nem. et vit. Pind. p. 5. — V. 16. ἀναδεῖσθαι E. Schmid, ἀνδεῖσθαι libri, quod tuetur Hermann. — V. 18. νιν Boeckh, v. μιν. — V. 19. καὶ τόθι κλεινᾶις τ' Ἐρ. scripsi, addita particula τ' ut et in Pythio et in Attico certamine Nicomacho auriga sit usus, cf. Sch. Pyth. VI. 13: Θρασύβουλε· τοῦτον δὲ ὡς φιλοπάτορα καὶ προεστῶτα τῆς ἱππικῆς ἐπαινεῖ, οὐχ ὡς τινες ἐβουλήθησαν, ἡνίοχον (quod Boeckh quoque statuit), ὁ γὰρ ἡνίοχος Νικόμαχός ἐστιν, ὡς ἐκ τῶν Ἰσθμιονικῶν δῆλός ἐστιν. Vulgata certe, quam Sch. quoque explicat, ferri nequit,

Digitized by Google

ταῖς λιπαραῖς ἐν Ἀθάναις, οὐκ ἐμέμφθη
φυσίδιφρον χεῖρα πλαξίππιοι φωτός,

Ἀντ. β'.

τὰν Νικόμαχος κατὰ καιρὸν νεῖμ' ἁπάσαις ἁνίαις.
ὅντε καὶ κάρυκες ὡρᾶν ἀνέγνων, σπονδοφόροι Κρονίδα
Ζηνὸς Ἀλεῖοι, παθόντες πού τι φιλόξενον ἔργον·
ἀδυπνόῳ τέ νιν ἀσπάζοντο φωνᾷ
χρυσέας ἐν γούνασιν πίτνοντα Νίκας

Ἐπ. β'.

γαῖαν ἀνὰ σφετέραν, τὰν δὴ καλέοισιν Ὀλυμπίου Διός
ἄλσος· ἵν' ἀθανάτοις Αἰνησιδάμου
παῖδες ἐν τιμαῖς ἔμιχθεν.
καὶ γὰρ οὐκ ἀγνῶτες ὑμῖν ἐντὶ δόμοι
οὔτε κώμων, ὦ Θρασύβουλ', ἐρατῶν,
οὔτε μελικόμπων ἀοιδᾶν.

Στρ. γ'.

οὐ γὰρ πάγος, οὐδὲ προσάντης ἁ κέλευθος γίνεται,
εἴ τις εὐδόξων ἐς ἀνδρῶν ἄγοι τιμὰς Ἑλικωνιάδων.
μακρὰ δισκήσαις ἀκοντίσσαιμι τοσοῦθ', ὅσον ὀργάν
Ξεινοκράτης ὑπὲρ ἀνθρώπων γλυκεῖαν
ἔσχεν. αἰδοῖος μὲν ἦν ἀστοῖς ὁμιλεῖν,

Ἀντ. γ'.

ἱπποτροφίας τε νομίζων ἐν Πανελλάνων νόμῳ·
καὶ θεῶν δαῖτας προσέπτυκτο πάσας· οὐδέ ποτε ξενίαν
οὖρος ἐμπνεύσαις ὑπέστειλ' ἱστίον ἀμφὶ τράπεζαν·
ἀλλ' ἐπέρα ποτὶ μὲν Φᾶσιν θερείαις,
ἐν δὲ χειμῶνι πλέων Νείλου πρὸς ἀκτάς.

Ἐπ. γ'.

μή νυν, ὅτι φθονεραὶ θνατῶν φρένας ἀμφικρέμανται ἐλπίδες,
μήτ' ἀρετάν ποτε σιγάτω πατρῴαν,
μηδὲ τούσδ' ὕμνους· ἐπεί τοι
οὐκ ἐλινύσοντας αὐτοὺς εἰργασάμαν.
ταῦτα, Νικάσιππ', ἀπόνειμον, ὅταν
ξεῖνον ἐμὸν ἠθαῖον ἔλθῃς.

neque placet Heynii coniectura πόρε τ' ἀγλαΐαν καὶ τόθι· κλεινᾶις δ' quamquam δ' ut videtur etiam P3. — V. 22. νεῖμ' ἁπάσαις Hermann, νῶμα πάσαις P3, νωμᾶ πάσαις ARM12. — V. 23. ἀνέγνων, Schneidewin sive Ahrens ἀνέγνον. — V. 26. χρυσέας M2, χρυσέοις RM1P3, χρυσέοις τ' A. — πίτνοντα scripsi, πίτνοντο(α) P3M12, vulgo πιτνῶντα. — V. 31. om. M1. — V. 32. Hermann οὐ μελιφθόγγων. — V. 35. ἀκοντίσσαιμι AP3M12, v. ἀκοντίσαιμι. — V. 38. νομίζων, E. Schmid κομίζων. — V. 39. δαῖτας, lemma Sch. διαίτας. — ξενίαν M2 Sch., v. ξενίοις. — V. 42. ἀκτάς R Sch., qui etiam αὐγάς, v. ἀκτάν. — V. 46. εἰργασάμαν Boeckh, v. εἰργασάμην. — V. 47. Hermann ἀπόνειμον ἐμὸν Ξεῖνον εὐτ' ἠθαῖον ἔλθῃς.

Digitized by Google

ΙΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Γ'.

ΜΕΛΙΣΣΩι ΘΗΒΑΙΩι

ΙΠΠΟΙΣ.

Strophae.

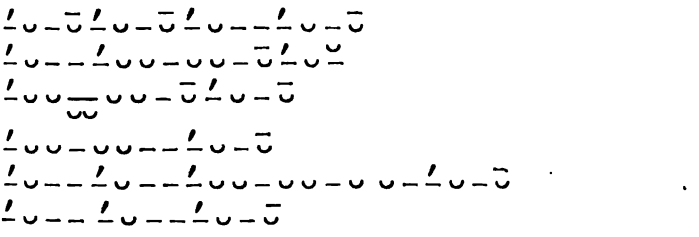

Epodi.

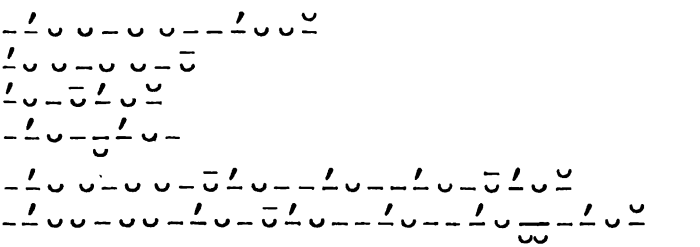

„In huius carminis (III. IV.) divisione nihil quidquam incertum videtur. Primus quidem strophae versus hiatu non terminatur, nec syllaba anceps et interpunctio ant. α'. str. β'. satis certum praebent finis indicium; sed cum sequenti coniungi non potest, quia dipodias trochaicas quinas acatalecticas nusquam poeta consociavit. Interpunctio vero cur non saepius reperiatur, causa haec est, quod in fine stropharum non multum praecedente est frequentissima. Versu quarto syllabae ancipiti succurrit crebra interpunctio str. α'. β'. ant. γ'. str. δ'. ε'. ant. ε'. Epodi versus quartus neque hiatu neque ancipiti dirimitur a sequenti: tamen ibi finiendus videtur, quo quintus sexto sit similior." *Boeckh.* Hermann vero Epod. v. 5 et pariter v. 6 in binos versiculos disposuit.

Carmen hoc tertium a quarto distinctum legitur in omnibus editionibus inde a Romana: errorem admissum esse primus censuit Heyne; Hermann autem et Boeckh duo haec carmina in unum coniunxerunt: ego priorem ordinem revocavi. In AP3M12 coniuncta leguntur, sed ibi etiam carmen II. tertio adhaerescit: nec numeri carminum in ipsa ed. R turbati multum Boeckhii sententiam adiuvant. Ac schol. distinguit, vid. III. 24: *ἐν δὲ τῇ ἑξῆς ᾠδῇ καθόλου τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ Κλεωνυμίδας κέκληκεν*, et rursus v. 29: *ἄμεινον δὲ εἰς τὰ ἐν τῇ ἑξῆς ᾠδῇ λεγόμενα (ἀποβλέπει)· τέσσαρας γάρ φησι κατὰ πόλεμον συγγενεῖς τοῦ Μελίσσου τελευτῆσαι.* Ut coniungantur haec carmina illud maxime videtur suadere, quod iidem in utraque oda sunt numeri, quod alias nusquam fecit Pindarus: attamen minus hoc offendit, sed potius consulto est factum, quoniam in honorem eiusdem victoris haud

Digitized by Google

Στρ.

Εἴ τις ἀνδρῶν εὐτυχήσαις ἢ σὺν εὐδόξοις ἀέθλοις
ἢ σθένει πλούτου κατέχει φρασὶν αἰανῆ κόρον,
ἄξιος εὐλογίαις ἀστῶν μεμῖχθαι.
Ζεῦ, μεγάλαι δ' ἀρεταὶ θνατοῖς ἔπονται
ἐκ σέθεν· ζώει δὲ μάσσων ὄλβος ὀπιζομένων, πλαγίαις δὲ φρένεσσιν
οὐχ ὁμῶς πάντα χρόνον θάλλων ὁμιλεῖ.

Ἀντ.

εὐκλέων δ' ἔργων ἄποινα χρὴ μὲν ὑμνῆσαι τὸν ἑσλόν,
χρὴ δὲ κωμάζοντ' ἀγαναῖς χαρίτεσσιν βαστάσαι.
ἔστι δὲ καὶ διδύμων ἀέθλων Μελίσσῳ
μοῖρα πρὸς εὐφροσύναν τρέψαι γλυκεῖαν
ἦτορ, ἐν βάσσαισιν Ἰσθμιοῦ δεξαμένῳ στεφάνους, τὰ δὲ κοίλᾳ λέοντος
ἐν βαθυστέρνῳ νάπᾳ κάρυξε Θήβαν

Ἐπ.

ἱπποδρομίᾳ κρατέων. ἀνδρῶν δ' ἀρετάν
σύμφυτον οὐ κατελέγχει.
ἴστε μὰν Κλεωνίμου
δόξαν παλαιὰν ἅρμασιν·
καὶ ματρόθε Λαβδακίδαισιν σύννομοι πλούτου διέστειχον τετραορίαν πόνοις.
αἰὼν δὲ κυλινδομέναις ἁμέραις ἄλλ' ἄλλοτ' ἐξάλλαξεν.
ἄτρωτοί γε μὰν παῖδες θεῶν.

dubie brevi intervallo et maius et minus carmen compositum est, ut nequa quam ingenii inopia exprobranda sit poetae. Contra si coniunxeris haec carmina in unum, multae gravesque oriuntur difficultates, quas animadvertit etiam Hermann, sed frustra defendere conatur. Ceterum carmen III. est post c. IV. compositum, nec debebat inter Isthmia referri, sed ad *Nemeaeas* odas pertinet: versatur enim in celebranda curuli victoria, quam Melissus Nemeae post Isthmiam pancratii victoriam reportavit (v. 11—13), hinc recte se habet in titulo *ἵπποις*, quod Boeckh in *παγκρατίῳ* mutavit, at in titulo carm. IV. *παγκρατίῳ* addendum, vid. v. 43.

V. 1. *εὐτυχήσαις* libri omnes et sch. — V. 2. *φρασὶν* libri, Heyne *φρεσὶν*. — V. 7. post *ἄποινα* distinguebatur, correxit Bothe. — *ὑμνῆσαι* Heyne, *ὑμνᾶσαι* libri. — V. 8. *χαρίτεσσιν* Schmid, libri *χαρίτεσσι*. — V. 9. *ἀέθλων*, Boeckh *ἄθλων*. — V. 12. *βαθυστέρνῳ* scripsi, et sic schol., vulgo *βαθυστέρνων*. Deinde sch. distinguit *νάπᾳ· κάρυξε κτλ.* — V. 17. *Λαβδακίδαισιν* Boeckh, v. *Λαβδακίδαισι*. — *σύννομοι*, lemma sch. *σύννομος*. — *διέστειχον* Hermann, v. *διέστιχον*. — V. 18. *κυλινδομέναις*, sch. fort. *κυλινδόμενος*, sed vid. sch. ad IV. 8.

Digitized by Google

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Δ' (Γ').

ΜΕΛΙΣΣΩι ΘΗΒΑΙΩι

(ΠΑΓΚΡΑΤΙΩι.)

Ἔστι μοι θεῶν ἕκατι μυρία παντᾶ κέλευθος· Στρ. α'.
ὦ Μέλισσ', εὐμαχανίαν γὰρ ἔφανας Ἰσθμίοις
ὑμετέρας ἀρετὰς ὕμνῳ διώκειν·
αἶσι Κλεωνυμίδαι θάλλοντες αἰεί
σὺν θεῷ θνατὸν διέρχονται βιότου τέλος. ἄλλοτε δ' ἀλ-
λοῖος οὖρος
πάντας ἀνθρώπους ἐπαΐσσων ἐλαύνει.

Ἀντ. α'.
τοὶ μὲν ὧν Θήβαισι τιμάεντες ἀρχᾶθεν λέγονται
πρόξενοί τ' ἀμφικτιόνων κελαδεννᾶς τ' ὀρφανοί
ὕβριος· ὅσσα δ' ἐπ' ἀνθρώπους ἄηται
μαρτύρια φθιμένων ζωῶν τε φωτῶν
ἁπλέτου δόξας, ἐπέψαυσαν κατὰ πᾶν τέλος· ἀνορέαις δ'
ἐσχάταισιν
οἴκοθεν στάλαισιν ἅπτονθ' Ἡρακλείαις.

Ἐπ. α'.
καὶ μηκέτι μακροτέραν σπεύδειν ἀρετάν.
ἱπποτρόφοι τ' ἐγένοντο,
χαλκέῳ τ' Ἄρει ἄδον.
ἀλλ' ἁμέρᾳ γὰρ ἐν μιᾷ
τραχεῖα νιφὰς πολέμοιο τεσσάρων ἀνδρῶν ἐρήμωσεν μά-
καιραν ἑστίαν·
νῦν δ' αὖ μετὰ χειμέριον ποικίλων μηνῶν ζόφον χθὼν
ὥτε φοινικέοισιν ἄνθησεν ῥόδοις

.V. 1. Hermann coni. ἔστι τοί μοι μυρία παντᾶ κέλευθος θεῶν ἕκατι. — V. 2. εὐμαχανίαν, Sch. fort. εὐμαχανίας. — ἔφανας, RP3M12 ἔφανες. — Ἰσθμίοις ὑμετέρας R et sic schol. legit, om. haec verba P3M12, quam lacunam deinde explent ἀρετὰς εὐφροσύναισι κλυταῖς ὕμνων διώκειν et sic A. — V. 5. βιότου Schneidewin et Donaldson, vulgo τὸ βίου, sed τὸ om. AP3M12. — V. 7. Θήβαισι, A Θήβησι. — V. 11. ἀνορέαις Sch. P3M2, ἀνορέας ARM1. — V. 15. τ' R (Sch.), om. AP3M12. — ἄδον, AR ἄδον, P3 ἄδων. — V. 18. μετὰ χειμέριον ποικίλων om. M2, pro ποικίλων Hermann ποικίλον, Kayser φοινίων. — ὥτε P3, ὥτε·AM12, ἅτε R et vulgo. — φοινικέοισιν P3M12, vulgo φοινικίοισιν. — ἄνθησεν Pauwius, ἄνθησαν ed. Cratandri, et sic fort. Chrysippus legit, Hermann ἔστηκεν, libri ἄνθος. Conieci ἀνθάλλει vel ἀνθαλεῖ.

Digitized by Google

Στρ. β'.

δαιμόνων βουλαῖς. ὁ κινητὴρ δὲ γᾶς Ὀγχηστὸν οἰκέων
καὶ γέφυραν ποντιάδα πρὸ Κορίνθου τειχέων, 35
τόνδε πορὼν γενεᾷ θαυμαστὸν ὕμνον
ἐκ λεχέων ἀνάγει φάμαν παλαιάν
εὐκλέων ἔργων· ἐν ὕπνῳ γὰρ πέσεν· ἀλλ' ἀνεγειρομένα
χρῶτα λάμπει, 40
Ἀωσφόρος θαητὸς ὡς ἄστροις ἐν ἄλλοις·

Ἀντ. β'.

ἅ τε κὴν γουνοῖς Ἀθανᾶν ἅρμα καρύξαισα νικᾶν
ἔν τ' Ἀδραστείοις ἀέθλοις Σικυῶνος ὤπασεν 45
τοιάδε τῶν τότ' ἐόντων φύλλ' ἀοιδᾶν.
οὐδὲ παναγυρίων ξυνᾶν ἀπεῖχον
καμπύλον δίφρον, Πανελλάνεσσι δ' ἐριζόμενοι δαπάνᾳ
χαῖρον ἵππων, 50
τῶν ἀπειράτων γὰρ ἄγνωστοι σιωπαί.

Ἐπ. β'.

ἔστιν δ' ἀφάνεια τύχας καὶ μαρναμένων,
πρὶν τέλος ἄκρον ἱκέσθαι.
τῶν τε γὰρ καὶ τῶν διδοῖ· 55
καὶ κρέσσον' ἀνδρῶν χειρόνων
ἔσφαλε τέχνα καταμάρψαισ'. ἵστε μὰν Αἴαντος ἀλκὰν
φοίνιον, τὰν ὀψίᾳ
ἐν νυκτὶ ταμὼν περὶ ᾧ φασγάνῳ, μομφὰν ἔχει παίδεσσιν
Ἑλλάνων, ὅσοι Τρῴανδ' ἔβαν. 60

Στρ. β'.

ἀλλ' Ὅμηρός τοι τετίμακεν δι' ἀνθρώπων, ὃς αὐτοῦ
πᾶσαν ὀρθώσαις ἀρετὰν κατὰ ῥάβδον ἔφρασεν 65
θεσπεσίων ἐπέων λοιποῖς ἀθύρειν.
τοῦτο γὰρ ἀθάνατον φωνᾶεν ἕρπει,
εἴ τις εὖ εἴπῃ τι· καὶ πάγκαρπον ἐπὶ χθόνα καὶ διὰ πόν-
τον βέβακεν 70
ἐργμάτων ἀκτὶς καλῶν ἄσβεστος αἰεί.

V. 24. Ἀωσφόρος, M12 (Sch.) Ἑωσφόρος. — ὣς P23, v. ὡς. — V. 25. κὴν doricam crasin praebent P3M2, κὴν M1, κ' ἦν AP2, κεἶν R, v. κ' εἶν. Boeckh κἂν, in proecdosi conieci καί. — καρύξαισα, A(P2) καρύξασα. — V. 26. ὤπασεν P23, v. ὤπασε. — V. 27. ἀοιδᾶν, schol. fort. ἀοιδῶν. — V. 28. ξυνᾶν, lemma schol. ξυνῶν. — V. 33. τῶν τε γὰρ καὶ τῶν διδοῖ P23 Sch., τῶν τε γὰρ καὶ τῶν διδοῖ τέλος AM2, τῶν τε γὰρ διδοῖ τέλος RM1, unde vulgo τῶνδε γὰρ διδοῖ τέλος. — V. 35. ἔσφαλε M12, vulgo ἔσφαλλε. — καταμάρψαισ' libri, sed sch. legit τέχνα καταμάρψαι. — μὰν, M12 καὶ. — ὀψίᾳ, M1 ὀψίαν. — V. 36. Τρῴανδ' Boeckh, libri Τρωάνδ'. — V. 40. ἕρπει, post hoc verbum plene interpungebatur, rectius schol.

Digitized by Google

Ἀντ. ε'.

προφρόνων Μοισᾶν τύχοιμεν, κεῖνον ἄψαι πυρσὸν ὕμνων
καὶ Μελίσσῳ, παγκρατίου στεφάνωμι' ἐπάξιον,
ἔρνεϊ Τελεσιάδα. τόλμᾳ γὰρ εἰκώς
θυμὸν ἐριβρεμετᾶν θηρῶν λεόντων
(65) ἐν πόνῳ· μῖτιν δ' ἀλώπηξ, αἰετοῦ ἅτ' ἀναπιταμένα
ῥόμβον ἴσχει.
χρὴ δὲ πᾶν ἔρδοντ' ἀμαυρῶσαι τὸν ἐχθρόν.

οὐ γὰρ φύσιν Ὠαριωνείαν ἔλαχεν· Ἐπ. ε'.
ἀλλ' ὀνοτὸς μὲν ἰδέσθαι,
συμπεσεῖν δ' ἀκμᾷ βαρύς.
(70) καίτοι πότ' Ἀνταίου δόμους
Θηβᾶν ἄπο Καδμεΐᾶν μορφὰν βραχύς, ψυχὰν δ' ἄκαμπτος, προσπαλαίσων ἦλθ' ἀνήρ
τὰν πυροφόρον Λιβύαν, κρανίοις ὄφρα ξένων ναὸν Ποσειδάωνος ἐρέφοντα σχέθοι,

Στρ. ζ'.

υἱὸς Ἀλκμήνας· ὃς Οὐλυμπόνδ' ἔβα, γαίας τε πάσας
καὶ βαθυκρίμνου πολιᾶς ἁλὸς ἐξειρὼν θέναρ,
(75) ναυτιλίαισί τε πορθμὸν ἀμερώσαις.
νῦν δὲ παρ' Αἰγιόχῳ κάλλιστον ὄλβον
ἀμφέπων ναίει, τετίμηταί τε πρὸς ἀθανάτων φίλος,
Ἥβαν τ' ὀπυίει,
χρυσέων οἴκων ἄναξ καὶ γαμβρὸς Ἥρας.

V. 44. Schol. videtur legisse καὶ Μελίσσου παγκρατίῳ, alii Μελίσσῳ, παγκρατίου στεφάνων ἐπαξίῳ. Alii vero ἔρνεϊ· Τελεσιάδα τολμᾷ γὰρ εἰκώς κτλ. distinxerunt, (et sic paraphrastes), qui fortasse tunc priora ita conformabant καὶ Μελίσσῳ, παγκρατίου στεφάνωμ' ἐπάξιον ἔρνεϊ, i. e. hymnum, qui est στεφάνωμα ἐπάξιον τῷ ἔρνεϊ (στεφάνῳ) παγκρατίου. — V. 45. εἰκώς, R εἰκών, Meineke εἶκον, Rauchenstein τόλμᾳ (vel τόλμαν) γὰρ οἷος θυμός. — V. 46. θηρῶν, libri θηρᾶν, Sch. non θηρᾷ, ut homines docti putant, sed ipsum illud θηρῶν legunt, hoc aliis est participium verbi pro tertia persona θηρᾷ dictum, aliis genitivus qui significet id quod ἐν θηρσίν, aliis appositio ad λεόντων (λέοντι θηρεύοντι). Dictum est θηρ λέων ut ap. Eurip. Herc. F. 463 στολήν τε θηρὸς ἀμφέβαλλε σῷ κάρᾳ λέοντος. Epimenides ap. Aelian. Hist. An. XII. 7 θῆρα λέοντα. Ceterum Thiersch τολμᾷ γὰρ εἰδὼς θυμὸν ἐριβρεμετᾶν θῆρα λεόντων vel τολμᾶν γὰρ εἰδὼς ... θηρᾷ coniecit, et θηρᾷ etiam Hermann, Boeckh, Dissen alii probaverunt. Kayser τόλμαν ὁμοῖος θυμῷ ἐριβ. θηρῶν ἰμάντος ἐν πόνῳ coll. Nem. VI. 36. — V. 48. ἔρδοντ' ἀμαυρῶσαι etiam Plut. de poet. aud. c. 4. ἔρδοντα μαυρῶσαι Boeckh. — V. 51. ἀκμᾷ Pauwius, v. αἰχμᾷ. — V. 53. Καδμεΐᾶν P3, Καδμειᾶν AR, Καδμηΐᾶν vulgo. — μορφᾶν, M1 μορφῆς. Hermann Θηβᾶν ἄπο μάκει μορφᾶς | μὲν βραχὺς κτλ. — V. 54. Hermann coni. ναὸν Ποσειδᾶνός σφ' ἐρέπτοντα σχέθοι. — V. 57. πορθμὸν, Hecker πόντον. — V. 58. Αἰγιόχῳ, M12 Αἰγιόχῳ Διΐ.

Digitized by Google

Ἀντ. ζ'.

τῷ μὲν Ἀλεκτρᾶν ὕπερθεν δαῖτα πορσύνοντες ἀστοί
(80) καὶ νεόδμιατα στεφανώματα βωμιῶν ἄϊξομεν
ἔμπυρα χαλκοαρᾶν ὀκτὼ θανόντων,
τοὺς Μεγάρα τέκε οἱ Κρειοντὶς υἱούς·
τοῖσιν ἐν δυσμαῖσιν αὐγᾶν φλὸξ ἀνατελλομένα συνεχὲς παννιχίζει,
αἰθέρα κνισᾶντι λακτίζοισα καπνῷ,

(85) καὶ δεύτερον ἅμαρ ἐτείων τέρμ' ἀέθλων Ἐπ. ζ'.
γίνεται, ἰσχύος ἔργον.
ἔνθα λευκωθεὶς κάρα
μύρτοις ὅδ' ἀνὴρ διπλόαν
νίκαν ἀνεφάνατο παίδων τε τρίταν πρόσθεν, κυβερνατῆρος οἰακοστρόφου
(90) γνώμᾳ πεπιθὼν πολυβούλῳ. σὺν Ὀρσέᾳ δέ νιν κωμάξομαι τερπνὰν ἐπιστάζων χάριν.

V. 64. τέκε οἱ A, οἱ τέκε RM12P23, vulgo τέκεν οἱ. — Κρειοντὶς Schmid, libri Κρεοντὶς. — V. 66. αἰθέρα, Plut. de primo frig. 10 ἀέρα. — κνισᾶντι, Hermann κνισσᾶντι. — λακτίζοισα, Hecker πλακτίζοισα. — V. 67. τέρμ', om. lemma schol. — V. 68. γίνεται, legebatur γίγνεται. — V. 69. λευκωθεὶς, Hecker λευκανθής. — V. 71. παίδων τε τρίταν Herm. olim corr., vulgo et lemma sch. παίδων τὴν τρίταν, M12 παίδων τρίταν. Nunc Hermann καὶ τρίταν et sic fort. unus schol., non recte. — V. 72. πολυβούλῳ Hermann, v. πολυβούλω. Schol. videtur iunxisse πολυβούλῳ σὺν Ὀρσέᾳ δέ. Nunc Hermann γνώμᾳ πίσυνος· πολύβουλ' Ὀρσέα, σὺν σοὶ δέ νιν. — κωμάξομαι Hermann ex sch., vulgo κωμάζομαι. — ἐπιστάζων AP23 Sch., ἐπιστοχάζων M12, ἀποστάζων R.

Digitized by Google

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Ε'. [Δ'.]

ΦΥΛΑΚΙΔΑι ΑΙΓΙΝΗΤΗι

ΠΑΓΚΡΑΤΙΩι.

Strophae.

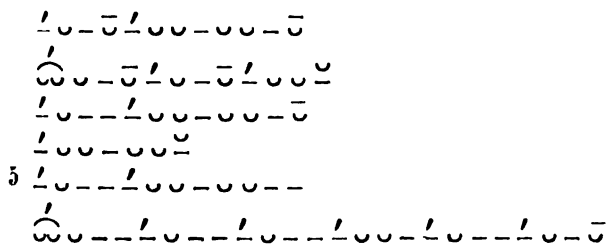

Epodus.

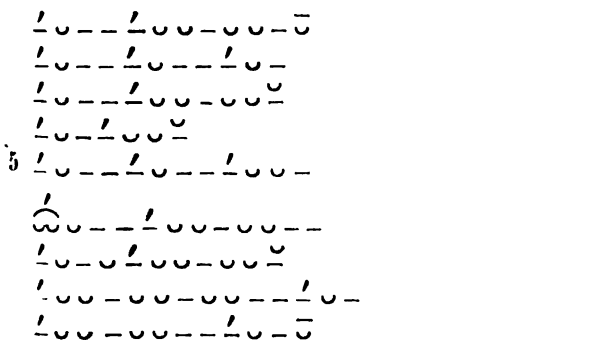

Μᾶτερ Ἀελίου πολυώνυμε Θεία, Στρ. α'.
σέο γ' ἕκατι καὶ μεγασθενῆ νόμισαν
χρυσὸν ἄνθρωποι περιώσιον ἄλλων·
καὶ γὰρ ἐριζόμεναι
νᾶες ἐν πόντῳ καὶ ὑφ' ὁρμασιν ἵπποι 5
διὰ τεάν, ὦ νασσα, τιμὰν ὠκυδινάτοις ἐν ἁμίλλαισι θαυμασταὶ πέλονται·

„Strophae v. 3 hiatu non terminatur, sed ancipiti et interpunctione str. α'. γ'. ant. γ'. At v. 5—7 neque hiatu neque ancipiti utuntur, et consociari facile possunt, suadente adeo apostropho str. β'. 6, et rara admodum interpunctione. V. 5 interpunctione finitur ep. α'. β'. et v. 6 eadem ep. α'. β'. coniungi tamen tum inter se tum cum sequenti possunt." *Boeckh.* Idem postea str. v. 6 et 7 recte in unum innxit, et fortasse etiam v. 3 et 4 melius copulantur. Ep. v. 4 satis incertus est.

V. 1. *Ἀελίου* Sch. bis, Boeckh *Ἀλίου*. — V. 2. *σέο γ'*, lemma sch. *σοῦ γ'*. Pindarus fort. *σέο Ἕκατι* scripserat. — V. 5. *ὑφ' ἅρμασιν* restitui ex sch., vulgo *ἐν ἅρμασιν*.

Digitized by Google

ἔν τ' ἀγωνίοις ἀέθλοισι ποθεινόν Ἀντ. α'.
κλέος ἔπραξεν, ὄντιν' ἀθρόοι στέφανοι
χερσὶ νικάσαντ' ἀνέδησαν ἔθειραν
ἢ ταχυτᾶτι ποδῶν.
κρίνεται δ' ἀλκὰ διὰ δαίμονας ἀνδρῶν.
δύο δέ τοι ζωᾶς ἄωτον μοῦνα ποιμαίνοντι τὸν ἄλπνιστον
εὐανθεῖ σὺν ὄλβῳ,

εἴ τις εὖ πάσχων λόγον ἐσλὸν ἀκούσῃ. Ἐπ. α'.
μὴ μάτευε Ζεὺς γενέσθαι· πάντ' ἔχεις,
εἴ σε τούτων μοῖρ' ἐφίκοιτο καλῶν.
θνατὰ θνατοῖσι πρέπει.
τὶν δ' ἐν Ἰσθμῷ διπλόα θάλλοισ' ἀρετά,
Φυλακίδα, κεῖται, Νεμέᾳ δὲ καὶ ἀμφοῖν,
Πυθέᾳ τε παγκρατίου. τὸ δ' ἐμόν
οὐκ ἄτερ Αἰακιδᾶν κέαρ ἔμπων γεύεται·
σὺν Χάρισιν δ' ἔμολον Λάμπωνος υἱοῖς

τάνδ' ἐς εὔνομον πόλιν. εἰ δὲ τέτραπται Στρ. β'.
θεοδότων ἔργων κέλευθον ἀν καθαράν,
μὴ φθόνει κόμπον τὸν ἑοικότ' ἀοιδᾷ
κιρνάμεν ἀντὶ πόνων.
καὶ γὰρ ἡρώων ἀγαθοὶ πολεμισταί
λόγον ἐκέρδαναν, κλέονται δ' ἔν τε φορμίγγεσσιν ἐν αὐλῶν
τε παμφώνοις ὁμοκλαῖς

μυρίον χρόνον· μελέταν δὲ σοφισταῖς Ἀντ. β'.
Διὸς ἔκατι πρόσβαλον σεβιζόμενοι.
ἐν μὲν Αἰτωλῶν θυσίαισι φαεννᾶς
Οἰνεΐδαι κρατεροί,
ἐν δὲ Θήβαις ἱπποσόαις Ἰόλαος

V. 8. *ἔπραξεν*, schol. ad v. 2 cum *ἐσχήκασιν* interpretatur, videtur *ἔπραξαν* legisse, fort. recte, quamquam sch. v. 9 *ἔπραξεν* tuetur male ille quidem haec interpretatus. — V. 11. *δαίμονας*, R *δαίμονα*, Heyne *δαίμονος*. — V. 12. *δύο*, lemma sch. *δύω*. — *ἄλπνιστον*, sch. etiam *ἀνέλπιστον*, et sic paraphrastes. Pravam hanc lectionem prave interpretantur Gramm. Bekk. An. I. 597, 15 (Apost. II. 91. Arsen. 56.) *Ἀνέλπιστον βίον τὸν κάλλιστον εἰρήκασιν Ἀττικοί, ἐν ᾧ οὐκ εἰς ἐλπίδας ἐπτόηνται, ἀλλὰ πάρεστιν ἤδη τὰ ἀγαθά. οὕτω Πίνδαρος.* — V. 13. *πάσχων*, Scholiast. v. 18 *πάσχοι*. — *λόγον ἐσλὸν*, Hecker *λόγῳ ἐσλὸς* coni. — *ἀκούσῃ* AP23M12, *ἀκούῃ* R. — V. 16. *θνατοῖσι*, Hermann, ut epitriti restituantur, *θνατοῖσιν*. — V. 21. *ἔμολον*, schol. legit *ἔμολον καί*. — V. 23. Hermann transponenda censet *θεοδότων κέλευθον ἔργων*. — V. 24. *ἀοιδᾷ*, fort. *ἀοιδᾶς* vel *ἀοιδᾶν*. — V. 27. *ἐκέρδαναν* Scholiasta M2, vulgo *ἐκέρδανον*. — *αὐλῶν*, Sch. *αὐλῷ*. — V. 29. *σεβιζόμενοι*, distinxi plene, cum vulgo nulla sit interpunctio.

Digitized by Google

γέρας ἔχει, Περσεὺς δ' ἐν Ἄργει, Κάστορος δ' αἰχμὰ Πολυδεύκεός τ' ἐπ' Εὐρώτα ῥεέθροις.

ἀλλ' ἐν Οἰνώνᾳ μεγαλήτορες ὀργαί Ἐπ. β'.
Αἰακοῦ παίδων τε· τοὶ καὶ σὺν μάχαις
δὶς πόλιν Τρώων πράθον, ἑσπόμενοι
Ἡρακλῆϊ πρότερον,
καὶ σὺν Ἀτρείδαις. ἔλα νῦν μοι πεδόθεν·
λέγε, τίνες Κύκνον, τίνες Ἕκτορα πέφνον,
καὶ στράταρχον Αἰθιόπων ἄφορβον
Μέμνονα χαλκοάραν· τίς ἄρ' ἐσλὸν Τήλεφον
τρῶσεν ἐῷ δορὶ Καΐκου παρ' ὄχθαις;

ἰοῖσιν Αἴγιναν προφέρει στόμα πάτραν Στρ. γ'.
διαπρεπέα νᾶσον· τετείχισται δὲ πάλαι
πύργος ὑψηλαῖς ἀρεταῖς ἀναβαίνειν.
πολλὰ μὲν ἀρτιεπής
γλῶσσά μοι τοξεύματ' ἔχει περὶ κείνων
κελαρύσαι· καὶ νῦν ἐν Ἄρει μαρτυρήσαι κεν πόλις Αἴαντος
ὀρθωθεῖσα ναύταις

ἐν πολυφθόρῳ Σαλαμὶς Διὸς ὄμβρῳ Ἀντ. γ'.
ἀναρίθμων ἀνδρῶν χαλαζάεντι φόνῳ.
ἀλλ' ὅμως καύχημα κατάβρεχε σιγᾷ·
Ζεὺς τά τε καὶ τὰ νέμει,
Ζεὺς ὁ πάντων κύριος. ἐν δ' ἐρατεινῷ

V. 33. *Πολυδεύκεος*, Pauwius *Πολυδεύκευς*. — V. 35. *Αἰακοῦ παίδων τε*, paraphr. legit *Αἰακοῦ παίδων*. — V. 36. *πράθον, ἑσπόμενοι*, in proecdosi *ἔπραθον σπόμενοι* scripsi. — V. 37. *πρότερον*, Hermann *πρῶτα μέν*, poterat lenius *τε πρότερον*. — V. 41. *χαλκοάραν*, fort. scripsit poeta *χαλκοαρῆν*. — V. 42. *τρῶσεν ἐῷ δορὶ Καΐκου παρ' ὄχθαις*, libri non variant, nisi quod P2 *δουρί*, vulgatam lectionem, in qua *Καΐκου* producta prima syllaba offendit, tuetur Tzetz. Lyc. 250, sed idem in Cram. An. Ox. III. 379 *τρῶσαι δορὶ Καΐκου*, et in schol. Antehom. p. 20, *ἐῷ δορὶ Καΐκου*, et sp. Matranga An. 606 *τρῶσι δορὶ Καΐκου*. Hermann *ᾧ δορὶ τρῶσε παρ' ὀχθαισιν Καΐκου* vel *τρῶσεν ἐῷ δορὶ Μυσίαις παρ' ὄχθαις*. Pindarus scripsisse videtur *Γᾧ δορὶ τρῶσε Καϊκείοις παρ' ὄχθαις*. — *παρ'* Tzetz. tertio loco *πρὸς*. — *ὄχθαις*, sch. *ὄχθας*. — V. 43. Hermann transponit *στόμα νᾶσον Διαπρεπέα πάτραν*. — V. 45. *ὑψηλαῖς*, Schol. *ὑψηλὸς* legisse videtur. — V. 48. *κελαρύσαι* scripsi, libri *κελαδεῖν*, Boeckh *κελαδέειν*. — *καὶ νῦν ἐν* om. P2, *ἐν* om. M1. — *Ἄρει*, lemma schol. *Ἀρεῖ*. — V. 49. *πολυφθόρῳ*, P3 *πολυφόρῳ*. — V. 50. *ἀναρίθμων*, Hermann olim *συναριθμων*, nunc *ἰσαριθμ' ἀνέρων*, et *ἰσαρίθμων* videtur paraphrastes legisse, iungens *ἐν πολυφθόρῳ φόνῳ ἀνδρῶν ἰσαρίθμων χαλ. Διὸς ὄμβρῳ*. — V. 51. *κατάβρεχε*, AM2 *κατέβρεχε*, unde Schneidewin *κατάβραχε*. — V. 52. *τά τε καὶ τά* Boeckh, vulgo *τάδε καὶ τά*, A *τάδε καὶ τάδε*.

Digitized by Google

μέλιτι καὶ τοιαίδε τιμαὶ καλλίνικον χάρμ' ἀγαπάζοντι.
μαρνάσθω τις ἔρδων

ἀμφ' ἀέθλοισιν γενεὰν Κλεονίκου Ἐπ. γ'.
ἐκμαθών· οὗτοι τετύφλωται μακρός
μόχθος ἀνδρῶν· οὐδ' ὁπόσαι δαπάναι
ἐλπίδων, ἔκνισ' ὅπιν.
αἰνέω καὶ Πυθέαν ἐν γειοδάμαις
Φυλακίδᾳ πλαγᾶν δρόμιον εὐθυπορῆσαι
χερσὶ δεξιὸν νόῳ ἀντίπαλον.
λάμβανέ οἱ στέφανον, φέρε δ' εὔμαλλον μίτραν,
καὶ πτερόεντα νέον σύμπεμψον ὕμνον.

V. 54. τοιαίδε τιμαὶ, sch. etiam τοιᾷδε τιμᾷ legunt, fort. rectius. — V. 58. ἔκνισ' ὅπιν, A ἔκνιζ' ὅπιν, R ἔκνιξ' ὅπιν et ἔκνιξ' Hermann probat. Aristarchus ἔκνισ'(α) ὀπί, interpretatus *non laesi carmine, sed celebravi;* alius gramm. ἔκνιξ'(ε) ὅπιν i. e. schemate Pindarico pro ἔκνιξαν. Tentari possunt plura. — V. 60. Φυλακίδα, P3 Φυλακίδα (supra ου), M2 Φιλακίδαν. — εὐθυπορῆσαι, R εὐθυποριῆσαι. — V. 61. χερσὶ δεξιὸν νόῳ ἀντ., vulgo interpungunt χερσὶ δεξιόν, νόῳ ἀντ., Boeckh et Hermann χερσί, δεξιὸν νόῳ ἀντ. Fortasse: χερσὶ δεξιόν τε νόῳ ἀντίπαλον. — V. 63. νέον, M2 νόον, AR (in m.) M1P23 νόῳ.

Digitized by Google

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ ϛ'. [Ε'.]

ΦΥΛΑΚΙΔΑι ΑΙΓΙΝΗΤΗι

[ΗΑΓΚΡΑΤΙΩι.]

Strophae.

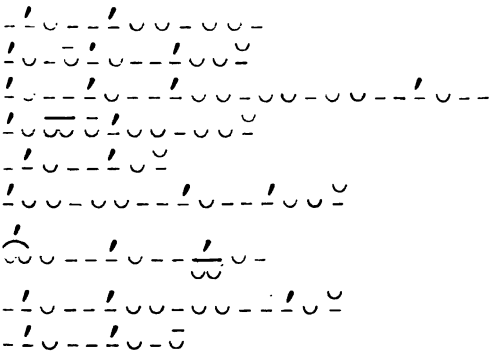

Epodi.

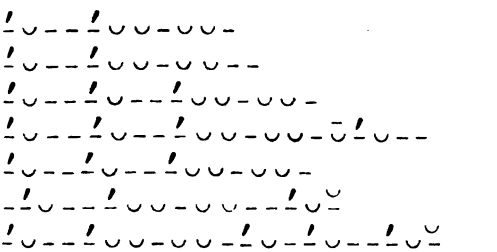

„In inscriptione delevi verba *Πυθέᾳ*, *Εὐθυμένει μάτρωϊ* cum Heynio, nam Phylacidas celebratur de industria, Pytheae et Euthymenis ut cognatorum tantum mentio fit honorifica. De meo autem addidi *παγχρατίῳ*, quo Phylacidas vicerat. Heynius inscripsit *ἐν παισί*, quippe quod carmen hoc ante praecedens esse editum necesse sit: nam Isthm. V. una tantum memoratur Isthmiaca victoria; itaque Isthm. IV. debebat altera esse, ubi v. 19. duae appellantur. Cf. Schol. ad IV. ed. nostr. Iam vero Isthm. IV. extr. Pytheas Phylacidae frater natu maior huius magister dici videtur, itaque utramque victoriam puerum Phylacidem nactum esse putes. Sed hoc tamen incertum. Multis enim ante annis a fratre natu maiori edoctus artem esse poterat, neque usquam puer Phylacidas vicisse dicitur. Itaque neque Isthm. IV. neque Isthm. V. addidi *ἐν παισίν*.“ *Boeckh.* In priore ed. idem coniunxit str. v. 3 et 4 in unum, epod. v. 4 in binos divisit.

Digitized by Google

Θάλλοντος ἀνδρῶν ὡς ὅτε συμποσίου Στρ. α'.
δεύτερον κρατῆρα Μοισαίων μελέων
κίρναμεν Λάμπωνος εὐάθλου γενεᾶς ὕπερ, ἐν Νεμέᾳ μὲν
πρῶτον, ὦ Ζεῦ,
τίν γ' ἄωτον δεξάμενοι στεφάνων,
νῦν αὖ τίν, Ἰσθμιοῦ δεσπόται,
Νηρεΐδεσσί τε πεντήκοντα παίδων ὁπλοτάτου
Φυλακίδα νικῶντος. εἴη δὲ τρίτον
σωτῆρι πορσαίνοντας Ὀλυμπίῳ Αἴγιναν κάτα
σπένδειν μελιφθόγγοις ἀοιδαῖς.

εἰ γάρ τις ἀνθρώπων δαπάνᾳ τε χαρείς Ἀντ. α'.
καὶ πόνῳ πράσσει θεοδμάτους ἀρετάς,
σύν τέ οἱ δαίμων φυτεύει δόξαν ἐπήρατον, ἐσχατιὰς ἤδη
πρὸς ὄλβον
βάλλετ' ἄγκυραν θεότιμος ἐών.
τοίαισιν ὀργαῖς εὔχεται
ἀντιάσαις αἶσαν γῆράς τε δέξασθαι πολιόν
ὁ Κλεονίκου παῖς· ἐγὼ δ' ὑψίθρονον
Κλωθὼ κασιγνήτας τε προσεννέπω ἕσπεσθαι κλυταῖς
ἀνδρὸς φίλου Μοίρας ἐφετμαῖς.

ὔμμε τ', ὦ χρυσάρματοι Αἰακίδαι, Ἐπ. α'.
τέθμιόν μοι φαμὶ σαφέστατον εἶναι
τάνδ' ἐπιστείχοντα νᾶσον φαινέμεν εὐλογίαις.
μυρίαι δ' ἔργων καλῶν τέτμηνθ' ἑκατόμπεδοι ἐν σχερῷ
κέλευθοι,
καὶ πέραν Νείλοιο παγᾶν καὶ δι' Ὑπερβορέους·
οὐδ' ἔστιν οὕτω βάρβαρος οὔτε παλίγλωσσος πόλις,
ἅτις οὐ Πηλέος ἀεὶ κλέος ἥρωος, εὐδαίμονος γαμβροῦ θεῶν,

V. 2. *κρατῆρα* libri et scholiasta etiam ad I. IV. 1. Hermann *κρητῆρα*. — *Μοισαίων* Heyne, libri *Μοισέων*, idem etiam *Μοισαῖον* coniecit, sed illud tuetur sch. — V. 3. *κίρναμεν* libri et schol., vulgo *κιρνάμεν*, et *κιρνάμεναι* sch. Isth. IV. 1. — V. 4. *τίν γ'* Pauwius, vulgo *τίν*, quod Ahrens defendit. — V. 5. *νῦν αὖ τίν. Ἰσθμιοῦ δέσποτα, Νηρ.* scripsi, vulgo et schol. *νῦν αὖτ' ἐν Ἰσθμῷ δεσπότᾳ N.*, sed libri *Ἰσθμοῦ* et praeterea P3 *αὐθις*, Sch. I. IV. 1. *αὖτ' ἐν Ἰσθμοῦ*, unde Boeckh *νῦν αὖτις Ἰσθμοῦ δεσπότᾳ*. — V. 8. *κάτα σπένδειν* Boeckh, v. *κατασπένδειν*, Sch. utrumque. — V. 12. *ἐσχατιὰς* AP23M12, *ἐσχατιᾶς* R, *ἐσχατιαῖς* Morellius, utrumque schol. — V. 15. *ἀντιάσαις*, M2 *ἀντιάσας*. — V. 17. *ἕσπεσθαι*, in proecdosi coni. *ἕψεσθαι*. — *κλυταῖς*, fort. *κλυτάς*. — V. 20. *εἶναι*, Schneidewin coni. *ἔμμεν*. Fort. *αἰεί*. — V. 21. *ἐπιστείχοντα*, sch. fort. *ἐπιστείχοντι*. — V. 25. *Πηλέος*, R *Πηλέως*. — *ἀεὶ* Hermann, v. *ἀΰει*.

Digitized by Google

οὐδ' ἄτις Αἴαντος Τελαμωνιάδα Στρ. β'.
καὶ πατρός· τὸν χαλκοχάρμαν ἐς πόλεμον
ἆγε σὺν Τιρυνθίοισι πρόφρονα σύμμαχον ἐς Τροΐαν, ἵρωσι μόχθον,
Λαομεδοντιᾶν ὑπὲρ ἀμπλακιᾶν
ἐν ναυσὶν Ἀλκμήνας τέκος.
εἷλε δὲ Περγαμίαν, πέφνεν δὲ σὺν κείνῳ Μερόπων ἔθνεα, καὶ τὸν βουβόταν οὔρεϊ ἶσον
Φλέγραισιν εὑρὼν Ἀλκυονῆ σφετέρας οὐ φείσατο
χερσὶν βαρυφθόγγοιο νευρᾶς

Ἡρακλέης. ἀλλ' Αἰακίδαν καλέων Ἀντ. β'.
ἐς πλόον κίρνησε πάντων δαινυμένων.
τὸν μὲν ἐν ῥινῷ λέοντος στάντα κελήσατο νεκταρέαις σπονδαῖσιν ἄρξαι
καρτεραίχμαν Ἀμφιτρυωνιάδαν,
ἄνδωκε δ' αὐτῷ φέρτατος
οἰνοδόκον φιάλαν χρυσῷ πεφρικυῖαν Τελαμών,
ὁ δ' ἀνατείναις οὐρανῷ χεῖρας ἀμάχους
αὔδασε τοιοῦτόν γ' ἔπος· Εἴ ποτ' ἐμάν, ὦ Ζεῦ πάτερ,
θυμῷ θέλων ἀρὰν ἄκουσας,

νῦν σε, νῦν εὐχαῖς ὑπὸ θεσπεσίαις Ἐπ. β'.
λίσσομαι παῖδα θρασὺν ἐξ Ἐριβοίας
ἀνδρὶ τῷδε, ξεῖνον ἀμὸν μοιρίδιον τελέσαι·
τὸν μὲν ἄῤῥηκτον φυάν, ὥσπερ τόδε δέρμα με νῦν περιπλανᾶται

V. 28. *Τιρυνθίοισι*, P3 *Τιρυνθίοισιν*. — *Τροΐαν* Schmid, v. *Τροίαν*, Boeckh *Τρωΐαν*. — V. 29. *Λαομεδοντιᾶν ὑπὲρ ἀμπλακίαν* Kayser et sic sch., vulgo *Λαομεδοντίαν ὑπὲρ ἀμπλακίαν*. Ceterum fort. *Λαομεδοντειᾶν* potius scribendum, ut tantum in nomine proprio v. 63 admissa sit brevis syllaba. — V. 31. *Μερόπων* Boeckh, vulgo *Μερόπων τ'*, quod ex *Fέθνεα* ortum videtur. — V. 32. *τὸν* om. M2. — V. 33. *Ἀλκυονῆ σφετέρας οὐ* scripsi, et sic paraphr. videtur legisse, v. *Ἀλκυονῆ, σφετέρας δ' οὐ*. — V. 36. *κύρησε* AM1P23 et sic sch. legit (*ἔτυχεν ἀνευρὼν*, non *ἀνευρεῖν*.), *κίρνησε* RM2, *κάρυξε* Heyne, *κάρυσσε* Hermann. — V. 41. *ἀνατείναις*, ARM1 *ἀντείνας*, M2P3 *ἀνατείνας*, P2 *ἀντιτείνας*. — V. 42. *τοιοῦτόν γ' ἔπος* Hermann, *τοιοῦτον ἔπος* Heyne, RM2 *τοιοῦτόν τι ἔπος*, AP23 *τοιοῦτόν τ' ἔπος*, M1 *ποῦ τόν τ' ἔπος*. Pindarus *Fέπος* scripsisse videtur. — V. 43. *θέλων*, Boeckh *ἐθέλων*. — V. 44. *θεσπεσίαις* ut vulgo Sch. M2(?), *θεσπεσίαν* ARP23M1. — V. 46. haud dubie antiquum vitium latet, nam *μοιρίδιον* non potest *felicem* significare. Tentavi: *λίσσομαι, παῖδα θρασὺν ἐξ Ἐριβοίας ἀνδρὶ τῷδε ξυνόδαμον μοιρίδιον τελέσαι*, ut *ξυνόδαμος* fere idem sit, quod *ξυνὸν γόνον*, ut Ol. IX. 46 *ὁμόδαμον κτησάσθαν λίθινον γόνον*. — V. 47. *τόδε*, R *τὸ*. — *με νῦν* H. Stephanus, libri *μίμνει*. Praeterea Pauwius *δέρμ'*, *ὅ με νῦν*.

Digitized by Google

θηρός, ὃν πάμπρωτον ἀέθλων κτεῖνά ποτ' ἐν Νεμέᾳ·
θυμὸς δ' ἐπέσθω. ταῦτ' ἄρα οἱ φαμένῳ πέμψεν θεός
ἀρχὸν οἰωνῶν μέγαν αἰετόν· ἀδεῖα δ' ἔνδον νιν ἔκνιξεν
χάρις,

εἰλιέν τε φωνήσαις ἅτε μάντις ἀνήρ· Στρ. γ'.
Ἔσσεταί τοι παῖς ὃν αἰτεῖς, ὦ Τελαμών·
καί νιν ὄρνιχος φανέντος κέκλεν ἐπώνυμον εὐρυβίαν Αἴαντα,
λαῶν
ἐν πόνοις ἔκπαγλον Ἐνυαλίου.
ὡς ἄρα εἰλιὼν αὐτίκα
ἔζετ'. ἐμοὶ δὲ μακρὸν πάσας ἀναγήσασθ' ἀρετάς·
Φυλακίδᾳ γὰρ ἦλθον, ὦ Μοῖσα, ταμίᾳ
Ἰνδέᾳ τε κώμων Εὐθυμένει τε· τὸν Ἀργείων τρόπον
εἰρήσεται πᾶν ἐν βραχίστοις.

ἄραντο γὰρ νίκας ἀπὸ παγκρατίου Ἀντ. γ'.
τρεῖς, ἀπ' Ἰσθμοῦ, τὰς δ' ἀπ' εὐφύλλου Νεμέας,
ἀγλαοὶ παῖδές τε καὶ μάτρως. ἀνὰ δ' ἄγαγον ἐς φάος οἵαν
μοῖραν ὕμνων·
τὰν Ψαλιχιαδᾶν δὲ πάτραν Χαρίτων
ἄρδοντι καλλίστᾳ δρόσῳ,
τόν τε Θεμιστίου ὀρθώσαντες οἶκον τάνδε πόλιν
θεοφιλῆ ναίοισι· λάμπων δὲ μελέταν
ἔργοις ὀπάζων Ἡσιόδου μάλα τιμᾷ τοῦτ' ἔπος,
νίοῖσί τε φράζων παραινεῖ,

ξυνὸν ἅστει κόσμον ἐῷ προσάγων. Ἐπ. γ'.

V. 48. *ἀέθλων*, Boeckh *ἄθλων*. — V. 50. *ἀδεῖα*, A *αἱ δεῖα*, R *αἰδεῖα*. — *νιν* Boeckh, v. *μιν*. — V. 51. *φωνήσαις* libri, Heyne *φωνάσας*. — V. 53. *κέκλεν* Philippus Melanchthon, nisi *κέκλε'* malis, libri *κέκλετ'*, quod interpretantur *κέκλετο*, quod non ferendum. Sed fort. Pindarus activa forma usus *κέκλετε vocate* dixit. — V. 56. *ἀναγήσασθ'* Mingarelli, *ἀγήσασθ'* AP23 M12, vulgo *ἀγήσασθαι*. — *ἀρετάς*, P3 *ἀρετᾶς*. — V. 57. *ὦ* M2 Scholiasta, vulgo deest. — V. 59. *πᾶν* scripsi, nisi *πάντ'* malis, in quod etiam Schneidewin se incidisse narrat. Legebatur *πού κ'*, quod exhibet R, *πα κ'* AP23 M12. — V. 61. *τρεῖς, ἀπ' Ἰσθμοῦ, τὰς δ' ἀπ' εὐφύλλου Νεμέας*, sic distinxi, cum vulgo *τρεῖς ἀπ' Ἰσθμοῦ* iungantur. Tres omnino victorias retulerunt, unam Isthmiam, quae haec ipsa Phylacidae est, duas Nemeaeas, quarum altera Euthymenis, altera Pytheae est, et ad hanc tertiam pertinet carmen Nem. V. — V. 62. *μάτρως* Schmid et Hermann, vulgo *μάτρωες* et sic Sch., qui quidem pro singulari *μάτρως* dictum existimat. — *ἀνὰ δ'*, libri *ἄν δ'*. — V. 63. *Ψαλυχιαδᾶν* ARP2M12, *Ψαλυχαδᾶν* P3, vulgo ex Schmidii coni. *Ψαλυχιδᾶν*, quod pariter atque *Ψαλυχιαδᾶν* sch. agnoscit. — V. 66. *ναίοισι* P2, vulgo *ναίουσι*. — *δὲ* om. AM1P2. — V. 69. *προσάγων* plene interpunxi, et sic sch.

Digitized by Google

καὶ ξένων εὐεργεσίαις ἀγαπᾶται,
μέτρα μὲν γνώμᾳ διώκων, μέτρα δὲ καὶ κατέχων·
γλῶσσα δ' οὐκ ἔξω φρενῶν· φαίης κέ νιν ἀνδράσιν ἀεθλη-
ταῖσιν ἔμμεν
Ναξίαν πέτραις ἐν ἄλλαις χαλκοδάμαντ' ἀκόναν.
πίσω σφε Λίρκας ἀγνὸν ὕδωρ, τὸ βαθύζωνοι κόραι
χρυσοπέπλου Μναμοσύνας ἀνέτειλαν παρ' εὐτειχέσιν Κάδμου
πύλαις.

V. 72. *ἀνδράσιν* Heyne, *ἄνδρα ἐν* P2M1, vulgo *ἄνδρ' ἐν* et *ἄνδρα* unus certe sch. legit. — *ἀεθληταῖσιν* vulgo, libri *ἀθλ.* — V. 73. *χαλκοδάμαντ'* vel *χαλκοδάμαν τ'* libri, Heyne *χαλκοδάμαν.* — V. 74. *σφε*, Et. M. 673, 22. Cram. An. Par. III. 15 *γε*, fort. alii *ἑ* (*Fε*) legebant.

Digitized by Google

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Ż'. [ς'.]

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Ηι Θ Η Β Α Ι Ωι

Π Α Γ Κ Ρ Α Τ Ι Ωι.

Strophae.

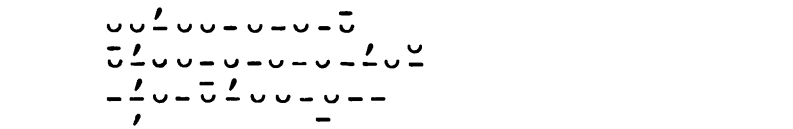

Epodi.

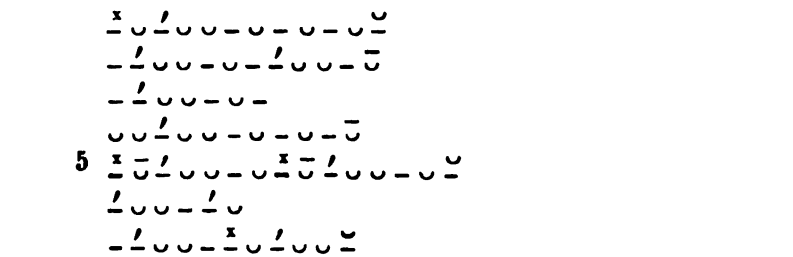

Τίνι τῶν πάρος, ὦ μάκαιρα Θήβα, **Στρ. α'.**
καλῶν ἐπιχωρίων μάλιστα θυμὸν τεόν
εὔφρανας; ἦ ῥα χαλκοκρότοιν πάρεδρον

„Strophae v. 3 cum tantum interpunctione terminetur ant. α'. β'. γ'. coniungi cum seq. potest:

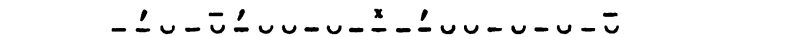

Similiter epodi v. 3 et 4 consociare queas hunc in modum:

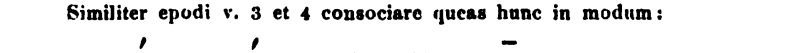

aut:

sed respuere analogia carminis videtur. Itaque dividere volui, licet una tantum nixus interpunctione ep. β'." *Boeckh.*

Digitized by Google

Λαμάτερος ἀνίκ' εὐρυχαίταν
ἄντειλας Διόνυσον, ἢ χρυσῷ μεσονύκτιον νίφοντα δεξαμένα
τὸν φέρτατον θεῶν,

ὁπότ' Ἀμφιτρύωνος ἐν θυρέτροις Ἀντ. α'.
σταθεὶς ἄλοχον μετῆλθεν Ἡρακλείοις γοναῖς;
ἤτ' ἀμφὶ πυκναῖς Τειρεσίαο βουλαῖς;
ἤτ' ἀμφ' Ἰόλαον ἱππόμητιν;
ἢ Σπαρτῶν ἀκαμαντολογχᾶν; ἢ ὅτε καρτερᾶς Ἄδραστον ἐξ
ἁλαλᾶς ἄμπεμψας ὀρφανόν

μυρίων ἑτάρων ἐς Ἄργος ἵππιον; Ἐπ. α'.
ἢ Δωρίδ' ἀποικίαν οὕνεκεν ὀρθῷ
ἔστασας ἐπὶ σφυρῷ
Λακεδαιμονίων, ἕλον δ' Ἀμύκλας
Αἰγεῖδαι σέθεν ἔκγονοι, μαντεύμασι Πυθίοις;
ἀλλὰ παλαιὰ γάρ
εὖδει χάρις, ἀμνάμονες δὲ βροτοί,

ὅ τι μὴ σοφίας ἄωτον ἄκρον Στρ. β'.
κλιταῖς ἐπέων φοαῖσιν ἐξίκηται ζυγέν.
κώμαζ' ἔπειτεν ἁδυμελεῖ σὺν ὕμνῳ
καὶ Στρεψιάδᾳ· φέρει γὰρ Ἰσθμοῖ
νίκαν παγκρατίου· σθένει τ' ἔκπαγλος ἰδεῖν τε μορφάεις·
ἄγει τ' ἀρετὰν οὐκ αἴσχιον φυᾶς.

φλέγεται δὲ ἰοπλόκοισι Μοίσαις, Ἀντ. β'.
μάτρωΐ θ' ὁμωνύμῳ δέδωκε κοινὸν θάλος,
χάλκασπις ᾧ πότμον μὲν Ἄρης ἔμιξεν,
τιμὰ δ' ἀγαθοῖσιν ἀντίκειται.

V. 7. *Ἡρακλείοις*, Schol. qui *ταῖς θείαις γοναῖς* interpretatur, aliud quid videtur legisse. — V. 8. ἦτ' (i. e. ἤτοι) scripsi et similiter v. 9, legebatur utroque loco ἢ ὅτ'. — *πυκναῖς Τειρεσίαο* Heyne, libri *Τειρεσίαο* (lemma sch. *Τειρεσία*) *πυκιναῖς*. — V. 10. *ἄμπεμψας*, Sch. fort. *ἄππεμψας*. — V. 12. *οὕνεκεν* scripsi, *οὕνεκα* AP23M1, *οὔνεκ'* RM2, *ἠνίκ'* ed. Cratand., *ἐνίκ' ἄρ'* Heyne. — V. 16. *γάρ*, Schol. Hom. Π. Ξ. 276. *μέν*. — V. 19. *ζυγέν*, P3 *ζύγεν*. — V. 20. *ἔπειτεν* Pauwius, *ἔπειτ' ἐν* RP3M12 Scholiast., *ἔπειτ' ἄρ'* AP2. — V. 22. *μορφάεις*, ARP3 sch. *μορφάεσσ'*. — *αἴσχιον*, Bothe *αἰσχίονα*, Thiersch *αἰσχίω*. — V. 23. *δὲ ἰοπλόκοισι* scripsi, libri ut videtur omnes *δ' ἰοπλοκάμοισι*, unde vulgo ex Schmidii coni. *δ' ἰοβοστρύχοισι*. — V. 24. *μάτρωΐ*, lemma sch. *μάτρῳ*. — V. 26. *τιμὰ*, schol. legit etiam *τιμᾷ*.

Digitized by Google

ἴστω γὰρ σαφές, ὅστις ἐν ταύτᾳ νεφέλᾳ χάλαζαν αἵματος
πρὸ φίλας πάτρας ἀμύνεται,

λοιγὸν ἄντα φέρων ἐναντίῳ στρατῷ, Ἐπ. β'.
ἀστῶν γενεᾷ μέγιστον κλέος αὔξων
ζώων τ' ἀπὸ καὶ θανών.
τὸ δέ, Διοδότοιο παῖ, μαχατάν
αἰνέων Μελέαγρον, αἰνέων δὲ καὶ Ἕκτορα
Ἀμφιάρηόν τε,
εὐανθέ' ἀπέπνευσας ἁλικίαν

προμάχων ἀν' ὅμιλον, ἔνθ' ἄριστοι Στρ. γ'.
ἔσχον πολέμοιο νεῖκος ἐσχάταις ἐλπίσιν.
ἔτλαν δὲ πένθος οὐ φατόν· ἀλλὰ νῦν μοι
Γαιάοχος εὐδίαν ὄπασσεν
ἐκ χειμῶνος. ἀείσομαι χαίταν στεφάνοισιν ἁρμόζων. ὁ δ'
ἀθανάτων μὴ θρασσέτω φθόνος.

ὅ τι τερπνὸν ἐφάμερον διώκων Ἀντ. γ'.
ἔκαλος ἔπειμι γῆρας ἔς τε τὸν μόρσιμον
αἰῶνα. θνάσκομεν γὰρ ὁμῶς ἅπαντες·
δαίμων δ' ἄϊσος· τὰ μακρὰ δ' εἴ τις
παιταίνει, βραχὺς ἐξικέσθαι χαλκόπεδον θεῶν ἕδραν· ὅ τοι
πτερόεις ἔρριψε Πάγασος

δεσπόταν ἐθέλοντ' ἐς οὐρανοῦ σταθμούς Ἐπ. γ'.
ἐλθεῖν μεθ' ὁμάγυριν Βελλεροφόνταν
Ζηνός· τὸ δὲ παρ δίκαν
γλυκὺ πικροτάτα μένει τελευτά.
ἄμμι δ', ὦ χρυσέα κόμα Φάλλων, πόρε, Λοξία,
τεαῖσιν ἁμίλλαισιν
εὐανθέα καὶ Πυθοῖ στέφανον.

V. 27. ἐν ταύτᾳ, lemma sch. ἐνταῦθα. — πρὸ Schmid, libri πρὸς. — V. 28. ἄντα φέρων Thiersch ex sch. elicuit, qui ἐναντίον φέρων ὄλεθρον interpretatur, vulgo ἀμύνων, Hermann ἀντιτύπων. — V. 33. Ἀμφιάρηον Boeckh, Ἀμφίαρον P3M1, Ἀμφιάραον vulgo. — V. 35. ἄριστοι, AP3M1 ἄριστον. — V. 36. ἐσχάτας ἐλπίσιν lemma schol., ἐσχάτασιν ἐπ' ἐλπίδι A, ἐσχάτοισιν ἐπ' ἐλπίδιν P3M12. — V. 38. Γαιάοχος, A Γεάοχος. — V. 39. ἁρμόζων, Hermann ἁρμόσας, et sic fort. sch. — θρασσέτω, schol. etiam θρανέτω legisse videtur. Post φθόνος plene interpunxi, quod etiam sch. memorat. — V. 40. ὅ τι, Sch. ὅτι. — ἐφάμερον, AP3 ἐφάμερος. — V. 41. ἔπειμι, ἐπείμιν AP3M12. — V. 43. ἄϊσος Benedictus, et sic unus sch. legit, alter et libri ἄϊστος. — V. 44. ὅ τοι Schneidewin, et sic fort. sch., ὅτι AP3M12, ὅτε R, ὅ τε vulgo. — V. 51. Πυθοῖ Schmid et Boeckh, cf. Gramm. in Bekk. An. III. 1202, vulgo Πυθοῖ, Hermann Πύθιον.

Digitized by Google

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Η'. [Ζ'.]

ΚΛΕΑΝΔΡΩι ΑΙΓΙΝΗΤΗι

[ΠΑΓΚΡΑΤΙΩι.]

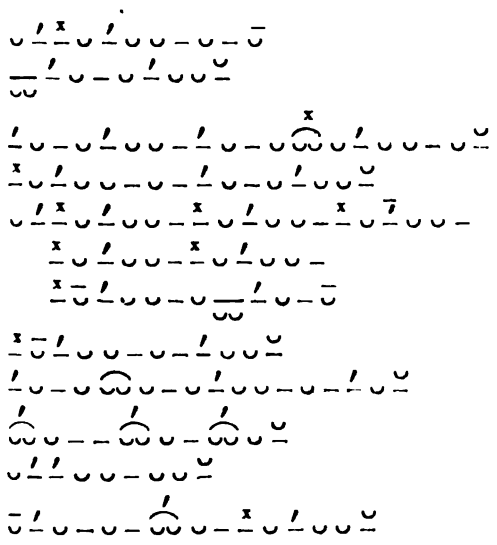

Στρ. α'.

Κλεάνδρῳ τις ἁλικίᾳ τε λύτρον
εὔδοξον, ὦ νέοι, καμάτων
ἰατρὸς ἀγλαὸν Τελεσάρχου παρὰ πρόθυρον ἰὼν ἀνεγειρέτω

Inscriptioni Heyne adiecit *παγκρατίῳ*. Redii ad Boeckhianam huius carminis descriptionem, quamquam insunt multa, quae offendant. Tentari possunt plura, sed quod omni ex parte satisfaciat, aegre indagari potest in carmine valde corrupto, ut fieri solet in novissima librorum parte. Illud vero non reticendum: veteres grammatici videntur existimasse ex inaequalibus strophis hoc carmen compositum esse: cuius opinionis vestigium deprehendo in scholio quod T. Mommsen edidit (Zeitschrift f. Alterth. 1848. n. 17.) ubi haec quamvis alieno loco leguntur: *ταῦτα δὲ ἐπὶ τὴν ἐξῆς νενικηκυῖαν ἀναπέμπει.* corr. *ἐπὶ τὴν ἔξω νενευκυῖαν*, de cuius usu in Lyricorum libris haec habet Hephaest. p. 134: *καὶ ἡ μὲν διπλῆ ἡ ἔξω βλέπουσα παρὰ μὲν τοῖς Κωμικοῖς καὶ τοῖς Τραγικοῖς ἔστι πολλή· παρὰ δὲ τοῖς Λυρικοῖς σπανία· παρὰ Ἀλκμᾶνι γοῦν εὑρίσκεται· ἔγραψε γὰρ ἐκεῖνος δεκατεσσαρῶν στροφῶν ᾄσματα, ὧν τὸ μὲν ἥμισυ τοῦ αὐτοῦ μέτρου ἐποίησεν ἑπτάστροφον, τὸ δὲ ἥμισυ ἑτέρου. Καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ ταῖς ἑπτὰ στροφαῖς ταῖς ἑτέραις τίθεται. Ἡ δὲ διπλῆ σημαίνει τὸ μεταβολικῶς τὸ ᾆσμα γεγράφθαι.*

V. 3. *ἀνεγειρέτω* Hermann, firmante paraphraste, (alter schol. *καταγέτω* interpretatur,) vulgo *ἀγειρέτω*, unde possis *ἐπαγειρέτω* coniicere.

Digitized by Google

κῶμον, Ἰσθμιάδος τε νίκας ἄποινα, καὶ Νεμέᾳ
ἀέθλων ὅτι κράτος ἐξεῦρε. τῷ καὶ ἐγώ, καίπερ ἀχνύμενος
θυμόν, αἰτέομαι χρυσέαν καλέσαι
Μοῖσαν. ἐκ μεγάλων δὲ πενθέων λυθέντες
μήτ' ἐν ὀρφανίᾳ πέσωμεν στεφάνων,
μήτε κάδεα θεράπευε· παυσάμενοι δ' ἀπρήκτων κακῶν
γλυκύ τι δαμιωσόμεθα καὶ μετὰ πόνον·
ἐπειδὴ τὸν ὑπὲρ κεφαλᾶς
γε Ταντάλου λίθον παρά τις ἔτρεψεν ἄμμι θεός,

Στρ. β'.

ἀτόλματον Ἑλλάδι μόχθον. ἀλλά
μοι δεῖμα μὲν παροιχόμενον
καρτερὰν ἔπαυσε μέριμναν· τὸ δὲ πρὸ ποδὸς ἄρειον ἀεὶ (σκοπεῖν)
χρῆμα πᾶν. δόλιος γὰρ αἰὼν ἐπ' ἀνδράσι κρέμαται,
ἑλίσσων βίου πόρον· ἰατὰ δ' ἔστι βροτοῖς σύν γ' ἐλευθερίᾳ
καὶ τά. χρὴ δ' ἀγαθὰν ἐλπίδ' ἀνδρὶ μέλειν·
χρὴ δ' ἐν ἑπταπύλοισι Θήβαις τραφέντα
Λίγιναν Χαρίτων ἄωτον προνέμειν,
πατρὸς οὕνεκα δίδυμαι γένοντο θύγατρες Ἀσωπίδων
ὁπλότατα, Ζηνί τε ἄδον βασιλεῖ.
ὃ τὰν μὲν παρὰ καλλιρόῳ
Λίρκᾳ φιλαρμάτου πόλιος ᾤκισσεν ἀγεμόνα·

Στρ. γ'.

σὲ δ' ἐς νᾶσον Οἰνοπίαν ἐνεγκὼν
κοιμᾶτο, δῖον ἔνθα τέκες
Αἰακὸν βαρυσφαράγῳ πατρὶ κεδνότατον ἐπιχθονίων· ὃ καί
δαιμόνεσσι δίκας ἐπείραινε· τοῦ μὲν ἀντίθεοι
ἀρίστευον υἱέες υἱέων τ' ἀρηΐφιλοι παῖδες ἀνορέᾳ
χάλκεον στονόεντ' ἀμφέπειν ὅμαδον·
σώφρονές τ' ἐγένοντο πιντοί τε θυμόν.

V. 7. ἀπρήκτων, Schneidewin ἀπράκτων. — V. 10. γε, AP3M12 τε. In proecdosi scripsi λίθον γε Ταντάλου, sed vulg. tuetur etiam schol. ad v. 12. — V. 11. ἀλλά μοι Boeckh, v. ἀλλ' ἐμοί. — V. 13. ἀεὶ Schmid, libri αἰεὶ. — σκοπεῖν Dissen ex schol. adiecit, libri om., Hermann coni. πέλει. — V. 15. βίου Schmid et fort. schol., βιότου vulgo. — καὶ τὰ, AP3 M12 καὶ τῶν. — V. 16. προνέμειν, sch. προσνέμειν. — V. 17. Ἀσωπίδων Heyne, v. Ἀσωπίδων θ'. — V. 18. ὁπλότατα, P3M12 ὁπλοτάτα. — τε ἄδον βασιλεῖ Schmid, vulgo θ' ἄδον βασιλῆϊ. — V. 21. olim conieceram ἔγειχ' ἑκοίμα τε vel ἄγων ἑκοιμᾶτο. — V. 24. ἐπείραινε, M1 ἐπέρανε, M2P3 ἐπέρανε.

Digitized by Google

ταῦτα καὶ μακάρων ἐμέμνανθ' ἁγοραί,
Ζεὺς ὅπ' ἀμφὶ Θέτιος ἀγλαός τ' ἔρισαν Ποσειδᾶν γάμῳ,
ἅλοχον εὐειδέ' ἑκάτερος
ἐὰν ἔμμεν· ἔρως γὰρ ἔχεν.
ἀλλ' οὔ σφιν ἄμβροτοι τέλεσαν εὐνὰν θεῶν πραπίδες,

Στρ. δ'.

ἐπεὶ θεσφάτων ἤκουσαν· εἶπε δ'
εὔβουλος ἐν μέσοισι Θέμις,
εἵνεκεν πεπρωμένον ἦν, φέρτερον γόνον * ἄνακτα παιρὸς
τεκεῖν
ποντίαν θεόν, ὃς κεραυνοῦ τε κρέσσον ἄλλο βέλος
διώξει χερὶ τριόδοντός τ' ἀμαιμακέτου, Διί τε μισγομέναν
ἢ Διὸς παρ' ἀδελφεοῖσιν. ἀλλὰ τὰ μέν
παύσατε· βροτέων δὲ λεχέων τυχοῖσα
υἱὸν εἰσιδέτω θανόντ' ἐν πολέμῳ,
χεῖρας Ἄρεΐ τ' ἐναλίγκιον στεροπαῖσί τ' ἀκμὰν ποδῶν.
τὸ μὲν ἐμόν, Πηλέϊ γέρας θεόμορον
ὀπάσσαι γάμου Αἰακίδᾳ,
ὅντ' εὐσεβέστατον φάτις Ἰωλκοῦ τράφειν πεδίον·

Στρ. ε'.

ἰόντων δ' ἐς ἄφθιτον ἄντρον εὐθὺς
Χείρωνος αὐτίκ' ἀγγελίαι·
μηδὲ Νηρέος θυγάτηρ νεικέων πέταλα δὶς ἐγγυαλιζέτω
ἄμμιν· ἐν διχομηνίδεσσιν δὲ ἑσπέραις ἐρατόν
λύοι κεν χαλινὸν ὑφ' ἥρωϊ παρθενίας. ὣς φάτο Κρονίδαις
ἐννέποισα θεά· τοὶ δ' ἐπὶ γλεφάροις
νεῦσαν ἀθανάτοισιν· ἐπέων δὲ καρπός

V. 27. ἔρισαν Heyne, v. ἐρίσας. — V. 28. εὐειδέ' ἐθέλων Boeckh, v. εὐειδέα θέλων. — V. 29. ἔχεν Schmid, legebatur ἔσχεν. — V. 31. ἤκουσαν haud dubie corruptum, Hermann ὄπ' ἄκουσαν vel ἐπάκουσαν, Boeckh συνίειν, ἔειπεν, Kayser ἐπεὶ θέσφατ' ἄϊον· ἔννεπεν γὰρ coniecit. — εἶπε δ' libri, Boeckh εἶπεν. — V. 33. εἵνεκεν, Donaldson οὕνεκεν. — γόνον *, lacunam indicavi, Boeckh γόνον οἱ, sed non placet neglectum digamma, si admittenda longa syllaba, possis φέρτερόν οἱ γόνον ἄνακτα scribere. — V. 35. Διί τε, Δί τε Hermann, libri Διΐ, Schmid Ζηνί. — παρ, Mingarelli περ. — ἀδελφεοῖσιν AP3M12, ἀδελφοῖσιν R schol. — τυχοῖσα Heyne, v. τυχοῦσα. — V. 37. χεῖρας Ἄρεΐ τ' Boeckh, χεῖρας Ἄρεϊ Hermann, Ἄρεϊ χέρας vulgo. — V. 38, γέρας θεόμορον ὀπάσσαι γάμου Αἰακίδᾳ Hermann, qui praeterea γάμου θεόμορον ὀπάσσαι γέρας Αἰακίδᾳ coniecit, libri θεάμορον ὀπάσαι γάμου Αἰακίδᾳ γέρας, unde Boeckh θεόμορον ὀπάσαι | γάμου Αἰακίδᾳ τὸ γέρας. — V. 40. ὅντ' libri, vulgo ὅντε. — φάτις Bothe, φασίν P3M12, φασ' vulgo. — Ἰωλκοῦ Boeckh, v. Ἰαωλκοῦ. — V. 41. εὐθὺς, in proecdosi εὐθὺ scripsi. — V. 43. Νηρέος Boeckh, M1 Νηρέω, vulgo Νηρέως. — V. 44. διχομηνίδεσσιν, vulgo ν deest, et sch. praeterea δ' ἑσπέραις. — V. 45. ἥρωϊ R, ἥρῳ A.

Digitized by Google

οὐ κατέφθινε. φαντὶ γὰρ ξύν᾽ ἀλέγειν
καὶ γάμον Θέτιος ἄνακτα. καὶ νεαρὰν ἔδειξαν σοφῶν
στόματ᾽ ἀπείροισιν ἀρετὰν Ἀχιλέος·
ὃ καὶ Μύσιον ἀμπελόεν
αἵμαξε Τηλέφου μέλανι φοίνων φόνῳ πεδίον,

Στρ. ς'.

γεφύρωσέ τ᾽ Ἀτρεΐδαισι νόστον,
Ἑλέναν τ᾽ ἐλύσατο, Τρωΐας
ἵνας ἑκταμιὼν δορί, ταί μιν φύοντό ποτε μάχας ἐναριμβρότου
ἔργον ἐν πεδίῳ κορύσσοντα, Μέμνονός τε βίαν
ὑπέρθυμον Ἕκτορά τ᾽ ἄλλους τ᾽ ἀριστέας· οἷς δῶμα Φερσεφόνας
μανύων Ἀχιλεύς, οὖρος Αἰακιδᾶν,
Αἴγιναν σφετέραν τε ῥίζαν πρόφαινεν.
τὸν μὲν οὐδὲ θανόντ᾽ ἀοιδαὶ ἔλιπον,
ἀλλά οἱ παρά τε πυρὰν τάφον θ᾽ Ἑλικώνιαι παρθένοι
στάν, ἐπὶ θρῆνόν τε πολύφαμον ἔχεαν.
ἔδοξ᾽ ἄρα καὶ ἀθανάτοις,
ἐσλόν γε φῶτα καὶ φθίμενον ὕμνοις θεᾶν διδόμεν.

Στρ. ζ

τὸ καὶ νῦν φέρει λόγον, ἔσσιταί τε
Μοισαῖον ἅρμα Νικοκλέος
μνᾶμα πυγμάχον κελαδῆσαι. γεραίρετέ μιν, ὃς Ἴσθμιον ἀνάπος
Δωρίων ἔλαχεν σελίνων· ἑτεὶ περικτίονας

V. 46. ξύν᾽ ἀλέγειν Hermann, vulgo συναλέγειν. — V. 47. ἄνακτε, Kayser ἄνακτι i. e. Peleo, Rauchenstein et Schneidewin ἄνακτε, fort. admissa syllaba longa ἄνακτας. — νεαρὰν ἔδειξαν Schmid, νέαν ἔδειξαν AP3 lemma schol., νε᾽ ἀνέδειξαν M12, schol. et νέαν et νέα legisse videtur. — V. 48. στόματ᾽, lemma schol. στόμα. — Ἀχιλέος Schmid, v. Ἀχιλλέος. — V. 51. Ἀτρεΐδαισι, libri et lemma sch. Ἀτρεΐδωσι. — V. 52. Τρωΐας AR, vulgo Τροΐας. — V. 53. φύοντο, Boeckh coni. ἐφύοντο. — ποτε Schmid et sic schol. legit, vulgo et lemma sch. ποτ᾽ ἐκ. Sed displicet ποτε, conieci ταί μιν φύον θ᾽, ὁπότε μάχας ἐναριμβρότου ἔργον ἐν πεδίῳ κορύσσοιτο. — V. 54. κορύσσοντα, AR κορύσσοντε. — V. 55. Φερσεφόνας Boeckh, v. Περσεφόνας. — V. 56. οὐδὲ Boeckh, v. οὔτε. — ἔλιπον P3M12 lemma sch., ἐλίποντ᾽ AR, vulgo ἐλίπόν γ᾽. — V. 57. Ἑλικώνιαι, Hecker Ἑλικωνίδες. — V. 58. στάν Mingarelli, v. ἔσταν. — ἔχεαν Schmid, v. ἔχευαν. — V. 59. ἔδοξ᾽, R ἔδοξεν. — ἄρα Boeckh, v. ἄρα. — καὶ schol., δ᾽ vulgo, unde Boeckh τόδ᾽ coni. — V. 61. φέρει, Hecker ἔχει. — V. 62. Νικοκλέος P3M12, v. Νικοκλέους. — V. 63. γεραίρετέ μιν Bothe, γέραιρέ τέ μιν Hermann, vulgo γεραῖραί τε μιν, P3 γεραίρε ταί μιν, M12 γεραίρεταί μιν. — ἀν νάπος Hermann, vulgo ἂν ἀπὸ, M1 ἀναπιο.

Digitized by Google

ἐνίκασε δή ποτε καὶ κεῖνος ἄνδρας ἀφύκτῳ χερὶ κλονέων 140
τὸν μὲν οὐ κατελέγχει κριτοῦ γενεά
πατραδελφεοῦ· ἁλίκων τῷ τις ἄβρόν 145
ἀμφὶ παγκρατίου Κλεάνδρῳ πλεκέτω
μυρσίνας στέφανον. ἐπεί νιν Ἀλκαθόου τ' ἀγὼν σὺν τύχᾳ
ἐν Ἐπιδαύρῳ τε νεότας δέκετο πρίν· 150
τὸν αἰνεῖν ἀγαθῷ παρέχει·
ἦβαν γὰρ οὐκ ἄπειρον ὑπὸ χειρᾷ καλῶν δάμασεν.

V. 65. *καὶ κεῖνος* Boeckh, v. *κἀκεῖνος*. — *ἀφύκτῳ*, P3 *ἀφύκτε*, M12 *ἀφύκτῃ*. — *τὸν μὲν*, P3M12 *τὸ μὲν*. — *γενεά* Ceporinus, v. *γενεάν*. — V. 68. *δέκετο πρίν* Hermann, v. *πρὶν ἔδεκτο*. — V. 69. *παρέχει*, P3M12 *κατέχειν*.

Digitized by Google

FRAGMENTA.

I.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ.

1. [4.]*)

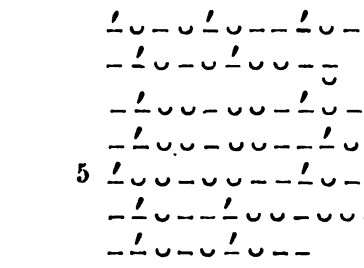

Κλεινὸς Αἰακοῦ λόγος, κλεινὰ δὲ καὶ ναυσίκλυτος
Αἴγινα· σὺν θεῶν δέ νιν αἶσᾳ
Ὕλλου τε καὶ Αἰγιμιοῦ Δωριεὺς ἐλθὼν στρατός
ἐκτήσατο· τῶν μὲν ὑπὸ στάθμᾳ νέμονται
οὐ θέμιν οὐδὲ δίκαν ξείνων ὑπερβαίνοντες· οἷοι δ' ἀρετάν
δελφῖνες ἐν πόντῳ, ταμίαι τε σοφοί
Μοισᾶν ἀγωνίων τ' ἀέθλων.

2. [1.]

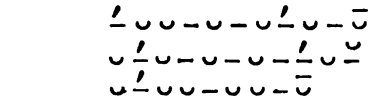

Αἰολίδαν δὲ Σίσυφον κέλοντο
ᾧ παιδὶ τηλέφαντον ὄρσαι γέρας
ἀποφθιμένῳ Μελικέρτᾳ.

Fr. 1. Novi carminis hoc exordium (integra autem est stropha) additum Isthmiis legitur in P3M12 et cod. Victorii. — V. 1. *Κλεινὸς*, Hermann *κλεινὸς μέν*. — V. 2. *θεῶν* Boeckh et Hermann, codd. *θεῶ*. — *αἶσᾳ* Boeckh, codd. *αἶσα*. — V. 4. *ἐκτήσατο*, Hermann *ἐκτίσσατο*. — *τῶν μὲν* Hermann, libri *τὰ μέν*. Fort. *ἔκτισε· τῶν μέν*.

Fr. 2. Apollon. Dysc. de Synt. II. 21. p. 156.: *Ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν Ἰσθμιονίκαις Πινδάρου ἐτάραξε τοὺς ὑπομνηματισαμένους· Αἰολ.* Refert enim nonnullos *ὠ* i. c. *ὡς*, alios *οἱ* legisse; iidem versus leguntur de Pron. p. 321. A.—V. 1. *κέλοντο* de Pron., *κέκλοντο* v. Synt. sed A *κέλοντο*, et deinde Apoll. dilucide *κέλοντο*. — V. 2. *ὄρσαι*, Synt. *ὦρσαι*. — V. 3. *ἀποφθιμένῳ*

*) Numeri uncis inclusi sunt editionis Boeckhianae. Asterisco notavi ea fragmenta quae ad quam carminum classem pertineant, non est memoriae proditum, vel quae sine poetae nomine leguntur.

Digitized by Google

3. [2.]

x – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑

ὅστις δὴ τρόπος ἐξεκύλισέ νιν.

4. [3.]

Eustath. Od. μ'. 1715. 63: *ὅτι δοκεῖ τὸ τοιοῦτον κατὰ γένος εἰρῆσθαι οὐδέτερον, ὡς ἐμφαίνει Πίνδαρος ἐν Ἰσθμιονίκαις εἰπὼν τρία κρᾶτα ἤτοι κράατα.*

5.

Serv. Virg. Georg. I. 31: „Generum vero pro marito positum multi accipiunt, — nam et Pindarus *ἐν τοῖς Ἰσθμίοις γαμβρὸς ἀντὶ τοῦ νυμφίου* dixit." Quae non possunt referri ad Isthmia III. 78 vel V. 25.

II.

Y M N O I.

ΥΜΝΟΣ Α' ΘΗΒΑΙΟΙΣ 6—11.

6. 7. [5. 6.]

– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
5 – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

Bekker, Ap. Synt. *φθιμένῳ*, Pron. *ἐπιφθιμένῳ*, forte *ἐπὶ φθιμένῳ*. Quod addit Apoll. de Synt.: *ὃν εἶπεν Ἀθαμαντιάδαν* et infra p. 157.: *ὃν καὶ Ἀθαμαντιάδην εἶπε*, ex hoc ipso Pindari carmine petitum.

Pr. 3. Apollon. Dysc. de Pron. p. 368 A. *ἔτι καὶ ἡ νιν τάσσεται ἐπὶ πλήθους. ὅστις κτλ. Πίνδαρος Ἰσθμιονίκαις. ἐξεκύλισε* Bekker, cod. *ἐξενυλίσθη.*

Fr. 6. 7. Lucian. Demosth. Encom. c. 19: *ὥςπερ οὖν ὁ Πίνδαρος ἐπὶ πολλὰ τῷ νῷ τραπόμενος οὕτω πως ἠπόρηκεν, Ἰσμηνὸν — ὑμνήσομεν.* ubi Sch. *ἀρχαὶ ταῦτα τῶν Πινδάρου τοῦ μελοποιοῦ ὕμνων.* Partem adfert Plut. de glor. Athen. c. 14: *ἡ δὲ Κόριννα τὸν Πίνδαρον ὄντα νέον ἔτι καὶ τῇ ἰδιώτιδι σοβαρῶς χρώμενον ἐνουθέτησεν ὡς ἄμουσον ὄντα — σφόδρα οὖν ὁ Πίνδαρος ἐπιστήσας τοῖς λεγομένοις ἐποίησεν ἐκεῖνο τὸ μέλος· Ἰσμηνὸν — Ἡρακλέους ἢ τάγ'.* (V. 1—6.) *δείξαμένου δὲ τῇ Κορίννῃ γελάσασα ἐκείνη τῇ χειρὶ ὀεῖν ἔφη σπείρειν, ἀλλὰ μὴ ὅλῳ τῷ θυλάκῳ· τῷ γὰρ ὄντι συγκεράσας καὶ συμφορήσας πανσπερμίαν τινὰ μύθων ὁ Πίνδαρος εἰς τὸ μέλος ἐξέχεεν.* Respicit hoc carmen etiam Lucian. Icaromen. c. 27: *ἐν δὲ τῷ δείπνῳ ὅ τε Ἀπόλλων ἐκιθάρισε καὶ ὁ Σειληνὸς κόρδακα ὠρχήσατο καὶ αἱ Μοῦσαι ἀναστᾶσαι τῆς τε Ἡσιόδου Θεογονίας ἦσαν ἡμῖν καὶ τὴν πρώτην ᾠδὴν τῶν Ὕμνων τῶν Πινδάρου* quod schol. male ad Ol. I. refert. Thebanis scriptum fuisse carmen arguit Schol. Pind. Nem. X. 1: *ὁ*

Digitized by Google

Ἰσμηνον ἢ χρυσαλάκατον Μελίαν,
ἢ Κάδμον, ἢ σπαρτῶν ἱερὸν γένος ἀνδρῶν,
ἢ τὰν κυανάμπυκα Θήβαν,
ἢ τὸ πάντολμον σθένος Ἡρακλέος,
ἢ τὰν Διωνύσου πολυγαθέα τιμάν,
ἢ γάμον λευκωλένου Ἁρμονίας ὑμνήσομεν .....;

* * *

Πρῶτον μὲν εὔβουλον Θέμιν οὐρανίαν
χρυσέαισιν ἵπποις Ὠκεανοῦ παρὰ παγᾶν
Μοῖραι ποτὶ κλίμακα σεμνάν
ἆγον Οὐλύμπου λιπαρὰν καθ' ὁδόν
σωτῆρος ἀρχαίαν ἄλοχον Διὸς ἔμμεν·
ἁ δὲ τὰς χρυσάμπυκας ἀγλαοκάρπους τίκτεν ἀλαθέας Ὥρας.

* 8. [7.]

Aristid. II. 142: *Πίνδαρος δὲ τοσαύτην ὑπερβολὴν ἐποιήσατο, ὥστε ἐν Διὸς γάμῳ καὶ τοὺς θεοὺς αὐτούς φησιν ἐρομένου τοῦ Διός, εἴ του δέοιντο, αἰτῆσαι ποιήσασθαί τινας αὐτῷ θεούς, οἵτινες τὰ μεγάλα ταῦτ' ἔργα καὶ πᾶσάν γε δὴ τὴν ἐκείνου κατασκευὴν κατακοσμήσουσι λόγοις καὶ μουσικῇ.* Probabiliter huc retulit Boeckh. Cf. Choric. Gaz. p. 305 ed. Boisson.: *Ἐποίησε Πίνδαρος καὶ θεοὺς ὀκνοῦντας ὑμνῆσαι τὰς τοῦ Διὸς εἰς ἀνθρώπους φιλοτιμίας.*

9. [8.]

. . . . . ⏑́ – ⏑̄
– ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

δὲ Πίνδαρος, ὅτε βούλοιτο ἐπαινεῖν τὰς πατρίδας τῶν νενικηκότων ἀθροίζειν εἴωθε τὰ πεπραγμένα ταῖς πόλεσι περιφανῆ, καθὼς ἐν τῇ ὠδῇ, ἧς ἡ ἀρχή· Ἰσ. ἢ χρ. Μελίαν. Est igitur haec primi hymni prima stropha. — V. 1. *χρυσαλάκατον* Plut. Sch. Pind., *χρυσηλάκατον* Luc. et Dio Chrys. Or. XXXIII. T. II. 457 (ubi v. 1 et *ἢ Κάδμον* affert.) — V. 2. *ἱερὸν*, ap. Luc. A *ἱρὼν*. — *ἀνδρῶν* om. Luc. — V. 3. om. Plut. Respicit huc sch. Pyth. II. inscr. *τὰς δὲ Θήβας ... κυανάμπυκας* (*Πίνδαρος προσαγορεύει.*) — V. 4. *πάντολμον* Luc. (A *π σ τολμον*), *πάνυ* Plut. — *Ἡρακλέος* ap. Luc. B et reliqui praeter AFGa qui *Ἡρακλέους* ut Plut.

Fr. 7. Clem. Al. Str. VI. 731: *Πίνδαρος δὲ ἄντικρυς καὶ σωτῆρα Δία συνοικοῦντα Θέμιδι εἰςάγει, βασιλέα, σωτῆρα δίκαιον ἑρμηνεύων ὧδέ πως: Πρῶτον κτλ.* Prioris hymni stropham esse vidit Boeckhius. — V. 1. Hephaestio affert p. 91 sine auct. n. — *πρῶτον*, ap. Cl. vulgo *πρῶτα*. — V. 2. *ἵπποις* Herm., v. *ἵπποισιν*. — ib. *παρὰ παγᾶν* Boeckh, v. *παρὰ πάγον*. — V. 4. *Οὐλύμπου* Hermann, v. *Ὀλύμπου*. — *καθ' ὁδόν*, v. *κάθοδον*. — V. 5. *ἔμμεν* Boeckh, vulgo *ἔμμεναι*. — V. 6. *ἀλαθέας Ὥρας* Boeckh, coll. Hesychio: *ἀλαθέας ὥρας· λέγει γὰρ ὅτι κυκλισμῷ (φανερὰ) πάντα ποιοῦσιν.* et idem: *ἀληθεῖς· οἱ μηδὲν ἐπιλανθανόμενοι, ὡς Πίνδαρος.* Apud Clem. *ἀγαθὰ σωτῆρας*, unde Stephanus *ἀγαθὰς Ὥρας*.

Fr. 9. Aristid. II. 383: *ἀλλ' ὅτι κἀν τοῖς Ὕμνοις διεξιὼν περὶ τῶν ἐν ἅπαντι τῷ χρόνῳ συμβαινόντων παθημάτων τοῖς ἀνθρώ-*

Digitized by Google

..... *Τοῦ θεοῦ*
ἄκουσε Κάδμος μουσικὰν ὀρθὰν ἐπιδεικνυμένου.

* 10. [9.]

– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
Ὅς καὶ τυπεὶς ἀγνῷ πελέκει τέκετο ξανθὰν Ἀθάναν.

* 11. [10.]

– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
Κείνων λυθέντων σαῖς ὑπὸ χερσίν, ἄναξ.

ΕΙΣ ΑΜΜΩΝΑ.

12. [11.]

– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ .....
Ἄμμων Ὀλύμπου δέσποτα.

ΕΙΣ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΝ.

13. [12.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ .....
Πότνια θεσμοφόρε χρυσάνιον .....

ποις καὶ τῆς μεταβολῆς τὸν Κάδμον φησὶν (Πίνδαρος) ἀκοῦσαι τοῦ Ἀπόλλωνος μουσικὰν ὀρθὰν ἐπιδεικνυμένου. Plut. de Pyth. orac. c. 6: *ὁ δὲ Πίνδαρος ἀκοῦσαί φησι τοῦ θεοῦ τὸν Κάδμον* [*οὐ*] *μουσικὰν ὀρθάν, οὐχ ἡδεῖαν, οὐδὲ τρυφεράν, οὐδ' ἐπικεκλασμένην τοῖς μέλεσιν.* et idem corrupte de animae procr. c. 33: *ὡς που καὶ αὐτὸς ὁ Πίνδαρος τοῦ θεοῦ φησιν ἐπακούοντος οὐκ ἀνορέαν ἐπιδεικνύμενος τὸν Κάδμον.* Numerum restituit Boeckh; videtur fragm. ex epodo huius hymni petitum.

Fr. 10. Hephaestio 91. *Ἀντεστραμμένον δέ ἐστι τούτῳ τὸ Πινδαρικὸν καλούμενον· ὃς καὶ τυπεὶς* (Fl. B *τί πῶς*, H *τυπῶς*) ... *Ἀθάναν. Σοφοὶ δὲ καὶ κτλ.* Pindari hunc versum esse verisimile est, praesertim cum is, qui sequitur, dilucide Pindaro tribuatur. Legitur etiam sed corrupte ap. Plotium de metris p. 300 ed. Gaisford. Quem versum idem Plotius ibid. ut *Susarioneum* affert:

Χρυσέοισιν ἀνθέμοισιν τὰν Θέμιν οὐρανίαν.

ex Sapphico versu et Pindari fr. 7, 1 fictus videtur. — Ceterum Boeckh ut similis existeret versus strophae v. 1 inde a verbis *ξανθὰν Ἀθάναν* novum versum orditur, at potest hic versus ex epodo petitus esse.

Fr. 11. Hephaestio 91: *τὸ δὲ ἀντεστραμμένον τούτῳ Ἰαμβέλεγος καλεῖται· τούτῳ δὲ ἐν συνεχείᾳ οὐκ ἴσμεν τινὰ κεχρημένον, διεσπαρμένως δὲ πρῶτον* (Fr. 7. 1.) *κτλ. κείνων λυθέντων* (C *λυθέντες, κτλ.* Cum prior versus Pindari sit, hic quoque ei vindicandus.

Fr. 12. Schol. Pind. Pyth. IX. 89: *ἢ διὰ τὸ τὸν Ἄμμωνα Δία νομίζεσθαι. Ἄμμων Ὀλ. δ. φησί, καὶ πάλιν* (Pyth. IV. 16) *Λιὸς ἐν Ἄμμωνος θεμέθλοις.* Ex hymno esse arguit Pausan. IX. 16, 1: *Οὐ πόρρω δέ ἐστι ναὸς Ἄμμωνος, καὶ τὸ ἄγαλμα ἀνέθηκε μὲν Πίνδαρος, Καλάμιδος δέ ἐστιν ἔργον· ἀπέπεμψε δὲ ὁ Πίνδαρος καὶ Λιβύης ἐς Ἀμμωνίους τῷ Ἄμμωνι ὕμνους. καὶ οὗτος καὶ ἐς ἐμὲ ἦν ὁ ὕμνος ἐν τριγώνῳ στήλῃ παρὰ τὸν βωμόν, ἣν Πτολεμαῖος ὁ Λάγου τῷ Ἄμμωνι ἀνέθηκεν.*

Fr. 13. Vit. Pind. cod. Vrat. T. II. p. 9. ed. Boeckh (p. 97 Westerm.): *Ἀλλὰ καὶ ἡ Δημήτηρ ὅναρ ἐπιστᾶσα αὐτῷ ἐμέμψατο, ὅτι μόνην τῶν θεῶν οὐχ ὕμνησεν, ὁ δὲ εἰς αὐτὴν ἐποίησε ποίημα, οὗ ἡ ἀρχή· Π. θε. χρυσάννιον.* Boeckh *χρυσανίου* coni., scil. *δάμαρ Ἄιδου.* Similia Eustath.

Digitized by Google

ΕΙΣ ΤΥΧΗΝ 14—17.

* 14. [16.]

⏑ – ⏑⏑ ⏑ – – ⏑ –
– ⏑ ⏑ . . . . .
Ἐν ἔργμασι δὲ νικᾷ τύχα,
οὐ σθένος.

15. 16. 17. [14. 15. 13.]

Pausan. IV. 30. 6: *Ἥισε δὲ καὶ ὕστερον Πίνδαρος ἄλλα τε ἐς τὴν Τύχην, καὶ δὴ καὶ φερέπολιν ἀνεκάλεσεν αὐτήν.* Plut. de fort. Rom. c. 10: *τὴν δὲ Τύχην καὶ οἱ μετ' ἐκεῖνον ἐθαύμασαν βασιλεῖς ὡς πρωτόπολιν καὶ τιθηνὸν καὶ φερέπολιν τῆς Ῥώμης ἀληθῶς κατὰ Πίνδαρον.* — Plut. ibid. c. 4: *Οὐ μὲν γὰρ ἀπευθὴς (Τύχη) κατὰ Πίνδαρον, οὐδὲ δίδυμον στρέφουσα πηδάλιον* ubi Reiske coni. *ἀπειθής.* Ceterum valde dubium, num etiam *δίδυμον στρέφουσα πηδάλιον* ad Pindarum sit referendum. — Pausan. VII. 26, 8: *ἐγὼ μὲν οὖν Πινδάρου τά τε ἄλλα πείθομαι τῇ ᾠδῇ, καὶ Μοιρῶν τε εἶναι μίαν τὴν Τύχην καὶ ὑπὲρ τὰς ἀδελφάς τι ἰσχύειν.*

---

18. [171.]

. . . – ⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏑ –
⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – –
⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ – – ⏑ – – ⏑ – –
. . . Ἀλλοτρίοισιν μὴ προφαίνειν, τίς φέρεται
μόχθος ἄμμιν· τοῦτό γέ τοι ἐρέω·
καλῶν μὲν ὧν μοῖράν τε τερπνῶν ἐς μέσον χρὴ παντὶ λαῷ
δεικνύναι· εἰ δέ τις ἀνθρώποισι θεόσδοτος ἄτα

Prooem. 27 (ubi tantum *Πότνια θεσμ.*). Cf. Paus. IX. 23. 2. qui eadem accuratius refert, tum addit: *Πίνδαρος — ὕμνον ἦσεν ἐς Περσεφόνην, — ἐν τούτῳ τῷ ἄσματι ἄλλαι τε ἐς τὸν Ἅιδην εἰσὶν ἐπικλήσεις, καὶ ὁ χρυσήνιος, δῆλα ὡς ἐπὶ τῆς Κόρης τῇ ἁρπαγῇ.*

Fr. 14. Aristid. II. 334: *ἀλλὰ καὶ ταῦθα τὸ τοῦ Πινδάρου κρατεῖ· πάνυ γὰρ μετ' ἀληθείας τοῦτ' ἐκεῖνος ὕμνησεν· ἐν ἔργμασι κτλ.* ἔργμασι *N* in marg., ἔργμασι *ΘL* (in marg.) et Phot. Bibl. 248 p. 435. A. 29., vulgo ἅρματι, *LN* ἅρμασι, Opor. ἄσμασι. Sine poetae nomine rursus Aristid. II. p. 36. ubi vulgo ἅρμασι, sed *L* ἕρμασι, *Θ* ἑρμάσι, *N* Opor. ἔργμασι. Ceterum potest haec sententia etiam ex alio carmine petita esse, nam quod Arist. dicit *ὕμνησεν*, ambiguum est.

Fr. 18. Stob. Flor. CIX. 1: *Πινδάρου Ὕμνων* (hoc add. Vind.) *Ἀλλοτρίοισι μὴ κτλ.* — V. 1. *ἀλλοτρίοισιν* Boeckh. — *προφαίνειν*, B *προφέρειν.* — V. 2. *ἄμμιν* Boeckh, v. *ἄμιν.* — V. 3. *καλῶν* B, *καλὸν* Vind, *κακῶν* v. — V. 3. *ὧν* Grotius, v. *ὦν.* — V. 4. *ἀνθρώποισι* Hermann, v. *ἀνθρώποις.* — *θεόσδοτος* Stephanus et Grotius, v. *ἀθεόςδοτος* (etiam Vind.). — *ἄτα* scripsi, B *ἄτη*, Vind. *ἀτληκηκότας*, Trinc. *ἀτλητηκότα*, v.

Digitized by Google

5 προςτύχῃ, ταύταν σκότει κρύπτειν ἔοικεν.

* 19. [173.]

. . . . . –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓

Ὦ τέκνον,
ποντίου θηρὸς πετραίου χρωτὶ μάλιστα νόον
προςφέρων πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει· τῷ παρεόντι δ' ἐπαι-
νήσαις ἑκών
ἄλλοτ' ἀλλοῖα φρόνει.

20. [23.]

Lactant. ad Stat. Theb. II. 85: „*Ogygii* Thebani ab Ogyge rege aut amne. *Ogygiis* ait (Theb. I. 173) *aspera rebus fata tulere vicem*. Sic Pindarus in *Somniis*, (Cod. Gud. et Frising. *Somnis*, hinc Boeckh *Hymnis*). *Opite TωCDeeyPeNoπoNNHTHCTANeCC Iπy.*" cod. Gud. opite *IωCΔEEyPαNωNNHTHEΦα. NECCIΠI*, Mon. opire *IωCDeeypenoronnHτHeΦâHe· CCINHy*, Frising. opite. *ιωCEeyPE NONONNH THFΦα· NeCCyNy*. Boeckh coni.

Ὠγυγίους δ' εὗρεν, ὅπου πόλιν αἴτεε τάνδ' ἐς αἰπύ.

Unger Theb. Parad. 263 praeterea *Pronastarum* et *Messapiorum* nomina latere putat. Coniicio:

Ὠγυγίους δ' εὗρ' Ἀόνων Νηΐσταις στεφάναις ὕπο.

21. 22. [20. 21.]

Antiattic. in Bekk. An. I. 80. 8: Ἀρχαιέστερον. Πίνδαρος Ὕμνοις. — Gramm. ibid. 339. Ἄγριος ἔλαιος, ἣν οἱ πολλοὶ ἀγριέλαιον καλοῦσιν, ἔστι παρὰ Πινδάρῳ ἐν Ὕμνοις.

ἀθληκηκότα. Boeckh coni. ἀτλάτα κακότας. — V. 5. προςτύχῃ Vind., προςτύχοι B, πρὸς τύχῃ vulgo. — σκότει Grotius, v. σκόπει, Schneidewin σκότῳ. — Videtur hoc fragm. ad praecepta pertinere, quae Amphiaraus discedens Amphilocho filio impertivit, itaque non dubitavi ad Hymnos etiam Fr. 19. referre; fortasse autem utrumque fragmentum iungendum, ut ὦ τέκνον clausula fuerit epodi, tum integra stropha haec: Ποντίου θηρὸς πετραίου χ. μ. ν. π. π. π. ὁμίλει· τ. π. δ' ἐπ. ἑκὼν Ἄλλο τ' ἀλλοῖα φρόνει. ἀλλοτρίοισιν μὴ προφαίνειν κτλ. neque offensioni est in eiusmodi praeceptis, quod liberius sunt consociata.

Fr. 19. Athen. XII. 513. C: τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παραινῶν Ἀμφιλόχῳ τῷ παιδὶ (Ἀμφιάραος)· ὦ τέκνον κτλ. Plut. Quaest. Nat. c. 19 et de solert. anim. c. 27 affert: ποντίου θ. (omisso πετραίου) ... ὁμιλεῖ (non ὁμίλει). Lucian. de saltat. c. 67: καλὴ γὰρ ἡ ποιητικὴ παραίνεσις ἐκείνη τό· ὦ παῖ, ποντίου θ. πετραίου νόον ἴσχων (ΑΕ ἔχων) πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει. — V. 3. πολίεσσιν ap. Athen. AC, πολέεσσι PVL. — τῷ παρεόντι δ' ἐπαινήσαις, C τὸ παρεὸν δ' ἐπαινήσας.

Digitized by Google

23. [18.]

Et. M. 821, 59, et Gud. 578, 42: *Πίνδαρος δὲ ἐν Ὕμνοις ἐρίφων μεθομήρεον, οἷον ὁμοῦ καὶ μετ' αὐτῶν πορευόμενον.* ubi V. ex corr. *μεθωμήρεον.*

24. [17.]

Aristid. II. 168: *οὐκοῦν πρίν τινα τῶν ἀντιπάλων ἑλεῖν, ἕνα τῶν φίλων θηρεύσας ἄγεις, καὶ πέπονθας ταὐτὸν τῷ Πινδάρου Πηλεῖ, ὃς τῆς τε θήρας διήμαρτε καὶ τὸν Εὐρυτίωνα φίλτατον ὄντα ἑαυτῷ προσδιέφθειρεν.* ubi Schol. III. 463: *ἐν Ὕμνοις μέμνηται Πίνδαρος, ὅτι τὸν Εὐρυτίωνα, τὸν τοῦ Ἴρου τοῦ Ἄκτορος παῖδα, ἕνα ὄντα τῶν Ἀργοναυτῶν, συνθηρεύοντα ἄκων ἀπέκτεινε Πηλεύς.*

25. [19.]

Schol. Pind. Pyth. IV. 288: *Ταύτην δὲ (Φρίξου μητρυιὰν) ὁ μὲν Πίνδαρος ἐν Ὕμνοις Δημοδίκην φησίν, Ἱππίας δὲ Γοργῶπιν, Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀθάμαντι Νεφέλην, Φερεκύδης Θεμιστώ.* sic Boeckh, v. *Δημωτικήν*, G. *Δημοτικήν.*

26. [22.]

Quintil. VIII. 6, 71: „Exquisitam vero figuram huius rei (hyperboles crescentis) deprehendisse apud principem Lyricorum Pindarum videor in libro, quem inscripsit Ὕμνους. Is namque Herculis impetum adversus Meropas, qui in insula Co dicuntur habitasse, *non igni nec ventis nec mari, sed fulmini* dicit *similem fuisse*, ut illa minora, hoc par esset."

27.

Strabo VII. T. II. p. 91 ed. Kramer: *οὐκ ὀκνοῦσι δέ τινες καὶ τὸ μέχρι τοῦ Μυρτῴου πελάγους ἅπαν καλεῖν Ἑλλήσποντον, εἴπερ, ὡς φησιν ἐν τοῖς ὕμνοις Πίνδαρος, οἱ μεθ' Ἡρακλέους ἐκ Τροίας πλέοντες διὰ παρθένιον Ἕλλας πορθμόν, ἐπεὶ τῷ Μυρτῴῳ συνῆψαν, εἰς Κῶν ἐπαλινδρόμησαν Ζεφύρου ἀντιπνεύσαντος.* Non licet ipsa Pindari verba restituere, cum Strabo vel qui haec in breviarium redegit, suae accommodaverit orationi. Meineke coni.: *Οἱ δὲ μεθ' Ἡρακλέους ἐκ Τρωΐας πλεῦντες διὰ παρθένιον | Ἕλλας πορθμόν, ἐπεὶ τάχα Μυρτῴῳ συνῆψαν, | ποντίαν ἐς Κῶν ἐπαλινδρόμησαν | ἀντιπνεύσαντος Ζεφύρου.* Schneidewin: *Οἱ δὲ μεθ' Ἡρακλέος | ἐκ Τρωΐας πλεῦντες διὰ παρθένιον | Ἕλλας πόρον ἱρόν, ἐπεὶ τάχα Μυρτῴῳ συνᾶψαν | ἀμφιρύταν ἐς Κῶν ἐπαλινδρόμησαν, | ἀντιπνεύσαντος Ζεφύρου.*

28.

Schol. Aristoph. Plut. 9: *Καὶ τὰ μὲν περὶ τοῦ Πυθίου τρίποδος διαφόρως ἱστορούμενα ἐν τοῖς τοῦ Πινδάρου ὕμνοις εὐκαίρως ὑμῖν διείληπται.* Scholiasta recens admodum fortasse dixit commentarium a se ad Pythia carmina scriptum.

Digitized by Google

III.

ΠΑΙΑΝΕΣ.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ ΠΥΘΙΟΝ 29—34.

29. [24.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –̄ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –

Ἀμφιπόλοισι μαρνάμενον μοιριᾶν περὶ τιμᾶν ἀπολωλέναι.

30. [25.]

–́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ –

–̄ – –̄ – –́ ⏑ ⏑ . . . . .

Χρύσεαι δ' ἐξύπερθ' αἰετοῦ
ἄειδον Κηληδόνες.

* 31. [26.]

Plut. Consol. ad Apoll. c. 14: *Καὶ περὶ Ἀγαμήδους δὲ καὶ Τροφωνίου φησὶ Πίνδαρος, τὸν νεὼν τὸν ἐν Δελφοῖς οἰκοδομήσαντας αἰτεῖν παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος μισθόν, τὸν δ' αὐτοῖς ἐπαγγείλασθαι εἰς ἑβδόμην ἡμέραν ἀποδώσειν, ἐν τοσούτῳ δ' εὐωχεῖσθαι παρακελεύσασθαι,*

Fr. 29. Schol. Pind. Nem. VII. 94: *Καθόλου γὰρ ἀπολογεῖσθαι βούλεται περὶ τοῦ Νεοπτολέμου θανάτου πρὸς τοὺς Αἰγινήτας. ἐκεῖνοι γὰρ ᾐτιῶντο τὸν Πίνδαρον, ὅτι γράφων Δελφοῖς τὸν Παιᾶνα ἔφη· Ἀμφιπ. κτλ.* Respicit huc Schol. Nem. VII. 150. — *μοιριᾶν περὶ τιμᾶν* Boeckh, v. *μυρίαν περὶ τίμαν.* Ad celebrem hunc paeanem fortasse referendum *apoph thegma*, quod in cod. Vrat. apud Boeckh. T. II. 10 inter dicta Pindari refertur: *Παραγενόμενος δὲ εἰς Δελφοὺς καὶ ἐρωτώμενος, τί πάρεστι θύσων τῷ Ἀπόλλωνι, εἶπε Παιᾶνα.* Similiter Eust. Prooem. 31 addens: *μονονουχὶ λέγων ἐκ τῶν ἐλλογίμων ἀνδρῶν θυσίαν εἶναι λόγους τῷ κρείττονι, πρὸς ὃ συλλαλεῖ καὶ ὁ γράψας, ὡς ἄκαπνα θύουσιν ἀοιδοί.* Adde Philodem. de Musica in Vol. Hercul. I. c. XXI. *κα(ὶ) τὸν Π(ί)νδαρον οὕτω νομ(ί)ζειν, ὅτ' ἔφη θύσων ποι(ήσε)σθαι διθύραμβον*, ubi Schneidewin *ποιήσασθαι*, sed potius *θυσίαν* legendum. Ceterum fortasse hoc ipsum poeta in exordio carminis professus erat, quemadmodum etiam alii loci ex carminibus inter apophthegmata sunt relata.

Fr. 30. Pausan. X. 5, 12: *τὰ μέντοι ἄλλα με οὐκ ἔπειθεν ὁ λόγος, ἢ Ἡφαίστου τὸν ναὸν τέχνην εἶναι, ἢ τὰ ἐς τὰς ᾠδοὺς τὰς χρυσᾶς, ἃ δὴ Πίνδαρος ᾖσεν ἐπ' ἐκείνῳ τῷ ναῷ· χρύσειαι* (X *χρύσεια*, Vb *χρύσιαι*) *δ' ἐξ ὑπερῴου* (Pc *ὑπαρέτου*, PdLbMP *ὑπερέτου*, Ag *ὑπηρέτου*) *ἄειδον* (codd. plerique *ἃ* vel *ἃς εἶδον*) *Κηλήμονες οὗτος μὲν δὴ ταῦτα ἐς μίμησιν, ἐμοὶ δοκεῖν, τῶν παρ' Ὁμήρῳ Σειρήνων ἐποίησεν. Κηλήμονες*, quomodo corrigendum sit docet Athen. VII. 290. E: *τῶν παρὰ Πινδάρῳ Κηληδόνων, αἳ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ταῖς Σειρῆσι τοὺς ἀκροωμένους ἐποίουν ἐπιλανθανομένους τῶν τροφῶν διὰ τὴν ἡδονὴν ἀφαυαίνεσθαι.* Adde Eust. Od. 1689, 30 et 1709, 56 et Opusc. p. 89 ed. Tafel. Praeterea scripsi *χρύσεαι δ' ἐξύπερθ' αἰετοῦ*, (Cobet *ὑπὲρ αἰετοῦ*, Schneidewin *ἐξ ὑπὲρ αἰετοῦ.*) nam *αἰετοῦ* legendum esse docet Galen. T. XVIII. A. p. 519: *οὕτω γὰρ ἐοίκασιν εἰκάζοντες οἱ παλαιοὶ καλέσαι τοῦτο τῆς οἰκίας τὸ μέρος. ἀετὸν δὲ καὶ οἵδε, καθάπερ καὶ ὁ Πίνδαρός φησιν ἐν ταῖς Πλειάσι (τοῖς Παιᾶσι)· χρύσεα δ' ὀξύπτερα αἰετοῦ ἄειδον Κληδόνες.* ita ed. Kühniana.

Digitized by Google

τους δὲ ποιήσαντας τὸ προσταχθέν, τῇ ἑβδόμῃ νυκτὶ κατακοιμηθέντας τελευτῆσαι· λέγεται δὲ καὶ αὐτῷ τῷ Πινδάρῳ ἐπισκήψαντι τοῖς παρὰ τῶν Βοιωτῶν πεμφθεῖσιν εἰς θεοῦ πυθέσθαι, τί ἄριστόν ἐστιν ἀνθρώποις, ἀποκρίνασθαι τὴν πρόμαντιν, ὅτι οὐδ' αὐτὸς ἀγνοεῖ, εἴ γε τὰ γραφέντα περὶ Τροφωνίου καὶ Ἀγαμήδους ἐκείνου ἐστίν. εἰ δὲ καὶ πειραθῆναι βούλεται, μετ' οὐ πολὺ ἔσεσθαι αὐτῷ πρόδηλον· καὶ οὕτω πυθόμενον τὸν Πίνδαρον συλλογίζεσθαι τὰ πρὸς τὸν θάνατον, διελθόντος δ' ὀλίγου χρόνου τελευτῆσαι. Boeckh huc retulit, fort. rectius Wyttenbach inter *Threnos*.

* 32. [27.]

Pausan. X. 16, 2: τὸν δὲ ὑπὸ Δελφῶν καλούμενον ὀμφαλὸν λίθου πεποιημένον λευκοῦ, τοῦτο εἶναι τὸ ἐν μέσῳ γῆς πάσης αὐτοὶ λέγουσιν οἱ Δελφοί, καὶ ἐν ᾠδῇ τινι Πίνδαρος ὁμολογοῦντά σφισιν ἐποίησεν. Cf. Strabo IX. 419: καὶ ἐκάλεσαν τῆς γῆς ὀμφαλόν, προσπλάσαντες καὶ μῦθον, ὃν φησι Πίνδαρος, ὅτι συμπέσοιεν ἐνταῦθα οἱ αἰετοὶ οἱ ἀφεθέντες ὑπὸ τοῦ Διός, ὁ μὲν ἀπὸ τῆς δύσεως, ὁ δ' ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς.

* 33. [28.]

Schol. Aeschyl. Eum. 3: Πίνδαρός φησι πρὸς βίαν κρατῆσαι Πυθοῦς τὸν Ἀπόλλωνα, διὸ καὶ ταρταρῶσαι ἐζήτει αὐτὸν ἡ Γῆ.

34.

Himer. III. 1: Χαῖρε φίλον φάος χαρίεντι μειδιόον προσώπῳ· μέλος γάρ τι λαβὼν ἐκ τῆς λύρας εἰς τὴν σὴν ἐπιδημίαν προσᾴσομαι, ἡδέως μὲν ἂν πείσας καὶ αὐτοὺς τοὺς λόγους λύραν μοι γενέσθαι καὶ ποίησιν, ἵνα τι κατὰ σοῦ νεανιεύσωμαι, ὁποῖος Σιμωνίδης ἢ Πίνδαρος κατὰ Διονύσου καὶ Ἀπόλλωνος. Coniicias *Simonidis* carmen in Bachum, *Pindari* in Apollinem respici, cf. ib. XIII. 7: τὰ δὲ σὰ νῦν δέον καὶ αὐτῷ τῷ Μουσηγέτῃ εἰκάζεσθαι, οἷον αὐτὸν καὶ Σαπφὼ καὶ Πίνδαρος ἐν ᾠδῇ κόμῃ τε χρυσῇ καὶ λύραις κοσμήσαντες, κύκνοις ἔποχον εἰς Ἑλικῶνα πέμπουσι, Μούσαις Χάρισί τε ὁμοῦ συγχορεύσοντα. Quae deinceps de Baccho sequuntur, iam ad illud Simonidis carmen referenda fuerint, quamquam idem XVI. 7 etiam Simonidis carmen in Apollinem commemorat, ut fortasse aliquis coniiciat pariter etiam de Pindarico carmine in Bacchum esse cogitandum: sed omnino ineptio huic rhetori non multum tribuendum. — Huc fortasse etiam referendum, quod dicit Menander Rhett. Gr. IX. 320: Προὔλαβε δὲ καὶ Πίνδαρος ὕμνους γράφων εἰς τὸν θεὸν (Ἀπόλλωνα) ἀξίους τῆς ἐκείνου λύρας.

Digitized by Google

ΕΙΣ ΔΙΑ ΔΩΔΩΝΑΙΟΝ 35—38.

* 35. [29.]

x – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ –

Δωδωναῖε μεγάσθενες, ἀριστότεχνα πάτερ,

36. [30.]

Schol. Soph. Trach. 175: *Εὐριπίδης δὲ τρεῖς γεγονέναι φησὶν αὐτὰς* (sacerdotes Dodonaeas)· *οἱ δὲ δύο, καὶ τὴν μὲν εἰς Λιβύην ἀφικέσθαι Θήβηθεν εἰς τὸ τοῦ Ἄμμωνος χρηστήριον, τὴν* (δὲ εἰς τὸ) *περὶ τὴν Δωδώνην, ὡς καὶ Πίνδαρος Παιᾶσιν.*

* 37. 38. [31. 32.]

Strabo VII. 328: *Πότερον δὲ χρὴ λέγειν Ἑλλούς, ὡς Πίνδαρος, ἢ Σελλούς, ὡς ὑπονοοῦσιν παρ' Ὁμήρῳ κεῖσθαι, ἡ γραφὴ ἀμφίβολος οὖσα οὐκ ἐᾷ διϊσχυρίζεσθαι.* Cf. Et. M. 709. 38. Schol. Il. π. 234: *Πίνδαρος Ἕλλοι χωρὶς τοῦ σ ἀπὸ Ἕλλοῦ τοῦ δρυτόμου, ᾧ φασι τὴν περιστερὰν πρώτην καταδεῖξαι τὸ μαντεῖον.* Eust. Il. 1057. 57. — Strabo VII. 328: *Καὶ οἱ τραγικοί τε καὶ Πίνδαρος Θεσπρωτίδα εἰρήκασι τὴν Δωδώνην.*

---

39. [33.]

⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Τί δ' ἔλπεαι σοφίαν ἔμμεναι, ᾗ τ' ὀλίγον τοι

Fr. 35. Dio Chrys. Or. XII. T. I. 251 Emper. *ὃν πάνυ καλῶς ποιητὴς προεῖπεν ἕτερος· Δωδ. μ. ἀρ. π. οὗτος γὰρ δὴ πρῶτος καὶ τελειότατος δημιουργὸς χορηγὸν λαβὼν τῆς αὑτοῦ τέχνης κτλ.* Pindari esse docet Plut. praec. reip. ger. c. 13. *ὁ δὲ πολιτικὸς ἀριστοτέχνας τις ὢν κατὰ Πίνδαρον καὶ δημιουργὸς εὐνομίας καὶ δίκης*, et de sera Num. vind. c. 4: *καὶ Πίνδαρος ἐμαρτύρησεν ἀριστοτέχναν ἀνακαλούμενος τὸν ἄρχοντα καὶ κύριον ἁπάντων θεόν, ὡς δὴ δίκης ὄντα δημιουργόν.* et de fac. in orbe lun. c. 13: *ἢ τίνος γέγονε ποιητὴς καὶ πατὴρ δημιουργὸς ὁ Ζεὺς ὁ ἀριστοτέχνας.* Respicit praeterea adv. Stoic. c. 14. Symp. Quaest. I. 2. 5. et Clem. Alex. Str. V. 710. Euseb. praep. Ev. XIII. 675. B. Ex his locis coniicias versum hunc addendum esse: *Δημιοεργὲ δίκας τε καὶ εὐνομίας.*

Fr. 39. Stob. Ecl. Phys. T. I. p. 8: *Πινδάρου Παιάνων· Τί* (V *ἔτι*) *δ' ἔλπεαι — φρενί* (sic VAE, v. *φρονεῖ*.) Clemens Al. Strom. V. 726 atque Euseb. Praep. Ev. XIII. 688 eadem sed memoriter ut videtur afferunt: *ὅ τι ἔλπεται* (codd. et Eus. *τί ἔλπεαι*) *σοφίαν ὀλίγαν τοι* (Eus. *ὀλίγον τι*) *ἀνὴρ ὑπὲρ ἀνδρὸς ἔχειν; ζαθέων* (codd. et Eus. *τὰ θεῶν*) *βουλεύματα ἐρευνᾶσαι βροτέᾳ φρενὶ δύσκολον*, additis in fine praeterea verbis *θνατᾶς δ' ἀ. μ. ἔφυ.* — V. 1. *ἔμμεναι, ᾗ τ'* Boeckh, Stob. *εἶναι, ᾗ.* — *ὀλίγον τοι* scripsi, ap. Stob. *ὀλίγον*, sed VA *ὀλίγοι*, H *ὀλίγοιν.* — V. 3. *ἐρευνᾶσαι*, Boeckh coni. *ἐρευνάσει.*

Digitized by Google

ἀνὴρ ὑπὲρ ἀνδρὸς ἰσχύει;
οἰ γὰρ ἔσθ' ὅπως τὰ θεῶν βουλεύματ' ἐρεινᾶσαι βροτέᾳ
φρενί· θνατᾶς δ' ἀπὸ ματρὸς ἔφυν.

40. [34.]

Schol. Apoll. Rhod. I. 1086: *Εἴληφε δὲ τὰ περὶ τῶν ἀλκυόνων παρὰ Πινδάρου ἐκ Παιάνων.* et *εὐλόγως δὲ ὅσσαν εἶπε τὴν ἀλκυόνος φωνήν. ὑπὸ γὰρ Ἥρας ἦν ἀπεσταλμένη, ὥς φησι Πίνδαρος.*

41. [35.]

Tzetz. ad Lycophr. 440: *Οἱ μάντεις οἱ γνήσιοι οἱ ἐθάδες τοῦ ἐν Δηραίοις τόπῳ Ἀβδήρων τιμωμένου Ἀπόλλωνος, οὗ μνημονεύει καὶ Πίνδαρος ἐν Παιᾶσιν.*

42. * 43. [36. 37.]

Plut. de musica c. 15: *Πίνδαρος δ' ἐν Παιᾶσιν ἐπὶ τοῖς Νιόβης γάμοις φησὶ Λύδιον ἁρμονίαν πρῶτον διδαχθῆναι (ὑπὸ Ἀνθίππου).* — Ex eodem paeane haud dubie est, quod dicit Aelian. Var. Hist. XII. 36: *Ἄλκμαν δέκα* (Niobae liberos), *Μίμνερμος εἴκοσι, καὶ Πίνδαρος τοσούτους.* Gellius Noct. Att. XX. 7: Nam Homerus pueros puellasque eius (Niobae) bis senos dicit fuisse, Euripides bis septenos, Sappho bis novenos, Bacchylides et Pindarus bis denos.

44. 45. 46. 47. 48. [38. 40. 41. 42. 39.]

Quae ex Didymi commentariis in Paeanas proferuntur, ea ad res a poeta in his carminibus tractatas spectare consentaneum est, itaque huc pertinet I. Ammon. 70: *Θηβαῖοι καὶ Θηβαγενεῖς διαφέρουσιν, καθὼς Δίδυμος ἐν ὑπομνήματι τῷ πρώτῳ τῶν Παιάνων Πινδάρου φησίν· καὶ τὸν τρίποδα ἀπὸ τούτου Θηβαγενεῖς πέμπουσι τὸν χρύσεον εἰς Ἰσμήνιον ἱερόν.* (ita em. Koenius, v. *Ἰσμηνὸν πρῶτον*) κτλ. — II. Schol. Pind. Ol. I. 26: *Περὶ δὲ τῆς Δωριστὶ ἁρμονίας εἴρηται ἐν Παιᾶσιν, ὅτι Δώριον μέλος σεμνότατόν ἐστιν.* — III. idem ad Ol. II. 70: *ἐν δὲ τοῖς Παιᾶσιν εἴρηται περὶ τοῦ χρησμοῦ τοῦ ἐκπεσόντος Λαΐῳ, καθὰ καὶ Μνασέας ἐν τῷ περὶ χρησμῶν γράφει· Λάϊε Λαβδακίδη, ἀνδρῶν περιώνυμε πάντων.* — IV. Idem ad Pyth. VI. 4: *ἐν τῇ πολυχρύσῳ Ἀπολλωνίᾳ νάπῃ, περὶ ἧς ἐν Παιᾶσιν εἴρηται* et infra: *ἐκεῖ γὰρ ἡ Ἀπολλωνία νάπη, περὶ ἧς ἐν Παιᾶσιν εἴρηται.* — V. Idem ad Pyth. XII. 45: *ἐν γὰρ τῷ Κηφισσῷ οἱ αὐλητικοὶ κάλαμοι φύονται. εἴρηται δὲ καὶ ἐν Παιᾶσι περὶ αὐλητικῆς.*

VI.

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ.

49. [43.]

Schol. Pind. Ol. XIII. 25: *Ὁ Πίνδαρος δὲ ἐν μὲν τοῖς Ὑπορχήμασιν ἐν Νάξῳ φησὶν εὑρεθῆναι πρῶτον διθύραμβον, ἐν δὲ τῷ*

Digitized by Google

πρώτῳ τῶν Διθυράμβων ἐν Θήβαις, ἐνταῦθα δὲ ἐν Κορίνθῳ. cf. etiam Procl. ap. Phot. Bibl. 239.

50. [44.]

..⏑⏑–⏑⏑––⏑⏑–⏑⏑–
⏑–.....
Ἀλόχῳ ποτὲ θωραχθεὶς ἔπεχ' ἀλλοτρίᾳ
Ὠαρίων.

51. [52.]

Strabo IX. 404: *Καὶ ἡ Ὑρία δὲ τῆς Ταναγραίας νῦν ἐστι, πρότερον δὲ τῆς Θηβαΐδος· ὅπου ὁ Ὑριεὺς μεμύθευται καὶ ἡ τοῦ Ὠρίωνος γένεσις, ἣν φησι Πίνδαρος ἐν τοῖς Διθυράμβοις.* (cf. Eust. Il. 264. 44). Hygin. Poet. Astron. 34: „Aristomachus autem dicit quendam Hyriea fuisse Thebis, Pindarus autem in insula Chio. Hunc autem cum Iovem et Mercurium hospitio recepisset, petisse ab his, ut sibi aliquid liberorum nasceretur: itaque, quo facilius petitum impetraret, bovem immolasse et his pro epulis apposuisse: quod cum fecisset, poposcisse Iovem et Mercurium quod corium de bove fuisset detractum, et quod fecerant urinae in corium infudisse, et id sub terra poni iussisse: ex quo postea natum puerum, quem Hyrieus e facto Uriona nomine appellaret: sed vetustate et consuetudine factum est, ut Orion vocaretur. Hic dicitur Thebis Chium venisse, et Oenopionis filiam Meropen per vinum cupiditate incensus compressisse etc."

52. [53]

...⏑⏑–⏑⏑–
⏑–⏑⏑–⏑⏑––⏑–⏑⏑–⏑⏑–
..... *Τρεχέτω δὲ μετά*
Πληϊόναν, ἅμα δ' αὐτῷ κύων (λεοντοδάμας.)

Fr. 50. Et. M. 460. 35: *Θώραξ — ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἐμπίμπλασθαι οἴνου θωράσσεσθαι λέγεται — καὶ Πίνδαρος Διθυράμβων πρώτῳ· Ἀλόχῳ ποτὲ θωρηχθεὶς ἐπ' ἀλλοτρίᾳ.* (Sorb. *ἀλόγω ποτε θεωραχθεὶς κτλ.*) Auctius Cram. An. Par. IV. 194, 7: *Ὠρίων, ἐπεὶ καὶ Ὠαρίων ἐν συστολῇ καὶ Πίνδαρος ... Ἀλλ' οὐχ ὅπουτε θωραχθεὶς ἔπεχ' ἀλλότριαϊ ωαρίων.* Adde Meletium ap. Cram. An. Ox. III. 89, 29: *Πίνδαρος διθυράμβῳ· ἀλόγχω ποτὲ θωριχθεὶς ἐπείχεν ἀλλότρια.* (cod. Mon. *ἔπιεχε*, latina versio *ἀλόχω ποτὲ θωραχθεὶς ἐπέχεε ἀλλότρια.*) — V. 2. *Ὠαρίων* tribus syllabis proferendum, nisi *Ὠαρίων* praestat.

Fr. 52. Schol. Pind. Nem. II. 16 ex Aristarcho: *ἐν τούτοις μὲν ταῖς Πλειάσι φησὶ τὸν Ὠρίωνα ἐπέχειν, ἐν ἄλλοις δὲ τὴν Πλειάδα φησὶν αὐτὸν διώκειν, ὑποτιθέμενος τὸ σύστημα τῶν Πλειάδων ἓν ζῴδιον.* et: *καὶ ὁτὲ μὲν Πλειάδας καλεῖ πληθυντικῶς, ὁτὲ δὲ Πληϊόνην ὡς μίαν· τρεχέτω δὲ μετὰ Πληϊόναν, ἅμα δ' αὐτῷ κύων. δοκεῖ γὰρ κατ' αὐτὸν τὸν Πίνδαρον ἐρασθῆναι αὐτῆς ὁ Ὠρίων, καὶ διώκειν αὐτὴν ἐπὶ πολλοῖς χρόνοις. ὑπομνήματα δὲ τούτων Ζεὺς κατηστέρισε, παρὸ δή φησιν· ὁ Ὠρίων ἐπιὼν ταῖς Πλειάσι.* His ultimis explicationem illius versus contineri animadvertit Boeckh, itaque *τρέχων* coniecit, sed potius hic *ἐπίτω* legendum: Iovis enim sunt verba. *Λεοντοδάμας* Boeckh probabiliter adiecit

Digitized by Google

53. [45.]

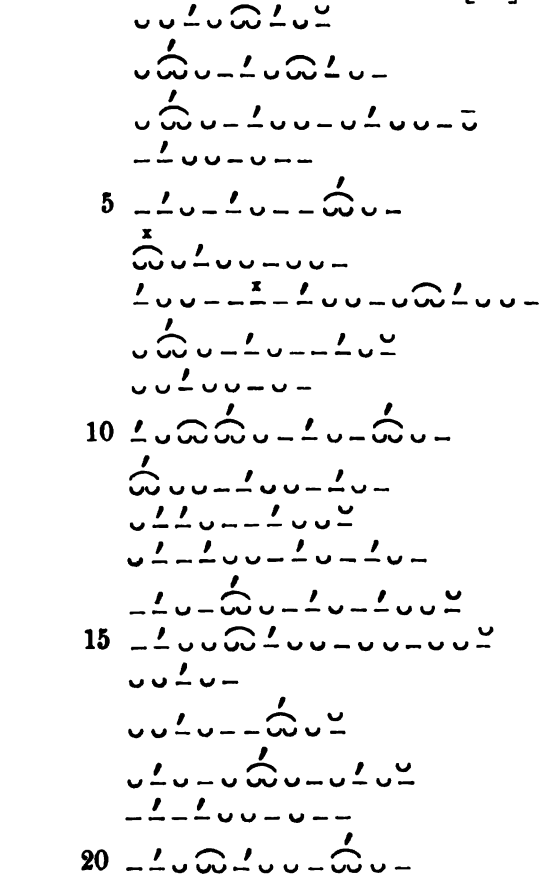

ex Luciano pro imag. c. 18: *ὡς ὁ τὸν Ὡρίωνος κύνα ἐπαινῶν ἔφη ποιητὴς λεοντοδάμαν αὐτόν.* Huc pertinet Et. M. 675, 36: *λέγει δὲ Πίνδαρος περὶ τοῦ καταστερισμοῦ αὐτῶν, ὅτι τῆς Πληϊόνης πορευομένης μετὰ τῶν θυγατρῶν κατὰ τὴν Βοιωτίαν συναντῆσαι αὐτῇ Ὡρίωνα· εἶτα ἐρασθεὶς ὥρμησε πρὸς τὸ ἁρπάσαι, τὴν δὲ φεύγουσαν μετὰ τῶν θυγατρῶν Ὡρίων ἐδίωκε, γενέσθαι δὲ αὐτῶν τὸν δρόμον πέντε ἔτη ἀδιάλειπτον· τὸν δὲ Δία διὰ τὴν κακοπάθειαν αὐτῶν οἰονεὶ μνήματα καταστερίσαι τὰς Πλειάδας φευγούσας τὸν Ὡρίωνα, ὅς ἐστιν ἐνιαυτός.* cf. Eust. Od. 1712, 49. Eudoc. 339.

Fr. 53. Dionys. Hal. de comp. verb. c. 22: *ποιητῶν μὲν οὖν Πίνδαρος ἀρκέσει παραχληθείς, συγγραφέων δὲ [Θουκυδίδης· κράτιστοι γὰρ οὗτοι ποιητῶν τῆς αὐστηρᾶς ἁρμονίας· ἀρχέτω δὲ Πίνδαρος καὶ τούτου διθύραμβός τις, οὗ ἐστιν ἀρχή· Ἴδετ' ἐν χορὸν κτλ.* et deinde, ubi totum locum adscripsit, v. 1—8. singulatim examinans repetit. Codices collati sunt Parisinus n. 1741 ap. Schneidewinum (P), Darmstadiensis a Werfero in Actis Monac. (D), Guelpherbytanus a Schneidero (Gu), Monacensis a Goellero (M), deinde tres libri, duo Regii, tertius Colbertinus ab Hudsono,

Digitized by Google

Ἴδετ' ἐν χορόν, Ὀλύμπιοι,
ἔπι τε κλυτὰν πέμπετε χάριν, θεοί,
πολύβατον οἵτ' ἄστεος ὀμφαλὸν θυόεντα
ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀθάναις
οἰχνεῖτε πανδαίδαλόν τ' εὐκλέ' ἀγοράν·
ἰοδετᾶν λάβετε στεφάνων
τῶν ἐαριδρέπτων λοιβάν, Διόθεν τέ με σὺν ἀγλαᾷ
ἴδετε πορευθέντ' ἀοιδᾷ δεύτερον
ἐπὶ κισσοδέταν θεόν,
τὸν Βρόμιον Ἐριβόαν τε βροτοὶ καλέομεν.
γόνον ὑπάτων μὲν πατέρων μελπέμεν

qui quidem hic videtur tantum Parisino illo libro n. 1741 usus esse, (signavi littera H), porro alius codex collatus a Gerhardo (signavi G, fort. Vratislaviensis), denique libri Victoriani tres ut Goellero videtur (R. v. l.) sed imprimis littera l potius indicari plerumque videtur, quomodo Victorius corrigendum censuerit, ita ut his lectionibus Victorianis non multum sit tribuendum. — V. 1. *ἴδετ'* codd., ut videtur, omnes, praeter vl, qui ut vulgo *δεῦτ'*, *ἴδετε* verum esse ostendit ipse Dionysius, cum dicit: *τὸ πρῶτον αὐτῷ κῶλον ἐκ τεσσάρων σύγκειται λέξεως μορίων, ῥήματος, καὶ συνδέσμου καὶ δυοῖν προσηγορικοῖν. τὸ μὲν οὖν ῥῆμα καὶ ὁ σύνδεσμος συναλοιφῇ κερασθέντα οὐκ ἀηδῆ πεποίηκε τὴν ἁρμονίαν.* Cf. Cram. An. Ox. I. 169, 19: *ἡ ἐν — κατὰ δὲ Βοιωτοὺς καὶ αἰτιατικῇ (συντάσσεται) οὕτως γὰρ ἔχει καὶ τὸ παρὰ Πινδάρῳ· Ἴδετε δ' ἐν χ. Ὀλ.* et 176, 5: *Βοιωτοὶ γὰρ τὴν ἐν πρόθεσιν συντάσσουσιν αἰτιατικῇ, Ἴδετ' ἐν χ. Ὀλ. Πίνδαρος*, et Gramm. in Mus. Philol. Cantabr. IV. 112: *ὡς παρὰ Πινδάρῳ· καλεῖτ' ἐς χορὸν Ὀλύμπιοι ἀντὶ τοῦ καλεῖσθε.* cf. Boisson. An. III. 239 (ubi *Ὀλύμπια*) *ἐν χορὸν* affert Gregor. Cor. 355. Ceterum P *ἐν σχορόν.* — V. 2. *πέμπετε*, P *πέμπεται.* — V. 4. *Ἀθάναις* Boeckh, vulgo *Ἀθήναις.* — V. 6. *ἰοδετᾶν* Boeckh, vulgo *ἰοδετῶν* et sic PR, *ἰοδέτην* Ald. GuH, *ἰαδέτων* GD, *ὅδ' ἐγὼν* l. — *λάβετε* vulgo et sic Gu primum, sed deinde *λάχεται*, GP(H)DM Ald. *λάχετε*, l *λάχει.* — *στεφάνων*, G *στέφανον.* — V. 7. *τῶν ἐαριδρέπτων*, P(H)Gu *τ' ἀντ' ἐαριδρέπων*, Ald. *τάν τ' ἔαρι δρέπων*, D *τάν τ' ἐαριδρέπτων*, M *τάν τε ἀριδρέπτων*, R *τάν τε ἐριδρέπτων*, G *τάν τε ἀγριδρέπτων.* Infra Ald. *τ' αὖτ' ἔαρι δρέπων*, l *τ' ἀντ' ἔαρι δρόπων*, et R *ταν.* — *λοιβάν, ἀοιδάν* DGM et Gu altero loco, Boeckh scripsit *ἰοδετᾶν λάχετε στεφάνων τᾶν τ' ἐαριδρέπτων λοιβᾶν*, Hermann *τὰν ἐαρόδρεπτον* (Schneidewin *ἐαρίδρεπτον*) *λοιβάν* vel *ἰοδέταν λάβετε στέφανον τᾶν γ' ἐαριδρέπτων λοιβᾶν.* Si *λάχετε* probaveris, non iam potest pro imperativo accipi, sed erit *ἐλάχετε* pariterque *ἴδετε* quod sequitur *εἴδετε.* Conieci *πανδαίδαλόν τ' εὐκλέ' ἀγορὰν ἰοδέταν λάχετε, στεφάνων τῶν* (vel *τάνδ'*) *ἐαριδρέπτων λοιβὰν Διόθεν τέ με ... ἴδετε.* Dionysius vulgatam tueri videtur, sed potest is prava lectione deceptus esse. — *σὺν ἀγλαᾷ ἴδετε πορευθέντ' ἀοιδᾷ* Boeckh, *σὺν ἀγλαιᾷ ἴδετε πορευθέντ' ἐν ἀοιδαῖς* Heyne, *σὺν ἀγλαΐᾳ ἴ. πορευθέντες ἀοιδαῖς* vulgo, sed PGu (priore l.) Ald. *ἀοιδαί*, DRl *ἀοιδάν*, unde Schneidewin *σὺν ἀγλαΐᾳ ... ἐς ἀοιδάν.* — V. 9. *ἔπι*, *ἔπὶ τὸν* P(H)GuG Ald. probante Schneidewino. — *κισσοδέταν*, P corr. *κισσοδότραν*, (a pr. m. *κισσοδόμ*) v HGu *κισσοδότραν*, MGDl *κισσοδαᾶ*, Ald. *κισσουδὲ ταν.* — *θεόν, τὸν*, Gu *θνητὸν*, R *θνατόν.* — V. 10. *τὸν Βρόμιον Ἐριβόαν τε* scripsi, et sic H, vulgo *δν Βρόμιον δν Ἐριβόαν*, PGu Ald. *τὸν βρόμιον τὸν ἐριβόαν τε.* Boeckh *τὸν Βρόμιον τὸν Ἐριβόαν καλέομεν*, eiecto *βροτοὶ* quod omnes libri tueri videntur. — V. 11. affert Scholiast. Isthm. VII. 76: *πληθυντικῶς δὲ εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἀδελφῷ τῷ Ποσειδῶνι· σύνηθες δὲ τὸ σχῆμα Πινδάρῳ· ὑπάτων μέν τε πατέρων γυναικων τε Καδμειᾶν ἀντὶ τοῦ Διὸς καὶ Σεμέλης. — ὑπάτων μὲν*

Digitized by Google

γυναικῶν τε Καδμειᾶν ἔμολον.
ἐν Ἀργείᾳ Νεμέᾳ μάντιν οὐ λανθάνει
φοίνικος ἔρνος, ὁπότ' οἰχθέντος Ὥρᾶν θαλάμου
εὔοδμον ἐπαΐωσιν ἔαρ φυτὰ νεκτάρεα.
τότε βάλλεται,
τότ' ἐπ' ἀμβρόταν χέρσον ἐραταί
ἴων φόβαι, ῥόδα τε κόμαισι μίγνυται,
ἀχεῖ τ' ὀμφαὶ μελέων σὺν αὐλοῖς,
ἀχεῖ τε Σεμέλαν ἑλικάμπυκα χοροί.

54. [46.]

– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
Ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀοίδιμοι,
Ἑλλάδος ἔρεισμα, κλειναὶ Ἀθᾶναι, δαιμόνιον πτολίεθρον.

DH, *ὑπάτωμεν* P, *μὲν ὑπάτων* Ald., *ὑπάτων γόνον μὲν* Gu, *ὑπάτων τε* vulgo, fortasse recte, antiqua varietas *μὲν* et *τε* fuisse videtur. — *μελπέμεν* Boeckh, *μέλπομεν* vulgo, *μέλπε* PHGu Ald., *μέν τε* l. (idem etiam *μέλπομεν*). — V. 12. *τε* fort. om. H. — *Καδμειᾶν* Schol. Isthm., ut Boeckh coniecerat, v. *Καδμείαν*. — *ἔμολον* HGu Ald., *εμολον* P, vulgo *Σεμέλαν*, Ml *Σεμέλην* (sed in l corr. *ἔμολον*, si vera traduntur) D *μέλαν*. Fort. *Καδμειᾶν μόλον*. — V. 13. *Ἀργείᾳ* Heyne, v. *Ἀργέᾳ*, PHDM Ald. *ἀργεανεμεω*. — V. 14. *ἔρνος*, MPGGuD Ald. *ἐανῶν*, l vero *φοινικοεάων*. Coniici possunt multa, fort. *Ἐν Ἀργείᾳ Νέμεα μάντιν οὐ λανθάνει* (i. e. *non sinit oblivisci*) *φοίνικος, ἐανᾶν ὁπότ' οἰχθέντος Ὥρᾶν θαλάμου*. — *Ὥρᾶν*, PMD *ὥραν*. — V. 15. *ἐπαΐωσιν*, l *ἐπάγοισιν*. — V. 16. *βάλλεται*, DGl *βάλλετε*. — V. 17. *ἀμβρόταν* H, *ἀμσβρόταν* P, *ἄμβροτον* vulgo. — *χέρσον*, PH *χθόν'*. — *ἐραταί* GMl, *ἐρατὰν* PGu Ald., *ἐρωτὰν* H, vulgo *ἐρατὰ*. — V. 18. *ἴων*, *ἴον* H Ald. — *φόβαι* G, Ml *φοβαί*, vulgo *φόβα*. Corrupte PH Ald. *φοβερά τε κόμαισι*. — V. 19. *ἀχεῖ τ' ὀμφαί* scripsi, et sic nuper Schneidewin, vulgo *ὑμνεῖτε ὁμᾷ*, PH *οἰχνεῖτ' ὁμφαῖς*, M Ald. *οἰχνεῖτ' ὁμᾷ*, D *οἰχνεῖτ' ὁμᾷ*, Gu *οἰχεῖτ' ὁμφαῖς*, etiam G *οἰχνεῖτ'*, v. (vel l?) *ἀχεῖτε ὁμᾷ*, apud Apollon. Dysc. de Synt. 223: *ὡς Βοιώτιόν ἐστιν ἔθος, ὅμοιον τῷ παρὰ Πινδάρῳ· Ἀχεῖται ὀμφαὶ μελέων σὺν αὐλοῖς*, unde Herm. *ἀχεῖταί τ' ὀμφαὶ* scripsit. — V. 20. *ἀχεῖ τε* scripsi, atque ita Schneidewin, vulgo *ὑμνεῖτε*, PHM *οἰχνεῖτε*, D *οἰχνεῖται*. Hermann *ἀχεῖται Σεμέλαν*.

Fr. 54. Schol. Arist. Acharn. 673: *παρὰ τὰ ἐκ τῶν Πινδάρου διθυράμβων· Αἱ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι Ἀθῆναι*. Suid. v. *ἰοστέφανοι* eadem, omisso carm. titulo, et Zonar. 1114: *Πίνδαρος, ἰοστέφανοι Ἀθῆναι*. Auctius Schol. Arist. Nub. 299: *Πίνδαρος· Λιπαραὶ καὶ ἀοίδιμοι, Ἑλλάδος ἔρεισμα, κλειναὶ Ἀθᾶναι*, ita Bekker, sed Dübner nescio qua auctoritate *ὦ ταὶ λιπαρ.* nihil monens, nisi *Ἀθῆναι* in V et Ald. legi. Denique plane redintegrat Aristidis Schol.: Aristides enim I. 319: *ἀκούων τὸ τῆς σοφίας πρυτανεῖον καὶ τὴν τῆς Ἑλλάδος ἑστίαν καὶ τὸ ἔρεισμα*. ubi Schol. III. 341: *τὸ δὲ ἔρεισμα πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι καὶ Πίνδαρος δέ φησιν· ἔρεισμ' Ἀθήνας δαιμόνιον πτολίεθρον*, D *Ἀθηναίων*. (ap. Frommel 115 M *Ἀθηνᾶ εὐδαιμ.*, b *Ἀθάνας δαιμ.*) Cf. Aeschin. Epist. IV. 474 Bekk.: *καὶ εἰ μηδενὸς ἕτι τῶν παρὰ Μαντίᾳ μνημονεύεις, ἐν γοῦν ταῖς ἐκκλησίαις Μελανώπου ἑκάστοτε ἀκούεις λέγοντος· Αἵ τε λιπ. καὶ ἀοιδ. Ἑλλ. ἔρεισμ' Ἀθᾶναι. Καὶ ὅτι Πινδάρου τοῦ Θηβαίου ἔπος τοῦτό ἐστι λέγοντος, καὶ ὅτι ἐζημίωσαν αὐτὸν Θηβαῖοι τοῦτο ποιήσαντα τὸ ἔπος, οἱ δὲ ἡμέτεροι πρόγονοι διπλῆν αὐτῷ τὴν ζημίαν ἀπέδοσαν, μετὰ τοῦ καὶ εἰκόνι χαλκῇ τιμῆσαι*. Inde

Digitized by Google

* 55A. [225].

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Κλῦθ', Ἀλαλὰ Πολέμου θύγατερ,
ἐγχέων προοίμιον, ᾇ θύεται

Boeckh recepit *αἵ τε*, at cod. a *ὦ τε*, itaque iam dudum correxi *ὦ ταί*, coll. Arist. Eqq. 1329: *Ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀοιζήλωτοι Ἀθῆναι*, ubi Schol., *ἀπὸ Πινδάρου παρῴδηται.* firmatque Eustath. prooem. 28: *ἐχθρὰ δέ φασι φρονούντων ἀλλήλοις Ἀθηναίων καὶ Θηβαίων, ἐπεὶ ἔγραψέ που· Ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ μεγαλοπόλιες Ἀθῆναι·* (conglutinavit cum initio Pyth. VII.) *κατὰ δέ τινας, ἐπεὶ ἔρεισμα Ἑλλάδος ἔφη τὰς Ἀθήνας, ἐζημίωσαν αὐτὸν οἱ Θηβαῖοι χιλίαις δραχμαῖς, ἃς ἐξέτισαν ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀθηναῖοι ὡς φιλαττικοῦ.* Celebrem locum praeterea respiciunt, Isoc. de antid. 166: *Πίνδαρον μὲν τὸν ποιητὴν οἱ πρὸ ἡμῶν γεγονότες ὑπὲρ ἑνὸς μόνου ῥήματος, ὅτι τὴν πόλιν ἔρεισμα τῆς Ἑλλάδος ὠνόμασεν, οὕτως ἐτίμησαν, ὥστε καὶ πρόξενον ποιήσασθαι καὶ μυρίας αὐτῷ δοῦναι δραχμάς.* Plut. vit. Thes. c. 1, de glor. Athen. c. 7, Apophth. Lac. div. c. 6. Lucian. Demosth. Enc. c. 10. Philostr. Imag. II. 12. Pausan. I. 8, 4. Athen. V. 187. D. Iulian. Or. I. 8. C. Damascius ap. Suid. v. *Σουπηριανός*. Liban. T. III. 27. et rursus III. 407 ed. Reiske. Schol. Hesiod. Op. 412. Schol. Aristid. III. 600. Cram. An. Ox. IV. 157. Arsen. 421. Eust. Il. 284, 5. Schol. Pind. Pyth. II. inscr. Vit. Pind. cod. Vrat. T. II. 9. ed. Boeckh. Thomas M. vit. Pind. ib. 4. Fuit autem initium dithyrambi, et his ipsis verbis summa laudum videtur comprehensa fuisse, siquidem Libanius loco priore dicit *μισθὸς τοῦτό γε τῶν εἰς τὴν πόλιν ἐπαίνων βραχέων δή τινων ὄντων.* Boeckh autem coniecit plura ex hoc carmine petiisse Himerium Or. XVI. 2. de Constantinopoli: *Καί μοι δοκεῖ* (Boeckh *δοκῶ*) *καὶ τῆς Πινδάρου λύρας λαβὼν μέλος ἐκεῖθεν εἰς αὐτὴν ἀναφθέγξασθαι, εἰ καὶ τῆς Ἑλλάδος μὲν εἰπεῖν ἔρεισμα μικρόν, ὅπερ εἰς τὰς Ἀθήνας ἦσται Πινδάρῳ, πάσης δὲ τῆς ὑφ' ἥλιον ἥδιστον ἄγαλμα. σὲ μὲν καὶ Ποσειδῶν ὁ βασιλεὺς ὁ θαλάσσιος γλαυκοῖς περιβάλλει τοῖς κύμασιν οἷά τινα νύμφην Ναΐδα, καὶ πανταχόθεν περιπτύσσει καὶ γέγηθε, σὲ δὲ Νηρηΐδων ἁλιπορφύρων χοροὶ ἄκροις ἐπισειρτῶντες τοῖς κύμασι κύκλῳ περὶ πᾶσαν χορεύουσι κτλ.* Sed hoc satis incertum.

Fr. 55A. Plut. de Glor. Athen. c. 7 de imperatoribus Atticis, Miltiadis et Themistocletibus: *Ἀρήιος ὁ κῶμος οὗτος, ἐκ γῆς ἅμα φάλαγξι καὶ στόλοις ἐκ θαλάσσης καὶ μεμιγμένοις σκύλοις καὶ τροπαίοις βεβριθώς· Κλῦθι, Ἔνυώ* (Ald. Bas. *ἄννα ἐγώ*, E *ἀννα . . . γω*, G *ἀνάγω*) *Πολέμου θ. ἐ. π. ἀμφύετε* (vel *ἐνφύετε*), *ἄνδρες, τὸν ἐρόθυτον θανατον, ὡς ὁ Θηβαῖος Ἐπαμινώνδας εἶπεν, ὑπὲρ πατρίδος καὶ τάφων καὶ ἱερῶν ἐπιδιδόντες ἑαυτοὺς τοῖς καλλίστοις καὶ λαμπροτάτοις ἀγῶσιν.* Xylander et Wyttenbach *ὡς ὁ Θηβαῖος Πίνδαρος* coniecerunt, Haupt *ὁ Θηβαῖος* deleto vocabulo *Ἐπαμινώνδας*, contra C. Fr. Hermann vitium verbo *εἶπεν* inesse putat, et *ἔπεσεν* coniecit, at Epaminondae memoria omnino aliena ab hoc loco, et Pindari haec esse etiam aliunde confirmatur, maxime scholio Aesch. Pers. v. 49. quod Haupt edidit, ubi cum vulgo *στεῦνται* legitur, scholiasta ille *στεῦται* legit: *κλῦθι ἀλλα πολέμου θύγατερ ἀιθύεται ἄνδρες ἐν διθυράμβῳ· οὕτως στεῦται ἐνικὸν ἀντὶ πληθυντικοῦ.* nam Pindarici schematis exemplum ex Pindari dithyrambo afferri consentaneum est. V. 1. Plut. de fraterno am. c. 11 sine poetae nomine affert, ubi recte *κλῦθ' Ἀλαλὰ* et Herodian. *π. μον. λέξ.* 39, 5. *τὸ γὰρ ἀλαλὴ οὐ φύσει τρισύλλαβον. Κλῦθ' ἀλαλὰ Πολέμου θυγάτηρ.* Porro Athen. I. 19. A. *οἱ δ' ἐν τῇ Ἰλιακῇ πολιτείᾳ μονονοὺ βοῶσι κλῦθ'* (*κλῦσθ'* BCD) *ἀλαλὰ* (BCD *ἀλλὰ*, VL *ἀλάλα*) *π. θύγατερ ἐγχέων* (sic L, *εὐχέων* V) *προοίμιον*, eademque Eust. Il. 994, 59. — *ᾇ θύεται* correxit Haupt ex Schol. Aesch.

Digitized by Google

ἄνδρες (ὑπὲρ πόλιος) τὸν ἱρόθυτον θάνατον.

* 55B. [196].

.... ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

– ⏓ ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ –

Ὅθι παῖδες Ἀθαναίων ἐβάλοντο φαεννὰν
κρηπῖδ' ἐλευθερίας.

56. 57. [47. 48.]

⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ – –

⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Πρὶν μὲν εἶρπε σχοινοτένειά τ' ἀοιδὰ διθυράμβων
καὶ τὸ σὰν κίβδαλον ἀνθρώποισιν ἀπὸ στομάτων.

αἰθύεται. Pro Plutarcheo ἀμφύετε Reiske ἀμφιέννυτε, ego ἀμφιεσθ' vel ὀμφύνετ', Schneidewin ἄνα, δῦτ', ἄνδρες coniecit. — V. 3. Haupt probabiliter redintegravit ex Herodiano π. σχημάτων 60, 13: *Πινδαρικὸν δὲ τὰ τοῖς πληθυντικοῖς ὀνόμασιν ἑνικὰ ῥήματα ἔχοντα ἐπιφορ'ν, οἷον ἄνδρες ἐπὶ πόλεως* (sic A, vulgo *ὑπὲρ πόλεων*) *καὶ ἰαχεῖ βαρυσθεγκτᾶν ἀγέλαι λεόντων*, unde *ὑπὲρ πόλιος* scripsi, Haupt *ὑπὲρ πόλιων*. — *ἱρόθυτον* Haupt, *ἱερόθυτον* Plut. Ceterum de versuum descriptione ambigi potest. Est autem haud dubie initium Dithyrambi, ubi haud obscure Atheniensium fortitudinem celebrat: itaque coniicias ad idem hoc carmen pertinere Fr. 55B.

Fr. 55B. Est haud dubie ex eodem *dithyrumbo*, ex quo Fr. 55A., nisi ad Fr. 54. referre malueris, vid. Plut. de glor. Athen. c. 7: *ἐν τούτοις Πίνδαρος ἐρεισμα τῆς Ἑλλάδος προσεῖπε τὰς Ἀθήνας, οὐχ ὅτι — ἀλλ' ὅτι πρῶτον, ὥς φησιν αὐτός, ἐπ' Ἀρτεμισίῳ παῖδες Ἀθηναίων ἐβ. φαεινὴν κρ. ἐλ., ἐπί τε Σαλαμῖνα καὶ Μυκάλῃ καὶ Πλαταιαῖς, ὥσπερ ἀδαμάντινοι στηρίξαντες τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος παρέδοσαν τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις.* ubi certo verba *ὥσπερ ἀδαμάντινοι* ex hoc ipso Pindari carmine petita videntur. Legitur iterum ap. Plut. vit. Themist. c. 8: *ὃ δὴ καὶ Πίνδαρος οὐ κακῶς ἔοικε συνιδὼν ἐπὶ τῆς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ μάχης εἰπεῖν· ὅθι* (sic Stephanus, libri *ὅτι,*) *π. Α. ἐ. φαεννὰν* (Bc *φανερὰν*, ia *φαενὰν*) *κ. ἐλ.* et de Herod. malign. c. 34 ubi item *ὅτι* (D *ὅθι*), et sine poetae n. de sera numinis vind. c. 6 ubi *ὅθι*. Respicit Aristid. II. 251: *ὡς φησι Πίνδαρος, κρηπῖδα τῆς ἐλευθερίας τοῖς Ἕλλησι βαλλόμενος* (*Θεμιστοκλῆς*), ubi sch. III. 600 *ἔρεισμα Ἑλλάδος* comparat. — V. 1. *Ἀθαναίων* Boeckh, v. *Ἀθηναίων*. — V. 2. *κρηπῖδ'*, in proecdosi scripsi *κρηπίδ'*.

Fr. 56. et 57. Ex uno eodemque carmine petita esse docet Strabo X. 469: *Μάρτυρες δ' οἱ ποιηταὶ τῶν τοιούτων ὑπονοιῶν· ὅ τε γὰρ Πίνδαρος ἐν τῷ διθυράμβῳ, οὗ ἡ ἀρχή· Πρὶν μὲν εἶρπε σχοινοτονίας* (σχοῖνος τονίας K, *σχοινογονίας* hi) *τ' ἀοιδὰ* (BKlnox *ἀοιδαὶ*) *διθυράμβῳ* (x *διθυράμβων*). *μνησθεὶς δὲ τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ὕμνων τῶν τε παλαιῶν καὶ τῶν ὕστερον, μεταβὰς ἀπὸ τούτων φησί· Σοὶ μὲν ... πεύκαις. τὴν κοινωνίαν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ἀποδειχθέντων νομίμων παρὰ τοῖς Ἕλλησι καὶ τῶν παρὰ τοῖς Φρυξὶ περὶ τὴν Μητέρα τῶν θεῶν συνοικειῶν ἀλλήλοις.* Fr. prius auctius affert Athen. XI. 467 B: *καὶ Πίνδαρος δέ φησι· Πρὶν μὲν ἦρπε σχοινοτενείατα οἶδα καὶ τὸ σὰν κίβδηλον ἀπὸ στομάτων.* adde X. 455 C.: *Πίνδαρος δὲ πρὸς τὴν ἀσιγμοποιηθεῖσαν ᾠδὴν ... ἐποίησε· Πρὶν μὲν εἶρπε* (PVL *εἰρπε*) *σχοινοτενία τὰ οἶδα καὶ τὸ σὰν τι βόηλον* (ita AB, nisi quod B *σᾶν*, P *σαντιβόηλον*, VL *τὸ σὰν κίβδηλον*) *ἀνθρώποις.* (V *ἀνθρώποι*, L Bas. *ἄνθρωποι*). Respiciunt Athen. X. 488 D. Eust. II. 1335. 52. et Dionys. de comp. verb. c. 14: *εἰσὶ δὲ οἱ ἀσίγμους ᾠδὰς ὅλας ἐποίουν, δηλοῖ δὲ τοῦτο Πίνδαρος ἐν οἷς φησι· Πρὶν μὲν ἤρπε* (l *ηρπε*) *σχοινοτενῆ φωνήεντα* (l *σχοινοτενεῖ ατα οἶδα* haud dubie ex Ath.) *διθ. καὶ τὸ σὰν κίβδαλον ἄνθρωποι* (MG *ἀνθρώποις*). Recte Boeckh *σχοινοτένειά τ' ἀοιδὰ* correxit.

Digitized by Google

. . . . . – –́ ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

. . . . . σοὶ μὲν κατάρχειν,
μᾶτερ μεγάλα, πάρα ῥόμβοι κυμβάλων,
ἐν δὲ κεχλάδειν κρόταλ', αἰθομένα δὲ δᾷς ὑπο ξανθαῖσι πεύκαις.

58. [49.]

. . . . . ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏓
– –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓

. . . . Σὲ δ' ἐγὼ παρά μιν
αἰνέω μέν, Γηρυόνα, τὸ δὲ μὴ Διί,
φίλτερον σιγῷμι πάμπαν· οὐ γὰρ ἐοικός
ἁρπαζομένων τῶν ἐόντων καθῆσθαι παρ' ἑστίᾳ,
καὶ κακὸν ἔμμεναι.

59. [50.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ – ⏓

Τὰν λιπαρὰν μὲν Αἴγυπτον ἀγχίκρημνον.

Fr. 57. V. 1. κατάρχειν Hermann, κατάρχει ap. Strab. — V. 2. μᾶτερ μεγάλα, πάρα Boeckh, vulgo μᾶτερ, πάρα μεγάλαι et sic B (ex corr.) CE his, μᾶτερ, πάρα μεγάλοι reliqui. — ῥόμβοι, codd. ῥοίμβοι, fort. ῥύμβοι. — V. 3. κεχλάδειν Hermann, codd. καχλάδων. — ib. κρόταλ' scripsi, vulgo κρόταλα. — V. 4. δᾷς Boeckh, v. δαΐς, Bk δαῖς, Chlox δᾷς, D δὰς. — ξανθαῖσι, Bkl ξανθῇσι.

Fr. 58. Aristid. II. 70: Λοκεῖ δέ μοι καὶ Πίνδαρος, εἴ τι δεῖ περὶ τοῦ ᾄσματος εἰπεῖν, οὐκ εἰσηγούμενος οὐδὲ συμβουλεύων σπουδῇ ταῦτα λέγειν τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλ' ὡσπερεὶ σχετλιάζων. τεκμαίρομαι ἔργοισιν Ἡρακλέος αὐτοῖς τούτοις, ὅτι καὶ ἔτ ἐρωθι μεμνημένος περὶ αὐτῶν ἐν διθυράμβῳ τινί· σὲ δ' ἐγὼ παρ' ἁμίν, φησίν, αἰ. μ. Γηρυόνη, τὸ δὲ μὴ Διΐ φιλ. σιγῶμι πάμπαν· οὐ γὰρ εἰκός, φησίν, ἁρπαζομένων τῶν ὄντων καθῆσθαι παρ' ἑστίᾳ καὶ κακὸν εἶναι. — V. 1. παρά μιν Hermann, vulgo παρ' ἁμίν, LN παράμιν. et Schol. III. 409: σὲ δέ, ὦ Γηρυόνη, ἐπαινῶ παρ' αὐτὸν τὸν Ἡρακλέα. ὁ μὲν γὰρ τὰ οὐκ ὄντα ἀφείλετο ἐν βιαίᾳ χειρί, σὺ δὲ ὡς ἀδικούμενος μάχην πρὸς αὐτὸν ἦρας, καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον ἀποδεκτός. — V. 2. Γηρυόνα Boeckh, vulgo Γηρυόνη, L γηρύονι, N γηρυόνι. — Διί, vulgo Διΐ, Hermann Δί. — V. 3. σιγῷμι Boeckh et sic lemma schol., vulgo σιγῶμι, N σιγῶ μὲ, M σιγῶμι μή. Fort. σίγαμι. — ἐοικὸς sicut deinde ἐόντων et ἔμμεναι Boeckh, vulgo εἰκὸς ... ὄντων ... εἶναι, et fortasse καὶ κακὸν εἶναι Aristides de suo adiecit. Hermanno omnia inde ab οὐ γὰρ εἰκὸς ab Aristide profecta videntur.

Fr. 59. Schol. Pind. Pyth. II. Inscr.: καὶ τὴν Αἴγυπτον ἐν Διθυράμβοις· τὰν κτλ. ἀγχίκρημνον cod. Gott., vulgo ἄγει κνήμων.

Digitized by Google

60. [51.]

–́ ⏑ ⏑͡⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑͡⏑ ⏑͡⏑́ ⏑ ⏓

Ἦν ὅτε σύας τὸ Βοιώτιον ἔθνος ἔνεπον.

61. [54.]

Harpocrat. 142: *παλιναίρετος — ἐπὶ δὲ τῶν καθαιρεθέντων οἰκοδομημάτων καὶ ἀνοικοδομηθέντων Πίνδαρος Διθυράμβοις.* Eadem Phot. 373, 11.

* 62. [55.]

Et. M. 274, 50: *Διθύραμβος — Πίνδαρος δὲ φησὶ λυθίραμβον· καὶ γὰρ Ζεὺς τικτομένου αὐτοῦ ἐπεβόα Λῦθι ῥάμμα, λῦθι ῥάμμα, ἵν' ᾖ λυθίραμμος, καὶ διθύραμβος κατὰ τροπὴν καὶ πλεονασμόν. Ἡρωδιανὸς δὲ φησὶ τὰ προςτακτικὰ μὴ συντίθεσθαι.* Similia cod. Sorb. ap. Gaisf., Et. Gud. 146, 47. Et. Angelicanum a Ritschelio editum, denique Cyrillus (cod. Vindob. n. 319): *Ὁ Πίνδαρος λυθίραμμόν φησι αὐτόν· καὶ γὰρ ὁ Ζεὺς τικτόμενος αὐτοῦ ἔκραζεν· λῦθι λῦθι ῥάμμα.* cf. etiam Proclus ap. Phot. Bibl. 239: *ὁ δὲ Διθύραμβος γράφεται μὲν εἰς Διόνυσον, προςαγορεύεται δὲ ἐξ αὐτοῦ ἤτοι διὰ τὸ κατὰ τὴν Νύσσαν ἐπ' ἄντρῳ τραφῆναι τὸν Διόνυσον ἢ διὰ τὸ λυθέντων τῶν ῥαμμάτων τοῦ Διὸς εὑρεθῆναι αὐτόν, ἢ διότι δὶς δοκεῖ γενέσθαι, ἅπαξ μὲν ἐκ τῆς Σεμέλης, δεύτερον δὲ ἐκ τοῦ μηροῦ· εὑρεθῆναι δὲ τὸν διθύραμβον Πίνδαρος ἐν Κορίνθῳ λέγει,* quod pertinet ad Ol. XIII. 18.

* 63. [56.]

Choeroboscus I. 279: *εἶτα αὕτη ἡ αἰτιατικὴ φημὶ δὲ ἡ ἴκτινον κατὰ μεταπλασμὸν γέγονεν ἴκτινα, ὥςπερ — διθύραμβον διθυραμβα παρὰ Πινδάρῳ.*

Fr. 60. Schol. Pind. Ol. VI. 152: *ὅτι διὰ τὴν ἀγροικίαν καὶ ἀναγωγίαν τοπαλαιὸν οἱ Βοιωτοὶ ὗες ἐκαλοῦντο, καθάπερ καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς Διθυράμβοις· Ἦν ... ὅτε σ. τὸ Β. ἔθνος ἔλεγον.* Strabo VII. 321: *ἦν ὅτι σύας* (sic E, *σοιας* ABC, *ὕας* lno et vulgo) *Βοι. ἔ. ἔνεπον* (E *ἔννεπον*) articulo omisso, qui etiam deest ap. Galen. Protrep. c. I.

Digitized by Google

V.

ΠΡΟΣΟΔΙΑ.

ΕΙΣ ΔΗΛΟΝ.

64. 65. [58.]

– ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – – –
– ⏑ – – ⏑ ⏑ –
⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Χαῖρ', ὦ Θεοδμάτα, λιπαροπλοκάμου *Στρ.*
παίδεσσι Λατοῦς ἱμεροέστατον ἔρνος,
πόντου θύγατερ, χθονὸς εὐρείας ἀκίνητον τέρας, ἄντε βροτοί
Δᾶλον κικλήσκοισιν, μάκαρες δ' ἐν Ὀλύμπῳ τηλέφαντον
κυανέας χθονὸς ἄστρον.

. . . . . .

. . . . . *Ἀντ.*
ἦν γὰρ τοπάροιθε φορητὰ κυμάτεσσιν παντοδαπῶν τ' ἀνέμων

Fr. 64. et 65. recte Boeckh ad unum idemque carmen retulit, estque fortasse illud Ceis scriptum, quale ipse poeta carmen significat Isthm. I. init. ubi schol.: *Οἱ Κεῖοι Δηλιακὸν παιᾶνα ἠξίουν τὸν ποιητὴν γράψαι* et alius *μέλλοντος γὰρ Κέιος γράφειν προσοδιακὸν παιᾶνα κτλ.* unde Boeckh *Παιὰν Δηλιακὸς προσοδιακὸς* inscripsit. Respicit Sch. Callim. in Del. 28. — Fr. 64. Philo de corrupt. mundi p. 961 (ed. Francof. a. 1691): *τὴν δὲ Δῆλον καὶ Ἀνάφην ὠνόμασαν, δι' ἀμφοτέρων ὀνομάτων πιστούμενοι τὸ λεγόμενον, ἐπειδὴ ἀναφανεῖσα δῆλη ἐγένετο, ἀδηλουμένη καὶ ἀφανὴς οὖσα τὸ πάλαι· Χαῖρ' ὦ κτλ.* — V. 1. *Θεοδμάτα*, ed. Franc. *θεοτίμητε*. — V. 2. *παίδεσσι* Boeckh, vulgo *παιδὸς*, ed. Fr. *παιδὸς ἦ*. — V. 3. *θύγατερ*, quod Hermann coni., ed. Fr., vulgo *θυγάτηρ*. — V. 4. *τηλέφαντον* scripsi, vulgo *τηλέφατον*. — Fr. 65. Strabo X. 485: *Μυθεύεται γὰρ ἐνταῦθα ἡ Λητὼ τὰς ὠδῖνας ἀποθέσθαι τοῦ τε Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος· ἦν γὰρ τοπ᾽ροιθεν οὐ φορητά, φησὶν ὁ Πίνδαρος κτλ.* (om. fragm. xy, initium usque ad *Κοιογενὴς* no.). Apparet vel ex totius loci sententia strophan hanc et antistropham continuo se excepisse, nisi quod strophae finis, antistrophae initium interiit. V. 1. *πάροιθε φορητὰ κυμάτεσσι* Schol. Hom. Od. *κ'*. 3. (Cram. An. Par. III. 464, 7. Eust. 1644. 54): *οἷον δή τι καὶ περὶ τὴν Δῆλον ἱστορεῖ Πίνδαρος λέγων οὕτως· ἦν γ. τ. πάροιθε φορητὰ κυμάτεσσι Δῆλος* (*Δᾶλος* An. Eust.) *παντ. ἀν. ῥιπαῖς*. ubi *Δῆλος* ex interpretatione additum. Strabo *πάροιθεν οὐ φορητὰ κύμασί τε*. sed *κυματεσσι* D a pr. m. (a sec. *κυμάτεσι* ut Cl) — *τ' ἀνέμων* Tzschucke,

Digitized by Google

ῥιπαῖσιν· ἀλλ' ἃ Κοιογενὴς ὁπότ' ὠθίνεσσι θύοισ' ἀγχιτόκοις ἐπέβα νιν,
δὴ τότε τέσσαρες ὀρθαί
πρέμνων ἀπώρουσαν χθονίων,
ἀν δ' ἐπικράνοις σχέθον πέτραν ἀδαμαντοπέδιλοι
κίονες· ἔνθα τεκοῖσ' εὐδαίμον' ἐπόψατο γένναν.

ΑΙΓΙΝΗΤΑΙΣ ΕΙΣ ΑΦΑΙΑΝ.

66. [59.]

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
– ⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
Τί κάλλιον ἀρχομένοισιν ἢ καταπανομένοισιν,
ἢ βαθύζωνόν τε Λατὼ καὶ θοᾶν ἵππων ἐλάτειραν ἀεῖσαι;

ΕΙΣ ΛΕΛΦΟΥΣ.

* 67. [60.]

... ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑
x – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
x – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ –
⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
... Πρὸς Ὀλυμπίου Διός σε,
χρυσέα κλιτόμαντι Πυθοῖ,

vulgo copula deest. — V. 2. *ἀλλ' ἃ Κοιογενης* correxit Porson, *ἀλλὰ Κοίου γένος* Schneider, vulgo *ἀλλὰ καὶ ὁ γένος*, D *ἀλλὰ καιογενὴς*, Cs *ἀλλὰ καὶ ὁ γένης*, Bk *ἀλλ' ἀκαιογένης*, hi *ἀλλὰ καινογενής*. — *ὠδίνεσσι* Boeckh, *ὠδίνεσι* BDhios, *ὠδίναισι* k, *ὀδύναισι* vulgo. — *θύοισ'* scripsi, *θύοις* CDhl, *θείαις* Bkinos, *θοαῖς* Boeckh. — *ἐπέβα νιν* Porson, *ἐπέβαινεν* Schneider, vulgo *ἐπιβαίνειν*. — V. 4. *πρέμνων* Hermann, *πρεμνῶν* Bk, *πρυμνῶν* CDhilos. — V. 5. *δ' ἐπικράνοις* Porson, *δ' ἐπὶ κρανοῖς* Bls, *δ' ἐκράνοις* h, *δὲ κράνοις* i, *δ' ἐπὶ κραναῇ* kno. — *σχέθον*, *σχεδὸν* Bk. — *πέτραν*, *πέτρᾳ* Bklno. — V. 6. *τεκοῖσ'*, *τέκοις* Cl, *τόκοις* h, *τέκειν* no. — *ἐπόψατο* om. no. — *ἀδαμαντοπέδιλοι* respicit Plutarch. de fac. in orbe lunae c. 6: *τὴν δὲ γῆν κατὰ Πίνδαρον ἀδαμαντοπέδιλοι κίονες περιέχουσιν*. Cf. praeterea Seneca Qu. Nat. VI. 26: „Hanc (Delum) philosophi quoque credula natio dixerunt non moveri auctore Pindaro."

Fr. 66. Schol. Aristoph. Eqq. 1263: *τοῦτο ἀρχὴ προσοδίου Πινδάρου· ἔχει δὲ οὕτω· Τί κάλλιον κτλ.* Suid. s. v. *προσόδια· ὕμνοι· Ἀρχὴ προσοδίου· τί κάλλιον ἀρ. ἢ κ. ἢ θοᾶν ἵππων ἐλατῆρας ἀείδειν*, quod per errorem ductum ex Aristophanis versu, quem dixi. V. 1. fortasse *καταπανομένοις* praestat, atque Θ et hoc et *ἀρχομένοις* exhibet. — V. 2. Ven. *ἐλάτηραν*. — Recte autem Boeckh huc respexisse censuit Pausaniam II. 30, 3: *Ἐν Αἰγίνῃ δὲ πρὸς τὸ ὄρος τοῦ Πανελληνίου Διὸς ἰοῦσίν ἐστιν Ἀφαίας ἱερόν, ἐς ἣν καὶ Πίνδαρος ᾆσμα Αἰγινήταις ἐποίησεν.*

Fr. 67. Aristid. II. 510: *ἑτέρωθι δὲ ἔτι λιμπρότερον (Πίνδαρός φησι)· Πρὸς Ὀλ. κτλ. ὁρᾷς, ὡς εὐχόμενος μεταξὺ οὐ κατέσχεν ἑαυτόν, ἀλλὰ κάν-*

Digitized by Google

λίσσομαι Χαρίτεσσί τε καὶ σὺν Ἀφροδίτᾳ
ἐν ζαθέῳ με δέξαι χορῷ
ἀοίδιμον Πιερίδων προφάταν.

---

68. [61.]

Porphyr. de Abst. III. 251: *Πίνδαρος δὲ ἐν προςῳδίοις (προςοδίοις) πάντας τοὺς θεοὺς ἐποίησεν, ὁπότε ὑπὸ Τυφῶνος ἐδιώκοντο, οὐκ ἀνθρώποις ὁμοιωθέντας, ἀλλὰ τοῖς ἄλλοις* (Wesseling et Unger emendaverunt *τοῖς ἀλόγοις*) *ζῴοις.*

* 69. [93.]

– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – . . . . .
* * *
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
5 ⏑́⏑ ⏑ – ⏑ . . . . .

Κείνῳ μὲν Αἴτνα δεσμὸς ὑπερφίαλος
ἀμφίκειται.
* * *

ἀλλ' οἶος ἄπλατον κεράϊζες θεῶν
Τυφῶνα πεντηκοντακέφαλον ἀνάγκᾳ, Ζεῦ πάτερ,

ταῦθα ἐσεμνολογήσατο. — V. 3. *λίσσομαι* Stephanus, *Γ ᾄσομαι, Θ ἄσομαι.* ib. *Χαρίτεσσι* Hermann, vulgo *Χάριτες.* — V. 4. *χορῷ* scripsi, *ΓΘ χρόνῳ,* vulgo *χώρῳ*, Kayser et Schneidewin coni. *θρόνῳ* coll. Pausan. X. 24, 4. — V. 5. *Πιερίδων* Canter; vulgo *Πιερίων.* Ad Prosodium Delphicum probabiliter retulit Boeckh.

Fr. 69. Strabo XIII. 626: *Πίνδαρος δὲ συνοικειοῖ τοῖς ἐν τῇ Κιλικίᾳ τὰ ἐν Πιθηκούσσαις, ἅπερ ἐστὶ πρὸ τῆς Κυμαίας, καὶ τὰ ἐν Σικελίᾳ, καὶ γὰρ τῇ Αἴτνῃ φησὶν ὑποκεῖσθαι τὸν Τυφῶνα, τόν ποτε Κιλίκιον κτλ.* (Pyth. I. 16.) — *καὶ πάλιν· κείνῳ κτλ. καὶ πάλιν· Ἀλλ' οἶος κτλ.* ex eodem carmine utrumque fr. petitum, nam sic demum id quod Strabo vult probant. Respicere videtur huc Iulian. Epist. XXIV. 395: *Καὶ μὴν καὶ Πίνδαρος ὁ Θηβαῖος τὴν ἀναίρεσιν τοῦ Τυφωέος ἐν ἐπινικίοις κηρύττων καὶ τοῦ μεγίστου τούτου γίγαντος κράτος τῷ μεγίστῳ βασιλεῖ τῶν θεῶν περιτιθείς, οὐχ ἑτέρωθεν αὐτῷ τῆς εὐφημίας κρατύνει τὴν ὑπερβολήν, ἢ ὅτι τὸν γίγαντα τὸν ἑκατοντακέφαλον ἑνὶ βλήματι καθελεῖν ἤρκεσεν. ὡς οὐδέ τινος ἄλλου εἰς χεῖρας τοῦ Διὸς ἐλθεῖν ἀντιμάχου γίγαντος νομισθέντος, ἢ ὃν ἂν ἡ μήτηρ μόνον τῶν ἄλλων ἑκατὸν κεφαλαῖς ὥπλισεν, οὐδὲ ἑτέρου τινὸς θεῶν ἢ μόνου Διὸς ἀξιονικοτέρου πρὸς ταύτην τοσούτου γίγαντος καθαίρεσιν ὄντος.* — V. 4. in proecdosi *πεντηκοντακέφαλλον* scripsi, vid. Phot. 188, 11: *κυνοκέφαλον· ἐν τοῖς δύο λλ λέγουσιν, οὕτως Ἀριστοφάνης.* (Eqq. 417.) cf. etiam Hesiod. Theog. 287. et ap. Strab. I. 43: *Ἡμίκυνες καὶ Πυγμαῖοι καὶ Μακροκέφαλλοι.* Hermann probabiliter *Τυφῶν' ἑκατοντακάρανον*, quod commendat Iuliani ille locus

Digitized by Google

5 *ἐν Ἀρίμοις ποτέ.*

70.

Μεμναίατ' ἀοιδᾶς.

VI.

ΠΑΡΘΕΝΙΑ.

ΠΑΝΙ. 71—76.

71. [63.]

x – – ⏑ ⏑ – ⏑ – – x – ⏑ ⏑ – ⏑ –
. . . . . .
– ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –

Ὦ Πάν, Ἀρκαδίας μεδέων, καὶ σεμνῶν ἀδύτων φύλαξ,

. . . . . .

Ματρὸς μεγάλας ὀπαδέ, σεμνᾶν Χαρίτων μέλημα τερπνόν.

* 72. [66.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Ὦ μάκαρ, ὅντε μεγάλας Θεοῦ κύνα παντοδαπόν
καλέοισιν Ὀλύμπιοι.

et Pyth. I. 16. adde Schol. Hes. Theog. 311: *ὁ μὲν Πίνδαρος ἑκατονταπέφαλόν φησιν εἶναι τὸν Τυφωέα, οὗτος δὲ πεντηκοντακέφαλον.* — V. 5. resp. Schol. Lycophr. 825. — *ἐν*, Boeckh *εἶν*. Idem retulit haec ad *scolium* in Hieronem, ego propter Fr. 68. huc revocavi.

Fr. 70. Cram. An. Par. III. 292. 26: *Πίνδαρος δὲ δωρικώτερον διὰ τῆς αι διφθόγγου ἐν Προσῳδίοις· μεμναίατ' ἀοιδῆς.* scr. *ἀοιδᾶς*. Respicit Et. M. 579, 3.

Fr. 71. Eustath. prooem. 27.: *Λέγεται δὲ καὶ ὅτι ὁ Πὰν μεταξὺ Κιθαιρῶνος καὶ Ἑλικῶνος ὤφθη ᾄδων παιᾶνα Πινδάρου· διὸ καὶ αὐτὸς ᾄσμα ἐποίησεν, ἐν ᾧ χάριν αὐτῷ τῆς τιμῆς ἀνθομολογεῖται, οὗ ἀρχή· Ὦ Πάν, Πάν, Ἀρκ. . . . . φύλαξ.* Similia vit. Pind. Boeckh T. II. p. 9. (Westerm. p. 97). Auctius profert Scholiast. Pindar. Pyth. III. 139: *πάρεδρος γὰρ ὁ Πὰν τῇ Ῥέᾳ, ὡς αὐτὸς ὁ Πίνδαρος ἐν τοῖς κεχωρισμένοις τῶν Παρθενίων φησίν· Ὦ Πάν, Ἀρκαδίας μεδέων ἕως τοῦ Ματρὸς μ. ὀπ. σεμνῶν* X. *μ. τ.* ubi cod. Gott. *ἄγαλμα* pro *μέλημα*. recte Boeckh *σεμνᾶν*, idem vero coni. *σεπτῶν ἀδύτων*, contra Schneidewin v. 2 *ὀπαδός, ἀγνᾶν*, ne bis idem vocabulum iteretur, at plures videntur versus interiecti esse, fort. v. 1 initium, v. 2 clausula strophae fuit, itaque lacunam indicavi. Carmen eiusque opportunitas celeberrima fuit, cf. Plutarch. vit. Num. c. 4. Non posse suaviter viv. sec. Epic. c. 22. Pausan. IX. 25, 3. Philostr. Imag. II. 12. Aristid. I. 69. II. 231. et Schol. III. 564. Liban. Or. LXIII. T. III. 352. ed. Reiske. Antipater Anth. Plan. IV. 305. Thomas M. Vit. Pind. T. II. p. 4 et ib. p. 7. Eustath. prooem. p. 23. ed. Schneid.

Fr. 72. Aristot. Rhet. II. 24: *ἢ εἴ τις κύνα ἐγκωμιάζων τὸν ἐν τῷ οὐρανῷ συμπαραλαμβάνει, ἢ τὸν Πᾶνα, ὅτι Πίνδαρος ἔφησεν· ὦ μάκαρ κτλ.* Boeckh, qui recte huc retulit, *καλέοισιν* scripsit, v. *καλέουσιν*.

Digitized by Google

* 73. [65.]

Schol. Theocr. V. 14: *τὸν Πᾶνα τὸν ἄκτιον· τινὲς δὲ τὸν Ἀπόλλωνά φασι τὸν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἱδρύμενον, φησὶ δὲ καὶ Πίνδαρος τῶν ἁλιέων αὐτὸν φροντίζειν.* ubi Dübner coni. *τινὲς δὲ τὸν Πᾶνα ὡς καὶ τὸν Ἀπόλλωνά φασὶν ἐπί κτέ.*

* 74. [64].

Schol. Theocr. I. 2: *Μέλη γὰρ τὰς ᾠδὰς ἔλεγον, ὡς καὶ Πίνδαρος τὸν Πᾶνα φάσκων·*

τὸ σαυτοῦ μέλος γλάζεις,

τουτέστιν ἑαυτῷ ᾠδὴν ᾄδεις. conieci *τὺ σαυτῷ* (*σοὶ αὐτῷ*).

* 75. [67.]

Aristid. I. 49: *Διδόασι δ' αὐτῷ καὶ τὸν Πᾶνα χορευτὴν τελεώτατον θεῶν ὄντα, ὡς Πίνδαρός τε ὑμνεῖ καὶ οἱ κατ' Αἴγυπτον ἱερεῖς κατέμαθον.*

* 76. [68.]

Serv. Virg. Georg. I. 16: „Pindarus Pana ex Penelope filium dicit." Sed auctius G: „Pana Pindarus ex Apolline et Penelopa in Lyco (Lycaeo) monte editum scribit, qui a Lycaone rege Arcadiae locus (Lycaeus) mons dictus est; alii ex Mercurio et Penelope natum, comitem feras solitum e cubilibus excitare, et ideo capripedem figuratum esse etc." Longe aliud tradit Schol. in Theocriti Syringem: *Τὸν δὲ Πᾶνα ἔνιοι γηγενῆ ἱστοροῦσιν, ἔνιοι δὲ Αἰθέρος καὶ νύμφης Οἰνόης, ὡς καὶ Πίνδαρος, ἔνιοι δὲ Ὀδυσσέως.*

ΑΠΟΛΛΩΝΙ.

* 77. 78. [70.]

. . . . . ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ . . .
. . . . . *περιδιναθεὶς ἐπῄει*

Fr. 77. et 78. Strabo IX. 412: *οἱ δὲ ποιηταὶ κοσμοῦσιν ἄλση καλοῦντες τὰ ἱερὰ πάντα κἂν ᾖ ψιλά· τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ τοῦ Πινδάρου περὶ Ἀπόλλωνος λεγόμενον· κινηθεὶς ἐπ. ... ἄλσεων.* resp. Eust. Il. 270. 23. Eximie autem vidit Boeckh huc pertinere, quae ap. Strab. 413. leguntur, ubi cum *Alcaeum* commemorasset, pergit: *τὸ δὲ Τηνερικὸν πεδίον ἀπὸ Τηνέρου προσηγόρευται· μυθεύεται δ' Ἀπόλλωνος υἱὸς ἐκ Μελίας, προφήτης τοῦ μαντείου κατὰ τὸ Πτῶον ὄρος, ὅ φησιν εἶναι τρικόρυφον ὁ αὐτὸς ποιητής* (quae de Alcaeo dicta sunt, aut ipse Strabo postea, aut alius quis in margine adiecit: Alcaei certe non sunt hi versus). *Καί ποτε ... κατέσχε. καὶ τὸν Τήνερον καλεῖ· ναοπόλον μ. δ. ὁμ.* — Fr. 77. V. 1. *περιδιναθεὶς* scripsi, vulgo *κινηθείς*, A . . *νηθεὶς*, sed in m. *περικιηθεὶς*, c

Digitized by Google

γᾶν καὶ θάλασσαν καὶ σκοπιαῖσιν μεγάλαις ὀρέων ὕπερ ἔστα
καὶ μυχοὺς δινάσσατο βαλλόμενος κρηπῖδας ἄλσεων,
καί ποτε τὸν τρικαράνου Πτωΐου κευθμῶνα κατέσχεθε ..

... – ⏑ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
. . . ναοπόλον μάντιν δαπέδοισιν ὁμοκλέα.

---

79. [62.]

Schol. Arist. Acharn. 720: Ἀγοράζειν ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν ἐν ἐξουσίᾳ καὶ παρρησίᾳ ἐστίν, Ἀττικῶς, ὅθεν καὶ ἡ Κόριννα, ἐστὶ τοῦ Πινδάρου ἀττικιστί, ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Παρθενίων ἐχρήσατο τῇ λέξει. coni. Pierson ἔτι δὲ Πίνδαρος ἀττικίζει. Geel (vid. Schneidewin Proleg. LXXXI.) ὅθεν καὶ ἡ Κόριννα ἐπιτιμᾷ Πινδάρῳ ἀττικίζοντι. Boeoti enim non ἀγορά, sed ἀγών dicebant, vid. Schol. Il. ω'. 1. Eust. Il. 1335, 58, ἀγορεύειν tamen Boeotis proprium esse dicitur, vid. Bekk. An. III. 1095 not. Iriarte p. 146.

80. [69.]

Schol. Theocr. II. 10: Πίνδαρός φησιν ἐν τοῖς κεχωρισμένοις τῶν Παρθενίων, ὅτι τῶν ἐραστῶν οἱ μὲν ἄνδρες εὔχονται τὸν Ἥλιον, αἱ δὲ γυναῖκες Σελήνην.

περικινηθεὶς. cf. Hesych. περιδινεῖσθαι· περικινεῖσθαι, περιπορεύεσθαι, περιστρέφεσθαι, περιέρχεσθαι, et similiter περιδινηθήτην, περιδινήσεως, περιδινηταί interpretatur. — V. 2. γᾶν Boeckh, codd. γᾶν τε. Fort. γᾶν τε καὶ θάλασσαν (ἀμαιμακέταν). — σκοπιαῖσιν Boeckh, codd. σκοπιαῖσι. — μεγάλαις, Α.....ς, sed in m. suppletum. — V. 3. δινάσσατο haud dubie corruptum, Acghi δεινάσατο, Hermann ἐδύσατο, Schneider τινάξατο, Emperius δ' ἐνάσσατο, Schneidewin διφάσατο, Dindorf δίνασ' ἄπο, Ahrens contra κἄμ μυχοὺς δινάσατο. Fort. τευμάσατο. — βαλλόμενος, A βαλλό..... et similiter cghi. — V. 4. τρικαράνου scripsi, vulgo τρικάρανον. — Πτωΐου scripsi (cf. Philemon Gr. p. 38), vulgo Πτώου. — κατέσχεθε libri, vulgo κατέσχε. Ceterum videntur non multa intercidisse fort. scripsit: κατέσχεθε, καὶ τὸν Τήνερον Θήκατο ναοπόλον μάντιν δαπέδοισιν ὁμοκλέα. Ceterum Boeckh haec ad *Parthenia* probabiliter retulit.

Digitized by Google

VII.

ΥΠΟΡΧΗΜΑΤΑ.

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩι 81—83.

81. 82. [71. 72.]

⏑ ⏑́⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ –́ ⏑́⏑ ⏑ – –́ ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ . . . .

Σύνες ὅ τοι λέγω, ζαθέων ἱερῶν
ὁμώνυμε πάτερ, κτίστορ Αἴτνας·
Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις ἀλᾶται Στράτων,
ὃς ἁμαξοφόρητον οἶκον οὐ πέπαται·
ἀκλεὴς ἔβα τῶνδε . . . . .

Fr. 81. 82. V. 1. 2. affert Schol. Pind. Nem. VII. 1: *τότε γὰρ καταφέρεται εἰς τοῦτο ὁ Πίνδαρος, ὅταν ὑπῇ τις ὁμωνυμία, οἷον ... καὶ Σύνες ὅτι λ. ... Αἴτνας.* et Pyth. II. 127: *τὸν ἐπίνικον ἐπὶ μισθῷ συντάξας ὁ Πίνδαρος ἐκ περιττοῦ συνέγραψεν αὐτῷ (Ἱέρωνι) προῖκα ὑπόρχημα, οὗ ἡ ἀρχή· Σύνες ὅτι* (cod. Gott. *ὅ τοι*) ... *ἐπώνυμε. ὃ δὴ Καστόρειον εἶπε διὰ τὸ τὴν ἔνοπλον ὄρχησιν κατ' ἐνίους τοὺς Διοσκούρους εὑρεῖν.* quasi Pindarus in illo Pythico carmine hoc ipsum Hyporchema respexerit: rectius alius schol.: *ὅπερ τότε μὲν ἀπεστάλη τῷ Ἱέρωνι μετὰ τοῦ παρόντος εἴδους, νῦν δὲ οὐχ εὑρίσκεται. ὅ τοι* firmat Aristoph. Avv. v. 945 ubi *ξύνες ὅ τοι λέγω* editum (nisi *τὶν* malis). Sch. ad illum locum: *ἐκ τῶν Πινδάρου ὑπορχημάτων· ξύνες ὅ τι λέγω ζ. ἱ. ὁμώνυμε π. κτ. Αἴτνας· ἐπειδὴ ὁ Ἱέρων ἔκτισεν αὐτήν.* Et firmat *ὁμώνυμε* Strabo VI. 268: *ταύτης δὲ καὶ Πίνδαρος κτίστορα λέγει αὐτόν, ὅταν φῇ· ξύνες τοι* (ABCl *ξενεστοι* vel *ξένεστοι*) *λ. ζ. Ἱέρων* (Cramer *ἱερῶν*) *ὁμ. π. κτ. Αἴτνης.* Initium hoc satis celebratum respiciunt Plato Menon. 76. D. (ubi vulgo *σύνες ὅ τι*, sed *ξύνες* 𝔄 corr. *Λ*, *ὅ τοι* libri omnes). Phaedro 236. D. (ubi *ξύνες ὅ σοι* est). Gregor. Naz. Epist. 104. T. II. 103. Boeckh probabiliter docuit, carmen non ante Ol. 76, 1, haud dubie Ol. 76, 3. ad Pythiam Hieronis victoriam celebrandam scriptum esse. (cf. Berlin. Jahrb. f. Wissensch. Kritik 1835 n. 14 seqq.) — Iam qui sequuntur versus 3—5 ad idem hoc carmen retulit Boeckh, at sunt non solum ex hoc carmine petiti, sed ex eadem stropha, ac nihil plane post *κτίστορ Αἴτνας* excidit: statim enim poeta explanat illud *ξύνες ὅ τοι λέγω;* quod vel apparet ex Aristophanis Parodia in Avv. v. 938. nisi quod is inverso ordine usus est: *τὺ δὲ τεᾷ φρενὶ μάθε Πινδάρειον ἔπος. ... Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις Ἀλᾶται Στράτων Ὃς ὑψαντοδόνητον ἔσθος οὐ πέπαται, Ἀκλεὴς δ' ἔβα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος. Ξύνες ὅ τοι λέγω.* ubi Sch. servavit Fr. 82. *καὶ ταῦτα παρὰ τὰ ἐκ Πινδάρου· ἔχει δὲ οὕτως· Ν. γὰρ ἐν Σκ. ἀλᾶται Στράτων, ὃς* (Ven. *ὡς*) *ἁμαξηφόρητον* (recte Herm. *ἁμαξοφόρητον*) *οἶκον οὐ πέπαται. ἀκλεὴς ἔβα τῶνδε* (Ven. *ἀκλεῆ τε βάτην δέ*). *Λαβὼν ἡμιόνους παρ' Ἱέρωνος καὶ ᾔτει αὐτὸν καὶ ἁρμάδιον.* (Ven. *ἁμάδιον*, Bergler *ἁρμάτιον*, Dindorf *ἅρμα*.) Ceterum Hermann (Op. VII. 125) *Στράτων* per errorem ex Aristophane repetitum esse censet, cum Pindarus *μόνος* scripserit, similiter ego in proecdosi *Στράτων* plane delevi, tum scripsi negatione *οὐ* deleta: *οἶκον οὐ πέπατ'*,

Digitized by Google

83. [73.]

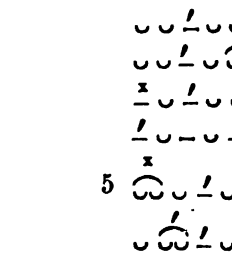

Ἀπὸ Ταϋγέτοιο μὲν Λάκαιναν
ἐπὶ θῆρσὶ κύνα τρέφειν πυκινώτατον ἕρπετον·
Σκύριαι δ' ἐς ἄμελξιν γλάγους
αἶγες ἐξοχώτατα·
ὅπλα δ' ἀπ' Ἄργεος· ὅρμα Θηβαῖον· ἀλλ' ἀπὸ τᾶς ἀγλαοκάρπου
Σικελίας ὄχημα δαιδάλεον ματεύειν.

ἀκλεὴς δ' ἔβα | Τῶνδε, ut v. 3. 4. 5. prorsus respondeant Fr. 83., v. 1. 2. 3.; curru enim, non rheda caruisse Hieronis aurigam. Sed incerta haec omnia, illud certum extrema corrupta esse, (quae Dindorf prorsus delenda censet) ubi Boeckh *ἀκλεὴς δ' ἔβα* scripsit, *τῶνδε* deleto. Ego coniicio: *Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις ἀλᾶται Στράτων, ὃς ἀμ. οἶκον οὐ πέπαται, ἀκλεής*. quae sequuntur scholiastae sunt, sic emendanda: *Στράτων δὲ λαβὼν ἡμιόνους παρ' Ἱέρωνος*, ut hoc ipsum fuerit aurigae nomen, (nisi malis *Βάτων*, cui Aristophanes *Στράτων* potuit substituere.) *Ἀκλεὴς* autem ad priora referendum esse docet Sch. v. 942: *ἀλᾶται ἔφη, ἐπειδὴ οἱ Σκύθαι τῷ χειμῶνι διὰ τὸ ἀφόρητον αὐτοῦ ἐπὶ ἁμαξῶν τὰ πράγματα βάλλοντες ἑαυτῶν ἀπαίρουσιν εἰς ἄλλην χώραν· ὁ μὴ ἔχων δὲ ἐκεῖσε ἅμαξαν ἄτιμος παρ' αὐτοῖς κρίνεται.*

Fr. 83. Athen. I. 28. A: *Πίνδαρος δ' ἐν τῇ εἰς Ἱέρωνα Πυθικῇ ᾠδῇ· Ἀπὸ Ταϋγ. κτλ.* Recte ad idem hoc hyporchema retulit Boeckh cum propter argumenti, tum propter metri similitudinem, videntur autem ex epodo petiti esse hi versus. — V. 1. *Ταϋγέτοιο* C, *ταυγέτου* ὁ B, *Ταϋγέτου* VL. — V. 2. *τρέφειν* Eustath. Od. p. 1822, 5, qui verba *Λάκαιναν ... ἕρπετον* attulit, Athen. *τρέχειν*. — *πυκινώτατον ἕρπετον*, in proecdosi *ἕρπετον πυκινώτατον* scripsi, fortasse recte. — V. 3. *Σκύριαι* L, *Σκύριας* v. — *γλάγους* restitui ex Eust. ad Od. 1569, 44: *οὕτω δὲ καὶ Σκύριαι ἐς ἄμελξιν γλάγους αἶγες ἐξοχώτατα λέγεται εἶναι· ὅπλα δ' ἀπ' Ἄργεος, ἅρμα Θηβαῖον*, Athen. *γάλακτος*. — V. 4. *ἐξοχώτατα* BC Eustath., vulgo *ἐξοχώτατοι*. — V. 5. *Θηβαῖον* C Eust., *Θηβαίων* vulgo, *Θηβᾶν* olim conieci. Deinde ap. Athen. vulgo *Θηβαίων ἀπὸ γᾶς* (sed BCD *τῆς*) *ἀγλαοκάρπου·* (C *ἀγλαοκάρπους*) *Σικελίας δ'* (sed *δ'* om. BCD) quae quo modo emendanda sint ostendit Schol. Aristoph. Pac. v. 73: *ἤ ὅτι οἱ Αἰτναῖοι ἵπποι διαβόητοι καὶ τὸν δρόμον ἀξιόλογοι καὶ τὰ ζεύγη ἐπαινετοί· καὶ Πίνδαρός φησιν· ἀλλ' ἀπὸ τῆς (τᾶς) ἀγλ. Σικελίας ὄχημα.* — V. 6. *δαιδάλεον*, Hermann coni. *δαίδαλον*. Ceterum huc fort. referendus Scholiasta Aristid. III. 317: *Βακχυλίδης γὰρ καὶ Πίνδαρος Ἱέρωνα καὶ Γέλωνα, τοὺς Σικελίας ἄρχοντας, ὑμνήσαντες καὶ πλεῖστα θαυμάσαντες ἐν ἱππηλασίᾳ, πρὸς χάριν αὐτῶν εἶπον, ὡς Σικελιῶται πρῶτοι ἅρμα ἐξεῦρον.*

Digitized by Google

ΘΗΒΑΙΟΙΣ ΕΙΣ ΗΛΙΟΝ ΕΚΛΕΙΨΑΝΤΑ.

* 84. [74.]

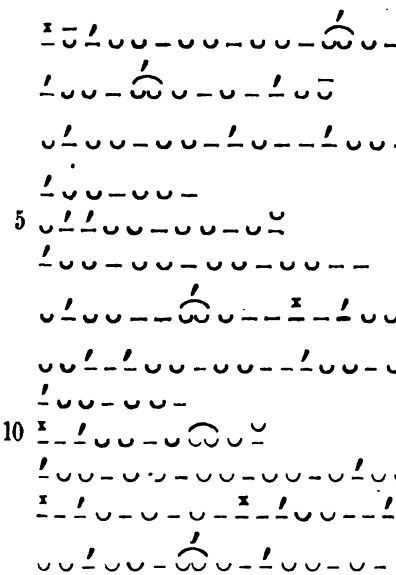

Fr. 84. Dionys. Hal. de adm. vi dic. Demosth. c. 7: *Ταῦτα καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, ἃ πολλά ἐστιν, εἰ λάβοι μέλη καὶ ῥυθμοὺς ὥσπερ οἱ διθύραμβοι καὶ τὰ ὑπορχήματα, τοῖς Πινδάρου ποιήμασιν ἐοικέναι δόξειεν ἂν τοῖς εἰς τὸν Ἥλιον εἰρημένοις, ὡς γέ μοι φαίνεται· Ἀκτὶς Ἀελίου κτλ.* hinc inter Hyporchemata retulit Boeckh. Respicit Plin. H. N. II. 12. 54: „Misera hominum mente — in defectibus scelera aut mortem aliquam siderum pavente, quo in metu fuisse Stesichori et Pindari vatum sublimia ora palam est solis deliquio.“ et Plutarch de facie in orbe lun. c. 19: *Εἰ δὲ μὴ Θέων ἡμῖν οὗτος τὸν Μίμνερμον ἐπάξει καὶ τὸν Κυδίαν καὶ τὸν Ἀρχίλοχον, πρὸς δὲ τούτοις τὸν Στησίχορον καὶ τὸν Πίνδαρον, ἐν ταῖς ἐκλείψεσιν ὀλοφυρομένους τὸν φανερώτατον κλεπτόμενον καὶ μέσῳ ἄματι νύκτα γινομένην, καὶ τὴν ἀκτῖνα τοῦ ἡλίου σπότους ἀτραπόν .. φάσκοντας.* ubi ultima tantum ex Pindaro, cetera ex aliis poetis petita sunt. Cf. Philo de provid. II p. 96. ex Armena lingua conversus ab Augero: „Vide quam bene expergefaciat abhorrentem a philosophia lyricorum poetarum optimus Pindarus, eclipsin intuitus lucis Solis, dicit enim: *Radium Solis, tyro, multum intueri, ne nimis concedas tuis oculis corporeis. Sidus superexcellens diem vocatum, quod regem constituisti, virtutem eius, quo et sapientiae viae evanescunt tenebrae, regere iuveniliter, quam anterius. Verum te in curru Iovis eque Deus (aut:* in Iovis equo Deus) *rogo, indemnes ad temperantiam sint commutationes. Quam cantabo o gloriosa modesta aequissima (vel communissima) ars.*“ Eodem respicit p. 110., sed Graeca quoque extant ap. Euseb. Praep. Ev. VIII. 395. C: *Θείαις γὰρ φύσεσιν Ἡλίου καὶ Σελήνης ἐπακολουθοῦσιν ἐκλείψεις, αἱ δὲ μηνύματά εἰσιν ἢ βασιλέων τελευτῆς ἢ πόλεων φθορᾶς· ὃ καὶ Πίνδαρος ἠνίξατο γενομένης ἐκλείψεως διὰ τῶν πρόσθεν εἰρημένων.* — Peculiarem commentationem de hoc carm. scripsit G. Herm. Lips. 1845. Ceterum collati sunt duo cod. Dionysii

Digitized by Google

Ἀκτὶς Ἀελίου, τί πολυσκοπ' ἐμήσαο θοῶν μᾶτερ ὀμμάτων;
ἄστρον ὑπέρτατον ἐν ἀμέρᾳ κλεπτόμενον,
ἔθηκας ἀμάχανον ἰσχὺν ποτανὰν ἀνδράσι καὶ σοφίας ὁδόν, ἐπεὶ σκότου
ἀτραπὸν ἐσσυμένα
ἐλαύνεις τι νεώτερον ἢ πάρος.
ἀλλά σε πρὸς Διός, ἱππόσοα, σ' ἱκετεύω,
ἀπήμον' ἐς ὄλβον τινὰ τράποις Θήβαις, ὦ πότνια, πάγκοινον τέρας.
πολέμου δ' εἰ σᾶμα φέρεις τινός, ἢ καρποῦ φθίσιν, ἢ νιφετοῦ σθένος ὑπέρφατον,
ἢ στάσιν οὐλομέναν,
ἢ πόντου κενέωσιν ἀνὰ πέδον,
ἢ παγετὸν χθονός, ἢ νότιον θέρος ὕδατι ζακότῳ διερόν,

Parisini, n. 1742 (P1) et 1745 (P2) apud Schneidewinum. — V. 1. *ἐμήσαο θοῶν μᾶτερ ὀμμάτων* scripsi, et *ἐμήσω* etiam Bamberger et Emperius, vulgo *ἐμῆς θεῶ μ' ἄτερ ὀμμάτων*, unde Schneider *τί πολύσκοπον ἐρημώσαισα μέτρον ὀμμάτων*, Boeckh *ἐμαῖς θέας μέτρ' ὀμμάτων*, Dissen *ἐμοὶ θέας μέτρ' ὄμμασιν*, Hermann olim *ἐμοὶ θοῶν μέτρον ὀμμάτων* ut hoc arctissime cohaereat cum seqq., nuper vero *τί, πολύσκοπε, μηδομένα πότ' ὦ ὁμάτειρ' ὀμμάτων*, unde Schneidewinus *μηδομένα, μᾶτερ ὀμμάτων*. Respicit enim huc Philostr. Epist. 53: *καὶ τὸ κάλλος ἡδονὴν ὥςπερ ἐκ κατόπτρου ἐμφαίνει τὰ τῆς περὶ τῷ προσώπῳ γαλήνης, ἣν εἰ μὴ θολώσεις, ἄστρον ὑπέρτατον ἐν ἀμέρᾳ βλεπόμενον δόξεις· εἰ δὲ ἐκ Πινδάρου ταῦτα, κἀκεῖνό που κατὰ Πίνδαρον τὸ τὴν ἀκτῖνα τὴν ἀπὸ σοῦ πηδῶσαν εἶναι τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν μέτρα.* ita vulgo, unde homines docti *μέτρα* Pindaro vindicarunt, quocum compares Eurip. Suppl. 650: *Ἀκτὶς ἡλίου καλῶν σαφής*, sed codd. ut videtur, omnes *μητέρα*, idque in Dionysii lectione delitescit. Post *ὀμμάτων* interrogandi signum posui, nam *ἄστρον ... κλεπτόμενον* non continent appositionem ad *ἀκτὶς ἀελίου*, sed sunt nominativi absoluti, qui arcte cohaerent cum seqq. — V. 2. resp. Schol. Arati Phaen. 11. *λέγεται δὲ καὶ ὁ ἥλιος ἄστρον ἰδίως, παρὰ δὲ Πινδάρῳ ἄστρον ὑπέρτατον.* — *κλεπτόμενον*, ap. Philostr. *βλεπόμενον*, sed probabiliter Hermann ibi conlecit: *ἣν εἴ μοι θολώσεις ... κλεπτόμενον δόξεις*, ap. Pind. idem coni. *κλεπτόμενον λιποῖσ'*. — V. 3. *ἀμάχανον*, P1 *ἀγμάχανον*. — *ποτανὰν* scripsi, sive cum Hermanno *ποτανὸν* malis, vulgo *πτανὸν*. — *ἀνδράσι*, P2 *δράσιν*. — *σοφίας ὁδόν*, Kayser *σοφίαν* coniecit, Hermann *σαφηνείας ὁδὸν* hic plene interpungens. — *ἐπεὶ σκότου ἀτραπὸν ἐσσυμένα* Schneidewin, itaque fere iam Schneider ex Plutarcho correxit, vulgo *ἐπισκόπτειν* (P1 *ἐπισκόπτον*, P2 *ἐπίσκοπον*) *ἄτροπον ἐσσαμένα* (P1 *ἐσσαμμένα*). Hermann cum iam olim *ἐπίσκοτον* correxisset, nunc *ἢ που ἐπίσκοτον ἀτραπὸν ἐσσυμένα*. — V. 5. *ἐλαύνεις* P2 ut Schneider coniecit, v. *ἐλαύνειν — τι*, Schneidewin *τί*, sed postea *ἐλαύνειν τι* edidit. — V. 6. *ἱππόσοα σ'* scripsi, vulgo *ἵππος θοάς*, P1 *ἵππος θαθοᾶς*, P2 *ἵππος θαθοάς*. Hermann olim *ἵπποις θοαῖς*, nunc *ἵππους θοάσασ'*, Emperius et Bamberger *ἵπποις θεὰ θοαῖς*, Schneidewin *ἵππους ζαθέας*. — V. 7. *ἀπήμον'*, vulgo et libri *ἀπήμονα*. — *ὄλβον*, Hermann nuper *οἶμον*, cum antea *τινὰ* delevisset, in quo latet aliud, fort. *σκοτίαν τράποις* quamquam etiam conieci *τὶν τράποιτο Θήβαις τ' ὦ πότνια*. — *τράποις* Schneidewin, vulgo *τρόποιο*, Hermann olim *τράποιο*. — *πάγκοινον*, P1 *πάσκοινον*. — V. 8. *δ' εἰ σᾶμα* Hermann, *δὴ σᾶμα* Scaliger, *δὶς ἅμα* libri. — V. 9. *οὐλομέναν* P12, vulgo *οὐλομένην*. — V. 10. *κενέωσιν*, P1 *κεῶσιν*. — *ἀνὰ* Scaliger, libri *ἀλλὰ*, Hermann *ἀμ*. — V. 11 *διερόν* Scaliger, vulgo *ἱερόν*.

Digitized by Google

ἦ γαῖαν κατακλύσαισα θήσεις ἀνδρῶν νέον ἐξ ἀρχᾶς γένος,
ὀλοφύρομαι οὐδὲν ὅ τι πάντων μέτα πείσομαι.

---

85. [75.]

⏑ ˊ – ⏑ ˊ – ⏑ – –
⏑ ˊ – ⏑ ˊ – ⏑ ˊ – ⏑ – ⏑ ˊ⏑ – ⏑ –
⏑ – ˊ ˊ – ⏑ ˊ – ⏑ ⏑ – . . .

Θεοῦ δὲ δείξαντος ἀρχάν
ἕκαστον ἐν πρᾶγος εὐθεῖα δὴ κέλευθος ἀρετὰν ἑλεῖν,
τελεῖταί τε καλλίονες.

86. [228.]

⏑ – ˊ ˊ – ⏑ ˊ – ⏑ – ⏑ –
⏑ – ˊ ˊ – ⏑ ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ˊ ⏑ ˘
⏑ ˊ⏑ ˊ – ⏑ ⏑ ⏑ ˊ ˊ⏑ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ˊ – ⏑ – ⏑ – – ˊ ⏑ ⏑ ˘

Τὸ κοινόν τις ἀστῶν ἐν εὐδίᾳ τιθείς
ἐρεινασάτω μεγαλάνορος Ἀσυχίας τὸ φαιδρὸν φάος,
σιάσιν ἀπὸ πραπίδος ἐπίκοτον ἀνελών,
πενίας δότειραν, ἐχθρὰν κουροτρόφον.

87. [76.]

⏑ ˊ⏑ ⏑ – – ⏑ ˊ⏑ – ⏑ – ˊ⏑ – ⏑ –
– ˊ – ⏑ – ⏑ – ˊ⏑ – ⏑ – ˘

V. 12. *κατακλύσαισα* Boeckh, v. *κατακλύσασα*. — *θήσεις* Barnes, v. *θήσει*. — *νέον*, P1 *νέων*. — *ἀρχᾶς* Boeckh, v. *ἀρχῆς*. — V. 13. *ὀλοφύρομαι οὐδὲν ὅ τι* (vel *ὅπερ*) *πάντων μέτα πείσομαι* Hermann, cum ante *ὀλοφυρομένων πάντων μέτα πείσομαι* scripsisset, vulgo *ὀλοφυ ... πάντων μεταπείσομαι*, quasi haec duo verba ad Dionysii orationem pertinerent, sed P2 *ὀλοφ ..... δεν ὅτι πάντων μεταπείσομαι· κἀνταῦθα* (hoc etiam P1) *οὐ . . ληγορία ὡς παρὰ Πλάτωνι*.

Fr. 85. Epist. Socr. 1: *ἀπειθεῖν δὲ αὐτῷ ὀκνῶ καὶ τὸν Πινδάρειον ἡγούμενος εἰς τοῦτο εἶναι σοφόν, ὅς φησιν· Θεοῦ δὲ δείξαντος ἀρχὰν κτλ. σχεδὸν γὰρ οὕτω που αὐτῷ ἔχει τὸ Ὑπόρχημα.* Aristid. II. 571: *Θεοῦ δέ φησι Πίνδαρος δείξαντος ἀρχὴν εὐθεῖα δὴ κέλευθος ἑλεῖν* (sic *ΓΛΘL*, vulgo *εὑρεῖν*) *τὸ προκείμενον*. Cf. ib. I. 382. — V. 2. *ἓν*, Allatius *ἕν*.

Fr. 86. Stob. Flor. LVIII. 9: *Πινδάρου Ὑπορχημάτων* (hoc solus A addit.) *τὸ κοινὸν κτλ.* V. 1 et 2 Polyb. IV. 31: *οὐδὲ γὰρ Θηβαίους ἐπαινοῦμεν κατὰ τὰ Μηδικά, διότι τῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἀποστάντες κινδύνων τὰ Περσῶν εἵλοντο διὰ τὸν φόβον, οὐδὲ Πίνδαρον τὸν συναποφηνάμενον αὐτοῖς ἄγειν τὴν ἡσυχίαν διὰ τῶνδε τῶν ποιημάτων· τὸ κοινὸν ... φάος.* Est haud dubie ex eodem carmine, ex quo Fr. 87. petitum. — V. 1. *τιθείς*, Stob. *καταθείς*. — V. 2. Ap. Stob. *ἐρευνησάτω* omnes et *μεγάλ' ἄν ὄρος* A Vind. — *Ἀσυχίας* Boeckh, v. *ἡσυχίας*. — *τὸ φαιδρὸν*, Stob. *ἱερόν*. — V. 3 *πραπίδος*, B *πραπίδων*. — *ἐπίκοτον* Grotius, *ἐπικότον* A, *ἐπὶ κότον* B, *ἐπικόπον* vulgo. — *ἀνελών*, ante Grotium *ἀνέμων*.

Digitized by Google

Γλυκὺ δ' ἀπείροισι πόλεμος· πεπειραμένων δέ τις ταρβεῖ προσιόντα νιν καρδίᾳ περισσῶς.

88. [77.]

⏑ ⏑ ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ˉ ˣ ⏑ ˊ ⏑ ⏑ – ⏑̄
– ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ˊ ⏑ ** ⏑ ⏑ – ˊ ⏑ – ⏑ – –
– ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ – ˣ – – ˊ .....

*Ἐνέπισε κεκραμέν' ἐν αἵματι, πολλὰ δ' ἔλκε' ἔμβαλε νωμῶν τραχὺ ῥόπαλον, τέλος δ' ἀείραις πρὸς * * στιβαρὰς ἐσπάραξε πλευράς,*
αἰὼν δὲ δι' ὀστέων ἐῤῥαίσθη.

89. [78.]

⏑ ˊ ⏑ – ˣ ⏑ ˊ ⏑ ⏑ –

Λάκαινα μὲν παρθένων ἀγέλα.

90. [79.]

Schol. Theocr. VII. 103: *Ὅμολος δὲ Θετταλίας ὄρος, ὡς Ἔφορος καὶ Ἀριστόδημος ὁ Θηβαῖος, ἐν οἷς ἱστορεῖ περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν Ὁμολίων, καὶ Πίνδαρος ἐν τοῖς Ὑπορχήμασιν.*

91. [80.]

Schol. Pind. Isth. I. 21: *Ἰόλαος δὲ ἦν Ἡρακλέους ἡνίοχος, ἀλλ' εὑρήματα Πινδάρου ἐν Ὑπορχήμασιν, ὡς καὶ εὕρημα Κάστορος, ὡς αὐτὸς λέγει.* ubi Boeckh: *ἅρματα δὲ αὐτοῦ εὕρημα κατὰ τὰ Πινδάρου κτλ*

92. [81.]

Schol. Pind. Ol. XIII. 25: *Ὁ Πίνδαρος δὲ ἐν μὲν τοῖς Ὑπορχήμασιν ἐν Νάξῳ φησὶν εὑρηθῆναι πρῶτον διθύραμβον.*

Fr. 87. Stobae. Flor. L. 3. *Πίνδαρος Ὑποχημάτων· Γλυκὺ δὲ πόλεμος ἀπείροισιν· ἐμπείρων δέ τις ταρβεῖ προσιόντα νιν καρδίᾳ περισσῶς.* Schol. Il. λ'. 227: *ὡς καὶ Πίνδαρος· Γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος, ἐμπείρων δέ τις ταρβεῖ προσιόντα μιν.* ubi *νιν* V *περισσῶς.* Eustath. p. 841. 32: *γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος, πεπειραμένων δέ τις ταρβεῖ προσιόντα.* Constituit Boeckh. Hinc proverbium ap. Galen. VIII. 763 ed. Kühn. Diogenian. III. 94 (ubi vid. interpr.) Arsen. 164. Sch. Thucyd. I. 80. II. 8. *γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος.*

Fr. 88. Erotian. p. 74. ed. Franz: *Αἰών, ὁ νωτιαῖος μυελός — καὶ Πίνδαρος ἐν ὑποχήματι λέγων· Ἐνέπισε κτλ.* V. 1. *ἐνέπισε*, vett. edd. *ἐν ἐνέπισε*, Heringa *ἐξέπτυσε κεκραμέν' αἵματι. — κεκραμέν'*, D *κεκραμμένα. — ἔλκε'* Heringa, v. *ἕλκεα πλευράς. — ἔμβαλε νωμῶν* Vulcanius, v. *ἔμβαλεν* (D *ἔμβαλλεν*) *ὦμον.* — V. 2. *ἀείραις* Boeckh, v. *ἀείρας. πρὸς ** στιβαράς*, indicavi lacunam, coniicio *πρὸς οὖδει. — ἐσπάραξε* codd., Boeckh *σπάραξε.* De Hercule haud dubie dicta sunt.

Fr. 89. Athen. XIV. 631. C: *ἡ δ' ὑπορχηματικὴ ἐστιν, ἐν ᾗ ᾄδων ὁ χορὸς ὀρχεῖται· — καὶ Πίνδαρος δέ φησι· Λάκ. κτλ. ὀρχοῦνται δὲ ταύτην παρὰ τῷ Πινδάρῳ οἱ Λάκωνες.* Hecker coni. *παρθειῶν.*

Digitized by Google

* 93. 94. [82.]

⏑ ⏓ ⏓ ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑

Ὁ Μοισαγέτας με καλεῖ χορεῦσαι.

* * *

Ἄγοις ὦ κλυτὰ θεράποντα Λατοῖ.

VIII.

ΕΓΚΩΜΙΑ.

ΘΗΡΩΝΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι 95. 96.

95. [83.]

⏓ ⏑ – – ⏑ – – ⏓ .....

Βούλομαι παίδεσσιν Ἑλλάνων . . . . . .

* 96. [84.]

⏓ ⏑ ⏑ – [⏑] ⏑ – – ⏓ .....

– ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑

Ἐν δὲ Ῥόδον . κατῴκισθεν . . . . . .

ἐνθένδ' ἀφορμαθέντες ὑψηλὰν πόλιν ἀμφινέμονται,
πλεῖστα μὲν δῶρ' ἀθανάτοις ἀνέχοντες,
ἔσπετο δ' ἀενάου πλούτου νέφος.

Fr. 93. et 94. Hephaest. p. 78: *ἀπὸ δὲ ἀντισπαστικῆς τὸ καλούμενον Πινδαρικὸν ἐνδεκασύλλαβον, οἷον· Ὁ Μουσ. μ. κ. χορ. Ἄγοις κτλ.* Fr. 93. etiam Cram. An. Par. I. 123, 19.

Fr. 95. Scholiast. Pind. Ol. II. 16: *Τούτους γὰρ* (Theronis maiores) *Θηβαίους ἀνέκαθεν ἀπὸ Κάδμου εἶναι· Κάδμου γὰρ Πολύδωρος, τοῦ δὲ Λάβδακος, τοῦ δὲ Λάϊος, τοῦ δὲ Οἰδίπους, εἶτα Ἐτεοκλῆς, τοῦ δὲ Πολύδωρος, τοῦ δὲ Λίμων· τοῦτον δὲ ἐν κινηγεσίῳ ἐμφύλιόν τινα ἀποκτείναντα Ἀθηναῖε μεταστῆναι· τοὺς δὲ ἀπὸ τούτου πάλιν ἐξ Ἀθηνῶν μεταστάντας εἶναι τοῖς Ἀργείοις Ῥόδον κατοικῆσαι μέχρι τινῶν γενεῶν, καὶ μετὰ ταῦτα ἐλθεῖν εἰς Ἀκράγαντα, καὶ μέχρι Θήρωνος τὰς ἀπάσας γενεὰς ἑπτὰ πρὸς ταῖς ὀκτὼ συναριθμεῖσθαι· ταῦτα ἱστορεῖ ἐν Ἐγχωμίῳ, οὗ ἡ ἀρχή· Βούλομαι παίδεσσιν Ἑλλ.* eadem repetit ad v. 39. Boeckh correxit παίδεσσιν.

Fr. 96. Schol. Pind. Ol. II. 16: *Ἔνιοι δέ φασιν, ὅτι οἱ τοῦ Θήρωνος προόγονοι οὐδ' ὅλως εἰς τὴν Ἑλλάδα κατῆραν, ἀλλ' εὐθὺς ἀπὸ Ῥόδου εἰς τὴν Ἀκράγαντα, ὡς καὶ ὁ Πίνδαρος λέγει· ἐν δὲ κτλ.* Recte ad idem encomium referunt. — V. 1. *ἐν* GW4, vulgo *ἄν*. Deinde fortasse nihil excidit, et pro *κατῴκισθεν* scribendum *κατένασθεν*. — V. 2. *ἐνθένδ'*, G *ἐνθενδ'*, vulgo *ἐνθ'*. — V. 4. *ἔσπετο* GW4, v. *ἕπετο*.

Digitized by Google

ΑΛΕΞΑΝΔΡΩι ΑΜΥΝΤΑ 97. 98.

97. [85.]

⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
Ὀλβίων ὁμώνυμε Δαρδανιδᾶν,
παῖ Φρασίμηδες Ἀμύντα.

* 98. [86.]

. . . . . ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ * – – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – –
*Πρέπει δ' ἐσλοῖσιν ὑμνεῖσθαι * καλλίσταις ἀοιδαῖς*
τοῦτο γὰρ ἀθανάτοις τιμαῖς ποτιψαύει μόνον [ῥηθέν]·
θνάσκει δὲ σιγαθὲν καλὸν ἔργον.

IX.

ΣΚΟΛΙΑ.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΙ ΚΟΡΙΝΘΙΩι.

99. [87.]

⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –

Fr. 97. Schol. Pind. Nem. VII. 1: *Τότε γὰρ καταφέρεται ὁ Πίνδαρος εἰς τοῦτο, ὅταν ὑπῇ τις ὁμωνυμία, οἷον· Ὀλβίων κτλ.* — V. 1. etiam Dio Chrysost. Or. II. T. I. 28. ed. Emper. *τοῦ δὲ Πινδάρου διά τε τὴν λαμπρότητα τῆς φύσεως, καὶ ὅτι τὸν πρόγονον αὐτοῦ καὶ ὁμώνυμον ἐπήνεσεν Ἀλέξανδρον, τὸν Φιλέλληνα ἐπικληθέντα, ποιήσας εἰς αὐτόν· Ὀλβίων ἐπώνυμε Δαρδανιδᾶν* (M *ἐπώνυμα Δαρδανιδῶν*) cf. Tzetz. Chil. VII. 413. — V. 2. *παῖ*, Boeckh coni. *ὦ παῖ*, ut unus sit versus. Recte ad Encomia retulit hoc carmen Boeckh, estque ipsum initium servatum.

Fr. 98. Dion. Halic. de vi dic. Demosth. c. 26: *Πρέπει δ' ... ἔργον: Πίνδαρος τοῦτο πεποίηκεν εἰς Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα, περὶ τὰ μέλη καὶ τοὺς ῥυθμοὺς μᾶλλον ἢ περὶ τὴν λέξιν ἐσπουδακώς.* — V. 1. *ἐσλοῖσιν* Sylburg., v. *ὅλοισιν*. ibi *ὑμνεῖσθαι*, indicavi lacunam, fort. *ὑμνεῖσθαί σφε*. Schneidewin *πολὺ καλλίσταις* coni. — V. 2. *τιμαῖς* Boeckh, vulgo *τιμαῖσι*. — *ποτιψαύει*, cod. Paris. *ψαύει*. — *ῥηθέν* delendum esse viderunt Bothe et Boeckh. — V. 3. *δὲ σιγαθὲν* Barnes, *δ' ἐπιλασθὲν* Sylburg, vulgo *δ' ἐπιταθέν*.

Digitized by Google

Πολύξεναι νεάνιδες, ἀμφίπολοι Στρ. α'.
Πειθοῦς ἐν ἀφνειῷ Κορίνθῳ,
αἵτε τᾶς χλωρᾶς λιβάνου ξανθὰ δάκρη
θυμιᾶτε, πολλάκι ματέρ' ἐρώτων οὐρανίαν πτάμεναι
νόημα ποτὰν Ἀφροδίταν,

ὑμῖν ἄνευθ' ἀπαγορίας ἔπορεν, Στρ. β'.
ὦ παῖδες, ἐρατειναῖς ἐν εὐναῖς
μαλθακᾶς ὥρας ἀπὸ καρπὸν δρέπεσθαι.
σὺν δ' ἀνάγκᾳ πᾶν καλόν . . . . . .
. . . . . .

. . . . . Στρ. γ'.
. . . . . .
ἀλλὰ θαυμάζω, τί με λεξοῦντι Ἰσθμιοῦ
δεσπόται τοιάνδε μελίφρονος ἀρχὰν εὑρόμενον σκολίου
ξυνάορον ξυναῖς γυναιξίν.

Fr. 99, Athen. XIII. 573. E: *Ὑπάρχοντος οὖν τοῦ τοιούτου νομίμου περὶ τὴν θεὸν Ξενοφῶν ὁ Κορίνθιος ἐξιὼν εἰς Ὄλυμπίαν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα καὶ αὐτὸς ἀπάξειν ἑταίρας ηὔξατο τῇ θεῷ νικήσας· Πίνδαρός τε τὸ μὲν πρῶτον ἔγραψεν εἰς αὐτὸν ἐγκώμιον* (Ol. XIII.) — *ὕστερον δὲ καὶ σκόλιον τὸ παρὰ τὴν θυσίαν ἀσθέν, ἐν ᾧ τὴν ἀρχὴν εὐθέως πεποίηται πρὸς τὰς ἑταίρας, αἱ παραγενομένου τοῦ Ξενοφῶντος καὶ θύοντος τῇ Ἀφροδίτῃ συνέθυσαν· διόπερ ἔφη· Ὦ Κύπρου — ἰανθεὶς* (V. 14—16.) *Ἤρξατο δὲ οὕτως τοῦ μέλους· Πολύξεναι — καλόν* (V. 1—9.). *Ἀοξάμενός θ' οὕτως ἐξῆς φησιν· Ἀλλὰ — γυναιξίν* (V. 10.—12.). *Δῆλον γὰρ ὅτι πρὸς τὰς ἑταίρας διαλεγόμενος ἠγωνία ποιόν τι φανήσεται τοῖς Κορινθίοις τὸ πρᾶγμα· πιστεύων δέ, ὡς ἔοικεν, αὐτὸς ἑαυτῷ πεποίηκεν εὐθέως λιδᾶξ. — βασάνῳ* (V. 13.). Discessi in hoc scolio constituendo a Boeckhio, qui strophis atque epodis constare censuit, at potius minutae strophae eaedem semper iterantur: supersunt autem quatuor stropharum reliquiae. V. 1. *Πολύξεναι* Boeckh, v. *πολύξειναι*. — V. 2. *Πειθοῦς* Schneider, *πείθουσ'* PVL. — *ἀφνειῷ* recte codd., Hermann et Boeckh *ἀγνειᾷ*. — V. 3. *αἵ τε τᾶς χλωρᾶς λιβάνου ξανθὰ δάκρυα θυμιᾶτε* Tittmann correxit, vulgo *διά τε τας χείρας λιβάνου ξανθὰ δάκρυά τε ἡμῖν*. at Zonaras 1307: *Πίνδαρος· αἵτε τὰν χλωρὰν λίβανον ξανθὰ δάκρυα θυμιᾶται*. (cf. etiam Phot. 222, 21.) Ego praeterea *δάκρη* scripsi probante Schneidewino, vulgo *δάκρυα*, vid. Cram. An. Ox. I. 121, 1: *Τοῦ δάκρυ ἡ γενικὴ δάκρεος, δάκρεϊ, τὸ πληθυντικὸν δάκρεα, τοῦτο κατὰ συναλοιφὴν γέγονε δάκρη, Ξανθὰ δάκρη.* (quod ibid. legitur *ἐν ἠρινοῖς πέταλσι*, tragici potius quam lyrici videtur.) — V. 4.: *πολλάκι ματέρ' ἐρώτων* Boeckh, vulgo *πολλάκις ματέρας ἐρώτων*. — *πτάμεναι* Hermann, *ἱπτάμεναι* PVL, conicci *οὐράνι' ἀμπτάμεναι*. — V. 5. *νόημα* Hermann, v. *νοήματι*. — *ποττὰν*, B *ποτὶ τὰν*. — V. 6. *ὑμῖν* codd., Boeckh *ὔμμιν*. ibid. *ἄνευθ' ἀπαγορίας* scripsi, v. *ἄνωθεν ἀπαγορίας*. Boeckh *ἄτ' ἄνωθεν ἀπαγορίας*. — V. 7. *ἐν εὐναῖς* Boeckh, vulgo *εὐναῖς*. — V. 8. *μαλθακᾶς ὥρας* Boeckh, *μαλθακὸν ὥρας* Schneider, *μαλθακώρας* libri. — V. 9. *πᾶν καλόν* Boeckh, v. *πάγκαλον*. — *ἀνάγκις* Casaubonus, *ἀνάγκαι* PVL. — V. 10. *λεξοῦντι* A, *λέξαντι* PVL, Casaub. *λέξοντι*, quod recepit Boeckh. ib. *Ἰσθμοῦ* Cassubonus, vulgo *ὁμοῦ*. — V. 11. *τοιάνδε* Schweighaeuser, v. *τοιόνδε*. — *εὑρόμενον*, Schweighaeuser *εὑράμενον*. — *σκολίου* Boeckh, v. *σκολιοῦ*.

Digitized by Google

διδάξαμεν χρυσὸν καθαρᾷ βασάνῳ. Στρ. δ'.

. . . . . .

ὦ Κύπρου δέσποινα, τεὸν δεῦτ' ἐς ἅλσος
φορβάδων κορᾶν ἀγέλαν ἑκατόγγυιον Ξενοφῶν τελέαις
ἐπάγαγ' εὐχωλαῖς ἰανθείς.

ΘΕΟΞΕΝΩι ΤΕΝΕΔΙΩι.

* 100. [88.]

Strophae.

_ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ –
_ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – –

Epodi.

_ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Στρ.

Χρῆν μὲν κατὰ καιρὸν ἐρώτων δρέπεσθαι, θυμέ, σὺν ἁλικίᾳ·
τὰς δὲ Θεοξένου ἀκτῖνας προσώπου μαρμαριζοίσας δρακεὶς
ὃς μὴ πόθῳ κυμαίνεται, ἐξ ἀδάμαντος
ἢ σιδάρου κεχάλκευται μέλαιναν καρδίαν

Ἀντ.

ψυχρᾷ φλογί, πρὸς δ' Ἀφροδίτας ἀτιμασθεὶς ἑλικοβλεφάρου
ἢ περὶ χρήμασι μοχθίζει βιαίως, ἢ γυναικείῳ θράσει
ψυχρὰν φορεῖται πᾶσαν ὁδὸν θεραπεύων.

V. 13. Διδάξαμεν Hermann, vulgo ἐδιδάξαμεν, Hecker ἐδείξαμεν. — καθαρᾷ Casaubonus, καθάρᾳ B, καθάρᾳ PVL. — βασάνῳ fort. resp. Zonar. 374. — V. 14. δεῦτ', L. Dindorf δηὖτ'. — V. 15. κορᾶν VL, κόραν AP, κουρᾶν Boeckh. ib. ἑκατόγγυιον, vulgo ἑκατόγγυιον. — τελέαις Boeckh, v. τελείαις. — V. 16. ἐπάγαγ' Boeckh, v. ἐπήγαγ'.

Fr. 100. Athen. XIII. 601. C: Καὶ Πίνδαρος δ' οὐ μετρίως ὢν ἐρωτικός φησιν· εἴη — πρᾶξιν (Fr. 104.) — μνησθεὶς δὲ καὶ τοῦ Τενεδίου Θεοξένου ὁ Πίνδαρος, ὃς ἦν αὐτοῦ ἐρώμενος, τί φησί; Χρῆν μὲν — Ἀγησιλάου. — V. 1. μὲν Heyne, v. με. ib. ἁλικίᾳ Boeckh, libri ἡλικίᾳ. — V. 2. 3. 4. affert Athen. etiam XIII. 564. E. — προσώπου, altero loco ὅσσων, hinc Hermann ἀκτῖνάς τις ὅσσων, nuper vero ἀκτῖνας ὅσσων probavit, et in Antistr. v. 6. μοχθεῖ coni. — ib. μαρμαριζοίσας, altero loco μαρμαριζούσας. (A μαρμαριζούσας.) δρακεὶς altero l., priore l. PV δράκης, B δράκις, C δρακών. — V. 4. ἢ altero loco, priore ἠὲ. — ib. καρδίαν, altero l. ψυχάν. Respicit Onosander Strateg. XLII. 124. Plut. de sera num. vind. c. 13: εἰ μὴ μέλαιναν καρδίαν κεχάλκευται ψυχρᾷ φλογὶ κατ' αὐτὸν τὸν Πίνδαρον et de inimic. util. c. 9: κεῖνος ἐξ ἀδάμ. ἢ σιδάρου κεχ. μ. κ. cf. etiam adv. Stoic. c. 1. Philostr. Ep. 14. — V. 5. Ἀφροδίτας, B Ἀφροδίτης. — ἀτιμασθεὶς AB, ἀτιμαθεὶς PVL. — V. 7. ψυχράν, Schneider ψυχάν, ego ψηχράν conieci.

Digitized by Google

ἀλλ' ἐγὼ τᾶσδ' ἕκατι κηρὸς ὣς δαχθεὶς ἕλᾳ
Ἐπ.
ἱρᾶν μελισσᾶν τάκομαι, εἶτ' ἂν ἴδω παίδων νεόγνιον ἐς ἴβαν·
ἐν δ' ἄρα καὶ Τενέδῳ Πειθώ τ' ἔναιεν
καὶ Χάρις υἱὸν Ἀγησιλάου.

ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΩι ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι.

101. [89. 94.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ | ⏑ ⏑ – –
– ⏑ – – | ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – | ⏑ – – | ⏑ ⏑ – – | ⏑ ⏑ –
– ⏑ – – | ⏑ ⏑ – – | ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – | ⏑ ⏑ – ⏑
– – | ⏑ ⏑ – – | ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– – | ⏑ ⏑ – ⏑ | ⏑ – ⏑ –
Ὦ Θρασύβουλ', ἐρατᾶν ὄχημ' ἀοιδᾶν
τοῦτό τοι πέμπω μεταδόρπιον. ἐν ξυνῷ κεν εἴη συμπόταισίν τε γλυκερόν
καὶ Διωνύσοιο καρπῷ καὶ κυλίκεσσιν Ἀθαναίαισι κέντρον.
δείπνου δὲ λήγοντος γλυκὺ τρωγάλιον
καίπερ πέδ' ἄφθονον βοράν.

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩι. 102. 103.

102. [91.]

– ⏑ – – | ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
– ⏑ – – | ⏑ – –
– ⏑ – – | ⏑ ⏑ – – | ⏑ ⏑ – – | ⏑ –

V. 8. *ἀλλ' ἐγὼ τᾶσδ' ἕκατι* Herm, ego in proecd. *ἀλλ' ἐγὼ ἕκατι τᾶς (θεοῦ)* scripsi, legebatur *ἀλλ' ἐγὼ δ' ἕκατι* (B *δὲ κατι*) *τᾶς* (B *τὰς*). Boeckh, qui *ἠὲ* in stropha servavit, edidit *ἀλλ' ἐγὼ ὥρας ἕκατι τᾶς ποθεινᾶς*, probante Schneidewino, qui nuper *ἀλλ' ἐγὼ θεᾶς ἕκατι* edidit. ibid. *ἕλᾳ ἱρᾶν μελισσᾶν* scripsi, codd. *ἑλεηρὰν* (LV *ἑλεκρὰν*) *μέλισσαν*. Boeckh et Hermann inchoantes hinc epod., *ἑλαιηρᾶν* vel *ἐλειηρᾶν μελισσᾶν*. — V. 9. *τάκομαι* Boeckh, v. *τήκομαι*. ib. *ἦβαν* Boeckh, v. *ἤβην*. — V. 10. *Πειθώ τ' ἔναιεν*, B *καὶ τὸν ε δω πειθω τε ναιεν*, Schneider *τε ναίει*, ego *τ' ἐναύει* vel *τ' ἐνδαίει* conieci. — V. 11. *Ἀγησιλάου*, Boeckh *Ἀγησίλα*, ut sit initium novae strophae.

Fr. 101. Coniunxi duo, quae separata erant, fragmenta in unum. Et prius quidem (V. 1—3.) legitur Athen. XI. 480. C: *Καὶ τῶν μὲν Ἀττικῶν (κυλίκων) μνημονεύει Πίνδαρος ἐν τοῖσδε· Ὦ Θρασύβ. κτλ.* alterum autem (V. 4. 5.). ib. XIV. 641. B: *Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ μέθης τὰ τραγήματά φησι λέγεσθαι ὑπὸ τῶν ἀρχαίων τρωγάλια, ὡσεὶ γὰρ ἐπιδορπισμὸν εἶναι. Πίνδαρος δ' ἐστὶν ὁ εἰπών· Δείπνου κτλ.* V. 2. *τοῦτό τοι* Boeckh, v. *τοῦτο*. ib. *συμπόταισιν* Boeckh, libri *συμπόταισι*. — V. 3. *Διωνύσοιο* Boeckh, libri *Διονύσοιο*. ib. *Ἀθαναίαισι* Schneider, A *Ἀθηναίεσσι*, PVL *Ἀθηναιεῦσι*. Cf. Suidas v. *Ἀθηναίας*, ubi *Πίνδαρος ἐν σχολῇ* (*σκολίοις*). — V. 4. *λήγοντος* AC Eustath. 1401, 49, *λέγοντος* PVL. ib. *γλυκύ* L Eust., *γλυκύην* PV. — V. 5. *καίπερ* Boeckh, libri *καὶ περί*. ibid. *πέδ'* Schneider, codd. *παῖδ'*.

Digitized by Google

Τόν ῥα Τέρπανδρός ποθ' ὁ Λέσβιος εὗρεν
πρῶτος ἐν δείπνοισι Λυδῶν
ψαλμὸν ἀντίφθογγον ὑψηλᾶς ἀκούων πηκτίδος.

* 103. [92.]

⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Μηδ' ἀμαύρου τέρψιν ἐν βίῳ· πολύ τοι
φέρτιστον ἀνδρὶ τερπνὸς αἰών.

* 104. [236.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ....

Εἴη καὶ ἐρᾶν καὶ ἔρωτι χαρίζεσθαι κατὰ καιρόν·
μὴ πρεσβυτέραν ἀριθμοῦ δίωκε, θυμέ, πρᾶξιν.

105. [90.]

⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
x – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ .....

Χάριτάς τ' Ἀφροδισίων ἐρώτων,

Fr. 102. Athen. XIV. 635. D: *ἀγνοεῖ δὲ ὁ Ποσειδώνιος ὅτι ἀρχαῖόν ἐστιν ὄργανον ἡ μάγαδις, σαφῶς Πινδάρου λέγοντος τὸν Τέρπανδρον ἀντίφθογγον εὑρεῖν τῇ παρὰ Λυδοῖς πηκτίδι τὸν βάρβιτον· Τόν ῥα* κτλ. Respicit ibid. B: *Διόπερ καὶ Πίνδαρον εἰρηκέναι ἐν τῷ πρὸς Ἱέρωνα σκολίῳ τὴν μάγαδιν ὀνομάσαντα ψαλμὸν ἀντίφθογγον.* V. 2. *Λυδῶν* Hermann, libri *λύδιον*. — V. 3. *ἀντίφθογγον* AB, *ἀντίφωγγος* PVL.

Fr. 103. Athen. XII. 512. D: *Πίνδαρος παραινῶν Ἱέρωνι τῷ Συρακουσίων ἄρχοντί φησι· Μηδ' ἀμαύρου, φησί,* κτλ. V. 1. *μηδὲ μαύρου* Boeckh — *τοι, τι* C. — V. 2. *φέρτιστον* Boeckh, v. *φέριστον*. Ad scolium in Hieronem retulit Boeckh.

Fr. 104. Athen. XIII. 601. C: *Καὶ Πίνδαρος δ' οὐ μετρίως ὢν ἐρωτικός φησιν· εἴη* κτλ. et v. 1. etiam XIII. 561. B *καὶ κατὰ Πίνδαρον δὲ ἄλλος τις ἔφη, εἴη* κτλ. — V. 1. *κατὰ*, priore loco PVL *καὶ κατὰ*. Ad Scolia haud dubie pertinet fragmentum, et antea conieci petitum esse ex Scolio in Theoxenum, ut hoc fuerit illius Scolii exordium:

Εἴη καὶ ἐρᾶν καὶ ἔρωσιν χαρίζεσθαι κατὰ καιρόν· ὃ μὴ
πρεσβυτέραν ἀριθμοῦ δίωκε, θυμέ, πρᾶξιν.

illud certum est Pindarum in scolio ad Theoxenum haec ipsa verba respicere: nam cum hic tempestivos commendet amores, in illo scolio eam sententiam retractat.

Fr. 105. Athen. X. 427. D: *Διὸ καὶ τὰ σκολιὰ καλούμενα μέλη τῶν ἀρχαίων ποιητῶν πλήρη ἐστί· λέγω δ' οἷον καὶ Πίνδαρος πεποίηκε· Χάρι-*

Digitized by Google

ὄφρα σὺν Χιμάρῳ μεθύων Ἀγάθωνι δὲ καλῶ
κότταβον.

X.

ΘΡΗΝΟΙ.

* 106. 107. [95.]

ˊ ⏑ – – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ˊ ⏑ – – ˊ ⏑ – –
– ˊ ⏑ – – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ˊ ⏑ – –
ˊ ⏑ – – ˊ ⏑ – – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ˊ ⏑ – ⏑ ˊ ⏑ – ⏑
– ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ˊ ⏑ ⏑
– ˊ ⏑ ⏑ – – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Τοῖσι λάμπει μὲν μένος ἀελίου τὰν ἐνθάδε νύκτα κάτω,
φοινικορόδοις δ' ἐνὶ λειμώνεσσι προάστιον αὐτῶν
καὶ λιβάνῳ σκιαρὸν καὶ χρυσέοις καρποῖς βεβριθός.
καὶ τοὶ μὲν ἵπποις γυμνασίοις τε, τοὶ δὲ πεσσοῖς,
τοὶ δὲ φορμίγγεσσι τέρπονται, παρὰ δέ σφισιν εὐανθὴς
ἅπας τέθαλεν ὄλβος·

τάς τε κτλ. — V. 2. *σὺν Χιμάρῳ* scripsi, v. *σὺν χειμάρῳ* (P *σύγχειμάρῳ*), censor Athen. Ienensis *σὺν χειμάῤῥῳ μεθύω* coni. idemque *καλῷ* pro *καλῶ*, fort. *Ἀγάθωνά τε καλῷ* ut verbum aliquod exciderit, velut *ἀγκυλώμαι*.

Fr. 106. 197. Plut. Cons. ad Apoll. c. 35: *Λέγεται δὲ ὑπὸ μὲν τοῦ μελικοῦ Πινδάρου ταυτὶ περὶ τῶν εὐσεβέων ἐν ᾅδου· Τοῖσι λάμπει—βωμοῖς.* (Fr. 106.) et de occulto viv. c. 7: *Εὐσεβῶν χῶρον, τοῖσι λάμπει μένος ἀελίου τὰν ἐνθάδε νύκτα κάτω φοινικορόδοις ἐν λειμώνεσσι καὶ τοῖσιν ἀκάρπων μὲν ἀνθηρῶν καὶ σκυθίων δένδρων ἄνθεσι τεθηλὸς ἀναπέπταται πεδίον, καὶ ποταμοί τινες ἄκλυστοι καὶ λεῖοι διαῤῥέουσι, καὶ διατριβὰς ἔχουσιν ἐν μνήμαις καὶ λόγοις τῶν γεγονότων καὶ ὄντων, παρεπέμποντες αὐτοὺς καὶ συνόντες· ἡ δὲ τρίτη τῶν ἀνοσίως βεβιωκότων καὶ παρανόμων ὁδὸς ἐστιν εἰς ἕρεβός τε καὶ βάραθρον ὠθοῦσα τὰς ψυχάς, ἔνθεν τὸν ἄπειρον κτλ.* (Fr. 107.) Resp. Arist. T. I. 146. V. 2. *φοινικορόδοις δ' ἐνὶ λειμώνεσσι* scripsi, Boeckh *φοιν. τ' ἐνὶ λ.*, Plutarch. posteriore l. *φοινικορόδοις ἐν λειμώνεσσι*, priore *φοινικορόδιαί τε λειμῶνες εἰσί*. Cf. Cramer An. Ox. III. 173, 16: *ἢ καὶ αὐτῶν τῶν παρὰ ποιηταῖς Διὸς κήπων, οὓς φησιν φοινικορόδους ὁ Πίνδαρος.* ib. *προάστιον* Hermann, v. *προάστειον*. — V. 3. *σκιαρὸν* B, *σκιερὸν* Xylander, *σκιερὰν* vulgo, *σκιαρᾷ* Hermann. — *χρυσέοις καρποῖς* Boeckh, vulgo *χρυσοκάρποισι*. — *βεβριθός* Reiske, vulgo *βέβριθε* probante Boeckhio. Fortasse locus non integer servatus, ut poeta scripserit *καὶ χρυσοκάρποισι σταχύεσσι βεβριθὸς πέπταται*, in Plutarchi enim altero loco videtur scrib. *εὐκάρπων μὲν ἀθήρων καὶ εὐσκίων δένδρων ἄνθεσι τεθηλὸς ἀναπέπταται πέδιον.* Deinde sequi poterat descriptio lenium fluentorum, tum denique v. 4. et rel. — V. 4. *γυμνασίοις τε* Hermann, v. *γυμνασίοις*, Xylander *ἱππείοις γυμνασίοις*. Malim *καὶ τοὶ μὲν ἵπποισι σταδίοισί τε γυμνοῖς*. — V. 5. *τέρπονται* libri, v. *τέρψονται*. — *τέθαλεν* Boeckh, v. *τέθηλεν*.

Digitized by Google

ὀδμὰ δ' ἐρατὸν κατὰ χῶρον κίδναται
αἰεὶ θύα μιγνύντων πυρὶ τηλεφανεῖ παντοῖα θεῶν ἐπὶ βωμοῖς.

* * *

ἔνθεν τὸν ἄπειρον ἐρεύγονται σκότον
βληχροὶ δνοφερᾶς νυκτὸς ποταμοί . . . . .

108. [96.]

–́ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
– –́ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓

Ὀλβίᾳ δ' ἅπαντες αἴσᾳ λυσίπονον τελευτάν.
καὶ σῶμα μὲν πάντων ἕπεται θανάτῳ περισθενεῖ,
ζωὸν δ' ἔτι λείπεται αἰῶνος εἴδωλον· τὸ γάρ ἐστι μόνον
ἐκ θεῶν· εὕδει δὲ πρασσόντων μελέων, ἀτὰρ εὑδόντεσσιν ἐν πολλοῖς ὀνείροις
δείκνυσι τερπνῶν ἐφέρποισαν χαλεπῶν τε κρίσιν.

* 109. [97.]

– –́ ⏑ ⏑⏑ ⏓ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑⏑́ ⏑ –
⏑ –́ – –́ ⏑ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑⏑ ⏑⏑́ ⏑ – –́ ⏑ – –

V. 6. ἐρατὸν Xylander, v. ἐρατῶν. — V. 7. αἰεὶ Boeckh, v. ἀεί. — θύα Hermann, v. θύματα. — Fr. 107. quod ad finem strophae eiusdem threni pertinet, Plut. iterum affert de poet. c. 2.

Fr. 108. Plut. Cons. ad Apoll. c. 35: Καὶ μικρὸν προελθὼν ἐν ἄλλῳ θρήνῳ περὶ ψυχῆς λέγων φησίν· Ὀλβίᾳ κτλ. V. 1. Ὀλβίᾳ ... αἴσᾳ, v. Ὀλβία ... αἶσα. — τελευτάν, Dübner τελετάν. Boeckh λυσίπονον μετανίσσονται τελευτάν, sed vitium latet in ἅπαντες, possis ὀλβίᾳ λαχόντες coniicere. — V. 2. 3. et init. 4. repetit Plut. vit. Rom. c. 28: Ἐατέον οὖν ἐχομένοις τῆς ἀσφαλείας κατὰ Πίνδαρον, ὡς σῶμα ... θεῶν. — V. 3. ζωὸν δ' ἔτι altero loco, priore ζῶν δέ. ib. τὸ γάρ ἐστι μόνον altero loco, priore τὸ γὰρ μόνον ἐστίν. — V. 4. δὲ πρασσόντων, amicus Schneidewini δ' ἐγρασσόντων. — V. 5. ἐφέρποισαν Boeckh, ἐφέρπουσαν vulgo.

Fr. 109. Clem. Alex. Str. IV. 640: Ἄγαμαι τὸν μελοποιὸν ᾄδοντα· ψυχαὶ κτλ. Pindari esse docet Theodoret. Gr. Aff. Cur. VIII. 117, 2: Εἰ δὲ ἀναισθήτως αὐτοὺς ἔχειν τῶν γιγνομένων νομίζετε καὶ μὴ θείας τινὸς καὶ τρισολβίας ὄντως λήξεως ἀπολαῦσαι, Πίνδαρος ὁ λυρικὸς ταύτην ὑμῶν

Digitized by Google

Ψυχαὶ δ' ἀσεβέων ὑπουράνιοι
γαίᾳ πωτῶνται ἐν ἄλγεσι φονίοις
ὑπὸ ζεύγλαις ἀφύκτοις κακῶν·
εὐσεβέων δ' ἐπουράνιοι νάοισαι
μολπαῖς μάκαρα μέγαν ἀείδοντ' ἐν ὕμνοις.

* 110. [98.]

⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ –
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – – ⏑ – ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ – – ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ – –

Οἵσι δὲ Φερσεφόνα ποινὰν παλαιοῦ πένθεος
δέξεται, ἐς τὸν ὕπερθεν ἅλιον κείνων ἐνάτῳ ἔτει
ἀνδιδοῖ ψυχὰν πάλιν,
ἐκ τᾶν βασιλῆες ἀγανοὶ καὶ σθένει κραιπνοὶ σοφίᾳ τε μέγιστοι
ἄνδρες αὔξοντ'· ἐς δὲ τὸν λοιπὸν χρόνον ἥρωες ἁγνοὶ πρὸς ἀνθρώπων καλεῦνται.

111. [99.]

. . . . . – ⏑ –
⏑ – – ⏑ – –
. . . . . *εὐδαιμόνων*
δραπέτας οὐκ ἔστιν ὄλβος.

ἐκβαλλέτω τὴν δόξαν λέγων ὡδέ· Ψυχαὶ δ' εὐσεβέων (sic CVb) *ἐν οὐρανοῖς ναίουσαι* (νέουσαι VaB, ἐοῦσαι CVb) *μολπαῖς μάκαρα μέγαν ἀείδουσιν ἐν* (ἀείδουσ' ἐν B, ἀείδουσιν Vb) *ὕμνοις.* V. 1. *ἀσεβέων*, v. *ἀσεβῶν.* — *ὑπουράνιοι*, H *ὑπ' οὐν τοι.* — V. 4. *εὐσεβέων δ'*, Clem. *εὐσεβῶν δέ.* — *νάοισαι* Boeckh, *νάουσαι* Cl., *ναίουσαι* Theod. — V. 5. *μολπαῖς* delct Kayser. — *ἀείδοντ'* Boeckh, Cl. *ἀείδουσ'.*

Fr. 110. Plato Menone p. 81. B: *λέγει δὲ καὶ Πίνδαρος καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν ποιητῶν ὅσοι θεῖοί εἰσιν· ἃ δὲ λέγουσι, ταυτί ἐστιν· ψασὶ γὰρ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἀθάνατον, καὶ ποτὲ μὲν τελευτᾶν, ὃ δὴ ἀποθνήσκειν καλοῦσι, ποτὲ δὲ πάλιν γίγνεσθαι, ἀπόλλυσθαι δ' οὐδέποτε. δεῖν δὴ διὰ ταῦτα ὡς ὁσιώτατα διαβιῶναι τὸν βίον. οἵσι κτλ.* unde Stob. Flor. XLIII. 112. V. 1. *οἵσι δὲ* Boeckh, Plato *οἵσι γὰρ ἄν.* — V. 2. *δέξεται, δέξηται ΞΣ* Stob. ib. *ἐς τὸν* Boeckh, vulgo *εἰς τὸν* (*τὸ F*, idem *ἁλίου.*) — *κείνων, ἐκείνων Γ, κεῖνον* r. — *ἔτεϊ* Boeckh, vulgo *ἔτει, ΩΥ ἔτι.* — V. 3. *ψυχὰν*, Stob. *ψυχὰ*, Boeckh *ψυχὰς.* — V. 4. *ἐκ τᾶν*, Stob. *ΣΥτ ἐκ τῶν, Ω ἐκ τὰν, CF ἔκταν, F* in m. *ἐς τὰν.* — V. 5. *αὔξοντ'* Boeckh, v. *αὔξονται.*

Fr. 111. Stob. Flor. CIII. 6: *Πινδάρου Θρήνων* (hoc om. Vind. Trinc.) *εὐδαιμόνων δ. οὐκ ἔστιν ὄλβος. Εὐδαιμόνων* AB, v. *εὐδαίμων.* — *ὄλβος* AB Vind., vulgo *ὄλβιος.*

Digitized by Google

112. [100.]

⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – –

Πέφνε δὲ τρεῖς καὶ δέκ' ἄνδρας· τετράτῳ δ' αὐτὸς πεδάθη.

* 113. [101.]

Aristid. T. I. 130: *Ἐπέρχεταί μοι τὸ τοῦ Πινδάρου προσθεῖναι Ἄστρα τε καὶ ποταμοὶ καὶ κύματα πόντου τὴν ἀωρίαν τὴν σὴν ἀνακαλεῖ.*

* 114. [102.]

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – –

– – ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Ὄλβιος ὅστις ἰδὼν κεῖν' εἶσ' ὑπὸ χθόν'· οἶδε μὲν βίου τελευτάν,
οἶδεν δὲ διόσδοτον ἀρχάν.

115. [103.]

Antiatt. in Bekk. An. I. 99, 2: *Ἤτοι οὐκ ἄρχον, ἀλλ' ὑποτασσόμενον· Πίνδαρος Θρήνοις.*

116.

⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – –

⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ . . . . . .

. . . . . .

. . . . ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – [⏑ –]

[⏑ ⏑] – – ⏑ – ⏑

⏑ – – ⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – ⏑

⏑ – – ⏑ – – ⏑ – ⏑

Fr. 112. Schol. Pind. Ol. I. 127: *ἐπεὶ τρεῖς καὶ δέκα. καὶ ἐν Θρήνοις τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν τίθησι τῶν ὑπὸ Οἰνομάου ἀναιρεθέντων μνηστήρων· Πέφνε δὲ τρεῖς καὶ δέκα* (Vrat. *τρισκαίδεκα*) *ἄνδρας τετάρτῳ κτλ.* correxit Boeckh ex Schol. Hom. Il. *κ'*. 252: *καὶ τετράτῳ δ' αὐτὸς πεδάθη φησὶν ὁ Πίνδαρος, ἀντὶ τοῦ τετάρτῳ καὶ δεκάτῳ.* Resp. huc Sch. Apoll. Rh. I. 747.

Fr. 114. Clem. Alex. Str. III. 518: *ἀλλὰ καὶ Πίνδαρος περὶ τῶν ἐν Ἐλευσῖνι μυστηρίων λέγων ἐπιφέρει· Ὄλβιος κτλ.* V. 1. *κεῖν' εἶσ' ὑπὸ χθόν'* scripsi, legebatur *ἐκεῖνα κοινὰ εἰς ὑπὸ χθόνα*, unde Boeckh *ἐκεῖνα κοίλαν εἶσιν ὑπὸ χθόνα, οἶδεν μὲν βίου* [*κεῖνος*] *τελευτάν.* — *βίου*, Lobeck *βιότου.* — V. 2. *ἀρχάν*, Segnar *αἴγλαν.* De homine Atheniensi Pindarum loqui verisimile est, itaque fortasse fragmentum petitum ex Threno in Hippocratem, vid. Schol. Pyth. VII. 17: *ἔοικε δὲ τὸ περὶ τὴν τοῦ Ἱπποκράτους τελευτὴν περὶ τοῦτον τὸν καιρὸν ἀπηντηκέναι, εἰς ὃν καὶ θρῆνον γράφει ὁ Πίνδαρος.*

Digitized by Google

Εντι μὲν χρυσαλακάτου τεκέων Λατοῦς ἀοιδαί
ὥριαι παιανίδες· ἔντι ..... ελλοντος ἐκισῦ .. στέφανον
ἐκ διο ..... αιόμεναι· τὸ δὲ κοίμισαν τρ᾽ .....
..... σώματ᾽ ἀποφθιμένων.
ἁ μὲν ἀχέταν Λίνον αἴλινον ὕμνει,
ἁ δ᾽ Ὑμέναιον, ὃν ἐν γάμοισι χροϊζόμενον (νύμφᾳ)
(μοῖρα) σύμπρωτον λάβεν,
ἐσχάτοις ὕμνοισιν· ἁ δ᾽ Ἰάλεμον ἰοβόλῳ νο΄σῳ [ὅτι] πεδαθέντα σθένος,
υἱὸν Οἰάγρου (τε, χρυσάορ᾽ Ὀρφέα.)

Fr. 116. Schol. Eurip. Rhes. 892: *φασὶ δὲ Ἰάλεμον παρωνομάσθαι ἐπὶ τιμῇ Ἰαλέμου τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Καλλιόπης, ὥς φησι Πίνδαρος· ἔντι μὲν χρυσαλακάτου τεκέων (Λατοῦς) ἀοιδαὶ ὥ .....* (Ambrosch *ὠϊ* vel *ὠὺ*) *παιάνιδες . ἔντι ..... ελλοντες· ἐκ κισυ ..* (Ambrosch *ἐκισῦ*) . *στέφανον ἐκ διο ..... αιόμεναι· τὸ δὲ κοιμίσαν τρ᾽ ..... (σώματ᾽) ἀποφθιμένων, ἁ μὲν ἀχέταν λινὸν αἴλινον ὑμνεῖν . ἁ δὲ ὑμέναιον· ἐργάμοισι χροϊζόμενον ..... συμ̄* (vel *σῶμ*) *πρῶτ .. λάβεν. ἐσχάτοις ὕμνοις* (sec. Ambr. supra ultimam syll. *ᾱ*)· *ἁ δὲ ἰάλεμον ὁμοβόλῳ* (Ambr. *ὁ. .. ῳ*) *νούσῳ. ὅτι παῖδα θέντοι σθένος υἱὸν οἴαγρον*: — V. 1. *ἔντι*, cod. bis *ἔντι*. — *Λατοῦς* in cod. propemodum evanidum Ambrosch vidit, Welcker et Schneidewin coniectura assecuti sunt. — V. 2. *ὥριαι* Hermann probabiliter. — *παιανίδες* Lobeck, cod. *παιάνιδες*. Deinde Hermann *ἔντι δ᾽ ἐπαντέλλοντος εὐκίσσου στέφανον Ἐκ διθυράμβου μαιόμεναι*, Schneidewin *ἔντι δ᾽ αὖ θάλλοντα ναρκίσσου στέφανον ἐκ Διωνύσου μεταμαιόμεναι*. Sed omnia incerta, fortasse de Dithyrambo nullus erat sermo, sed continuo post hilares Paeanes lugubres threni commemorati erant. — V. 3. *κοίμισαν*, cod. *κοιμίσαν*. Lacunam redintegrat Hermann: *τετράζυγον θεαὶ κᾶδος υἱῶν σώματ᾽ κτλ.* — V. 4. *σώματ᾽* in codice prope evanidum animadvertit Ambrosch, coniectura invenerunt Welcker et Schneidewin. — V. 5. *Λίνον* Schneidewin, cod. *λίνον* (*λινόν.*) — *ὕμνει* Hermann, cod. *ὑμνεῖν*. — V. 6. *ὃν ἐν γάμοισι χροϊζόμενον* (*νύμφᾳ μοῖρα*) *σύμπρωτον* (sive *σὺν πρῶτον* malis) *λάβεν, ἐσχάτοις ὕμνοισιν* (scil. *ὕμνει*) scripsi, ut Pindarus dicat Hymnenaeum primum omnium in ipsis nuptiis in lecto geniali praematura morte extinctum esse. Hermann *ὃν ἐν γαμ. χρονιζόμενον βρότεος αἰὼν φθέγμα σὺν πρώτοις λάβεν ἐσχάτοις θ᾽ ὕμνοισιν*. — V. 8. *ἁ δ᾽*, cod. *ἁ δὲ*. — *ἰοβόλῳ* scripsi, *ὠμοβόλῳ* Hermann, *ὠμοβόρῳ* Schneidewin. ib. *ὅτι* recte delevit Hermann. — *πεδαθέντα* Schneidewin et Welcker. ib. *σθένος*, Hermann *σθένος θ᾽*, ut haec ad Orphea referantur. — V. 9. *Οἰάγρου* pro *οἴαγρου* Schneidewin, quod firmat Schol. Pyth. IV. 313: *Ἀπόλλωνος τὸν Ὀρφέα φησὶν εἶναι, ὃν καὶ αὐτὸς ὁ Πίνδαρος καὶ ἄλλοι Οἰάγρου λέγουσιν*. Deinde addidi verba *τε χρυσάορ᾽ Ὀρφέα*. vid. Schol. Hom. Il. *ο΄*. 256: *χρυσάορον — καὶ Πίνδαρος χρυσάορα τὸν Ὀρφέα φησίν*. ut in *χρυσάορα* hic quoque mediae syllabae coalescant, ut Pyth. V. 104. In proecdosi scripsi minus recte *ἁ δ᾽ υἱὸν Οἰάγρου, χρυσάορ᾽ Ὀρφέα*. Iam additis his verbis integra est stropha, quam ex Threnis petitam esse probabiliter statuunt Welcker et Schneidewin.

Digitized by Google

XI.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.

117. [104.]

Τί θεός; ὅ τι τὸ πᾶν.

118. [105.]

⏑ ⏖́ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ – – ⏖́ ⏑ – –́ ⏑ – –

Θεὸς ὁ τὰ πάντα τεύχων βροτοῖς καὶ χάριν ἀοιδᾷ φυτεύει.

119. [106.]

⏑ –́ ⏑ ⏖́ ⏑ – ⏑ – –

– ⏖́ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ –

⏑ –́ ⏖́ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ ⏑ ⏓

–́ ⏑ – ⏑ ⏓

Θεῷ δὲ δυνατὸν ἐκ μελαίνας
νυκτὸς ἀμίαντον ὄρσαι φάος,
κελαινεφέϊ δὲ σκότει καλύψαι καθαρόν
ἁμέρας σέλας.

120. [107.]

x – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

⏑ –́ ⏑ – – ⏖́ ⏑ –

– –́ ⏑ – ⏑ ⏖́ ⏑ – ⏒

Κεῖνοι γάρ τ' ἄνοσοι καὶ ἀγήραοι
πόνων τ' ἄπειροι, βαρυβόαν
πορθμὸν πεφευγότες Ἀχέροντος.

Fr. 117. Clem. Alex. Str. V. 726: *Πίνδαρός τε ὁ μελοποιὸς οἷον ἐκβακχεύεται ἀντικρὺς εἰπών, τί κτλ.* eadem Euseb. Praep. Ev. XIII. 688. C. (ubi CF *τί ἐστι θεός.* D *τί θεός ἐστι;*) Boeckh coni. *τί τὸ πᾶν.*

Fr. 118. Didymus Alexandr. de Trin. III. 1. p. 320. sine poetae nomine: *θεὸς ὁ τὰ πάντα τεύχων καὶ χάριν ἀοιδᾷ φοιτεύει.* Pindari versum esse apparet ex Clem. Alex. Str. V. 726. et Euseb. Praep. Ev. XIII. 688. C., qui ex Pindaro post fr. 117. afferunt: *καὶ πάλιν· Θεὸς ὁ (τὰ) πάντα τεύχων βροτοῖς. φυτεύει* scripsit Heyne.

Fr. 119. Clem. Alex. Str. V. 708. *ὁ μελοποιὸς δὲ θεῷ δὲ κτλ.* unde Eus. Praep. Ev. XIII. 674. B. Pindaro tribuit Theodoret. Gr. Aff. Cur. VI. 89, 27. V. 1. *δὲ* Cl., om. Eus., *γὰρ* Theod. — V. 2. *ὄρσαι* Euseb. Theod. (C *ὁρίσαι*), *ὦρσαι* Cl. — V. 3. *κελαινεφέϊ* Boeckh, Cl. *κελαινεφεῖ*, Theod. C *κελαινεφέει.* — *σκότει*, Schneidewin *σκότῳ.*

Fr. 120. Plutarch. de superst. c. 6: *κεῖνοι γὰρ* (om. *τ'*) *ἄνοσοι* — *ὁ Πίνδαρος θεούς φησι*, et sine poetae nom. adv. Stoic. c. 31 et Amator. c. 18: *ἐκεῖνοι μὲν γὰρ οἱ τῶν φιλοσόφων ἄνοσοι κτλ.*

Digitized by Google

121. [108.]

Ἐλασίβροντε παῖ Ῥέας.

122. [109.]

Θεὸς ἅτε πλέον τι λαχών.

123. [112.]

..... ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ – .....

Πῦρ πνέοντος ἅ τε κεραυνοῦ
ἔγγιστα δεξιὰν κατὰ χεῖρα πατρός
ἵξεαι.

124. [114.]

⏑ – ⏑ ⏑ – –
Ἐν χρόνῳ δ' ἔγεντ' Ἀπόλλων.

125. [115.]

x – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑
Ὀρχήστ' ἀγλαΐας ἀνάσσων, εὐρυφάρετρ' Ἄπολλον.

126. [116.]

⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
Κατεκρίθη δὲ θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν.

Fr. 121. Schol. Aristoph. Eq. 624: *τὸ δὲ ἐλασίβροντα παρὰ τὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς Πινδάρου.* Suid. v. *ἐλασίβροντα ἀναρρηγνὺς ἔπη· Ἀριστοφάνης (ἐκ) τῆς ἀρχῆς Πινδάρου· ἐλασίβροντε παῖ Ῥέας. ἀντὶ τοῦ ὡς ὑπὸ βροντῆς ἐλαυνόμενε (ἐλαυνόμενα). ἐλασίβροντα* Schneider, fort. recte. Videtur initium Hymni vel Prosodii in Iovem esse.

Fr. 122. Aristid. T. I. 11: *οὗτος ἁπάντων ἀρχὰς καὶ πέρατα καὶ μέτρα καὶ κλήρους ἔχων αὐτὸς ἂν μόνος εἰπών, ἃ χρὴ περὶ αὐτοῦ, Θεὸς* (ita codd., v. *θεῶν*) *ἅτε* (E *εἴτε*) *κτλ. τοῦτο γὰρ οὐν Πινδάρῳ κάλλιον ἢ ἄλλ' ὁτιοῦν εἴρηται περὶ Διός.*

Fr. 123. Sch. Hom. Il. *ω'*. 100: *ἐκ δεξιῶν ὥς φησι Πίνδαρος· πῦρ πν. ἅτερ κ. ἄγχ. κτλ. ἅτερ* quomodo corrigendum sit docet Plut. Symp. Quaest. I. 2, 4: *Διαῤῥήδην δὲ ὁ Πίνδαρος λέγει· Πῦρ πνέοντος ἅ,τε κεραυνοῦ ἄγχιστα ἡμένη.* Respicit Aristid. T. I. 15: *Πίνδαρος δ' αὖ φησι δεξιὰν κατὰ χεῖρα τοῦ πατρὸς αὐτὴν καθεζομένην τὰς ἐντολὰς τοῖς θεοῖς ἀποδέχεσθαι.*

Fr. 124. Clem. Alex. Str. I. 383: *εἰκότως ἄρα καὶ ὁ Βοιώτιος Πίνδαρος γράφει ἐν χρ. κτλ.* Eadem Euseb. Praep. Ev. X. 499. D. Scripsi *δ' ἔγεντ'*, quod fere etiam Boeckh coni., v. *δὲ γένετ'*.

Fr. 125. Athen. I. 22. B: *οὕτως δ' ἦν ἔνδοξον καὶ σοφὸν ἡ ὄρχησις, ὥστε Πίνδαρος τὸν Ἀπόλλωνα ὀρχηστὴν καλεῖ· ὀρχήστα ἀγλ. κτλ.* Eadem Eusth. Od. 1602, 23. Respicit idem Il. 52, 18: *διὸ καὶ Πίνδαρος εὐρυφαρέτραν αὐτὸν λέγει. ὀρχήστ'* Boeckh scripsit.

Fr. 126. Plut. de *EI* apud Delph. c. 21; *πρὸς δν δὲ* (*Ἀπόλλωνα*) *Πίνδαρος εἴρηκεν οὐκ ἀηδῶς· κατεκρίθη δὲ* (hoc om. Dübner) *θνατοῖς ἀγαν. ἔ.* ubi vulgo *κατεκρίθη δέον αὐτοῖς ἀγονώτατος ἔ.* idem affert de def. orac. c. 7., et adv. Epicur. c. 22: *ὁ δ' Ἀπόλλων κατεκρίθη θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν, ὡς ὁ Πίνδαρος φησίν.* Ex primo loco coniicias *κατεκρίθης*.

Digitized by Google

127. [118.]

– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –

Μαντεύεο Μοῖσα, προφατεύσω δ' ἐγώ.

128. [119.]

Μοῖσ' ἀνέηκέ με.

129. [266.]

. . . ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

. . . . *Μελισσοτεύκτων κηρίων*
ἐμὰ γλυκερώτερος ὀμφά.

130. [125.]

x – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –

x – – ⏑ ⏑ – –

Δενδρέων δὲ νομὸν Διόνισος πολυγαθὴς αὐξάνοι,
ἁγνὸν φέγγος ὀπώρας.

131. [126.]

⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ –

⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ – – ⏑

⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

– ⏑ – – ⏜ ⏑ – – ⏑ ⏑ –

Ἐλαφρὰν κυπάρισσον φιλέειν,

Fr. 127. Eust. Il. 9, 44: *Καὶ Πίνδαρος ὁ κατὰ τὸ ἐπ' αὐτῷ προέγραμμα μουσοποιὸς λέγει· Μαντεύεο Μοῦσα κτλ.* Sch. Il. α'. 1. *καὶ Πίνδαρος· Μαντεύεο Μοῦσα.* cf. Matranga Anecd. 374. *Μοῖσα* scripsit Boeckh.

Fr. 128. Eust. Il. 9, 40: *ταύτῃ τῇ θεᾷ τῇ Μούσῃ — ἐγκελεύεται ὁ ποιητὴς τὴν Ἀχιλλέως μῆνιν ἀείδειν — οὐ ἀνάπαλιν Πίνδαρος ποιεῖ ἐν τῷ Μοῦσα ἀνέηκέ με, ἤγουν ἀνέπεισεν.* Repetit 179, 14: *ἀνέηκέ με ἡ Μοῦσα. Μοῖσ'* Boeckh scripsit.

Fr. 129. Cram. An. Ox. I. 285, 19: *Μέλεα — οἱ δὲ ἀπὸ τῆς μελιγήρυος. Πίνδαρος· μελισσοτεύκτων κτλ.* Et. M. 577, 19, vulgo sine poetae nom. *μ. κ. ἐ. γλυκερωτέρα ὄμφακος.* sed Hav. *γλυκύτερος ὄμφα*, Sorb. *γλυκερότερος ὀμφα.* Et. Gud. 386, 18: *οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ μελιγόρου Πινδάρου. μελισσοτευκηρίων.*

Fr. 130. Plut. de Is. et Osir. c. 35: *Ὅτι δὲ οὐ μόνον τοῦ οἴνου Διόνυσον, ἀλλὰ καὶ πάσης ὑγρᾶς φύσεως Ἕλληνες ἡγοῦνται κύριον καὶ ἀρχηγόν, ἄρχειν Πίνδαρος μάρτυς εἶναι λέγων· Δένδρον* (cod. Ven. *δένδρων*) *κτλ.* sed *δενδρέων* idem Symp. Quaest. IX. 14, 4: *καὶ Διόνυσος δενδρέων νόμον πολυγαθὴς* (Dübner *πολυ(γα)θὴς*) *αὐξάνων, ἁ. φ. ὀπ.* et Erot. c. 15: *δενδρέων τε τρόπον Διον. πολύ τε φέγγος αὐξάνει, φέγγος ἁγν. ὀπ. Νομὸν* Boeckh, vulgo *νόμον.*

Fr. 131. Plut. de exil. c. 9: *ᾧ δ' ἔξεστιν εἰς μικρὰν ἀποβάντι νῆσον οὐ μικρῶν ἀπηλλάχθαι κακῶν, οὗτος ἄφλιός ἐστι μὴ προσλαλῶν ἑαυτῷ τὰ Πινδαρικὰ μηδ' ἐπᾴδων πολλάκις· ἐλαφρὰν κτλ.*

Digitized by Google

ἐᾶν δὲ νομὸν Κρήτας περιδαῖον.
ἐμοὶ δ' ὀλίγον μὲν γᾶς δέδοται, ὅθεν ἄδρυς·
πενθέων δ' οὐκ ἔλαχον οὐδὲ στασίων.

132. [127.]

⏑ ′ ′ ⏑ –
x ⏑ ′ ⏑ ⏑ – ′ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑
– – ⏑ ′ ⏑ ⏑ – ′ –
x – – ′ ⏑ ⏑ ....

Τί δ' ἔρδων φίλος
σοί τε, καρτερόβροντα Κρονίδα, φίλος δὲ Μοίσαις,
Εὐθυμίᾳ τε μέλων εἴην,
τοῦτ' αἴτημί σε.

133. [57.]

′ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
′ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– – ′ ⏑ ....

Ὁ ζαμενὴς δ' ὁ χοροιτύπος,
ὃν Μαλεάγονος ἔθρεψε Ναΐδος ἀκοίτας
Σεληνός.

134. [128.]

′ – ⏑ – ′ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ′ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
Ὦ τάλας ἐφάμερε, νήπια βάζεις χρήματά μοι διακομπέων.

V. 2. *περιδαῖον* Hermann, vulgo *περιδαίων*, Meziriac *παριδαίων*. — V. 3. *ὅθεν ἄδρυς*, Reiske *ὅθεν ἀδρός*, ego conieceram *πέδον ἄδρυ*. — V. 4. *δ'* Boeckh, v. *δὲ*. — *οὐδὲ* om. codd. Par. Fortasse huc resp. Synes. Laus Calv. 77. D: *ἂν μὲν γὰρ ᾖ τῆς Πινδάρου τυγχάνειν εὐχῆς καὶ ζῆν ἔχωμεν ἀπὸ τῶν οἰκείων, ἐν κιλῷ τοῦ θεάτρου καθιζησόμεθα.*

Fr. 132. Athen. V. 191. F: *πρὸς εὐθυμίαν, ἣν ὁ Πίνδαρος αἰτεῖται παρὰ τοῦ Διός· τί δ' ἔρδων κτλ.* Eadem Eust. Od. 1490, 38. — V. 1. *Τί* om. B. Conieci *ὅ τι* probante Schneidewino. — V. 3. *Εὐθυμίᾳ*, Eust. *εὐθυμία.* — *μέλων* Casaubonus, v. *μελῶν.* — V. 4. *αἴτημι* ABC Eust., *αἰτοῦμαι* PVL.

Fr. 133. Pausan. III. 25, 2: *Γραφῆναι μὲν δὴ τὸν Σιληνὸν ἐν τῇ Μαλέᾳ δηλοῖ καὶ τάδε ἐξ ᾄσματος Πινδάρου· Ὁ ζαμενὴς δὲ κτλ.* — V. 1. Boeckh *δ'*. — V. 2. *Μαλεάγονος* Camerarius, *Μαλέγορος* vel *μελέγορος* libri. Deinde AgVaAMLab *ἔθρεψεν ἄϊδος* vel *ἄϊδος*. — V. 3. *Σεληνός* Boeckh, v. *Σιληνός*. Boeckh inter dithyrambos retulit.

Fr. 134. Schol. Arist. Nub. 223: *τί με καλεῖς, ὦ 'φήμερε; ἐλέγετο δὲ ὁ Σωκράτης τὴν ὄψιν Σειληνῷ παρεμφέρειν· σιμός τε γὰρ καὶ φαλακρὸς ἦν· περιέθηκεν οὖν αὐτῷ τὴν του παρὰ Πινδάρῳ Σειληνοῦ φωνήν· ὁ γάρ τοι Πίνδαρος διαλεγόμενον παράγων τὸν Σειληνὸν τῷ Ὀλύμπῳ τοιούτους αὐτῷ περιέθηκε λόγους· Ὦ τάλας κτλ.* Ead. Suidas v. *ὦ 'φήμερε. ἐφάμερε* Herm., Schneidewin *ἐπάμερε*, vulgo *ἐφήμερε*. — *νήπια* Küster et Reitz, vulgo *νήπιε. διακομπέων* Hermann, Küster *διακομπῶν*, Suidas pariter atque Schol. Arist. *διακομπεύων*. (cod. Ven. *χρήμ. μοι διακ.* om.)

Digitized by Google

135. [129.]

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ –

Ταῖς ἱεραῖσι μελίσσαις τέρπεται.

136. [132.]

– ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑

Ἀνδρῶν δικαίων χρόνος σωτὴρ ἄριστος.

137. [133.]

– ⏑ – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Ἄνακτα τῶν πάντων ὑπερβάλλοντα χρόνον μακάρων.

138. [134.]

. . . . . – –

⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ [⏑ –] . . .

. . . . . *οἱ μέν*

κατωκάρα δεσμοῖσι δέδενται , ...

139.

. . . – – ⏑ ⏑ –

⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑

Πίνταντες Θοάν

κλίμακ' ἐς οὐρανὸν αἰπύν.

Fr. 135. Schol. Pind. Pyth. IV. 104: *ὅτι τὰς περὶ τὰ θεῖα μύστιδας καὶ μελίσσας φασίν, ἑτέρωθι ὁ αὐτός φησι· ταῖς ἱεραῖς μ. τ. ἱεραῖσι* Boeckh.

Fr. 136. Dionys. Halic. de orator. ant. c. 2: *ἀλλὰ γὰρ οὐ μόνον ἀνδρῶν δικ. χρ. σ. ἄριστος, κατὰ Πίνδαρον, ἀλλὰ καὶ τεχνῶν νὴ Δία καὶ ἐπιτηδευμάτων γε.*

Fr. 137. Plut. Quaest. Platon. VIII. 4: *τὴν δ' οὐσίαν αὐτοῦ καὶ τὴν δύναμιν οὐ συνορῶντες, ἣν ὅ τε Πίνδαρος ἔοικεν οὐ φαύλως ὑπονοῶν εἰπεῖν· ἄνα* (recte Heyne *ἄναχτα*) *τῶν* (Hermann coni. *τὸν*) *πάντων κτλ.*

Fr. 138. Schol. Arist. Pac. 153: *κατωκάρα· οὕτως λέγουσιν Ἀττικοί, οὐ διηρημένως, ἀλλ' ὑφ' ἓν· Οἱ μ. κ. δε. δ.* (Bekker *δεσμοῖσιν δέδεντε*) Fort. *δεσμοῖς*. Suidas *Κατωκάρα· οἱ Ἀττικοὶ ὑφ' ἓν ἀναγινώσκουσι — Πίνδαρος· οἱ μὲν κτλ.* Eadem Gregor. Cor. 124.

Fr. 139. Cram. An. Ox. I. 201, 14: *θοὸς — σημαίνει δὲ καὶ τὸ μέγα. Πίνδαρος ἐπὶ τοῦ Ὄτου καὶ Ἐφιάλτου· Πίνοντες θοὰν κλίμακα οὐρανὸν ἐς αἰπύν. τὴν μεγάλην δηλονότι. πίνταντες* Hermann, *κλίμαχ' ἐς οὐρανὸν* scripsi. Etiam quod sequitur ex Pindaro, fortasse ex eodem carmine, petitum videntur: pergit enim grammaticus:

Θοαῖς ἀφροσύναις

ἀντὶ τοῦ μεγάλαις. sed quae addit *Θοὴ δ' ἐπεδέξατο γᾶ.* (rectius Et. M. 453, 8: *Θοὴ δ' ὑπεδέξατο γαῖα*) et *Θοῆς ἔστηκε πόλεως* (*πόληος*) ex epico poeta petita arbitror.

Digitized by Google

140. [137.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – –

Ἀλλαλοφόνους ἐπάξαντο λόγχας ἐνὶ σφίσιν αὐτοῖς.

141. [142.]

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑

Φιλόμαχον γένος ἐκ Περσέος.

142. [146.]

– ⏑ – – ⏑ – ⏑ – –

Ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχοῖσαι.

143. [147.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

– – ⏑ – – ⏑ ⏑ .....

Ἀνδροδάμαντα δ' ἐπεὶ Φῆρες δάεν ῥιπὰν μελιαδέος οἴνου,
ἐσσυμένως ἀπὸ μὲν λευκὸν γάλα χερσὶ τραπεζᾶν
ὤθεον, αὐτόματοι δ' ἐξ ἀργυρέων κεράτων
πίνοντες ἐπλάζοντο.

Fr. 140. Apollon. Dysc. de Synt. II. 179. ed. Bekk.: *ὥςπερ καὶ τὸ Πινδαρικὸν οἷ περὶ Τρύφωνα ἐσημειοῦντο ἐπί τε τοῦ Ὤτου καὶ τοῦ Ἐφιάλτου* (A *ἐπιάλτου*), *συγκατατιθέμενοι μὲν τῷ· ἀλλαλοφόνους ἐπάξ. λ. οὐ μὴν τῷ· ἐνὶ σφίσιν αὐτοῖς, οὐ γὰρ ἑαυτοῖς τὰ δόρατα ἐνῆκαν, ἀλλ' ἀλλήλοις.* Ex eodem carmine est, ex quo petitum fr. 139.

Fr. 141. Athen. IV. 154. F: *Φιλ. γ'. ἐκ Περσέως παρὰ Πινδάρῳ.* *Περσέος* Boeckh.

Fr. 142. Plut. Amator. c. 15: *ἢ γὰρ οὐ νύμφαι τινὲς αὐτοῖς δρυάδες εἰσίν· Ἴσον δένδρου — λαχοῦσαι — κατὰ Πίνδαρον.* et de defect. orac. c. 11: *πλέον δ' οὐδὲ Πίνδαρος εἴρηκεν, εἰπὼν τὰς νύμφας ζῆν Ἰσοδένδρου τέκμωρ αἰῶνος λαχούσας.* Schol. Apoll. Rhod. II. 477: *Καὶ Πίνδαρος δέ φησι περὶ νυμφῶν ποιούμενος τὸν λόγον· Ἰσοδ. τε. αἰ. λαχοῦσα.* et Et. M. 75, 44. Heyne *λαχοῖσαι* scripsit.

Fr. 143. Athen. XI. 476. B: *Καὶ τῶν ποιητῶν πολλοὶ παράγουσι πίνοντας τοὺς ἀρχαίους κέρασι, Πίνδαρος μὲν ἐπὶ τῶν Κενταύρων, λέγων· Ἀνδροδάμαντα δ' κτλ.* Affert etiam Eust. II. 916, 39., idem resp. 917, 63. et ut Ruhnken putat Et. M. 504, 31. ubi *Πίνδαρος* pro *Πείσανδρος* corrigit. — V. 1. *ἀνδροδάμαντα δ'* Boeckh, *ἀνδροδάμαν δ'* Casaubonus, *ἀνδροδάμαν δ' ἄρ'* Schneidewin, *ἀδάμαντα δ'* Hermann; PVL *ὁ δάμαν δ'*, om. C Eust. — *ῥιπὰν*, B *ῥυπὰν*. — *μελιαδέος* Boeckh, v. *μελιηδέος*. — V. 2. *ἐσσυμένως* om. Eust. — *τραπεζᾶν* C, *τραπεζὰν* Eust., *τράπεζαν* BPVL. — V. 3. *ὤθεον*, B *ἤνθεον*. — *αὐτόματοι*, fort. *ἀλέματοι*. Respicit carmen hoc Horat. Od. IV. 2, 13: „Seu Deos regesve canit Deorum Sanguinem, per quos cecidere iusta Morte Centauri, cecidit tremendae Flamma Chimaerae."

Digitized by Google

144. [148.]

[/] ⏑ – – / ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
/ ⏑ – ⏑ / ⏑ – – / ⏑ ⏑ –

.. ὁ δὲ χλωραῖς ἐλάταισι τυπείς
ᾤχετ' ἐς χθόνα σχίσαις ὀρθῷ ποδὶ γᾶν.

145. [150.]

Διὰ βοῶν θερμὰ δ' εἰς ἀνθρακιὰν στέψαν πυρὶ δ' ὑπνόων τε σώματα· καὶ τότ' ἐγὼ σαρκῶν τ' ἐνοπὰν ἠδ' ὀστέων στεναγμὸν βαρὺν ἴν ἰδόντα διακρῖναι πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος.

146. [151.]

/ ⏑ – / ⏑ ⏑ –
– / ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ / ⏑ – / ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ / ⏑ – / ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
/
– / ⏑ – ⏑ ⏑ – / ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ / ⏑ – ⏑ / ⏑ ⏑ – – / ⏑ ⏑
⏑ / – / ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – / ⏑ ⏑

Fr. 144. Schol. Apoll. Rhod. I. 57 (eadem Eudoc. 250): *Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος παρὰ Πινδάρου εἴληφε λέγοντος· ὁ δὲ χλωρῆς ἐλάτησι τ. ᾤχετο Καινεὺς σχίσας ὀ. π. γ.* sed P *ᾤχετ' εἰς χθόνα*, reliquis omissis. Plutarch. de absurd. Stoic. opin. c. 1: *ὁ Πινδάρου Καινεὺς εὔθυναν ὑπεῖχεν, ἀπιθάνως ἄρρηκτος σιδήρῳ καὶ ἀπαθὴς τὸ σῶμα πλασσόμενος, εἶτα καταδὺς ἄτρωτος ὑπὸ γῆν, σχίσας ὀρθῷ ποδὶ γᾶν.* Boeckh, qui v. 1. *χλωραῖς ἐλάταισι* scripsit, v. 2. edidit *ᾤχεθ' ὑπὸ χθόνα Καινεὺς*, ego *Καινεὺς* delevi, sed *ἐς χθόνα* ex P recepi. Pertinet autem ad idem carmen, unde Fr. 143. petitum est.

Fr. 145. Athen. X. 411. B: *Ἴων δ' ἐν Ὀμφάλῃ ἐμφανίσας αὐτοῦ* (Herculis) *τὴν ἀδηφαγίαν ἐπιφέρει· ὑπὸ δὲ τῆς εὐψημίας Κατέπινε καὶ τὰ κᾶλα καὶ τοὺς ἄνθρακας, παρὰ Πινδάρου δὲ τοῦτ' εἰληφεν εἰπόντος· Διὰ βοῶν* (sic VL, *διαβοῶν* P) *θερμὰ δ' εἰς* (PVL *θερμὰ εἰς*) *ἀνθρακιὰν στέψαν πυρὶ δ'* (AB hic repetunt *εἰς ἀνθρακίαν στέψαν πυρὶ δ'*) *ὑπνόων τε* (VL *πυριπνόων τε*) *σώματα κτλ.* Locus ab initio graviter corruptus, cum haud dubie quaedam exciderint. Boeckh scripsit: *Διοὰ βοῶν | θέρμ' ἔδει ἀνθρακιὰν στέψαντα πυρίπνοά τε | σώματα· καὶ τότ' ἐγὼ σαρκῶν τ' ἐνοπὰν | εἶδον ἠδ' ὀστέων στεναγμὸν βαρύν· | ἦν δὲ ἰδ. κτλ.* Ego in proecdosi: *Διοὰ βοῶν κατέπινεν θέρμ' ἄλις ἀνθρακιὰν* in ceteris Boeckhium secutus. Extrema sic videntur corrigenda: *σώματα κεῖτο τέγει· σαρκῶν τ' ἐνοπὰν ἠδ' ὀστέων στεναγμὸν βαρὺν | ἦν διακρῖναι ἰδόντα πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος.* Respicit huc Philostr. Imagg. II. 24: *Ὀργίζεται τῷ Ἡρακλεῖ ὁ Θειοδάμας ὅτι ἀροῦντι αὐτῷ ἐπιστὰς ἀποσφάττει τὸν ἕτερον τῶν βοῶν καὶ σιτεῖται, σφόδρα ἐθὰς ὢν τοῦ τοιούτου σιτίου· Ἡρακλεῖ γάρ που παρὰ Πινδάρῳ ἐνέτυχες, ὁπότε εἰς τὴν τοῦ Κορώνου στέγην ἀφικόμενος σιτεῖται βοῦν ὅλον, ὡς μηδὲ τὰ ὀστέα περιττὰ ἡγεῖσθαι, Θειοδάμαντι δὲ περὶ βουλυτὸν ἐπιφοιτήσας καὶ πῦρ κομισάμενος, ἀγαθοὶ δὲ ἐμπυρεύσασθαι καὶ οἱ λίθοι, ἀπανθρακίζει τὸν βοῦν ἀποπειρώμενος τῶν σαρκῶν, εἰ μαλάττονται ἤδη, καὶ μονονουχὶ ἐγκαλῶν τῷ πυρὶ ὡς βραδεῖ*

Digitized by Google

νόμος ὁ πάντων βασιλεύς
θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων
ἄγει δικαιῶν τὸ βιαιότατον
ὑπερτάτᾳ χειρί· τεκμαίρομαι

Fr. 146. Plato Gorg. 484. B: *Δοκεῖ δέ μοι καὶ Πίνδαρος ἅπερ ἐγὼ λέγω ἐνδείκνυσθαι ἐν τῷ ᾄσματι ἐν ᾧ λέγει, ὅτι Νόμος ὁ πάντων β. θ. τε καὶ ἀθ. οὗτος δὲ δή, φησίν, ἄγει ... Ἡρακλέος, ἐπεὶ ἀπριάτας, λέγει οὕτω πως· τὸ γὰρ ᾄσμα οὐκ ἐπίσταμαι· λέγει δ' ὅτι οὔτε δόντος τοῦ Γηρυόνου ἠλάσατο τὰς βοῦς· ὡς τούτου ὄντος τοῦ δικαίου φύσει καὶ βοῦς καὶ τἆλλα κτήματα εἶναι πάντα τοῦ βελτίονός τε καὶ κρείττονος τὰ τῶν χειρόνων τε καὶ τῶν ἡττόνων.* Boeckh censet initio *κατὰ φύσιν* addendum esse propter p. 488. B: *Πῶς φῂς τὸ δίκαιον ἔχειν καὶ σὺ καὶ Πίνδαρος, τὸ κατὰ φύσιν ἄγειν βίᾳ τὸν κρείττω τὰ τῶν ἡττόνων.* sed ibi potius interpungendum *καὶ σὺ καὶ Πίνδαρος τὸ κατὰ φύσιν, ἄγειν κτλ.* Favere tamen Boeckhii sententiae (qui propterea etiam in priore Gorgiae loco coniecit *οὗτος δὲ δὴ φησίν, κατὰ φύσιν* vel *φύσει ἄγει*) videtur Plato Legg. IV. 714. D: *καὶ ἔφαμέν που κατὰ φύσιν τὸν Πίνδαρον ἄγειν δικαιοῦντα τὸ βιαιότατον, ὡς φάναι.* et magis etiam ib. III. 690. B: *πέμπτον γε οἶμαι τὸν κρείττονα μὲν ἄρχειν, τὸν ἧττω δὲ ἄρχεσθαι. Μάλα γε ἀναγκαίαν ἀρχὴν εἴρηκας. Καὶ πλείστην γε ἐν ξύμπασι τοῖς ζῴοις οὖσαν καὶ κατὰ φύσιν, ὡς ὁ Θηβαῖος ἔφη ποτὲ Πίνδαρος.* Sed videtur *κατὰ φύσιν* potius interpretandi gratia ubique a Platone adiectum: nam quominus altero loco Legum ipsa Pindari verba servata esse credas prohibere videntur, quae subiuncta sunt: *τὸ δὲ μέγιστον, ὡς ἔοικε, ἀξίωμα ἕκτον ἂν γίγνοιτο, ἕπεσθαι μὲν τὸν ἀνεπιστήμονα κελεῦον, τὸν δὲ φρονοῦντα ἡγεῖσθαί τε καὶ ἄρχειν· καίτοι τοῦτό γε, ὦ Πίνδαρε σοφώτατε, σχεδὸν οὐκ ἂν παρὰ φύσιν ἔγωγε φαίην γίγνεσθαι, κατὰ φύσιν δέ, τὴν τοῦ νόμου ἑκόντων ἀρχήν, ἀλλ' οὐ βίαιον πεφυκυῖαν.* Minus etiam probat Hesychius: *Νόμος πάντων ὁ βασιλεύς, κατὰ τὴν φύσιν.* Neque Dissenio assentiendum, qui putat alios *παρὰ φύσιν* legisse, ut poeta scripserit *πάντα δὲ παρὰ φύσιν*, collato Plat. Protag. 337. D: *ὁ δὲ νόμος τύραννος ὢν τῶν ἀνθρώπων πολλὰ παρὰ τὴν φύσιν βιάζεται.* — Neque lectum fuisse apud Pindarum *κατὰ φύσιν* confirmat Schol. Pind. Nem. IX. 35: *ὁ δὲ ἰσχυρὸς ἀνὴρ τὸ προϋπάρχον δίκαιον καταπαύει· ἐν ἄλλοις Πίνδαρος· Νόμος — χειρί.* Minus tribuendum Aristidi II. 68 qui ex Platone descripsit totum locum usque ad *τελ. ἔ. Ἡρ. ἐπεὶ ἀπριάτας.* — Celeberrimam sententiam de legis imperio respiciunt Herodot. III. 38: *καὶ ὀρθῶς μοι δοκέει Πίνδαρος ποιῆσαι νόμον πάντων βασιλέα φήσας εἶναι.* Plut. ad princ. indoct. c. 3. vit. Demet. c. 42. Origen. adv. Cels. V. 255. Clem. Str. I. 427. II. 438. (v. 1. 2.) Dio Chrys. Or. LXXV. p. 751. Iamblich. ap. Stob. Flor. XLVI. 77. Liban. III. 364. — V. 3. *δικαιῶν τὸ βιαιότατον* Schol. Pind. et Aristid. non solum in versibus, sed etiam in explicatione, ap. Plat. vulgo *βιαίως τὸ δικαιότατον*, (quae antiqua satis dittographia in Pindari codicibus esse videtur,) ubi *βιαίων* ΨΓΛΣΥΦBCI, *βιαιῶν* Ξ, om. F et VZa m. pr. (VZa m. sec. *πάνθ'*, et praeterea *τὸ δικαιότατον* om.) sed idem V in marg. *δικαιῶν τὸ βιαιότατον.* Firmat hoc Plato ipse de Leg. IV. 714. B: *τὸν Πίνδαρον ἄγειν δικαιοῦντα τὸ βιαιότατον.* Respicit ibid. X. 890. A: *ἰδιωτῶν τε καὶ ποιητῶν, φασκόντων εἶναι τὸ δικαιότατον, ὅτι τις ἂν νικᾷ βιαζόμενος*, adde Liban. III. 30. ed. Reiske: *δεδοικὼς αὐτοῦ* (Pindari) *τὴν διδαχὴν καὶ φοβούμενος, μή τις τῶν νέων ἀκούσας, ὡς ὑπερτάτῃ χειρὶ βιάζεται τὸ δίκαιον, ἀμελήσας τῶν νόμων ἀσκεῖ τῷ χείρε.* (quae ibi subinguntur de Anyto furtim Pindari versus immutante, fortasse ad dittographiam illam referenda sunt.) et Boisson. An. Nov. 303: *Ὁ Πίνδαρος ἐπαινεῖται, ὑπερτάτᾳ χειρὶ τὸ δίκαιον ὁριζόμενος.* — V. 4. ap. Plat. ΞΣ *ὑπερτάτῃ* et V *χερὶ* (hoc etiam Θ ap. Arist.).

Digitized by Google

ἔργοισιν Ἡρακλέος· ἐπεὶ Γηρυόνα βόας
Κυκλωπίων ἐπὶ προθύρων Εὐρυσθέος
ἀναιτήτας τε καὶ ἀπριάτας ἤλασεν.

147. [154.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Πάντα θύειν ἑκατόν.

148. [157.]

. . ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –
. . *κατὰ μὲν φίλα τέκν' ἔπεφνεν*
θάλλοντας ἕβᾳ δυώδεκ', αὐτὸν δὲ τρίτον.

149. [158.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – :

Οὐ Πηλέος ἀντιθέου μόχθοις νεότας ἐπέλαμψεν μυρίοις;
πρῶτον μὲν Ἀλκμήνας σὺν υἱῷ Τρώϊον ἀμ πεδίον,
καὶ μετὰ ζωστῆρας Ἀμαζόνος ἦλθεν, καὶ τὸν Ἰάσονος εὔ-
δοξον πλόον

V. 5. *Ἡρακλέος* ap. Plat. ΨΓΞΣΥBCFIWV (a. m. pr.) ap. Arist. N, vulgo utroque l. *Ἡρακλέους*. — *ἐπεὶ Γ. β.* et v. 6. 7. solus servavit schol. Aristid. III. 408. (adde Schol. cod. Vatic. II. 710.): *τὰ λοιπὰ τῆς χρήσεως ἦν οὕτως· ἐπεὶ Γηρυόνου βόας Κυκλωπείων ἐπὶ προθύρων Εὐρυσθέως συναιρεῖται* (Ox. Vat. *ἀναιρεῖται*) *καὶ* (Vat. *καὶ εἰ*) *ἀπριάτας ἔλασεν* (Vat. Ox. *ἤλασεν*) *ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος, ἐπειδὴ τὰς τοῦ Γηρυόνου βόας οὔτε αἰτήσας οὔτε πριάμενος ἤλασεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Εὐρυσθέως.* unde Boeckh praeclare *ἀναιτήτας* scripsit, qui etiam cetera correxit.

Fr. 147. Strabo III. 155: *ποιοῦσι δὲ καὶ ἑκατόμβας* (Lusitani) *ἑκάστου γένους Ἑλληνικῶς ὡς καὶ Πίνδαρός φησι· Πάντα θ. ἑ.*

Fr. 148. Schol. Il. κ'. 252: *οἷον· κατὰ μὲν φίλα τέκνα ἔπεφνε θάλλοντα* (*θάλλοντας* Boeckh) *ἕβᾳ δυώδεκα, αὐτὸν δὲ τρίτον· ἀντὶ τοῦ τρίτον καὶ δέκατον, καὶ τετράτῳ δ' αὐτὸς πεδάθη φησὶν ὁ Πίνδαρος ἀντὶ τοῦ τετάρτῳ καὶ δεκάτῳ.*

Fr. 149. Schol. Eurip. Androm. 781: *Οἱ μὲν πλείους Τελαμῶνά φασι συστρατεῦσαι τῷ Ἡρακλεῖ ἐπὶ τὴν Ἴλιον, ὁ δὲ Πίνδαρος καὶ Πηλέα, παρ' οὗ ἔοικε τὴν ἱστορίαν ὁ Εὐριπίδης λαβεῖν· λέγει δὲ ὁ Πίνδαρος· Οὐ Πηλέως κτλ.* V. 1. *οὐ*, Cobet coni. *οὕτω*, ut sit scholiastae. — *Πηλέος* Boeckh, v. *Πηλέως*. — *μόχθοις νεότας* scripsi, vulgo *μόχθοιν νεώτατον*, Va *μόχθοιν νεώτατ'*, Ve *μοχθοινεωτάτοις*. — *ἐπέλαμψεν* vel *ἐπέλαμψε* libri, vulgo *ἐπιλάμψαι*. Boeckh coni. *μόχθοι νεότατ' ἐπέλαμψαν μυρίοις*, Hermann *μόχθοι νεότατ' ἐπέλαμψαν μυρίοι*. — V. 2. *Ἀλκμήνας* Boeckh, v. *Ἀλκμήνης*. — *υἱῷ*, Va *ὑμῖν*. — *Τρώϊον* Boeckh, libri *Τρώων*. — *πεδίον* VaVe, ut Boeckh coniecerat, vulgo *πέδιλα*. — V. 3. *Ἀμαζόνος* Bothe, vulgo *Ἀμαζόνας*. Cobet *ζωστῆρ' Ἀμαζόνος*, Hermann *ζωστῆρ' ὅτ' Ἀμαζόνος*, Schneidewin *ζωστῆρ' ἄμ' Ἀμαζόνος*. — *ἦλθεν* Boeckh, v. *ἦλθε*. — *εὔδοξον* om. Ve.

Digitized by Google

ἐκτελέσσαις εἷλε Μήδειαν ἐκ Κόλχων δόμων.

150. [160.]

⏓ ⏑́⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏓

Σύριον εὐρυαίχμαν διεῖπον στρατόν.

151. 152. 153. [159. 161. 162.]

Pausan. VII. 2, 7.: *Πολλῷ δὴ πρεσβύτερα ἔτι ἢ κατὰ Ἴωνας τὰ ἐς τὴν Ἄρτεμιν τὴν Ἐφεσίαν ἐστίν· οὐ μὴν πάντα γε τὰ εἰς τὴν θεὸν ἐπύθετο, ἐμοὶ δοκεῖν, Πίνδαρος, ὃς Ἀμαζόνας τὸ ἱερὸν ἔφη τοῦτο ἱδρύσασθαι στρατευομένας ἐπὶ Ἀθήνας τε καὶ Θησέα.* — Idem. I. 2, 1: *Ἐςελθόντων δὲ ἐς τὴν πόλιν ἐστὶν Ἀντιόπης μνῆμα Ἀμαζόνος· ταύτην τὴν Ἀντιόπην Πίνδαρος μέν φησιν ὑπὸ Πειρίθου καὶ Θησέως ἁρπασθῆναι.* — Plut. vit. Thes. c. 28: *Τῆς δὲ Ἀντιόπης ἀποθανούσης ἔγημε (Θησεὺς) Φαίδραν, ἔχων υἱὸν Ἱππόλυτον ἐξ Ἀντιόπης, ὡς δὲ Πίνδαρός φησι, Δημοφῶντα.* Haec tria fragmenta ad idem carmen pertinere verisimile est.

154. 155. 156. 157. 158. [164—168.]

⏓ –́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ –
⏓ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ –

Πεπρωμέναν θῆκε μοῖραν μετατραπεῖν
ἀνδροφθόρον, οὐδὲ σιγᾷ κατερρύη.

Τροχὸν μέλος· αἱ δὲ Χείρωνος ἐντολαί.

– –́ ⏑ – ⏑ ⏓
– –́ ⏑ – ⏑ ⏓

Αἴνιγμα παρθένου
ἐξ ἀγριᾶν γνάθων.

Ἐν δασκίοισιν πατήρ· νηλεεῖ νόῳ δ'.

V. 4. *ἐκτελέσσαις* Schneidewin, *ἐκτελέσας* Va, vulgo *ἐκτελευτήσας*, hinc Boeckh *ἐκτελευτάσαις ἕλεν.* — *ἐκ Κόλχων δόμων*, VaVe *ἐν Κόλχων δόμοις*, coniicio *εἶδε M. ἐν Κόλχων δόμοις.*

Fr. 150. Strabo XII. 544: *Καὶ Πίνδαρός φησιν ὅτι αἱ Ἀμαζόνες Σύρ. εὐρ. διεῖπον* (*διΐπον* C, *δίηπον* lw, *δίεπον* oxz) *στρ. τὴν ἐν τῇ Θεμισκύρᾳ κατοικίαν οὕτω δηλῶν. ἡ δὲ Θεμίσκυρά ἐστιν ἡ τῶν Ἀμισηνῶν, αὕτη δὲ Λευκοσύρων τῶν μετὰ τὸν Ἅλυν.* Pro *Σύριον* Welcker *Σκύριον*, non recte probante Schneidewino.

Fr. 154—158. Priscian. de metris Comic. p. 248. ed. Lindem.: „Pindarus teste Heliodoro *ἀντέστρεψεν*, hoc est *convertit* rhythmum iambicum hoc modo: *Πεπρωμέναν ἔθηκεν μοῖραν μετατραπεῖν Ἀνδροφθόρον οὐδὲ σιγᾷ κατερρύη* (Ald. *οὐδ' ἔσεται κατ.*). In secundo enim iambo pyrrhichium secundum et tertium trochaeum et quartum spondeum posuit. Idem: *Τροχὸν μέλος αἱ δὲ Χείρωνος ἐντολαί* (Putsch. *ἐντολὰς*). Hic iambus in tertio trochaeum habet et in quarto spondeum. Idem *Αἴνιγμα π. ἐξ ἀγρίαν γν.* Hic quarto loco spondeum posuit. Idem *ἐν δασκίοισιν πατὴρ, νηλεεῖ νόῳ δ'* (ita Hermann, Putsch. *ἐν δ' ἀσκίοισιν πατὴρ ἦν ἐεινοωα*, sed cod.

Digitized by Google

Δ' οὐδὲν προσαιτέων
ἐφθεγξάμαν ἔπι.

159. [169.]

⏑ ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ ⏓

Νόμων ἀκούοντες θεόδματον κέλαδον.

160. [170.]

. . . . ⏑ – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓ ⏑ ⏓
– ⏓ ⏑ . . . . . .

Ὑφαίνω δ' Ἀμυθαονίδαις ποικίλον
ἄνθημα.

161. [172.]

⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏓
⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏓

Μὴ πρὸς ἅπαντας ἀναρρῖξαι τὸν ἀχρεῖον λ'γον·
ἔσθ' ὅτε πιστοτάτα σιγᾶς ὁδός· κέντρον δὲ μάχας ὁ κρατιστεύων λόγος.

νηλεεινοωι, δ'). In hoc quoque iambo trochaeum in tertio loco posuit, et in quarto spondeum. Idem *δ' οὐδὲν προσαιτέων ἐφθεγξάμαν ἔπι* (sic Hermann, vulgo *ἔφη· ἐξόμαν ἔπι*, cod. *εΦΘεΤΖΑΜΑΝ*). Hic similiter in quarto loco spondeum habet." Heliodori verbum *ἀντέστρεψεν*, quod ad strophicam responsionem referendum est, non intellexit Priscianus, nec tamen utar nunc hoc argumento, ut Fr. 154. v. 1. a v. 2. dirimendum putem, quamquam aequabilitatem facile restituas (potest *ἀνδροφθόρων* scribi), nam sententiae tam apta est necessitudo, vix ut divellendos esse versus credibile sit. Scripsi autem v. 1. *θῆκε* pro *ἔθηκε*, quod cum iam Heliodorus reperisset, eo adductus est, ut senarium hunc esse existimaret et non solum versus qui huic respondeat, sed etiam alios plane diversi numeri, eodem revocaret. — Fr. 155. *αἱ δὲ*, Hermann *ταὶ δὲ*, quod Prisciani commendant verba, tunc versus respondeat Fr. 154., v. 1., sed potius apud Prisc. excidit: *in secundo pyrrhichium*, ut respondeat Fr. 154., v. 2. — Fr. 156. Sunt binae tripodiae iambicae, quas iunxit poeta eodem versu Olymp. I. str. v. 8. — Fr. 157. respondet Fr. 154. v. 1. — Fr. 158. respondet Fr. 156. Fuit haud dubie *ἐγὼ δ' | οὐδὲν κτλ.* Pro *ἔπι* Hermann etiam *ἔτι*, possis etiam *ἔπεί*, ut ipsa oratio exponatur. Ceterum in hoc carmine poeta Oedipi fortunam, qui Sphingem superavit, decantaverat, in quo obiter potuit etiam Chironis praeceptorum mentio fieri.

Fr. 159. Prisc. de metr. com. p. 251. Lind.: „Idem (Heliodorus) ostendit Pindarum etiam trisyllabos in fine versus posuisse: *Νόμων ἀ. θεόδματον κ. θεόδματον* Boeckh.

Fr. 160. Schol. Pind. Nem. VII. 116: *ἐπεὶ τὸ ποίημα ὑφάσματι παρέοικεν, ὡς καὶ αὐτὸς ἐν ἄλλοις· ὑφαίνω κτλ.* ubi vulgo *Ἀμυθαωνίδαις*.

Fr. 161. Clem. Al. Str. I. 345: *ἔστι γοῦν ἀκοῦσαι καὶ Πινδάρου τοῦ Βοιωτίου γράφοντος· Μὴ πρὸς ἅπ. κτλ. διατείνεται οὖν εὖ μάλα ὁ μακάριος ἀπόστολος παραινῶν ἡμῖν· μὴ λογομαχεῖν τε δι' οὐδὲν χρήσιμον ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκουόντων κτλ.* Primus versus legitur etiam ap. Theodoretum Gr. Aff. Cur. I. 19, 21. apud utrumque est *τὸν ἀρχαῖον*, quod correxit Boeckh. — V. 2. vulgo *ὅτι πιστοτάταις σιγᾶς ὁδοῖς*, emendavit Sylburg.

Digitized by Google

* 162. [174.]

[– ∪ ∪ –] ∪ ∪ – – ⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ⏑ ∪ –

.... Ὁ γὰρ ἐξ οἴκου ποτὶ μῶμον ἔπαινος κίρναται.

163. [175.]

⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ –

x

– – ⏑ ∪

Ὦ πόποι, οἷ' ἀπατᾶται φροντὶς ἐπαμερίων
οὐκ εἰδυῖα.

164. [177.]

⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ – ⏑̂ ∪ – – ⏑ ∪ – –

⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ – ⏑̂ ∪ – ∪ ⏑

Ὅς Δολόπων ἄγαγε θρασὺν ὅμιλον σφενδονᾶσαι,
ἱπποδάμων Δαναῶν βέλεσι πρόσφορον.

165. [179.]

.. ∪ – ∪ ⏑̂ ∪ – ∪ – ⏑ ∪ – ∪

Ὑπερμενὲς ἀκαμαντόχαρμαν Αἶαν.

166. [184.]

∪ ⏑̂ ⏑ ∪ – ⏑ ∪ – ∪ ⏑

ἔτι δὲ τειχέων κηκίει καπνός.

Fr. 162. Schol. Pind. Nem. VII. 89: Οὐδείς με ψέγει, ὅτι ἐπαινῶ τοὺς Αἰγινήτας· οὐ γὰρ πολίτας ὄντας ἐμαυτοῦ διὰ τοῦτο ἐπαινῶ ... χαρίζεσθαι γὰρ ἂν ἐδόκουν διὰ τὴν οἰκειότητα ἐγκωμιάζων· ὁ γὰρ ... Pindaro probabiliter tribuit Boeckh.

Fr. 163. Aristid. II. 547: Καὶ πάλιν ὁρμηθεὶς ἐκ τῶν περὶ ... φύλης λόγων, ὦ (ὦ Γ) πόποι, φησί (Πίνδαρος) κτλ. ἐπαμερίων ... μερίων AL — εἰδυῖα, Boeckh ἰδυῖα.

Fr. 164. Strabo IX. 431: Ὁ μὲν οὖν ποιητὴς οὐδαμοῦ μεμνη... ἱππικῆς στρατιᾶς κατὰ τοὺς περὶ Ἴλιον ἀγῶνας· οὐδὲ γὰρ ἦσαν ... μόνα Φοίνικα πεποιηκεν εἰς τοὺς κινδύνους ἐξιόντα, καίπερ ... ἄλλοι δὲ εἰρήκασι, καθάπερ καὶ Πίνδαρος, μνησθεὶς τῶν ... ἱππων κτλ. Respicit Eust. Il. 311, 22. V. 2. πρόσφορον ... εἰς πρὸς φόνον.

Fr. 165. Choeroboscus I. 106. (Bekk. An. 111. ... δάρῳ· ὑπερμε. ἀκ. Αἶαν· περὶ οὗ ἐστιν εἰπεῖν ὅτι ... τοῦ Αἶαν ἐγένετο ἀκαμαντόχαρμαν, ἢ διὰ τὴν ... των. cod. Marc. καὶ παρὰ Πινδάρῳ τὸ ὦ ἐκαμαντοχαρ... μαντοχάμαρ Αἶαν. cf. Choerob. I. 128. Et. M. ...

Fr. 166. Et. Gud. 321, 54: Κίκυς — καὶ ... χέων ἀκύει καπνός. Cram. An. Par. IV. ... καπνός. Boeckh ἔτι δὲ τειχέων, ego κηκιε... Schneider ἀνακικύει coni. De Troiae rum...

Digitized by Google

167. [185.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑
x – ⏑ ⏑ ⏑ – –

Αὐτόν με πρώτιστα συνοικιστῆρα γαίας
ἔσδεξαι τεμενοῦχον.

168. [186.]

– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑

ἥρωες αἰδοίαν ἐμίγνυντ' ἀμφὶ τράπεζαν θαμά.

169. [190.]

⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Φθέγμα μὲν πάγκοινον ἔγνωκας Πολυμνάστου Κολοφωνιου ἀνδρός.

170. [197.]

– ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – –

πανδείμαντοι μὲν ὑπὲρ πόντιον Ἕλλας πόρον ἱρόν.

171. [198.]

– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – . . . .

Ἀ Μιδύλου δ' αὐτῷ γενεά . . . .

Fr. 167. Apollon. de Synt. II. p. 138. ed. Bekk. sine auctoris nomine: *Αὐτόν με κτλ.* sed A in m.: *Πινδάρου ἡ χρῆσις.* V. 1. Fort. *ξυνοικιστῆρα.* — V. 2. *ἔσδεξαι τεμενοῦχον* A ex corr., vulgo *ἐσδέξεται μενοῦχον.*

Fr. 168. Plut. Quaest. Symp. II. 10, 1: *τὰ δὲ Πινδαρικὰ (συμπόσια) βελτίω δήπουθεν, ἐν οἷς ἥρωες — θαμά, τῷ κοινωνεῖν ἁπάντων ἀλλήλοις.* sic Stephanus, libri *ἥρως — ἐμίγνυτ' — θ' ἅμα.*

Fr. 169. Strabo XIV. 642: *λέγει δὲ Πίνδαρος καὶ Πολύμναστόν τινα τῶν περὶ τὴν μουσικὴν ἐλλογίμων, φθέγμα κτλ.* Plut. de mus. c. 5: *τοῦ δὲ Πολυμνήστου καὶ Πίνδαρος καὶ Ἀλκμὰν οἱ τῶν μελῶν ποιηταὶ ἐμνημόνευσαν.* Ap. Strab. Med. 3. 4. *πᾶν κοινόν.* Ceterum videtur secuta esse sententia aliqua, fort. Fr. 161.

Fr. 170. Schol. Aristoph. Vesp. 306: *Νῦν πόρον τὸν πορισμόν φησι, ἐπήνεγκε δὲ τοῦτο παρὰ τὸ Πινδαρικόν· Πανδείματι* (Ven. sec. Bekker. *πανδείματοι*, sec. Dübnerum *πανδείματοι*) *μὲν ὑπερπόντιον Ἑλλὰς πόρον ἱερόν. ὁ Πίνδαρος τὸν πλοῦν τοῦ Ἑλλησπόντου, νῦν δὲ πορισμόν.* Rav. nihil nisi *ὑπερπόντιον Ἑλλὰς πόρον. ὑπὲρ πόντιον Ἕλλας* Boeckh scripsit, deinde correxi *ἱρόν.* Dindorf coni. *πᾶν δείμά τοι*, Hermann ingeniose: *(γέφυραν) τὰν δείματο μὲν ὑπὲρ πόντιον πόρον Ἕλλας ἱερόν.* Videtur autem Fr. ad dithyrambos pertinere.

Fr. 171. Schol. Pind. Pyth. VIII. 53: *Φατρία ἐν Αἰγίνῃ Μιδυλιδῶν ἀπὸ Μιδύλου προγόνου ἐπιδόξου γεγονότος, αὐτὸς δ' ἐν ἄλλοις· ἀ Μιδύλου* (sic cod. Gott., vulgo *Μιδυλίδου* omisso articulo) *δ' αὐτῷ γέννα φησί. γενεὰ* Hermann. Fortasse rectius et hic *Μειδύλου* et in Pyth. VIII. *Μειδυλιδᾶν* scribitur.

Digitized by Google

172. [199.]

– ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Κεῖ μοί τιν' ἄνδρα τῶν θανόντων.

173. [201.]

⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Αἰολεὺς ἔβαινε Δωρίαν κέλευθον ὕμνων.

174. [204.]

.... – ⏑ – – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – –

Δελφοὶ θεμίστων [ὕμνων] μάντιες
Ἀπολλωνίδαι.

175. [205.]

..... ⏑ – – ⏑ – –
– ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ –

..... *πενταετηρὶς ἑορτά*
βουπομπός, ἐν ᾗ πρῶτον εὐνάσθην ἀγαπατὸς ὑπὸ σπαργάνοις.

176. [206.]

⏑ – – ⏑ – – ⏑ – – – –
⏑ – – ⏑ – – ⏑ – –
⏑ – – ⏑ – –
– ⏑ – – ⏑ – – – – ⏑ – – – – ⏑ – –
⏑ – – ⏑ – –

Fr. 172. Schol. Pind. Isthm. IV. inscript. loco satis impedito: *λέγει δὲ ἤδη τετελευτηκότα τὸν Πυθέαν κεῖ μοι — θανόντων καὶ τὰ ἑξῆς.* fortasse ex Threno est fragmentum, aut ex Isthmiaca aliqua oda.

Fr. 173. Sch. Pind. Pyth. II. 127: *ἐν Αἰολίδεσσι*] *Βοιωτίαις, ἐκεῖθεν γὰρ ὁ Πίνδαρος.* (*Ἄλλως*) *ἐπεὶ οἱ Αἰολεῖς κιθαρῳδοί· τὸ δὲ μέλος Αἰολικῷ ῥυθμῷ συνέταξε· τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἑτέρωθι λεγόμενον· Αἰολεὺς κτλ.* ubi R *Δωρίας* et *ὑμνῶν*.

Fr. 174. Schol. Pind. Pyth. IV. 4: *Λύναται δὲ καὶ τοὺς Δελφοὺς λέγειν* (*Λατοΐδας*), *ἑτέρωθι γὰρ Ἀπολλωνίδας αὐτοὺς προσηγόρευσε· Δελφοὶ θεμιστῶν ὕμνων μάντ. Ἀ. θεμίστων* scripsit Heyne deleto *ὕμνων*.

Fr. 175. Vita Pindari T. II. p. 9. Boeckh (p. 97. Westermann): *Καὶ γὰρ ἐν τῇ τῶν Πυθίων ἑορτῇ ἐγεννήθη* (*Πίνδαρος*) *ὡς αὐτός φησι· Πεντα. κτλ.* et Eustath. Prooem. 27. Respicit Plut. Sympos. Qu. VIII. 1, 1: *ἦκε δὲ καὶ Πίνδαρος ἐπὶ μνήμην ἐν Πυθίοις γενόμενος, πολλῶν καὶ καλῶν ὕμνων τῷ θεῷ χορηγός.* — V. 1. *ἑορτά*, cod. Vrat. *ἑορτᾶς* (*ἑορτή* a pr. m.) — V. 2. Eust. *ἐν ᾗ πρῶτος ἐβάσθην ἀγ. ἐν σπαργάνοις.*

Fr. 176. Aristid. II. 509: *οὐ γὰρ δή που καὶ Πίνδαρον φήσεις ὑπ' ἐμοῦ ταῦτα ἀναπεισθέντα ἐμβαλεῖν εἰς τὴν ποίησιν τὴν ἑαυτοῦ· ἄκουε δὴ*

Digitized by Google

167. [185.]

– ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑
x ⏑ ⏑ – –

Αὐτόν με πρώτιστα συνοικιστῆρα γαίας
ἔσδεξαι τεμενοῦχον.

168. [186.]

– ⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Ἔρωες αἰδοίαν ἐμίγνυντ' ἀμφὶ τράπεζαν θαμά.

169. [190.]

⏑ – – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Φθέγμα μὲν πάγκοινον ἔγνωκας Πολυμνάστου Κολοφωνίου
ἀνδρός.

170. [197.]

– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

πανδείμαντοι μὲν ὑπὲρ πόντιον Ἕλλας πόρον ἱρόν.

171. [198.]

– ⏑ – – ⏑ ⏑ – ....

Ἀ Μιδύλου δ' αὐτῷ γενεά ....

Fr. 167. Apollon. de Synt. II. p. 138. ed. Bekk. sine auctoris nomine: *Αὐτόν με κτλ.* sed A in m.: *Πινδάρου ἡ χρῆσις.* V. 1. Fort. *ξυνοικιστῆρα.* — V. 2. *ἔσδεξαι τεμενοῦχον* A ex corr., vulgo *ἐσδέξεται μενοῦχον.*

Fr. 168. Plut. Quaest. Symp. II. 10, 1: *τὰ δὲ Πινδαρικὰ (συμπόσια) βελτίω δήπουθεν, ἐν οἷς Ἔρωες — θαμά, τῷ κοινωνεῖν ἁπάντων ἀλλήλοις.* sic Stephanus, libri *Ἔρως — ἐμίγνυτ' — θ' ἅμα.*

Fr. 169. Strabo XIV. 642: *λέγει δὲ Πίνδαρος καὶ Πολύμναστόν τινα τῶν περὶ τὴν μουσικὴν ἐλλογίμων, φθέγμα κτλ.* Plut. de mus. c. 5: *τοῦ δὲ Πολυμνήστου καὶ Πίνδαρος καὶ Ἀλκμὰν οἱ τῶν μελῶν ποιηταὶ ἐμνημόνευσαν.* Ap. Strab. Med. 3. 4. *πᾶν κοινόν.* Ceterum videtur secuta esse sententia aliqua, fort. Fr. 161.

Fr. 170. Schol. Aristoph. Vesp. 306: *Νῦν πόρον τὸν πορισμόν φησι, ἐπήνεγκε δὲ τοῦτο παρὰ τὸ Πινδαρικόν· Πανδείματι* (Ven. sec. Bekker. *πανδείμαντοι*, sec. Dübnerum *πανδείματοι*) *μὲν ὑπερπόντιον Ἑλλὰς πόρον ἱερόν. ὁ Πίνδαρος τὸν πλοῦν τοῦ Ἑλλησπόντου, νῦν δὲ πορισμόν.* Rav. nihil nisi *ὑπερπόντιον Ἑλὰς πόρον. ὑπὲρ πόντιον Ἕλλας* Boeckh scripsit, deinde correxi *ἱρόν.* Dindorf coni. *πᾶν δεῖμά τοι*, Hermann ingeniose: *(γέφυραν) τὰν δείματο μὲν ὑπὲρ πόντιον πόρον Ἕλλας ἱερόν.* Videtur autem Fr. ad dithyrambos pertinere.

Fr. 171. Schol. Pind. Pyth. VIII. 53: *Πατρία ἐν Αἰγίνῃ Μιδυλιδῶν ἀπὸ Μιδύλου προγόνου ἐπιδόξου γεγονότος, αὐτὸς δ' ἐν ἄλλοις· ἀ Μιδύλου* (sic cod. Gott., vulgo *Μιδυλίδου* omisso articulo) *δ' αὐτῷ γέννα φησί. γενεὰ* Hermann. Fortasse rectius et hic *Μειδύλου* et in Pyth. VIII. *Μειδυλιδᾶν* scribitur.

Digitized by Google

172. [199.]

– ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Κεῖ μοί τιν' ἄνδρα τῶν θανόντων.

173. [201.]

⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Αἰολεὺς ἔβαινε Δωρίαν κέλευθον ὕμνων.

174. [204.]

.... – ⏑ – – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – –

Δελφοὶ θεμίστων [ὕμνων] *μάντιες*
Ἀπολλωνίδαι.

175. [205.]

.....⏑ – – ⏑ – –
– ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ –

..... *πενταετηρὶς ἑορτά*
βουπομπός, ἐν ᾗ πρῶτον εὐνάσθην ἀγαπατὸς ὑπὸ σπαργάνοις.

176. [206.]

⏑ – – ⏑ – – ⏑ – – – –
⏑ – – ⏑ – – ⏑ – –
⏑ – – ⏑ – –
– ⏑ – – ⏑ – – – – ⏑ – – – – ⏑ –
⏑ – – ⏑ – –

Fr. 172. Schol. Pind. Isthm. IV. inscript. loco satis impedito: *λέγει δὲ ἤδη τετελευτηκότα τὸν Πυθέαν κεῖ μοι — θανόντων καὶ τὰ ἑξῆς.* fortasse ex Threno est fragmentum, aut ex Isthmiaca aliqua oda.

Fr. 173. Sch. Pind. Pyth. II. 127: *ἐν Αἰολίδεσσι*] *Βοιωτίαις, ἐκεῖθεν γὰρ ὁ Πίνδαρος.* (*Ἄλλως*) *ἐπεὶ οἱ Αἰολεῖς κιθαρῳδοί· τὸ δὲ μέλος Αἰολικῷ ῥυθμῷ συνέταξε· τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἑτέρωθι λεγόμενον· Αἰολεὺς κτλ.* ubi R *Δωρίας* et *ὑμνῶν*.

Fr. 174. Schol. Pind. Pyth. IV. 4: *Λύνανται δὲ καὶ τοὺς Δελφοὺς λέγειν (Λατοΐδας), ἑτέρωθι γὰρ Ἀπολλωνίδας αὐτοὺς προσηγόρευσε· Δελφοὶ θεμιστῶν ὕμνων μάντ. Ἀ. θεμίστων* scripsit Heyne deleto *ὕμνων*.

Fr. 175. Vita Pindari T. II. p. 9. Boeckh (p. 97. Westermann): *Καὶ γὰρ ἐν τῇ τῶν Πυθίων ἑορτῇ ἐγεννήθη (Πίνδαρος) ὡς αὐτός φησι· Πεντα. κτλ.* et Eustath. Prooem. 27. Respicit Plut. Sympos. Qu. VIII. 1, 1: *ἦκε δὲ καὶ Πίνδαρος ἐπὶ μνήμην ἐν Πυθίοις γενόμενος, πολλῶν καὶ καλῶν ὕμνων τῷ θεῷ χορηγός.* — V. 1. *ἑορτά*, cod. Vrat. *ἑορτᾶς* (*ἑορτή* a pr. m.) — V. 2. Eust. *ἐν ᾗ πρῶτος ἐβάσθην ἀγ. ἐν σπαργάνοις.*

Fr. 176. Aristid. II. 509: *οὐ γὰρ δή που καὶ Πίνδαρον φήσεις ὑπ' ἐμοῦ ταῦτα ἀναπεισθέντα ἐμβαλεῖν εἰς τὴν ποίησιν τὴν ἑαυτοῦ· ἄκουε δὴ*

Digitized by Google

Κεκρότηται χρυσέα κρηπὶς ἱεραῖσιν ἀοιδαῖς·
εἶα τειχίζωμεν ἤδη ποικίλον
κόσμον αὐδάεντα λόγων·
ὃς καὶ πολυκλειτάν περ ἐοῖσαν ὅμως Θήβαν ἔτι μᾶλλον
ἐπασκήσει θεῶν
καὶ κατ' ἀνθρώπων ἀγνιάς.

177. [207.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – . . ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ . .
⏑ ⏑ – ⏑ – – . . . . .

Εὐάρματε χρυσοχίτων, .. ἱερώτατον ..
ἄγαλμα, Θήβα. ....

178. [209.]

. . . ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ –
. . . *Λιπαρᾶν τε Θηβᾶν μέγαν σκόπελον.*

179. [210.]

– ⏑ – – x – . . .

Ὦ ταλαίπωροι Θῆβαι. . . .

καὶ ἑτέρων· Κεκρότηται — λόγων. Ἡράκλειες, ταυτὶ μὲν οὐδὲ παντάπασιν ἀναίτια τοῖς ῥήμασιν, ἀλλ' ὅμως καὶ ἐπὶ τούτοις σεμνύνεται, ὡς οὐδὲν ἀτιμοτέροις τοῦ νέκταρος, καί φησιν ὅτι οὗτος μέντοι ὁ τῶν λόγων κόσμος· Καὶ πολυκλ. — ἀγνιάς· ὥσπερ οὐκ ἀρκοῦν εἰ κατὰ ἀνθρώπων μόνον, ἀλλὰ καὶ τοὺς θεοὺς ἔτι μειζόνως τιμήσοντας δι' ἐκεῖνον τὴν τῶν Θηβαίων πόλιν εἰς τὸ λοιπόν. Coniunxit haec in unum Boeckh, qui v. 4. *ὃς καὶ* scripsit. V. 1. Respicit Plut. de prof. in virt. c. 17: *Ἀλλ' οἵ γε προκόπτοντες, οἷς ἤδη καθάπερ ἱεροῦ τινος οἰκοδομήματος καὶ βασιλικοῦ, τοῦ βίου κεκρότηται χρυσέα κρηπίς.* et de monarch. democr. et olig. c. 1. omisso auctoris nom.: *Κεκρότηται χρ. κρ. ἱεραῖσιν ἀοιδαῖς.* Lucian. Demosth. enc. c. 11: *Παρέντι δὴ τὰς Ἀθήνας ἐκδέχεται τὸν λόγον πατὴρ τριήραρχος χρυσέα κρηπὶς κατὰ Πίνδαρον.* — *ἱεραῖσιν, ἱερῆσιν Θ.* — *ἀοιδαῖς Θ* et Plut. altero loco, vulgo *ἀοιδῆς.* — V. 2. *εἶα* scripsi, *Γ εια* et supra *οι*, vulgo *οἷα.* — *τειχίζωμεν Γ*, vulgo *τειχίζομεν.* — *ποικίλον*, fort. *ποικίλων.* — V. 4. *πολυκλειτάν περ Γ*, *πολὺ κλειτάν περ Θ*, vulgo *πολύκλειτόν περ.* Dindorf *πολυκλείταν περ.* Ceterum apparet ipsum hoc esse carminis initium.

Fr. 177. Schol. Pind. Pyth. IV. 25: *εἰώθασι δὲ οὗτοι συμπλέκειν τὰ τῶν χωρῶν ἢ τῶν πόλεων καὶ τὰ τῶν ἡρωΐδων ὀνόματα διακοινοποιοῦντες, οἷον· Εὐάρματε χρ. ἱερώτατον ἄγ. Θ. τὸ μὲν γὰρ εὐάρματε τῆς πόλεως, τὸ δὲ χρυσοχίτων τῆς ἡρωΐδος.* Lacunas indicavi. Pindari esse versum ostendit Schol. Pyth. II. inscript. *καταφέρεσθαι γὰρ φησι πως τὸν Πίνδαρον εἰς τὸ τὰς μὲν Ἀθήνας λιπαρὰς προσαγορεύειν, τὰς δὲ Θήβας χρυσαρμάτους καὶ εὐαρμάτους καὶ λευκίππους καὶ κυανάμπυκας.* Schol. Iliad. δ'. 391: *ἔνθεν καὶ εὐάρμοστον (εὐάρματον) τὴν Θήβην φησὶ Πίνδαρος.*

Fr. 178. Schol. Pind. Pyth. II. inscript. *καὶ τὰς Θήβας δέ που εἶπε λιπαράς· λιπαρᾶν κτλ.*

Fr. 179. Thomas M. vita Pindari T. II. 4. ed. Boeckh. (Biographi p. 99. ed. Westerm.): *ἐχθρῶς δὲ διακειμένων τῶν Ἀθηναίων πρὸς τοὺς Θηβαίους, ἐπεὶ εἶπεν ἐν τοῖς ποιήμασιν ὦ ταλ. Θ. καὶ μεγαλοπόλιες Ἀθᾶναι.* Boeckhio fragmentum suspectum.

Digitized by Google

* 180.

. . . . – – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ . . .

Οὗτοι με ξένον
Οὐδ' ἀδαήμονα Μοισᾶν ἐπαίδευσαν κλυταί
Θῆβαι.

181. [211.]

⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ –
x
– – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
Μελιγαθὲς ἀμβρόσιον ὕδωρ
Τιλφώσσας ἀπὸ καλλικράνου.

182. [213.]

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
Ἔνθα βουλαὶ γερόντων καὶ νέων ἀνδρῶν ἀριστεύοισιν αἰχμαί,
καὶ χοροὶ καὶ Μοῖσα καὶ Ἀγλαΐα.

183. [214.]

x
– – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ . . . .
Οἵτ' ἀργείλοφον παρ Ζεφύριον κολώναν . . . .

Fr. 180. Chrysippus, qui mihi videtur, *περὶ ἀποφατικῶν* c. 2. sine poetae nomine quater affert, sed Pindari esse vidit iam Letronne: scribitur *οὐδὲ ἀδαήμονα Μουσᾶν*, *Μοισᾶν* Schneidewin.

Fr. 181. Athen. II. p. 41. E: *Καὶ Πίνδαρος· Μελιγ. κτλ. κρήνη δ' ἐν Βοιωτίᾳ ἡ Τιλφῶσσα. καλλικράνου* Boeckh, v. *καλλικρήνου*. Eadem Eust. Od. 1668, 7. Ceterum ex eodem hoc carmine sunt, quae affert Strabo IX. 411: *Καὶ τό γε παλαιὸν οὐκ ἦν τῆς λίμνης κοινὸν ὄνομα, ἀλλὰ καθ' ἑκάστην πρὸς αὐτῇ κατοικίαν ἐκείνης ἐπώνυμος ἐλέγετο, Κωπαΐς μὲν τῶν Κωπῶν, Ἁλιάρτιος δὲ Ἁλιάρτου, καὶ οὕτως ἐπὶ τῶν ἄλλων· ὕστερον δ' ἡ πᾶσα Κωπαΐς ἐλέχθη κατ' ἐπικράτειαν· κοιλότατον γὰρ τοῦτο τὸ χωρίον. Πίνδαρος δὲ καὶ Κηφισίδα καλεῖ ταύτην· παρατίθησι γοῦν τὴν Τιλφῶσσαν κρήνην ὑπὸ τῷ Τιλφωσσίῳ ὄρει ῥέουσαν πλησίον Ἁλιάρτου καὶ Ἁλαλκομενῶν, ἐφ' ᾗ τὸ τοῦ Τειρεσίου μνῆμα· αὐτοῦ δὲ καὶ τὸ τοῦ Τιλφωσσίου Ἀπόλλωνος ἱερόν.* cf. Steph. Byz. v. *Τέλφουσα*.

Fr. 182. Plut. vit. Lycurg. c. 21. de Sparta: *Πίνδαρος δέ φησιν· ἔνθα β. γερόντων καὶ ν. ἀ ἀριστευόντων αἰ. καὶ χ. καὶ Μοῦσαι καὶ ἀγ.* V. l. *βουλαὶ μὲν* coni. Boeckh, *ἀριστεύοισιν* idem scripsit, Corae *ἀριστεύοντι*, et *ἀριστεύουσιν* Plut. an seni resp. sit. ger. c. 10. ubi v. l. affert: *καὶ μάλιστα σώζεται πόλις, ἔνθα β. γ. κ. ν. ἀ. ἀριστεύουσιν αἰχμαί.* — V. 2. *Μοῖσα* Boeckh, et *Μοῦσα* Plutarch. ibid. c. 6: *ὅπου καὶ θέατρα καὶ πομπαὶ καὶ νεμήσεις καὶ χοροὶ κ. Μοῦσα κ. ἀγλ.*

Fr. 183. Schol. Pind. Ol. XI. 17: *τραχεῖα δὲ εἰκότως λέγοιτο* (Locrorum Epizephyriorum urbs) *λοφώδης οὖσα καὶ ἐπιφαλασσίδιος· αὐτὸς γάρ φησιν· Οἵτ'* (om. hoc W4) *ἀργ. παρ Ζεφύριο κολ.* W4 *πανζεφύριον*, hinc Boeckh *παρ Ζεφύριον*, Heyne *παρ Ζεφυρίου*.

Digitized by Google

184. [215.]

– ⏑ ∪ – – ⏑ ∪ – – ⏑ ∪ – –
⏑ ∪ – – ⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ ⏑
∪ ⏑ ∪ – ∪ ⏑ ∪ – – ⏑ .....

Αἰγυπτίαν Μένδητα, παρ κρημνὸν θαλάσσας,
ἔσχατον Νείλου κέρας, αἰγιβάται
ὅθι τράγοι γυναιξὶ μίσγονται .....

185. [216.]

..... – – ⏑ ∪ – – ⏑ ∪ – –
..... *Λευκίππων Μυκηναίων προφᾶται*

186. [217.]

– ⏑ ∪ ∪ – ⏑ ∪ ∪ – ∪ –
⏑ ∪ – ⏑ ∪ ∪ ⏑ – ∪ – ⏒ ∪ – ∪ –
∪ ⏑ ⏑ ∪ ∪ – ⏒ ∪ – ∪ – ⏑ ∪ ∪ – ⏒ ∪ –

Ἄνδρες τινὲς ἀκκιζόμενοι Σκύθαι
νεκρὸν ἵππον στυγέοισιν λόγῳ κτάμενον ἐν φάει·
κρυφᾷ δὲ σκολιοὺς γένυσιν ἀνδέροισιν πόδας ἠδὲ κεφαλάς.

Fr. 184. Strabo XVII. 802: *καὶ Μένδης, ὅπου τὸν Πᾶνα τιμῶσι καὶ τῶν ζώων τράγον· ὡς δὲ Πίνδαρός φησιν οἱ τράγοι ἐνταῦθα γυναιξὶ μίγνυνται· Μένδητα παρὰ κρ. κτλ.* Aristid. II. 484: *αὐτίκα Πινδάρῳ πεποίηται, ὅσπερ μάλιστ' ἀληθείας ἀντέχεσθαι δοκεῖ τῶν ποιητῶν περὶ τὰς ἱστορίας, καὶ οὐ πόρρωθεν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τῶν τόπων καὶ οὗτος ὁ ἔλεγχος· φησὶ γάρ· Αἰγυπτίαν Μένδητα παρὰ κρημνὸν θαλάσσας. καί τοι οὔτε κρημνός ἐστιν οὐδὲὶς ἐκεῖ οὔτε θάλαττα προσηχεῖ, ἀλλ' ἐν πεδίῳ πολλῷ καὶ κεχυμένῳ κτλ.* Respicit Aelian. Hist. An. VII. 19. *οὗτοι μὲν καὶ ὁμιλεῖν γυναιξὶ φασιν αὐτούς* (hircos) *καὶ ἔοικεν αὐτὸ θαυμάζειν Πίνδαρος.* V. 1. *Μένδητα* cf. Prisc. T. I. p. 257: „*Μένδης, Μένδητος*, nomen urbis est Aegyptiacae, cuius mentionem Pindarus facit." *παρ* Boeckh, vulgo *παρά. κρημνὸν* cf. Schol. Aeschyl. Choeph. 362: *ἡ γνάθος συνήθης, ὡς καὶ ὁ κρημνὸς παρὰ Πινδάρῳ καὶ ἡ ἠχὼ παρὰ Σιμωνίδῃ.* — V. 2. *αἰγιβάται* Hermann, vulgo *αἰγίβοτοι*, cod. Med. 4. *αἰγίβοτον.* — V. 3. *ὅθι*, fort. *τόθι* hoc numero: *αἰγιβάται τόθι τράγοι | γυναιξὶ μίσγονται.*

Fr. 185. Sch. Pind. Pyth. IV. 206: *εὐεπιφόρως δὲ ὁ Πίνδαρος λευκίππους καλεῖ αὐτούς* (hoc corruptum)· *λευκ. κτλ.*

Fr. 186. Zenobius V. 59: *Ὁ Σκύθης τὸν ἵππον· ἐπὶ τῶν κρύφα τινὸς ἐφιεμένων, φανερῶς δὲ ἀπωθουμένων καὶ διαπτύόντων αὐτὸ εἴρηται ἡ παροιμία· μαρτυρεῖ δὲ καὶ Πίνδαρος λέγων· Ἄνδρες τινὲς ἀγαζόμενοι Σκ. ν. ἵπ. στυγέουσι λ. κτ. ἐν φασί· κρύφα δὲ σκ. γ. ἀναδέρουσι πόδας ἠδὲ κεφαλάς.* Diogenian. VII. 12., Apostol. XIII. 7., Arsen. 389. etiam corruptius nihil nisi haec exhibent *Ἀτιζόμενοι* (*ἀτυζ.* Apost. Ars.) *Σκ. ν. ἵπ. λ. κρύφα δὲ σκολιοῖς γάνυσιν* (*γάννυσιν* Apost. Ars.) *ἀναδέρουσι πόδας.* Heyne correxit *ἐν φάει*, reliqua emendavit Boeckh.

Digitized by Google

187. [218.]

Καὶ λιπαρῷ Σμυρναίῳ ἄστει.

188. [221.]

– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ...

Ἀρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς, ὤνασσ' Ἀλάθεια, μὴ πταίσῃς ἐμὰν σύνθεσιν τραχεῖ ποτὶ ψεύδει ...

189.

οὐ ψεῦδος ἐρίξω.

190. [222.]

..... ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ – ⏑ – ⏑ .....
..... *παρὰ Λύδιον ἅρμα*
πεζὸς οἰχνεύων .....

191. [223.]

⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ [– ⏑] ⏑ – ⏑

Ταρτάρου πυθμὴν πιέσει σ' ἀφανοῦς σφυρηλάτοις .. ἀνάγκαις.

192. [224.]

⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ –

Fr. 187. Schol. Pind. Pyth. II. inscript. *καὶ γὰρ καὶ ἄλλας πλείους (πόλεις) λιπαρὰς καλεῖ, ὥσπερ τὴν Σμύρναν· καὶ λιπ. Σ. ἄ. Σμυρναίων* coni. Boeckh.

Fr. 188. Stob. Flor. XI. 3: *Πινδάρου· Ἀρχὰς μεγάλας ἀρετᾶς ἄνασσ'* (ὤνασσ' A Voss. Vind.) *κτλ.* Io. Philop. de mundi creat. IV. 20: *ἀλλὰ καὶ Πίνδαρος τῆς ἀρετῆς ἀρχὴν εἶναί φησι τὴν ἀλήθειαν, οὕτω λέγων· Ἀρχὰς μεγάλας ... πταίσῃς τραχεῖ ποτὲ ψεύδει.* Sed Clem. Alex. VI. 781. sine poetae n. *Ἀρχὰ μεγάλας ἀρ. ἄνασσ' ἀλήθεια.* et Plut. vit. Marii c. 29: *βέβαιον ἄνδρα καὶ τὴν ἀλήθειαν ἀρχὴν μεγάλης ἀρετῆς κατὰ Πίνδαρον ἡγούμενον.*

Fr. 189. Eustath. Prooem. 21: *τὸ μέντοι ἐρίξαι ἤγουν εἰς ἔριν κινῆσαι, οἷον· οὐ ψεῦδος ἐρίξω, ἤγουν οὐ πρὸς ψεῦδος φιλονεικήσω, οὐχ οὕτως ἀσαφές.*

Fr. 190. Plut. vit. Nic. c. 1: *οὐ μὰ Δία παρὰ Λύδιον ἅ. π. οἰχνεύων* (ita Bc, vulgo *ἰχνεύων*) *ὥς φησι Πίνδαρος.* et de discr. adul. et amici c. 35. ubi *ἰχνεύων* legitur. Cf. Diogenian. VI. 28. Gregor. Cypr. II. 99. Apostol. XII. 38. Arsen. 340. Gregor. Naz. Or. XX. p. 331: *εἰ καὶ πεζοὶ παρὰ Λύδιον ἅρμα ἐθέομεν τὸν ἐκείνου τρόπον καὶ δρόμον.*

Fr. 191. Plut. Consol. ad Apoll. c. 6: *ἀλλὰ Ταρτάρου πυθμὴν πιέζει σ'* (ita B, vulgo *Πυθμένα πιέζεις*) *ἀφανοῦς σφυρηλάτοις ἀνάγκαις, ὥς φησι Πίνδαρος. πιέσει* Boeckh scripsit, Hermann praeterea coniecit *ἀφανῆς*, ego vero *ἀφανέος σφυρηλάτοις δεσμοῖς ἀνάγκας.*

Fr. 192. Plut. Quaest. Symp. VII. 5, 4. sine poetae n.: *οὕτως ἡμεῖς*

Digitized by Google

Μανίαις τ' ἀλαλαῖς τ' ὀρινόμενοι
ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ.

193. [227.]

[⏑] ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –
Ἀτελῆ σοφίας καρπὸν δρέπειν.

194. [229.]

Plut. de cohib. ira c. 8: *Χαλεπώτατοι δὲ ἄγαν φιλοτιμίαν μνώμενοι ἐν πόλεσιν ἄνδρες ἢ στάσιν, ἄλγος ἐμφανές, κατὰ Πίνδαρον.*

195. [230.]

⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑
Κακόφρονά τ' ἀμφάνῃ πραπίδων
καρπόν.

196. [231.]

Plut. de cap. ex host. util. c. 10: *Καὶ πᾶσα φύσις ἀνθρώπου φέρει φιλονεικίαν καὶ ζηλοτυπίαν καὶ φθόνον κενεοφρόνων ἑταῖρον* (ita Xylander, ἑταίραν B, vulgo ἑταίρων) *ἀνδρῶν ὥς φησι Πίνδαρος.*

197. [232.]

⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –
⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
Πότερον δίκᾳ τεῖχος ὕψιον

ἐν τοῖς τοιούτοις τερετίσμασι καὶ σκιρτήμασι μανίαις τ' ἀλαλαῖς τ' ὀρινόμενοι ῥ. σ. κλ. Contra ibid. I. 5, 2: *μανίαι τε ἀλαλαί τε ὀρινομένων ἐριαύχενι σὺν κλόνῳ κατὰ Πίνδαρον.* ubi scrib. *μανίᾳ τ' ἀλαλᾷ τ' ὀρινομένων*, quae suae accommodavit orationi. Denique de def. orac. c. 14: *μανίαι τε ἄλλαι τε ὀρινόμεναι ῥ. σ. κλ.* legitur.

Fr. 193. Stob. Flor. LXXX. 4: *Πινδάρου· Τοὺς φυσιολογοῦντας ἔφη Πίνδαρος· ἀτελῆ κτλ.* Cf. Eust. Prooem. 33. Pindari Apophth. T. II. p. 10. ed. Boeckh, neque tamen dubitandum, quin hoc ex carmine aliquo petitum sit. Respicit etiam Plato Republ. V. p. 457. B.

Fr. 195. Plut. de sera Num. vind. c. 19: *ἄχρις ἂν ἐκχυθεῖσα (κακία) τοῖς πάθεσιν ἐμφανὴς γένηται, κακόφρονά τ' ἀμφάνῃ* (sic Ruhnken, v. *τὸν ἀμφανῆ*, Veu. *τ' ἐκφανεῖ*), *πρ. κ. ὥς φησι Πίνδαρος.*

Fr. 197. Plato de Republ. II. 365. B (loco, ubi etiam alia si non ex Pindaro, certe ex poetis petita sunt, ut *θεσπέσιος βίος, κύριον (ἄχρον) εὐ δαιμονίας.*): *λέγοι γὰρ ἂν ἐκ τῶν εἰκότων πρὸς αὐτὸν κατὰ Πίνδαρον ἐκεῖνο τὸ Πότερον δίκᾳ* (codd. plerique *δίκαι*, Vind. D *δεῖ καὶ*, Vind. F *δὴ καὶ*, Ang. B Flor. RT *δίκαις*, Lob. Vind. B. Vat. M. *δίκαιον*, vulgo *δίκᾳ* ut Vat. B. Ven. B. Flor. B.) *τ. ὕψιον* (*ὑψηλὸν* Vind. F. Ang. B. Flor. ACR).

Digitized by Google

ἢ σκολιαῖς ἀπάταις ἀναβαίνει
ἐπιχθόνιον γένος ἀνδρῶν,
δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν.

198. [233.]

⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– ⏑ – ⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏑ – – – ⏑ – ⏑

Γλυκεῖά οἱ καρδίαν ἀτάλλοισα γηροτρόφος συναορεῖ
ἐλπίς, ἃ μάλιστα θνατῶν πολύστροφον γνώμιαν κυβερνᾷ.

199.

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ – –

Ἐλπίσιν ἀθανάταις ἁρμῷ φέρονται.

200. [152.]

– ⏑ – – – ⏑ – – ⏑ ⏑ – – – ⏑ –
⏑ – ⏑ . . . .

ἢ σκολιαῖς ἀπάταις (ita codd. plerique, vulgo *σκολιᾶς ἀπάτας*, quod exhibent Vat. B Ven. B Flor. B, *σκολιᾶς ἀπάταις* Ang. B a m. pr.) *ἀναβάς, καὶ ἐμαυτὸν οὕτω περιφράξας διαβιῶ.* Plenius exstat apud Maxim. Tyr. XVIII. init.: *Π. δίκα* (cod. Reg. *δίκα*, vulgo *δίκας*) *τ. ὑ. ἢ σκολιαῖς ἀπάταις* (vulgo *σκολιᾶς ἀπάτας*) *ἀναβαίνει ἐπιχθόνιον γ. ἀνθρώπων δίχα μοι ν. ἀτρέκειαν* (cod. Reg. *ἀτρεκίαν*) *εἰπεῖν.* Atticus Platonic. ap. Euseb. Praep. Ev. XV. 797. D *εἴγε μὴ μέλλοιμεν ἀγνοεῖν, πότερον δίκᾳ τεῖχος* (vulgo *δὴ κατ' ἴχνος*, cod. Scor. *δεῖ κατ' ἴχνος ἴψιον*) *ὕψιον ἢ σκολιαῖς ἀπάταις ἀναβαίνει ἐπιχθονίων γένος ἀνδρῶν.* Cicero ad Attic. XIII. 38: „Nunc me iuva, mi Attice, consilio, *πότερον δίκαις τ. ὑ.* id est aperte hominem asperner et respuam, *ἢ σκολιαῖς ἀπάταις* (sic XZR, et similiter rursus lib. XIII. 41., sed M *σκολιᾶς ἀπάτας*), ut enim Pindaro, sic *δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν.*" V. 4. uti-tur sine auctoris nomine Dionys. Halic. de comp. verb. c. 21.

Fr. 198. Plato de Rep. I. 331. A: *τῷ δὲ μηδὲν ἑαυτῷ ἄδικον ξυνειδότι ἡδεῖα ἐλπὶς ἀεὶ πάρεστι καὶ ἀγαθὴ γηροτρόφος, ὡς καὶ Πίνδαρος λέγει· χαριέντως γάρ τοι, ὦ Σώκρατες, τοῦτ' ἐκεῖνος εἶπεν, ὅτι ὃς ἂν δικαίως καὶ ὁσίως τὸν βίον διαγάγῃ, γλυκεῖά οἱ ἀτάλλοισα* (ἀττάλοισα Par. BK Flor. B, *ἀτάλλουσα* Vind. F Ang. B Flor. ACR) *γηρ. συναορεῖ* (ξυναορεῖ Vind. B, *ξυναγορεῖ* Vind. E) *ἐλπίς, ἃ μ. θνατῶν π. γ. κυβερνᾷ* (*κυβερνᾶν* Ven. C) quae exscripsit Stob. Flor. XCIV. 22. Exhibent etiam Synesius de insomn. 147. A: *ὥστε ἦν ὕμνησε τὴν ἐλπίδα ὁ Πίνδαρος, περὶ ἀνδρὸς λέγων εὐδαίμονος, ὅτι ἄρα αὐτῷ γλυκεῖα καρδίαν ἀτάλλοισα κουροτρόφος συναορεῖ — κυβερνᾷ, φαίη τις ἂν οὐ περὶ τῆς ὕπαρ λέγεσθαι, τῆς ἀπατηλῆς, ἣν ἡμεῖς ἑαυτοῖς διαπλάττομεν, ἀλλ' ὅλον τοῦτο μικροῦ μέρους ἐνυπνίων ἔπαινος εἴρηται τῷ Πινδάρῳ.* et Nicephorus in Scholiis ad Syn. 408. qui coniectura ad Nemea retulit (*ζήτει ἐν τοῖς ἀγῶσι τῶν Νεμέων*, ita cod. Rhedig.) qui ex Platone lectionem *γηροτρόφος* memorat, et Iustinus Coh. ad Gent. p. 26. Respiciunt huc Plut. de animi tranq. c. 19. de fraterno am. c. 5. Themist. VIII. 101. B. Theodor Metoch. p. 350. (ubi *ξυναορεῖ*) et 659. Nicephor. Greg. VIII. 8. ubi non male *τὰν πολυστρ.*) Choricius p. 35. ed. Boisson. Olymp. in Alcib. I. p. 23. Ap. V. 52. a.

Fr. 199. Eust. prooem. 21: *Μάλιστα δὲ ἄτριπτον εἰς συνήθη γνῶσιν τὸ ἁρμῷ, ἤγουν ἅρτι, ὃ παρ' ἑτέροις ἁρμοῖ λέγεται — Ἐλπίσιν κτλ.*

Digitized by Google

Ἄλλο δ' ἄλλοισιν νόμισμα, σφετέραν δ' αἰνεῖ δίκαν ἕκαστος.

201. [235.]

⏑ ˊ ⏑ – ⏑ ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ˊ ⏑ – –

Σοφοὶ δὲ καὶ τὸ μηδὲν ἄγαν ἔπος αἴνησαν περισσῶς.

202. [237.]

x
⏑ ⏑ ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ˊ ⏑ ⏑

Γλυκύ τι κλεπτόμενον μέλημα Κύπριδος.

203. [239.]

ˊ ⏑ – – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ˊ ⏑ – –
ˊ ⏑ – – ˊ ⏑ ⏑ – ˊ ⏑ – – ˊ ⏑ – –
ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ˊ ⏑ – –
ˊ ⏑ – – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ˊ ⏑ – ⏑
* * * * * * * *
5 . . . ⏑ – – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ˊ ⏑ – ⏑

Ἀνίκ' ἀνθρώπων καματώδεες οἴχονται μέριμναι
στηθέων ἔξω, πελάγει δ' ἐν πολιχρύσοιο πλούτου
πάντες ἴσα νέομεν ψευδῆ πρὸς ἀκτάν·
ὃς μὲν ἀχρήμων, ἀφνεὸς τότε, τοὶ δ' αὖ πλουτέοντες
* * * * * * * *
. . . . . ἀέξονται φρένας ἀμπελίνοις τόξοις δαμέντες.

Fr. 200. Cram. An. Par. III. 154, 13: *Καὶ Πίνδαρος. ἄλλο δ' — αἰνεῖ δ. ἐκ. τὸ γὰρ θεῖον φύσει μὲν ἕν, θέσει δὲ πολύ.* Matranga An. 475. *ἄλλοι δ' ἄλλοισι νόμιμα κτλ.* Respicit Artemidor. Oneir. IV. 2: *ἄλλα δὲ ἄλλοις νόμιμα, σφέτερα δέδεικται ἑκάστοις, φησὶν ὁ Πίνδαρος.* unde Schneider *δὲ κεῖται* coniecit. — V. 1. *αἰνεῖ*, Schneidewin *αἰνέσει.*

Fr. 201. Plut. consol. ad Apoll. c. 28: *ὁ δὲ Πίνδαρος, σοφοὶ δὲ, φησίν, καὶ τὸ μηδὲν κτλ.* Scholiast. Eurip. Hipp. 263: *μάρτυρες ἔσονται οἱ σοφοί, εἴπερ ἑνὸς τῶν ἑπτὰ σοφῶν ἐστιν ἀπόφθεγμα τὸ μηδὲν ἄγαν, ὃ περ Χίλωνι ἀνατιθέασιν ὡς Κριτίας καὶ Πίνδαρος· Σοφοὶ — ἤνησαν περ.* et Hephaestio 91. omisso auctoris nomine, sed ut schema Pindaricum.

Fr. 202. Clem. Alex. Paedag. III. 295: *Ἐντεῦθεν ὠφελημένος ὁ Βοιώτιος Πίνδαρος· Γλυκύ τι, φησί, κλεπ. μ. Κ.*

Fr. 203. Athen. XI. 782. D: *Αὔξει γὰρ καὶ τρέφει μεγαλύνει τε τὴν ψυχὴν ἡ ἐν τοῖς πότοις διατριβὴ ἀναζωπυροῦσα καὶ ἀνεγείρουσα μετὰ φρονήσεως τὸν ἑκάστου νοῦν, ὡς φησιν ὁ Πίνδαρος· Ἀνίκ' — πλουτέοντες. εἶτ' ἐπάγει· ἀέξονται κτλ.* V. 2. *ἔξω* et *πολιχρύσοιο* Mitscherlich, vulgo *ἔξωθεν* et *πολυχρύσου.* — V. 3. *Ἴσα* Hermann, v. *Ἴσα.* — V. 4. *ἀφνεὸς* Hermann, v. *ἀφνειὸς.* — V. 5. affert Eustath. 1367, 30. ubi *τόξοισι.*

Digitized by Google

204. [240.]

. . . . – –́ ⏑ – –́ . . .

Οἱ δ' ἄφνει πεποίθασιν.

205. [241.]

. . . –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
– –́ ⏑ – –́ [⏑ –] – –́ ⏑ – –
– –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏓

. . . . τῶνδε γὰρ οὔτε τι μεμπτόν
οὔτ' ὦν μεταλλακτὸν . . ὅσσ' ἀγλαὰ χθών
πόντου τε ῥιπαὶ φέροισιν.

206. [242.]

[–́ ⏑] ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – –́ . . . .

Ἀελλοπόδων μέν τιν' εὐφραίνοισιν ἵππων
τίμια καὶ στέφανοι, τοὺς δ' ἐν πολυχρύσοις θαλάμοις
βιοτά·
τέρπεται δὲ καί τις ἐπ' οἶδμ' ἅλιον ναΐ θοᾷ
σῶς διαστείβων . . . .

207. [243.]

. . . ⏑ – –́ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ –
–́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –

. . . Διὸς παῖς ὁ χρυσός·

Fr. 204. Et. M. 178, 10: *παρὰ τὸ ἄφενος γίνεται ἄφνος, ᾧ κέχρηται Πίνδαρος· οἱ* (D οἵ) *δ' ἄφ. πεποίθασιν.* sed V *ὃ δ' ἄφνει πεποιθεν.*

Fr. 205. Plut. Quaest. Symp. VII. 5, 3: *τῶνδε γὰρ οὔτε τι μεμπτὸν οὔτε* (vett. edd. *οὐ τῶν*) *μεταλλακτόν* (edd. vett. *μεταλλάττων*, cod. Pal. *οὔτε μεταλλ.* om., Dübner edidit *οὔτ' ὦν μεταλλάττον*), *ὡς Πίνδαρος ἔφη, τῶν ἐπὶ ταῖς τραπέζαις, ὅσ' ἀγλαὰ χθὼν* (Wyttenbach ed. *ὡς ἀγλαόχθων*) *πόντου τε ῥιπαὶ φέρουσιν, ἄρτι παρακειμένων.* Composuit Boeckh. Fortasse scribendum: *τραπέζαισιν ὅσσ'.*

Fr. 206. Sextus Empir. Hypoth. Pyrrh. I. 20. ed. Bekker *ὁ μὲν γὰρ Πίνδαρός φησιν· ἀελλοπόδων κτλ.* V. 1. *εὐφραίνοισιν* Boeckh, v. *εὐφραίνουσιν.* — V. 2. *τίμια* Boeckh, v. *τιμαί.* — V. 3. *τέρπεται δὲ*, Boeckh coni. *τέρπεται δ' αὖ.* — *οἶδμ'* Boeckh, v. *οἶδμα.*

Fr. 207. Schol. Pind. Pyth. IV. 408: *ἄφθιτον δὲ αὐτὸ εἶπε, καθὸ χρυσοῦν ἦν· ὁ δὲ χρυσὸς ἄφθαρτος· καὶ ἡ Σαπφώ, ὅτι Διὸς παῖς κτλ.*

Digitized by Google

κεῖνον οὐ σὴς οὐδὲ κὶς δάπτει,
δάμναται δὲ βροτέαν φρένα κάρτιστον κτεάνων.

208. [244.]

– ⏑ – – – ⏑ ⏑ – – – ⏑ –
– ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
× – ⏑ – ⏑ ⏑ – .....

Καὶ φέρονταί πως ὑπὸ δούλειον τύχαν
αἰχμάλωτοι, καὶ χρυσέων βελέων
ἐντὶ τραυματίαι .....

209. [246.]

⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ – – .....

Ἴσον μὲν Θεὸν ἄνδρα τε φίλον (Θεῷ)
ὑποτρέσσαι .....

210. [247.]

... ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – – – ⏑ – – ⏑ ⏑ – –

... *Ὁπότε Θεὸς ἀνδρὶ χάρμα πέμψῃ,*
πρόσθε μέλαιναν καρδίαν ἐστυφέλιξεν.

211. [248.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ....

Οὔτις ἑκὰν κακὸν εὕρετο.

sed Schneider et Boeckh viderunt excidisse Sapphus fragmentum, Pindarique haec esse collato Proclo ad Hesiod. Opp. et D. 428: *τοῦτο καὶ Πίνδαρον οὕτω καλεῖν περὶ τοῦ χρυσοῦ λέγοντα· κείνου οὐ σῆς οὐ κὶς δάμναται, ὡς ἄσηπτον.* Deinde Sch. *κὶς δάπτει, βροτέαν.* inde Valckenaer vidit recipiendum esse utrumque verbum *δάπτει, δάμναται δέ.* — V. 3. *κάρτιστον* Boeckh, vulgo *κράτιστον.* ib. *κτεάνων* Boeckh, vulgo *φρενῶν.*

Fr. 208. Theodor. Metoch. 562: *Καὶ φέρονται κτλ. Πίνδαρός φησιν.* V. 1. *τύχαν* Boeckh v. *τύχην.* — V. 3. *ἐντὶ*, cod. Mon. *ἐν τῷ.*

Fr. 209. Schol. Hom. Il. ρ'. 98: *ὁ γὰρ φωτὶ μαχόμενος τῷ ὑπὸ θεῶν τιμωμένῳ ἢ ὑπὸ θεῶν ἀγαπωμένῳ, αὐτῷ τῷ θεῷ μάχεται τῷ ἐκεῖνον στέργοντι· ὁ Πίνδαρος ἴσον — φίλον ὑποτρέσσαι* (Bekker *ὑποτρέσαι*) *ἐκέλευσεν, ἐπίσης τὸν θεὸν καὶ τὸν φίλον θεῷ ἄνδρα θεοφιλῆ.* V. 1. *Θεῷ* recte addidit Heynius.

Fr. 210. Schol. Pind. Ol. II. 40: *πρὸ τῶν ἀγαθῶν τοῖς ἀνθρώποις γὰρ τὰ κακά, ὅπερ καὶ ἐν ἑτέρῳ φησίν· ὁπότε κτλ.* V. 2. *πρόσθε* Boeckh, v. *πρὸς.* Fort. *πρό.*

Fr. 211. Aristid. II. 547: *Ἀλλὰ Πλάτων καὶ Πίνδαρος πολλαχῇ μὲν*

Digitized by Google

212. [250.]

[⏑] ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – [⏑] . . . . .

. . Νέων δὲ μέριμναι σὺν πόνοις εἱλισσόμεναι
δόξαν εὑρίσκοντι· λάμπει δὲ χρόνῳ
ἔργα μετ᾽ αἰθέρ᾽ ἀερθέντα . . .

213. [252.]

. . . ⏑̂ ⏑ – ⏑ – –
⏑̂ ⏑ ⏑̂ ⏑ – ⏑̂ ⏑ – ⏑ ⏑

. . . . Τιθεμένων ἀγώνων
πρόφασις ἀρετὰν ἐς αἰπὺν ἔβαλε σκότον.

214. [253.]

– ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – –

Νικώμενοι γαρ ἄνδρες ἀγρυξίᾳ δέδενται
οὐ φίλων ἐναντίον ἐλθεῖν.

215. [254.]

. . . ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ . . .

ἐπὶ λεπτῷ δενδρέῳ βαίνειν.

καὶ ἄλλη σοφοί, καὶ δὴ καὶ κατὰ τόνδε τὸν λόγον οὐχ ἥκιστα, ὁ μὲν οὕτωσὶ λέγων· οὔτις κτλ.

Fr. 212. Clem. Alex. Str. IV. 586: *Καὶ ὁ Πίνδαρος· Νέων δὲ κτλ.* V. l. *εἱλισσόμεναι* et V. 2. *εὑρίσκοντι* Boeckh, v. *ἑλισσόμεναι* et *εὑρίσκουσι*. — V. 3. *ἀερθέντα* Boeckh, v. *λαμπευθέντα*, Schneider *λαμπρευθέντα* (debebat *λαμπρυνθέντα*), Buttmann *ἀναμπρευθέντα*.

Fr. 213. Plut. an seni sit ger. respubl. c. 1: *Ὅτι μέν, ὦ Εὔφανες, ἐπαινέτης ὢν Πινδάρου, πολλάκις ἔχεις διὰ στόματος ὡς εἰρημένον εὖ καὶ πιθανῶς ὑπ᾽ αὐτοῦ· τιθεμένων κτλ.* Eadem leguntur de sollert. animal. c. 23.

Fr. 214. Schol. Pind. Olymp. VIII. 92: *καὶ ἀλλαχοῦ· Νικώμενοι κτλ.* V. l. affert idem ad Pyth. IX. 160: *Νικ. δὲ ἀγρ. δέδενται*, integrum autem versum Plut. de cap. ex inim. util. c. 4.

Fr. 215. Liban. Epist. CXLIV: *Μηδ᾽ οὕτως οἷον τὰ ἡμέτερα κατὰ Πίνδαρον ἐπὶ λ. δένδρῳ β., ἀλλά τι καὶ ἀδάμαντος μετέχειν. δενδρέῳ* Boeckh.

Digitized by Google

216. [255.]

_ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– – ⏑ – .....

Τόλμα τέ μιν ζαμενὴς καὶ σύνεσις πρόσκοπος ἐσάωσεν.

217. [256.]

_ ⏑ – – – – ⏑ – –
⏑ – .....

Σχήσει τὸ πεπρωμένον οὐ πῦρ, οὐ σιδάρεον τεῖχος.

218. [257.]

_ ⏑ – – ⏑ – .

Πιστὸν δ' ἀπίστοις οὐδέν.

219. [258.]

..... – – – –
⏑ – – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – –
– ⏑ – – ⏑ – – – ⏑ – – ⏑ ..

Ὑφ' ἅρμασιν ἵππος,
ἐν δ' ἀρότρῳ βοῦς· παρὰ ναῦν δ' ἰθύει τάχιστα δελφίς.
κάπρῳ δὲ βουλεύοντα φόνον κύνα χρὴ τλάθυμον ἐξευρεῖν ..

220. [259.]

.. – – ⏑ – – – – ...
⏑ – – – – ⏑ – – ⏑ –
– ⏑ – ⏑ – – – [–] ...
.... *ἁλίου δελφῖνος ὑπόκρισιν ..*
τὸν μὲν ἀκύμονος ἐν πόντου πελάγει
αὐλῶν ἐκίνησ' ἐρατὸν μέλος·

Fr. 216. Schol. Pind. Nem. VII. 87: *Ὅλως ἀποδέχεται ὁ Πίνδαρος τὴν μετὰ συνέσεως τόλμαν· Τόλμα κτλ.*

Fr. 217. Plut. vit. Marcell. c. 29: *ἀλλὰ γὰρ τὸ πεπρ. οὐ πῦρ, οὐ σιδαροῦν* (BM *σιδηροῦν*) *σχήσει τεῖχος, κατὰ Πίνδαρον.* Correxit Boeckh.

Fr. 218. Clem. Alex. Paedag. III. 307: *Π. δὲ ἀ. οὐδὲν κατὰ Πίνδαρον.*

Fr. 219. Plutarch. de virt. mor. c. 12: *ὑφ' ἅρμασι γὰρ ἵππος, ὡς φησι Πίνδαρος, ἐν δ' ἀρότρῳ βοῦς, Κάπρῳ δὲ κτλ.* Auctius affert sine poetae nom. de tranquill. anim. c. 14. — V. 1. *ὑφ'*, altero loco *ἐν*. — V. 3. *βουλεύοντα* priore loco B Ven. 3. et altero loco C, *βουλεύοντι* reliqui.

Fr. 220. Plut. Sympos. Quaest. VII. 5, 2: *Ὁ δὲ Πίνδαρός φησι κεκινῆσθαι πρὸς ᾠδὴν ἁλίου δελφ. κτλ.* Idem de Sollert. Anim. c. 36: *ᾧ* (*δελφῖνι*) *καὶ Πίνδαρος ἀπεικάζων ἑαυτὸν ἐρεθίζεσθαί φησιν, οὐ δελφῖνος ἀπόκρισιν, τὸν μ. ἀ. ἐκ πόντου π. αὐ. ἐκίνησεν ἑ. μ.* V. 1. fort. *ἐναλίου δελφῖνος ὑπόκρισιν ἐρεθίζομαι.*

Digitized by Google

221. [260.]

⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

φιλάνορα δ' οὐκ ἔλιπον βιοτάν.

222. [261.]

⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – ⏓ ⏑ – –

⏑ ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ –

Ὄπισθε δὲ κεῖμαι θρασειᾶν
ἀλωπέκων ξανθὸς λέων.

223. [262.]

⏓ ⏑ – – ⏓ – – ⏓ ⏑ –

⏑ ⏓ – [–] ....

Ἔνθα καὶ ποῖμναι κτιλεύονται κάπρων
λεόντων τε. .....

224. [265.]

...⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Ἰαχεῖ βαρυφθεγκτᾶν ἀγέλαι λεόντων.

225. [269.]

..– – – ⏓ ⏑ – –

Μὴ σιγᾷ βρεχέσθω.

226. [280.]

Ποτίκολλον ἅτε ξύλον παρὰ ξύλῳ.

Fr. 221. Schol. ad Hom. Od. κ'. 240: *φιλάνορα — (δελφῖνες) κατὰ τὸν Πίνδαρον.* Cf. Eust. 1657, 13.

Fr. 222. Aristid. II. 509: *Πάλιν τοίνυν πρός τινα τῶν ἀκροατῶν, ἐπειδὴ νυστάζοντα ἑώρα καὶ οὐκ εἰδότα, ὅτῳ σύνεστιν, οὑτωσὶ πεποίηκε· ὄπισθεν δὲ κ. θαρσειᾶν κτλ. ὄπισθε* Boeckh, *θρασειᾶν ΓΘ.*

Fr. 223. Schol. Pind. Pyth. II. 31: *καὶ αὐτὸς γὰρ ὁ Πίνδαρος τὸ τιθασσεύεσθαι καὶ κτιλεύεσθαι λέγει· ἔνθα ποιμένες κτλ.* sed cod. Gott. *ἔνθα αἱ ποίμναι,* hinc Boeckh correxit.

Fr. 224. Herodian. *περὶ σχημ.* 60, 13: *Πινδαρικὸν δὲ τὰ τοῖς πληθυντικοῖς ὀνόμασιν ἑνικὰ ῥήματα ἔχοντα ἐπιφοράν, οἷον ἄνδρες ἐπὶ πόλεως* (sic A, vulgo *ὑπὲρ πόλεων* vid. Fr. 55. A) *καὶ Ἰαχεῖ βαρύφθεγκτ' ἂν ἀγέλαι* (sic A, *ἂν ἀγέλαν* B, vulgo *ἀναγγεῖλαι*) *λεόντων.* correxit Fiorillo.

Fr. 225. Schol. Pind. Ol. XI. 58: *τὸ βρέχετο ἀντὶ τοῦ κατεσιωπᾶτό φησι· συνήθως γὰρ τὸ βρέχεσθαι ἐπὶ τοῦ σιωπᾶσθαι τίθησι· καὶ ἀλλαχοῦ κεῖται· Μησὶ γὰρ βρ.* corr. Boeckh.

Fr. 226. Athen. VI. 248. C: *ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτός, ἔφη, τὸ ποτίκολλον κτλ. ὡς ὁ Θηβαῖος εἴρηκε ποιητής, περὶ κολάκων ἐρῶ τι. ποτίκολλον* ABPV, *ποτικολλῶν* L et Basil. Et I. 24. B: *ποτίκολλον* (L *ποτικολλῶν*) — *φησὶν ὁ Θηβαῖος μελοποιός.*

Digitized by Google

227.

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Ἁ μὲν πόλις Αἰακιδᾶν.

228.

. . . . . – ⏑ –

⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ . .

. . . . . *φὰν δ' ἔμμεναι*

Ζηνὸς υἱοὶ καὶ κλυτοπώλου Ποσειδάωνος.

229.

Πρόφασις βληχροῦ γίνεται νείκεος.

* 230. [286.]

⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Μελιῤῥόθων δ' (ἀνθέων) ἕπεται πλόκαμοι.

231. [123.]

Etym. M. 277, 39: *Διόνυσος· — οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Νύσης τοῦ ὄρους ὠνομάσθαι, ἐπεὶ ἐν τούτῳ ἐγεννήθη, ὡς Πίνδαρος, καὶ ἀνετράφη.*

232. [124.]

Plutarch. de adul. et amic. c. 27: *εὐδία γὰρ ἐπάγει νέφος ὁ κινῶν ἐν παιδιᾷ καὶ φιλοφροσύνῃ λόγον ὀφρῦν ἀνασπῶντα καὶ συνιστάντα τὸ πρόσωπον, ὥςπερ ἀντιταττόμενον τῷ Λυσίῳ θεῷ, λύοντι*

Fr. 227. Schol. Arist. Pac. 251: *ὅτι πόλιν εἶπε τὴν Σικελίαν νῆσον οὖσαν — καὶ Πίνδαρος δὲ περὶ τῆς Αἰγίνης· ἁ μ. πόλις* (Ven. *πολλάκις*) *Αἴαν.*

Fr. 228. Herodian. *περὶ σχημ.* 59, 29: *καὶ τὸ παρὰ Πινδάρῳ ἐπί τε τοῦ Πειρίθου καὶ τοῦ Θησέως λεγόμενον· φὰν δ' κτλ.* Pro *φὰν* A *φαμέν.* — *υἱοὶ* Cl), *υἱὸς* B, *υἱὸν* A. — *καὶ*, *ἢ* CD. — *Ποσειδάωνος*, *Ποσειδάονος* A. Eadem Moschopul. 83. et Tryphon in Mus. Cantabrig. I. 56. Ad hoc carmen fort. pertinet Fr. 242.

Fr. 229. Cram. An. Ox. I. 95, 5: *Πίνδαρος μὲν βληχρὸν τὸ ἰσχυρόν· πρόφασις* (cod. *πρόφασιν*) *βληχροῦ γ. ν.* Respicit Et. M. 200, 13: *βληχρὸν — Πίνδαρος δὲ ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ αὐτὸ λέγει.* Zonar. 193, 391. Suid. v. *βληχρόν*, Eust. Il. 589, 46.

Fr. 230. Lesbonax de fig. 184. ed. Valck: *ἔστι δὲ καὶ ἄλλο σχῆμα ἀπὸ Βοιωτίας, ὃ δὴ καὶ Πινδαρικὸν λέγεται, ὅτι πολλάκις αὐτῷ κέχρηται· γίνεται δὲ οὕτως· Λακεδαιμόνιοι πολεμεῖ Ἀθηναίοις, μ ε λ ι ῤ ῥ ό θ ω ν δ' ἕ π ε τ α ι π λ ό κ α μ ο ι ἀντὶ τοῦ ἕπονται* (cod. *ἕπεται*), *διήγεται σάρκες ἀντὶ τοῦ διήγυνται. Ὅμηρος· καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν κτλ.* Et medium quidem exemplum certissime Pindari est, ubi *ἀνθέων* addit Boeckh, fortasse etiam tertium huc pertinet, quod affert etiam schol. Philostrati p. 193 ed. Kayser: *Πινδαρικὸν* (*σχῆμα*) *— οἷον· Λακεδ. πολ. Ἀθ. καὶ Ὅμηρος. διοίγετο δὲ σάρκες ἀντὶ τοῦ διοίγοντο.* Fort. *δ ι ο ί χ ε τ ο σ ά ρ κ ε ς.*

Digitized by Google

τὸ τῶν δυσφόρων σχοινίον μεριμνῶν κατὰ Πίνδαρον. ubi Dübner ed. [καὶ] μεριμνῶν.

233. [153. 130. 131.]

Schol. Il. φ'. 194: Ἡρακλῆς εἰς ᾅδου κατελθὼν ἐπὶ τὸν Κέρβερον συνέτυχε Μελεάγρῳ τῷ Οἰνέως, οὗ καὶ δεηθέντος γῆμαι τὴν ἀδελφὴν Δηϊάνειραν, ἐπανελθὼν εἰς φῶς ἔσπευσεν εἰς Αἰτωλίαν πρὸς Οἰνέα, καταλαβὼν δὲ μνηστευόμενον τὴν κόρην Ἀχελῷον τὸν πλησίον ποταμόν, διεπάλαισεν αὐτῷ ταύρου μορφὴν ἔχοντι· οὗ καὶ ἀποσπάσας τὸ ἕτερον τῶν κεράτων ἔλαβε τὴν παρθένον. φασὶ δὲ αὐτὸν Ἀχελῷον παρὰ Ἀμαλθείας τῆς Ὠκεανοῦ κέρας λαβόντα δοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ καὶ τὸ ἴδιον ἀπολαβεῖν. — ἡ ἱστορία παρὰ Πινδάρῳ. Ad eundem locum haud dubie pertinet Schol. Il. Θ'. 368: Πίνδαρος γοῦν ἑκατόν, Ἡσίοδος δὲ πεντήκοντα ἔχειν αὐτὸν (Κέρβερον) κεφαλάς φησιν. — Conferas praeterea Tertullian. de cor. mil. c. 7: „Hercules nunc populum capite praefert, nunc oleastrum, nunc apium. Habes tragoediam Cerberi, habes Pindarum atque Callimachum, qui et Apollinem memorat interfecto Delphico dracone lauream induisse qua supplicem."

234. [135.]

Pausan. V. 14, 6: Μετὰ δὲ τοὺς κατειλεγμένους Ἀλφειῷ καὶ Ἀρτέμιδι θύουσιν (Ἠλεῖοι) ἐπὶ ἑνὸς βωμοῦ. τὸ δὲ αἴτιον τούτων παρεδήλωσε μέν που καὶ Πίνδαρος ἐν ᾠδῇ, γράφομεν δὲ καὶ ἡμεῖς ἐν τοῖς λόγοις τοῖς Λετριναίοις.

235. [139.]

Serv. Virg. Georg. I. 14: „Huic opinioni *(Aristaeum Thebis relictis se primum Ceam, tum in Sardiniam contulisse.)* Pindarus refragatur, qui eum ait de Cea insula in Arcadiam migrasse, ibique vitam coluisse. Nam apud Arcades pro Iove colitur, quod primus ostenderit, qualiter apes debeant reparari."

236. [145.]

Plut. Quaest. Nat. c. 36, ubi quaerit cur apes citius pungant, qui stuprum dudum fecerint, ex versione Longolii: *Et Pindarus: Parvula favorum fabricatrix, quae Rhoecum pupugisti aculeo, domans illius perfidiam.* sic Dübner, (sed Boeckh: Tu molitrix favorum parva, perfidum quae puniens Rhoecum stimulo pupugisti eum.) Huc pertinet Schol. Apoll. Rh. II. 477 (Et. M. 75, 32.) Χάρων δὲ ὁ Λαμψακηνὸς ἱστορεῖ, ὡς ἄρα Ῥοῖκος θεασάμενος δρῦν ὅσον οὔπω μέλλουσαν ἐπὶ γῆς καταφέρεσθαι, προσέταξε τοῖς παισὶν ὑποστηρίξαι ταύτην· ἡ δὲ μέλλουσα συμφθείρεσθαι τῇ δρυῒ νύμφη, ἐπιστᾶσα τῷ Ῥοίκῳ χάριν μὲν ἔφασκεν εἰδέναι ὑπὲρ τῆς σωτηρίας, ἐπέτρεπεν δὲ αἰτήσασθαι ὅτι βούλοιτο· ὡς δὲ ἐκεῖνος ἠξίου συγγενέσθαι αὐτῇ, ὑπέσχετο δοῦναι τοῦτο· φυλάξασθαι μέντοι γε ἑτέρας γυναικὸς ὁμιλίαν παρήγγειλεν· ἔσεσθαι δὲ μεταξὺ αὐτῶν ἄγγελον μέλισσαν. Καί ποτε πέσεντος αὐτοῦ παρίστατο ἡ μέλισσα· πικρότερον δὲ ἀποφθεγξάμενος

Digitized by Google

εἰς ὀργὴν ἔτρεψε τὴν νύμφην, ὥστε πηρωθῆναι αὐτόν. Καὶ Πίνδαρος δέ φησι περὶ Νυμφῶν ποιούμενος τὸν λόγον· Ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχοῦσα(ι). vid. Fr. 142. fortasse ex eodem carmine.

237. [140.]

Harpocrat. p. 41. ed. Bekk.: Αὐτόχθονες· — ὁ δὲ Πίνδαρος καὶ ὁ τὴν Δαναΐδα πεποιηκὼς φασιν Ἐριχθόνιον καὶ Ἥφαιστον ἐκ Γῆς φανῆναι.

238. [144.]

Apollodor. Bibl. II. 4, 2: Αὗται δὲ αἱ νύμφαι (Γοργόνες) πτηνὰ εἶχον πέδιλα καὶ τὴν κίβισιν, ἣν φασιν εἶναι πήραν. quibus vulgo et in libris adduntur haec: Πίνδαρος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι ἐπὶ τοῦ Περσέως· πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρα δεινοῖο πελώρου Γοργοῦς, ἀμφὶ δέ μιν κίβισις θέε. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐκεῖ ἐσθῆτα καὶ τὴν τροφήν.

239. [149.]

Schol. Pind. Nem. VII. 103: Εὐξενίδην δὲ εἶπεν ὡς ἀπό τινος Εὐξένου τῆς ὅλης φατρίας ἀφηγουμένου, ὡς Σκοπάδας καὶ Ἀλευάδας εἴωθε (Πίνδαρος) καλεῖν τοὺς Θεσσαλούς.

240. [155.]

Strabo III. 170: Καὶ τὰς Πλαγκτὰς καὶ τὰς Συμπληγάδας ἐνθάδε μεταφέρουσί τινες, ταύτας εἶναι νομίζοντες Στήλας, ἃς Πίνδαρος καλεῖ πύλας Γαδειρίδας (C Γαδειρίτας), εἰς ταύτας ὑστάτας ἀφῖχθαι φάσκων τὸν Ἡρακλέα. et p. 171: Καὶ ὁ Πίνδαρος οὕτως ἂν ὀρθῶς λέγοι πύλας Γαδειρίδας, εἰ ἐπὶ τοῦ στόματος νοοῖντο αἱ στῆλαι· πύλαις γὰρ ἔοικε τὰ στόματα. Cf. Eust. ad Dionys. Per. v. 64.

241. [156.]

Strabo XV. 711: Περὶ δὲ τῶν χιλιετῶν Ὑπερβορέων τὰ αὐτὰ λέγει Σιμωνίδῃ καὶ Πινδάρῳ καὶ ἄλλοις μυθολόγοις.

242. [163.]

Pausan. I. 41, 5: Μεγαρέως δὲ Τίμαλκον παῖδα τίς μὲν ἐς Ἄφιδναν ἐλθεῖν μετὰ τῶν Διοσκούρων ἔγραψε; πῶς δ' ἂν ἀφικόμενος ἀναιρεθῆναι νομίζοιτο ὑπὸ Θησέως, ὅπου καὶ Ἀλκμὰν ποιήσας ᾄσμα ἐς τοὺς Διοσκούρους, ὡς Ἀθήνας ἕλοιεν καὶ τὴν Θησέως ἀγάγοιεν μητέρα αἰχμάλωτον, ὅμως Θησέα φησὶν αὐτὸν ἀπεῖναι. Πίνδαρος δὲ τούτοις τε κατὰ ταὐτὰ ἐποίησε καὶ γαμβρὸν τοῖς Διοσκούροις Θησέα εἶναι βουλόμενον (codd. βουλόμενος C. Fr. Hermann βουλομένοις), ἐς ὃ ἀπελθεῖν αὐτὸν Πειρίθῳ τὸν λεγόμενον γάμον συμπράξοντα.

243. [176.]

Schol. Il. π'. 170: καὶ Πίνδαρος πεντηκονταερέτμους φησὶ τὰς ναῦς τῶν Ἀχαιῶν εἶναι. Eadem Cram. An. Par. III. 286, 27. ubi πεντήκοντα ἐρεγμούς. Boeckh πεντηκοντηρέτμους.

Digitized by Google

244. [178.]

Aristid. II. 339: *Καί τοι τίς οὐκ ἄν φήσειεν οὑτωσὶ πολλὴν εἶναι τὴν ἀλογίαν, ὄντα μὲν αὐτὸν (Παλαμήδην) κυριώτερον τοῦ Ὀδυσσέως εἰς σοφίας λόγον, ὡς ἔφη Πίνδαρος, εἶθ' ἡττηθῆναι ὑπὸ τοῦ χείρονος;*

245. [180.]

Soph. Aiac. Arg.: *περὶ δὲ τῆς πλευρᾶς, ὅτι μόνην αὐτὴν τρωτὴν εἶχεν (Αἴας), ἱστορεῖ καὶ Πίνδαρος, ὅτι τὸ μὲν σῶμα, ὅπερ ἐκάλυψεν ἡ τοῦ Ἡρακλέος λεοντῆ, ἄτρωτον ἦν, τὸ δὲ μὴ καλυφθὲν τρωτὸν ἔμεινεν.*

246. [181.]

Schol. ad Il. κ'. 435., ubi in AD haec leguntur: *Ῥῆσος γένει μὲν ἦν Θρᾴξ, υἱὸς δὲ Στρυμόνος τοῦ αὐτόθι ποταμοῦ καὶ Εὐτέρπης μιᾶς τῶν Μουσῶν. διάφορος δὲ τῶν καθ' αὑτὸν γενόμενος ἐν πολεμικοῖς ἔργοις ἐπῆλθε τοῖς Ἕλλησιν, ὅπως Τρωσὶ συμμαχήσῃ, καὶ μίαν ἡμέραν συμβαλὼν πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀπέκτεινεν· δείσασα δὲ Ἥρα περὶ τῶν Ἑλλήνων Ἀθηνᾶν ἐπὶ τὴν τούτου διαφθορὰν πέμπει· κατελθοῦσα δ' ἡ θεὸς Ὀδυσσέα τε καὶ Διομήδη ἐπὶ τὴν κατασκοπὴν ἐποίησε προελθεῖν· ἐπιστάντες δὲ ἐκεῖνοι κοιμωμένῳ Ῥήσῳ αὐτόν τε καὶ τοὺς ἑταίρους αὐτοῦ κτείνουσιν, ὡς ἱστορεῖ Πίνδαρος.* Haec contracta sunt in BLV: *ἱστορεῖ δὲ Πίνδαρος, ὅτι καὶ μίαν ἡμέραν πολεμήσας (Ῥῆσος) πρὸς Ἕλληνας μέγιστα αὐτοῖς ἀπεδείξατο κακά, κατὰ δὲ θείαν πρόνοιαν νυκτὸς αὐτὸν Διομήδης ἀναιρεῖ.* Cf. Eust. 817, 28. Eudoc. 317.

247.

Pausan. IX. 22, 7: *Πινδάρῳ δὲ καὶ Αἰσχύλῳ πυνθανομένοις παρὰ Ἀνθηδονίων, τῷ μὲν οὐκ ἐπὶ πολὺ ἐπῆλθεν ᾄσαι τὰ εἰς Γλαῦκον, Αἰσχύλῳ δὲ καὶ εἰς ποίησιν δράματος ἐξήρκεσε.*

248. [189.]

Vita Homeri in Gal. Opusc. Myth. p. 283: *Ὅμηρον τοίνυν Πίνδαρος μὲν ἔφη [Χῖόν τε καὶ] Σμυρναῖον γενέσθαι, Σιμωνίδης δὲ Χῖον.* Vit. Hom. V ap. Westerm. Biogr. p. 28.: *τὸ δὲ γένος κατὰ μὲν Πίνδαρον Σμυρναῖος, κατὰ δὲ Σιμωνίδην Χῖος.* cf. ib. p. 30. (Cram. An. Par. III. 98, 13.) et Tzetz. Exeg. Il. p. 7.

249. [189.]

Aelian. Var. Hist. IX. 15: *λέγεται δὲ κἀκεῖνο πρὸς τούτοις, ὅτι ἄρα ἀπορῶν (Ὅμηρος) ἐκδοῦναι τὴν θυγατέρα, ἔδωκεν αὐτῇ προῖκα ἔχειν τὰ ἔπη τὰ Κύπρια, καὶ ὁμολογεῖ τοῦτο Πίνδαρος.*

250.

Philodem. de Musica col. XX. ubi improbabile dicit esse a Thaleta et Terpandro Lacedaemoniorum dissidia composita esse: *τοὺς ἐ(πὶ τῶν)*

Digitized by Google

ἀγώνων ἔ(τ)ερπεν ὁ Τέρ(παν)δρος· τοὺς δὲ Λάκωνας ἀ(π)ειθεῖν προα(ι)ρουμένους (τῷ) μαντείῳ κα(ὶ) (λ)όγῳ δ' ἴσω(ς) προαχθέν(τ)α(ς) ἀποτεθεῖσθαι τὴν στάσιν· ἀλλὰ μὴν καί τὸ μὲν κα(τὰ) Στησίχορ(ο)ν οὐκ ἀκρι(β)ῶ(ς) ἱστο(ρεῖ)τ(αι), τ(ὸ δὲ) Π(ι)νδ(ά)ρειον, εἰ τῆς διχ(ον)οίας ἔπεισεν, οὐκ οἴδαμεν. Ceterum dubium, utrum Stesichorus de Thaleta, de Terpandro Pindarus dixerit, an utriusque testimonium ad Terpandrum sit referendum. Omnino autem quaeritur, an Pindari nomen recte sit restitutum, nam fort. scrib. τὸ δὲ Τερπάνδρειον εἰ τῆς διχονοίας ἔπαυσεν, οὐκ οἴδαμεν, ut philosophus dicat, Stesichori testimonium de Terpandro Lacedaemonios reconciliante non satis dilucidum esse, Terpandri autem carmen, quo ad concordiam hortatus sit Lacedaemonios, utrum dissidia vere composuerit necne, incertum esse; igitur superstes etiam postera aetate fuisse Terpandri carmen foret censendum.

251. [191.]

Pausan. IX. 30, 2: Ὁ δὲ Σακάδα τοῦ Ἀργείου τὸν ἀνδριάντα πλάσας, οὐ συνιεὶς Πινδάρου τὸ ἐς αὐτὸν προοίμιον, ἐποίησεν οὐδὲν ἐς τὸ μῆκος τοῦ σώματος εἶναι τῶν αὐλῶν μεῖζονα τὸν αὐλητήν. Adde Plut. de mus. c. 8: γέγονε δὲ καὶ Σακάδας Ἀργεῖος ποιητὴς μελῶν τε καὶ ἐλεγείων μεμελοποιημένων· τούτου καὶ Πίνδαρος μνημονεύει.

252. [192.]

Tzetz. Chil. I. 8: Ὡς γὰρ ὁ Πίνδαρός φησιν υἱὸς τοῦ Δαϊφάντου Ἐλθόντα πρὶν ὡς πρὸς αὐτὸν (Κροῖσον) Ἀλκμαίωνα τὸν πάνυ, Ὁπόσον δύναιτο λαβεῖν ἐκέλευε χρυσίον. Ὁ δὲ χιτῶνα περιδὺς εὐρύκολπον εἰςάγαν, Κοθόρνους τε τῶν τραγικῶν καὶ τῶν εὐρυπεδίλων Τοὺς θησαυροὺς εἰςδεδυκὼς πάντα πληροῖ χρυσίου, Ὡς καὶ τὴν κόμην τὴν αὐτοῦ κατέχων τοῖς ὀδοῦσι· Τῷ τοῦ χρυσίου βάρει δὲ βαδίζειν οὐκ ἰσχύων Κροῖσον κινεῖ πρὸς γέλωτα βαδίσει καὶ τῇ θέᾳ, Ἐφ' οἷς αὐτὸν ἐκέλευσε δὶς τόσα λαβεῖν ἄλλα· Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Πίνδαρος ὁ λυρικός που γράφει.

253. [193.]

Harpocrat. v. Ἄβαρις p. 1: Ἱππόστρατος μὲν γὰρ κατὰ τὴν τρίτην αὐτὸν Ὀλυμπιάδα λέγει παραγενέσθαι, ὁ δὲ Πίνδαρος κατὰ Κροῖσον τὸν Λυδῶν βασιλέα, ἄλλοι δὲ κατὰ τὴν κ' Ὀλυμπιάδα.

254. [194.]

Origenes adv. Cels. III. p. 126. Spencer: Καὶ πρῶτόν γε τὰ περὶ τὸν Προκοννήσιον Ἀριστέαν, περὶ οὗ ταῦτά φησι (Κέλσος)· Εἶτ' Ἀριστέαν μὲν τὸν Προκοννήσιον ἀφανισθέντα τε οὕτω δαιμονίως ἐξ ἀνθρώπων καὶ αὖθις ἐναργῶς φανέντα καὶ πολλοῖς ὕστερον χρόνοις πολλαχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐπιδημήσαντα καὶ θαυμαστὰ ἀναγγείλαντα καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐπισκήψαντος Μεταποντίνοις ἓν θεῶν μοίρᾳ μένειν τὸν Ἀριστέαν, τοῦτον οὐδεὶς ἔτι νομίζει θεόν. Ἔοικε δ' εἰληφέναι τὴν ἱστορίαν ἀπὸ Πινδάρου καὶ Ἡροδότου κτλ. Cf. Aeneas Gaz. in dial. Theophr. p. 77.

Digitized by Google

255. [195.]

Vita Pindari Vrat. T. II. p. 9. ed. Boeckh (Westerm. p. 98.): *ἐπέβαλε δὲ τοῖς χρόνοις Σιμωνίδου ᾗ νεώτερος πρεσβυτέρῳ· τῶν γοῦν αὐτῶν μέμνηνται ἀμφότεροι πράξεων· καὶ γὰρ Σιμωνίδης τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν γέγραφε, καὶ Πίνδαρος μέμνηται τῆς Κάδμου βασιλείας.* Boeckh: *τῆς Καμβύσου βασιλείας*, Westerm. *Ξέρξου*, Schneider *Δαρείου*. cf. etiam Eust. Prooem. 26.

256. [200.]

Schol. Soph. Oed. Reg. 899: *Ἄβαι, τόπος Λυκίας, ἔνθα ἱερόν ἐστιν Ἀπόλλωνος. ᾗ διὰ τῶν Ἰαμιδῶν* (ita Boeckh, cod. *ηΔτ̃ σαμ̃ι*) *ὅτι καὶ ἐκεῖ μαντεύονται, ὡς καὶ Πίνδαρος.*

257. [202.]

Schol. Apoll. Rhod. 1, 411: *Αἰσωνὶς πόλις τῆς Μαγνησίας, ἀπὸ Αἴσωνος τοῦ πατρὸς Ἰάσονος, ὡς καὶ Πίνδαρός φησι καὶ Φερεκύδης.* sed fort. nihil aliud dicere voluit, quam Aesonem, Iasonis patrem, a Pindaro commemoratum esse (Pyth. IV. 118.)

258. [288.]

Quintil. X. 1, 109: „Non enim *pluvias*, ut ait Pindarus, *aquas colligit*, sed vivo gurgite exundat (Cicero)." Pindarus *συνάγειν ὕδατα ὄμβρια* dixisse videtur.

259. [289.]

Plutarch. de Pyth. orac. c. 18: *Πίνδαρος δὲ καὶ περὶ τρόπου μελῳδίας ἀμελουμένου καθ' αὑτὸν ἀπορεῖν ὁμολογεῖ, καὶ θαυμάζει, ὅτι* * *. Ipse locus excidit.

260. [264.]

Plutarch. de sera Num. vind. c. 22. extr.: *προκεχειρισμένων δὲ καὶ ταύτῃ τῶν δημιουργῶν Πινδαρικῆς ἐχίδνης εἶδος, ἐν ᾧ κυηθεῖσα καὶ διαφαγοῦσα τὴν μητέρα βιώσεσθαι, φῶς ἔφασκεν ἐξαίφνης διαλάμψαι μέγα.*

261. [245.]

Theodor. Metoch. p. 282: *Τίνα δὲ τῶν ἐν μακραῖς συμβιούντων οὐσίαις οὐ κατατρέχουσι καὶ σπαράττουσι δήτινες Κῆρες ὀλβοθρέμμονες, φησὶ Πίνδαρος, μεριμναμάτων ἀλεγεινῶν* (cod. Mon. *ἀλγεινῶν*.)

262. [251.]

Theodor. Metoch. 439: *Καὶ φέρειν ἀνάγκην ἔχοντες κατὰ Πίνδαρον ἀλλότρια μεριμνάματα καὶ κέαρ ἀλλοτρίας φύσεως.*

263.

Eust. Prooem. 21: *καὶ τὸ ἀμεῦσαι, ὅ ἐστι παρελθεῖν· καὶ νικῆσαι, οἷον· ἀμεύσεσθαι Νάξιον Τίσανδρον.*

Digitized by Google

264. [249.]

Liban. Or. T. I. 432. ed. Reiske: *πρὸς γὰρ τῷ τὰ δεύτερα τῶν προτέρων πεφυκέναι κρατεῖν, ὡς ἔφη Πίνδαρος, τὸ τὸν τετιμηκότα τοῦ περιυβρικότος εἶναι βελτίω μεγάλην ἰσχὺν εἰς τὸ λήθην ἐπιθεῖναι τοῖς φαυλοτέροις ἔχει.*

265.

Philo de providentia II. p. 120. ed. Auger.: ***Pro honore*** **itaque, ut dixit olim Pindarus, *silentium laetabundus suscipiam.***

266.

Io. Siceliota Rhet. Gr. T. VI. p. 395: *πέντε τάξεις γλυκύτητος ἐννοιῶν, ἐν αἷς κατὰ Πίνδαρον οἷς χαίρει τις, τούτοις καὶ τιμώμενος ἥδεται.*

267. [110.]

Philostr. Vit. Apoll. Tyan. VI. 26: *τὴν δὲ πρόσω ὁδὸν τὴν ἐπὶ τὰς πρώτας πηγὰς (Νείλου) ἄγουσαν, ἄπορον μὲν ἐλθεῖν φασιν, ἄπορον δὲ ἐνθυμηθῆναι· πολλὰ γὰρ καὶ περὶ δαιμόνων ἄδουσιν, οἷα καὶ Πινδάρῳ κατὰ σοφίαν ὕμνηται περὶ τοῦ δαίμονος, ὃν ταῖς πηγαῖς ταύταις ἐφίστησιν ὑπὲρ ξυμμετρίας τοῦ Νείλου.* cf. Phot. Bibl. 241. p. 331. Deus, quem Pindarus Nili fontibus praeesse finxit, Ganymedes videtur esse, vid. Schol. Arat. Phaen. 282: *ὑδροχόος δὲ οὗτος δοκεῖ κεκλῆσθαι ἀπὸ τῆς πράξεως· ἔχων γὰρ ἕστηκεν οἰνοχόην καὶ ἔκχυσιν πολλὴν ποιεῖται ὑγροῦ, ἥτις εἰκάζεται τῷ νέκταρι τοῦ Γανυμήδους. τὸν Γανυμήδην γὰρ αὐτὸν ἔφασαν οἱ περὶ Πίνδαρον ἑκατοντόργυιον ἀνδριάντα ἀφ' οὗ τῆς κινήσεως τῶν ποδῶν τὸν Νείλον πλημμυρεῖν.* Eundem Pindari locum respicit Philostr. Imagg. I. 5: *Νεῖλος Αἴγυπτον πλωτὴν ἐργασάμενος εὐκάρπῳ τῇ γῇ χρῆσθαι δίδωσιν ὑπὸ τῶν πεδίων ἐκποθείς, ἐν Αἰθιοπίᾳ δέ, ὅθεν ἄρχεται, ταμίας αὐτῷ δαίμων ἐφέστηκεν, ὑφ' οὗ πέμπεται ταῖς ὥραις σύμμετρος. γέγραπται δὲ οὐρανομήκης ἐπινοῆσαι καὶ τὸν πόδα ἔχει πρὸς ταῖς πηγαῖς, οἷον, ὦ Πόσειδον, προσνεύων· ἐς τοῦτον ὃ ποταμὸς βλέπει, καὶ αἰτεῖ τὰ βρέφη αὐτῷ πολλὰ εἶναι.* Egit haud dubie de hoc loco Porphyrius in libro *περὶ τῶν κατὰ Πίνδαρον τοῦ Νείλου πηγῶν.* vid. Suidas v. *Πορφύριος* et Eudoc. 364.

268. [111.]

Phot. 74, 1. et Suidas v. *Ἥρας δὲ δεσμοὺς ὑπὸ υἱέος. Πολιτείας β' οὕτω γραπτέον — παρὰ Πινδάρῳ γὰρ ὑπὸ Ἡφαίστου δεσμεύεται ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κατασκευασθέντι θρόνῳ. ὅ τινες ἀγνοήσαντες γράφουσιν ὑπο Διός. Καί φασι δεθῆναι αὐτὴν ἐπιβουλεύσασαν Ἡρακλεῖ. Κλήμεντος. ἡ ἱστορία καὶ παρ' Ἐπιχάρμῳ ἐν Κωμασταῖς ἢ Ἡφαίστῳ.*

269. [141.]

Schol. Il. ξ'. 319: *αὐτὴ δὲ (Δανάη), ὥς φησιν Πίνδαρος καὶ ἄλλοι τινές, ἐφθάρη ὑπὸ τοῦ πατραδέλφου αὐτῆς Προίτου, ὅθεν αὐτοῖς καὶ στάσις ἐκινήθη.*

Digitized by Google

270.

Fulgent. Mythol. I. 12: „In huius (Apollinis) etiam tutelam corvum ponunt, — sive quod in horoscopicis libris, secundum Anaximandrum, sive etiam secundum Pindarum, solus inter omnes aves sexaginta quatuor significationes habet vocum.“ quae fides his habenda sit, satis incertum.

271. [117.]

Schol. Aesch. Eum. 11: *χαριζόμενος Ἀθηναίοις καταχθῆναί φησιν* (Aeschylus) *αὐτὸν ἐκεῖσε Ἀπόλλωνα, κἀκεῖθεν τὴν περιπομπὴν αὐτῷ εἶναι, ὁ δὲ Πίνδαρος ἐκ Τανάγρας τῆς Βοιωτίας.* Müller coni. *Τεγύρας* Orchom. p. 147.

272. [120.]

Iulianus Epist. XIX.: *Πινδάρῳ μὲν ἀργυρέας εἶναι δοκεῖ τὰς Μούσας, οἷονεὶ τὸ ἔκδηλον αὐτῶν καὶ περιφανὲς τῆς τέχνης εἰς τὸ τῆς ὕλης λαμπρότερον ἀπεικάζοντι.*

273. [121.]

Liban. Epist. XXXIV.: *Ὁ μὲν Πίνδαρός που φησὶ μήλων τε χρυσῶν εἶναι φύλαξ, τὰ δὲ εἶναι Μουσῶν, καὶ τούτων ἄλλοτε ἄλλοις νέμειν.*

274. [234.]

Stob. Flor. CXI. 12: *Πινδάρου· Πίνδαρος εἶπε τὰς ἐλπίδας εἶναι ἐγρηγορότων ἐνύπνια.* Cf. Eust. Opusc. p. 124. Boiss. Anecd. Nova 140. Plut. Erot. 16: *καὶ οὐχὶ ὥς τις εἶπεν, αἱ ποιητικαὶ φαντασίαι διὰ τὴν ἐνάργειαν ἐγρηγορότων ἐνύπνιά εἰσιν.* Fort. *apophthegma* potius fuit, tribuiturque ab aliis Aristoteli (Diog. L. V. 18.), ab aliis Platoni (Aelian. V. H. XIII. 29.).

275. [208.]

Pausan. V. 22, 6: *Λέγεται δὲ ἐς μὲν Κόρκυραν, ὡς μιχθείη Ποσειδῶν αὐτῇ, τοιαῦτα δὴ ἕτερα ἦσε Πίνδαρος ἐς Θήβην τε καὶ ἐς Δία.* Sed rectius videtur Unger Thebana Parad. p. 66. ad Isthm. VII. 18. referre. — Quod dicit Tzetz. Exeg. II. p. 132: *λαβὼν δὲ ὁ προρρηθεὶς Ἀσωπὸς πρὸς γάμον Μετώπην τὴν Λάδωνος θυγατέρα, καθά φησι Πίνδαρος, ἐκ ταύτης γεννᾷ Θήβην, Κέρκυραν, Αἴγιναν τὴν μητέρα τοῦ Αἰακοῦ, Σαλαμῖνα, Ἅρπιννα, Νέμεαν, Κλεώνην* ad Ol. VI. 84. pertinet, vid. ibi schol.

276.

Probus ad Virg. Ecl. VII. 61: „Pindarus initio Alciden nominatum, postea Herculem dicit ab Hera, quam Iunonem dicimus, *quod eius imperiis opinionem famamque virtutis sit consecutus.*“ Idem veriloquium Matris secutus est, vid. Diod. Sic. I. 24: *Ἀλκαῖον ἐκ*

Digitized by Google

γενετῆς καλούμενον ὕστερον Ἡρακλέα μετονομασθῆναι, οὐχ ὅτι δι' Ἥραν ἔσχε κλέος, ὡς φησιν ὁ Μάτρις, ἀλλ' ὅτι τὴν αὐτὴν ἐζηλωκὼς προαίρεσιν Ἡρακλεῖ τῷ παλαιῷ τὴν ἐκείνου δόξαν ἅμα καὶ προσηγορίαν ἐκληρονόμησε. idem tamen IV. 10: Διόπερ Ἀργεῖοι πυθόμενοι τὸ γεγονὸς Ἡρακλέα προσηγόρευσαν, ὅτι δι' Ἥραν ἔσχε κλέος, Ἀλκαῖον πρότερον καλούμενον. cf. oraculum ap. Tzetz. Lycoph. 662: Ἡρακλέα δέ σε Φοῖβος ἐπώνυμον ἐξονομάζει, ἐξ Ἥρας γὰρ ἐν ἀνθρώποις κλέος ἄφθιτον ἔξεις. quod quidem oraculum alii (vid. Schol. Il. Ξ. 323.) sic proferunt: ἦρα γὰρ ἀνθρώποισι φέρων κ. ἀ. ἔξεις. Alii porro sic vocatum perhibebant, quod ἄεριον κλέος ἔσχεν, vid. Cram. An. Ox. II. 445. Cf. praeterea Et. M. 435, 3. et Suid. v. Ἡρακλῆς.

277. [226.]

Plato Theaetet. 173. D: Ἀλλὰ τῷ ὄντι τὸ σῶμα μόνον ἐν τῇ πόλει κεῖται αὐτοῦ καὶ ἐπιδημεῖ, ἡ δὲ διάνοια ταῦτα πάντα ἡγησαμένη σμικρὰ καὶ οὐδέν, ἀτιμάσασα πανταχῇ φέρεται (πέτεται b, et ABC in marg.) κατὰ Πίνδαρον, τά τε γᾶς ὑπένερθε (Ξ corr. ἐπίπερθεν) καὶ τὰ ἐπίπεδα γεωμετροῦσα, οὐρανοῦ τε ὕπερ ἀστρονομοῦσα καὶ πᾶσαν πάντῃ φύσιν ἐρευνωμένη τῶν ὄντων ἑκάστου ὅλου, εἴς τι τῶν ἐγγὺς οὐδὲν αὐτὴν συγκαθιεῖσα. unde descripsit Iamblich. Protrept. 212. Conferas etiam Clem. Alex. Str. V, 707. πέταται κατὰ Πίνδαρον τᾶς τε γᾶς ὑπένερθεν οὐρανοῦ τε ὕπερ ἀστρονομῶν καὶ πᾶσαν πάντῃ φύσιν ἐρευνάμενος (H ἐρευνώμενος). et Theodoret. Gr. Aff. Cur. XII. 169, 11: πανταχῇ πέταται (D ποτᾶται) κατὰ Πίνδαρον, τά τε γῆς ὑπένερθεν (C ὕπερθεν) καὶ τὰ ἐπίπεδα γεωμετροῦσα, οὐρανούς τε ὑπεραστρονομοῦσα καὶ πᾶσαν πάντῃ φύσιν διερευνωμένη. Porro Galen. Protr. c. 1: τὰ τῆς γῆς νέρθεν καὶ τὰ ὕπερθε τοῦ οὐρανοῦ κατὰ Πίνδαρον ἐπισκοπεῖ. Respicit etiam M. Antonin. II. 13: οὐδὲν ἀθλιώτερον τοῦ πάντα κύκλῳ ἐκπεριερχομένου καὶ τὰ νέρθεν γᾶς, φησίν, ἐρευνῶντος. cf. Porphyr. de abstin. I. p. 62. Macar. ap. Walz Arsen. p. 444. τὰ γῆς ἔνερθεν καὶ τὰ ἐπὶ πέδον. λείπει οἶδεν· ἐπὶ τῶν πολυπραγμόνων.

278.

Eust. Prooem. 16: Ἀγῶνα δὲ μνησιστέφανον, ὃν καὶ ἑτέρως κατὰ λόγον δριμύτατον μνηστῆρα στεφάνων εἶπεν. Schneidewin μνασιστέφανον et μνασστῆρα.

279. [138.]

Et. M. 60, 37: Ἀλέρα καὶ Ἐλάρα (Tityi mater) — Ἀλέρα δὲ παρὰ Πινδάρῳ, οἷον· Ἀλέρας ὄζον. sic cum Hemsterhusio scripsi, v. ὡσόν (Va υἱόν).

280. [203.]

Steph. Byz. Ἀπέσας· — ὄρος τῆς Νεμέας, ὡς Πίνδαρος καὶ Καλλίμαχος ἐν τρίτῃ.

Digitized by Google

281. [268.]

Suidas v. *Ἀράχνη· θηλυκῶς τὸ ὕφασμα, ἀράχνης ἀρσενικῶς τὸ ζωῦφιον. — εἴρηται δὲ ἀράχνης καὶ παρ' Ἡσιόδῳ καὶ παρὰ Πινδάρῳ, καὶ παρὰ Καλλίᾳ.* Eadem Bekk. An. I. 442, 1., nisi quod *Καλλίοις* exhibet: videtur locus perturbatus sic restituendus *καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ· ἔργον ἀράχνα ἀπὸ τῆς ἀράχνης ὀρθῆς.*

282.

Eust. Prooem. 21: *ἁρμασιδούπους τοὺς ἱππικωτάτους.*

283. [270.]

Eust. ad Od. 1406, 14: *τὸ διαβάλλειν δὲ οὐ μόνον συκοφαντικὸν ἔχει νοῆν, ὅθεν καὶ ἡ διαβολή, καὶ ὁ παρὰ Πινδάρῳ διάβολος ἄνθρωπος.* Idem ad Il. 128, 38: *ἡγεμονεὺς καὶ ἡνιοχεὺς καὶ ὁ ἐκ τοῦ Ἀλκαῖος Ἀλκεύς, ὅθεν καὶ Ἀλκείδης Ἡρακλῆς, καὶ ὁ ἐκ τοῦ παρὰ Πινδάρῳ διάβολος κοινῶς διαβολεύς.*

284.

Eust. Prooem. 21: *ἐλασίχθονα Ποσειδῶνα τὸν ἐννοσίγαιον.* nisi forte Pyth. VI. 50. scribendum *τὶν δ' Ἐλάσιχθον* pro *Ἐλέλιχθον.*

285.

Schol. Arist. Av. 930: *ἐμὶν τεῖν· Χλευάζει τῶν διθυραμβοποιῶν τὸν συνεχῆ ἐν τοῖς τοιούτοις Δωρισμὸν καὶ μάλιστα τὸν Πίνδαρον, συνεχῶς λέγοντα ἐν ταῖς αἰτήσεσι τὸ ἐμίν.* De Pindaro finxisse videtur.

286.

Eust. Prooem. 11: *ἐνίκησαν οἵ,* (Schneidewin *ἐνίκασαν*) *ἤγουν οἵτινες ἐνίκησαν.*

287. [271.]

Et. Gud. 193, 9: *Ἐξεστηκὼς διχῶς λέγεται παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ Πινδάρῳ· ὁτὲ μὲν τὸ μαίνεσθαι καὶ ἔκφρονα εἶναι, ὁτὲ δὲ το ὑπαναχωρεῖν καὶ ὑπεξέρχεσθαι ἢ ἀφίστασθαι.*

288.

Eust. Prooem. 21: *καὶ τὸ ἔπει δὲ ἀντὶ τοῦ ἔπειτα ἡ ἀποκοπὴ καινὸν παρ' αὐτῷ ποιεῖ.* Error grammaticorum subesse videtur.

289. [272.]

Et. M. 354, 59: *Ἐπέτειον· ἐπὶ τοῦ νῦν ἔτους· ἔπετος* (V *ἐπέτος καὶ ἐπέτειος*) *γὰρ δεῖ λέγεσθαι τὸν ἐνεστῶτα καιρόν, οὐχὶ διὰ τοῦ*

Digitized by Google

φ, ἀλλὰ διὰ τοῦ π, ὥς φησι Πίνδαρος καὶ Δημοσθένης. Ῥητορική. Scribendum videtur ἐπ' ἔτος γὰρ καὶ ἐπέτειον κτλ. ut hoc exemplum ex Pindaro, illud ex Demosthene attulerit grammaticus, ut a prava, quam existimabat, aspiratione deterreret. Similia leguntur ap. Bachmann. An. I. 227, 32. (ubi ἔτος γὰρ δεῖ λέγειν) Cram. An. Par. IV. 169, 9. Zonar. 809. Suid. v. ἐπέτειον, quibus adde Cyrillum in Cod. Vind. n. 319: ἐπέτειον ἐπὶ τοῦ νῦν ἕως ἔτους· ἐπέτος γὰρ δεῖ λέγειν τ. ἐ. π. οὐχὶ ἐφέτος, ὡς φ. Πίνδαρος καὶ Δημοσθένης.

290.

Schol. Il. ω'. 277: Καὶ Πίνδαρος τὰ ἅρματα ἔντεά φησιν· ἱππείοις ἔντεσι μεταΐσσων. Ex perdito aliquo carmine haec verba petita, neque ex Ol. XIII. 20. τίς γὰρ ἱππείοις ἐν ἕντεσσιν μέτρα κτλ. detorta.

291. 292. [263.]

Eust. Proem. 16: Καὶ Δία εὐρύζυγον (καλεῖ) ἄλλως παρὰ τὸ ὑψίζυγον· τὸν δ' αὐτὸν καὶ — ἐρισφάραγον. de quo cf. idem Eust. ad Odyss. 1636, 8: ὅθεν καὶ Πίνδαρός που ἐπὶ πολυήχου τὸ ἐρισφάραγον τίθησιν. Pindari fortasse versus est, quem sine poetae n. affert Et. M. 166, 53. quod etiam Gaisford coniecit:

ἐρισφάραγος πόσις Ἥρης ἔσται,

ut scribendum sit Ἥρας ἔσσεται.

293.

Cram. An. Ox. IV. p. 329, 17: τὸ Καρβὰν παρασύνθετον, Καριβόος, Καριβόαν καὶ Καρβάν, μόνον τὸ Εὖαν (Εὐὰν?) Θηλυκὸν παρὰ Πινδάρῳ. Fort. huc pertinet Hesych.: Εὐάν· ὁ κισσὸς ὑπὸ Ἰνδῶν. Sed. L. Dindorf coni. Εὐνάν, coll. Bekk. An. III. 1376: Εἰς ἂν Θηλυκὸν οὐκ ἔχομεν· τὸ εἰνάν, εὐνᾶνος ὃ παρατίθενταί τινες ὡς Θηλυκόν, νομίζοντες τὴν γυναῖκα σημαίνειν, δείκνυσι Λούπερκος ἐν τῷ περὶ γενῶν, ὅτι ἀρσενικοῦ γένους ἐστίν.

294. [273.]

Etym. M. 404, 21: Ἐχέτης ὁ πλουσίος, ὡς Πίνδαρος

295. [274.]

Eust. Il. ξ'. 975, 48: ἔστι δὲ καὶ γυμναστικὴ λέξις τὸ ἀλείφειν, ἐπεὶ καὶ οἱ γυμνικοὶ ἀγῶνες εἶχον ἔλαιον, ἐξ οὗτινος ἠλαιοῦντο, εἰπεῖν κατὰ Πίνδαρον.

296. [143.]

Schol. Il. φ'. 22: καὶ Πίνδαρος ἰχθὺν παιδοφάγον ἐπὶ τοῦ πήτους. Cf. Eust. 1221, 35. Choeroboscus I. 423. (Bekk. An. III. 1232.) ἰ. παιδοφύγα. Ceterum Ioannes Alex. τον. παραγγ. 12, 26. ἰχθὺν apud Pindarum acui dicit.

Digitized by Google

297. [113.]

Lucian. Imagg. c. 8: *Συνεπιλήψεται δὲ τοῦ ἔργου αὐτῷ καὶ ὁ Θηβαῖος ποιητής, ὥστ' ἰοβλέφαρον ἐξεργάσασθαι (τὴν Ἀφροδίτην).* sic scribendum, vulgo *ὡς τὸ βλέφαρον*, sed *ἰοβλέφαρον* latere iam Solanus vidit, cf. Lucian. Imagg. c. 26: *ἕτερος δέ τις ἰοβλέφαρον τὴν Ἀφροδίτην εἶπε.*

298. [136.]

Et. M. 513, 20: *Κιδαλία — ἐκ Πινδάρου· χεῖρα Κιδαλίας·* (M *χεῖρας ἀκιδ.*) *εἰς τὴν χεῖρα αἰτιατικὴν μὴ ποιήσῃς ἐκθλιψιν· Κιδαλία γὰρ ἐστίν.*

299. [275.]

Schol. Pind. Nem. II. 17. *ὀρειᾶν Πελειάδων — ἔνιοι διὰ τὸ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ Ταύρου κεῖσθαι, κατὰ ὕφεσιν τοῦ ῑ, ὡς καὶ τὸ Κλεὸς ἕκατι, ἀντὶ τοῦ Κλειοῦς.* (haec ultima addit R.) Corrupte Et. M. 517, 25. et Et. Gud. 526, 13: *κλέος. Πίνδαρος οὐκ οἶδα ὅπου, φησὶ κλεός. Κελεὸς καὶ συγκοπῇ κλεός. ὀξῦναί σε δεῖ.*

300.

Eust. Prooem. 21: *κρατησιβίαν χερσὶ τὸν ῥωμαλέον*

301. [212.]

Steph. Byz. v. *Κρήστων, πόλις Θρᾴκης — ὁ πολίτης Κρηστωναῖος παρὰ Πινδάρῳ.* Meineke coni. *Πεισάνδρῳ.*

302.

Eust. Prooem. 16: *Λιτὴν δὲ Ἠῶ τὴν εὐκταίαν, καὶ ὡς ἄν τις Ὁμηρικῶς εἴποι πολύλλιστον εἴτε καὶ καθ' ἕτερόν τινα τρίλιστον.*

303. [276.]

Schol. Hom. Il. ο'. 137: *μάρη γὰρ ἡ χεὶρ κατὰ Πίνδαρον.* cf. Schol. Lips. Il. γ'. 307.

304. [278.]

Apollon. Lexic. Hom. 117, 25: ξεινοδόκος· — *ὁ δὲ Πίνδαρος· ξεινοδόκησέν τε δαίμων· ἀντὶ τοῦ ἐμάρτυρησε.* Cf. Etym. M. 610, 47. et Et. Gud. 414, 36. ubi Simonidi per errorem tribuitur *ξεινοδόκησε Τελαμών*, Pindaro autem versus Simonideus. Zonar. 1415. (Mingarelli Codd. Nan. 496.) similiter ex Simonide ξ. τε λαβών affert.

305. [279.]

Schol. Hom. Il. χ'. 51: ubi A *τὸ ὀνομάκλυτος ὡς τοξόκλυτος.* deinde V: *ἔστι γοῦν παρὰ Πινδάρῳ τὸ θηλυκὸν αὐτοῦ ἐν παρωνύμῳ χαρακτῆρι· ὀνομακλύτα γάρ ἐστιν.* at B: *κατὰ σύνθεσιν οὖν ἐστίν, ὡς τὸ τοξόκλυτος παρὰ Πινδάρῳ καὶ περίκλυτος.*

Digitized by Google

306. [267.]

Schol. Eurip. Phoen. 683: *ἐκτίσαντο ἀντὶ τοῦ ᾤκησαν, ὡς τὸ Ὀρεικτίτου* (cod. Aug. *ὀρεικτήτου*, edd. Iunt. Bas. *ὀρυκτῆ τοῦ*) *συὸς παρὰ Πινδάρῳ ἀντὶ τοῦ ὀρειοίκου.* et ad v. 687. ed. Matthiae. *φησὶ δὲ καὶ Πίνδαρος ὀρείκτιτον σῦν τὸν ἐν ὄρει οἰκοῦντα.* Cf. etiam Schol. Pind. Pyth. II. 31: *καθάπερ φησὶ καὶ ἐν ἄλλοις ὁ Πίνδαρος· Ὀρικτίτου συός.* et Schol. Eurip. Orest. 1616: *καὶ τὸ συὸς ὀρικτίτου παρὰ Πινδάρῳ.*

307. 308. 309.

Eust. Prooem. 21: *καὶ τὸ πέδοικος, ὅ ἐστι μέτοικος, καὶ τὸ πέδα στόμα φλέγει ἀντὶ τοῦ μετὰ στόμα, καὶ τὸ πεδασχεῖν ἤτοι μετασχεῖν.*

310.

Cramer An. Ox. IV. 309, 20: *Ἐπὶ τῆς περὶ Πίνδαρος πέροδον* (Nem. XI. 40.) *ἔφη ἀντὶ τοῦ περίοδον καὶ περιέναι τετρασυλλάβως.* quamquam hoc fortasse ex Attico sermone petitum est exemplum.

311. [287.]

Serv. ad Virg. Aen. V. 830: *Fecere pedem*, i. e. podium, hoc est funem, quo tenditur velum, quod Graeci *πόδα* vocant, ut est apud Pindarum et Aristophanem.

312. 313. [182. 183.]

Eust. Il. λ'. 877, 55: *εἰτά φησιν* (Aristophanes Byz.) *ὡς καὶ Πίνδαρός που τὰς Διομήδους ἵππους πρόβατα καλεῖ, τὴν φάτνην αὐτῶν λέγων προβάτων τράπεζαν* (cf. praeterea ad Od. 1649, 5.) *οὕτω δέ που, φησί, καὶ ἐπὶ τοῦ Πηγάσου ποιεῖ.* quod videtur factum in carmine aliquo, ubi Bellerophontem celebravit, cf. Horat. Carm. IV. 2, 14: *„Per quos cecidere iusta Morte Centauri, cecidit tremendae flamma Chimaerae.“*

314. [281.]

Choeroboscus II. 555. (Bekk. An. III. 1287): *Σημειούμεθα — καὶ τὸ ῥερίφθαι ἔπος παρὰ τῷ σοφῷ Πινδάρῳ.* Cf. Cram. An. Ox. IV. 185, 16. et 415, 5. An. Par. IV. 226, 16.

315. [282.]

Schol. Hom. ζ'. 24. ubi BL: *σκότιον τὸν ἐξ ἀδαδουχήτων γάμων νόθον λέγει, τὸ δὲ κύριον ὄνομα Σκοτίος.* ABL: *σκότιον ὡς λόγιον, τὸ δὲ κύριον πρὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν καὶ παροξύνεται παρὰ Πινδάρῳ.* cf. Cram. An. Par. III. 284, 4.

316. [283.]

Et. M. 172, 10: *καὶ παρὰ τούτων Δωρικῶς τουτάκι, ὡς παρὰ Πινδάρῳ· Τουτάκι πεξαμένης.* Boeckh τουτάκι τε ξαμενής.

Digitized by Google

317. [284.]

Et. M. 249, 50. et Zonar. 466: δαυλός, ὁ δασύς, παρὰ τὸ δάσος γίνεται ῥῆμα δασῶ, ὡς τεῖχος τειχῶ, ἀφ' οὗ Πίνδαρος τετείχηται. Gaisford scripsit τετείχισται, quod est Isthm. V. 44. Pyth. VI. 9., contra mentem grammatici, sed potuit ille errare.

318.

Eustath. Prooem. 21: τόσσαι καλῶν· ἤγουν ἐπιτυχεῖν.

319. [219.]

Eustath. ad Dionys. Per. 467. de Sicilia Trinacria dicta, διὸ καὶ Λυκόφρων τρίδειρον νῆσον λέγει αὐτὴν καὶ ὁ Πίνδαρος τριγλώχινα.

320.

Schol. Pind. Pyth. II. inscript.: καταφέρεσθαι γάρ φησί πως τὸν Πίνδαρον εἰς τὸ τὰς μὲν Ἀθήνας λιπαρὰς προσαγορεύειν, τὰς δὲ Θήβας χρυσαρμάτους.

321. [285.]

Et. M. 504, 3: Κέρατα γὰρ καλοῦσι πάντα τὰ ἄκρα, ὥς φησι Πίνδαρος· Τψικέρατα πέτραν, ἀντὶ τοῦ ὑψηλὰ ἀκρωτήρια (ἔχουσαν). Cf. Et. Gud. 315, 12. Zonar. 1185. Eustath. Prooem. 27.

322. [220.]

Galen. de puls. diff. VIII. 681. ed. Lips. (T. III. p. 38. ed. Bas.): Καίτοι γε οὐδ' ἀπὸ τῶν κυρίων ὡς ἔτυχε μεταφέρειν ἔξεστιν οὐδὲ τοῖς ποιηταῖς, ἀλλὰ κἂν Πίνδαρος εἴη τις ἢ (τις ἦ) Ὠκεανοῦ τὰ πέταλα τὰς κρήνας λέγων, οὐκ ἐπαινεῖται.

323.

Tzetz. Allegor. Il. v. 407. (Matranga Anecd. 14.) Εἴπερ μὴ ὑπεδέξατο τούτους Ἀντήνωρ πρῶτον, ὅστις ὑστέρως ἔλαβε καὶ δωρεὰς πρεπούσας· τῆς Τροίας πορθουμένης γὰρ ἔσωσαν πάντα τούτου, καὶ πλεῖστα δῶρα καὶ τερπνὰ δεδώκασιν ἐκείνῳ. ad ultimum hunc versum ascriptum scholion ap. Cram. An. Ox. III. 378, 1: τούτου μέμνηται Πίνδαρος. sed fort. haec petita sunt ex schol. Pyth. V. 108. Similis certe ratio Tzetz. Chil. IV. 390: Ῥόδιόν ἐστιν ὄρος, τὴν κλῆσιν Ἀταβύριον, χαλκᾶς πρὶν ἔχον βόας, αἳ μυκηθμὸν ἐξέπεμπον χωρούσης Ῥόδῳ βλάβης· Πίνδαρος καὶ Καλλίμαχος γράφει τὴν ἱστορίαν. haec enim manifesto petita ex Schol. Ol. VII. 159. — Non magis alia recepi quae leguntur apud Eustathium, velut quod est in Prooem. 21: οὕτω δὲ καὶ τὸ πρὰν Δωρικὸν ἀπορεῖτο ἄν, διὰ τί μὴ περιήγαγε τὸ πρὶν εἰς τὴν διὰ τοῦ η γραφήν, ubi errore aliquo deceptus esse videtur Eusthathius. Quod idem dicit Eust. Od. 1404, 22: καὶ αὐτοδιδάκτους εἶναι φησὶ (τοὺς ἀοιδοὺς) καὶ ὡς εἰπεῖν θυμοσόφους, καὶ κατὰ Πίνδαρον αὐτόθεν φυᾶ εἰδότας. referendum ad Ol. II. 86.

Digitized by Google

— Quae leguntur ap. Eust. Il. 382. 38: *καὶ ὅτι Πίνδαρος ζηλώσας νίκη μίγνυσθαι τὸ νικᾶν καὶ ἔργῳ μίγνυσθαι τὸ ἐργάζεσθαι καὶ ἕτερα τοιαῦτα.* cf. ad Od. 1428, 34: *μίγνυνται ἀθληταί, Πινδαρικῶς εἰπεῖν, νίκαις.* ea exempla ficta sunt haud dubie. — Nec magis ambigere licet de alio loco Eust. Il. 346, 5: *εἰ δὲ καὶ Τυφάων ὁ αὐτὸς ὀνομάζεται, καθὰ καὶ ἐν τοῖς τοῦ Πινδάρου δηλοῦται, τετραχῶς ἄρα σχηματίζεται τὸ δαιμόνιον. Τυφωεὺς γὰρ καὶ Τυφάων, Τυφάονος, ὅθεν τὰ Τυφαονίων ἀλαλητῶν,* (Oppiani est, vid. Eust. Od. 1650, 51.) *καὶ κατὰ κρᾶσιν Τυφῶν, καὶ ὡς ἐν δικαταληξίᾳ Τυφῶς.* Sunt haec ad commentarios in Pindarum referenda.

Quod dicit Tzetzes Epist. p. 23 ed. Pressel: *εὐπαλάμων τε ὕμνων τελοῦντι κατὰ Πίνδαρον τέκτονι Cratini* est, vid. Aristoph. Eq. 530. De aliis vid. Boeckh T. II. 1. p. XXIX. seq. et T. II. 2. p. 685 seq. — *Pindari* fortasse fr. delitescit ap. Schol. Il. *β'*. 373: *ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡ μεταφορά, οἳ σὺν τῷ μένειν τοῦ φωτὸς στερίσκονται.* ubi cod. V. addit: *ὅθεν ἔτι ὀφθαλμὸν ἔσεσθαι τὴν Ἑλλάδα ἔφα, καί· Σικελίας τ' ἔσαν ὀφθαλμοί.* (vid. Pind. Ol. II. 9.) conieci olim: *ὀφθαλμὸν ἔσεσθαί νιν Ἑλλάδος ἔφα.* De aliis versibus, qui probabiliter ad Pindarum referri possunt, vide *Fragmenta Adespota.*

EPIGRAMMA.

Χαῖρε δὶς ἡβήσας καὶ δὶς τάφου ἀντιβολήσας
Ἡσίοδ' ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.

Epigramma hoc legitur apud Proclum ad Hesiod. p. 7. ed. Gaisf. *Ὀρχομένιοι δὲ ὕστερον κατὰ χρησμὸν ἐνεγκόντες τὰ Ἡσιόδου ὀστᾶ ἥπτουσιν ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ, καὶ ἐπέγραψαν τάδε· Ἄσκρη μὲν πατρὶς πολυλήιος, ἀλλὰ θανόντος ὀστέα πληξίππων γῆ Μινυῶν κατέχει Ἡσιόδου, τοῦ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἐστίν, ἀνδρῶν χρινομένων ἐν βασάνοις σοφίης. Ἐπέγραψε δὲ καὶ Πίνδαρος· χαῖρε κτλ.* ut coniicias hoc epigramma eidem monumento inscriptum fuisse, in quo quatuor illi versus, quos sec. Pausan. IX. 38, 10. Orchomenii Chersiae tribuebant. Eadem quae Proclus etiam Tzetzes vit. Hes. p. 17. Pindaro tribuit etiam Suidas *τὸ Ἡσιόδειον γῆρας· ἐπὶ τῶν ὑπεργήρων· φέρεται γὰρ καὶ ἐπίγραμμα Πινδάρου τοιοῦτον· χαῖρε κτλ.* et Apostol. XVIII. 12, b., sed in Append. Prooem. IV. 92: *τὸ Ἡσιόδειον γῆρας. Ἀριστοτέλης ἐν Ὀρχομενίων πολιτείᾳ δὶς τεθάφθαι φησὶ τὸν Ἡσίοδον, καὶ ἐπιγράμματος τοῦδε τυχεῖν· Χαῖρε κτλ. παρόσον τό τε γῆρας ἀπέρη καὶ δὶς ἐτάφη.* — V. 1. *τάφου, τάφον* App. Paroem., *τάφων* tres codd. Suidae (ABE).

Digitized by Google

POETAE ELEGIACI.

Digitized by Google

— Quae leguntur ap. Eust. Il. 38
νίκη μίγνυσθαι τὸ νικᾶν
καὶ ἕτερα τοιαῦτα. cf. ad O
ᾄδαρικῶς εἰπεῖν, νίκαις. e
ambigere licet de alio
αὐτὸς ὀνομάζεται, κ
χῶς ἄρα σχηματίζετ
φάονος, ὅθεν τὰ
Od. 1650, 51.
Sunt haec a
Quod
νων τελο
530.
685
ἀπὸ
σκο
Ἐ
ϛ

I.

CALLINUS.

1. [1.] *)

Μέχρις τεῦ κατάκεισθε; κότ' ἄλκιμον ἕξετε θυμόν,
ὦ νέοι; οὐδ' αἰδεῖσθ' ἀμφιπερικτίονας,
ὧδε λίην μεθιέντες, ἐν εἰρήνῃ δὲ δοκεῖτε
ἧσθαι, ἀτὰρ πόλεμος γαῖαν ἅπασαν ἔχει.

* * *

καί τις ἀποθνήσκων ὕστατ' ἀκοντισάτω.
τιμῆέν τε γάρ ἐστι καὶ ἀγλαὸν ἀνδρὶ μάχεσθαι
γῆς πέρι καὶ παίδων κουριδίης τ' ἀλόχου
δυσμενέσιν· θάνατος δὲ τότ' ἔσσεται, ὁππότε κεν δὴ
Μοῖραι ἐπικλώσωσ', ἀλλά τις ἰθὺς ἴτω
ἔγχος ἀνασχόμενος καὶ ὑπ' ἀσπίδος ἄλκιμον ἦτορ
ἕλσας, τὸ πρῶτον μιγνυμένου πολέμου.
οὐ γάρ κως θάνατόν γε φυγεῖν εἱμαρμένον ἐστίν

De Reliquiis poetarum Elegiacorum scripserunt *L. Ahrens* in Diario Antiquitatis a. 1841. p. 518 seqq. 1214 seqq. et a. 1842. p. 1012 seqq. idem in Philologo T. III. p. 222 seq. de hiatu apud elegiacos poetas disputans. *Bamberger* Coniectanea in Poetas Graecos Brunsvigae 1841. *Emperius* in Museo Rhen. Novo T. I. p. 453 seqq. *Alph. Hecker* in Philologo T. V. p. 450 seqq. *Guil. Hertzberg* in Prutz Literarhist. Taschenbuch V. III. p. 209 sqq. *G. Hermann* in Iahnii Annalibus Vol. XXVII. p. 26 sqq. *Otto Schneider* in Diario Antiquitatis a. 1838. p. 933 seqq.

Callinus. Fr. 1. Stob. Flor. LI. 19: *Καλλίνου.* Bernhardy Hist. Litt. Graec. II. 330. universum carmen Callino abiudicare videtur, leique ipsum illud *Καλλίνου* (quod A Vind. Trinc. tuentur) suspectum est. Thiersch in Act. Monac. III. 577 seqq. (cf. 637.) Callini tantum exordium (v. 1—4.) esse existimat, cetera Tyrtaeo vindicare mavult. — V. 1. *κότ'*, Ursinus *καί.* — V. 2. *αἰδεῖσθ'*, A *αἰδεῖ δ'.* — Post v. 4. Camerarius ut lacunam redintegraret, addidit: *εὖ νύ τις ἀσπίδα θέσθω ἐναντιβίως πολεμίζων*, at plures versus exciderunt, quibus poeta descripserat calamitates, quibus patria terra tunc premebatur bello ut videtur contra Magnetas adversa fortuna gesto. — V. 8. *τότ'* vel *τοτ'* B et Ursin., vulgo *ποτ'.* — *ὁππότε*, Bach *ὁκκότε.* — V. 12. *κως*, A *πως.* — *γε*, *τε* Trinc.

*) Numeri adiecti sunt editionis Bachianae.

Digitized by Google

ἄνδρ', οὐδ' εἰ προγόνων ἦ γένος ἀθανάτων.
πολλάκι δηϊοτῆτα φυγὼν καὶ δοῦπον ἀκόντων
ἔρχεται, ἐν δ' οἴκῳ μοῖρα κίχεν θανάτου·
ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἔμπας δήμῳ φίλος οὐδὲ ποθεινός,
τὸν δ' ὀλίγος στενάχει καὶ μέγας, ἤν τι πάθῃ·
λαῷ γὰρ σύμπαντι πόθος κρατερόφρονος ἀνδρός
θνήσκοντος· ζώων δ' ἄξιος ἡμιθέων·
ὥσπερ γάρ μιν πύργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶσιν·
ἔρδει γὰρ πολλῶν ἄξια μοῦνος ἐών.

ΕΙΣ ΔΙΑ.

2. [4.]

Σμυρναίους δ' ἐλέησον . . .
Μνῆσαι δ' εἴ ποτέ τοι μηρία καλὰ βοῶν.

3. [2.]

Νῦν δ' ἐπὶ Κιμμερίων στρατὸς ἔρχεται ὀμβριμοεργῶν.

V. 13. *εἰ*, Brunck *ἦν*. — V. 15. *ἔργεται* (i. e. *εἴργεται*) scripsi, legebatur *ἔρχεται*, at hoc etiam in virum fortem, qui salvus ex bello revertit, cadit, itaque Schneidewin existimat post v. 16. pentametrum cum hexametro excidisse, ut haec dixerit poeta: eum non carum esse suis, (*si qui turpiter se periculis subduxerit: sed qui fortiter depugnaverit*) eum vero lugeri. Ceterum compares Demosthenis illud de Corona §. 97: *πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις ἐστὶ τοῦ βίου θάνατος κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ.* — *μοῖρα*, A *μοῖραν*. — V. 16. *ἔμπας*, Brunck *ἔμπης*. — V. 17. *ὀλίγος*, Voss. (a m. s.) Ars. *ὀλίγον*. — V. 18. *σύμπαντι*, Ursin. *ξύμπαντι*.

Fr. 2. Strabo XIV. 633: *ἡνίκα καὶ Σμύρνα ἐκαλεῖτο ἡ Ἔφεσος· καὶ Καλλῖνός που οὕτως ὠνόμασεν αὐτήν, Σμυρναίους τοὺς Ἐφεσίους καλῶν ἐν τῷ πρὸς Λία λόγῳ· Σμυρναίους δ' ἐλέησον, καὶ πάλιν· Μνῆσαι κτλ.* (*καὶ πάλιν* et v. 2. om. Med. 3. 4.) V. 2. probabiliter Casaubonus addit *Σμυρναῖοι κατέκηαν*. Ad hanc elegiam fort. etiam Fr. 3. 4. 5. pertinent.

Fr. 3. Strabo XIV. 647: *Καὶ τὸ παλαιὸν δὲ συνέβη τοῖς Μάγνησιν ὑπὸ Τρηρῶν ἄρδην ἀναιρεθῆναι Κιμμερικοῦ ἔθνους, εὐτυχήσαντος πολὺν χρόνον· τῷ δὲ ἑξῆς ἔτει Μιλησίους κατασχεῖν τὸν τόπον. Καλλῖνος μὲν οὖν ὡς εὐτυχούντων ἔτι τῶν Μαγνήτων μέμνηται καὶ κατορθούντων ἐν τῷ πρὸς Ἐφεσίους πολέμῳ. Ἀρχίλοχος δὲ ἤδη φαίνεται γνωρίζων τὴν γενομένην αὐτοῖς συμφορὰν — ἐξ οὗ καὶ τὸ νεώτερον εἶναι τοῦ Καλλίνου τεκμαίρεσθαι πάρεστιν. — ἄλλης δέ τινος ἐφόδου τῶν Κιμμερίων μέμνηται πρεσβυτέρας ὁ Καλλῖνος, ἐπὰν φῇ· Νῦν δ' ἐπὶ κτλ. ἐν ᾗ τὴν Σάρδεων ἅλωσιν δηλοῖ.* — *ὀμβριμοεργῶν* Xyl., Paris. Mosc. *ὄβριμος ἔργων*, Med. 4 *ὄμβριμος ἔργων*, Med. 3 *ὀβριμοεργής*. Respicit huc XIII. p. 627. (vid. Fr. 5.) consentitque Clem. Alex. Strom. I. 398. a Callino secundas Magnetum res, ab Archilocho adversas commemorari. Adversari videtur Athen. XII. 525. C: *Ἀπώλοντο δὲ καὶ Μάγνητες οἱ πρὸς τὸ Μαιάνδρῳ διὰ τὸ πλέον ἀγεσθῆναι, ὥς φησι Καλλῖνος ἐν τοῖς ἐλεγείοις καὶ Ἀρχίλοχος. ἑάλωσαν γὰρ ὑπὸ τῶν Ἐφεσίων.* At Callinus videtur luxuriam et superbiam Magnetum memoravisse, quam deinde interitus civitatis ab Archilocho significatus subsecutus est.

Digitized by Google

4. [3.]

Τρήρεας ἄνδρας ἄγων.

5. [5.]

Strabo XIII. 627: *Φησὶ δὲ Καλλισθένης ἁλῶναι τὰς Σάρδεις ὑπὸ Κιμμερίων πρῶτον, εἶθ' ὑπὸ Τρηρῶν καὶ Λυκίων, ὅπερ καὶ Καλλῖνον δηλοῦν, τὸν τῆς ἐλεγείας ποιητήν. ὕστατα δὲ τὴν ἐπὶ Κύρου καὶ Κροίσου γενέσθαι ἅλωσιν. Λέγοντος δὲ τοῦ Καλλίνου τὴν ἔφοδον τῶν Κιμμερίων ἐπὶ τοὺς Ἡσιονῆας γεγονέναι, καθ' ἣν αἱ Σάρδεις ἑάλωσαν, εἰκάζουσιν οἱ περὶ τὸν Σκήψιον Ἰαστὶ λέγεσθαι Ἡσιονεῖς τοὺς Ἀσιονεῖς.* (Med. 3. *Ἀσιανούς.*) *τάχα γὰρ ἡ Μυρονία, φησίν, Ἀσία ἐλέγετο κτλ.* cf. Steph. Byz. v. *Ἡσιονία.*

6.

Pausan. IX. 9, 5: *ἐποιήθη δὲ ἐς τὸν πόλεμον τοῦτον καὶ ἔπη, Θηβαΐς· τὰ δὲ ἔπη ταῦτα Καλλῖνος, ἀφικόμενος αὐτῶν ἐς μνήμην, ἔφησεν Ὅμηρον τὸν ποιήσαντα εἶναι· Καλλίνῳ δὲ πολλοί τε καὶ ἄξιοι λόγου κατὰ ταὐτὰ ἔγνωσαν.* Ita Sylburg., vulgo et codd. *Καλαῖνος* et *Καλαίνῳ.* (Ag *Καλλαίνῳ*, V a pr. *Καλλυΐνω.*)

7. [6.]

Strabo XIII. 604: *Τοῖς γὰρ ἐκ τῆς Κρήτης ἀφιγμένοις Τεύκροις, οὓς πρῶτος παρέδωκε Καλλῖνος, ὁ τῆς ἐλεγείας ποιητής, ἠκολούθησαν δὲ πολλοί, χρησμὸς ἦν αὐτόθι ποιήσασθαι τὴν μονήν, ὅπου ἂν οἱ γηγενεῖς αὐτοῖς ἐπιθῶνται· συμβῆναι δὲ τοῦτ' αὐτοῖς φασὶ περὶ Ἀμαξιτόν. νύκτωρ γὰρ πολὺ πλῆθος τῶν ἀρουραίων μυῶν ἐξανθῆσαι διαφαγεῖν, ὅσα σκύτινα τῶν τε ὅπλων καὶ τῶν χρηστηρίων· τοὺς δὲ αὐτόθι μεῖναι· τούτους δὲ καὶ τὴν Ἴδην ἀπὸ τῆς ἐν Κρήτῃ κατονομάσαι.*

8. [7.]

Strabo XIV. 668: *Καλλῖνος δὲ τὸν μὲν Κάλχαντα ἐν Κλάρῳ τελευτῆσαι τὸν βίον φησί· τοὺς δὲ λαοὺς μετὰ Μόψου τὸν Ταῦρον ὑπερθέντας, τοὺς μὲν ἐν Παμφυλίᾳ μεῖναι, τοὺς δ' ἐν Κιλικίᾳ μερισθῆναι καὶ Συρίᾳ μέχρι καὶ Φοινίκης.*

Fr. 4. Steph. Byz. *Τρῆρες Θρᾴκιον ἔθνος, λέγεται καὶ τρισυλλάβως παρὰ Καλλίνῳ τῷ* (sic RV, *κιῶ* et *καλλίνω* Pp, *Καλλιμάχῳ* A) *ποιητῇ· Τρῆρεας* (R *Τρίρεας*) *ἄ. ἄ.* Treres Celtae fuerunt, non diversi a *Treveris.*

Digitized by Google

II.

TYRTAEUS.

I. *EYNOMIA.*

1.

Aristoteles Polit. V. 6, 2: *Ἐν δὲ ταῖς ἀριστοκρατίαις γίνονται αἱ στάσεις — ἔτι ὅταν οἱ μὲν ἀπορῶσι λίαν, οἱ δ' εὐπορῶσι· καὶ μάλιστα ἐν τοῖς πολέμοις τοῦτο γίνεται. Συνέβη δὲ καὶ τοῦτο ἐν Λακεδαίμονι ὑπὸ τὸν Μεσσηνιακὸν πόλεμον. Δῆλον δὲ καὶ τοῦτο ἐκ τῆς Τυρταίου ποιήσεως τῆς καλουμένης Εὐνομίας· θλιβόμενοι γάρ τινες διὰ τὸν πόλεμον ἠξίουν ἀνάδαστον ποιεῖν τὴν χώραν.* Adde Paus. IV. 18, 1: *καὶ ἐποιήσαντο οἱ Λακεδαιμόνιοι δόγμα, ἅτε τοῖς ἐν τῇ Εἵρᾳ μᾶλλον ἢ σφίσιν αὐτοῖς γεωργοῦντες, τὴν Μεσσηνίαν καὶ τῆς Λακωνικῆς τὴν προσεχῆ, ἕως ἂν πολεμῶσιν, ἐᾶν ἄσπορον. Καὶ ἀπὸ τούτου σιτοδεία ἐγένετο ἐν Σπάρτῃ καὶ ὁμοῦ τῇ σιτοδείᾳ στάσις· οὐ γὰρ ἠνείχοντο οἱ ταύτῃ τὰ κτήματα ἔχοντες τὰ σφέτερα ἀργὰ εἶναι· καὶ τούτοις μὲν τὰ διάφορα διέλυε Τύρταιος.*

2. [1.] *)

Αὐτὸς γὰρ Κρονίων, καλλιστεφάνου πόσις Ἥρης,
Ζεὺς Ἡρακλείδαις τήνδε δέδωκε πόλιν·
οἷσιν ἅμα προλιπόντες Ἐρινεὸν ἠνεμόεντα
εὐρεῖαν Πέλοπος νῆσον ἀφικόμεθα.

* 3.

Ἁ φιλοχρηματία Σπάρταν ὀλεῖ, ἄλλο δὲ οὐδέν.

Tyrtaeus. Fr. 2. Strabo VIII. p. 362: *καὶ γὰρ εἶναί φησιν (Τύρταιος) ἐκεῖθεν* (ex Lacedaemone) *ἐν τῇ ἐλεγείᾳ, ἣν ἐπιγράφουσιν Εὐνομίαν· Αὐτὸς γὰρ κτλ.*

Fr. 3. Diod. Sic. T. III. p. 3: *Ὅτι ὁ αὐτὸς Λυκοῦργος ἤνεσε χρησμὸν ἐκ Δελφῶν περὶ τῆς φιλαργυρίας τὸν ἐν παροιμίας μέρει μνημονευόμενον· Ἁ φιλοχρ. ... ἀδύτου, ἄρχειν μὲν βουλῆς κτλ.* Haec, quae sequuntur Tyrtaei sunt (Fr. 4.) itaque verisimile est, etiam priora Tyrtaei esse, itaque homines docti neglecto versu 1. *Ἁ φιλοχρ. κτλ.* inseruerunt v. 2. et 3. post primum distichon Fr. 4. sed cum hoc distichon *ὧδε γὰρ κτλ.* non bene cohaerere videatur cum eo, quod Plutarchus praemittit: *Φοίβου ἀκούσαντες κτλ.* hoc ipsum Schneidewinus subditicium esse censet. Sed potius in epitome Diodori duo diversi loci temere in unum conflati. Diodorus primum ex Tyrtaeo commemoraverat oraculum Lycurgo editum de vitanda avaritia, deinde aliud oraculum, quod Polydorus et Theopompus retulerant. Tyrtaeus autem hoc ipsum oraculum more suo pentametro addito explanaverat, fortasse etiam alia addiderat, denique in fine subiecit: *ὧδε γὰρ κτλ.* Ceterum Plut. Instit. Lac. 42. Alcameni et Theopompo editum esse dicit: cf. Zenob. Prov. II. 24. ibique interpr. — V. 1. doricas formas consulto servavi; pro *ὀλεῖ* Diod. et Zenob. *ἕλοι*, pro *δὲ* Schol. Eurip. Andr. 446. *γὰρ*. Coniiciat aliquis Tyrtaeum scripsisse *ἕλοι, ἄλλο δέ κ' οὐδέν.*

*) Numeri adiecti sunt editionis Bachianae.

Digitized by Google

* * * * * *

ὧδε γὰρ ἀργυρότοξος ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων
χρυσοκόμης ἔχρη πίονος ἐξ ἀδύτου.

4. [2.]

Φοίβου ἀκούσαντες Πυθωνόθεν οἴκαδ' ἔνεικαν
μαντείας τε θεοῦ καὶ τελέεντ' ἔπεα·
ἄρχειν μὲν βουλῆς θεοτιμήτους βασιλῆας,
οἷσι μέλει Σπάρτης ἱμερόεσσα πόλις,
πρεσβυγενεῖς τε γέροντας· ἔπειτα δὲ δημότας ἄνδρας
εὐθείαις ῥήτραις ἀνταπαμειβομένους
μυθεῖσθαί τε τὰ καλὰ καὶ ἔρδειν πάντα δίκαια,
μηδέ τι βουλεύειν τῇδε πόλει . .,
δήμου τε πλήθει νίκην καὶ κάρτος ἕπεσθαι·
Φοῖβος γὰρ περὶ τῶν ὧδ' ἀνέφηνε πόλει.

V. 2. ὧδε Hermann, Diod. δὴ. — V. 3. χρυσοκόμης, Hermann χρησαμένους.

Fr. 4. Plutarch. vit. Lycurg. c. 6: Ὕστερον μέντοι τῶν πολλῶν ἀφαιρέσει καὶ προσθέσει τὰς γνώμας διαστρεφόντων καὶ παραβιαζομένων, Πολύδωρος καὶ Θεόπομπος οἱ βασιλεῖς τάδε τῇ ῥήτρᾳ παρενέγραψαν· Αἱ δὲ σκολιὰν ὁ δᾶμος ἕλοιτο, τοὺς πρεσβυγενέας καὶ ἀρχαγέτας ἀποστατῆρας εἶμεν. τοῦτ' ἔστι μὴ κυροῦν, ἀλλ' ὅλως ἀφίστασθαι καὶ διαλύειν τὸν δῆμον ὡς ἐκτρέποντα καὶ μεταποιοῦντα τὴν γνώμην παρὰ τὸ βέλτιστον· ἔπεισαν δὲ καὶ αὐτοὶ τὴν πόλιν, ὡς τοῦ θεοῦ ταῦτα προστάσσοντος, ὥς που Τύρταιος ἐπιμέμνηται διὰ τούτων· Φοίβου — ἀνταπαμειβομένους. (V. 1 — 7.) Auctius vero Diodor. Sic. T. III. p. 3. omisso poetae nomine et confusum cum Fr. 3. (ubi vide locum) affert v. 3 - 10. De hoc loco satis difficili conferas inprimis Goettling Opusc. p. 317. — V. 1. οἴκαδ' ἔνεικαν Amiotus et Xylander, libri οἷ τάδε νικᾶν. — V. 2. τε, τοῦ FaL. — V. 3. ἄρχειν, ἔχειν Fa, sed corr. in m. — βουλῆς Plut. (Fa τιμῆς), βουλῇ Diod. — βασιλῆας, ia βασιλεῖας. — V. 4. Σπάρτης Diod., Σπάρτας Plut. fort. recte. — ἱμερόεσσα, Diod. ἐχερόεσσα. — V. 5. πρεσβυγενεῖς Diod., πρεσβύτας Plut., fort. πρεσβυγενέας, cf. etiam Plut. an seni sit ger. resp. c. 10. — τε γέροντας Plut., δὲ γέρ. Diod. — V. 6. εὐθείαις ῥήτραις, Diod. εὐθείην ῥήτρας. — Post ἀνταπαμειβομένους distinctionem sustuli, nam arctissime cohaerent ea quae sequntur; similiter Sauppe Ep. ad Herm. p. 69. qui praeterea coniecit εὐθείῃ ῥήτρᾳ πάντ' ἀπαμειβομένους, Boissonade εὐθείην ῥήτραις. — V. 7. μυθεῖσθαί τε Dindorf, cod. μυθεῖσθαι δέ. — ἔρδειν, in proecdosi scripsi ἔρδειν. — V. 8. μηδέ τι βουλεύειν an μηδ' ἐπιβουλεύειν scribendum sit incertum, cum in fine vocabulum exciderit, cod. μηδέ τι ἐπιβουλεύειν, Dindorf μηδ' ἐπιβουλεύειν τῇδε πόλει τι κακόν, Bach μηδέ τι βουλεύειν τῇδε πόλει σκολιόν. — V. 9. δήμου τε, Kreba δήμου δὲ coni. — V. 10. Hecker interpunctione post ἕπεσθαι deleta coni. Φοῖβος ἀκειρεκόμης κτλ. Ceterum hic quoque videtur Tyrtaeus ipsa oraculi verba servavisse, quae poeta deinceps explanat, ut hoc fuerit dei responsum:

Ἄρχειν μὲν βουλῆς θεοτιμήτους βασιλῆας
πρεσβυγενέας τε γέροντας· ἔπειτα δὲ δημότας ἄνδρας
μυθεῖσθαί τε τὰ καλὰ καὶ ἔρδειν πάντα δίκαια,
δήμου τε πλήθει νίκην καὶ κάρτος ἕπεσθαι.

Nec obstat, quod Plut. dicit an seni g. s. resp. c. 10: τὴν ἐν Λακεδαίμονι ἀριστοκρατίαν ὁ Πύθιος πρεσβυγενέας, ὁ δὲ Λυκοῦργος ἄντικρυς Γέροντας ὠνόμασεν.

Digitized by Google

5. [3. 4.]

Ἡμετέρῳ βασιλῆϊ, θεοῖσι φίλῳ Θεοπόμπῳ,
ὃν διὰ Μεσσήνην εἵλομεν εὐρύχορον,
Μεσσήνην ἀγαθὴν μὲν ἀροῦν, ἀγαθὴν δὲ φιτεύειν·
ἀμφ αὐτὴν δ' ἐμάχοντ' ἐννεακαίδεκ' ἔτη
νωλεμέως αἰεί, ταλασίφρονα θυμὸν ἔχοντες,
αἰχμηταὶ πατέρων ἡμετέρων πατέρες·
εἰκοστῷ δ' οἱ μὲν κατὰ πίονα ἔργα λιπόντες
φεῦγον Ἰθωμαίων ἐκ μεγάλων ὀρέων.

6. [5.]

Ὥσπερ ὄνοι μεγάλοις ἄχθεσι τειρόμενοι,
δεσποσύνοισι φέροντες ἀναγκαίης ὕπο λυγρῆς
ἥμισυ παντὸς ὅσον καρπὸν ἄρουρα φέρει.

7. [5.]

Δεσπότας οἰμώζοντες ὁμῶς ἄλοχοί τε καὶ αὐτοί,
εἴτέ τιν' οὐλομένη μοῖρα κίχοι θανάτου.

8.

Strabo VIII. p. 362: *Πλεονάκις δ' ἐπολέμησαν διὰ τὰς ἀποστάσεις τῶν Μεσσηνίων· τὴν μὲν οὖν πρώτην κατάκτησιν αὐτῶν φησι Τυρταῖος ἐν τοῖς ποιήμασι κατὰ τοὺς τῶν πατέρων πατέρας γενέσθαι· τὴν δὲ δευτέραν, καθ' ἣν ἑλόμενοι συμμάχους Ἀργείους τε καὶ Ἠλείους*

Fr. 5. Tria fragm. in unum coniunxi, et primum quidem alterumque iam Buttmann copulavit. V. 1. et 2. Pausan. IV. 6, 2: *Οὗτος δὲ ὁ Θεόπομπος ἦν καὶ ὁ πέρας ἐπιθεὶς τῷ πολέμῳ· μαρτυρεῖ δέ μοι καὶ τὰ ἐλεγεῖα τῶν Τυρταίου λέγοντα· Ἡμετέρῳ κτλ.* — V. 3. servavit Schol. ad Plat. p. 448. ed. Bekk.: *Ἀφικόμενος δὲ οὗτος (Τυρταῖος) εἰς Λακεδαίμονα καὶ ἐπίπνους γενόμενος συνεβούλευσεν αὐτοῖς ἀνελέσθαι τὸν πρὸς Μεσηνίους πόλεμον, προτρέπων παντοίως· ἐν οἷς καὶ τὸ φερόμενον εἰπεῖν ἔπος· Μεσσήνην ἀγαθὸν μ. ἀ. ἀγαθὸν δὲ φ.* et similiter idem p. 388. et Olympiod. in Alcib. I. 162. (Olymp. etiam *φυτεῦσαι.*) *ἀγαθὴν* bis scripsit Buttmann. Respicit Strabo VIII. 366. — V. 4—8. Strabo affert VI. 279: *Μεσσήνη δὲ ἑάλω πολεμηθεῖσα ἐννεακαίδεκα ἔτη, καθάπερ καὶ Τύρταιός φησι· Ἀμφ' αὐτὴν κτλ.* Adde Pausan. IV. 15, 2., ubi versus 4. 5. 6., et IV. 13, 4., ubi v. 7. et 8. leguntur. — V. 4. *ἀμφ' αὐτὴν* Pausan. *ἄμφω τώδ'* Str. — V. 6. *αἰχμηταί*, Strabonis libri *αἰχμητάς* et deinde *ἦ μητέρων*. Respicit Strabo VIII. 362: *τὴν μὲν οὖν πρώτην κατάκτησιν αὐτῶν* (Messeniorum) *φησὶ Τυρταῖος ἐν τοῖς ποιήμασι κατὰ τοὺς τῶν πατέρων πατέρας γενέσθαι.* — V. 7. *δ'* Xylander. om. Strab. libri.

Fr. 6. Pausan. IV. 14, 3: *ἐς τιμωρίας δέ, ἃς ὕβριζον ἐς τοὺς Μεσσηνίους, Τυρταίῳ πεποιημένα ἐστίν· Ὥσπερ κτλ.* V. 3. *παντὸς ὅσον* Ahrens, *πᾶν ὅσσον* Kuhn, *πάνθ' ὅσσων* AXKFcAgPc, *πάνθ' ὅσων* MLab, *πάνθ' ὅσον* PdVab. Schneidewin (Philol. I. 588.) *ἥμισα πάνθ' ὅσσον.*

Fr. 7. Pausan. eod. l.: *Ὅτι δὲ καὶ συμπενθεῖν ἔκειτο αὐτοῖς ἀνάγκη, δεδήλωκεν ἐν τῷδε· Δεσπότας κτλ.* quod ex eodem carmine esse apparet. V. 1. *οἰμώζοντες, οἰμώζοντας* VaLb.

Digitized by Google

(Kramer coni. *Ἀρκάδας*) *καὶ Πισάτας ἀπέστησαν, Ἀρκάδων μὲν Ἀριστοκράτην τὸν Ὀρχομενοῦ βασιλέα παρεχομένων στρατηγόν, Πισατῶν δὲ Πανταλέοντα τὸν Ὀμφαλίωνος, ἡνίκα φησὶν αὐτὸς στρατηγῆσαι τὸν πόλεμον τοῖς Λακεδαιμονίοις.*

9.

Aristot. Eth. Nic. III. 8, 5. (III. 11): de iis disserens, qui vi cogunt milites, ut fortiter pugnent: *Καὶ οἱ προστάττοντες, κἂν ἀναχωρῶσι τύπτοντες, τὸ αὐτὸ δρῶσι· καὶ οἱ πρὸ τῶν τάφρων καὶ τῶν τοιούτων παρατάττοντες· πάντες γὰρ ἀναγκάζουσι· δεῖ δὲ οὐ δι ἀνάγκην ἀνδρεῖον εἶναι, ἀλλ' ὅτι καλόν.* ubi Eustratius *τοῦτο περὶ Λακεδαιμονίων λέγοιτ' ἄν· τοιαύτην γάρ τινα μάχην, ὅτε πρὸς Μεσσηνίους ἐμαχέσαντο, ἐπολέμουν, ἧς καὶ ὁ Τυρταῖος μνημονεύει.*

II. (*Υ Π Ο Θ Η Κ Α Ι.*)

10. [6.]

Τεθνάμεναι γὰρ καλὸν ἐπὶ προμάχοισι πεσόντα
ἄνδρ' ἀγαθὸν περὶ ᾗ πατρίδι μαρνάμενον.
τὴν δ' αὐτοῦ προλιπόντα πόλιν καὶ πίονας ἀγρούς
πτωχεύειν πάντων ἔστ' ἀνιηρότατον,
πλαζόμενον σὺν μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ γέροντι
παισί τε σὺν μικροῖς κουριδίῃ τ' ἀλόχῳ.
ἐχθρὸς μὲν γὰρ τοῖσι μετέσσεται, οὓς κεν ἵκηται
χρησμοσύνῃ τ' εἴκων καὶ στυγερῇ πενίῃ,
αἰσχύνει τε γένος, κατὰ δ' ἀγλαὸν εἶδος ἐλέγχει,
πᾶσα δ' ἀτιμία καὶ κακότης ἕπεται.
εἰ δ' οὕτως ἀνδρός τοι ἀλωμένου οὐδεμί' ὤρη
γίγνεται, οὔτ' αἰδὼς οὔτ' ὄπις οὔτ' ἔλεος,

Fr. 10. Lycurg. in Leocr. 107: *χρήσιμον δ' ἐστὶ καὶ τούτων ἀκοῦσαι τῶν ἐλεγείων (τοῦ Τυρταίου), ἵν' ἐπίστησθε οἷα ποιοῦντες εὐδοκίμουν παρ' ἐκείνοις (τοῖς Λακεδαιμονίοις)· τεθνάμεναι γάρ κτλ.* V. 1. *ἐπὶ*, V. Franke *ἐνὶ*. — V. 2. *ᾗ*, AB *τῇ ἑαυτοῦ*. — V. 3. *αὐτοῦ* Z Ald., v. *αὐτοῦ*, V. Franke *ἣν δ' αὐτοῦ*. — V. 4. *ἀνιηρότατον, ἀνιαρότατον* P, *ἀνιαρώτατον* AB et L a pr. m. — V. 6. *μικροῖς*, Z *μικρᾷ*. — V. 7. *μὲν* om. A a pr. m., Thiersch coni. *ἐχθρὸς γάρ τ' ἀστοῖσι*. — V. 9. *αἰσχύνει*, LP *αἰσχύνῃ*. — *εἶδος*, olim conieci *εὖχος*. — V. 10. *ἀτιμία*, Bekker et Hermann *ἀτιμίη*. — V. 11. *εἰ δ'* V. Franke et Passow, vulgo *εἰθ'*, iidem in fine V. 12. comma ponunt (vulgo plene interpungitur), ut v. 13. apodosin contineat. Sauppe *ἢ δ'* vel *ἢ θ'*, Thiersch verba *εἰθ' οὕτως* Lycurgi esse putat, qui omissis aliis versibus deinde pergat recitare Tyrtaei versus . . . *Ἀνδρός τοι*, amicus Thierschii *εἰ δ' ἄγεθ' οὕτως ἀνδρὸς ἀλ.* eiecto *τοι*, Hermann *εἰ δ' οὕτως οὔτ' ἀνδρὸς ἀλ. οὐ. ὥ. γ. οὐδ' αἰδώς, ἧς τ' ὀπίσω τελέθει*, ut ante *ἧς τ'* negatio repetenda sit, quae illi *οὔτε* respondeat, Ahrens *εἰ δ' οὕτως ἀνδρὸς τότ'* (nunc *τε* scribit) *ἀλ. . . . οὔτ' ὀπίσω γένεος*. — *ὥρη, ὥρη* ABLPZ. — V. 12. *οὔτ' αἰδὼς, οὐδ' αἰδὼς* Z. — *οὔτ' ὄπις οὔτ' ἔλεος* scripsi, vulgo *εἰσοπίσω τελέθει*, sed ABP *οὔτ' ὀπίσω τέλος* (P *τελ.*) et *οὔτ' ὀπίσω* etiam L a m. pr., sed corr. *ἧς τ' ὀπίσω* ut Z.

Digitized by Google

θυμῷ γῆς περὶ τῆσδε μαχώμεθα καὶ περὶ παίδων
θνήσκωμεν ψυχέων μηκέτι φειδόμενοι.
ὦ νέοι, ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες,
μηδὲ φυγῆς αἰσχρᾶς ἄρχετε μηδὲ φόβου,
ἀλλὰ μέγαν ποιεῖσθε καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θυμόν,
μηδὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρνάμενοι·
τοὺς δὲ παλαιοτέρους, ὧν οὐκέτι γούνατ' ἐλαφρά,
μὴ καταλείποντες φεύγετε, τοὺς γεραιούς·
αἰσχρὸν γὰρ δὴ τοῦτο μετὰ προμάχοισι πεσόντα
κεῖσθαι πρόσθε νέων ἄνδρα παλαιότερον,
ἤδη λευκὸν ἔχοντα κάρη πολιόν τε γένειον,
θυμὸν ἀποπνείοντ' ἄλκιμον ἐν κονίῃ,
αἱματόεντ' αἰδοῖα φίλαις ἐν χερσὶν ἔχοντα —
αἰσχρὰ τάγ' ὀφθαλμοῖς καὶ νεμεσητὸν ἰδεῖν —
καὶ χρόα γυμνωθέντα· νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν,
ὄφρ' ἐρατῆς ἥβης ἀγλαὸν ἄνθος ἔχῃ·
ἀνδράσι μὲν θητὸς ἰδεῖν, ἐρατὸς δὲ γυναιξίν,
ζωὸς ἐών, καλὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσών.
ἀλλά τις εὖ διαβὰς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισιν
στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χείλος ὀδοῦσι δακών.

V. 13. τῆσδε, τῆς γε Z. — μαχώμεθα, μαχόμεθα ABP. — V. 14. θνήσκωμεν, θνήσκομεν AB. — ψυχέων Ald., ψιχάων ABLPZ. Ahrens θνησκέμεν εὐψύχως, Kayser post v. 13. pentametrum, ante v. 14. hex. excidisse putat. — V. 16. μηδὲ φόβου, Z μήτε φόβου. — αἰσχρᾶς, Sauppe αἰσχρῆς. — V. 17. ποιεῖσθε ABP, vulgo ποιεῖτε. — V. 18. μαρνάμενοι, LPZ μαχόμενοι. — V. 20. γεραιούς Z, γηραιούς ABLP, conieci γεράρους, idem etiam Winckelmann, sed fort. poeta scripsit τοὶ νεαροί, Kayser ἀνηλεγέως coniecit, χηρεῖους Ahrens deleto τοὺς. — V. 21. γὰρ, AB μὲν γὰρ. — V. 22. πρόσθε, B πρόσθεν. — V. 25. φίλαις ἐν, BZ φίλ' ἐνί, Schneidewin φίλῃς ἐν. — V. 26. τάγ' vel τά γ' vulgo, Hermann τά τ', Sauppe τὰ δ'. Ego conieci olim αἴσχεά τ' ὀφθαλμοῖς, Cobet αἰσχρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς, Hecker αἰσχρόν τ' ὀφθ., idemque priore versu ἔντερά θ' αἱματόεντα coniecit, ipse, ut puto, mox improbaturus. Deinde Reiske νεμεσήτ' ἐνιδεῖν, V. Franke νεμεσητὰ ἰδεῖν, possis νεμεσήτ' ἐσιδεῖν. — V. 27. νέοισι δὲ, Thiersch νέῳ δέ τε. cf. Hom. Il. X. 71: νέῳ δέ τε πάντ' ἐπέοικεν Ἀρηϊκταμένῳ, δεδαϊγμένῳ ὀξέϊ χαλκῷ κεῖσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ ὅττι φαγήῃ· ἀλλ' ὅτε δὴ πολιόν τε κάρη πολιόν τε γένειον αἰδῷ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος, τοῦτο δὴ οἰκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν. — V. 28. ἐρατῆς Z, itaque Valckenaer coniecit, ἀρετῆς ABLP, ἄρα τῆς vulgo, ἄρα τις χ' V. Franke, ego in proecdosi ἄρα τις. — V. 29. θητὸς Reiske, libri θνητοῖσιν. — V. 31. et 32. Stoll in Philologo IV. 169. subditicios censet, iniuria, quamquam distichon hoc repetitur Eleg. 11. v. 21. 22. — Ceterum et haec elegia, et quae deinceps sequuntur 11. et 12., integra sunt carmina, quamquam Franke elegiam 10. et 11. in unum coniungere conatus est, versibus aliis traiectis aliis obelo notatis, cui iure iam adversatus est Aug. Matthiae (de Tyrtaei carminibus Altenb. 1820.) Thiersch autem in Act. Mon. III. 625. omnia in breves quasdam particulas dissolvere conatus est.

Digitized by Google

11. [7.]

Ἀλλ' Ἡρακλῆος γὰρ ἀνικήτου γένος ἐστέ,
θαρσεῖτ', οὔπω Ζεὺς αὐχένα λοξὸν ἔχει·
μηδ' ἀνδρῶν πληθὺν δειμαίνετε, μηδὲ φοβεῖσθε,
ἰθὺς δ' εἰς προμάχους ἀσπίδ' ἀνὴρ ἐχέτω,
ἐχθρὰν μὲν ψυχὴν θέμενος, θανάτου δὲ μελαίνας
κῆρας ὁμῶς αὐγαῖς ἠελίοιο φίλας.
ἴστε γὰρ Ἄρηος πολυδακρύου ἔργ' ἀΐδηλα,
εὖ δ' ὀργὴν ἐδάητ' ἀργαλέου πολέμου,
καὶ παρὰ φευγόντων τε διωκόντων τε γέγευσθε,
ὦ νέοι, ἀμφοτέρων δ' εἰς κόρον ἠλάσατε.
οἳ μὲν γὰρ τολμῶσι παρ' ἀλλήλοισι μένοντες
ἐς τ' αὐτοσχεδίην καὶ προμάχους ἰέναι,
παυρότεροι θνήσκουσι, σαοῦσι δὲ λαὸν ὀπίσσω·
τρεσσάντων δ' ἀνδρῶν πᾶσ' ἀπόλωλ' ἀρετή.
οὐδεὶς ἄν ποτε ταῦτα λέγων ἀνύσειεν ἕκαστα,
ὅσσ', ἢν αἰσχρὰ πάθῃ, γίγνεται ἀνδρὶ κακά.
ἀργαλέον γὰρ ὄπισθε μετάφρενον ἐστὶ δαΐζειν
ἀνδρὸς φεύγοντος θῆῑῳ ἐν πολέμῳ·
αἰσχρὸς δ' ἐστὶ νέκυς κακκείμενος ἐν κονίῃσιν
νῶτον ὄπισθ' αἰχμῇ δουρὸς ἐληλαμένος.

Fr. 11. Stob. Flor. L. 7: *Τυρταίου* (sic A Trinc., Vind. a m. s. ἰρωελεγεῖα) *Ἀλλ' Ἡρακλῆος κτλ.* Resp. v. 1. Plutarch. de nobil. c. 2: *ὁ Τυρταῖος τοὺς αὐτοῦ στρατιώτας εἰς πόλεμον παρακαλούμενος, γενεὰν Ἡρακλέους ἀνικήτου φησὶν αὐτούς.* V. 1. Gesn. margo *ἀνίκητον.* — V. 4. In proecdosi hic et v. 10. *ἐς* scripsi, et v. 5. *ἐχθρὴν.* — V. 6. *κῆρας ὁμῶς αὐγαῖς* Grotius, *κῆρας αὐγαῖς* A. Voss. Vind., *κῆρας ἐπ' αὐγαῖσιν ἡ. φίλαις* B, *αὐγαῖσιν κῆρας* Gesn. in m. Etenim *ὁμῶς* cum omissum et postea in margine adiectum esset, per errorem insertum versui seq. et inde illud *ὡς* ortum, quod prorsus incommodum. — V. 7. *Ἄρηος* scripsi, et sic Emperius, v. *ὡς Ἄρεως*, (Voss. *ὡς Ἄρεος*). — ib. B et Gesn. in m. *πολυδακρύτου*, v. — ib. *ἀΐδηλα* Ars. et marg. Gesn., v. *ἀρίδηλα.* — V. 9. *παρὰ* Voss., *πρὸς* B., .ξ· Vind., *μετὰ* v. — *τε* ante *διωκ.* om. Trinc. (Vindob.) — ib. *τε γέγευσθε* scripsi, *τ' ἔγευσθε* Voss., *τ' ἄγεσθε* A, *τ' ἐγένεσθε* Trinc. (et Vind. sec. Schneidewin., sec. Gaisf. *ἄγεσθε* vel *ἄγευσ.*) — V. 13. *σαοῦσι* Buttmannus, v. *σάουσι.* — V. 14. A *πᾶσ' πώλετο.* — V. 15. *οὐδείς*, fort. *οὐδεὶς δ'* ut Ursin. — V. 16. *ἦν* et *γίγνεται* Valckenar., v. *ἄν* et *γίνεται*; idem etiam *αἰσχροπαθῇ*, vel *ὅσσαπερ αἰσχρὰ παθεῖν γίγνεται ἀνδρὶ κακῷ* coniecit. Fort.: *ὅσσ' αἰσχρ', ἤν τι πάθῃ, γίγνεται ἀνδρὶ κακῷ — κακά*, B supra *κακῷ.* — V. 17. *αργαλέον*, Ahrens coni. *ἀρπαλέον.* et est aperte corruptum; nam fugientem interimere facillimum est: neque tamen *ῥηΐδιον* hic scribendum, sed *ῥιγαλέον*: ipsi enim Spartani fugientibus parcere solebant, vid. Plut. Lyc. c. 22: *Τρεψάμενοι δὲ καὶ νικήσαντες ἐδίωκον ὅσον ἐμβεβαιώσασθαι τὸ νίκημα τῇ φυγῇ τῶν πολεμίων, εἶτα εὐθὺς ἀνεχώρουν οὔτε γενναῖον οὔτε Ἑλληνικὸν ἡγούμενοι κόπτειν καὶ φονεύειν ἀπολεγομένους καὶ ἀποκεχωρηκότας.* cf. O. Müller Dor. T. II. p. 247. — V. 18. *θῆῑῳ*, Franckius *θήϊον.* — V. 19. *αἰσχρὸς* codd., *αἰσχρὸν* Gesn. margo Trinc. — *κακκείμενος* A, v. *κατακείμενος.*

Digitized by Google

ἀλλά τις εὖ διαβὰς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισιν
στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χείλος ὀδοῦσι δακών,
μηρούς τε κνήμας τε κάτω καὶ στέρνα καὶ ὦμους
ἀσπίδος εὐρείης γαστρὶ καλυψάμενος·
δεξιτερῇ δ' ἐν χειρὶ τινασσέτω ὄμβριμον ἔγχος,
κινείτω δὲ λόφον δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς·
ἔρδων δ' ὄμβριμα ἔργα διδασκέσθω πολεμίζειν,
μηδ' ἐκτὸς βελέων ἑστάτω ἀσπίδ' ἔχων.
ἀλλά τις ἐγγὺς ἰὼν αὐτοσχεδὸν ἔγχεϊ μακρῷ
ἢ ξίφει οὐτάζων δήϊον ἄνδρ' ἑλέτω·
καὶ πόδα παρ ποδὶ θεὶς καὶ ἐπ' ἀσπίδος ἀσπίδ' ἐρείσας,
ἐν δὲ λόφον τε λόφῳ καὶ κυνέην κυνέῃ
καὶ στέρνον στέρνῳ πεπλημένος ἀνδρὶ μαχέσθω,
ἢ ξίφεος κώπην ἢ δόρυ μακρὸν ἑλών.
ὑμεῖς δ', ὦ γυμνῆτες, ὑπ' ἀσπίδος ἄλλοθεν ἄλλος
πτώσσοντες μεγάλοις βάλλετε χερμαδίοις,
δούρασί τε ξεστοῖσιν ἀκοντίζοντες ἐς αὐτούς,
τοῖσι πανόπλοισι πλησίον ἱστάμενοι.

12. [8.]

Οὔτ' ἂν μνησαίμην οὔτ' ἐν λόγῳ ἄνδρα τιθείμην

V. 24. γαστρὶ, Voss. Ars. δουρί. — V. 25. ὄμβριμον Ars., ὄβριμον v. — V. 27. ἔρδων servavi, corrigunt ἔρδων. — ib. ὄμβριμα Voss. Ars., ὄβριμα v. — πολεμίζειν, Arsenius πολεμίζων, Voss. πολεμίζ-, unde ἔρδειν ... πολεμίζων coniicias. — V. 28. A ἑστάτ'. — V. 33. πεπλημένος Brunckius, v. πεπαλημένος. — V. 37. ξεστοῖσιν epitheton tantum ornans foret, sed distinguenda sunt haec iacula, quibus milites levis armaturae utebantur, a pilis hoplitarum (v. 29. ἔγχεϊ μακρῷ, v. 34. δόρυ μακρὸν) itaque ξυστοῖσιν coniicio, apud Homerum quidem hasta procera appellari solet, ut est μακροῖσι ξυστοῖσι Il. ν'. 497. et νῶμα δὲ ξυστὸν μέγα ναύμαχον ... δύω καὶ εἰκοσίπηχυ ὀ'. 677., sed postea dicta sunt iacula breviuscula, ut Herodot. II. 71. ξυστὰ ἀκόντια. Xenoph. Cyr. VII. 1, 33. ἔνθα δὴ δεινὴ μάχη ἦν καὶ δοράτων καὶ ξυστῶν καὶ μαχαιρῶν, itaque equites potissimum utebantur, vid. ib. IV. 6, 1. — V. 38. πανόπλοισι Dindorf, πανοπλίοισι A. Voss. Trinc. Vindob., πανοπλίταις B. Gesn. marg., ταῖσι πανοπλίαις Ursinus, πανοπλίοις v. — πλησίον, B (?) ἐγγύθεν.

Fr. 12. Stob. Flor. LI. 1. affert primum v. 1—14: Τυρταίου (sic A Trinc.), tum LI. 5. v. 15—44. (Τυρταίου Trinc., Ἥρω ἐλεγεῖα Voss. et Vind. in m., om. lemma A.), sed recte Brunck, alii haec in unum coniunxerunt, quae videntur casu magis, quam consulto ap. Stobaeum diremta. Continuo post v. 14. secutum esse v. 15. maxime docet quod haec ipsa particula carminis inter Theognidea recepta est v. 1003—6. hoc modo: Ἥδ' ἀρετή, τόδ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον, κάλλιστόν τε φέρειν γίγνεται ἀνδρὶ σαφῶς· ξυνὸν δ' ἐσθλὸν τοῦτο πόληΐ τε παντί τε δήμῳ, ὅστις ἀνὴρ διαβὰς ἐν προμάχοισι μένῃ. Et ad eandem elegiam utrumque fragmentum pertinere docet etiam repetitio consulto adhibita v. 10. et 20; accedit quod Plato quoque in Legibus utramque partem respexit, cf. quae dixi in Museo Rhen. novo III. 213 seq. Bernhardy tamen Hist. Litt. Gr. II. 346. multa sibi reperisse visus est, quae offensioni sint, cui jure adversatus est etiam Schneidewin

Digitized by Google

οὐτε ποδῶν ἀρετῆς οὔτε παλαισμοσύνης,
οὐδ' εἰ Κυκλώπων μὲν ἔχοι μέγεθός τε βίην τε,
νικῴη δὲ Θέων Θρηΐκιον Βορέην,
οὐδ' εἰ Τιθωνοῖο φυὴν χαριέστερος εἴη,
πλουτοίη δὲ Μίδεω καὶ Κινύρεω μάλιον,
οὐδ' εἰ Ταντα λίδεω Πέλοπος βασιλεύτερος εἴη,
γλῶσσαν δ' Ἀδρήστου μειλιχόγηρυν ἔχοι,
οὐδ' εἰ πᾶσαν ἔχοι δόξαν πλὴν θούριδος ἀλκῆς,
— οὐ γὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ —
εἰ μὴ τετλαίη μὲν ὁρῶν φόνον αἱματόεντα
καὶ δηΐων ὀρέγοιτ' ἐγγύθεν ἱστάμενος.
ἥδ' ἀρετή, τόδ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον
κάλλιστόν τε φέρειν γίγνεται ἀνδρὶ νέῳ.
ξυνὸν δ' ἐσθλὸν τοῦτο πόληΐ τε παντί τε δήμῳ
ὅστις ἀνὴρ διαβὰς ἐν προμάχοισι μένῃ
νωλεμέως, αἰσχρᾶς δὲ φυγῆς ἐπὶ πάγχυ λάθηται,
ψυχὴν καὶ θυμὸν τλήμονα παρθέμενος,
θαρσύνῃ δ' ἔπεσιν τὸν πλησίον ἄνδρα παρεστώς·
οὗτος ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ·

Philol. III. 106. — V. 1. Plato Leg. I. 629: *Τυρταῖον — ὃς δὴ μάλιστα ἀνθρώπων περὶ ταῦτα ἐσπούδακεν εἰπών, ὅτι· οὔτ' ἂν μν. οὔτ' ἐν λ. ἄ. τιθείμην, οὔτ' εἴ τις πλουσιώτατος ἀνθρώπων εἴη, φησίν, οὔτ' εἰ πολλὰ ἀγαθὰ κεκτημένος, εἰπὼν σχεδὸν ἅπαντα, ὃς μὴ περὶ τὸν πόλεμον ἄριστος γίγνοιτ' ἄν.* et ib. II. 660: *ἐὰν δ' ἄρα πλουτῇ μὲν Κινύρα τε καὶ Μίδα μᾶλλον, ᾖ δὲ ἄδικος, ἄθλιός τ' ἐστὶ καὶ ἀνιαρῶς ζῇ, καὶ οὔτ' ἂν μνησαίμην, φησὶν ὑμῖν ὁ ποιητής, εἴπερ ὀρθῶς λέγει, οὔτ' ἐν λ. ἄ. τιθείμην, ὃς μὴ πάντα τὰ λεγόμενα καλὰ μετὰ δικαιοσύνης πράττοι καὶ πᾷτο, καὶ δὴ καὶ δηΐων οὗτος ἂν ὀρέγοιτο ἐγγύθεν ἱστάμενος, ἄδικος δὲ ὢν μήτε τολμῷ ὁρῶν φόνον αἱματόεντα, μήτε νικῷ θέων Θρηΐκιον Βορέην, μήτε ἄλλο αὐτῷ μηδὲν τῶν λεγομένων ἀγαθῶν γίγνοιτό ποτε.* unde restitutum *τιθείμην*, Stob. *τιθείην* (et pro *ἐν λόγῳ* habent A Vind. Trinc. *ἂν λόγῳ.*) — V. 2. *παλαισμοσύνης*, A Vind. Trinc. *παλαιμοσύνης*, fort. recte. — V. 3. *ἔχοι*, *ἔχοις* Vind., *ἔχει* A Voss. — V. 4. *θέων*, B *θεῶν*. — V. 5. *χαριέστερος*, Trinc. *χαριέστατος*. — V. 6. *Κινύρεω μάλιον* G. M. Schmidt, cf. Hesych.: *Μάλιον· μᾶλλον*, vulgo *Κινυρέοιο μᾶλλον*, et sic Vind. A (hic tamen *Κινυρεοῖο*), B *Κινύραο πλέον*, Camerarius *Κινύρεω βάθιον*. Ceterum cf. Plato Rep. III. 408. B: *οὐδ' εἰ Μίδου πλουσιώτεροι εἶεν.* — V. 8. cf. Plat. Phaedro 269. A: *τί δέ, τὸν μελίγηρυν Ἄδραστον οἰόμεθα κτλ.* — V. 9. *ἔχοι*, *ἔχει* A et Vind. a m. pr. — *πλὴν* om. B. — V. 11. *μὴ τετλαίη*, Vind. Trinc. *μήτε τλαίης — φόνον*, *πόνον* A a m. pr. cf. Plat. Leg. I. 629. E: *εἰρηκας γοῦν ὧδε ἐν τοῖς ποιήμασιν, ὡς οὐδαμῶς τοὺς τοιούτους ἀνεχόμενος· οἳ μὴ τολμήσωσι μὲν ὁρᾶν φόνου αἱμ. z. δ. ὀρέγοιντ' ἐγγ. ἱστάμενοι.* — V. 13—16. leguntur in Theognideis v. 1003—6. — *ἥδ'* Hermann, vulgo *ἡ δ'*. — *τόδ'*, *τόγ'* B, idem inverso ord. *ἄριστον ἔν ἀ. ἄεθλον*. — V. 14. *νέῳ*, Theogn. *σοφῷ*. — V. 16. *ἀνήρ*, Upton coni. *ἂν εὖ*. Huc respicit Plato Leg. I. 630. B: *διαβάντες δ' εὖ καὶ μαχόμενοι ἐθέλοντες ἀποθνήσκειν ἐν τῷ πολέμῳ, ὡς φράζει Τυρταῖος, τῶν μισθοφόρων εἰσὶ πάμπολλοι.* — V. 17. *αἰσχρᾶς*, A *αἰσχροῖ*, unde in proecdosi *αἰσχρῆς* scripsi. — V 19. *δ' ἔπεσιν* Hermann, vulgo *δὲ πεσεῖν*, Voss. *δὲ*.

Digitized by Google

αἶψα δὲ δυσμενέων ἀνδρῶν ἔτρεψε φάλαγγας
τρηχείας, σπουδῇ τ' ἔσχεθε κῦμα μάχης·
εἰ δέ τις ἐν προμάχοισι πεσὼν φίλον ἄλεσε θυμόν
ἄστυ τε καὶ λαοὺς καὶ πατέρ' εὐκλεΐσας,
πολλὰ διὰ στέρνοιο καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
καὶ διὰ θώρηκος πρόσθεν ἐληλαμένος,
τὸν δ' ὀλοφύρονται μὲν ὁμῶς νέοι ἠδὲ γέροντες,
ἀργαλέῳ τε πόθῳ πᾶσα κέκηδε πόλις·
καὶ τύμβος καὶ παῖδες ἐν ἀνθρώποις ἀρίσημοι
καὶ παίδων παῖδες καὶ γένος ἐξοπίσω.
οὐδέ ποτε κλέος ἐσθλὸν ἀπόλλυται οὐδ' ὄνομ' οὐτοῦ,
ἀλλ' ὑπὸ γῆς περ ἐὼν γίγνεται ἀθάνατος,
ὅντιν' ἀριστεύοντα μένοντά τε μαρνάμενόν τε
γῆς πέρι καὶ παίδων θοῦρος Ἄρης ὀλέσῃ.
εἰ δὲ φύγῃ μὲν κῆρα τανηλεγέος θανάτοιο,
νικήσας δ' αἰχμῆς ἀγλαὸν εὖχος ἕλῃ,
πάντες μιν τιμῶσιν ὁμῶς νέοι ἠδὲ παλαιοί,
πολλὰ δὲ τερπνὰ παθὼν ἔρχεται εἰς Ἀΐδην·
γηράσκων ἀστοῖσι μεταπρέπει, οὐδέ τις αὐτόν
βλάπτειν οὔτ' αἰδοῦς οὔτε δίκης ἐθέλει,
πάντες δ' ἐν θώκοισιν ὁμῶς νέοι οἵ τε κατ' αὐτόν
εἴκουσ' ἐκ χώρης οἵ τε παλαιότεροι.
ταύτης νῦν τις ἀνὴρ ἀρετῆς εἰς ἄκρον ἱκέσθαι
πειράσθω θυμῷ, μὴ μεθιεὶς πολέμου.

13. [10.]

Αἴθωνος δὲ λέοντος ἔχων ἐν στήθεσι θυμόν.

V. 22. τ', Vind. θ', A δ'. — ἔσχεθε, A ἔχεσκε. — V. 23. εἰ δέ τις scripsi, (nisi ἄνδρα δ' ὃς malis), ut v. 27. τὸν δ' ὀλ. κτλ. sit apodosis, vulgo αὐτὸς δ' et plene interpungitur v. 26. — V. 25. πολλὰ, A πολλὰ δὲ. — V. 31. οὐδέ ποτε Hermann, vulgo οὐδέποτε. — V. 35. εἰ, Brunck ἢν, contra Ursinus et Steph. φύγοι. .. ἕλοι. — τανηλεγέος, Vind. τανηλεγέως. — V. 36. ἕλῃ, B ἔχῃ. — V. 37. μιν om. A. — V. 38. τερπνὰ A, θερπνὰ vulgo. — V. 39. γηράσκων A, vulgo γηράσκων δ', explicantur his versibus 39—42 verba πολλὰ τερπνὰ παθών. — μεταπρέπει Vind. Trinc., vulgo μετατρέπει. — In Theognidis haec sunt contracta et male cum alienis versibus conglutinata v. 933: Παύροις ἀνθρώπων ἀρετὴ καὶ κάλλος ὀπηδεῖ· ὄλβιος ὃς τούτων ἀμφοτέρων ἔλαχεν· πάντες μιν τιμῶσιν· ὁμῶς νέοι οἵ τε κατ' αὐτὸν χώρης εἴκουσιν, τοί τε παλαιότεροι. γηράσκων ἀστοῖσι μεταπρέπει, οὐδέ τις αὐτὸν βλάπτειν οὐδ' αἰδοῦς οὐδὲ δίκης ἐθέλει. Franke v. 39—42 subditicios censet, Thiersch Act. Mon. III. 636. existimat v. 41. 42. ante v. 39. 38. collocandos, et πάντες δὴ ἐν θώκοισι coniecit, contra Schneidewin vulgatum ordinem tuetur, sed v. 37. et 38. eiiciendos esse censet, quod fieri nequit, nam vir fortis continuo ab omnibus, quamvis nondum ad senectutem pervenerit, honorari solet.

Fr. 13. Galen. de Hippocr. et Platon. plac. III. T. I. p. 267. ed. Bas. οἷον καὶ ὅταν εἴπῃ (Χρύσιππος) Τυρταῖον λέγοντα· Αἴθωνος κτλ. ὅτι μὲν

Digitized by Google

14. [9.]

Πρὶν ἀρετῆς πελάσαι τέρμασιν ἢ θανάτου.

III. *EMBATHPIA.*

15. [11.]

Ἄγετ', ὦ Σπάρτας εὐάνδρου
κοῦροι πατέρων πολιητᾶν,
λαιᾷ μὲν ἴτυν προβάλεσθε,
δόρυ δ' εὐτόλμιως [βάλλετε]
μὴ φειδόμενοι τᾶς ζωᾶς·
οὐ γὰρ πάτριον τᾷ Σπάρτᾳ.

* 16. [12.]

Ἄγετ', ὦ Σπάρτας ἔνοπλοι κοῦροι, ποτὶ τὰν Ἄρεος κίνασιν.

γὰρ ἔχει ὁ λέων θυμὸν ἀκριβῶς ἅπαντες ἄνθρωποι καὶ πρὶν ἀκοῦσαι Τυρταίου γιγνώσκομεν. et ibid.: *Τύρταιος δέ γε, καθάπερ οὖν καὶ Ὅμηρος καὶ Ἡσίοδος καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν ἅπαντες οἱ ποιηταὶ σφοδρότατον ἔχειν φασὶ τοὺς λέοντας τὸν θυμόν, ὥστε καὶ τῶν ἀνθρώπων ὅστις ἂν ᾖ θυμοειδέστατος εἰκάζουσι λέοντι.*

Fr. 14. Plutarch. de Stoic. repug. c. 14: *καὶ τὸ Τυρταίου τὸ πρὶν ἀρετῆς κτλ.* — *πρὶν*, Brunck *πρίν γ'*.

Fr. 15. Dio Chrys. I. 34. ed. Emp.: *ἔτι δὲ οἶμαι τὴν παρακλητικήν, οἷα τῶν Λακωνικῶν ἐμβατηρίων, μάλα πρέπουσα τῇ Λυκούργου πολιτείᾳ καὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἐκείνοις· ἄγετ' ὦ κτλ.* ubi Schol. secund. Morellium: *παρακλητικὰ ἐκ τῶν Τυρταίου.* Tzetz. Chil. I. 692: *Τυρταῖος Λάκων στρατηγὸς καὶ ποιητὴς ὑπῆρχεν Προτρεπτικὰ πρὸς πόλεμον γράψας ἐσμάτων μέλη — ὡς Λίων ὁ Χρυσόστομος οὕτω που γράφει λέγων· ἄγετ' ὦ κτλ.* V. 1. *Σπάρτας*, V *παρτα.* — V. 2. *κοῦροι*, M *κοῦρα.* — *πατέρων* CM AVP Tzetz., *πρότερον* m. in marg., *πρῶτον* rell. — *πολιητᾶν*, quod Hermann coniecit, P, *πολιητᾶν* V, *πολιητῶν* M, *πολιητᾶς* C, *πολιῆται* M in m. et rell., om. Tzetz., Ahrens *ὁπλιτᾶν*, Schneidewin *πανοπλιτᾶν*, Thiersch *ἄγετ' ὦ Σπάρτας πολιᾶται, κοῦροι πατέρων εὐάνδρων.* — V. 3. *λαιᾷ μὲν* V et Tzetzes, *λαᾶ μὲν* C, *λαιὰν μὲν* M, *λαιᾷ μέντοι* mr. — *ἴτυν*, B *ἴτην.* — *προβάλεσθε*, *προβάλλεσθε* BCMP a m. s. (a m. pr. *προβάλλεσθαι*) et Tzetz. (cod. B Tzetz. *προβάλλοντες*). — V. 4. *δ'* ciecerunt Klotz et Thiersch. — *βάλλετε* cancellis sepsi, nam est haud dubie a librariis profectum ad versum redintegrandum; Tyrtaeus scripsisse videtur *δόρυ δ' ἐξιτερᾷ δ' εὐτόλμως.* Ceterum *βάλλετε* libri meliores PCM (supra *βάλλοντες*) var. lect. v., sed *βάλλοντες* V et rell., Luzac et Thiersch *πάλλοντες.* — V. 5. *φειδόμενοι*, Tzetz. *φείδεσθε*, unde prius *πάλλοντες . . φείδεσθαι* conieci. — *τᾶς ζωᾶς* M, *τὰς ζωᾶς* C, *ζωᾶς* rell. — V. 6. *πάτριον* CM (corr. *πάτρι*), *πατρὶ* B, *πάτρι* v. — *τᾷ Σπάρτᾳ* CM (corr. *τῆς σπάρτας*) Tzetz., *τᾶ Σπάρτα* B, *τᾶς Σπάρτας* v. Contra mr pro hoc versu nihil nisi *περὶ πάτρας.*

Fr. 16. Hephaest. 46. om. nom. auctoris: *Τὸ μέντοι τὸν σπονδεῖον ἔχον, ἀλλὰ μὴ τὸν ἀνάπαιστον παραλήγοντα, εἰσὶν οἳ Λακωνικὸν καλοῦσι, προφερόμενοι παράδειγμα· Ἄγετ' κτλ. Ἄρεος* D (idem *κίνησιν*), vulgo *Ἄρεως.* Probabiliter ad Tyrtaeum referunt. — Ex Tyrtaeo conversus videtur versus ap. Mar. Vict. II. 11: *Ite o Spartae primores fauste nunc Parcas ducentes.* quem ille falso Molossicum versum dicit temereque *moras* Laconici exeroitus *Parcas* interpretatur.

Digitized by Google

III.

ASIUS.

Χωλός, στιγματίης, πολυγήραος, ἶσος ἀλίτῃ
ἦλθεν κνισοκόλαξ, εὖτε Μέλης ἐγάμει,
ἄκλητος, ζωμοῦ κεχρημένος, ἐν δὲ μέσοισιν
ἥρως εἰστήκει βορβόρου ἐξαναδύς.

IV.

PISANDER.

Ἀνδρὶ μὲν Ἱππαίμων ὄνομ' ἦν, ἵππῳ δὲ Πόδαργος,
καὶ κυνὶ Λήθαργος, καὶ θεράποντι Βάβης·
Θεσσαλός, ἐκ Κρήτης, Μάγνης γένος, Αἵμονος υἱός.
ὤλετο δ' ἐν προμάχοις ὀξὺν Ἄρῃ συνάγων.

Asius. Athen. III. 125. B: *Κνισολοῖχος γάρ τις εἰ καὶ κατὰ τὸν Σάμιον ποιητὴν Ἄσιον τὸν παλαιὸν ἐκεῖνον καὶ κνισοκόλαξ — τὰ μὲν οὖν τοῦ Ἀσίου, ἔφη ὁ Μυρτίλος, ἔπη ταῦτ' ἔστι· Χωλὸς κτλ.* V. 1. *ἶσος* P, v. *ἴσος*. — V. 2. *ἦλθεν κνισοκόλαξ* B, *ἦλθε κνισσοκόλαξ* C, *ἦλθεν ὁ κνισοκόλαξ* PVL. Welcker *Κνισοκόλαξ*, ut nomen proprium sit, coniecit de Cycl. Ep. I. 144. Si Melcs Homeri pater intelligendus est, Asius fortasse Irum aliquem nuptiis intervenire finxit, quamquam Homerici Iri origo repetenda ex iis, quae Athen. VI. 259. A refert. Ceterum non est hoc epigramma, sed pars maioris carminis.

Pisander. Anth. Pal. VII. 304: *Πισάνδρου Ῥοδίου. τούτου τοῦ ἐπιγράμματος μέμνηται Νικό(λαος) ὁ Δαμασκηνὸς ὡς ἀρίστου. εἰς Ἱππαίμονα τὸν ἐκ Κρήτης Μάγνητα.* Prius distichon legitur etiam ap. Dion. Chr. XXXVII. T. II. 532: *Ἀνδρὶ ... Βάβης. τίς οὖν οἶδεν Ἑλλήνων οὐχ ὅτι τὸν ἵππον, ἀλλ' αὐτὸν τὸν Ἱππαίμονα; δοκῶ μὲν οὐδὲ Μαγνήτων, ὅθεν ἦν Ἱππαίμων. οὗτος μὲν οὖν φροῦδος ἐξ ἀνθρώπων αὐτῷ Βάβητι καὶ Ποδάργῳ.* et ap. Polluc. VI. 45: *οὐ μὴν οὐδὲ ὁ Μάγνης κύων, τὸ Ἱππαίμονος κτῆμα, ὁ Λήθαργος, ἀνώνυμος, ὃς τῷ δεσπότῃ συντέθαπται, καθάπερ μηνύει τοὐπίγραμμα· ἀνδρὶ κτλ.* et Eudoc. 96. — V. 1. *ὄνομ' ἦν* Anth. Poll. Eud. et ap. Dion. BM. (in m. *ὄνομα ᾧ*), sed reliqui codd. *ὄνομα τῷ*. — *Ἱππαίμων*, Eud. *Ἱππάμων*. — V. 2. *Λήθαργος* Dio Poll. Eud., *Θήραργος* Anth., sed *γρ. λήθαργος*. (haud dubie ex Nicolao Damasc.) — *Βάβης*, Eud. *Βάθης*. — V. 3. *ἐκ* sec. m. in Pal. add. — *Αἵμονος* Plan., *αἵμονος* Pal. Ceterum Thessalus fuit equus, Creticus canis, Hippaemon Magnesius, servi, qui inferiore habetur loco, patriam consulto poeta videtur reticuisse: fuit fortasse Phryx, vid. Tit. Phryg. n. I. ap. Stevart A Description of some ancient monuments in Lydia and Phrygia: BABA, idem nomen *Βάβυς*, vid. Proverbia *Κάκιον ἢ Βάβυς αὐλεῖ*, de quo cf. Athen. XIV. 624. B et Zenob. Prov. IV. 81., et *Βάβυος χορὸς* App. Prov. I. 46. Ceterum etiam Pherecydis Syrii pater *Βάβυς* vocabatur, vid. Suid. *Φερεκύδης*, Diog. Laert. I. 116. De significatione confer Phot. Bibl. p. 341. B: *Βάβια δὲ οἱ Σύροι, καὶ μάλιστα οἱ ἐν Δαμάσκῳ τὰ νεογνὰ καλοῦσι παιδία, ἤδη δὲ καὶ τὰ μειράκια ἀπὸ τῆς παρ' αὐτοῖς νομιζομένης Βαβίας θεοῦ.*

Digitized by Google

V.

MIMNERMUS.

NANNΩ.

1. [1.] *)

Τίς δὲ βίος, τί δὲ τερπνὸν ἄτερ χρυσῆς Ἀφροδίτης;
τεθναίην, ὅτε μοι μηκέτι ταῦτα μέλοι,
κρυπταδίη φιλότης καὶ μείλιχα δῶρα καὶ εὐνή·
εἰ ἥβης ἄνθεα γίγνεται ἁρπαλέα
ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξίν· ἐπεὶ δ' ὀδυνηρὸν ἐπέλθῃ
γῆρας, ὅ τ' αἰσχρὸν ὁμῶς καὶ καλὸν ἄνδρα τιθεῖ,
αἰεί μιν φρένας ἀμφὶ κακαὶ τείρουσι μέριμναι,
οὐδ' αὐγὰς προσορῶν τέρπεται ἠελίου,
ἀλλ' ἐχθρὸς μὲν παισίν, ἀτίμαστος δὲ γυναιξίν·
οὕτως ἀργαλέον γῆρας ἔθηκε θεός.

2. [2.]

Ἡμεῖς δ' οἷά τε φύλλα φύει πολυανθέος ὥρῃ
ἔαρος, ὅτ' αἶψ' αὐγῇς αὔξεται ἠελίου,
τοῖς ἴκελοι πήχυιον ἐπὶ χρόνον ἄνθεσιν ἥβης
τερπόμεθα, πρὸς θεῶν εἰδότες οὔτε κακόν
οὔτ' ἀγαθόν· Κῆρες δὲ παρεστήκασι μέλαιναι,

Mimnermus. Fr. 1. Stob. Flor. LXIII. 16: *Μιμνέρμου· τίς δὲ κτλ.* V. 1. 2. affert. Plut. de virt. mor. c. 6. s. p. n.: *ἀκολάστων μὲν γὰρ αἵδε φωναί· τίς δὲ χάρις, τί δὲ τερπνὸν ἄνευ χρυσῆς Ἀ. τ. ... μέλει.* Cf. Apostol. XVI. 61. c. Huc respicit Horat. Epp. I. 6, 65: *Si, Mimnermus uti censet, sine amore iocisque Nil est iucundum, vivas in amore iocisque.* V. 1. *τίς δὲ*, cod. Vind. Arsen. *τίς δαί.* — *χρυσῆς*, fort. *χρυσέης.* — V. 3. et seq. om. cod. Vind. Trinc. — *δῶρα καὶ εὐνή*, Hecker *δῶρα Διώνης.* — V. 4. *εἰ ἥβης ἄνθεα* AB, *ἄνθεα εἰ ἥβης* vulgo, *ἄνθεα τῆς ἥβης* Grotius, *εὐανθὴς ἥβη γ. ἁρπαλέη* Schneidewin, *ἄνθε' ἀεὶ ἥβη* O. Schneider, Kayser *ἄνθε' ὁμηλικίης* vel *ἡλικίης δ' ἄνθεα*, Ahrens *οἱ' ἥβης ἄνθεα*, Hermann *ἄνθεα ταῦθ' ἥβης*, Hertzberg *εἰ' (αἰ?) ἥβης ἄνθεα.* Fort. *ἔσθ' ἥβης ἄνθεα γίγνεται, ἁρπαλέα κτλ.* — V. 5. *ἐπεὶ δ'*, AB *ἐπεί τ'*, Brunck *ἐπὴν δ'.* — V. 6. *ὁμῶς καὶ καλὸν* libri, *ὁμῶς καὶ κακὸν* Hermann, *ὅμως καὶ καλὸν* Doederlein coni. — V. 7. *αἰεί μιν* scripsi, v. *αἰεὶ μέν.* — V. 8. *προσορῶν*, Grotius *προσορᾶν.*

Fr. 2. Stob. XCVIII. 13: *Μιμνέρμου· ἡμεῖς δ' κτλ.* V. 1. *πολυανθέος* A, v. *πολυάνθεμος.* — *ὥρῃ* scripsi, legeb. *ὥρη.* — V. 2. *αἶψ'*, Brunck *ἄψ.* — *αὐγῇς* Schneidewin, *αὐγὴ* libri; subiectum est *φύλλα.* Postea Schneidewin coni.: *φύλλ', ἃ φύει πολυανθέος ὥρη ἔαρος, αἶψ' αὐγῇς ἅζεται ἠελίου.*

*) Numeri adiecti sunt editionis Bachianae.

Digitized by Google

ἡ μὲν ἔχουσα τέλος γήραος ἀργαλέου,
ἡ δ' ἑτέρη θανάτοιο· μίννυθα δὲ γίγνεται ἥβης
καρπός, ὅσον τ' ἐπὶ γῆν κίδναται ἠέλιος·
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τοῦτο τέλος παραμείψεται ὥρης,
αὐτίκα τεθνᾶναι βέλτιον ἢ βίοτος·
πολλὰ γὰρ ἐν θυμῷ κακὰ γίγνεται· ἄλλοτε οἶκος
τρυχοῦται, πενίης δ' ἔργ' ὀδυνηρὰ πέλει·
ἄλλος δ' αὖ παίδων ἐπιδεύεται, ὥντε μάλιστα
ἱμείρων κατὰ γῆς ἔρχεται εἰς Ἀΐδην·
ἄλλος νοῦσον ἔχει θυμοφθόρον· οὐδέ τις ἔστιν
ἀνθρώπων, ᾧ Ζεὺς μὴ κακὰ πολλὰ διδοῖ.

3. [4.]

Τὸ πρὶν ἐὼν κάλλιστος, ἐπὴν παραμείψεται ὥρη,
οὐδὲ πατὴρ παισὶν τίμιος οὔτε φίλοις.

4. [5.]

Τιθωνῷ μὲν ἔδωκεν ἔχειν κακὸν ἄφθιτον ὁ Ζεύς
γῆρας, ὃ καὶ θανάτου ῥίγιον ἀργαλέου.

5. [3.]

(Αὐτίκα μοι κατὰ μὲν χροιὴν ῥέει ἄσπετος ἱδρώς,
πτοιῶμαι δ' ἐσορῶν ἄνθος ὁμηλικίης
τερπνὸν ὁμῶς καὶ καλόν, ἐπεὶ πλέον ὤφελεν εἶναι·)
ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίγνεται ὥσπερ ὄναρ
ἥβη τιμήεσσα· τὸ δ' ἀργαλέον καὶ ἄμορφον
γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτίχ' ὑπερκρέμαται,
ἐχθρὸν ὁμῶς καὶ ἄτιμον, ὅ τ' ἄγνωστον τιθεῖ ἄνδρα,
βλάπτει δ' ὀφθαλμοὺς καὶ νόον ἀμφιχυθέν.

V. 9. ἐπήν, Brunck ἐπεί. — παραμείψεται, παραμεῖψαι *A*. — V. 10. τεθνᾶναι Stephanus et O. Schneider, τεθνάμεναι Bach, codd. δὴ τεθνάναι, nisi forte leg. δὴ θνᾶναι. cf. Hesych. θνάναι. θανεῖν. — V. 11. ἄλλοτε A, v. ἄλλοτέ τ'. — V. 12. πενίης, περὶ ἡ A. — V. 16. διδοῖ B, v. διδῷ.

Fr. 3. Stob. CXVI. 1: *Μιμνέρμου* (A, sed Trinc. *Μενάνδρου*) τὸ πρὶν κτλ. — V. 1. ὥρη, Ursin. ex codd. ὥρην. — V. 2. φίλοις Voss., vulgo φίλος.

Fr. 4. Stob. CXVI. 33: *Μιμνέρμου Ναννοῦς* (*Νάννου* A, om. lemma Vind.)· *Τιθωνῷ* κτλ. — V. 1. ἔχειν, A. Vind. Trinc. σχεῖν, fort. ὀχεῖν. b. ὁ Ζεὺς om. A. B. Voss. Vind., ὁ Trinc., ἄφθιτον αἰεί coni. Schneidewin.

Fr. 5. Stob. CXVI. 34: *ἐκ Μιμνέρμου Ναννοῦς* (*Νάννου* A, om. Vind. Trinc.)· *Ἀλλ' ὀλιγοχρ.* κτλ. ... *ἀμφιχυθέν*· sed cum v. 4—6. legantur in Theognideis v. 1020—1022, recte Brunck fragmento, quod servavit Stobaeus, tres versus praemisit: *Αὐτίκα* ... *εἶναι*, qui praecedunt apud Theogn. 1017—1019. — V. 4. ὄναρ, Schneidewin ἔαρ. — V. 5. ἀργαλέον, Theogn. οὐλόμενον. — V. 6. Theog. αὐτίχ' ὑπὲρ κεφαλῆς γῆρας ὑπερκρέμαται. — V. 7. A. ὅταν γνωστὸν τιθῇ.

Digitized by Google

6. [6.]

Αἶ γὰρ ἄτερ νούσων τε καὶ ἀργαλέων μελεδώνων
ἑξηκονταέτη μοῖρα κίχοι θανάτου.

7. [7.]

Τὴν σαυτοῦ φρένα τέρπε· δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν
ἄλλος τίς σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.

8. [8.]

Ἀληθείη δὲ παρέστω
σοὶ καὶ ἐμοί, πάντων χρῆμα δικαιότατον.

9. [12.]

Ἡμεῖς δ' αἰπὺ Πύλου Νηλήϊον ἄστυ λιπόντες
ἱμερτὴν Ἀσίην νησὶν ἀφικόμεθα.
ἐς δ' ἐρατὴν Κολοφῶνα βίην ὑπέροπλον ἔχοντες
ἐζόμεθ' ἀργαλέης ὕβριος ἡγεμόνες·
κεῖθεν δ' ἀστύεντος ἀπορνύμενοι ποταμοῖο

Fr. 6. Diogen. Laert. I. 60: *φασὶ δ' αὐτὸν (Σόλωνα) καὶ Μιμνέρμου γράψαντος· αἶ γὰρ κτλ. ἐπιτιμῶντα αὐτῷ εἰπεῖν· Ἀλλ' εἴ μοι κτλ.* cf. Apostol. I. 60. b. — V. 1. *μελεδώνων*, Cobet *μελεδωνέων*, recte, ut videtur: nam antiqui poetae aut *μελεδώνη* ant *μεληδών* videntur dixisse.

Fr. 7. Anthol. Pal. IX. 60: *Μιμνέρμου· παραίνεσις εἰς τὸ ἀνέτως ζῆν.* Idem distichon legitur in Theogn. v. 795, 796. praemisso alio:

Μήτε τινὰ ξείνων δηλεύμενος ἔργμασι λυγροῖς,
μήτε τιν' ἐνδήμων, ἀλλὰ δίκαιος ἐών.

quod Bach, alii etiam Mimnermo vindicaverunt, sed ab hoc separandum est. — V. 1. *σαυτοῦ*, Bekker olim *σ' αὐτοῦ*.

ε

Fr. 8. Stob. XI. 1: *Μενάνδρου Ναννοῦς* (A, om. Trinc., *μ ναννους* Vind., *Μένανδρος ἐν Νάννοις* Schow.) *ἀληθ. κτλ.* Passow et Gaisford *Μιμνέρμου*.

Fr. 9. Strabo XIV. 634: *Ἀπελθόντες δὲ παρὰ τῶν Ἐφεσίων οἱ Σμυρναῖοι στρατεύουσιν ἐπὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ νῦν ἐστὶν ἡ Σμύρνα, Λελέγων κατεχόντων· ἐκβαλόντες δ' αὐτοὺς ἔκτισαν τὴν παλαιὰν Σμύρναν. — Ὕστερον δὲ ὑπὸ Αἰολέων ἐκπεσόντες κατέφυγον εἰς Κολοφῶνα καὶ μετὰ τῶν ἐνθένδε ἐπιόντες τὴν σφετέραν ἀπέλαβον· καθάπερ καὶ Μίμνερμος ἐν τῇ Ναννοῖ φράζει μνησθεὶς τῆς Σμύρνης ὅτι περιμάχητος ἀεί· Ἡμεῖς κτλ.* V. 1. *ἠμεῖς δ' αἰπύ*, Med. 3. 4. Paris. *ἠμεῖς αἰπύ τε.* — *Πύλου* scripsi, vulgo *Πύλον*. — V. 3. *ἐς δ' ἐρατὴν* Wyttenbach, codd *ἐς δ' ἄρα τὴν*. — V. 5. *κεῖθεν*, Med. 4 corr. *κεῖθε*. — *δ' ἀστύεντος*, Paris. Med. 2 *διαστήεντος*, Med. 3 *δ' ἀναστάντες*, unde olim *δὲ στιήεντος* conieci probante Hertzbergio. Brunck *δ' Ἀλήεντος*, Schneidewin *δ' αὐτις Ἀλεντος*, at producitur prima syllaba, vid. Lycophr. 468. Hecker *δ' ἀενάοντος*. In proecdosi *δὲ κρυόεντος* (*δ' αὖ στυγόεντος*) scripsi, vid. Pausanias VIII. 28, 3: *Ἄλεντος* (codd. *ἀνελόντος*) *δὲ τοῦ ἐν Κολοφῶνι καὶ ἐλεγείων ποιητὴν τὴν ψυχρότητα ᾄδουσιν*, ut hunc ipsum locum respexerit. Fortasse huc potius quam ad Acidem Siciliae fluvium referendum est proverbium ap. Diogen. II. 74: *Ἄκις ποταμὸς* (K *Ἄκτις ποτός*, Apostol. II. 12. *Ἄκτης*

Digitized by Google

θεῶν βουλῇ Σμύρνην εἴλομεν Αἰολίδα.

10. [13.]

Strabo XIV. 634: *Κολοφῶνα δ' Ἀνδραίμων Πύλιος (κτίζει), ὥς φησι καὶ Μίμνερμος ἐν τῇ Ναννοῖ.*

11 [10.]

Οὐδέ κοτ' ἂν μέγα κῶας ἀνήγαγεν αὐτὸς Ἰήσων
ἐξ Αἴης, τελέσας ἀλγινόεσσαν ὁδόν,
ὑβριστῇ Πελίῃ τελέων χαλεπῆρες ἄεθλον,
οὐδ' ἂν ἐπ' Ὠκεανοῦ καλὸν ἵκοντο ῥόον,

* * *

Αἰήταο πόλιν, τόθι τ' ὠκέος Ἠελίοιο
ἀκτῖνες χρυσέῳ κείαται ἐν θαλάμῳ
Ὠκεανοῦ παρὰ χεῖλος, ἵν' ἥχετο θεῖος Ἰήσων.

12. [9.]

Ἠέλιος μὲν γὰρ ἔλαχεν πόνον ἤματα πάντα,
οὐδέ ποτ' ἄμπαυσις γίγνεται οὐδεμία
ἵπποισίν τε καὶ αὐτῷ, ἐπεὶ ῥοδοδάκτυλος Ἠώς
Ὠκεανὸν προλιποῦσ' οὐρανὸν εἰσαναβῇ·
τὸν μὲν γὰρ διὰ κῦμα φέρει πολυήρατος εὐνή
κοιλίη, Ἡφαίστου χερσὶν ἐληλαμένη

ποτός) ἐπὶ τῶν ἄγαν ψυχρῶν· ψυχρὸς γάρ ἐστιν οὗτος. Sed quod flumini revera fuerit nomen, prorsus obscurum. — V. 6. *Σμύρνην εἴλομεν* Brunck, vulgo *Σμύρναν εἴδομεν.*

Fr. 11. Strabo I. 46: *εἰ δ' ὥςπερ ὁ Σκήψιός φησι παραλαβὼν μαρτυρα Μίμνερμον, ὃς ἐν τῷ Ὠκεανῷ ποιήσας τὴν οἴκησιν τοῦ Αἰήτου πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς ἐκτὸς πεμφθῆναί φησιν ὑπὸ τοῦ Πελίου τὸν Ἰάσονα καὶ κομίσαι τὸ δέρος, οὔτ' ἂν ἡ ἐπὶ τὸ δέρος ἐκεῖσε πομπὴ πιθανῶς λέγοιτο εἰς ἀγνῶτας καὶ ἀγανεῖς τόπους, οὐδ' ὁ δι' ἐρήμων καὶ ἀοίκων καὶ καθ' ἡμᾶς τοσοῦτον ἐκτετοπισμένων πλοῦς οὔτ' ἔνδοξος οὔτε πασιμέλων. Οὐδὲ κτλ. καὶ ὑποβάς· Αἰήταο κτλ.* Apparet haec cohaerere et paucos quosdam versus intercidisse. V. 1. *οὐδέ κοτ' ἄν* Porson, v. *οὐδ' ὁκόταν.* — *μέγα* Brunck, v. *μέτα.* — *αὐτὸς*, Hecker *αὖτις.* — V. 6. *χρυσέῳ*, Hecker *χρυσέοι.* — V. 7. *χεῖλος, ἵν'* scripsi, ABC *χείλεσιν*, rel. et edd. *χείλεσ', ἵν'.*

Fr. 12. Athen. XI. 470. A: *Μίμνερμος δ' ἐν Ναννοῖ ἐν εὐνῇ φησι χρυσῇ κατεσκευασμένῃ πρὸς τὴν χρείαν ταύτην ὑπὸ Ἡφαίστου τὸν Ἥλιον καθεύδοντα περαιοῦσθαι πρὸς τὰς ἀνατολάς, αἰνισσόμενος τὸ κοῖλον τοῦ ποτηρίου· λέγει δ' οὕτως· Ἠέλιος κτλ.* V. 1. *γὰρ*, fort. *γάρ τ'*, Hermann *πόνον ἔλλαχεν.* — V. 2. *ποτ'*, Bach *κοτ'.* — *γίγνεται* Dindorf, *γίνεται* vulgo. compares 1, 4. 2, 7 et 11. 5, 4., ubi ipse in proecdosi *γίνεται* scripseram. — V. 3. *ἐπεὶ*, Casaubonus *ἐπὴν.* — V. 4. *εἰσαναβῇ*, Hermann *εἰςανέβη.* — V. 6. *κοιΐλη* Meineke, quemadmodum *ὁμοῖος* et *ὁμοΐως* dici solet; possis etiam *κωΐλη*, ut *ὀλώϊον* est ap. Hesiod. Th. 591., vulgo *κοίλη*, Eustath. p. 1632, 27. qui h. l. respicit, *κύλη.* Ahrens coni. *κοίλη ἐν*, Schneidewin *κοίλη ὑφ'.*

Digitized by Google

χρυσοῦ τιμήεντος, ὑπόπτερος, ἄκρον ἐφ' ὕδωρ
εὔδονθ' ἁρπαλέως χώρου ἀφ' Ἑσπερίδων
γαῖαν ἐς Αἰθιόπων, ἵνα δὴ θοὸν ἅρμα καὶ ἵπποι
ἑστᾶσ', ὄφρ' Ἠὼς ἠριγένεια μόλῃ·
ἔνθ' ἐπέβη ἑτέρων ὀχέων Ὑπερίονος υἱός.

13. [11.]

Pausan. IX. 29, 4: *Μίμνερμος δὲ ἐλεγεῖα εἰς τὴν μάχην ποιησας τὴν Σμυρναίων πρὸς Γύγην τε καὶ Λυδούς, φησὶν ἐν τῷ προοιμίῳ θυγατέρας Οὐρανοῦ τὰς ἀρχαιοτέρας Μούσας, τούτων δὲ ἄλλας νεωτέρας εἶναι Διὸς παῖδας.* Respicit Schol. Pind. Nem. III. 16: *Καὶ ὁ μὲν Ἀρίσταρχος Οὐρανοῦ θυγατέρα τὴν Μοῦσαν δέδεκται, καθάπερ Μίμνερμος καὶ Ἀλκμὰν ἱστοροῦσιν.*

14. [13.]

Οὐ μὲν δὴ κείνου γε μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν
τοῖον ἐμεῦ προτέρων πεύθομαι, οἵ μιν ἴδον
Λυδῶν ἱππομάχων πυκινὰς κλονέοντα φάλαγγας
Ἕρμιον ἀμ πεδίον, φῶτα φερεμμελίην·
τοῦ μὲν ἄρ' οὔποτε πάμπαν ἐμέμψατο Παλλὰς Ἀθήνη
θρῃμὺ μένος κραδίης, εὖθ' ὅγ' ἀνὰ προμάχους
σεύαιθ', αἱματόεντος ἐν ὑσμίνῃ πολέμοιο
πικρὰ βιαζόμενος δυσμενέων βέλεσιν·
οὐ γάρ τις κείνου δηΐων ἔτ' ἀμεινότερος φώς
ἔσκεν ἐποίχεσθαι φυλόπιδος κρατερῆς

V. 7. *ὑπόπτερος* Heyne, vulgo *ὑπόπτερον*, ut Apollo tripode alato fertur (Monum. Instit. Archaeol. T. I. t. 48.), ut ap. Aesch. Prom. v. 138. Oceanides *ὄχῳ πτερωτῷ* vehuntur; conf. etiam Gerhard Pict. Vasc. I. t. 41, 57 al. — V. 8. *εὖδονθ'* PVL, *εὕδονθ' ὅθ'* AB. — *χώρου* VL, *χωροῦ* B, *χοροῦ* AP. — V. 9. *ἵνα δὴ θοὸν* scripsi et sic Meineke, BP *ἵν' ἀληθοον*, VL *ἵνα οἱ θοόν*. — V. 10. *ἑστᾶσ'* Brunck, *ἕστασ'* B, *ἱστᾶσ'* PVL. — V. 11. *ἑτέρων* VL, *ἑτερέων* BP, conieci *σφετέρων* vel *προτέρων*, Schneidewin *ἱερῶν* vel *πτερινῶν* vel *ἐπεβήσεθ' ἑῶν*, Ahrens *στερεῶν* vel *ἐπεβησετ' ἄρ' ὤν*. Potest etiam *σειρῶν* alia coniici. Ceterum de hac fabula cf. Gerhard Pict. Vasc. I. t. 109.

Fr. 14. Stob. VII. 12: *Μιμνέρμου· Οὐ μὲν δὴ κτλ.* — V. 1. *οὐ μὲν δὴ κείνου γε*, Hecker *τοῦ μὲν δὴ κλεινόν γε.* — V. 2. *ἴδον*, A *εἰδον.* — V. 4. *Ἕρμιον* A et ap. Schow. BCW, v. *Ἑρίμιον.* — V. 5. *οὔποτε*, prius *οὐκοτε* scripsi. — V. 6. *εὖθ' ὅγ'* Schneidewin, *εὖθ' ὅτ'* A, Schow ut vid. ex codd. BCW *ὁππότ'*, vulgo *ἐσθ' ὅτ'·* — V. 7. *σεύαιθ'* Schneidewin, *σεύηθ'* A, *σεύεθ' ὅθ'* Schow, *σεῦ' ἠθ'* vulgo. Deinde A *αἱματόεν ὑσμίνη πολέμιον*, sed supra *οι*. — V. 8. *πικρὰ*, O. Schneider *πυκνά*. — *βιαζόμενος* codd. Schowii, v. *βιαζομένου·* — *βέλεσιν* O. Schneider, v. *βέλεα*. — V. 9. *δηΐων* si integrum est, pro *ἔτ'* certe *τότ'* scribendum; in proecdosi *ληῶν* scripsi, Ahrens *δὴ Ἰὼν ἔτ'* vel *τότ'*, debebat certe *οὐ γὰρ δὴ κείνου τις Ἰὼν* scribere.

Digitized by Google

ἔργον, ὅτ' αὐγαῖσιν φέρετ' ὠκέος ἠελίοιο.

15. [15.]

Καί μιν ἐπ' ἀνθρώπους βάξις ἔχει χαλεπή.

16. [15.]

Ἀργαλέης αἰεὶ βάξιος ἱέμενοι.

17. [14.]

Παίονας ἄνδρας ἄγων, ἵνα τε κλειτὸν γένος ἵππων.

18.

Athen. IV. p. 174. A.: *Ὁ δ' αὐτὸς (Δημήτριος ὁ Σκήψιος) ἱστορεῖ κἀν τῷ τετάρτῳ καὶ εἰκοστῷ τῆς αὐτῆς πραγματείας (Τρωϊκοῦ διακόσμου) Δαίτην* (sic BC, δαίταν PVL) *ἥρωα τιμώμενον παρὰ τοῖς Τρωσίν, οὗ μνημονεύειν Μίμνερμον.* Cf. Eust. ad Od. p. 1413, 23.

19. [16.]

Aelian. V. Hist. XII. 36: *Ἔοικασιν οἱ ἀρχαῖοι ὑπὲρ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τῆς Νιόβης παίδων μὴ συνᾴδειν ἀλλήλοις — Μίμνερμος εἴκοσι καὶ Πίνδαρος τοσούτους.*

20. [17.]

Plutarch. de fac. in orbe lun. c. 19: *Εἰ δὲ μὴ Θέων ἡμῖν οὗτος τὸν Μίμνερμον ἐπάξει καὶ τὸν Κυδίαν καὶ τὸν Ἀρχίλοχον, πρὸς δὲ τούτοις τὸν Στησίχορον καὶ τὸν Πίνδαρον ἐν ταῖς ἐκλείψεσιν ὀλοφυρομένους τὸν φανερώτατον κλεπτόμενον καὶ μέσῳ ἅματι* (sic Scholt, v. ἅμα τὴν) *νύκτα γινομένην καὶ τὴν ἀκτῖνα τοῦ ἡλίου σκότους ἀτραπὸν . . . φάσκοντας.* ubi prima Mimnermi haud dubie sunt, corrigendum autem *ἄστρον φανερώτατον κλεπτόμενον*, quae sequuntur ex Cydia (vel Stesichoro) et Pindaro (Fr. 84.) sunt petita.

21.

Argum. Soph. Antig.: *Μίμνερμος δέ φησι τὴν μὲν Ἰσμήνην προσομιλοῦσαν Θεοκλυμένῳ ὑπὸ Τυδέως κατὰ Ἀθηνᾶς ἐγκέλευσιν τελευτῆσαι.* Videtur excidisse id, quod de Antigone dixerat Mimnermus.

V. 11. fort. *αὐγῆσιν*, ib. *φέρετ'*, Schneidewin *στρέφετ'*, idem post *ἔργ'*, *δθ' ἅμ' αὐγῆσιν φέρετ'*, Ahrens *θέρετ'*, sed postea *ἰσ' αὐγῆς φέρετ'*. — *ὠκέος*, Schneidewin *ὀξέος*. Post *ἠελίοιο* fort. *εἶκελος* excidit. Ceterum hoc fragm. videtur ex eadem elegia petitum ad quam pertinet fr. 13.

Fr. 15. et 16. Etym. M. 187, 45: *Βάξις — σημαίνει δὲ τὴν φήμην καὶ τὴν ῥῆσιν, Μίμνερμος· Καί μιν — Ἀργαλέης κτλ.* Fr. 16. *αἰεί*, D. Colb. *ἀεὶ*.

Fr. 17. Schol. Hom. Il. *π'*. 287: *ἱπποκορύστας Μίμνερμος, Παίονας κτλ.* Cf. Cram. An. Par. III. 287, 1. (*παιᾶνας ἄ. ᾰ.*)

Digitized by Google

22.

Tzetzes Lycophr. v. 610: *Τροιζηνία δὲ λέγεται ἡ Ἀφροδίτη· ὡς Μίμνερμος λέγει ὑπὸ Διομήδους τρωθεῖσα ἡ Ἀφροδίτη παρεσκεύασε τὴν Αἰγιάλειαν πολλοῖς μὲν μοιχοῖς μοιχευθῆναι, συγκοιμηθῆναι δὲ καὶ τῷ Ἱππολύτῳ καὶ Κομήτῃ, τῷ Σθενέλου υἱῷ. Διομήδης δὲ παραγενόμενος εἰς τὸ Ἄργος, ἐπιβουλεύεται παρ' αὐτῆς· τοῦ δὲ καταφυγόντος εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἥρας διὰ νυκτὸς φεύγει σὺν τοῖς ἑταίροις καὶ ἦλθεν εἰς Ἰταλίαν πρὸς Δαῦνον βασιλέα, ὃς αὐτὸν δόλῳ ἀνεῖλεν.*

VI.

SOLON.

ΣΑΛΑΜΙΣ.

1. [12.] *)

Αὐτὸς κήρυξ ἦλθον ἀφ' ἱμερτῆς Σαλαμῖνος,
κόσμον ἐπέων ᾠδὴν ἀντ' ἀγορῆς θέμενος.

BIBLIOTHECA BODLEIANA

Mimnermi fragmentum aliud praeterea olim legebatur apud. Stob. CII. 3. *Κατὰ ἰατρῶν Μιμνέρμου Νάννου* (ita A, sed Voss. Vind. Tr. simpliciter *Μιμνέρμου* vel *Μνημέρμου*). Coniecit Meineke *Μενάνδρου Φανίου*, sed cum versus, qui sequuntur, tam a Mimnermi quam a Menandri poesi sint alieni, potius censendum est Mimnermi fragmentum excidisse, et illos versus Euripidis esse: *Μιμνέρμου Ναννοῦς· (ἃ δὴ φιλέουσιν ἰητροί . . . . . Εὐριπίδου· Ὁπ)οῖα δὴ φιλοῦσιν ἰατροὶ λέγειν τὰ φαῦλα μείζω καὶ τὰ δεῖν' ὑπέρφοβα πυργῶντες αὐτούς.* Contra Meineke ap. Cram. An. Ox. I. p. 102. *τὸ παρὰ Μιμνέρμῳ· Ὦ Ζεῦ πολυτίμητε, ὡς καλαὶ νῶν αἱ γυναῖ* recte *Μενάνδρῳ* scripsit. Ap. Stob. CXXV. 3. *Μιμνέρμου ἐκ Νεοπτολέμου* (Voss. Vind. Tr. et Apostol. V. 92. c. simpl. *Μιμνέρμου*) *Δεινοὶ γὰρ ἀνδρὶ πάντες ἐσμὲν εὐκλεεῖ Ζῶντι φθονῆσαι, κατθανόντα δ' αἰνέσαι.* fortasse itidem excidit Mimnermi fragmentum, ut deinde scribendum sit *Νικομάχου ἐκ Νεοπτολέμου* (vid. Suid. v. *Νικομ.*), sed cum satis turbatum sit hoc caput, etiam alia coniicias: possunt enim hi trimetri etiam Archilochi esse. — Aliae Mimnermi reliquiae haud dubie delitescunt in Theognideis, quemadmodum v. 983—88. 1007—12. 1023, 24. 1039, 40. 1055—58. 1063—68. 1069, 70. alia.

Solon. Fr. 1. Plut. Sol. c. 8: *Ἐλεγεῖα δὲ κρύφα συνθεὶς καὶ μελετήσας, ὥστε λέγειν ἀπὸ στόματος, ἐξεπήδησεν εἰς τὴν ἀγορὰν ἄφνω πιλίδιον περιθέμενος. Ὄχλου δὲ πολλοῦ συνδραμόντος ἀναβὰς ἐπὶ τὸν τοῦ κήρυκος λίθον ἐν ᾠδῇ διεξῆλθε* (cf. Aristid. II. 361.) *τὴν ἐλεγείαν, ἧς ἐστὶν ἀρχή· Αὐτὸς ... θέμενος. Τοῦτο τὸ ποίημα Σαλαμὶς ἐπιγέγραπται καὶ στίχων ἑκατόν ἐστι χαριέντως πάνυ πεποιημένων.* Respicit hoc carmen etiam Philodem. de Mus. in Vol. Hercul. I. c. 20. — V. 2. Bab *ἐπῶν*.

---

*) Numeri adiecti sunt editionis Bachianae.

Digitized by Google

2. 3. [12.]

Εἴην δὴ τότ' ἐγὼ Φολεγάνδριος ἢ Σικινίτης
ἀντί γ' Ἀθηναίου, πατρίδ' ἀμειψάμενος·
αἶψα γὰρ ἂν φάτις ἥδε μετ' ἀνθρώποισι γένοιτο·
Ἀττικὸς οὗτος ἀνὴρ τῶν Σαλαμιναφετῶν.

* * *

Ἴομεν εἰς Σαλαμῖνα, μαχησόμενοι περὶ νήσου
ἱμερτῆς, χαλεπόν τ' αἶσχος ἀπωσόμενοι.

(ΥΠΟΘΗΚΑΙ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΙΟΥΣ.)

4, [13.]

Ἡμετέρα δὲ πόλις κατὰ μὲν Διὸς οὔποτ' ὀλεῖται
αἶσαν καὶ μακάρων θεῶν φρένας ἀθανάτων·
τοίη γὰρ μεγάθυμος ἐπίσκοπος ὁμβριμοπάτρη
Παλλὰς Ἀθηναίη χεῖρας ὕπερθεν ἔχει·
αὐτοὶ δὲ φθείρειν μεγάλην πόλιν ἀφραδίῃσιν

Fr. 2. 3. Diog. Laert. I. 46: *ἔνθα τοῖς Ἀθηναίοις ἀνέγνω διὰ κήρυκος τὰ συντείνοντα περὶ Σαλαμῖνος ἐλεγεῖα καὶ παρώρμησεν αὐτούς· καὶ αὐθις πρὸς τοὺς Μεγαρέας ἐπολέμησαν καὶ ἐνίκων διὰ Σόλωνα· ἦν δὲ τὰ ἐλεγεῖα τὰ μάλιστα καθαψάμενα τῶν Ἀθηναίων ταῦτα· εἴην ... Σαλαμιναφετῶν· εἶτα· Ἴομεν κτλ.* V. 1. 2. affert Plut. praec. reip. ger. c. 17. inde a *Φολεγ.* Respicit Demosth. de falsa leg. §. 252. — V. 1. *Σικινήτης* cod. Monac., vulgo *Σικινίτης.* — V. 4. *Σαλαμιναφετῶν* Is. Vossius et Hermann, v. *Σαλαμῖν' ἀφέντων*, sed Stephani codd. *Σαλαμῖν' ἀφέτων.* — V. 5. 6. Apostol. IX. 6. b. Arsen. 304. Schol. Demosth. p. 94. ed. Sauppe et Ulpian. in Demosth. de F. L. p. 152 ed. Dobs. afferunt, ubi *ἀπωσάμενοι* est, leguntur hi duo versus etiam in Ald. Voem. praemissi Fragmento 4., ex coniectura manifesta: *ἴσμεν γ' εἰς κτλ.* Ap. Ulpian. Sch. Dem. Ald. Voem. etiam τ' om.

Fr. 4. Demosth. de Fals. Leg. 254: *Λέγε δή μοι λαβὼν καὶ τὰ τοῦ Σόλωνος ἐλεγεῖα ταυτί, ἵν' ἴδῃθ' ὅτι καὶ Σόλων ἐμίσει τοὺς οἵος οὗτος ἀνθρώπους ... Λέγε σύ· ἐλεγεῖα Σόλωνος* (*Σόλωνος* om. Lind. *Π*8M Vind. 4. ΣΥΩksA1A2B, in tΩ est *ἡρωελεγεῖα*, sed in Ω add. m. sec. *ἐλεγεῖα Σόλωνος.*) *Ἡμετέρα κτλ.* Varietatem lectionis exhibeo non solum Bekkeri ex editione, sed auctam Voemelii copiis, qui liberaliter mecum communicavit quae in suis codicibus leguntur, de quibus dixit in Notitia codd. Demosth. (*Lind.* — Lindenbrog.; *Ald.* V — Aldina Voemell; *Π* — Florent. Laur. Plut. 59. n. 9; 8. — Flor. Laur. Plut. 59. n. 8.; M — Malatestianus; Vind. 4. — Vindobonensis n. 105.; Vind. 3. — Vindob. n. 101.; praeterea Ω — Antverpiensis denuo est collatus a Voemelio). Versus ipsos om. ΣksA1A2, sed s primum et tertium distichon in scholiis ponit. Exstat haec elegia praeterea in Cod. Vind. 153, cuius collationem a Schubarto mecum communicatam iam olim subieci (S) et in cod. Paris. Reg. n. 2600, fol. 114., quem contulit Voemelio auctore promtissimo studio B. Hase (P.). — V. 1. Est ipsum hoc exordium elegiae, neque quidquam excidit, quemadmodum Voemel existimat. — *ἡμετέρα* codd., *ἡμετέρη* Brunck. Initium elegiae videtur respicere Arist. Eqq. 1175. — *ποτ' ὀλεῖται*, S *ποτε' λεῖται*, P *ποτ' ὠλεῖ.* — V. 2. *μακάρων*, Y pr. *μακρων.* — V. 3. *ὁμβριμοπάτρη* Ωtu Lind. *Π* ex corr., vulgo *ὀβριμοπάτρη*, S *ὀβριπάτρη.* — V. 4. *Παλλὰς πολλὰς* Ω, om. P.

Digitized by Google

ἀστοὶ βούλονται χρήμασι πειθόμενοι,
δήμου θ' ἡγεμόνων ἄδικος νόος, οἷσιν ἑτοῖμον
ὕβριος ἐκ μεγάλης ἄλγεα πολλὰ παθεῖν·
οὐ γὰρ ἐπίστανται κατέχειν κόρον οὐδὲ παρούσας
εὐφροσύνας κοσμεῖν δαιτὸς ἐν ἡσυχίῃ·
* * * * *
πλουτοῦστν δ' ἀδίκοις ἔργμασι πειθόμενοι
* * * * * *
οὔθ' ἱερῶν κτεάνων οὔτε τι δημοσίων
φειδόμενοι κλέπτουσιν ἐφ' ἁρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος
οὐδὲ φυλάσσονται σεμνὰ θέμεθλα Δίκης,
ἣ σιγῶσα σύνοιδε τὰ γιγνόμενα πρό τ' ἐόντα,
τῷ δὲ χρόνῳ πάντως ἦλθ' ἀποτισομένη.
τοῦτ' ἤδη πάσῃ πόλει ἔρχεται ἕλκος ἄφυκτον·
εἰς δὲ κακὴν ταχέως ἦλυθε δουλοσύνην,
ἥ στάσιν ἔμφυλον πόλεμόν θ' εὕδοντ' ἐπεγείρει,
ὃς πολλῶν ἑρατὴν ὤλεσεν ἡλικίην·
ἐκ γὰρ δυσμενέων ταχέως πολυήρατον ἄστυ
τρύχεται ἐν συνόδοις τοῖς ἀδικοῦσι φίλαις.

V. 6. *ἀστοὶ, ἀστοὶ δὲ* r Vind. 3 M (a pr. m.) — *χρήμασι*, male olim conieceram *ῥήμασι*. — V. 7—11. om. Lind. — *οἷσιν*, u *οὐσιν*, P *οἷσι*. — *ἑτοῖμον*, P *ἔτοιμοι*. — V. 8. *ὕβριος*, P a m. pr. *ὕβρις*. — *μεγάλης*, M a m. pr. *μεγάλων*. — V. 9. *ἐπίστανται*, r8. *ἐπίσταται*. — V. 10. *ἡσυχίῃ, ἡσυχίᾳ* M a m. pr., u *ἡ ἀχίν* .. Post hunc versum inserunt editores *χρήματα δ' ἱμείρουσιν ἔχειν, ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι* mutuati ex Fr. 13. v. 7., aut *τίκτει γὰρ κόρος ὕβριν, ὅταν πολὺς ὄλβος ἕπηται* ut Sylburgius, aliquanto probabilius (Fr. 8.). Conieci olim nihil nisi hemistichium excidisse:

εὐφροσύνας κοσμεῖν δαιτὸς ἐν ἡσυχίῃ .
πλουτοῦσιν δ' ἀδίκως . . . . .
οὔθ' ἱερῶν κτεάνων οὔτε τι δημοσίων
φειδόμενοι, κλέπτουσι δ' ἐφ' ἁρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος.

ut *ἀδίκοις ἔργμασι πειθόμενοι* illatum sit ex Fr. 13. v. 12. Ceterum in codd. nec hic nec infra ullum lacunae indicium. — V. 11. om. Lind. — *πλουτοῦσιν* FYΦt, *πλουτοῦσι* Ω a m. pr. S, *πλουτεῦσι* olim edidi — *ἔργμασι*, Ω a m. pr. tu *ἔρμασι*. — V. 12. 13. om. u. — *τι* om. Ω Vind. 4. — V. 13. *ἠφ'*, *Π*8MS *ἀφ'*, et *ἁφαρπαγῇ* FYΦr. — V. 14. *θέμεθλα Δίκης* scripsi, codd. omnes *δίκης θέμεθλα*. — V. 15. *σύνοιδε*, Φ *δ' ἔληθε συνοῖδε*, *Π*8M Vind. 4. r *λέληθε συνοῖδε* — *τὰ*, Chrysoloras corr. *τε*. — *γιγνόμενα, γινόμενα* S. — V. 16. *ἀποτισομένη* cod. Bavar., *ἀποτισαμένη* ceteri libri. — V. 17. *τοῦτ'*, S *τοῦ δ'*, Steph. *ταῦτ'*. — *ἕλκος*, *Π* corr. *ἕρκος*. — V. 18. *ταχέως*, Ω Vind. 3. u *τέως*, sed Ω in m. *ταχέως*, unde *τελέως* possis conïcere. — V. 19. *ἣ* Stephanus M corr. Ald. V., *ἥ* *FYΦuΩΠ*8M. — *ἐπεγείρει* Ω Vind. 4., *ἐπεγείρειν* Φ, *ἐπαγείρειν* *F*YrS8M, *ἐπαγείρει* Lind. Vind. 3., *ἀπαγείρειν* P, *ἐπέγειρεν* coniecit Schneidewin. — V. 20. *ἑρατὴν*, *ἐρατὸν* YS Lind. P, *ἐραστὴν* Vind. 4. — V. 21. *δυσμενέων*, Hecker *δυσνομίης*. — V. 22. *τρύχεται*, M8r *τρύχετ'*, hinc Chrysoloras *τρύχετ' ἐνί*. — *φίλαις* scripsi, vulgo *φίλους* ut Vind. 4., *φίλοις* YSP*Π*8M Lind., utrumque t, *φιλεταίροις* Ω u Vind. 3. Ahrens coni. *ἢ συνόδοις τῆς ἀδικησιφίλοις*, Hecker *ἐν συνόδοις τῶν ἑτάρων ἀδίκοις*, Emperius *τοῖς δ' ἀδίκοις ὄφελος*, Hertzberg *τῆς ἀδικοῦσι φίλους*.

Digitized by Google

ταῦτα μὲν ἐν δήμῳ στρέφεται κακά· τῶν δὲ πενιχρῶν
ἰκνοῦνται πολλοὶ γαῖαν ἐς ἀλλοδαπήν
πραθέντες δεσμοῖσί τ' ἀεικελίοισι δεθέντες,
καὶ κακὰ δουλοσύνης στυγνὰ φέρουσι βίᾳ.
οὕτω δημόσιον κακὸν ἔρχεται οἴκαδ' ἑκάστῳ,
αὐλειοὶ δ' ἔτ' ἔχειν οὐκ ἐθέλουσι θύραι,
ὑψηλὸν δ' ὑπὲρ ἕρκος ὑπέρθορεν, εὗρε δὲ πάντως,
εἰ καί τις φεύγων ἐν μυχῷ ᾖ θαλάμου.
ταῦτα διδάξαι θυμὸς Ἀθηναίους με κελεύει,
ὡς κακὰ πλεῖστα πόλει δυσνομία παρέχει,
εὐνομία δ' εὔκοσμα καὶ ἄρτια πάντ' ἀποφαίνει,
καὶ θαμὰ τοῖς ἀδίκοις ἀμφιτίθησι πέδας·
τραχέα λειαίνει, παύει κόρον, ὕβριν ἀμαυροῖ,
αὐαίνει δ' ἄτης ἄνθεα φυόμενα,
εὐθύνει δὲ δίκας σκολιὰς ὑπερήφανά τ' ἔργα
πραΰνει, παύει δ' ἔργα διχοστασίης,
παύει δ' ἀργαλέης ἔριδος χόλον, ἔστι δ' ὑπ' αὐτῆς
πάντα κατ' ἀνθρώπους ἄρτια καὶ πιντά.

5. [14.]

Δήμῳ μὲν γὰρ ἔδωκα τόσον κράτος, ὅσσον ἐπαρκεῖ,
τιμῆς οὔτ' ἀφελὼν οὔτ' ἐπορεξάμενος·

V. 24. *ἰκνοῦνται* (pro quo Schneidewin *ἰκνεῦνται*) Ω et omnes codd., *ἰκνοῦνται* P. — V. 25. *πραθέντες*, Ω a m. pr. *παραθέντες*. — *ἀεικέλιοισι*, M8Φr *ἀεικλείοισι*, P *ακελίωσι*. — *δεθέντες*, FYrvS *δοθέντες*. — V. 26. vulgo deest, supplevit Goettling ex apogr. Planud. (Iriarte Cod. Matrit. p. 113): *Παίκακα δ. ζυγὰ φ. βία*, unde *καὶ κακὰ δ. συχνὰ φ. βίᾳ* scripsit, ego *στυγνὰ — βίᾳ* praetuli. — V. 27. *οἴκαδ'*, Hermann *οἴκῳ*. — V. 28. *αὐλειοι*, P *αὔλιοι* — *δ' ἔτ'* Vind. 3., vulgo *δέ τ'*, *δέτ'* Ω, *δ' δτ'* P*II* Vind. 4 YΦrS, *δ' ὅτ'* M a pr. m. 8., Hecker *δ' ἴσχειν οὐκέτ' ἔχουσι*. — V. 29. *ὑπὲρ ἕρκος*, *ὑπέρερκος* P, om. u. — *ὑπέρθορεν*, *ὑπέρθυρον* 8M a m. pr. Vind. 4. r. — *πάντως* S Vind. 4., *πάντων* P Vind. 3. M8Ω et Bekkeri codd., *πάντων* et supra *πάντας* *Π*, *πάντας ἢ πάντων* Bodl. (haud dubie *πάντη*). — V. 30. *εἰ καί τις* margo Lessing., *ἢ γέ τις* (*ἠγετις*) PYS, *εἰ γέ τις* *II*8M Lind. Vind. 3, 4. Ω et ceteri Bekkeri codd., *εἰ γέ τις ἢ* (*εἰγετις ἢ*) Ald. V. Bodl. — *ἐν*, *ἢ* Vind. 4. M. 8r. — *ἢ θαλάμου* scripsi, nisi malis *θαλάμων*, idemque Schneidewin et Koechly coniecerunt, vulgo et codd. omnes *ἢ θαλάμῳ*. — V. 31. *με*, P *μή*. — V. 32. *κακὰ πλεῖστα*, u *καλὰ πλεῖστα*, r8 Vind. 4. *πλεῖστα κακά*, Schneidewin *κακὰ πολλά*. — *δυσνομία*, antea scripsi *δυσνομίη* et deinde *εὐνομίη*, quod Baitero quoque placuit. — V. 33. *εὔκοσμα*, S *ἐμπέδα*. — V. 34. *καὶ θαμὰ*, O Schneider *καὶ θ' ἅμα*, quod ego quoque conieci. — V. 35. *τραχέα*, Chrysoloras *τρηχέα*. — *λειαίνει*, *λαιένει* Ω, *λιαίνει* P, *δ' ἰαίνει* r8, *δι' αἴνει* *II*. — V. 36. *ἄτης*, Ω a pr. m. *ἀυτης*, unde *ἀυάτης* aliquis coniiciat. — V. 37. *δὲ*, *δὲ δὴ* S. — V. 39. *ἀργαλέης*, Vind. 4. *ἐργαλέης*. — *ἔστι* P, vulgo *ἐστί*. — V. 40. *πάντα*, Ω a m. pr. *πάντας*.

Fr. 5. Plut. vit. Sol. c. 18: *Ἐπισημαίνεται δὲ* (*Σόλων*) *αὐτὸς αὑτῷ τὴν ἐξίσωσιν οὕτως· Δήμῳ κτλ.* V. 1. *μὲν* om. CL. — *ὅσσον* Stephanus, *ὅσον* libri. — *ἐπαρκεῖ* libri, *ἀπαρκεῖ* Coraës, *ἐπαρκεῖν* Brunck.

Digitized by Google

οἳ δ' εἶχον δύναμιν καὶ χρήμασιν ἦσαν ἀγητοί,
καὶ τοῖς ἐφρασάμην μηδὲν ἀεικὲς ἔχειν·
ἔστην δ' ἀμφιβαλὼν κρατερὸν σάκος ἀμφοτέροισιν,
νικᾶν δ' οὐκ εἴασ' οὐδετέρους ἀδίκως.

6. [15.]

Δῆμος δ' ὧδ' ἂν ἄριστα σὺν ἡγεμόνεσσιν ἕποιτο,
μήτε λίην ἀνεθεὶς μήτε πιεζόμενος.

7. [16.]

Ἔργμασιν ἐν μεγάλοις πᾶσιν ἰᾶδεῖν χαλεπόν.

8.

Τίκτει γὰρ κόρος ὕβριν, ὅταν πολὺς ὄλβος ἕπηται.

9. [18.]

Δείξει δὴ μανίην μὲν ἐμὴν βαιὸς χρόνος ἀστοῖς,
δείξει ἀληθείης ἐς μέσον ἐρχομένης.

10. [17.]

Ἐκ νεφέλης πέλεται χιόνος μένος ἠδὲ χαλάζης,

V. 4. *μηδὲν*, qV *οὐδὲν*. — V. 5. FaL *ἐς τὴν δ' ἀμφιβαλῶν κράτος ἀμφοτέροισι*. Hunc locum respicit Aristid. T. I. 829. et II. 360.

Fr. 6. Plut. Comp. Sol. et Popl. c. 2: *Καὶ τοῦτο δ' ἔοικε συνιδεῖν πρότερος ὁ Σόλων, ὅτι δῆμος Ὧδ' ἂν ἄριστα κτλ.* V. 1. *Δῆμος δ'* Schneidewin alii praemiserunt, Brunck scripsit *ὧδ' ἂν δῆμος*. — V. 2. *λίην* FaL, v. *λίαν*. Ad idem hoc carmen fort. pertinet fr. 12.

Fr. 7. Plut. Sol. c. 25: *ἔργμασι* (a *ἕρμασι*) *γὰρ ἐν μ. π. ἀδεῖν* (v. *ἀδεῖν*) *χ. ὡς αὐτὸς εἴρηκε*. Ad hoc carmen fort. pertinent Theognid. v. 799—802.

Fr. 8. Clem. Al. Str. VI. 740: *Σόλωνος δὲ ποιήσαντος· Τίκτει γὰρ* (*τοι H*) *κτλ. ἄντικρυς ὁ Θέογνις γράφει· Τίκτει τοι κόρος ὕβριν ὅταν κακῷ ὄλβος ἕπηται.* Uterque secuti videntur antiquius proverbium: *Τίκτει τοι κόρος ὕβριν, ὅταν κακῷ ἀνδρὶ παρείη*, Diogenian. VIII. 22. Simile Solonis dictum memorat Diog. I. 59.

Fr. 9. Diog. L. I. 49: *ἤξας γὰρ* (*Σόλων*) *εἰς τὴν ἐκκλησίαν μετὰ θώρακος καὶ ἀσπίδος, προεῖπεν αὐτοῖς τὴν ἐπίθεσιν τοῦ Πεισιστράτου, καὶ οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ βοηθεῖν ἕτοιμος εἶναι, λέγων ταῦτα· Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν μὲν σοφώτερος, τῶν δὲ ἀνδρειότερός εἰμι· σοφώτερος μὲν τῶν τὴν ἀπάτην Πεισιστράτου μὴ συνιέντων· ἀνδρειότερος δὲ τῶν ἐπισταμένων μέν, διὰ δέος δὲ σιωπώντων. Καὶ ἡ βουλὴ Πεισιστρατίδαι ὄντες, μαίνεσθαι ἔλεγον αὐτόν· ὅθεν εἶπε ταυτί· Δείξει κτλ. τὰ δὲ περὶ τῆς τοῦ Πεισιστράτου τυραννίδος ἐλεγεῖα προλέγοντος αὐτοῦ ταῦτα ἦν· Ἐκ νεφέλης κτλ.* unde verisimile est, hoc et sequens Fr. ad idem carmen pertinere. V. 1. *δὴ μανίην*, C *σημανίην*. — V. 2. *ἐς*, M *εἰς*.

Fr. 10. Diod. Sic Exc. Vat. T. III. p. 23. Dindf.: *Λέγεται Σόλων καὶ προειπεῖν τοῖς Ἀθηναίοις τὴν ἐσομένην τυραννίδα δι' ἐλεγείων· Ἐκ κτλ. ... νοεῖν.* V. 1—4. Diog. L. I. 50. (et Apostol. VI. 93. c.) affert, V. 1. 2. Plut. Sol. c. 3: *Ἐν δὲ τοῖς φυσικοῖς ἁπλοῦς ἐστι λίαν καὶ ἀρχαῖος, ὡς δῆλον ἐκ τούτων· Ἐκ νεφέλης ... ἀστεροπῆς*, deinde sequitur Fr. 12, V. 3. 4. Diod. Sic. XIX. c. 1. — V. 1. *πέλεται*, Diog. *φέρεται*. — *μένος*, ap. Diog. ed. Frob. *βία*. — *χαλάζης*, ap. Pl. C *χάλαζα*, Diod. *θαλάττης*.

Digitized by Google

βροντὴ δ' ἐκ λαμπρᾶς γίγνεται ἀστεροπῆς·
ἀνδρῶν δ' ἐκ μεγάλων πόλις ὄλλυται· εἰς δὲ μονάρχου
δῆμος ἀϊδρίῃ δουλοσύνην ἔπεσεν·
λείως δ' ἐξάραντ' οὐ ῥᾴδιόν ἐστι κατασχεῖν
ὕστερον, ἀλλ' ἤδη χρὴ περὶ πάντα νοεῖν.

11. [19.]

Εἰ δὲ πεπόνθατε λυγρὰ δι' ὑμετέρην κακότητα,
μή τι θεοῖς τούτων μοῖραν ἐπαμφέρετε·
αὐτοὶ γὰρ τούτους ηὐξήσατε ῥύματα δόντες,
καὶ διὰ ταῦτα κακὴν ἔσχετε δουλοσύνην·
ὑμέων δ' εἷς μὲν ἕκαστος ἀλώπεκος ἴχνεσι βαίνει,
σύμπασιν δ' ὑμῖν κοῦφος ἔνεστι νόος·
εἰς γὰρ γλῶσσαν ὁρᾶτε καὶ εἰς ἔπος αἰόλον ἀνδρός,
εἰς ἔργον δ' οὐδὲν γιγνόμενον βλέπετε.

V. 2. *λαμπρᾶς*, Diog. *λαμπρῆς* fort. rectius — *γίγνεται*, Diod. *γίνεται*, et sic ut videtur codd. Plut. Diog. — V. 3. *δ'* om. Diod. utroque l. — *μονάρχου*, Diod. l. XIX., 1. *τυράννου* (F *τυράννου*) — *ἀϊδρίῃ* Diod. ib., sed altero l. *ἀϊδρείῃ*, Diog. *ἄϊδρις ἐών*. — *δουλοσύνην*, Diod. Exc. *δουλοσύνης*, et priore l. FV *ἔπεσαν* pro *ἔπεσεν*. — V. 5. *λείως δ' ἐξάραντ'* scripsi, cod. *λίης δ' ἐξεραντα*, id est, *si quem plane extuleris*, cf. Phot. 218, 3: *τὸ γὰρ λέως ἔστι τελέως. Ἀρχίλοχος· Λείως γὰρ οὐδὲν ἐφρόνεον.* Apollon. de prov. 334. *Α. τελέως, λέως.* Firmat Diodorus dicens: *πρὶν τελέως ἰσχυρὸν γενέσθαι.* Antea scripsi ex mea et Schneidewini coni. *λίην δ' ἐξάραντ'*, Ahrens *γαίης δ' ἐξάραντ'*, Kayser *χειῆς δ' ἐξάραντ'*. — *οὐ* add. L. Dindorf. — *ῥᾴδιον*, Cod. *ῥᾳΐδιον*. Dindorf *ῥῄδιον*. — V. 6. *περὶ* add. Dindorf, Sintenis coni. *τινὰ πάντα*, Schneidewin *παρεόντα*.

Fr. 11. Diog. L. I. 51: *Ὅτε τὸν Πεισίστρατον ἐμαθεν ἤδη τυραννεῖν, τάδε ἔγραψε πρὸς τοὺς Ἀθηναίους· Εἰ δὲ κτλ.* (unde Nicetas Choniat. p. 772. ed. Bonn., ubi cod. A. om. v. 5—8. et ex Plutarcho v. 1. *λυγρὰ*, v. 2. *μῆνιν*, v. 3. *ἐρύματα* exhibet.) et Diod. Exc. Vat. T. III. p. 24: *Καὶ μετὰ ταῦτα τυραννοῦντος ἔτη· Εἰ δὲ κτλ.* integrum servant. Plut. vit. Sol. c. 30: *Καὶ τὸ λοιπὸν ἡσυχίαν ἦγε καὶ τῶν φίλων φεύγειν παραινούντων οἱ προσεῖχεν, ἀλλὰ ποιήματα γράψων ὠνείδιζε τοῖς Ἀθηναίοις· εἰ δὲ — δουλοσύνην* (v. 1—4.) et supra: *καὶ πολλὰ διεξῆλθεν ὅμοια τούτοις, οἷς διὰ τῶν ποιημάτων γέγραφεν· εἰς γὰρ κτλ.* (7. 5. 6.) unde Clem. Al. Str. I. 328. affert v. 7. 5. 6. V. 1. *λυγρὰ*, Diogen. *δεινὰ*. — *ὑμετέρην*, Diod. *ὑμετέραν*. — V. 2. *μή τι θεοῖς τούτων*, Diod. *μὴ θεοῖσι ταύτην*, et *μὴ θεοῖσι* ap. Plut. FaLC (C etiam *τούτων* om.) — *μοῖραν*, Plut. *μῆνιν*. — V. 3. *ῥύματα* Stephanus, *ἐρύματα* Diod. Plut., *ῥῦσια* Diog. fort. recte. — V. 4. *ταῦτα*, Diod. *τοῦτο*. — *ἔσχετε*, ap. Pl. C *ἔχετε*, Diog. *ἴσχετε* sed ed. Frob. *ἔχετε*. — V. 5. *ὑμέων* Diog., *ὑμῶν* rel. — *μὲν* om. Par. c. ap. Clem. Respicit Cratinus Leg. Fr. 1. — V. 6. *κοῦφος*, Plut. Clem. *καῦνος*, Nauck coni. *καῦρος*. — *ἔνεστι*, ap. Pl. C *ἔστι*. — V. 7. *ἔπος αἰόλον*, Pl. Cl. *ἔπη αἰμύλου*. — *ἀνδρὸς*, ap. Diog. cod. Mon. *ἄνδρα*. — V. 8. *γιγνόμενον*, Diod. et cod. Mon. Diog. *γινόμενον*. Quod Plut. et Clemens versuum ordinem invertunt, memoriae errore factum videtur; ac si Plutarcho fides habenda esset, pertinerent haec ad illud carmen, in quo praesagiens de futura Pisistrati tyrannide dixit, vid. fr. 9. et 10.

Digitized by Google

12. [17.]

Ἐξ ἀνέμων δὲ θάλασσα ταράσσεται· ἢν δέ τις αὐτὴν
μὴ κινῇ, πάντων ἐστὶ δικαιοτάτη.

(*ΥΠΟΘΗΚΑΙ ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.*)

13. [4.]

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,
Μοῦσαι Πιερίδες, κλῦτέ μοι εὐχομένῳ·
ὄλβον μοι πρὸς θεῶν μακάρων δότε καὶ πρὸς ἁπάντων
ἀνθρώπων αἰεὶ δόξαν ἔχειν ἀγαθήν·
εἶναι δὲ γλυκὺν ὧδε φίλοις, ἐχθροῖσι δὲ πικρόν,
τοῖσι μὲν αἰδοῖον, τοῖσι δὲ δεινὸν ἰδεῖν.
χρήματα δ' ἱμείρω μὲν ἔχειν, ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι
οὐκ ἐθέλω· πάντως ὕστερον ἦλθε δίκη.
πλοῦτον δ' ὃν μὲν δῶσι θεοί, παραγίγνεται ἀνδρὶ
ἔμπεδος ἐκ νεάτου πυθμένος εἰς κορυφήν·
ὃν δ' ἄνδρες τιμῶσιν ὑφ' ὕβριος, οὐ κατὰ κόσμον
ἔρχεται, ἀλλ' ἀδίκοις ἔργμασι πειθόμενος
οὐκ ἐθέλων ἕπεται· ταχέως δ' ἀναμίσγεται ἄτῃ·

Fr. 12. Plut. vit. Solon. c. 3: *Ἐν δὲ τοῖς φυσικοῖς ἁπλοῦς ἐστὶ λίαν καὶ ἀρχαῖος ὡς θῆλον ἐκ τούτων. Ἐκ νεφέλης — ἀστεροπῆς* (Fr. 10. v. 1. 2.). *Ἐξ ἀνέμων δὲ θάλασσα κτλ.* unde vulgo etiam hoc distichon priori subiungunt et ad illam elegiam referunt: at Plutarchus ex diversis elegiis duo diversa exempla petiit, quod etiam Schneidewin animadvertit. Dixit autem poeta de populo qui nisi improbis ducibus utatur sit iustissimus, sicut mare placidum, ventis non turbantibus. Herodot. VII. 16: *τὰ σὲ καὶ ἀμφότερα περιήκοντα ἀνθρώπων κακῶν ὁμιλίαι σφάλλουσι, κατάπερ τὴν πάντων χρησιμωτάτην ἀνθρώποισι θάλασσαν πνεύματά φασι ἐμπίπτοντα οὐ περιορᾶν φύσι τῇ ἑωυτῆς χρῆσθαι.* Polyb. XI. 29: *ὅθεν ἀεὶ τὸ παραπλήσιον πάθος συμβαίνει περί τε τοὺς ὄχλους καὶ τὴν θάλατταν· καθάπερ γὰρ κἀκείνης ἡ μὲν ἰδία φύσις ἐστὶν ἀβλαβὴς τοῖς χρωμένοις καὶ στάσιμος, ὅταν δ' εἰς αὐτὴν ἐμπέσῃ τὰ πνεύματα βίᾳ, τοιαύτη φαίνεται τοῖς χρωμένοις, οἷοί τινες ἂν ὦσιν οἱ κυκλοῦντες αὐτὴν ἄνεμοι, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ πλῆθος ἀεὶ καὶ φαίνεται καὶ γίγνεται πρὸς τοὺς χρωμένους, οἵους ἂν ἔχῃ προστάτας καὶ συμβούλους.* cf. interpretes ad Livium XXVIII. 27. 11.

Fr. 13. Stobaeus Flor. IX. 25. *Σόλωνος.* Parodia lusit initium elegiae Crates Fr. 1. V. 1. affert Clem. Al. Str. VI. 742: *Σόλων τῆς ἐλεγείας ὧδε ἄρχεται· Μνημοσύνης κτλ.* V. 1—6. om. A. — *Μνημοσύνης*, Trinc. *Μνημοσύνη.* — V. 2. *μοι εὐχομένῳ*, Valckenaer *μευ εὐχομένου.* — V. 3. *μοι*, Brunck *ἐμοὶ.* — V. 6. *δεινὸν, πικρὸν* Voss. Ars. — V. 7. et 8. affert Plut. Sol. c. 2. (ubi FaL *χρήματα δὲ πειρῷ.*) adde comp. Sol. et Publ. c. 1. — *χρήματα δ' ἱμείρω*, Trinc. *χρήματ' ἰμέρω.* — V. 9. *πλοῦτον*, Schowii codd. *πλοῦτος.* — *δν*, *οὐ* A, om. N. — *παραγίγνεται*, b *περιγίγνεται.* — V. 11. *τιμῶσιν ὑφ' ὕβριος, οὐ* distinxi et sic Hermann suasit, v. *τιμῶσιν, ὑφ' ὕβριος οὐ.* Emperius *διφῶσιν ὑφ' ὕβριος, οὐ κ. κ.*, Ahrens *μετίωσιν*, quocum iungit *ὑφ' ὗ. οὐ κ. κ.* — V. 12. *ἔρχεται* om. Voss. — V. 13. *ἀναμίσγεται*, Ars. Voss. *ἀναμίγνυται.* — *ἄτῃ* ab, v. *ἄτῃ.*

Digitized by Google

ἀρχὴ δ' ἐξ ὀλίγου γίγνεται ὥστε πυρός,
φλαύρη μὲν τὸ πρῶτον, ἀνιηρὴ δὲ τελευτᾷ.
οὐ γὰρ δὴν θνητοῖς ὕβριος ἔργα πέλει.
ἀλλὰ Ζεὺς πάντων ἐφορᾷ τέλος, ἐξαπίνης δέ
ὥστ' ἄνεμος νεφέλας αἶψα διεσκέδασεν
ἠρινός, ὃς πόντου πολυκύμονος ἀτρυγέτοιο
πυθμένα κινήσας, γῆν κατὰ πυροφόρον
δηώσας καλὰ ἔργα, θεῶν ἔδος αἰπὺν ἱκάνει
οὐρανόν, αἰθρίην δ' αὖθις ἔθηκεν ἰδεῖν·
λάμπει δ' ἠελίοιο μένος κατὰ πίονα γαῖαν
καλόν, ἀτὰρ νεφέων οὐδὲν ἔτ' ἐστὶν ἰδεῖν·
τοιαύτη Ζηνὸς πέλεται τίσις, οὐδ' ἐφ' ἑκάστῳ,
ὥσπερ θνητὸς ἀνήρ, γίγνεται ὀξύχολος·
αἰεὶ δ' οὔ ἑ λέληθε διαμπερές, ὅστις ἀλιτρὸν
θυμὸν ἔχει, πάντως δ' ἐς τέλος ἐξεφάνη.
ἀλλ' ὁ μὲν αὐτίκ' ἔτισεν, ὁ δ' ὕστερον· ἢν δὲ φύγωσιν
αὐτοί, μηδὲ θεῶν μοῖρ' ἐπιοῦσα κίχῃ,
ἦλυθε πάντως αἶθις· ἀναίτιοι ἔργα τίνουσιν
ἢ παῖδες τούτων ἢ γένος ἐξοπίσω.
θνητοὶ δ' ὧδε νοεῖμεν ὁμῶς ἀγαθός τε κακός τε·
δεινὴν εἶς αὐτοῦ δόξαν ἕκαστος ἔχει,
πρίν τι παθεῖν· τότε δ' αὐτίκ' ὀδύρεται· ἄχρι δὲ τούτου
χάσκοντες κούφαις ἐλπίσι τερπόμεθα.

V. 14. et seqq. om. A. — V. 15. ἀνιηρὴ, Trinc. ἀνίη, ρῆ, B m. sec. ἀρχή, φλαύρη δὲ κτλ. — V. 16. δὴν Vind. Bace, δή rel. — V. 21. καλὰ, Gesn. m. κακά. Schneidewin κλυτὰ vel δήσας ἀγλαὰ. — V. 22. αὐθις, Bach αὖτις. — V. 23. πίονα om. Ars. Voss., contra B m. sec. et b καὶ ἀπείρονα exhibent. — V. 24. ἀτὰρ, Ars. Voss. αὐτὰρ. — V. 27. οὔ ἑ Hermann, B m. sec. οὔτι, b οὔτε et supra οὔτι, rel. οὔτε. — V. 28. πάντως, Trinc. παντός. — V. 29. ἦν abegw, Trinc. Vind. οἳ, vulgo εἰ. — V. 30. μοῖρ' ἐπιοῦσα, Trinc. N. B. m. sec. μοῖρα ἑποῦσα. — V. 31. πάντως αὖθις· ἀναίτ. Wyttenbach (Brunck αὖτις), libri πάντως· αὐτίκ' ἀν. — ἀναίτιοι bcd, v. ἀναίτια, Wyttenbach ἀναίτιά τ', Hermann ἀναίτια δ'. Ego olim ἦ. π. αὖτε, καὶ ἄντιτα, quam coniecturam me sibi surripuisse conqueritur Ahrens, qui coniecit ἀμέιρως· ἄτη, ᾗ ἄντιτα κτλ. nunc lapsum calami fuisse dicit, vitium vitio emendans: ἄ τη, ᾗ ἄντιτα κτλ. — V. 32. ἢ γένος ἐξοπίσω B m. sec. c, ut Pierson coniecerat, rel. ἠγεμόνων ὀπίσω, (sec. Schneidewinum A ἢ προγόνων ὀπ.) unde Sauppe ἢ γένος ὢν ὀπίσω, probabilius Schneidewin ὢν ὀπίσω. — V. 34. δεινὴν εις αὐτοῦ b (nisi quod αὐτοῦ), et δεινὴν etiam B. m. s., ἐνδὴν εἷς αὐτὸς ac, ἐκ δὴν ἦν αὐτὸς e, ἐνδηην αὐτός Vind., sed corr. ἐν δὴν ἦν, vulgo ἐν δὴν ἦν (ἦν) αὐτὸς. Emperius κεδνὴν εἷς αἰτοῦ, Hermann αἰνεῖν, ἦν αὐτός, Schneidewin εὖ δεῖν εἷς αὐτός, Ahrens εὐθηνεῖν αὐτός, possunt alia multa coniici. — V. 35. αὐτίκ' scripsi, vulgo αὐθις, Trinc. αὖτις. Schneidewin αὖ τις. — V. 36. τερπόμεθα, a pr. m. et Vind. et a (Schowii cod. a fortasse non diversus a Vind.) τρεφόμεθα.

Digitized by Google

χῶστις μὲν νούσοισιν ὑπ' ἀργαλέῃσι πιεσθῇ·
ὡς ὑγιὴς ἔσται, τοῦτο κατεφράσατο·
ἄλλος δειλὸς ἐὼν ἀγαθὸς δοκεῖ ἔμμεναι ἀνήρ,
καὶ καλός, μορφὴν οὐ χαρίεσσαν ἔχων·
εἰ δέ τις ἀχρήμων, πενίης δέ μιν ἔργα βιᾶται,
κτήσασθαι πάντως χρήματα πολλὰ δοκεῖ.
σπεύδει δ' ἄλλοθεν ἄλλος· ὁ μὲν κατὰ πόντον ἀλᾶται
ἐν νηυσὶν χρῄζων οἴκαδε κέρδος ἄγειν
ἰχθυόεντ', ἀνέμοισι φορεύμενος ἀργαλέοισιν,
φειδωλὴν ψηχῆς οὐδεμίαν θέμενος·
ἄλλος γῆν τέμνων πολυδένδρεον εἰς ἐνιαυτὸν
λατρεύει, τοῖσιν καμπύλ' ἄροτρα μέλει·
ἄλλος Ἀθηναίης τε καὶ Ἡφαίστου πολυτέχνεω
ἔργα δαεὶς χειροῖν ξυλλέγεται βίοτον·
ἄλλος Ὀλυμπιάδων Μουσέων πάρα δῶρα διδαχθείς,
ἱμερτῆς σοφίης μέτρον ἐπιστάμενος·
ἄλλον μάντιν ἔθηκεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων,
ἔγνω δ' ἀνδρὶ κακὸν τηλόθεν ἐρχόμενον,
ᾧ συνομαρτήσωσι θεοί· τὰ δὲ μόρσιμα πάντως
οὔτε τις οἰωνὸς ῥύσεται οὔθ' ἱερά·
ἄλλοι Παιῶνος πολυφαρμάκου ἔργον ἔχοντες
ἰητροί· καὶ τοῖς οὐδὲν ἔπεστι τέλος·
πολλάκι δ' ἐξ ὀλίγης ὀδύνης μέγα γίγνεται ἄλγος,
κοὐκ ἄν τις λύσαιτ' ἤπια φάρμακα δούς,
τὸν δὲ κακαῖς νούσοισι κυκώμενον ἀργαλέαις τε

V. 37. χῶστις Schneidew., v. χ' ὅστις. — ὑπ' ἀργαλέῃσι, Trinc. ὑπαργαμέῃσι. Deinde Brunck ὑπ' ἀργαλέης ἐπιέσθη. — V. 39. 40. ab instituta sententia alieni esse videntur, itaque in Comm. Crit. I. p. 8. eiicere volui tanquam margini additos ex alia Solonis elegia, defendere studet M. Schmidt Mus. Rhen. Nov. V. 625. Bernhardy Hist. Litt. Gr. II. 357. v. 39—42. in suspicionem vocat, quemadmodum ci etiam extrema pars ex Theognide interpolata videtur, et v. 37. 38. ante v. 59. collocandos censet, sed vid. Schneidewin in Philol. III. 111. — V. 40. καλός, Vind. acw κάλλος. — V. 42. κτήσασθαι, conieci olim κεκτῆσθαι, post κτήσεσθαι. — πάντως Gesner, v. πάντων. — πολλὰ, c πλεῖστα, b utrumque. — V. 46. ψυχῆς, Voss. B m. pr. Trinc. ψυχὴν. — οὐδεμίαν Schneidewin, v. οὐδεμίην. — V. 48. μέλει B m. s. Gesn. margo cef, vulgo μένει. — V. 50. ἔργα δαεὶς Voss. Ars. B m. s. b., ἐργαλαεὶς Vind., ἔργαλα εἰς accfgw. — V. 51. Μουσέων Brunck, codd. μουσάων et μουσῶν. — διδαχθείς, Brunck διδάχθη, Hermann pro πάρα coni. λάβε, Halm πόρε, contra Ahrens (deleto διδαχθείς) Μουσάων ᾧ πάρα δῶρα. — V. 55. συνομαρτήσωσι, Voss. συνομαρτήσασι, Brunck συνομαρτήσουσι. — πάντως, bdf πάντα. — V. 57. ἄλλοι, Salmasius οὔθ' οἱ. — ἔργον, B m. s. ἔργα. — V. 59. γίγνεται, b ἔσσεται, unde Schneidewin ἄέξεται. — V. 60. κοὐκ ἄν Gesn. m. Voss. B m. s. Schowii codd., καὶ οὐκ ἄν Vind., v. κἄν. — V. 61. κυκώμενον, Lobeck κακούμενον, Dindorf νούσοις κεκακωμένον.

Digitized by Google

ἁψάμενος χειροῖν αἶψα τίθησ' ὑγιῆ.
Μοῖρα δέ τοι θνητοῖσι κακὸν φέρει ἠδὲ καὶ ἐσθλόν·
δῶρα δ' ἄφυκτα θεῶν γίγνεται ἀθανάτων.'
πᾶσι δέ τοι κίνδυνος ἐπ' ἔργμασιν, οὐδέ τις οἶδεν,
ᾗ μέλλει σχήσειν χρήματος ἀρχομένου,
ἀλλ' ὁ μὲν εὖ ἔρδειν πειρώμενος οὐ προνοήσας
εἰς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσεν,
τῷ δὲ κακῶς ἔρδοντι θεὸς περὶ πάντα δίδωσιν
συντυχίην ἀγαθήν, ἔκλυσιν ἀφροσύνης·
πλούτου δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνδράσι κεῖται·
οἳ γὰρ νῦν ἡμέων πλεῖστον ἔχουσι βίον,
διπλασίως σπεύδουσι· τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας;
κέρδεά τοι θνητοῖς ὤπασαν ἀθάνατοι·
ἄτη δ' ἐξ αὐτῶν ἀναφαίνεται, ἣν ὁπόταν Ζεὺς
πέμψῃ τισομένην, ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

14. [7.]

Οὐδὲ μάκαρ οὐδεὶς πέλεται βροτός, ἀλλὰ πονηροὶ
πάντες, ὅσους θνητοὺς ἠέλιος καθορᾷ.

15. [6.]

Πολλοὶ γὰρ πλουτεῦσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πένονται·

V. 62. χειροῖν, Vind. χεροῖν. — V. 65—70. leguntur in Theognideis v. 585—90. — V. 65. δέ om. Theogn. — ἐπ', Vind. Voss. ἐφ' ἔργμ. — V. 66. ᾗ, a ἢ, Voss. Gesn. m. w τι, Theogn. πῇ. — μέλλει, b μέλλοι. — χρήματος, Theogn. πρήγματος. — V. 67. εὖ ἔρδειν, Theogn. εὐδοκιμεῖν. — προνοήσας Vind. Voss. Ars. B. m. s. abcew, vulgo προορήσας. — V. 69. κακῶς Gesn. m. Vind. ab, sed in Vind. et a supra κακῶς, ut vulgo tam hic quam ap. Theogn. legitur. — ἔρδοντι, Theogn. ποιεῦντι. — δίδωσιν, Theogn. τίθησιν. — V. 71—76. leguntur in Theognideis V. 226—30. V. 71. affert Aristot. Pol. I. 3, 9: ὥσπερ Σόλων φησὶ ποιήσας πλούτου δ' οὐθὲν τ. π. ἀνδράσι κεῖται. Plut. de cup. divit. 4: ὅθεν εὖ πρὸς τούτους λέλεκται ὑπὸ τοῦ Σόλωνος· πλούτου δ' οὐ. τ. π. ἀνθρώποισι. Basil. M. de leg. Gentil. II. p. 183. κατὰ τὸν Ἐξηκεστίδου Σόλωνα, ὃς φησι πλ. δ. οὐ τ. π. ἀνδράσι κεῖται· ἀνθρώποισι etiam Theogn. — V. 72. ἡμέων, Theogn. ἡμῶν et νόον pro βίον. — V. 73. διπλασίως, Theogn. διπλάσιον — κορέσειεν ἅπαντας, Doederlein κορέσει' ἕνα πάντως. Ahrens κορέσειε πένητας, Schneidewin κορέσειεν ἅπαντα. — V. 74. Theogn. χρήματά τοι θνητοῖς γίνεται ἀφροσύνη. — V. 75. ἄτη Vind. Voss. B m. s. Gesn. m. abcegw, vulgo αὐτή. — αὐτῶν, Theogn. αὐτῆς et ὁπότε pro ὁπόταν. — V. 76. πέμψῃ, Vind. Voss. πέμψει. — τισομένην, Theogn. τειρομένους. — ἄλλοτε ἄλλος ἔχει Schaefer ex Theognide, vulgo ἄλλοτέ τ' ἄλλος ἔχει ut Vind., c ἄλλοτ' ἂν ἄλλος ἔχοι (ut Gaisf.), abeg ἄλλοτέ τ' ἄλλος ἔχοι, Hermann ἄλλοθεν ἄλλος ἔχει.

Fr. 14. Stob. Flor. XCVIII. 24. V. 1. μάκαρ, Stephanus μάκαρς. — πονηροί, Grotius πόνηροι.

Fr. 15. Plut. Sol. c. 3: Ὅτι δ' αὐτὸν ἐν τῇ τῶν πενήτων μερίδι μάλ-

Digitized by Google

ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοῖς οὐ διαμειψόμεθα
τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον, ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεί,
χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

16. [8.]

Γνωμοσύνης δ' ἀφανὲς χαλεπώτατόν ἐστι νοῆσαι
μέτρον, ὃ δὴ πάντων πείρατα μοῦνον ἔχει.

17. [9.]

Πάντῃ δ' ἀθανάτων ἀφανὴς νόος ἀνθρώποισιν.

18. [10.]

Γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος.

λον ἢ τῇ τῶν πλουσίων ἕπαττε, δῆλόν ἐστιν ἐκ τούτων· Πολλοὶ γὰρ κτλ. Leguntur in Theogn. 315—18. Vv. 2. 3. 4. laudat Plut. de tranqu. an. c. 13. et de prof. in virt. c. 6., idem v. 2. et init. v. 3. de cap. ex inim. util. c. 11., Basil. M. de gentil. leg. II. p. 177. affert v. 2—4. V. 4. resp. Theodul. or. de reg. off. 146. Respicit fort. h. l. Aristot. Eth. Nic. X. 8, 11: *καὶ Σόλων δὲ τοὺς εὐδαίμονας ἴσως ἀπεφαίνετο καλῶς, εἰπὼν μετρίως τοῖς ἐκτὸς κεχορηγημένους, πεπραγότας δὲ τὰ κάλλιστα, ὡς ᾤετο, καὶ βεβιωκότας σωφρόνως· ἐνδέχεται γὰρ μέτρια κεκτημένους πράττειν ἃ δεῖ.* nam plura in eandem sententiam in hac elegia videtur poeta exposuisse. — V. 1. *γὰρ*, Theogn. *τοι.* — *πλουτεῦσι*, ap. Plut. v. Sol. FaL *πλουτοῦσι* ut Theogn. — V. 2. *αὐτοῖς*, Theogn. *τούτοις.* — V. 3. *αἰεί* C Theogn. Basil., FaL *ἐστιν αἰεί*, vulgo *ἐστιν.* — V. 4. Hermann *ἄλλος, ὅτ' ἄλλος ἔχει.*

Fr. 16. Clem. Al. Str. V. 694: *Σοφώτατα τοίνυν γέγραπται τῷ Σόλωνι ταῦτα περὶ θεοῦ· Γνωμοσ. κτλ.* Eadem Theodoret. I. 14. ubi v. 2. *πάντα* et praeterea CVa *πειρᾶται.*

Fr. 17. Clem. Al. Str. V. 727. *Εἰκότως ἄρα Σόλων ὁ Ἀθηναῖος ἐν ταῖς ἐλεγείαις καὶ αὐτὸς κατακολουθήσας Ἡσιόδῳ· Πάντῃ κτλ.* Cf. Euseb. Pr. Ev. XIII. 688. C. ubi *πάμπαν.*

Fr. 18. Plato in Amatoribus p. 133. C *Σόλων γάρ που εἶπε Γηράσκω δ' αἰεὶ π. δ.* ubi δ' om. ΑΘΠpr., et deinde exhibent ΑΘΠ *πολλὰ δὴ διδ.* Schol. ibid.: *παροιμία — εἴλκυσται μέντοι ἐκ τῶν Σόλωνος ἐλεγείων.* Respicit Plato etiam in Lach. p. 188. B. 189. A. de republ. VIII. 536. B. ubi Schol. *αἰεὶ γηράσκω.* Addo Plut. vit. Sol. c. 31. *ἐπεὶ σχολῆς γε περιουσίαν αὐτοῦ μηνύουσιν αἱ τοιαῦται φωναί, γηράσκω δ' αἰεὶ π. δ.* (ubi FaL *ἀεὶ*) et c. 2. *ὅς γε καὶ πρεσβύτερος ὢν ἔλεγε γηράσκειν αἰεὶ* (sic qV, *ἀεὶ* rel. ut videtur omnes). Schol. Soph. Antig. 711. (ubi *πάντα* pro *πολλὰ*). Io. Siceliot. ap. Walz Rhet. VI. 201. Zenob. III. 4. Diogenian. III. 80. Arsen. 161. Apostol. V. 40. Paroemiogr. ed. Gott. T. II. 107. Suid. v. *γηρᾶναι.* Cf. etiam Dio Chrys. or. XVIII. init. Cic. de senect. c. 8. et 14. Valer. Max. VIII. c. 7, 14.

Digitized by Google

ΠΡΟΣ ΦΙΛΟΚΥΠΡΟΝ.

19. [22.]

Νῦν δὲ σὺ μὲν Σολίοισι πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἀνόσσων
τήνδε πόλιν ναίοις καὶ γένος ὑμέτερον·
αὐτὰρ ἐμὲ ξὺν νηῒ θοῇ κλεινῆς ἀπὸ νήσου
ἀσκηθῆ πέμποι Κύπρις ἰοστέφανος·
οἰκισμῷ δ' ἐπὶ τῷδε χάριν καὶ κῦδος ὀπάζοι
ἐσθλὸν καὶ νόστον πατρίδ' ἐς ἡμετέρην.

ΠΡΟΣ ΜΙΜΝΕΡΜΟΝ.

20. [21.]

Ἀλλ' εἴ μοι κἂν νῦν ἔτι πείσεαι, ἔξελε τοῦτο,
μηδὲ μέγαιρ' ὅτι σεῦ λῷον ἐπεφρασάμην,
καὶ μεταποίησον, Λιγυαστάδη, ὧδε δ' ἄειδε·
Ὀγδωκονταέτη μοῖρα κίχοι θανάτου,

21. [21.]

Μηδέ μοι ἄκλαυστος θάνατος μόλοι, ἀλλὰ φίλοισιν
ποιήσαιμι θανὼν ἄλγεα καὶ στοναχάς.

Fr. 19. Plut. vit. Sol. c. 26: *Καὶ αὐτὸς δὲ* (Σόλων) *μέμνηται τοῦ συνοικισμοῦ* (Solorum, quae antea Aepea dicta fuit)· *προσαγορεύσας γὰρ ἐν ταῖς ἐλεγείαις τὸν Φιλόκυπρον· Νῦν δὲ φησὶ σὺ κτλ.* Vita Arati p. 53. Westerm.: *Μέμνηται δὲ τούτων* (τῶν ἐν Κύπρῳ Σολίων) *Σόλων ἐν ταῖς ἐλεγείαις ταῖς πρὸς Κυπράνορα τὸν βασιλέα, ὃς συμβουλευθεὶς ὑπὸ Σόλωνος κτίσαι τὴν πόλιν χάριν τοῦ ἀνδρὸς Σόλους ὠνόμασεν, ἀμοιβὴν ταύτην νέμων τῆς συμβουλῆς αὐτῷ· λέγει δὲ ὁ Σόλων οὕτως. Νῦν κτλ.* usque ad v. 5. Resp. Herod. V. 113: *Φιλοκύπρου δὲ τούτου, τὸν Σόλων ὁ Ἀθηναῖος ἀπικόμενος ἐς Κύπρον ἐν ἔπεσι αἴνεσε τυραννων μάλιστα.* V. 1. *Σολίοισι*, vit. Ar. cod. M. *Σολίησι.* — *τήνδε*, ap. Plut. ACFaL *τὴν* (*τὴν*) *δὲ*, ia *τὴν.* — *ναίοις*, vit. Ar. cod. M *δύοις.* — V. 3. *ξὺν*, ap. Pl. CFaL *σὺν.* — V. 4. ap. Pl. i *ἀσκητῆ*, a *ἀσκαθῆ*, et v. 5. i *οὐν* pro *ἐπὶ* et *ὀπάζοιο.*

Fr. 20. Diog. Laert. I. 60: *Φασὶ δ' αὐτὸν καὶ Μιμνέρμου γράψαντος· Αἲ γὰρ ἄτερ νούσων τε καὶ ἀργαλέων μελεδώνων Ἑξηκονταέτη μοῖρα κίχοι θανάτου, ἐπιτιμῶντα αὐτῷ εἰπεῖν· ἀλλ' εἴ μοι κτλ.* V. 1. *κἂν*, Thiersch *καὶ.* — *τοῦτο*, cod. Mon. *τοῦτον.* — V. 2. *σεῦ* Florens Christianus, edd. antt. *σ' εὐ.* — *λῷον ἐπεφρασάμην* scripsi, Florens Christianus *λώϊον ἐφρασάμην*, vulgo *τοῖον ἐπεφρασάμην.* — V. 3. *Λιγυαστάδη* scripsi, vid. Suidas v. *Μίμνερμος*, *Λιγυρτιάδου* — *ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Λιγυαστάδης* (*λιγειαστάδης* BVE, *λιγιστιάδης* A.) *διὰ τὸ ἐμμελὲς καὶ ἡδύ.* Cf. Eudoc. 303. Vulgo *ἀγυιὰς ταδί*, cod. Arund. et Cant. *ὄγδοα ἐς ταδί.* Sopingius coni. *τάγυρι ταδὶ*, Meibom *λιγέως ταδὶ*, Hermann *θρασέως ταδί.* — V. 4. *ὀγδωκονταέτη*, ed. Frob. *ὀγδοηκ.* Respicit huc Liban. I. 403.

Fr. 21. Plut. comp. Sol. et Poplic. c. 1: *Ἔτι τοίνυν ἃ τοῖς περὶ Μίμνερμον ἀντειπὼν περὶ χρόνου ζωῆς ἐπιπεφώνηκε· Μηδέ μοι κτλ. εὐδαίμονα τὸν ἄνδρα ποιεῖ.* Eadem Stob. Flor. CXXII. 3. — V. 2. *ποιήσαιμι* Plut., *καλλείποιμι* Stob.

Digitized by Google

ΠΡΟΣ ΚΡΙΤΙΑΝ.

22. [20.]

Εἰπέμεναι Κριτίῃ ξανθότριχι πατρὸς ἀκούειν·
οὐ γὰρ ἁμαρτινόῳ πείσεται ἡγεμόνι.

---

23. [2.]

Ὄλβιος ᾧ παῖδές τε φίλοι καὶ μώνυχες ἵπποι
καὶ κύνες ἀγρεῖαι καὶ ξένος ἀλλοδαπός.

24. [5.]

Ἶσόν τοι πλουτοῦσιν ὅτῳ πολὺς ἄργυρός ἐστιν
καὶ χρυσὸς καὶ γῆς πυροφόρου πεδία
ἵπποι θ' ἡμίονοί τε, καὶ ᾧ μόνα ταῦτα πάρεστιν,
γαστρί τε καὶ πλευρῇ καὶ ποσὶν ἁβρὰ παθεῖν,
παιδός τ' ἠδὲ γυναικός, ἐπὴν καὶ ταῦτ' ἀφίκηται,
ἥβῃ· σὺν δ' ὥρῃ γίνεται ἁρμονία.

Fr. 22. Plato Tim. p. 20. E: *Ἦν μὲν οὖν οἰκεῖος καὶ σφόδρα φίλος (ὁ Σόλων) ἡμῖν Δρωπίδου τοῦ προπάππου, καθάπερ λέγει πολλάκις καὶ αὐτὸς ἐν τῇ ποιήσει*, ubi his ultimis verbis schol. et Proclus in Tim. p. 25. F hoc distichon adscripsit. Cf. Aristoteles Rhet. I. 15: *καὶ Κλεοφῶν κατὰ Κριτίου τοῖς Σόλωνος ἐλεγείοις ἐχρήσατο, λέγων ὅτι πάλαι ἀσελγὴς ἡ οἰκία· οὐ γὰρ ἄν ποτε ἐποίησε Σόλων· Εἰπεῖν μοι Κριτίᾳ πυρρότριχι* (QYbZb *πυρότριχι*) *πατρὸς ἀκούειν.* Plato Charmid. 157. F: *Ἥ τε γὰρ πατρῴα ὑμῖν οἰκία ἡ Κριτίου τοῦ Δρωπίδου καὶ ὑπὸ Ἀνακρέοντος καὶ ὑπὸ Σόλωνος καὶ ὑπ' ἄλλων πολλῶν ποιητῶν ἐγκεκωμιασμένη παραδέδοται ἡμῖν ὡς διαφέρουσα κάλλει τε καὶ ἀρετῇ καὶ τῇ ἄλλῃ λεγομένῃ εὐδαιμονίᾳ.*

Fr. 23. Plato Lys. 212. E: *ἀλλὰ ψεύδεσθ' ὁ ποιητὴς ὃς ἔφη· Ὄλβιος κτλ.* (v. 1. u *μουνύχιοι*). Solonis esse docet Hermias in Phaedr. p. 78. ed. Ast.: *Καὶ ἐν τοῖς ποιήμασιν ὡς καλοῦ τοῦ ἔρωτος μνημονεύει* (Solon) *λέγων· Ὄλβιοι ᾧ κτλ.* Cf. Luc. Amor. c. 48: *ὄλβιος γὰρ ὡς ἀληθῶς κατὰ τὴν τῶν σοφῶν ἀπόφασιν, ᾧ παῖδές τε νέοι καὶ μώνυχες ἵπποι.* Eadem in Theogn. 1253, 4., ubi *θηρευταί τε κύνες καὶ ξένοι ἀλλοδαποί.*

Fr. 24. Plut. vit. Sol. c. 2. affert v. 1—6: *Πλοῦτον δ' οὐκ ἐθαύμαζεν (Σόλων), ἀλλὰ καὶ φησὶν ὁμοίως πλουτεῖν, ᾧτε πολὺς ... ἁρμονία.* Eadem leguntur in Theogn. 719—724. sed cum quatuor, qui illis subiunguntur versus 725—728., cum his arcte cohaereant, consentaneum est haec quoque Solonis esse. V. 1. *ἶσόν τοι πλουτοῦσιν* (Schneidewin — *εὖσιν*) *ὅτῳ* ex Theognide restitutum. — V. 2. *χρυσὸς*, CFaL *χρυσός ἐστι.* — V. 3. *μόνα* (C *μόνῳ*) *ταῦτα*, Theogn. *τὰ δέοντα*, Schneidewin *τάδε μοῦνα.* — V. 4. *πλευρῇ* Plut., *πλευραῖς* Theog. cf. Horat. Epp. I. 12, 5: „Si ventri bene, si lateri est pedibusque tuis nil Divitiae poterunt regales addere maius.“ *παθεῖν*, Hertzberg *πατεῖν.* — V. 5. *ἀφίκηται*, x *ἐφίκηται.* — V. 6. *ἥβῃ*, CqVx *ἥβης.* Apud Theogn. longe aliter: *παθεῖν παιδός τ' ἠδὲ γυναικός· ὅταν δέ κε τῶν ἀφίκηται ὥρη, σὺν δ' ἥβη γίγνεται ἁρμόδιον* (ιος) et similiter fere Stob. XCVII. 7., nisi quod *ἁρμοδία* (sed AB *ἁρμονία*). Coniecit in his Hermann *ἐπήν κεν*, Hase *ὥρη*, Coraes *ἁρμοδία*, Ahrens *ἐπὴν κἀνταῦθ' ἀφίκηται ἥβης, σύν γ' ὥρη γίγνεται ἁρμονία*, vel *ἔνθ' ὥρη, γίγνεται ἁρμονία.* Fortasse nihil mutandum nisi *σὺν δ' ὥρῃ γίγνεται ἁρμόνια*, ab adiect. *ἁρμόνιος*, cuius adv. *ἁρμονίως* exstat, vel *ἁρμόδια.*

Digitized by Google

[ταῦτ' ἄφενος θνητοῖσι· τὰ γὰρ περιώσια πάντα
χρήματ' ἔχων οὐδεὶς ἔρχεται εἰς Ἀΐδεω·
οὐδ' ἂν ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρείας
νούσους οὐδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον.]

25. [1.]

Ἔσθ' ἥβης ἐρατοῖσιν ἐπ' ἄνθεσι παιδοφιλήσῃ
μηρῶν ἱμείρων καὶ γλυκεροῦ στόματος.

26. [11.]

Ἔργα δὲ Κυπρογενοῦς νῦν μοι φίλα καὶ Διονύσου
καὶ Μουσέων, ἃ τίθησ' ἀνδράσιν εὐφροσύνας.

27. [3.]

Παῖς μὲν ἄνηβος ἐὼν ἔτι νήπιος ἕρκος ὀδόντων
φύσας ἐκβάλλει πρῶτον ἐν ἕπτ' ἔτεσιν·
τοὺς δ' ἑτέρους ὅτε δὴ τελέσῃ θεὸς ἕπτ' ἐνιαυτούς,

Fr. 25. Plut. Amat. c. 5: *εὖ γε νὴ Δία, ἔφη, τοῦ Σόλωνος ἐμνήσθης καὶ χρηστέον αὐτῷ γνώμονι τοῦ ἐρωτικοῦ ἀνδρός· ἔσθ' ἥβης κτλ.* Iuvenem haec scripsisse Solonem *coniicit* Plut. *ὅθεν οἶμαι καὶ ὁ Σόλων ἐκεῖνα μὲν ἔγραψε νέος ὢν ἔτι καὶ σπέρματος πολλοῦ μεστὸς, ὡς ὁ Πλάτων φησί.* — V. 1. *ἔσθ' ἥβης* Canter, BE *ἐσθήβης*, vett. edd. *ἐς Θήβης.* — *παιδοφιλήσῃ*, Brunck *παιδοφιλήσεις.* — V. 2. *ἱμείρων* ap. Plut. om. Legitur integer versus ap. Athen. XIII. p. 602. E. (ubi P om. *ἱμείρων.*) et Apulci. de Magia c. 9: „Num igitur etiam Solonem fuisse serium, severum et philosophum negabis, cuius ille lascivissimus versus est: *μηρῶν ἱμείρων κτλ.* ubi vett. edd. *μείρων εὐ μείρων.*

Fr. 26. Plut. Amat. c. 5., ubi fr. 25. affert: *ὁ Σόλων ἐκεῖνο μὲν ἔγραψε νέος ὢν ἔτι — ταυτὶ δὲ πρεσβύτης γενόμενος· Ἔργα κτλ.*, ubi vulgo v. l. *μοι νῦν*, sed E *νῦν μοι*, ut ceteris locis. — V. 2. edd. vett. et EB *τίθησιν* pro *τίθησ'*. Idem distich. legitur vit. Sol. c. 31. (ubi CBac *Μουσάων*, FaLla *τίθησιν*) et Sept. sapient. conv. c. 13. et ap. Hermiam in Phaedr. p. 78. (ubi *ἔργα τὰ* et *καὶ Μουσάων τίθησι*). — V. 2. Schneidewin *Μουσάων θ', ἃ τίθησ'*.

Fr. 27. Integram hanc elegiam servaverunt Philo de opif. mundi p. 24. A ed. Francof. (1691): *τὰς ἡλικίας ταύτας ἀνέγραψε καὶ Σόλων ὁ τῶν Ἀθηναίων νομοθέτης ἐλεγεῖα ποιήσας τάδε· Παῖς μὲν κτλ.* et Clem. Alex. Str. VI. 814: *τάς τε τῶν ἡλικιῶν μεταβολὰς κατὰ ἑβδομάδα γίνεσθαι Σόλωνος αἱ ἐλεγεῖαι δηλοῦσιν ὧδέ πως· παῖς μὲν κτλ.* cf. Ambrosius Ep. VI. 39. Legitur elegia etiam in Cod. Paris. ap. Cramer An. Par. I. 46: *Ἡρωελεγεῖα Σόλωνος πρὸς περίστασιν ἡλικιῶν.* (notabo littera C.) et Apostol. XIV. 94. Respiciunt huc Censorin. de die nat. c. 14. (Macrob. in Somn. Scip. I. 6.) et haud dubie Aristot. Pol. VII. 14, 11: *κατὰ τὴν τῆς διανοίας ἀκμήν· αὕτη δ' ἐστὶν ἐν τοῖς πλείστοις ἥνπερ τῶν ποιητῶν τινὲς εἰρήκασιν οἱ μετροῦντες ταῖς ἑβδομάσιν τὴν ἡλικίαν, περὶ τὸν χρόνον τῶν πεντήκοντα ἐτῶν.* De simili Hippocratis sententia vid. praeterea Pollux II. 1. et Boissonade Anecd. II. 455. — Porson, Franke, alii hanc Solonis elegiam in suspicionem vocaverunt, iniuria: nam tenue hoc argumentum etiam orationis exilitatem quandam requirit, neque quae dixit Solon Fr. 20., v. 4. adversantur huius elegiae v. 16., si accuratius inquisiveris in utriusque carminis institutum. — V. 2. *ἐν ἕπτ'*, C *ἕπτ' ἄν.* — V. 3. *τελέσῃ* Schaefer, vulgo *τελέσει.*

Digitized by Google

ηβης ἐκφαίνει σήματα γεινομένης·
τῇ τριτάτῃ δὲ γένειον ἀεξομένων ἔτι γυίων
λαχνοῦται, χροιῆς ἄνθος ἀμειβομένης·
τῇ δὲ τετάρτῃ πᾶς τις ἐν ἑβδομάδι μέγ' ἄριστος
ἰσχύν, ἥντ' ἄνδρες σήματ' ἔχουσ' ἀρετῆς·
πέμπτῃ δ' ὥριον, ἄνδρα γάμου μεμνημένον εἶναι
καὶ παίδων ζητεῖν εἰσοπίσω γενεήν·
τῇ δ' ἕκτῃ περὶ πάντα καταρτύεται νόος ἀνδρός,
οὐδ' ἔρδειν ἔθ' ὁμῶς ἔργ' ἀπάλαμνα θέλει·
ἑπτὰ δὲ νοῦν καὶ γλῶσσαν ἐν ἑβδομάσιν μέγ' ἄριστος
ὀκτώ τ'· ἀμφοτέρων τέσσαρα καὶ δέκ' ἔτη·
τῇ δ' ἐνάτῃ ἔτι μὲν δύναται, μαλακώτερα δ' αὐτοῦ
πρὸς μεγάλην ἀρετὴν γλῶσσά τε καὶ σοφίη·
τῇ δεκάτῃ δ' ὅτε δὴ τελέσῃ θεὸς ἕπτ' ἐνιαυτούς,
οὐκ ἂν ἄωρος ἐὼν μοῖραν ἔχοι θανάτου.

28. [16.]

Νείλου ἐπὶ προχοῇσι Κανωβίδος ἐγγύθεν ἀκτῆς.

V. 4. *ἐκφαίνει*, C *δὲ φαίνει*, ap. Cl. cod. Par. *δὲ φανείσης*. — *σήματα* Philo Ap. C., *σπέρματα* Cl. — *γεινομένης*, *γινομένης* Ap., *γενομένης* cod. Par. ap. Cl. — V. 5. *τριτάτῃ*, C *τρίτῃ*. — *δὲ* om. Philo. — *γένειον*, *γένεια* Ap., *γένει* C. — *ἔτι* scripsi, legeb. *ἐπὶ*. Ap. Cl. cod. Par. ed. Fl. *ἀεξόμενον ἐπὶ γενύων*. — V. 7. *πᾶς τις ἐν ἑβδομάδι μέγ'* Cl., *παῖς* (*παΐς* C.) *τις* (om. Ph.) *ἐν* (*ἐπὶ* Ph.) *ἑβδομάδεσσιν* (*ἑβδομάσιν* Ap.) Ph. Ap. C. — V. 8. *ἥντ'* Cl., *ἧτ'* C. Ap., *οἷ τ'* Ph. — *ἀρετῆς*, Ap. *ἀρετᾶς*. — V. 9. *ὥριον*, *ἄνδρα* interpunxi, vulgo iunguntur, ante scripsi *ὡρίου ἄνδρα γάμου*, Ap. *ὥρῃ ἄνδρα*. — *γάμου μεμνημένον*, Ph. *μεμνημένον ἄρ γάμου*. — *εἰσοπίσω*, Ph. Ap. C *ἐξοπίσω*. — V. 11. *καταρτύεται*, *καταρτύνεται* Ap. et Cl. cod. Par. ed. Fl. — V. 12. *οὐδ'*, C *ἐνδ'*. Hinc Schneidew. *ἐν δ' ἔρδειν ἔθ' ὅμως*, falso. — *ἔρδειν*, vulgo *ἔρδειν*, Cl. *ἐσιδεῖν*. — *ὁμῶς*, ap. Cl. cod. Par. ed. Fl. *ὁμοίως*. — *ἔργ' ἀπάλαμνα*, Cl. *ἔργα μάταια*. — V. 13. *μέγ' ἄριστος*, Ph. Ap. C. *μετ' ἀρίστοις*. — V. 14. *ὀκτώ τ'· ἀμφοτέρων*, Ph. Ap. *ὀκτὼ δ' ἀμφότερα*, C *ὄκτω δ' ἀμφότερον*, et *ἀμφότερον* coniecit Sintenis. Deinde C *τεσσερεκαίδεκ'*, unde *τέσσερα* elicias. — V. 15. *μαλακώτερα*, Cl. *μετριώτερα*. — V. 16. *γλῶσσά τε καὶ σοφίη* Ph. Ap. (nisi quod *καὶ* om.) C. Ambrosius, *σῶμά τε καὶ δύναμις* Cl., unde Schaefer coni. *σῶμά τε καὶ σοφίη*. — V. 17. respicit Diog. L. I. 54: *Σόλων δὲ ὅρον ἀνθρωπίνου βίου φησὶν ἔτη ἑβδομήκοντα*. — *ὅτε δὴ τελέσῃ* (sic Schaefer, v. *τελέσει*) *θεὸς ἕπτ' ἐνιαυτούς* Cl., *εἴ τις τελέσας κατὰ μέτρον ἵκοιτο* Ph. Ap. C. — V. 18. *ἔχοι*, *ἔχει* Ap. et ap. Cl. cod. Par. ed. Fl.

Fr. 28. Plut. vit. Sol. c. 26: *Πρῶτον μὲν οὖν εἰς Αἴγυπτον ἀφίκετο καὶ διέτριψεν, ὡς καὶ πρότερον αὐτός φησι· Νείλου ἐπὶ κτλ. — προχοῇσι, προχοαῖσι* FaL — *Κανωβίδος* Stephanus (AC), reliqui *Κανώβιδος*. Si illud *καὶ πρότερον*, quod quidem FaL omittunt, recte se habet, versus Solonis non ad illud tempus pertinet, quo Plutarchus Solonem dicit Aegyptum adiisse, i. e. republica Atheniensium legibus firmata, sed referendus ad elegiam, quam ante illud iter composuit: nam fortasse iam olim iuvenis viserat Aegyptum.

Digitized by Google

[ταῦτ' ἄφενος θνητοῖσι· τὰ
χρήματ' ἔχων οὐδεὶς
οὐδ' ἂν ἄποινα διδ
νούσους οὐδὲ ν

ἀοιδοί.

ἄκουε καὶ δικαίως κἀδίκως·
παραινετική. Cf. Arsen. 79. Apost.
Apost. ed., vulgo ἄρχων, praeterea ex
ἄκουε κἀν δίκῃ κἂν μὴ δίκῃ. Apparet au-
hunc versum, sed poetam similem sententiam
Cf. etiam prov. in Append. I. 100. (Schol.
Δοῦλε δεσποτῶν ἄκουε καὶ δίκαια κἄδικα. et ib.
ἐστ' ἀκούειν καὶ δίκαια κἄδικα (sic enim corr.).

Ἔσθ' ἥβης
μηρῶν

Ἔργ

ΕΠΗ.

31. [23.]

Πρῶτα μὲν εὐχώμεσθα Διῒ Κρονίδῃ βασιλῆϊ,
θεσμοῖς τοῖςδε τύχην ἀγαθὴν καὶ κῦδος ὀπάσσαι.

ΙΑΜΒΟΙ.

ΤΕΤΡΑΜΕΤΡΑ.

ΠΡΟΣ ΦΩΚΟΝ.

32. [24.]

Εἰ δὲ γῆς ἐφεισάμην
πατρίδος, τυραννίδος δὲ καὶ βίης ἀμειλίχου
οὐ καθηψάμην, μιάνας καὶ καταισχύνας κλέος,
οὐδὲν αἰδεῦμαι· πλέον γὰρ ὧδε νικήσειν δοκέω
πάντας ἀνθρώπους.

Fr. 29. Schol. Plat. p. 465. ed. Bekk. πολλὰ ψεύδονται ἀοιδοί. — ἐμνήσθη ταύτης (παροιμίας) καὶ Φιλόχορος ἐν Ἀτθίδος α' καὶ Σόλων ἐλεγείαις καὶ Πλάτων ἐνταῦθα. Cf. Aristot. Metaph. I. 2. Plut. de poet. c. 2. Paroemiogr. T. I. p. 371. II. p. 128. ed. Gotting. Apost. XIV. 41.

Fr. 31. Plut. vit. Sol. c. 3: ἔνιοι δέ φασιν, ὅτι καὶ τοὺς νόμους ἐπεχείρησεν ἐντείνας εἰς ἔπος ἐξενεγκεῖν, καὶ διαμνημονεύουσι τὴν ἀρχὴν οὕτως ἔχουσαν· πρῶτα κτλ. V. 1. εὐχώμεσθα Stephanus (A) εὐχώμεθα CFaL, εὐχόμεσθα S, εὐχόμεθα ia. — V. 2. κῦδος, Hecker κῦρος. — ὀπάσσαι, ὀπάσαι CFaL.

Fr. 32. Plut. vit. Sol. c. 14: ἀλλὰ πρὸς μὲν τοὺς φίλους εἶπεν, ὡς λέγεται, καλὸν μὲν εἶναι τὴν τυραννίδα χωρίον, οὐκ ἔχειν δὲ ἀπόβασιν, πρὸς δὲ Φῶκον ἐν τοῖς ποιήμασι γράφων· Εἰ δὲ γῆς, φησὶ κτλ. Ὅθεν εὔδηλον, ὅτι καὶ πρὸ τῆς νομοθεσίας μεγάλην δόξαν εἶχεν. V. 2. δὲ καὶ, Ci καὶ. — V. 3. μιάνας, i μιᾶναι. — καὶ omittunt Babci. — V. 4. αἰδεῦμαι ACFaL, vulgo αἰδοῦμαι.

Digitized by Google

33.

Σόλων βαθύφρων οὐδὲ βουλήεις ἀνήρ·
ἀρ θεοῦ διδόντος αὐτὸς οὐκ ἐδέξατο·
χαλὼν δ' ἄγραν, ἀγασθεὶς οὐκ ἐπέσπασεν μέγα
δίκτυον, θυμοῦ θ' ἁμαρτῇ καὶ φρενῶν ἀποσφαλείς·
ἤθελον γάρ κεν κρατήσας, πλοῦτον ἄφθονον λαβών
καὶ τυραννεύσας Ἀθηνῶν μοῦνον ἡμέραν μίαν
ἀσκὸς ὕστερον δεδάρθαι κἀπιτετρῖφθαι γένος.

34.

Χαῦνα μὲν τότ' ἐφράσαντο, νῦν δέ μοι χολούμενοι
λοξὸν ὀφθαλμοῖς ὁρῶσιν πάντες ὥστε δῄϊον.

35.

Ἃ μὲν ἔελπτα σὺν θεοῖσιν ἤνυσ', ἄλλα δ' οὐ μάτην
ἔρδον.

Fr. 33. Plut. vit. Solon. c. 14: *Ἃ δὲ φυγόντος αὐτοῦ τὴν τυραννίδα πολλοὶ καταγελῶντες ἔλεγον, γέγραφεν οὕτως· Οὐκ ἔφυ κτλ. Ταῦτα τοὺς πολλοὺς καὶ φαύλους περὶ αὐτοῦ πεποίηκε λέγοντας.* Videntur haec, sicut ea quae sequuntur, ex eodem carmine ad *Phocum* petita esse. — V. 1. ἔφυ, ἔφη a, ἔφυς FaL. — βουλήεις, βουλείης ia. — V. 3. ἄγραν, in proecdosi ἀγρην scripsi. — ἀγασθεὶς, Huetius ἀγρευτὴς, Lobeck ἀασθεὶς. — ἐπέσπασεν, ἐπέσπασε FaLCq et A supra, ἔπαυσε Bci et A a m. pr., ἔπαυσε vel ὑπέσπασε V, ἔχασε Bab, ἔσπασε vulgo, ἀνέσπασεν Xylander. — V. 4. ἁμαρτῇ RSTBabc, ἁμάρτη A, ἁμαρτεῖ Cq, ἁμαρτὼν vulgo. — V. 5. ἤθελον Xylander, libri ἤθελε(ν), quod defendi potest, sed Plutarchus indicare videtur, haec omnia ad vulgi sermones referenda esse. — V. 6. τυραννεύσας, Babc τυρανvίσας. — Ἀθηνῶν, Schneidewin Ἀθηνέων. — ἡμέραν, in proecdosi ἡμέρην scripsi. — V. 7. ἀσκὸς CaFaL et A a m. s., αὐτὸς RTωBabcVi et A a m. pr. — κἀπιτετρῖφθαι Sintenis, κἀπιτετρίφθαι C, καὶ ἐπιτετρίφθαι vulgo. — Ceterum in iis, quae statim ap. Plut. c. 16 leguntur: *φοβηθείς, μὴ συγχέας παντάπασι καὶ ταράξας τὴν πόλιν ἀσθενέστερος γένηται τοῦ καταστῆσαι πάλιν καὶ συναρμόσασθαι πρὸς τὸ ἄριστον* arbitrantur praeunte Bekkero Solonis versus delitescere:

Συγχέας ἁπαντάπασι καὶ ταράξας τὴν πόλιν
ἀσθενέστερος γένηται (γένωμαι) τοῦ καταστῆσαι πάλιν.

sed Plutarchi haec sunt.

Fr. 34. Plut. vit. Solon. c. 16: *Ὅτι δ' οὖν προσέκρουσε τοῖς πλείστοις ἕτερα προσδοκήσασιν, αὐτὸς εἴρηκε περὶ αὐτῶν, ὡς Χαῦνα κτλ.* V. 1. Χαῦνα, FaL Χάρμα. — χολούμενοι, in proecdosi χολεύμενοι scripsi. — V. 2. δῄϊον, Reiske δήϊοι.

Fr. 35. Aristid. II. 536: *Ὁ δὲ δὴ Σόλων καὶ βιβλίον ἐξεπίτηδες πεποίηκεν εἰς αὑτὸν καὶ τὴν ἑαυτοῦ πολιτείαν* (vel sic tamen potest carmen ad Phocum intelligi), *ἐν ᾧ ἄλλα τε δὴ λέγει καὶ ταῦτα· Ἃ μὲν κτλ. ὁρᾷς, ὡς αὐθαδῶς καὶ οὐ τῆς σῆς συμβουλῆς; Καὶ ταῦτα μὲν ἐστὶν ἐν τετραμέτροις.* V. 1. ἃ μὲν Gaisford, vulgo ἅμα γάρ, ΓΘ lunt. ἃ μὲν γάρ. — ἤνυσ' Gaisford, v. ἤνυσα. — ἄλλα δ' Gaisf., v. ἅμα δ'. — οὐ, O. Schneider αὖ, Schneidewin ὧν. Videtur potius poeta scripsisse ἄλλα δ' οὐ μάτην αὐτὸς ἔρδον. — V. 2. ἔρδον, Dindorf ἔρδον.

Digitized by Google

29.

Πολλὰ ψεύδονται ἀοιδοί.

30.

Diogenian. II. 99: *Ἀρχῶν ἄκουε καὶ δικαίως κἀδίκως· ἐκ τῶν τοῦ Σόλωνος ἐλεγείων παραινετική.* Cf. Arsen. 79. Apost. IV. 3. *ἀρχῶν* restitutum ex Apost. ed., vulgo *ἄρχων*, praeterea ex K rectius scribas *Ἀρχῶν ἄκουε κἂν δίκῃ κἂν μὴ δίκῃ.* Apparet autem non Solonis esse hunc versum, sed poetam similem sententiam in Elegiis protulisse. Cf. etiam prov. in Append. I. 100. (Schol. Aesch. Choeph. 75.) *Δοῦλε δεσποτῶν ἄκουε καὶ δίκαια κἄδικα.* et ib. II., 1. *κρεισσόνων γάρ ἐστ' ἀκούειν καὶ δίκαια κἄδικα* (sic enim corr.).

ΕΠΗ.

31. [23.]

Πρῶτα μὲν εὐχώμεσθα Διῒ Κρονίδῃ βασιλῆϊ,
θεσμοῖς τοῖσδε τύχην ἀγαθὴν καὶ κῦδος ὀπάσσαι.

ΙΑΜΒΟΙ.

ΤΕΤΡΑΜΕΤΡΑ.

ΠΡΟΣ ΦΩΚΟΝ.

32. [24.]

Εἰ δὲ γῆς ἐφεισάμην
πατρίδος, τυραννίδος δὲ καὶ βίης ἀμειλίχου
οὐ καθηψάμην, μιάνας καὶ καταισχύνας κλέος,
οὐδὲν αἰδεῖμαι· πλέον γὰρ ὧδε νικήσειν δοκέω
πάντας ἀνθρώπους.

Fr. 29. Schol. Plat. p. 465. ed. Bekk. *πολλὰ ψεύδονται ἀοιδοί.* — *ἐμνήσθη ταύτης (παροιμίας) καὶ Φιλόχορος ἐν Ἀτθίδος α' καὶ Σόλων ἐλεγείαις καὶ Πλάτων ἐνταῦθα.* Cf. Aristot. Metaph. I. 2. Plut. de poet. c. 2. Paroemiogr. T. I. p. 371. II. p. 128. ed. Gotting. Apost. XIV. 41.

Fr. 31. Plut. vit. Sol. c. 3: *ἔνιοι δέ φασιν, ὅτι καὶ τοὺς νόμους ἐπεχείρησεν ἐντείνας εἰς ἔπος ἐξενεγκεῖν, καὶ διαμνημονεύουσι τὴν ἀρχὴν οὕτως ἔχουσαν· πρῶτα κτλ.* V. 1. *εὐχώμεσθα* Stephanus (A) *εὐχώμεθα* CFaL, *εὐχόμεσθα* S, *εὐχόμεθα* ia. — V. 2. *κῦδος*, Hecker *κῦρος*. — *ὀπάσσαι, ὀπάσαι* CFaL.

Fr. 32. Plut. vit. Sol. c. 14: *ἀλλὰ πρὸς μὲν τοὺς φίλους εἶπεν, ὡς λέγεται, καλὸν μὲν εἶναι τὴν τυραννίδα χωρίον, οὐκ ἔχειν δὲ ἀπόβασιν, πρὸς δὲ Φῶκον ἐν τοῖς ποιήμασι γράφων· Εἰ δὲ γῆς, φησὶ κτλ. Ὅθεν εὔδηλον, ὅτι καὶ πρὸ τῆς νομοθεσίας μεγάλην δόξαν εἶχεν.* V. 2. *δὲ καὶ*, Ci *καὶ*. — V. 3. *μιάνας*, i *μιᾶναι*. — *καὶ* omittunt Babci. — V. 4. *αἰδεῦμαι* ACFaL, vulgo *αἰδοῦμαι*.

Digitized by Google

33.

Οὐκ ἔφυ Σόλων βαθύφρων οὐδὲ βουλήεις ἀνήρ·
ἐσθλὰ γὰρ θεοῦ διδόντος αὐτὸς οὐκ ἐδέξατο·
περιβαλὼν δ' ἄγραν, ἀγασθεὶς οὐκ ἐπέσπασεν μέγα
δίκτυον, θυμοῦ θ' ἁμαρτῇ καὶ φρενῶν ἀποσφαλείς·
ἤθελον γάρ κεν κρατήσας, πλοῦτον ἄφθονον λαβών
καὶ τυραννεύσας Ἀθηνῶν μοῦνον ἡμέραν μίαν
ἀσκὸς ὕστερον δεδάρθαι κἀπιτετρῖφθαι γένος.

34.

Χαῦνα μὲν τότ' ἐφράσαντο, νῦν δέ μοι χολούμενοι
λοξὸν ὀφθαλμοῖς ὁρῶσιν πάντες ὥστε δῄϊον.

35.

Ἃ μὲν ἄελπτα σὺν θεοῖσιν ἤνυσ', ἄλλα δ' οὐ μάτην
ἔρδον.

Fr. 33. Plut. vit. Solon. c. 14: *Ἃ δὲ φυγόντος αὐτοῦ τὴν τυραννίδα πολλοὶ καταγελῶντες ἔλεγον, γέγραφεν οὕτως· Οὐκ ἔφυ κτλ. Ταῦτα τοὺς πολλοὺς καὶ φαύλους περὶ αὐτοῦ πεποίηκε λέγοντας.* Videntur haec, sicut ea quae sequuntur, ex eodem carmine ad *Phocum* petita esse. — V. 1. *ἔφυ, ἔιρη* a, *ἔιρυς* FaL. — *βουλήεις, βουλείης* ia. — V. 3. *ἄγραν*, in proecdosi *ἀγρην* scripsi. — *ἀγασθεὶς*, Huetius *ἀγρευτὴς*, Lobeck *ἀασθεὶς*. — *ἐπέσπασεν, ἐπέσπασε* FaLCq et A supra, *ἔπαυσε* Bci et A a m. pr., *ἔπαυσε* vel *ὑπέσπασε* V, *ἔχασε* Bab, *ἔσπασε* vulgo, *ἀνέσπασεν* Xylander. — V. 4. *ἁμαρτῇ* RSTBabc, *ἁμάρτῃ* A, *ἁμαρτεῖ* Cq, *ἁμαρτὼν* vulgo. — V. 5. *ἤθελον* Xylander, libri *ἤθελε(ν)*, quod defendi potest, sed Plutarchus indicare videtur, haec omnia ad vulgi sermones referenda esse. — V. 6. *τυραννεύσας*, Babc *τυραννίσας*. — *Ἀθηνῶν*, Schneidewin *Ἀθηνέων*. — *ἡμέραν*, in proecdosi *ἡμέρην* scripsi. — V. 7. *ἀσκὸς* CaFaL et A a m. s., *αὐτὸς* RTωBabcVi et A a m. pr. — *κἀπιτετρῖφθαι* Sintenis, *κἀπιτετρίφθαι* C, *καὶ ἐπιτετρίφθαι* vulgo. — Ceterum in iis, quae statim ap. Plut. c. 16 leguntur: *φοβηθείς, μὴ συγχέας παντάπασι καὶ ταράξας τὴν πόλιν ἀσθενέστερος γένηται τοῦ καταστῆσαι πάλιν καὶ συναρμόσασθαι πρὸς τὸ ἄριστον* arbitrantur praeunte Bekkero Solonis versus delitescere:

Συγχέας ἁπαντάπασι καὶ ταράξας τὴν πόλιν
ἀσθενέστερος γένηται (γένωμαι) τοῦ καταστῆσαι πάλιν.

sed Plutarchi haec sunt.

Fr. 34. Plut. vit. Solon. c. 16: *Ὅτι δ' οὖν προσέκρουσε τοῖς πλείστοις ἕτερα προσδοκήσασιν, αὐτὸς εἴρηκε περὶ αὐτῶν, ὡς Χαῦνα κτλ.* V. 1. *Χαῦνα*, FaL *Χάρια*. — *χολούμενοι*, in proecdosi *χολεύμενοι* scripsi. — V. 2. *δῄϊον*, Reiske *δῄϊοι*.

Fr. 35. Aristid. II. 536: *Ὁ δὲ δὴ Σόλων καὶ βιβλίον ἐξεπίτηδες πεποίηκεν εἰς αὑτὸν καὶ τὴν ἑαυτοῦ πολιτείαν* (vel sic tamen potest carmen ad Phocum intelligi), *ἐν ᾧ ἄλλα τε δὴ λέγει καὶ ταῦτα· Ἃ μὲν κτλ. ὁρᾷς, ὡς αὐθαδῶς καὶ οὐ τῆς σῆς συμβουλῆς; Καὶ ταῦτα μὲν ἐστὶν ἐν τετραμέτροις.* V. 1. *ἃ μὲν* Gaisford, vulgo *ἅμα γάρ*, ΓΘ Iunt. *ἃ μὲν γάρ*. — *ἤνυσ'* Gaisford, v. *ἤνυσα*. — *ἄλλα δ'* Gaisf., v. *ἅμα δ'*. — *οὐ*, O. Schneider *αὖ*, Schneidewin *ὧν*. Videtur potius poeta scripsisse *ἄλλα δ' οὐ μάτην αὐτὸς ἔρδον*. — V. 2. *ἔρδον*, Dindorf *ἔρδον*.

Digitized by Google

TRIMETRA.

36. [25.]

Συμμαρτυροίη ταῦτ' ἂν ἐν δίκῃ χρόνου
μήτηρ μεγίστη δαιμόνων Ὀλυμπίων
ἄριστα Γῆ μέλαινα, τῆς ἐγώ ποτε
ὅρους ἀνεῖλον πολλαχῆ πεπηγότας·
πρόσθεν δὲ δουλεύουσα, νῦν ἐλευθέρα.
πολλοὺς δ' Ἀθήνας πατρίδ' εἰς θεόκτιτον
ἀνήγαγον πραθέντας, ἄλλον ἐκδίκως,
ἄλλον δικαίως, τοὺς δ' ἀναγκαίης ὕπο
χρησμὸν λέγοντας, γλῶσσαν οὐκέτ' Ἀττικήν
ἱέντας, ὡς ἂν πολλαχῆ πλανωμένους,
τοὺς δ' ἐνθάδ' αὐτοῦ δουλίην ἀεικέα
ἔχοντας, ἤδη δεσπότας τρομευμένους,
ἐλευθέρους ἔθηκα· ταῦτα μὲν κράτει,
ὁμοῦ βίην τε καὶ δίκην συναρμόσας,
ἔρεξα καὶ διῆλθον ὡς ὑπεσχόμην.
θεσμοὺς δ' ὁμοίους τῷ κακῷ τε κἀγαθῷ
εὐθεῖαν εἰς ἕκαστον ἁρμόσας δίκην
ἔγραψα. κέντρον δ' ἄλλος ὡς ἐγὼ λαβών
κακοφραδής τε καὶ φιλοκτήμων ἀνήρ

Fr. 36. Aristid. II. 536: *ἐν δὲ τοῖς ἰάμβοις* (*Σόλων λέγει*) *Συμμαρτυροίη — οὔτ' ἂν κατέσχε δῆμον.* i. e. usque ad v. 20. Partem affert Plut. Solon. c. 15: *Οἱ δὲ πλεῖστοι πάντων ὁμοῦ φασι τῶν συμβολαίων ἀναίρεσιν γενέσθαι τὴν σεισάχθειαν καὶ τούτοις συνᾴδειν μᾶλλον τὰ ποιήματα. Σημύνεται γὰρ Σόλων ἐν τούτοις, ὅτι τῆς τε προϋποκειμένης γῆς Ὅρους ἀνεῖλε ... ἐλευθέρα.* (v. 4. 5.). *Καὶ τῶν ἀγωγίμων πρὸς ἀργύριον γεγονότων πολιτῶν τοὺς μὲν ἀνήγαγεν* (v. *ἀπήγαγεν*, FaLC *ἀπῆγεν*, V *ἐπανήγαγεν*) *ἀπὸ ξένης γλῶσσαν ... ἔχοντας.* (V. 9—12.) V. 1. *ἐν δίκῃ χρόνου*, Reiske *ἐν μήκει χρόνου*, Clavigerus *Κρόνου μήτηρ, μεγ.*, ego coniicio *ἐν Λίκης θρόνῳ.* — V. 3. *μέλαινα*, Θ *μέλαιν'.* — *τῆς* Scaliger, v. *ἧς.* — V. 4. *πολλαχῆ*, ap. Plut. FALq *πυλλαχοῦ.* — V. 5. *πρόσθεν ΘΓ* et Plut., ap. Arist. v. *πρόσθε.* — *δουλεύουσα ΓΘ* et Plut. (sed CqFaL *δουλεύουσαν νῦν ἐλευθέραν*), ap. Arist. v. *δουλεύσασα.* — V. 6. *θεόκτιτον* Θ, vulgo *θεόκτιστον.* — V. 7. *ἐκδίκως*, Θ *ἐνδίκως.* — V. 8. *ἄλλον δικαίως*, Γ *ἄλλον δὲ δικαίως.* — *ὕπο χρησμὸν*, vulgo *ὑποχρησμόν*, Reiske *ὕπο χρησμοὺς*, male de servis vaticinantibus cogitans, Ahrens *χρησμῳδέοντας*, sed illi, qui apud exteros servitutem serviebant, patriae linguae vix dum gnari obscuri et obfuscati sermonis ambagibus utebantur, itaque post *λέγοντας* distinxi; ceterum malim *τῆς ἀναγκαίης ὕπο.* — V. 9. *οὐκέτ'*, Plut. *οὐκ.* — V. 11. *δουλίην* Brunck, *δουλείης* Arist., *δουλοσύνην* Plut. (sed FaLC *δουλείην*). — V. 12. *ἤδη*, Bach *ἠδὲ.* — *δεσπότας*, Γ *δεσποτῶν*, unde in proecdosi *ἤδη δεσποτῶν* scripsi, possis *εἴλη δεσποτῶν*, vid. Hesych. *εἴλεα· δεσμοί.* Coniiciat aliquis *αἰεὶ δεσπότας τρομ.* — V. 13. *κράτει*, Θ *κράτη.* — V. 14. affert Plut. vit. Sol. c. 17., ubi recte *βίην*, Arist. *βίαν.* — *συναρμόσας*, Θ *ξυναρμόσας.* — V. 15. *ἔρεξα ΓΘ*, v. *ἔρρεξα.* — V. 16. *ὁμαίους ΓΘ*, v. *ὁμοίως.*

Digitized by Google

οὔτ' ἂν κατέσχε δῆμον οὔτ' ἐπαύσατο,
πρὶν ἂν ταράξας πῖαρ ἐξέλῃ γάλα.

37. [25.]

* * * Εἰ γὰρ ἤθελον
ἃ τοῖς ἐναντίοισιν ἤνδανεν τότε,
αὖθις δ' ἃ τοῖσιν ἀτέροις, δρᾶσαι δίχα,
πολλῶν ἂν ἀνδρῶν ἥδ' ἐχηρώθη πόλις.
τῶν οὕνεκ' ἀρχὴν πάντοθεν κυκεύμενος
ὡς ἐν κυσὶν πολλαῖσιν ἐστράφην λύκος.

---

38. [26.]

Πίνουσι καὶ τρώγουσιν, οἱ μὲν ἴτρια,
οἱ δ' ἄρτον αὐτῶν, οἱ δὲ συμμεμιγμένους
γούρους φακοῖσι· κεῖθι δ' οὔτε πεμμάτων
ἄπεστιν οὐδέν· οὔθ' ὅσ' ἀνθρώποισι γῆ
φέρει μέλαινα· πάντα δ' ἀφθόνως πάρα.

39.

Σπεύδουσι δ' οἱ μὲν ἴγδιν, οἱ δὲ σίλφιον,
οἱ δ' ὄξος.

V. 20. οὔτ' ἂν, Arist. οὐκ ἂν, fortasse recte, ut deinde οὐδ' ἐπαύσατο sit scribendum, sed Plutarch. vit. Sol. c. 16., qui haec redintegrat: καί τοι φησίν, ὡς, εἴ τις ἄλλος ἔσχε τὴν αὐτὴν δύναμιν, οὔτ' ἂν κατέσχε δῆμον, οὔτ' ἐπαύσατο (Fa ἐπαύσαντο) πρὶν ... γάλα. — δῆμον, Reiske et Canter θυμὸν coni., Ahrens λῆμ' ὅν.

Fr. 37. Aristid. II. 537. pergit: εἶτα τί φησιν ὁ Σόλων· εἰ γὰρ κτλ. apparet ex eodem carmine esse, et pauca tantum intercidisse. V. 2. ἤνδανεν Θ, v. ἤνδανε. — V. 3. αὖθις, in proecdosi scripsi αὐτις. — ἀτέροις fort. τοῖσι συνεταίροις, Ahrens αυθις δ' ἃ τοῖσιν, ἑκατέροις, Hermann τοῖσι ἀτέροις, servata deinde librorum scriptura διὰ πολλῶν ἂν ἀνδρῶν ἥδ' ἐχειρώθη πόλις. — δίχα O. Schneider et Ahr., βίᾳ Schaefer, κακὰ Valckenaer, vulgo διὰ et interpungebatur ἀτέροις δρᾶσαι διὰ πολλῶν. — V. 4. ἐχηρώθη Valckenaer, v. ἐχειρώθη. — V. 5. ἀρχὴν, Meineke ἄρχυι, Ahrens ἄρθην, Lobeck ὀργῇ ... κυκλεύμενος, possis ἄρχων, sed fort. scrib. ὧν ἕνεκα τάρχῃ. Hesych. τάρχη· τάραξις. et ἄταρχος, ἀτάραχος. cf. ibid. ταρχαίνειν.

Fr. 38. Hoc et fr. 39. 40. ex uno eodemque carmine petita videntur. Athen. XIV. 645. F: γοῦρος (C γῦρος, epit. Hoesch. γῶρος) ὅτι πλακοῦντος εἶδος ὁ Σόλων ἐν τοῖς Ἰάμβοις φησί· Πίνουσι κτλ. — V. 4. οὐδὲν, οὔθ' ὅσ' scripsi, AB οὐδ' ἐνασσεν, VL οὐδέν· ἄσσ' ἔν, propterea Schaefer v. 5. φέρῃ pro φέρει. Possis: οὐδέν, ἄσσα τ' ... πάντα δὴ ἀφθόνως πάρα, et οὐδέν, ἄσσα τ' etiam Ahrens.

Fr. 39. Pollux X. 103: καὶ ἴγδιν δὲ αὐτὴν (τὴν θυείαν) κεκλήκασι Σόλων τε ἐν τοῖς Ἰαμβοις λέγων· Σπεύδουσι κτλ. ita Casaubon., vulgo πευσίδ' (ita etiam C, σπευσίδα B, σπευδ' A) οἱ μέν.

Digitized by Google

40.

Κόκκωνας ἄλλος, ἄτερος δὲ σήσαμα.

ΜΕΛΗ.

41. [27.]

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – –

Πεφυλαγμένος ἄνδρα ἕκαστον ὅρα,
μὴ κρυπτὸν ἔγχος ἔχων καδίῃ φαιδρῷ προσεννέπῃ προσώπῳ,
γλῶσσα δέ οἱ διχόμυθος ἐκ μελαίνης φρενὸς γεγωνῇ.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.

42.

Choricius p. 107. ed. Boiss: *Ταῦτα δή σου τῆς πόλεως τὰ γνωρίσματα, ἣν αἱ κοιναὶ τοῦ βίου θεράπαιναι γῆ τε καὶ θάλασσα τοῖς ἑαυτῆς ἑκατέρα δώροις ἀβρύνει· γῆ μὲν γὰρ τοῖς ἐνοικοῦσιν ἐπίσταται φέρειν ὅσα τίκτουσιν ὧραι, ὑπτία τε πᾶσα καὶ καθειμένη, καὶ τὸ τοῦ Σόλωνος, λιπαρὴ κουροτρόφος· θάλαττα δὲ μικρὸν ἄπωθεν τῇ πόλει διακονεῖ, διεστηκυῖα τοσοῦτον, ὅσον μήτε κτύπῳ παρενοχλῆσαι κυμάτων, μήτε τὴν ἐξ αὐτῆς χορηγίαν δυστυχεστέραν καταστῆσαι τῆς μεταξὺ πορείας ἐκτεινομένης.*

43.

Galen. Protrept. c. 8: *Ἄμεινον οὖν ἐστὶν ἐγνωκότας τὴν μὲν τῶν μειρακίων ὥραν τοῖς ἠρινοῖς ἄνθεσιν ἐοικυῖαν, ὀλιγοχρόνιόν τε τὴν τέρψιν ἔχουσαν, ἐπαινεῖν τε τὴν Λεσβίαν λέγουσαν,*

Fr. 40. Phrynich. p. 396: *ἔτι καὶ νῦν κόκκωνα οἱ πολλοὶ λέγουσιν ὀρθῶς· καὶ γὰρ Σόλων ἐν τοῖς ποιήμασιν οὕτω χρῆται· Κόκκωνας κτλ.* vulgo (et sic cod. Bachmann An. II. 399.) *κόκκωνας δὲ ... ἕτερος.* fort. *κόκκωνα δ'* scrib. cum Lobeckio.

Fr. 41. Diog. Laert. I. 61: *τῶν δὲ ᾀδομένων αὐτοῦ ἐστὶ τάδε· Πεφυλαγμένος κτλ.* V. 2. *μὴ*, fort. *μή σε*, in proecdosi scripsi *φαιδρῷ σε πρ.* — *ἔγχος*, edd. vett. *ἔχθος* (Sambuc. *ἔχθρος*), Roeper coni. *ἔλκος* (ed. Lugd. *ἕλχος*). Conieci: *μὴ κρυπτὸν ἠθος ἐντός.* — *καδίῃ*, ed. Frob. *καδίην.* — *προσεννέπῃ*, vulgo *προσενέπῃ*, Ilgen *πρός σ' ἐνέπῃ.* — V. 3. *οἱ*, cod. Cant. *ἡ.* — *μελαίνης*, vulgo *μελαίνας*, Ilgen *μελανῆς*, Roeper *ἐκ μελαίνας φρένας γεγώνῃ.*

Digitized by Google

Ὁ μὲν γὰρ καλός, ὅσον ἰδεῖν πέλεται·
ὁ δὲ κἀγαθὸς αὐτίκα καὶ καλὸς ἔσται.

πείθεσθαι δὲ καὶ Σόλωνι τὴν αὐτὴν γνώμην ἐνδεικνυμένῳ. Fortasse Galenus Solonis aliquod apopthegma intelligit, sed potuit etiam in Elegia talem sententiam proponere, et fortasse Solonis sunt versus, qui leguntur in Theognideis v. 933, 34:

Παύροις ἀνθρώπων ἀρετὴ καὶ κάλλος ὀπηδεῖ·
ὄλβιος, ὃς τούτων ἀμφοτέρων ἔλαχεν.

ut etiam Schneidewin coniecit. — Quod Diodor. Sic. Exc. Vat. T. III. p. 16. dicit: *Ὅτι ὁ Σόλων ἡγεῖτο τοὺς μὲν πύκτας καὶ σταδιεῖς καὶ τοὺς ἄλλους ἀθλητὰς μηδὲν ἀξιόλογον συμβάλλεσθαι ταῖς πόλεσι πρὸς σωτηρίαν, τοὺς δὲ φρονήσει καὶ ἀρετῇ διαφέροντας μόνους δύνασθαι τὰς πατρίδας ἐν τοῖς κινδύνοις διαφυλάττειν*, fortasse ex elegia petitum, in qua nimia artis gymnasticae studia pariter exagitavit, atque Xenophanes (Fr. 2.). Hinc etiam publica victorum praemia minuisse fertur, vid. Diog. L. I. 55. cf. Plutarch. vit. Sol. c. 23. Solonis utrum apopthegma aliquod an versum intelligat Libanius Epist. 726: *Σὺ δ' εἰδὼς τὸν Σόλωνα, καὶ νῦν, ὃν ἀνθ' ἡμῶν αἰτιᾶσθαι δίκαιον, οὐκ ἀγνοεῖς.* Audiverat Libanius a mendaci aliquo homine Theodorum amicum contumeliosis sermonibus contra ipsum uti, itaque diu nullas ad illum litteras misit: iam cum ille ultro Libanio longam misisset epistolam, haec rescripsit. Fortasse intellexit Fr. 41. — Alia quae fortasse quis huc referenda esse censeat, omnia apophthegmatis adnumeranda arbitror. — Ea denique, quae Plato in Timaeo et in Critia de *Atlantide* Solonis carmine inchoato illo quidem sed non perfecto memoriae tradidit, fama fortasse aliqua vetusta nituntur, neque vero verisimile est Platonis aetate reliquias eiusmodi carminis superstites fuisse, conferas praeter alios C. Fr. Hermann de Platonis philosophia I. p. 703. et Westermann ad Plut. vit. Sol. c. 32.

44.

Photius 164, 9: *Κιγχάνειν· τὸ ἐπεξιέναι· οὕτως Σόλων.* Similiter Suid: *Κιγχάνειν· τὸ ἐπεξιέναι οἱ περὶ Σόλωνα.* Rectius inter legum reliquias hoc retuleris. Quae affert Schol. Aristid. III. 524: *Ἀλλ' ὃ ποιηταὶ καὶ νομοθέται καὶ παροιμίαι καὶ ῥήτορες καὶ πάντες κελεύουσιν, ἀμύνεσθαι τοὺς ὑπάρξαντας, τοῦτο εἰσηγεῖτο*] .... *Ὅμηρος Ἀνδρ' ἐπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ. Σόλων·* (BD *καὶ Σόλων*) *τὸν* (ἐὰν BD) *ἄγοντα βίᾳ* (βίᾳ ἀδίκως BD) *τἀμὰ* (Oxon. *τὰ σὰ*) *εὐθὺς ἀμυνόμενος κτεῖναι ἢ ὡς πένητα γνῶναι* (haec quatuor verba om. Ox.) *Παροιμία· τὸν ξύοντα ἀντιξύειν. Δημοσθένης· Ἀμύνασθαι τὸν εἰς ὑμᾶς ὑπάρξοντα.* ex legibus petita sunt, vid. Demosth. in Aristocr. 639: *καὶ ἐὰν φέροντα ἢ ἄγοντα βίᾳ ἀδίκως εὐθὺς ἀμυνόμενος κτείνῃ, νηποινεὶ τεθνάναι.*

Quae apud Sch. Aesch. Prom. v. 400. sine auctoris nomine leguntur *οἴχεται τὸ κλέπος αὐτὸς ἔχων* sane licet Soloni vindicare et ad Leges

Digitized by Google

referre, vid. Pollux VIII. 34: *Σόλων μέντοι τὸ κλέμμα κλέπος ἐν τοῖς Νόμοις ὠνόμασεν.* Sed potuit in Elegia dici:

(*Ἤν δέ τις*) *οἴχηται τὸ κλέπος αὐτὸς ἔχων.*

45.

Photius 491, 21: *Ῥοῦν· τὸ ἥδυσμα· Σόλων.*

VII.

CLEOBULINA.

1.

Ἄνδρ' εἶδον πυρὶ χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα
οἵτω συγκόλλως ὥστε σύναιμα ποιεῖν.

2.

Ἄνδρ' εἶδον κλέπτοντα καὶ ἐξαπατῶντα βιαίως.
καὶ τὸ βίᾳ ῥέξαι τοῦτο δικαιότατον.

3.

Plut. Sept. Sap. Conviv. 5: *Ὁ δὲ Αἴσωπος, εἶγε, εἶπεν, εἰδείης, ὦ ξένε, τοὺς νῦν αὐλοποιοὺς ὡς προέμενοι τὰ νεβρεῖα, χρώμενοι τοῖς ὀνείοις, βέλτιον ἠχεῖν λέγουσιν. Διὸ καὶ Κλεοβουλίνη πρὸς τὸν Φρύγιον αὐλὸν ἠνίξατο, Νεβρόγονος κνήμη ἦσε κερασβόλον οὖας ἕκατι κρούσεως· ὥστε θαυμάζειν τὸν ὄνον, εἰ παχύτατος καὶ ἀμούσότατος ὢν τἄλλα, λεπτότατον καὶ μουσικώτατον ὀστέον παρέχεται.* Ita Wyttenbach coniecit, vulgo *Διὸ καὶ Κλεόβουλον ἡ πρὸς τὸν Φ.*

Cleobulina. Fr. 1. Ath. X. 452. B: *Πολλοὶ δὲ γριφων καὶ τοιοῦτοί τινές εἰσιν οἷον· ἄνδρ' — ποιεῖν· τοῦτο δὲ σημαίνει σικύας προσβολήν.* V. 1. *πυρὶ χαλκὸν*, ap. Ath. *πυρίχαλκον*, sed veram lectionem ser vaverunt Aristot. Rhet. III. 2. (ubi *πυρίχαλκον* QVbZAb) et Poet. c. 22. Demetr. de eloc. 162. Rhet. Walz. VI. 360. VII. 949. (hoc utroque loco *εἶδον ἐγὼ πυρὶ χ.*) qui primum versum afferunt. Cleobulinae sive Eumetidis esse docet Plut. Sep. Sap. Conviv. c. 10: *ὁ δὲ Αἴσωπος οἷον ἀμυνόμενος ὑπὲρ αὐτῆς, οὐ γελοιότερον οὖν, εἶπε, τὸ μὴ δύνασθαι ταῦτα διαλύειν; οἷόν ἐστιν, ὃ μικρὸν ἔμπροσθεν ἡμῖν τοῦ δείπνου προὔβαλεν· Ἄνδρα εἶδον — κολλήσαντα.*

Fr. 2. Galc Opusc. Phys. p. 720: (Orelli Opusc. Sentent. T. II. 222.) *Βούλομαι δὲ καὶ ποήματα τῶν παλαιοτέρων μαρτύρων ἐπαγαγέσθαι. Κλεοβουλίνης· Ἄνδρ' εἶδον κλ. κ. ἐξ. βίᾳ, ὡς καὶ τὸ β. ῥ. τ. δ. ἦν πάλαι ταῦτα. Αἰσχύλου δὲ κτλ.* Emendavit *βιαίως* Heringa. Gruppe de Archyta p. 193. aenigma subditicium censet.

Digitized by Google

αὐ. νεβρ. κνήμη κερασφόρον οὖας ἦξε θαυμάζειν ἕκατι κρούσεως, A. Voss. Ven. P ἦρξατο κνήμη νεκρογόνος αἷμα κερασφόρω οὖας ἕκ τε (P τι) κρούσεως, eadem TVB nisi quod ἐκτοκειούσεώς τε, conf. quae dixi Comment. de Comoed. Att. p. 113.

VIII.

AESOPUS.

Πῶς τις ἄνευ θανάτου σε φύγοι, βίε; μυρία γάρ σευ
λυγρά· καὶ οὔτε φυγεῖν εὐμαρές, οὔτε φέρειν·
ἡδέα μὲν γάρ σου τὰ φύσει καλά, γαῖα, θάλασσα,
ἄστρα, σεληναίης κύκλα καὶ ἠελίου·
τἄλλα δὲ πάντα φόβοι τε καὶ ἄλγεα· κῆν τι πάθῃ τις
ἐσθλόν, ἀμοιβαίην ἐκδέχεται Νέμεσιν.

IX.

DEMODOCUS.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

1.

Καὶ τόδε Δημοδόκου· Χῖοι κακοί· οὐχ ὁ μέν, ὃς δ' οὔ,
πάντες, πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλέης δὲ Χίος.

2.

Πάντες μὲν Κίλικες κακοὶ ἀνέρες· ἐν δὲ Κίλιξιν
εἷς ἀγαθὸς Κινύρης, καὶ Κινύρης δὲ Κίλιξ.

Aesopus. Anth. Pal. X. 123: *Αἰσώπου.* Apud Plan. *ἄδηλον. Aesopi* nomen videtur ex solo errore ortum. V. 1. *φύγοι*, Schaefer *φύγῃ.*

Demodocus. Fr. 1. Anth. XI. 235. *Δημοδόκου.* Respondit huic epigrammati, Demodocum exagitans, Phocylides, fortasse offensus Milesiorum irrisione (fr. 5.), vid. Phocyl. 1: *Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· Λέριοι κακοὶ* κτλ. V. 2. *δὲ Χίος*, cod. Pal. *δὲ Χιος*, fort. *δὲ Χίου*, Brunck *Χῖος.*

Fr. 2. Anth. XI. 236. *τοῦ αὐτοῦ.* V. 2. *καὶ* Iacobs, cod. Pal. *δὲ.*

Digitized by Google

3.

Καππαδόκην ποτ' ἔχιδνα κακὴ δάκεν· ἀλλὰ καὶ αὐτή
κάτθανε, γευσαμένη αἵματος ἰοβόλου.

4.

Καππαδόκαι φαῦλοι μὲν ἀεί· ζώνης δὲ τυχόντες
φαυλότεροι· κέρδους δ' εἵνεκα φαυλότατοι·
ἦν δ' ἅρα δὶς καὶ τρὶς μεγάλης δράξωνται ἀπήνης,
δὴ τότε γίγνονται φαυλεπιφαυλότατοι.
μὴ λίτομαι, βασιλεῦ, μὴ τετράκις, ὄφρα μὴ αὐτὸς
κόσμος ὀλισθήσῃ καππαδοκιζόμενος.

5.

(Καὶ τόδε Δημοδόκου·) Μιλήσιοι ἀξύνετοι μὲν
οὐκ εἰσί, δρῶσιν δ' οἷά περ ἀξύνετοι.

IAMBOI.

6.

Ἦν τύχῃς κρίνων, δικάζευ τὴν Πριηνίην δίκην.

Fr. 3. Anth. XI. 237. *τοῦ αὐτοῦ.* V. 2. Friedemann *αἵματος ἰοβόλου κάτθανε γευσαμένη.* fort. recte.

Fr. 4. Anth. XI. 238. *τοῦ αὐτοῦ.* V. 4. *γίγνονται* Plan., *γίνονται* cod. Pal. Ceterum hoc epigramma recentioris alicuius poeta est, et per errorem Demodoci carminibus adhaesit.

Fr. 5. Composui ex Aristot. Eth. Nic. VII. 9: *Οὐ μὴν ἀλλ' ὅμοιόν γε κατὰ τὰς πράξεις, ὥςπερ τὸ Δημοδόκου εἰς Μιλησίους· Μιλήσιοι γὰρ* (γὰρ add. LbOb, om. ceteri) *ἀξύνετοι μὲν οὐκ εἰσὶ, δρῶσι δὲ οἷάπερ οἱ* (οἱ om. Ob) *ἀξύνετοι.* ubi Aspasius, quem laudat Michelet: *ὁ Δημόδοκος Λάριος* (scr. *Λέριος*) *ἦν τὸ γένος, πολλὰ δὲ ἀποσκώπτων τοὺς Μιλησίους ἔλεγεν.* Ceterum quem Pseudoplut. de Flum. c. 18. *καθὼς ἱστορεῖ Δημόδοκος ἐν α' Ἡρακλείας* dicit, vel diversus vel potius prorsus nullus fuit.

Fr. 6. Diog. L. I. 84: *Λέγεται δὲ* (*Βίας*) *καὶ δίκας δεινότατος γεγονέναι εἰπεῖν· ἐπ' ἀγαθῷ μέντοι τῇ τῶν λόγων ἰσχύϊ προσεχρῆτο· ὅθεν καὶ Δημόδικος* (Bochart *Δημόδοκος*) *ὁ Λλείριος* (Menag. *Λέριος*) *τοῦτο αἰνίττεται λέγων· ἦν τύχ. κτλ. καὶ Ἱππώναξ κτλ.* Eadem Eudoc. 94. unde Hipponacte aliquanto antiquiorem fuisse coniicias. quamquam fieri potest, ut aequales fuerint, cf. fr. 1. — *Κρίνων*, cod. Cant. Ar. Mon. *τήνων.* Cf. Suid. v. *Δικάζεσθαι* (ubi leg. *Πριηνίη δίκη*).

Digitized by Google

X.

PHOCYLIDES.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· Λέριοι κακοί· οὐχ ὁ μὲν, ὃς δ' οὔ·
Πάντες, πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλέης Λέριος.

2.

Γνήσιός εἰμι φίλος, καὶ τὸν φίλον ὡς φίλον οἶδα,
τοὺς δὲ κακοὺς δι' ὅλου πάντας ἀποστρέφομαι.
[Οὐδένα θωπεύω πρὸς ὑπόκρισιν· οὓς δ' ἄρα τιμῶ,
τούτους ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀγαπῶ.]

ΕΠΗ.

3.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· τετόρων ἀπὸ τῶνδε γένοντο
φῦλα γυναικείων· ἡ μὲν κυνός, ἡ δὲ μελίσσης,

Phocylides. Fr. 1. Strabo X. 487: *καὶ Λέρια· καὶ τόδε Φωκυλίδου κτλ. διεβέβληντο γὰρ ὡς κακοήθεις οἱ ἐνθένδε ἄνθρωποι*, unde sumsit Eust. ad Dionys. Perieg. 350: *ὡς δηλοῖ Φωκυλίδης λέγων· Λέριοι κτλ.* Vide de hoc epigr. ad Demodoc. Fr. 1. — V. 1. *Φωκυλίδεω* edd. Strab., *φωκυλίδου* libri, sed cf. de hoc exordio, quod proverbii loco usurpatum est, Cic. ad Att. IV. 9. ubi item *Φωκυλίδου*. — *ὃς δ' οὐ*, ap. Eust. M *ὁ δ' εὖ*, m *ὁ δ' οὔ*, b *οὐδ' οὔ*. — V. 2. *πάντες*, B *ἀλλὰ πάντες*, ap. Eust. vulgo *πάντες δὲ*. — *πλὴν*, D *πρὶν*. — *Προκλέους*, *Πατροκλέους* no Ald. et ap. Eust. Mm. — *καὶ*, no *καὶ γὰρ*. — *Προκλέης*, BKno Ald. (Eust. Mm) *Πατροκλέης*, et deinde addunt *δὲ* CD(?)hlsx et Eust. vulgo, ut hic quoque *δὲ Λέρου* coniicere possis. Ceterum Proclis, qui apud Chios insignis auctoritate videtur fuisse (genus fortasse duxit ab antiquo illo Procle, de quo vid. Pausan. VII. 4, 2. Ion. Eleg. Fr. 2, 6.) commemoratio apud Phocylidem inficeti aliquid habet, quem Lerium hominem exagitare decuit, ut fortasse *Πατροκλέους* et *Πατροκλέης* recte se habeat.

Fr. 2. Anthol. X. 117: *Φωκυλίδου*. Ap. Planud. est *ἄδηλον*, ut ap. Cram. An. Par. IV. 376. — V. 2. *δι' ὅλου*, v. *διόλου*. — V. 3. et 4. apparet per errorem priori disticho adiunctos et Phocylidi abiudicandos esse, itaque cancellis sepsi, quamquam etiam prius distichon non liberum est a suspicione. — *θωπεύω* et *ἄρα τιμῶ* Plan., *τοθεύω* et *ἄρα τιμήσω* Anecd., *ποθεύω* et *ἄρ' ἀτιμάσω* Pal.

Fr. 3. Stob. Flor. LXXIII. 60: *Φωκυλίδου·* — V. 1. *τῶνδε*, A *τῶν*. — *γένοντο* A Voss. Vind. Ars. Trinc., *ἐγένοντο* B (olim *γένοντι* leg.) — V. 2. *γυναικείων* si integrum, ionice pro *γυναικέων* dictum, sed possis *γυναικέων* coniicere. — *ἡ δὲ*, B *ἥδε*, vulgo *ἠδὲ*.

Digitized by Google

ἡ δὲ συὸς βλοσυρῆς, ἡ δ' ἵππου χαιτηέσσης·
εὔφορος ἥδε, ταχεῖα, περίδρομος, εἶδος ἀρίστη·
ἡ δὲ συὸς βλοσυρῆς, οὔτ' ἂρ κακὴ οὐδὲ μὲν ἐσθλή·
ἡ δὲ κυνός, χαλεπή τε καὶ ἄγριος· ἡ δὲ μελίσσης
οἰκονόμος τ' ἀγαθὴ καὶ ἐπίσταται ἐργάζεσθαι·
ἧς εὔχου, φίλ' ἑταῖρε, λαχεῖν γάμου ἱμερόεντος.

4.

Καὶ τόδε Φωκυλίδου· τί πλέον γένος εὐγενὲς εἶναι,
οἷς οὔτ' ἐν μύθοις ἕπεται χάρις οὔτ' ἐνὶ βουλῇ;

5.

Καὶ τόδε Φωκυλίδου· πόλις ἐν σκοπέλῳ κατὰ κόσμον
οἰκεῦσα σμικρὴ κρέσσων Νίνου ἀφραινούσης.

6.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· χρή τοι τὸν ἑταῖρον ἑταίρῳ
φροντίζειν ἄσσ' ἂν περιγογγύζωσι πολῖται.

7.

Χρηΐζων πλούτου μελέτην ἔχε πίονος ἀγροῦ·
ἀγρὸν γάρ τε λέγουσιν Ἀμαλθείης κέρας εἶναι.

V. 4. ἥδε Brunck, ut videtur, ap. Stob. ἡ δ' ἵππου χαιτηέσσης εὔφορος ἡ δὲ ταχεῖα. — V. 8. Brunck γάμον ἱμερόεντα.

Fr. 4. Stob. Flor. LXXXVII. 2: Φωκυλίδου. V. 1. Φωκυλίδου, Brunck Φωκλίδεω. — τί Brunck, vulgo τό. — εὐγενὲς, fort. εὐγενεῖ, nam εὐγενέσ(ι) aeque improbabile est quam εὐγενὲς aeolica ratione pro εὐγενέας dictum esse.

Fr. 5. Dio Chrys. XXXVI. T. II. 505: οὕτως ἔφην, καὶ τῆς τοῦ Φωκυλίδου ποιήσεως ἔξεστί σοι λαβεῖν δεῖγμα ἐν βραχεῖ· καὶ γάρ ἐστιν οὐ τῶν μακράν τινα καὶ συνεχῆ ποίησιν εἰρόντων, ὥσπερ ὁ ὑμέτερος μίαν ἐξῆς διέξεισι μάχην ἐν πλείοσιν ἢ πενταχισχιλίοις ἔπεσιν· ἀλλὰ κατὰ δύο καὶ τρία ἔπη αὐτῷ καὶ ἀρχὴν ἡ ποίησις καὶ πέρας λαμβάνει, ὥστε καὶ προστίθησι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καθ' ἕκαστον διανόημα, ἅτε σπουδαῖον καὶ πολλοῦ ἄξιον ἡγούμενος· οὐχ ὥσπερ Ὅμηρος οὐδαμοῦ τῆς ποιήσεως ὠνόμασεν αὑτόν· ἢ οὐ δοκεῖ σοι εἰκότως προσθεῖναι Φωκυλίδης τῇ τοιαύτῃ γνώμῃ καὶ ἀποφάσει; Καὶ τόδε κτλ. respicit idem or. XXXII. T. II. 457. et Themist. XXIV. 307. — V. 1. Φωκυλίδου, Brunck Φωκλίδεω. — V. 2. σμικρὴ, BM μικρὴ. — κρέσσων MAv, κρείσσων reliqui.

Fr. 6. Phrynich. Ecl. 358: Γογγυσμὸς καὶ γογγύζειν· ταῦτα ἀδόκιμα μὲν οὐκ ἔστιν, ἰακὰ δὲ. Φωκυλίδην γὰρ οἶδα κεχρημένον αὐτῷ τὸν Μιλήσιον, ἄνδρα παλαιὸν σφόδρα· Καὶ κτλ. — V. 2. Salmasius ὅσσων πέρι γογγ.

Fr. 7. Stob. Floril. LVI. 6: Φωκυλίδου· Χρηΐζων κτλ. V. 2. Ἀμαλθείης, Stob. Ἀμαλθαίης.

Digitized by Google

8.

Νυκτὸς βουλεύειν, νυκτὸς δέ τοι ὀξυτέρη φρὴν
ἀνδράσιν· ἡσυχίη δ' ἀρετὴν διζημένῳ ἐσθλή.

9.

Πολλοί τοι δοκέουσι σαόφρονες ἔμμεναι ἄνδρες,
σὺν κόσμῳ στείχοντες, ἐλαφρόνοοί περ ἐόντες.

10.

Δίζησθαι βιοτήν, ἀρετὴν δ' ὅταν ᾖ βίος ἀσκεῖν.

11.

Χρὴ δ' ἐν συμποσίῳ κυλίκων περινισομενάων
ἡδέα κωτίλλοντα καθήμενον οἰνοποτάζειν.

12.

Πολλὰ μέσοισιν ἄριστα· μέσος θέλω ἐν πόλει εἶναι.

13.

. . . Χρὴ παῖδ' ἔτ' ἐόντα
καλὰ διδάσκειν ἔργα . . . .

Fr. 8. Orion p. 43. ed. Schneidew.: *ἐκ τῶν Φωκυλλίδου.* V. 1. etiam Tzetz. in Mns. Rhen. Novo VI. 617. — V. 2. *ἀρετὴν διζημένῳ* Schneidewin, cod. *ἀρετὴ διζημένω.*

Fr. 9. Stob. Appendix p. 10. ed. Gaisf.: *Φωκυλίδου.* ubi cod. *σώφρονες* et *ἐλαφρόνοι*, quae corr. Gaisford.

Fr. 10. Schol. Aristot. T. IV. 275. B: *κατὰ γὰρ τὸν Φωκυλίδην δεῖ ζητεῖν βιοτὴν κτλ.* sine poet. n. et Diogenian. Prov. IV. 39 (Arsen. 181. Apostol. VI. 8. a. Proverb. T. II. 67.): *Δίζεσθαι βιοτήν, ἀρετὴν δ' ὅταν ᾖ βίος.* unde *δίζησθαι* restituendum esse vidit Schneidewin. Respicit Plato de rep. III. 407. A: *Φωκυλίδου γάρ, ἦν δ' ἐγώ, οὐκ ἀκούεις πῶς φησί, δεῖν ὅταν τῷ ἤδη βίος ᾖ ἀρετὴν ἀσκεῖν.* Huc etiam refero Liban. Epist. 1536: *Φωκυλίδῃ πειθόμενος, μετὰ χρήματα λόγων ἀπτόμενος.*

Fr. 11. Athen. X. 428. B: *ὁ δὲ Φωκυλίδης ἔφη· Χρὴ δ' κτλ. περινισομενάων* APV, *περινισσυμενάων* CL, *πυρὶ νισομενάων* B.

Fr. 12. Aristot. Polit. IV. 9, 7: *διὰ τοῦτο καλῶς εὔξατο Φωκυλίδης· Πολλὰ κτλ.* — *θέλω*, IbVbP4(?) 2042. (a m. pr.) *θέλων*, quasi Aristotelis haec sint. Versus integer s. p. nomine legitur in Scholiis ad Aristot. Topic. T. IV. p. 372. B.

Fr. 13. Plutarch. de pueror. educ. c. 5: *Κινδυνεύει δὲ καὶ Φωκυλίδης ὁ ποιητὴς καλῶς παραινεῖν, λέγων· Χρὴ κτλ.* sed Sylburg, Fabricius (ex codd. sex?) Dübner ex his componunt hexametrum: *Παῖδ' ἔτ' ἐόντα χρεὼν δὴ καλὰ διδασκέμεν ἔργα.* Adde Mai Collect. Vatic. III. 198: *χρὴ γὰρ κατὰ τὸ ἔπος, παῖδ' ἔτ' ἐόντα καλὰ διδασκέμεν.* Ego coniicio ex Elegiis esse versum:

Παῖδ' ἔτ' ἐόντα χρεὼν καλὰ διδασκέμεναι.

Digitized by Google

14.

Πόλλ' ἀπατηθῆναι διζήμενον ἔμμεναι ἐσθλόν.

15.

Ἀλλ' ἄρα δαίμονές εἰσιν ἐπ' ἀνδράσιν ἄλλοτε ἄλλοι,
οἱ μὲν ἐπερχομένου κακοῦ ἀνέρας ἐκλύσασθαι.

16.

Χρήστης κακοῦ ἔμμεναι ἀνδρός
φεύγειν, μή σέ γ' ἀνιήσῃ [διδοὺς] παρὰ καιρὸν ἀπαιτέων.

17.

Ἐν δὲ δικαιοσύνῃ συλλήβδην πᾶσ' ἀρετή 'στιν.

Fr. 14. Plutarch. de audit. c. 18: *οὐ γὰρ μόνον, ὥς φησι Φωκυλίδης· Πόλλ' κτλ., ἀλλὰ καὶ γελασθῆναι δεῖ πολλά.* Contra Clem. Al. Strom. V. 733. sine p. n. *καὶ τῷ ὄντι ἀνάγκη· πολλὰ πλανηθῆναι* (cod. Ott. *πλανθῆναι*) *κτλ.* Adde Cram. An. Par. I. 166: *οὐ μόνον τὸ Φωκυλλίδειον παθεῖν, πόλλ' ἀέκοντα διζήμενον οὐ μόνον τὸ* (vel *τὸν*) *ἄεθλον, ἀλλὰ καὶ πονῆσαι πόνους οὐ φαύλους.* Hic igitur legit: *Πόλλ' ἀέκοντα παθεῖν.*

Fr. 15. Clem. Alex. Str. V. 725: *ἔτι πρὸς τοῖσδε Φωκυλίδης τοὺς ἀγγέλους δαίμονας καλῶν, τοὺς μὲν εἶναι ἀγαθοὺς αὐτῶν, τοὺς δὲ φαύλους διὰ τούτων παρίστησιν, ἐπεὶ καὶ ἡμεῖς ἀποστάτας τινὰς παρειλήφαμεν. Ἀλλ' ἄρα κτλ.* Eadem Euseb. Praep. Ev. XIII. p. 687. c. V. 2. *κακοῦ ἀνέρας* scripsi ut etiam Schneidewin coniecit, vulgo *κακὸν ἀνέρος.* Ceterum apparet tertium versum intercidisse, nisi forte scrib.: *οἱ μὲν ἐπερχόμενον κακὸν .... (οἱ δὲ) ... ἀνέρος ἐκλύσασθαι.*

Fr. 16. Schol. Arist. Nub. 240: *Φωκυλίδης ἐν μὲν τοῖς αὐτοῦ ποιήμασι κατὰ τὴν συνήθειαν τοὺς χρεωφειλέτας χρήστας καλεῖ, λέγων οὕτως· χρήστης κ. ἔ. ἀ. φεῦγε, μή σέ γ'* (*μή σ'* Bekker) *ἀνιήσειε διδοὺς π. κ. ἀ. ἐν ἐκείνῳ μέντοι ἀντὶ τοῦ δανειστὴς λαμβάνεται· Μηδέποτε χρήστης πικρὸς γένῃ ἀνδρὶ πένητι* (Pseudophoc. v. 83.). Novit igitur schol. et germana et subditicia carmina. Suidas v. *ἀπαιτέων· ἀπαιτῶν. Φωκυλίδης* (sed A *ἀπὸ τῶν Φωκυλίδου*) *χρήστης* (E *χρήστας*) *κακοῦ* (ABE *κακοὺς*) *ἔ. ἀ. φεῦγε* (AE *φεύγειν*) *μή σε γ'* (A *μή γε*, BE *μή γε σε*) *ἀνιήσειε κτλ.* et rursus v. *χρήστης· χρ. κακοῦ* (A *κακοὺς*) *ἔ. ἀ. φεύγειν μή σ'* (A *μή γε*) *ἀνιήσειε κτλ.* unde v. 2. *φεύγειν* restitui, deinde *μή σέ γ' ἀνιήσῃ* deleto participio *διδούς*, quod ex interpretatione ortum, v. 1. autem sic supplendus videtur: *Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· χρήστης κτλ.* Contra Reiz et Hermann ... *φεῦγε χρήστης κ. ἔ. ἀ. μή τί σ' ἀνιήσειε διδοὺς π. κ. ἀ.*, Ernesti *φεῦγε* deleri maluit. Ceterum Liban. Epist. 1073 cum dicit: *Τὸν Εὐστάθιον δὲ μηδεὶς ἐπειγέτω, μηδὲ διαφθειρέτω τοῖς δευτέροις τὴν χάριν, μηδὲ τοιούτους ἡμᾶς ἀποκαινέτω χρήστας, οἵους φεύγειν παραινεῖ Φωκυλίδης* temere videtur utramque sententiam simul respicere.

Fr. 17. Aristot. Eth. Nic. V. 1: *Διὸ καὶ παροιμιαζόμενοί φαμεν· ἐν δὲ κτλ.* ubi pro *'στι* codd. *ἐστί*, praeter KbLbOb, qui *ἔνι*. Hic adnotavit Michael Ephes.: *ἡ δὲ παροιμία Θεόγνιδός ἐστιν, ὡς Θεόφραστός φησιν ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ἠθῶν λέγων· ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῶν ἠθικῶν, ὡς Φωκυλίδης αὐτοῦ μέμνηται· καὶ οὐδὲν θαυμαστὸν καὶ Φωκυλίδην καὶ Θέογνιν αὐτῷ χρήσασθαι.* Cf. Theogn. v. 147.

Digitized by Google

XI.

PSEUDOPHOCYLIDEA.

ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ ΓΝΩΜΑΙ.

Ταῦτα δίκης ὁσίῃσι θεοῦ βουλεύματα φαίνει
Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁ σοφώτατος ὅλβια δῶρα.
Μήτε γαμοκλοπέειν, μήτ' ἄρσενα Κύπριν ὀρίνειν,
μήτε δόλους ῥάπτειν, μήθ' αἵματι χεῖρα μιαίνειν.
μὴ πλουτεῖν ἀδίκως, ἀλλ' ἐξ ὁσίων βιοτεύειν.
ἀρκεῖσθαι παρεοῦσι καὶ ἀλλοτρίων ἀπέχεσθαι.
ψεύδεα μὴ βάζειν, τὰ δ' ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν.
Πρῶτα θεὸν τίμα, μετέπειτα δὲ σεῖο γονῆας.
πάντα δίκαια νέμειν, μηδὲ κρίσιν ἐς χάριν ἕλκε.
μὴ ῥίψῃς πενίην ἀδίκως· μὴ κρῖνε πρόσωπον.
ἢν σὺ κακῶς δικάσῃς, σὲ θεὸς μετέπειτα δικάσσει.

Pseudophocylidea. In Phocylidis, quem ferunt, carmine edendo praeter Mutinensem (M) et Vaticanum (Va) codices, quos contulit Bekker et Baroccianum (B), quem Gaisfordus comparavit, et Parisinum (P) n. 1603., quem comparavit Boissonade Anecd. I. 445. et Taurinensem (T), quem contulit Peyron Notit. Libr. Valperg. p. 83., adhibui Vindobonenses, unum, qui est inter illius Bibliothecae codd. Philos. Philol. CCCXXI. (V1), secundum CCCXXXI. fol. 112. b. (V2), in quibus integrum carmen exstat, denique cod. CLXV. in quo carminis pars prior bis legitur fol. 88. b. v. 1—81. et fol. 102. v. 1—124. (V 3. et 4.). Lectiones Oraculorum Sibyllinorum, de quibus dicetur infra, notavi littera S. — *Φωκυλίδου γνῶμαι* V3, *Φωκυλίδου γνῶμαι ποίησις ὧδε τοῦ Φωκυλίδου ὀρθοποδηγοῦσα πρὸς τὸ βέλτιον* P, *Φωκυλίδου ἀργυρᾶ ἔπη ἠρωϊκά* V2, *Φωκυλίδου φιλοσόφου ποίησις ὠφέλιμος* MVa. Denique alius cod. Vind. CLIII. fol. 2. *Φωκυλλίδου ποίημα. Γνῶμαι* ut praeferrem fecit Suidas (Eudoc. 426.) v. *Φωκυλίδης*· — *ἔγραψεν ἔπη καὶ ἐλεγείας, παραινέσεις ἤ τοι γνώμας ἅς τινες κεφάλαια ἐπιγράφουσιν· εἰσὶ δ' ἐκ τῶν Σιβυλλιακῶν κεκλεμμένα.* Vulgo *Φωκυλίδου ποίημα νουθετικὸν* inscribitur. V. 1. et 2. addidi ex MVaB V4 idemque exordium leg. in cod. ap. Villois. An. II. p. 79. Miller Catal. Bibl. Matr. p. 23. et in duobus aliis codd. Vind. c. CCXXI. f. 222. b. ubi item integrum exstat carmen, et CLIII. f. 2., nisi quod leviora quaedam variant omnes hi codd. — V. 2. *δίκης*, fort. rectius *δίκης*, ut cod. Vill. — V. 3—5. invertit PV3 *μήτε γαμ.* (P *γάμον κλοπέειν*) *μήθ' αἵματι χ. μ. μήτε πλουτεῖν ἀ. ἀ ἐ. ὁ. β. μήτε δ. ῥάπτειν· μήτ' ἄρσενα K. ὀ.* — V. 4. *αἵματι*, *αἷμα τὴν* V1 et Vind. CCXXI. — V. 5. *ὁσίων*, *ὁσίμων* B. — V. 6. *παρεοῦσι*, Va *παρ' ἑοῖσι*, V134 et c. CCXXI. *παρεοῖσι*. — *καὶ*, Va *τῶν*. Et M. 365, 40. not. Favorin. 197. Gregor. Cor. 425. *παρ' ἑοῖσι*, (*παρ' ἑοῖς*) *τῶν δ'*. — V. 8. *πρῶτα*, V4 *πρῶτα μέν*. — V. 9. *πάντα* VaPTBV1234, v. *πᾶσι*. — *νέμειν* vulgo, *νέμων* PBV2, *νέμων* (sup. *νέμειν*) Va. — *ἕλκε* VaV12 P, v. *ἕλκειν*. ib. M *μηδ' εἰς κρίσιν χάριν*. — V. 10. *ἀδίκως· μὴ* V3P, v. *ἀδίκως μὴ*. — *κρῖνε*, M *λαβη*, supra *κρῖνε*. — V. 11. *κακῶς*, V3 in m. *καλῶς*. — *δικάσσει*, *δικάσει* V124.

Digitized by Google

μαρτυρίην ψευδῆ φεύγειν, τὰ δίκαια βραβεύειν.
παρθενίην τηρεῖν, πίστιν δ' ἐπὶ πᾶσι φυλάσσειν.
μέτρα νέμειν τὰ δίκαια, καλὸν δέ τι μέτρον ἁπάντων.
σταθμὸν μὴ κρούειν ἑτερόζυγον, ἀλλ' ἴσον ἔλκειν.
μηδ' ἐπιορκήσῃς μήτ' ἀγνὼς μήτε ἑκοντί.
ψεύδορκον στυγέει θεὸς ἄμβροτος ὅστις ὀμόσσῃ.
σπέρματα μὴ κλέπτειν· ἐπαράσιμος ὅστις ἕληται.
μισθὸν μοχθήσαντι δίδου· μὴ θλῖβε πένητα.
γλώσσῃ νοῦν ἐχέμεν· κρυπτὸν λόγον ἐν φρεσὶν ἴσχειν.
μήτ' ἀδικεῖν ἐθέλοις, μήτ' οὖν ἀδικοῦντας ἐάσῃς.
πτωχῷ δ' εὐθὺ δίδου, μηδ' αὔριον ἐλθέμεν εἴπῃς.
πληρώσας σέο χεῖρ' ἔλεον χρῄζοντι παράσχου.
ἄστεγον εἰς οἶκον δέξαι καὶ τυφλὸν ὁδήγει.
ναυηγοὺς οἴκτειρον, ἐπεὶ πλόος ἐστὶν ἄδηλος.
χεῖρα πεσόντι δίδου· σῶσον δ' ἀπερίστατον ἄνδρα.
κοινὰ πάθη πάντων· ὁ βίος τροχός· ἄστατος ὄλβος·
πλοῦτον ἔχων σὴν χεῖρα πενητεύουσιν ὄρεξον·
ὧν τοι ἔδωκε θεός, τούτων χρῄζουσε παράσχοι.
ἔστω κοινὸς ἅπας ὁ βίος καὶ ὁμόφρονα πάντα.
Τὸ ξίφος ἀμφιβαλοῦ μὴ πρὸς φόνον, ἀλλ' ἐς ἄμυναν·
[αἷμα δὲ μὴ φαγέειν, εἰδωλοθύτων ἀπέχεσθαι.]

V. 12. *τὰδί καια βραβεύειν* MVBV34, v. *τὰ δίκαι' ἀγορεύειν*, quod S et Va in m. — V. 13. *πίστιν* MVa (Barocc.)iV134 cf. Stob. XI. 5., v. *ἀγάπην*, ut S T et Va in m. — *ἐπὶ* BV13, sed hic in m. *ἐν*, quemadmodum in S V4 et v. — *φυλάσσειν*, *φυλάττειν* V34, *φύλασσε* B. — V. 14. *μέτρα νέμειν*, B *μετανέμειν*. — *δέ τι μέτρον* scripsi, v. *δ' ἐπίμετρον*, V234 *δ' ἐπὶ μέτρον*, nisi malis *δ' ἐπὶ μέτρον ἅπασι*. — *ἁπάντων* MBV34, *ἅπαντα* TV1, *ἅπασι* v., utrumque Va. — V. 16. In V1 praecedit *ἅπαντα μήτ' ἀγνῶς μήτ' ἐθελοντὶ ἑλεῖται*, vid. clausulas v. 14. 16. 18. — *μηδ'* scripsi, v. *μήτ'*. — *ἐπιορκήσῃς μήτ' ἀγνὼς* M (nisi quod *ἐναγνως*) VaV12 (nisi quod hic *μήθ' ἁγνῶς*), at V3 *ἐπιορκήσῃς ἀγνοίῃ* (supra *ἐπιορκεῖν*.), B *ἀγνοίαι* et *ἑκοντή*. Brunck e cod. reg. *μήτ ἐπιορκεῖν μήτ' ἀγνοίῃ*. Fortasse scribendum *μήτ' ἐπιορκήσῃς ἀγνοίῃ μήτ' ἐθελοντί*. — V. 17. 18. om. V3 — *ὀμόσσῃ*, P et duo codd. Brunckii *ὀμόσσει*, B *ὀμώσῃ*, idem *ἄμβροτον*. — V. 18. *ἐπαράσιμος*, B *ἐπαρόσιμ'*. — *ἕληται*, P *χρ. ἀρεῖται*. — V. 21. *ἐθέλοις* BV2, *ἐθελήσῃς* V3, *ἔθελε* P, *ἐθέλῃς* S v. — *οὖν* om. V134 — *ἀδικοῦντας* scripsi, v. *ἀδικοῦντα*, V4 *ἀδικοῦντ'*. Melius sane scripsisset: *μήτ' ἀδικεῖν ἐθέλῃς αὐτὸς μήτ' ἄλλον ἐάσῃς*. — V. 22. *εὐθὺ*, V4 *εὐθύς*. — *μηδ'*, B *μήδ'*. — V. 23. om. V3. — *πληρώσας* vulgo, *πληρώσεις* B, *πληρώσει* M, *πληρώσειν* Va, *πλήρωσον* V4. — *ἔλεον*, *ἐλέους* V1. — V. 24. *οἶκον*, *οἴκους* V3. — *τυφλὸν*, *πτωχὸν* V2T. — V. 25. *ναυηγοὺς*, *ναυαγοὺς* B. — V. 26. *σῶσον*, *σῶζε* V3. — *δ'* om. M. Affert h. v. Gramm. Cod. Vind. 169., ubi *σῶ δ' ἀπερ.* — V. 27. *πάντων*, *πάντα* V4, *κοινὰ τὰ πάντων· ὁμὸς τρόχος* V4. — V. 28. om. V3. — *πενητεύουσιν*, M *πενητεύοντι*. — V. 29. *τοι* V13, v. *σοι*. — *ἔδωκε*, T *δῶκε*. *ὧν. ... τούτων*, Va *ὅν ... πλοῦτον*. — *χρῄζουσι*, V123 *χρῄζοντι*, P utrumque. — V. 31. om. P — *ἐς*, S *ἐπ'*, V1 *εἰς*, V2 *ἀλλὰ πρὸς*, M ex corr. *ἐπ' ἀγαλμα*. — V. 32. Ex Va addidi sed cancellis sepsi, cum v. 33. arctius cum v. 31. cohaereat, est enim ex orac. Sibyll. additus, ubi *δ' ἀπεχ.*

Digitized by Google

εἶθε δὲ μὴ χρῄζοις μήτ' ἔκνομα μήτε δικαίως.
ἦν γὰρ ἀποκτείνῃς ἐχθρόν, σέο χεῖρα μιαίνεις.
Ἀγροῦ γειτονέοντος ἀπόσχεο, μηδ' ἄρ' ὑπερβῇς.
πάντων μέτρον ἄριστον, ὑπερβασίαι δ' ἀλεγειναί.
χρηστὸς ὀνήσιμός ἐστι, φίλος δ' ἀδικῶν ἀνόνητος.
μηδέ τιν' αὐξόμενον καρπὸν λωβήσῃ ἀρούρης.
Ἕστωσαν δ' ὁμότιμοι ἐπήλυδες ἐν πολίταις·
πάντες γὰρ πενίης πειρώμεθα τῆς πολυπλάγκτου·
χώρη δ' οὔ τι βέβαιον ἔχει πέδον ἀνθρώποισιν.
Ἡ φιλοχρημοσύνη μήτηρ κακότητος ἁπάσης.
χρυσὸς ἀεὶ δόλος ἐστὶ καὶ ἄργυρος ἀνθρώποισιν.
χρυσέ, κακῶν ἀρχηγέ, βιοφθόρε, πάντα χαλέπτων,
εἶθε σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα ποθεινόν.
σεῦ γὰρ ἕκητι μάχαι τε, λεηλασίαι τε, φόνοι τε,
ἐχθρὰ δὲ τέκνα γονεῦσιν, ἀδελφειοί τε συναίμιοι.
Μηδ' ἕτερον κεύθοις κραδίῃ νόον, ἄλλ' ἀγορεύων·
μηδ', ὡς πετροφυὴς πολύπους, κατὰ χῶρον ἀμείβου.
πᾶσιν δ' ἁπλόος ἴσθι, τὰ δ' ἐκ ψυχῆς ἀγόρευε.
Ὅστις ἑκὼν ἀδικεῖ, κακὸς ἀνήρ· εἰ δ' ὑπ' ἀνάγκης,

V. 33. *μὴ χρῄζοις* om. Va, *μὴ χρῃζης* M, *μὴ χρήϊαις* V1, *μὴ χρῄζεις* V2 — *ἔκνομα* scripsi et sic S, v. *ἔννομα*, B *εὔνομα*, T *ἄνομα*, Va *ἄνομα τόδε παθεῖν* adscripta vulg. — *μήτε δικαίως* MVaV12T, *μήτε ἀδίκως* V34, utrumque P, vulgo *μήτ' ἀδίκως γε*. — V. 34. *ἐχθρόν*, *σέο* V4, v. *ἐχθρὸν σέο*, *χεῖρα*, V1 *ἐ. σὴν χεῖρα μιαίνῃς*. — V. 35. *ἀπόσχεο*, MS *ἀπόσχου*. — *ἄρ'*, VaV4 *ἄν*. — V. 36. exhibent hoc loco MVaV2 et duo Brunckii codd., ceteri infra post v. 65. sicut vulgo. Prius hemistichium affertur Bachm. An. II. 97. Et. Gud. 658. et s. p. n. a Longino vid. Hephaest. p. 139. ed. Gaisf. cf. Keil Anal. Gr. 12, 13. Fortasse idem erat in germanis Phocylidis carminibus cf. etiam supra v. 14. et Pythagor. Carm. Aur. 38. — *ἀλεγειναὶ* MVaV1234T Append. Paroemiogr. 461. not. Enstath. Il. p. 1318, 8. qui ex Hesiodo citat *ὑπερβασίαι δ' ἀλεγειναί*, B *ὑπερβασίην δ' ἀλέεινε*, sed in m. *ὑπ. δ' ἀλεγειναί*, v. *ὑπερβασίαι δ' ἀλεειναί*. Integrum versum affert Stob. III. p. 136. Schow, ubi *ὑπερβασίη δ' ἀλεεινή*. et Schol. Lucian. IV. 137., qui *Cleobulo* tribuit. (cf. Anth. Pal. IX. 366.) — V. 37. solus Va exhibet ita scriptum *χρήστης ὀν. ἐ. φίλον δ'. ἀ. ἀνόητος*. corr. Schaefer. — V. 38. *μηδέ τιν'*, V2T *μή κε τιν'*, fortasse *μηδέ τευ*. — *λωβήσῃ* MVaV124PT, *λοβήσῃς εἰς* B, *λώβησον* v.; deest versus V3. — V. 39. om. P. — *δ'* V134, vulgo deest. — V. 41. *χώρη*, antea *χωρὶς* scripsi, *χώρης* MVaV14, deest versus V3. — V. 42. affert App. Paroemiogr. 461. not. — V. 43. 44. Gramm. Cod. Vind. 169., v. 44. Zonar. 1842. et Theod. Prodr. in Excerptis Bibl. Paris. VIII. 88. — V. 44. 45. 46. Boiss. An. I. 97. (ubi est *εἶθε μὴ θν. πῆμα ποθητὸν ἐγεγόνεις*). — V. 44—47. Et. M. 321, 45., ubi *σύναιμοί τε*. et Apost. XVIII. 41. a. — V. 45. *σε* om. M — *πῆμα*, V3 *κτῆμα*. — V. 46. *σεῦ* Va V13, v. *σοῦ*. — *φόνοι*, T *φθόνοι*. — V. 47. *ἀδελφειοί*, P *ἀδελφοί*. — V. 48. 49. Apostol. XI. 53. a. — *μηδ'*, V2T *μήθ'*. — *κεύθοις* BT, *κεύθῃς* MVa Ap., *κεύθων* V1, qui etiam *κραδίην*. — *ἀγορεύων*, *ἀγορεύεις* B, *ἀγορεύῃς* V1, V3 om. versum. — V. 49. *χῶρον* V3, v. *χώραν*, utrumque P, in quo hic v. ante 48., V1 *χροΐαν*. — V. 50. Addidi ex MVaV134, nisi quod V3 *πᾶσι δ' ἁπλοῦς*. — V. 51. *εἰ δ'* V1, *ἢν δ'* V3P, v. *ἀλλ'*. Initio B *ἔστιν ἑκὼν ἀδικεῖν κακούς*.

Digitized by Google

οὐκ ἐρέω τὸ τέλος· βουλὴ δ' εὐθύνεθ' ἑκάστου.
Μὴ γαυροῦ σοφίῃ, μήτ' ἀλκῇ, μήτ' ἐπὶ πλούτῳ.
εἷς θεός ἐστι σοφός, δυνατός θ' ἅμα καὶ πολύολβος.
Μηδὲ παροιχομένοισι κακοῖς τρύχου τεὸν ἦπαρ·
οὐκ ἔτι γὰρ δύναται τὸ τετυγμένον εἶναι ἄτυκτον.
Μὴ προπετὴς ἐς χεῖρα, χαλίνου δ' ἄγριον ἄρην.
πολλάκι γὰρ πλήξας ἀέκων φόνον ἐξετέλεσσεν.
Ἔστω κοινὰ πάθη· μηδὲν μέγα μηδ' ὑπέροπλον.
οὐκ ἀγαθὸν πλεονάζον ἔφυ θνητοῖσιν ὄνειαρ·
ᾗ πολλὴ δὲ τρυφὴ πρὸς ἀσέμνους ἕλκετ' ἔρωτας·
ὑψαυχεῖ δ' ὁ πολὺς πλοῦτος καὶ ἐς ὕβριν ἀέξει.
Θυμὸς ὑπερχόμενος μανίην ὁλοόφρονα τίκτει.
ὀργὴ δ' ἐστὶν ὄρεξις, ὑπερβαίνουσα δὲ μῆνις.
Ζῆλος τῶν ἐσθλῶν ἀγαθός, φαύλων δ' ἀΐδηλος.
τόλμα κακῶν ὀλοή· μέγα δ' ὠφελεῖ ἐσθλὰ πονεῦντα.
σεμνὸς ἔρως ἀρετῆς· ὁ δὲ Κύπριδος αἶσχος ὀφέλλει.
ἡδὺς ἄγαν ἄφρων κικλήσκεται ἐν πολίταις.
μέτρῳ ἔδειν, μέτρῳ δὲ πιεῖν καὶ μυθολογεύειν.

V. 52. *βουλὴ* B, P *βουλῇ* et *βουλῇ*, MVaV123 *βουλὴν* ut v. — *εὐθύνεθ'* Brunck ex suis codd., et S, antea *εὐθυνος* scripsi, M *εὔθυν' ἐς*, Va *εὔθενον*, V1 *εὐθυνε*, V3 *εὐθύναις*, V2 *ἴθυνε*, P *εὐθῦναι*, B *εὔθυνες*. — V. 53. 54. Stob. III. p. 75. — ed. Schow. *ἐπὶ* Schaefer, v. *ἐνί*. — V. 54. *θ'* omisit V2P, *δ'* B, — V. 55. *κακοῖς* om. V3. — *τρύχου*, V3P *τρύχε*. — *τεόν*, Va *κακόν*. — *ἦπαρ* MBT, *ἦμαρ*, *γρ. ἦπαρ* Va, vulgo *ἦτορ*, P *ἦτορ* et *ἦπαρ*. — V. 56. *ἄτυκτον*, Va *γρ. ἄτεκτον*. P *ἄτυκτον* et *ἀτυγκτον*. — V. 57. et 58. leguntur Append. Paroem. I. 461. not. (ubi *εἰς χεῖρα ... ὀργὴν ... ἐξετέλεσσας.*) — *ἐς*, *ἧς* V4, V3 *εἰς*, M *προπετεῖς*. — *ἄρην* MBV34, vulgo *ὀργήν*, utrumque PV1. — V. 58. *πολλάκι*, V2 *πολλάκις*. — *ἀέκων*, V3 *ἄκων*. — *ἐξετέλεσσεν* duo codd. Brunckii, *ἐξετέλεσας* MTP, *ἐξετέλεσσας* VaV omnes. — V. 59—61. affert Stob. III. p. 136. ed. Schow. — *ὑπέροπλον*, V1 *ὑπέροργον*, V3 omisit versum. Fortasse *μηδὲν ὑπέρφευ* scribendum. — V. 60. et 61. leguntur in Append. Paroem. I. 461. not. — V. 60. V3 *οὐκ ἀ. πλεονεξίη θν. ἐστιν ὄν.* — V. 61. *ἡ* om. M. — *τρυφὴ* Stob. codd. BMV134, *τροφὴ* et supra *τριφὴ* Va, vulgo *τροφὴ* ut T. — *ἀσέμνους* V13, vulgo *ἀμέτρους*, utrumque P. — *ἕλκετ'* MBV1P, *ἕλκεται* V4, *ἕρχετ'* Va, vulgo *ἕλκει*. — V. 62. legitur Paroemiogr. App. T. I. 461. not. — *ἐς* om. V34. — V. 63. *ὑπερχόμενος*, V1 *ἐπερχόμενος*. — *τίκτει* V2, vulgo *τεύχει*. — V. 64. *δ'* om. B. — V. 65. 66. om. V3. — *ἐσθλῶν ἀγαθὸς* PV1, vulgo *ἀγαθῶν ἐσθλός*. — *ἀΐδηλος* scripsi ex V1, qui *ὑποεργὸς* et supra *ἀΐδηλος* exhibet, *ὑποιργὸς* V2, *δ' ὑποειγὸς* ut vulgo PV4, *ὑπέργκος* M, *πονηρὸς γρ. ὑποεργὸς* Va, Brunck *δὲ κακοῦργος*. — V. 66. *μέγα δ' ὠφελεῖ* PV2, vulgo *μεγ' ὀφέλλει δ'*, sed B *μέγ' ὀφέλλει*. — *πονεῦντα* MB, vulgo *πονεῦντας*. — V. 67. est ap. Stob. III. 136. ed. Schow. — V. 68. 69. om. V23T. — V. 68. *ἄγαν ἄφρων* scripsi, vulgo *ἀγανόφρων*, M *ἀγαννόφρων*. — V. 69. *ἐδειν μὲτρῳ δὲ πιειν*, Va ... *φαγεῖν*, *μέτρῳ δὲ πιεῖν*, B *μετροφαγεῖν*, *μέτρῳ δὲ ποιεῖν*, V1 *μέτρω φαγεῖν μέτρω δὲ ποιεῖν*, V4 *μέτρῳ φαγεῖν μέτρῳ πιεῖν*, P *μέτρῳ φαγεῖν*, *μέτρῳ σε πιεῖν*, Stob. III. 135. ed. Schow *μέτρῳ μὲν φαγεῖν*, *πιεῖν*, vulgo *μέτρῳ μὲν φαγέειν*, *πίνειν*.

Digitized by Google

Μὴ φθονέοις ἀγαθῶν ἑτάροις, μὴ μῶμον ἀνάψῃς·
ἄφθονοι Οὐρανίδαι καὶ ἐν ἀλλήλοις τελέθουσιν.
οὐ φθονέει μήνη πολὺ κρείσσοσιν ἠλίου αὐγαῖς·
οὐ χθὼν οὐρανίοις ὑψώμασι νέρθεν ἐοῦσα·
οὐ ποταμοὶ πελάγεσσιν· ἀεὶ δ' ὁμόνοιαν ἔχουσιν.
εἰ γὰρ ἔρις μακάρεσσιν ἔην, οὐκ ἂν πόλος ἕστη.
Σωφροσύνην ἀσκεῖν, αἰσχρῶν δ' ἔργων ἀπέχεσθαι.
μὴ μιμοῦ κακότητα, Δίκῃ δ' ἀπόλειψον ἄμυναν.
πειθὼ μὲν γὰρ ὄνειαρ, ἔρις δ' ἔριν ἀντιφιτεύει.
μὴ πίστευε τάχιστα, πρὶν ἀτρεκέως πέρας ὄψει.
νικᾶν εὖ ἔρδοντας ἐπὶ πλεόνεσσι καθήκει.
Καλὸν ξεινίζειν ταχέως λιταῖσι τραπέζαις,
ἢ πλείσταις θαλίαισι βραδυνούσαις παρὰ καιρόν.
Μηδέποτε χρήστης πικρὸς γένῃ ἀνδρὶ πένητι.
μηδέ τις ὄρνιθας καλιῆς ἅμα πάντας ἐλέσθω·
μητέρα δ' ἐκπρολίποις, ἵν' ἔχῃς αὖ τῆσδε νεοσσούς.
Μηδέποτε κρίνειν ἀδαήμονας ἄνδρας ἐάσῃς·
μηδὲ δίκην δικάσῃς, πρὶν ἄμφω μῦθον ἀκούσῃς.

V. 70. *φθονέοις* V12MBP ut v., *φθονέῃς* V34, *φθονέσῃς* T et Brunckii codd. Deinde vulgo additum *δ'*, sed om. B codd. Brunckii et ut videtur reliqui omnes — *ἑτάροις*, V2 in m. *ἑτέροις*. — V. 71. *ἄφθονοι*, P corr. *ἄφθονοι δ'*. — V. 72. *μήνη*, V1 *σελήνη*. — V. 75. *ἔρις* deest in V1. — *ἔην*, V4 *ἐέην*, fort. *ἐνῆν* scrib. ceterum P versus hoc ordine exhibet 75, 78, 79, 80, 76, 77, 81. — V. 76. est ap. Stob. III. p. 135. ed. Schow. — *σωφροσύνην* BVaV1, vulgo *σωφροσύνῃ δ'*. — *δ'* om. BV2. — In V3 versus deest. — V. 77. *ἀπόλειψον* Brunckii unus cod. et B, V123Va *ἀπάλειψον* ut vulgo. — V. 78. *ὄνειαρ*, antea *ὀφέλλει* scripsi, BMVaV3 *ὄφελλος*, V12 *ὄφελος*, P *ὄνειαρ* et *ὄφελος*. — V. 80. *εὖ*, V4 *δ' εὖ*. — *ἔρδοντας*, Va *ἔρδοντα*. — *καθήκει*, V1 supra *ἀνήκει*. — V. 81. *λιταῖσι*, P ex corr. *ὀλίγαισι*. — V. 82. *θαλίαισι* Brunck, V123P *δολίαισι* ut vulgo, M *δολίαις*, Va *βραδ. δουλείαις*. — V. 83. affert Sch. Arist. Nub. 240. — *πικρὸς*, *κακὸς* V1 supra, om. Va. — V. 84. 85. desunt in V3. — V. 85. *ἐκπρολίποις*, V2 *ἐκπρολίπῃς* quod Hermann coniecit. — *αὖ τῆσδε* scripsi cum Schaefero, Va *αὐτοὺς δε*, V2 *καὶ τῆσδε*, vulgo *πάλι* (*πάλιν* P) *τῆσδε*. — *νεοσσούς*, V4 *νεοττούς*. — V. 86. hic desinit V3, om. h. v. P. V. 86. 88. 89. 90. affert Stob. IV. p. 108. — V. 87. additus ex uno Brunckii codice et V4; *πρὶν ἄμφω* uterque cod., noluique *πρὶν ἂν ἀμφοῖν* corrigere. Inseruisse autem huius carminis auctorem versum antiquum satis et populi usu tritum:

Μηδὲ δίκην δικάσῃς, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς

non est mirum, quem versum in proecdosi retuli ad germana Phocylidis carmina propter locum Luciani de calumnia non tem. cred. c. 8: *ποιητὴν μοι δοκῶ τὸν ἄριστον ἐπάγειν τῷ λόγῳ εὖ μάλα περὶ τούτων ἀποφηνάμενον, μᾶλλον δὲ νομοθετήσαντα· φησὶ δὲ Μηδὲ δίκην δικάσῃς πρὶν ἀμφοῖν* (*ἄμφω* ADFGPQ Schol., *ἀμφοῖν* rel.) *μ. ἀκ.* ubi Schol. *Φωκυλίδης* vel *Φωκυλίδου*, alius *τὸν Φωκυλίδην ποιητὴν μοι δοκεῖ*. at scholiastae illi, nisi prorsus temere coniecerunt, Pseudophocylideum carmen respexisse videntur, indeque etiam lectio *ἄμφω* repetenda, nam qui praeterea hunc versum sine auctoris illi quidem nomine laudant, Plato Demodoc. p. 383. A Plut. de Stoic. repugn. c. 8. Sch. Aesch. Eumen. 422. Sch. Thuc. I. 44. *πρὶν ἀμφοῖν*, atque ita addita tamen particula *ἄν* Aristoph. Vesp. 725. et Schol.

Digitized by Google

τὴν σοφίην σοφὸς ἰθύνει, τέχνας δ' ὁμότεχνος.
οὐ χωρεῖ μεγάλην διδαχὴν ἀδίδακτος ἀκουή·
οὐ γὰρ δὴ νοέουσ' οἱ μηδέποτ' ἐσθλὰ μαθόντες.
Μηδὲ τραπεζοκόρους κόλακας ποιεῖσθαι ἑταίρους.
πολλοὶ γὰρ πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἑταῖροι,
καιρὸν θωπεύοντες, ἐπὴν κορέσασθαι ἔχωσιν·
ἀχθόμενοι δ' ὀλίγοις καὶ πολλοῖς πάντες ἄπληστοι.
Λαῷ μὴ πίστευε· πολύτροπός ἐστιν ὅμιλος.
λαός τοι, καὶ ὕδωρ, καὶ πῦρ ἀκατάσχετα πάντα.
Μηδὲ μάτην ἐπὶ πῦρ καθίσας μινύθοις φίλον ἦτορ.
μέτρα δὲ τεῦχε θεοῖσι· τὸ γὰρ μέτρον ἐστὶν ἄριστον.
Γαῖαν ἐπιμοιρᾶσθαι ἀταρχύτοις νεκύεσσιν.
μὴ τύμβον φθιμένων ἀνορύξῃς, μηδ' ἀθέατα
δείξῃς ἠελίῳ, καὶ δαιμόνιον χόλον ὄρσῃς·
οὐ καλὸν ἁρμονίην ἀναλύεμεν ἀνθρώποιο.
καὶ τάχα δ' ἐκ γαίης ἐλπίζομεν ἐς φάος ἐλθεῖν
λείψαν' ἀποιχομένων· ὀπίσω δὲ θεοὶ τελέθονται.
ψυχαὶ γὰρ μίμνουσιν ἀκήριοι ἐν φθιμένοισιν.
πνεῦμα γάρ ἐστι θεοῦ χρῆσις θνητοῖσι καὶ εἰκών·
σῶμα γὰρ ἐκ γαίης ἔχομεν, κἄπειτα πρὸς αὖ γῆν

ib.: *ἡ που σοφὸς ἦν, ὅστις ἔφασκεν, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς, οὐκ ἂν δικάσαις.* ubi quidem quod schol. addit *ὑγιῶς δὲ νῦν τὸ ἀμφοῖν κεῖται*, id fort. referendum ad hanc ipsam Pseudophocylidis lectionem *ἄμφω*. Iam cum Cicero ad Att. VII. 18. dixerit: „Ego enim etsi illud *Ψευδησιόδειον*, ita enim putatur, observo, *μηδὲ δίκην.*" probabilis est coniectura Schneidewini (De Pittheo. Gott. 1842.) ad *Χείρωνος ὑποθήκας*, quas vulgo Hesiodo tribuebant, referendum esse hunc versum. Ipsam tamen sententiam alii ad Pitthea referebant, vid. Schol. Eurip. Hipp. 263: *ὁ δὲ Θεόφραστος, ὡς τὰ Σισύφου λεγόμενα καὶ Πιτθέως, οἷον Μηδὲν ἄγαν, Μηδὲ δίκην δικάσῃς.* Denique legitur versus in Proverb. T. II. 759. ed. Gott. *Δημοκρίτου ὑποθήκη* (Apostol. XII. 89. vulgo, in ed. Leutschii deest) fortasse quod Democritus alicubi hoc versu usus est. — V. 88. *ἰθύνει*, MVaB Schol. Lucian T. IV. 226. ed. Iacobitz *εὐθύνει*. — *τέχνας* MVaV12 Schol. Luc., vulgo *τέχνην*. — V. 89. *ἀκουὴ* M(P), *ἀκοὴ* V1, *ἀκοῦσαι* B, vulgo *ἀκούειν*. — V. 90. initium sic exhibet P *οὔ ποτε γὰρ κλύουσ' οἱ*, in m. *οὐ δὲ γὰρ νοέουσ' οἱ*. — *μηδέποτ'*, V1 *μήποτ'*. — V. 91. *τραπεζοκόρους* vulgo (P), *τραπεζοφόρους* BV14. — *κόλακας*, TV2 *κόρακας*. — *ἑταίρους*, P *ἑτάρους*. — V. 92. *πόσιος καὶ βρώσιος*, V1 *βρόσιος καὶ πόσιος*, V2 *βρώσιος καὶ πόσιος*. — V. 94. *ὀλίγοις*, B *ὄγκοις*. — *πολλοῖς*, PV1 *πολλάκι*, sed supra *πολλοῖς*. — *ἄπληστοι*, B *ἄπλειστοι*. — V. 96. *τοι* om. PBVaV124. — V. 97. *μινύθοις* Hermann, vulgo *μινύθῃς*, T *καθίσῃς μὴ θείς*. — *φίλον*, V1 *τεόν*. — V. 99. *ἐπιμοιρᾶσθαι*, V12 *ἐπιμοίρασθαι*, B *ἐπιμυρᾶσθαι*. — *ἀταρχύτοις*, V4 *ἀταρχεύτοις*, sed supra *ἀταρχύτοις*. — V. 100. *φθιμένων* MVaV12, P *νεκύων* s. *φθιμένων*, vulgo *φθιμένου*. — V. 102. *ἀνθρώποιο*, V1 *ἐνὶ ἀνοις*, P *ἀναλυέμεν' ἐστὶν ἀνθρώποις*. — V. 103. *ἐς γάος*, V4 *εἰς φόος*. — V. 104. *δὲ*, *τε* M, om. V2B. — *τελέθονται*, fort. *τελέθουσιν*. — V. 107. *γὰρ* MVaV124P, *μὲν* B, *δ' ἄρ* vulgo. — *κἄπειτα πρὸς αὖ γῆν* scripsi, V1 *κἄπειτα δ.. πρὸς αὖ γῆν*, PV2 *καὶ πάντες πρὸς αὐτήν*, TV4Va *καὶ πάντα*

Digitized by Google

λυόμενοι κόνις ἐσμέν· ἀὴρ δ' ἀνὰ πνεῦμα δέδεκται.
Πλούτου μὴ φείδου· μέμνησ' ὅτι θνητὸς ὑπάρχεις.
οὐκ ἔστ' εἰς Ἅιδην ὄλβον καὶ χρήματ' ἄγεσθαι.
κοιναὶ μέλαθρα δόμων αἰώνια, καὶ πατρὶς Ἅιδης·
πάντες ἴσον νέκυες· ψυχῶν δὲ θεὸς βασιλεύει.
ξυνὸς χῶρος ἅπασι, πένησί τε καὶ βασιλεῦσιν.
οὐ πολὺν ἄνθρωποι ζῶμεν χρόνον, ἀλλ' ἐπὶ καιρόν·
ψυχὴ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ζῇ διὰ παντός.
οὐδεὶς γινώσκει, τί μεταύριον ἢ τί μεθ' ὥραν.
ἄσκοπός ἐστι βροτῶν θάνατος, τὸ δὲ μέλλον ἄδηλον.
Μήτε κακοῖς ἄχθου, μήτ' οὖν ἐπαγάλλεο χάρμῃ.
πολλάκις ἐν βιότῳ καὶ θαρσαλέοισιν ἄπιστον
πῆμα, καὶ ἀχθομένοισι κακοῦ λύσις ἤλυθεν αἴφνης.
καιρῷ λατρεύειν, μηδ' ἀντιπνέειν ἀνέμοισιν.
Μὴ μεγαληγορίῃ φυσῶν φρένα λυσσωθείης·
εὐεπίην ἀσκεῖν, ἥ τις μάλα πάντας ὀνήσει.
ὅπλον τοι λόγος ἀνδρὶ τομώτερόν ἐστι σιδήρου.
ὅπλον ἑκάστῳ νεῖμε θεός· φύσιν ἠερόφοιτον
ὄρνισιν, πώλοις ταχυτῆτ', ἀλκὴν δὲ λέουσιν·
ταύροις δ' αὐτοχύτοις κεράεσσιν· κέντρα μελίσσαις,

πρὸς αὐτήν, B κἄπειτα δὲ καὶ πυρὸς αὐγήν, M κἄπειτα πρὸς αὐτήν, v. καὶ πάντες ἐς αὐτήν. — V. 108. λυόμενοι κ. ἐσμὲν VaMV124, vulgo λυόμενον κ. ἐστίν. cf. Poeta ap. Stob. Ecl. I. 52, 42: Ἀλλὰ τὸ μὲν λυθὲν ἔστι κόνις, ψυχὴ δὲ πρὸς αἶθραν σκίδναται. — V. 109. om. V2 — πλούτου, B (P) πλουτῶν, at M πλούτῳ μὴ γαυροῦ. — μέμνησ', V1 μέμνησο δ'. — V. 110. ἔστ' εἰς scripsi, V1 ἐς, vulgo ἔν' ἐς. — ὄλβον V2, vulgo ὄλβον ἔχειν. — χρήματ', V2 κτήματ'. — V. 111. 112. hoc ordine TBMVaV24, vulgo inverso ordine leguntur. — δόμων, P δωμάτων. — μέλαθρα vulgo, B MV4 μὲν ἄρθρα. — αἰώνια, M τε δόμων δή, B γωνίσματα. — V. 112. et 113. affert Stob. Flor. CXVIII. 9., sed codd. ibi om. — ἴσον MVaBV2, vulgo ἴσοι. — ψυχῶν δὲ θεὸς βασιλεύει, V2 ψυχαῖς δ. θ. ἐμβασιλεύει. — V. 113. ξυνὸς, VaV124 κοινὸς. — V. 114. ἐπὶ καιρόν, VaT ἐπίκηρον, V2P ἐπίκαιρον. — V. 116. et 117. accesserunt ex V1. — τι μεταύριον scripsi, cod. τι μεθώριον. — ἢ τί, cod. ἤτι. — V. 118. οὖν, αὖ T, om. V1. — V. 119. 120. coniunxi auctoritate V1(P), vulgo pessime diremti sunt interposito v. 121: Καιρῷ λατρεύειν κτλ. — V. 119. πολλάκις PMVaB (qui εἰς pro ἐν) V124 et sic vulgo, Brunck falso πολλά τοι. — θαρσαλέοισιν, Va θαρσάλε' εἶσιν. — ἄπιστον ut vulgo PV1, ἄπιτον M, ἄριστον V2, ἄπιστοι V4, Brunck ἄπιστα. — V. 120. πῆμα καί, M πῆ γάρ. — αἴφνης V1, v. ἄφνω. V2 om. v. 120—133. — V. 121. ἀντιπνέειν, ἀντιπλέειν Lobeck. — V. 122. μεγαληγορίῃ PMVa ut vulgo, Brunck ex uno cod. μεγαληγορίησι. — φυσῶν V1, vulgo τυφῶν. — V. 123. μάλα πάντας, V1 μᾶλλον πάντων σ'. — ὀνήσει, P ὀνείσει. — V. 124—131. Stob. affert Flor. III. 26: Φωκυλίδου. — τομώτερον, P τομώτερος. — V. 125. φύσιν, V4 φύσις. — ἠερόφοιτον, Va ἱερόφυτον, B ἱερόφοιτον, T ἠερόφυτον. — V. 126. ὄρνισιν, πώλοις Sylburg, ὄρνησι πολλοῖς B, ceteri codd. ut videtur omnes ὄρνισι(ν) πολλήν, vulgo ὄρνισι μὲν πολλήν, et sic Stob. (sed Voss. Trinc. λαγωοῖς πολλήν). — δὲ V1, vulgo τε. — V. 127. ταύροις δ' αὐτοχύτοις κεράεσσιν vulgo et sic Stob. PV12, sed M ταύροις δ' αὐτοχύτως κεράεσσιν, Va ταύ-

Digitized by Google

ἔμφυτον ἄλκαρ, ἔδωκε, λόγον δ' ἔρυμ' ἀνθρώποισιν
τῆς δὲ θεοπνεύστου σοφίης λόγος ἐστὶν ἄριστος·
βέλτερος ἀλκήεντος ἔφυ σεσοφισμένος ἀνήρ.
ἀγροὺς καὶ πόλιας σοφίη καὶ νῆα κυβερνᾷ.
Οὐχ ὅσιον κρύπτειν τὸν ἀτάσθαλον ἄνδρ' ἀνέλεγκτον·
ἀλλὰ χρὴ κακοεργὸν ἀποτροπάασθαι ἀνάγκῃ.
πολλάκι συνθνήσκουσι κακοῖς οἱ συμπαρεόντες.
Φωρῶν μὴ δέξῃ κλοπίμην ἀδίκων παραθήκην·
ἀμφότεροι κλῶπες, καὶ ὁ δεξάμενος καὶ ὁ κλέψας.
Μοῖραν πᾶσι νέμειν· ἰσότης δ' ἐν πᾶσιν ἄριστον.
Ἀρχόμενος φείδου πάντων, μὴ τέρμ' ἐπιδεύῃ.
μὴ κτήνους θνητοῖο βορὴν κατὰ μέτρον ἕληαι.
Κτῆνος κῆν ἐχθροῖο πέσῃ καθ' ὁδόν, συνέγειρε.
πλαζόμενον δὲ βροτὸν καὶ ἀλήμονα μήποτ' ἐλέγξῃς·
βέλτερον ἀντ' ἐχθροῖο τυχεῖν φίλου εὐμενέοντος.
Ἀρχόμενον τὸ κακὸν κόπτειν, ἕλκος τ' ἀκέσασθαι.
ἐξ ὀλίγου σπινθῆρος ἀθέσφατος αἶθεται ὕλη·
Ἐγκρατὲς ἦτορ ἔχειν, τῶν λωβητῶν δ' ἀπέχεσθαι.

ροις αὐτοχύτως κέρατα καὶ, et αὐτοχύτως etiam B; Sylburg ταύροις δ' αὐτόχυτον κέρας ἐστίν. ego conieci ταῦροι δ' αὐχαλέοι κεράεσσιν. — V. 128. λόγον V4(P), vulgo λόγος, VaB λόγον δ' ὅς ἐστιν ἄριστος, M λόγων (supra λόγον) δὲ ὅς ἐστιν ἄριστον, et MB omittunt v. 129. Similiter ap. Stob. Voss. et Trinc. λόγον δ' ὅς ἐστιν ἄριστος Ἀνθρώποιν (Trinc. ἀνθρώπῳ) νεῖμεν· βέλτερος δ' (om. Trinc.) ἀλκ. — V. 130. affert Apostolius IV. 89. A. Arsen. 140. — V. 131. σοφίη, Stobaeus σοφία. Post hunc versum PB addunt: μήτ' ἀδικεῖν ἐθέλως μήτ' οὖν ἀδικοῦντ' (P ἀδικοῦντα) ἐάσῃς, id est v. 21. — V. 132. et 133. leguntur ap. Boisson. Anecd. I. 119. — τὸν, V1 τὴν. — ἄνδρ' ἀνέλεγκτον V1 et Boisson. An., ἄνδρ' ἀνάδεκτον Va et B, ἄνδρα ἄδεκτον M, ἄνδρα ἄδικον T, ἄνδρα ἄτιτον P, ἄνδρα ἄδεικτον vulgo. Hic desinit V4. — V. 133. χρὴ, Boiss. An. τὸν. — κακοεργὸν, V1 ταλαεργόν, B κακῶν. — ἀποτροπάασθαι, V1 κακοτροπάασθαι, Va ἀποτροπάσασθαι. Fort. ἀποτρωπᾶσθαι. — V. 134. πολλάκι, V2 πολλάκις. — κακοῖς, B αὐτοῖς. — V. 135. φωρῶν, P (a m. pr.) V1 φωρός, B φῶρον. — κλοπίμην, κλοπίμοιν P (a m. s.) M, κλοπήμων B, κλόπιμον V2. — ἀδίκων MVaBV2TP (a m. s.), ἄδικον V1P (a m. pr.), vulgo ἀνδρῶν. — παραθήκην, V1 παρακαταθήκην. — V. 137. μοῖραν πᾶσι ut vulgo MVaV12, nisi quod M μοίρας habere videtur, μοίραις B, Brunck μοίρας (ex uno cod.) παισί (ex duobus). — ἰσότης, P ἰσότητος. — ἄριστον BMVa, vulgo ἀρίστη. — V. 138. ἐπιδεύῃ V2, ἐπιδευὴς B, vulgo ἐπιδεύῃς. — V. 139. ἕληαι, T ἕλκε. — V. 140. κῆν P (a m. pr.) V1Va, vulgo δ' ἤν. — συνέγειρε TV1BM, συνέγειραι Va, συνέγειρον vulgo. — V. 141. δὲ βροτόν, V2 τὸν βρωτόν, VaM τε βρ. — ἀλήμονα PV1 et Brunckii codd., vulgo ἀλίτροπον, quod nihili est. — μήποτ' ἐλέγξῃς scripsi, V1 μήποτ' ἀλύξεις, P μήτ' ἀπολέγξῃς, M οὔ ποτ' ἀλύξῃς, Va σεῖ ποτ' ἀλεξεῖν, Bar. et Brunckii codd. οὔ ποτ' ἐλέγξῃς, vulgo οὐχ ὑπαλύξεις, V2(T) ὑπαλύξεις omisso οὐχ. — V. 142. βέλτερον ἀντ', V2 βέλτιον. — ἐχθροῖο B Brunckii codd., vulgo ἐχθροῦ. — τυχεῖν Brunckii codd., τ' ἔχειν B, τεύχειν V2, τυχέειν vulgo. — φίλου εὐμενέοντος PV1 ut vulgo, B φίλον εὐ μὲν ἐόντα, T Brunckii codd. φίλον εὐμενέοντα. — V. 143. κόπτειν, ἕλκος, B ἕλκος κόπτειν. — V. 144. 145. 146. accesserunt ex V1, — V. 145. ἔχειν, τῶν scripsi, cod. ἔχει.

Digitized by Google

φεῦγε κακὴν φήμην, φεῦγ' ἀνθρώπους ἀθεμίστους.
μηδέ τι θηρόβορον δαίσῃ κρέας· ἀργίποσιν δέ
λείψανα λεῖπε κυσίν· θῆρες δ' ἀπὸ θηρὸς ἔδονται.
φάρμακα μὴ τεύχειν· μαγικῶν βίβλων ἀπέχεσθαι.
νηπιάχους ἀταλοὺς μὴ μάρψῃς χειρὶ βιαίως.
φεῦγε διχοστασίην καὶ ἔριν, πολέμου προσιόντος.
μὴ κακὸν εὖ ἔρξῃς· σπείρειν ἴσον ἔστ' ἐνὶ πόντῳ.
Ἐργάζεν, μοχθῶν ὡς ἐξ ἰδίων βιοτεύῃς.
πᾶς γὰρ ἀεργὸς ἀνὴρ ζώει κλοπίμων ἀπὸ χειρῶν.
τέχνη τοι τρέφει ἄνδρας· ἀεργὸν δ' ἴψατο λιμός.
μηδ' ἄλλου παρὰ δαιτὸς ἔδοις σκυβάλισμα τραπέζης·
ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἰδίων βίοτον διάγοις ἀνυβρίστως.
εἰ δέ τις οὐ δεδάηκε τέχνην, σκάπτοιτο δικέλλῃ.
ἔστι βίος πᾶν ἔργον, ἐπὴν μοχθεῖν ἐθέλῃσθα.
ναύτιλος εἰ πλώειν ἐθέλεις, εὐρεῖα θάλασσα·
εἰ δὲ γεηπονίην μεθέπειν, μακραί τοι ἄρουραι.
οὐδὲν ἄνευ καμάτου πέλει ἀνδράσιν εὐπετὲς ἔργον,
οὐδ' αὐτοῖς μακάρεσσι· πόνος δ' ἀρετὴν μέγ' ὀφέλλει.
μύρμηκες, γαίης μυχάτους προλελοιπότες οἴκους,
ἔρχονται βιότου κεχρήμενοι, ὁππότ' ἄρουραι
λήϊα κειράμεναι καρπῶν πλήθωσιν ἁλωάς·

V. 146. *φεῦγ' ἀνθρ.* cod. *φεῦγε ἀνθρ.* — V. 147. *θηρόβορον*, Va *θηροφόρον*, B *θηριοβόρον*. — *ἀργίποσιν*, B *ἀργείποσιν*. — V. 148. *θῆρες δ' ἀπὸ θηρὸς* PV1, vulgo *θηρῶν ἅπο θῆρες*. — V. 149. *τεύχειν*, T *τεύχε*. — *βίβλων*, Va *βιβλίων*. — V. 150. *νηπιάχους ἀταλοὺς μὴ μάρψῃς χειρὶ βιαίως* scripsi, MB *νηπιάχοις ἀταλοῖς μὴ μαψῃ* (M supra *μάρψῃ*) *χεῖρα βιαίως*, Va *νηπιαχοις ἀταλοῦ μη μάρψη χειρα βιαιως*, V12 *νηπιάχοις ἁπαλοῖς μὴ μάρψῃ χεῖρα βιαίως*, ut vulgo; ceterum Va exhibet hunc versum infra post v. 205. Brunck *νηπιάχων ἁπαλῶν ιὴ ἅψῃ* (*μὴ ἅψῃ* unus cod.) *χειρὶ βιαίᾳ*. — V. 151. *διχοστασίην* PMVaV12, *διχοστασίας* Brunck ex uno cod. — *προσιόντος*, V1 *παριόντος*, sed in marg. vulg. — V. 152. *ἔρξῃς*, V2 *ἔρξεις*. Bar. om. versum. — V. 153. *ἐργάζεν*, V1 *ἐργάζεο*. — *βιοτεύῃς*, V2B *βιοτεύεις*, VaP *βιοτεύσῃς*. — V. 154. *ζώει*, V1 *ζώῃ*. — V. 155. accessit ex V1 *τέχνη τοι* scripsi, cod. *τέχνη*. — *ἄνδρας* scripsi, cod. *ἄνδρα*. — V. 156. *ἴδοις*, *ἔδῃς* V12. — V. 157. *τῶν ἰδίων*, Va *τοῦ ἰδίου*, V2 *τῶν οἰκείων*. — *βίοτον διάγοις* scripsi, *ἄγεις βιότου* V1, *βιότων φαγε .. V2*, *βιότοιο φάγοις* Va, *βιότων φάγοις* M, *μισθῶν φάγεις* B, *βιότων φεύγοις* PT, vulgo *βιότων φαγέοις*. — *ἀνυβρίστως* MV2, *ἀνύβριστος* V1, ut vulgo, Brunck ex uno cod. *ἀνύβριστα*. — V. 158. *εἰ*, V2 *ἤν*. — *δεδάηκε*, P *δεδάητο*. — *τέχνην*, *σκάπτοιτο*, Bar. *τέχνης σκάπτοιο*. *τέχνης* etiam MP. — V. 159. *βίος* scripsi, vulgo *βίῳ*, V2 *βίων*. — *ἐπὴν* PV1, *ἐφ' ᾧ* B, vulgo *ἐπεί*. — V. 160. *εἰ*, PV12 *εἰ*. — *πλώειν*, V2 *πλεῖν*, Va *πλόον*, P *πλώει*. — *ἐθέλεις*, V2BP *ἐθέλοις*. — V. 161. *γεηπονίην* PV1, vulgo *γεωπονίην*, TV2 *γεωπονεῖν*. — *μεθέπειν*, PV2 *ἐθέλοις*. — V. 162. *καμάτου*, B *καμάτων*. Sch. Hermog. Rhett. T. V. 441. hunc versum tanquam oraculi dictionem affert. — V. 163. deest in MB. — V. 164. *μυχάτους*, V2 *μυχάτοις*. — *προλελοιπότες*, V1 *προλελοίπασιν*. — V. 165. *βιότου* V1MVaB., *βίοτον* P, vulgo *βιότοιο*. — *ὁππότ'*, V2 *ὁπότ'*. — V. 166. *πλήθωσιν* BP, vulgo *πλήθουσιν*, *βρίθουσιν* V1, unde fort. *βρίθωσιν*. scrib.

Digitized by Google

οἱ δ' αὐτοὶ πυροῖο νεοτριβὲς ἄχθος ἔχουσιν,
ἢ κριθῶν· αἰεὶ δὲ φέρων φορέοντα διώκει,
ἐκ θέρεος ποτὶ χεῖμα βορὴν σφετέρην συνάγοντες
ἄρτυτοι· φῦλον δ' ὀλίγον τελέθει πολύμοχθον.
κάμινει δ' ἠεροφοῖτις ἀριστοπόνος τε μέλισσα
ἢ πέτρης κοίλης κατὰ χηραμὸν ἢ δονάκεσσιν
ἢ δρυὸς ὠγυγίης κατὰ κοιλάδος ἔνδοθι σίμβλων
σμήνεσι μυριότριτα καθ' ἄνθεα κηροδομοῦσα.
Μὴ μείνῃς ἄγαμος, μή πως νώνυμνος ὄληαι.
δός τι φύσει καὐτός· τέκε δ' ἔμπαλιν, ὡς ἐλοχεύθης.
Μὴ προαγωγεύσῃς ἄλοχον, σέο τέκνα μιαίνων·
οὐ γὰρ τίκτει παῖδας ὁμοίους μοιχικὰ λέκτρα.
μητρυιῆς μὴ ψαῦε τὰ δεύτερα λέκτρα γονῆος·
μητέρα δ' ὡς τίμα τὴν μητέρος ἴχνια βᾶσαν.
μηδὲ κασιγνήτης ἐς ἀπότροπον ἐλθέμεν εὐνήν.
μηδ' ἐπὶ παλλακίσιν πατρὸς λεχέεσσι μιγείης.
μηδὲ γυνὴ φθείροι βρέφος ἔμβρυον ἔνδοθι γαστρός,
μηδὲ τεκοῦσα κυσὶν ῥίψῃ καὶ γυψὶν ἕλωρα.
μηδ' ἐπὶ σῇ ἀλόχῳ ἐγκύμονι χεῖρα βάλῃαι.
μηδ' αὖ παιδογόνον τέμνειν φύσιν ἄρσενα κούρου·
μηδ' ἀλόγοις ζώοισι βαυήριον ἐς λέχος ἐλθεῖν·
μηδ' ὕβριζε γυναῖκ' αἰσχυντηροῖς ἐτέεσσιν.

V. 167. *οἱ δ'*, MVaV2 *οὐδ'*. — *αὐτοὶ*, V12 *αὐτ'*. — V. 168. *αἰεὶ* cod. Paris. ap. Schneidewinum, v. *ἀεὶ*. — *δὲ* TV2, *δ'* ὁ, P *καὶ*. — V. 169. *συνάγοντες* V1, *ἐσάγοντες* B, *ἐπάγοντες* vulgo. — V. 170. *ἄρτυτοι* Brunck (V1), *ἄρτυτον* VaP ut vulgo, *ἄρτητον* V2. — V. 171—74. affert Schol. Nicand. Alex. 448. *ἠεροφοῖτις* Brunck ex uno cod., Schol. Nic. VaV2 *ἠερόφοιτος* ut vulgo, V1 *ἠεριφοῖτις*, B *ἠεροφοίτης*. — *ἀριστοπόνος*, Va *ἀριστοφόνος*. — V. 172. *ἢ* Va, vulgo *ἠὲ*. — *χηραμὸν*, Schol. Nic. cod. Riccard. et Marc. *κατὰ χιράδος* (*χοιράδος*). — V. 173. *σίμβλων*, V2 *σίμβλον*. — V. 174. *σμήνεσι*, B *σμήνησι*. — *μυριότριτα*, MBT, Schol. Nic. *μυριότητα*. — *ἄνθεα*, Ruhnken coni. *ἄγγεα*, ego *ἤθεα*. — *κηροδομοῦσα*, T *κηροδονοῦσα*. — V. 175. *μή πως*, V1 *ὅπως*. — *νώνυμνος* B, *νώνυμος* V12P ut vulgo. — V. 176. *τι*, V12 *τῇ*. — V. 177. *ἄλοχον*, V1 *ἄλογον*. — V. 178. *μοιχικὰ*, V1 *μοιχικὴ*. — V. 179. *ψαῦε τὰ* unus Brunckii cod., *ψαῦε τε* duo reliqui, *ψαύετε* MV1P, *ψαύε τὲ* V2, *ψαύεται* B, *ψεῦδε τε* Va, *ψαῦέ γε* vulgo. — *λέκτρα*, M *τέκνα*. — V. 180. in M legitur *μητέρα σεῖο τίμα, κρεῖσσον γὰρ ἀν' ἴχνια βάσσαν*. — V. 182. in Va et P non male praemittitur versui 181. — *παλλακίσι(ν)* PB, *παλλακῆσι* V1, *παλλακοῖσι* V2, v. *παλλακίοισι*. — V. 183. *φθείροι* V2P, vulgo *φθείρῃ*. — V. 184. *ῥίψῃ*, B *ῥίψῃς*. — V. 185. subiunxi versui 184, vulgo legitur: *Μηδ' αὖ παιδογόνον ... μηδὲ τεῇ ἀλόχῳ* ... In V12P leguntur hoc ordine v. 185. 190. 186. — *μηδ' ἐπὶ σῇ* V1P, *μηδέ τι σῇ* BMV2, *μηδέ τις ἢ* Va, *μηδέ τις ᾗ* P in m., *μηδὲ τεῇ* Brunckii cod. unus — *βάλῃαι* MVaBV12TP, v. *βάλοιο*. — V. 186. *τέμνειν φύσιν ἄρσενα κούρου* V1, vulgo *ποτὲ τέμνειν ἄρσενα κοῦρον*. — V. 187. *ἐλθεῖν* PV1MVa ut vulgo, Brunckii *ἔλθοις* ex uno cod. — V. 188. *γυναῖκ' αἰσχυντηροῖς* correxi, V1 *γυναῖκα ἐπ' αἰσχυντῆρ'*, V2 *γυναῖκα αἰσχυντικοῖς*, P *γυναῖκας ἐπ' αἰσχυντικοῖς*, M *γυναῖκα αἰσχυντοῖς*, Va *γυναῖκα ἀπαισχύντοις*, vulgo *γυναῖκα ἐπ' αἰσχυντοῖς*. — *ἐπέεσσιν* V2M,

Digitized by Google

μὴ παραβῇς εὐνὰς φύσεως ἐς κύπριν ἄθεσμον·
οὐδ' αὐτοῖς θήρεσσι συνεύαδον ἄρσενες εὐναί.
μηδέ τι θηλίτεραι λέχος ἀνδρῶν μιμήσαιντο.
μηδ' ἐς ἔρωτα γυναικὸς ἅπας ῥεύσῃς ἀκάθεκτος.
οὐ γὰρ ἔρως θεός ἐστι, πάθος δ' ἀΐδηλον ἁπάντων.
μηδὲ κασιγνήτων ἀλόχων ἐπὶ δέμνια βαίνειν.
σιέργε τεὴν ἄλοχον· τί γὰρ ἡδύτερον καὶ ἄρειον,
ἢ ὅταν ἀνδρὶ γυνὴ φρονέῃ φίλα γήραος ἄχρις,
καὶ πόσις ᾗ ἀλόχῳ, μηδ' ἐμπέσῃ ἄνδιχα νεῖκος;
μηδέ τις ἀμνήστευτα βίῃ κούρῃσι μιγείη.
Μηδὲ γυναῖκα κακὴν πολυχρήματον οἶκαδ' ἄγεσθαι·
λατρεύσεις ἀλόχῳ λυγρῆς χάριν εἵνεκα φερνῆς.
ἵππους εὐγενέας διζήμεθα γειαρότας τε
ταύρους ὑψιτένοντας, ἀτὰρ σκυλάκων παναγρῆας·
γῆμαι δ' οὐκ ἀγαθὴν ἐριδαίνομεν ἀφρονέοντες·
οὐδὲ γυνὴ κακὸν ἄνδρ' ἀπαναίνεται ἀφνεὸν ὄντα.
μηδὲ γάμῳ γάμον ἄλλον ἄγοις ἐπὶ πήματι πῆμα·
μηδ' ἀμφὶ κτεάνων συνομαίμοσιν εἰς ἔριν ἔλθῃς.

λιχέεσσι V1 ut vulgo, χειλέεσσι PVa, qui ponit hunc versum post v. 191., χείλεσσι Brunck ex codd. duobus. — V. 189. ἐς κύπριν, V2 εἰς κοῖτον. — V. 190. Hic versus post v. 185. collocatur in BV12P, et ut videtur etiam in MVa, sed vulgatum ordinem servavi. — θήρεσσι συνεύαδον ἄρσενες εὐναὶ Victorius ex Sambuci cod. et sic tres codd. Brunckii, olim θήρεσσ' ἄρσην συνέβαδεν ἐς εὐνήν, sed illam lectionem etiam ceteri libri tuentur, nisi quod T θήρεσι συνέβαδεν ἄρσεν ἐς, P συνέβαδεν, V1 συνεύαδ', Va σύνευνα δέ. — V. 191. ἀνδρῶν, M ἀνδρὸς. — μιμήσαιντο, V2 μωμήσαιντο. — V. 192. ῥεύσῃς, Va εὔσῃς, V1 ῥύσῃς, V2 νεύσῃς. — ἀκάθεκτος V2, vulgo ἀκάθεκτον. — V. 194. V2 omisit. — κασιγνήτων ἀλόχων, B κασιγνήταις λόχων, idem φαίνειν, sed supra βαίνειν, P ἀλόχοισιν, fortasse κασιγνήτοις. — V. 195. τεὴν, VaT τέκνον. — V. 196. φρονέῃ, V12BPT φρονέοι, M corr. φρονέει. — φίλα, M corr. καλά. — ἄχρις V1, vulgo ἄχρι. — V. 197. et 198. desunt in MB, 198. etiam in V2T. — ἐμπέσῃ, T ἐμπέσοι. — ἄνδιχα, V ἄνδρα. — V. 198. P ἀμνήστευτα ἀνηκούρησι μιγείη, Va ἀμνηστευτασίη κούρῃσι μιγῆναι, et μιγῆναι fortasse probandum. — V. 199. πολυχρήματον οἶκαδ' Brunck ex uno cod. (et sic ut vid. V1), σοῖσιν οἴκοισιν MVaV2, σοῖσιν οἴκοισι δ' B, οἴκοισιν σοῖσιν vulgo. — V. 200. λατρεύσεις P, λατρεύσεις δ' V1, λατρεύεις δ' M, λατρεύει δ' B, Brunck ex suis codd. λατρεύειν δ'. — V. 201. ἵππους, MB κάπρους, deinde δ' addunt VaV2. — διζήμεθα γειαρότας τε scripsi in proecdosi, et plane sic P (supra vulgata scripta est), V1 διζήμεθα γειαρόπας τε et supra κατ' οἶκον, vulgo δίζεσθαι μὲν κατὰ οἶκον. — V. 202. ταύρους B. vulgo ταύρους δ'. — ὑψιτένοντας, P ὑψιταίνοντας. — σκυλάκων, P σκύλακας, sed in m. σκυλακάκων fort recte. — παναγρῆας scripsi, P in m. παιαγραίους, Va παρὰ ἀγροὺς, V1 πανάριστον, V2 παναγρίους ut vulgo, unus Brunckii cod. παναγρείους. — V. 203. ἀγαθὴν, B ἀγαθῇ. — ἀφρονέοντες om. V1, ἀλλὰ φέρονται Va, ἀλλαφέροντες B, fort. ἀιραίνοντες. — V. 204. ἀφνεόν, V1 ἀφνειόν. — V. 205. ἄγοις codd. ut videtur omnes, non ἄγῃς. — ἐπὶ, Schaefer ἔπι. — V. 206. in V2 et T legitur ante v. 205., deest in M. — κτεάνων, V1 κτεάτων. — συνομαίμοσιν, V1 συναίμοσι, V2T γε συναίμοσι, P τε συναίμοσιν, Va γε συνομαίμοσι (?). — ἔλθῃς V1P, vulgo ἔλθοις.

Digitized by Google

Παισὶν μὴ χαλέπαινε τεοῖς, ἀλλ' ἤπιος εἴης.
ἦν δέ τι παῖς ἀλίτῃ σε, κολουέτω νέα μήτηρ,
ἢ καὶ πρεσβύτατοι γενεῖς, ἢ δημογέροντες.
Μὴ μὲν ἐπ' ἄρσενι παιδὶ τρέφειν πλοκαμηῖδα χαίτην·
μὴ κορυφὴν πλέξῃς μήθ' ἅμματα λοξὰ κορύμβων·
ἄρσεσιν οὐκ ἐπέοικε κομᾶν, χλιδαὶ δὲ γυναιξίν.
Παιδὸς δ' εὐμόρφου φρουρεῖν νεοτήσιον ὥρην·
πολλοὶ γὰρ λυσσῶσι πρὸς ἄρσενα μῖξιν ἔρωτος.
παρθενικὴν δὲ φύλασσε πολυκλείστοις θαλάμοισιν·
μηδέ μιν ἄχρι γάμων πρὸ δόμων ὀφθῆμεν ἐάσῃς.
κάλλος δυστήρητον ἔφυ παίδων τοκέεσσιν.
Στέργε φίλους ἄχρις θανάτου, πίστις γὰρ ἀμείνων.
συγγενέσιν φιλότητα νέμοις ὁσίην θ' ὁμόνοιαν.
αἰδεῖσθαι πολιοκροτάφους, εἴκειν δὲ γέρουσιν
ἕδρῃς καὶ γεράων πάντων· γενεῇ δ' ἀτάλαντον
πρέσβυν ὁμήλικα πατρὸς ἴσαις τιμαῖσι γέραιρε.
Γαστρὸς ὀφειλόμενον δασμὸν παρέχου θεράπουσιν.
δούλῳ τακτὰ νέμοις, ἵνα τοι καταθύμιος εἴῃ.
στίγματα μὴ γράψῃς, ἐπονειδίζων θεράποντα.
δοῦλον μὴ βλάψῃς τι, κακηγορέων παρ' ἄνακτι.
λάμβανε καὶ βουλὴν παρὰ οἰκέτου εὖ φρονέοντος.

V. 207. *παισὶν* vel *παισὶ* MVaV12BP, vulgo *παισὶ δὲ*. — *εἴης* BM, *ἦσθα* V1, vulgo *ἴσθι*. — V. 208. *ἀλίτῃ σε* correxi, V1 *ἀλιτήσαιο*, vulgo *ἀλίτῃ* (P *ἀλιτῇ*). — *κολουέτω* scripsi, vulgo *κωλυέτω*, V1 *κρίνατο*, V2TB *ἐκκρινέτω*, hoc etiam unus Brunckii, alius *κρινέτω*. hinc Schneidewin: *ἦν δέ τι παῖς σ' ἀλίτῃ σεο, κρινέτω* pravo numero. — V. 210. *πλοκαμηΐδα χαίτην* scripsi itaque etiam Boissonade, Va *πλοκαμηΐδα τέχνην*, V2P *πλοκαμίδα χαίτην*, V1 *πλοκάμους ἐπιχάρτους*, B *πλοκάμους ἐπὶ χαίτης* ut Brunckii codd. tres, vulgo *πλοκαμίδος χαίτην* vel *χαίτην πλοκαμίδος*. — V. 211. *μήθ'*, V1 *μηδ'*. deinde pro *ἅμματα* exhibent *ἕρματα* duo codd. Brunckii, tertius ut BMV *θαύματα*. — V. 212. *ἐπέοικε*, T *ἐνέηκε*. — *κομᾶν* V1P, *κόμαι* TBMV, vulgo *κόμη*. — *χλιδαὶ δέ*, V1P (supra vulgata) *χρὴ δὲ ταῖς*. — V. 213. *δ'* om. B. — *ὥρην*, B *ὥραν*. — V. 214. *λυσσῶσι*, V1 *λυσσόουσι*, P *λυσσώουσι* ut vid. — *μῖξιν*, T *κύπριν*. *γρ. μῖξιν*. — *ἔρωτος*, *ἐρῶντες* M, *ἔρωτες* B. — V. 215-217. affert Stob. III. 125. ed. Schow. *παρθενικὴν*, B *παρθενίην*. — V. 216. *γάμων*, fort. *γάμου*, ut P exhibere videtur. — *ὀφθῆμεν* scripsi, M *ὤφθημεν*, B *ὀφθήμεναι*, vulgo *ὀφθῆναι*. — V. 217. *ἔῃ*, V2 *ἔῃ*. — V. 218. addidi ex V1. — V. 219. *συγγενέσιν* P, v. *συγγενέσι*. — *νέμοις*, *νέμειν* Va. — V. 220. *πολιοκροτάφους*, V2 *πολυοκροτάφους*. — V. 221. *πάντων*, P *ἁπάντων*. — *ἀτάλαντον*, V12 *ἀτάλαντος*. — V. 222. *ὁμήλικα*, locus de vitio suspectus, in proecdosi *ἀφήλικα* scripsi. — *πατρὸς* om. V1. — V. 223. *παρέχου*, V1 *παράσχου*, B *παρέχειν*. — V. 224. *νέμοις*, *νέμειν* Va. — *τοι ... εἴῃ*, V2 *οἷ ... εἴῃς*, et *εἴῃς* T a m. s., Schaefer *εἴῃ*. — V. 225. *θεράποντα*, V2Va *θεράποντι*. — V. 226. *δοῦλον*, T *δοῦλος*. — *βλάψῃς*, V1T *γράψῃς*. — *τι* om. MB. — *κακηγορέων*, Va *κακῇ ἀγορέων*, M *κατηγορέων*. — *παρ' ἄνακτι* MVaB, *παρ' ἄνακτος* V1, *πρὸς ἄνακτα* P ut vulgo. — V. 227. *παρὰ*, V1 *παρ'*, possis *βούλευμα παρ'* coniicere.

Digitized by Google

Ἁγνείη ψυχῆς τοῦ σώματός εἰσι καθαρμοί. 215
Ταῦτα δικαιοσύνης μυστήρια, τοῖα βιεῦντες
230 *ζωὴν ἐκτελέοιτ' ἀγαθὴν μέχρι γήραος οὐδοῦ.*

Restat, ut paucis hic exponatur de eo, quod Suidas dicit v. *Φωκυλίδης· εἰσὶ δ' ἐκ τῶν Σιβυλλιακῶν πεκλεμμένα.* Tantum enim abest, ut hoc verum sit, ut censendum sit, eum qui librum secundum Oraculorum Sibyllinorum (quem satis novitium esse certum est,) vel primus concinnavit vel potius ab alio compositum retractavit, insignem partem carminis Pseudophocylidei (inde a v. 5. usque ad v. 79.) his oraculis inseruisse. Nam ubi de Christo pios homines praemiis virtutis ornante dixit, quisquis haec composuit, pergit p. 202. ed. Gallaei (quam solam adhibere licuit):

Οἱ δ' ἀγαπῶσι γάμον τε γαμοκλοπιῶν τ' ἀπέχονται,
δώσει πλούσια δῶρ', αἰώνιον ἐλπίδα καὶ τοῖς·
πᾶσά τε γὰρ ψυχὴ μερόπων θεοῦ ἐστι χάρισμα,
κοὐ Θέμις ἀνθρώπους τὴν ἄγεσι πᾶσι μιαίνειν.

qui haec scripsit, imitatur Phocyl. v. 3. 4. Sed iam sequuntur versus Phocylidei sat multi, quos in codice Regio reperit Opsopoeus indeque repetiit Gallaeus. Subiiciuntur enim v. 5. 6. 7 (*πάντα φυλάσσειν* pro *πάντ' ἀγορεύειν*), tum vero versum de suo adiecit vates iste:

Μηδὲ μάτην εἴδωλα σέβου, τὸν δ' ἄφθιτον αἰεὶ
πρῶτα θεὸν τίμα κτλ.

i. e. Phocyl. v. 8. 9 (*μηδ' εἰς κρίσιν ἄδικον ἔλθῃς*), 10 (*μὴ κρῖνε προσώπῳ*, quae lectio praeferenda videtur), 11 (*μετέπειτα θεός σε δ.*), 12. 13. 14 (*ἐπὶ μέτρον ἅπασι*), 15. 16 (plane ita scriptus ut ego edidi), 17 (*θεός, ὅστις κεν ἄν τις ὀμόσῃ*), tum sequitur:

Ἐξ ἀδίκων ἔργων δῶρον χερὶ μή ποτε δέξῃ.

ambiguum utrum hunc versum vates de suo adiecerit an ex meliore codice Phocylideo transscripserit, vel aliunde petiverit; 18. tum de suo adiecit

εἰς γενεὰς γενεῶν σκορπισμὸν βιότοιο.
μήτ' ἀρσενοκοιτεῖν, μὴ συκοφαντεῖν, μήτε φονεύειν.

V. 228. *ἁγνείη* libri (T *ἁγνίη*) praeter P qui ut vulgo *ἁγνεῖαι*. — *τοῦ*, BVaV2 *οὐ*, M *σου*, T *σοῦ*. — *εἰσι καθαρμοί* MV12P ut vulgo, Brunck ex duobus codd. *ἐστι καθαρμός*. — V. 229. *τοῖα* codd. ut videtur omnes, vulgo *οἷα*, quod Brunck ex uno cod. correxit. — *βιεῦντες* non ausus sum mutare, quamquam M *βιοῦντες*. — V. 230. *οὐδοῦ*, VaV12 *οὐδῷ* vel *οὐδῶ*, B *ἀδοῦ*, P *οὐδῶ* sive *οὐδοῦ*.

Digitized by Google

Sequitur iam v. 19. 20 (γλώσσης, ultra lectio praestet, vix certo diiudices in scriptore balbutiente), huic subiicitur:

Ὀρφανικοῖς, χήραις, ἐπιδεομένοις δὲ παράσχου.

v. 21. 22 (πτωχοῖς εὐθὺ κτλ.), tum:

Ἱδρῶσι σταχύων χειρὶ χρῄζοντι παράσχου.

(qui versus ad similitudinem v. 23. compositus),

ὃς δ' ἐλεημοσύνην παρέχει, θεῷ οἶδε δανείζειν.
ῥύεται ἐκ θανάτου ἔλεος, κρίσις ὁππότ' ἂν ἔλθῃ·
οὐ θυσίην, ἔλεος δὲ θέλει θεὸς ἀντὶ θυσίης·
ἔνδυσον οὖν γυμνόν, μετάδος πεινῶντ' ἄρτων σῶν.

v. 24. 25 (ὁ γὰρ πλοῦς), 26. 27 (βίοτος τροχός), 28. 29 (καὐτὸς χρῄζοντι π.), 30 (κοινὸς πᾶς ὁ βίος μερόπων, ἄνισος δὲ τέτυκται). Tum sequuntur:

Μή ποτε ἄνδρα πένητα ἰδὼν σκώψῃς ἐπέεσσιν.
μηδὲ κακῶς γε προσείπῃς μωμητόν τινα φῶτα.
τὸ ζῆν ἐν θανάτῳ δοκιμάζεται· εἴ τις ἔπραξεν
ἔκνομον ἢ δίκαιον, διακρίνεται εἰς κρίσιν ἐλθών.
μηδὲ φρένας βλάπτειν οἴνῳ, μηδὲ πίνειν ἄμετρα.

Tum v. 32. 31. 33 (εἴθε δὲ μὴ χρήσῃ μητ' ἔκνομα μήτε δικαίως, confirmans quod de coniectura iam in proecdosi scripsi), 34 (κἂν γὰρ κτλ.), 35. 36 (πᾶς ὅρος ἔστι δίκαιος, ὑπερβασίη δ' ἀλεγεινή.), tum v. 37. ita immutatus:

κτῆσις ὀνήσιμός ἐσθ' ὁσίων, ἀδίκων δὲ πονηρά.

v. 38 (λωβήσῃ καρπὸν), 39. 40 (π. γ. ξενίης περιρήσσονται πολυμόχθου), tum adduntur:

ὡς ξένοι ἀλλήλων· ξεῖνος δέ γε οὔτις ἐν ἡμῖν
ἔσσετ', ἐπεὶ πάντες βροτοὶ αἵματος ἐξ ἑνὸς ἐστέ.

v. 41 (χώρη ... ἔχει τόπον), tum:

Μηδὲ θέλεις πλουτεῖν, μηδ' εὔχου, ἀλλὰ τόδ' εὔχου,
ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων, μηδέν τε ἔχοντα ἄδικον.

(haec ex Theognide v. 1155. 56. petita), tum v. 42., cui subiunguntur:

μὴ πόθος εἰς χρυσὸν ἢ εἰς ἄργυρον· ἐν δ' ἄρα καὶ τοῖς
ἔσσεται ἀμφήκης θυμοφθόρος ἔνθα σίδηρος.

v. 43. 44. 45. 46. 47., tum:

Μηδὲ δόλους ῥάπτειν, μὴ πρὸς φίλον ἦτορ ὁπλίζειν

(cf. v. 4.), v. 48. 49 (κατὰ χώραν ἀμείβειν), 50. 51. 52. 53. 54. 55 (ἦτορ), 56. 57 (ὀργήν), 58. 59. 60 61 (ἀμέτρους), 62. 63. 64. 65 (ἀγαθῶν ἐσθλός, φαύλων δέ γε φαῦλος), 66 (τ. κ. ὀ. ἀγαθῶν δέ γε κῦδος ὀπάζει), 67. 68. 69 (ἐν μέτρῳ φαγέειν, πιέειν καὶ μυθ.), tum sequitur:

Digitized by Google

πάντων μέτρον ἄριστον· ὑπερβασίη δ' ἀλεγεινόν.

(vid. ad. v. 36.),

Μὴ φθονερός, μὴ ἄπιστος ἔσῃ, μὴ λοίδορος ἴσθι·
μηδὲ κακογνώμων, μὴ ψευδαπάτης ἀμέτρητος.

(hi versus substituti sunt in locum v. 70—75.), v. 76. 77 (*μηδὲ μιμοῦ ... ἀπάλειψον*), 78. 79. His denique vates iste subiecit:

Οὗτος ἀγών, ταῦτ' ἐστὶν ἀέθλια, ταῦτα βραβεῖα,
τοῦτο πύλη ζωῆς, καὶ εἴσοδος ἀθανασίης,
ἣν Θεὸς οὐράνιός γε δικαιοτάτοις ἀνθρώποις
ἔστησεν νίκης ἐπαέθλιον· οἱ δὲ λαβόντες
τὸ στέφος, ἐνδόξως διελεύσονται διὰ ταύτης.

quibuscum componere possis Phocyl. 229. 30. — Apparet ex his eum qui librum II Oraculorum concinnavit versus Phocylideos fere integros in suum opus transtulisse: pauca quaedam consulto mutavit, quae ipsius instituto non satis convenire videbantur: alia utrum ipse mutaverit an sic scripta in suo Phocylideorum codice repererit, ambigi potest; libro certe usus est, qui hos codices, qui superstites sunt, praestantia nequaquam superabat. Alia denique amplificavit et de suo addidit, quae quamvis nec ista Pseudophocylidea aut numerum elegantia aut sermonis urbanitate insignia sint, sed novitiae originis notas plurimas prae se ferant, tamen multum istis sunt deteriora. Iam libros I. et II. Bleek (Theologische Zeitschrift ed. Schleiermacher, Berlin 1819. Vol. I. 185. seqq. 193.) medio saeculo quinto p. Chr. n. compositos esse, Phocylideos autem versus postea ab alio insertos esse censet.

Digitized by Google

XII.

XENOPHANES.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Νῦν γὰρ δὴ ζάπεδον καθαρὸν καὶ χεῖρες ἁπάντων
καὶ κύλικες· πλεκτοὺς δ' ἀμφιτίθει στεφάνους,
ἄλλος δ' εὐῶδες μύρον ἐν φιάλῃ παρατείνει·
κρατὴρ δ' ἕστηκεν μεστὸς εὐφροσύνης·
ἄλλος δ' οἶνος ἑτοῖμος, ὃς οὔποτε φησὶ προδώσειν,
μείλιχος ἐν κεράμοις, ἄνθεος ὀσδόμενος·
ἐν δὲ μέσοις ἁγνὴν ὀδμὴν λιβανωτὸς ἵησιν,
ψυχρὸν δ' ἔστιν ὕδωρ καὶ γλυκὺ καὶ καθαρόν·
πάρκεινται δ' ἄρτοι ξανθοὶ γεραρή τε τράπεζα
τυροῦ καὶ μέλιτος πίονος ἀχθομένη·
βωμὸς δ' ἄνθεσιν ἂν τὸ μέσον πάντῃ πεπύκασται,
μολπὴ δ' ἀμφὶς ἔχει δώματα καὶ θαλίη.
χρὴ δὲ πρῶτον μὲν θεὸν ὑμνεῖν εὔφρονας ἄνδρας
εὐφήμοις μύθοις καὶ καθαροῖσι λόγοις.

Xenophanes. Fr. 1. Athen. XII. 462. C: *Ὁρῶν οὖν ὑμῶν καὶ αὐτὸς τὸ συμπόσιον, κατὰ τὸν Κολοφώνιον Ξενοφάνη, πλῆρες ὂν πάσης θυμηδίας· Νῦν γὰρ δὴ κτλ.* V. 1—3. om. C. V. 1. *ζάπεδον* ABPV, *δάπεδον* Basil. L. — V. 2. *ἀμφιτιθεῖ* Dindorf, libri *ἀμφιτιθείς*. — V. 3. *ἄλλος*, fort. scrib.: *στεφάνους ἄλλος, ὁ δ'* ut etiam Hermann coni. — *παρατείνει* incommodum verbum, fort. *πορσαίνει* corrigendum. — V. 4—8. affert Eust. Od. 1633, 53. sine poetae n. — *κρατὴρ*, Schneidewin *κρητήρ*. — *δ'* om. Eust., qui etiam *ἐμφροσύνης* exhibet. — V. 5. *ἄλλος δ' οἶνος ἑτοῖμος, ὃς οὔποτε φησὶ προδώσειν* scripsi, legebatur *ἄλλος* (ABCP, *ἄλλῳ* VL) *δ' οἶνος ἐστὶν* (hoc om. Eust. VL, A utrum exhibeat an om. non liquet) *ἕτοιμος* (Eust. *ἕτυμος*) *ὃς οὔποτε* (ita AVL Eust., *οὔπω* BP) *φησὶ προδώσειν* (ita AVL, *προδώσει* omisso *φησὶ* Eust., *φησὶ προδώσειν* om. BP) cum haec duo verba etiam in A decesse crederentur (in quo revera extant, vid. Ritschl in Museo Rhen. Novo I. 140.) Hermann coni. *Οἶνος δ' ἐστὶν ἕτοιμος, ὃς οὔπω πυθμένι γείτων* collato Hesiod. Op. v. 336., Schneidewin contra *Οἶνος δ' ἐστὶν ἑτοῖμος, ὃς οὔποτε φησὶ προδώσειν*, at necessarium prorsus est *ἄλλος δ'*, nam praeter vinum temperatum iam in cratere praesto erat aliud in amphoris, itaque *ἐστὶ* delendum. — V. 6. *ὀσδόμενος*, B *ὀδμόμενος*, Hermann *ὀζόμενος*. — V. 7. *ὀδμὴν*, Eust. *ὀσμὴν*. — *ἵησιν* Eust., v. *ἵησι*. — V. 8. *ἔστιν* Hermann, v. *ἐστὶν*. — V. 11. *ἂν τὸ μέσον* Karsten, vulgo *αὐτὸ μέσον*, Fr. Franke *αὐτόμεσος*, Hermann *αὐτομάτοις*. — V. 13. *χρὴ δὲ*, scribendum videtur *χρὴ δὴ*. — *ὑμνεῖν* Stephanus, *ὑμνὲν* VL, *ὑμῖν* P. — V. 14. *λόγοις*, Eichstaedt *νόοις*, Schneidewin *νόμοις*.

Digitized by Google

σπείσαντας δὲ καὶ εὐξαμένους τὰ δίκαια δύνασθαι
πρήσσειν — ταῦτα γὰρ ὧν ἐστι προχειρότερον,
οὐχ ὕβρις, — πίνειν ὁπόσον κεν ἔχων ἀφίκοιο
οἶκαδ' ἄνευ προπόλου, μὴ πάνυ γηραλέος·
ἀνδρῶν δ' αἰνεῖν τοῦτον, ὃς ἐσθλὰ πιὼν ἀναφαίνει,
ὥς οἱ μνημόσυν' ἔῃ, καὶ τὸν, ὃς ἀμφ' ἀρετῆς,
οὔτι μάχας διέπει Τιτήνων οὐδὲ Γιγάντων,
οὐδὲ τὰ Κενταύρων, πλάσματα τῶν προτέρων,
ἢ στάσιας σφεδανάς· τοῖς οὐδὲν χρηστὸν ἔνεστιν·
θεῶν δὲ προμηθείην αἰὲν ἔχειν ἀγαθόν.

2.

Ἀλλ' εἰ μὲν ταχυτῆτι ποδῶν νίκην τις ἄροιτο
ἢ πενταθλεύων, ἔνθα Διὸς τέμενος
παρ Πίσαο ῥοῇς ἐν Ὀλυμπίῃ, εἴτε παλαίων,
ἢ καὶ πυκτοσύνην ἀλγινόεσσαν ἔχων,
εἴτε τὸ δεινὸν ἄεθλον, ὃ παγκράτιον καλέουσιν,
ἀστοῖσίν κ' εἴη κυδρότερος προσορᾶν,
καί κε προεδρίην φανερὴν ἐν ἀγῶσιν ἄροιτο,

V. 15. *σπείσαντας δὲ* scripsi et deinde *πρήσσειν — ταῦτα γ. ὧν ἐ. προχειρότερον, οὐχ ὕβρις — πίνειν ὁπόσον κτλ.*, ut *πίνειν* infinitivus sit cum accusativis *σπείσαντας* et *εὐξαμένους* copulandus, illa autem *ταῦτα ... ὕβρις* mediae orationi interiecta, vulgo: *σπείσαντάς τε ... πρήσσειν· ταῦτα γ. ὧν ἐ. προχειρότερον. οὐχ ὕβρις πίνειν δ' ὁπόσον κτλ.* Contra Hermann *λόγους σπείσαντάς τε καὶ εὐξαμένους· τὰ δίκαια δ' ὄνασθαι πρήσσοντας· τὸ γὰρ οὖν ἐστι προχειρότερον, οὐχ ὕβριν· πίνειν δ' ὁπόσον κτλ.* — V. 16. *προχειρότερον* corruptum, quamvis Ahrens aliter censeat, qui *ταῦτα γὰρ οὔκ ἐστι προχ.* coniecit, conieci *προαιρετέον*, quod etiam Schneidewin proposuit, fort. *πεπειροτέρων*. — V. 17. *οὐχ ὕβρις*, B *οὐχ' ὕβρεις*. — V. 19. *ἀναφαίνει*, Hermann *ἀναφαίνῃ*. — V. 20. *ὥς οἱ μνημόσυν' ἔῃ* scripsi, vulgo *ὡς ἡ μνημοσύνη*, P *ὡ σημνημοσύνη*, Scaliger coniecit: *ὡς Ἡ μνημοσύνη καὶ τὸν Ὃς ἀμφ' ἀρετῆς*, ut haec scoliorum fuerint exordia, Hermann *ὅσση μνημοσύνη καὶ νόος ἀμφ' ἀρετῆς*, Schneidewin *ὥς οἱ μνημοσύνη καὶ πόνος ἀμφ' ἀρετῆς*, similiter Ahrens, nisi quod *ὡς ἔῃ*. — V. 21. *οὔτι*, C *οὔτε*. — *διέπει* C, *διέπειν* PVL, *διέπει* dixit eo modo, quo alias *διεῖπε* tantum dici solet. — V. 22. *οὐδὲ τὰ* Hermann, vulgo *οὐδέ τε*, BC *οὐδέ*, fort. *οὐδ' αὖ*. — *πλάσματα τῶν* Schweighaeuser, *πλασμάτων* ABC, om. P (sed in m. *πραγμάτων*) VL. Hermann coni. *Κενταύρων φλάσματα τῶν προτέρων*. — *προτέρων ἢ στάσιας* ABP, *ἢ στάσιας προτέρων* VL. — V. 23. et 24. om. C. — *σφεδανάς* Osann, ut ego dudum emendavi, libri *φενδόνας*, Scaliger *φλεδόνας*, Hermann *φλεδονᾶν*. — V. 24. *δὲ* adiecit Scaliger. — *προμηθείην*, Dindorf *προμηθίην*. — *ἀγαθόν* Fr. Franke et Hermann, v. *ἀγαθήν*. Ceterum integra haec elegia est.

Fr. 2. Athen. X. 413. F: *Ταῦτ' εἰληφεν ὁ Εὐριπίδης ἐκ τῶν τοῦ Κολοφωνίου ἐλεγείων Ξενοφάνους οὕτως· Ἀλλ' εἰ μὲν κτλ.* V. 1. *εἰ μὲν*, Wakefield *εἴ κεν*. — *ταχυτῆτι* A, *ταχύτητι* PVL. — V. 3. *παρ Πίσαο ῥοῇς ἐν* Stephanus, (Schneidewin *ῥοάς* mavult), *πὰρ πίσα ὀρόησεν* P, *παρ πίσα ὀρόησεν* B, *πὰρ πίσα ὀρόης ἐν* V. — V. 5. *τὸ* Wakefield, libri *τε*. — V. 6. *ἀστοῖσιν* B, *ἀστοῖσι* PVL. — *κυδρότερος* Stephanus et Scaliger, *κεδρότερος* PV. — *προσορᾶν* Iacobs, A *προσεραν*, B *πρὸς ἀέραν*, PVL *πρὸς ἄκρα*.

Digitized by Google

καί κεν σῖτ' εἴη δημοσίων κτεάνων
ἐκ πόλεως καὶ δῶρον, ὅ οἱ κειμήλιον εἴη·
εἴτε καὶ ἵπποισιν, ταῦτά χ' ἅπαντα λάχοι,
οὐκ ἐὼν ἄξιος, ὥςπερ ἐγώ· ῥώμης γὰρ ἀμείνων
ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων ἡμετέρη σοφίη.
ἀλλ' εἰκῇ μάλα τοῦτο νομίζεται· οὐδὲ δίκαιον
προκρίνειν ῥώμην τῆς ἀγαθῆς σοφίης.
οὔτε γὰρ εἰ πύκτης ἀγαθὸς λαοῖσι μετείη,
οὔτ' εἰ πενταθλεῖν, οὔτε παλαισμοσύνην,
οὐδὲ μὲν εἰ ταχυτῆτι ποδῶν, τό πέρ ἐστι πρότιμον
ῥώμης ὅσσ' ἀνδρῶν ἔργ' ἐν ἀγῶνι πέλει,
τοὔνεκεν ἂν δὴ μᾶλλον ἐν εὐνομίῃ πόλις εἴη·
σμικρὸν δ' ἄν τι πόλει χάρμα γένοιτ' ἐπὶ τῷ,
εἴ τις ἀεθλεύων νικῷ Πίσαο παρ' ὄχθας·
οὐ γὰρ πιαίνει ταῦτα μιχοὺς πόλεως.

3.

Ἀβροσύνας δὲ μαθόντες ἀνωφελέας παρὰ Λυδῶν,
ὅφρα τυραννίης ἦσαν ἄνευ στυγερῆς,
ἦεσαν εἰς ἀγορὴν παναλουργέα φάρε' ἔχοντες,
οὐ μείους ὥςπερ χίλιοι εἰς ἐπίπαν,

V. 8. *κεν* L, *κε* PV. — *σῖτ' εἴη* Turnebus, libri *σιτείη*. — V. 9. *πόλεως*, aliis fort. placuerit *πόλεος*, *πόλιος* Schneidewin et hic et v. 22. — V. 10. *ταῦτά χ' ἅπαντα* B, *ταῦτα κ' ειπαντα* A, *ταῦτα κἅπαντα* P, *ταῦτά γ' ἅπαντα* VL, *ταῦτά κε πάντα* Schweighaeuser. — V. 11. *οὐκ ἐὼν* PVL, *οὐκ ὤν* Casaubonus, ego in proecdosi *οὐκ ὢν*. — V. 14. *ἀγαθῆς*, Valckenaer *ἀγανῆς*. — V. 15. *λαοῖσι μετείη* Stephanus, legebatur *λαοῖσιν ἔτ' εἴη*. — V. 17. *ταχυτῆτι* Schweighaeuser, v. *ταχύτητι*. — V. 19. *ἔν* ABP, *ἄρ* VL. — V. 20. *γένοιτ'*, P *μένοιτ'*. — V. 21. *Πίσαο παρ'*, B *πίσας παρά*. — V. 22. respicit Eust. Il. 1299, 22. Carmen autem longius etiam fuisse, significare videtur Athenaeus: *Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ὁ Ξενοφάνης κατὰ τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν ἐπαγωνίζεται, διαβάλλων ὡς ἄχρηστον καὶ ἀλυσιτελὲς τὸ τῆς ἀθλήσεως εἶδος*. quamquam fortasse etiam alibi, velut in Sillis idem argumentum attigit. Vide commentationem meam de Babrio in The Classical Museum N. VIII. p. 116.

Fr. 3. Athen. XII. 526. A: *Κολοφώνιοι δ', ὥς φησι Φύλαρχος, τὴν ἀρχὴν ὄντες σκληροὶ ἐν ταῖς ἀγωγαῖς, ἐπεὶ εἰς τριφὴν ἐξώκειλαν πρὸς Λυδοὺς φιλίαν καὶ συμμαχίαν ποιησάμενοι, προήεσαν διησκημένοι τὰς κόμας χρυσῷ κόσμῳ, ὡς καὶ Ξενοφάνης φησίν· Ἀβροσύνας κτλ.* V. 1. *Ἀβροσύνας* Schneider Saxo, libri *ἀφροσύνας*. — V. 2. *ἦσαν ἄνευ στυγερῆς* Dindorf, A *ησσα νευ στυγερῆς*, B *ησσανευ στυγερῆς*, P *ἦσσαν ἐϋστυγερῆς*, VL *ἦσαν ἐπὶ στυγερῆς*, quae lectio si vera, non est de domestica tyrannide cogitandum, quae subsecuta est hanc luxuriam, sed de Lydorum dominatione. — V. 4. *ὥςπερ* AB, *ἥπερ* PVL. — Quod est ap. Cicer. de Republ. VI. 2: „ut quemadmodum ille scribit, cotidiano in forum mille hominum cum palliis conchylio tinctis descenderent" sane ad Colophonios pertinet, sed Theopompum auctorem sequi videtur, quem etiam Athen. l. l. adhibet. — *εἰς ἐπίπαν*, Schweighaeuser *ὡς ἐπίπαν*.

Digitized by Google

αὐχαλέοι, χαίτῃσιν ἀγαλλόμενοι εὐπρεπέεσσιν,
ἀσκητοῖς ὀδμὴν χρίμασι δευόμενοι.

4.

Οὐδέ κεν ἐν κύλικι πρότερον κεράσειέ τις οἶνον
ἐγχέας, ἀλλ' ὕδωρ καὶ καθύπερθε μέθυ.

5.

Πέμψας γὰρ κωλῆν ἐρίφου, σκέλος ἤραο πῖον
ταύρου λαρινοῦ, τίμιον ἀνδρὶ λαχεῖν,
τοῦ κλέος Ἑλλάδα πᾶσαν ἀφίξεται οὐδ' ἀπολήξει,
ἔστ' ἂν ἀοιδάων ᾖ γένος Ἑλλαδικῶν·

6.

Νῦν αὖτ' ἄλλον ἔπειμι λόγον, δείξω δὲ κέλευθον.

* * *

Καί ποτέ μιν στυφελιζομένου σκύλακος παριόντα
φασὶν ἐποικτεῖραι καὶ τόδε φάσθαι ἔπος·
Παῦσαι μηδὲ ῥάπιζ', ἐπεὶ ἢ φίλου ἀνέρος ἐστίν
ψυχή, τὴν ἔγνων φθεγξαμένης αἴων.

V. 5. αὐχαλέοι ABPV, αὐχμαλέοι L. — χαίτησιν PVL, χαίτισιν AB. — ἀγαλλόμενοι V, ἀγαλλόμεν L(AB), ἀγάλλομεν P, Hermann αὐχαλέοι χαίτης ἐν ἀγάλμασιν, ego ἄγαλμ' ὡς, Schneidewin ἀγαλλόμενοι ταναῇσιν. — V. 6. ὀδμὴν ABP, ὀδμῇ VL. — χρίμασι V, χρίσμασι L, χρήμασι AP. Ceterum mirum est aurum, quo comas ornabant, in his versibus non commemoratum esse.

Fr. 4. Athen. XI. 782. A: Ἔθος δ' ἦν πρότερον ἐν τῷ ποτηρίῳ ὕδωρ ἐμβάλλεσθαι, μεθ' ὃ τὸν οἶνον· Ξενοφάνης· Οὐδέ κτλ. V. 2. ἐγχέας Casaubonus, ἐγχεύας C, χεύας Schweighaeuser.

Fr. 5. Athen. VIII. 368. E: καὶ Ξενοφάνης δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν τοῖς ἐλεγείοις φησί· Πέμψας κτλ. V. 1. ἤρεο, A ἠρεο, C ἦρα ὁ. — V. 3. ἀφίξεται, Karsten et Hecker ἐφίξεται. — V. 4. ἀοιδάων, C ἀοιδῶν. — Ἑλλαδικῶν C supra, vulgo Ἑλλαδικόν.

Fr. 6. Diog. Laert. VIII. 36: Περὶ δὲ τοῦ ἄλλοτε ἄλλον γεγενῆσθαι (Πυθαγόραν) Ξενοφάνης ἐν ἐλεγείᾳ προσμαρτυρεῖ, ἧς ἀρχή· Νῦν οὖν τ' ἄλλον ἔπειμι λόγον, δείξω δὲ κέλευθον, ὃ δὲ περὶ αὐτοῦ φησίν, οὕτως ἔχει· Καί ποτέ μιν κτλ. unde v. 2—5. tanquam epigramma receptum in Anth. Pal. VII. 120. Eadem Suid. v. Ξενοφάνης. V. 1. νῦν αὖτ' Stephanus, vulgo νῦν οὖν τ'. — V. 2. καί ποτέ, δήποτε Planud. — V. 2. φασὶν, Suid. φασί γ'. Deinde cod. Pal. a pr. m. ἐπωκτεῖραι. — V. 3. ἐπεὶ ἢ, cod. Pal. ἐπεὶ ἦ. — ἔγνων, ed. Frob. ἔγνω. — V. 5. τὴν, Karsten τῆς, fort. φθεγξαμένου legendum. Ap. Suid. BE φθεγξαμένην.

Digitized by Google

7.

Ἤδη δ' ἑπτά τ' ἔασι καὶ ἑξήκοντ' ἐνιαυτοί
βλησταίζοντες ἐμὴν φροντίδ' ἀν' Ἑλλάδα γῆν·
ἐκ γενετῆς δὲ τότ' ἦσαν ἐείκοσι πέντε τε πρὸς τοῖς,
εἴπερ ἐγὼ περὶ τῶνδ' οἶδα λέγειν ἐτύμως.

8.

Ἀνδρὸς γηρέντος πολλὸν ἀφαυρότερος.

IAMBOI.

9.

Ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν ἐκ πόλεως πόλιν φέρων
βλήστριζον.

Fr. 7. Diog. Laert. IX. 19: *μακροβιώτατός τε γέγονεν* (ὁ *Ξενοφάνης*), *ὥς που καὶ αὐτός φησιν· Ἤδη κτλ.* Eadem Apostol. VIII. 42. r, qui v. 2. *βλησταίζοντ' ὑμὴν* exhibet, v. 3. omisit *τε*, v. 4. habet *τῶν*. — V. 3. *γενετῆς* Hübner, vulgo *γενέτης*.

Fr. 8. Et. M. 231, 4: *ἡ μετοχὴ γηρεὶς — γηρέντος, ὥσπερ Ξενοφῶν· οἷον· Ἀνδρὸς κτλ.* sed *Ξενοφάνης* scripsit Sylburg. — Ex *Elegiis* praeterea petitum videtur, quod refert Pollux IX. 83: *εἴτε Φείδων πρῶτος ὁ Ἀργεῖος ἔκοψε νόμισμα, εἴτε Δημοδίκη ἡ Κυμαία συνοικήσασα Μίδᾳ τῷ Φρυγί, — εἴτε Λυδοί, καθά φησι Ξενοφάνης.*

Fr. 9. Schol. in Hippocrat. ed. Daremberg (Ephemer. Gotting. 1852. P. 419): *Βλησταίζω· ῥιπτάζω· οὕτως Βαχχεῖος τίθησιν· ἐν ἐνίοις δὲ ἀντιγράφων εὕρομεν βλητρισμὸν χωρὶς τοῦ σ· ὄντως δὲ τὸν ῥιπτασμὸν σημαίνει, καθὼς καὶ Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιός φησιν· ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν πόλιν ἐκ πόλεως φέρων ἐβλήστριζον ἀντὶ τοῦ ἐριπταζόμην.* Transposui *πόλιν* et *βλήστριζον* scripsi (nisi *βλησταίζομην* malis), Schneidewin coni.: *ἐγὼ δ' ἐμεωυτὸν ἐκ πόλιος εἰς πόλιν Περῶν ἂν ἐβλήστριζον* (*ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα*).

Digitized by Google

XIII.

THEOGNIS.

Ω ἄνα, Λητοῦς υἱέ, Διὸς τέκος, οὔποτε σεῖο
λήσομαι ἀρχόμενος οὐδ' ἀποπαυόμενος,
ἀλλ' αἰεὶ πρῶτον σὲ καὶ ὕστατον ἔν τε μέσοισιν
ἀείσω· σὺ δέ μοι κλῦθι καὶ ἐσθλὰ δίδου.

Φοῖβε ἄναξ, ὅτε μέν σε θεὰ τέκε πότνια Λητώ,
φοίνικος ῥαδινῆς χερσὶν ἐφαψαμένη,

Theognis. Codices collati a Bekkero in editione altera (Berol. 1827) sunt hi *Mutinensis* (A) omnium praestantissimus, *Parisinus* Reg. 2008 sive 3340 (b), *Parisinus* Reg. 2551 sive 3233 (c), *Par.* Reg. 2739 s. 2803 (d), *Par.* Reg. 2833 s. 3341 (e), *Par.* Reg. 2866 s. 3336 (f), *Par.* Reg. 2883 s. 3537 (g), *Par.* Reg. 2891 s. 3525 (h), *Venetus* Marcianus 520 (i), *Venetus* Marc. 522 (K) codex praestantia insignis, sed ut Bekker significavit, a v. 109 usque a 1106 circa sexagesimum quemque lacunosus, *Laurentianus*, plut. 31 cod. 20 (l), *Barberinus* (m), *Vaticanus* 63 (n), *Vaticanus* 915 (O), codex non minus quam K praestantia insignis, *Vaticanus* 1388 (p), *Vaticanus* Palat. 102 (q), *Vatic.* Pal. 139 (r). Praeterea ex *Vindobonensi* 331 lectiones aliquot enotatas habui (s). *Asteriscus* (*) significat ceteros libros inter se consentire. — Ex his codicibus sententias distinguunt bdhimnqr. — De auctoritate horum librorum dixi in commentatione de crisi Theognidea, quae legitur in Museo Rhen. Novo III. p. 206 seqq. et 396. seqq. Add. etiam Schneidewin in Notit. Societ. Gotting. 1825. n. 5. Inscribitur carmen *Θεόγνιδος ἐλεγείων α'* A, *Θέογνις* g, *Θεόγνιδος μεγαρέως* el, *Θεόγνιδος στίχοι ἠρωελεγεῖοι* K, *ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ Θεόγνιδος ὃς διὰ στίχων ἠρωελεγείων* O, *Θεόγνιδος γνῶμαι* bdfmpq, *Θεόγνιδος μεγαρέως στιχελίωτου γνῶμαι ἐλεγειακαί* c, *Θεόγνιδος γνῶμαι, ἠρωελεγεῖοι οἱ στίχοι* i, *Θεόγνιδος γνῶμαι: μᾶλλον Θεόγνιδος γνωμολογία πρὸς Κύρνον τὸν ἐρώμενον* n, *Θεόγνιδος Μεγαρέως γνωμολογία πρὸς Κύρνον πολυπαίδην τὸν ἐρώμενον* h, *Θεόγνιδος γνῶμαι τοῦ μεγαρέως πρὸς Κύρνον τὸν ἑαυτοῦ φίλον· Θέογνις, Θέογνις· Θέογνις* r. V. 1—4. affert Apostol. XVIII. 56. b. Arsen. 485. — V. 2. *ἀρχόμενος, ἀρχόμενός γ'* i. — *ἀποπαυόμενος*, Turnebus *ἀναπαυόμενος*. — V. 3. *σὲ* scripsi, libri *τε*. — V. 4. *μοὶ* AO, *μευ* ceteri libri. — V. 5. *Φοῖβε, φοῖβ'* p. — V. 6. *ῥαδινῆς*, bcdefhiKlmn et pr. g quamquam non multum tribuendum in hac re his codicibus, cum *ι* dativi tantum non ubique omittant, ut Bekker dicit: ceteri *ῥαδινῆς*. Cod. Pal. ap. Hoesch. *τρυφερῆς*. at scribendum omnino *φοίνικος ῥαδίνης* (ut etiam Draco Straton. p. 93 exhibet) quod epitheton inprimis palmae convenit, nec quoniam infra v. 996 de Lacaena puella dictum *Εὐειδὴς ῥαδιναῖς χερσὶ Λάκαινα κόρη* continuo idem de Latona dicendum. At gravis inscitiae me arguit Schneidewin, dicendum enim fuisse *φοίνικος ῥαδίνοιο*: scilicet is ignoravit palmas et mares et feminas esse, vid. Herodot I. c. 193: *εἰσὶ δέ σφι φοίνικες πεφυκότες ἀνὰ πᾶν τὸ πεδίον· οἱ πλεῦνες αὐτῶν καρποφόροι, ἐκ τῶν καὶ σιτία καὶ οἶνον καὶ μέλι ποιεῦνται· τοὺς συκέων τρόπον θεραπεύουσι τά τε ἄλλα καὶ φοινίκων τοὺς ἔρσενας Ἕλληνες καλέουσι, τούτων τὸν καρπὸν περιδέουσι τῇσι βαλανηφόροισι τῶν φοινίκων, ἵνα πεπαίνῃ τέ σφι ὁ ψὴν τὴν βάλανον ἐσδύνων καὶ μὴ ἀποῤῥέῃ ὁ τοῦ φοίνικος· ψῆνας γὰρ δὴ φορέουσι ἐν τῷ καρπῷ οἱ ἔρσενες, κατάπερ δὴ οἱ ὄλυνθοι.* At adversarius dicet, quaerendum esse, Delia palma mas an femina fuerit: hanc quoque

Digitized by Google

ἀθανάτων κάλλιστον, ἐπὶ τροχοειδεῖ λίμνῃ,
πᾶσα μὲν ἐπλήσθη Δῆλος ἀπειρεσίη
ὀδμῆς ἀμβροσίης, ἐγέλασσε δὲ γαῖα πελώρη,
γήθησεν δὲ βαθὺς πόντος ἁλὸς πολιῆς.

Ἄρτεμι θηροφόνη, θύγατερ Διός, ἣν Ἀγαμέμνων
εἴσαθ', ὅτ' ἐς Τροίην ἔπλεε νηυσὶ θοαῖς,
εὐχομένῳ μοι κλῦθι, κακὰς δ' ἀπὸ κῆρας ἄλαλκε·
σοὶ μὲν τοῦτο, θεά, σμικρόν, ἐμοὶ δὲ μέγα.

Μοῦσαι καὶ Χάριτες, κοῦραι Διός, αἵ ποτε Κάδμου
ἐς γάμον ἐλθοῦσαι καλὸν ἀείσατ' ἔπος·
ὅττι καλόν, φίλον ἐστί· τὸ δ' οὐ καλὸν οὐ φίλον ἐστίν.
τοῦτ' ἔπος ἀθανάτων ἦλθε διὰ στομάτων

Κύρνε, σοφιζομένῳ μὲν ἐμοὶ σφρηγὶς ἐπικείσθω
τοῖσδ' ἔπεσιν, λήσει δ' οὔποτε κλεπτόμενα.
οὐδέ τις ἀλλάξει κάκιον τοὐσθλοῦ παρεόντος.

quaestionem solvam; in imagine enim ap. Tischbein Vas. pict. T. II. t. XII, ubi Apollonis adventus in Delum insulam exhibetur, licet videre palmam baccis exuberantem: femina igitur palma fuit, quamquam a poetis vulgo *ὁ φοίνιξ* dicitur; prorsus ut est in simili argumento ap. Pausan. X. 15, 5. ubi describit palmam auream, quam Athenienses Delphis dedicaverunt, *λέγει δὲ καὶ ὡς τὸ δόρυ καὶ τὰς γλαῦκας καὶ ὅσος καρπὸς ἐπὶ τῷ φοίνικι ἐπεποίητο ἐς μίμησιν τῆς ὀπώρας, κατακλάσαιεν καὶ ταῦτα οἱ κόραικες.* — V. 8. *ἀπειρεσίη*, hs *ἀπειρεσίης*. Delos *ἀπειρεσίη* dicitur, id est *κυκλοτερής*, quem admodum *δακτύλιος ἀπείρων*. — V. 9. *ἐγέλασσε*, *ἐγέλασε* iKqr. — V. 10. *γήθησεν*, *γήθησε* Knp. — *βαθὺς*, *βαρὺς* cl. — V. 11. *θηροφόνη*, *θηροφόνοι* i, *θηρηφόνη* s, *θηρομόνε* Brunck. — *Ἀγαμέμνων*, *ἀγάμνων* d. — V. 12. *εἴσαθ'* dhK, ceteri omnes *εἵσαθ'*, etiam A, in quo supra scriptum *cognovit*, quod Bekker aliique receperunt, sed *εἵσατο* omnino probandum; nam Agamemnon, ut alias Dianae cultum instituisse dicitur, ita etiam Megara propagavit ibique deae templum condidit, vid. Paus. I. 43, 1: *καὶ Ἀρτέμιδος ἱερὸν, ὃ Ἀγαμέμνων ἐποίησεν, ἡνίκα ἦλθε Κάλχαντα οἰκοῦντα ἐν Μεγάροις ἐς Ἴλιον ἕπεσθαι πείσων*; nam illud leve discrimen, quod Theognis de ipsa expeditione dicere videtur, Pausanias de itinere, quod antea ad heroas congregandos suscepit Agamemnon. Ceterum conferas Callimachum ap. Schol. Arist. Av. 873: *Τὴν ὠγαμέμνων, ὡς ὁ μῦθος, εἵσατο, Τῇ καὶ λίπουρα καὶ μόνωπα θύεται.* quae de Amarysia sive Colaenide Diana sunt dicta. Neque tamen propter hanc similitudinem etiam Theognidis locus ad Amarysiam Dianam revocandus. — *νηυσὶ*, *νηυσσὶ* A. — *θοαῖς*, *θοῆς* s. — V. 13. *ἀπὸ*, *ἄπο* g. — *ἄλαλκε*, *ἔλαλκε* r. — V. 14. *μὲν*, *δὲ* r. — *θεά*, *θεᾶ*, i, ut videtur eraso A. — *σμικρὸν*, *μικρὸν* A, sed *σμικρὸν* etiam ap. Aristot. Eth. Eudem. VII. c. 10: *ἐνδέχεται δ' εἶναι ὥςπερ λέγει Θέογνις· σοὶ μὲν τοῦτο θεὰ σμικρὸν, ἐμοὶ δὲ μέγα.* — V. 15. *Κάδμου*, *κάαγμου* i. — V. 17. 18. affert Iriarte p. 191. — V. 19. *σφρηγὶς*, *σφραγὶς* K, *σφραγὶς* i. — V. 20. *λήσει*, *λύσει* bq, *λήσῃ* s. — *κλεπτόμενα*, AO et fortasse r, *κλεπτομένα* K, ceteri *κλεπτομένῃ*. m quid habuerit incertum. — V. 21. *ἀλλάξει*, *ἐκλέξει* K, *ἀλέξει* O. — *κάκιον*, *κάλλιον* pr. r. — *τοὐσθλοῦ*, *τ' οὐσθλοῦ* A, *τοῦ ἐσθλοῦ* cegilpqr, s in m. *γρ. ἀθλοῦ παριόντος.*

Digitized by Google

ὧδε δὲ πᾶς τις ἐρεῖ· Θεύγνιδός ἐστιν ἔπη
τοῦ Μεγαρέως· πάντας δὲ κατ' ἀνθρώπους ὀνομαστός
ἀστοῖσιν δὴ οὔ πω πᾶσιν ἀδεῖν δύναμαι·
οὐδὲν θαυμαστόν, Πολυπαΐδη· οὐδὲ γὰρ ὁ Ζεὺς
οὔθ' ὕων πάντεσσ' ἀνδάνει οὔτ' ἀνέχων.

Σοὶ δ' ἐγὼ εὖ φρονέων ὑποθήσομαι, οἷά περ αὐτός,
Κύρν', ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν παῖς ἔτ' ἐὼν ἔμαθον.
πέπνυο, μηδ' αἰσχροῖσιν ἐπ' ἔργμασι μηδ' ἀδίκοισιν
τιμὰς μηδ' ἀρετὰς ἕλκεο μηδ' ἄφενος.

Ταῦτα μὲν οὕτως ἴσθι· κακοῖσι δὲ μὴ προσομίλει
ἀνδράσιν, ἀλλ' αἰεὶ τῶν ἀγαθῶν ἔχεο·
καὶ παρὰ τοῖσιν πῖνε καὶ ἔσθιε, καὶ μετὰ τοῖσιν
ἵζε, καὶ ἄνδανε τοῖς, ὧν μεγάλη δύναμις.
ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἄπ' ἐσθλὰ μαθήσεαι· ἢν δὲ κακοῖσιν

V. 22. δὲ om. q. — πᾶς τις ἐρεῖ AKO, παῖς ἐρέει r, πῶς ἐρέει elpq, ceteri πᾶς ἐρέει. — Θεύγνιδος, Θεύγνιδος g, Θεόγνιδος δ' r, Θειογνίδος s. Ceterum haec verba: Θεόγνιδός ἐστιν ἔπη τοῦ Μεγαρέως affert Xenophon ap. Stob. LXXXVIII. 14., unde confirmatur haec ex prooemio petita esse. — V. 23. Μεγαρέως, Μεγαρέος Bekker in ed. pr. scripsit. — ὀνομαστός AKO, ὀνομαστοὺς f, ceteri ὀνομαστοῦ. — V. 24. ὀνομαστὸς ἀστοῖσιν δὴ οὔπω scripsi ex Ahrensii correctione, cum ante ὀνομαστὸς ἀστοῖς εἰ μή πω scripsissem, ut hoc ad θαυμαστὸν referretur, vulgo plene interpungitur post ὀνομαστός, et deinde legitur ἀστοῖσιν δ' οὔπω. — v. 24—28. affert Ap. IV. 14. d. — V. 25. Πολυπαΐδη Elmsley omnibus locis scribendum esse vidit, vulgo Πολυπαίδη. — οὐδὲ γὰρ ὁ, ὁ δὲ γὰρ b. — V. 26. οὔθ', ὅσθ' ω r. — πάντεσσ', quod Porson coniecerat, A, πάντως el, πάντας h, * πάντας. Respicit Liban. III. 27. — V. 27. οἷα, ὅσσα l et margo h. Seiunxit Bekker hoc distichon a prioribus, ego vero coniunxi cum sequentibus, quae vulgo separantur; recte vero Bekker v. 29, 30. segregavit a proxime sequentibus; quamquam fortasse aliqua necessitudo intercedebat, ita ut v. 27—30. initium, v. 31—38. epilogus fuerit elegiae; praeterea nescio an rectius distichon 37. 38. separetur, quippe quod propter similitudinem tantum sit adiunctum. — V. 29. πέπνυο scripsi, libri vitiose πέπνυσο: nam media syllaba ubique producitur, itaque πέπνυο scripsi, quemadmodum ἔσσυο apud Homerum Il. VI. 585. Od. I. 447. in plusquamperfecto dictum; nec dissimile est δαίνυο, quod est Il. XXIV. 63. aliaque id genus. — ἔργμασι, ἔργεσι KO. — μηδ', i, fortasse μήτ' scribendum. — V. 30. ἀρετὰς, non mutandum, nam non tam de honesto, quam de laude et praestantia accipiendum; uti est v. 129. — ἕλκεο, Herm. coniecit ἕλπεο, at conferas Euripid. Ino fr. 13. — v. 33—36. affert Plato Men. p. 95. D *Theognidis* nomine, item Muson. ap. Stob. LVI. 18. — V. 33 παρὰ τοῖσιν, et deinde μετὰ τοῖσιν ex Platone recepi, Muson. καὶ μετὰ τῶν σύγε (ita AB, vulgo γε σὺ) πῖνε καὶ ἔσθιε καὶ μετὰ τοῖσιν. adde etiam Nicostrat. Stob. LXXIV. 64: χρηστὸν δὲ καὶ τό· μετὰ τῶν σύγε πῖνε καὶ ἵζανε παρ' ὧν τί φησι καὶ χρηστὸν ἂν ἀπολαύσαις. Theognidis codd. omnes ut videntur utroque loco μετὰ, Brunck, Bekker alii ediderunt: καὶ μετὰ τοῖσιν πῖνε καὶ ἔσθιε καὶ παρὰ τοῖσιν. — V. 34. ἵζε, ἕζευ el, ἵζευ r, ἵζεν s (ap. Stob. A et Trinc. ἵζεο.) — τοῖς, τοῖς δ' Trinc. — V. 35. 36. om. p, afferunt hoc distichon etiam Xenoph. Mem. I. 2, 20. (Stob. XXIX.

Digitized by Google

συμμίσγῃς, ἀπολεῖς καὶ τὸν ἐόντα νόον.
ταῦτα μαθὼν ἀγαθοῖσιν ὁμίλεε, καί ποτε φήσεις
εὖ συμβουλεύειν τοῖσι φίλοισιν ἐμέ.

Κίρνε, κέει πόλις ἥδε, δέδοικα δὲ μὴ τέχῃ ἄνδρα
εὐθυντῆρα κακῆς ὕβριος ἡμετέρης.
ἀστοὶ μὲν γὰρ ἔᾳ᾽ οἵδε σαόφρονες, ἡγεμόνες δὲ
τετράφαται πολλὴν ἐς κακότητα πεσεῖν.

Οὐδεμίαν πω, Κίρν᾽, ἀγαθοὶ πόλιν ὤλεσαν ἄνδρες·
ἀλλ᾽ ὅταν ὑβρίζειν τοῖσι κακοῖσιν ἄδῃ,
δῆμόν τε φθείρωσι, δίκας τ᾽ ἀδίκοισι διδῶσιν
οἰκείων κερδέων εἵνεκα καὶ κράτεος,
ἔλπεο μὴ δηρὸν κείνην πόλιν ἀτρεμιεῖσθαι,

95.) Sympos. 2. 5. Clemens Strom. V. p. 572. Cram. An. Par. I. 229. Schol. Aphthon. Wals. Rhett. II. 593. Iriarte 448. Respicit Aristot. Eth. Nic. IX. 9. *γένοιτο δ᾽ ἂν καὶ ἄσκησίς τις τῆς ἀρετῆς ἐκ τοῦ συζῆν τοῖς ἀγαθοῖς, καθάπερ καὶ Θέογνίς φησιν.* et IX. 12: *ἀπομάττονται γὰρ παρ᾽ ἀλλήλων, οἷς ἀρέσκονται· ὅθεν τό· ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἄπ᾽ ἐσθλά.* cf. etiam Liban. III. 90. ed. Reiske; idem in Epist. 79. et 1366. Crates Ep. 29. — ἄπ᾽ Adfghi mnqr, ceteri ἀπ᾽. — *μαθήσεαι, μαθήσαιαι* r. *μαθήσεαι* Muson. Clem. Cram., contra *διδάξεαι* Xenophon utroque loco. Plato, Hermogenes ap. Bekk. (an Schol. Aphthon.); ap. Stob. XXIX. 95. vulgo *μαθήσεαι*, sed A Gesn. margo *διδάξεαι*. Fortasse neutrum scripsit, sed quod indicat Aristoteles altero loco:

Ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἄπ᾽ ἐσθλ᾽ ἀπομάξεαι.

— *ἦν, εἰ* ap. Stob. pr. A. — V. 36. *συμμίσγῃς* Bekker, *συμμισγῆϊς* A, *συμμιγῆς* KO, quid habuerit m incertum, *συμμιχθῇς* ceteri. *συμμιγῆς* Muson., Clem., Plato, Cram., Ir., Stob. at apud Xenoph. Sympos. *συμμίσγῃς* codd., Hermogenes et Schol. Apth. *συμμίξῃς.* — *τὸν ἐόντα, τὸν νέοντα* Hermog. — *νόον*, ap. Sch. Apthon. unus cod. *βίον.* — V. 37. Cf. ad v. 27. — *ἀγαθοῖσιν, ἀγαθοῖς* c. — *ὁμίλεε, ὁμίλει· γρ. ὁμίλεε* l. — V. 39. et 40. leguntur infra v. 1081, 82., sed pentametro mutato:

Ὑβριστὴν, χαλεπῆς ἡγεμόνα στάσιος.

ibidemque in Codd. AbdfhKlmnOp repetuntur etiam v. 41. 42. — V. 39. *ἥδε, ἦ οὐδε* i. — *τέχῃ, τέκοι* h. — V. 40. *εὐθυντῆρα*, fortasse coniicias *ἰθυντῆρα*, sed etiam Solon. V. 37. *εὐθύνει* dixit. — *ἡμετέρης* AO, *υμετέρης* h, omisit m, ceteri *ὑμετέρης.* — V. 41. *ἔᾳ᾽ οἵδε*, infra *ἔασι* legitur. — V. 42. *ἐς, εἰς* A. — V. 44. *κακοῖσιν, κακοῖς* i. — *ἄδῃ, ᾇδῃ* AO, *ἀδὺ* r, *ἀδῇ* el, *ἀδῇ* ceteri, Turnebus *δοκῇ.* — V. 45. *φθείρωσιν* et *διδῶσιν* vulgo, *φθείρουσιν* et *διδοῦσιν* A. — V. 46. *κερδέων* A, *κέρδεων* K, ceteri *κερδῶν.* — V. 47. *κείνην πόλιν, πόλιν κείνην* K. — *ἀτρεμιεῖσθαι* scripsi, codd. *ἀτρεμέεσθαι*, at insolens prorsus media forma; recte vero se habet *ἀτρεμιεῖσθαι;* nam quemadmodum *ἠρεμίζειν* est facere ut aliquis conquiescat, (Xenoph. de re equ. 7, 18. *τὸν ἵππον — ἠρεμίζειν καὶ πάλιν ὁρμᾶν*, et 9, 3. ubi male nonnulli *ἠρεμήσαντα*) ita etiam *ἀτρεμίζειν* transitivum est verbum, quemadmodum apud Xenophontem ap. Clem. Alex. ad Gent. p. 46: *ὁ γοῦν τὰ πάντα σείων καὶ ἀτρεμίζων, ὡς μὲν μέγας τις καὶ φανερῶς δυνατός* (leg. *δυνατὸς φανερὸς*) et similiter apud ipsum Theognidem v. 303. explicandum est: *Οὐ χρὴ κυκλίζειν ἀγαθὸν βίον, ἀλλ᾽ ἀτρεμίζειν, τὸν δὲ κακὸν κινεῖν κτλ.* Hinc igitur iam recte *ἀτρεμίζεσθαι* dicitur quiescere, ut *ἠρεμίζεσθαι*

Digitized by Google

μηδ' εἰ νῦν κεῖται πολλῇ ἐν ἡσυχίῃ,
εἶτ' ἂν τοῖσι κακοῖσι φίλ' ἀνδράσι ταῦτα γένηται,
κέρδεα δημοσίῳ σὺν κακῷ ἐρχόμενα.
ἐκ τῶν γὰρ στάσιές τε καὶ ἔμφυλοι φόνοι ἀνδρῶν.
μούναρχος δὲ πόλει μήποτε τῇδε ἄδοι.

Κύρνε, πόλις μὲν ἔθ' ἥδε πόλις, λαοὶ δὲ δὴ ἄλλοι,
οἳ πρόσθ' οὔτε δίκας ἤδεσαν οὔτε νόμους,
ἀλλ' ἀμφὶ πλευρῇσι δοράς αἰγῶν κατέτριβον,
ἔξω δ' ὥςτ' ἔλαφοι τῆςδ' ἐνέμοντο πόλεος·
καὶ νῦν εἶσ' ἀγαθοί, Πολυπαΐδη· οἱ δὲ πρὶν ἐσθλοὶ
νῦν δειλοί. τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἐσορῶν;
ἀλλήλους δ' ἀπατῶσιν ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶντες,
οὔτε κακῶν γνώμας εἰδότες οὔτ' ἀγαθῶν.

Μηδένα τῶνδε φίλον ποιεῦ, Πολυπαΐδη, ἀστῶν
ἐκ θυμοῦ, χρείης εἵνεκα μηδεμιῆς·
ἀλλὰ δόκει μὲν πᾶσιν ἀπὸ γλώσσης φίλος εἶναι,
χρῆμα δὲ συμμίξῃς μηδενὶ μηδ' ὁτιοῦν
σπουδαῖον· γνώσῃ γὰρ ὀϊζυρῶν φρένας ἀνδρῶν,
ὥς σφιν ἐπ' ἔργοισιν πίστις ἔπ' οὐδεμία,
ἀλλὰ δόλους τ' ἀπάτας τε πολυπλοκίας τ' ἐφίλησαν
οὕτως, ὡς ἄνδρες μηκέτι σωζόμενοι.

apud Aristotelem. Iam ut *ἠρεμίζειν* intransitive dictum apud Xenoph. de Lac. rep. I. 3: *οἱ ἄλλοι Ἕλληνες κόρας ἠρεμιζούσας ἐριουργεῖν ἀξιοῦσιν*, ita etiam *ἀτρεμίζειν* apud Herod. I. 165, 190. VII. 8. IX. 74., ac vere etiam VIII. 68: *οὔτε αὐτοῦ* (sic legendum, non *αὐτοὺς*) *οἰκός, ἦν σὺ ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον ἐλαύνῃς τὸν πεζὸν στρατόν, ἀτρεμιεῖν τοὺς ἐκεῖθεν αὐτῶν ἥκοντας*, quamquam ibi alii *ἀτρεμέειν* vel *ἀτρεμήσειν*. At *ἀτρεμέω* ut *ἠρεμέω* ubique intransitivum est. — V. 48. meliore versus numero legas *μηδ' εἰ νῦν πολλῇ κεῖται ἐν ἡσυχίῃ*, et sic Epkema quoque coniecit. — V. 50. *ἐρχόμενα, ἀρχόμενα* s et a m. pr. r. — V. 51. *στάσιές τε* A, *στάσις ἐστὶ* ceteri. — *καὶ* om. c. — *ἔμφυλοι, ἐμφύλιοι* gi. — *φόνοι, φθόνοι* et *φόνοι* i, om. q, contra s *ἐμφύλιος φόνος*. — V. 52. *μούναρχος*, AKO *μούναρχοι*. — *ποτε, ποται* c. — *ἄδοι, ἀδεῖν* K, *ἀδοῖ* i. In proecdosi scripsi *ἄδῃ*, Ahrens *μούναρχοί θ', ἃ πόλει μ. τ. ἄδοι*. — V. 53. *δή* om. q. — V. 55. *πλευρῇσι, πλευραῖσι* AKO. *πλευροῖσι* s. — V. 56. *ἔξω, εἴσω* margo c. — *τῆςδ'* — *πόλεος* A, ceteri *τήνδ'* — *πόλιν*. — *ἐνέμοντο, ἐνέμοιτο* i. — V. 57—60. videntur epilogus eius elegiae esse, cuius initium v. 53—56. Ceterum conferas v. 1109 seqq., ubi eadem sed auctiora leguntur. — V. 59. *ἀπατῶσιν, ἀπατῶντες* cl, tunc *γελῶσιν* scribendum, quemadmodum infra, idque ipsum praestat. — V. 60. *γνώμας*, nescio an *γνώμην* corrigendum sit. — V. 62. *χρείης, χρειῆς* A, ut aliquis *χρειοῦς* coniicere possit. — *εἵνεκα, οὕνεκα* A, *ἕνεκα* bcfmq. — *μηδεμιῆς, μηδεμιᾶς* K. — V. 63. *δόκει, δόκεῖ* l, *δοκεῖ* e. — V. 65. *σπουδαῖον, σπουδαίων* KO. — V. 66. *σφιν, φιν* fmq. — *ἔπ', ἔστ'* bcfmq, *ἔν'* corr. g. V. 68. *δόλους τ'* elr, *δόλους* ceteri. — *πολυπλοκίας τ', πολυπλοκέας ἔτ'* p, *πολυπλάγκτους τ'* s.

Digitized by Google

Μήποτε, Κύρνε, κακῷ πίσυνος βούλευε σὺν ἀνδρί,
εὖτ' ἂν σπουδαῖον πρῆγμ' ἐθέλῃς τελέσαι,
ἀλλὰ μετ' ἐσθλὸν ἰὼν βούλευ καὶ πολλὰ μογῆσαι
καὶ μακρὴν ποσσίν, Κύρν', ὁδὸν ἐκτελέσαι.

Πρῆξιν μηδὲ φίλοισιν ὅλως ἀνακοίνεο πᾶσιν.
παῦροί τοι πολλῶν πιστὸν ἔχουσι νόον.

Παύροισιν πίσυνος μεγάλ' ἀνδράσιν ἔργ' ἐπιχείρει,
μήποτ' ἀνήκεστον, Κύρνε, λάβῃς ἀνίην.

Πιστὸς ἀνὴρ χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου ἀντερύσασθαι
ἄξιος ἐν χαλεπῇ, Κύρνε, διχοστασίῃ.

Παύρους εὑρήσεις, Πολυπαΐδη, ἄνδρας ἑταίρους

V. 69. *Μήποτε*, *μηκέτι* cl. — V. 70. *ἐθέλῃς*, *ἐθέλῃ* r. — V. 71. *ἐσθλὸν*, *ἐσθλῶν* fK. — *βούλευ καὶ* A, *βούλευε* KO, *βουλεύεο* ceteri. — *μογῆσαι* KO, ceteri *μογήσας*. Ahrens *ἀλλὰ σὺν ἐσθλοῦ ἴεῖν βούλευ καὶ πολλὰ μογήσας*. — V. 72. *ποσσίν*, *ποσί* iK. — *ἐκτελέσαι* K, *ἐκτελέσας* ceteri. — Cohaerere videntur haec disticha, sed ita ut post v. 70. plura olim fuerint addita. Ceterum obversabantur haec Isocrati ad Demonic. 19: *Μὴ κατόκνει μακρὰν ὁδὸν πορεύεσθαι πρὸς τοὺς διδάσκειν τι χρήσιμον ἐπαγγελλομένους· αἰσχρὸν γὰρ τοὺς μὲν ἐμπόρους τηλικαῦτα πελάγη διαπερᾶν ἕνεκα τοῦ πλείω ποιῆσαι τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν, τοὺς δὲ νεωτέρους μηδὲ τὰς κατὰ τὴν γῆν πορείας ὑπομένειν ἐπὶ τῷ βελτίω κατασκευάσαι τὴν ἑαυτῶν διάνοιαν.* — V. 73. *ἀνακοίνεο*, el *ἀνακοινέο*, g *ἀνακοίνεε*, q *ἀνακίνεο*. At insolens est forma *ἀνακοίνεο*, insolentius etiam, quod Doederlin coniecit *ἀνακοίνοε*, itaque videtur scribendum *ἀνακοινεῦ*, quemadmodum media forma etiam Herodotus utitur (IV. 48. *ἀνακοινοῦται τῷ Ἴστρῳ τὸ ὕδωρ*) adde Isocr. ad Demonic. 25: *Περὶ τῶν ῥητῶν ὡς ἀπορρήτων ἀνακοινοῦ*, ubi inepta sunt quae subsequuntur: locus transpositione sic corrigendus: *Μήτε μετὰ βλάβης πειρῶ τῶν φίλων, μήτε ἄπειρος εἶναι τῶν ἑταίρων θέλε· τοῦτο δὲ ποιήσεις, ἐὰν μὴ δεόμενός του δεῖσθαι προσποιῇ· μὴ τυχὼν μὲν γὰρ οὐδὲν βλαβήσει, τυχὼν δὲ μᾶλλον αὐτῶν τὸν τρόπον ἐπιστήσει. Περὶ τῶν ῥητῶν κτλ.* Adde ibid. 34: *περὶ ὧν ἂν αἰσχύνῃ παρρησιάσασθαι, βούλῃ δέ τισι τῶν φίλων ἀνακοινώσασθαι, χρῶ τοῖς λόγοις ὡς περὶ ἀλλοτρίου τοῦ πράγματος.* Quod si *ἀνακοινεῦ* probaveris, etiam scribendum *ἅπασαν* pro *πᾶσιν*, ut accuratius *πρῆξις* describatur: monet enim poeta, ne cum amicis quidem omnem rem esse communicandam. At praeterea *ὅλως*, quod vulgo legitur, displicet; cum olim *φίλοις*, *ὦ λῷστ'*, coniecissem, post malui *φίλοις ἀδόλως* (nisi quis Brunckii coniecturam *ὁμῶς* praeferat, Iacobs *ὅμως*); *ἀδόλως* est *sincere*, *aperte*, satisque convenit vafro Graecorum ingenio hoc praeceptum. Ipsum autem verbum ab hoc poesis genere non abhorret, ita est in Scolio 13: *Τὸ τρίτον δὲ πλουτεῖν ἀδόλως.* et similiter 12: *Εἰθ' ἐξῆν, ὁποῖός τις ἦν ἕκαστος Τὸ στῆθος διελόντ', ἔπειτα τὸν νοῦν Ἐσιδόντα, κλείσαντα πάλιν, Ἄνδρα φίλον νομίζειν ἀδόλῳ φρενί.* — V. 74. affert Apost. XIII. 86. e. — *πολλῶν*, *πολλόν* bcdfimnpqr, Hecker coni. *παῦροί γ' ἐκ πολλῶν*. — V. 76. *Κύρνε*, *κέρνε* q, qui alias etiam *κίρνε*. — *λάβῃς*, *λάβοις* c. — V. 77. 78. Plato affert de Leg. I. p. 630. A unde Euseb. Praep. Ev. L. XII. 575. et Theodoret I. 13, 42. (ubi *καὶ* pro *τε καὶ* et vulgo *ἀνταρύσασθαι*). Resp. Philostr. vit. Apoll. II. 46. — V. 77. *ἀντερύσασθαι*, *ἀντερείσασθαι* i. — V. 79. 80. Themistius XXII. p. 323. ed. Dindorf affert. — V. 79. *εὑρήσεις*, *αἱρήσεις* p.

Digitized by Google

πιστοὺς ἐν χαλεποῖς πρήγμασι γινομένους,
οἵ τινες ἂν τολμῷεν, ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντες,
ἶσον τῶν ἀγαθῶν τῶν τε κακῶν μετέχειν.

Οὐ τόσσους χ' εὕροις διζήμενος οὐδ' ἐπὶ πάντας
ἀνθρώπους, οὓς ναῦς μὴ μία πάντας ἄγοι,
οἷσιν ἐπὶ γλώσσῃ τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἔπεστιν
αἰδώς, οὐδ' αἰσχρὸν χρῆμ' ἔπι κέρδος ἄγει.

Μή μ' ἔπεσιν μὲν στέργε, νόον δ' ἔχε καὶ φρένας ἄλλας,
εἴ με φιλεῖς καί σοι πιστὸς ἔνεστι νόος.
ἀλλὰ φίλει καθαρὸν θέμενος νόον, ἤ μ' ἀποειπὼν
ἔχθαιρ', ἀμφαδίην νεῖκος ἀειράμενος.
ὃς δὲ μιῇ γλώσσῃ δίχ' ἔχει νόον, οὗτος ἑταῖρος
δειλός, Κύρν', ἐχθρὸς βέλτερος ἢ φίλος ὤν.

Ἤν τις ἐπαινήσῃ σε τόσον χρόνον ὅσσον ὀρῴης,
νοσφισθεὶς δ' ἄλλην γλῶσσαν ἰῇσι κακήν,
τοιοῦτός τοι ἑταῖρος ἀνὴρ φίλος οὔτι μάλ' ἐσθλός,
ὅς κ' εἴπῃ γλώσσῃ λῷα, φρονῇ δ' ἕτερα.

Ἀλλ' εἴη τοιοῦτος ἐμοὶ φίλος, ὃς τὸν ἑταῖρον

V. 80. *πρήγμασι*, *πράγμασι* Themist. — *γινομένους* Themistius et A, ut ubique, et sic etiam s, qui ubique et *γίνομαι* et *γινώσκω* exhibet. — V. 82. *ἶσον*, *ἴσσον* i. — V. 83—86. Separavi a praegressis. — V. 83. *οὐ τόσσους χ' εὕροις* scripsi, *τούτους οὐχ εὕροις* A, *τούτους οὐχ εὑρήσεις* KO, *τοὺς δ' οὐχ εὑρήσεις* ceteri. Hoc enim dicit poeta: Homines probos vix invenias tot, quot navis una capiat. — V. 84. *ναῦς*, Bekker in ed. I *νῆς*, sed v. 854. omnes codd. *ναῦς*, idque ipsum v. 970. revocavi, ubi A tantum *νῆς*, at 1361. idem cod. *ναῦς*: omnem dubitationem eximit v. 680. *ναῦν*, at v. 12. epicum *νηυσὶ* consulto reliqui. — *μὴ*, om.bfm, *τοὺς ἀνθρώπους οὓς ναῦς μία* q. — *ἄγοι* AKO, *ἄγη* i, *ἄγει* ceteri. — V. 86. *ἔπι*, *ἐπὶ* plerique codd. — V. 87—90. repetunt post v. 1082. AbdfhKlmnO. — V. 87. *ἄλλας* A infra, *ἄλλῃ* legebatnr. — V. 89—92. coniunxi cum priore disticho. — V. 89. *ἀλλὰ* A infra, *ἤ με* legebatur. — V. 90. *ἀμφαδίην*, *ἐμφανέως* A infra. — V. 92. *δειλός* Bekker et quamvis dubitanter Brunck, codd. *δεινός*. — V. 93. 94. repetunt post v. 1082. AO. — V. 93. *Ἤν* Welcker, *ἄν* AKO, *εἰ* ceteri. — *ἐπαινήσῃ*, *ἐπαινήσῃ* AK, *ἐπαινήσει* elOp, *ἐπαινέσει* bcdfhimqr, *ἐπαινεσει* n, *ἐπαινέσσει* corr. g. — *τόσον*, *τόσσον* i. — *ὀρῴης*, *ὀρώιης* AKO, *ὀρῴη* ceteri. — V. 94. *ἄλλην* AKO, *ἄλλῃ* ceteri. — *ἰῇσι* Bekker, qui vulgatam *ἴῃσι* notavit ex deglnpq, *ἴῃσι* bcfhim. — V. 95. *ἑταῖρος*, malim *ἑταίρῳ*. — V. 96. *εἴπῃ*, *εἴποι* KO. — *γλώσσῃ*, *γλώσσα* c. — *λῷα* restitui ex AKO, qui *λώια* exhibent, ceteri *λῷστα*. confer v. 800. — *φρονῇ* Ai, ceteri *φρονεῖ*. — V. 97—100. separavi a prioribus. Repetunt haec post v. 1164. AbdefhKmnO, ubi v. 97. ita legitur: *Τοιοῦτός τοι* (*τις* m, om. K) *ἀνὴρ ἔστω φίλος* (*φίλος ἔστω* O) *κτλ.* — *ἐμοί*, *ἐμός* O.

Digitized by Google

γινώσκων ὀργὴν καὶ βαρὺν ὄντα φέρει
ἀντὶ κασιγνήτου· σὺ δέ μοι, φίλε, ταῦτ' ἐνὶ θυμῷ
φράζεο, καὶ ποτ' ἐμοῦ μνήσεαι ἐξοπίσω.

Μηδείς σ' ἀνθρώπων πείσῃ κακὸν ἄνδρα φιλῆσαι,
Κύρνε· τί δ' ἔστ' ὄφελος δειλὸς ἀνὴρ φίλος ὤν;
οὔτ' ἄν σ' ἐκ χαλεποῖο πόνου ῥύσαιτο καὶ ἄτης,
οὔτε κεν ἐσθλὸν ἔχων τοῖ μεταδοῦν ἐθέλοι.

Δειλοὺς εὖ ἔρδοντι ματαιοπάτη χάρις ἐστίν·
ἶσον καὶ σπείρειν πόντον ἁλὸς πολιῆς.
οὔτε γὰρ ἂν πόντον σπείρων βαθὺ λήϊον ἀμῇς,
οὔτε κακοὺς εὖ δρῶν εὖ πάλιν ἀντιλάβοις.
ἄπληστον γὰρ ἔχουσι κακοὶ νόον. ἢν δ' ἓν ἁμάρτῃς,
τῶν πρόσθεν πάντων ἐκκέχυται φιλότης.
οἱ δ' ἀγαθοὶ τὸ μέγιστον ἐπαυρίσκουσι παθόντες,
μνῆμα δ' ἔχουσ' ἀγαθῶν καὶ χάριν ἐξοπίσω.

Μήποτε τὸν κακὸν ἄνδρα φίλον ποιεῖσθαι ἑταῖρον,
ἀλλ' αἰεὶ φεύγειν ὥστε κακὸν λιμένα.

Πολλοί τοι πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἑταῖροι,
ἐν δὲ σπουδαίῳ πρήγματι παυρότεροι.

V. 98. γινώσκων A, ut solet, γιγνώσκων ceteri. — φέρει, φέρειν K fortasse φέροι legendum. — V. 99. ταῦτ', τοῦτ' AO infra. — ἐνὶ, ἓν KO. — V. 100. ποτ' ἐμοῦ scripsi, ποτέ μου libri. — V. 101. σ' AK, ceteri omittunt. — V. 102. δειλὸς A, γ' ὅτταν K, κακὸς i, κεῖνος ceteri, O omisit. — V. 103. οὔτ', ὅτ' bq, ὅττ' din. — πόνου, πόνοιο KO. — V. 104. τοῦ μεταδοῦν ἐθέλοι Buttmann, τοῦ μεταδοῦναι θέλοι A, τοῦ μέγα δοῦν' ἐθέλει bdefhlmn, τοῦ μεγάλου δοῦναι θέλει O, δοῦναι θέλει τὸ μέγα K, ἐθέλει etiam cgi. — V. 105. εὖ A, ceteri δ' εὖ: nescis in his saepenumero, copula utrum addita sit ab iis, qui cum prioribus coniungere volebant, an abiecta ab iis, qui sententiam compage solutam ab omni, quod reliquum erat, vinculo liberare studebant; cf. 955. — ἔρδοντι, ἔρδοντι bcdefmn ut alibi quoque saepe numero. — χάρις, χάρι e. — V. 106. ἶσον, ἴσσον i. — V. 107. ἄν, τὸν KO. — ἀμῇς, ἀμᾷς KO. — V. 108. εὖ prius om. el, alterum i. — V. 109. Verba ἄπληστον γ. ἔχ. κ. νόον affert Teles Stob. XCVII. 31. — V. 111. ἐπαυρίσκουσι insolens activa forma, nec sententiae, quae requiritur, convenit verbum: nam aut dixerat poeta: *boni quovis beneficio contenti sunt* (ἄπληστον γὰρ ἔχουσι κακοὶ νόον) quam sententiam aegre ex corruptis verbis restitutas, aut: *boni vel mala, quae ipsis illata sunt, non curant.* Itaque coniicio τὸ μέγιστον ἐλαφρίζουσι παθόντες, nam ἐλαφρίζειν videtur idem esse, quod ἐν ἐλαφρῷ ποιεῖσθαι, *parvi ducere, haud gravate ferre*, uti est apud Herodot. I. 118: καὶ θυγατρὶ τῇ ἐμῇ διαβεβλημένος οὐκ ἐν ἐλαφρῷ ἐποιεύμην. adde III. 154. Eodemque modo interpretor illud Archilochium apud Euseb. Praep. Ev. XV. 4: ἐν τῷ κάθημαι σὴν ἐλαφρίζων μάχην. Ahrens 'μαυρίσκουσι coniecit. — V. 113. ἑταῖρον, ἑταῖρων A. — V. 115. Cf. v. 643, 4. et Pseudophocyl. v. 92.

Digitized by Google

Κιβδήλου δ' ἀνδρὸς γνῶναι χαλεπώτερον οὐδέν,
Κύρν', οὐδ' εὐλαβίης ἐστὶ περὶ πλέονος.

Χρυσοῦ κιβδήλοιο καὶ ἀργύρου ἄνσχετος ἄτη,
Κύρνε, καὶ ἐξευρεῖν ῥᾴδιον ἀνδρὶ σοφῷ.
εἰ δὲ φίλου νόος ἀνδρὸς ἐνὶ στήθεσσι λελήθῃ
ψυδρὸς ἐών, δόλιον δ' ἐν φρεσὶν ἦτορ ἔχῃ,
τοῦτο θεὸς κιβδηλότατον ποίησε βροτοῖσιν,
καὶ γνῶναι πάντων τοῦτ' ἀνιηρότατον.
οὐ γὰρ ἂν εἰδείης ἀνδρὸς νόον οὐδὲ γυναικός,
πρὶν πειρηθείης ὥςπερ ὑποζυγίου·
οὐδέ κεν εἰκάσσαις ὥςπερ ποτ' ἐς ὦριον ἐλθών·
πολλάκι γὰρ γνώμην ἐξαπατῶσ' ἰδέαι.

Μήτ' ἀρετὴν εὔχου, Πολυπαΐδη, ἔξοχος εἶναι,
μήτ' ἄφενος· μοῦνον δ' ἀνδρὶ γένοιτο τύχη.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι πατρὸς καὶ μητρὸς ἄμεινον
ἔπλετο, τοῖς ὅσίη, Κύρνε, μέμηλε δίκη.

Οὐδείς, Κύρν', ἄτης καὶ κέρδεος αἴτιος αὐτός

V. 117. δ', om. KO. — *χαλεπώτερον οὐδὲν γνῶναι* K. — V. 118. *εὐλαβίης, ἢ φροντίδος* margo bdfmn. — *πλέονος, πλειονος* i, *πλείονος* bdfhmn. Versus videtur corruptus; interpretatur Camerarius: *οὐδὲ περὶ πλείονος ἐστὶν οὐδὲν ἢ εὐλαβεῖσθαι καὶ φροντίζειν.* — V. 119—24. affert Clemens Al. Str. VI. p. 625. recteque dicit Euripidem in Medea v. 516. haec imitatum esse. - V. 119. *ἄνσχετος* i, ceteri cum Clemente *ἄσχετος*, in A supra scriptum: *difficilis.* — V. 120. *ῥᾴδιον*, prius *ῥᾳδιον* scripsi. — V. 121. *στήθεσσι, στήθεσι* n. — *λελήθῃ, λελήθη* A, *λελήθει* KO, ceteri cum Clem. *λέληθε.* — V. 122. *ψυδρὸς*, quod Ruhnkenius coniecit, videtur A confirmare, *ψυδνὸς* bdfhmn, *ψεδνὸς* cum Clemente cegl et corr. h, *ψευδὴς* K, *ψευδοὺς* O. — *ἐών, ἐὸν* K. — *ἔχῃ, ἔχηι* K, ceteri *ἔχει* cum Clem., quid O habeat incertum. — V. 124. *πάντων, πᾶν* bfm, *πάν* dh. — *ἀνιηρότατον, ἀνιηρότερον* Clem. — V. 125. 126. affert Aristoteles Eth. Eudem. VII. 2: *Δεῖ γὰρ πεῖραν λαβεῖν, ὥςπερ λέγει καὶ Θέογνις. Οὐ γὰρ ἂν εἰδείης κτλ.* et Apost. XIII. 15. k. — V. 125. *οὐ γὰρ ἂν εἰδείης, οὐδὲ γὰρ εἰδείης* A, *οὐδὲ γὰρ εἰδοίης* K, *οὐ καὶ εἰδείης* c, *οὐ γὰρ εἰδείης* n et Ap. — *οὐδὲ* Aristot., *οὔτε* codd. — V. 126. *πρὶν*, Ap. *πρὶν ἄν.* — *πειρηθείης* A, *πειρασθείης* g, *πειραθείης* ceteri cum Arist. et Apost. Ahrens, nihil curans Aristotelis auctoritatem *πρίν περ πειρηθεὶς.* — V. 127. *εἰκάσσαις, εἰκάσαις* fK. — *ποτ' ἐς ὦριον*, bdeflmnq *ποτ' ἐςώριον*, Camerarius et Turnebus *ποτ' ἐς ὤνιον.* conieci *πρὸς χωνίον*, ut Theognis imaginibus e re metallica petitis uti solet, vid. 417. 450. 500. 1105. adde Isocr. ad Demonic. 25., qui solet Theognidem imitari. — V. 128. *πολλάκι, πολλάκις* bfm. — V. 131. 2. Stob. LXXIX. 1. — V. 131. *ἀνθρώποισι, ἀνθρώποις* n (et Vind. ap. Stob.). — V. 132. *τοῖς* vulgo, codd. *οἷς;* apud Stob. *ἔπλεθ'* (sic A pro *ἔπλετ'*) *ὅσοις ὁσίης* (*ὁσίοις* A) *Κύρνε μέμηλε δίκης.* — V. 133. *κέρδεος, κέρδος* bmq.

ἀλλὰ θεοὶ τούτων δώτορες ἀμφοτέρων·
οὐδέ τις ἀνθρώπων ἐργάζεται, ἐν φρεσὶν εἰδὼς
ἐς τέλος εἴτ' ἀγαθὸν γίνεται εἴτε κακόν.
πολλάκι γὰρ δοκέων θήσειν κακόν, ἐσθλὸν ἔθηκεν·
καί τε δοκῶν θήσειν ἐσθλόν, ἔθηκε κακόν.
οὐδέ τῳ ἀνθρώπων παραγίνεται, ὅσσ' ἐθέλῃσιν·
ἴσχει γὰρ χαλεπῆς πείρατ' ἀμηχανίης.
ἄνθρωποι δὲ μάταια νομίζομεν, εἰδότες οὐδέν·
θεοὶ δὲ κατὰ σφέτερον πάντα τελοῦσι νόον.

Οὐδείς πω ξεῖνον, Πολυπαΐδη, ἐξαπατήσας
οὐδ' ἱκέτην θνητῶν ἀθανάτους ἔλαθεν.

Βούλεο δ' εὐσεβέων ὀλίγοις σὺν χρήμασιν οἰκεῖν,
ἢ πλουτεῖν, ἀδίκως χρήματα πασάμενος.
ἐν δὲ δικαιοσύνῃ συλλήβδην πᾶσ' ἀρετή 'στιν,
πᾶς δέ τ' ἀνὴρ ἀγαθός, Κύρνε, δίκαιος ἐών.

Χρήματα μὲν δαίμων καὶ παγκάκῳ ἀνδρὶ δίδωσιν,
Κύρν'· ἀρετῆς δ' ὀλίγοις ἀνδράσι μοῖρ' ἔπεται.

Ὕβριν, Κύρνε, θεὸς πρῶτον κακὸν ὤπασεν ἀνδρί,
οὗ μέλλει χώρην μηδεμίαν θέμεναι.

V. 134. *δώτορες*, *δώτοτες* bmq. — V. 136. *γίνεται*, legebatur *γίγνεται*. — V. 137. *πολλάκι*, *πολλάκις* el. — V. 139. *ἀνθρώπων*, *ἀνθρώπῳ* corr. l. — *παραγίνεται*, legebatur *παραγίγνεται*. — *ὅσσ' ἐθέλῃσιν*, *ὅσσα θέλησιν* AO, *ὅσ' ἐθέλησιν* bcdfhm, *ὅσα θέλησιν* K. — V. 141. 142. affert Orion Anthol. v. 12 *ἐκ τῶν Θεόγνιδος Ἐλεγείων*. — V. 141. *νομίζομεν*, Geel *σοφίζόμεθ'*. — V. 142. *θεοὶ*, *οἱ* Orion, sed hunc quoque *θεοὶ* legisse, inde apparet, quod sub titulo *περὶ θεοῦ* hoc disticho utitur. — *δὲ κατὰ σφέτερον*, *δὲ κὰ σφέτερον* K, *δέκα σφέτερον* e, *δὲ κάσφέτερον* C, *δὲ κασφέτερον* lr, *δὲ κὰς σφέτερον* dh, *δὲ κασσφέτερον* fm, *δὲ καὶ σφέτερον* n, *δ' ἑκὰς σφέτερον γρ.* n, *δὲ κάσφετερον* s, *καδδὲ* margo h. Apud Or. *σφετέρον*. — V. 144. *ἱκέτην*, *ἱκέτιν* bfm. — *ἔλαθεν* A, ceteri plerique *ἔλαθε*. — V. 145. 146. affert Grammaticus editus ab Osanno in Wolfii Analectis, IV. 538: *βούλομαι εὐ μάλα σεμνὸς ὀλίγ. σ. χ. οἰκ. ἢ πλ. ἀδίκως*. — V. 145. *εὐσεβέων*, *εὐσεβέως* g. — V. 146. *πασάμενος* Brunck, libri *πασσάμενος*. — V. 147. 148. coniunxi cum praegressis: illud enim praeceptum subsecutam esse iustitiae laudem confirmat etiam Isocr. ad Demonic 38: *Μᾶλλον ἀποδέχου δικαίαν πενίαν ἢ πλοῦτον ἄδικον· τοσούτῳ γὰρ κρείσσων δικαιοσύνη χρημάτων, ὅσῳ τὰ μὲν ζῶντας μόνον ὠφελεῖ, ἡ δὲ καὶ τελευτήσασι δόξαν παρασκευάζει κτλ.* — V. 147. affert idem Grammaticus Osanni, Aristotel. Eth. Nic. V. 3: *καὶ παροιμιαζόμενοί φαμεν· ἐν δὲ δικ. κτλ.* Usus eodem versu etiam Phocylides, vid. Mich. Ephes. ad illum locum: *ἡ δὲ παροιμία Θεόγνιδός ἐστιν, ὡς Θεόφραστος φησὶν ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ἠθῶν λέγων, ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῶν ἠθικῶν, ὡς Φωκυλίδης αὐτοῦ μέμνηται καὶ οὐδὲν θαυμαστὸν καὶ Φωκυλίδην αὐτῇ καὶ Θέογνιν χρήσασθαι·* — *ἀρετή 'στιν*, *ἀρετή ἐστι* Abfgmn, *ἀρέτ' ἐστὶ* K. (ap. Aristot. KblbOb *ἐνι*, ceteri *ἐστί*). — V. 150. *Κύρν'· ἀρετῆς δ' ὀλίγοις ἀνδράσι μοῖρ' ἔπεται* A, ceteri *ἡ δ' ἀρετὴ ὀλίγοις ἀνδράσι κύρν' ἕπεται*. — V. 151. *κακόν*, *κακῷ* A et s (sed: in marg. *κακόν*). — V. 152. *οὗ*, *οὐ* e. — *χώρην*, *χώραν* el. — *μηδεμίαν*, A *μηδεμίην*. — *θέμεναι* vulgo, quod per-

Digitized by Google

Τίκτει τοι κόρος ὕβριν, ὅταν κακῷ ὄλβος ἕπηται
ἀνθρώπῳ, καὶ ὅτῳ μὴ νόος ἄρτιος ᾖ.

Μήποτέ τοι πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ χολωθείς,
μηδ' ἀχρημοσύνην οὐλομένην πρόφερε.
Ζεὺς γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιῤῥέπει ἄλλοτε ἄλλως,
ἄλλοτε μὲν πλουτεῖν, ἄλλοτε μηδὲν ἔχειν.

Μήποτε, Κύρν', ἀγορᾶσθαι ἔπος μέγα· οἶδε γὰρ οὐδεὶς
ἀνθρώπων ὅ τι νὺξ χἠμέρη ἀνδρὶ τελεῖ.

Πολλοί τοι χρῶνται δειλαῖς φρεσὶ, δαίμονι δ' ἐσθλῷ,
οἷς τὸ κακὸν δοκέον γίνεται εἰς ἀγαθόν.
εἰσὶν δ' οἳ βουλῇ τ' ἀγαθῇ καὶ δαίμονι δειλῷ
μοχθίζουσι, τέλος δ' ἔργμασιν οὐχ ἕπεται.

Οὐδεὶς ἀνθρώπων οὔτ' ὄλβιος οὔτε πενιχρός
οὔτε κακὸς νόσφιν δαίμονος οὔτ' ἀγαθός.

Ἄλλ' ἄλλῳ κακόν ἐστι, τὸ δ' ἀτρεκὲς ὄλβιος οὐδεὶς
ἀνθρώπων, ὁπόσους ἠέλιος καθορᾷ.

pauci ex deterioribus libris firmare videntur, θέμενος KO, θεμένῳ A corr., θέμενον bcdefhlmns et A a m. pr., Ahrens coni. οὐ μέλλει ὥρην. — V. 153. Eandem sententiam Solon protulerat, vid. Clemens Al. Strom. VI. p. 740: *Σόλωνος δὲ ποιήσαντος· τίκτει γὰρ κόρος ὕβριν, ὅτ' ἂν πολὺς ὄλβος ἕπηται, ἄτιτρος ὁ Θέογνις γράφει· τίκτει τοι κόρος ὕβριν ὅτ' ἂν κακῷ ὄλβος ἕπηται.* Affert etiam Schol. Pindari Ol. XIII. v. 12. tanquam Homeri versum. Et fortasse antiquior utroque elegiographo epicus poeta usurpavit, quorsum fortasse referenda est ea forma, quam servavit Diogenian. Prov. VIII. 22: *Τίκτει τοι κόρος ὕβριν, ὅταν κακῷ ἀνδρὶ παρείῃ.* (Num παρείῃ?) ubi vid. interpretes. — V. 153. ὅταν, ὅτ' ἂν A. — 154. ἀνθρώπῳ, ἀνθρώπων AO. — ᾖ, εἴῃ n. — V. 155—158. affert Stob. XCVI. 15., et his adiungit v. 179. 180. sed Vind. his praemittit τοῦ αὐτοῦ. affert etiam Apost. VIII. 28. a. v. 157. 158. — V. 155. τοι, μοι Stob. — θυμοφθόρον, s θυμοφθόρῳ. — χολωθείς, χολωθῆς K, χαλεφθεὶς Stob. (sed Gesn. marg. χολωθείς). — V. 156. οὐλομένην, Κύρνε κακὴν Stob. (sed Vind. Trinc. om. Κύρνε, Voss. κυκακὴν). — V. 157. γάρ τοι, μὲν γὰρ el, (ap. Stob. μέν τοι, sed AB Gesn. m. γάρ τοι, μὲν om. Voss. Trinc.). — ἄλλως Stob. (τ' ἄλλως Vind. Voss., ἄλλος Trinc., ἄλλῳ Gesn. m.), ἄλλῳ Apost. et Theognidis libri praeter s, qui ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλῳ. — 158. μηδὲν A et Stob., δ' οὐδὲν ceteri et Apost. Firmat ἄλλως et μηδὲν Basilius M. II. 177: ἐν οἷς φησὶ (Θέογνις) τὸν θεὸν .... τοῖς ἀνθρώποις τὸ τάλαντον ἐπιῤῥέπειν ἄλλοτε ἄλλως, ἅ. μ. πλ. ἄλλοτε δὲ μηδὲν ἔχειν. — V. 159. et 60. affert Apostol. XI. 38. a. Arsen. 355. — V. 160. χἠμέρη, χ' ἠμέρη A, χ' ἡμέρα vel χἡμέρα ceteri. — τελεῖ, πελεῖ K. — V. 161. 162. affert Apost. XIV. 68. a. — V. 162. γίνεται Apost., legebatur γίγνεται. — V. 163. δειλῷ, δειλῶι A, κακῷ KO, φαύλῳ, ceteri. — V. 167. Similiter Solon 14: *Οὐδὲ μάκαρ οὐδεὶς πέλεται βροτός, ἀλλὰ πονηροί Πάντες, ὅσους θνητοὺς ἠέλιος καθορᾷ.* — post ἀτρεκὲς interpungunt bdfgmn. — V. 168. ὁπόσους, ὁ τόσους c.

Digitized by Google

Ὃν δὲ θεοὶ τιμῶσ', δν καὶ μωμεύμενος αἰνεῖ·
ἀνδρὸς δὲ σπουδὴ γίνεται οὐδεμία.

Θεοῖς εὔχου, θεοῖς ἐστιν ἔπι κράτος· οὔ τοι ἄτερ θεῶν
γίνεται ἀνθρώποις οὔτ' ἀγάθ' οὔτε κακά.

Ἄνδρ' ἀγαθὸν πενίη πάντων δάμνησι μάλιστα,
καὶ γήρως πολιοῦ, Κύρνε, καὶ ἠπιάλου,
ἣν δὴ χρὴ φεύγοντα καὶ ἐς βαθυκήτεα πόντον
ῥιπτεῖν, καὶ πετρέων, Κύρνε, κατ' ἠλιβάτων.

V. 169. δν δὲ, δ δὲ A, δ O. — τιμῶσ', δν K, ceteri τιμῶσιν, ὁ. Revocavi cod. K scripturam, vid. ad v. 800., Ahrens ὁ καὶ κοιμεύμενος (κοιμώμενος) ἄνει. (Schneidewin ἀγρεΐ.) — V. 170. ἀνδρὸς, Hermann ἀνδράσιν, idemque, si recte intelligo hoc distichon, omissis v. 171. 172. arcte coniungendum censet cum v. 173. seqq. — γίνεται, legebatur γίγνεται. — V. 171. θεοῖς ἔστιν ἔπι κράτος scripsi, θεοῖσιν ἔπι κράτος A, οἷς ἐστὶ κράτος KO, οἷς ἐστὶ μέγα κράτος ceteri. Cf. Homer. Hymn. in Cer. 150: Ἀνέρας οἵσιν ἔπεστι μέγα κράτος ἐνθάδε τιμῆς, Bekker θεοῖσιν γὰρ ἔπι κρ. — οὗτοι A, οὔ τι ceteri. — V. 172. γίνεται, legebatur γίγνεται. — V. 173. 176. Plurimi scriptores afferunt, Stob. XCVI. 16. Clem. Strom. IV. 483. Plut. de comm. not. 22., de Stoic. repugn. c. 14. Schol. Thucyd. II. 43. Hermog. Progymn. T. I. p. 24. ed. Walz et Aphthon. p. 68. adde Rhettor. ed. Walz T. II. 306. et 309. et Praef. p. XI. ibid. Theodoret XI. 153. Schol. Aristotel. T. IV. 8. et 14. Cram. An. Par. IV. 404, 30. Respicit Lucianus de merc. cond. c. 5: καὶ ὑπέρ γε τοῦ τοιούτου καὶ ἐς βαθυκητέα πόντον ἵσως ῥιπτεῖν ἔδει, ὦ Θέογνι, καὶ πετρῶν, ὡς φῄς, κατ' ἠλιβάτων, idem Apol. de merc. cond. c. 10: τὸ μὲν γὰρ τοῦ Θεόγνιδος κἂν ἐγὼ μὴ λέγω, τίς οὐκ οἶδεν, οὐκ ἀπαξιοῦντος καὶ ἐς βαθυκητέα πόντον σφᾶς αὐτοὺς ῥιπτεῖν καὶ κατὰ κρημνῶν γε ἠλιβάτων, εἰ μέλλοι τις οὕτως ἀποδράσεσθαι τὴν πενίαν. adde Timon. c. 25., ubi Mercurius Plutum compellat: ὥστε καὶ ἐς βαθυκήτεα πόντον φέροντες ἔῤῥιψαν ἑαυτοὺς καὶ πετρῶν κατ' ἠλιβάτων, ὑπερορᾶσθαι νομίζοντες ὑπὸ σοῦ, ὅτιπερ οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἑώρας αὐτούς. Cf. etiam Boisson. Anecd. Nov. 181. et 394. Eust. II. 998, 25., et Ammianus Marcell. XXIX. p. 448: „Angustiis formidandae paupertatis attriti, cuius metu vel in mare nos ire praecipites suadet Theognis poeta vetus et prudens." — V. 175. Ἣν δὴ χρὴ, ita Theognidis codices, quod profectum ab iis, qui haec cum proxime praegressis copulare voluerunt, nam omnes, qui his versibus utuntur χρὴ πενίην afferunt. — ἐς, εἰς Clemens et unus Theodoreti cod. — βαθυκήτεα A, et apud Stob. (ubi vulgo μεγακήτεα) codd. AB Gean. marg. sicut Clem. Plut. de Stoic. rep., sed ceteri Theognidis codd. μεγακήτεα, ut Plutarch. de comm. not. Schol. Thuc. Theodor. Eust. Rhetor. — V. 176. ῥιπτεῖν, ῥίπτειν g Schol. Thuc., sed ῥιπτεῖν Stob. Clem. Plut. utroque loco, Lucian. Hermog. plerique codd. (unus ῥίπτειν, alius ῥίπτεσθαι) Aphth. Theodoret. — πετρέων A, ceteri πετρῶν; sed πετρέων ap. Stob. AB (vulgo πετρῶν) et Clem.; πετρῶν Plut. utroque loco, Sch. Thuc. Luc. Hermog. Aphthonius Theodor. — κατ' ἠλιβάτων, καθ' ἠλιβάτων A. — V. 177. 178. affert Stob. XCVI. 14., ita ut coniunxerit cum v. 649—653., fortasse in collectione, qua utebatur, infra hoc distichum erat repetitum, sed propinquum fuisse priori disticho etiam Lucianus indicat de merc. cond. 5: εἶτα ὁ Θέογνις πρόχειρος καὶ πολὺ τὸ πᾶς γὰρ ἀνὴρ πενίῃ δεδμημένος, καὶ ὅσα ἄλλα δείματα ὑπὲρ τῆς πενίας οἱ ἀγεννέστατοι τῶν ποιητῶν ἐξεννηνόχασιν. et deinde addit illa: καὶ ὑπέρ γε τοῦ τοιούτου καὶ ἐς βαθυκήτεα κτλ. Affert hoc distichon etiam Artemidor. Oneir. I. 32. Plut. de poet audiend. c. 4., Arsen. 149. et initium Aristot. Eth. Eudem. III. 1. Respice

Digitized by Google

καὶ γαρ ἀνὴρ πενίῃ δεδμημένος οὔτε τι εἰπεῖν
οὔθ' ἕρξαι δύναται, γλῶσσα δέ οἱ δέδεται.

Χρὴ γὰρ ὁμῶς ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
δίζησθαι χαλεπῆς, Κύρνε, λύσιν πενίης.

Τεθνάμεναι, φίλε Κύρνε, πενιχρῷ βέλτερον ἀνδρί,
ἢ ζώειν χαλεπῇ τειρόμενον πενίῃ.

Κριοὺς μὲν καὶ ὄνους διζήμεθα, Κύρνε, καὶ ἵππους
εὐγενέας, καί τις βούλεται ἐξ ἀγαθῶν

Liban. III. 30. seq. — V. 177. *καὶ*, scriptores, qui utuntur hoc versu, *πᾶς*, haud dubie rectius. — *δαδμημένος*, *πεπεδημένος* Artemidorus (sed unus cod. *δεδμημένος*). — V. 178. *οὐδ' ἕρξαι* Ag, (Stob. Plut.), *οὔτ' ἕρξαι* ceteri codd., *οὐδ' ἕρξαι* Artemidor. — V. 179. 180. Stob. XCVI. 15., ita ut adiunxerit v. 155—158. — *χρὴ γὰρ ὁμῶς ἐπὶ, χρὴ δ' ἀεὶ κατὰ* Stob. (sed marg. Gesn. *χρὴ γὰρ ὁμῶς ἐπὶ*). — *τε* om. K. — *θαλάσσης, θαλάττης* K. — V. 180. *δίζησθαι* A, ceteri *δίζεσθαι* cum Stob. — *χαλεπῆς, χαλεπῇ* pr. A, *χαλεπόν* K. — V. 181. *τεθνάμεναι* A, *τεθνάναι* bcfgm, *τεθνᾶναι* dehln, quid O habeat incertum. — *βέλτερον, βέλτιον* K. — V. 182. *ζώειν, ζώει* l. — V. 183—186. ipse Stobaeus affert LXX. 9: *Θεόγνιδος*; idem vero ex Xenophonte affert v. 183—190. LXXXVIII. 14: *Ξενοφῶντος ἐκ τοῦ περὶ Θεόγνιδος*. Xenophontis hic liber nusquam alibi commemoratur, nec tamen propterea continuo in suspicionem vocandus; quamquam qui ad coniiciendum pronus est, facile existimare possit, scriptum olim esse: *Ξενοφῶντος* **** *Ἀντισθένους ἐκ τοῦ περὶ Θεόγνιδος*, cuiusmodi errores frequentes in Stobaeo; confer Diog. Laert. VI. 15., ubi Antisthenis libros recenset: *περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀνδρείας προτρεπτικὸς πρῶτος, δεύτερος, τρίτος, περὶ Θεόγνιδος δ', ε'.* potuitque Antisthenes nobilitatis contemtor haec scribere; nam continent nihil fere aliud, quam quod Antistheni placuisse Diogenes VI. 11. dicit: *ἀπεδείκνυε τοὺς αὐτοὺς εὐγενεῖς τοὺς καὶ ἐναρέτους*. Utut est, a Socratico philosopho haec profecta esse apparet. Leguntur autem ibi haec: *Θεόγνιδός ἐστιν ἔπη τοῦ Μεγαρέως· Οὗτος δὲ ὁ ποιητὴς περὶ οὐδενὸς ἄλλου λόγον πεποίηται, ἢ περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας ἀνθρώπων καὶ ἔστιν ἡ ποίησις σύγγραμμα περὶ ἀνθρώπων, ὥςπερ εἴ τις ἱππικὸς ὢν συγγράψειεν περὶ ἱππικῆς. Ἡ οὖν ἀρχή μοι δοκεῖ τῆς ποιήσεως ὀρθῶς ἔχειν· ἄρχεται γὰρ πρῶτον ἀπὸ τοῦ εὖ γενέσθαι. ᾤετο γὰρ οὔτε ἄνθρωπον οὔτε τῶν ἄλλων οὐδὲν ἂν ἀγαθὸν εἶναι, εἰ μὴ τὰ γεννήσοντα ἀγαθὰ εἴη. Ἔδοξεν οὖν αὐτῷ παραδείγμασι τοῖς ἄλλοις ζώοις χρήσασθαι, ὅσα μὴ εἰκῇ τρέφεται, ἀλλὰ μετὰ τέχνης ἕκαστα θεραπεύεται, ὅπως γενναιότατα ἔσονται. Δηλοῖ δ' ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπεσιν· Κριοὺς ... γένος. Ταῦτα τὰ ἔπη λέγει τοὺς ἀνθρώπους οὐκ ἐπίστασθαι γεννᾶν ἐξ ἀλλήλων, κατα γίγνεσθαι τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων κάκιον ἀεὶ μιγνύμενον τὸ χεῖρον τῷ βελτίονι. Οἱ δὲ πολλοὶ ἐκ τούτων τῶν ἐπῶν οἴονται τὸν ποιητὴν πολυπραγμοσύνην τῶν ἀνθρώπων κατηγορεῖν, καὶ ἀντὶ χρημάτων ἀγένειαν καὶ κακίαν ἀντικαταλλάττεσθαι εἰδότας* (legendum videtur; *ὡς ἀντὶ χρ. ἀ. κ. κ. ἀντικαταλλάττεσθαι εἰωθότων*) *ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ἄγνοιαν κατηγορεῖν περὶ τὸν αὐτῶν βίον.* Itaque haec erat *prima* elegia, quae continuo excipiebat *prooemium* (unde est v. 19—26.). — V. 183. *κριοὺς μὲν καὶ ὄνους, κύνας μὲν δὴ καὶ* Stob. Ceterum imitatus est haec Pseudophocyl. v. 201 — *διζήμεθα, διζόμεθα* apud Xenoph. Stob. duo codd. (AB). — V. 184. *εὐγενέας, εὐγενείας* Xenoph. (sed A Trinc. *εὐγενίας*). — *τις, τοι* Xenoph. (sed *τις* A Voss. Arn. Trinc.) — *ἀγαθῶν, ἀγαθοῦ* Xenoph. (sed *ἀγαθῶν* Arn.).

Digitized by Google

185 *βήσεσθαι· γῆμαι δὲ κακὴν κακοῦ οὐ μελεδαίνει*
ἐσθλὸς ἀνήρ, ἤν οἱ χρήματα πολλὰ διδῷ.
οὐδὲ γυνὴ κακοῦ ἀνδρὸς ἀναίνεται εἶναι ἄκοιτις
πλουσίου, ἀλλ' ἀφνεὸν βούλεται ἀντ' ἀγαθοῦ.
χρήματα γὰρ τιμῶσι· καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἔγημεν,
190 *καὶ κακὸς ἐξ ἀγαθοῦ· πλοῦτος ἔμιξε γένος.*
οἴτω μὴ θαύμαζε γένος, Πολυπαΐδη, ἀστῶν
μαυροῦσθαι· σὺν γὰρ μίσγεται ἐσθλὰ κακοῖς.

Αὐτός τοι ταύτην εἰδὼς κακόπατριν ἐοῦσαν
εἰς οἴκους ἄγεται, χρήμασι πειθόμενος,
195 *εὔδοξος κακόδοξον, ἐπεὶ κρατερή μιν ἀνάγκη*
ἐντύει, ἥ τ' ἀνδρὸς τλήμονα θῆκε νόον.

Χρῆμα δ', ὃ μὲν Διόθεν καὶ σὺν δίκῃ ἀνδρὶ γένηται
καὶ καθαρῶς, αἰεὶ παρμόνιμον τελέθει.
εἰ δ' ἀδίκως παρὰ καιρὸν ἀνὴρ φιλοκερδέϊ θυμῷ
200 *κτήσεται, εἶθ' ὅρκῳ παρ τὸ δίκαιον ἑλών,*
αὐτίκα μέν τι φέρειν κέρδος δοκεῖ, ἐς δὲ τελευτὴν
αὖθις ἔγεντο κακόν, θεῶν δ' ὑπερέσχε νόος.
ἀλλὰ τάδ' ἀνθρώπων ἀτατᾷ νόον· οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῦ

V. 185. *βήσεσθαι, βήθεσθαι* bfmq, *βίνεσθαι* margo q, quid habeat O incertum, *κτήσασθαι* Xen., olim *βαίνεσθαι* conieci passive dictum, ut est ap. Lucian. dial. deor. 22.; sed tueor *βήσεσθαι*, est enim *ἐξ ἀγαθῶν*, quod Camerar. quoque coniect, breviter dictum pro *ἐξ ἀγαθῶν ὄντας ἵππους*, prorsus ut est infra 189: *καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἔγημεν καὶ κακὸς ἐξ ἀγαθοῦ*. et 1112: *Μνηστεύει δ' ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἀνήρ*. Confirmat Themistius XXI. p. 302. ed. Dindf. qui haec respicit: *ἐγὼ μὲν γὰρ ὁρῶ τόν τε ἵππον ἐξετάζοντας τὸν βησόμενον, εἰ γαῦρός τε καὶ ὑψαύχην καὶ ἐλεύθερος.* — *κακήν*, ap. Xen. om. Voss. — V. 186. *ἤν, ἦν* b, *ἴν'* cl. — *οἱ, τις* Xenoph. non male. — *διδῷ, φέρῃ* Stob. — V. 187. *οὐδὲ γυνὴ* AO cum Xenoph., *οὐδεμίη* K, *οὐδεμία* ceteri. — V. 188. *βούλεται, βούλετ'* cmn. — V. 189—192. coniunxi, quod Brunck quoque fecit, cum prioribus, firmatque hoc Xenoph. locus, quamquam sane apud ipsum Theoguidem post v. 190. alia plura videntur interiecta fuisse. — *γὰρ* Xenoph., *μὲν* male Theognidis codd. — V. 190. *πλοῦτος* A et corr. g cum Xenoph., *πλούτου* ceteri. — *γένος, γένης* l, *ξένος* f. — V. 191. *οὕτω*, fort. *οὕτως* scrib. — *γένος* om. bfm. — V. 193. *αὐτός τοι ταύτην, αὐτὸς τοιαύτην* KO, Kayser *ἀστός τοι ταύτην*, Geel *οὗτος τοι ταύτην*. Ipse Theognis nomina duo propria posuisse videtur. — *εἰδὼς, ἰδὼν* pr. n. — *ἐοῦσαν, οὖσαν* cg. — V. 195. *εὔδοξος* A, *ἔνδοξος* ceteri. — V. 196. *ἐντύει* Brunck, *ἐκτίνει* K, *ἐντύνει* ceteri. — V. 197. *χρῆμα δ'*, *ὃ μὲν* scripsi, *χρῆμα δ' ὁ μὲν* A, *χρήμαθ' ᾧ* O, *χρήματα ᾧ* K, *χρήματα δ' ᾧ* ceteri, Lachmann *χρήμαθ' ὅτῳ*. — V. 198. *αἰεὶ, ἀεὶ* c. — *παρμόνιμον, πὰρ μόνιμον* hlmn et alii plerique, *γὰρ μόνιμον* cg. — V. 199. *παρὰ καιρὸν* est praeter ius, fere ut infra v. 401: *Μηδὲν ἄγαν σπεύδειν· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος Ἔργμασιν ἀνθρώπων modum* significat, et Aeschylus in Prometheo v. 507. *καιροῦ πέρα* dixit. — V. 202. *αὖθις* libri, malim *αὖτις*. — V. 203. *οὐ, οὔτε* n. — *ἐπ'* A cegl, *ἐτ'* ceteri. — *αὐτοῦ* Iacobsius, *αὐτῶν* corr. l, *αὐτοὺς* ceteri. Brunck coni.: *οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῖς ... πρήγμασιν*, Kayser *οὐ γὰρ ἕκαστον* (vel *ἅπαντας*) *... ἁμπλακίης*, Schneidewin *οὐ γὰρ ἐτ' αὖτως κτλ.*, O. Schneider *οὔτε γὰρ αὖτως.*

Digitized by Google

τίνονται μάκαρες πρήγματος ἀμπλακίας·
ἀλλ' ὁ μὲν αὐτὸς ἔτισε κακὸν χρέος οὐδὲ φίλοισιν
ἄτην ἐξοπίσω παισὶν ὑπερκρέμασεν·
ἄλλον δ' οὐ κατέμαρψε δίκη· θάνατος γὰρ ἀναιδὴς
πρόσθεν ἐπὶ βλεφάροις ἕζετο κῆρα φέρων.

Οὐκ ἔστιν φεύγοντι φίλος καὶ πιστὸς ἑταῖρος·
τῆς δὲ φυγῆς ἐστὶν τοῦτ' ἀνιηρότατον.

[Οἶνόν τοι πίνειν πουλὺν κακόν· ἢν δέ τις αὐτὸν
πίνῃ ἐπισταμένως, οὐ κακός, ἀλλ' ἀγαθός.]

Κύρνε, φίλους κάτα πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον ἦθος,
ὀργὴν συμμίσγων ἤντιν' ἕκαστος ἔχει.

σ

V. 204. τίνονται, τίνονται f, γίνονται cg. Sylburg scripturam τίννυνται memorat. — μάκαρες, μάκαρος e. — πρήγματος, πράγματος el, πράκτορες margo g. — ἀμπλακίας, quod Brunck coni., AbO, ἀμπλακίης ceteri. — V. 205. αὐτὸς, αὐτοὺς bdefhKlmn, αὐτὸς γρ. l. — ἔτισε quod Brunck coniecit, A, τῖσε bcdfghKmn, τίσε elO. — οὐδὲ AKO, δς δὲ *, quae lectio fortasse vera, ut deinde v. 207. αὐτὸν δ' οὐ κατέμαρψε δίκη scribendum sit. — V. 206. ὑπερκρέμασεν scripsi, ὑπεκρέμασεν KO, ἐπεκρέμασεν ceteri. Conf. Pind. Ol. I. 57: ἅταν ὑπέροπλον, ἅν οἱ πατὴρ ὑπερκρέμασε καρτερὸν αὐτῷ λίθον. — V. 209. 210 repetit A post v. 332. — Οὐκ ἔστιν scripsi ex A, qui infra, ut saepe germanam lectionem servavit, quam etiam Clemens Str. VI. p. 620. commendat: πάλιν Θεόγνιδος μὲν λέγοντος· οὐκ ἔστιν φ. φ. κ. π. ἑταῖρος, Εὐριπίδης πεποίηκεν· Πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος. Hic omnes codd. οὐδείς τοι. — V. 210. ἀνιηρότατον A infra, hic omnes ἀνιηρότερον. — V. 211. 12. cancellis sepsi, vide ad v. 509. — πίνειν πουλὺν, πουλὺν πίνειν g. — V. 213. 214. videntur sane ex eadem elegia petiti esse, ex qua proximi versus, confer infra v. 1071—74., non tamen continuo coniungendi. — V. 213. Κύρνε, θυμέ A. — V. 215. 216. affert Athen. VII. p. 317. A ὡς καὶ ὁ Μεγαρεὺς Θέογνις φησιν ἐν ταῖς ἐλεγείαις· Πουλύπου ... ἐφάνη, ὁμοίως ἱστορεῖ καὶ Κλέαρχος ἐν δευτέρῳ περὶ παροιμιῶν παρατιθέμενος τάδε τὰ ἔπη, οὐ δηλῶν ὅτου ἐστί· Πουλύποδός μοι τέκνον ἔχων νόον Ἀμφιλοχ' ἥρως, τοῖσιν ἐφαρμόζου, τῶν κεν κατὰ δῆμον ἴκηαι, et rursus initium affert XII. p. 513 D: καὶ ὁ Θέογνις πουλύπου ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκου. Affert porro Plut. de amicor. mult. c. 9: κατεγελᾶν τοῦ Θέογνιδος παραινοῦντος· Πουλύποδος νόον ἴσχε πολύφρονος, ὃς ποτὶ πέτρῃ, τῇπερ ὁμιλήσῃ, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη. et de solert. animal. c. 27: καὶ Θέογνις ὁμοίως· Πουλύποδος νόον ἴσχε πολυχρόου ὃς π. π. τῇπερ ὁμιλήσῃ τ. ἰ. ἑ. et plane eodem modo Quaest. natur. c. 19., nisi quod προσομιλήσῃ ibi legitur. Et cum Plutarchi lectione convenit quod est apud Diogenian. I. 23. (Apostol. II. 39.): Ὅμοιον· Πολύποδος, πολυχρόου νόον ἔσχε. Affert v. 215. 16. etiam sch. Luc. de saltat. 67. et respicit Iulian. Misopog. 349. Theognis hic quoque sua debet antiquioribus poetis: insigne enim hoc et Graecorum ingenio inprimis conveniens praeceptum videtur fuisse in carmine didactico, quod inscribebatur Ἀμφιαράου ἐξελασία (quod Bernhardy, ut alii, confundit cum Thebaide, hist. litt. Graec. T. II. p. 149.; vid. Commentat. de com. Att. p. 220.) versusque fuerunt hi:

Πουλύποδός μοι τέκνον ἔχων νόον, Ἀμφίλοχ' ἥρως,
τοῖσιν ἐφαρμόζειν, τῶν κεν κατὰ δῆμον ἴκηαι,
ἄλλοτε δ' ἄλλοῖος τελέθειν καὶ χώρῃ ἔπεσθαι.

Digitized by Google

Πουλύπου ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκου, ὃς ποτὲ πέτρῃ,
τῇ προσομιλήσῃ, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη.
νῦν μὲν τῇδ' ἐφέπου, τοτὲ δ' ἀλλοῖος χρόα γίνου.
κρέσσων τοι σοφίη γίνεται ἀτροπίης.

Μηδὲν ἄγαν ἄσχαλλε ταρασσομένων πολιητέων,
Κύρνε, μέσην δ' ἔρχευ τὴν ὁδόν, ὥσπερ ἐγώ.

Ὅστις τοι δοκέει τὸν πλησίον ἴδμεναι οὐδέν,
ἀλλ' αὐτὸς μοῦνος ποικίλα δήνε' ἔχειν,
κεῖνός γ' ἄφρων ἐστί, νόου βεβλαμμένος ἐσθλοῦ.
ἴσως γὰρ πάντες ποικίλ' ἐπιστάμεθα,
ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἐθέλει κακοκερδίῃσιν ἕπεσθαι,
τῷ δὲ δολοπλοκίαι μᾶλλον ἄπιστοι ἄδον.

Πλούτου δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένου ἀνθρώποισιν·
οἳ γὰρ νῦν ἡμῶν πλεῖστον ἔχουσι βίον,
διπλάσιον σπεύδουσι· τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας;

nam cum duobus hexametris apud Ath. VII. p. 317. A coniungendus est tertius apud Zenob. I. 24., Diogen. I. 23. (quod est apud Antig. Caryst. 25: *ὅθεν δῆλον καὶ ὁ ποιητὴς τὸ θρυλλούμενον ἔγραψεν· Πουλύποδος ὡς τέκνον ἔχων ἐν στήθεσι θυμὸν Τοῖσιν ἐφαρμόζειν*, ab iis ortum, qui peculiare praeceptum unicuique accommodare studebant). Amphiarai autem illud cum Amphilocho colloquium praeter Pindarum et a tragicis poetis et ab artificibus expressum videtur, de qua re alias dicetur. Hoc ipsum praeceptum imitati sunt multi, non solum Pindarus, sed etiam Sophocles in Iphigenia, qui versus sic sunt corrigendi: *Νόει πρὸς ἀνδρὶ χρῶμα πουλύπους ὅπως Πέτρᾳ τραπέσθαι γνησίου φρονήματος.* et qui invertit Pseudophocyl. 49: *Μηδ' ὡς πετροφυὴς πολύπους κατὰ χῶρον ἀμείβου.* — V. 215. *Πουλύπου, πολύπου* ap. Ath. utroque loco duo codd. (BP). — *ὀργὴν, ὁρμὴν* el. — *πολυπλόκου, πουλυπλόκου* ap. Ath. altero loco unus cod. (B). — *ποτὲ, ποτε* eh. — V. 216. *προσομιλήσῃ* g, *προσομιλήσει* ceteri et Schol. Luc. Ap. Ath. recte *προσομιλήσῃ* (sed C *προσομιλήσει*). — V. 217. *ἐφέπου, ἐφ' ἕπου* c. — *τοτὲ, ποτὲ* g. — *γίνου* scripsi, legebatur *γίγνου*. — V. 218. *κρέσσων* A, *κρεῖττον γρ.* l, *κραιπνόν* ceteri, Brunck aliique *κρεῖσσον* ediderunt, cf. infra v. 1073. 74. — *τοι, τι* nO. — *γίνεται*, legebatur *γίγνεται*. — *ἀτροπίης, εὐτροπίης* cg et *γρ.* l. — V. 219. *Μηδὲν* AO et Turnebus in calce, ceteri codd. *μηδ'*. — *πολιητέων* A, *πολιτάων* KO, *πολιτῶν* ceteri. — V. 220. *ἔρχευ* A, *ἔργου* el, *ἔρχου* ceteri. — V. 221—226. affert Stobaeus IV. 27. — V. 221. *τοι, σοι* c. — *ἴδμεναι οὐδὲν, ἴδμεν καὶ οὐδὲν* bfm, *ἴδμεναι οὐδενός* K, *ἔμμεναι* Stob. (ap. Schow bc *ἴδμεναι*). — V. 223. Hermann transponere vult *ἄφρων κεῖνός γ'*. — *βεβλαμμένος, βεβλαμμένου* dhfKmnO. — V. 225. *κακοκερδίῃσιν* AKmO, et Stob. codd. (nisi quod Voss. *κακοκερδίοισιν*, Trinc. *κακοκερδίησιν*) *κακοκερδείῃσιν* ceteri. — V. 226. *ἄδον, ἀδεῖν* K. Stob. *μᾶλλον ἔτ' εἰσὶ φίλαι.* — V. 227—32. *Solonis* sunt versus, leguntur El. v. 71—76., sed non sine diversitate. Videntur ab eo, qui Theognidea concinnavit, consulto pleraque immutata esse, V. 74: *κέρδεα τὸν θνητοῖς ὤπασαν ἀθάνατοι, ἄτη δ' ἐξ αὐτῶν ἀναφαίνεται, ἣν ὁπόταν Ζεὺς πέμψῃ τισομένην.* — V. 228. *πλεῖστον*, K *πιστόν*. — *βίον* A, vulgo *νόον*. — V. 229. *κορέσειεν ἅπαντας*, Ahrens *κορέσειε πένητας*, Doederlein *κορέσει' ἕνα πάντως*.

Digitized by Google

χρήματά τοι θνητοῖς γίνεται ἀφροσύνη·
ἄτη δ' ἐξ αὐτῆς ἀναφαίνεται, ἣν ὁπότε Ζεὺς
πέμψῃ τειρομένοις, ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

Ἀκρόπολις καὶ πύργος ἐὼν κενεόφρονι δήμῳ,
Κύρν', ὀλίγης τιμῆς ἔμμορεν ἐσθλὸς ἀνήρ.

Οὐδὲν ἐπιπρέπει ἡμιν, ἅτ' ἀνδράσι σωζομένοισιν,
ἀλλ' ὡς πάγχυ πόλει, Κύρνε, ἁλωσομένῃ.

Σοὶ μὲν ἐγὼ πτέρ' ἔδωκα, σὺν οἷς ἐπ' ἀπείρονα πόντον
πωτήσῃ καὶ γῆν πᾶσαν ἀειράμενος
ῥηϊδίως· θοίνης δὲ καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσσῃ
ἐν πάσαις, πολλῶν κείμενος ἐν στόμασιν·
καί σε σὺν αὐλίσκοισι λιγυφθόγγοις νέοι ἄνδρες
εὐκόσμως ἐρατοὶ καλά τε καὶ λιγέα
ᾄσονται· καὶ ὅταν δνοφερῆς ὑπὸ κεύθεσι γαίης
βῇς πολυκωκύτους εἰς Ἀΐδαο δόμους,
οὐδὲ τότ' οὐδὲ θανὼν ἀπολεῖς κλέος, ἀλλὰ μελήσεις
ἄφθιτον ἀνθρώποις αἰὲν ἔχων ὄνομα,
Κύρνε, καθ' Ἑλλάδα γῆν στρωφώμενος ἠδ' ἀνὰ νήσους,
ἰχθυόεντα περῶν πόντον ἐπ' ἀτρύγετον,
οὐχ ἵππων νώτοισιν ἐφήμενος· ἀλλά σε πέμψει

V. 230. *γίνεται*, v. *γίγνεται*. — V. 232. *πέμψῃ* AO, *πέμψει* ceteri. — *ἄλλοτε*, K *ἄλλοτ'*, O *ἄλλοτε τ'*. — V. 235. *οὐδὲν ἐπιπρέπει ἡμιν* Bekker, *οὐδὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν* A, *οὐδέ τι πρέπει ὑμῖν* KO, *οὐδέ τι πρέπει ἡμῖν* el, *οὐδ' ἔτι γε πρέπει ἡμῖν* bcdefghmnq et om. *γε* r. — V. 236. restitutus ex A probante etiam Hermanno, nisi quod *Κύρν' ἐν ἁλωσ.* scripsit, Ahrens *οὐδὲν ἔτι πρέπει ... ἀλλ' ἀλύειν πόλει ὡς Κύρνε, ἁλωσομένῃ. ἀλύειν κύρν' ὡς πόλε' ἁλωσομένη* bdefhKlmnOpqr (nisi quod e *ἀλύειν*, K *πόλλε'*), *λύειν ὡς πόλεως τοίχοι ἁλωσομένης* c, et qui *πόλεος τείχη*, g. Fort. praestat *ἀλλ' ὡς πάγχυ πόλις Κύρνε, ἁλωσομένη* scil. *πρέπει*, quod ex composito repetendum. — V. 237. seq. Hanc elegiam Theognidi abiudicat Bernhardy Hist. Graec. Litt. I. 112. Hermann autem in plures particulas (237—46. 247—52. 253—4.) disposuit. Sed vid. quae in Mus. Rhen. contra disputavi. — V. 238. *πωτήσῃ*, AKO *πωτήσει*. — *καὶ* scripsi, v. *κατὰ*. — *ἀειράμενος* KO, rel. *ἀειρόμενος*. — V. 239. *θοίνης* AKO, rel. *θοίναις*. — V. 141. *σὺν αὐλίσκοισι*, K *συναυλίσκουσι*, m *σὺν ἀλίσκοισι*, deinde Al *λιγυφθόγγοισι*. — V. 242. *εὐκόσμως*, f *εὐκόσμω*, cg *ἐν κόσμω*. Brunck *ἐν κώμοις*. — V. 243. *δνοφερῆς* AKO, rel. *δνοφεροῖς* — *ὑπὸ*, h *ἐπὶ*, sed in m. *ὑπό*. — *κεύθεσι* A, *κευθμῶσι* KO, *κεύθμασι* rel. — V. 245. *οὐδὲ τότ'* scripsi, v. *οὐδὲ ποτ'*. — *ἀλλὰ μελήσεις* A, *οὐδέ τε λήσεις* K, *οὐδέ γε λήσεις* rel. — V. 247. K *στρωφώμενον ἠδ' ἂν ἀνήσῃ*. Vereor ne post hunc v. pentameter cum hexametro exciderit, cum hexametri exitus simillimus esset v. 247. ... *οὐκ ἀνὰ νήυσίν Ἰχθυόεντα κτλ.* — V. 248. *ἰχθυόεντα*, c *ἰχθυόεν*. — *περῶν*, fm *πτερῶν*. — V. 249. K *θνατοῖσιν ἐφήμενος ἀλλ' ἄγε*. — *πέμψει*, e et pr. l *πρέψει*.

Digitized by Google

ἀγλαὰ Μουσάων δῶρα ἰοστεφάνων·
πᾶσι γάρ, οἷσι μέμηλε, καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδή
ἔσσῃ ὁμῶς, ὄφρ' ἂν ᾖ γῆ τε καὶ ἠέλιος·
αὐτὰρ ἐγὼν ὀλίγης παρὰ σεῦ οὐ τυγχάνω αἰδοῦς,
ἀλλ' ὥςπερ μικρὸν παῖδα λόγοις μ' ἀπατᾷς.

Κάλλιστον τὸ δικαιότατον· λῷστον δ' ὑγιαίνειν·
πρῆγμα δὲ τερπνότατον, τοῦ τις ἐρᾷ, τὸ τυχεῖν.

Ἵππος ἐγὼ καλὴ καὶ ἀεθλίη, ἀλλὰ κάκιστον
ἄνδρα φέρω, καί μοι τοῦτ' ἀνιηρότατον·
πολλάκι δ' ἡμέλλησα διαῤῥήξασα χαλινὸν
φεύγειν, ὡσαμένη τὸν κακὸν ἡνίοχον.

Οὔ μοι πίνεται οἶνος, ἐπεὶ παρὰ παιδὶ τερείνῃ
ἄλλος ἀνὴρ κατέχει πολλὸν ἐμοῦ κακίων·
ψυχρόν μοι παρὰ τῇδε φίλοι πίνουσι τοκῆες,
ὥςθ' ἅμα θ' ὑδρεύει, καί με γοῶσα φέρει·

V. 251. *γάρ* om. KO, *διὸς* habet A hinc Lachmann *πᾶσι δ' ὅσοισι* coni. — *ἀοιδή*, A *ἀοιδῆι*. Est *ἀοιδή* per brachylogiam explicandum, *πᾶσιν, οἷσι μέμηλεν ἀοιδή, ἔσσῃ ἀοιδή*. In proecdosi scripseram *ἔσῃ* (passive) pro *ἔσσῃ*. — V. 252. *ὄφρ' ἂν ᾖ* scripsi, v. *ὄφρ' ἄν*. Hermann *ὄφρ' ἂν γῆν φλέγῃ*. — 253. et 54. videntur separandi. — *ἐγὼν*, g *ἐγὼ*. — *οὐ* om. cg. — V. 255. 56. Conf. Aristot. Eth. Nic. I. c. 8. ubi *Δηλιακὸν ἐπίγραμμα* dicitur, et v. 256. scribitur *ἥδιστον δὲ πέφυχ', οὗ τις ἐρᾷ, τὸ τυχεῖν*. (sic Kb marg. Par. 2023, sed *ἔρανται* vel *ἐρᾶται τυχεῖν* Ha Mb Nb Par. 1471. 1835. 1856. 2021., *ἐρᾷ τυχεῖν* Lb Ob 1852. 2023. 2114., *δὲ οὗ τις ἐρᾶται τυχεῖν* Ox., *δὲ τυχεῖν οὗ τις ἕκαστος ἐρᾷ* 2113. marg. 2114., adde Eth. Eudem. I. 1., ubi *πάντων δ'* (*δ'* om. MbPb) *ἥδιστον οὗ τις ἐρᾷ* (*ἔρανται* ZMb, *ἐρᾶται* Pb) *τὸ* (om. omnes) *τυχεῖν*. Stob. Flor. CIII. 8. ubi *ῥᾷστόν θ' ὑγιαίνειν* (A Vind. *ῥᾷστον δ' ἔσθ' ὑγ.* B *ῥᾷστον δ' ὑγ.*) *ἥδιστον δὲ τυχεῖν* (B *εὐτυχεῖν*) *ὧν τις ἕκαστος ἐρᾷ*. Ceterum conf. Sophocl. ib. 15: *Κάλλιστόν ἐστι τοὔνδικον πεφυκέναι, Λῷστον δὲ τὸ ζῆν ἄνοσον, ἥδιστον δ', ὅτῳ Πάρεστι λῆψις ὧν ἐρᾷ καθ' ἡμέραν*. — V. 256. *πρῆγμα*, AbcdfgKlmnO *πρᾶγμα*. — *τοῦ* AO, *οὗ* rel. — *ἐρᾷ τὸ*, A *ἐρᾶτο*, el *ἐρᾶται*, K *ἐρᾷ ποτὲ*, O quid habeat, incertum. Bekker et Meineke *ἐρῶτο*, ego antea *ἔρατο*. — V. 257. *ἀεθλίη*, K *ἀληθὴς*. — V. 258. *ἀνιηρότατον*, bcfgm *ἀνιαρότατον*. — V. 259. *δ' ἡμέλλησα* A, *δ' ἡμέλησα* O, *δὴ μέλλησα* bcdfghmn. — V. 260. *ὡσαμένη*, AKO *ἀπωσαμένη*, unde aliquis coniiciat dorica forma restituta scribendum esse *φεῦγεν* (*φεύγεν*) *ἀπωσαμένη*. — V. 261. seq. vix possunt restitui, cum ne id quidem, separandi an coniungendi sint hi versus, certum sit. — V. 262. *κατέχει*, Hermann *καταχεῖ*, Hertzberg *κρατέει*. — V. 263. *ψυχρόν*, Hermann *ψυχροί*. — *φίλοι πίνουσι*, Kayser *ἐπιχλευάζουσι*. — V. 264. *ὥσθ' ἅμα θ'*, bcdefKmn *ὡς θαμά θ'*, l *ὡς θ' ἁμά θ'*, in m. g *ἦδ'* pro *ὥσθ'*, et *φιλεῖ* pro *φέρει*, quod Hermann in *θέρει*, Goeller in *φλέγει* mutavit. Sauppe coni. *ψυχρόν μοι πάρα· τῆς δὲ ... οἷς ἅμα ... γοῶσ' ἀφαρεῖ* coll. Hesych. *ἀφαρεῖ· ἱδροῖ, ἀνιμᾶται*, ubi *ὑδρεύει* corrigit, Hertzberg *οἷς θ' ἅμα* cum Schneidewino, Brunck *ἡ δέ θ' ἅμ' ... γοῶσα καλεῖ*. Ahrens omnem locum sic conformavit: *ψυχρὸν τὸν παρὰ τῇδε φίλοι κλίνουσι τοκῆες, ὥσθ' .... γοῶσ' ἀφορᾷ*, O. Schneider: *Ψυχρὸν γάρ μοι τῆσδε φίλοι πνείουσι τοκῆες, ὥσθ' ... γοῶσα θροεῖ*.

Digitized by Google

ἔνθα μέσην περὶ παῖδα βαλὼν ἀγκῶν' ἐφίλησα
δειρήν, ἡ δὲ τέρεν φθέγγετ' ἀπὸ στόματος.

Γνωτή τοι πενίη γε καὶ ἀλλοτρίη περ ἐοῦσα·
οὔτε γὰρ εἰς ἀγορὴν ἔρχεται οὔτε δίκας·
πάντῃ γὰρ τοὔλασσον ἔχει, πάντῃ δ' ἐπίμυκτος,
πάντῃ δ' ἐχθρὴ ὁμῶς γίνεται, ἔνθα περ ᾖ.

Ἴσως τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοὶ θνητοῖς ἀνθρώποις
γῆράς τ' οὐλόμενον καὶ νεότητ' ἔδοσαν·
τῶν πάντων δὲ κάκιστον ἐν ἀνθρώποις, θανάτου τε
καὶ πασέων νούσων ἐστὶ πονηρότατον,
παῖδας ἐπεὶ θρέψαιο καὶ ἄρμενα πάντα παράσχοις,
χρήματα δ' ἐγκαταθῇς, πόλλ' ἀνιηρὰ παθών,
τὸν πατέρ' ἐχθαίρουσι, καταρῶνται δ' ἀπολέσθαι,
καὶ στυγέουσ' ὥσπερ πτωχὸν ἐπερχόμενον.

Εἰκὸς τὸν κακὸν ἄνδρα κακῶς τὰ δίκαια νομίζειν,
μηδεμίαν κατόπισθ' ἁζόμενον νέμεσιν·
δειλῷ γάρ τ' ἀπάλαμνα βροτῷ πάρα πόλλ' ἀνελέσθαι
παρ ποδός, ἡγεῖσθαί θ' ὡς καλὰ πάντα τιθεῖ.

Ἀστῶν μηδενὶ πιστὸς ἐὼν πόδα τῶνδε πρόβαινε,
μήθ' ὅρκῳ πίσυνος μήτε φιλημοσύνῃ,
μηδ' εἰ Ζῆν' ἐθέλῃ παρέχειν βασιλῆα μέγιστον
ἔγγυον ἀθανάτων, πιστὰ τιθεῖν ἐθέλων.

Ἐν γάρ τοι πόλει ὧδε κακοψόγῳ ἀνδάνει οὐδέν·
ὡς δὲ τὸ σῶσαι οἱ πολλοὶ ἀνολβότεροι.

V. 265. περὶ A, παρὰ rel. — βαλὼν Hermann, v. λαβὼν. — V. 267. γνωτή, A γνῶτ' εἶ. — γε Bekker, τε A, om. rel. Locus corruptus. — ἀλλοτρίη, K ἀλλοτρία. — V. 269. ἐπίμυκτος A, ἐπίμικτον KO, ἐπίμικτος rel. — V. 270. ἐχθρὴ A, ἐχθρὰ rel. — γίνεται, v. γίγνεται. — V. 273. δὲ κάκιστον, Schneidewin δ' ὃ κάκιστον. — V. 275. ἔπεὶ, A ἐπιθρέψαιο. — ἄρμενα, gKm ἅρμενα. — πάντα om. pr. n. — παράσχοις, g παρέσχοις. — V. 276. ἐγκαταθῇς, conieci εἰ καταθῇς. — ἀνιηρὰ, cg ἀνιαρὰ. — V. 277. καταρῶνται, f καταρῶν. — V. 278. ἐπερχόμενον, A ἐσερχόμενον. — V. 279. εἰκὸς τὸν, fort. εἰκός τοι. — V. 280. κατόπισθ' A, κατόπιν rel. — V. 281. ἀπάλαμνα, n ἀπ' ἄλαμνα. — βροτῷ, βροταί A. — V. 282. θ', n δ'. — V. 283. τῶνδε Hermann, v. τόνδε. — πρόβαινε, K προβαίνει. — V. 284. φιλημοσύνῃ, bfm φιλομοσύνη, cg συνημοσύνη. — V. 285. ἐθέλῃ A, ἐτέλει c, ἐθέλει rel., Iacobs ἐθέλοι. — V. 286. ἔγγυον, K ἔγγιον. Post eam vocem interpungunt bcdefhlmn. — V. 287. κακοψόγῳ, K κακούργῳ, Boissonade καλοψόγῳ. — V. 288. A ὡς δετοσωσαιεὶ πολλοὶ ἀν. et K ἀναιβότεροι, Boissonade ἐς δὲ τὸ σῶσαι ἀεί, Kayser ὡς δὲ καὶ ὀρθῶσαι π. ἀνολβοτέρη, Hermann ὡς δέ τις (ἀνδάνει), ὡς ἀΐει πολλὸν ἀνολβότερος,

Digitized by Google

250 *Νῦν δὲ τὰ τῶν ἀγαθῶν κακὰ γίνεται ἐσθλὰ κακοῖσιν*
ἀνδρῶν· ἡγέονται δ' ἐκτραπέλοισι νόμοις·
αἰδὼς μὲν γὰρ ὄλωλεν· ἀναιδείη δὲ καὶ ὕβρις
νικήσασα δίκην γῆν κατὰ πᾶσαν ἔχει.

Οὐδὲ λέων αἰεὶ κρέα δαίνυται, ἀλλά μιν ἔμπης
καὶ κρατερόν περ ἐόντ' ἀγρεῖ ἀμηχανίη.

Κωφῷ ἀνθρώπῳ σιγᾶν χαλεπώτατον ἄχθος,
φθεγγόμενος δ' ἀδαής, οἷσι παρῇ, μέλεται,
ἐχθαίρουσι δὲ πάντες, ἀναγκαίη δ' ἐπίμιξις
ἀνδρὸς τοιούτου συμποσίῳ τελέθει.

Οὐδεὶς λῇ φίλος εἶναι, ἐπὴν κακὸν ἀνδρὶ γένηται,
οὐδ' ᾧ κ' ἐκ γαστρός, Κύρνε, μιῆς γεγόνῃ.

Πικρὸς καὶ γλυκὺς ἴσθι καὶ ἁρπαλέος καὶ ἀπηνής
λάτρισι καὶ δμωσὶν γείτοσί τ' ἀγχιθύροις.

Οὐ χρὴ κιγκλίζειν ἀγαθὸν βίον, ἀλλ' ἀτρεμίζειν,
τὸν δὲ κακὸν κινεῖν, ἔστ' ἂν ἐς ὀρθὰ βάλῃς.

Τοὶ κακοὶ οὐ πάντως κακοὶ ἐκ γαστρὸς γεγόνασιν,
ἀλλ' ἄνδρεσσι κακοῖς συνθέμενοι φιλίην

Welcker ὥσθ' οἱ σῶες ἀεὶ (Schneidewin σῶς αἰεὶ) π. ἀ., Orelli ἐς δὲ τὸ σῶν αἰεὶ, Ahrens οὐδ' ἕτος, ὡς αἰεὶ. Fort. δὶς δὲ τόσως (cf. Eurip. Rhes. v. 159.) αἰεὶ πολλοὶ ἀνολβότεροι. — V. 289. γίνεται, v. γίγνεται. — V. 290. ἀνδρῶν· ἡγέονται Bekker, ἀνδρῶηγεονται A, ἀνδρῶν γίνονται rel. — ἐκτραπέλοισι, l ἐκτροπάλοισι. Fort. εὐτραπέλοισι. — νόμοις A, νόμοι K, νόμος rel. — V. 291. ἀναιδείη, c ἀναιδίη. — V. 292. ἔχει, K ἔλει. — V. 293. δαίνυται, cfKm δαίνυνται. — μιν, K μήν. — V. 294. ἐόντ' ἀγρεῖ scripsi, ἐόντ' αἴρει A, ἐόνθ' αἱρεῖ rel. — V. 296. Brunck ἀαδὴς, Turnebus πέλεται. Emperius φθεγγομένου δ', ἀλέης, οἷσι παρῇ, μέλεται (*fuga cordi est, quibuscunque adest*). — V. 297. πάντες, A πάντας. — ἀναγκαίη, Pierson ἀνιηρή, sed fort. potius ἐπίμυξις scrib. — V. 299. οὐδεὶς λῇ scripsi, idem Sauppe coniecit. A οὐδεὶς δὴ, rel. οὐδ' ἐθέλει, Hermann οὐδεὶς δὴ φίλος ἐστίν, Schneidewin οὐδεὶς δὴ φίλος αἰεὶ. — V. 300. ᾧ κ' scripsi suadente Bekkero, A ὠκ', rel. ἤν. — μιῆς scripsi, v. μιᾶς. — γεγόνῃ A, rel. codd. γεγόνει. — V. 301. Πικρὸς, m μικρὸς. — ἁρπαλέος A, v. ἀργαλέος, quod frustra tuetur Hecker deinde corrigens ἐνηής. — V. 302. λάτρισι, λάτροις K et corr. g, λάτροισι bcm et pr. g. — V. 303. κιγκλίζειν, K κιγχλίζειν. — V. 304. βαλῃς Aldina, codd. ut videtur omnes λάβῃς. — V. 305. τοί A, rel. οἱ. — πάντως, A πάντες, h παντὸς. In l omissi sunt V. 305—352., sed 305—328. (ϑνητοῖς) a rec. manu additi. — V. 306. ἄνδρεσσι, cf ἄνδρεσι, e ἄνδρες.

Digitized by Google

ἔργα τε δειλ' ἔμαθον καὶ ἔπη δύσφημα καὶ ὕβριν,
ἐλπόμενοι κείνους πάντα λέγειν ἔτυμα.

Ἐν μὲν συσσίτοισιν ἀνὴρ πεπνυμένος εἶναι,
πάντα δέ μιν λήθειν ὡς ἀπεόντα δοκοῖ·
εἰς δὲ φέροι τὰ γελοῖα, θύρηφι δὲ καρτερὸς εἴη,
γινώσκων ὀργὴν ἥν τιν' ἕκαστος ἔχει.

Ἐν μὲν μαινομένοις μάλα μαίνομαι, ἐν δὲ δικαίοις
πάντων ἀνθρώπων εἰμὶ δικαιότατος.

Πολλοί τοι πλουτοῦσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πένονται·
ἀλλ' ἡμεῖς τούτοις οὐ διαμειψόμεθα
τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον, ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεί,
χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

Κύρν', ἀγαθὸς μὲν ἀνὴρ γνώμην ἔχει ἔμπεδον αἰει,
τολμᾷ δ' ἔν τε κακοῖς κείμενος ἔν τ' ἀγαθοῖς·
εἰ δὲ θεὸς κακῷ ἀνδρὶ βίον καὶ πλοῦτον ὀπάσσῃ,
ἀφραίνων κακίην οὐ δύναται κατέχειν.

Μή ποτ' ἐπὶ σμικρᾷ προφάσει φίλον ἄνδρ' ἀπολέσσαι
πειθόμενος χαλεπῇ, Κύρνε, διαιβολίῃ.
εἴ τις ἁμαρτωλοῖσι φίλων ἐπὶ παντὶ χολῷτο,
οὔ ποτ' ἂν ἀλλήλοις ἄρθμιοι ῥυδὲ φίλοι

V. 307. τε, gh δὲ, e τοι. — V. 308. ἔτυμα, c ἕτοιμα. — V. 309. εἶναι A, rel. ἴσθι, Hermann εἴη. — V. 310. λήθειν, bcfm λήθην. — δοκοῖ Geel, δοκεῖ Bekker, δόκει codd. — V. 311. εἰς δὲ, c εἰ δὲ, g corr. εἰδε, Kayser εὖ δέ. — φέροι τὰ A, φέρει τὰ bfm, φέρειν τὰ cg, φέροιται h, O quid habeat inc. — θύρηφι, A θύρηφι. — δὲ om. A. — καρτερὸς, K κρατερὸν. — εἴη AO, εἴης rel. Ahrens εἰ δὲ φέροιτο γελοῖα, θύρηφί κε, O. Schneider πάντα τέ μιν ... δοκεῖ, εἴς τε φέρει ... εἴης. — V. 312. γινώσκων, v. γιγνώσκων. Ceterum videntur versus transponendi: ἐν μὲν συσσίτοισιν ἀ. π. εἶναι, γινώσκων ὀ. ἦ. ἔ. ἐ. εἰς δὲ φέροι τὰ γ. θ. δὲ κ. εἴη, πάντα δέ μιν λ. ὡς ἀ. δ. — V. 313. μὲν, g γὰρ. — V. 315—318. *Solonis* sunt, vid. Eleg. Fr. 15, ubi πολλοὶ γὰρ πλουτεῦσι ... αὐτοῖς οὐ διαμ. ... ἔμπεδόν ἐστιν legitur. Ex Theognide affert Stob. I. 16., ubi v. 316. vulgo τούτων. — V. 318. χρήματα δ', c χρήματ'. — ἄλλοτε, A ἄλλοτέ τ'. — V. 319—322. affert Stob. XXXVII. 3. — V. 319. ἔχει om. fm. — ἔμπεδον, f ἔμπαιδον. — αἰεί, n ἀεὶ. — V. 320. Inverso ordine bcdefghmn et Stob. ἔν τ' ἀγαθοῖς κείμενος ἔν τε κακοῖς fort. recte. — V. 321. ὀπάσσῃ A et Stob., ὀπάσσει rel. — V. 322. κακίην, Stob. βίοτον. — V. 323. σμικρᾷ, antea σμικρῇ edidi. — ἀπολέσσαι A, ἀπολέσης C, ἀπολέσσῃς rel., Hecker ἀποειπεῖν. — V. 324. διαιβολίῃ scripsi, v. διαβολίῃ. — V. 325. ἁμαρτωλοῖσι KO, ἁμαρτωλῇσι rel. — V. 326. ἄρθμιοι, K ἀρίθμιοι.

Digitized by Google

Νῦν δὲ τὰ τῶν ἀγαθῶν κακὰ γίνεται ἐσθλὰ κακοῖσιν
ἀνδρῶν· ἡγέονται δ' ἐκτραπέλοισι νόμοις·
αἰδὼς μὲν γὰρ ὄλωλεν· ἀναιδείη δὲ καὶ ὕβρις
νικήσασα δίκην γῆν κατὰ πᾶσαν ἔχει.

Οὐδὲ λέων αἰεὶ κρέα δαίνυται, ἀλλά μιν ἔμπης
καὶ κρατερόν περ ἐόντ' ἀγρεῖ ἀμηχανίη.

Κωτίλῳ ἀνθρώπῳ σιγᾶν χαλεπώτατον ἄχθος,
φθεγγόμενος δ' ἀδαής, οἷσι παρῇ, μέλεται,
ἐχθαίρουσι δὲ πάντες, ἀναγκαίη δ' ἐπίμιξις
ἀνδρὸς τοιούτου συμποσίῳ τελέθει.

Οὐδεὶς λῇ φίλος εἶναι, ἐπὴν κακὸν ἀνδρὶ γένηται,
οὐδ' ᾧ κ' ἐκ γαστρός, Κύρνε, μιῆς γεγόνῃ.

Πικρὸς καὶ γλυκὺς ἴσθι καὶ ἁρπαλέος καὶ ἀπηνής
λάτρισι καὶ δμωσὶν γείτοσί τ' ἀγχιθύροις.

Οὐ χρὴ κιγκλίζειν ἀγαθὸν βίον, ἀλλ' ἀτρεμίζειν,
τὸν δὲ κακὸν κινεῖν, ἔστ' ἂν ἐς ὀρθὰ βάλῃς.

Τοὶ κακοὶ οὐ πάντως κακοὶ ἐκ γαστρὸς γεγόνασιν,
ἀλλ' ἄνδρεσσι κακοῖς συνθέμενοι φιλίην

Welcker *ὥσθ' οἱ σῶες ἀεὶ* (Schneidewin *σῶς αἰεὶ*) *π. ἀ.*, Orelli *ἐς δὲ τὸ σῶν αἰεὶ*, Ahrens *οὐδ' ἔτος, ὡς αἰεὶ*. Fort. *δὶς δὲ τόσως* (cf. Eurip. Rhes. v. 159.) *αἰεὶ πολλοὶ ἀνολβότεροι*. — V. 289. *γίνεται*, v. *γίγνεται*. — V. 290. *ἀνδρῶν· ἡγέονται* Bekker, *ἀνδρῶνηγεονται* A, *ἀνδρῶν γίνονται* rel. — *ἐκτραπέλοισι*, l *ἐκτροπάλοισι*. Fort. *εὐτραπέλοισι*. — *νόμοις* A, *νόμοι* K, *νόμος* rel. — V. 291. *ἀναιδείη*, c *ἀναιδίη*. — V. 292. *ἔχει*, K *ἔλει*. — V. 293. *δαίνυται*, cfKm *δαίνυνται*. — *μιν*, K *μήν*. — V. 294. *ἐόντ' ἀγρεῖ* scripsi, *ἐόντ' αἶρει* A, *ἐόνθ' αἱρεῖ* rel. — V. 296. Brunck *ἀαδὴς*, Turnebus *πέλεται*, Emperius *φθεγγομένου δ', ἀλέης, οἷσι παρῇ, μέλεται* (*fuga cordi est, quibuscunque adest*). — V. 297. *πάντες*, A *πάντας*. — *ἀναγκαίη*, Pierson *ἀ νιηρή*, sed fort. potius *ἐπίμυξις* scrib. — V. 299. *οὐδεὶς λῇ* scripsi, idem Sauppe coniecit. A *οὐδεὶς δή*, rel. *οὐδ' ἐθέλει*, Hermann *οὐδεὶς δὴ φίλος ἐστίν*, Schneidewin *οὐδεὶς δὴ φίλος αἰεὶ*. — V. 300. *ᾧ κ'* scripsi suadente Bekkero, A *ὥκ'*, rel. *ἤν*. — *μιῆς* scripsi, v. *μιᾶς*. — *γεγόνῃ* A, rel. codd. *γεγόνει*. — V. 301. *Πικρὸς*, m *μικρὸς*. — *ἁρπαλέος* A, v. *ἀργαλέος*, quod frustra tuetur Hecker deinde corrigens *ἐνηής*. — V. 302. *λάτρισι*, *λάτροις* K et corr. g, *λάτροισι* bcm et pr. g. — V. 303. *κιγκλίζειν*, K *κιγχλίζειν*. — V. 304. *βάλῃς* Aldina, codd. ut videtur omnes *λάβῃς*. — V. 305. *τοί* A, rel. *οἱ*. — *πάντως*, A *πάντες*, h *παντὸς*. In l omissi sunt V. 305—352., sed 305—328. (*θνητοῖς*) a rec. manu additi. — V. 306. *ἄνδρεσσι*, cf *ἄνδρεσι*, e *ἄνδρες*.

Digitized by Google

ἔργα τε δειλ' ἔμαθον καὶ ἔπη δύσφημα καὶ ὕβριν,
ἐλπόμενοι κείνους πάντα λέγειν ἔτυμα.

Ἐν μὲν συσσίτοισιν ἀνὴρ πεπνυμένος εἶναι,
πάντα δέ μιν λήθειν ὡς ἀπεόντα δοκοῖ·
εἰς δὲ φέροι τὰ γελοῖα, θύρηφι δὲ καρτερὸς εἴη,
γινώσκων ὀργὴν ἥν τιν' ἕκαστος ἔχει.

Ἐν μὲν μαινομένοις μάλα μαίνομαι, ἐν δὲ δικαίοις
πάντων ἀνθρώπων εἰμὶ δικαιότατος.

Πολλοί τοι πλουτοῦσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πένονται·
ἀλλ' ἡμεῖς τούτοις οὐ διαμειψόμεθα
τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον, ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεί,
χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

Κύρν', ἀγαθὸς μὲν ἀνὴρ γνώμην ἔχει ἔμπεδον αἰει,
τολμᾷ δ' ἔν τε κακοῖς κείμενος ἔν τ' ἀγαθοῖς·
εἰ δὲ θεὸς κακῷ ἀνδρὶ βίον καὶ πλοῦτον ὀπάσσῃ,
ἀφραίνων κακίην οὐ δύναται κατέχειν.

Μή ποτ' ἐπὶ σμικρᾷ προφάσει φίλον ἄνδρ' ἀπολέσσαι
πειθόμενος χαλεπῇ, Κύρνε, διαιβολίῃ.
εἴ τις ἁμαρτωλοῖσι φίλων ἐπὶ παντὶ χολῷτο,
οὔ ποτ' ἂν ἀλλήλοις ἄρθμιοι οὐδὲ φίλοι

V. 307. τε, gh δὲ, e τοι. — V. 308. ἔτυμα, c ἕτοιμα. — V. 309. εἶναι A, rel. ἴσθι, Hermann εἴη. — V. 310. λήθειν, bcfm λήθην. — δοκοῖ Geel, δοκεῖ Bekker, δόκει codd. — V. 311. εἰς δὲ, c εἰ δὲ, g corr. εἰδε, Kayser εὖ δέ. — φέροι τὰ A, φέρει τὰ bfm, φέρειν τὰ eg, φέροιται h, O quid habeat inc. — θύρηφι, A θύρηφι. — δὲ om. A. — καρτερὸς, K κρατερὸν. — εἴη AO, εἴης rel. Ahrens εἰ δὲ φέροιτο γελοῖα, θύρηφί κε, O. Schneider πάντα τέ μιν ... δοκεῖ, εἴς τε φέρει ... εἴης. — V. 312. γινώσκων, v. γιγνώσκων. Ceterum videntur versus transponendi: ἐν μὲν συσσίτοισιν ἀ. π. εἶναι, γινώσκων ὀ. ἦ. ξ. ἑ. εἰς δὲ φέροι τὰ γ. θ. δὲ κ. εἴη, πάντα δέ μιν λ. ὡς ἀ. δ. — V. 313. μὲν, g γὰρ. — V. 315—318. Solonis sunt, vid. Eleg. Fr. 15, ubi πολλοὶ γὰρ πλουτεῦσι ... αὐτοῖς οὐ διαμ. ... ἔμπεδόν ἐστιν legitur. Ex Theognide affert Stob. I. 16., ubi v. 316. vulgo τούτων. — V. 318. χρήματα δ', c χρήματ'. — ἄλλοτε, A ἄλλοτέ τ'. — V. 319—322. affert Stob. XXXVII. 3. — V. 319. ἔχει om. fm. — ἔμπεδον, f ἔμπαιδον. — αἰεί, n ἀεὶ. — V. 320. Inverso ordine bcdefghmn et Stob. ἔν τ' ἀγαθοῖς κείμενος ἔν τε κακοῖς fort. recte. — V. 321. ὀπάσσῃ A et Stob., ὀπάσσει rel. — V. 322. κακίην, Stob. βίοτον. — V. 323. σμικρᾷ, antea σμικρῇ edidi. — ἀπολέσσαι A, ἀπολέσης C, ἀπολέσσῃς rel., Hecker ἀποειπεῖν. — V. 324. διαιβολίῃ scripsi, v. διαβολίῃ. — V. 325. ἁμαρτωλοῖσι KO, ἁμαρτωλῇσι rel. — V. 326. ἄρθμιοι, K ἀρίθμιοι.

Digitized by Google

εἶεν· ἁμαρτωλαὶ γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἔπονται
θνητοῖς, Κύρνε· θεοὶ δ' οὐκ ἐθέλουσι φέρειν.

Καὶ βραδὺς εὔβουλος εἶλεν ταχὺν ἄνδρα διώκων,
Κύρνε, σὺν ἰθείῃ θεῶν δίκῃ ἀθανάτων.

Ἥσυχος, ὥςπερ ἐγώ, μέσσην ὁδὸν ἔρχεο ποσσίν,
μηδ' ἑτέροισι διδούς, Κύρνε, τὰ τῶν ἑτέρων.

Μή ποτε φεύγοντ' ἄνδρα ἐπ' ἐλπίδι, Κύρνε, φιλήσῃς·
οὐδὲ γὰρ οἴκαδε βὰς γίνεται αὐτὸς ἔτι.

Μηδὲν ἄγαν σπεύδειν· πάντων μέσ' ἄριστα· καὶ οὕτως
ἕξεις, Κύρν', ἀρετήν, ἣν τε λαβεῖν χαλεπόν.

Ζεύς μοι τῶν τε φίλων δοίη τίσιν, οἵ με φιλεῦσιν,
τῶν τ' ἐχθρῶν μεῖζον, Κύρνε, δυνησόμενον.
χοὕτως ἂν δοκέοιμι μετ' ἀνθρώποις θεὸς εἶναι,
εἴ μ' ἀποτισάμενον μοῖρα κίχοι θανάτου.

Ἀλλὰ Ζεῦ τέλεσόν μοι Ὀλύμπιε καίριον εὐχήν·
δὸς δέ μοι ἀντὶ κακῶν καί τι παθεῖν ἀγαθόν.
τεθναίην δ', εἰ μή τι κακῶν ἄμπαυμα μεριμνέων
εὑροίμην, δοίην δ' ἀντ' ἀνιῶν ἀνίας·
αἶσα γὰρ οὕτως ἐστί· τίσις δ' οὐ φαίνεται ἡμῖν
ἀνδρῶν, οἳ τἀμὰ χρήματ' ἔχουσι βίῃ
συλήσαντες· ἐγὼ δὲ κύων ἐπέρησα χαράδρην,

V. 327. ἔπονται, Ruhnken *πέλονται*, sed fort. *ἐπ' ἀνθρώποισι* legendum. — V. 328. *θεοί*, Schneidewin *κακοί*. — *δ' οὐκ*, in proecdosi *γοῦν* conieci. — V. 329. *εὔβουλος*, ante *εὔβουλός θ'* edidi, Hermann *εὔβουλος δ'*, Iacobs *ὧν εὔβουλος ἔλεν*. — *εἶλεν*, n *ἔλεν*. — *ταχὺν*, m pr. *τραχὺν*. — V. 330. *ἰθείῃ* K, *εὐθείῃ* rel. — V. 331. 332. Stob. XV., 6. ubi *ἥσυχος* om. — *ἑτέροισι*, gK *ἑτέροις*. — *διδούς*, Stob. *δίδου*. Locus corruptus, coni. *μηδ ετέρωσε δίου*, i. e. *neve dextrorsum neve sinistrorsum aliorum vestigia sequere*. Post h. v. iterat. A v. 211. 212. — V. 333. *ἄνδρα*, Hermann *ἀνέρ'*, fort. *ἄνδρ' ἐπὶ ἐλπίδι*. — *φιλήσῃς*, g *φιλήσεις*. — V. 334. *γὰρ* om. f. — *γίνεται*, v. *γίγνεται*. — *αὐτὸς*, fort. *αὐτὸς*. — V. 337. *τε*, e *δὲ*. — *δοίη*, K *δώῃ*, Iacobs *θείη*. — V. 338. *μεῖζον*, *Κύρνε*, hK *κύρνε μεῖζον*. — *δυνησόμενον*, Sauppe *δυνησαμένῳ*, Hermann *δυνησομένην*, Boissonade *δυνησομένων*, Geel *ὀδυνησομένων*, fort. cum Schaefero *δυνησομένῳ*, antea *Κύρν' ὀδυνησέμεναι* conieci. — V. 339. *ἀνθρώπων*, Brunck *ἀνθρώποις*. — V. 340. *εἴ μ'* A, *εἰ μὴ* KO, *ἤν* rel. — *κίχοι* Hermann, v. *κίχῃ*. — V. 341. *Ζεῦ*, bcefgKm *Ζεύς*. — V. 343. *κακῶν*, hK *κακόν*. — *μεριμνέων* A, *μεριμνάων* O, *μεριμνῶν* rel. — V. 344. *δοίην δ'* Ae, *δοίην τ'* gK, *δοίη τ'* bcdfhmn, vulgo ex Turnebi coni. *δοίης δ'*. — V. 346. *τἀμὰ*, A *τ' ἄμα*. — V. 347. *κύων*, g in m. *κιών*, Ahrens *κακῶν*.

Digitized by Google

χειμάῤῥῳ ποταμῷ πάντ' ἀποσεισάμενος·
τῶν εἴη μέλαν αἷμα πιεῖν· ἐπί τ' ἐσθλὸς ὄροιτο
δαίμων, ὃς κατ' ἐμὸν νοῦν τελέσειε τάδε.

Ἄ δειλὴ πενίη, τί μένεις προλιποῦσα παρ' ἄλλον
ἄνδρ' ἰέναι; μὴ λὴν οὐκ ἐθέλοντα φίλει·
ἀλλ' ἴθι καὶ δόμον ἄλλον ἐποίχεο, μηδὲ μεθ' ἡμέων
αἰεὶ δυστήνου τοῦδε βίου μέτεχε.

Τόλμα, Κύρνε, κακοῖσιν, ἐπεὶ κἀσθλοῖσιν ἔχαιρες,
εὖτέ σε καὶ τούτων μοῖρ' ἐπέβαλλεν ἔχειν·
ὡς δέ περ ἐξ ἀγαθῶν ἔλαβες κακόν, ὣς δὲ καὶ αὖτις
ἐκδῦναι πειρῶ, θεοῖσιν ἐπευχόμενος.

Μηδὲ λίην ἐπίφαινε· κακὸν δέ τι, Κύρν', ἐπιφαίνειν·
παύρους κηδεμόνας σῆς κακότητος ἔχεις.

Ἀνδρός τοι κραδίη μινύθει μέγα πῆμα παθόντος,
Κύρν'· ἀποτινυμένου δ' αὔξεται ἐξοπίσω.

Εὖ κώτιλλε τὸν ἐχθρόν· ὅταν δ' ὑποχείριος ἔλθῃ,
τῖσαί νιν, πρόφασιν μηδεμίαν θέμενος.

Ἴσχε νόον, γλώσσῃ δὲ τὸ μείλιχον αἰὲν ἑπέσθω·

V. 348. *χειμάῤῥῳ*, cn *χειμάρρω*. — V. 349. *ἐπί*, n *ἐπεί*. — *ὄροιτο* A, *ἄρητο* h (a pr. m. *ἄρηται*), rel. *ἄροιτο*. — V. 350. *ὃς*, c *ὣς* et g apposito in m. *ὃς*. — V. 351. *ἄ*, bcgm et f in m. (a pr. m. *ἀ*) *ὦ*. — Geel coni. *τί μενεῖς; προλ. π. ἄλλον ἄνδρ' ἰέναι*. — V. 352. *μὴ λὴν* scripsi, nisi malis *μὴ λήν μ'*. conf. Hesych. *λήν· λίαν*. Bekker *μὴ δή μ'*. A *μ' ην' δήν*, KO *τί δή μ'*, rel. *τί δὲ δή μ'*. — *φίλει* Bekker, A *φιλεῖ* (sed acc. rec. add.), rel. *φιλεῖς*. Ahrens *δήν δή μ' οὐκ ἐθέλοντι φιλῇ*. — V. 353. *ἡμέων* A, rel. *ἡμῶν*. — V. 355. *κἀσθλοῖσιν*, AKO *κἐσθλοῖσιν*, unde in proecdosi *κἠσθλοῖσι* doricam formam restitui. — V. 356. *εὖτε*, A *οὔτε*. Videtur *οὕτως καὶ τούτων* vel *εἶτά σε* scribendum. — V. 357. *ὡς δέ περ*, antea ut Ahrens quoque coniecit *ὡς δὲ πρὶν* scripsi, Hermann *ὥσπερ δ'*. — *αὖτις*, A *αὐθις*, K *αὖ*. — V. 358. *θεοῖσιν*, A *θεοῖς*. — V. 359. *λίην*, Kf pr. *λίαν*, Geel *ἀνίην*. — *δέ τι*, h *δ' ἔτι*, A *δέ τε*, quod recipiendum videtur et praeterea pro *ἐπιφαίνειν* cum Brunckio corrigendum: *κακὸν δέ τε Κύρν' ἐπιφαίνων Παυροὺς κ. σ. κ. ἔχεις*· Ceterum hoc distichon cum prioribus videtur coniungendum. — V. 361. *τοι*, bcdeghmn *τι*. — V. 362. *ἀποτινυμένου*, d *ἀποτῖνυμένου*, cghKlnO *ἀποτιννυμένου*, bfm *ἀποτινναμένου*, e *ἀποτινουμένου*. — *αὔξεται*, c *αὔξετ'*.— *ἐξοπίσω*, fort. *ἐξαπίνης*. — V. 363. *κώτιλλε*, K *κωτιλε*. — *δ'* om. A. — V. 364. *τῖσαί νιν*, K *τί σαίνειν*. — *μηδεμίαν*, KO *μηδεμίην*. — V. 365. *ἴσχε*, A *ἴσχι*, m *ἔσχε*. Deinde A *νόῳ*, (unde Ahrens *ἴσθι νόῳ*) *γλώσσης δὲ τὸ μείλιχον αἰὲν ἑπέστω*, quod fortasse aliquis praeferat, sed conf. Aesch. Suppl. 194. *φθογγῇ δ' ἑπέσθω πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασύ*. Reliquam possis lect. Cod. A defendere: *Ἴσχε*

Digitized by Google

δειλῶν τοι τελέθει καρδίη ὀξυτέρη.

Ἀστῶν δ' οὐ δύναμαι γνῶναι νόον ὅν τιν' ἔχουσιν·
οὔτε γὰρ εὖ ἔρδων ἀνδάνω οὔτε κακῶς·
μωμεῦνται δέ με πολλοί, ὁμῶς κακοὶ ἠδὲ καὶ ἐσθλοί·
μιμεῖσθαι δ' οὐδεὶς τῶν ἀσόφων δύναται.

Μή μ' ἀέκοντα βίῃ κεντῶν ὑπ' ἄμαξαν ἔλαυνε,
εἰς φιλότητα λίην, Κύρνε, προσελκόμενος.

Ζεῦ φίλε, θαυμάζω σε· σὺ γὰρ πάντεσσιν ἀνάσσεις
τιμὴν αὐτὸς ἔχων καὶ μεγάλην δύναμιν·
ἀνθρώπων δ' εὖ οἶσθα νόον καὶ θυμὸν ἑκάστου·
σὸν δὲ κράτος πάντων ἔσθ' ὕπατον, βασιλεῦ.
πῶς δή σευ, Κρονίδη, τολμᾷ νόος ἄνδρας ἀλιτροὺς
ἐν ταὐτῇ μοίρῃ τόν τε δίκαιον ἔχειν,
ἦν τ' ἐπὶ σωφροσύνην τρεφθῇ νόος, ἦν τε πρὸς ὕβριν
ἀνθρώπων ἀδίκοις ἔργμασι πειθομένων;

Οὐδέ τι κεκριμένον πρὸς δαίμονός ἐστι βροτοῖσιν,
οὐδ' ὁδὸν ἣν τις ἰὼν ἀθανάτοισιν ἄδοι.

Ἔμπης δ' ὄλβον ἔχουσιν ἀπήμονα· τοὶ δ' ἀπὸ δειλῶν
ἔργων ἴσχονται θυμόν, ὅμως πενίην
μητέρ' ἀμηχανίης ἔλαβον, τὰ δίκαια φιλεῦντες,

νόῳ, γλώσσης δὲ τὸ μείλιχον αἰὲν ἐπέσθω. Praeterea K μειλίχιον, l ἐπέσθω. — V. 366. δειλῶν τοι, h δειλόν τι. — καρδίη, AbcdfhmnO κραδίη. — V. 367. AO infra post 1182. Ἀστῶν δ' οὐ δύναμαι γνῶναι νόον, item K post 1186., haud dubie rectius. — V. 368. ἔρδων, K ἔργον. — ἀνδάνω, A ἀνδρανω. — V. 369. 70. separavit Bekker. fm nihil nisi μωμεῦνται δ' οὐδεὶς τῶν ἀσ. δύν. — δέ με, h δ' ἐμέ. — ἠδὲ, h οἱ δὲ. — καὶ om. c. — V. 370. ἀσόφων, K σοφῶν. — V. 372. εἰς, K ἐς, qui alias εἰς solet exhibere. — V. 377. δή, cg δὲ. — σευ, cdefhilmn σεῦ, Wassenberg Ζεῦ, Bekker σοι. — V. 375. ταὐτῇ, Ahn ταύτῃ. — τόν τε, A τὸν δέ. — V. 379. τρεφθῇ Neander et Brunck, libri τερφθῇ. — V. 380. ἔργμασι, ΚΟ ἔργασι, cg ἔρμασι. — πειθομένων. Hermann πειθόμενος, et hoc distichum post v. 382. ponendum esse censet, quam transpositionem qui probavit Ahrens coniecit praeterea: ἄνθρωποι δ' ἀδ. ἔ. πειθόμενοι Ἔμπης ὄλβον κτλ. — V. 381. 382. Bekker et a praecedentibus et a subsequentibus separavit, sed videtur hoc distichum cum 379. 80. arcte cohaerere, et ante excidisse distichum, ut his tribus distichis eadem sententia iterata fuerit, quae inest in v. 373—78. — V. 381. ἔστι, A ὅστις. — V. 382. ὁδὸν Abdfhmn, ὁδὸς vulgo. — τις AOl, τιν' reliqui. — V. 384. ἴσχονται, befgm ἴσχωνται, A ἴσχοντες, quod si probaveris, scribendum videtur: τὰ δίκαια φιλεύντων ἦτ' ἀνδρῶν παράγει θυμὸν ut Ahrens coniecit, vel φιλεῦντος ... ἀνδρός. — ὅμως, cdefglmn ὁμῶς. — πενίην AK, quod Brunck coniecit, πενίης reliqui, O ambiguus. — V. 385. ἀμηχανίης, g ἀμηχανίην.

Digitized by Google

η τ' ἀνδρῶν παράγει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην,
βλάπτουσ' ἐν στήθεσσι φρένας κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης·
τολμᾷ δ' οὐκ ἐθέλων αἴσχεα πολλὰ φέρειν,
χρημοσύνῃ εἴκων, ἣ δὴ κακὰ πολλὰ διδάσκει,
ψεύδεά τ' ἐξαπάτας τ' οὐλομένας τ' ἔριδας,
ἄνδρα καὶ οὐκ ἐθέλοντα· κακὸν δέ οἱ οὐδὲν ἔοικεν·
ἡ γὰρ καὶ χαλεπὴν τίκτει ἀμηχανίην.

Ἐν πενίῃ δ' ὅ τε δειλὸς ἀνὴρ ὅ τε πολλὸν ἀμείνων
φαίνεται, εἰ τ' ἂν δὴ χρημοσύνη κατέχῃ·
τοῦ μὲν γὰρ τὰ δίκαια φρονεῖ νόος, οὔ τέ περ αἰεὶ
ἰθεῖα γνώμη στήθεσιν ἐμπεφύῃ·
τοῦ δ' αὖτ' οὔτε κακοῖς ἕπεται νόος οὔτ' ἀγαθοῖσιν·
τὸν δ' ἀγαθὸν τολμᾶν χρὴ τά τε καὶ τὰ φέρειν.

Αἰδεῖσθαι δὲ φίλους, φεύγειν τ' ὀλεσήνορας ὅρκους,
Εὐτράπελ', ἀθανάτων μῆνιν ἀλευάμενον.

Μηδὲν ἄγαν σπεύδειν· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος
ἔργμασιν ἀνθρώπων· πολλάκι δ' εἰς ἀρετὴν
σπεύδει ἀνήρ, κέρδος διζήμενος, ὅν τινα δαίμων
πρόφρων εἰς μεγάλην ἀμπλακίην παράγει,
καί οἱ ἔθηκε δοκεῖν, ἃ μὲν ᾖ κακά, ταῦτ' ἀγάθ' εἶναι
εὐμαρέως, ἃ δ' ἂν ᾖ χρήσιμα, ταῦτα κακά.

Φίλτατος ὢν ἥμαρτες· ἐγὼ δέ τοι αἴτιος οὐδέν,
ἀλλ' αὐτὸς γνώμης οὐκ ἀγαθῆς ἔτυχες.

V. 386. *παράγει* A, quod Meineke coniecerat, *προάγει* reliqui. — V. 387. *κρατερῆς*, c *καρτερῆς*. — V. 388. *αἴσχεα*, K *αἴσχιον*. — V. 389. *ἣ δή*, el *ἤδη*. — V. 391. et 392. Ahrens alienos ab h. l. esse censet. — V. 392. *τίκτει*, K *τίκτε*. — V. 393. *ὅ τε π.*, g ex corr. *τότε π.* — V. 394. *ευτ'* cg *ἔστ'*. — *κατέχῃ*, el *κατέχει*. — V. 395. *τὰ δίκαια φρονεῖ* A, *τ' ἄδικα φρονέει* reliqui. — *οὔ τε*, plerique *οὔτε*. Ahrens *τοῦ μὲν πὰρ τὰ δ. φρονῇ νόος, οὐδέ οἱ αἰεὶ*. — V. 396. *ἰθεῖα*, KO *ἰθείῃ*. — *ἐμπεφύῃ*, A *ἐμπεφύει*, K *ἐμπεφύκει*. — V. 397. *τοῦδ'*, fort. *τῷδ'*, ut sententia sit: *illi neque in adversis neque in secundis rebus est prudentia*, quemadmodum *ἕπεσθαι* dictum est v. 410. et 412. — *αὖτ'* A, *αὖ* reliqui. — *κακοῖς*, l *κακοῖσιν*. — V. 398. *τά τε*, g *τάδε*, AO *τὰ δὲ*. — V. 399. 400. fort. coniungendi cum praegressis. — V. 400. *Εὐτράπελ'* Bekker, *ἐντραπελ'* A, *ἔντρεπε δ'* reliqui, *ἐντρέπου* vel *ἐντρέπε'* Brunck. — *ἀλευάμενον* A, *ἀλευάμενος* reliqui, *ἀλευόμενος* O. Schneider, accusativum tuentur alii loci velut Hesiodium illud Op. v. 391: *γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν, γυμνὸν δ' ἀμάαν*. — V. 401.—448. om. l. — V. 402. *ἔργμασιν*, g *ἔργμασιν*, c *ἔρμασιν*. — *δ' εἰς ἀρετὴν*, Ahrens *δ' εἰς ἀάτην*, Sauppe *δὴ ἀνέδην*, Iacobs *δ' εἰς ἀπάτην*. — V. 404 *πρόφρων*, fort. *πάρφορον*. — *εἰς*, b *ἐς*. — V. 407. *φίλτατος ὢν* corruptum videtur. — *τοι*, A *σοι*. — V. 408. *ἔτυχες*, A *ειαμείνω* (ex versu seq.).

Digitized by Google

Οὐδένα θησαυρὸν παισὶν καταθήσῃ ἀμείνω
αἰδοῦς, ἥ τ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρν', ἕπεται.

Οὐδενὸς ἀνθρώπων κακίων δοκεῖ εἶναι ἑταῖρος,
ᾧ γνώμη θ' ἕπεται, Κύρνε, καὶ ᾧ δύναμις.

Πίνων δ' οὐχ οὕτως θωρήξομαι, οὐδέ με οἶνος
ἐξάγει, ὥστ' εἰπεῖν δεινὸν ἔπος περὶ σοῦ.

Οὐδέν' ὁμοῖον ἐμοὶ δύναμαι διζήμενος εὑρεῖν
πιστὸν ἑταῖρον, ὅτῳ μή τις ἔνεστι δόλος·
ἐς βάσανον δ' ἐλθὼν παρατρίβομαι ὥστε μολίβδῳ
χρυσός, ὑπερτερίης δ' ἄμμιν ἔνεστι λόγος.

Πολλά με καὶ συνιέντα παρέρχεται· ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
σιγῶ, γινώσκων ὑμετέρην δύναμιν.

Πολλοῖς ἀνθρώπων γλώσσῃ θύραι οὐκ ἐπίκεινται
ἁρμόδιαι, καί σφιν πόλλ' ἀμέλητα μέλει·
πολλάκι γὰρ τὸ κακὸν κατακείμενον ἔνδον ἄμεινον,
ἐσθλὸν δ' ἐξελθὸν λώϊον ἢ τὸ κακόν.

Πάντων μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον,

V. 409. conf. ad v. 1161. *παισὶν*, A *παισι*. — *καταθήσῃ*, AKO *καταθήσει*, Brunck *καταθήσεις παισὶν ἀμείνω*. — V. 411. *οὐδενὸς* et *δοκεῖ* A, *μηδενὸς ... δόκει* reliqui. — *κακίων*, g *κακίας*. — V. 413. *οὕτως* Abcdfghmn, vulgo *οὕτω*. — *θωρήξομαι*, bcdfhmn et pr. g *θωρύξομαι*. — *με*, A *μετ'*, *μέ γ'* KO, fuit antiquitus *με Foῖνος*, Hermann *οὐδ' ἐμέ γ'*. — V. 414. *ἐξάγει*, *ἐξαρεῖ* Ahrens. — V. 415. *οὐδέν'*, AKO infra p. v. 1164. *οὔτιν'*. — *ὁμοῖον* bcdefgmn, *ὅμοιον* reliqui. — V. 416. *ὅτῳ*, h *ὅτι*. — V. 417. *παρατρίβομαι ὥστε*, AO infra post v. 1164. *παρατριβόμενος τε* et deinde *δ'* post *ὑπερτερίης* omittunt. — V. 418. *λόγος* A et fort. d, rel. *νόος*. — V. 420. *γινώσκων*, v. *γιγνώσκων*. — *ὑμετέρην* Hermann, v. *ἠμετέρην*. — V. 421—24. affert Stob. XXXVI. 1. — V. 421. *ἀνθρώπων* AKO et Stob., *ἀνθρώποις* rel. Deinde Stob. *θύρα οὐκ ἐπίκειται ἁρμοδίη*. — V. 422. *σφιν*, e *σφι*. — *μέλει*, e *μέλλει*. Stob. *ἀλάλητα* (B m. s. Trinc. *ἀλάληλα*) *πέλει*, Geel *πολλ' ἀλάλητα μέλει*. — V. 423. *τὸ*, bcdh *τὸν*, e *τε*. — *ἔνδον ἄμεινον*, Stob. *ἔνδοθεν ἠλθεν*. — V. 424. *ἐξελθὸν*, Ach *ἐξελθὼν*, Stob. *ἐξελθεῖν*. Versus corruptus. Poeta videtur dixisse: *bonum*, *quod divulgatum*, *plus nocuit*, *quam malum*. — V. 425—28. affert Sext. Emp. Hypot. III. p. 175. Stob. CXX. 4. Clem. Al. Str. III. 432. Theodoret. V. p. 71, 15. Suid. v. *ἀρχὴν λᾶσθαι*. Cf. etiam Diogen. III. 4. Macar. II. 45. Apostol. III. 85. Fuerunt antiqui versus, quos Midae Silenus ferebatur olim dixisse, *Ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον, φύντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας Ἀΐδαο περῆσαι*, quos imitatur Theognis, conf. quae monui Anal. Alex. I. p. 22. — V 425. *πάντων*, Sext. Stob. Suid. Stob. Paroemiogr. et ap. Theod. Vb *ἀρχήν*.

Digitized by Google

μηδ' ἐσιδεῖν αὐγὰς ὀξέος ἠελίου·
φύντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας Ἀΐδαο περῆσαι,
καὶ κεῖσθαι πολλὴν γῆν ἐπαμησάμενον.

Θῦσαι καὶ θρέψαι ῥᾷον βροτόν, ἢ φρένας ἐσθλὰς
ἐνθέμεν· οὐδείς πω τοῦτό γ' ἐπεφράσατο,
ᾧ τις σώφρον' ἔθηκε τὸν ἄφρονα, κἀκ κακοῦ ἐσθλόν·
εἰ δ' Ἀσκληπιάδαις τοῦτό γ' ἔδωκε θεός,
ἰᾶσθαι κακότητα καὶ ἀτηρὰς φρένας ἀνδρῶν,
πολλοὺς ἂν μισθοὺς καὶ μεγάλους ἔφερον·
εἰ δ' ἦν ποιητόν τε καὶ ἔνθετον ἀνδρὶ νόημα,
οὔ ποτ' ἂν ἐξ ἀγαθοῦ πατρὸς ἔγεντο κακός,
πειθόμενος μύθοισι σαόφροσιν· ἀλλὰ διδάσκων
οὔ ποτε ποιήσεις τὸν κακὸν ἄνδρ' ἀγαθόν.

Νήπιος, ὃς τὸν ἐμὸν μὲν ἔχει νόον ἐν φυλακῇσιν,

V. 426. ἐσιδεῖν, Clem. Theod. ἐσορᾶν, Sext. cod. Vrat. ἰδέειν, Macar. ἐπιδεῖν. — αὐγὰς, K αὐγὰν. — ὀξέος, Hecker ὠκέος. — V. 427. Ἀΐδαο, bdfmn ἀΐδα. Respicit Plut. consol. ad uxor. c. 10. — V. 428. γῆν ἐπαμησάμενον, insolenter dictum, nam alias de cognatis, qui mortuum sepeliunt, dici solet ἀμᾶσθαι γῆν, vid. Herod. VIII. 24. Anth. Pal. VII. 404. et 416.; et diversum quoque est, quod dicit Antipater ib. VII. 241: πολλὰ τιθηνητὴρ ὀλοφύρατο, χερσὶν ἀμήσας Ἀνδρομάχοις δνοφερὰν κρατὸς ὕπερθε κόνιν. Quare placet Sexti lectio γαῖαν ἐφεσσάμενον, sive ἐπιεσσάμενον malis. Cf. Pind. Nem. XI. 21. — V. 429. φῦσαι, A φαῦσαι. — V. 430. πω om. A. — V. 431. ᾧ τις scripsi, A ὅ τις, rel. ὅστις. — σώφρον', C σώφρων. — κἀκ κακοῦ K, κἀκοῦ A, καὶ κακοῦ bcdfhmn, καὶ κακὸν rel. — V. 432. εἰ δ', KO οὐ δ', et sic affert hunc versum Clearchus Athen. VI. 256. C. Plut. Quaest. Plat. I. 3. Dio Chrys. I. p. 2. — γ' om. cg. — V. 433. ἀτηρὰς, AKO ἀτειρὰς. — V. 434. affert Aristot. Eth. Nic. X. 9. — V. 435—438. vulgo separant a praecedentibus, sed pertinere ad eandem elegiam, quamquam graviter immutata, docet Plato Menone p. 95. E: ἐν ἄλλοις δέ γε ὀλίγον μεταβάς, (quod indicio est, hanc elegiam non ita longo intervallo separatam fuisse a. v. 33. seqq.) εἰ δ' ἦν ποιητόν τε (φησὶν) καὶ ἔνθετον ἀνδρὶ νόημα, λέγει πως ὅτι πολλοὺς ἂν μ. κ. μ. ἔφερον οἱ δυνάμενοι τοῦτο ποιεῖν, καὶ οὔ ποτ' ἂν ἐξ ἀγαθοῦ. .... ἀνδρ' ἀγαθόν. Itaque scripserat poeta:

οὐδ' Ἀσκληπιάδαις τοῦτό γ' ἔδωκε θεὸς
ἰᾶσθαι κακότητα καὶ ἀτηρὰς φρένας ἀνδρῶν.
— — — — — — —
εἰ δ' ἦν ποιητόν τε καὶ ἔνθετον ἀνδρὶ νόημα,
πολλοὺς ἂν μισθοὺς καὶ μεγάλους ἔφερον
— — — — — — — —
οὔ ποτ' ἂν ἐξ ἀγαθοῦ κτλ.

quod firmat Aristotel. εἰ μὲν οὖν ἦσαν οἱ λόγοι αὐτάρκεις πρὸς τὸ ποιῆσαι ἐπιεικεῖς, πολλοὺς ἂν μισθοὺς καὶ μεγάλους δικαίως ἔφερον κατὰ τὸν Θέογνιν, καὶ ἔδει ἂν τούτοις ὁρίσασθαι. Cf. Mus. Rhen. T. III. p. 409. — V. 435. τε, e τι. — V. 436. ἔγεντο, f et Platon. codd. ἐγένετο. — V. 438. ποιήσεις, A ποιήσει.

Digitized by Google

440 *τὸν δ' αὐτοῦ ἴδιον οὐδὲν ἐπιστρέφεται.*

Οὐδεὶς γὰρ πάντ' ἐστὶν ἀνόλβιος· ἀλλ' ὁ μὲν ἐσθλὸς
τολμᾷ ἔχων τὸ κακόν, κοὐκ ἐπίδηλος ὅμως·
δειλὸς δ' οὔτ' ἀγαθοῖσιν ἐπίσταται οὔτε κακοῖσιν
θυμὸν ὁμῶς μίσγειν· ἀθανάτων δὲ δόσεις
445 *παντοῖαι θνητοῖσιν ἐπέρχοντ', ἀλλ' ἐπιτολμᾶν*
χρὴ δῶρ' ἀθανάτων, οἷα διδοῦσιν, ἔχειν.

Εἴ μ' ἐθέλεις πλύνειν, κεφαλῆς ἀμίαντον ἀπ' ἄκρης
αἰεὶ λευκὸν ὕδωρ ῥεύσεται ἡμετέρης·
εὑρήσεις δέ με πᾶσιν ἐπ' ἔργμασιν ὥςπερ ἄπεφθον
450 *χρυσόν, ἐρυθρὸν ἰδεῖν τριβόμενον βασάνῳ,*
τοῦ χροιῆς καθύπερθε μέλας οὐχ ἅπτεται ἰὸς
οὐδ' εὐρώς, αἰεὶ δ' ἄνθος ἔχει καθαρόν.

Ὤνθρωπ', εἰ γνώμης ἔλαχες μέρος ὥςπερ ἀνοίης,
καὶ σώφρων οὕτως ὥςπερ ἄφρων ἐγένου,
455 *πολλοῖς ἂν ζηλωτὸς ἐφαίνεο τῶνδε πολιτῶν,*
οὕτως ὥςπερ νῦν οὐδενὸς ἄξιος εἶ.

Οὔ τοι σύμφορόν ἐστι γυνὴ νέα ἀνδρὶ γέροντι·
οὐ γὰρ πηδαλίῳ πείθεται ὥςτ' ἄκατος,

V. 440. *τὸν*, AO *τῶν*. — *αὐτοῦ*, bdfhmnq *αὑτοῦ*. — *ἴδιον*, AKO *κἰδιον*. Iacobs vere ut videtur *τῶν δ' αὐτοῦ ἰδίων*, Hermann *τῶν αὑτοῦ δ' ἰδίων*, alius *τῶν δ' αὖτ' οἰκιδίων*, Kayser *τῶν δ' αὖ κηδείων*, Orelli *τῶν δ' αὐτοῦ κλήδων*, ego conieci, quod iam ante Ahrens *τῶν δ' αὐτοῦ κήδεων*. Ancipitem syllabam qui removere vult, poterit etiam legere: *τὸν δ' αὐτοῦ ἴδιον μηδὲν ἐπιστρέφεται*. — V. 441. *γὰρ* A, om. OK, *τοι* rel. sed infra post 1162. omnes *γάρ*. — *ἐστὶν ἀνόλβιος* scripsi, vulgo *ἐστὶ πανόλβιος*. — V. 442. *ἔχων* AO, *ἔχειν* rel. — *ἐπίδηλος*, AO infra *ἐπίδηλον*. — *ὅμως*, A *ὁμῶς*. Conieci *κοὐκέτι δειλὸν ὁμῶς*. — V. 443. *οὔτ' ἀγαθοῖσιν ἐπ. οὔτε κακοῖσιν* infra omnes, A etiam hic, ubi illi *οὔτε κακοῖσιν ἐπ. οὔτ' ἀγαθοῖσιν*. — V. 444. *ὁμῶς μίσγειν* libri infra, hic *ἔχων μίμνειν*. — *δὲ*, Abdfmn et infra omnes *τε*. — V. 445. *ἐπέρχοντ'*, O infra *ἐπέρχεται*. — *ἐπιτολμᾶν*, K utrobique *ἐπιτιμᾶν*. — V. 447. 48. affert Apost. VI. 70. 1, v. 449, 50. idem VIII. 7. d (ubi *χρυσὸν* om.). — V. 449. *δέ με*, A *δ' ἐμε*. — V. 451. *ἰὸς*, K *ἰὸν*. — V. 452. *αἰεὶ*, G *ἀεὶ*. — V. 453. *ὤνθρωπ'* A, *ἄνθρωπ'* bcdeghlmn primis litteris carent fO. — *ἀνοίης*, cg *ἀνίης*. — V. 457—60. affert Athen. XIII. 560. A. Stob. LXXI. 2., Apost. XIII. 39, 5. Eustath. Il. 1345, 56. prius distichum Clem. Alex. Str. VI. 745. — V. 457. *οὔτοι*, h Eust. *οὐ*. — *σύμφορόν ἐστι*, g *σύμφερόν ἐστι*, Adehn *σύμφορον ἐστι*, l *σύμφορων ἐνεστι*, O quid habeat inc. Eust. *σύμφορός ἐστι*, Clem. *χρήσιμόν ἐστι*. Possis *σύμφορων* coniicere, sed cf. Theophilum comicum ap. Athen. *οὐ συμφέρον νέα 'στὶ πρεσβύτῃ γυνή. ὥσπερ γὰρ ἄκατος οὐδὲ μικρὸν πείθεται ἐνὶ πηδαλίῳ, τὸ πεῖσμ' ἀπορρήξασα δὲ ἐκ νυκτὸς ἕτερον λιμέν' ἔχουσ' ἐξευρέθη*. — *γέροντι*, Eust. et epit. Ath. *γεραιῷ*. — V. 458. *οὐ*, ap. Ath. B *τί* et deinde *ἄκοτος*.

Digitized by Google

οὐδ' ἄγκυραι ἔχουσιν· ἀποῤῥήξασα δὲ δεσμά
πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα.

Μή ποτ' ἐπ' ἀπρήκτοισι νόον ἔχε, μηδὲ μενοίνα,
χρήμασι, τῶν ἄνυσις γίνεται οὐδεμία.

Εὐμαρέως τοι χρῆμα θεοὶ δόσαν οὔτε τι δειλὸν
οὔτ' ἀγαθόν· χαλεπῷ δ' ἔργματι κῦδος ἔπι.

Ἀμφ' ἀρετῇ τρίβου, καί σοι τὰ δίκαια φίλ' ἔστω,
μηδέ σε νικάτω κέρδος, ὅ, τ' αἰσχρὸν ἔῃ.

Μηδένα τῶνδ' ἀέκοντα μένειν κατέρυκε παρ' ἡμῖν.
μηδὲ θύραζε κέλευ' οὐκ ἐθέλοντ' ἰέναι,
μήθ' εὕδοντ' ἐπέγειρε, Σιμωνίδη, ὅν τιν' ἂν ἡμῶν
θωρηχθέντ' οἴνῳ μαλθακὸς ὕπνος ἕλῃ,
μήτε τὸν ἀγρυπνέοντα κέλευ' ἀέκοντα καθεύδειν·
πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον χρῆμ' ἀνιηρὸν ἔφυ·
τῷ πίνειν δ' ἐθέλοντι παρασταδὸν οἰνοχοείτω·
οὐ πάσας νύκτας γίνεται ἁβρὰ παθεῖν·
αὐτὰρ ἐγώ — μέτρον γὰρ ἔχω μελιηδέος οἴνου —
ὕπνου λυσικάκου μνήσομαι οἴκαδ' ἰών,

V. 459. ἄγκυραι, cg ἄγκυραν ut Athen. Eust. et vulgo Stob. (sed A Vind. Trinc. ἄγκυραι), l ἄγκυρας. — ἀποῤῥήξασα, ap. Stob. Trinc. ἀποῤῥήξασαι. — V. 461. ἐπ', l ἐν, om. cg. — νόον, possit aliquis νόημ' conficere. — V. 462. χρήμασι conjungendum cum ἀπρήκτοισι, quamquam possis χρῆμά τι conficere. — γίνεται, v. γίγνεται. — V. 463. οὔτε, g οὐδέ. — τι, fKn τοι, Hecker conj. οὔτ' ἐπίδηλον. — V. 464. χαλεπῷ, l χαλεπόν. — ἔπι A, ἔχει rel. — V. 465. σοι, A τοι. — ἔστω om. cg. — V. 466. ὅ, τ' Hermann, v. ὅτ'. — ἔῃ A, ἔθει KO, ἔοι rel. — V. 467—68. separavit Bekker a sequentibus, cum quibus arcte cohaerent: conf. Pherecrates sive Nicomachus in Chirone ap. Athen. VIII. 364. C: ὁ δ' ἄχθεται αὐτὸς ὁ θύων τῷ κατακωλύοντι, καὶ εὐθὺς ἔλεξ' ἐλεγεῖα· Μηδένα μήτ' ἀέκοντα (ἄκοντα B P) μένειν κατέρυκε (κατερύκειν B) παρ' ἡμῖν μηδ' εὕδοντ' ἐπέγειρε Σιμωνίδη· οὐ γὰρ ἐπ' οἴνοις τοιαυτὶ λέγομεν δειπνίζοντες φίλον ἄνδρα. quae consulto paululum immutata sunt. Valde autem dubium est an v. 473 seqq. ad eandem hanc elegiam pertineant, vel certe continuo priora exceperint. — Ceterum cum v. 472 vel certe similis *Euseno* tribuatur (vid. Eueni fr.) ipse antea omnem hunc locum v. 467—474 Pario poetae tribui, at videtur Euenus nobilem hunc versum in suum usum convertisse: antiquioris autem et clari poetae hanc elegiam esse etiam parodia illa probare videtur. — V. 469. μήθ' A, μηδ' rel. — ἄν add. AK, om. rel. — V. 470. θωρηχθέντ', bcdfhmn θωρυχθέντ', el θωριχθέντ', Hermann θωμιχθέντ'. — μαλθακός, K μαλακὸς. — ἕλῃ A, ἕλοι rel. — V. 471. μήτε, bdefhKlmn μὴ δὲ vel μηδέ. — ἀγρυπνέοντα, el ἀγρυπνέυοντα. — V. 472. ἀνιηρὸν, cg ἀνιαρὸν. — V. 473. οἰνοχοείτω, l οἰνοχόειτε. — V. 474. γίνεται, v. γίγνεται. — V. 475. γὰρ om. O. — V. 476. λυσικάκου, n λησικάκου. K λύσιν κακοῦ.

Digitized by Google

ἤξω δ' ὡς οἶνος χαριέστατος ἀνδρὶ πεπόσθαι·
οὔτε τι γὰρ νήφω, οὔτε λίην μεθύω.
ὃς δ' ἂν ὑπερβάλλῃ πόσιος μέτρον, οὐκέτι κεῖνος
τῆς αὐτοῦ γλώσσης καρτερὸς οὐδὲ νόου·
μυθεῖται δ' ἀπάλαμνα, τὰ νήφοσι γίνεται αἰσχρά·
αἰδεῖται δ' ἔρδων οὐδέν, ὅταν μεθύῃ,
τὸ πρὶν ἐὼν σώφρων, τότε νήπιος· ἀλλὰ σὺ ταῦτα
γινώσκων, μὴ πῖν' οἶνον ὑπερβολάδην,
ἀλλ' ἢ πρὶν μεθύειν ὑπανίστασο — μὴ σε βιάσθω
γαστήρ, ὥστε κακὸν λάτριν ἐφημέριον —,
ἢ παρεὼν μὴ πῖνε· σὺ δ' ἔγχεε τοῦτο μάταιον
κωτίλλεις αἰεί· τοὔνεκά τοι μεθύεις·
ἡ μὲν γὰρ φέρεται φιλοτήσιος, ἡ δὲ πρόκειται,
τὴν δὲ θεοῖς σπένδεις, τὴν δ' ἐπὶ χειρὸς ἔχεις·
ἀρνεῖσθαι δ' οὐκ οἶδας· ἀνίκητος δέ τοι οὗτος.
ὃς πολλὰς πίνων μή τι μάταιον ἐρεῖ.

Ὑμεῖς δ' εὖ μυθεῖσθε παρὰ κρητῆρι μένοντες,
ἀλλήλων ἔριδος δῆριν ἐρυκόμενοι,
ἐς τὸ μέσον φωνεῦντες ὁμῶς ἑνὶ καὶ συνάπασιν·
χοὔτως συμπόσιον γίνεται οὐκ ἄχαρι.

V. 477—87. affert Athen. X. p. 428 D: *καὶ Θέογνις δέ φησιν.* — ἤξω, cg *δείξω*, Athen. *ἦκω*. Ahrens *ἔξω*. — *πεπόσθαι*, el *πεπύσθαι*. — V. 478. *τι*, bcdfhKmn *τοι*. Deinde *νήφων* et *μεθύων* scribendum videtur, omisso verbo *εἰμί*, quod exhibet Athen. ubi est *οὔτε τι νήφων εἰμ' οὔτε λίαν μεθύων*. Ahrens *οὔτ' ἔτι δὴ νήφων ... μεθύων*. — V. 479—87. affert Stob. XVIII. 14. — V. 479. *ἂν* om. g. — *ὑπερβάλλῃ*, ap. Athen. AP *ὑπερβάλῃ*, C *ὑπερβάλοι*. — *οὐκέτι κεῖνος*, Athen. et Stob. *οὐκ ἔτ' ἐκεῖνος*. — V. 480. *αὐτοῦ*, ap. Athen. *αὐτοῦ* (*αὐτῆς* PVL, *αὐτοῦ* C). — *γλώσσης*, m *γλώττης*, sed supra *σσ*. Athen. *γνώμης*. — V. 481. *νήφοσι γίνεται* A, *νήφουσι γίνεται* KO, *νήφουσ' εἴδεται* rel. Ap. Ath. *νήφουσι* (B *νήφοσι*, P *νηφῶσιν*) *γίνεται* (sic B, *γίγνεται* A, *γίνετ'* PVL). Ap. Stob. *νήφοσι γίν*. Schowii bcc. Vind. Ab m. s., *νήφουσι γίν*. Voss. — V. 482. Ap. Ath. B *δ' ἔρδων*. — V. 483. *τότε* A et Stob., *οὔτε* cg, *ὅτε* rel., *τε καὶ* Ath. — V. 484. *γινώσκων*, v. *γιγνώσκων* (ap. Ath. *γινώσκων* PVL, *γιγν*. B). — V. 485. ap. Stob. A. Vind. Trinc. *μεθύων*. Athen. *πρὶν μεθύειν* (*μεθύειν δ'* VL) *ἄρξῃ δ'* (ita ACP et ut vid. B, *ἄρξῃ γ'* VL) *ἀπανίστασο*. — *μή σε*, h *μηδὲ σέ*. ap. Stob. A. Vind. Trinc. *μὴ δὲ*. Hermann *μηδὲ βιάσθω γαστήρ σ'*. — V. 487. *μὴ* om. l. — *δ' ἔγχεε* A, *δ' ἔχε* O, *δὲ ἔχε* bdehm et sine intervallo cfn, *δ' οἱ ἔχε* g, *ἀλλ' ἔχε* K. — V. 488. *κωτίλλεις*, KO *κωτίλλοις*, n pr. *κωτύλλεις*, g corr. *κωτίλης*, c *κοτύλης*. — V. 489. *φιλοτήσιος*, bdfhmn *φιλετήσιος*, c *φηλοτήσιος*. — V. 490. *δὲ*, e *μὲν*, — *σπένδεις*, bcfm *σπεύδεις*. — *ἐπὶ χειρὸς ἔχεις*. Coniicio *ἐπὶ χεῖλος ἄγεις*, Hecker *τὴν δὲ πρόχειρον ἔχεις*. — V. 491. *ἀρνεῖσθαι*, A *αἰνεῖσθαι*. — *δ'* om. c. — *ἀνίκητος*, Hecker *ἀκίνητος*. — *τοι οὗτος*, bchfmn *τοιοῦτος*. — V. 492. *πολλὰς*, A *πολλὸν*, K *πολλὰ*, cg *πολλοὺς*. — *μάταιον*, l *μάταιος*. — V. 493. *εὖ μυθεῖσθε*, Hecker *εὐθυμεῖσθε*. — V. 494. *ἔριδος* A, *ἔριδας* rel. — *δῆριν ἐρυκόμενοι* scripsi, vulgo *δὴν ἀπερυκόμενοι*, A *δῆιν ἀπ.*, Schneidewin *λῆμ' ἀπ.* — V. 495. *ἐς*, bdegKln *εἰς*. — *φωνεῦντες*, K *φονέοντες*. — *ὁμῶς* om. O. — *συνάπασιν* Bekker, *συνάπατι* A, *σὺν ἅπασιν* rel. — V. 496. *χοὕτως*, Hecker *οὕτως*.

Digitized by Google

Ἄφρονος ἀνδρὸς ὁμῶς καὶ σώφρονος οἶνος, ὅταν δὴ
πίνῃ ὑπὲρ μέτρον, κοῦφον ἔθηκε νόον.

Ἐν πυρὶ μὲν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον ἴδριες ἄνδρες
γινώσκουσ', ἀνδρὸς δ' οἶνος ἔδειξε νόον,
καὶ μάλα περ πινυτοῦ, τὸν ὑπὲρ μέτρον ἤρατο πίνων,
ὥστε καταισχῦναι καὶ πρὶν ἐόντα σοφόν.

Οἰνοβαρέω κεφαλήν, Ὀνομάκριτε, καί με βιᾶται
οἶνος, ἀτὰρ γνώμης οὐκέτ' ἐγὼ ταμίης
ἡμετέρης, τὸ δὲ δῶμα περιτρέχει· ἀλλ' ἄγ' ἀναστὰς
πειρηθῶ, μή πως καὶ πόδας οἶνος ἔχει
καὶ νόον ἐν στήθεσσι· δέδοικα δὲ μή τι μάταιον
ἔρξω θωρηχθεὶς καὶ μέγ' ὄνειδος ἔχω.

Οἶνος πινόμενος πουλὺς κακόν· ἢν δέ τις αὐτόν
πίνῃ ἐπισταμένως, οὐ κακὸν ἀλλ' ἀγαθόν.

Ἦλθες δή, Κλεάριστε, βαθὺν διὰ πόντον ἀνύσσας,
ἐνθάδ' ἐπ' οὐδὲν ἔχοντ' ὦ τάλαν οὐδὲν ἔχων.
νηός τοι πλευρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ θήσομεν ἡμεῖς,
Κλεάρισθ', οἵ' ἔχομεν χοῖα διδοῦσι θεοί.

V. 497—508. Stob. XVIII. 15. (16. 17.) — V. 497. ὁμῶς, Stob. ἄγαν. — οἶνος om. bdfmn, in m. posuit h. — V. 498. πίνῃ Stob., πίνητ' AO, πίνῃσ' eKl, πίνεθ' rel. — ὑπὲρ μέτρον Stob., ὑπέρμετρον AKO, ὑπὲρ τὸ μέτρον rel. cf. Panyasis Ath. I. 37. B: πινόμενος κατὰ μέτρον, ὑπὲρ μέτρον δὲ χερείων, ubi Clem. Al. ὑπέρμετρος. — V. 499—503. quos Hecker Soloni vindicare voluit, affert Apost. VII. 16. m., v. 500. ἀνδρὸς δ' κτλ. Athen. I. 37. E. — V. 500. γινώσκουσ' Apost., vulgo γιγνώσκουσ', ut Stob. — V. 501. τὸν om. l. — ἤρατο, Schneidewin ἄσατο, Ahrens ἤσατο, cum ante ἤρατο πίνειν, i. e. concupivit coniecisset. Stobaeus longe aliud hemistichium exhibet: κακότητα δὲ πᾶσαν ἐλέγχει. — V. 502. καταισχύναι, Stob. καταισχύνειν. — πρὶν, Stob. τὸν. — V. 503—508. affert Apostol. VII. 16. m. οἰνοβαρέω AO et Stob., οἰνοβαρῶ rel. — Ὀνομάκριτε, K ὄνομα κριταί. — βιᾶται, A βεβιᾶται. Ap. βιοῦται. — V. 504. γνώμης, videtur γλώσσης scrib. quod postea etiam Hecker coni. — ταμίης, ap. Stob. Trinc. ταμὶν ὑμετέρης. — V. 505. ἀλλ' ἄγ', eg ἀλλάγ', bdn ἀλλά γ'. — V. 506. πειρηθῶ, c πορηθῶ, g πωρηθῶ, sed in m. πειρήσω ut Stob. Ap. — ἔχει A, ἔχῃ rel. et Stob., utrumque O. — V. 507. καὶ, Schaefer ὡς. — V. 508. ἔρξω, plerique ἔρξω ut Stob. — θωρηχθεὶς, bcdghmn θωρυχθεὶς, el θωριχθεὶς. — V. 509—10. Simillimi versus 211. 12. ex his aperte detorti, itaque cancellis sepsi. Afferunt hos versus Galen. I. 345. ed. Bas. Stob. XVIII. 12. Clem. Al. Strom. VI. 742. et Artemidor. Oneir. I. 66. — πουλὺς, πολὺς Kn (et ap. Stob. Vind.), πολλοῖς O. — κακόν, κακός Stob. (Schowii abw κακόν) Clem. Artem. — αὐτόν, O αὐτῶν, c αὐτός. Clem. αὐτῷ χρῆται. — V. 510. κακὸν ἀλλ' ἀγαθόν, Stob. (Schowii abw consentiunt cum Theogn.) Artem. κακὸς ἀλλ' ἀγαθός et sic supra v. 212. — V. 511. δὴ, δὲ el. — Κλεάριστε, l κλεάριστος. — ἀνύσσας, Kel ἀνύσας. — V. 512. ἔχοντ', m ἔχωντ'. — V. 513. ὑπὸ ζυγὰ, fm ὑπόζυγα, Hecker ἐπὶ vel ἐνὶ ζυγὰ. — V. 514. Κλεάρισθ', K κλειάρισθ'.

Digitized by Google

τῶν δ' ὄντων τἄριστα παρέξομεν· ἢν δέ τις ἔλθῃ
σεῦ φίλος ὤν, κατάκεισ' ὡς φιλότητος ἔχεις.
οὔτε τι τῶν ὄντων ἀποθήσομαι, οὔτε τι μεῖζον
σῆς ἕνεκα ξενίης ἄλλοθεν οἰσόμεθα.
ἢν δέ τις εἰρωτᾷ τὸν ἐμὸν βίον, ὧδέ οἱ εἰπεῖν·
ὡς εὖ μὲν χαλεπῶς, ὡς χαλεπῶς δὲ μάλ' εὖ,
ὥσθ' ἕνα μὲν ξεῖνον πατρώϊον οὐκ ἀπολείπειν,
ξείνια δὲ πλεόνεσσ' οὐ δυνατὸς παρέχειν.

Οὔ σε μάτην, ὦ Πλοῦτε, βροτοὶ τιμῶσι μάλιστα·
ἦ γὰρ ῥηϊδίως τὴν κακότητα φέρεις.

Καὶ γάρ τοι πλοῦτον μὲν ἔχειν ἀγαθοῖσιν ἔοικεν,
ἡ πενίη δὲ κακῷ σύμφορος ἀνδρὶ φέρειν.

Ὤ μοι ἐγὼν ἤβης καὶ γήραος οὐλομένοιο,
τοῦ μὲν ἐπερχομένου, τῆς δ' ἀπονισομένης.

Οὐδένα πω προὔδωκα φίλον καὶ πιστὸν ἑταῖρον,
οὐδ' ἐν ἐμῇ ψυχῇ δούλιον οὐδὲν ἔνι.

Αἰεί μοι φίλον ἦτορ ἰαίνεται, ὁππότ' ἀκούσω
αὐλῶν φθεγγομένων ἱμερόεσσαν ὄπα.

V. 515. τἄριστα, codd. τὰ ἄριστα. — δέ τις, A διης. — V. 516. σεῦ φίλος, g ζεῦ φίλος, el ἄφιλος. — ἔχεις, K ἔχει. A φιλοτητο ἔχεις. Legendum videtur κατάκεισ', ὡ φιλότης, τότ' ἐρῶ, οὔτε κτλ. Schneidewin καὶ κεῖσ', ὦ φίλ', ἔπος τόθ' ἑρεῖς· οὔτε κτλ. et adiungit v. 691. 92. — V. 517. τι μεῖζον, h τοι μεῖζον, A τι μείζω. — V. 518. ἕνεκα, n εἵνεκα. — V. 519. εἰρωτᾷ, ἐρωτᾷ eln. — V. 521. ὥσθ', Ahrens divisim ὥς θ'. — οὐκ, g οὔτ'. — ἀπολείπειν, Epkema coni. ἀποειπεῖν. — V. 522. πλεόνεσσ', Kbcdegl πλέον' ἔστ', AOfhmn πλέον ἐστ'. — δυνατός, el δυνατόν. — V. 523. 24. affert Stob. XCI. 1. (ubi pro βροτοὶ θεῶν, sed A B Voss. Vind. marg. Gesn. θεοὶ, et σὺ γὰρ ῥηϊδ.) et Maxim. Conf. II. 572. — V. 525. 26. separavi a prioribus, affert Stob. XCI. 2., ubi per errorem coniunguntur cum v. 699—702., ap. Stob. est καὶ γάρ τοι (τοι *A*, Trinc. Ζεὺς vulgo, om. Voss.) . . . ἀγαθοῖσιν ἔοικεν . . . σοφῷ σύμφορον. — V. 527. 28 affert Stob. CXVI. 11. Anth. Plan. 10. ubi inscribitur Θεόγνιδος, sed vett. edd. Βησαντίνου, ut est Anthol. Pal. IX. 118. (quod in Anthol. Pal. proxime sequitur τοῦ αὐτοῦ *Palladae* est), et ap. Iriarte Catal. Bibl. Matr. 106. — ὤμοι ἐγών, cg οἶμοι ἐγὼ. — V. 528. ἀπονισομένης *A*, ἀπονισσομένης K, ἀπανισταμένης * (Stob. ἀπονισσομένης, B . . . νεισσ., Anthol. Pal. ἀπονισαμένης, Plan. ἀπονεισομένης vel ἀπονισσομένης, Ir. τοὐδ' ἀπονεισομένου). — V. 529. οὐδένα πω scripsi, A οὐδένα, KO οὐδέ τι, * οὔτε τινά. — V. 530. οὐδ' ἐν AO, οὐδὲν K, * οὔτ' ἐν. — ἐμῇ, ἐμοὶ h. — δούλιον, n δόλιον. — V. 531. ἰαίνεται, ἰένεται bfm, ἴναιται c a manu pr., ἀγάλλεται g.

Digitized by Google

Χαίρω δ' ἐμπίνων καὶ ὅπ' αὐλητῆρος ἀκούων,
χαίρω δ' εὔφθογγον χερσὶ λύρην ὀχέων.

Οὔ ποτε δουλείη κεφαλὴ ἰθεῖα πέφυκεν,
ἀλλ' αἰεὶ σκολιή, καὐχένα λοξὸν ἔχει.

Οὔτε γὰρ ἐκ σκίλλης ῥόδα φύεται οὐδ' ὑάκινθος,
οὔτε ποτ' ἐκ δούλης τέκνον ἐλευθέριον.

Οὗτος ἀνήρ, φίλε Κύρνε, πέδας χαλκεύεται αὐτῷ,
εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἐξαπατῶσι θεοί.

Λειμαίνω, μὴ τήνδε πόλιν, Πολυπαΐδη, ὕβρις,
ἥπερ Κενταύρους ὠμοφάγους ὄλεσεν.

Χρή με παρὰ στάθμην καὶ γνώμονα τήνδε δικάσσαι,
Κύρνε, δίκην, ἴσον τ' ἀμφοτέροισι δόμεν,
μάντεσί τ' οἰωνοῖς τε καὶ αἰθομένοις ἱεροῖσιν,
ὄφρα μὴ ἀμπλακίης αἰσχρὸν ὄνειδος ἔχω.

Μηδένα πω κακότητι βιάζεο· τῷ δὲ δικαίῳ
τῆς εὐεργεσίης οὐδὲν ἀρειότερον.

Ἄγγελος ἄφθογγος πόλεμον πολύδακρυν ἐγείρει,
Κύρν', ἀπὸ τηλαυγέος φαινόμενος σκοπιῆς.
ἀλλ' ἵπποις ἔμβαλλε ταχυπτέρνοισι χαλινούς·

V. 533. 34 separavi a praegressis, δ' ἐμπίνων scripsi, nisi δὴ πίνων malis, libri δ' εὐ πίνων, Brunck δ' αὖ π. — ὅπ' scripsi, similiterque O. Schneider (Diar. Antiq. 1842. p. 683) vulgo ὑπ'. — ἀκούων libri, Pierson, quoniam haec cum prioribus vulgo cohaerent, ὑπ' αὐλ. ἀείδων. — V. 534. ὀχέων, Pierson ἐλάων, possis ἀχέων vel ἰάχων coniicere. — V. 535. 36 affert Stob. LXV. 36. — δουλείη, δουλίη cehl, δολίη g. — ἰθεῖα A, * et Stob. εὐθεῖα. — V. 536. σκολιή, K σκολιόν. — V. 537. 8 separavi a praegressis, v. 537. affert Arsen. 397. Apostol. XIII. 76. — σκίλλης, σκύλλης el. — ῥόδα φύεται, participium φυόμενος producitur v. 1134. et ap. Solon. 4. v. 36., hic possis φύεται ῥόδον coniicere. — οὐδ' Bekker, libri οὐθ'. — V. 538. οὔτε Bekker, libri οὐδέ. — ἐλευθέριον, ἐλεύθερον bfm. — V. 539. οὗτος A, οὗτις * — αὐτῷ, αὖτῳ Adfhmn. — V. 542. ὠμοφάγους, ὠμοφόρους f. — ὄλεσεν AKO, ὀλέσῃ *. — V. 543. γνώμονα A, ut Valckenaer coniecerat, *γνώμην. — δικάσσαι, K δικάσειν. — V. 544. Post δόμεν videtur plene interpungendum et sequens distichum quod alienum est, separandum: nam videtur hic quoque distichum intercidisse. — V. 545—92. om. l. — V. 545. μάντεσί τ' A, μάντεσσιν e, μάντεσιν *. — αἰθομένοις, αἰθομένοισιν e, αἰσθομένοις K. — V. 547. βιάζεο, K βιάζετο. — V. 548. εὐεργεσίης, K εὐεργεσίας, A ευγεργεσίης, id est εὐϜεργεσίης. — V. 549. ἐγείρει, c ἀγείρει. — V. 550. τηλαυγέος, e τηλαυγοῦς. — V. 551. ἵπποις, A ἵππους. — ταχυπτέρνοισι, ταχυπτερύγεσσι cg.

Digitized by Google

δῆων γάρ σφ' ἀνδρῶν ἀντιάσειν δοκέω.
οὐ πολλὸν τὸ μεσηγύ· διαπρήξουσι κέλευθον,
εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἐξαπατῶσι θεοί.

Τολμᾶν χρὴ χαλεποῖσιν ἐν ἄλγεσι κείμενον ἄνδρα,
πρός τε θεῶν αἰτεῖν ἔκλυσιν ἀθανάτων.

Φράζεο· κίνδυνός τοι ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς·
ἄλλοτε πόλλ' ἔξεις, ἄλλοτε παυρότερα,
ὥστε σε μήτε λίην ἀφνεὸν κτεάτεσσι γενέσθαι,
μήτε σέ γ' ἐς πολλὴν χρημοσύνην ἐλάσαι.

Εἴη μοι τὰ μὲν αὐτὸν ἔχειν, τὰ δὲ πόλλ' ἐπιδοῦναι
χρήματα τῶν ἐχθρῶν τοῖσι φίλοισιν ἔχειν.

Κεκλῆσθαι δ' ἐς δαῖτα, παρέζεσθαι δὲ παρ' ἐσθλόν
ἄνδρα χρεών, σοφίην πᾶσαν ἐπιστάμενον.
τοῦ συνιεῖν, ὁπόταν τι λέγῃ σοφόν, ὄφρα διδαχθῇς
καὶ τοῦτ' εἰς οἶκον κέρδος ἔχων ἀπίῃς.

Ἤβῃ τερπόμενος παίζω· δηρὸν γὰρ ἔνερθεν
γῆς ὀλέσας ψυχὴν κείσομαι ὥστε λίθος
ἄφθογγος, λείψω δ' ἐρατὸν φάος ἠελίοιο,
ἔμπης δ' ἐσθλὸς ἐὼν ὄψομαι οὐδὲν ἔτι.

Δόξα μὲν ἀνθρώποισι κακὸν μέγα, πεῖρα δ' ἄριστον·
πολλοὶ ἀπείρητοι δόξαν ἔχουσ' ἀγαθῶν.

V. 552. σφ' om. c. — V. 553. μεσσηγύ, e μεσηγύ. Post hanc vocem distinxit Bekker, vulgo nulla distinctio, unde Brunck πολλὴν, Turnebus κελεύθου. — διαπρήξουσι, g διαπρήσσουσι probante Heckero, qui sprevit Bekkeri distinctionem. — V. 555. 56 repetunt AKO infra post v. 1178. non sine insigni varietate (nam τολμᾶν χρὴ omnes tres, ἐν ἄλγεσιν ἦτορ ἔχοντα A, ἐπ' ἄλγεσιν ἦπαρ ἔχοντα KO, deinde πρὸς δὲ θεῶν A. πρὸς δὲ θεῶν δ' O, πρὸς τε θεῶν δ' K). — V. 557. φράζεο, A φράζεο δ' ὁ, unde eiecto τοι possis coniicere φράζεο δή· κίνδυνος, vel cum Hermanno δ' ὡς κίνδυνος. — ξυροῦ, ξηροῦ ch. — ἀκμῆς, ἀκμῇ e. — V. 559. ὥστε, Geel λῷστα, ut hoc distichon a priore sciungatur. — V. 561. αὐτὸν, A αὐτῶν. — V. 562. χρήματα, χρῆμα c. — V. 563. ἐς, εἰς Kbdehn. — παρέζεσθαι, παρέξεσθαι A. — V. 565. ὁπόταν, ὁπότ' ἄν, Abcdghn. — διδαχθῇς, A διδαχθῇ. — V. 566. εἰς, ἐς fm. — V. 567—70. fort. Mimnermi sunt. — παίζω, Kbdefhmn παίζων, unde παίζοιν aliquis coniiciat. — V. 568. ὀλέσας, ὀλέξας c. — V. 572. ἀπείρητοι A, * ἀπείρητον. — ἀγαθῶν, A infra post v. 1104 ἀγαθοὶ non male.

Digitized by Google

Εὖ ἔρδων εὖ πάσχε· τί κ' ἄγγελον ἄλλον ἰάλλοις;
τῆς εὐεργεσίης ῥηδίη ἀγγελίη.

Οἵ με φίλοι προδιδοῦσιν, ἐπεὶ τόν γ' ἐχθρὸν ἀλεῦμαι
ὥστε κυβερνήτης χοιράδας εἰναλίας.

Ῥᾴδιον ἐξ ἀγαθοῦ θεῖναι κακὸν ἢ 'κ κακοῦ ἐσθλόν.
μή με δίδασκ'· οὔ τοι τηλίκος εἰμὶ μαθεῖν.

Ἐχθαίρω κακὸν ἄνδρα, καλυψαμένη δὲ πάρειμι,
σμικρῆς ὄρνιθος κοῦφον ἔχουσα νόον.

Ἐχθαίρω δὲ γυναῖκα περίδρομον ἄνδρα τε μάργον,
ὃς τὴν ἀλλοτρίην βούλετ' ἄρουραν ἀροῦν.

Ἀλλὰ τὰ μὲν προβέβηκεν, ἀμήχανόν ἐστι γενέσθαι
ἀργά· τὰ δ' ἐξοπίσω, τῶν φυλακὴ μελέτω.

Πᾶσίν τοι κίνδυνος ἐπ' ἔργμασιν, οὐδέ τις οἶδεν
πῇ σχήσειν μέλλει πρήγματος ἀρχομένου.
ἀλλ' ὁ μὲν εὐδοκιμεῖν πειρώμενος, οὐ προνοήσας
ἐς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσεν·
τῷ δὲ κακῶς ποιεῦντι θεὸς περὶ πάντα τίθησιν
συντυχίην ἀγαθήν, ἔκλυσιν ἀφροσύνης.

Τολμᾶν χρή, τὰ διδοῦσι θεοὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν,
ῥηϊδίως δὲ φέρειν ἀμφοτέρων τὸ λάχος.

V. 573. ἔρδων, g ἔρδω, c ἔρδω. — πάσχε· τί Bekker, A πάσχ' ἔτι, * πράττε τί. Sed suspicor potius scribendum: εὖ πάσχων εὖ ἔρδε· τί κ' κτλ., sive εὖ ἔρδ' εὖ πάσχων· τί κεν malis. — ἰάλλοις A, * ἰάλλεις. — V. 574. εὐεργεσίης, K εὐεργεσίας, A εὐγεργεσίης (εὐϜεργεσίης). — ῥηδίη ἀγγελίη, O ῥηΐδιη ἀγγελία, A ῥηϊδιαγγελίη, unde possis scribere ῥηϊδίη ἀγγελίη. — V. 576. εἰναλίας, K εἰναλίους fort. recte. — V. 577. ῥᾴδιον, e ῥᾴδιον, Lachmann ῥᾴτερον, possis cum O. Schneidero ῥᾴϊον. — 'κ, ἐκ cg, om. A. — κακοῦ, κακοι A. — V. 578. τοι, τι e. — τηλίκος, n τηλικοῦτος. — V. 580. σμικρῆς A, μικρῆς *. — V. 582. ἀλλοτρίην, A ἀλλοτρίαν. — βούλετ', K βούλεται. — V. 583. ἀμήχανόν ἐστι, cg ἀμήχαν' ἔνεστι. — V. 584. ἀργά Eldick coniecit, libri ἔργα. — τῶν φυλακὴ A, τῇ φυλακῇ *. — μελέτω, e μελλέτω. — V. 585—90. *Solonis* sunt, vid. Fr. XIII. v. 65—70. ubi non sine varietate leguntur. Ex *Theognide* iidem versus afferuntur a Stob. CXI. 16. adde Apostol. XIII. 100. d. Boissonad. An. IV. 455. — V. 586. πῇ Ae, ποῖ reliqui. — V. 588. ἐς AKO, εἰς reliqui. — V. 589. δὲ om. g. — κακῶς ποιεῦντι, καλὸν ποιοῦντι Stob. Boiss. Apost. — περὶ, iidem καλὰ. — V. 590. Stob. ἀγαθῶν, ἔκλυσιν, sed Voss. δ' ἀγαθῶν, ἔκδυσιν ut Apost., Trinc. ἀγαθῶν, ἔκδυσιν δ', Boiss. ἀγαθῶν, ἔκδυσιν. — V. 591. τὰ om. bm. — V. 592. ἀμφοτέρων, Brunck ἀμφότερον.

Digitized by Google

Μήτε κακοῖσιν ἀσῶ τι λίην φρένα, μήτ' ἀγαθοῖσιν
τερφθῇς ἐξαπίνης, πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.

Ἄνθρωπ' ἀλλήλοισιν ἀπόπροθεν ὦμεν ἑταῖροι·
πλὴν πλούτου παντὸς χρήματός ἐστι κόρος.

Δὴν δὴ καὶ φίλοι ὦμεν· ἀτὰρ τ' ἄλλοισιν ὁμίλει
ἀνδράσιν, οἳ τὸν σὸν μᾶλλον ἴσασι νόον.

Οὔ μ' ἔλαθες φοιτῶν κατ' ἀμαξιτόν, ἦν ἄρα καὶ πρίν
ἠλάστρεις, κλέπτων ἡμετέρην φιλίην.
ἔρρε, θεοῖσίν τ' ἐχθρὲ καὶ ἀνθρώποισιν ἄπιστε,
ψυχρὸν ὃς ἐν κόλπῳ ποικίλον εἶχες ὄφιν.

Τοιάδε καὶ Μάγνητας ἀπώλεσεν ἔργα καὶ ὕβρις,
οἷα τὰ νῦν ἱερὴν τήνδε πόλιν κατέχει.

Πολλῷ τοι πλέονας λιμοῦ κόρος ὤλεσεν ἤδη
ἄνδρας, ὅσοι μοίρης πλεῖον ἔχειν ἔθελον.

Ἀρχῇ ἔπι ψεύδους μικρὴ χάρις· ἐς δὲ τελευτὴν
αἰσχρὸν δὴ κέρδος καὶ κακόν, ἀμφότερον,
γίνεται· οὐδέ τι καλόν, ὅτῳ ψεῦδος προσομαρτῇ

V. 593. 4 separavi a praegressis. — *κακοῖσιν ἀσῶ τι λίην* scripsi, cf. v. 989: *ὅταν δέ τι θυμὸν ἀσηθῇς*, A *κακοῖσιν ἀσῶντα λίην* (quod probavit Bekker), K *κακοῖσι λυποῦ*, O *κακοῖσι νοσοῦντα λυποῦ*, * *κακοῖσι νοσῶν λυποῦ*. — V. 594. *τερφθῇς*, A *τερφθῆς δ'*, Bekker coni. *τερφθέντ'*. — V. 596. *πλούτου* AKO, * *τούτου*. — V. 597. 98 separavi a prioribus. *Δὴν δὴ καὶ φίλοι ὦμεν* tuetur repetitio v. 1243, sed displicet, conieci vel *δεῖν δή* (i. e. *si opus est*) vel *λῇς δὴ καὶ φίλοι ὦμεν*, sententia non dissimilis proverbio *τἄλλα καὶ φιλώμεθα* (Diogen. VIII. 50. Apost. XVI. 3.), Schneidewin coni. *δὴν δὴ καὶ φίλοι ὦμεν ἄτερθ'· ἄλλ.* — *ἀτάρ, αὐτάρ* c et g a m. pr. — *τ'* videtur delendum. — *ἄλλοισιν, ἀλλήλοισι* efl. — *ὁμίλει* A, * *ὁμιλεῖν*, Hermann *ἀτὰρ ταλαοῖσιν ὁμιλεῖν*. — V. 598. displicet, *μᾶλλον ἔχουσι νόσν* planius foret. — V. 601. *τ'* om. AOel. — V. 602. *ψυχρὸν*, Wopkens *ψυχρῷ*, sed utrumque epitheton convenit serpenti. In praecedosi scripsi *ψυχρόν σ' ἐν κόλπῳ ποικίλον εἶχον ὄφιν*, ut poeta dicat se infidum amicam velut agricola, qui est in fabulis, sinu fovisse, similiter Sintenis *ψυχρὸν ὄν ... εἶχον ὄφιν*. — V. 603. *ἀπώλεσεν*, e *ἀπώλεσαν*. — V. 605. 6 affert Stob. XVIII. 10. Maxim. Conf. II. 613. — *τοι, δή* g. — *πλέονας, πλείονας* c. — *λιμοῦ, λοιμοῦ* KOl a m. pr. — *ἤδη ἄνδρας, ἄνδρας ἤδη* el. — V. 606. *πλεῖον*, A *πλέον*, Stob. *πλεῖν' ἐθέλουσιν ἔχειν*. — V. 607—10. affert Stob. XII. 17. *ἀρχῇ ἔπι, ἀρχὴ ἐπὶ* Af Stob. (Schowii abg *ἀρχῇ*), *ἀρχῇ ἐπὶ* cg. — *μικρὴ, μικρὰ* AK Stob. — *ἐς, εἰς* K Stob. — V. 608. *δὴ, τοι* el. — *ἀμφότερον*, ap. Stob. AB (a m. s.) marg. Ges. *ἀμφότερα*. — V. 609. *γίνεται* Stob., v. *γίγνεται* (et sic Schowii codd.) — *προσομαρτῇ* Stob., *προσαμαρτῆι* A, *προσομαρτει* e, *παρομαρτεῖ* l, *προσομαρτεῖ* * (et ap. Stob. AB et Schowii codd.).

610 *ἀνδρὶ καὶ ἐξέλθῃ πρῶτον ἀπὸ στόματος.*

Οὐ χαλεπὸν ψέξαι τὸν πλησίον, οὐδὲ μὲν αὐτόν
αἰνῆσαι· δειλοῖς ἀνδράσι ταῦτα μέλει·
σιγᾶν δ' οὐκ ἐθέλουσι κακοὶ κακὰ λεσχάζοντες·
οἱ δ' ἀγαθοὶ πάντων μέτρον ἴσασιν ἔχειν.

615 *Οὐδένα παμπήδην ἀγαθὸν καὶ μέτριον ἄνδρα*
τῶν νῦν ἀνθρώπων ἠέλιος καθορᾷ.

Οὕτι μάλ' ἀνθρώποις καταθύμια πάντα τελεῖται·
πολλῷ γὰρ θνητῶν κρέσσονες ἀθάνατοι.

Πόλλ' ἐν ἀμηχανίῃσι κυλίνδομαι ἀχνύμενος κῆρ·
620 *ἄκρην γὰρ πενίης οὐχ ὑπερεδράμομεν.*

Πᾶς τις πλούσιον ἄνδρα τίει, ἀτίει δὲ πενιχρόν·
πᾶσιν δ' ἀνθρώποις αὐτὸς ἔνεστι νόος.

Παντοῖαι κακότητες ἐν ἀνθρώποισιν ἔασιν,
παντοῖαι δ' ἀρεταὶ καὶ βιότου παλάμαι.

625 *Ἀργαλέον φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἀγορεύειν*
καὶ σιγᾶν αἰεί· τοῦτο γὰρ οὐ δυνατόν.

Αἰσχρόν τοι μεθύοντα παρ' ἀνδράσι νήφοσιν εἶναι,

V. 610. καὶ A et Stob. (Schowii bc κεἰ, aw κᾆν), κἂν *. — V. 611. μὲν, με el, μιν Schneidewin. — αὐτὸν, αὑτὸν bdmn. — V. 612. αἰνῆσαι, ἐπαινῆσαι l. — V. 613. δ' om. g. — V. 615. ἀγαθὸν, καθαρὸν n. — V. 617. 8 affert Stob. XCVIII. 55. — πολλῷ K et Stob., πολλῶν O el (ap. Stob. B), * πολλὸν. — V. 619—22. affert Stob. XCVII. 15. ἀμηχανίῃσι, l μηχανίῃσι, infra post v. 1114 AKOlmn πολλὰ δ' ἀμηχανίῃσι fortasse rectius. — V. 620. ἄκρην γὰρ πενίης scripsi probante Schneidewino, libri hic et Stob. ἄκρην γὰρ πενίην, sed infra ἀρχὴν γὰρ πενίης. cf. Eurip. Archel. fr. 4: οὐ γὰρ ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν Δυνάμεσθ' · ἔτι γὰρ θάλλει πενία, Κακὸν αἴσχιστον, φεύγει δ' ὄλβος et Aesch. Eum. 560. — V. 621. affertur s. poetae n. in Et. M. 758. 41 (om. πλούσιον) et ab Aelio Dionysio in Aldi Cornu C. I. 4 quem locum Schneidewin adhibet, ubi τιᾷ, ἀτιεῖ. — ἀτίει, ap. Stob. A οὐ τίει, Hecker ἀτέει δὲ πενιχροῦ. — V. 622. πᾶσιν δ', K πᾶσι δὲ, πᾶσιν cg. — V. 623. ἔασιν, ἔασσι K. — V. 625. 6 affert Stob. XXXIV. 13, v. 625. Diogenian. II. 90. (vid. ibi interpr.) — V. 626. αἰεί, el ut videtur ἀεί. — V. 627. 28 affert Stob. XVIII. 11. (ubi bis ἐχθρὰν pro αἰσχρόν A Vind. Br. Voss. marg. Gesn. Schowii w.) — τοι, τι O. — νήφοσιν A (et sic ap. Stob. A Voss. Vind. a m. pr. Gesn. marg. et ex Schowii libris w.), * νήφουσ'.

Digitized by Google

αἰσχρὸν δ' εἰ νήφων παρ μεθύουσι μένει.

Ἥβη καὶ νεότης ἐπικουφίζει νόον ἀνδρός,
πολλῶν δ' ἐξαίρει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην.

Ὥι τινι μὴ θυμοῦ κρέσσων νόος, αἰὲν ἐν ἄταις,
Κύρνε, καὶ ἐν μεγάλαις κεῖται ἀμηχανίαις.

Βουλεύου δὶς καὶ τρίς, ὅ τοί κ' ἐπὶ τὸν νόον ἔλθῃ·
ἀτηρὸς γάρ τοι λάβρος ἀνὴρ τελέθει.

Ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς ἕπεται γνώμη τε καὶ αἰδώς·
οἳ νῦν ἐν πολλοῖς ἀτρεκέως ὀλίγοι.

Ἐλπὶς καὶ κίνδυνος ἐν ἀνθρώποισιν ὁμοῖοι·
οὗτοι γὰρ χαλεποὶ δαίμονες ἀμφότεροι.

Πολλάκι παρ δόξαν τε καὶ ἐλπίδα γίνεται εὖ ῥεῖν
ἔργ' ἀνδρῶν, βουλαῖς δ' οὐκ ἐπέγεντο τέλος.

Οὔ τοί κ' εἰδείης οὔτ' εὔνουν οὔτε τὸν ἐχθρόν,
εἰ μὴ σπουδαίου πρήγματος ἀντιτύχοις.

Πολλοὶ παρ κρητῆρι φίλοι γίνονται ἑταῖροι,

V. 628. *μένει*, f *μένοι* (ap. Stob. *μένῃ* et sic Vind., sed A *μένει*, Schowii b *μένοι*, reliqui *μένει*). — V. 629. 30 affert Stob. LII. 12. Apost. VIII. 41. f. Arsen. 271. — *ἀνδρός*, n a m. pr. *ἀνδρῶν* ut Apost. — V. 631. *ᾧ τινι* A, *ὥπερ* Kdeghln, *ὥσπερ* c a m. pr., *οὑπερ* m a m. s., *περ* bf et m a m. pr. — *κρέσσων*, K *κρείσσων*. — V. 632. *Κύρνε καὶ ἐν μεγάλαις κεῖται ἀμηχανίαις* scripsi, legitur *Κύρνε καὶ* (sic Obhmn, *Κυρναῖ καὶ* A, *κύρνε· καὶ* d, *κύρνε τι καὶ* g, *κύρνε τοι καὶ* c et f ex corr. [a pr. m. *κύρνέται καὶ*] *κύρνε ἰδ' αὖ* K, *κύρν' ὄγε καὶ* Brunckii codex unus) *μεγάλαις κεῖται ἐν ἀμπλακίαις*. Cf. v. 646. Baiter *Κύρν' ἢ καὶ μεγ. κ. ἐν ἀμπλακίαις*. — V. 633. *ὅ τοι κ'*, K *ὅ τι κ'*, g *ὅ, τι κ'*, el *ὅττι κ'*. — *ἔλθῃ*, *ἔλθοι* Kbcdfghn. — V. 634. *ἀτηρὸς*, KO *ἀτειρὸς*. — *τοι* etiam A, non *ἀεί*. — V. 635. 36. Stob. XXXVII. 17. affert. — V. 636. *οἳ* Stob., *οὐ* libri Theognidis. — *ἐν* A et Stob., *μὲν* *. — *ὀλίγοι* A et Stob., *δ' ὀλίγοις* *. Sed conieci aliquando *Οὔνομα μὲν πολλοῖς, ἀτρεκέως δ' ὀλίγοις*. — V. 637. 38. affert Stob. CX. 11. et Apost. VII. 1. b. — *ὁμοῖοι*, Stob. Ap. *ὁμοῖα*. — V. 638. *οὗτοι*, *οὗτοι* K. — V. 639. 40. affert Stob. CXI. 15. — *παρ*, h *γὰρ*. — *γίνεται*, legebatur *γίγνεται*. — *εὖ ῥεῖν* scripsi, coniecitque idem Ahrens, vulgo *εὑρεῖν*. — V. 640. *βουλαῖς*, A *βουλαῖο*. — *οὐκ ἐπέγεντο*, Stob. *οὐκ ἔπεσεν τό*. — V. 641. *κ' εἰδείης* A, *κυδιόης* el et h in m., *κήσει ὁ εἰς* KO, *κήδει ὁ εἰς* *. — *εὔνουν*, *ἔννουν* bdhmn. — V. 642—89. om. l. — V. 642. *σπουδαίου*, *σπουδαίω* f. — *πρήγματος*, A *πράγματος*. — *ἀντιτύχοις*, KO *ἀντιτύχῃς*, fm *ἀντιτύχοι*. — V. 643. *κρητῆρι*, K *κλήτωρι*. — *γίνονται*, legebatur *γίγνονται*, c *γίγνοντ' ἑταῖροι*.

Digitized by Google

ἐν δὲ σπουδαίῳ πρήγματι παυρότεροι.

Παύρους κηδεμόνας πιστοὺς εὕροις κεν ἑταίρους
κείμενος ἐν μεγάλῃ θυμὸν ἀμηχανίῃ.

Ἤδη νῦν αἰδὼς μὲν ἐν ἀνθρώποισιν ὄλωλεν,
αὐτὰρ ἀναιδείη γαῖαν ἐπιστρέφεται.

Ἀ δειλὴ πενίη, τί ἐμοῖς ἐπικειμένη ὤμοις
σῶμα καταισχύνεις καὶ νόον ἡμέτερον;
αἰσχρὰ δέ μ' οὐκ ἐθέλοντα βίῃ κακὰ πολλὰ διδάσκεις,
ἐσθλὰ μετ' ἀνθρώπων καὶ κάλ' ἐπιστάμενον.

Εὐδαίμων εἴην καὶ θεοῖς φίλος ἀθανάτοισιν,
Κύρν'· ἀρετῆς δ' ἄλλης οὐδεμιῆς ἔραμαι.

Σὺν σοί, Κύρνε, παθόντι κακῶς ἀνιώμεθα πάντες·
ἀλλά τοι ἀλλότριον κῆδος ἐφημέριον.

Μηδὲν ἄγαν χαλεποῖσιν ἀσῶ φρένα μηδ' ἀγαθοῖσιν
χαῖρ', ἐπεὶ ἔστ' ἀνδρὸς πάντα φέρειν ἀγαθοῦ.

Οὐδ' ὁμόσαι χρὴ τοῦθ', ὅτι μήποτε πρῆγμα τόδ' ἔσται·
θεοὶ γάρ τε νεμεσῶσ', οἷσιν ἔπεστι τέλος·
καὶ πρῆξαι μέντοι τι· καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸν ἔγεντο,
καὶ κακὸν ἐξ ἀγαθοῦ· καί τε πενιχρὸς ἀνὴρ
αἶψα μάλ' ἐπλούτησε· καὶ ὃς μάλα πολλὰ πέπαται,

V. 644. *πρήγματι*, A *πράγματι*. — V. 645. *εὕροις κεν*, e *εὕρισκεν*. — V. 646. *κείμενος*, KO *κείμενον*. — *θυμὸν* AKO, *θυμοῦ* *. — V. 646. 47 affert Stob. XXXII. 4. — V. 647. *ἤδη νῦν*, malim *ἢ δὴ νῦν*. — V. 648. *αὐτὰρ*, A *οὐτὰρ*. — *ἀναιδείη*, O *ἀναιδίη*. — *γαῖαν ἐπιστρέφεται*, Stob. *γαῖαν ἐπέρχεθ' ὁμῶς*. — V. 649—52. affert Stob. XCVI. 14, quibus subiungit v. 177. 78. — V. 649. *ἀ*, bgm *ὠ* (etiam ap. Stob. AB. *ὠ*), om. f. — *ἐμοῖς ἐπικειμένη* A et Stob., *ἐμοῖσι καθημένη* *. — V. 651. *κακὰ* Stob., *καὶ* libri, nisi malis cum Ahrensio *καὶ δειλά*. — V. 652. *μετ'* A et Stob., *παρ'* *. — *κάλ'*, e *κάκ'*. — *ἐπιστάμενον*, KO *ἐπιστάμενος*. — V. 653. 54 affert Stob. CIII. 12. Apost. VIII. 6. f. — *καὶ*, A *κε*. — V. 654. *δ'* om. KO. — *οὐδεμιῆς*, *οὐδεμιᾶς* KO (et Vind. ap. Stob.). — V. 655. *σοί*, A *τοι* probante Bekkero, fort. recte. — V. 656. *τοι*, Brunck *τόγ'*, si quid mutandum, malim *σοί*. — V. 657. *ἀσῶ*, *ἤγουν λυποῦ* margo bdmn. — V. 659. *τοῦθ' ὅτι* Camerarius, *τοῦτο* O, *τούτω* K, *τοῦτο τι* *. Fort. cum Ahrensio *τοῦτ'*. *οὐ μή ποτε*, Hermann, quod iure mireris, *τοῦτο τό· μήποτε κτλ.* — *πρῆγμα*, K *πρᾶγμα*. — V. 660. *γάρ τε* AO, *καὶ γὰρ* *. Hermann *γάρ τοι*. — V. 661—64. (hoc etiam Bamberger suasit) pariterque v. 665. 66 cum prioribus coniunxi. — *καὶ πρῆξαι*, Brunck *χρὴ πρῆξαι*. — V. 663. *καὶ*, A *δὲ*. — *πέπαται* Brunck, *πέπατο* Schaefer, *πέπασται* libri.

Digitized by Google

ἐξαπίνης πάντ' οὖν ὤλεσε νυκτὶ μιῇ.
καὶ σώφρων ἥμαρτε, καὶ ἄφρονι πολλάκι δόξα
ἕσπετο, καὶ τιμῆς καὶ κακὸς ὢν ἔλαχεν.

Εἰ μὲν χρήματ' ἔχοιμι, Σιμωνίδη, οἷά περ ᾔδειν,
οὐκ ἂν ἀνιώμην τοῖς ἀγαθοῖσι συνών·
νῦν δέ με γινώσκοντα παρέρχεται, εἰμὶ δ' ἄφωνος
χρημοσύνῃ, πολλῶν γνούς περ ἄμεινον ἔτι,
οὕνεκα νῦν φερόμεσθα καθ' ἱστία λευκὰ βαλόντες
Μηλίου ἐκ πόντου νύκτα διὰ δνοφερήν·
ἀντλεῖν δ' οὐκ ἐθέλουσιν· ὑπερβάλλει δὲ θάλασσα
ἀμφοτέρων τοίχων· ἦ μάλα τις χαλεπῶς
σώζεται· οἱ δ' ἔρδουσι· κυβερνήτην μὲν ἔπαυσαν
ἐσθλόν, ὅ τις φυλακὴν εἶχεν ἐπισταμένως·
χρήματα δ' ἁρπάζουσι βίῃ, κόσμος δ' ἀπόλωλεν,
δασμὸς δ' οὐκέτ' ἴσος γίνεται ἐς τὸ μέσον,
φορτιηγοὶ δ' ἄρχουσι, κακοὶ δ' ἀγαθῶν καθύπερθεν.
δειμαίνω, μή πως ναῦν κατὰ κῦμα πίῃ.
ταῦτά μοι ἠνίχθω κεκριμμένα τοῖς ἀγαθοῖσιν·
γινώσκοι δ' ἄν τις καὶ κακός, ἢν σοφὸς ᾖ.

Πολλοὶ πλοῦτον ἔχουσιν ἄϊδριες· οἱ δὲ τὰ καλὰ
ζητοῦσιν χαλεπῇ τειρόμενοι πενίῃ.
ἔρδειν δ' ἀμφοτέροισιν ἀμηχανίη παράκειται·
εἴργει γὰρ τοὺς μὲν χρήματα, τοὺς δὲ νόος.

V. 664. *ἐξαπίνης πάντ' οὖν*, A *ἐξαπίνης ἀποτοῦν* (unde Hermann *ἄπο τ' οὖν* id est *ἄπο τοι οὖν*, Ahrens *ποτ' ἀπ' οὖν*), O *ἐξαπίνης πάντα*, K *πάντα γε ἐξαπίνης*. Possis *ἐξαπίνης ἀπὸ πάντ'* vel *ἐξαπίνης ὅς ἀπ' οὖν* coniicere. In proecdosi scripsi *πέπαται ἐξαπίνης, ἀπὸ δ' οὖν*. — *μιῇ* AO, * *μιᾷ*. — V. 665. 66 affert Stob. CVI. 9. — V. 666. *τιμῆς* A et Stob., *τιμὴ* KO, *τιμὴν* *. — *καὶ, τις* Stob. (sed om. A Vind. Trinc.) — V. 667. *ᾔδειν*, A *ἤδη*, Hermann *οὖν δή*, Hecker *ὅσσαπερ ἠδύ*, Ahrens *οἷα πρίν, ἤδη*. — V. 668. *ἂν* om. KO. — *ἀνιώμην*, A *ἀνοίμην*. Conieci *οἷάπερ οἶδα οὐκ ἂν ἀναινοίμην*. — V. 669. *δέ με, δέ γε με* h. — *γινώσκοντα*, v. *γιγνώσκοντα*. Hecker *νῦν δὲ γεγωνίσκοντα*. — V. 670. *περ* Og, *ἄν* Abdefhn, om. cm, contra K *πολλῷ γνόντι ἄμεινον*, omisso *ἔτι*. — V. 674. *ἦ, ἤ* mn. — *μάλα, μάλιστα* bm. — V. 675. *ἔρδουσι* AKO, *εὔδουσι* *, fort. *ἔργουσι* (*εἴργουσι*). Bekker coni. *σώζεται, οἱ ἔρδουσι*. — *κυβερνήτην*, K *κυβερνῆται*. — V. 676. *ὅτις* A, *ὅ ὅς* KO, *γ' ὡς* f, *γ' ὅς* *. Fort. *ὅς εἰς*. — *εἶχεν ἐπισταμένως*, K *ἢ μάλ' ἐπιστάμενος*. — V. 678. *ἴσος, ἴσως* bcghm. Thiersch *οὐκ ἴσως*. Emperius *οὐκέτι σῶς*. — *γίνεται*, vulgo *γίγνεται*, Hecker *τίνεται*. — *ἐς, εἰς* cdefghmn. — V. 681. *ἠνίχθω, ἠνοίχθω* n, Schaefer *ἠνίχθω οὐ*. — V. 682. *γινώσκοι*, v. *γιγνώσκοι*, K *γινώσκῃ*. — *κακός* Brunck, *libri κακόν*. Ahrens *κακόν, ἢν σωιὲς ᾖ*. — *ἢν* Schneidewin, v. *ἄν*. — V. 683–86 affert Stob. XCII. 9. — V. 684. *χαλεπῇ*, A *χαλεποί*. — *τειρόμενοι*, K *πειρόμενοι*. — V. 685. *δ', τ'* K. — *παράκειται*, malim *περίκειται*. — V. 686. *εἴργει, εἴργει* n. — *γὰρ τοὺς μὲν*, Stob. *τοὺς μὲν δή*, sed *δή* om. Voss.

Digitized by Google

Οὐκ ἔστιν θνητοῖσι πρὸς ἀθανάτους μαχέσασθαι
οὐδὲ δίκην εἰπεῖν· οὐδενὶ τοῦτο θέμις.

Οὐ χρὴ πημαίνειν ὅ τι μὴ πημαντέον εἴη,
οὐδ' ἔρδειν ὅ τι μὴ λῴϊον ἢ τελέσαι.

Χαίρων εὖ τελέσειας ὁδὸν μεγάλου διὰ πόντου,
καί σε Ποσειδάων χάρμα φίλοις ἀγάγοι.

Πολλούς τοι κόρος ἄνδρας ἀπώλεσεν ἀφραίνοντας·
γνῶναι γὰρ καλεπὸν μέτρον, ὅτ' ἐσθλὰ παρῇ.

Οὐ δύναμαί σοι, θυμέ, παρασχεῖν ἅρμενα πάντα·
τέτλαθι· τῶν δὲ καλῶν οὕτι σὺ μοῦνος ἐρᾷς.

Εὖ μὲν ἔχοντος ἐμοῦ πολλοὶ φίλοι· ἢν δέ τι δεινὸν
συγκύρσῃ, παῦροι πιστὸν ἔχουσι νόον.

Πλήθει δ' ἀνθρώπων ἀρετὴ μία γίνεται ἥδε,
πλουτεῖν· τῶν δ' ἄλλων οὐδὲν ἄρ' ἦν ὄφελος,
οὐδ' εἰ σωφροσύνην μὲν ἔχοις Ῥαδαμάνθυος αὐτοῦ,
πλείονα δ' εἰδείης Σισύφου Αἰολίδεω,
ὅστε καὶ ἐξ Ἄϊδεω πολυϊδρίῃσιν ἀνῆλθεν,
πείσας Περσεφόνην αἰμυλίοισι λόγοις,
ἤτε βροτοῖς παρέχει λήθην, βλάπτουσα νόοιο —
ἄλλος δ' οὔπω τις τοῦτό γ' ἐπεφράσατο,

V. 689. *πημαίνειν*, *ποιμαίνειν* cg, *ποιμένην* h, *μὴ πημαίνειν* f. — *ὅ τι*, *δ τε* AKObdefhm. — *πημαντέον*, *ποιμαντέον* cgh. Locus obscurus, certe *εἴη* pro *εἴη* cum O. Schneidero scribendum videtur. — V. 690. *ὅ τι*, *ὅ τε* Kbdefhlm. — *τελέσαι*, *τελέσσαι* cl. — V. 691. *εὖ τελέσειας*, Hecker *ἐκτελέσειας*. — V. 692. *ἀγάγοι*, fort. *ἀνάγοι*, quod etiam Hecker suspicatus est. — V. 693. 94 affert Stob. IV. 45. — *ἀφραίνοντας* AKO et Stob., *ἀφρονέοντας* e, *ὀφρανέοντας* l, *ἀφρονέοντας* *. — V. 694. *γνῶναι*, *γνῶμαι* c. — *μέτρον*, Stob. *παῦρον* (id est *καιρὸν*). — V. 695. 96 affert Stob. XIX. 11. Apost. XIII. 77. a., v. 695. Maxim. Conf. II. 595. — *ἅρμενα*, *ἄρμενα* Kbgmn. — V. 696. *τῶν*, *σῶν* KO. — *οὔτι*, Stob. *οὐχί*, Ap. *οὐ*. — *σὺ*, *σοι* l. — *μοῦνος*, *μόνος* AKcl (ap. Stob. Voss. *μόνον*). — V. 697. 98. fortasse coniungendi cum sequentibus. *εὖ*, A *οὐ*. — *ἦν*, l *εἰ*. — *δεινόν*, fort. *δειλόν* legendum. — V. 698. *συγκύρσῃ* A, * *ἐγκύρσῃ*. — *νόον*, A *νόου*. — V. 699—703. affert Stob. XCI. 2., (per errorem deinde v. 525. 26 adhaerent) ubi *πᾶσιν δ' ἀνθρώποις* pro *πλήθει δ' ἀνθρώπων*. — *μία*, K *μίη*. — *ἥδε*, *ἤδη* h a m. pr. — V. 701. *εἰ*, el ut videtur *ἦν*, f *εἰς*. — *ἔχοις*, K *ἔχεις*, Stob. *ἔχοι*. — V. 702. *εἰδείης*, Stob. *εἰδείη*. — *Σισύφου Αἰολίδεω* A et Stob., *αἰολίδου Σισύφου* *. — V. 703. *Ἄϊδεω* A, *ἀΐδαο* *. — *πολυϊδρίῃσιν*, K *πολυδρίησιν*. — V. 705. *λήθην*, e *λήθειν*. — *βλάπτουσα*, K *βλάπτουσαν*. — *νόοιο* AKO, *νόημα* *. — V. 706. *ἐπεφράσατο*, K *ἐφράσατο*, el *ἐνεφράσατο*.

Digitized by Google

ὄντινα δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
ἔλθῃ δ' ἐς σκιερὸν χῶρον ἀποφθιμένων,
κνανέας τε πύλας παραμείψεται, αἴτε θανόντων
ψυχὰς εἴργουσιν καίπερ ἀναινομένας·
ἀλλ' ἄρα καὶ κεῖθεν πάλιν ἤλυθε Σίσυφος ἥρως
ἐς φάος ἠελίου σφῇσι πολυφροσύναις· —
οὐδ' εἰ ψεύδεα μὲν ποιοῖς ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
γλῶσσαν ἔχων ἀγαθὴν Νέστορος ἀντιθέου,
ὠκύτερος δ' εἴησθα πόδας ταχεῶν Ἁρπυιῶν
καὶ παίδων Βορέω, τῶν ἄφαρ εἰσὶ πόδες.
ἀλλὰ χρὴ πάντας γνώμην ταύτην καταθέσθαι,
ὡς πλοῦτος πλείστην πᾶσιν ἔχει δύναμιν.

Ἰσόν τοι πλουτοῦσιν, ὅτῳ πολὺς ἄργυρός ἐστιν
καὶ χρυσὸς καὶ γῆς πυροφόρου πεδία
ἵπποι θ' ἡμίονοί τε, καὶ ᾧ τὰ δέοντα πάρεστιν,
γαστρί τε καὶ πλευραῖς καὶ ποσὶν ἁβρὰ παθεῖν,
παιδός τ' ἠδὲ γυναικός· ὅταν δέ κε τῶν ἀφίκηται
ὥρη, σὺν δ' ἥβη γίνεται ἁρμοδία,
ταῦτ' ἄφενος θνητοῖσι· τὰ γὰρ περιώσια πάντα
χρήματ' ἔχων οὐδεὶς ἔρχεται εἰς Ἀΐδεω,
οὐδ' ἂν ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρείας
νούσους οὐδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον.

V. 707. ἀμφικαλύψῃ A, ἀμφικαλύψει h a m. pr., sed supra ἀμφικαλύψοι ut *. — V. 708. ἔλθῃ AKO, ἔλθοι *. — σκιερὸν AKO defhln, κριερὸν bm, κρυερὸν vulgo. — ἀποφθιμένων, A ἀποφθιμένον. — V. 709. κυανέας, l κυάναιέ. — V. 710. εἴργουσιν, εἴργουσιν dfu. — V. 711. καὶ κεῖθεν Bekker, κἀκεῖθεν libri. — πάλιν ἤλυθε Σίσυφος ἥρως A (ut Iortinus coniecerat), πάλιν ἦλθε σισυφος γ' ἥρως KO, σίσυφος πάλιν ἦλυθεν ἥρως *. — V. 712. σφῇσι, el σῆσι. — V. 713. ποιοῖς AO, * ποιεῖς. — ἐτύμοισιν, c ἑτοίμοισιν. — V. 714. ἀγαθὴν, Hecker ἀγανὴν. — V. 715. ταχεῶν, ταχέων AKO, ταχειῶν f. — V. 716. Βορέω A, βορέου *. — εἰσί, εἰσι AOlm, εἰσι g, Brunck et Hermann ἰσι. Fort. ἀφαρεῦσι, nam in Et. M. 175. 15 et 24 Sturz recte ἀφαρεῖν pro ἀφαρεί correxisse videtur. — V. 717. 18 affert Stob. XCI. 10. — ἀλλὰ χρὴ AO Stob., ἀλλά γε χρὴ bdfghlmn, ἀλλ' ἄγε χρὴ ce. — ταύτην om. f., Stob. habet ταύτην γνώμην πάντας (B πάντως), olim ταύτῃ conieci, quod postea Hecker protulit. — V. 719—28. *Solonis* sunt, vid. Fr. 24., ubi non sine varietate leguntur v. 719—24. Affert omnes hos versus Theognidis nomine Stob. XCVII. 7. — V. 719. τοι, τι bcdghmn. — ὅτῳ, Stob. ὅσοις. — V. 720. πυροφόρου, e πυρφόρου, l πύρφορου. — πεδία, h παιδια. — V. 722. τὰ δέοντα, Stob. τάδε πάντα. — V. 723. τ' ἠδὲ, c τε καὶ, g καί τε (ap. Stob. Vind. θ' ἠδὲ). — κε, καὶ el et ap. Stob. Vind. — τῶν, Stob. τῶνδ'. — ἀφίκηται, ap. Stob. B ἐφίκηται. — V. 724. γίνεται, v. γίγνεται. — ἁρμοδία A et Stob. (AB ἁρμονία), ἁρμόδιον K, ἁρμόδιος *. — V. 725. ἄφενος, f ἄφρενος. — V. 726. ἔρχεται, K ἔρχετ'. — εἰς, Km ἐς. — Ἀΐδεω AKO, ἄΐδην * ut Stob.

Digitized by Google

Φροντίδες ἀνθρώπων ἔλαχον πτερὰ ποικίλ' ἔχουσαι,
μυρόμεναι ψυχῆς εἵνεκα καὶ βιότου.

Ζεῦ πάτερ, εἴθε γένοιτο θεοῖς φίλα τοῖς μὲν ἀλιτροῖς
ὕβριν ἀδεῖν, καί σφιν τοῦτο γένοιτο φίλον
θυμῷ, σχέτλια ἔργα μετὰ φρεσὶν ὅστις ἀθειρὴς
ἐργάζοιτο, θεῶν μηδὲν ὀπιζόμενος,
αὐτὸν ἔπειτα πάλιν τῖσαι κακά, μηδέ τ' ὀπίσσω
πατρὸς ἀτασθαλίαι παισὶ γένοιντο κακόν·
παῖδες δ', οἳτ' ἀδίκου πατρὸς τὰ δίκαια νοεῦντες
ποιῶσιν, Κρονίδη, σὸν χόλον ἁζόμενοι,
ἐξ ἀρχῆς τὰ δίκαια μετ' ἀστοῖσιν φιλέοντες,
μή τιν' ὑπερβασίην ἀντιτίνειν πατέρων.
ταῦτ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς φίλα· νῦν δ' ὁ μὲν ἔρδων
ἐκφεύγει, τὸ κακὸν δ' ἄλλος ἔπειτα φέρει.

Καὶ τοῦτ', ἀθανάτων βασιλεῦ, πῶς ἐστὶ δίκαιον,
ἔργων ὅστις ἀνὴρ ἐκτὸς ἐὼν ἀδίκων,
μή τιν' ὑπερβασίην κατέχων μηδ' ὅρκον ἀλιτρόν,
ἀλλὰ δίκαιος ἐὼν μὴ τὰ δίκαια πάθῃ;
τίς δή κεν βροτὸς ἄλλος, ὁρῶν πρὸς τοῦτον, ἔπειτα
ἅζοιτ' ἀθανάτους, καὶ τίνα θυμὸν ἔχων,

V. 729. om. cg. — *ἀνθρώπων, δ' ἀνθρώπων* el, *ἀνθρώπων* bdefhln. — V. 730. om. bcgm. — V. 731. *εἴθε*, Bamberger *εἴγε*, quod in proecdosi probavi. Sed videtur nihil mutandum: videntur haec ex ampliore explicatione in brevius contracta: post *ὕβριν ἀδεῖν* plura sequebantur, quae illustrabant improborum vitam, ab eo, qui haec in epitomen redegit omissa: poeta autem, cum deberet deinde pergere, *σχέτλια δ' ἔργα κτλ.*, maluit post longiorem intercapedinem repetere primarium enuntiatum, itaque adiecit: *καί σφιν τοῦτο γένοιτο φίλον θυμῷ*, unde altera sententiae pars suspensa est. — *ἀδεῖν*, O. Schneider *ἀτεῖν*. — V. 732. *καί*, Hermann *εἰ*, Ahrens *κεἰ*. — *σφιν*, el *σφι*. — V. 733. *μετὰ φρεσὶν* Brunck, *διατάφρεσι δ'* A, *μετὰ φρεσί θ'* K, *μετὰ φρεσὶ δ'* *, ita ut post *ἔργα* vulgo interpungeretur, contra Hermann *δ'* tuetur quinto positum loco. — *ἀθειρὴς* scripsi, Sauppe *ἀθηρής*, libri *ἀθήνης*, edd. vett. *ἀπηνής*. Adiectivum *ἀθειρής* eiusdem stirpis est atque verbum *ἀθερίζω*. Hesych. *ἀθειρής, ἤ τοι ἀτειρὴς ἢ ὁ ἄγαν θεριστικὸς ἢ ὑπέροπτος ἢ θαυμαστός*. Et. M. 24. 55: *Ἀθηρής· ἀκριβής, θαυμαστός, ὑπερόπτης, αὐθάδης*. et *Ἀθειρέως· ἀκριβῶς καὶ ἀθειρές, τὸ ἀκριβές· καὶ ἀθηρὴς ὁ ἄγαν θεριστικός, ἢ ὁ λαμπρὸς ἢ ὁ μὴ φροντίζων τινός, καὶ ὑβριστής, ἢ ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθρούμενος*. Cf. Bekker An. I. 353. 9. — V. 734. *μηδὲν*, Hermann *μηδέν'*. — *ὀπιζόμενος*, f *ὀπιζόμενον*. — V. 735. *μηδέ τ'*, Hermann *μηδ' ἔτ'*. — V. 736. *ἀτασθαλίαι* A, *ἀτασθαλία* K, *ἀτασθαλίη* *. — *γένοιντο* A, *γένοιτο* *. — V. 737. *παῖδες*, l *παῖδας*. — *δ'*, A *τ'*, KO *δ'*. — *τὰ δίκαια νοεῦντες*, conieci *τὰ βίαια νοεῦντος*, ut *ποιῶσιν* cum *τὰ δίκαια* v. 739 sit iungendum. — V. 738. *ποιῶσιν* A, *ποιοῦσι* *. — V. 739. *τὰ* om. A. — *ἀστοῖσιν*, Hecker *ἐσθλοῖσιν*. — V. 740. *ἀντιτίνειν, ἀντιτεῖνειν* el. — V. 743. *δίκαιον*, A *δικαίων*. — V. 745. *μηδ'* Bekker, *μήθ'* libri. — V. 747. *τίς*, g *τί*. — *κεν* A, *γὰρ* g, *καὶ* *.

Digitized by Google

ὁππότ' ἀνὴρ ἄδικος καὶ ἀτάσθαλος, οὔτε τευ ἀνδρῶν
οὔτε τευ ἀθανάτων μῆνιν ἀλευόμενος,
ὑβρίζῃ πλούτῳ κεκορημένος, οἱ δὲ δίκαιοι
τρύχονται χαλεπῇ τειρόμενοι πενίῃ;

Ταῦτα μαθών, φίλ' ἑταῖρε, δικαίως χρήματα ποιοῦ,
σώφρονα θυμὸν ἔχων ἐκτὸς ἀτασθαλίης,
αἰεὶ τῶνδ' ἐπέων μεμνημένος· ἐς δὲ τελευτὴν
αἰνήσεις μύθῳ σώφρονι πειθόμενος.

Ζεὺς μὲν τῆσδε πόλῃος ὑπειρέχοι, αἰθέρι ναίων,
αἰεὶ δεξιτερὴν χεῖρ' ἐπ' ἀπημοσύνῃ,
ἄλλοι τ' ἀθάνατοι μάκαρες θεοί· αὐτὰρ Ἀπόλλων
ὀρθώσαι γλῶσσαν καὶ νόον ἡμέτερον.
φόρμιγξ δ' αὖ φθέγγοιθ' ἱερὸν μέλος ἠδὲ καὶ αὐλός·
ἡμεῖς δὲ σπονδὰς θεοῖσιν ἀρεσσάμενοι
πίνωμεν, χαρίεντα μετ' ἀλλήλοισι λέγοντες,
μηδὲν τὸν Μήδων δειδιότες πόλεμον.
ὧδ' εἴη κεν ἄμεινον· ἐϋφρόνα θυμὸν ἔχοντας
νόσφι μεριμνάων εὐφροσύνως διάγειν
τερπομένους, τηλοῦ δὲ κακὰς ἀπὸ κῆρας ἀμῦναι,
γῆράς τ' οὐλόμενον καὶ θανάτοιο τέλος.

Χρὴ Μουσῶν θεράποντα καὶ ἄγγελον, εἴ τι περισσὸν
εἰδείη, σοφίης μὴ φθονερὸν τελέθειν,

V. 749. τευ, τι KO. — ἀνδρῶν KO, ἀνδρός *. — V. 750. τευ A, τι * et Moschopul. ad Hesiodi Op. 105. — ἀλευόμενος, K ἀλευάμενος. — V. 751. ὑβρίζῃ AK, ὑβρίζει *. — V. 752. τρύχονται, Bekker coni. τρύχωνται. — τειρόμενοι, τειρόμενον el. — V. 753. ποιοῦ, in proecdosi ποιεῖν scripsi. — V. 755. αἰεὶ, ἀεὶ A. — τῶν δ', g τῶν. — ἐς, εἰς AK. — V. 757. πόληος, πόλιος g, πόλεως n a m. pr. — ὑπειρέχοι AKO, ὑπερέχοι *. — V. 758. ἀπημοσύνῃ, ἀπημοσύνην K. — V. 760. ὀρθώσαι A, ἀρθρῶσαι cgln, ἀρθρώσαι *. — V. 761—68. coniunxi cum prioribus. — φόρμιγξ δ' αὖ Brunck, φόρμιγγ' δ' αὖ A, φόρμιγγ' αὖ *. — φθέγγοιθ' KO cgn ut Brunck coniecit, φθέγγοι ἐπὶ l, φθέγγοισθ' *. — ἠδὲ, ἡ δὲ g. — αὐλός A, ut Brunck coni., αὐλῷ *. — V. 762. ἀρεσσάμενοι, AKO ἀρεσσόμενοι, Emperius ἀρυσσόμενοι, Hecker ἀφυσσάμενοι, Ahrens σπονδαῖς θεοῖσιν ἀρησάμενοι, fort. ἀπαρξάμενοι. — V. 764. τὸν, Ael τῶν. — δειδιότες, δεδιότες cg. — V. 765. ὧδ' εἴη κεν ἄμεινον· ἐϋφρονα scripsi, idque etiam Ahrens proposuit. A ὧδ' εἰν καὶ ἀμεινον ἐϋφρονα, * ὧδ' εἶναι καὶ ἀμείνονα εὔφρονα. Ceterum recte Brunck videtur ὁμόφρονα θυμὸν coniecisse. — V. 767. post τερπομένους videntur nonnulla omissa esse, nam deinceps ea enumerantur, quae poeta a diis petit. Conieci aliquando hoc distichon coniungendum esse cum v. 782, ita ut τερπομενος scribatur. — V. 770. εἰδείη, σοφίης interpunxi, vulgo post σοφίης distinguitur.

Digitized by Google

ἀλλὰ τὰ μὲν μῶσθαι, τὰ δὲ δεικνύναι, ἄλλα δὲ ποιεῖν·
τί σφιν χρήσηται μοῦνος ἐπιστάμενος;

Φοῖβε ἄναξ, αὐτὸς μὲν ἐπύργωσας πόλιν ἄκρην,
Ἀλκαθόῳ Πέλοπος παιδὶ χαριζόμενος·
αὐτὸς δὲ στρατὸν ὑβριστὴν Μήδων ἀπέρυκε
τῆσδε πόλευς, ἵνα σοι λαοὶ ἐν εὐφροσύνῃ
ἦρος ἐπερχομένου κλειτὰς πέμπωσ' ἑκατόμβας,
τερπόμενοι κιθάρῃ καὶ ἐρατῇ θαλίῃ,
παιάνων τε χοροῖς ἰαχῇσί τε σὸν περὶ βωμόν.
ἦ γὰρ ἔγωγε δέδοικ' ἀφραδίην ἐσορῶν
καὶ στάσιν Ἑλλήνων λαοφθόρον· ἀλλὰ σύ, Φοῖβε,
ἵλαος ἡμετέρην τήνδε φύλασσε πόλιν.

Ἦλθον μὲν γὰρ ἔγωγε καὶ εἰς Σικελίην ποτε γαῖαν,
ἦλθον δ' Εὐβοίης ἀμπελόεν πεδίον
Σπάρτην τ' Εὐρώτα δονακοτρόφου ἀγλαὸν ἄστυ·
καί μ' ἐφίλευν προφρόνως πάντες ἐπερχόμενον·
ἀλλ' οὔτις μοι τέρψις ἐπὶ φρένας ἦλθεν ἐκείνων.
οὕτως οὐδὲν ἄρ' ἦν φίλτερον ἄλλο πάτρης.

Μή ποτέ μοι μελέδημα νεώτερον ἄλλο φανείη
ἀντ' ἀρετῆς σοφίης τ', ἀλλὰ τόδ' αἰὲν ἔχων
τερποίμην φόρμιγγι καὶ ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ,
καὶ μετὰ τῶν ἀγαθῶν ἐσθλόν ἔχοιμι νόον,
μήτε τινὰ ξείνων θηλεύμενος ἔργμασι λυγροῖς
μήτε τιν' ἐνδήμων, ἀλλὰ δίκαιος ἐών.

Τὴν σαυτοῦ φρένα τέρπε· δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν

V. 771. *μῶσθαι*, A *μοῶσθαι*. — *δεικνύναι*, AKO *δεικνύειν*, Ahrens *δεικνύμεν*. — *δὲ, τε* el. — V. 772. *τί*, A *τίς*. — *χρήσηται*, K *χρήσεται*, Hermann *χρησεῖται*. — V. 773. *Φοῖβε*, c *φοῖβ'*. — V. 774. *Ἀλκαθόῳ*, el *ἀλκιθόω*, KO *ἀλκυθόω*. Fort. *πόλιν ἄκρην Ἀλκαθόου, Πέλοπος κτλ.* — V. 775. *ἀπέρυκε*, f *ἀπέκυρε*. — V. 778. *καὶ*, fort. *τῇ τ'*, Brunck *καὶ θαλίῃς ἐρατῇς*, Hermann *κιθάρῃ τ' ἠδ'*, Ahrens *κἀν ἐρατῇ θαλίῃ*. — V. 779. *τε*, *σε* g. — Hecker *παιᾶσίν τε χοροῖς τ'*. — *ἰαχῇσι* Bekker, *ἰαχοισί* A, *ἰαχαῖσι* *. — *σὸν, τὸν* KO. — V. 781. *λαοφθόρον, λαοφθόρων* K. — V. 783. affert Harpocrat. v. *Θέογνις*. — *εἰς, ἐς* n. — *Σικελήν*, bcm *σικελικήν*. — V. 785. *τ'*, AKO *δ'*. — *Εὐρώτα*, K *εὐρώταν*. — *δονακοτρόφου*, K *δονακοτρόφον*, l *δονακοτρύφου*. — *ἀγλαὸν*, O a m. pr. *ἱερὸν*. — V. 786. *μ' ἐφίλευν*, A *με φίλευν*. — *ἐπερχόμενον*, Hecker *ἐπερχόμενοι*. — V. 787. *οὔτις*, f *οὕτως*. — V. 788. *οὕτως*, f *ὄντως*. — V. 790. *τ'* solus add. A, copula cum desideraretur, Vinetus *ἀντ' ἐρατῆς σοφίης*. — V. 793. 94. coniunxi cum prioribus, vulgo adhaerent sequentibus, ac si Mimnermi essent versus. — *ξείνων* A, *ξεῖνον* *. — V. 795. 96. *Mimnermi* sunt, vid. Fr. 7. — *δὲ, τε* KO el.

Digitized by Google

ἄλλος τίς σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.

Τοὺς ἀγαθοὺς ἄλλος μάλα μέμφεται, ἄλλος ἐπαινεῖ·
τῶν δὲ κακῶν μνήμη γίνεται οὐδεμία.

Ἀνθρώπων δ' ἄψεκτος ἐπὶ χθονὶ γίνεται οὐδείς·
ἀλλ' ὃς λώϊος, ὃς μὴ πλεόνεσσι μέλοι.

Οὐδεὶς ἀνθρώπων οὔτ' ἔσσεται οὔτε πέφυκεν,
ὅστις πᾶσιν ἀδὼν δύσεται εἰς Ἀΐδεω·
οὐδὲ γὰρ ὃς θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει,
Ζεὺς Κρονίδης, θνητοῖς πᾶσιν ἀδεῖν δύναται.

Τόρνου καὶ στάθμης καὶ γνώμονος ἄνδρα θεωρόν
εὐθύτερον χρῆμεν, Κύρνε, φυλασσέμεναι,
ᾧ τινί κεν Πυθῶνι θεοῦ χρήσασ' ἱέρεια
ὀμφὴν σημήνῃ πίονος ἐξ ἀδύτου·
οὔτε τι γὰρ προσθεὶς οὐδέν κ' ἔτι φάρμακον εὕροις,
οὔτ' ἀφελὼν πρὸς θεῶν ἀμπλακίην προφύγοις.

Χρῆμ' ἔπαθον θανάτου μὲν ἀεικέος οὔτι κάκιον,
τῶν δ' ἄλλων πάντων, Κύρν', ἀνιηρότατον·
οἵ με φίλοι προὔδωκαν· ἐγὼ δ' ἐχθροῖσι πελασθείς
εἰδήσω καὶ τῶν ὄντιν' ἔχουσι νόον.

Βοῦς μοι ἐπὶ γλώσσῃ κρατερῷ ποδὶ λὰξ ἐπιβαίνων
ἴσχει κωτίλλειν καίπερ ἐπιστάμενον.

V. 796. *τίς σε* h in margine, *τοι σε* A, *τοῖσδε* *. — V. 798 et 99. *γίνεται*, v. *γίγνεται*. — V. 800. *ἀλλ' ὃς λώϊος, ὃς* K, vulgo *ἀλλ' ὡς* (*ὃς* etiam el, *ᾧ* cg, *ὡσεὶ* Λ) *λώϊον οὗ* (O δ, om. A.) Boissonade *ἀλλ' ᾧ λώϊον, οὗ*. Schneider *λώϊον ὦδ' εἶναι· μὴ πλ. μέλειν*. *Λώϊος* positivus reperitur etiam v. 96. (v. 853) et ap. Theocrit. 26, 32. — *μέλοι* AKO, *μέλει* *. Hermann *ἄλλως λώϊον, εἰ μὴ πλεόνεσσι μέλοι*, Ahrens *ἀλλ' οἷσῃ λῷον μὴ π. μέλων*. — V. 802. *πᾶσιν*. K *πᾶσαν*. — *δύσεται*, l *δύσσεται*. — *Ἀΐδεω* A, *ᾅδου* *. — V. 805. *θεωρόν* Vinctus, libri *θεωρῶν*. — V. 806. *χρῆμεν* K (i. e. pluralis verbi *χρῆμι* servata littera *η*), * *χρὴ μὲν*, Turnebus *χρή μιν* coniecit, Geel *χρὴ νοῦν*, ego antea *θεωρεῖν . . . χρῆμη . . . φυλασσόμενον*. Kayser *χρησμὸν* (hoc vel *χρῆσιν* etiam Schneider) ut in prioribus, quae interierunt, fuerit *χρή*.— *φυλασσέμεναι* Turnebus, libri *φυλασσόμενον*. Ahrens *εὐθύτερον χρὴ ἔμεν K. φυλασσόμενον ὅττινα* vel *ἥντινα* (hoc etiam Hecker). — V. 807. *θεοῦ χρήσασ' ἱέρεια* Brunck, A *θεοῦ χρήσασ ἱερεῖα*, g *θεὸς χρήσας ἱερεῖα*, * *θεὸς χρήσας ἱερεῖα*. Conieci *ὅττι κε οἱ Πυθῶνι θεοῦ χρήσασ' ἱερείᾳ ὀμφὴ κτλ.* — V. 809. *κ' ἔτι, κέ τι* glm. — V. 810. *οὔτ', οὐδ'* AKO. — V. 811. *μὲν ἀεικέος, μενοεικέος* A. — V. 812. *ἀνιηρότατον*, Kbel (a m. s.) m *ἀνιηρότερον*. — V. 814. *εἰδήσω*, l *εἰς δήσω*. — *τῶν, τὸν* AO, *τοι* K, unde *τοὺς* possis conicere. — V. 815. *γλώσσῃ* A, *γλώσσης* *. — *κρατερῷ, κρατερῶν* f. — V. 816. *ἴσχει, ἴσχειν καὶ* el.

Digitized by Google

Κύρν', ἔμπης ὅ τι μοῖρα παθεῖν, οὐκ ἔσθ' ὑπαλύξαι·
ὅ ττι δὲ μοῖρα παθεῖν, οὔτι δέδοικα παθεῖν.

Ἐς πολυάρητον κακὸν ἥκομεν, ἔνθα μάλιστα,
Κύρνε, συναμφοτέρους μοῖρα λάβοι θανάτου.

Οἳ δ' ἀπὸ γηράσκοντας ἀτιμάζουσι τοκῆας,
τούτων τοι χώρη, Κύρν', ὀλίγη τελέθει.

Μήτε τιν' αἶξε τύραννον ἐπ' ἐλπίδι, κέρδεσιν εἴκων,
μήτε κτεῖνε θεῶν ὅρκια συνθέμενος.

Πῶς ὑμῖν τέτληκεν ὑπ' αὐλητῆρος ἀείδειν
θυμός; γῆς δ' οὖρος φαίνεται ἐξ ἀγορῆς,
ἵτε τρέφει καρποῖσιν ἐν εἰλαπίναις φορέοντας
ξανθῇσίν τε κόμαις πορφυρέους στεφάνους.
ἀλλ' ἄγε δή, Σκύθα, κεῖρε κόμην, ἀπόπαυε δὲ κῶμον,
πένθει δ' εὐώδη χῶρον ἀπολλύμενον.

Πίστει χρήματ' ὄλεσσα, ἀπιστίῃ δ' ἐσάωσα·
γνώμη δ' ἀργαλέη γίνεται ἀμφοτέρων.

Πάντα τάδ' ἐν κοράκεσσι καὶ ἐν φθόρῳ· οὐδέ τις ἡμῖν
αἴτιος ἀθανάτων, Κύρνε, θεῶν μακάρων,
ἀλλ' ἀνδρῶν τε βίη καὶ κέρδεα δειλὰ καὶ ὕβρις
πολλῶν ἐξ ἀγαθῶν ἐς κακότητ' ἔβαλεν.

V. 817. ἔμπης scripsi, vulgo ἔμπης δ'. — V. 818. δέδοικα παθεῖν, coniicio μαθεῖν. — V. 819. πολυάρητον A, πολυάρρητον K, πολὺ ἄρρητον bdeflmn, πολὺ ἄρρητον cgh, Ahrens οὐ παλινάγρετον ἐς. — V. 820. συναμφοτέρους, gn σὺν ἀμφ. — V. 821. οἳ δ', A οἵ κ', K οὐκ, unde οἵ κ' . . . ἀτιμάζωσι coniicias. — ἀπὸ γηράσκοντας scripsi, vulgo ἀπογηράσκοντας. — V. 822. τοι, g δὴ. — χώρη, Corais ὦρη, Hecker et Nauck γ' ὦρη. — V. 823. ἐλπίδι Bekker, codd. ἐλπίσι. — κέρδεσιν εἴκων A, κέρδευς εἶναι K, κέρδεος εἶναι *. — V. 824. κτεῖνε, κτεῖναι Kgl. — V. 825. ὑμῖν A, * ἡμῖν. — V. 827. ἥ τε, K καί τε. — Post καρποῖσιν plura excidisse videntur, nam hic quoque temere duo disticha in unum coniuncta. — V. 828. Schneidewin coni. ξανθαῖς ἀμφὶ κόμαις, Ahrens καρποὺς μὲν ἐν εἰλαπίναις παρέοντας reliquis servatis, Hecker ἥ δε τρυφῆς κάρπωσις ἐν εἰλ. φορεόντων ξανθῆς ἀμφὶ κόμης π. στ. — V. 829. conieci ἀλλ' ἄγε δὴ 'γκυτὶ κεῖρε. — ἀπόπαυε, A ἀποπανε. — V. 830. εὐώδη, conieci εὐάνθη. — χῶρον, A χῶραν. — V. 831. affert Apostol. XIV. 30. b. — ὄλεσσα, K ὤλεσ', Apost. ὤλεσα, unde Hermann ἀπώλεσ', contra Iacobs πίστει ὄλεσσα. — ἀπιστίῃ, ἀπιστία el Apost. — δ' ἐσάωσα, l δὲ σάωσα. — V. 832. γνώμη, Ahrens μνήμη. — γίνεται, A γεἰνεται, v. γίγνεται. — V. 833. φθόρῳ A, φθορᾷ *. — ἡμῖν, eg ἡμῶν. — V. 835. βίη καὶ, f βίη. — δειλὰ A, πολλὰ *. — V. 836. ἐς, εἰς A. — ἔβαλεν, ἔβαλε Kel, ἔβαλον f.

Digitized by Google

Λισσαι τοι πόσιος κῆρες δειλοῖσι βροτοῖσιν,
δίψα τε λυσιμελὴς καὶ μέθυσις χαλεπή·
τούτων δ' ἀν τὸ μέσον στρωφήσομαι, οὐδέ με πείσεις
οὔτε τι μὴ πίνειν οὔτε λίην μεθύειν.

Οἶνος ἐμοὶ τὰ μὲν ἄλλα χαρίζεται, ἓν δ' ἀχάριστον,
εὖτ' ἂν θωρήξας μ' ἄνδρα πρὸς ἐχθρὸν ἄγῃ.

Ἀλλ' ὁπόταν καθύπερθεν ἐὼν ὑπένερθε γένηται,
τοντάκις οἴκαδ' ἴμεν παυσάμενοι πόσιος.

Εὖ μὲν κείμενον ἀνδρα κακῶς θέμεν εὐμαρές ἐστιν,
εὖ δὲ θέμεν τὸ κακῶς κείμενον ἀργαλέον.

Λὰξ ἐπίβα δήμῳ κενεόφρονι, τύπτε δὲ κέντρῳ
ὀξέϊ, καὶ ζεύγλην δύσλοφον ἀμφιτίθει·
οὐ γὰρ ἔθ' εὑρήσεις δῆμον φιλοδέσποτον ὧδε
ἀνθρώπων, ὁπόσους ἠέλιος καθορᾷ.

Ζεὺς ἄνδρ' ἐξολέσειεν Ὀλύμπιος, ὃς τὸν ἑταῖρον
μαλθακὰ κωτίλλων ἐξαπατᾶν ἐθέλει.

Ἤιδεα μὲν καὶ πρόσθεν, ἀτὰρ πολὺ λώϊα δὴ νῦν,
οὕνεκα τοῖς δειλοῖς οὐδεμί' ἔστι χάρις.

Πολλάκι δὴ πόλις ἥδε δι' ἡγεμόνων κακότητα
ὥσπερ κεκλιμένη ναῦς παρὰ γῆν ἔδραμεν.

Τῶν δὲ φίλων εἰ μέν τις ὁρᾷ μέ τι δειλὸν ἔχοντα,
αὐχέν' ἀποστρέψας οὐδ' ἐσορᾶν ἐθέλει·

V. 837. *τοι*, e *τι*. — V. 838. *τε* om. cg. — *χαλεπή*, *χαλεπαί* K. — V. 840. *οὔτε*, *οὐδὲ* el, Ahrens coni. *οὔτ' ἔτι*. — *λίην*, *λύειν* f. — V. 841. *ἀχάριστον* A, * *ἀχάριστος*. — V. 842. *θωρήξας*, *θωρύξας* bcdfhmn. — *ἄγῃ* AKO, *ἄγει* *. — V. 843. in proecdosi scripsi *τά γ' ὑπέρθεν ἐόνθ'* (ita etiam Hermann), sed fort. praestat *καθύπερθ' ἀνδρῶν*. — V. 845. *ἄνδρα*, fort. cum Hermanno *ἀνδρί*. — *κακῶς*, A *καλῶς*. — V. 847. *λὰξ*, n *θὰξ*. — *κενεόφρονι*, el *κενύφρονι*. — V. 853. *ἥδεα* Commelinus, libri *ἡδέα* et hic et infra post v. 1038. — *πολὺ*, h *πολλὰ*. — *λώϊα δὴ νῦν* A (nisi malis *νῦν δή*), *λώϊα ἢ νῦν* KO, *λώονα ἢ νῦν* *. *Λώιος*, quod positivi habet formam, et *bonum* et *meliorem* significat, orta hinc etiam comparativi forma *λωΐων*, plane quemadmodum et *χέρηες* et *χερείονες* (*χείρονες*) dicitur. — V. 854. *οὕνεκα*, *τοὔνεκα* Abcdefghlmn. — *δειλοῖς*, *δεινοῖς* el. — *οὐδεμί'*, *οὐδὲ μὴ* f. — V. 855. *πολλάκι δὴ* O. Schneider et Sintenis, v. *πολλάκις ἡ*. — *δι' ἡγεμόνων*, *δ' ἐκδαιμόνων* el. — V. 856. *κεκλιμένη*, *κεκλημένη* f. — *ναῦς*, Schneidewin *νηῦς*. — *ἔδραμεν* A ut fere ubique, ceteri fere *ἔδραμε*. — V. 857. *μέ τι*, A *μ' ἔτι*. — *δειλὸν* A, *δεινὸν* *.

Digitized by Google

ἦν δέ τί μοι πόθεν ἐσθλόν, ἃ παυράκι γίνεται ἀνδρί,
πολλοὺς ἀσπασμοὺς καὶ φιλότητας ἔχω.

Οἵ με φίλοι προδιδοῦσι, καὶ οὐκ ἐθέλουσί τι δοῦναι
ἀνδρῶν φαινομένων· ἀλλ' ἐγὼ αὐτομάτη
ἐσπερίη τ' ἐξειμι καὶ ὀρθρίη αὖτις ἔρχομαι,
ἶμος ἀλεκτρυόνων φθόγγος ἐγειρομένων.

Πολλοῖς ἀχρήστοισι θεὸς διδοῖ ἀνδράσιν ὄλβον
ἐσθλόν, ὃς οὔτ' αὐτῷ βέλτερος οὐδὲν ἐών
οὔτε φίλοις· ἀρετῆς δὲ μέγα κλέος οὔποτ' ὀλεῖται·
αἰχμητὴς γὰρ ἀνὴρ γῆν τε καὶ ἄστυ σαοῖ.

Ἔν μοι ἔπειτα πέσοι μέγας οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν
χάλκεος, ἀνθρώπων δεῖμα χαμαιγενέων,
εἰ μὴ ἐγὼ τοῖσιν μὲν ἐπαρκέσω οἵ με φιλεῦσιν,
τοῖς δ' ἐχθροῖς ἀνίη καὶ μέγα πῆμ' ἔσομαι.

Οἶνε, τὰ μέν σ' αἰνῶ, τὰ δὲ μέμφομαι· οὐδέ σε πάμπαν
οὔτε ποτ' ἐχθαίρειν οὔτε φιλεῖν δύναμαι.
ἐσθλὸν καὶ κακόν ἐσσι. τίς ἂν σέ γε μωμήσαιτο;
τίς δ' ἂν ἐπαινήσαι μέτρον ἔχων σοφίης;

Ἦβα μοι, φίλε θυμέ· τάχ' αὖ τινὲς ἄλλοι ἔσονται,
ἄνδρες, ἐγὼ δὲ θανὼν γαῖα μέλαιν' ἔσομαι.

V. 859. *μοι*, Turnebus *μ' ἦ*. — *παυράκι* A et fort. g, * *πολλάκι*. — *γίνεται*, v. *γίγνεται*. — V. 861. *τι*, *τοι* h. — V. 862. *ἀνδρῶν*, bd in marg. ἤγουν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἡμέρας, hinc Hermann et Emperius *ἄστρων*, Ahrens *δώρων*. — V. 863. *αὐτις* Kbcdghmn, *αὐτῆς* O, *αὐθις* *. — V. 864. *φθόγγος*, *φέγγος* KO. — V. 865—68. affert Stob. CVI. 10. *διδοῖ*, m *δίδοι*. — V. 866. *οὔτ' αὐτῷ* A (nisi quod *οὔτ'* habere videtur), *οὔθ' αὐτῷ* g, *οὔθ' αὐτῷ* *, ap. Stob. *οὐδ' αὐτῷ*, sed *οὐδ'* om. A Vind. Trinc. — *οὐδὲν ἐὼν* vix sanum, Geel *οὐτιδανῷ*, conicias *οὐδ' ὁτιῶν*, vel *οὔτε πόλει*, cf. Pseudoxenoph. Apol. Socr. 31: *οὔτε τῇ ἑαυτοῦ πόλει, οὔτε τοῖς φίλοις, οὔτε αὐτῷ ἄξιος οὐδενὸς ἐγένετο*. — V. 867. *οὔτε*, Stob. *οὐδὲ*. — V. 868. *σαοῖ* KO, h a m. pr. *σάει* (supra *οι*), * *σάοι*. — V. 869. *ἔν, εἰ* K. — *ἔπειτα*, *ἔπεισα* bm. — V. 870. *χαμαιγενέων* A, *παλαιγενέων* *. Emperius *ἀθανάτων δώματ' ἀειγενέων*. — V. 871. *εἰ* om. K. — V. 873. *αἰνῶ*, *αἰνέω* n a m. pr. recte ut videtur. — V. 875. *ἐσθλὸν καὶ κακόν*, cg *ἐσθλὸς καὶ κακός*. — *γε*. *τε* AKO, om. bm. — V. 876. *ἐπαινήσαι* O, *ἐπαινέση* f, *ἐπαινήσει* n, *ἐπαινήση* *. — V. 877. 8 om. c. g. Fort. *Mimnermi* sunt versus. *Ἦβα μοι* scripsi quod etiam Ahrens vidit, A *ηβανοι*, O *ἠβάοι*, K *ἠβώης*, bdehlmn *ἠβάοις*, f *βαϊς*, vulgo *ἠβώοις*. Infra post v. 1070, ubi hoc distichon repetitur, libri *τέρπεό μοι* ex interpretatione. — *φίλε*, f *φύλε*. — *αὖ* A, *ἄν* *. — *ἔσονται*, bdefhlmn *ἔσοιντο*.

Digitized by Google

Λισσαι τοι πόσιος κῆρες δειλοῖσι βρ οιο
δίψα τε λυσιμελὴς καὶ μέθυσις ν
τούτων δ' ἀν τὸ μέσον στρωφήσ μος,
840 οὔτε τι μὴ πίνειν οὔτε λίην ιάγων.
ις μελεδῶνας,
Οἶνος ἐμοὶ τὰ μὲν ἄλλα χ ροτέρως.
εἰτ' ἂν θωρήξας μ' ἄν

Ἀλλ' ὁπόταν καθύπερ ν, ὄφρα μετ' ἄλλων
τοντάκις οἴκαδ' ἔραμαι πολέμου.

845 Εὖ μὲν κείμενο ν' οὓς ἔχε μακρὰ βοῶντος·
εὖ δὲ θέμει ς γῆς πέρι μαρνάμεθα.

Λὰξ ἐπίβ παρεόντα καὶ ὠκυπόδων ἐπιβάντα
ὀξέϊ, γ πόλεμον δακρυόεντ' ἐσιδεῖν.
οὐ γὰρ
850 ἀν ἀναλκίης· ἀπὸ μὲν Κήρινθος ὄλωλεν,
λάπτον δ' ἀγαθὸν κείρεται οἰνόπεδον,
ἀγαθοὶ φεύγουσι, πόλιν δὲ κακοὶ διέποισιν.
δὴ Κυψελιδέων Ζεὺς ὀλέσειε γένος.

Γνώμης δ' οὐδὲν ἄμεινον ἀνὴρ ἔχει αὐτὸς ἐν αὐτῷ,
οὐδ' ἀγνωμοσύνης, Κύρν', ὀδυνηρότερον.

Κύρν', εἰ πάντ' ἄνδρεσσι καταθνητοῖς χαλεπαίνειν,
γινώσκων ὡς νοῦν οἷον ἕκαστος ἔχει
ἐντὸς ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἔργματα τῷ τε δικαίῳ

V. 879–85. si Theognidis sunt, hospitem aliquem Spartanum loquentem inducit. — ἐμοὶ, cgK ἐμῆς. — ἄπο, αἱ g, om. c. Hecker coni. κορυφῆς ὕπο. — Τηϋγέτοιο, ταϋγέτοιο cg, τηλυγέτοιο KO, τοῦ γέτοιο e. — V. 881. ῥήσσησι, βήσσησι K. — V. 882. πλατανιστοῦντος, videtur Πλατανιστοῦντος scribendum, ut hoc nomen viri fuerit ex Taygeto oriundi. Idem etiam Osann coniecit Symbol. Litt. I. 68., sed non recte cogitavit de loco Spartae urbis, qui Πλατανιστᾶς dictus est. — V. 883. μελεδῶνας, fort. rectius μελεδώνας. — V. 884. θωρηχθεὶς, θωριχθεὶς bcdfhmn. — ἐλαφροτέρως A, vulgo ἐλαφρότερος. — V. 885. ἔχοι, ἔχει cghKl. — ἄλλων, Ahrens αὐλῶν. — V. 887. ἀν' οὓς, A ἀνιοῦσιν, ἀνοῦς e, ἄνους l. — μακρὰ, μακρὰν K. — V. 889. ὠκυπόδων, ὠκυπόρων l, ὠκύπορον f. — V. 891. ἀναλκίης, n ἀναλικίης. — Κήρινθος A, κήρυνθος *. — V. 894. ὡς δὴ Κυψελιδέων scripsi (Hermann Κυψελιδῶν), ὡς δὴ κυψελίζων An, ὡς κυψελλίζον *, Hecker τοὺς ὡς Κυψελιδῶν κτλ. — V. 895. δ' om. O. — αὐτὸς ἐν αὐτῷ A, ἓν γε ἑαυτῷ *, Orelli αὐτὸς ἐν αὐτῷ. — V. 896. ὀδυνηρότερον A, ἀνιηρότερον *. — V. 897. Κύρν', εἰ A, Κύρνε μὴ *, unde Brunck μὴ πάντ' ἀνδράσι Κύρνε. — ἄνδρεσσι, ἄνδρεσι O. — καταθνητοῖς, κατὰ θνητοῖς Kln. — V. 898. γινώσκων, vulgo γιγνώσκων, A γινώσκειν. — οἷον om. l. — V. 899. αὐτὸς, K ἐντὸς. — ἔργματα, bm εἴργματα. — τε, δὲ AKOcdfghmn.

Digitized by Google

μέγα κεν πῆμα βροτοῖσιν ἐπῆν.

ὁ δ' ἀμείνων ἔργον ἕκαστον·
αὐτὸς ἅπαντα σοφός.

. χρήματα θηρῶν,
συνιεῖσιν ἔχει.
μιότου τέλος ἦν, ὁπόσον τις
ας εἰς Ἀΐδαο περᾶν,
ος μὲν πλείω χρόνον αἶσαν ἐμιμνεν,
αι μᾶλλον τοῖτον ὃν εἶχε βίον·
οὐκ ἔστιν. ὃ δὴ καὶ ἐμοὶ μέγα πένθος ὄρωρεν,
καὶ δάκνομαι ψυχήν, καὶ δίχα θυμὸν ἔχω,
ἐν τριόδῳ δ' ἕστηκα. δύ' εἰσὶν πρόσθεν ὁδοί μοι·
φροντίζω τοίτων ἥντιν' ἴω προτέρην·
ἢ μηδὲν δαπανῶν τρύχω βίον ἐν κακότητι,
ἢ ζώω τερπνῶς ἔργα τελῶν ὀλίγα.
εἶδον μὲν γὰρ ἔγωγ', ὃς ἐφείδετο, κοὔποτε γαστρὶ
σῖτον ἐλευθέριον πλούσιος ὢν ἐδίδου·
ἀλλὰ πρὶν ἐκτελέσαι κατέβη δόμον Ἄϊδος εἴσω,
χρήματα δ' ἀνθρώπων οὐπιτυχὼν ἔλαβεν,
ὥστ' ἐς ἄκαιρα πονεῖν καὶ μὴ δόμεν ᾧ κ' ἐθέλῃ τις.
εἶδον δ' ἄλλον, ὃς ἦ γαστρὶ χαριζόμενος

V. 900. τ'_δ' KOfg. — *ἐπῆν*, *ἐπῇ* bcdfhilmn. Locus corruptus, O. Schneider *χαλέπαινες, μὴ γιγνώσκων . :. τοῦ τε δικαίου τοῦ τ' ἀδίκου.* Hermann *Κύρν' εἰ π. ἄ. θεὸς θνητοῖς χαλέπαινεν, γιγνώσκων εὖ νοῦν . . . τῶν τε δικαίων τῶν τ' ἀδίκων*, Bamberger v. 897. probata Brunckii coniectura, *καὶ ἔργματα* (i. e. *τοιαῦτα καὶ ἔργματα*) *τῷ τε δικαίῳ τῷ τ' ἀδίκῳ, μέγα κῆν π. β. ἐπῇ.* fort. *Κύρν' εἰ πάντ' ἄν. κ. χαλέπαινεν γινώσκων Ζεὺς νοῦν .... τῶν τε δικαίων τῶν τ' ἀδίκων.* — V. 901. *ἔστιν ὁ μὲν*, *ἔστι τὸ μὲν* bcdeg. — *χείρων* Af, *χεῖρων* g, *χεῖρον* *. — *ἀμείνων* A, *ἄμεινον* KO, *ἄμεινόν γ'* *. — *ἕκαστον* Bekker, vulgo *ἑκάστου*, ut coniicere possis *ἔστι τὸ μὲν χεῖρον, τὸ δ' ἄμεινον ἑργον ἑκάστου.* — V. 902. *αὐτὸς*, *αἰστὸς* A. — V. 903. *θηρῶν* haud dubie corruptum, Camerarius *τηρῶν*, Sauppe *ἀθηρῶς*, conieci *ῥυθμῶν*, sed fort. *Θήρων* scribendum, ut poeta (sive Theognis, sive alius quis) Theronem amicum alloquatur, atque ita etiam Orelli, sed tamen quod ad Agrigentinum refert Theronem, perquam incertum: de Theognidis aetate multo rectius iudicant veteres grammatici, quam nostri homines: quae v. 766 et 775 leguntur, ad Harpagi expeditionem referenda sunt, sed dicitur de hac re alias. — V. 904. *συνιεῖσιν*, A *συνιει*. — V. 905. *τις*, A *τι*. — V. 906. *περᾶν*, K *περῶν*. — V. 907. *πλείω*, A *πλεῖον*. — *χρόνον*, in proecdosi *χρόνου* scripsi. — V. 908. *τοῦτον ὃν*, A *τοῦτονιν*, unde Bekker *τοῦτον ἴν'* coni. — *βίον*, fort. cum Turnebo *βίου*. — V. 910. *ψυχὴν*, A *τύχην*. — *ἔχω*, el *ἔχων*. — V. 911. *δ'* om. cg. — *πρόσθεν*, A *τοπρόσθεν*. — V. 914. *τερπνῶς*, A *τερπνῶν*. — V. 919. *δόμεν*, Sauppe *θέμεν*. — *ᾧ κ' ἐθέλῃ* scripsi (sive *οἷς* malis), et *ᾧ* iam Bekker, *ω κε θελη* A, *ὥς κ' ἐθέλῃ* K, *ὥς κ' ἐθέλοι* vulgo, et optativum aliquis defendat. — V. 920. *ὃς ἦ*, A *οση*, * *ὃς ἠν*.

Digitized by Google

χρήματα μὲν διέτριψεν, ἔφη δ' „ὑπάγω φρένα τέρψας·“
πτωχεύει δὲ φίλους πάντας, ὅπου τιν' ἴδῃ.

Οὕτω, Δημόκλεις, κατὰ χρήματ' ἄριστον ἁπάντων
τὴν δαπάνην θέσθαι καὶ μελέτην ἐχέμεν.
οὔτε γὰρ ἂν προκαμὼν ἄλλῳ κάματον μεταδοίης,
οὔτ' ἂν πτωχεύων δουλοσύνην τελέοις·
οὐδ' εἰ γῆρας ἵκοιο, τὰ χρήματα πάντ' ἀποδραίῃ.
ἐν δὲ τοιῷδε γένει χρήματ' ἄριστον ἔχειν.
ἢν μὲν γὰρ πλουτῇς, πολλοὶ φίλοι, ἢν δὲ πένηαι,
παῦροι, κοὐκέθ' ὁμῶς αὐτὸς ἀνὴρ ἀγαθός.

Φείδεσθαι μὲν ἄμεινον, ἐπεὶ οὐδὲ θανόντ' ἀποκλαίει
οὐδείς, ἢν μὴ ὁρᾷ χρήματα λειπόμενα.

Παύροις ἀνθρώπων ἀρετὴ καὶ κάλλος ὀπηδεῖ·
ὄλβιος, ὅς τούτων ἀμφοτέρων ἔλαχεν.

Πάντες μιν τιμῶσιν· ὁμῶς νέοι οἵ τε κατ' αὐτόν
χώρης εἴκουσιν, τοί τε παλαιότεροι.
γηράσκων ἀστοῖσι μεταπρέπει, οὐδέ τις αὐτόν
βλάπτειν οὔτ' αἰδοῦς οὔτε δίκης ἐθέλει.

Οὐ δύναμαι φωνῇ λίγ' ἀειδέμεν ὥσπερ ἀηδών·
καὶ γὰρ τὴν προτέρην νύκτ' ἐπὶ κῶμον ἔβην.
οὐδὲ τὸν αὐλητὴν προφασίζομαι· ἀλλά μ' ἑταῖρος
ἐκλείπει, σοφίης οὐκ ἐπιδευόμενος.

Ἐγγύθεν αὐλητῆρος ἀείσομαι ὧδε κατ' ἀστάς

V. 921. *μὲν* om. K. — V. 922. *ἴδῃ*, *ἴδοι* g. — V. 923—930. possis ad idem carmen referre, ex quo priora petita sunt, nisi *θήρων* quod v. 903 conieci probaveris. — V. 923. *ἄριστον*, K *ἄριστος*. — V. 925. *ἂν* om. f. — *κάματον*, K *καμάτου*. — V. 927. *οὐδ'*, *οὔτ'* g. — *ἵκοιο* AKO, *ἵκοιτο* °. — V. 929. *ἢν ... πλουτῇς* An, *εἰ ... πλουτεῖς* °. — V. 930. *κοὐκέθ'* A et h ex corr., *οὐκέθ'* °. — V. 935. 34 separavi a sequentibus, sunt autem fort. *Solonis*. Affert Apost. XIV. 13. 6. Arsen. 501. — *παύροις*, *παύροις δ'* Ap. — *κάλλος*, *κλέος* el, *κῦδος* Ars. — V. 934. *ἀμφοτέρων*, A *ἀμφότερον*. — V. 935—38. *Tyrtaei* sunt, sed male contracta ex distichis tribus, vid. Fr. 12, v. 37—42. — *μιν*, *μὲν* el, om. KO. — *ὁμῶς*, *ὅμως* l. — *νέοι* A, *ἴσοι* (*ἰσοι*) °. — V. 936. *χώρης εἴκουσιν* A, *χώροις εἴκουσιν* KO, *εἴκουσι χώροις* fl, *εἴκουσιν* (*εἴκουσι*) *χώρης* °, *οἴκοῦσιν* b in m. — *τοί*, *οἱ* KOdefghlmn. — V. 937. 38 om. bcdefghlmn. — V. 939—42. *Mimnermi* videntur. *λίγ'* A, *λιγύ'* °. — *ἀειδέμεν* Schneidewin, v. *ἀΰτέμεν*. — V. 940. *προτέρην*, *προτέραν* bcdghmn. — V. 941. *ἀλλά μ'*, coniicio *οὐδέ μ'*, Emperius *ἀλλά με γῆρυς ἐκλείπει, σοφίης οὐκ ἐπιδευόμενον*. — V. 942. *ἐπιδευόμενος*, bm *ἐπιτηδευόμενος*.

Digitized by Google

δεξιός, ἀθανάτοις θεοῖσιν ἐπευχόμενος.

Εἶμι παρὰ στάθμην ὀρθὴν ὁδόν, οὐδετέρωσε
κλινόμενος· χρὴ γάρ μ' ἄρτια πάντα νοεῖν.

Πατρίδα κοσμήσω, λιπαρὴν πόλιν, οὔτ' ἐπὶ δήμῳ
τρέψας οὔτ' ἀδίκοις ἀνδράσι πειθόμενος.

Νεβρὸν ὑπὲξ ἐλάφοιο λέων ὡς ἀλκὶ πεποιθώς
ποσσὶ καταμάρψας αἵματος οὐκ ἔπιον·
τειχέων δ' ὑψηλῶν ἐπιβὰς πόλιν οὐκ ἀλάπαξα·
ζευξάμενος δ' ἵππους ἅρματος οὐκ ἐτέβην·
πρήξας δ' οὐκ ἔπρηξα, καὶ οὐκ ἐτέλεσσα τελέσσας·
δρήσας δ' οὐκ ἔδρησ', ἤνυσα δ' οὐκ ἀνύσας.

Δειλοὺς εὖ ἕρδοντι δύω κακά· τῶν τε γὰρ αὐτοῦ
χηρώσει πολλῶν, καὶ χάρις οὐδεμία.

Εἴ τι παθὼν ἀπ' ἐμεῦ ἀγαθὸν μέγα μὴ χάριν οἶδας,
χρήζων ἡμετέρους αὖτις ἵκοιο δόμους.

Ἔστε μὲν αὐτὸς ἔπινον ἀπὸ κρήνης μελανύδρου,
ἡδύ τί μοι ἐδόκει καὶ καλὸν εἶμεν ὕδωρ·
νῦν δ' ἤδη τεθόλωται, ὕδωρ δ' ἀναμίσγεται ἰλυῖ,
ἄλλης δὴ κρήνης πίομαι ἢ ποταμοῦ.

Μή ποτ' ἐπαινήσῃς, πρὶν ἂν εἰδῇς ἄνδρα σαφηνέως,

V. 944. ἀθανάτοις, g ἀθανάτοισι. — θεοῖσιν, AKf θεοῖς. — ἐπευχόμενος, c ἀπευχόμενος, f προσευχόμενος. — V. 945—49. ex *Solonis* Elegiis petiti videntur. — οὐδετέρωσε, l οὐδετέρωσα, e οὐδετέρωσθεν. — V. 947. 48 affert Stob. XXXIX. 15. — V. 948. τρέψας, m τρίψας, Stob. πρέψας. — V. 949—54. nimis arguti videntur, quam ut *Soloni* tribui possint, quod coniecit Hecker. — ὣς, ὃς m. — V. 950. αἵματος, αἵμαθος g. — V. 952. ἐπέβην, ἔβην m. — V. 954. οὐκ Schneider, v. οὐχ. — V. 955. 56 leguntur in Append. Stob. p. 31. δειλοὺς A et Stob., δειλοὺς δ' *. — αὐτοῦ, dgn αὑτοῦ. — V. 956. χηρώσει, Brunck χηρεύσει, Stob. χήρωσις κτεάνων, fort. χηρώσεαι, Ahrens τῶν τε παρ' αὐτὰ χήρωσις. — V. 957. ἐμοῦ, Iacobs ἐμεῦ γ'. — V. 958. αὐτις, αὐθις AKel. — V. 959. ἔστε, l ὥστε. — ἔπινον, ἔπιον bedghmn. — V. 960. εἶμεν, A ἦμεν. Hermann ἡδύ τί μοι δόκεεν καὶ καλὸν ἔμμεν ὕδωρ, Ahrens ἡδύ τε μοι τι δόκει, fort. ἡδὺ τέως ἐδόκει καὶ καλὸν εἶμεν (vel ἦμιν) ὕδωρ. — V. 961. ἤδη, conieci ὅτε δή. — τεθόλωται, τεθύλωται el. — ἰλυῖ scripsi, et sic etiam Ahrens coniecit, libri ὑδεῖ, unde in proecdosi οὔδει. — V. 962. δή, δὲ bcgm. — V. 963—68. affert Stob. III. 28., v. 963 etiam Orion VIII. 11. (μή ποτ' ἐπαινέσῃς πρὶν ἄνδρα ἴδῃς σάφρονα). — ἐπαινήσῃς, ἐπαινέσῃς bcdfhmn, ἐπαινέσσῃς Stob. — εἰδῇς, ἴδῃς KO. — σαφηνέως Schneidewin, libri σαφηνῶς, Stob. ἀνδρὸς ἀφανέως (B ἄνδρα σαφανέως, Trinc. ἄνδρας ἀφανέως).

Digitized by Google

ὀργὴν καὶ ῥυθμὸν καὶ τρόπον ὅστις ἂν ᾖ.
πολλοί τοι κίβδηλον ἐπίκλοπον ἦθος ἔχοντες
κρύπτουσ', ἐνθέμενοι θυμὸν ἐφημέριον.
τοίτων δ' ἐκφαίνει πάντως χρόνος ἦθος ἑκάστου.
καὶ γὰρ ἐγὼ γνώμης πολλὸν ἄρ' ἐκτὸς ἔβην·
ἔφθην αἰνήσας πρίν σου κατὰ πάντα δαῆναι
ἤθεα. νῦν δ' ἤδη ναῦς ἄϑ' ἑκὰς διέχω.

Τίς δ' ἀρετὴ πίνοντ' ἐπιοίνιον ἄϑλον ἐλέσϑαι;
πολλάκι τοι νικᾷ καὶ κακὸς ἄνδρ' ἀγαϑόν.

Οὐδεὶς ἀνϑρώπων, ὃν πρῶτ' ἐπὶ γαῖα καλύψῃ
εἴς τ' Ἔρεβος καταβῇ, δώματα Περσεφόνης,
τέρπεται οὔτε λύρης οὔτ' αὐλητῆρος ἀκούων,
οὔτε Διωνύσου δῶρ' ἐραειράμενος.
ταῦτ' ἐσορῶν κραδίην εὖ πείσομαι, ὄφρα τ' ἐλαφρὰ
γούνατα καὶ κεφαλὴν ἀτρεμέως προφέρω.

Μή μοι ἀνὴρ εἴη γλώσσῃ φίλος, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ
χερσίν τε σπεύδου χρήμασί τ', ἀμφότερα·
μηδὲ παρὰ κρητῆρι λόγοισιν ἐμὴν φρένα ϑέλγοις,
ἀλλ' ἔρδων φαίνοι', εἴ τι δύναι', ἀγαϑόν.

Ἡμεῖς δ' ἐν ϑαλίῃσι φίλον καταϑώμεϑα ϑυμόν,
ὄφρ' ἔτι τερπωλῆς ἔργ' ἐρατεινὰ φέρῃ.
αἶψα γὰρ ὥστε νόημα παρέρχεται ἀγλαὸς ἥβη·

V. 964. ῥυθμὸν, Stob. (praeter Schowii c.) ϑυμὸν. — ὅστις ἂν ᾖ, Stob. ὄντιν' ἔχει. Hecker ῥυσμὸν καὶ τρόπον οἷος ἂν ᾖ. — V. 965. κίβδηλον, κίβδηλον καὶ el, κίβδηλοι Epkema. — V. 966. ϑυμὸν, Kayser κῆδος. — V. 967. ἐκφαίνει, ἐμφαίνει bcmn. — πάντως n, πάντων * Stob. — χρόνος om. el. — V. 968. ἐγὼ, ἐγὼν K. — V. 969. ἔφθην A, ἔφθην δ' *, in his et similibus locis, ut v. 955 prorsus incertum, utra lectio sit praeferenda. — V. 970. ἤδη, K ἤδην. — ναῦς, νηῦς A. — ἄϑ', A ατ'. Conieci ἄ τ' ἄκρης vel λίϑακος, Ahrens νῦν δὴ γῆς, sed idem etiam ἄτ' ἄκρας protulit. — V. 973. πρῶτ' ἐπὶ A, ποτ' ἐπὶ KO, ἐπί ποτε *. — καλύψῃ Turnebus, libri καλύψει. — V. 974. εἴς τ', ἐς τ' Km. — δώματα AKO, δῶμά τε *. — V. 975. λύρης, λύρας em. — V. 976. Διωνύσου, διονύσου Aehl, διωνύσσου cg. — ἐραειράμενος, Schaefer ἐσαειρόμενος, fort. δῶρον ἀειρόμενος. — V. 977. κραδίην A, κραδίη *. — ὄφρα τ', fort. cum Schneidewino ὄφρ' ἔτ'. — V. 978. ἀτρεμέως AKO, ἀτρομέω g, ἀτρομέων *, fort. ἀρτεμέως. — V. 980. σπεύδου A, σπεύδει K, σπεύδοι *. — χρήμασι, olim ῥήμασι conieci, itaque Meineke. — V. 981. κρητῆρι Bekker, κλητῆρι A, κρατῆρσι K, κρητῆρσι *. — ϑέλγοις A, τέρπου m, τέρποι *. — V. 982. ἔρδων, ἔρδων K, ἔργων bm. — φαίνοι' scripsi, v. φαίνοιτ'. — δύναι' scripsi, vulgo δύναιτ', Kbem δύνατ'. — V. 983—88. fort. *Mimnermi* sunt. ϑαλίῃσι, A ϑαλίεσσι, KO ϑαλίαισι. — V. 985. ἀγλαὸς, ἀγλαὸν el.

Digitized by Google

οὐδ' ἵππων ὁρμὴ γίνεται ὠκυτέρη,
αἵτε ἄνακτα φέρουσι δορυσσόον ἐς πόνον ἀνδρῶν
λάβρως, πυροφόρῳ τερπόμεναι πεδίῳ.

Πῖν' ὁπόταν πίνωσιν· ὅταν δέ τι θυμὸν ἀσηθῇς,
μηδεὶς ἀνθρώπων γνῷ σε βαρυνόμενον.

Ἄλλοτέ τοι πάσχων ἀνιήσεαι, ἄλλοτε δ' ἔρδων
χαιρήσεις· δύναται δ' ἄλλοτε ἄλλος ἀνήρ.

Εἰ θείης, Ἀκάδημε, ἐφίμερον ὕμνον ἀείδειν,
ἆθλον δ' ἐν μέσσῳ παῖς καλὸν ἄνθος ἔχων
σοί τ' εἴη καὶ ἐμοὶ σοφίης πέρι δηρισάντοιν,
γνοίης χ' ὅσσον ὄνων κρέσσονες ἡμίονοι.

Τῆμος δ' ἠέλιος μὲν ἐν αἰθέρι μώνυχας ἵππους
ἅρτι παραγγέλλοι μέσσατον ἦμαρ ἔχων,
δείπνου δὴ λήγοιμεν, ὅπου τινὰ θυμὸς ἀνώγοι,
παντοίων ἀγαθῶν γαστρὶ χαριζόμενοι.
χέρνιβα δ' αἶψα θύραζε φέροι, στεφανώματα δ' εἴσω
εὐειδὴς ῥαδιναῖς χερσὶ λάκαινα κόρη.

V. 986. *γίνεται*, v. *γίγνεται*. — V. 987. *αἵτε ἄνακτα* φ. A, *αἵ τ' ἀνακτ.* KO, *αἵ τε γὰρ ἄνδρα* φ. g, *αἵτε περ ἄνδρα* φ. *. — *δορυσσόον*, K *δορυσσόου*. — *ἀνδρῶν*, K *ἀνδρός*. — V. 988. *πυροφόρῳ*, Hermann *εὐρυχόρῳ* vel *εὐρυπόρῳ*. — *τερπόμεναι*, Emperius *σπερχόμεναι*. — V. 989. *πῖν' ὁπόταν, πῖν ὅταν* el, *πὶν ὅταν* f. — *δέ τι, δ' ἔτι* A, *τοι* KOcdfghn. — V. 991. *ἀνιήσεαι, ἀνιάσεαι* el, *ἀνιήσεται* K. — *δ'* A, *δ'* Kcg, *τ'* *. — V. 992. hoc distichon prioribus adnectit Ahrens. *χαιρήσεις· δύναται δ' ἄλλοτε ἄλλος ἀνήρ* scripsi, *χαιρῆισι δυναται ἄλλοτε δ' ἀ. ἀ.* A, *χαιρήσειν δύνασαι ἄλλοτε τ'* cg, *χαιρήσειν δύνααι ἄλλοτε τ'* Kbdefhmn. Bekker *χαιρήσεις· δύναται ἄλλοτε* fort. ex O. — V. 993 — 96. affert Athen. VII. 310. B., v. 996 Eustath. 1291. 54. — *εἰ θείης Ἀκάδημε*, Athen. *εἴ τ' εἴησα καλὴν μὲν*, Turnebus *εἴθ' εἴη σ' Ἀκάδημε*. — *ἐφίμερον*, AO *ἐφήμερον*. — V. 994. *μέσσῳ*, K *μέσῳ*, f *μέσων*. — *καλὸν*, KO *κακὸν*. — V. 995. *τ'*, A *τι*. — *δηρισάντοιν, δηρησάντοιν* cdefhln, *δηρησάντων* K, *δηρισάντων* AO, *δορησάντων* m (supra *οιν*), *δηριώσι* Athen. — V. 996. *χ' ὅσσον*, A *τ' ὅσσον*, KO *σ' ὅσον*. — *ὄνων*, KO *ὄνου*. — *κρέσσονες*, f *χρέσσονες*, l *ἀρέσσονες*. — V. 997—1002. Athen. ib.: *ἦν δὲ καὶ ὁ Θέογνις περὶ ἡδυπάθειαν, ὡς αὐτὸς περὶ αὐτοῦ φησὶ διὰ τούτων.* — *παραγγέλλοι* Ath. dghn, *παραγγέλοι* AKO befm, *παραγγέλλων* el, *παραγγέλλει* vulgo, possis coniicere *παραγγέλλων ... ἔχοι* sed non est opus mutatione. — V. 999. *δείπνου*, ap. Ath. PV *δεῖπνα*, L *δειπνοῦ*. — *δὴ* Ath. KO, *δὲ* A, *τοι* g, *τε* *. — *λήγοιμεν, ὅπου*, ap. Ath. A *λήγοι μένος οὐ*, PVL *λήγοι μένος, ὅν*, Schweighaeuser *λήγοιμεν, ὅσου*. Locus corruptus, nam non ut desinant convivari, sed ut incipiant sodales hortatur poeta. Brunck *μνησαίμεθ' ὅσον*, vir doctus ap. Schneidewinum *θῆτ' ἀλέγοιμεν*, contra Hermann, qui apodosin omnino deesse censet, *δείπνου δὲ λήγοιμεν, ὅτου κτλ.* — *ἀνώγοι* A Athen., * *ἀνώγει*. — V. 1001. *φέροι* A et Athen., ceteri codd. *φέρει* praeter cg, qui *φέρῐ* vel *φέριστε φανώμεθα*. — *δ'* *εἴσω* A Athen., *δήσοι* *. — V. 1002. *εὐειδὴς*, A *ευειδης* (ap. Ath. B *ἐυείδας*). — *ῥαδιναῖς*, Ath. *ῥαδινῇς*.

Digitized by Google

Ἦδ' ἀρετή, τόδ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον
κάλλιστόν τε φέρειν γίνεται ἀνδρὶ σοφῷ·
ξυνὸν δ' ἐσθλὸν τοῦτο πόληΐ τε παντί τε δήμῳ,
ὅστις ἀνὴρ διαβὰς ἐν προμάχοισι μένῃ.

Ξυνὸν δ' ἀνθρώποις ὑποθήσομαι, ὄφρα τις ἥβης
ἀγλαὸν ἄνθος ἔχων καὶ φρεσὶν ἐσθλὰ νοῇ,
τῶν αὐτοῦ κτεάνων εὖ πασχέμεν· οὐ γὰρ ἀνηβᾶν
δὶς πέλεται πρὸς θεῶν οὐδὲ λύσις θανάτου
θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἐλέγχει
οὐλόμενον, κεφαλῆς δ' ἄπτεται ἀκροτάτης.

Ἅ μάκαρ εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὅστις ἄπειρος
ἄθλων εἰς Ἀΐδεω δῶμα μέλαν καταβῇ,
πρίν τ' ἐχθροὺς πτῆξαι καὶ ὑπερβῆναί περ ἀνάγκῃ,
ἐξετάσαι τε φίλους, ὅντιν' ἔχουσι νόον.

Αὐτίκα μοι κατὰ μὲν χροιὴν ῥέει ἄσπετος ἱδρώς,
πτοιῶμαι δ' ἐσορῶν ἄνθος ὁμηλικίης
τερπνὸν ὁμῶς καὶ καλόν, ἐπεὶ πλέον ὤφελεν εἶναι·
ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίνεται ὥςπερ ὄναρ
ἥβη τιμήεσσα· τὸ δ' οὐλόμενον καὶ ἄμορφον
αὐτίχ' ὑπὲρ κεφαλῆς γῆρας ὑπερκρέμαται.

Οὔποτε τοῖς ἐχθροῖσιν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα θήσω
δύςλοφον, οὐδ' εἴ μοι Τμῶλος ἔπεστι κάρῃ.

V. 1003—6. petiti sunt ex *Tyrtaei* El. 12, v. 13—16 non sine varietate lectionis. — ἦδ', ἡ δ' cg, ἠδ' l. — τόδ', τὸ δ' Kbcghn. — V. 1005. πόλῃϊ, h πολιῇ. — παντί τε om. f. — V. 1006. προμάχοισι, O προμάχοισι. — μένῃ, μένει A, ἔνι *. — V. 1007—12. fort. *Mimnermi* sunt. — V. 1008. ἔχων, K ἔχῃ, ut Brunck coni. — V. 1009. αὐτοῦ, αὐτοῦ dhn. — πασχέμεν, παρεσχέμεν g. — ἀνηβᾶν, K ἂν ἡβᾶν. — V. 1011. ἐλέγχει, fort. cum Piersono ἐπείγει. — V. 1012. δ' om. K, quod probat Ahrens corrigens κακῷ δ' ἐπὶ γῆρας ἐλέγχει. — V. 1013. ἃ A, ὡς *. — μάκαρ, μακρὰ f. — V. 1014. Ἀΐδεω Bekker, αιδου A, ᾄδου c, ᾅδου *. — καταβῇ KO, κατέβη *. — V. 1015. πρίν τ' libri, Bekker πρίν γ'. — ὑπερβῆναι, conieci ὑπερβλῆναι. Emperius ὑπερμενέας, Ahrens πρίν τ' ἐχθρῶν πτῆξαι καὶ ὑπερβίην. — περ, K γε, om f. — V. 1016. τε, δὲ A. — V. 1017—22. *Mimnermi* sunt, vid. Fr. 5. non sine varietate lect. — χροιὴν, Spitzner χροιῆς. — V. 1018. πτοιῶμαι A, πτοιοῦμαι *. — ἐσορῶν, K εἰσορόων. — ὁμηλικίης, K ὁμιλίης. — V. 1019. ἐπεὶ, ἐπὶ g. — ὤφελεν, AOc ὤφειλεν. — V. 1020. ὀλιγοχρόνιον, KO ὀλιγοχρόνιος. — γίνεται, v. γίγνεται. — V. 1022. ὑπερκρέμαται, Hecker ἐπικρέμαται. — V. 1023. 24 *Mimnermi* videntur. — οὔποτε, ὥπποτ' ἐν cg. — ὑπὸ ζυγὸν, ὑποζύγιον A.

Digitized by Google

Δειλοί τοι κακότητι ματαιότεροι νόον εἰσίν,
τῶν δ' ἀγαθῶν αἰεὶ πρήξιες ἰθύτεραι.

Ῥηϊδίη τοι πρῆξις ἐν ἀνθρώποις κακότητος·
τοῦ δ' ἀγαθοῦ χαλεπή, Κύρνε, πέλει παλάμη.

Τόλμα θυμὲ κακοῖσιν ὅμως ἄτλητα πεπονθώς·
δειλῶν τοι κραδίη γίνεται ὀξυτέρη,
μηδὲ σύ γ' ἀπρήκτοισιν ἐπ' ἔργμασιν ἄλγος ἀέξων
ὄχθει, μηδ' ἄχθου, μηδὲ φίλους ἀνία,
μηδ' ἐχθροὺς εὔφραινε. θεῶν δ' εἱμαρμένα δῶρα
οὐκ ἂν ῥηϊδίως θνητὸς ἀνὴρ προφύγοι,
οὔτ' ἂν πορφυρέης καταδὺς ἐς πυθμένα λίμνης,
οὔθ' ὅταν αὐτὸν ἔχῃ Τάρταρος ἠερόεις.

Ἀνδρα τοί ἐστ' ἀγαθὸν χαλεπώτατον ἐξαπατῆσαι,
ὡς ἐν ἐμοὶ γνώμῃ, Κύρνε, πάλαι κέκριται.

Ἄφρονες ἄνθρωποι καὶ νήπιοι, οἵτινες οἶνον
μὴ πίνουσ' ἄστρου καὶ κυνὸς ἀρχομένου.

Δεῦρο σὺν αὐλητῆρι· παρὰ κλαίοντι γελῶντες
πίνωμεν, κείνου κήδεσι τερπόμενοι,

Εὕδωμεν· φυλακὴ δὲ πόλευς φυλάκεσσι μελήσει
ἀσυφέλης ἑρατῆς πατρίδος ἡμετέρης.

Ναὶ μὰ Δί', εἴ τις τῶνδε καὶ ἐγκεκαλυμμένος εὕδει,

V. 1025. *δειλοί* A, *δειλοῖς* *. — *νόον* A, *νόοι* K, *γόοι* bcdefghlmn. — V. 1027. *τοι, τε* bcgm. — V. 1029—34. affert Stob. CXXIV. 9. — *ὅμως, ὁμῶς* lmn. — V. 1030. *τοι, τι* H. — *γίνεται*, v. *γίγνεται* etiam ap. Stob. — V. 1031. *γ', τ'* AKO. — *ἐπ'*, ap. Stob. cod. Vind. *ἐφ'*. — V. 1032. *ὄχθει* scripsi, ut Emperius quoque coniecit, vulgo *ἔχθει*, K *ἔχθη*. — *ἄχθου*, O *ἄχθει*, A *ἔχθει*. Stob. *αὔχει μηδ' αἴσχεα*, Hermann *ἄγχεο* (*χώεο*) *μηδ' ἄχθου* vel *ἄχθεο μηδ' ἰσχνοῦ*, Ahrens *ἔκθει μηδ' ἄχθου*, Geel *ἄχθου μηδ' ἄχθει*. — V. 1033. *εὔφραινε*, A *ευφρηνε*, KO *ἔχθρηνε*. — *θεῶν*, A *θέλων*. — *δ'* om. g. — V. 1034. *ῥηϊδίως*, A *ρηϊδιος*. — V. 1035. *οὔτ' ἄν, οὐκ ἄν* K, *ἃ οὐ* Stob. — *καταδὺς*, K *καθδύς*. — V. 1036. *αὐτὸν*, Hermann *αὐτὸς*. — V. 1038. *ἐμοὶ γνώμῃ* A, vulgo *ἐμῇ γνώμῃ*. Post hunc versum repetunt omnes codd. v. 853. 54. — V. 1040. *πίνουσ', πίνωσ'* el. — *κυνὸς, κενὸς* e. — *ἀρχομένου*, KO *ἐρχομένου*. — V. 1041. *σὺν αὐλητῆρι·* sic distinxi, vulgo coniungunt cum seqq. — V. 1043. *πόλευς*, A *πόλεως*. — V. 1044. *ἀσυφέλης*, K *ἀστυφελὴς*, bcm et dn a m. sec. *ἀ στυφελῆς*, efhl et dn a m. pr. *εὐ στυφελῆς*. Ahrens *ἄν στυφελῆς τις ἐρᾷ*, Emperius *εὐσταφύλης*. — V. 1045. *εἴ*, m *ἤ*. — *τῶνδε*, AO *τόνδε*. — *εὕδει*, e *εὕδοι*.

Digitized by Google

ἡμέτερον κῶμον δέξεται ἁρπαλέως.

Νῦν μὲν πίνοντες τερπώμεθα, καλὰ λέγοντες·
ἄσσα δ' ἔπειτ' ἔσται, ταῦτα θεοῖσι μέλει.

Σοὶ δ' ἐγὼ οἷά τε παιδὶ πατὴρ ὑποθήσομαι αὐτός
ἐσθλά· σὺ δ' ἐν θυμῷ καὶ φρεσὶ ταῦτα βάλευ·
μή ποτ' ἐπειγόμενος πρήξῃς κακόν, ἀλλὰ βαθείῃ
σῇ φρενὶ βούλευσαι σῷ τ' ἀγαθόν τι νόῳ.
τῶν γὰρ μαινομένων πέτεται θυμός τε νόος τε,
βουλὴ δ' εἰς ἀγαθὸν καὶ νόον ἐσθλὸν ἄγει.

Ἀλλὰ λόγον μὲν τοῦτον ἐάσομεν, αὐτὰρ ἐμοὶ σύ
αὖλει, καὶ Μουσῶν μνησόμεθ' ἀμφότεροι.
αὗταί γὰρ τάδ' ἔδωκαν ἔχειν κεχαρισμένα δῶρα
σοὶ καὶ ἐμοὶ καὶ μὴν ἀμφιπερικτίοσιν.

Τιμαγόρα, πολλῶν ὀργὴν ἀπάτερθεν ὁρῶντι
γινώσκειν χαλεπόν, καίπερ ἐόντι σοφῷ.
οἱ μὲν γὰρ κακότητα κατακρύψαντες ἔχουσιν
πλούτῳ, τοὶ δ' ἀρετὴν οὐλομένῃ πενίῃ.

Ἐν δ' ἥβῃ πάρα μὲν ξὺν ὁμήλικι πάννυχον εὕδειν,
ἱμερτῶν ἔργων ἐξ ἔρον ἱέμενον,
ἔστι δὲ κωμάζοντα μετ' αὐλητῆρος ἀείδειν.

V. 1046. κῶμον, g μῶμον. — ἁρπαλέως, c ἀργαλέως. — V. 1047. τερπώμεθα, h τερπόμεθα. — V. 1048. ἄσσα, g ex corr. ὅσσα. — μέλει, fort. μέλοι, ut etiam Nauck. — V. 1049. σοὶ δ' ἐγὼ scripsi, σοὶ δέ τω A, σοὶ δέ κεν el, σοὶ δὲ *. Bekker σοὶ δέ τοι. — οἷά τε, οι ἅτε A, οἷά τι b. — πατὴρ A, φίλω* praeter KO, qui om. — V. 1050. βάλευ A, βάλλε l, βάλε *. — V. 1051—54. vulgo separantur. πρήξῃς, πράξῃς AK. — βαθείῃ, βαθείης A. — V. 1052. βούλευσαι, el βεβούλευσαι. — σῷ τ' ἀγαθόν τι νόῳ scripsi cum Ahrensio, vulgo σῷ (A σω τ') ἀγαθῷ τε νόῳ (K τέκνω). — V. 1053. γὰρ om. f. — μαινομένων πέτεται A, μαρναμένων μάχεται *. — νόος, νόω el. — V. 1054. δ', σ' KO. — εἰς, cg ἐς. — V. 1055. ἐάσομεν, ἐάσωμεν h. — V. 1056. Μουσῶν, in proecdosi Μουσέων scripsi. — V. 1058. καὶ μὴν Bekker, καὶ μὴν κἀμφ. Brunck, μὴν καὶ cg, μὲν δ' A, νῦν KO, μὴν *, Ahrens μελέμεν δ'. Coniicio σοὶ καὶ ἐμοὶ, Ναννοῖ, κἀμφιπερικτίοσιν, ut Mimnermi hi fuerint versus. — ἀμφιπερικτίοσιν, ἀμφιπερικατίοσι K, ἀμφὶ περιπτύουσι f, ἀμφὶ περικτίοσι deln. — V. 1059. Τιμαγόρα, πολλῶν Camerarius, τιμαγοραπόλλων A, τιμᾶ γὰρ ἀπόλων K, τιμᾶ γὰρ ἀπόλλων *. — V. 1060. γινώσκειν, v. γιγνώσκειν. — V. 1061. 62 affert Stob. XCVII. 9. — V. 1063—68. et versus 1069. 70. Mimnermi videntur. — πάρα μὲν ξὺν ὁμήλικι A, παρὰ μὲν ξυνομήλικι *. — πάννυχον A, κάλλισθ' K ex corr., κάλλιον *. — V. 1064. ἐξ ἔρον ἱέμενον, K ἐξέρου ἱέμενος.

Digitized by Google

τούτων οὐδέν τοι ἄλλ' ἔπι τερπνότερον
ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξί· τί μοι πλοῦτός τε καὶ αἰδώς;
τερπωλὴ νικᾷ πάντα σὺν εὐφροσύνῃ.

Ἄφρονες ἄνθρωποι καὶ νήπιοι, οἵτε θανόντας
κλαίουσ', οὐδ' ἥβης ἄνθος ἀπολλύμενον.

Κύρνε, φίλους πρὸς πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον ἦθος
συμμίσγων ὀργὴν οἷος ἕκαστος ἔφυ.
νῦν μὲν τῷδ' ἐφέπου, τοτὲ δ' ἀλλοίος πέλευ ὀργήν·
κρεῖσσόν τοι σοφίη καὶ μεγάλης ἀρετῆς.

Πρήγματος ἀπρήκτου χαλεπώτατόν ἐστι τελευτὴν
γνῶναι, ὅπως μέλλει τοῦτο θεὸς τελέσαι·
ὄρφνη γὰρ τέταται· πρὸ δὲ τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι
οὐ ξυνετὰ θνητοῖς πείρατ' ἀμηχανίης.

Οὐδένα τῶν ἐχθρῶν μωμήσομαι ἐσθλὸν ἐόντα,
οὐδὲ μὲν αἰνήσω δειλὸν ἐόντα φίλον.

Κύρνε, κύει πόλις ἥδε, δέδοικα δὲ μὴ τέκῃ ἄνδρα
ὑβριστήν, χαλεπῆς ἡγεμόνα στάσιος.

Οὕτω χρὴ τόν γ' ἐσθλὸν ἐπιστρέψαντα νόημα
ἔμπεδον αἰὲν ἔχειν ἐς τέλος ἀνδρὶ φίλῳ.

Δημῶναξ, σὺ δὲ πολλὰ φέρεις βαρύ· οὐ γὰρ ἐπίστῃ

V. 1066. τοι, τι KOel, om. A. — ἔπι τερπνότερον Om, ἐπιτερπόμενον efl, ἐπιτερπνότερον *. Conieci τούτων οὐδὲν ἄρ' ἦν ἄλλ' ἔτι τερπνότερον, Hermann οὐδὲν ὁμῶς ἄλλ' ἔτι, Epkema οὐδέν τοι τούτων ἄλλ' ἐπιτ., O. Schneider οὐδὲν ἔπεστ' ἄλλ' ἔτι. — V. 1068. πάντα, K πάντας. — V. 1070. ἀπολλύμενον, K ἀπολλόμενον. Post hunc versum iterant codd. v. 877. 78. — V. 1071—74. contracti sunt ex v. 213—18. — V. 1073. τῷδ', τόδ' A. — V. 1074. κρεῖσσον, K κρείσσων, fort. κρέσσων. — τοι, τι emn. — V. 1077. ὄρφνη, codd. plerique ὀρφνή. — V. 1078. θνητοῖς, θνητῆς bcdfhlmn. Fort. leg. ὄρφνη γὰρ τέταται πρὸ τέλους μέλλοντος ἔσεσθαι, κοὐ ξυνετὰ κτλ. — V. 1081. 82 om. cg. Cf. v. 39. 40. — τέκῃ, τέκοι AK bdelmn, utrumque h. Post v. 1082 repetunt AKObdfhlmn v. 41. 42. et 87—90., AO praeterea v. 93. 94. — V. 1083. videntur duo disticha in unum coalnisse, quorum utrumque certam in amicitia fidem commendabat: Prioris initium extat Οὕτοι χρὴ τόν γ' ἐσθλὸν ἐπιστρέψαντα νόημα (fort. *similem esse polypodi*), alterum fort. ab οὕτω incipiebat, et huc pertinet pentameter ἔμπεδον κτλ. — V. 1085. Δημῶναξ Welcker, σὺ δὲ πολλὰ φέρεις βαρύ ego scripsi, vulgo et codd. δῆμον δ' ἀξιοῖ (A δήμων ἀξιοῖ δὲ) πολλὰ φέρειν βαρὺς (A βαρὺ, e βαρὺν), unde Welcker Δημῶναξ, σοὶ π. φ. βαρύ, Boissonade Δημῶναξ, εἰ π. φ. βαρύς.

Digitized by Google

τοῦθ' ἕρδειν, ὅ τι σοι μὴ καταθύμιον ᾖ.

Κάστορ καὶ Πολύδευκες, οἳ ἐν Λακεδαίμονι δίῃ
ναίετ' ἐπ' Εὐρώτα καλλιρόῳ ποταμῷ,
εἴ ποτε βουλεύσαιμι φίλῳ κακόν, αὐτὸς ἔχοιμι·
εἰ δέ τι κεῖνος ἐμοί, δὶς τόσον αὐτὸς ἔχοι.

Ἀργαλέως μοι θυμὸς ἔχει περὶ σῆς φιλότητος·
οὔτε γὰρ ἐχθαίρειν οὔτε φιλεῖν δύναμαι,
γινώσκων χαλεπὸν μέν, ὅταν φίλος ἀνδρὶ γένηται,
ἐχθαίρειν, χαλεπὸν δ' οὐκ ἐθέλοντα φιλεῖν.

Σκέπτεο δὴ νῦν ἄλλον, ἐμοί γε μὲν οὔτις ἀνάγκη
τοῦθ' ἕρδειν, τῶν μοι πρόσθε χάριν τίθεσο.

Ἤδη καὶ πτερύγεσσιν ἐπαίρομαι ὥστε πετεινόν
ἐκ λίμνης μεγάλης, ἄνδρα κακὸν προφυγών,
βρόγχον ἀποῤῥήξας· σὺ δ' ἐμῆς φιλότητος ἁμαρτὼν
ὕστερον ἡμετέρην γνώσῃ ἐπιφροσύνην.

Ὅστις σοι βούλευσεν ἐμεῦ πέρι, καί σ' ἐκέλευσεν
οἴχεσθαι προλιπόνθ' ἡμετέρην φιλίην.

Ὕβρις καὶ Μάγνητας ἀπώλεσε καὶ Κολοφῶνα
καὶ Σμύρνην. πάντως, Κύρνε, καὶ ὔμμ' ἀπολεῖ.

Εἰς βάσανον δ' ἐλθὼν παρατριβόμενός τε μολίβδῳ
χρυσὸς ἄπεφθος ἐὼν καλὸς ἅπασιν ἔσῃ.

V. 1088. *ναίετ'*, l *ναίετον*. — *ἐπ'* om. bcdghn. — V. 1090. *ἔχοι*, *ἔχει* fl. — V. 1093. *γινώσκων*, A *γινώσκω*, g *γιγνώσκω*, vulgo *γιγνώσκων*. — *μέν* usque ad *χαλεπὸν* om. g. — V. 1095. 96 a praegressis separavi, Welcker cum seqq. coniungit. — *σκέπτεο*, K *σκέπται*. Infra post v. 1160 codd. *Ὦ νέοι οἱ νῦν ἄνδρες*, *ἐμοί γε μὲν κτλ.* — *ἀνάγκη*, K *ἀνάσσει*, sed infra *ἀνάγκη*. — V. 1096. *τῶν*, K *τῶ*, sed infra *τῶν*. — *πρόσθε*, Kc *πρόσθεν*. *χάριν*, *χάρι* cg. Hermann *σκέπτεο δὴ νῦν ἄλλον* (*ἐμοί ... ἕρδειν*) *τῶν μου κτλ.* Ahrens *τοῦθ' ἕρδειν*, *τοῦ μοι*. — V. 1098. *ἐκ λίμνης μεγάλης*, in proecdosi scripsi *ἐκ λινέης μεγάλης*, fort. *ἐκ ξυλίνης καλιῆς*, Hermann *ἐκ λόχμης μ.*, Orelli *ἐκ λύμης μ.* — V. 1099. *βρόγχον* cefgl, *βρόχον* *. Cf. Hesych. *βρόκχος· βρόχος*. — *σὺ*, h *σή*. — V. 1100. *ἡμετέρην*, bm *ὑμετέρην*. Fortasse aliquot versus exciderunt, cum quae sequuntur aperte imperfecta sint. — V. 1101. *ὅστις*, Boissonade *χὤστις*. — *καί*, m *κέ*. — V. 1104. *ὔμμ' ἀπολεῖ* A, cl *ὑμᾶς ὀλεῖ*, * *ὕμμας ὀλεῖ*, unde aliquis *ὑμᾶς* (vel *ἡμας*) *ὀλεῖ* coniiciat, Welcker *ἄμμ' ἀπολεῖ*. — V. 1105. antea repetunt AO bdefhlmn v. 571. 72 et possunt haec disticha coniungi. — *μολίβδῳ*, *μολύβδῳ* g. — V. 1106. Ahrens coni. *χρυσὸς ἄπεφθός τ' ὢν δῆλος*. — *ἔσῃ*, *ἔστη* el.

Digitized by Google

Ὦ μοι ἐγὼ δειλός· καὶ δὴ κατάχαρμα μὲν ἐχθροῖς,
τοῖς δὲ φίλοισι πόνος δεινὰ παθὼν γενόμην.

Κύρν', οἱ πρόσθ' ἀγαθοὶ νῦν αὖ κακοί, οἱ δὲ κακοὶ πρίν
νῦν ἀγαθοί· τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἐσορῶν,
τοὺς ἀγαθοὺς μὲν ἀτιμοτέρους, κακίους δὲ λαχόντας
τιμῆς; μνηστεύει δ' ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἀνήρ.
ἀλλήλους δ' ἀπατῶντες ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶσιν,
οὔτ' ἀγαθῶν μνήμην εἰδότες οὔτε κακῶν.

Χρήματ' ἔχων πενίην μοι ὀνείδισας· ἀλλὰ τὰ μέν μοι
ἔστι, τὰ δ' ἐργάσομαι θεοῖσιν ἐπευξάμενος.

Πλοῦτε, θεῶν κάλλιστε καὶ ἱμεροέστατε πάντων,
σὺν σοὶ καὶ κακὸς ὢν γίνεται ἐσθλὸς ἀνήρ.

Ἥβης μέτρον ἔχοιμι, φιλοῖ δέ με Φοῖβος Ἀπόλλων
Λητοίδης καὶ Ζεύς, ἀθανάτων βασιλεύς,
ὄφρα βίον ζώοιμι κακῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων,
ἥβῃ καὶ πλούτῳ θυμὸν ἰαινόμενος.

Μή με κακῶν μίμνησκε· πέπονθά τοι οἷά τ' Ὀδυσσεύς,
ὅστ' Ἀΐδεω μέγα δῶμ' ἦλυθεν ἐξαναδύς,
ὃς δὴ καὶ μνηστῆρας ἀνείλετο νηλεῖ θυμῷ
Πηνελόπης ἔμφρων, κουριδίης ἀλόχου,
ἥ μιν δήθ' ὑπέμεινε φίλῳ παρὰ παιδὶ μένουσα,
ὄφρα τε γῆς ἐπέβη δειμαλέους τε μυχούς.

V. 1107. ὦ μοι, A cg οἴμοι. — V. 1108. φίλοισι, A φίλοις ὁ. — δεινά, codd. δειλά. — γενόμην, A γενοίμην. — V. 1110. ἀνέχοιτ', ἐνέχοιτ' n. — V. 1113. ἀπατῶντες, f ἀπαντῶντες. — V. 1114. μνήμην, Hecker γνώμην. Post 1114 repetunt AKOlmn v. 619. 20. — V. 1115. μοι ὀνείδισας scripsi, vulgo μ' ὠνείδισας, sed poetam sine causa idonea clisione pronominis μοι usum esse, non est credibile, duplex autem accusativus hoc loco ferri nequit. — τὰ μέν μοι, A τεμεμοι, KO τὰ μέντοι, f ταῦτα μέν μοι, Ahrens τὰ μέν τοι. — V. 1116. ἐπευξάμενος, el ἐπευχόμενος. — V. 1118. καὶ om. K. — ὤν, n ἐών. — γίνεται, γίγνεται AKO, γίγνομαι *. — V. 1120. Λητοίδης Ab, λητοΐδης *. — V. 1121. βίον, δίκην A. — V. 1123. με, c τε. — μίμνησκε A, * μέμνησθε. — V. 1124. Ἀΐδεω, αιδεω A, ἄϊδου * ut vulgo. — ἦλυθεν, K ἐλήλυθεν. — V. 1125. ἀνείλετο, A ἀνείλατο, fort. ἐνήρατο. — θυμῷ A, χαλκῷ * et vulgo. — V. 1126. ἔμφρων, A ευφρων. — V. 1127. ἥ μιν A, ἡ μὲν *. — δήθ', δῆθ' Kbdefglmn. — παρὰ A, πρὸς *. — V. 1128. δειμαλέους, g δειμολέους, A δειλαλέους, Hertzberg δειελινούς, Wassenbergh ὄφρ' Ἰθάκης ἐ. δαιδαλέου τε μυχοῦ. — τε, KObdhmn γε. Fort. leg. δαιδαλέου τε λέχους similiter etiam Haupt. Cf. Hom. Od. Ψ. 183 seqq.

Digitized by Google

Ἐμπίομαι, πενίης θυμοφθόρου οὐ μελεδαίνων,
οὐδ' ἀνδρῶν ἐχθρῶν, οἵ με λέγουσι κακῶς.
ἀλλ' ἤβην ἐρατὴν ὀλοφύρομαι, ἥ μ' ἐπιλείπει,
κλαίω δ' ἀργαλέον γῆρας ἐπερχόμενον.

Κύρνε, παροῦσι φίλοισι κακοῦ καταπαύσομεν ἀρχήν,
ζητῶμεν δ' ἕλκει φάρμακα φυομένῳ.

Ἐλπὶς ἐν ἀνθρώποις μούνη θεὸς ἐσθλὴ ἔνεστιν,
ἄλλοι δ' Οὔλυμπόνδ' ἐκπρολιπόντες ἔβαν·
ᾤχετο μὲν Πίστις, μεγάλη θεός, ᾤχετο δ' ἀνδρῶν
Σωφροσύνη· Χάριτές τ', ὦ φίλε, γῆν ἔλιπον·
ὅρκοι δ' οὐκέτι πιστοὶ ἐν ἀνθρώποισι δίκαιοι,
οὐδὲ θεοὺς οὐδεὶς ἅζεται ἀθανάτους·
εὐσεβέων δ' ἀνδρῶν γένος ἔφθιτο, οὐδὲ θέμιστας
οὐκέτι γινώσκουσ' οὐδὲ μὲν εὐσεβίας.
ἀλλ' ὅφρα τις ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
εὐσεβέων περὶ θεούς, Ἐλπίδα προσμενέτω,
εὐχέσθω δὲ θεοῖσι, καὶ ἀγλαὰ μηρία καίων
Ἐλπίδι τε πρώτῃ καὶ πυμάτῃ θυέτω.
φραζέσθω δ' ἀδίκων ἀνδρῶν σκολιὸν λόγον αἰεί,
οἳ θεῶν ἀθανάτων οὐδὲν ὀπιζόμενοι
αἰὲν ἐπ' ἀλλοτρίοις κτεάνοις ἐπέχουσι νόημα,
αἰσχρὰ κακοῖς ἔργοις σύμβολα θηκάμενοι.

Μή ποτε τὸν παρεόντα μεθεὶς φίλον ἄλλον ἐρεύνα,
δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.

Εἴη μοι πλουτεῦντι κακῶν ἀπάτερθε μεριμνέων
ζώειν ἀβλαβέως, μηδὲν ἔχοντι κακόν.

V. 1129—32. qui vulgo dirimuntur in duas particulas, affert Stob. CXVI. 10. — *ἐμπίομαι* A, *ἐλπίομαι* K, *εἰ πίομαι* *, Ahrens *εὖ πίομαι*, Stob. *οὐδέ γε μήν*. — *οὐ* om. Stob. — *μελεδαίνω* Ae Stob., *μελεδαίνων* *. — V. 1133. *παροῦσι*, O. Schneider *πονοῦσι*, Sauppe *Κύρν', ἀποροῦσι*. — *φίλοισι*, l *φίλοις*. — V. 1135. affert Stob. CX. 12. Apost. VII. 1. c. *ἀνθρώποις μούνη* Stob. Ap., *ἀνθρώποισι μόνη* vulgo et codd. — *ἔνεστιν*, Sintenis *ἔτ' ἐστίν*. — V. 1136. *Οὔλυμπόνδ'*, codd. *Οὔλυμπον*. — V. 1138. *τ'*, *δ'* l. — V. 1140. *θεοὺς*, *θεὸς* bm. — V. 1141. *ἔφθιτο*, *ἔφθιται* Schaefer. — V. 1142. *γινώσκουσ'*, v. *γιγνώσκουσ'*. — V. 1143. *τις*, Hermann delet. — *ζώει* A, *ζώοι* K, *ζωῇ* *. — *φάος*, *φῶς* A. — V. 1145. *εὐχέσθω*, Brunck *εὐχόμενος*, fort. recte. — *καί*, Schaefer *κατ'*. — *μηρία*, K *μυρία*. — V. 1146. *τε*, g *δέ*. — *θυέτω*, KO *τιθέτω*. — V. 1148. *οὐδὲν* A, * *μηδὲν*. In proecdosi *οὐδέν* scripsi. — V. 1151. 52 extat in Anth. Pal. X, 40 (ubi *ἄδηλον* est) et Cram. An. Par. IV. 374, ubi *παρείς* pro *μεθείς*. — V. 1153—56. exhibet Stob. CIII. 14 utrumque distichon coniungens. — V. 1153. *πλουτεῦντι* O, *πλουτεῖν* K, *πλουτοῦντι* *. — *μεριμνέων* A, *μερίμνων* K, *μεριμνῶν* *. — V. 1154. *κακόν*, f *κακῶν*.

Digitized by Google

Οὐκ ἔραμαι πλουτεῖν οὐδ' εὔχομαι, ἀλλά μοι εἴη
ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων, μηδὲν ἔχοντι κακόν.

(Πλοῦτος καὶ σοφίη θνητοῖς ἀμαχώτατον αἰεί·
οὔτε γὰρ ἂν πλούτου θυμὸν ὑπερκορέσαις·)
ὡς δ' αὕτως σοφίην ὁ σοφώτατος οὐκ ἀποφεύγει,
ἀλλ' ἔραται, θυμὸν δ' οὐ δύναται τελέσαι.

Οὐδένα θησαυρὸν καταθήσειν παισὶν ἄμεινον·
αἰτοῦσιν δ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρνε, δίδου.

Ὀφθαλμοὶ καὶ γλῶσσα καὶ οὔατα καὶ νόος ἀνδρῶν
ἐν μέσσῳ στηθέων ἐν συνετοῖς φύεται.

Τοῖς ἀγαθοῖς σύμμισγε, κακοῖσι δὲ μή ποθ' ὁμάρτει,
εἰ̓τ' ἂν ὁδοῦ τελέῃς τέρματ' ἐπ' ἐμπορίην.

Τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὴ μὲν ἀπόκρισις, ἐσθλὰ δὲ ἔργα·
τῶν δὲ κακῶν ἄνεμοι δειλὰ φέρουσιν ἔπη.

Ἐκ καχεταιρίης κακὰ γίνεται· εὖ δὲ καὶ αὐτός
γνώσῃ, ἐπεὶ μεγάλους ἥλιτες ἀθανάτους.

V. 1155. 56 om. cg. Extant in Anth. Pal. X. 113 (ubi ἄθηλον est) ap. Maxim. conf. II. 572. et ap. Basilium de leg. gentil. II. 183. Adde Schol. Luc. de merc. cond. c. 10: *οὐκ εὔχομαι πλοῦτον οὐδὲ ἔραμαι, ἀ. μ. εἴη μὲν ἀπὸ τῶν ἐλαχίστων.* Boisson. An. I. 67: *οὐκ εὔχομαι πλ. οὐδὲ ἐρῶμαι, ἀλλά μοι ἠν ζεῖν κτλ.* — *οὐκ, οὔτ'* c. — *ἔραμαι, ἐθέλω* Anth. — *οὐδ', οὐκ* h Anth., *οὔτ'* c Basil. — V. 1156. Anth. *ἐκ τῶν ὀλίγων μ. ἔχοντα κ.* — V. 1157—60. affert Stob. XCI. 26, Theognidis codd. v. 1157. 58 *prorsus omittunt*, quos primus Turnebus hic inseruit. — V. 1160. om. e. — *τελέσαι*, Stob. *κορέσαι*. — Post h. v. repetunt AKObdefghlmn v. 1095. 96. — V. 1161. *καταθήσειν παισίν*, AO *παισὶν καταθήσειν*. Stob. XXXI. 16. *καταθήσειμι ἔνδον ἀμείνω αἰδοῦς, ἣν ... δίδως*. Et sane videtur poeta scripsisse:

Οὐδένα θησαυρὸν καταθήσειν παισὶν ἀμείνω
αἰδοῦς, ἣν τ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρνε, δίδως.

sive *παισὶν καταθήσῃ ἀμείνω* malis. Cf. v. 409. 10. — Post V. 1162. repetunt codd. v. 441—46. — V. 1163. 64 affert Stob. III. 19. — *γλῶσσα*, K *γλῶσσαι*. — *ἀνδρῶν*, Stob. *ἀνδρὸς*. — V. 1164. *μέσσῳ, μέσω* lm. — *στηθέων* A Stob., * *στηθῶν*. — *ἐν* (m *οὐ*) *συνετοῖς*, Stob. *εὐξύνετος*, unde possis *εὐξυνέτοις* coniicere. — Post v. 1164 repetunt AKObdefhmn v. 97—100, AKO 415. 16., AO 417. 18. — V. 1165. *σύμμισγε*, A *συμμιγε*. — V. 1166. *ὁδοῦ*, A *οδους*. — *τελέῃς*, K *τελέοις*, A *τελεῖι*. — *τέρματ' ἐπ' ἐμπορίην* Bekker, A *τέρματ' ἐπεμπορίην*, Kbcdghmn *τέρματά τ' ἐμπορίης* ut vulgo, f *τέρματά τ' ἐμπαρίης*, el *τέρματ' ἐμπορίης*. Conieci *εἰ̓ τ' ἂν ὁδοῦ στέλλῃ τέρμα τ' ἔπ' ἐμπορίης*. — V. 1168. *δειλὰ*, el *ἐσθλὰ*. — V. 1169. *καχεταιρίης* Bekker, *καχετερίης* A, *καχεταιρείης* *. — *γίνεται*, v. *γίγνεται*. — *δέ*, *τε* m. — V. 1170. *μεγάλους*, Camerarius *μεγάλως*, ego in proecdosi *μέγα θεούς*. — *ἥλιτες*, egl *ἤλυθες*.

Digitized by Google

Γνώμην, Κύρνε, θεοὶ θνητοῖσι διδοῦσιν ἄριστον
ἀνθρώποις· γνώμη πείρατα παντὸς ἔχει.
ὦ μάκαρ, ὅστις δή μιν ἔχει φρεσίν, ἢ πολὺ κρείσσων
ὕβριος οὐλομένης λευγαλέου τε κόρου
ἔστι· κακὸν δὲ βροτοῖσι κόρος, τῶν οὔτι κάκιον·
πᾶσα γὰρ ἐκ τούτων, Κύρνε, πέλει κακότης.

Εἴ κ' εἴης ἔργων αἰσχρῶν ἀπαθὴς καὶ ἀεργός,
Κύρνε, μεγίστην κεν πεῖραν ἔχοις ἀρετῆς.

Κύρνε, θεοὺς αἰδοῦ καὶ δείδιθι· τοῦτο γὰρ ἄνδρα
εἴργει μήθ' ἔρδειν μήτε λέγειν ἀσεβῆ.

Δημοφάγον δὲ τύραννον, ὅπως ἐθέλεις, κατακλῖναι
οὐ νέμεσις πρὸς θεῶν γίνεται οὐδεμία.

Νοῦς ἀγαθὸς καὶ γλῶσσα, τά τ' ἐν παύροισι πέφυκεν
ἀνδράσιν, οἳ τούτων ἀμφοτέρων ταμίαι.

Οὐδένα, Κύρν', αὐγαὶ φαεσιμβρότου ἠελίοιο
ἄνδρ' ἐφορῶσ', ᾧ μὴ μῶμος ἐπικρέμαται.

Οὔτις ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρεῖαν
δυστυχίην, εἰ μὴ μοῖρ' ἐπὶ τέρμα βάλοι.
οὐδ' ἂν δυσφροσύνας, ὅτε δὴ θεὸς ἄλγεα πέμποι,
θνητὸς ἀνὴρ δώροις βουλόμενος προφύγοι.

V. 1171. ἄριστον Bekker, ἀνθρώποις· γνώμη ego, vulgo ἀρίστην· ἀνθρώπου γνώμη κτλ., sed AKO ἄνθρωπος. — V. 1173. ὦ K (qui praeterea μάκαρος. τίς), vulgo ὤ, Naeke ἄ. — δή μιν hl, δ' ἦμιν c, δ' εἰμιν l, δ' ἡμῖν Kbcdefmn. — φρεσίν, K φρέσ'. — ἢ Hermann, ἡ A et margo hl, ἐπεί KObdefmn. — κρείσσων, κρείσσω g, κρεῖσσον h a m. pr., fort. κρέσσων. — V. 1175. ἔστι· κακὸν, Hermann ἀρχέκακον. Ahrens εἴ τι κακὸν δὲ βροτοῖσι, κόρος τῶν. Fort. ἔστι· κακὸν δ' ὕβρις τε κόρος θ', ὧν. — V. 1176. τούτων, Camerarius τούτου probante Ahrensio. — V. 1177. εἴ κ' AObdefhlmn, οὐκ K, vulgo εἰθ'. — εἴης scripsi, vulgo εἶης. — V. 1178. μεγίστην, Geel μεγίστης, probabiliter Hecker μεγίστης κεν πείραθ' ἔχοις ἀρετῆς. — Post v. 1178 repetunt AKO v. 555. 56. — V. 1179. 80 affert Orion III. 5. — V. 1180. εἴργει, f εἴργειν. — μήθ' ἔρδειν, Orion μήτε παθεῖν. — V. 1181. δέ, f τε, om. K. — ἐθέλεις, K ἐθέλῃς fort. recte. — Post v. 1182 repetunt AO v. 367. 68. — V. 1182. γίνεται, v. γίγνεται. — V. 1183 et 84 K subiungit versibus 367. 68., quos post 1186 repetit. — ἀγαθὸς, A ἀγαθὸν. — τά τ', KOc ταῦτ'. Fort. νοῦς ἀγαθὸν καὶ γλῶσσα· τὰ δ' κτλ. — V. 1185. 86 om. bcdefghlmn. — V. 1187. οὔ τις, Hermann οὐκ ἂν. — V. 1188. δυστυχίην A, * δυστυχίαν. — V. 1189. πέμποι scripsi, vulgo πέμπει, A πέμπη. — V. 1190. βουλόμενος, KO βούλομαι, Matthiae recte ut videtur οὐλομένας. — προφύγοι Turnebus, προφυγη A, προσφυγέειν K, προφυγεῖν *.

Digitized by Google

Οὐκ ἔραμαι κλισμῷ βασιληΐῳ ἐγκατακεῖσθαι
τεθνεώς, ἀλλά τί μοι ζῶντι γένοιτ' ἀγαθόν.
ἀσπάλαθοι δὲ τάπησιν ὁμοῖον στρῶμα θανόντι·
τὸ ξύλον ἢ σκληρὸν γίνεται, ἢ μαλακόν.

Μήτι θεοὺς ἐπίορκον ἐπόμνυθι· οὐ γὰρ ἀνεκτὸν
ἀθανάτους κρύψαι χρεῖος ὀφειλόμενον.

Ὄρνιθος φωνήν, Πολυπαΐδη, ὀξὺ βοώσης
ἤκουσ', ἥτε βροτοῖς ἄγγελος ἦλθ' ἀρότου
ὡραίου· καί μοι κραδίην ἐπάταξε μέλαιναν,
ὅττι μοι εὐανθεῖς ἄλλοι ἔχουσιν ἀγρούς,
οὐδέ μοι ἡμίονοι κύφων' ἕλκουσιν ἀρότρου,
τῆς ἄλλης μνηστῆς εἵνεκα ναυτιλίης.

Οὐκ εἰμ', οὐδ' ὑπ' ἐμοῦ κεκλήσεται, οὐδ' ἐπὶ τύμβῳ
οἰμωχθεὶς ὑπὸ γῆν εἶσι τύραννος ἀνήρ.
οὐδ' ἂν ἐκεῖνος ἐμοῦ τεθνηότος οἴτ' ἀνιῆτο,
οὔτε κατὰ βλεφάρων δάκρυα θερμὰ βάλοι.

Οὔτε σε κωμάζειν ἀπερύκομεν οὔτε καλοῦμεν·
ἁρπαλέος παρεών, καὶ φίλος, εὖτ' ἂν ἀπῇς.

Ἄτθων μὲν γένος εἰμί, πόλιν δ' εὐτείχεα Θήβην
οἰκῶ, πατρίας γῆς ἀπερυκόμενος.

V. 1193. *ἀσπάλαθοι*, h *ἀσπάλατοι*. — *δὲ* A, *γε* e, om. KObcdfghmn ut vulgo. Post hunc versum videtur pentameter cum hexametro excidisse: nam haec fuerit sententia: si quis mortuus est, nihil refert: *τὸ ξύλον εἰ σκληρὸν γίνεται* (vulgo *γίγνεται*) *ἢ μαλακόν*, nam ita scribendum puto; Hermann *τῷ ξύλον οὐ σκλ. γ. οὐ μαλακόν*. — V. 1195. *μήτι* A, *μήτε* *. Ahrens *μή τοι*. — *ἐπίορκον*, A *ἐπίορκος*. — *ἀνεκτόν*, Emperius *ἀνυστόν*. — V. 1196. *κρύψαι*, f *κλύψαι*. — V. 1198. *ἀρότου* A, *ἀρότρου* *. — V. 1200. *εὐανθεῖς*, Hecker *εὐαλδεῖς*. — V. 1201. *ἡμίονοι*, el *ἡμίονος*, A *ἡνίοχοι*. — *κύφων' ... ἀρότρου*, AKO *κυφὸν ... ἄροτρον*. — *ἕλκουσι*, *ἕλκουσ'* el. — V. 1202. *ἄλλης*, l *ἄλης*. — *μνηστῆς*, *μνησθῆς* c. Welcker *τῆς ἀειμνηστῆς*, Hermann *τῆς πουλυμνηστῆς* vel *τῆς ἀμῆς μνηστῆς*, Hertzberg *τῆς μάλα μισητῆς*, Ahrens *τῆς ἄμ' ἀνηνύστης*, Orelli *τῆς ἄλλως λιστῆς*, O. Schneider *τῆς μὲν ἄλης ἠστῆς*. — V. 1203. *κεκλήσεται* A, *κικλήσεται* Kbcdfghmn, *κεκλαύσεται* Brunck. — V. 1204. *ὑπὸ* A, *ἐπὶ* *. — V. 1205. *τεθνηότος*, AO *τεθνειότος*, g *τεθνηκότος*, Kel *τεθνειῶτος*. — *οὔτ'*, *οὔτι* bdfhn. — V. 1206. *δάκρυα θερμὰ βάλοι* Passow, v. *θερμὰ βάλοι δάκρυα*. — V. 1207. *ἀπερύκομεν ... καλοῦμεν* A, *ἀπερύκομαι ... καλοῦμαι* *. — V. 1208. *ἁρπαλέος* scripsi, vulgo *ἀργαλέος*, g *ἀργαλέως*. — *παρεών* Camerarius, libri *γὰρ ἐὼν*. — V. 1209. Hecker coni. *Ἀλκαθόου γένος εἰμί*. Fortasse huc spectat Cram. An. Par. IV. 97, 13: *Ἄτθες καὶ Ἄττες, ἐθνικά*. — *μὲν*, g *γὰρ*. — *εὐτείχεα*, K *εὐτυχία*, c *εὐτύχεα*. — V. 1210. *γῆς*, m *δὲ γῆς*.

Digitized by Google

Μή μ' ἀφελῶς παίζουσα φίλους δένναζε τοκῆας,
Ἀργυρί· σοὶ μὲν γὰρ δούλιον ἦμαρ ἔπι,
ἡμῖν δ' ἄλλα μέν ἐστι, γύναι, κακὰ πόλλ', ἐπεὶ ἐκ γῆς
φεύγομεν, ἀργαλέη δ' οὐκ ἔπι δουλοσύνη,
οὐδ' ἡμᾶς περνᾶσι· πόλις γε μέν ἐστι καὶ ἡμῖν
καλή, Ληθαίῳ κεκλιμένη πεδίῳ.

Μή ποτε παρ κλαίοντα καθεζόμενοι γελάσωμεν,
τοῖς αὐτῶν ἀγαθοῖς, Κύρν', ἐπιτερπόμενοι.

Ἐχθρὸν μὲν χαλεπὸν καὶ δυσμενεῖ ἐξαπατῆσαι,
Κύρνε· φίλον δὲ φίλῳ ῥᾴδιον ἐξαπατᾶν.

(Πολλὰ φέρειν εἴωθε λόγος θνητοῖσι βροτοῖσιν
παίσματα, τῆς γνώμης, Κύρνε, ταρασσομένης.)

(Οὐδέν, Κύρν', ὀργῆς ἀδικώτερον, ἢ τὸν ἔχοντα
πημαίνει, θυμῷ δειλὰ χαριζομένη.)

(Οὐδέν, Κύρν', ἀγαθῆς γλυκερώτερόν ἐστι γυναικός.
μάρτυς ἐγώ, σὺ δ' ἐμοὶ γίνου ἀληθοσύνης.)

[Ἀληθείη δὲ παρέστω
σοὶ καὶ ἐμοί, πάντων χρῆμα δικαιότατον.]

(Ἤδη γάρ με κέκληκε θαλάσσιος οἶκαδε νεκρός,
τεθνηκὼς ζωῷ φθεγγόμενος στόματι.)

V. 1211—16. fort. *Anacreontis* sunt. *ἀφελῶς*, fort. *ἀφίλως*. — *δέννα*ζε, KO *διέναζε*, h a m. pr. *δ' ἔνναζε*, cg *δ' εὔναζε*. — V. 1212. *Ἀργυρί* scripsi, v. *Ἄργυρι*, f *ἄργυροι*. — *σοὶ*, A *συ*. — *γὰρ* om. efl. — V. 1215. *οὐδ'* Bekker, libri *οὔθ'*. — *γε* A, * *δὲ*. — V. 1216. *Ληθαίῳ*, K *λιθαίω*. — *κεκλιμένη*, K *κεκριμένη*, O *κεκρυμμένη*. — *πεδίῳ*, Brunck *ποταμῷ*. — V. 1217. *κλαίοντα* A, *κλαίοντι* O, *κλαίουσι* bcdeghmn, *κλέουσι* f. — V. 1218. *αὐτῶν*, *αὑτῶν* bdhmn. — V. 1219. *δυσμενεῖ* scripsi, vulgo *δυσμενῆ*. — V. 1220. *ῥᾴδιον*, fort. *ῥᾳδίον*. — V. 1221—30. desunt in codicibus, additi ab editoribus ex Stobaeo et Athenaeo. — V. 1221. 22. servavit Stob. VIII. 9. — V. 1223. 24. ibidem leguntur XXI. 1. — V. 1125. 26. ib. LXVII. 4. — V. 1226. *δ' ἐμοὶ* Brunck, vulgo *δέ μου*, AB *δέ μοι*. — *γίνου*, v. *γίγνου*. — V. 1227. 28. non recte Theognidi tribuuntur auctore Grotio, nam ap. Stob. XI. 1. leguntur praemisso lemmate *Μενάνδρου Ναινοῦς*, ubi *Μιμνέρμου* corrigendum esse apparet, vid. Mimn. Fr. 8. — V. 1229. 30. affert Athen. X. 457. β: *τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ Θεόγνιδος τοῦ ποιητοῦ. Ἤδη κτλ. σημαίνει γὰρ πόχλον.* — V. 1230. *τεθνηκὼς*, in proecdosi scripsi *τεθνηὼς*.

Digitized by Google

(ΕΛΕΓΕΙΩΝ Β')

Σχέτλι' Ἔρως, μανίαι σ' ἐτιθηνήσαντο λαβοῦσαι·
ἐκ σέθεν ὤλετο μὲν Ἰλίου ἀκρόπολις,
ὤλετο δ' Αἰγείδης Θησεὺς μέγας, ὤλετο δ' Αἴας,
ἐσθλὸς Ὀϊλιάδης, σῆσιν ἀτασθαλίαις.

Ὦ παῖ, ἄκουσον ἐμεῦ, δαμάσας φρένας· οὔ τοι ἀπειθῆ
μῦθον ἐρῶ τῇ σῇ καρδίῃ οὐδ' ἄχαριν.
ἀλλὰ τλῆθι νόῳ συνιδεῖν ἔπος· οὔ τοι ἀνάγκῃ
τοῦθ' ἕρδειν, ὅ τι σοι μὴ καταθύμιον ᾖ.

Πολλάκι τοι παρ' ἐμοὶ κατὰ σοῦ λέξουσι μάταια
καὶ παρὰ σοὶ κατ' ἐμοῦ· τῶν δὲ σὺ μὴ ξύνιε.

Χαιρήσεις τῇ πρόσθε παροιχομένῃ φιλότητι,
τῆς δὲ παρερχομένης οὐκέτ' ἔσῃ ταμίης.

Δὴν δὴ καὶ φίλοι ὦμεν· ἔπειτ' ἄλλοισιν ὁμίλει,
ἦθος ἔχων δόλιον, πίστεος ἀντίτυπον.

Οὔποθ' ὕδωρ καὶ πῦρ συμμίξεται· οὐδέ ποθ' ἡμεῖς
πιστοὶ ἐπ' ἀλλήλοις καὶ φίλοι ἐσσόμεθα.

Φρόντισον ἔχθος ἐμὸν καὶ ὑπέρβασιν, ἴσθι δὲ θυμῷ,
ὥς σ' ἐφ' ἁμαρτωλῇ τίσομαι ὡς δύναμαι.

Παῖ, σὺ μὲν αὕτως ἵππος, ἐπεὶ κριθῶν ἐκορέσθης,
* * *
αὖθις ἐπὶ σταθμοὺς ἦλυθες ἡμετέρους,

V. 1231. et qui sequuntur solus servavit A, ubi inscripti sunt *ἐλεγείων* B. — *μανίαι*, Welcker *Μανίαι*. — V. 1234. *σῆσιν*, fort. *σφῇσιν*. — V. 1236. *καρδίῃ* Bekker, *κραδίῃ* A. — V. 1237. *συνιδεῖν*, Lachmann *συνιεῖν*. — Ante v. 1239 repetit A v. 1151. 52., et sane videntur haec cohaerere:

Μή ποτε τὸν παρεόντα μεθεὶς φίλον ἄλλον ἐρεύνα,
δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.
πολλάκι τοι παρ' ἐμοὶ κατὰ σοῦ λέξουσι μάταια,
καὶ παρὰ σοὶ κατ' ἐμοῦ· τῶν δὲ σὺ μὴ ξύνιε.

— V. 1242. *τῆς δὲ παρερχομένης*, coniicio *τῆς γὰρ ἐπερχομένης*. — V. 1243. vide ad v. 597. — *ὁμίλει*, Bekker *ὁμιλεῖν*. — V. 1244. *πίστεος* Bekker, *πίστεως* A. — V. 1246. *ἐπ'*, Bekker *ἔτ'*, fort. *ἐν*. — V. 1247. *ἔχθος* Bekker, A *ἐχθρος*. — V. 1249. *ἵππος*, coniicio *ἵππῳ*, cf. Anacr. Fr. 19. v. 14. *γυναιξὶν αὖτως*. Hermann *αὐτὸς, ἄθ' ἵππος*, Ahrens *οὐχ ὡς ἵππος*. Post indicavi lacunam, nam haec fuit sententia: ubi satiatus es, abrumpis vincula et aufugis: post, ubi fames te premit, redis ad pristinum dominum.

Digitized by Google

ἡνίοχόν τε ποθῶν ἀγαθὸν λειμῶνά τε καλόν
κρήνην τε ψυχρὴν ἄλσεά τε σκιερά.

Ὄλβιος, ᾧ παῖδές τε φίλοι καὶ μώνυχες ἵπποι
θηρευταί τε κύνες καὶ ξένοι ἀλλοδαποί.

Ὅστις μὴ παῖδάς τε φιλεῖ καὶ μώνυχας ἵππους
καὶ κύνας, οὔποτέ οἱ θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ.

Ὦ παῖ, κινδύνοισι πολυπλάγκτοισιν ὁμοῖος
ὀργήν, ἄλλοτε τοῖς, ἄλλοτε τοῖσι φιλεῖν.

Ὦ παῖ, τὴν μορφὴν μὲν ἔφυς καλός, ἀλλ' ἐπίκειται
καρτερὸς ἀγνώμων σῇ κεφαλῇ στέφανος·
ἱκτίνου γὰρ ἔχεις ἀγχιστρόφου ἐν φρεσὶν ἦθος,
ἄλλων ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.

Ὦ παῖ, ὃς εὖ ἔρδοντι κακὴν ἀπέδωκας ἀμοιβήν,
οὐδέ τις ἀντ' ἀγαθῶν ἐστὶ χάρις παρὰ σοί·
οὐδέν πώ μ' ὤνησας· ἐγὼ δὲ σὲ πολλάκις ἤδη
εὖ ἔρδων αἰδοῦς οὐδεμιῆς ἔτυχον.

Παῖς τε καὶ ἵππος ὁμοῖον ἔχει νόον· οὔτε γὰρ ἵππος
ἡνίοχον κλαίει κείμενον ἐν κονίῃ,
ἀλλὰ τὸν ὕστερον ἄνδρα φέρει κριθαῖσι κορεσθείς·
ὡς δ' αὕτως καὶ παῖς τὸν παρεόντα φιλεῖ.

Ὦ παῖ, μαργοσύνης ἀπὸ μὲν νόον ὤλεσας ἐσθλόν,
αἰσχύνῃ δὲ φίλοις ἡμετέροις ἐγένου,
ἄμμε δ' ἀνέψυξας μικρὸν χρόνον· ἐκ δὲ θυελλῶν
ἠκά γ' ἐνορμίσθην νυκτὸς ἐπειγομένης.

Ὥραῖος καὶ Ἔρως ἐπιτέλλεται, ἡνίκα περ γῆ

V. 1253. 54. *Solonis* sunt, vid. Fr. 23. sed cum varietate lect. Fortasse Soloni etiam distichum proximum tribuendum est. — V. 1257. *κινδύνοισι*, Welcker *ἱκτίνοισι*, Hermann *παῖ σὺ μὲν ἱκτίνοισι π. ὁμοιοῖς ... φίλην*, Ahrens *κιναίδοισιν ... ὁμοῖος ... φίλην*, ego in proecdosi *κίγκλοις εἰ σὺ* et *φίλην* pro *φιλεῖν*. — V. 1258. *φιλεῖν*, Hermann *φίλην*, fort. *φίλ' εἰ* per attractionem, sive *τοῖς φίλος εἰ* malis. — V. 1260. haud dubie corruptus, coniicio *ἀμμωνῶν* pro *ἀγνώμων*, id est *ἀνεμωνῶν*. Cf. Hesych. *Ἀμώνας· ἀνεμώνας. Αἰολεῖς*. — V. 1262. *ἄλλων*, Bekker coni. *θελῶν* ut v. 1152. — V. 1271. *μαργοσύνης ἀπὸ μὲν* Bekker, *μαργοσυνης απο μεν* A. — V. 1274. *ηκά γ'*, conieci *οἴκαδ'*. — *ἐπειγομένης* Passow, *ἐπειγόμενος* A.

Digitized by Google

ἄνθεσιν εἰαρινοῖς θάλλει ἀεξομένη,
τῆμος Ἔρως προλιπὼν Κύπρον, περικαλλέα νῆσον,
εἶσιν ἐπ' ἀνθρώπους σπέρμα φέρων κατὰ γῆς.

Οὐκ ἐθέλω σε κακῶς ἔρδειν, οὐδ' εἴ μοι ἄμεινον
πρὸς θεῶν ἀθανάτων ἔσσεται, ὦ καλὲ παῖ·
οὐ γὰρ ἁμαρτωλαῖσιν ἐπὶ σμικραῖσι κάθημαι,
τῶν δὲ καλῶν παίδων οὐ τίσις οὐδ' ἀδίκων.

Ὦ παῖ, μή μ' ἀδίκει, ἔτι σοι καταθύμιος εἶναι
βούλομαι, εὐφροσύνῃ τοῦτο συνεὶς ἀγαθῇ·
οὐ γάρ τοί με δόλῳ παρελεύσεαι οὐδ' ἀπατήσεις·
νικήσας γὰρ ἔχεις τὸ πλέον ἐξοπίσω.
ἀλλά σ' ἐγὼ τρώσω φεύγοντά με, ὥς ποτέ φασιν
Ἰασίου κούρην, παρθένον Ἰασίην,
ὡραίην περ ἐοῦσαν, ἀναινομένην γάμον ἀνδρῶν
φεύγειν· ζωσαμένη δ' ἔργ' ἀτέλεστα τέλει,
πατρὸς νοσφισθεῖσα δόμων, ξανθὴ Ἀταλάντη·
ᾤχετο δ' ὑψηλὰς ἐς κορυφὰς ὀρέων,
φεύγουσ' ἱμερόεντα γάμον, χρυσῆς Ἀφροδίτης
δῶρα· τέλος δ' ἔγνω καὶ μάλ' ἀναινομένη.

Ὦ παῖ, μή με κακοῖσιν ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίναις,
μηδέ με σὴ φιλότης δώματα Περσεφόνης
οἴχηται προφέρουσα· θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν
βάξιν τ' ἀνθρώπων, ἤπια νωσάμενος.

Ὦ παῖ, μέχρι τίνος με προφεύξεαι; ὥς σε διώκων
δίζημ'· ἀλλά τί μοι τέρμα γένοιτο κιχεῖν
σῆς ὀργῆς· σὺ δὲ μάργον ἔχων καὶ ἀγήνορα θυμόν
φεύγεις, ἰκτίνου σχέτλιον ἦθος ἔχων.

Post v. 1278. repetit A v. 1101. 2., neque tamen illi versus cum hoc disticho apte coniungi possunt. — V. 1282. *οὐ τίσις οὐδ' ἀδίκων* Boissonade, *οὐτοσετουτ' ἀδίκων* A, *οὔτις ὁ τοῦτ' ἀδικῶν* Hermann. Welcker *οὔτις ἔτ' οὐκ ἀδικῶν*, Schneidewin *οὔ τίσις οὔτε δίκαι*, Orelli *οὔτις ἔτ' ἀντίδικος*. — V. 1284. *βούλομαι, εὐφροσύνῃ*, conieci *βούλομ', ἐπιφροσύνῃ*, Ahrens *εὖ φρενὶ σῇ*. — V. 1286. *νικήσας γὰρ ἔχεις*, fort. *νικήσεις γὰρ ἔχων*. — V. 1287. *με*, Bekker *περ*, Lachmann *μέν*. — V. 1288. *παρθένον Ἰασίην* haud dubie corruptum, conieci *Παρθένιον κατ' ὄρος*. — V. 1290. *ζωσαμένη* Bekker, *ζωσαμένην* A. — V. 1292. *ὑψηλὰς*, fort. *ὑψηλῶν*. — V. 1295. *ὀρίναις*, Bekker *ὀρίνῃς* probante Hermanno, qui praeterea coni. *μή μοι μᾶλλον ἐν ἀ. θ.* — V. 1296. *δώματα*, Passow *δώματι* vel *δώμασι*. — V. 1297. *οἴχηται*, coniicio *οἴχοιτο*. — V. 1301. *σῆς ὀργῆς* Hermann, *σησοιγη* A. — V. 1302. *φεύγεις* Bekker, *φεύγοις* A.

Digitized by Google

ἀλλ' ἐπίμεινον, ἐμοὶ δὲ δίδου χάριν· οὐκέτι δηρόν
ἔξεις Κυπρογενοῦς δῶρον ἰοστεφάνου.

Θυμῷ γνούς, ὅτι παιδείας πολυηράτου ἄνθος
ὠκύτερον σταδίου, τοῦτο συνεὶς χάλασον
δεσμοῦ, μή ποτε καὶ σὺ βιήσεαι, ὄβριμε παίδων,
Κυπρογενοῦς δ' ἔργων ἀντιάσεις χαλεπῶν,
ὥςπερ ἐγὼ νῦν ὧδ' ἐπὶ σοί· σὺ δὲ ταῦτα φύλαξαι,
μηδέ σε νικήσῃ παῖδ' ἀδαῆ κακότης.

Οὐκ ἔλαθες κλέψας, ὦ παῖ· καὶ γάρ σε διῶμμαι·
τούτοις, οἷςπερ νῦν ἄρθμιος ἠδὲ φίλος
ἔπλευ, ἐμὴν δὲ μεθῆκας ἀτίμητον φιλότητα,
οὐ μὲν δὴ τούτοις γ' ἦσθα φίλος πρότερον.
ἀλλ' ἐγὼ ἐκ πάντων σ' ἐδόκουν θήσεσθαι ἑταῖρον
πιστόν· καὶ δὴ νῦν ἄλλον ἔχεισθα φίλον.
ἀλλ' ὁ μὲν εὖ ἕρδων κεῖμαι· σὲ δὲ μήτις ἁπάντων
ἀνθρώπων ἐςορῶν παιδοφιλεῖν ἐθέλοι.

Ὦ παῖ, ἐπεί τοι δῶκε θεὰ χάριν ἱμερόεσσαν
Κύπρις, σὸν δ' εἶδος πᾶσι νέοισι μέλει,
τῶνδ' ἐπάκουσον ἐπῶν καὶ ἐμὴν χάριν ἔνθεο θυμῷ,
γνοὺς ἔρος ὡς χαλεπὸν γίνεται ἀνδρὶ φέρειν.

Κυπρογένη, παῦσόν με πόνων, σκέδασον δὲ μερίμνας
θυμοβόρους, στρέψον δ' αὖθις ἐς εὐφροσύνας,
μερμήρας δ' ἀπόπαυε κακάς, δὸς δ' εὔφρονι θυμῷ
μέτρ' ἥβης τελέσαντ' ἔργματα σωφροσύνης.

Ὦ παῖ, ἕως ἂν ἔχῃς λείαν γένυν, οὔποτε σαίνων
παύσομαι, οὐδ' εἴ μοι μόρσιμόν ἐστι θανεῖν.

V. 1309. ὦδ' Bekker, οἱ δ' A. — V. 1310. παῖδ' ἀδαῆ scripsi, παιδαϊδη A, παιδὸς ἴσῃ Hermann, παῖδ' ἄϊδρις κ. Ahrens. — V. 1311. διῶμμαι Hermann et deinde plene interpungendum, A δίωμαι τούτοις κτλ., Seidler καὶ γὰρ δίομαί σε et deinde τούτους probante Hermanno, ego in proecdosi διῶσμαι. — V. 1314. οὐ Hermann, συ A. — γ' Hermann, τ' A. — V. 1315. θήσεσθαι Seidler, σησεσθαι A. — V. 1316. ἔχεισθα Bekker, ἔχοισθα A. — V. 1317. κεῖμαι Bekker, κειμι A. — V. 1318. παιδοφιλεῖν Bekker, παιδα φιλειν A. — V. 1319. τοι, Passow σοι. — V. 1320. πᾶσι νέοισι Bekker, παισινεοισι A. — V. 1322. γίνεται, scribebatur γίγνετω. — V. 1323. Κυπρογένη servavi, quod Ἰφιγένη tuetur, Passow Κυπρογόνη, Bekker Κυπρογενές. — V. 1325. εὔφρονι Bekker, A ευφροσυν. — V. 1326. τελέσαντ', Hermann τελέσαι τ' ἔργματ' εὐφροσύνης. — V. 1327. λείαν Bekker, λίαν A. — σαίνων, Orelli σ' αἰνῶν vel αἰτῶν.

Digitized by Google

Σοί τε διδοῦν καλόν ἐστιν, ἐμοί τ' οὐκ αἰσχρὸν ἐρῶντι
αἰτεῖν· ἀλλὰ γονέων λίσσομαι ἡμετέρων·
αἰδέο μ', ὦ παῖ ... διδοὺς χάριν, εἴ ποτε καὶ σύ
ἔξεις Κυπρογενοῦς δῶρον ἰοστεφάνου
χρηΐζων καὶ ἐπ' ἄλλον ἐλεύσεαι, ἀλλά σε δαίμων
δοίη τῶν αὐτῶν ἀντιτυχεῖν ἐπέων.

Ὄλβιος ὅστις ἐρῶν γυμνάζεται, οἴκαδε δ' ἐλθών
εὕδει σὺν καλῷ παιδὶ πανημέριος.

Οὐκέτ' ἐρῶ παιδός, χαλεπὰς δ' ἀπελάκτισ' ἀνίας,
μόχθους τ' ἀργαλέους ἄσμενος ἐξέφυγον,
ἐκλέλυμαι δὲ πόθου πρὸς ἐϋστεφάνου Κυθερείης·
σοὶ δ', ὦ παῖ, χάρις ἔστ' οὐδεμία πρὸς ἐμοῦ.

Αἰαῖ, παιδὸς ἐρῶ ἀπαλόχροος, ὅς με φίλοισιν
πᾶσι μάλ' ἐκφαίνει, κοὐκ ἐθέλοντος ἐμοῦ·
τλήσομαι οὐ κρύψας ἀεκούσια πολλὰ βίαια·
οὐ γὰρ ἐπ' αἰκελίῳ παιδὶ δαμεὶς ἐφάνην.

Παιδοφιλεῖν δέ τι τερπνόν, ἐπεί ποτε καὶ Γανυμήδους
ἤρατο καὶ Κρονίδης, ἀθανάτων βασιλεύς,
ἁρπάξας δ' ἐς Ὄλυμπον ἀνήγαγε, καί μιν ἔθηκεν
δαίμονα, παιδείης ἄνθος ἔχοντ' ἐρατόν.
οὕτω μὴ θαύμαζε, Σιμωνίδη, οὕνεκα κἀγώ
ἐξεδάμην καλοῦ παιδὸς ἔρωτι δαμείς.

Ὦ παῖ, μὴ κώμαζε, γέροντι δὲ πείθεο ἀνδρί·
οὔ τοι κωμάζειν σύμφορον ἀνδρὶ νέῳ.

Πικρὸς καὶ γλυκύς ἐστι καὶ ἁρπαλέος καὶ ἀπηνής,
ὄφρα τέλειος ἔῃ, Κύρνε, νέοισιν ἔρως·

V. 1329. *διδοῦν καλόν ἐστιν* scripsi, *διδόντ' ἔτι καλόν* A, *διδοῦν' ἔτι καλόν* Hermann. — V. 1330. Ahrens *ἀλλὰ γόνων λίσσομαι ἠδὲ χερῶν*, quod silentio praeterirem, si alius coniecisset. — V. 1331. lacunam ut expleret Passow coni. *ὦ παῖ, ἐμοὶ δὲ δίδου χάριν*, sed videntur plura excidisse, ut hic quoque duo disticha in unam coaluerint. — V. 1333. 34. coniunxi cum praegressis. — V. 1335. δ' Bekker adiecit. — V. 1336. *εὕδει* Bekker, *εὐδειν* A. — V. 1341. *Αἰαῖ* scripsi, *αἲ αἲ* A. — V. 1343. *ἀεκούσια* Welcker et Boissonade, A *ἀέκουσι*. — V. 1350. *ἐξεδάμην*, Orelli *ἐξεμάνην*, in proecdosi *ἐξεφάνην* scripsi, quod etiam Baiter et Ahrens coni. — V. 1351. *ἀνδρί*, Hermann *φωτί*, Ahrens δ' (δὴ) *ἀνδρί*.

Digitized by Google

ἢν μὲν γὰρ τελέσῃ, γλυκὺ γίνεται· ἢν δὲ διώκων
μὴ τελέσῃ, πάντων τοῦτ' ἀνιηρότατον.

Αἰεὶ παιδοφίλῃσιν ἐπὶ ζυγὸν αὐχένι κεῖται
δύσμορον, ἀργαλέον μνῆμα φιλοξενίης.

Χρὴ γάρ τοι περὶ παῖδα πονούμενον εἰς φιλότητα
ὥςπερ κλῆματίνῳ χεῖρα πυρὶ προσάγειν.

Ναῦς πέτρῃ προσέκυρσας ἐμῆς φιλότητος ἁμαρτών,
ὦ παῖ, καὶ σαπροῦ πείσματος ἀντελάβου.

Οὐδαμά σ' οὐδ' ἀπεὼν δηλήσομαι· οὐδέ με πείσει
οὐδεὶς ἀνθρώπων ὥστε με μή σε φιλεῖν.

Ὦ παίδων κάλλιστε καὶ ἱμεροέστατε πάντων,
στῆθ' αὐτοῦ καί μου παῦρ' ἐπάκουσον ἔπη.

Παιδός τοι χάρις ἐστί, γυναικὶ δὲ πιστὸς ἑταῖρος
οὐδείς, ἀλλ' αἰεὶ τὸν παρεόντα φιλεῖ.

Παιδὸς ἔρως καλὸς μὲν ἔχειν, καλὸς δ' ἀποθέσθαι·
πολλὸν δ' εὑρέσθαι ῥῆτερον ἢ τελέσαι.
μυρία δ' ἐξ αὐτοῦ κρέμαται κακά, μυρία δ' ἐσθλά·
ἀλλ' ἔν τοι ταύτῃ καί τις ἔνεστι χάρις.

Οὐδαμά πω κατέμεινας ἐμὴν χάριν, ἀλλ' ὑπὸ πᾶσαν
αἰεὶ σπουδαίην ἔρχεαι ἀγγελίην.

Ὄλβιος ὅστις παιδὸς ἐρῶν οὐκ οἶδε θάλασσαν,
οὐδέ οἱ ἐν πόντῳ νὺξ ἐπιοῦσα μέλει.

Καλὸς ἐὼν κακότητι φίλων δειλοῖσιν ὁμιλεῖς
ἀνδράσι, καὶ διὰ τοῦτ' αἰσχρὸν ὄνειδος ἔχεις,

V. 1355. *γίνεται*, scribebatur *γίγνεται*. — Ceterum pro *τελέσῃ* conieci bis *τελέσῃς* scribendum esse. — V. 1358. *ἀργαλέον*, conieci *ἀργαλέης*, sed praeterea *φιλοξενίης* vix aptum, fort. *φιλημοσύνης*, vel *μνήματα δουλοσύνης*, Emperius *μνῆμ' ἀλιτοξενίης*. — V. 1363. *σ' οὐδ'* Boissonade, legebatur *σοῦ δ'*. — *ἀπεών*, fort. *ἀέκων* cum Orellio, Hermann *οὐδαμὰ δ' οὐδ' ἀπεών σεο λήσομαι*. — V. 1372. *ταύτῃ* corruptum, scribendum videtur *τήτῃ* vel *τήτει*, utramque formam Hesychius novit, antea conieci *ἀλλ' ἔν τῇδ' ἄτῃ* (vel *ἀυάτῃ*), Ahrens *λύπῃ*, Emperius *ταὐτῷ*, Orelli *παύλῃ*. — V. 1374. *ἔρχεαι*. — V. 1377. *φίλων* Bekker, *φιμὸν* A, Haupt *φρενῶν*.

Digitized by Google

ὦ παῖ· ἐγὼ δ' ἀέκων τῆς σῆς φιλότητος ἁμαρτών,
ὠνήμην ἕρδων οἷά τ' ἐλεύθερος ὤν.

Ἄνθρωποί σ' ἐδόκουν χρυσῆς παρὰ δῶρον ἔχοντα
ἐλθεῖν Κυπρογενοῦς.

(Κυπρογενοῦς) δῶρον ἰοστεφάνου
γίνεται ἀνθρώποισιν ἔχειν χαλεπώτατον ἄχθος,
ἢν μὴ Κυπρογενὴς δῷ λύσιν ἐκ χαλεπῶν.

Κυπρογενὲς Κυθέρεια δολοπλόκε, σοί τι περισσόν
Ζεὺς τόδε τιμήσας δῶρον ἔδωκεν ἔχειν·
δαμνᾷς δ' ἀνθρώπων πυκινὰς φρένας, οὐδέ τίς ἐστιν
οὕτως ἴφθιμος καὶ σοφὸς ὥστε φυγεῖν.

Ad perditum aliquem locum refero Hesych. *Πολυπαίδης· παρῴδηται ἐκ τῶν Θεόγνιδος βόμβων ἐπαινήσω.* Ubi scribendum videtur *Βολβὸν ἐπαινήσω, Πολυπαΐδη*, quod sive comici sive parodi alicuius, velut Cratetis, est. — Sed quod Clem. Alex. Strom. VII. 901. Theognidi tribuit versus oraculi, de quo vid. Phot. 618. Zenob. I. 48. (ibique interpretes):

Τμεῖς δ' ὦ Μεγαρεῖς οὔτε τρίτοι οὔτε τετάρτοι
οὔτε δυωδέκατοι οὔτ' ἐν λόγῳ οὔτ' ἐν ἀριθμῷ

id errore factum videtur.

Mirum omnino est praeter pauca disticha a Stobaeo et Athenaeo servata, quae supra (1221—30) in ordinem recepta sunt, nihil ex Theognidis elegiis afferri, quod non in hac ipsa sylloge reperiatur: ac Stobaeus quoque nihil nisi hanc collectionem novit, codice tantum usus magis integro: nec Athenaeus ipsa Theognidis carmina usurpasse videtur. Equidem censeo admodum antiquam esse hanc syllogen, quae cum in omnium esset manibus, effecit, ut mature germana Theognidis carmina oblivione obruerentur. Isocrates quidem cum scripsit ad Nicoclem §. 43: *Σημεῖον δ' ἄν τις ποιήσαιτο τὴν Ἡσιόδου καὶ Θεόγνιδος καὶ Φωκυλίδου πολησιν. καὶ γὰρ τούτους φασὶ μὲν ἀρίστους γεγενῆσθαι συμβούλους τῷ βίῳ τῷ τῶν ἀνθρώπων, ταῦτα δὲ λέγοντες αἱροῦνται συνδιατρίβειν ταῖς ἀλλήλων ἀνοίαις μᾶλλον ἢ ταῖς ἐκείνων*

V. 1382. A *ἐλθεῖν κυπρογενοῦς δῶρον ἰοστεφάνου*, vidit Bekker duo disticha temere coaluisse et *Κυπρογενοῦς* iteravit. — V. 1384. *γίνεται*, scribebatur *γίγνεται*. — V. 1385. *ἢν* Schneidewin, A *ἂν*. — V. 1386. *Κυπρογενὲς* Bekker, *κυπρόγενες* A hoc uno ut videtur loco, quamquam tonosis *Κυπρογένης* per se valde placet. — *Κυθέρεια* Bekker, A *κυθειρα*. — V. 1388. *δαμνᾷς δ'*, Hecker *δαμνᾶν*, ut suspensum sit a praegressis.

Digitized by Google

ὑποθήκαις. Ἔτι δ' εἴ τις ἐκλέξειε τῶν προεχόντων ποιητῶν τὰς καλουμένας γνώμας, ἐφ' αἷς ἐκεῖνοι μάλιστ' ἐσπούδασαν, ὁμοίως ἂν καὶ πρὸς ταύτας διατεθεῖεν. ἥδιον γὰρ ἂν πωμῳδίας τῆς φαυλοτάτης ἢ τῶν οὕτω τεχνικῶς πεποιημένων ἀκούσαιεν. nondum talis sylloge extabat. Sed nihil prohibet, quominus existimemus non ita multo post in usum scholarum has eclogas ex poetis elegiacis factas esse. Erant autem illo ipso tempore qui non ut priore aetate moris fuerat unius alicuius poetae carmina praeter cetera pueris ediscenda commendarent, sed potius selecta ex principibus poetis capita proponerent: vid. Plato de Leg. VII. 810. E: λέγω μὴν ὅτι ποιηταί τε ἡμῖν εἰσί τινες ἐπῶν ἑξαμέτρων πάμπολλοι, καὶ τριμέτρων καὶ πάντων δὴ τῶν λεγομένων μέτρων, οἱ μὲν ἐπὶ σπουδήν, οἱ δ' ἐπὶ γέλωτα ὡρμηκότες. ἐν οἷς φασι δεῖν οἱ πολλάκις μύριοι τοὺς ὀρθῶς παιδευομένους τῶν νέων τρέφειν καὶ διακορεῖς ποιεῖν, πολυηκόους τ' ἐν ταῖς ἀναγνώσεσι ποιοῦντας καὶ πολυμαθεῖς, ὅλους ποιητὰς ἐκμανθάνοντας· οἱ δὲ ἐκ πάντων κεφάλαια ἐκλέξαντες καί τινας ὅλας ῥήσεις εἰς ταὐτὸ ξυναγαγόντες ἐκμανθάνειν φασὶ δεῖν εἰς μνήμην τιθεμένους, εἰ μέλλει τις ἀγαθὸς ἡμῖν καὶ σοφὸς ἐκ πολυπειρίας καὶ πολυμαθίας γενέσθαι. Hinc repetenda origo harum eclogarum.

Digitized by Google

XIV.

HIPPARCHUS.

1.

Μνῆμα τόδ' Ἱππάρχου· στεῖχε δίκαια φρονῶν.

2.

Μνῆμα τόδ' Ἱππάρχου· μὴ φίλον ἐξαπάτα.

XV.

PIGRES.

Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Μοῦσα, σὺ γὰρ πάσης πείρατ' ἔχεις σοφίης.

Hipparchus. Fr. 1. 2. Plato Hipparcho 228 C: *ἐπειδὴ δὲ αὐτῷ (Ἱππάρχῳ) οἱ περὶ τὸ ἄστυ τῶν πολιτῶν πεπαιδευμένοι ἦσαν καὶ ἐθαύμαζον αὐτὸν ἐπὶ σοφίᾳ, ἐπιβουλεύων αὖ τοὺς ἐν τοῖς ἀγροῖς παιδεῦσαι ἔστησεν αὐτοῖς Ἑρμᾶς κατὰ τὰς ὁδοὺς ἐν μέσῳ τοῦ ἄστεος καὶ τῶν δήμων ἑκάστων, κἄπειτα τῆς σοφίας αὐτοῦ ἣν τ' ἔμαθε καὶ ἣν αὐτὸς ἐξεῦρεν, ἐκλεξάμενος ἃ ἡγεῖτο σοφώτατα εἶναι, ταῦτα αὐτὸς ἐντείνας εἰς ἐλεγεῖον, αὐτοῦ ποιήματα καὶ ἐπιδείγματα τῆς σοφίας ἐπέγραψεν, ἵνα πρῶτον μὲν τὰ ἐν Δελφοῖς γράμματα τὰ σοφὰ ταῦτα μὴ θαυμάζοιεν οἱ πολῖται αὐτοῦ, τό τε Γνῶθι σαυτόν, καὶ τὸ Μηδὲν ἄγαν καὶ τἆλλα τὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ τὰ Ἱππάρχου ῥήματα μᾶλλον σοφὰ ἡγοῖντο, ἔπειτα παριόντες ἄνω καὶ κάτω καὶ ἀναγιγνώσκοντες καὶ γεῦμα λαβόντες αὐτοῦ τῆς σοφίας φοιτῷεν ἐκ τῶν ἀγρῶν καὶ ἐπὶ τὰ λοιπὰ παιδευθησόμενοι· ἔστὸν δὲ δύω τὼπιγράμματε· ἓν μὲν τοῖς ἐπ' ἀριστερὰ τοῦ Ἑρμοῦ ἑκάστου ἐπιγέγραπται λέγων ὁ Ἑρμῆς, ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ ἄστεος καὶ τοῦ δήμου ἕστηκεν, ἓν δὲ τοῖς ἐπὶ δεξιά· Μνῆμα τόδ' Ἱππάρχου· στεῖχε δίκαια φρονῶν φησίν· ἔστι δὲ τῶν ποιημάτων καὶ ἄλλα ἐν ἄλλοις Ἑρμαῖς πολλὰ καὶ καλὰ ἐπιγεγραμμένα· ἔστι δὲ δὴ καὶ τοῦτο ἐπὶ τῇ Στειριακῇ ὁδῷ, ἐν ᾧ λέγει· Μν. τ. Ἱππ. μὴ φίλον ἐξαπάτα.* — Ceterum ex *Hipparcheo* aliquo epigrammate haud dubie servatus est versus in titulo Attico in Corp. Inscr. Vol. I. 12. cuius nondum certa emendatio extat; Boeckh scripsit

Ἐν μέσσῳ γε Θρίης τε καὶ ἄστεος, ἄνερ, δ' Ἑρμῆς.

Franz *ἐν μέσῳ εἰμὶ Θ. τε καὶ ἄ. ἀ. δ' Ἑ.* Froehlich *τῇδ' ἕστηκε Θρίης τε καὶ ἄστεος ἐν μέσῳ Ἑρμῆς.* Sed cf. Ross Koenigsreisen II. 73, qui ad eundem hunc terminum pertinere arbitratur fragmentum tituli:

(οὔ)νεκα πιστὸς ἔφυς.

Pigres. Suid. v. *Πίγρης — ὃς τῇ Ἰλιάδι παρενέβαλε κατὰ στίχον ἐλεγεῖον, οὕτω γράψας· μῆνιν κτλ.* Cf. Eudoc. 358. — V. 1. post *Ἀχιλῆος* add. ABm *οὐλομένην*. — V. 2. *σὺ γὰρ*, Eud. *γὰρ σὺ*.

Digitized by Google

XVI.

EPICHARMUS.

Εἰμὶ νεκρός, νεκρὸς δὲ κόπρος, γῆ δ' ἡ κόπρος ἐστίν,
εἰ δέ τε γῆ νεκρός ἐστ', οὐ νεκρός, ἀλλὰ θεός.

XVII.

AESCHYLUS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΜΑΡΑΘΩΝΙ ΤΕΘΝΗΚΟΤΑΣ.

Phot. Quaest. Symp. I. 10. 3: *Γλαυκίας δὲ ὁ ῥήτωρ καὶ τὸ δεξιὸν κέρας Αἰαντίδαις τῆς ἐν Μαραθῶνι παρατάξεως ἀποδοθῆναι, ταῖς Αἰσχύλου εἰς τὴν μεθορίαν ἐλεγείαις πιστούμενος, ἠγωνισμένου τὴν μάχην ἐκείνην ἐπιφανῶς*, ubi scribendum videtur *εἰς τὴν Μαραθωνίαν*. Ad hanc elegiam spectat scriptor vit. Aesch. p. 119 ed. Westerm.: *κατὰ δ' ἐνίους ἐν τῷ εἰς τοὺς Μαραθῶνι τεθνηκότας ἐλεγείῳ ἡσσηθεὶς Σιμωνίδῃ· τὸ γὰρ ἐλεγεῖον πολυ τῆς περὶ τὸ συμπαθὲς λεπτότητος μετέχειν θέλει, ὃ τοῦ Αἰσχύλου, ὡς ἔφαμεν, ἐστὶν ἀλλότριον.*

2.

Τυῤῥηνῶν γενεάν, φαρμακοποιὸν ἔθνος.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

3.

Κυανέη καὶ τούσδε μενέγχεας ὤλεσεν ἄνδρας
μοῖρα, πολυῤῥήνον πατρίδα ῥυομένους.

Epicharmus. Schol. Il. X. 414: *κατὰ κόπρον. ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ συρμετὸν τῆς γῆς· ἔστι δὲ καὶ ἐπίγραμμα, ὃ εἰς Ἐπίχαρμον ἀναφέρεται· εἰμὶ κτλ.* — V. 2. *εἰ δέ τε* Leid, *ἡ δὲ* B V. sed videtur scrib. *εἰ δ' ἡ γῆ κόπρος ἐστ'*. Ceterum epigramma non tam ab Epicharmo, quam ab alio quo ad exagitandam Epicharmi philosophiam compositum arbitror.

Aeschylus. Fr. 2. Theophrast. Histor. Plant. IX. 15.: *καὶ γὰρ Αἰσχύλος ἐν ταῖς ἐλεγείαις ὡς πολυφάρμακον λέγει τὴν Τυῤῥηνίαν, Τυῤῥηνὸν γεν. κτλ.* scripsi *Τυῤῥηνῶν*. Cf. Plin. Hist. Nat. XXV. 11: „ut Aeschylus e vetustissimis in poetica refertam Italiam herbarum potentia proderet."

Fr. 3. Anthol. Pal. VII. 255: *Αἰσχύλου εἰς ἑτέρους προμαχθεσσαλῶν*, ita cod. Pal.

Digitized by Google

ζωὸν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος, οἵ ποτε γυίοις
τλήμονες Ὀσσείαν ἀμφιέσαντο κόνιν.

4.

Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεύθει
μνῆμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας·
ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθώνιον ἄλσος ἂν εἴποι
καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

5.

Βριθὺς ὁπλιτοπάλας, δάϊος ἀντιπάλοις.

XVIII.

SOPHOCLES.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Ἀρχέλεως· ἦν γὰρ σύμμετρον ὧδε λέγειν.

V. 3. *ζωόν*, in Pal. supra *ζωοί*.

Fr. 4. Athen. XIV. 627. C: *ὁμοίως δὲ καὶ Αἰσχύλος, τηλικαύτην δόξαν ἔχων διὰ τὴν ποιητικὴν οὐδὲν ἧττον ἐπὶ τοῦ τάφου ἐπιγραφῆναι ἠξίωσε μᾶλλον τὴν ἀνδρείαν, ποιήσας· ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον κτλ.* Integrum exstat epigramma ap. auct. vit. Aesch. p. 120 ed. West. qui dicit Geloos inscripsisse, et v. l. 2. ap. Plut. de exil. c. 13: *ἀκήκοας δι' ἐπῶν καὶ τουτὶ τὸ ἐπιγραμμάτιον· Αἰσχύλον κτλ.* et ap. Eustrat. ad Aristot. Eth. Nicom. III. 2 (ubi est *τόδε σῆμα κεύθη ἀπ. πυροφόρον* om. *Γέλας*.) Respicit Pausan. I. 14. 5: *ὁ δὲ τό τε ὄνομα πατρόθεν καὶ τὴν πόλιν ἔγραψεν καὶ ὡς τῆς ἀνδρείας μάρτυρας ἔχοι τὸ Μαραθῶνι ἄλσος καὶ Μήδων τοὺς ἐς αὐτὸ ἀποβάντας.* — V. 2. *καταφθίμενον*, r *καταφθάμενον*. — *πυροφόροιο*, LN *πυροφόρον*. — *Γέλας*, BCDGar *πέλας*, LN *σέλας*. — V. 3. *εἴποι*, DLNa *εἶπη*. — V. 4. *καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος* vita Aesch. (nisi quod G *βαθυχαιείης*, Oa *δῆμος*, G *ἐπιστάμενον*) et sic ap. Athen. VL, sed ABP *καὶ βαθυχαίται κεν* (P *βαθυχαῖται* om. *κεν*) *Μῆδοι ἐπιστάμενοι*. Ceterum non deerunt, qui ab ipso poeta hoc epigramma profectum esse negent.

Fr. 5. Plut. de fort. Alex. c. 1: *καὶ κατὰ τὸν Αἰσχύλον· βριθὺς κτλ.* Initium affert etiam Sympos. Quaest. II. 5., integrum versum sine poetae n. de fortit. Rom. c. 3 et Compar. Cic. et Demosth. c. 3. denique Eust. Il. 513. 33 (ubi *ἀντιμάχοισιν*). Ad epigrammata revocavi propter doricum dialectum. — Quod Servius dicit Virg. Aen. X. 737: „Tamen Paeana carmen esse victoriae Aeschylus docet, quod ideo Apollini dicatum est, quia malorum avertendorum potens est.“ fortasse aliquis referat ad Aeschyli *Paeanem*, de quo vid. ad Tynnichi Fr. 1.

Sophocles. Fr. 1. Hephaest. 8: *τὸ τοῦ Ἀρχελάου ὄνομα Σοφοκλῆς ἐν ταῖς ἐλεγείαις οὐκ ᾤετο ἐγχωρεῖν οὔτε εἰς ἔπος οὔτε εἰς ἐλεγείαν· ᾗ ηδὶ γοῦν. Ἀρχέλεως· ἦν γὰρ* (C *γὰρ τὸ*) *κτλ.* Miro errore Eust. Il. 264. 20: *Πηνέλεως Ἀττικῶς, οὗ τὸ κοινὸν ἄχρηστον ἡρωικῷ μέτρῳ, ἤγουν τὸ*

Digitized by Google

2.

Harpocratio 36. 15: *Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι, Δημοσθένης προοιμίοις δημηγορικοῖς· Σοφοκλῆς μὲν οὖν ἐν ταῖς ἐλεγείαις Σόλωνός φησιν αὐτὸ εἶναι ἀπόφθεγμα, Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν καὶ Ἀριστοτέλης Βίαντος.* (K pro his exhibet: *Σόλωνος δὲ εἶναί φασιν αὐτὸ ἀπόφθεγμα.*) De hoc proverbio cf. Diogen. II. 94 ibiq. interpr. (ubi coniiciunt apud Harpocrat. legendum esse *Σοφοκλῆς Ἀντιγόνῃ* [v. 175] * * * *μὲν οὖν ἐν ταῖς ἐλεγείαις*, ut alius cuiusdam poetae nomen exciderit.) Apostol. IV. 1. XVIII. 32. et Leutsch T. II. p. 101.

3.

Erotian. 390: *Χάριτες, αἱ χαραί, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν ἐλεγείᾳ.*

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

4.

Ἥλιος ἦν, οὐ παῖς, Εὐριπίδῃ, ὅς με χλιαίνων
γυμνὸν ἐποίησεν· σοὶ δὲ φιλοῦνθ' ἑτέραν
Βορρᾶς ὡμίλησε· σὺ δ' οὐ σοφός, ὃς τὸν Ἔρωτα,
ἀλλοτρίαν σπείρων, λωποδύτην ἀπάγεις.

5.

Ὠιδὴν Ἡροδότῳ τεῦξεν Σοφοκλῆς ἐτέων ὢν
πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα.....

Ἡνέλαος. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ Ἀρχέλεως ἐν Τραχινίαις. Ea autem verba quibus Hephaestio utitur si non Sophoclis sunt, certe ex alius poetae loco adhibita: *ἐγχωρεῖν οὔτ' εἰς ἔπος οὔτ' ἐλεγεῖον.* Ceterum et hoc Fr. et similiter Fr. 2. et 3. solent referri ad *Sophoclem minorem*, quem elegias composuisse auctor est Suidas: *Σοφοκλῆς Ἀριστωνος, υἱωνὸς δὲ τοῦ προτέρου Σοφοκλέους· — ἔγραψε καὶ ἐλεγείας.* Sed ignobilem hunc poetam a Grammaticis diligentibus testem adhiberi praesertim non addito *ὁ νεώτερος* parum est verisimile, nec fide caret, Sophoclem tragicorum principem elegias scripsisse, certe Suidas: *καὶ ἔγραψεν ἐλεγείαν τε καὶ παιᾶνας.*

Fr. 4. Athen. XIII. 604. D: *Καὶ Ἱερώνυμος δ' ὁ Ῥόδιος ἐν τοῖς ἱστορικοῖς ὑπομνήμασί φησιν, ὅτι Σοφοκλῆς εὐπρεπῆ παῖδα ἔξω τείχους ἀπήγαγε, χρησόμενος αὐτῷ· ὁ μὲν οὖν παῖς τὸ ἴδιον ἱμάτιον ἐπὶ τῇ πόᾳ ὑπέστρωσε, τὴν δὲ τοῦ Σοφοκλέους χλανίδα περιεβάλοντο· μετ' οὐν τὴν ὁμιλίαν ὁ παῖς ἁρπάσας τὸ τοῦ Σοφοκλέους χλανίδιον ᾤχετο, καταλιπὼν τῷ Σοφοκλεῖ τὸ ἑαυτοῦ παιδικὸν ἱμάτιον· οἷα δὲ εἰκὸς διαλαληθέντος τοῦ συμβεβηκότος, Εὐριπίδης πυθόμενος καὶ ἐπιτωθάζων τὸ γεγονός, καὶ αὐτός ποτε ἔφη τούτῳ κεχρῆσθαι τῷ παιδί, ἀλλὰ μηδὲν προσθεῖναι· τὸν δὲ Σοφοκλέα διὰ τὴν ἀκολασίαν καταφρονηθῆναι. Καὶ ὁ Σοφοκλῆς ἀκούσας ἐποίησεν εἰς αὐτὸν τοιοῦτον ἐπίγραμμα, χρησάμενος τῷ περὶ τοῦ Ἡλίου καὶ Βορέου λόγῳ, καὶ τὸ πρὸς μοιχείαν αὐτοῦ πειραινιττόμενος· Ἥλιος κτλ.* — V. 2. P *φιλοῦντι ἑτέραν*, B *φιλοῦντι ἑταῖραν.* — V. 3. *Βορρᾶς*, B *βορᾶς.*

Fr. 5. Plut. an seni sit resp. ger. c. 3: *τοῦτὸ δὲ ὁμολογουμένως Σοφοκλέους ἐστὶ τὸ ἐπιγραμμάτιον· Ὠιδὴν κτλ.* Sed numerus si, ut verisi-

Digitized by Google

ΠΑΙΑΝ ΕΙΣ ΑΣΚΛΗΠΙΟΝ.

6.

Philostr. Iun. Imag. 13. ubi Sophoclis describit imaginem apibus circumvolitantibus: Ἀσκληπιὸς δὲ οἶμαι οὗτος ἐγγὺς παιᾶνά που παρεγγυῶν γράφειν καὶ Κλυτομήτης (Ο κλυτομῆτις) οὐκ ἀπαξιῶν παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι βλέμμα τε αὐτοῦ πρὸς σὲ φαιδρότητι μεμιγμένον τὰς παρὰ μικρὸν ὕστερον ἐπιξενώσεις αἰνίττεται. Aperte igitur Philostratus indicat hoc nomine Aesculapium a Sophocle in paeane ornatum esse. Comparandus titulus, qui extat Romae in aedibus Vaticanis (Corp. Inscr. III. 5973. c.):

Νουσολύτα, κλυτόμητι, φερέσ(βιε, δέσποτα Παιάν)
σὴ δύναμις κακόεργον ἀνακρο(ύει τ' ἐπίνοιαν)
ἀνθρώπων, τρομέει τε παλίν(στροφος αἶσ' ὁλοή σε)
Ἄιδης τ' εὐρυθέμεθλος, ὅταν ζωά(γρια κύρσας)
ἀντανύσῃς, βιοδῶτα, φερεσσιπό(νου νόσου ἄλκαρ.)
νῦν οὖν πάντα δόμον, γενέτα(ς τε καὶ ἀγλαὰ τέκνα)
σῶζε, μάκαρ Παιάν, ἀκεσώδυν(ε, δῶτορ ἐάων.)

ubi v. 2. Franzii coniecturam praetuli, cum Welcker Syll. Epigr. 135 *ἄνα, κράτος αἰὲν ἀμύνει* supplevisset, sed v. 3, 4, 5 Welckerum secutus sum, ubi Franz parum probabiliter *τρομέει τε πάλιν καὶ Τάρταρος αἰνὸς ... ζωάγρια νούσων ... φερεσσιπόνοισι βροτοῖσιν.* Praeterea v. 6 *γενέτας* scripsi, ubi Franz *γενέταν τε καὶ ἀγλαὰ τ.*, Welcker *γενετῆρα καὶ ὄλβια τ.* V. 7 de mea coniectura redintegravi, ubi scribunt *ἀκεσώδυνε, σῶζε, Πατρώνου.* At quod in lapide legitur versu 8 *ΠΑΤΡΩΙΝΟΥ* non ad v. 7 est referendum, sed nomen *Patruini* (vid. ibid. n. 6649) fuit subscriptum, sive is dedicavit, sive sculpsit Aesculapii signum. Coniicias eum, qui hos versus composuit, Sophoclis Paeanem imitatum esse, eritque fortasse, qui suspicetur integros hos versus ex ipso Sophoclis carmine petitos esse: nam illud quidem certum, Patruinum istum non esse auctorem horum versuum, sed petiit iste ex aliquo hymno in Aesculapium, cuius generis carmina plura antiquitus ferebantur, velut extat talis hymnus ap. Origen.

mile est, ad poetae aetatem pertinet, corruptus est, nam de sene Sophocle sermo sit, necesse est, conieci olim *πέντε ἐπὶ π'* h. e. *πέντ' ἐπὶ ὀγδώκοντα*, vel potius *πέντε καὶ ὀγδώκοντα*, sed fortasse Sophocles scripserat:

ἑτέων ὧν
πέντ' ἐπὶ πεντήκοντ' ἄρθμιος ἠδὲ φίλος,

vel si hexametris constabat epigramma:

πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα φίλος.

potuit autem facile *φίλος* apud Plut. excidere, cum continuo sequatur *Φιλήμονα δὲ τὸν κωμικὸν κτλ.* Tum igitur scripsit haec Sophocles grandaevus sub finem belli Peloponnesii fortasse in memoriam mortui sub id ipsum tempus Herodoti, quocum iuvenis amicitiam contraxerat et per quinquaginta quinque annos servaverat. Sed haec accuratius persequi non est huius loci.

Digitized by Google

adv. Haeret. p. 68: alius hymni particula extat in titulo Attico (Corp. Inscr. I. 510.):

> *Ἔγρεο, Παιήων Ἀσκλήπιε, κοίρανε λαῶν,*
> *Λητοΐδου σεμνῆς τε Κορωνίδος ἠπιόφρων παῖ·*
> *ὕπνον ἀπὸ βλεφάρων σκεδάσας εὐχῶν ἐπάκουε*
> *σῶν μερόπων, οἳ πολλὰ γεγηθότες ἱλάσκονται*
> *σὸν σθένος, ἠπιόφρων Ἀσκλήπιε, πρῶτον, Ὑγείαν.*
> *ἔγρεο καὶ τεὸν ὕμνον, ἰήϊε, κέκλυθι, χαῖρε.*

Versus hi non inelegantes, non tamen satis antiqui, id quod maxime arguit v. 4: *σῶν μερόπων* (quocum componas Lucian. Tragodopod. v. 193: *Κλύε σῶν ἱερῶν μερόπων ἐνοπάς, μέγα σὸν κράτος, ὀλβιόφρον ποδάγρα.*) et v. 5 *Ὑγείαν*, quamquam hic lapicidae error subesse videtur, nam poeta scripserat opinor *δῶτορ ὑγείας*, et v. 6 non *χαῖρε*, sed *κέκλυθι χαίρων*, ut etiam Boeckh coniecit. Fortasse hi sex versus ex *Isodemi* hymno petiti sunt, de quo conf. Lucian. Encom. Demosth. c. 27 ex quo loco nequaquam conficias in antiquorum poetarum numerum referendum esse Isodemum.

Eundem Sophoclis Paeanem in *Aesculapium* commemorat Philostr. vit. Apollon. III. 17: *οἱ δὲ ᾖδον ᾠδήν, ὁποῖος ὁ παιὰν ὁ τοῦ Σοφοκλέους, ὃν Ἀθήνησι τῷ Ἀσκληπιῷ ᾄδουσιν.* Suid. v. *Σοφοκλῆς*: *καὶ ἔγραφεν ἐλεγείαν τε καὶ παιᾶνας καὶ λόγον καταλογάδην περὶ τοῦ χοροῦ.*

Sophoclis paeanem respicit etiam Lucian encom. Demosth. c. 27: *οὐδὲ γὰρ Ἀσκληπιῷ μεῖόν τι γίνεται τῆς τιμῆς, εἰ, μὴ τῶν προσιόντων αὐτῶν ποιησάντων ᾄσματα, τὰ Ἀλισοδήμου τοῦ Τροιζηνίου καὶ Σοφοκλέους ᾄδεται.* qui locus mire corruptus (vid. var. lect. ap. Iacobitzium) sic videtur corrigendus: *εἰ μὴ προσιόντων τῶν εἰς αὐτὸν ποιησάντων παιᾶνα, τὰ Ἰσοδήμου τοῦ Τροιζηνίου καὶ Σοφοκλέους ᾄδεται*, vel etiam *ᾄσματα τὰ Ἰσοδ.* Nam hoc dicit Lucianus: non minuitur Aesculapii honor si quando desunt poetae, qui novos paeanes in illum composuerint, et antiqua Isodemi et Aesculapii carmina repetuntur: quod firmant ea quae sequuntur, quae ita sunt scribenda: *καὶ τῷ Διονύσῳ τὸ μὲν ποίησιν καινὴν ποιεῖν ἐκλέλειπται, τὰ δὲ προτέροις συντεθέντα τοῖς νῦν εἰς μέσον ἐν καιρῷ κομίζουσι χάριν οὐκ ἐλάττω φέρει τῷ τὸν θεὸν δοκεῖν τετιμηκέναι.* atque Philostratus quoque testatur hunc paeanem etiam tum cani Athenis solitum esse. Fortasse autem Sophocles tum composuit, cum Athenae pestifero morbo laborarent, cf. Oed. Reg. v. 187: *Παιὰν δὲ λάμπει στονόεσσά τε γῆρυς ὅμαυλος.* Et hinc orta fabula de Aesculapio poetam visente et hospitaliter excepto, vid. praeterea Plut. Num. c. 4. Et. M. 256. 5. (De Halonis vel Alconis, herois medici sacerdotio, quo functus est Sophocles, vid. vit. Soph. p. 128, cuius herois statua ab Iophonte dicata fortasse est signum illud *ἰατροῦ ἥρωος* vel *καλαμίτου ἥρωος*, vid. Demosth. de cor. §. 129.) — Suidas cum plures paeanes commemoret, huc fortasse spectat, quod dicit Philostr. vit. Apoll. VIII. 8: *ἐννοήσας δὲ Σοφοκλέα τὸν Ἀθηναῖον, ὃς λέγεται καὶ ἀνέμους θέλξαι τῆς ὥρας ὑπερπνεύσαντας.* ut is paeanem ad placandos ventos composuerit.

Digitized by Google

Ex Sophoclis aliquo paeane fortasse petiti sunt versus ap. Clem. Al. Str. V. 726:

> *Οὐδὲ θεοῖς αὐθαίρετα πάντα πέλονται*
> *Νοσφὶ Διός· κεῖνος γὰρ ἔχει τέλος ἠδὲ καὶ ἀρχήν.*

nam quod Clemens dicit: *Σοφοκλῆς δὲ ὁ τραγῳδοποιὸς λέγει*, inde non sequitur haec ex tragoedia petita esse. — Ceterum de *Hymno* in *Τύχην* fortasse est accipiendum, quod dicit Menander de encom. Rhet. Gr. IX. 156: *ὥσπερ καὶ τὴν Τύχην Σοφοκλῆς ὕμνησε διαπορῶν γένει.* Ex hoc hymno conieci aliquando petitum esse anonymum fragmentum ap. Stob. Ecl. Phys. I. 6. 12, ubi VA praemittunt *Σοφοκλέους ἐκ Φαίδρας*: nam cum proximum fr. sit ex hac tragoedia, possis coniicere *ἐκ Φαίδρας* temere huc irrepsisse, et simpliciter *Σοφοκλέους* scribendum. — Non recepi in ordinem versus heroicos, quos Athen. XIII. 592. A Sophocli tribuit: *Σοφοκλῆς δ' ὁ τραγῳδοποιὸς ἤδη γέρων ὢν ἠράσθη Θεωρίδος τῆς ἑταίρας· ἱκετεύων οὖν τὴν Ἀφροδίτην φησί·*

> *Κλῦθί μευ εὐχομένου, κουροτρόφε· δὸς δὲ γυναῖκα*
> *τήνδε νέων μὲν ἀναίνεσθαι φιλότητα καὶ εὐνήν,*
> *ἡ δ' ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρουσιν,*
> *ὧν ἰσχὺς μὲν ἀπήμβλυνται, θυμὸς δέ μενοινᾷ.*

nam vetusta haec est cantilena, quae vulgo ad Homerum refertur (vit. Hom. p. 15), quam secundum illam fabularem narrationem Sophocles in suum usum vertisse dicitur. Ceterum in vita Hom. v. 4 legitur: *ὧν ὥρη μὲν*, Eustath. autem Od. 1968. 41: *τὸ αἰδοῖον . . . καὶ οὐρά· . . . δηλοῖ δ' αὐτὸ καὶ ὁ εἰπὼν ὡς τῶν γερόντων οὐραὶ μὲν ἀπ. θ. δὲ μενοινᾷ.* neque tamen huc retulerim quod Photius dicit 361. 16: *οὐράν· αἰδοῖον· Σοφοκλῆς*, sed puto hoc ex dramate satyrico petitum esse.

Digitized by Google

XIX.

I O N.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

.. Θυρσοφόροις μέγα πρεσβεύων Διόνυσος·
αὕτη γὰρ πρόφασις παντοδαπῶν λογίων,
αἵ τε Πανελλήνων ἀγοραὶ θαλίαι τε ἀνάκτων,
ἐξ οὗ βοτρυόεσσ' οἰνὰς ὑποχθόνιον
πτόρθον ἀνασχομένη θαλερῷ ἐπτύξατο πήχει
αἰθέρος· ὀφθαλμῶν δ' ἐξέθορον πυκινοί
παῖδες φωνήεντες, ὅταν πέσῃ ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
πρὶν δὲ σιωπῶσιν· πανσάμενοι δὲ βοῆς
νέκταρ ἀμέλγονται μόνον ὄλβιον ἀνθρώποισιν,
ξυνὸν τοῦ χαίρειν φάρμακον αὐτοφυές·
τοῦ θαλίαι φίλα τέκνα φιλοφροσύναι τε χοροί τε·
τῶν ἀγαθῶν βασιλεὺς οἶνος ἔδειξε φύσιν.
τῷ σύ, πάτερ Διόνυσε, φιλοστεφάνοισιν ἀρέσκων
ἀνδράσιν, εὐθύμων συμποσίων πρύτανι,
χαῖρε· δίδου δ' αἰῶνα, καλῶν ἐπιήρανε ἔργων,
πίνειν καὶ παίζειν καὶ τὰ δίκαια φρονεῖν.

Ionis. Fr. 1. Athenaeus X. p. 447. D: *Τῷ δ' ἡμετέρῳ χορῷ* (sic Dindorf, libri *χρόνῳ*) *οἶνος φίλος ὢν θυρσοφόροις* (sic Casaubonus, libri *θυρσοφόρος*) *μέγα πρεσβεύων Διόνυσος, φησὶν Ἴων ὁ Χῖος ἐν τοῖς ἐλεγείοις, αὕτη γὰρ κτλ.* Dixit de his Ionis elegiarum fragmentis Osann Beiträge zur Litteratur I. 68 seqq. — V. 1. *θυρσοφόροις* recte Casaubonus, sed non recte cum *φίλος* iunxit, hunc poetae versum fuisse ratur: *Θυρσοφόροισι φίλος, μέγα πρ. Διον.*, sed potius *Θυρσοφόροις* ad *πρεσβεύων* referendum, cf. Soph. Inacho Fr. 1: *Ἴναχε ... μέγα πρεσβεύων Ἄργους τε γύαις Ἥρας τε πάγοις καὶ Τυρσηνοῖσι Πελασγοῖς.* — V. 2. *αὕτη* Dindorf, vulgo *αὐτὴ*. — *λογίων*, *λόγων* C, haud dubie corruptum, fort. *λογιῶν*, ut *λογία* idem significet quod *σύλλογος*. Hesych. tamen *λογίαι· ἐκλογαί, καρποφορίαι, ἐπιλογαί*, nihil firmat. — V. 4. *βοτρυόεσσ'*, B *βοτρυόενσ'*. — V. 5. *ἐπτύξατο* Casaubonus, *ἐπτήξατο* BVL, *ἐπήξατο* C, *ἐπορέξατο* Lobeck. — V. 6. *αἰθέρος* haud dubie corruptum, conieci *εἴαρος*, sed potius *αἰγέρου* i. e. *αἰγείρου* legendum, quam formam tuetur Et. M. 28, 40 allato hoc versu *Κατ' αἰγέρων ἔφυσαν εὐγενέστεραι*. Osann post *πήχει* interpungens legit *ἄνθεος ὀφθαλμῶν δ'*. — V. 8. *σιωπῶσιν* B, *σιωπῶσι* PVL. — V. 9. *μόνον*, Iacobs *ποτὸν*, fort. *μένος*. — V. 10. *ξυνὸν*, P *ξυνὸς*. — V. 12. *τῶν*, Hermann coni. *ἔνθ'*. — V. 13. *τῷ* scripsi, vulgo *τοῦ*. — V. 14. *εὐθύμων*, B *εὐθύνων*. — *πρύτανι*, B *πρύτανε*. — V. 15. distinguebatur *αἰῶνα καλῶν*, *ἐπιήρανε, ἔργων* quod correxit Osann, contra Schneidewin *ἐπιήρανον* coni. — V. 16. *πίνειν*, P *πίνει*.

Digitized by Google

2.

Χαιρέτω ἡμέτερος βασιλεὺς σωτήρ τε πατήρ τε·
ἡμῖν δὲ κρητῆρ' οἰνοχόοι Θέραπες
κιρνάντων προχύταισιν ἐν ἀργυρέοις· ὁ δὲ χρυσός
οἶνον ἔχων χειρῶν νιζέτω εἰς ἔδαφος.
σπένδοντες δ' ἁγνῶς Ἡρακλεΐ τ' Ἀλκμήνῃ τε
Προκλεΐ Περσείδαις τ' ἐκ Διὸς ἀρχόμενοι
πίνωμεν, παίζωμεν, ἴτω διὰ νυκτὸς ἀοιδή,
ὀρχείσθω τις· ἑκὼν δ' ἄρχε φιλοφροσύνης.
ὅντινα δ' εὐειδὴς μίμνει θήλεια πάρευνος,
κεῖνος τῶν ἄλλων κυδρότερον πίεται.

3.

Ἑνδεκάχορδε λύρα, δεκαβάμονα τάξιν ἔχουσα,
τὰς συμφωνούσας ἁρμονίας τριόδους·
πρὶν μέν σ' ἑπτάτονον ψάλλον διὰ τέσσαρα πάντες
Ἕλληνες σπανίαν μοῦσαν ἀειράμενοι.

Fr. 2. Athen. X. 463. B: *καὶ Ἴων δ' ὁ Χῖος φησίν· χαιρέτω κτλ.* — V. 2. et ex parte v. 3 etiam affert XI. 496. C: *Προχύτης· εἶδος ἐκπώματος ... Ἴων δ' ὁ Χῖος ἐν ἐλεγείοις· Ἡμῖν ... κιρνάντων προχύταισιν ἐν ἀργυρέοις.* — V. 2. *κρητῆρ'* posteriore loco VL, *κρητῆρι* APC, *κρητήρ* libri priore l. — *οἰνοχόοι*, altero l. PVL *οἰνοχόαι*. — *Θέραπες*, priore l. P *ἔρωτες*, altero C *Θεράποντες*. — V. 3. *προχύταισιν ἐν ἀργυρέοις*, priore loco *προχοαῖσιν ἐν ἀργυρέαις*. Deinde Iacobs coni. *κιρνάντων· προχύταισι δ' ἐν ἀργυρέοισιν ἕκαστος οἶνον ἔχων διερόν*, cui coniecturae vel alter Athenaei locus adversatur, cum Bentley coniecisset: *ὁ δ' ἕκαστος ... χειροῖν νίζέτω*. Ego *ὁ δὲ Χρυσὸς* (quod est servi nomen, vid. Aristoph. Vesp. 1251.) *... χειροῖν νιζέτω*, atque ita etiam Osann; sed puerum ministrum libationem offerre non est verisimile, itaque quamvis dubitanter coniicio: *ὁ δὲ Χρυσὸς σινδόν' ἔχων χειρῶν νιζέτω εἷς τ' ἔδαφος*, i. e. *ὕδωρ κατὰ χειρῶν χεάτω, καὶ εἰς ἔδαφος*. — V. 5. *Ἡρακλεΐ* scripsi, v. *Ἡρακλεῖ*, B *Ἡρακλῆ*. — V. 10. *κυδρότερον*, B *ἀνδρότερον*, unde Dindorf coni. *ἀδρότερον*, poterat *ἀβρότερον*. — *πίεται*, Meineke coni. *πιέτω*.

Fr. 3. Euclides Introd. Harmon. p. 19. Meibom.: *Ἐπὶ μὲν οὖν τοῦ φθόγγου χρῶνται τῷ ὀνόματι (τόνος) οἱ λέγοντες ἑπτάτονον τὴν φόρμιγγα, καθάπερ Τέρπανδρος καὶ Ἴων· ὁ μὲν γὰρ φησιν· — ὁ δὲ ἐν δεκαχόρδῳ λύρᾳ·* (*λύρᾳ* vulgo om., add. Bryenn.) *τὴν δεκαβάμονα κτλ.* Eadem Pappus in Cram. An. Par. I. 56. 10. — V. 1. *ἑνδεκάχορδε λύρα* scripsi, ut sint Ionis verba, nam totidem chordas Ionis aetate habebat lyra, quae tribus constabat tetrachordis, ita ut essent decem intervalla, *δεκαβάμων τάξις*. Hermann *ἐν δεκαχόρδῳ δ' αὖ* scripsit, sed recte deinde articulum *τὴν* delevit. Ibid. *ἔχουσα* Meibom., *ἔχεις ἀεί* Pappus et Pena, *ἔχεις ἄν* Cod. Cor., *ἔχειν ἀεί* Bryenn. — V. 2. *τριόδους*, *τριώδους* Papp. Bryenn. — V. 3. *μέν σ'* Pappus et Bryennius, codd. *πρὶν μὲν οὖν* vel *πρὸς μὲν ἄρ'*. — *διὰ τέσσαρα*, in proecdosi scripsi *δὶς τέσσαρα*. — V. 4. *σπανίαν*, Schneidewin *σπανίην*.

Digitized by Google

4.

Ὡς ὁ μὲν ἠνορέῃ τε κεκασμένος ἠδὲ καὶ αἰδοῖ
καὶ φθίμενος ψυχῇ τερπνὸν ἔχει βίοτον,
εἴπερ Πυθαγόρης ἐτύμως ὁ σοφὸς περὶ πάντων
ἀνθρώπων γνώμας εἶδε καὶ ἐξέμαθεν.

5.

Αὐτὰρ ὅγ' ἐμμαπέως τὸν ὀρίγανον ἐν χερὶ κεύθει.

6.

Τήν ποτε Θησείδης ἔκτισεν Οἰνοπίων.

7.

Athen. X. 436. F: καὶ αὐτὸς δὲ (Ἴων) ἐν τοῖς ἐλεγείοις ἐρᾶν μὲν ὁμολογεῖ Χρυσίλλης τῆς Κορινθίας, Τελέου δὲ θυγατρός.

8.

Χαῖρε μελαμπέπλοις, Εὐριπίδη, ἐν γυάλοισιν
Πιερίας τὸν ἀεὶ νυκτὸς ἔχων θάλαμον·
ἴσθι δ' ὑπὸ χθονὸς ὤν, ὅτι σοι κλέος ἄφθιτον ἔσται
ἶσον Ὁμηρείαις ἀενάοις χάρισιν.

Fr. 4. Diog. Laert. I. 120: Ἴων δ' ὁ Χῖος περὶ αὐτοῦ (Φερεκύδου) φησίν· Ὡς ὁ μὲν κτλ. — V. 1. ὣς Nieberding, v. ὡς. — V. 3. Πυθαγόρης, cod. Mon. Πυθαγόρας.

Fr. 5. Athen. II. 68. B: ὅτι εὕρηται ἀρρενικῶς ... ὁ ὀρίγανος ... Ἴων· αὐτὰρ ὅγ' κτλ. — χερὶ, CD χειρὶ. Huc videtur referendum Et. M. v. ὀρίγανος 630. 48. ubi scribendum: καὶ θηλυκῶς μὲν εὕρηται παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἐκκλησιαζούσαις, ἀρσενικῶς δὲ παρὰ Ἀναξανδρίδῃ ἐν Φαρμακομάντει (καὶ παρὰ Ἴωνι) ἐν ἐλεγείοις, οὐδετέρως δὲ παρὰ Ἀμειψίᾳ καὶ παρὰ Ἐπιχάρμῳ ἐν Ἀταλάντῃ.

Fr. 6. Plut. vit. Thes. 20: ἔνιοι δὲ καὶ τεκεῖν ἐκ Θησέως Ἀριάδνην Οἰνοπίωνα καὶ Στάφυλον, ὧν καὶ Ἴων ὁ Χίος ἐστι περὶ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος λέγων· τήν ποτε κτλ.

Fr. 8. Anth. Pal. VII. 43: εἰς Εὐριπίδην Ἴωνος (ita etiam ap. Iriarte 96 et 161) sed cum epigramma in Euripidem mortuum ab Ione Chio non potuerit scribi, Bentley Βίωνος vel Δίωνος coniecit, cui coniecturae aliquantum favet cod. Pal. in quo εἰς εὐριπι ἴωνος est. Sed videtur epigramma ad *Ionem Ephesium rhapsodum* referendum. — V. 1. μελαμπέπλοις, Lobeck μελαμπετάλοις, possis μελαμφύλλοις. — γυάλοισιν Plan., γυάλοισι P. — V. 2. ἀεὶ, P αἰεί.

Digitized by Google

ΜΕΛΗ.

9.

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ.

.... ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
x – – –́ ⏑ ⏑ – ....

Ἄδαμον παῖδα, ταυρωπόν, νέον οὐ νέον, ἥδιστον πρόπολον
βαρυγδούπων ἐρώτων, οἶνον ἀερσίνοον,
ἀνθρώπων πρύτανιν.

10.

– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓

Ἀοῖον ἀεροφοίταν
ἀστέρα μείναμεν ἀελίου λευκοπτέρυγα πρόδρομον.

11.

Schol. Apoll. Rh. I. 1165: *Καὶ Ἴων φησὶν ἐν διθυράμβῳ ἐκ τοῦ πελάγους αὐτὸν (Αἰγαίωνα) παρακληθέντα (ὑπὸ Θέτιδος) ἀναχθῆναι, φυλάξοντα τὸν Δία· Θαλάσσης δὲ παῖδα.* Cf. Eudoc. 29. et 91.

12.

Argum. Soph. Antig.: *Στασιάζεται δὲ τὰ περὶ τὴν ἡρωΐδα ἱστορούμενα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Ἰσμήνην, ἃς ὁ μὲν Ἴων ἐν τοῖς διθυράμβοις καταπροισθῆναί φησιν ἀμφοτέρας ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἥρας ὑπὸ Λαοδάμαντος τοῦ Ἐτεοκλέους.*

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΚΑΙΡΟΝ.

13.

Pausan. V. 14. 9: *Ἴωνι δὲ οἶδα τῷ Χίῳ καὶ ὕμνον πεποιημένον Καιροῦ· γενεαλογεῖ δὲ ἐν τῷ ὕμνῳ νεώτατον παίδων Διὸς Καιρὸν εἶναι.*

Fr. 9. Athen. II. 35. E: *Ἴων δ' ὁ Χῖός φησιν· Ἄδαμον κτλ.* Haud dubie locus ex dithyrambis petitus, non tamen integer ut videtur, servatus. — V. 1. *ἄδαμον*, fort. *ἄδαμνον*. — V. 2. *ἀερσίνοον* Casaubonus, B *ἀερσίπνοον*, vulgo *ἀερσίπνουν*, M. Schmid *ἀερσίφρονα*.

Fr. 10. Schol. Arist. Pac. 835: *Ἴων ὁ Χῖος διθυράμβων καὶ τραγῳδίας καὶ μελῶν ποιητής· ἐποίησεν δὲ ᾠδήν, ἧς ἡ ἀρχή· Ἀοῖον κτλ. φαίνεται δὲ τετελευτηκὼς ἐκ τούτων. Παίζων οὖν ὁ Ἀριστοφάνης ἀοῖον αὐτόν φησιν ἀστέρα κληθῆναι.* Eadem Suid. v. *διθυραμβοδιδάσκαλοι.* — V. 1. *ἀεροφοίταν, ἠεροφοίταν* Rav. Suid., *ἀμεροφοίταν* Bentley. — V. 2. *μείναμεν* Bentley, *μῆνα μὲν* Rav. Suid., *μείνωμεν* Ven. Ald. — *λευκοπτέρυγα*, ap. Suid. BVE *λεπτῇ πτέρυγι.* Dithyrambi esse hoc initium ex Aristophane coniicias.

Digitized by Google

14.

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑

Οὐδ' ὅγε σῶμα τυπεὶς διφυεῖς τε κόρας ἐπιλάθεται ἀλκᾶς,
ἀλλ' ὀλιγοδρανέων φθογγάζεται·
θάνατον δ' ὅγε δουλοσύνας προβέβουλεν.

XX.

MELANTHIUS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Αὐτοῦ γὰρ δαπάναισι θεῶν ναοὺς ἀγοράν τε
Κεκροπίαν κόσμησ' ἡμιθέων ἀρεταῖς.

2.

Plut. vit. Cim. c. 4: *Κίμων ὁ Μιλτιάδου μητρὸς ἦν Ἡγησιπύλης, γένος Θρᾴττης, θυγατρὸς Ὀλόρου τοῦ βασιλέως, ὡς ἐν τοῖς Ἀρχελάου καὶ Μελανθίου ποιήμασιν εἰς αὐτὸν Κίμωνα γεγραμμένοις ἱστόρηται.*

3.

Plut. vit. Cim. c. 4: *οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὅλως φαίνεται τοῖς περὶ τὰς γυναῖκας ἐρωτικοῖς ὁ Κίμων ἔνοχος γενέσθαι· καὶ γὰρ Ἀστερίας*

Fr. 14. Philo Iud. 885. C (ed. Francof. 1691): *Τοῦ δὲ περὶ τοὺς ὄρνιθας ἐναγωνίου μέμνηται καὶ ὁ τραγικὸς Ἴων διὰ τούτων· Οὐδ' ὅγε κτλ.* Sed fort. hic locus potius ex tragoedia aliqua petitus, quod etiam Philo significare videtur. Contra ex lyrico carmine potest petitum esse quod legitur ap. Plut. Qu. Symp. VI. prooem. *Τιμόθεον τὸν Κόνωνος — ὡς ἐκ τῶν πολυτελῶν καὶ στρατηγικῶν δείπνων ἀναλαβὼν ὁ Πλάτων ἐδείπνισεν ἐν Ἀκαδημίᾳ, μουσικῶς καὶ ἁφελῶς ταῖς ἁφλεγμάντοις ὥς φησιν ὁ Ἴων, τραπέζαις.* Minus etiam constat quo pertineant talia, quemadmodum quod Phot. 92. 10. (Zonar. 1045) exhibet: *Θίασος· τὸ ἀθροιζόμενον πλῆθος ἐπὶ τέλει καὶ τιμῇ θεοῦ· οὕτως Δημοσθένης καὶ Ξενοφῶν. Ἴων δὲ ἐπὶ παντὸς ἀθροίσματος τάττει τοὔνομα.*

Melanthius. Fr. 1. Plut. vit. Cim. c. 4: *Ὁ δὲ Πολύγνωτος οὐκ ἦν τῶν βαναύσων οὐδ' ἀπ' ἐργολαβίας ἔγραφε τὴν στοάν, ἀλλὰ προῖκα, φιλοτιμούμενος πρὸς τὴν πόλιν, ὡς οἵ τε συγγραφεῖς ἱστοροῦσι καὶ Μελάνθιος ὁ ποιητὴς λέγει τὸν τρόπον τοῦτον· Αὐτοῦ κτλ.* — V. 2. κόσμησ' libri, κόσμησε καὶ Steph. — ἀρεταῖς Reiske, libri ἀγοραῖσι(ν), cod. Med. γραφαῖσιν.

Digitized by Google

τῷ γένει Σαλαμινίας καὶ πάλιν Μνήστρας τινὸς ὁ ποιητὴς Μελάνθιος μνημονεύει πρὸς τὸν Κίμωνα παίζων δι' ἐλεγείας σπουδαζομένων ὑπ' αὐτοῦ.

XXI.

ARCHELAUS.

1.

Plut. vit. Cim. c. 4: Δῆλος δ' ἐστὶ καὶ πρὸς Ἰσοδίκην τὴν Εὐρυπτολέμου μὲν θυγατέρα τοῦ Μεγακλέους, κατὰ νόμους δ' αὐτῷ συμβιώσασαν ὁ Κίμων ἐμπαθέστερον διατεθεὶς καὶ δυσφορήσας ἀποθανούσης, εἴ τι δεῖ τεκμαίρεσθαι ταῖς γεγραμμέναις ἐπὶ παρηγορίᾳ τοῦ πένθους ἐλεγείαις πρὸς αὐτὸν, ὧν Παναίτιος ὁ φιλόσοφος οἴεται ποιητὴν γεγονέναι τὸν φυσικὸν Ἀρχέλαον, οὐκ ἄπο τρόπου τοῖς χρόνοις εἰκάζων.

2.

Plut. vit. Cim. c. 4: Κίμων ὁ Μιλτιάδου μητρὸς ἦν Ἡγησιπύλης, γένος Θρᾴττης, θυγατρὸς Ὀλόρου τοῦ βασιλέως, ὡς ἐν τοῖς Ἀρχελάου καὶ Μελανθίου ποιήμασιν εἰς αὐτὸν Κίμωνα γεγραμμένοις ἱστόρηται.

XXII.

HIPPO.

Ἵππωνος τόδε σῆμα, τὸν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἶσον ἐποίησεν Μοῖρα καταφθίμενον.

Hippo. Epigramma legitur ap. Clem. Alex. Protrept. 48: οὐ νέμεσις τοίνυν οὐδὲ Ἵππωνι ἀπαθανατίζοντι τὸν θάνατον τὸν ἑαυτοῦ· ὁ Ἵππων γὰρ οὗτος ἐπιγραφῆναι ἐκέλευσε τῷ μνήματι τῷ ἑαυτοῦ τόδε τὸ ἐλεγεῖον· Ἵππωνος κτλ. Item Alex. Aphrod. in Aristot. Met. I. 3. (T. IV. 534. ed. Bekk.) Ceterum hoc epigramma non ab ipso Hippone compositum videtur, sed ab alio quo ad ridendum philosophum factum. — Ex epigrammate fortasse petitus est versus:

Πουλυμαθημοσύνης, τῆς οὐ κενεώτερον οὐδέν,

ap. Athen. XIII. 610. B: Ἵππων ἔφη ὁ ἄθεος, quem versum leviter immutatum Timon Sillis suis inserait. Nam quod olim existimavi, Hipponem opus suum de rerum natura versibus conscripsisse, non iam verisimile arbitror.

Digitized by Google

XXIII.

EMPEDOCLES.

1.

Ἄκρον ἰητρὸν Ἄκρων᾽, Ἀκραγαντῖνον πατρὸς ἄκρου,
κρύπτει κρημνὸς ἄκρος πατρίδος ἀκροτάτης.

2.

Παυσανίην ἰητρὸν ἐπώνυμον, Ἀγχίτου υἱόν,
φῶτ᾽ Ἀσκληπιάδην πατρὶς ἔθρεψε Γέλα·
ὃς πολλοὺς μογεροῖσι μαραινομένους καμάτοισιν
φῶτας ἀπέστρεψεν Περσεφόνης ἀδύτων.

XXIV.

DIONYSIUS CHALCUS.

1.

Ὦ Θεόδωρε δέχου τήνδε προπινομένην
τὴν ἀπ᾽ ἐμοῦ ποίησιν. ἐγὼ δ᾽ ἐπιδέξια πέμπω

Empedocles. Ep. 1. Diog. Laert. VIII. 65: *Πάλιν δ᾽ Ἄκρωνος τοῦ ἰατροῦ τόπον αἰτοῦντος παρὰ τῆς βουλῆς εἰς κατασκευὴν πατρῴου μνήματος διὰ τὴν ἐν τοῖς ἰατροῖς ἀκρότητα, παρελθὼν ὁ Ἐμπεδοκλῆς ἐκώλυσε, τά τε ἄλλα περὶ ἰσότητος διαλεχθεὶς καί τι καὶ τοιοῦτον ἐρωτήσας· τί δὲ ἐπιγράψομεν ἐλεγεῖον; ἢ τοῦτο· Ἄκρον κτλ. τινὲς δὲ τὸν δεύτερον στίχον οὕτω προφέρονται· ἀκροτάτης κορυφῆς τύμβος ἄκρος κατέχει. τοῦτό τινες Σιμωνίδου φασὶν εἶναι.* Adde Hesych. Miles. 24. (ubi *ἰατρόν*) et Walz Rhet. III. 641. (ubi *Ἀκραγαντίνου* et v. 2. *κρημνὸς ἀήρ.*) Suid. v. *Ἄκρων.* Sine auct. nom. affert Eust. Od. 1634. 12. *ἄκρων᾽ ἰατρὸν ἄκρον ἀκραγαντίνων.* Respicit huc fort. Plin. Hist. Nat. XXIX. 5.

Ep. 2. Diog. Laert. VIII. 60: *ἦν δὲ ὁ Παυσανίας . . . ἐρώμενος αὐτοῦ, ᾧ δὴ καὶ τὰ περὶ φύσεως προσπεφώνηκεν (Ἐμπεδοκλῆς) . . . ἀλλὰ καὶ ἐπίγραμμα εἰς αὐτὸν (Παυσανίαν) ἐποίησεν· Παυσανίαν κτλ.* Adde Anth. Pal. VII. 508. ubi *Σιμωνίδου εἰς Παυσανίαν τὸν ἰατρὸν* inscribitur. — V. 1. *Παυσανίην ἰητρὸν* Diog., *Παυσανίαν ἰατρὸν* Anth. (Plan. *ἰητρὸν*). — ib. *Ἀγχίτου* Diog., *Ἀγχίτεω* Anth. — V. 2. *φῶτ᾽* Diog., *τόνδ᾽* Anth. — ib. *ἔθρεψε Γέλα* Diog., *ἔθαψε πέλας* cod. Pal., *ἔθαψε πόνις* Plan. Si *ἔθαψε* verum, abiudicandum epigramma tam Empedocli quam Simonidi, nam utroque superstes fuit Pausanias, omninoque dubia admodum fides epigrammatis. — V. 3. *πολλούς*, Anth. *πλείστους.* — ibid. *μογεροῖσι . . . καμάτοισιν* Diog., *κρυεραῖσι . . . ὑπὸ νούσοις* Anthol. — V. 4. *Περσεφόνης* Diog., Cobet *Φερσεφόνης*, ut in Anth. cod. Pal., sed Plan. *Περσεφόνας.* — *ἀδύτων* Diog., *θαλάμων* Anth.

Dionysius. De his elegiarum reliquiis disputavit Osann Beiträge zur Litteratur I. 79 seqq. Fr. 1. Athen. XV. 669. D: *Καὶ ὁ Λημόχριτος, ἀλλ᾽*

Digitized by Google

σοὶ πρώτῳ χαρίτων ἐγκερᾶσας χάριτας.
καὶ σὺ λαβὼν τόδε δῶρον ἀοιδὰς ἀντιπρόπιθι,
συμπόσιον κοσμῶν καὶ τὸ σὸν εὖ θέμενος.

2.

Ἀγγελίας ἀγαθῆς δεῦρ' ἴτε πευσόμενοι
καὶ κυλίκων ἔριδας διαλύσατε καὶ κατάθεσθε
τὴν ξύνεσιν παρ' ἐμοὶ καὶ τάδε μανθάνετε.

3.

Κότταβον ἐνθάδε σοι τρίτον ἱστάναι οἱ δυσέρωτες
ἡμεῖς προστίθεμεν γυμνασίῳ Βρομίου
κώρυκον· οἱ δὲ παρόντες ἐνείρετε χεῖρας ἅπαντες
ἐς σφαίρας κυλίκων· καὶ πρὶν ἐκεῖνον ἰδεῖν,
ὄμματι βηματίσαισθε τὸν αἰθέρα τὸν κατὰ κλίνην,
εἰς ὅσον αἱ λάταγες χωρίον ἐκτέταται.

4.

Ὕμνους οἰνοχοεῖν ἐπιδέξια σοί τε καὶ ἡμῖν

ἵνα κἀγώ, φησί, μνημονεύσω τῶν τοῦ Χαλκοῦ ποιητοῦ καὶ ῥήτορος Διονυσίου, ... λέξω τι καὶ αὐτὸς ἐκ τῶν ἐλεγείων. σὺ δέ, ὦ Θεόδωρε, τοῦτο γάρ σου τὸ κύριον ὄνομα, δέχου κτλ. Vidit Schweighaeuser etiam verba ὦ Θεόδωρε Dionysii esse. Est autem hoc non solum exordium elegiae (pentametro enim exorsus est Dionysius elegias, qui multa novavit, vid. Athen. XIII. 602. C: πρωτάξας (Ἀπόλλων) τοῦ ἑξαμέτρου τὸ πεντάμετρον, καθάπερ ὕστερον καὶ Διονύσιος ὁ Ἀθηναῖος ἐποίησε ὁ ἐπικληθεὶς Χαλκοῦς ἐν τοῖς ἐλεγείοις), sed etiam prima haec fuisse videtur elegia, quod v. 3 πρώτῳ indicat. — V. 3. χάριτας χαρίτων videtur ut τὰ καλὰ τῶν καλῶν, ἐχθροὶ ἐχθρῶν dictum, Schneidewin Χαρίτων de Gratiis accepit, Osann προτέρῳ Χαρίτων coni. — V. 4. τόδε Spanheim, v. τότε. — δῶρον, B δώρου.

Fr. 2. Athen. XV. 669. B: Καὶ αὐτὸς δ' ἐκ τούτων τῶν ἐπῶν (Διονυσίου) μεμνημένος τινῶν ἐρῶ, ἵνα μὴ ὁ Οὐλπιανὸς βρενθύηται ὡς ἐκ τῶν ἀποθέτων τοῖς Ὁμηρίδαις μόνος ἀνασπάσας τὰ κοττάβια, ἀγγελίας κτλ. — V. 1. πευσόμενοι ed. Bas. L., πεσσόμενοι BPV. — V. 2. διαλύσατε, P διαλύετε. — κατάθεσθε, B καταθέσθαι.

Fr. 3. Athen. XV. 668. E: Μνημονεύει τῶν λατάγων καὶ τῶν κοττάβων καὶ ὁ Χαλκοῦς καλούμενος Διονύσιος ἐν τοῖς Ἐλεγείοις διὰ τούτων· Κότταβον κτλ. — V. 1. ἱστάναι ed. Bas. L., ἑστάναι BPV, ἑσταναι A. — Bernhardy coni. κότταβος ἐν. σοι τρίτος ἑ. δν δυσέρ. — Βρομίου κώρυκον poeta utrem vini dicere videtur. — V. 4. ἰδεῖν, Dalecampius ἰεῖν, fort. ἕκαστον ἰεῖν. — V. 5. βηματίσαισθε AB, βηματίσασθε PVL. — ib. αἰθέρα, B ἀέρα. — κατὰ κλίνην P, καταχλείνην AB, κατακλινῆ VL. — V. 6. ἐκτέταται, ἐκτέτανται B. Hermann coni. ἐκτέᾶται.

Fr. 4. Athen. XV. 668. F: Ἐπὶ τούτοις ὁ Οὐλπιανὸς ἤρξει πιεῖν μεγάλῃ κύλικι ἐπιλέγων ἐκ τῶν αὐτῶν ἐλεγείων καὶ τόδε· Ὕμνους κτλ. — V. 1. ἐπιδέξια, rectius ἐπὶ δεξιά et hic et alibi scripseris, nam ex ipso hoc adverbio ortum est adiectivum ἐπιδέξιος, neque vero ab hoc descendit adverbium ἐπιδέξια. Sed nolui contra libros quidquam novare. — σοί τε

Digitized by Google

τόνδε τὸν ἀρχαῖον τηλεδαπόν τε φίλον
εἰρεσίῃ γλώσσης ἀποπέμψομεν εἰς μέγαν αἶνον
τοῦδ' ἐπὶ συμποσίου· δεξιότης τε λόγου
Φαίακος Μουσῶν ἐρέτας ἐπὶ σέλματα πέμπει.

5.

Καί τινες οἶνον ἄγοντες ἐν εἰρεσίῃ Διονύσου,
συμποσίου ναῦται καὶ κυλίκων ἐρέται
* * *περὶ τοῦδε· τὸ γὰρ φίλον οὐκ ἀπόλωλεν.*

6.

Τί κάλλιον ἀρχομένοισιν
ἢ καταπανομένοις ἢ τὸ ποθεινότατον;

7.

Κραυγὴν Καλλιόπης.

καὶ, σοὶ καὶ BP. — V. 2. τηλεδαπόν τε L, libri τηλέπαιδόν τε vel τηλεπαιδόν τε. — V. 4. Conieci olim: τοῦ δ' ἀπὸ συμποσίου· δεξιότης δὲ λόγου ... πέμψει. De Phaeace vid. Comment. de Com. Att. Ant. 338 sq. — συμποσίου AB, ξυμποσίου PVL.

Fr. 5. Athen. X. 443. C: *Ὁ Ποντιανὸς ἔφη πάντων τούτων εἶναι τῶν δεινῶν μητρόπολιν τὸν οἶνον, δι' ὃν καὶ τὰς μέθας καὶ τὰς μανίας, ἔτι δὲ καὶ τὰς παροινίας γίγνεσθαι· οὗ τοὺς ἐκπαθῶς μεταλαμβάνοντας οὐ κακῶς ὁ Χαλκοῦς ἐπικαλούμενος Διονύσιος ἐν τοῖς ἐλεγείοις κυλίκων ἐρέτας ἔφη· Καί τινες κτλ.* — V. 1. καί τινες P, καὶ τίνες B, sed VL κἄν τινες, Dindf. coni. καὶ πίον. — V. 3. coniecit Hermann μάρναντται περὶ τοῦδε· τὸ γὰρ φ. οὐκ' ἀπόλωλε. Dindorf plura excidisse existimat.

Fr. 6. Athen. XV. 702. C: *Κατὰ γὰρ τὸν Χαλκοῦν Διονύσιον· Τί κτλ.* Vide Pind. Fr. 66. — V. 1. ἀρχομένοισιν L, ἀρχομένοις ABCPVL et Eust. Il. 1164. 24. — V. 2. ποθεινότατον Eust. epit. Hoesch. CL, πιθανότατον MPV.

Fr. 7. Aristot. Rhetor. III. 2: *οἷον Διονύσιος προσαγορεύει ὁ Χαλκοῦς ἐν τοῖς ἐλεγείοις κραυγὴν* (Ac κραυγὴν καὶ) *Κ. τὴν ποίησιν, ὅτι ἄμφω φωναί.* Ineptit de his schol. Aristot. Cram. An. Par. I. 303.

Digitized by Google

XXV.

EURIPIDES.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΝ.

Οἵδε Συρακοσίους ὀκτὼ νίκας ἐκράτησαν
ἄνδρες, ὅτ' ἦν τὰ θεῶν ἐξ ἴσου ἀμφοτέροις.

2.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Ὦ τὸν ἀγήραντον πόλον αἰθέρος, Ἥλιε, τέμνων,
ἆρ' εἶδες τοιόνδ' ὄμμασι πρόσθε πάθος,
μητέρα παρθενικήν τε κόρην δισσούς τε συναίμους
ἐν ταὐτῷ φέγγει μοιραδίῳ φθιμένους;

ΜΕΛΗ.

3.

ΕΠΙΝΙΚΙΟΝ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗι.

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
– ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – –
– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Euripides. Fr. 1. Plut. vit. Nic. 17: *ὁ μὲν γὰρ Εὐριπίδης μετὰ τὴν ἧτταν αὐτῶν καὶ τὸν ὄλεθρον γράφων ἐπικήδειον ἐποίησεν· οἵδε Συρ. κτλ.* — V. 1. *Συρακοσίους*, in *Συρακουσίους*. — *ἐκράτησαν*, C *ἐνίκησαν*.

Fr. 2. Athen. II. 61. B: *Ἐπαρχίδης Εὐριπίδην φησὶ τὸν ποιητὴν ἐπιδημῆσαι τῇ Ἰκάρῳ, καὶ γυναικός τινος μετὰ τῶν τέκνων κατὰ τοὺς ἀγρούς, δύο μὲν ἀρρένων τελείων, μιᾶς δὲ παρθένου φαγούσης θανασίμους μύκητας καὶ ἀποπνιγείσης μετὰ τῶν τέκνων, ποιῆσαι τουτὶ τὸ ἐπίγραμμα· Ὦ τὸν κτλ.* — V. 1. *ἀγήραντον* VL, *ἀγήρατον* BCD. — V. 4. *μοιραδίῳ* BCD, ut Soph. Oed. Col. 229, *μοιριδίῳ* VL. Euripidis ex elegia nescio an petitus sit versus qui legitur ap. Stob. LI. 8: *Εὐριπίδου ἐκ Τηλέφου·*

Τόλμ' ἀεί, κἂν τι τρηχὺ νέμωσι θεοί.

ubi A *τόλμ*, B *τόλμης*, scrib. *τόλμα*. nam fortasse lemma *ἐκ Τηλέφου* pertinet ad LI. 6., ut ibi scribendum sit: *Εὐριπίδου (ἐκ Τηλέφου)·*

Σὺν τοῖσι δεινοῖς αὔξεται κλέος βροτοῖς.

Fr. 3. Plut. vit. Alc. c. 11: *αἱ δ' ἱπποτροφίαι περιβόητοι μὲν ἐγένοντο καὶ τῷ πλήθει τῶν ἁρμάτων· ἑπτὰ γὰρ ἄλλος οὐδεὶς καθῆκεν Ὀλυμπίασιν ἰδιώτης οὐδὲ βασιλεύς, μόνος δὲ ἐκεῖνος· καὶ τὸ νικῆσαι δὲ καὶ*

Digitized by Google

Σὲ δ ἀείσομαι, ὦ Κλεινίου παῖ·
καλὸν ἁ νίκα· (τὸ) κάλλιστον (δ') ὃ μηδεὶς ἄλλος Ἑλλάνων (λάχεν),
ἅρματι πρῶτα δραμεῖν
καὶ δεύτερα καὶ τρίτα, βῆναί τ' ἀπονητί, Διὸς στεφθέντα τ' ἐλαίᾳ
κάρυκι βοᾶν παραδοῦναι.

4.

Plut. Demosth. c. 1: *ὁ μὲν γράψας τὸ ἐπὶ τῇ νίκῃ τῆς Ὀλυμπίασι ἱπποδρομίας εἰς Ἀλκιβιάδην ἐγκώμιον, εἴτ' Εὐριπίδης, ὡς ὁ πολὺς κρατεῖ λόγος, εἴθ' ἕτερός τις ἦν, Σόσσιε, φησὶ χρῆναι τῷ εὐδαίμονι πρῶτον ὑπάρξαι τὰν* (sic EFPaMo, vulgo *τὴν*) *πόλιν εὐδόκιμον.* (Steph. var. l. *εὐδαίμονα* memorat.) Cf. ib. c. 2.

XXVI.

THUCYDIDES.

Μνῆμα μὲν Ἑλλὰς ἅπασ' Εὐριπίδου, ὀστέα δ' ἴσχει
γῆ Μακεδών, ᾗ γὰρ δέξατο τέρμα βίου.

δεύτερον γενέσθαι καὶ τέταρτον ὡς Θουκυδίδης φησίν, ὁ δ' Εὐριπίδης τρίτον, ὑπερβάλλει λαμπρότητι καὶ δόξῃ πᾶσαν τὴν ἐν τούτοις φιλοτιμίαν· λέγει δ' ὁ Εὐριπίδης ἐν τῷ ᾄσματι ταῦτα· Σὲ δ' κτλ. Respicit huc Athen. I. 3. E: *Ἀλκιβιάδης δὲ Ὀλύμπια νικήσας ἅρματι πρῶτος καὶ δεύτερος καὶ τέταρτος, εἰς ἃς νίκας καὶ Εὐριπίδης ἐγραψεν ἐπινίκιον κτλ.* — V. 2. *ἁ νίκα*, ut Xylander ABCDEF; vulgo *ἄνικα*. — *τὸ κάλλιστον* scripsi, vulgo *κάλλιστον*. — *δ'* adiecit Reiske. — ib. *λάχεν* addidi, similiter Hermann *ἔλαχεν*. — V. 4. *βῆναί τ'* ABCDE, vulgo *βῆναι δ'*. — *Διὸς* Hermann, libri *θεὸς*, Reiske alii *τρὶς*, at eos, qui secundum vel tertium locum obtinuerunt, item oleaginea corona ornatos fuisse non constat nec verisimile est. — *στεφθέντα τ'* scripsi, vulgo *στεφθέντ'*, libri *στεφθέντα*.

Thucydides. Anthol. VII. 45: *εἰς τὸν αὐτὸν* (*Εὐριπίδην*) *Θουκυδίδου τοῦ ἱστορικοῦ.* (Plan. *ἀδέσποτον.*) Auctor vit. Eurip. p. 135 ed. Westerm.: *κενοτάφιον δὲ αὐτοῦ Ἀθήνησι ἐγένετο, ἐφ' οὗ ἐπεγέγραπτο Θουκυδίδου τοῦ ἱστοριογράφου ποιήσαντος ἢ Τιμοθέου τοῦ μελοποιοῦ· Μνῆμα κτλ.* Eadem Thom. Mag. vit. Eur. p. 140. Thucydidi etiam Athen. V. 187. D tribuit: *τὴν Ἀθηναίων πόλιν, ἣν ὁ μὲν Πίνδαρος Ἑλλάδος ἔρεισμα ἔφη, Θουκυδίδης δ' ἐν τῷ εἰς Εὐριπίδην ἐπιγράμματι Ἑλλάδος Ἑλλάδα*, unde profecit Eust. Il. 284. 6. Coniicio autem non ab historico, sed ab Acherdusio Thucydide profectum esse, qui Olymp. 89. quaestor fuit Athenis (vid. Boeckh Oecon. II. 149.) postea ad Archelaum se contulisse videtur, cf. Marcellin. vit. Thuc. p. 192: *τέταρτος ἄλλος Θουκυδίδης ποιητής, τῶν δήμων Ἀχερδούσιος, οὗ μέμνηται Ἀνδροτίων ἐν τῇ Ἀτθίδι, λέγων εἶναι υἱὸν Ἀριστωνος κτλ.* — V. 1. *μνῆμα*, Anth. *μνᾶμα*. — V. 2. *Μακεδών*, libri

πατρὶς δ' Ἑλλάδος Ἑλλάς, Ἀθῆναι· πλεῖστα δὲ μούσαις τέρψας, ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

XXVII.

ALCIBIADES.

Βάπτεις μ' ἐν θυμέλῃσιν, ἐγὼ δέ σε κύμασι πόντου βαπτίζων ὀλέσω νάμασι πικροπάτοις.

XXVIII.

AGATHON.

Ὤφελεν, ὡς ἀφανής, οὕτω φανερώτατος εἶναι καιρός, ὃς αὐξάνεται πλεῖστον ἀπ' εὐλαβίης.

---

vitt. Eur. *Μακεδόνων*. — *ἦ γὰρ* Thom. M. (sed M *ἦ περ δ. τέρμα γε β.*) Plan., *ἦ γὰρ* Pal., *ἦ γὰρ* ed. princ. Anth. et vit. Eur. (sed A *ἦπερ ἐδέξατο τὸ τ. τοῦ β.*, P *ἦ πούπερ δ. τ. τοῦ β.*, H *ὅ περ δ.*, V *ἦ περ δ.*) Ego et Meineke *τῇ γὰρ*. — V. 3. *πατρὶς*, in vit. Eur. A *πατέρες*, P *πάτρη*, H *πάτρα*, ap. Thom. M. *πάτρη*. — *μούσαις* cod. Pal., *μούσας* Plan. Thom. Mag. et vit. Eurip. (P tamen *μούσαις*. Ceterum Biographorum codd. etiam alia leviora variant.)

Alcibiades. Schol. Aristid. III. 444: *ἐκωμῴδουν ὀνομαστὶ τοὺς ἄνδρας μέχρις Εὐπόλιδος· περιεῖλε δὲ τοῦτο Ἀλκιβιάδης ὁ στρατηγὸς καὶ ῥήτωρ, κωμῳδηθεὶς γὰρ παρὰ Εὐπόλιδος ἔρριψεν αὐτὸν ἐν τῇ θαλάττῃ ἐν Σικελίᾳ συστρατευόμενον εἰπών· βάπτε με ἐν κτλ.* Addo Cram. An. Par. I. 340: *Βάπτε με σὺ θυμέλαις, ἐγὼ δέ σε ἁλμυροῖς ὕδασι κατακλύσω.* Scripsi *βάπτεις*, Meineke *βάπτες*. Commenticiam esse famam de poeta in mare praecipitato iam Eratosthenes docuit, vid. Cic. ad Att. VI. 1. 14. cf. Meineke Poet. Com. I. p. 119. Epigramma haud dubie subditicium.

Agathon. Stob. Ecl. Phys. I. 8. 16. *Ἀγάθωνος*. ita VAE, vulgo adhaeret Simonidis epigrammati. — V. 1. *ὤφελεν*, A *ὤφελον*. — V. 2. *εὐλαβίης*, VA *εὐλαβείης*.

Digitized by Google

XXIX.

EUENUS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Πολλοῖς ἀντιλέγειν μὲν ἔθος περὶ παντὸς ὁμοίως,
ὀρθῶς δ' ἀντιλέγειν, οὐκέτι τοῦτ' ἐν ἔθει·
καὶ πρὸς μὲν τούτους ἀρκεῖ λόγος εἷς ὁ παλαιός,
,,σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' ἔστω, ἐμοὶ δὲ τάδε.“
τοὺς ξυνετοὺς δ' ἂν τις πείσειε τάχιστα λέγων εὖ,
οἵπερ καὶ ῥᾴστης εἰσὶ διδασκαλίας.

2.

Βάκχου μέτρον ἄριστον, ὃ μὴ πολὺ μηδ' ἐλάχιστον·
ἔστι γὰρ ἢ λύπης αἴτιος ἢ μανίης.
χαίρει κιρνάμενος δὲ τρισὶν Νύμφαισι τέταρτος·
τῆμος καὶ θαλάμοις ἐστὶν ἑτοιμότατος·
εἰ δὲ πολὺς πνεύσειεν, ἀπέστραπται μὲν ἔρωτας,
βαπτίζει δ' ὕπνῳ γείτονι τοῦ θανάτου.

3.

Ἡγοῦμαι σοφίας εἶναι μέρος οὐκ ἐλάχιστον
ὀρθῶς γιγνώσκειν οἷος ἕκαστος ἀνήρ.

Euenus. 1. Athen. IX. 367. E: *Σιωπῶντος οὖν τοῦ Οὐλπιανοῦ, Ἀλλ' ἐγώ, φησὶν ὁ Λεωνίδης, εἰπεῖν εἰμὶ δίκαιος, πολλὰ ἤδη σιωπήσας· Πολλοῖς δ' ἀντιλέγειν μέν, κατὰ τὸν Πάριον Εὔηνον, ἔθος κτλ.* et v. 1—4. Stob. LXXXII. 3. affert. — V. 1. *μὲν* om. Ath. qui δ' ipse addidit. — V. 2. *ἐν ἔθει* Stob., *ἐθέλει* Ath. — V. 3. *τούτους* Stob., *τούτοις* Ath. — ib. *εἷς ὁ παλαιός* Ath., *ὡς ὁ παλαιός* Stob. (A *ὡς ἀπαλαιος.*) — V. 4. *ταῦτα* Stob. et Ath. X. p. 429. F. ubi hic v. affertur: pr. loco *τοιαῦτα* legitur. — *δοκοῦντ' ἔστω* cod. A Ath. pr. loco (B *δοκοῦντες τω*, P *δ. τως*), altero loco *δοκοῦντ' ἔστ'* AP, *δοκοῦντες τ'* B, *δοκοῦντι* C. Stob. *δοκοῦντ' ἐστίν.* — V. 6. *εἰσὶ* VL, *εἰς* ABP. Cf. Herod. post Lobeckii Phryn. p. 469.

2. Anth. Pal. XI. 49. *Εὐινου.* Plan. *ἄδηλον.* — V. 2. *μανίης*, fort. *μανίας.* — V. 3. Plan.: *χαίρει κιρνάμενος τρισὶ Νύμφαις τέτρατος αὐτός.* Iacobs *χαίρει δὲ τρισὶ κιρνάμενος N. τ.* — V. 5. *ἀπέστραπται* Plan., *ἀπέστρα* Pal. — V. 6. *τοῦ* Plan., *τῷ* Pal.

3. Stob. App. T. IV. p. 10: *ηνου*, corr. *Ζήνου· ἡγοῦμαι κτλ. Εὐηνοῦ* Bach, Gaisford *Ζηνοδότου.* — V. 2. *γιγνώσκειν*, v. *γινώσκειν.*

Digitized by Google

4.

Πρὸς σοφίᾳ μὲν ἔχειν τόλμαν μάλα σύμφορόν ἐστιν,
χωρὶς δὲ βλαβερὴ καὶ κακότητα φέρει.

5.

Πολλάκις ἀνθρώπων ὀργὴ νόον ἐξεκάλυψεν
κρυπτόμενον, μανίας πουλὺ χερειότερον.

6.

Ἡ δέος ἢ λύπη παῖς πατρὶ πάντα χρόνον.

7.

Ἥτις κερδαίνουσ' οὐδέν, ὅμως ἀδικεῖ.

8.

Πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον πρᾶγμ' ἀνιαρὸν ἔφυ.

Ε Π Η.

9.

Φημὶ πολυχρονίην μελέτην ἔμεναι, φίλε, καὶ δή
ταύτην ἀνθρώποισι τελειτῶσαν φύσιν εἶναι.

4. Stob. LI. 17: *Εὐήνου* (om. distichon B). — V. 1. *σοφίᾳ*, A Trinc. Vind. *σοφίαν*.

5. Stob. XX. 2: *Εὐήνου*. et Maxim. Conf. II. 594. — V. 2. *πουλὺ χερειότερον* B m. s., v. *πολὺ χειρότερον*. Maxim. *πολὺ χεῖρον*.

6. Plut. de amore prol. c. 4: *ὥστε ἐπαινεῖσθαι καὶ μνημονεύεσθαι τοῦ Εὐήνου τοῦτο μόνον, ὡς ἐπέγραψεν· ἴδε, ὅση λύπη κτλ.* Rectius Artemid. Oneir. I. p. 15. om. nom.: *ἢ δέος ἢ λύπη κτλ.* ita cod. Med., vulgo *ὡς υἱοὺς ἡ λύπη*. et Macar. Walz Arsen. 273. (nisi quod *πατέρι*). Adde Hermiam in Plat. Phaedrum 191: *θαυμαστὸς δὲ ἐγένετο Εὔηνος· καὶ ἀλλαχοῦ αὐτὸν ἐπαινεῖ, ὃς καὶ τὸν Ἴαμβον τοῦτον εἶπε· φύβος ἢ λύπη παῖς πατρὶ πάντα βίον.*

7. Stob. I. 18: *Ἀριστοτέλης περὶ ἀρετῆς — Ἀδικίας δέ ἐστιν εἴδη τρία, ἀσέβεια, πλεονεξία, ὕβρις. — ὕβρις δέ, καθ' ἣν τὰς ἡδονὰς αὐτοῖς παρασκευάζουσιν εἰς ὄνειδος ἄγοντες ἑτέρους· ὅθεν καὶ Εὔηνος περὶ αὐτῆς λέγει· Ἥτις κτλ.* (ubi Bar. *οὐθὲν*.)

8. Arist. Metaph. IV. 5: *τὸ γὰρ βέλτιον ἀναγκαῖον λέγεται, διὸ καὶ λυπηρόν, ὥσπερ καὶ Εὐήνός φησι· Πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον κτλ.* Cf. ibi Schol. T. IV. p. 695 et 96. Eidem Eueno tribuit Eth. Eud. II. 7. et Plut. non posse suav. viv. sec. Epic. c. 21. ubi *ἀνιηρόν*. Om. poetae nom. Aristot. Rhet. I. 11. Similis v. leg. in Theogn. v. 472: *Πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον χρῆμ' ἀνιηρὸν ἔφυ.*

9. Arist. Eth. Nic. VII. 11: *Διὰ γὰρ τοῦτο καὶ τὸ ἔθος χαλεπόν, ὅτι τῇ φύσει ἔοικεν, ὥσπερ καὶ Εὔηνος λέγει· Φημὶ κτλ.* (Eth. Eud. VI. 10.) — V. 1. *ἔμεναι*, KbLbNb *ἔμμεναι*, Mb *ἔμμεν*. — ib. Schneidewin *φίλε παῖδων, ταύτην θ'*.

Digitized by Google

10.

Plut. Quaest. Platon. X. 3: *Ἔγωγε φήσαιμ' ἂν ὥςπερ ἅλας συμβάλλεσθαι πρὸς ὄψον, ὕδωρ δὲ πρὸς μᾶζαν. Εὔηνος δὲ καὶ τὸ πῦρ ἔφασκεν ἡδυσμάτων εἶναι ἄριστον.*

De Eueno et cognominibus poetis difficilis est quaestio, de qua varie disputaverunt G. Wagner de Euenis poetis Vratisl. 1838. Fr. Schreiber Gottingae 1839. I. Caesar in Antiq. Annal. 1838. n. 145. Mihi quid videatur paucis exponam. Ordiendum est a loco Harpocrat.: *Εὔηνος· Ὑπερίδης ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους· δύο ἀναγράφουσιν Εὐήνους ἐλεγείων ποιητὰς ὁμωνύμους ἀλλήλοις, καθάπερ Ἐρατοσθένης ἐν τῷ περὶ χρονογραφιῶν, ἀμφοτέρους λέγων Παρίους εἶναι, γνωρίζεσθαι δέ φησι τὸν νεώτερον μόνον· μέμνηται δὲ θατέρου αὐτῶν καὶ Πλάτων.* Hyperides utrum memoraverit incertum, sed probabile est eum, qui sapientiae laude claruit, intelligendum esse. Iam is quem Plato et Aristoteles saepius memorant (nam quin eundem poetam uterque intelligat, non est dubium) certe non ignobilis fuit; dicunt igitur illi *Euenum minorem*, ut *maioris* memoria, absque Eratosthenis testimonio esset, prorsus oblitterata esse videatur, nisi ad hunc referre velis, quod Syncell. circa Ol. 80. notavit I. 484: *Εὔηνος ἐλεγείας ποιητὴς ἐγνωρίζετο*; cum Eratosthenes utriusque aetatem haud dubie notavisset, chronographus iste errore deceptus maioris tantum et ignobilioris habuit rationem: si ad minorem referre quis mavult, censendum est circa illud tempus natum esse, ut circa Ol. 90 floruerit, nam ad hoc tempus referendus Euenus minor: quocum convenit, quod Suid. v. *Φίλιστος* hunc historicum Eueni elegiographi discipulum vocat. Quamquam poetae et philosophi Graeci longaevi esse solent, quamquam Plato pro arbitrio multa finxit, tamen etiam ea quae apud Platonem leguntur, suadent, ut florem Eueni ad illud ipsum tempus (Ol. 90) referamus, eumque *ἐπιδευτέροις* sophistarum accenseamus, conf. potissimum locum Phaedri p. 261. A: *Τί μήν; καὶ ἔλεγχόν γε καὶ ἐπεξέλεγχον ὡς ποιητέον ἐν κατηγορίᾳ τε καὶ ἀπολογίᾳ. τὸν δὲ κάλλιστον Πάριον Εὔηνον εἰς μέσον οὐκ ἄγομεν; ὃς ὑποδήλωσίν τε πρῶτος εὗρε καὶ παρεπαίνους; οἱ δ' αὐτὸν καὶ παραψόγους φασὶν ἐν μέτρῳ λέγειν μνήμης χάριν.* Hunc eumdem, cuius carmina videntur in puerorum ludis lectitata esse, haud dubie etiam Menander laudavit, vid. Auson. Cento Nupt.: „*Quid Euenum, quem Menander sapientem vocavit.*" Ex hoc loco Ausonii colligas eundem amatoria carmina, quae lascivia erant insignia, composuisse, quorsum pertinet Artemid. Oneir. I. 4: *ἐτύμως κεκλημένος κάμηλος οἱονεὶ κάμμηρος, ὥς φησιν Εὔηνος ἐν τοῖς εἰς Εὔνομον Ἐρωτικοῖς*, hinc Eueni scripta cum Aristidis fabulis Milesiis componit Epictet. IV. 9. 6. Sed tamen hoc ambiguum. Per se quidem non est incredibile hunc Parium sophistam etiam lasciva carmina composuisse, sed fieri potest, ut Ausonius errore Menandri laudem, quae pertinebat ad Parium elegiographum, ad alium quem Euenum, auctorem Eroticorum, qui fortasse post Menandri aetatem vixit, retulerit; itaque hoc in incerto relinquam.

Digitized by Google

Nam posteriore aetate plures extitisse poetas eiusdem nominis docet Anthologia: ibi enim non solum Euenus simpliciter memoratur, sed praeterea *Ascalonita*, *Siceliota*, *Atheniensis*, *Grammaticus*. contra Pariorum nusquam fit mentio, neque videntur eorum epigrammata extitisse. Ex iis epigrammatis, quae simpliciter Eueni dicuntur unum tamen certissime Eueni Parii est XI. 49., verum est hoc non epigramma, sed pars elegiae, estque ut alia, quae illic leguntur, velut Anacreontea 47. 48., fortasse etiam Automedontis epigr. 50. a Constantino Cephala adiectum ex poetico aliquo florilegio, quod non sola epigrammata continebat. Reliqua epigrammata, quorum auctor simpliciter Euenus dicitur, ita sunt comparata ut ad Parium poetam prorsus non possint referri (IX. 122. 717. 718. XII. 172. Plan. 165. 166.), ne illud quidem, quod in Stratonis Musa paedica legitur (XII. 172.). Et quatuor quidem ex his (IX. 717. 718. Plan. 165. 166.) aperte eiusdem sunt poetae, sed etiam duo, quae supersunt, nihil prohibet, quominus ad eundem referamus. Hunc igitur Euenum, cuius sex extant epigrammata, consentaneum est eum esse, cuius carmina recepit Philippus, vid. Prooem. v. 13:

Εὐήνῳ δάφνην συνεπίπλεκε· τοὺς δὲ περισσοὺς
εἴκασον ὡς ἐθέλεις ἄνθεσιν ἀρτιφύτοις.

Fieri potest ut hic Euenus prorsus diversus sit a quatuor illis, qui cognomento aliquo ornantur, sed verisimile non est. Et primum quidem probe discernendus videtur a grammatico, qui vix poeta nuncupandus, nam unum fortasse hoc epigramma de re grammatica composuit, idque iam Meleager coronae suae videtur inseruisse, ut antiquior illo sit. *Siceliotae* autem nomen mihi omnino suspectum est, coniicioque *Ἀσκαλωνίτου* scribendum, quod Iacobs quoque suspicatus est. Igitur id tantum relinquitur, ut aut Atheniensi aut Ascalonitae illa epigrammata tribuamus; et mihi quidem Ascalonita videtur ille Euenus fuisse, cuius epigrammata recepit Philippus: nam primum illud epigramma IX. 75. eo loco legitur, ubi pleraque ex Philippo sunt descripta, deinde illud ipsum epigramma poetae alicuius haud obscuri illa aetate fuit, quippe quod in Domitianum sit inflexum. Neque vero hoc obiiciendum est, quod hoc epigramma satis ingeniosum esse, illa partim frigido aliquo acumine laborare videantur, nam inventionis laude hoc ipsum epigramma est fraudandum, si quidem poeta Leonidam Tarentinum est imitatus. *Atheniensis* autem quo tempore vixerit prorsus incertum, cum vix liceat indagare, unde Constantinus Cephalas hoc epigramma petiverit.

Iam ne quid desideretur haec quoque Euenorum epigrammata subiungam.

I. Euenus Grammaticus.

1.

Ἐχθίστη Μούσαις σελιδηφάγε, λωβήτειρα
φωλάς, ἀεὶ σοφίης κλέμματα φερβομένη,
τίπτε κελαινόχρως ἱεραῖς ψήφοισι λοχᾷζῃ,

Digitized by Google

σίλφη, τὴν φθονερὴν εἰκόνα πλαττομένη;
φεῦγ' ἀπὸ Μουσάων, ἴθι τηλόσε, μηδ' ὅσον ὄψει
βάσκανον ἐν ψήφῳ δόξαν ἐπεισαγάγῃ.

II. Euenus Atheniensis.

2.

Ἄ ποτε παρθενικαῖσιν Ὀλασκομένα παλάμῃσιν
Κύπριδα σὺν πεύκαις καὶ γάμον εὐξαμένα,
κουριδίους ἥβῃ θαλάμῳ λύσασα χιτῶνας
ἀνδρὸς ἄφαρ μηρῶν ἐξελόχευσα τύπους.
νυμφίος ἐκ νύμφης δὲ κικλήσκομαι, ἐκ δ' Ἀφροδίτης
Ἄρεα, καὶ βωμοὺς ἔστεφον Ἡρακλέους.
Θῆβαι Τειρεσίην ἔλεγόν ποτε, νῦν δ' ἐμὲ Χαλκὶς
τὴν πάρος ἐν μίτραις ἡσπάσατ' ἐν χλαμύδι.

III. Euenus Ascalonita.

3.

Κῆν με φάγῃς ἐπὶ ῥίζαν, ὅμως ἔτι καρποφορήσω,
ὅσσον ἐπισπεῖσαι σοί, τράγε, θυομένῳ.

4.

Ξεῖνοι, τὴν περίβωτον ἐμὲ πτόλιν, Ἴλιον ἱρήν,
τὴν πάρος εὐπύργοις τείχεσι κληζομένην,
αἰῶνος τέφρη κατεδήδοκεν· ἀλλ' ἐν Ὁμήρῳ
κεῖμαι, χαλκείων ἔρκος ἔχουσα πυλῶν.
οὐκέτι με σκάψει Τρωοφθόρα δούρατ' Ἀχαιῶν,
πάντων δ' Ἑλλήνων κείσομαι ἐν στόματι.

5.

Ἀτθὶ κόρα, μελίθρεπτε, λάλος λάλον ἁρπάξασα,
τέττιγα πτανοῖς δαῖτα φέρεις τέκεσιν,
τὸν λάλον ἁ λαλέουσα, τὸν εὔπτερον ἁ πτερόεσσα,
τὸν ξένον ἁ ξείνα, τὸν θερινὸν θερινά;
κοὐχὶ τάχος ῥίψεις; οὐ γὰρ θέμις οὐδὲ δίκαιον
ὄλλυσθ' ὑμνοπόλους ὑμνοπόλοις στόμασιν.

6.

Ἦ τὸ δέρας χάλκειον ὅλον βοῒ τᾷδ' ἐπίκειται
ἐκτόθεν, ἢ ψυχὴν ἔνδον ὁ χαλκὸς ἔχει.

7.

Λύτὸς ἐρεῖ τάχα τοῦτο Μύρων· οὐκ ἔπλασα ταύταν
τὰν δάμαλιν, ταύτας δ' εἰκόν' ἀνεπλασάμην.

Digitized by Google

8.

Εἰ μισεῖν πόνος ἐστί, φιλεῖν πόνος· ἐκ δύο λυγρῶν
αἱροῦμαι χρηστῆς ἕλκος ἔχειν ὀδύνης.

9.

Παλλὰς καὶ Κρονίδαο συνευνέτις εἶπον ἰδοῦσαι
τὴν Κνιδίην· ἀδίκως τὸν Φρύγα μεμφόμεθα.

10.

Πρόσθε μὲν Ἰδαίοισιν ἐν οὔρεσιν αὐτὸς ὁ βούτας
δέρξατο τὰν κάλλευς πρῶτ' ἀπενεγκαμέναν.
Πραξιτέλης Κνιδίοις δὲ πανωπήεσσαν ἔθηκεν
μάρτυρα τῆς τέχνης ψῆφον ἔχων Πάριδος.

1. Anth. Pal. IX. 251: *Εὐήνου γραμματιξ εἰς τοὺς σκώληκας τοὺς τὰς βίβλους βιβρωσκούσας* (ita cod.) *ἤγουν σῆτας.*

2. Anth. Pal. IX. 602: *Εὐήνου ἀθηναῖ.*

3. Anth. Pal. IX. 75: *Εὐήνου Ἀσκαλωνίτου εἰς ἄμπελον, ἣν τράγος κατέφαγεν.* Suid. v. *ἀσκὸς Κτησ.* Sueton. vit. Domit. c. 14. Schol. Arist. Plut. 1128: 'Ceterum Euenus imitatur Leonidam Tar. IX. 99: *Ἶκελος εὐπώγων αἰγὸς πόσις ἐν ποθ' ἁλωῇ Οἴνης τρὺς ἁπαλοὺς πάντας ἔδαψε κλάδους· τῷ δ' ἔπος ἐκ γαίης τόσον ἄπυε· κεῖρε κάκιστε Γναθμοῖς ἡμέτερον κλῆμα τὸ καρποφόρον. Ῥίζα γὰρ ἔμπεδος οὖσα πάλιν γλυκὺ νέκταρ ἀνήσει, ὅσσον ἐπισπεῖσαι σοὶ τράγε θυομένῳ.* et hoc potius quam Eueni epigramma ob oculos habuit Ovid. Fast. I. 351 seqq.

4. Anth. Pal. IX. 62: *Εὐήνου Σικελιώτου.* Euenus Siceliota non solum uno tantum hoc loco commemoratur, sed ipsa haec appellatio insolens est, nam si natione Siculus erat, *Σικελός* dicendus, sive aliunde migraverat in Siciliam, ab antiqua patria nomen traxisse consentaneum est, itaque coniicio *Ἀσκαλωνίτου.*

5. Anth. Pal. IX. 122: *ἀδέσποτον*, sed iteratur infra *Εὐήνου εἰς χελιδόνα τέττιγα κατεσθίουσαν.*

6. Anth. Pal. IX. 717: *Εὐΐνου.*

7. Anth. Pal. IX. 718: *τοῦ αὐτοῦ.*

8. Anth. Pal. XII. 172: *Εὐήνου.* Plan. *ἄδηλον.*

9. Anth. Plan. 165: *Εὐήνου.*

10. Anth. Plan. 166: *τοῦ αὐτοῦ.*

Digitized by Google

XXX.

CRITIAS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

(ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ.)

1. [1.]*)

Κότταβος ἐκ Σικελῆς ἐστι χθονός, ἐκπρεπὲς ἔργον,
ὃν σκοπὸν ἐς λατάγων τόξα καθιστάμεθα·
εἶτα δ' ὄχος Σικελός, κάλλει δαπάνῃ τε κράτιστος
* * * * *
Θεσσαλικὸς δὲ θρόνος, γυίων τρυφερωτάτη ἕδρα·
εὐναίου δὲ λέχους ἔξοχα κάλλος ἔχει
Μίλητός τε Χίος τ', ἔναλος πόλις Οἰνοπίωνος·
Τυρσηνὴ δὲ κρατεῖ χρυσότυπος φιάλη,
καὶ πᾶς χαλκός, ὅτις κοσμεῖ δόμον ἔν τινι χρείᾳ·
Φοίνικες δ' εὗρον γράμματ' ἀλεξίλογα·
Θήβη δ' ἁρματόεντα δίφρον συνεπήξατο πρώτη·
φορτηγοὺς δ' ἀκάτους Κᾶρες, ἁλὸς ταμίαι·
τὸν δὲ τροχοῦ γαίης τε καμίνου τ' ἔκγονον εὗρεν,
κλεινότατον κέραμον, χρήσιμον οἰκονόμον,
ἢ τὸ καλὸν Μαραθῶνι κατασήσασα τρόπαιον.

Critias. 1. Athen. I. 28. B: *Κριτίας δὲ οὕτως (τὰ ἐξ ἑκάστης πόλεως ἰδιώματα καταλέγει)· Κότταβος κτλ.* — V. 1. 2. ib. XV. 666. B: *μάθε παρ' ἐμοῦ, ὅτι πρῶτον μὲν ἡ τῶν κοττάβων παιδιὰ Σικελικὴ ἐστιν εὕρεσις, ταύτην πρῶτον εὑρόντων Σικελῶν, ὡς Κριτίας φησὶν ὁ Καλλαίσχρου ἐν τοῖς ἐλεγείοις διὰ τούτων· Κότταβος κτλ.* et v. 1. etiam Sch. Arist. Pac. 1244. — V. 1. *ἐστι χθονός, ἐκπρεπές*, Ath. pr. loco *χθονὸς ἐκπρεπὲς εἰς*. — V. 2. *ὃν σκοπὸν* om. B pr. l. — *ἐς λατάγων*, pr. l. B *ἐς λατάμων*, post l. BPV *ἐκ λαταγῶν*. — V. 3. *Σικελός*, B *Σικελικός*. — *κάλλει δαπάνῃ τε* Casaub., VL *καλλιδαπάνη τε*. — ib. *κράτιστος* C, *κράτιστε* D, *κρατίστη* VL. Post h. v. fort. plures omissi sunt. — V. 4. *γυίων*, B *γυω*. — V. 5. *εὐναίου* V, *εὐναῖον* L. — *ἔξοχα* om. BCD. — V. 6. *Οἰνοπίωνος*, B *οἰνοποίωνος*. — V. 7. *Τυρσηνὴ* BCD, *Τυρσηνὴν* VL. — V. 8. *ὅτις*, B *ὅστις*. — V. 9. *ἀλεξίλογα* codd. et Eust. Od. p. 1771. 46., qui v. 9 et 11 affert; adde Gramm. Bekk. An. I. 382. 19: *ἀλεξίλογα· οὕτω τὰ γράμματα κέκληκε Κριτίας ὁ τύραννος.* Schweighaeuser *λεξίλογα*, Dobree *δεξίλογα*. — V. 11. B *ἀκάτας ἁλὸς* om. *Κᾶρες*. — V. 12. *τροχοῦ* Casaub., libri *τροχόν*. — ib. *γαίης*, BCD *γαίας* vix recte. — *τ' ἔκγονον*, B *τέ γόνον*. — V. 14. *Μαραθῶνι*, CD *Μαραθῶνος*.

*) Numeri adiecti sunt editionis Bachianae.

Digitized by Google

2. [2.]

Καὶ τόδ' ἔθος Σπάρτῃ μελέτημά τε κείμενόν ἐστιν,
πίνειν τὴν αὐτὴν οἰνοφόρον κύλικα,
μηδ' ἀποδωρεῖσθαι προπόσεις ὀνομαστὶ λέγοντα,
μηδ' ἐπὶ δεξιτερὰν χεῖρα κυκλοῦν θιάσου
* * * * * * * *
ἄγγεα Λυδὴ χεὶρ εὗρ' Ἀσιατογενής,
καὶ προπόσεις ὀρέγειν ἐπιδέξια, καὶ προκαλεῖσθαι
ἐξονομακλήδην, ᾧ προπιεῖν ἐθέλει·
εἶτ' ἀπὸ τοιούτων πόσεων γλώσσας τε λύουσιν
εἰς αἰσχροὺς μύθους, σῶμά τ' ἀμαυρότερον
τεύχουσιν· πρὸς δ' ὄμματ' ἀχλὺς ἀμβλωπὸς ἐφίζει·
λῆστις δ' ἐκτήκει μνημοσύνην παπίδων·
νοῦς δὲ παρέσφαλται· δμῳὲς δ' ἀκόλαστον ἔχουσιν
ἦθος· ἐπεισπίπτει δ' οἰκοτριβὴς δαπάνη·
οἱ Λακεδαιμονίων δὲ κόροι πίνουσι τοσοῦτον,
ὥστε φρέν' εἰς ἱλαρὰν ἀσπίδα πάντ' ἀπάγειν,
εἴς τε φιλοφροσύνην γλῶσσαν μέτριόν τε γέλωτα·
τοιαύτη δὲ πόσις σώματί τ' ὠφέλιμος
γνώμῃ τε κτήσει τε· καλῶς δ' εἰς ἔργ' Ἀφροδίτης,
πρὸς ὕπνον ἥρμοσται, τὸν καμάτων λιμένα,
πρὸς τὴν τερπνοτάτην τε θεῶν θνητοῖς Ὑγίειαν,
καὶ τὴν Εὐσεβίης γείτονα Σωφροσύνην.
* * *
αἱ γὰρ ὑπὲρ τὸ μέτρον κυλίκων προπόσεις παραχρῆμα
τέρψασαι λυποῦσ' εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον·

2. Athen. X. p. 432. D: *Προπόσεις δὲ τὰς γινομένας ἐν τοῖς συμποσίοις Λακεδαιμονίοις οὐκ ἦν ἔθος ποιεῖν οὐδὲ φιλοτησίας διὰ τούτων πρὸς ἀλλήλους ποιεῖσθαι· δηλοῖ δὲ ταῦτα Κριτίας ἐν τοῖς Ἐλεγείοις· Καὶ τόδ' κτλ.* — V. 4. usque ad 8 (*ἐξονομακλήδην*) om. C. — *κυκλοῦν* VL, *κύκλου* BP, *κύκλῳ* A. — ib. *θιάσου*, Casaub. *θίασον*, Porson *Θασίου*. Excidit deinde hexameter. — V. 6. *Λυδὴ χεὶρ εὗρ' Ἀσιατογενής* scripsi, similiter Dobree *ἄγγε' ἃ Λυδὴ χεὶρ εὗρ' Α.*, Porson. *Λυδὴ χεὶρ Ἀσιατογενής*, A *λυδῆ χειρευνασίατο γενης*, B *λυδηχειρευρασιατογενὴς*, P *λυδῆ χειρευασία το γένης καὶ* sed *καὶ* delet., VL *λυδῆ χειρενασίατο* (L *χειρενασίατο*) *γένης καί*, et deinde in PVL lacunae indicium, quo carent AB. — V. 8. *προπιεῖν* BC, A *προπολεῖν*, P *προποτεῖν*, V *προπιτεῖν*, L *προπίνειν*. — V. 9. *τε λύουσι* PVL, *τελέουσιν* ABC. — V. 11. *τεύχουσιν*, Bach *τρύχουσιν*. — ib. *ὄμματ'* Hermann et Meineke, v. *ὄμμ'*. — V. 12. *λῆστις* C2L, ABPVC1 *λῆσις*. — V. 16. videtur *ἐλπίδα πάντας ἄγειν* legendum. — V. 17. *γλῶσσαν* B, *γλῶτταν* v. — V. 18. *τοιαύτη*, B *τοιαῦτα*. — V. 19. *δ'* ABC, om. PVL. — V. 21. *Ὑγίειαν* PVL, *Ὑγείαν* ABC. — V. 22. *Εὐσεβίης*, B *εὐσεβείης*. — V. 23. Plura deesse apparet, dicit enim Athenaeus: *ἔξῆς τε πάλιν φησίν· Αἱ γὰρ* κτλ. Epit. om. v. 23—27 (*δυνατούς*). — V. 24. *ἅπαντα*, Schneidewin *ἔπειτα*.

Digitized by Google

ἡ Λακεδαιμονίων δὲ δίαιθ' ὁμαλῶς διάκειται,
ἔσθειν καὶ πίνειν σύμμετρα πρὸς τὸ φρονεῖν
καὶ τὸ πονεῖν εἶναι δυνατούς· οὐκ ἔστ' ἀπόστακτος
ἡμέρα οἰνῶσαι σῶμ' ἀμέτροισι πότοις.

ΕΙΣ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΝ.

3. [3.]

Καὶ νῦν Κλεινίου υἱὸν Ἀθηναῖον στεφανώσω,
Ἀλκιβιάδην νέοισιν ὑμνήσας τρόποις·
οὐ γάρ πως ἦν τοὔνομ' ἐφαρμόζειν ἐλεγείῳ·
νῦν δ' ἐν ἰαμβείῳ κείσεται οὐκ ἀμέτρως.

4. [3.]

Γνώμη δ' ἣ σε κατήγαγ', ἐγὼ ταύτην ἐν ἅπασιν
εἶπον καὶ γράψας τοὔργον ἔδρασα τόδε·
σφραγὶς δ' ἡμετέρης γλώσσης ἐπὶ τοῖσδεσι κεῖται.

---

5. [4.]

Πλοῦτον μὲν Σκοπαδῶν, μεγαλοφροσύνην δὲ Κίμωνος,
νίκας δ' Ἀρκεσίλα τοῦ Λακεδαιμονίου.

V. 26. ἔσθειν, AP ἐσθίειν. — ib. φρονεῖν Bach, v. φανέν. — V. 27. ἀπόστακτος, C ἀποτακτὸς, PVL ἀπόστακτον. — V. 28. ἡμέρα C, ἡμέραι BP, ἡμέρᾳ VL. — πότοις C, ποτοῖς PVL. — Quod Io. Philop. ad Aristot. de an. C. p. 8 dicit: φασὶ δὲ καὶ Κριτίαν γεγονέναι σοφιστήν, οὗ καὶ τὰ φερόμενα συγγράμματα εἶναι, ὡς Ἀλέξανδρος λέγει· τὸν γὰρ τῶν τριάκοντα μηδὲ γεγραφέναι ἄλλο τι, πλὴν πολιτείας ἐμμέτρους· οὗτος οὖν τὴν ψυχὴν ἔλεγεν αἷμα εἶναι·

Αἷμα γὰρ (φησὶν) ἀνθρώποις περικάρδιόν ἐστι νόημα.

Cf. ib. A. p. 4, videtur error subesse, nam hic Empedoclis est versus (v. 317.) quamquam placitum ipsum Critiae non abiudicandum. Cf. Galen. de Hippocr. et Plat. plac. II. T. I. p. 264: αἷμά φησιν εἶναι τὴν ψυχήν, ὡς Ἐμπεδοκλῆς καὶ Κριτίας ὑπέλαβον. adde Hermiam adv. Gentil. c. 1.

3. Hephaest. p. 22: ὥσπερ Κριτίας ἐν τῇ εἰς Ἀλκιβιάδην ἐλεγείᾳ οὐκ ᾤετο ἐγχωρεῖν τὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου ὄνομα· φησὶ γὰρ ἐν ἐκείνῃ οὕτως· Καὶ νῦν κτλ. — V. 1. Ἀθηναῖον B, Ἀθηναίου Turn. P.

4. Plut. Alcib. c. 33: Τὸ μὲν οὖν ψήφισμα τῆς καθόδου πρότερον ἐκκύρωτο, Κριτίου τοῦ Καλλαίσχρου γράψαντος, ὡς αὐτὸς ἐν ταῖς ἐλεγείαις πεποίηκεν ὑπομιμνήσκων τὸν Ἀλκιβιάδην τῆς χάριτος ἐν τούτοις· Γνώμη κτλ. — V. 1. γνώμη, Valckenaer γνώμην. — V. 2. ἔδρασα codd., v. ἔγραψα. — V. 3. γλώσσης Schaefer, v. γλώττης. — ib. τοῖσδεσι, Fia τοῖς δέ σοι, E τῶς δέ σοι sed corr. σι.

5. Plut. Cimon. c. 10: Ἔτι τοίνυν Γοργίας μὲν ὁ Λεοντῖνός φησι τὸν Κίμωνα τὰ χρήματα κτᾶσθαι μέν, ὡς χρῷτο, χρῆσθαι δέ, ὡς τιμῷτο. Κριτίας δὲ τῶν τριάκοντα γενόμενος ἐν ταῖς ἐλεγείαις εὔχεται· Πλοῦτον κτλ. — V. 1. Σκοπαδῶν Coraes, v. Σκοπάδων. — V. 2. Ἀρκεσίλα

6. [5.]

Ἐκ μελέτης πλείους ἢ φύσεως ἀγαθοί.

ΕΠΗ.

7. [7.]

Τὸν δὲ γυναικείων μελέων πλέξαντά ποτ' ᾠδάς
ἡδὺν Ἀνακρείοντα Τέως εἰς Ἑλλάδ' ἀνῆγεν,
συμποσίων ἐρέθισμα, γυναικῶν ἠπερόπευμα,
αὐλῶν ἀντίπαλον, φιλοβάρβιτον, ἡδύν, ἄλυπον·
οὔ ποτέ σου φιλότης γηράσεται οὐδὲ θανεῖται,
ἔστ' ἂν ὕδωρ οἴνῳ συμμιγνύμενον κυλίκεσσιν
παῖς διαπομπεύῃ, προπόσεις ἐπιδέξια νωμῶν,
παννυχίδας θ' ἱερὰς θήλεις χοροὶ ἀμφιέπωσιν,
πλάστιγξ θ' ἡ χαλκοῦ θυγάτηρ ἐπ' ἄκραισι καθίζῃ
κοττάβου ὑψηλαῖς κορυφαῖς Βρομίου ψακάδεσσιν.

---

scripsi, cf. Paus. VI. 2. 1. idemque Westermann coniecit, vulgo *Ἀγεσιλάου*, AFa *Ἀγησίλα*.

6. Stob. Floril. XXIX. 10: *Κριτίου.*

7. Athen. XIII. 600. E: *δν (Ἔρωτα) ὁ σοφὸς ὑμνῶν ἀεί ποτε Ἀνακρέων πᾶσιν ἔστι διὰ στόματος· λέγει οὖν περὶ αὐτοῦ καὶ ὁ κράτιστος Κριτίας τάδε· Τὸν κτλ.* — V. 1. *ἠπερόπευμα*, P *ὑπερόπευμα*. — V. 4. *φιλοβάρβιτον*, P *φιλοβάρβυτον*, B *φιλοβάρετον*. — ib. *ἡδύν*, fort. *ἠΰν*. — V. 5. *σου*, Hermann *τοῦ*, sed fort. Athenaeus aliquot versus om. — V. 7. *διαπομπεύῃ* ABC, *διαπομπεύσῃ* PVL, Osann *διαποιπνύῃ*. — ib. *προπόσεις* PVL, *προπόσις* A, *πρόποσις* B, *προπόσιν* C. — ib. *ἐπιδέξια νωμῶν* AC epit. Hoesch., *ἐπὶ δεξιὰν ὦμον* B, *ἐπὶ δεξιὸν ὦμον* PVL. — V. 8. *θ'* om. P. — V. 9. *πλάστιγξ* CL, *πλάστιξ* APV. — ib. *θ'* PVL, *τε* A, *δ'* C. — ib. *ἄκραισι* ABC, *ἄκροισι* PVL. — ib. *καθίζῃ* B, *καθίζει* AC, *καθίζει* libri Casaub., *καθίζοι* PVL. — V. 10. *ψακάδεσσιν* AC, *ψακάδεσιν* B, *ψεκάδεσσιν* PVL. — Iniuria Hertzberg hoc fr. in suspicionem vocavit, cf. quae dixi Comment. Crit. III. p. 7, ubi conieci particulam hanc fuisse maioris alicuius carminis, in quo vitas poetarum descripserit, ut huc referendum sit (Fr. 35) Mall. Theodor. p. 537: *Metrum dactylicum hexametrum inventum primitus ab Orpheo Critias asserit.*" Porro (Fr. 34.) Philostr. vit. Soph. Praef. *Οἶδα γὰρ δὴ καὶ Κριτίαν τὸν σοφιστὴν οὐκ ἐκ πατέρων, ἀλλὰ Ὁμήρου δή μόνου σὺν τῷ πατρὶ ἐπιμνησθέντα, ἐπειδὴ θαῦμα φηλώσειν ἔμελλε πατέρα Ὁμήρῳ ποταμὸν εἶναι.* (cf. Tzetz. Exeg. Il. p. 8 et 131) et fort. etiam (Fr. 36.) Schol. Eurip. Hipp. 263: *τὸ δὲ μηδὲν ἄγαν οἱ μὲν Χίλωνι τῷ Λακεδαιμονίῳ ἀνατιθέασιν, ὡς Κριτίας.* — Ex carminibus fort. petita sunt, quae exhibet Poll. II. 122: *παρὰ δὲ Κριτίᾳ καὶ λογεὺς ὁ ῥήτωρ*, et II. 148: *εὔχειρ, ταχύχειρ, ὡς Κριτίας.*

Digitized by Google

XXXI.

IOPHON.

Κρύπτω τῷδε τάφῳ Σοφοκλῆν πρωτεῖα λαβόντα
τῇ τραγικῇ τέχνῃ, σχῆμα τὸ σεμνότατον.

XXXII.

SOCRATES.

1.

Αἴσωπός ποτ' ἔλεξε Κορίνθιον ἄστυ νέμουσιν
μὴ κρίνειν ἀρετὴν λαοδίκῳ σοφίῃ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

2.

Δήλι' Ἄπολλον χαῖρε καὶ Ἄρτεμι, παῖδε κλεεινώ.

Iophon. Epigramma legitur in vita Sophocl. 131 ed. Westerm.: *φασὶ δ' ἐπιγεγράφθαι τῷ αὐτοῦ τάφῳ τάδε· κρύπτω κτλ.* sed PI *λαβὼν δέ φησιν ἐπέγραψε τῷ τάφῳ αὐτοῦ* (om. I) *τάδε*, unde olim conieci *Λόβων δέ φησιν ἐπιγεγράφθαι*, sed rectius Westermann et Leutsch (Philol. I. 131) *Ἰοφῶν δέ, φασίν, ἐπέγραψε.* — V. 1. *Σοφοκλῆν*, S *σοφοκλῆ* ut videtur. — V. 2. *τῇ, ἐν τῇ* PI. — *σχῆμα*, I *καὶ σχῆμα*. Respicit huc haud dubie Valer. Max. VIII. 7. 12: „Sophocles quoque gloriosum cum rerum natura certamen habuit, tam benigne illi mirifica opera sua exhibendo, quam illa operibus eius tempora liberaliter submistrando. Prope enim centesimum annum attigit, sub ipsum transitum ad mortem Oedipode Coloneo scripto; qua sola fabula omnium eiusdem studii poetarum praecipere gloriam potuit: idque ignotum esse posteris filius Sophoclis Iophon (ita Pighius, libri *Sophon*) noluit, *sepulcro patris quae retuli insculpendo.*"

Socrates. 1. Diog. Laert. II. 42: *ἐποίησε δὲ* (Σωκράτης) *καὶ μῦθον Αἰσώπειον οὐ πάνυ ἐπιτετευγμένως, οὗ ἡ ἀρχή· Αἴσωπος κτλ.* Cf. Plato Phaed. 60. D. Plut. de aud. poet. c. 2. Augustin. de cons. Evangel. I. 7.

2. Diversis nominibus appellatur hoc carmen, nec tamen de diversis carminibus cogitandum, ut Wyttenbach vult. Prooemium dicit Plato Phaed. p. 60. D: *περὶ γάρ τοι τῶν ποιημάτων, ὧν πεποίηκας, ἐντείνας τοὺς τοῦ Αἰσώπου λόγους, καὶ τὸ εἰς τὸν Ἀπόλλω προοίμιον.* Themist. II. p. 32: *καὶ ἔστι Σωκράτει προοίμιον πεποιημένον ἐν τόνῳ ἑξαμέτρῳ εἰς τὸν θεόν.* Sed Dio Chrys. or. 43. T. II. 580: *καὶ παιᾶνα ἐποίησεν εἰς τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Ἄρτεμιν.* Cf. Epict. II. 6. 26. IV. 4. 23. Denique Suidas v. *Σωκράτης* (Eudoc. 390.) *ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν καὶ μῦθον Αἰσώπειον δι' ἐπῶν.* — Diog. Laert. II. 42: *Ἀλλὰ καὶ παιᾶνα κατά τινας ἐποίησεν* (Σωκράτης), *οὗ ἡ ἀρχή· Δήλι' Ἄπ. κτλ. Διονυσόδωρος δέ φησι μὴ εἶναι αὐτοῦ τὸν παιᾶνα.* — *Ἄπολλον*, Cod. Mon. *ἄπολλων*. — *κλεεινώ*, Cod. Cant. Ar. Mon. *κλεινῳ*, Vind. *κλεινά*.

Digitized by Google

3.

Οἳ δὲ χοροῖς κάλλιστα θεοὺς τιμῶσιν, ἄριστοι
ἐν πολέμῳ.

XXXIII.

ANTIMACHUS.

ΛΥΔΗ.

1.

Φεύγοντας γαίης ἔκτοθι Δωτιάδος.

2.

Γενεᾷ Καβάρνους ἦγεν ἀγακλέας ὀργειῶνας.

3.

Εἶπε δὲ φωνήσας· Πόλυβε, θρεπτήρια τάῤδε
ἵππους τοι δώσω δυσμενέων ἐλάσας.

* 4.

..... Τότε δὴ χρυσέῳ ἐν δέπαϊ
*Ἠέλιον πομπεῖ * ἀγακλυμένη Ἐρύθεια.*

3. Athen. XIV. p. 628. F: *ὅθεν καὶ Σωκράτης ἐν τοῖς ποιήμασι τοὺς κάλλιστα χορεύοντας ἀρίστους φησὶν εἶναι τὰ πολέμια, λέγων οὕτως· Οἳ δὲ κτλ.* Fort. ex prooemio in Apollinem.

Antimachus. Fr. 1. Steph. Byz. v. *Δώτιον — καὶ Δωτιὰς ὡς Ἰλιὰς τοῦ Ἰλιεύς — καὶ Ἀντίμαχος ἐν δευτέρῳ Λύδης· φεύγοντας κτλ.*

Fr. 2. Phot. 344. 7: *Ὀργεῶνες — ὁ γοῦν Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λύδῃ γενεαῖ Καβάρνους ἦγεν ἀγακλέας ὀργίωνας* ita cod. sed supra *ἀβακλέας*. eadem Suidas s. v. *Ὀργεῶνες· ὁ γοῦν Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λύδῃ γενεᾷ Καβάρνους ἦγεν ἀβακλέας* (*ἀβλακέας* C) *ὀργεώνας*. Respicit Harpoc. p. 139. 3: *οἱ μέντοι ποιηταὶ ἕτατον τοὔνομα ἁπλῶς ἐπὶ τῶν ἱερέων, ὡς Ἀντίμαχός τέ που καὶ Αἰσχύλος ἐν Μυσοῖς.* Valesius *γένναν Καβάρνου ἦγεν* scripsit, Gaisford et Friedemann *ἐν τῇ Λύδῃ γ'· Ἔνθα* (Hermann *ἐν δὲ*) *Καβάρνους*. Videtur grammaticus non integrum locum adhibuisse, fort. *γενεᾶν Καβάρνου, φησὶν, ἦγεν κτλ.*

Fr. 3. Schol. Eurip. Phoen. 44: *ὅτι δὲ Πολύβῳ ἔδωκε (Οἰδίπους) τοὺς ἵππους, καὶ Ἀντίμαχός φησιν ἐν Λύδῃ· εἶπε κτλ.* — V. 1. *τάῤδε* scripsi, vulgo *τάδε*, Barnesius *ταῦτα*, Dübner *τούσδε*.

Fr. 4. Athen. XI. 469. D: *ὅτι δὲ καὶ ὁ Ἥλιος ἐπὶ ποτηρίου διεκομίζετο ἐπὶ τὴν δύσιν, Στησίχορος μὲν οὕτως φησίν — καὶ Ἀντίμαχος δ' οὑτωσὶ λέγει· τότε δὴ κτλ.* — V. 1. *χρυσέῳ* scripsi, vulgo *εὐχρεῳ*. — V. 2. *πομπεῖ* A, *πόμπει* B, *πέμπει* P, *πέμπεσκεν* VL, *πέμπησιν* Stoll, *πόμπευεν* Schweighaeuser. Coniicio *Ἠελίου πομπεῖ πρὸς ἀγακλυμένην Ἐρύθειαν*, ut de Hercule sermo sit, et *Ἠελίου* etiam Blomfield, reliqua longe aliter constituens. Cf. Hesych. *Πομπεῖ, πομπεύεται.*

Digitized by Google

* 5.

.. *Τῶν μεγάλων ἔρκτορες εἰσὶ κακῶν.*

* 6.

Ἦὐτε τις καύηξ δύπτησιν ἐς ἁλμυρὸν ὕδωρ.

7.

Schol. Apoll. Rh. I. 211: *Ζήτης αὖ Κάλαΐς τε. τούτους ἐκ διαφόρων τόπων συμπλεῦσαι τοῖς Ἀργοναύταις φασίν· οἱ μὲν γὰρ ἐκ Θρᾴκης, ὡς Ἀπολλώνιος, Ἡρόδωρος δὲ ἐκ Λαυλίδος, Δοῦρις δὲ ἐξ Ὑπερβορέων· καταλέγει δὲ τούτους καὶ Ἀντίμαχος.*

8.

Schol. Apoll. Rh. I. 1290: *Ἀντίμαχος δὲ ἐν τῇ Λυδῇ φησὶν ἐμβιβασθέντα τὸν Ἡρακλέα διὰ τὸ καταβαρεῖσθαι τὴν Ἀργὼ ὑπὸ τοῦ ἥρωος.*

9.

Schol. Apoll. Rh. III. 409: *Καὶ Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λυδῇ Ἡφαστοτεύκτους* (cod. Par. *χαλκόποδας*) *τοὺς ταύρους ἀπεφήνατο.* Adde Schol. Pind. Pyth. IV. 398: *τοὺς πυρίπνους ταύρους Ἀντίμαχος ἐν Λύδῃ ἡφαιστοτεύκτους λέγει.*

Fortasse huc pertinet quod ex Antimacho profert Schol. Nic. Ther. 472: *ἐκαλεῖτο δὲ Σάος καὶ ἡ ὅλη Θρᾳκικὴ Σάμος· Μόσυχλος δὲ ὄρος τῆς Λήμνου, ὡς Ἀντίμαχος· Ἡφαίστου* (p *ἡφαίστοιο*) *πυρὶ εἴκελον, ἣν ῥα τιτύσκει δαίμων ἀκροτάτης ὄρεος* (G *ἀκροτάτου*, p *ὄρους*) *κορυφῇσι Μοσύχλου.* Sed Codd. Vatic. et Marcian. secundum Keilium *ἡφαίστοιο* (Marc. *ἡφαίστου*) *πυρί· ἣν ῥα τιτύσκει σάμου ἀκροτάτου ὄρεος κορυφῇσι Μοσύχλου.* Dixerat igitur fortasse poeta tauros illos exhalasse spiritum similem

Ἡφαίστοιο πύρῃ, τήν ῥα τίτυσκε Σάῳ (sive *Σάμῳ*)
δαίμων ἀκροτάτης τ' ὄρεος κορυφῇσι Μοσύχλου.

10.

Schol. Apoll. Rh. IV. 156: *Ἐν τούτοις καὶ τοῖς ἑφεξῆς φησὶ την Μήδειαν ἐπιῤῥαίνουσαν ἀρκεύθῳ τὸ φάρμακον κοιμίσαι τὸν δράκοντα*

Fr. 5. Etym. M. 375. 40: *ἔρκτωρ, ὁ πρακτικός, Ἀντίμαχος· τῶν κτλ.* V *οἱ τῶν*, unde Valckenaer *ὅσσοι* scripsit, fort. *οἵτων καὶ μεγάλων κτλ.*

Fr. 6. Schol. Apoll. Rh. I. 1008: *Λύπτειν δέ ἐστι τὸ δύνειν ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ· Λύπται δ' ἐξ ἁλὸς ἐρχόμενοι. πρότερος δὲ Ἀντίμαχος· ἠΰτε τις καύηξ δύνῃ ἐς ἁλμυρὸν πέλαγος*, sic vulgo, sed Par. Vind. 81 om. *τις* et deinde exhibent *δύπτει εἰς* (Vind. *ἐς*) *ἁλμυρὸν ὕδωρ*, unde recte Ruigersius *δύπτησιν* restituisse videtur. Hermann transposuit *δύπτει καύηξ*, contra Meineke *καύηξ δύπτης εἰς* coniecit. Ex Lyde autem petitus videtur versus, quoniam Apollonii scholiasta hoc solum carmen videtur in manibus habuisse.

Digitized by Google

ἐκέλευσαν καὶ οὕτω τὸ κῶας ἀνελέσθαι, καὶ χωρῆσαι ἀμφοτέρους ἐπὶ τὴν ναῦν κοιμωμένου τοῦ θηρίου, συμφώνως τῷ Ἀντιμάχῳ.

11.

Schol. Apoll. Rh. IV. 1153: Ἀντίμαχος δὲ ἐν Λύδῃ ἐν Κόλχοις πλησίον τοῦ ποταμοῦ μιγῆναι αὐτῇ (Μηδείᾳ) φησὶ τὸν Ἰάσονα.

12.

Schol. Apoll. Rh. IV. 259: Ἡσίοδος δὲ καὶ Πίνδαρος ἐν Πυθιονίκαις καὶ Ἀντίμαχος ἐν Λύδῃ διὰ τοῦ Ὠκεανοῦ φησιν ἐλθεῖν αὐτοὺς (τοὺς Ἀργοναύτας) εἰς Λιβύην, καὶ βαστάσαντας τὴν Ἀργὼ εἰς τὸ ἡμέτερον πέλαγος γενέσθαι.

13.

Schol. Apoll. Rh. II. 296: Στροφάδας φησὶ κεκλῆσθαι διὰ τὸ τοὺς Βορεάδας αὐτόθεν ὑποστρέψαι, στραφέντας εἰς τοὐπίσω, λαβὼν παρὰ Ἀντιμάχου· οὕτω γὰρ ἐκεῖνος ἐν τῇ Λύδῃ περὶ αὐτῶν μέμνηται. Οἱ δὲ Στροφάδας φασὶν αὐτὰς κεκλῆσθαι, καθὸ ἐπιστραφέντες αὐτόθι ηὔξαντο τῷ Διΐ καταλαβεῖν τὰς Ἅρπυιας. Κατὰ δὲ Ἡσίοδον καὶ Ἀντίμαχον καὶ Ἀπολλάνιον οὐ πτείνονται. Cf. ib. ad v. 297: Αἱ Πλωταὶ νῆσοι μετωνομάσθησαν Στροφάδες· μέμνηται αὐτῶν καὶ Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λύδῃ.

14.

Schol. Apoll. Rh. II. 178: Ἀγηνορίδης· Ἀγήνορος γὰρ παῖς ἐστι (Φινεύς), ὡς Ἑλλάνικος· ὡς δὲ Ἡσίοδός φησιν, Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος καὶ Κασσιεπείας· ὁμοίως δὲ καὶ Ἀσκληπιάδης καὶ Ἀντίμαχος καὶ Φερεκύδης φησίν.

15.

Schol. Hom. Il. ζ. 200: Ἀντίμαχος δὲ ἐν τῇ Λύδῃ, ὅτι τοὺς Σολύμους ἀνεῖλε (Βελλεροφόντης) θεοῖς ὄντας προσφιλεῖς, διὰ τοῦτο μισηθῆναι αὐτόν φησιν ὑπὸ τῶν θεῶν. Adde Schol. Od. ε, 283: ἐκ Σολύμων] τῆς Κιλικίας εἰσίν. ὅθεν καὶ οἱ Σόλυμοι ὠνομάσθησαν ἀπὸ Σολύμου τοῦ Διὸς καὶ Καλχηδονίας, ὡς Ἀντίμαχος λέγει.

Ad Lyden praeterea retulit Stoll, quod Et. Gud. 352. 7 ex Antimacho profert: *Κυθώνυμον Οἰδίπουν*, sed his commodus in Thebaide locus fuit. — Elegiaca Antimachi carmina an praeter Lyden fuerint, non constat; sed fortasse *Δέλτοι*, unde Athen. VII. 300. D hunc versum affert:

Ἐλθὼν Εὐλεῖος πηγὰς ἔπι δινήεντος

elegiaci numeri erant. Maior etiam dubitatio de *Καταχήνῃ*, quo nomine Antimachi carmen inscriptum fuisse olim conieci: sed in illo certe loco Et. M. 4, 6: Ἀντίμαχος Ἰαχίνῃ· τοὶ δ' ἄρ' οἱ κτλ. coniici possunt multa, fort. scribendum:

Digitized by Google

Ἴσχε νυ· τοὶ δ' ἄρα σοὶ ἀβολήτορες ἄνδρες ἔασιν.

conieci etiam *ἀχνύϊ δ' Ἰδάρναι* κτλ. Ad hoc carmen olim conieci referendum esse versum ap. Herodian. Philet. p. 439 ed. Piers.: *Ἐννεάμυκλος ὄνος παρὰ Ἀντιμάχῳ.*, qui integer legitur ap. Tzetz. ad Lycophr. 771. et in Et. M. 594, 21:

Ἔστιν μοι Μάγνης ἐννεάμυκλος ὄνος.

sed apud utrumque *Callimacho* tribuitur, ut hoc nomen in antiquis commentariis Lycophronis lectum esse appareat. — Sunt etiam alia, quae cum probabilitatis aliqua specie ad Antimachi Elegias referas, velut quod Pausan. IX. 35, 5. dicit: *Ἀντίμαχος δὲ οὔτε ἀριθμὸν Χαρίτων οὔτε ὀνόματα εἰπὼν Αἴγλης εἶναι θυγατέρας καὶ Ἡλίου φησὶν αὐτάς.* — Apud Herodian. *π. μον. λέξ.* p. 36. 23: *ἀλλὰ καὶ παρὰ Ἀντιμάχῳ· ἀεὶ φάρεος κατεύουσιν ἔχων*, conieci:

.. ἀεὶ φάρεος γῆν κατέουσαν ἔχων.

Ex Elegiis (fort. ex Lyde, vid. Fr. 15.) petiti videntur versus duo de Pyde, Pisidiae fluvio, ap. Choerobosc. I. 139, 17:

Καδδὲ Πύδην τε ῥέοντα.
Πύδητος κούρη τηλεκλείτου ποταμοῖο.

sic enim ex cod. Marciano (vid. Gaisford Praef. Et. M. VII.) hi versus sunt corrigendi. — Porro Hesychianum illud: *Εἰσονιανοί· οἱ Ἐφέσιοι, ὡς Ἀντίμαχος.* — Fortasse etiam huc pertinet, quod habet Probus ad Virg. Ecl. X. 18.: „Adonis, ut Hesiodus ait, Phoenicis et Alphesiboeae, Agenoris . . . ., Thiantis, qui Histriam (Syriam?) Arabiamque tenuit imperio, ut Antimachus ait.“ (Cf. Lyde Fr. 14.) — Antimacho Düntzer vindicare voluit versum ap. Schol. Il. *π.* 234: *Δωδώνης δυσχειμέρου· οἱ περὶ Ζηνόδοτον πολυπίδακος διὰ τὸ Καλλιμάχου· Κρηνέων τ' Εὐρώπη* (O. Schneider coni. *Ἑλλοπίη*) *μισγομένων ἑκατόν.* sed potuerunt Zenodotei ad magistri lectionem probandam uti Callimachi versu, ut ostenderent, hunc quoque Zenodoti lectionem secutum esse, nec *Εὐρώπη* tentaverim, nam fortasse lacus vel etiam fluvius aliquis ad Tomari montis radices (cf. Plin. Hist. Nat. IV. 2.) sic vocabatur. — Quod Phot. Bibl. 171. A refert *Agatharchiden* in epitomen redegisse Antimachi Lyden, nihil nos iuvat in amplificandis carminis reliquiis, nescioque an paraphrasis potius quam epitome fuerit.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

16.

Τίπτε μόθων ἄτλητος, Ἐνυαλίοιο λέλογχας,
Κύπρι; τίς ὁ ψεύστας στυγνὰ καθᾶψε μάτην;
ἔντεα σοὶ γὰρ Ἔρωτες ἐφίμεροι, ἅ τε κατ' εὐνάν
τέρψις, καὶ κροτάλων θηλυμανεῖς ὄτοβοι.

Epigramma. Anthol. Pal. IX. 321: *Ἀντιμάχου εἰς Ἀφροδίτην ὁπλοφοροῦσαν.* Stoll. coni. *Callimachi* esse. — V. 2. *μάτην* cod. Pal., *μάταν* Planud. Iacobs coni. interpungendum esse *μάτην ἔντεα; σοὶ γὰρ* κτλ. — V. 3. *ἅ τε ... τέρψις* cod. Pal., *αἵτε ... τέρψεις* Planud.

Digitized by Google

δούρατα δ' αἱματόεντα μέθες Τριτωνίδι δίᾳ
ταῦτα· σὺ δ' εὐχαίταν εἰς Ὑμέναιον ἴθι.

XXXIV.

PLATO.

De epigrammatis, quae vulgo Platoni tribuuntur, difficilis quaestio est: et C. Fr. Hermannus quidem Histor. Philos. Plat. I. 100. omnia in suspicionem vocat (Wernikii commentat. de his epigramm. Thoruni 1834 uti non licuit). Pleraque in Anthologia servata sunt, ubi propter varias causas plurima turbata sunt. Augetur difficultas, quod fuerunt alii eiusdem nominis viri. Recepta fuerunt in Anthol. etiam *Platonis comici* epigrammata, vid. IX. 359: *Ποσειδίππου, οἱ δὲ Πλάτωνος κωμικοῦ*, quamquam hoc sane incertum, nam alii hoc ipsum *Crateti* tribuunt. Sed fuit etiam *Plato iunior* (*ὁ νεώτερος*), cui dilucide tribuitur IX. 13. (*ὅτι ὁ τυφλὸς τὸν χωλον ἐπὶ ὤμων ἐβάσταζεν*), IX. 748. *εἰς Διόνυσον γεγλυμμένον ἐν ἀμεθύστῳ* (etiam Iriarte p. 93. *Πλάτωνος τοῦ νεωτέρου*, s. poet. n. Schol. Eurip. Or. 583.), IX. 751. *εἰς Ἀπόλλωνα ἐν δακτυλίῳ* (cf. Iriart. ib. Cram. An. Par. IV. 370., ubi *ἃ ψηφίς*.). Eiusdem Platonis iunioris fortasse est ep. *ἀδέσποτον* IX. 759. *Εἷς λίθος, ἅρμ', ἐλατήρ, ἵπποι, ζυγόν, ἡνία, μάστιξ*, quod Plan. et cod. Iri. p. 92. *Platoni* tribuunt. Porro non inelegans epigr. *ἀδεσπ. εἰς Σάτυρον κρήνῃ ἐφεστῶτα καὶ Ἔρωτα καθεύδοντα* IX. 826. *Τὸν Βρομίου Σάτυρον τεχνήσατο δαιδαλέη χεὶρ κτλ.* Planud. et Iri. 106. *Platoni* tribuunt (itidem eidem continuant IX. 827., quod in Cod. Pal. *Ἀμμωνίου* (?) *εἰς τὸ αὐτό* inscribitur), quod haud dubie ad iuniorem hunc referendum. — Et antiqua certe ea epigrammata sunt, quae Diogenes quoque auctore Aristippo usus, Apuleius, Gellius ad philosophum referunt, 1. 2. 3. 7. 8. 10. 14. 15. 17. 28. 29., in quibus licet nonnulla mala fraude ficta sint (in tribus, quae vel maxime offendunt, etiam incerta est paradosis, 17. 28. 29.), insunt tamen alia philosopho summo haud indigna: ex reliquis tria vel quatuor sunt, quae philosopho non sane indigna videntur, 22. 27. 30. et fort. 23., in quibus quod partim similitudo quaedam cum bucolicis carminibus deprehenditur, nihil est causae, cur propterea Platoni abiudices. — Contra probabiliter mihi videor ad iuniorem Platonem referre 4. 5. 21. 24. 25. 26., quae maximam partem in artis operibus describendis versantur, neque offendendum est, quod idem argumentum bis tractavit (24. 25.) novitius poeta, quod non ferendum in antiquiore Platone, ut si constaret 17. a philosopho profectum esse, vel ob hanc causam 18. ei esset abiudicandum. Paulo diversa ratio est ep. 9. si

V. 4. *μέθες* Planud., *κάθες* cod. Pal. — V. 5. *εὐχαίταν* vulgo, cod. Pal. *εὔχεται ἄν*.

Digitized by Google

cum ep. 10. comparatur. — Aliorum vel antiquitus fuit dubia paradosis, vid. 6. et 16., utrumque tamen antiquum epigramma. Quae supersunt (11. 12. 13. 19. 20.) cui tribuenda sint, incertum: Platoni minori si quis haec quoque vindicare velit, non adversabor: monendum tamen 11. 12. 13. eo loco legi, qui ex Meleagri corona servatus videtur; hic autem cum dicit in prooemio v. 47: *Ναὶ μὴν καὶ χρύσειον ἀεὶ θείοιο Πλάτωνος Κλῶνα, τὸν ἐξ ἀρετῆς παντόθε λαμπόμενον*, philosophi epigrammata se recepisse satis dilucide indicat.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

1.

Τὴν ψυχήν, Ἀγάθωνα φιλῶν, ἐπὶ χείλεσιν ἔσχον·
ἦλθε γὰρ ἡ τλήμων ὡς διαβησομένη.

2.

Τῷ μήλῳ βάλλω σε· σὺ δ' εἰ μὲν ἑκοῦσα φιλεῖς με,
δεξαμένη, τῆς σῆς παρθενίης μετάδος.
εἰ δ' ἄρ', ὃ μὴ γίγνοιτο, νοεῖς, τοῦτ' αὐτὸ λαβοῦσα,
σκέψαι τὴν ὥρην ὡς ὀλιγοχρόνιος.

3.

Μῆλον ἐγώ· βάλλει με φιλῶν σέ τις· ἀλλ' ἐπίνευσον,
Ξανθίππη· κἀγὼ καὶ σὺ μαραινόμεθα.

4.

Ἡ σοβαρὸν γελάσασα καθ' Ἑλλάδος, ἣ τὸν ἐραστῶν
ἐσμὸν ἑνὶ προθύροις Λαΐς ἔχουσα νέων,
τῇ Παφίῃ τὸ κάτοπτρον· ἐπεὶ τοίη μὲν ὁρᾶσθαι
οὐκ ἐθέλω· οἵη δ' ἦν πάρος οὐ δύναμαι.

Plato. 1. Anthol. Pal. V. 78: *Πλάτωνος εἰς Ἀγάθωνα τὸν μαθητὴν αὐτοῦ.* Adde Gell. N. A. XIX. 11., Diog. Laert. III. 32., qui v. 1. *εἶχον* exhibet, et v. 2. cod. Cant. *διαβλ.*, Cram. An. Par. IV. 384., ubi *ἦλθε γὰρ ἡδὺς ἔρως ὡς διαβησομέναν*, leg. *ἡ δυσέρωτος.*

2. Ib. V. 79: *τοῦ αὐτοῦ εἰς ἑταίραν τινὰ δυςπιθῆ.* et Diog. L. III. 32. ubi v. 2. c. Cant. *εὐξαμένη*, Vind. *παρθενίας*, v. 3. idem *ὅ μοι γίνοιτο.* — V. 3. *νοεῖς*, Pal. a m. s. *μισεῖς*, sed videtur *νοεῖς* ante fuisse. Hecker *ἔχθεις*, Geel *ὄνοσαι.*

3. Ib. V. 80: *τοῦ αὐτοῦ.* et Diog. L. III. 32. ubi iungitur cum priore, ut in cod. Matrit. ap. Iriarte p. 104.

4. Ib. VI. 1: *Πλάτωνος ἐπὶ κατόπτρῳ ἀνατεθέντι παρὰ Λαΐδος.* Vertit Auson. Ep. 55. Affert v. 3. et 4. Olympiod. in Alcib. I. p. 31. ubi *ἐθέλει* et *δύναται.* — V. 1. *τὸν ἐραστῶν* Pal., *τῶν ἐρώντων* vulgo, *τὸν ἐρώντων* Stephan. — V. 2. *ἐνὶ*, fort. *ἐπὶ.* — ib. *νέων*, fort. *νέα.*

Digitized by Google

5.

Τὸν Νυμφῶν θεράποντα, φιλόμβριον, ὑγρὸν ἀοιδόν,
τὸν λιβάσιν κούφαις τερπόμενον βάτραχον,
χαλκῷ μορφώσας τις ὁδοιπόρος εὐχος ἔθηκεν,
καύματος ἐχθροτάτην δίψαν ἀκεσσάμενος.
πλαζομένῳ γὰρ ἔδειξεν ὕδωρ, εὔκαιρον ἀείσας
κοιλάδος ἐκ δροσερῆς ἀμφιβίῳ στόματι.
[φωνὴν δ' ἠγήτειραν ὁδοιπόρος οὐκ ἀπολείπων
εὗρε πόσιν γλυκερῶν ὧν ἐπόθη ναμάτων.]

6.

Ἄρμενος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε καὶ φίλος ἀστοῖς,
Πίνδαρος, εὐφώνων Πιερίδων πρόπολος.

7.

Λάκρυα μὲν Ἑκάβῃ τε καὶ Ἰλιάδεσσι γυναιξὶν
Μοῖραι ἐπέκλωσαν δή ποτε γεινομέναις·
σοὶ δέ, Λίων, ῥέξαντι καλῶν ἐπινίκιον ἔργων
δαίμονες εὐρείας ἐλπίδας ἐξέχεαν·
κεῖσαι δ' εὐρυχόρῳ ἐν πατρίδι τίμιος ἀστοῖς,
ὦ ἐμὸν ἐκμήνας θυμὸν ἔρωτι Λίων.

8.

Νῦν ὅτε μηδὲν Ἄλεξις, ὅσον μόνον εἶφ', ὅτι καλός

5. Ib. VI. 43: *εἰς βάτραχον χαλκοῦν ἀνατεθέντα ταῖς Νύμφαις παρὰ ὁδοιπόρου, Πλάτωνος.* *ἀδέσποτον.* — V. 2. *λιβάσιν* Pal., *σταγόσιν* ed. Asc. — *κούφαις*, Hecker *κωφαῖς*. — V. 3. *μορφώσας*, Pal. *τυπώσας γρ. μορφώσας*, Plan. *στηλώσας*. Geel *τορνεύσας*. Hecker *χαλκοτυπήσας*. — V. 4. *ἀκεσσάμενος* Pal., *ἀκεσσάμενον* Pl. — V. 7. *ἀπολείπων*, Pal. *ἀπὸ λειπών*. — V. 8. *γλυκερῶν*, Pal. *γρ(γλυκε)ήν*. — *ἐπόθη ναμάτων*, Brunck *ἐπόθει λιβάδων*. Iacobs *ὧν ἐπόθει νασμῶν εὗρε πόσιν γλυκερήν*. Hecker *εὗρε πόσιν γλυκερῶν ὧν ἐπόθησ' ἀμάρων*. Ceterum hic v. deest in Plan., in Pal. est margini additus. Universum distichon ab interpolatore profectum.

6. Anth. VII. 35: *εἰς τὸν αὐτὸν Λεωνίδου* (et sic Plan.), sed infra p. 289. ubi repetitur in cod. *Πλάτωνος*. Affert v. 1. Plut. de anim. procr. c. 33: *ὁ δὲ τῷ Πινδάρῳ ποιήσας τὸ ἐπικήδειον· ἄρμενος ἦν κτλ. εὐαρμοστίαν δῆλός ἐστι τὴν ἀρετὴν ἡγούμενος.* — V. 1. *ἄρμενος* Plut. et Pal. altero loco, *ἤπιος* priore et Plan.

7. Ib. VII. 99: *εἰς Λίωνα τὸν Συρακούσιον· Πλάτωνος φιλοσόφου.* Diog. L. III. 30. qui addit *τοῦτο καὶ ἐπιγεγράφθαι φασὶν ἐν Συρακούσαις ἐπὶ τῷ τάφῳ.* Estat etiam in cod. Matr. Iriarte p. 104 et in Vindob. n. 311. — V. 1. *μὲν*, Iacobs *μὴν*. — V. 2. *δή ποτε* Diog., *δὴ τότε* Pal. et Suid. v. *γειναμέναις*, sic enim ille et cod. Vind. pro *γεινομένοις* (sed A *γεινομένοις*, ib. codd. *ἐπεκλώσαντο*.) — V. 5. 6. Apulei. de Magia c. 10. una cum interpr. latina. Ap. Diog. cod. Mon. *εὐρυχώρῳ* et *ἀστός*.

8. Ib. VII. 100: *εἰς Ἄλεξιν καὶ Φαῖδρον. Πλάτωνος.* Diog. L. III. 31.

Digitized by Google

ὦπται καὶ πάντη πᾶσι περιβλέπεται.
θυμέ, τί μηνύεις κυσὶν ὀστέον; εἶτ' ἀνιήσει
ὕστερον· οὐχ οὕτω Φαῖδρον ἀπωλέσαμεν;

9.

Οἵδε ποτ' Αἰγαίοιο βαρύβρομον οἶδμα λιπόντες
Ἐκβατάνων πεδίῳ κείμεθ' ἐνὶ μεσάτῳ.
χαῖρε κλυτή ποτε πατρὶς Ἐρέτρια, χαίρετ' Ἀθῆναι,
γείτονες Εὐβοίης, χαῖρε θάλασσα φίλη.

10.

Εὐβοίης γένος ἐσμὲν Ἐρετρικόν, ἄγχι δὲ Σούσων
κείμεθα· φεῦ, γαίης ὅσσον ἀφ' ἡμετέρης.

11.

Ναυηγοῦ τάφος εἰμί· ὁ δ' ἀντίον ἐστὶ γεωργοῦ·
ὡς ἀλὶ καὶ γαίῃ ξυνὸς ὕπεστ' Ἀΐδης.

12.

Ναυηγόν με δέδορκας· ὃν οἰκτείρασα θάλασσα
γυμνῶσαι πυμάτου φάρεος ἠδέσατο,
ἄνθρωπος παλάμῃσιν ἀταρβήτοις μ' ἀπέδυσεν,
τόσσον ἄγος τόσσου κέρδεος ἀράμενος·
κεῖνο μὲν ἐνδύσαιτο καὶ εἰν Ἀΐδαο φέροιτο,
καί μιν ἴδοι Μίνως τοὐμὸν ἔχοντα ῥάκος.

et Apul. de Mag. c. 10 cum interpr. lat., ubi variae corruptelae in libris et edd. leguntur. — V. 2. ὦπται, Stephanus ὦ παῖ. — πᾶσι περιβλέπεται, Diog. Apul. πᾶς τις ἐπιστρέφεται. — V. 3. ἀνιήσει Stephan. et Brunck, v. ἀνιήσεις.

9. Ib. VII. 256: Πλάτωνος εἰς τοὺς Ἐρετριεῖς τοὺς ἐν Ἐκβατάνοις κειμένους. om. poetae nom. Philostr. vit. Apoll. I. 24. — V. 1. βαθύβρομον, Phil. βαθύρροον. — V. 2. κείμεθ' ἐνὶ Phil. Plan., κείμεθα ἐν Pal.

10. Anth. VII. 259: Πλάτωνος εἰς τοὺς Εὐβοεῖς τοὺς ἐν Σούσοις τελευτήσαντας. Plan. ἄδηλον. Diog. L. III. 33: φασὶ δὲ καὶ τὸ εἰς τοὺς Ἐρετριέας τοὺς σαγηνευθέντας αὐτοῦ εἶναι· Εὐβοίης κτλ. Cram. An. Ox. IV. 154. 10. et Suidas v. Ἱππίας. — V. 1. Εὐβοίης, Cram. Suidas Εὐβοέων. — ib. ἐσμέν, Diog. ἦμεν. — V. 2. γαίης, Cram. ἄϊης vel ἀΐου. — ὅσσον, Diog. τόσσον, Cram. τόσον.

11. Ib. VII. 265: Πλάτωνος εἰς ἕτερον ναυηγόν. — V. 1. Iacobs εἰμ' ὁ δ' ἐναντίον. — V. 2. ὕπεστ', Pal. ὑπ' ἔσ'.

12. Ib. VII. 268: Εἰς ναυηγόν, ὃν εὑρών τις ἐξέδυσεν τῶν ἱματίων, Πλάτωνος. — V. 1. οἰκτείρασα Pal., ἡ κτείνασα Plan. — θάλασσα, θάλαττα Pl. — V. 5. μὲν Plan. codd. ap. Br., κεν Pal. — V. 6. ῥάκος, Pal. in m. γρ. φάρος et sic Plan.

Digitized by Google

13.

Πλωτῆρες σώζοισθε καὶ εἰν ἁλὶ καὶ κατὰ γαῖαν·
ἴστε δὲ ναυηγοῦ σῆμα παρερχόμενοι.

14.

Ἀστέρας εἰςαθρεῖς ἀστὴρ ἐμός· εἴθε γενοίμην
οὐρανός, ὡς πολλοῖς ὄμμασιν εἰς σὲ βλέπω.

15.

Ἀστὴρ πρὶν μὲν ἔλαμπες ἐνὶ ζωοῖσιν Ἕῳος,
νῦν δὲ θανὼν λάμπεις Ἔσπερος ἐν φθιμένοις.

16.

Εἰνοδίην καρύην με παρερχομένοις ἐφύτευσαν
παισὶ λιθοβλήτου παίγνιον εὐστοχίης·
πάντας δ' ἀκρεμόνας τε καὶ εὐθαλέας ὀροδάμνους
κέκλασμαι, πυκιναῖς χέρμασι βαλλομένη·
δένδρεσιν εὐκάρποις οὐδὲν πλέον· ἦ γὰρ ἔγωγε
δυςδαίμων ἐς ἐμὴν ὕβριν ἐκαρποφόρουν.

17.

Χρυσὸν ἀνὴρ εὑρὼν ἔλιπεν βρόχον· αὐτὰρ ὁ χρυσόν
ὃν λίπεν οὐχ εὑρὼν ἧψεν ὃν εὗρε βρόχον.

13. Ib. VII. 269: *τοῦ αὐτοῦ Πλάτωνος εἰς ἕτερον ναυηγόν.* — V. 2. *παρερχόμενοι*, Pal. *παρ' ἐρχόμενοι.*

14. Ib. VII. 669: *Πλάτωνος φιλοσόφου*, sed Cod. Pal. *εἰς Ἀστέρα τὸν μαθητὴν Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου τοῦ αὐτοῦ Πλάτωνος.* Adde Apulei. de Mag. c. 10 ubi iungitur cum ep. 15 (et sic cod. Iriart. p. 103, ubi sine poetae nom. legitur, et Plan.) item cod. Vind. n. 311. et Diog. L. III. 29: *Ἀρίστιππος δ' ἐν τῷ τετάρτῳ περὶ παλαιᾶς τρυφῆς φησιν αὐτὸν Ἀστέρος μειρακίου τινὸς ἀστρολογεῖν συνασκουμένου ἐρασθῆναι, ἀλλὰ καὶ Δίωνος τοῦ προειρημένου. Ἔνιοι καὶ Φαίδρου φασί· δηλοῦν δὲ τὸν ἔρωτα αὐτοῦ τάδε τὰ ἐπιγράμματα, ἃ καὶ πρὸς αὐτοῦ γενέσθαι εἰς αὐτούς· Ἀστέρας κτλ.* Apostol. IV. 12. a. — V. 1. *εἰςαθρεῖς*, Cod. Vind. n. 311, in quo hoc ep. legitur, *ἐςαθρεῖς*, Plan. et vett. edd. Apul. *εἰσάθρει*, Pal. *εἰςἀθρεῖ*. — V. 2. *βλέπω*. Fort. *βλέποιν*, itaque Nauck.

15. Ib. VII. 670: *τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτὸν Ἀστέρα τὸν μαθητήν.* Cf. Apulei. Diog. Apostol. l. l. (ap. Diog. Cod. Mon. v. l. *ἐν ζ. ἑῶος* et sic etiam Cod. Vind. 311.)

16. Ib. IX. 3: *Ἀντιπάτρου, οἱ δὲ Πλάτωνος εἰς καρύην πεφυτευμένην ἐν ὁδῷ.* — V. 3. et init. 4. affert Schol. Theocr. VII. 138. s. poet. n. — *εὐθαλέας*, Hecker *εὐθηλέας*. — V. 5. *ἡ γὰρ* Plan., *εἰ γὰρ* P. — V. 6. *ἐς ἐμὴν* P, *ἐπ' ἐμὴν* vulgo.

17. Diog. Laert. III. 33. *Platoni* tribuit (Iriarte p. 104. s. poet. n.), at in Anthol. IX. 44. idem hoc epigramma legitur inscriptum *Στατυλλίου*

Digitized by Google

18.

Χρυσὸν ἀνὴρ ὁ μὲν εὗρεν, ὁ δ' ὤλεσεν· ὧν ὁ μὲν εὑρὼν ῥῖψεν, ὁ δ' οὐχ εὑρὼν λυγρὸν ἔδησε βρόχον.

19.

Λιὼν πάντα φέρει· δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν οὔνομα καὶ μορφὴν καὶ φύσιν ἠδὲ τύχην.

20.

Ἐννέα τὰς Μούσας φασίν τινες· ὡς ὀλιγώρως· ἠνίδε καὶ Σαπφὼ Λεσβόθεν ἡ δεκάτη.

21.

Εἰκόνα πέντε βοῶν μικρὰ λίθος εἶχεν ἴασπις, ὡς ἤδη πάσας ἔμπνοα βοσκομένας·
καὶ τάχα κἂν ἀπέφευγε τὰ βοίδια· νῦν δὲ κρατεῖται τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βουκόλιον.

22.

Σιγάτω λάσιον Δρυάδων λέπας οἵ τ' ἀπὸ πέτρας κρουνοὶ καὶ βληχὴ πουλυμιγὴς τοκάδων,
αὐτὸς ἐπεὶ σύριγγι μελίσδεται εὐκελάδῳ Πάν, ὑγρὸν ἰεὶς ζευκτῶν χεῖλος ὑπὲρ καλάμων·
αἱ δὲ πέριξ θαλεροῖσι χορὸν ποσὶν ἐστήσαντο Ὑδριάδες νύμφαι, νύμφαι Ἁμαδρυάδες.

23.

Ὑψίκομον παρὰ τάνδε καθίζεο φωνήεσσαν

Φλάκκου et ib. 45. affertur Ep. 18: *Πλάτωνος τοῦ μεγάλου*, quod Plan. *Antipatro* tribuit. Ceterum ea est in Cod. Pal. perturbatio, ut fort. etiam prius epigr. (17.) Platoni proprie fuerit tributum. Ep. 18. etiam in Stobaeo Schowii 280 legitur: *Πλάτωνος* (sed adhaeret ep. aliud, quod in Anth. Pal. XI. 170 *Nicarcho* tribuitur) ubi defg *Ἀντιπάτρου*.

19. Anthol. IX. 51: *Πλάτωνος*. repetit C. Pal. infra, ubi v. 2. recte *ἠδὲ*, hic *ἤδε*.

20. Ib. IX. 506: *Πλάτωνος εἰς τὰς Μούσας*. Cod. Vind. 311. v. 2. *ἐνίδε*.

21. Ib. IX. 747: *Πλάτωνος ἐπὶ ἓξ βοῶν ἄλλως*. Cf. ib. 746. Polemonis epigr. — V. 3. *ἀπέφευγε* Plan., *ἀπέφυγε* Pal.

22. Ib. IX. 823: *Πλάτωνος εἰς Πᾶνα*. — V. 2. *βληχὴ* P, *βληχὰ* Plan. — V. 3. *ἔπειἰ* Plan., *ἐπὶ* Pal. — V. 4. *ὑγρὸν*, Ruhnken *γυρὸν*, Heinrich *κυρτὸν*.

23. Anth. Plan. 13: *Πλάτωνος*. legitur etiam Cramer An. Par. IV. 373.

Digitized by Google

φρίσσουσαν πυκνοῖς κῶνον ὑπὸ ζεφύροις,
καί σοι καχλάζουσιν ἐμοῖς παρὰ νάμασι σύριγξ
θελγομένων ἄξει κῶμα κατὰ βλεφάρων.

24.

Ἡ Παφίη Κυθέρεια δι' οἴδματος ἐς Κνίδον ἦλθεν,
βουλομένη κατιδεῖν εἰκόνα τὴν ἰδίην·
πάντη δ' ἀθρήσασα περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ
φθέγξατο· ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;
Πραξιτέλης οὐκ εἶδεν ἃ μὴ θέμις, ἀλλ' ὁ σίδηρος
ἔξεσ', Ἄρης οἵαν ἤθελε τὴν Παφίην.

25.

Ἁ Κύπρις τὰν Κύπριν ἐνὶ Κνίδῳ εἶπεν ἰδοῦσα·
φεῦ, φεῦ ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;
οὔτε σε Πραξιτέλης τεχνάσατο, οὔθ' ὁ σίδαρος·
ἀλλ' οὕτως ἔστης, ὥς ποτε κρινομένη.

26.

Τὸν Σάτυρον Διόδωρος ἐκοίμισεν, οὐκ ἐτόρευσεν·
ἢν νύξῃς, ἐγερεῖς· ἄργυρος ὕπνον ἔχει.

27.

Αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν ὅπερ οὐχὶ πεσεῖται
ζητοῦσαι, ψυχὴν εὗρον Ἀριστοφάνους.

et Iriarte 103. (ubi v. 4. deest.) — V. 2. *πυκνοῖς*, Brunck *πυκιγοῖς*. — ib. *κῶνον* Scaliger, v. *κῶμον*. — V. 4. *θελγομένων* An. Par. et Brunck, v. *θελγομένῳ*. — *ἄξει*, An. Par. *ἄζει*, fort. *στάξει*.

24. Ib. 160: *Πλάτωνος*. Legitur etiam in Cod. Vind. 311. et ap. Iri. 105. — V. 2. *ἰδίην*, C. Vind. *ἰδίαν*. — V. 5. *εἶδεν*, C. Vind. *ἴδεν*. — V. 6. *ἔξεσ', Ἄρης οἵαν* Stephanus, v. *ἔξεσεν οἵαν Ἄρης*, Iacobs *οἷά γ' Ἄρης*, Meineke *οἳ' ἂν Ἄρης*.

25. Anthol. Plan. 161: *τοῦ αὐτοῦ*. (*Πλάτωνος*) *Οὔτε σε Πραξιτέλης κτλ.* et 162 *Ἄδηλον· Ἁ Κύπρις κτλ.* Ordinem inverti et in unum coniunxi, quae arctissime cohaerent: est enim epigramma ad corrigendum Ep. 24. compositum. Et firmat cod. Iri. p. 105, ubi primum sine titulo *Ἁ Κύπρις* — deinde *τοῦ αὐτοῦ* (*Πλάτωνος*) *Οὔτε σε Πραξ.* — V. 3. et 4. etiam Cram. An. IV. 367. (ubi v. 4. *ἔστης, ὡς πάλαι*) et cod. Vind. 311. (ubi *τεχνάσατ' οὔτε σιδηρός.*)

26. Anthol. Plan. 248: *Πλάτωνος*.

27. Thomas Mag. vit. Aristophan. p. 160. West. Olympiod. vit. Platonis p. 384: *καὶ ἐπίγραμμα δὲ τοιοῦτον εἰς Ἀριστοφάνην αὐτὸς πεποίηκεν*, ubi libri v. 2. *ζηλοῦσαι*. et vit. Plat. II. ib. 391. ubi legitur: *ὅπερ ἤθελον εὑρεῖν, Διζόμεναι ψυχὴν κτλ.* Cf. Iriarte 98.

Digitized by Google

28.

Ἀρχεάνασσαν ἔχω τὴν ἐκ Κολοφῶνος ἑταίρην,
ἧς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων πικρὸς ἔπεστιν ἔρως·
ἃ δειλοὶ νεότητος ἀπαντήσαντες ἐκείνης
πρωτοπλόου, δι' ὅσης ἤλθετε πυρκαϊῆς.

29.

Ἁ Κύπρις Μούσαισι· κοράσια, τὰν Ἀφροδίταν
τιμᾶτ' ἢ τὸν Ἔρωτ' ὔμμιν ἐφοπλίσομαι.
καὶ Μοῦσαι ποτὶ Κύπριν· Ἄρει τὰ στωμύλα ταῦτα·
ἡμῖν δ' οὐ πέταται τοῦτο τὸ παιδάριον.

Ε Π Η.

30.

Ἅλσος δ' ὡς ἱκόμεσθα βαθύσκιον, εὕρομεν ἔνδον
πορφυρέοις μήλοισιν ἐοικότα παῖδα Κυθήρης·
οὐδ' ἔχεν ἰοδόκον φαρέτρην, οὐ καμπύλα τόξα·
ἀλλὰ τὰ μὲν δένδρεσσιν ὑπ' εὐπετάλοισι κρέμαντο·
αὐτὸς δ' ἐν καλύκεσσι ῥόδων πεπεδημένος ὕπνῳ
εὗδεν μειδιόων· ξουθαὶ δ' ἐφύπερθε μέλισσαι
κηροχυτοῖς ἐντὸς λαγαροῖς ἐπὶ χείλεσι βαῖνον.

---

28. Athen. XIII. p. 589. C: ὁ δὲ καλὸς ἡμῶν Πλάτων οὐκ Ἀρχεάνασσαν τὴν Κολοφωνίαν ἑταίραν ἠγάπα, ὡς καὶ ᾄδειν εἰς αὐτὴν τάδε· Ἀρχεάνασσαν κτλ. Adde Diog. Laert. III. 31. At in Anthol. VII. 217. *Asclepiadi* tribuitur. Cf. Iriarte 104. — V. 1. Ἀρχεάνασσαν Anth., ceteri Ἀρχαιάνασσαν. — ἑταίρην, Anth. P. ἑταίραν. Cod. Mon. Diog. ἑταῖραν. — V. 2. ἧς, ᾗς Anth. et Suid. codd. 4 v. ῥυτίς. — καὶ ἐπὶ ῥυτίδων, ap. Ath. AB καὶ ἀπορρυτίδων, P καὶ ἀπὸ ῥυτίδων, C κἀπὶ ῥυτίδων. — πικρὸς ἔπεστιν ἔρως Athen., quamquam θριμὺς paulo aptius, Diog. ἔζετο θριμὺς ἔρως, Anth. Suid. ὁ γλυκὺς ἔζει ἔρως. — V. 3. ἃ, ap. Diog. cod. Cant. Vind. εὐ. Anth. P. longe aliter h. v. exhibet: ἃς νέον ἥβης ἄνθος ἀποδρέψαντες ἐρασταί. sed cod. P. in m. vulgatam script. v. 3. 4. repetit. — V. 4. πρωτοπλόου Diog. et cod. P. in m. Anthol., ubi vulgo πρωτοβόλου, Ath. πρωτοπόρου. — δι' ὅσης, cod. P. 1 δισσάς. — ib. ἤλθετε, ap. Ath. PVL ἥκετε, om. B.

29. Diog. Laert. III. 33. *Platoni* tribuit. At in Anth. IX. 39. *Μουσικίου*, sed Plan. *Μουσικίου οἱ δὲ Πλάτωνος*. Iriar. 104. *Μουνικίου, οἱ δὲ Πλάτωνος*. — V. 2. Ἔρωτ', cod. Pal. ἔρων, Plan. ἔρον. — ib. ὔμμιν, cod. Pal. ὑμμιν, Plan. ὔμμι., Cod. Vind. 311 ὑμὶν ἐφ' ὁπλήσομαι. — V. 3. καὶ, Cod. Pal. κά, Diog. αἱ. — Κύπριν, cod. Pal. Κύπρι. — V. 4. ἡμῖν δ', Diog. om. δ' et ib. cod. Mon. πέτεται.

30. Anthol. Plan. 210: *Πλάτωνος*. In cod. Pal. s. poet. n. Additur: εὑρέθη δὲ ὑπὸ ὐθάτων (Brunck ὀδιτῶν). Pars est maioris carminis. — V. 7. κηροχυτοῖς, Iacobs et Orelli κηροχυτοῦσ' (i. e. κηροχυτοῦσαι). Coniicio κηροχύτου στόματος. — ib. λαγαροῖς, Brunck λαροῖς, fort. λιπαροῖς. Meineke coni. κηροχύτευν ἐντός, λαροῖς δ' ἐπὶ κτλ.

Digitized by Google

XXXV.

SIMMIAS THEBANUS.

1.

Τὸν σὲ χοροῖς μέλψαντα Σοφοκλέα, παῖδα Σοφίλλου,
τὸν τραγικῆς Μούσης ἀστέρα Κεκρόπιον,
πολλάκις ἐν θυμέλῃσι καὶ ἐν σκηνῇσι τεθηλώς
βλαισὸς Ἀχαρνίτης κισσὸς ἔρεψε κόμην·
τύμβος ἔχει, καὶ γῆς ὀλίγον μέρος· ἀλλ' ὁ περισσὸς
αἰὼν ἀθανάτοις δέρκεται ἐν σελίσιν.

2.

Ἠρέμ' ὑπὲρ τύμβοιο Σοφοκλέος, ἠρέμα, κισσέ,
ἑρπύζοις χλοεροὺς ἐκπροχέων πλοκάμους,
καὶ πέταλον πάντῃ θάλλοι δόδον, ἥ τε φιλόρρωξ

Simmias Thebanus. 1. Anth. Pal. VII. 21: *εἰς τὸν αὐτὸν Σοφοκλέα Σιμμίου Θηβαίου.* Ap. Pl. est *ἀδέσποτον.* — V. 1. *Σοφίλλοι* P, *Σοφίλου* Pl. — V. 2. affert Suid. v. *Κέκροψ.* — V. 3. et 4. affert s. poet. n. Suid. v. *Ἀχαρνείτης, Βλαισός, Θυμέλη.* — *πολλάκις ἔν*, fort. scrib. *πολλάκις δ'*, aut statuendum duorum epigrammatum reliquias temere coaluisse, quod firmare videtur cod. P, in cuius m. ad v. 5. legitur *εἰς τὸν αὐτὸν Σοφοκλέα.* Potuit autem eleganter prius epigramma sic continuari, ut poeta diceret, *hedera, quae olim in scena te ornavit, nunc circa sepulcrum tuum serpit.* — *σκηνῇσι*, Plan. edd. aliquot *σκανῇσι.* — V. 4. *βλαισὸς*, Küster *βλαστός.* — *Ἀχαρνίτης* P et Suid. tertio l., *Ἀχαρνείτης* Pl. Suid. prioribus locis. — Ceterum hoc epigramma cur Socratis discipulo abiudicemus, nihil causae esse videtur: dubium vero Ep. 2. Reliqua, quae in Anthologia *Simmiae* nomine vel simpliciter vel *γραμματικοῦ* voc. addito leguntur, ab hoc aliena, nisi forte quis VII. 60: *Σιμμίου εἰς Πλάτωνα τὸν φιλόσοφον* Thebano vindicare velit:

Σωφροσύνῃ προφέρων θνητῶν ἤθει τε δικαίῳ
ἐνθάδε κεῖται ἀνὴρ θεῖος Ἀριστοκλέης·
εἰ δέ τις ἐκ πάντων σοφίης μέγαν ἔσχεν ἔπαινον,
οὗτος ἔχει πλεῖστον, καὶ φθόνον οὐ φέρεται.

affert etiam sine nom. Diog. L. III. 43, ubi v. 2. *ἐνθάδε δὴ κεῖται δῖος* et v. 4. *τοῦτον ἔχει πλ. καὶ φθόνος οὐχ ἕπεται.* (nam Cobet ad exemplum Anthologiae mutavisse videtur.) Antiqua sane simplicitate commendatur hoc epigramma, sed Simmiam aetate superavisse Platonem parum probabile.

2. Anth. Pal. VII. 22: *Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτὸν Σοφοκλέα, τὸν Σοφίλλου, τὸν Ἀθηναῖον, τὸν συγχρονίσαντα Εὐριπίδῃ.* Sed ap. Iriarte Cat. Matr. 95. et in cod. Vind. 301. hoc epigr. subiungitur Simonidis ep. Anth. VII. 20: *Ἐσβέσθης γηραιὲ Σοφοκλέες, ἄνθος ἀοιδῶν Οἰνωπὸν Βάκχου βότρυν ἑρεπτόμενος.* ut haec duo epigrammata ab eodem poeta quicunque fuerit profecta esse videantur. — V. 1. *τύμβοιο Σοφοκλέος* Pl. Vind., *τύμβου σοφοκλέους* P.

Digitized by Google

ἄμπελος, ὑγρὰ πέριξ κλήματα χευομένη,
εἵνεκεν εὐεπίης πιννοφρονος, ἣν ὁ μελιχρός
ἤσκησεν Μουσῶν αμμιγα καὶ Χαρίτων.

XXXVI.

ZEUXIS.

Ἡράκλεια πατρίς, Ζεῦξις δ' ὄνομ'. εἰ δέ τις ἀνδρῶν
ἡμετέρης τέχνης πείρατά φησιν ἔχειν,
δείξας νικάτω. . . . . .
. . δοκῶ δ' ἡμᾶς οὐχὶ τὰ δεύτερ' ἔχειν.

V. 4. κλήματα, P κλίματα. — V. 5. et 6. affert Suid. s. poet. n. s. v. Ἄμμιγα et Πινυτός. — εὐεπίης P m. s., εὐμαθίης P pr. Pl. Vind. Suid. — μελιχρὸς P m. s., μελίχρους P pr. Pl. Vind. Suid. (sed Bernhardy μελιχρός.)

Zeuxis. Aristid. II. 521: ἄκουε δὴ καὶ ἑτέρου ζωγράφου, ὡς μὲν οὐ φαίης ἄν, ἀλαζονευομένου, ὡς δὲ οἱ ταῦτα δεινοὶ λέγουσιν, οὐ μεῖζον ἢ προσῆκον φρονήσαντος· λέγει δέ τί; Ἡράκλεια — νικάτω· δοκῶ δέ, φησίν, ἡμᾶς κτλ. Zeuxis his versibus aperte carpit Parrhasii Ep. 2. De Zeuxidis superbia conf. Plin. H. N. XXXV. 9. 62: „Fecit et — athletam, adeoque in illo sibi complacuit, ut versum subscriberet celebrem ex eo, *invisurum aliquem facilius, quam imitaturum* (μωμήσεταί τις μᾶλλον ἢ μιμήσεται, alii Apollodoro tribuunt, vid. Plut. de glor. Ath. c. 2.) Quod Plinius ib. dicit: „In eum *Apollodorus* supra scriptus versus fecit, *Artem ipsis* (id est Neseae et Demophilo, nisi praestat *ipsi* h. e. Apollodoro) *ablatam Zeuxin ferre secum*," fortasse et ipsum ex epigrammate petitum, in quo etiam illa imagine potuit uti, quam Plinius ipse adhibet: „Ab hoc (Apollodoro) artis foris apertas Zeuxis Heracleotes intravit," quemadmodum Plinius saepius epigrammatis eiusmodi usus est. Graecum epigramma Romae in Cereris aede idem Plinius memorat XXXV. 12. 154: „Plastae laudatissimi fuere Damophilus et Gorgasus, iidem pictores, qui Cereris aedem Romae ad Circum maximum utroque genere artis suae excoluerant, versibus inscriptis Graece, quibus significarent, ab dextra Damophili esse, ad laeva Gorgasi." Epigramma tale videtur fuisse

Δαμόφιλος εἰσιόντι τὴν μὲν δεξιὰν
ἔγραψε, Γόργασος δὲ τὴν ἀριστεράν.

ab ipsis artificibus haud dubie profectum. *Timagorae* carmen dilucide memoratur ib. XXXV. 9. 58: „Quin immo certamen etiam picturae florente eo (Panaeno) institutum est Corinthi ac Delphis, primusque omnium certavit cum *Timagora* Chalcidense, superatus ab eo Pythiis, quod ipsius *Timagorae* carmine vetusto adparet, chronicorum errore non dubio." Item ad *Bupali* et *Athenidis* epigramma referendum est, quod legitur XXXVI. 5. 11: „complura enim in finitimis insulis simulacra postea fecere, sicut in Delo, quibus subiecerunt carmen, *non vitibus tantum censeri Chion, sed et operibus Archesai filiorum.*"

Digitized by Google

XXXVII.

PARRHASIUS.

1.

Ἁβροδίαιτος ἀνὴρ ἀρετήν τε σέβων τάδ' ἔγραψεν
Παρράσιος, κλεινῆς πατρίδος ἐξ Ἐφέσου.
οὐδὲ πατρὸς λαθόμην Εὐήνορος, ὅς νιν ἔφυσε
γνήσιον, Ἑλλήνων πρῶτα φέροντα τέχνης.

2.

Εἰ καὶ ἄπιστα κλύουσι, λέγω τάδε· φημὶ γὰρ ἤδη
τέχνης εὑρῆσθαι τέρματα τῆσδε σαφῆ
χειρὸς ὑφ' ἡμετέρης· ἀνυπέρβλητος δὲ πέπηγεν
οὖρος· ἀμώμητον δ' οὐδὲν ἔγεντο βροτοῖς.

3.

Οἷος δ' ἐννύχιον φαντάζετο πολλάκι φοιτῶν
Παρρασίῳ δι' ὕπνου, τοῖος ὅδ' ἐστὶν ὁρᾶν.

Parrhasius. Ep. 1. Athen. XII. 543. C ex Clearcho: *οὗτος (Παρράσιος) γὰρ παρὰ μέλος ὑπὲρ τὴν γραφικὴν τρυφήσας λόγῳ τῆς ἀρετῆς ἀντελαμβάνετο καὶ ἐπέγραφε τοῖς ὑφ' αὑτοῦ ἐπιτελουμένοις ἔργοις· Ἁβροδίαιτος ἀνὴρ ἀρετήν τε σέβων τόδ' ἔγραψε· καί τις ὑπεραλγήσας ἐπὶ τούτῳ παρέγραψε, Ῥαβδοδίαιτος ἀνήρ. ἐπέγραψε δὲ ἐπὶ πολλῶν ἔργων αὐτοῦ καὶ τάδε· Ἁβροδ. κτλ.* — V. 1. om. PV. — *τάδ' ἔγραψεν* (vel *ψε*) AB, et sic infra XV. p. 687, B, ubi *Ἁβρ ... Παρράσιος* affert, *τάδε γράψε* L, sed antea *τόδ' ἔγραψε* omnes. — V. 3. *ὅς νιν ἔφυσεν* Iacobs, *ὃς ἀνέφυσε* AB, *ὅς γ' ἀνέφυσε* PVL, sed fort. praestat *ὅς μ' ἀνέφυσε*. Consulto *v* ephelc. non adieci. — V. 4. *πρῶτα*, B *πρὸς τά*.

Ep. 2. Athen. ib. *ηὔχησε δ' ἀνεμεσήτως ἐν τούτοις· εἰ καὶ κτλ.* ita Schweigh., *ἐν τούτοισι καί* ABPV, *ἐπὶ τούτοισι καὶ* Bas. L. — Aristid. II. 520: *Ἀλλ' ἐμὲ πρώην ἀνὴρ ἑταῖρος ... ζωγράφου τι ἐπίγραμμα ἐξεδίδασκε τοιοῦτον· εἰ καὶ κτλ.* sic Reiske, *τοιουτονί καὶ Γ* Iunt., *τοιουτονί εἰ καὶ Θ*. — V. 1. *κλύουσι*, ap. Arist. *Γ* Iunt. *κλύοις εἰ*, *Θ κλύοις ἄ*. — *λέγω*, ap. Ath. Basil. *λέγων*. — *τάδε* om. Ath. — V. 2. *τέχνης*, ap. Ar. codd. praeter *Θ τῆς τέχνης*. — V. 3. *ἡμετέρης*, ap. Ath. B *ἡμετέρας*. — V. 4. *ἔγεντο*, ap. Ath. B *ἐγένετο*, P *ἐγίνετο*, ap. Ar. praeter *Θ ἐγένετο*.

Ep. 3. Athen. XII. 543. F: *τερατευόμενος δὲ ἔλεγεν (ὁ Παρράσιος), ὅτε τὸν ἐν Λίνδῳ Ἡρακλέα ἔγραψεν, ὡς ὅταν αὐτῷ ἐπιφαινόμενος ὁ θεὸς σχηματίζοι αὐτὸν πρὸς τὴν τῆς γραφῆς ἐπιτηδειότητα. ὅθεν καὶ ἐπέγραψεν τῷ πίνακι· Οἷος κτλ.* — V. 1. *πολλάκι*, B *πολλάκις*. — V. 2. *τοῖος*, B *δ' οἷος*. Respicit hoc et priora epigrammata Plinius H. N. XXXV. 71: „Namque et cognomina usurpavit, Habrodiaetum se appellando, aliisque versibus

Digitized by Google

XXXVIII.

PRAXITELES.

Πραξιτέλης ὃν ἔπασχε διηκρίβωσεν ἔρωτα,
ἐξ ἰδίης ἕλκων ἀρχέτυπον κραδίης,
Φρύνῃ μισθὸν ἐμεῖο διδοὺς ἐμέ· φίλτρα δὲ βάλλω
οὐκέτ' ὀϊστεύων, ἀλλ' ἀτενιζόμενος.

XXXIX.

DIONYSIUS MINOR.

1.

Δωρίδος ἐκ μητρὸς Φοίβου κοινώμασι βλαστών.

principem artis, et eam ab se consummatam: super omnia Apollinis se radice ortum. [*hoc ex perdito aliquo epigrammate petitum videtur*] et Herculem, qui est Lindi, talem a se pictum, qualem saepe in quiete vidisset." Parrhasio fortasse aliquis tribuat epigr. ap. Athen. XI. 782. B:

Γράμμα Πηρασίοιο, τέχνα Μύος· ἐμμὶ δὲ ἔργον
Ἰλίου αἰπεινᾶς, ἂν ἕλον Ἀλαιίδαι.

ubi Iacobs *γράμματα Παρρασίοιο* coni., quod firmat Pausan. I. 28. 2: *τῷ δὲ Μυΐ ταῦτά τε καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἔργων Παρράσιον καταγράψαι τὸν Εὐήνορος*, sed recte Meineke tuetur Athenaei scripturam, ut antiquior aliquis artifex *Perasius* vel *Pirasius* intelligendus sit, scribendum autem cum Meinekio *Γραμμά* (vel potius *γραμμαὶ*) *Πηρασίοιο . . . ἐμμὶ δὲ εἰκών.*

Praxiteles. Athen. XIII. 591. A: *Καὶ Πραξιτέλης δὲ ὁ ἀγαλματοποιὸς ἐρῶν αὐτῆς τὴν Κνιδίαν Ἀφροδίτην ἀπ' αὐτῆς (Φρύνης) ἐπλάσατο, καὶ ἐν τῷ τοῦ Ἔρωτος βάσει τῇ ὑπὸ τὴν σκηνὴν τοῦ θεάτρου ἐπέγραψε· Πραξιτέλης κτλ.* Legitur etiam Anth. Plan. 204, ubi male *Σιμωνίδου* inscribitur. — V. 1. *διηκρίβωσεν*, P *διηρίβου τὸν*. — V. 3. *ἐμεῖο*, PVL *ἐμοῖο*. — *βάλλω*, Plan. *τίκτω*. — V. 4. *ὀϊστεύων*, Plan. *τοξεύων*.

Dionysius minor. Ep. 1. Plut. de Alex. virt. II. 5: *Διονύσιος δὲ [ὁ νεώτερος] Ἀπόλλωνος υἱὸν αὐτὸν ὠνόμασεν ἐπιγράψας Δωρίδος κτλ.* Resp. Epist. Socr. auctor 35: *ἀπόπεμψον δέ μοι μίαν . . , . Μοιριδος καὶ Ἐχεκράτους πυθόμενος τὰς περὶ Διονυσίου συνουσίας· πάνυ γὰρ ἀξιηκόους αὐτὰς οἶομαι εἶναι ἀνδρὸς φόβου (Φοίβου) κοινώμασι βλαστόντος* et ib. 36: *ἀνδρὸς Κέκροπος κοινώμασι βλαστόντος.* et memini alibi me integrum epigramma legere.

Digitized by Google

2.

Χαῖρε, καὶ ἡδόμενον βίοτον διάσωζε τυράννου.

XL.

MAMERCUS.

Τάσδ' ὀστρειογραφεῖς καὶ χρυσελεφαντηλέκτρους
ἀσπίδας ἀσπιδίοις εἷλομεν εὐτέλεσιν.

XLI.

ASTYDAMAS.

Εἶθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμην ἢ κεῖνοι ἅμ' ἡμῖν,
οἳ γλώσσης τερπνῆς πρῶτα δοκοῦσι φέρειν,
ὡς ἐπ' ἀληθείης ἐκρίθην ἀφεθεὶς παράμιλλος·
νῦν δὲ χρόνῳ προέχουσ', ᾧ φθόνος οὐχ ἕπεται.

Ep. 2. Plato Epist. III. ad Dionysium: *σὺ μὲν γὰρ δὴ καὶ τὸν θεόν, ὡς ἤγγειλαν οἱ τότε θεωροῦντες, προσεῖπες ἐν Δελφοῖς αὐτῷ τούτῳ θωπεύσας τῷ ῥήματι (χαῖρε) καὶ γέγραφας, ὡς φασί· χαῖρε κτλ.* — *βίοτον*, n *βίον*. Versus est fort. ex eodem epigrammate (sive elegia) ex quo Fr. 1.

Mamercus. Plut. Timol. 31: *Καὶ γὰρ ὁ Μάμερκος ἐπὶ τῷ ποιήματα γράφειν καὶ τραγῳδίας μέγα φρονῶν ἐκόμπαζε νικήσας τοὺς μισθοφόρους, καὶ τὰς ἀσπίδας ἀναθεὶς τοῖς θεοῖς ἐλεγεῖον ὑβριστικὸν ἐπέγραψε· τάσδ' κτλ.* — V. 1. *τάσδ' ὀστρειογραφεῖς* C et Stephanus, *τάς τε ὀστριαγραφεῖς* P, *τάς τε ὀστριογραφεῖς* Fa, *τάσδε τὰς ὀστρειογραφεῖς* BM, *τάσδε τὰς ὀστριογραφεῖς* ADia. — ib. *χρυσελεφαντηλέκτρους* C et Xylander, *χρυσελεφαντεπηλέκτρους* Bia, *χρυσελεφαντεπιλεκτρους* ADPM, *χρυσελεφαντεπιλέκτους* Fa. — V. 2. *ἀσπίδας* om. P. — *ἀσπιδίοις* om. Fa.

Astydamas. Photius 502. 21: *Σαυτὴν ἐπαινεῖς, ὥςπερ Ἀστυδάμας ποτέ· Ἀστυδάμᾳ τῷ Μυρσίλου εὐημερήσαντι ἐπὶ τραγῳδίας διδασκαλίᾳ Παρθενοπαίου δοθῆναι ὑπ' Ἀθηναίων εἰκόνος ἀνάθεσιν ἐν θεάτρῳ. τὸν δὲ εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι ἀλαζονικὸν τοῦτο· Εἶθ' ἐγὼ κτλ.* Add. Suidas s. v. *Σαυτὴν ἐπαινεῖς*, Apostol. XV. 36. De proverbio cf. etiam Zenob. V. 100. Arsen. 427. — V. 1. *γενόμην*, Phot. et ap. Suid. V *γενοίμην*. — V. 3. *ἐπ' ἀληθείης*, Phot. et ap. Suid. A *ἐπ' ἀληθείας*. — ibid. *ἐκρίθην*, Phot. *ἐκρίθη*. — V. 4. *προέχουσ'*, *ᾧ* Bentlei, *παρέχουσ'*, *οἷς* Suid., *προσεχούσαις*, *οἷς* Phot., *προσέχουσ' οἷς* Apost., sed R *προέχουσ'*.

Digitized by Google

XLII.

PHILISCUS.

(Νῦν) ὦ Καλλιόπης θύγατερ, πολυηγόρε Φρόντι,
δείξεις, εἴ τι φρονεῖς καί τι περισσὸν ἔχεις·
τὸν γὰρ ἐς ἄλλο σχῆμα μεθαρμοσθέντα καὶ ἄλλοις
ἐν κόσμοισι βίου σῶμα λαβόνθ' ἕτερον,
δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τινα λυσιδάϊμνον,
δύντα κατὰ φθιμένων, καὶ σοφῷ ἀθάνατον·
ὃς τό τ' ἐμῆς ψυχῆς δείξαι φιλέταιρον ἅπασιν,
καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βροτοῖς ἀρετήν.

XLIII.

APHAREUS.

Ἰσοκράτους Ἀφαρεὺς πατρὸς εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκεν
Ζηνί, θεούς τε σέβων καὶ γονέων ἀρετήν.

Philiscus. Plutarch. vit. dec. oratt. vit. Lysiae 3: ἐποίησε δὲ καὶ εἰς αὐτὸν (Λυσίαν) ἐπίγραμμα Φιλίσκος, ὁ Ἰσοκράτους μὲν γνώριμος, ἑταῖρος δὲ Λυσίου — ἔχει δὲ οὕτως· ὦ Καλλίπης κτλ. — V. 1. Νῦν ὦ Iacobs, Καλλιόπης Wyttenbach, vulgo ὦ Καλλίππης. (P καλλίπη.) — ib. Φρόντι Wyttenbach, vulgo φροντίδι. — V. 3. τὸν ... μεθαρμοσθέντα libri, Salmasius τῷ ... μεθαρμοσθέντι. — V. 4. κόσμοισι, P κόσμησι. — V. 5. λυσιδάϊμνον, Λυσίᾳ ὕμνον Salmasius. — V. 6. δύντα Iacobs et ut videtur A, δόντα vulgo, δύντι Markland, ζῶντι Wyttenbach. — κατὰ φθιμένων A, ut Markland coniecit, καταφθιμένων HP, καταφθίμενον vulgo. — σοφῷ, Wyttenbach στέφος, Sintenis ζόφῳ vel ζόφον. — V. 7. τό τ' Wyttenbach, vulgo τότ'. — δείξαι, Brunck δείξει. Ceterum non tam epigramma videtur, quam exordium elegiae.

Apharеus. Plutarch. vit. dec. oratt. vit. Isocr.: ἔπειτα Πλαθάνην τὴν Ἱππίου τοῦ ῥήτορος γυναῖκα ἠγάγετο, τρεῖς παῖδας ἔχουσαν, ὧν τὸν Ἀφαρέα ὡς προείρηται ἐποίησατο (Ἰσοκράτης), ὃς καὶ εἰκόνα αὐτοῦ χαλκῆν ἀνέθηκε πρὸς τῷ Ὀλυμπιείῳ ἐπὶ κίονος, καὶ ἐπέγραψεν· Ἰσοκράτους κτλ. Cf. Phot. Bibl. 260.

Digitized by Google

XLIV.

SPEUSIPPUS.

Σῶμα μὲν ἐν κόλποις κατέχει τόδε γαῖα Πλάτωνος,
ψυχὴ δ' ἰσοθέων τάξιν ἔχει μακάρων.

XLV.

DEMOSTHENES.

Εἴπερ ἴσην γνώμῃ ῥώμην, Δημόσθενες, εἶχες,
οὔ ποτ' ἂν Ἑλλήνων ἦρξεν Ἄρης Μακεδών.

Speusippus. Anthol. Plan. 31. — V. 2. *ἰσοθέων*, Iacobs *ἰσόθεον*. Videtur non diversum ab eo epigrammate, quod integrum servavit et praeter duo alia Platonis monumento inscriptum fuisse dicit Diog. L. III. 44:

Γαῖα μὲν ἐν κόλπῳ κρύπτει τόδε σῶμα Πλάτωνος,
ψυχὴ δ' ἀθανάτων τάξιν ἔχει μακάρων,
υἱοῦ Ἀρίστωνος, τόν τις καὶ τηλόθι ναίων
τιμᾷ ἀνὴρ ἀγαθός, θεῖον ἰδόντα βίον.

ubi V. 2. Iacobs *ἀθάνατον*. idem legitur etiam in Anthol. Pal. VII. 61. tanquam adespoton, una cum reliquis duobus, sed horum prius *Simmiae* tribuitur (VII. 60.), conferas praeterea Osann Symbol. Litterar. I. p. 307. Idem hoc epigramma videtur extare in cod. Scorial. ap. Miller Catal. Bibl. Scor. p. 491, qui ex quatuor versibus primum tantum attulit. Speusippi utrum sit ambigas; germani epigrammatis exemplum fort. extat in lapide prope Lyceum reperto, de quo vid. Ephemeris Arch. n. 264. ubi exstant duorum epigrammatum reliquiae — *κετο μ' ἔρνος* — (*Κε*) *κροπίης* — *Ἀθηνέων* — *ι πειθόμενος* — *ις εὐρύοπα Ζεύς* — *ν υμνοπολω*, deinde vero — *μα Πλάτωνος* — *μενος* — *φορελευσολς* — *ιος τεμένει*. — Ceterum Speusippum etiam alia carmina composuisse docet Philostr. V. Apoll. I. 35: *Σπεύσιππον τὸν Ἀθηναῖον οὕτω τι ἐρασιχρήματον γενέσθαι φασίν, ὡς ἐπὶ τὸν Κασάνδρου γάμον ἐς Μακεδονίαν κωμάσαι ποιήματα ψυχρὰ συνθέντα καὶ δημοσίᾳ ταὐθ' ὑπὲρ χρημάτων ᾄσαι.*

Demosthenes. Pseudoplut. vit. X or. (Demosth.): *αἰτήσας τε γραμματεῖον ἔγραψεν, ὡς μὲν Δημήτριος ὁ Μάγνης φησί, τὸ ἐπὶ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ ἐλεγεῖον ἐπιγεγραμμένον ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ὕστερον· εἴπερ κτλ.* et Plut. vit. Dem. c. 30, qui quidem addit: *οἱ γὰρ αὐτὸν τὸν Δημοσθένην τοῦτο ποιῆσαι λέγοντες ἐν Καλαυρίᾳ μέλλοντα τὸ φάρμακον προσφέρεσθαι κομιδῇ φλυαροῦσι.* Adde Zosim. et Anon. vit. Dem., Phot. Bibl. 265. p. 494 B. Schol. Demosth. 57. — V. 1. *γνώμῃ ῥώμην* Schol. Dem., Phot. (sed A *ῥώμην γνώμῃ*) Zos. An., *ῥώμην γνώμῃ* Plut. — *εἶχες*, *ἔσχες* Pseudoplut. Zos. An. Schol. Dem. — V. 2. *Ἄρης*, ap. Pl. BC ap. Zos. V. ap. An. V *ἀνὴρ*, (An. GX utrumque.) — *Μακεδὼν*, ap. Pl. M *Μακεδόνων*, sed corr.

Digitized by Google

XLVI.

ARISTOTELES.

ΕΠΗ.

1.

Ἁγνὲ θεῶν πρέσβισθ' ἑκατηβόλε.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

2.

Καλλιτέκνου μητρὸς θύγατερ.

3.

ΠΡΟΣ ΕΥΔΗΜΟΝ.

Ἐλθὼν δ' ἐς κλεινὸν Κεκροπίης δάπεδον

in m. Ceterum cf. etiam Phot. Bibl. c. 266: *ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπίγραμμα, ὅ τινες ἐγγράφουσι τῇ τοῦ Δημοσθένους στήλῃ, εἰς ἐκεῖνον* (Hyperiden) *μεταφέρουσιν, τὸ ὄνομα μόνον ἀμειψάμενοι· γράφουσι γάρ· εἴπερ ἴσην γνώμῃ ῥώμην Ὑπερείδης εἶχεν, κτλ.* — Goettling Demostheni vindicare studuit epigramma in honorem Atheniensium, qui in Chaeronensi proelio occubuerunt (ap. Demosth. de Coron. §. 289. respicit Themist. Or. XXII. p. 267. et Aristid. I. 592.)

Οἵδε πάτρας ἕνεκα σφετέρας εἰς δῆριν ἔθεντο
ὅπλα, καὶ ἀντιπάλων ὕβριν ἀπεσκέδασαν.
μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ δείματος οὐκ ἐσάωσαν
ψυχάς, ἀλλ' Ἀΐδην κοινὸν ἔθεντο βραβῆν,
οὕνεκεν Ἑλλήνων, ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες
δουλοσύνης στυγερὰν ἀμφὶς ἔχωσιν ὕβριν.
γαῖα δὲ πατρὶς ἔχει κόλποις τῶν πλεῖστα καμόντων
σώματ', ἐπεὶ θνητοῖς ἐκ Διὸς ἥδε κρίσις·
μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστι θεῶν καὶ πάντα κατορθοῦν,
ἐν βιότῃ μοῖραν δ' οὔτι φυγεῖν ἔπορεν.

at quo minus Demostheni tribuatur epigramma, ipsius oratoris verba quae sequuntur obstare videntur: *οὐ τῷ συμβούλῳ τὴν τοῦ κατορθοῦν τοὺς ἀγωνιζομένους ἀνέθηκε δύναμιν, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς· τί οὖν, ὦ κατάρατ', ἐμοὶ περὶ τούτων λοιδορῇ καὶ λέγεις ἃ σοὶ καὶ τοῖς σοῖς οἱ θεοὶ τρέψειαν εἰς κεφαλήν;* Ceterum v. 3, ubi pro *δείματος* Valckenaer *λήματος*, Marckland *δείγματος*, Iacobs *ἀρετῇ δίχα δείματος*, Passow *μνησάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ λήματος*, Goettling *ἀρετῆς περὶ τιμῆς* coniecerunt, nondum est persanatus. Fort. *μαιόμενοι δ' ἀρετῆς ἰσοδαίμονος οὐκ ἐσάωσαν ψυχὰς κτλ.*

Aristoteles. Fr. 1. Diog. Laert. V. 27: *ἔπη, ὧν ἀρχή· ἁγνέ κτλ. πρέσβισθ'* Stephanus, edd. *πρέσβυσθ', πρέσβευθ', πρέσβας θ'*, cod. M *πρέσβις θ'*, Ar. *πρέσβις*, C *πρεσβυθες.*

Fr. 2. Diog. Laert. V. 27: *ἐλεγεῖα, ὧν ἀρχή· Καλλιτέκνου κτλ. καλλιτέκνου* ed. Frob. cod. M, vulgo *καλλιτέχνου.*

Fr. 3. Olympiodorus in Plat. Gorg. ed. ab Alb. Iahnio ex cod. Basi-

Digitized by Google

εὐσεβέως σεμνῆς φιλίης ἱδρύσατο βωμόν
ἀνδρός, ὃν οὐδ' αἰνεῖν τοῖσι κακοῖσι θέμις·
ὃς μόνος ἦ πρῶτος θνητῶν κατέδειξεν ἐναργῶς
οἰκείῳ τε βίῳ καὶ μεθόδοισι λόγων,
ὡς ἀγαθός τε καὶ εὐδαίμων ἅμα γίνεται ἀνήρ·
οὐ νῦν δ' ἔστι λαβεῖν οὐδενὶ ταῦτα ποτέ.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

4.

Τόνδε ποτ' οὐχ ὁσίως παραβὰς μακάρων θέμιν ἀγνήν
ἔκτεινεν Περσῶν τοξοφόρων βασιλεύς,
οὐ φανερῶς λόγχῃ φονίοις ἐν ἀγῶσι κρατήσας,
ἀλλ' ἀνδρὸς πίστει χρησάμενος δολίου.

5.

(ΕΚ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΙΚΟΥ ΠΕΠΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΗΡΩΑΣ ΕΠΙΤΑΦΙΑ.) *)

Aristotelis nomine ferebatur opus, cui nomen *Πέπλος*, quod fabularem Graecorum memoriam complectebatur, quod commendat iis, qui deorum amores cognoscere velint Socrates Hist. Eccles. III. 23: *ἀρκέσει δὲ τοῖς ταῦτα γνῶναι ἐθέλουσιν ὁ Ἀριστοτέλους πέπλος καὶ ὁ Διονυσίου στέφανος καὶ Ῥηγίνου ὁ πολυμνήμων καὶ τῶν ποιητῶν τὸ πλῆθος.* conf. Nicephorus Callistus Hist. Eccles. X. 36. Et memora-

leensi in Klotzii Archiv XIV. 395. (cf. Menag. ad Diog. Laert. V. 27. et Letronn. Journal des Savans 1832. p. 745): *οὐ μόνον δὲ ἐγκώμιον ποιήσας* (Aristoteles) *αὐτοῦ* (*Πλάτωνος*) *ἐπαινεῖ αὐτόν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἐλεγείοις τοῖς πρὸς Εὔδημον αὐτὸν ἐπαινῶν Πλάτωνα ἐγκωμιάζει, γράψων οὕτως· ἱλθὼν δ' ἐς κτλ.* Hinc detorta sunt, quae extant ap. Amm. vit. Arist. 399: *ὅτι πολλὴν εὔνοιαν ἔσχε πρὸς τὸν Πλάτωνα ὁ Ἀριστοτέλης δῆλον ἐκ τοῦ καὶ βωμὸν ἀνιερῶσαι τῷ Πλάτωνι, ἐν ᾧ ἐπέγραψεν οὕτω· Βωμὸν Ἀριστοτέλης ἐνιδρύσατο τόνδε Πλάτωνος, ἀνδρὸς δν οὐτ' αἰνεῖν τοῖσι κακοῖσι θέμις.* Adde Philopon. in Schol. Aristot. IV. 11: *ὡς δηλοῖ εἰς τὸν τάφον Πλάτωνος Ἀριστοτέλους ἐπίγραμμα· Σηκὸν Ἀριστοτέλης ἱδρύσατο ... θέμις.* Similia ibid. 20 ubi *βωμόν*. — V. 1. *ἐς*, cod. Bas. *εἰ*. — V. 2. *ἱδρύσατο*, coniicio *ἱδρύσαο*, ut Aristoteles ipsum Eudemum alloquatur, qui hoc Platonis monumentum condiderit. — V. 3. *οὐδ'*, Ammon. Philop. *οὔτ'*. — *αἰνεῖν*, cod. Bas. *αἰμεῖν*. — V. 4. *ἐναργῶς*, Menage *ἐνεργῶς*. — V. 5. *μεθόδοισι*, cod. Bas. *μεθόδοις*.

Fr. 4. Diog. Laert. V. 5: *ὁ δ' οὖν Ἀριστοτέλης ὑπεξῆλθεν εἰς Χαλκίδα, Εὐρυμέδοντος αὐτὸν τοῦ ἱεροφάντου δίκην ἀσεβείας γραψαμένου ἢ Ἡμοφίλου, ὥς φησι Φαβωρῖνος ἐν παντοδαπῇ ἱστορίᾳ, ἐπειδήπερ τὸν ὕμνον ἐποίησεν εἰς τὸν προειρημένον Ἑρμείαν, ἀλλὰ καὶ ἐπίγραμμα ἐπὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἀνδριάντος τοιοῦτον· τόνδε κτλ.* — V. 4. *ἀνδρὸς .. δολίου*, ed. Frob. *ἀνδρῶν ... δολίων*, cod. C *δολίως*.

*) Numeri cancellis additi sunt editionis Canterianae.

Digitized by Google

tur hoc opus in indice librorum Aristoteliorum, quem Menagius edidit, bis: *περὶ μουσικῆς α', Πέπλον, ἀπορημάτων Ὁμηρικῶν ζ'.* et deinde: *συμμίκτων ζητημάτων οβ', ὡς φησιν Εὔκαιρος ὁ ἀκουστὴς αὐτοῦ, Πέπλον, περιέχει δὲ ἱστορίαν σύμμικτον.* Scholiast. Hom. Il. *Λ.* 688. (cf. Etym. M. p. 426. 31.) utitur hoc libro simpliciter dicens: *ὡς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ πέπλῳ.* In hoc opere epigrammata breviuscula in heroum honorem composita inerant, quae Porphyrius quantum quidem ad belli Troiani tempora illustranda pertinebat, in suum receperat opus, vid. Eustath. Il. 285, 24: *Ἱστορεῖ Πορφύριος καὶ, ὅτι Ἀριστοτέλης σύγγραμμα πραγματευσάμενος, ὅπερ ἐκλήθη πέπλος, γενεαλογίας ἡγεμόνων ἐξέθετο καὶ νεῶν ἑκάστων ἀριθμὸν καὶ ἐπιγράμματα εἰς αὐτούς, ἃ καὶ ἀναγράφεται ὁ Πορφύριος ἐν τοῖς εἰς τὸν Ὅμηρον, ἁπλᾶ ὄντα καὶ οὐδέν τι παχὺ καὶ φλεγμαῖον ἔχοντα.* Ex Porphyrio hausit quaecunque affert Eustathius; fortasse etiam Tzetzes: fuisse autem iam antiquitus ea epigrammata, quae ad Homericos heroes pertinebant, ex hoc opere excerpta et seorsim propagata, ita ut scriptoris nomen fere prorsus oblitteraretur, intelligimus ex Ausonio p. 189. „Ad rem pertinere existimavi, ut — epitaphia subnecterem, scilicet titulos sepulcrales heroum, qui bello Troico interfuerunt: quae antiqua cum apud philologum quendam repperissem, latino sermone converti," quo quidem in negotio ita versatus est Ausonius, ut liberius graeca epigrammata amplificaret. Non dissimilis fuit sylloge, quam ex Cod. Florent. edidit *H. Stephanus* in Anthol. p. 497 seq. (Parisiis 1566.) hoc titulo: *Ποῦ ἕκαστος τῶν Ἑλλήνων ἡρώων τέθαπται καὶ τί ἐπιγέγραπται τῷ τάφῳ,* nisi quod aucta est aliis quibusdam epigrammatis in heroes, quorum memoria non pertinet ad bellum Troianum. Hinc repetiit *Guil. Canterus* bis (Basil. 1566 et Antverp. 1571), qui Eustathii usus testimonio primus haec ad Aristotelis Peplum retulit, atque *Ἀριστοτέλους εἰς τοὺς παρ' Ὁμήρῳ ἥρωας ἐπιτάφια* inscripsit; quem postea Stephanus quoque, cum haec iterum libello de *Homeri et Hesiodi Certamine* adiungeret, secutus est. Auxit aliquot epigrammatis ex Cod. Tzetzae Harleiano erutis *Th. Burgess*, qui 1797 edidit has Aristotelei pepli reliquias (conf. Diar. Class. Britt. Vol. XIV. n. 27. p. 172 seqq.) Alia nonnulla ex Tzetzae duobus codicibus Matritensibus edidit *Iriarte* in Catal. Bibl. Matr. p. 86 seq. et 256 seq. Nuperrime *Schneidewin* edidit in Philologo T. I. p. 1 seq. accurate de his carminibus commentatus. Sed quod contendit *Πέπλον* hunc non diversum fuisse ab opere *Ἀτάκτων*, quod XII libris constare Diogenes Laert. et auctor catalogi operum Aristotel. ap. Menag. perhibent, omnino fallitur; nam Aristotelis *ἄτακτα* haud dubie erant commentarii, quos rudes et imperfectos reliquerat, qui varias observationes continebant, et post mortem denique philosophi cum aliis similibus publici sunt iuris facta, quibus nomen hoc inditum est, ut ab alio opere: *Ἐξηγημένα κατὰ γένος*, quod XIV libris constabat, discernerentur. *Πέπλος* contra, quod vel nomen indicat, argumentum et certis finibus circumscriptum et ordine dispositum exhibebat: nec in suum usum haec composuerat, quicunque haec scripsit et fabulari historiae epigram-

Digitized by Google

mata admiscuit. Et enim est omnino satis dubium, num *Πέπλος* iure ad philosophum auctorem referatur. Nam primum Tzetzes ad Lycophr. v. 488 dicit: *ὁ Ἀγκαῖος υἱὸς ὢν Ποσειδῶνος καὶ Ἀστυπαλαίας τῆς Φοίνικος ἐφύτευσεν ἄμπελον κατὰ Ἀριστοτέλην τὸν τοὺς πέπλους συντάξαντα.* Etiamsi concesseris haec ex politiis philosophi petita esse, quod Schneidewin censet, tamen apparet grammaticum compertum habuisse, Pepli auctorem a philosopho distinguendum esse, et doctrina, ut saepe accidit, abusum ea quae philosophi erant, peplographo tribuisse. Deinde rursus Tzetzes ad Hesiod. p. 15 ed. Gaisf. (et Proclus, qui vulgo dicitur, ibid. p. 7.) *Ἀριστοτέλης γὰρ ὁ φιλόσοφος, μᾶλλον δὲ οἶμαι ὁ τοὺς Πέπλους συντάξας, ἐν τῇ Ὀρχομενίων πολιτείᾳ κτλ.* Sane hic quoque Tzetzes doctrina intempestive abusus esse videtur, cum librum de Orchomeniorum civitate philosopho abiudicet, sed id quod dicit, peplographum diversum a philosopho esse, certe non est ipse commentus, verum apud alios legerat. Atque credo id ipsum confirmari etiam a Scholiasta Aristidis T. III. p. 323: *ταύτην τὴν τάξιν εἰς πέπλους συνθεὶς ὁ Ἀριστοτέλης ἐξέθετο τῶν ἀρχαίων καὶ παλαιῶν ἀγώνων.* quod mirum est genus dicendi: scripserat opinor *ὁ τοὺς πέπλους συνθεὶς Ἀριστοτέλης.* Iam vero nos, qui nihil praeter exilia haec epigrammata usurpamus, vix possumus hanc quaestionem solvere: quamquam possit aliquis coniicere, peplographum esse non diversum ab eo Aristotele, quem Diog. Laert. V. 35 dicit de Iliade scripsisse: aliis fortasse videbitur hic mythographus is esse, quem Diog. V. 35 et II. 63 Aeschini Socratici familiarem dicit, cui *Μῦθος* cognomen fuit.

Illud denique addendum, etiam alios epitaphia composuisse in Homericos heroes, velut Posidippum; insigne fragmentum, quod huc referendum, legitur apud Steph. Byz. v. *Ζέλεια*·

Οὐδὲ Λυκαονίη δέξατό σε Ζελίη,
ἀλλὰ παρὰ προχοῇ Σιμοεντίδι τοῦτό σοι Ἕκτωρ
σῆμα καὶ ἀγχέμαχοι θέντο Λυκαονίδαι.

ita enim corrigendum pro vulg. *ἀλλὰ προχοῇσι Σιμόεντος· διὰ τοῦτό σοι κτλ.* Idem Posidippus epigramma in *Berisum* composuerat, deceptus falsa interpretatione Il. *Λ.* 101, conf. Apollon. Dysc. Synt. I. p. 66; postea a Zenodoto ut videtur reprehensus delevit: vid. Schol. ad illum l.: *μὴ ἐμφέρεσθαι δέ φησιν ὁ Ἀρίσταρχος νῦν ἐν τοῖς Ποσειδίππου ἐπιγράμμασι τὸν Βήρισον, ἀλλ' ἐν τῷ λεγομένῳ σωρῷ εὑρεῖν. εὔλογον δέ φησιν ἐλεγχόμενον αὐτὸν ἀπαλεῖψαι. Σωρός* videtur nomen fuisse collectionis, quae variorum in heroes epigrammata comprehendebat, in qua etiam Posidippeum illud forte fortuna servatum fuit. Asclepiades fortasse et ipse in heroes epitaphia composuerat, quorsum referri potest, quod exhibet Et. M. 157, 32:

Σπληδόνα τ' ἠγαθέην.

Si Asclepiades, quod non est improbabile, diversis numerorum generibus usus est, possis huc referre etiam illum versum, quem Tzetz. Lycophr. v. 315 et Schol. Eurip. Hec. ad v. 1255 servavit:

Ὅ καὶ κυνὸς καλοῦσι δυσμόρου σῆμα.

Digitized by Google

Et hinc iam intelligitur, qui sit factum, ut Asclepiadis aliquod epigramma inter Aristotelia reciperetur, vid. Ep. 7. Et hoc quidem a ceteris, quae Aristoteli tribuuntur, tantum dissidet, ut etiamsi non aliunde de auctore huius epigrammatis constaret, Aristoteli abiudicandum esset. Ac mihi quidem persuasum est, praeterea etiam alia epigrammata non minus a Peplo aliena, huc relata esse, quae fortasse ex illa ipsa sylloge, quam Σωρόν inscriptam fuisse conieci, petita sunt. Hinc demum intelligitur, qui sit factum, ut saepius duo vel etiam plura epitaphia in eundem heroem composita hic legantur.

1. [10.] Ἐπὶ Ἀγαμέμνονος, κειμένου ἐν Μυκήναις.

Λεύσσεις Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος, ὦ ξένε, τύμβον,
ὃς θάν' ὑπ' Αἰγίσθου κοὐλομένης ἀλόχου.

2. [11.] Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἕτερον.

Μνῆμα τόδ' Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος, ὃν ῥα κατέκτα
δῖα Κλυταιμνήστρη Τυνδαρὶς οὐχ ὁσίως.

3. [12.] Ἐπὶ Μενελάου.

Ὄλβιος, ὦ Μενέλαε, σύ τ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως
ἐν μακάρων νήσοις, γαμβρὲ Διὸς μεγάλου.

4. [28.] Ἐπὶ Ἀχιλλέως, τιμωμένου ἐν Λεύκῃ τῇ νήσῳ.

Παῖδα θεᾶς Θέτιδος, Πηληϊάδην Ἀχιλῆα,
ἥδ' ἱερὰ νῆσος ποντιὰς ἀμφὶς ἔχει.

5. [29.] Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ, κειμένου ἐν Τροίῃ.

Θεσσαλὸς οὗτος ἀνὴρ Ἀχιλεὺς ἐν τῷδε τέθαπται
τύμβῳ, ἐθρήνησαν δ' ἐννέα Πιερίδες.

6. [30.] Ἐπὶ Πατρόκλου, κειμένου μετὰ Ἀχιλλέως.

Πατρόκλου τάφος οὗτος, ὁμοῦ δ' Ἀχιλῆϊ τέθαπται,
ὃν κτάνεν ὠκὺς Ἄρης Ἕκτορος ἐν παλάμαις.

7. [6.] Ἐπὶ Αἴαντος τοῦ Τελαμωνίου.

Ἇδ' ἐγὼ ἃ τλάμων Ἀρετὰ παρὰ τῷδε κάθημαι

Ep. 3. V. 1. σύ τ', Schneidewin σύ γ', fort. ὄλβιος ὦ Μενέλαε, σὺ δ'.

Ep. 4. Lemma apud Steph. est: Ἐπὶ Ἀχ. κειμένου ἐν Τροίῃ, τιμωμένου δὲ καὶ ἐν Λ. τ. ν. Canter verba τιμ. δὲ καὶ ἐν Λ. τ. ν. omisit, sed potius aliena esse verba κειμένου ἐν Τροίῃ, quae pertinent ad Ep. 5, ubi vulgo simpliciter ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ, vidit Schneidewin. — V. 2. recte cod. Harl. exhibet, vulgo ἥδ' ἱερὰ Προποντὶς ἀμφὶς ἔχει πεδίῳ. Schneidewin ἱερὴ scripsit.

Ep. 5. De Lemmate vid. ad 4. — V. 1. οὗτος, Schneidewin ὠκύς.

Ep. 6. Legitur ap. Tzetz. Homer. p. 73 ed. Schirach. (Iriarte 110.)

Ep. 7. A reliquis prorsus differt, atque etiam Eustath. Π. p. 285, 19. animadvertit, solum hoc duobus distichis constare; exstat praeterea in An-

Digitized by Google

Αἴαντος τύμβῳ κειραμένα πλοκάμους,
θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, εἴπερ Ἀχαιοῖς
ἁ δολόφρων Ἀπάτα κρέσσον ἐμεῦ κέκριται.

8. [7.] *Ἐπὶ Τεύκρου, κειμένου ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κύπρου.*

Ἰῶν ὠκυμόρων ταμίην Τελαμώνιον ἥδε
Τεῦκρον ἀποφθίμενον γῆ Σαλαμὶς κατέχει.

9. [13.] *Ἐπὶ Νέστορος, κειμένου ἐν Πύλῳ.*

Τὸν βαθύνουν, ψυχήν τε νόημά τε θεῖον ἔχοντα
ἄνδρ' ἀγαθὸν κατέχω, Νέστορα τὸν Πύλιον.

10. [14.] *Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἕτερον.*

Νέστορα τὸν Πυλίων ἡγήτορα ἥδε θανόντα
γῆ κατέχει βουλῇ φέρτατον ἡμιθέων.

11. [15.] *Ἐπὶ Ἀντιλόχου, κειμένου ἐν Τροίῃ.*

Μνῆμ' ἀρετῆς υἱοῦ τοῦ Νέστορος, Ἀντιλόχοιο,
ὃς θάνεν ἐν Τροίῃ ῥυσάμενος πατέρα.

12. [20.] *Ἐπὶ Ὀδυσσέως, κειμένου ἐν Τυρρηνίᾳ.*

Ἀνέρα τὸν πολύμητιν ἐπὶ χθονὶ τῇδε θανόντα,
κλεινότατον θνητῶν, τύμβος ἐπεσκίασεν.

thol. Pal. VII. 143. *εἰς Αἴαντα τὸν Τελαμῶνος Ἀσκληπιάδου.* cui quod subiungitur Antipatri Sidonii epigramma, ad huius exemplum compositum esse apparet: *Σῆμα παρ' Αἰάντειον ἐπὶ Ῥοιτηΐσιν ἀκταῖς Θυμοβαρὴς Ἀρετὰ μύρομαι ἑζομένα, Ἁπλόκαμος, πινόεσσα, διὰ κρίσιν ὅττι Πελασγῶν Οὐκ. ἀρετὰ νικᾶν ἔλλαχεν, ἀλλὰ δόλος. Τεύχεα δ' ἂν λέξειεν Ἀχιλλέος· Ἄρσενος ἀκμᾶς, Οὐ σκολιῶν μύθων ἄμμες ἐριέμεθα.* Aperte simile est Mnasalcae epigramma ap. Athen. V. p. 163. A: *Ἄδ' ἐγὼ ἁ τλάμων Ἀρετὰ παρὰ τῇδε καθῆμαι Ἡδονῇ, αἰσχίστως κειραμένα πλοκάμους, θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, εἴπερ ἅπασιν Ἀ κακόφρων Τέρψις κρεῖσσον ἐμοῦ κέκριται,* ut nescias, utrum Mnasalces, quemadmodum alias Simonidis, ita hic alius antiquioris poetae vestigia legerit, an epigramma in Aiacem ex Mnasalcae carmine sit expressum: prius tamen probabilius videtur. Iam si hoc Asclepiadis Samii revera fuerit epigramma, nihil tamen confert ad quaestionem de Aristotelis peplo diiudicandam, cum facile potuerint in syllogen epigrammatum aliena quaedam irrepere. Affert etiam Tzetzes Posthom. 489. Iacobs. — V. 2. *κειραμένα*, Pal. *κειρομένα*. — V. 3. *βεβολημένα*, Tzetz. *βεβαρημένα* (*βεβαρυμένον*). — ib. *εἴπερ* scripsi, vulgo *ὡς παρ'* et sic Tzetzes, *εἰ παρ'* Pal., *ὅτ' ἄρ'* Harl. (in m. *ὡς παρ'*), *οὕνεκ'* Planud. Eust. — V. 4. *κρέσσον*, Eust. *κρέσσων*. — *ἐμεῦ* Pal. et cod. Planud. ap. Brunck, vulgo *ἐμοῦ*. — *κέκριται*, Pal. et cod. Plan. Brunckii *δύναται*.

Ep. 9. Resp. Eust. Il. 296. 22: *ἐπίγραμμα, ὅπερ λέγει αὐτὸν βαθύνουν καὶ ψυχὴν ἐν σώματι θείαν ἔχοντα καὶ ἀγαθόν*, ut is videatur v. 1. vitiosam lectionem *ψυχήν τ' ἐν σώματι θείαν ἔχοντα* reperisse.

Ep. 10. V. 1. *τὸν*, Canter *τῶν*. — V. 2. *ἡμιθέων*, Eust. 296, 22. *ἡμερίων*.

Ep. 12. V. 1. *ἀνέρα τὸν*, Slothower *Λαερτιάδην* coniecit.

Digitized by Google

13. [21.] *Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἕτερον.*

Οὗτος Ὀδυσσῆος κείνου τάφος, ὃν διὰ πολλὰ
Ἕλληνες πολέμῳ Τρωϊκῷ εὐτύχεσαν.

14. [8.] *Ἐπὶ Διομήδους, κειμένου ἐν τῇ ὁμωνύμῳ νήσῳ.*

Αἰνητὸν πάντεσσιν ἐπιχθονίοις Διομήδην
ἥδ' ἱερὰ κατέχει νῆσος ὁμωνυμίη.

15. [23.] *Ἐπὶ Ἰδομενέως καὶ Μηριόνου, κειμένων ἐν Κνωσσῷ.*

Κνωσσίου Ἰδομενῆος ὁρᾷς τάφον· αὐτὰρ ἐγώ τοι
πλησίον ἵδρυμαι Μηριόνης ὁ Μόλου.

16. [3.] *Ἐπὶ Αἴαντος τοῦ Ὀϊλέως, κειμένου ἐν Μυκόνῳ τῇ νήσῳ.*

Ἐνθάδε τὸν Λοκρῶν ἡγήτορα γαῖα κατέσχεν,
Αἴαντ' Οἰλιάδην ἐν πελάγει φθίμενον.

17. [26.] *Ἐπὶ Νιρέως, κειμένου ἐν Τροίᾳ.*

Ἐνθάδε τὸν κάλλιστον ἐπιχθονίων ἔχε γαῖα,
Νιρέα, τὸν Χαρόπου παῖδα καὶ Ἀγλαΐης.

18. [24.] *Ἐπὶ Τληπολέμου, κειμένου ἐν Ῥόδῳ.*

Ἅδ' Ἡρακλείδην ῥηξήνορα θυμολέοντα
Τληπόλεμον κατέχει κυματόεσσα Ῥόδος.

19. [2.] *Ἐπὶ Ἀσκαλάφου καὶ Ἰαλμένου.*

Ἀσκαλάφου Τροίῃ φθιμένου καὶ Ἰαλμένου ἥδε
ὀστέα πληξίππων γῆ Μινυῶν κατέχει.

Ep. 13. V. 2. *εὐτύχεσαν* solocecum, fort. *εὖ τέλεσαν.*

Ep. 14. In lemmate *ὁμωνύμῳ* Canter, ceteri *ὁμωνυμίῃ.* — V. 1. Tzetz. p. 56 ed. Schirach, codd. Iriar. Harl. et Vindob. n. 311 *τὸν πάντεσσι κρατιστον ἐπιχθονίοις* (vel *ἐπὶ χθονίοις*). — *Διομήδην*, Canter *Διομήδη.* — V. 2. *ἱερὰ*, Schneidewin *ἱερή.* — *ὁμωνυμίη*, codd. Iriart. et Vind. *ὁμωνυμένη.*

Ep. 15. Legitur etiam Anthol. Pal. VII. 322: *Ἀδέσποτον εἰς Ἰδομενέα καὶ Μηριόνην*, et apud Diodor. Sic. V. 79: *καὶ τὸν τάφον αὐτῶν ἐν τῇ Κνωσῷ δεικνύουσιν ἐπιγραφὴν ἔχοντα τοιάνδε· Κνωσίου κτλ.* — V. 1. *Κνωσσίου* servavi, conf. similia ap. Lobeck Pathol. p. 418., *Κνωσίου* Pal., ap. Diod. *Κνωσίου* AB, *Γνωσίου* N Poggius, *Κνωσσίου* ceteri. — *ὁρᾷς*, Pal. *ὁραι*, Diod. *ὁρα.* — *τοι* Pal. Diod., *τοῦ* vulgo. — V. 2. *ὁ Μόλου*, Pal. et Cant. *ὁμόλου.*

Ep. 16. Affert Tzetz. Antehom. 300. Iac. (p. 25 Schirach.) — V. 1. *τὸν*, Canter *τῶν.* — V. 2. *Οἰλιάδην*, Schneidewin *Ἰλιάδην.*

Ep. 17. Affert Tzetz. p. 21 ed. Schir. cf. Iriarte 111. — V. 1. *ἔχε γαῖα*, Burges et Hecker *ἔχει αἶα.*

Ep. 18. Affert Tzetz. p. 54. ed. Schirach. cf. Iriarte 110 et 261. — V. 1. *ἅδ'*, fort. *ἥδ'*, Schneidewin *τῇδ'.*

Ep. 19. V. 2. *Μινυῶν*, Flor. *Μινυάς.*

Digitized by Google

20. [34.] *Ἐπὶ κενοταφίου Ποδαλειρίου καὶ Μαχάονος ἐν Τρίκκῃ.*

Οἵδ' Ἀσκληπιάδαι Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,
πρόσθεν μὲν θνητοί, νῦν δὲ θεῶν μέτοχοι.

21. [1.] *Ἐπὶ Πηνέλεω κειμένου ἐν Βοιωτίᾳ.*

Τόνδ' ἐπὶ Κηφισσῷ ποταμῷ θέσαν ὠκὺ ῥέοντι
παῖδες Βοιωτῶν σώφρονα Πηνέλεων.

22. [35.] *Ἐπὶ Εὐρυπύλου, κειμένου ἐν Ὀρμενίῳ.*

Πάτρῃ ἐν Ὀρμενίῳ Εὐαίμονος ἀγλαὸν υἱόν
Εὐρύπυλον κρύπτει δακρυόεσσα κόνις.

23. [22.] *Ἐπὶ Θόαντος.*

Υἱὸν ὑπερθύμου Ἀνδραίμονος ἠδὲ θυγατρὸς
Γόργης τῆς Οἰνέως ἥδε κόνις κατέχει.

24. [32.] *Ἐπὶ Φιλοκτήτου.*

Τόξων Ἡρακλέους ταμίην, Ποιάντιον υἱόν,
ἥδε Φιλοκτήτην γῆ Μινυὰς κατέχει.

25. [19.] *Ἐπὶ Μέγητος, ἀπολυμένου ἐν θαλάσσῃ, ἔχοντος δὲ τάφον ἐν Λουλιχίῳ.*

Μνῆμα Μέγητι θοῷ μεγαθύμου Φυλέος υἱῷ
Λουλίχιοι τεῦξαν· σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

26. [31.] *Ἐπὶ Πρωτεσιλάου ἀδελφῷ Ποδάρκει, κειμένῳ ἐν Σικυῶνι.*

Γῆ μὲν Ἀχαιὶς ἔθρεψε Ποδάρκην, Ἄκτορος υἱόν·
ὀστέα δ' αὖ Συκυὼν γῆ κατέχει φθιμένου.

27. [36.] *Ἐπὶ Πολυποίτου καὶ Λεοντέως.*

Ἄρχοντες Λαπιθῶν Πολυποίτης ἠδὲ Λεοντεύς
ἐν γαίῃ Μήδων τέρμ' ἀφίκοντο βίου.

Ep. 20. *κενοταφίου* in lemm. Canter, v. *κενοτάφου.*

Ep. 21. V. 1. *Κηφισσῷ*, Iacobs *Κηφισῷ.*

Ep. 22. In lemm. et v. 1 *Ὀρμενίῳ* scripsit Slothower, v. *Ὀρχομενῷ.*

Ep. 23. Affert Tzetz. 45 Schir. cf. Iriart. 111. — V. 1. *Ἀνδραίμονος* Tzetzes, *Ἀνδραίμενος* Canter, *εὐαίμονος* Stephanus. — V. 2. *Οἰνέως*, Tzetz. *Θίνους.* — *κόνις κατέχει*, Schneidewin *Θόαν κατέχω* coni.

Ep. 25. Affert Tzetz. 50 ed. Schirach. — V. 1. *Φυλέος*, Canter *Φυλέως.*

Ep. 26. V. 1. *Ἄκτορος υἱόν*, Slothower *ὄζον Ἄρηος* coniecit.

Ep. 27. V. 2. *ἀφίκοντο*, Schneidewin *ἐφίκοντο*, fort. *τέρμαθ' ἵκοντο.*

Digitized by Google

28. [38.] *Ἐπὶ Προθόου κενοταφίῳ.*

Σῶμα μὲν ἐν πόντῳ Προθόου, Τενθρηδόνος υἱοῦ,
κεῖται· ἀνοίκτιστον δ' οὔνομα τύμβος ἔχει.

29. [33.] *Ἐπὶ Εὐμήλου.*

Υἱὸς ὅδ' Ἀδμήτοιο, Φερητιάδης Εὔμηλος,
νέρθ' ὑπ' ἐμοὶ κεῖται, μοῖραν ἔχων θανάτου.

30. [16.] *Ἐπὶ Ἀγαπήνορος.*

Ἄρχὸς ὅδ' ἐκ Τεγέης Ἀγαπήνωρ, Ἀγκαίου υἱός,
κεῖθ' ὑπ' ἐμοί, Παφίων πελτοφόρων βασιλεύς.

31. [17.] *Ἐπὶ Ἀμφιμάχου καὶ Διώρου.*

Ἄρχων Ἀμφίμαχος, Κτεάτου πάϊς, ἠδὲ Διώρης
ἐνθάδ' ἐνὶ Τροίῃ μοῖραν ἔχουσι βίου.

32. [37.] *Ἐπὶ Γουνέως.*

Σῆμα τὸ μὲν Γουνῆος ὁρᾷς· ψυχὴ δὲ θανόντος
ἀὴρ ἐς ὑγρὸν ἔβη, σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

33. [4.] *Ἐπὶ Ἐλεφήνορος, κειμένου ἐν Τροίᾳ.*

Νήσου ἀπ' Εὐβοίης Ἐλεφήνορα, ἀρχὸν Ἀβάντων,
ἐνθάδ' ἐνὶ Τροίῃ μοῖρα κατέσχε βίου.

34. [5.] *Ἐπὶ Μενεσθέως, κειμένου ἐν Ἀθήναις.*

Ταξίλοχος λαῶν, υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς,
ἐνθάδ' ἐνὶ κλεινῇ πατρίδι μοῖραν ἔχει.

35. [9.] *Ἐπὶ Σθενέλου καὶ Εὐρυάλου, κειμένων ἐν Ἄργει.*

Ἀργεῖος Σθένελος Καπανήϊος ὧδε τέθαπται
τύμβῳ, καὶ τούτου πλησίον Εὐρύαλος.

Ep. 28. Huc respicere videtur Eust. Il. 17, 63. ubi de origine vocis ἥρως disserit: *οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀέρος, ὡς δηλοῦται καὶ ἔν τινι τῶν παρὰ Πορφυρίῳ ἐπιγραμμάτων, ἐν ᾧ κεῖται τό· Σῆμα μὲν ἐν πόντῳ κεῖται, πνεῦμα δ' ἀὴρ ὅδ' ἔχει.* Eadem Eudoc. 219, nisi quod *σῶμα*. Unde possis coniicere *κεῖται ἀνοίκτιστον, πνεῦμα δ' ἀὴρ ὅδ' ἔχει*. sed videtur aliud latere. Schneidewin *ἀείμνηστον δ' οὔνομα*, et praeterea *πνεῦμα δ' ἀήρ, κενὸς δ' οὔνομα τύμβος ἔχει* coniecit.

Ep. 30. V. 1. Friedemann coni. *Ἀγκαίου παῖς, Ἀγαπήνωρ.* — V. 2. *Παφίων* Vindingius, v. *Ταφίων*.

Ep. 31. V. 1. *ἄρχων* Tzetz. 44 Schif. et Iriarte 111, vulgo *ἀρχός τ'*, Schneidewin *ἄρχοντ'*.

Ep. 33. Affert Tzetz. 43.

Ep. 35. Affert Tzetz. 56. — V. 2. Schneidewin coni. *καὶ τύμβῳ τούτου* vel *τύμβῳ δ' αὖ τούτου*.

Digitized by Google

36. [18.] *Ἐπὶ Θαλπίου καὶ Πολυξένου, κειμένων ἐν Ἤλιδι.*

Οἵδε Πολύξεινος καὶ Θάλπιος Ἤλιδι δίῃ
δμηθέντες κρυεροῦ δῶμ' Ἀΐδαο ἔβαν.

37. [39.] *Ἐπὶ Ταλθυβίου, κειμένου ἐν Μυκήναις.*

Ταλθύβιον θεράποντα, θεῶν κήρυκα καὶ ἀνδρῶν,
ὧδε Μυκηναίων δῆμος ἔθαψεν ἅπας.

38. [40.] *Ἐπὶ Αὐτομέδοντος ἐν Τροίᾳ.*

Αὐτομέδοντ', Ἀχιλῆϊ ἓν καὶ πιστὸν ἑταῖρον,
ἥδε κατεσκίασε Τρῳὰς ἄρουρα τάφῳ.

39. [27.] *Ἐπὶ Φειδίππου καὶ Ἀντίφου.*

Φείδιππον Τροίην περσάντ' ἠδ' Ἄντιφον ἥρω
γαῖα πατρὶς κώμη ἥδ' Ἐφύρα κατέχει.

40. [25.] *Ἐπὶ Δηϊπύλου.*

Δηϊπύλου κόρσης εὐειδέος Ὀρμενίοιο
μνῆμα τόδ' εὐκλεινόν· γείνατο Τληπόλεμος.

41. [45a] *Ἐπὶ Ζήθου ἐν Θήβαις.*

Ἑπταπύλων Θηβῶν βασιλεὺς ὅδε κεῖται ὑπόχθων
Ζῆθος, ὃν Ἀντιόπη γείνατο παῖδ' ἀγαθόν.

42. [47.] *Ἐπὶ Πυλάδου, ἐν Φωκίδι.*

Υἱὸς ὅδε Στροφίου Πυλάδης ἐν Φωκίδι γαίῃ
κεῖται, ἐπεὶ παντὸς μοῖραν ἔπλησε βίου.

43. [44.] *Ἐπὶ Αἰήτου, κειμένου ἐν Κολχίδι.*

Αἰήτην Κόλχοισι πολυχρύσοισιν ἄνακτα
ἐνθάδε πανδαμάτωρ μοῖρα θεῶν κτέρισεν.

44. [48.] *Ἐπὶ Ἀταλάντης ἐν Ἀρκαδίᾳ.*

Κούρης Ἰασίοιο πολυκλείτης Ἀταλάντης
σῆμα πέλας στείχων ἀτρεκές ἐστι τόδε.

Ep. 36. V. 2. *Ἀΐδαο ἔβαν*, Schneidewin coni. *ἔβαν Ἀΐδεω*, possis *δῶμ' Ἀΐδεω κατέβαν.*

Ep. 38. V. 1. *Ἀχιλῆϊ*, Schneidewin *Ἀχιλῆος.*

Ep. 39. V. 2. *κώμη*, hiatum ut removeas possis *κώμη θ'*, quod quidem non uno nomine displicet, coniicio igitur *κόλποις*, Schneidewin *Κώων*, Ahrens *Ἄντιφον εἴργει γαῖα πατρὶς Κῴη, γῇ δ' Ἐμύρη κατέχει.*

Ep. 40. Schneidewin coniectavit: *Δηϊπύλου Κόρσης εὐειδέος Ὀρμενίοι τε Μνῆμα τόδε κλεινὸν δείματο Τληπόλεμος.*

Ep. 41. V. 1. *ὑπόχθων*, Stephanus *ὑποχθών.*

Ep. 42. V. 2. *παντὸς*, Schneidewin *πᾶσαν* vel *πλαγκτός.*

Ep. 44. V. 2. *ἐστι*, Schneidewin *ἴσθι*, fort. *ἀτρεκέως τόδ' ὁρᾷς.*

Digitized by Google

45. [43.] *Ἐπὶ Λαομέδοντος.*

Ἐνθάδε Περγαμίδην κεύθει χθὼν Λαομέδοντα,
ἵππων ὠκυπόδων εἵνεκ' ἀποφθίμενον.

46. [41.] *Ἐπὶ Ἕκτορος, κειμένου ἐν Θήβαις.*

Ἕκτορι τόνδε μέγαν Βοιώτιοι ἄνδρες ἔτευξαν
τύμβον ὑπὲρ γαίης, σῆμ' ἐπιγιγνομένοις.

47. [42.] *Ἐπὶ Πυραίχμου ἐν Τροίῃ.*

Ἐλθὼν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξίου ὧδε Πυραίχμης
ὠκύμορος πάντων νόσφι φίλων ἔθανεν.

48. [46.] *Ἐπὶ Ὀρφέως, κειμένου ἐν Κικονίᾳ.*

Θρῄϊκα χρυσολύρην Οἰάγρου παῖδα θανόντα
Ὀρφέα ἐν χώρῳ τῷδε θέσαν Κίκονες.

---

49. (*Ἐπὶ Πρωτεσιλάου, ἐν Χερρονήσῳ ἀναιρεθέντος.*)

Τόνδ' ὄχθον μνήμην ἀρετῆς χάριν ἐξετέλεσσαν
Ἑλλήνων παῖδες Πρωτεσίλᾳ φθιμένῳ.

50. (*Ἐπὶ Πανδάρου.*)

Τηλεβόλον ῥυτῆρα, Λυκάονος ἀγλαὸν υἱόν,
ἐκ Ζελέας, κατέχει Πάνδαρον ἥδε κόνις.

51. (*Ἐπὶ Λόλωνος.*)

Πατρὶς μὲν κρύπτει με Λόλων', Εὐμήδεος υἱόν·
πᾶσιν ἀπαγγέλλω τοῖς παριοῦσι μαθεῖν.

Ep. 45. V. 1. *Περγαμίδην*, Stephanus *Περγαμίδαν*.

Ep. 46. V. 2. *ἐπιγιγνομένοις*, cod. Harlei. *ἐπιγιγνομένων*, Iriart. 110. et cod. Vindob. 311. *σῆμα ἐπειγομένοις*.

Ep. 48. V. 2. *Ὀρφέα*, Ahrens *Ὀρφῆ*. Fort. *Λίῳ ἐν εὐρυχόρῳ τῇδε* ut *Ὀρφέα* plane sit delendum.

Ep. 49. et quae sequuntur usque ad Ep. 63 in sylloge Florentina desiderantur, addita sunt ex Tzetze, ex Eustathio, et ex codd.

Ep. 49. Affert Tzetz. p. 17. Iriar. 108. — V. 1. *μνήμην*, Ir. *μνήμης*. — *ἐξετέλεσσαν*, libri *ἐξετέλεσαν*. — V. 2. *Πρωτεσίλᾳ*, libri *Πρωτεσιλάῳ*.

Ep. 50. Affert Tzetz. p. 51. Iriar. 111 et 261. — V. 1. *τηλεβόλον* quod in proecdosi scripsi, Ir. altero loco, vulgo *τηλεβόλου*. — V. 2. *Ζελέας*, *Ζιλείας* Ir., *Ζελεᾶς* Tzetz. Iacobsii, *Ζελε..* Schirach, *Ζελέης* Schneidewin.

Ep. 51. Affert Tzetz. 65. — V. 2. *πᾶσιν*, Iacobs *πᾶσι δ'*. — *παριοῦσι*, Schirach *περιοῦσι*. — *μαθεῖν*, Iacobs coni. *τάφον*. Schneidewino totus versus suspectus. Cf. ad Ep. 52.

Digitized by Google

52. (*Ἐπὶ Ῥήσου.*)

Ὕπνῳ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἐνθάδε Ῥῆσον
Τρῶες δὴ θάψαν Τευκρίδος αἰγιαλῷ.

53. (*Ἐπὶ Σαρπηδόνος.*)

Κᾶρες καὶ Λύκιοι βασιλεῖς Σαρπηδόνα δῖον
Ξάνθου ἐπὶ προχοαῖς ἀενάου ἔθεσαν.

54. (*Ἐπὶ Γλαύκου.*)

Εὐώδης Κυπάρισσος ὁμοῦ καὶ λάϊνος ὄχθος
ἐνθάδε τὸν Λύκιον Γλαῦκον ἔχει φθίμενον.

55. (*Ἐπὶ Μέμνονος.*)

Μέμνων Τιθωνοῦ τε καὶ Ἠοῦς ἐνθάδε κεῖμαι
ἐν Συρίῃ, Βήλου παρ ποταμοῦ προχοαῖς.

56. (*Ἐπὶ Πείρωος καὶ Ἀκάμαντος.*)

Πελτοφόρου Θρῄκης Ἀκάμας καὶ Πείροος ἥρως
ἕδραν ναίοντες τήνδ' ἔλαχον φθίμενοι.

57. (*Ἐπὶ Τληπολέμου κειμένου ἐν Τροίῃ.*)

Τόνδ' Ἡρακλείδην εὐήνορα τηλόθι πάτρης
Τληπόλεμον κρύπτει χῶρος ὅδ' ἀνθεμόεις.

58. (*Ἐπὶ Πυλαιμένους κειμένου ἐν Τροίῃ.*)

Ἑρμεία, στερεᾶς πέτρης τέκος, ἔννεπε πᾶσιν
Παφλαγόνος μοῖραν τοῦδε Πυλαιμενέος.

Ep. 52. Affert Tzetz. 65 et Iriar. 112. — V. 2. *δὴ θάψαν* duo codd. AC (qui praeterea *ἐν αἰγι.*), *δὲ θάψαν* Tzetz. Schirach, *θάψαντο* Iriar., *Τρωαδέες θάψαν* coni. Schneidewin. Fortasse pentametri ep. 51. et 52. transponendi sunt hoc modo:

Πατρὶς μὲν κρύπτει με Λόλων', Εὐμήδεος υἱόν,
Τρῶες δ' ἐκτείρασαν Τευκρίδος αἰγιαλῷ.
Ὕπνῳ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἐνθάδε Ῥῆσον
πᾶσιν ἀπαγγέλλω τοῖς παριοῦσι θανεῖν.

Ep. 53. Affert Tzetz. 72. Iriart. 111. — V. 1. *βασιλεῖς*, Ir. *οἱ βασιλεῖς*, Schneidewin *βασιλῆ*. — V. 2. *ἀενάου*, Ahrens *ἀενάοι'*.

Ep. 54. Affert Tzetz. 73. Iriart. 112. (ap. Ir. est *θυώδης* et *λάϊος*, idem om. *τὸν Λύκιον*.)

Ep. 55. Affert Tzetz. Posthom. 345. ed. Iac. v. 1. Ir. 262, v. 2. ib. 111. — V. 2. *παρ ποταμοῦ προχοαῖς* cod. Harl. nisi quod *παρὰ*, sed *παρ* in margine, Tzetz. Iacobsii *περὶ ποταμοῦ προχοαῖσιν* (Ir. *προχοαῖς*).

Ep. 56. Affert Tzetz. 45. Iriart. 112. In lemmate *Πείρωος* cum Schirachio scripsi, nisi malis *Πείρως*, Iacobs *Πείροος*, Ir. *εἰς Πείρωνα*, Schneidewin *Πειρεω*. — V. 1. *Πείροος*, Ir. *Πείρως*. — V. 2. *ἕδραν*, Schneidewin *Ὥρην* vel *ἕδρανα*.

Ep. 57. Tzetz. 54. Iriart. 110. — V. 1. *τόνδ'*, Schneidewin *τῇδ'* coni.

Ep. 58. Affert Tzetz. 52. Iriart. 111, cf. 261. — V. 1. *Ἑρμεία* scripsi, vulgo *Ἑρμῆ παῖ* (Ir. 261 *καὶ*), Schneidewin coni. *Ἑρμέω παῖ*, ut Echo,

Digitized by Google

59. (*Ἐπὶ Αἰνείου.*)

Αἰνείαν Κύπριδός τε καὶ Ἀγχίσου φίλον υἱόν
ἐνθάδε μοῖρα θεῶν ἦγαγεν· εἰς Ἀΐδην.

60. (*Ἐφ' Ἕκτορος κειμένου ἐν Ὀφρυνίῳ λόφῳ τῆς Τροίας.*)

Ἕκτορι τόνδε τάφον Πρίαμος μέγας ἐξετέλεσσεν
ὄχθον ὑπὲρ γαίης μνῆμ' ἐπιγιγνομένοις.

61. (*Ἐπὶ Πενθεσιλείας.*)

Στήσω σε σπεύδοντα, δορύσσοε, Πενθεσιλείας
αἰπὺν ἐσαθρῆσαι τύμβον Ἀμαζονίδου.

62. (*Ἐπὶ Κύκνου.*)

Θυμὸν δὴ Κύκνου καὶ ὑπερφιάλους ἐπινοίας
αἰθὴρ λαμπρὸς ἔχει, σῶμα δὲ τύμβος ὅδε.

63. (*Ἐπὶ Ἄσιου.*)

Ἵππων ὠκυπόδων ἐλατὴρ θρασυκάρδιος . .

. . . . . .

Alia epigrammata similia a Tzetze conficta sunt, etiam illud ut videtur, quod extat ap. Iriarte 262:

Τρώϊλον ἐνθάδε Τρωϊάδη γῆ Δάρδανος ἴσχω.

(*Τρωϊαδῆ γῆ Δαρδανίς*) de quibus cf. Schneidewin in Philol. I. 5 seqq. At vero extant praeterea alia epigrammata, quae fortasse et ipsa ex Peplo petita sunt. Duo iam Iacobs huc retulit Anth. Pal. VII. 143:

Ἄνδρε δύω φιλότητι καὶ ἐν τεύχεσσιν ἀρίστω
χαίρετον, Αἰακίδη, καὶ σύ, Μενοιτιάδη.

Mercurii et Petrae filia invocetur, quod ferri nequit, sed herma fuit monumenti loco positus. — *στερεᾶς*, Schneidewin *στερεῆς*. — *πέτρης* Ir., v. *πέτρας*.

Ep. 59. Iriart. 111 et cod. Vindob. n. 311. — V. 1. *τε*, quod om. libri, addidit Schneidewin, *Κυπρίδος Αἰνείαν τε καὶ Ἀγχ.* coni. Burges.

Ep. 60. Iriart. 109, cf. 261 (utroque l. *Ὀφρυνῶ* vel *Ὀφρύνου* legitur, quod correxit Iriarte) et Cod. Vind. n. 311. — V. 1. *μέγας*, Schneidewin *μέγαν*. — V. 2. *μνῆμ' ἐπιγιγνομένοις*, cod. Harl. *μνῆμ' ἐπιγιγνομένων*, Vind. *μνῆμα ἐπειγομένοις*, Ir. *μνήμη ἐπειγομένοις*.

Ep. 61. Affert Tzetz. Posthom. 207. Isac. Ir. 111. 262. — V. 1. *στήσω* Ir., *στάσω* Tzetz. — *σπεύδοντα*, Ir. *σπεύδουσαν*, sed Lasc. corr. — *δορύσσοε, Πενθεσιλείας* cod. Harl. (Schneidew. *Πενθεσιλείης*), Tzetz. et Ir. *δορυσσόε Πενθεσίλεια*. — V. 2. *ἐσαθρῆσαι* Ir., *ἐσαθρεῖς* Tzetz., *καὶ ἐσαθρήσω* Harl., sed in m. *ἀθρήσοντα*. — *Ἀμαζονίδος* Harl. in m., ceteri *Ἀμαζονίδων*.

Ep. 62. Tzetz. Antehom. 257. Ir. 111. — V. 1. *ὑπερφιάλους*, Ir. *ὑπερφιάλας*.

Ep. 63. Eusth. Il. 356, 30: *Οὐ μάτην δὲ οὐδὲ τῶν ἵππων αὐτοῦ ἐμνήσθη, ἀλλ' ὅτι αὐτοῖς πεποιθὼς ὁ Ἄσιος ἐν τοῖς ἑξῆς ὡς καλοῖς ἀφρονέσεται καὶ πεσεῖται· Ἵππων ὠκ. ἐλ. θρ. κατὰ τὸ εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα.* Redintegrant epigramma:

Ἵππων ὠκυπόδων ἐλατὴρ θρασυκάρδιος ἥρως
Ἄσιος Ὑρταικίδης τήνδ' ἔλαχε φθίμενος.

Digitized by Google

et VII. 144:

Ἠδυεπὴς Νέστωρ Πύλιος Νηλήιος ἥρως
ἐν Πύλῳ ἡγαθέῃ τύμβον ἔχει τριγέρων.

De priore valde dubito, alterum si non ex Peplo petitum, certe consimilis instituti est. Probabiliter huc referas ib. VII. 615 (affert etiam Diog. Laert. Prooem. 3. et cod. Vindob. n. 311):

Εὐμόλπου φίλον υἱὸν ἔχει τὸ Φαληρικὸν οὖδας
Μουσαῖον φθίμενον σῶμ' ὑπὸ τῷδε τάφῳ.

et ib. VII. 616 (adde cod. Vindob. n. 311 et Diog. Laert. Prooem. 4):

Ὧδε Λίνον Θηβαῖον ἐδέξατο γαῖα θανόντα
Μούσης Οὐρανίης υἱὸν ἐϋστεφάνου.

et ib. VII. 617 (adde Diog. Laert. Prooem. 5 et cod. Vindob. n. 311, item n. 153 cum lemmate *ἐν Δίῳ τῆς Μακεδονίας*):

Θρῄϊκα χρυσολύρην τῇδ' Ὀρφέα Μοῦσαι ἔθαψαν
ὃν κτάνεν ὑψιμέδων Ζεὺς ψολόεντι βέλει.

Schneidewin praeterea huc refert quae leguntur ap. Schol. Il. σ'. 570:

Κρύπτω τὸν θεὸν ἄνδρα Λίνον, Μουσῶν θεράποντα,
. . . . . .
Τὸν πολυθρήνητον Λίνον αἰ Λίνον ἥδε πατρῴα
Φοιβείοις βέλεσιν γῇ κατέχει φθίμενον.

ubi apparet duo diversa epigrammata temere coaluisse.

Apud Ausonium praeterea leguntur alia epigrammata, quorum graeca exempla non etxtant, haec:

IX. Pyrrho.

Orbe tegor medio, maior virtute paterna,
quod puer et regis Pyrrhus opima tuli,
impius ante aras quem fraude peremit Orestes,
— quid mirum — caesa iam genetrice furens.

XIII. Deiphobo.

Proditus ad poenam sceleratae fraude Lacaenae
et deformato corpore Deiphobus
non habeo tumulum, nisi quem mihi voce vocantis
et pius Aeneas et Maro composuit.

XV. Astyanacti.

Flos Asiae tantaque unus de gente superstes
parvulus, Argivis sed iam de patre timendus,
hic iaceo Astyanax, Scaeis deiectus ab altis.
pro dolor, Iliaci Neptunia moenia muri
viderunt aliquid crudelius Hectore tracto.

XVII. Nasti et Amphimacho.

Nastes Amphimachusque, Nomionis inclita proles,
ductores quondam, pulvis et umbra sumus.

Digitized by Google

XVIII. Troilo.

Hectore prostrato nec dis nec viribus aequis
congressus saevo Troilus Aeacidae
raptatus bigis fratris coniungor honori,
cuius ob exemplum nec mihi poena gravis.

XIX. Polydoro.

Cede procul myrtumque istum fuge nescius hospes:
telorum seges est sanguine adulta meo.
confixus iaculis et ab ipsa caede sepultus
condor in hoc tumulo bis Polydorus ego.
scit pius Aeneas et tu, rex impie, quod me
Thracia poena premit, Troïa cura tegit.

XX. Euphemo.

Euphemum, Ciconum ductorem, Troia tellus
condidit hastati Martis ad effigiem.
nec satis est titulum saxo incidisse sepulcri,
insuper et frontem mole onerant statuae.
ocius ista ruunt, quae sic cumulata locantur:
maior ubi est cultus, magna ruina subest.

XXI. Hippothoo et Pylaeo in horto sepultis.

Hippothoum Pyleumque tenet gremio infima tellus:
caulibus et malvis terga superna virent;
nec vexat cineres horti cultura quietos,
dum parcente manu molle holus excolitur.

XXII. Ennomo et Chromio.

Eunomus hic Chromiusque iacent, quis Mysia regnum,
quis pater Alcinus Oceanusque atavus.
nobilitas quid tanta iuvat? quo clarius istis
est genus, hoc mortis conditio gravior.

XXIII. Priamo.

Hic Priami non est tumulus, nec condor in ista
sede: caput Danai diripuere meum.
ast ego, cum lacerum sine nomine funus haberem,
confugi ad cineres Hectoreos genitor.
illic et natos Troiamque Asiamque sepultam
inveni et nostrum quidquid ubique iacet.

XXIV. Item Priamo.

Qui titulum Priami quaerit, legat Hectoris ante;
ille meus, nato quem prius ipse dedi.
Hectoris et patris simul est commune sepulcrum,
amborum quoniam iuncta ruina fuit.

Digitized by Google

XXV. Hecubae.

Quae regina fui, quae claro nata Dymante,
quae Priami coniunx, Hectora quae genui,
hic Hecuba iniectis perii superobruta saxis,
sed rabie linguae me tamen ulta prius.
fidite ne regnis et prole et stirpe parentum,
quicunque hoc nostrum σῆμα κυνὸς legitis.

XXVI. Polyxenae.

Troas Achilleo coniuncta Polyxena busto
malueram nullo caespite functa tegi.
non bene discordes tumulos miscetis Achivi:
hoc violare magis quam sepelire fuit.

IAMBOI.

6.

Εὐνοῦχος ὢν καὶ δοῦλος ἦρχεν Ἑρμίας.

MEAH.

7.

⏑ ⏑ ˈ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
– – ˈ ⏑ – – ˈ ⏑ –

Fr. 6. Et. M. 376. 21: *καὶ δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἔστι καὶ Ἑρμείας ὄνομα κύριον, ὁ εὐνοῦχος ὁ τρίπρατος, οἰκείως δὲ διέκειτο πρὸς Ἀριστοτέλην καὶ τὴν θετὴν αὐτοῦ θυγατέρα ἔδωκε τῷ φιλοσόφῳ· καὶ δεῖ γινώσκειν ὅτι ὡς λέγει ὁ Χοιροβοσκὸς εἰς τὴν Ὀρθογραφίαν αὐτοῦ διὰ τοῦ ῑ γράφεται, ὡς παρ᾽ Ἀριστοτέλει· εὐνοῦχος ὢν καὶ δοῦλος ὁ* (sed M *ἦρχεν*, D *ἦῤ*) *Ἑρμίας.* Suidas v. *Ἑρμίας Hipponacti* tribuit *ἐν δὲ τοῖς τοῦ Ἱππώνακτος στίχοις ἰαμβικοῖς εὕρηται στίχος οὗτος· εὐνοῦχος κτλ.* qui manifestus error, nam permirum si eodem versu in simili re iam usus foret Hipponax. Ceterum locus redintegrandus videtur sic: *τῆς δ᾽ Ἀταρνέως Εὐν.* cf. Hellad. ap. Phot. Bibl. 279. p. 530: *τῆς δ᾽ Ἀταρνέως, πόλις δ᾽ αὕτη Θρᾳκίας* (?), *ἐκτομίας ὢν καὶ δοῦλος ἦρξεν Ἑρμείας.* Ipse autem versus ex subditicio aliquo carmine videtur petitus, vid. Euseb. Praep. Ev. XV. 791. D: *Εὐβουλίδης δὲ προδήλως ἐν τῷ κατ᾽ αὐτοῦ βιβλίῳ ψεύδεται, πρῶτον μὲν ποιήματα ψυχρὰ προφερόμενος, ὡς γεγραφότων ἄλλων περὶ τοῦ γάμου καὶ τῆς πρὸς Ἑρμείαν οἰκειότητος αὐτῷ γεγονυίας.* Secundum Himer. Or. VI. 6 Aristoteles etiam nuptiali carmine decoravit *Hermiam*: *καὶ ἐλεγείῳ τὸν θάλαμον μόνῳ τῶν γνωρίμων ἐκόσμησε.* Quod deinde addit: *ἐπεὶ δὲ πορευόμενος κατὰ τὸν Ἀταρνέα ἐγένετο, ἰδὼν πόλιν Ἑλληνικῆς ἀρετῆς καὶ σοφίας διαψῶσαν ἅπασαν, οὐ παρῆλθε σιγῇ, βραχεῖ δὲ βιβλίῳ τήν τε πόλιν καὶ τὸν Ἑρμείαν ἠσπάζετο,* quorsum pertinet incertum.

Fr. 7. Athen. XV. 695. A: *Ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ πολυμαθεστάτου γραφὲν Ἀριστοτέλους εἰς Ἑρμείαν τὸν Ἀταρνέα οὐ παιάν ἐστιν, ὡς ὁ τὴν τῆς ἀσεβείας κατὰ τοῦ φιλοσόφου γραφὴν ἀπενεγκάμενος Δημόφιλος, εἰς αἰδῶ τε παρασκευασθεὶς ὑπ᾽ Εὐρυμέδοντος, ὡς ἀσεβοῦντος καὶ ᾄδοντος ἐν τοῖς συσσιτίοις ὀσημέραι εἰς τὸν Ἑρμείαν παιᾶνα· ὅτι δὲ παιᾶνος οὐδεμίαν ἔμφασιν παρέχει τὸ ᾆσμα, ἀλλὰ τῶν σκολίων ἔν τι καὶ αὐτὸ εἶδός*

Digitized by Google

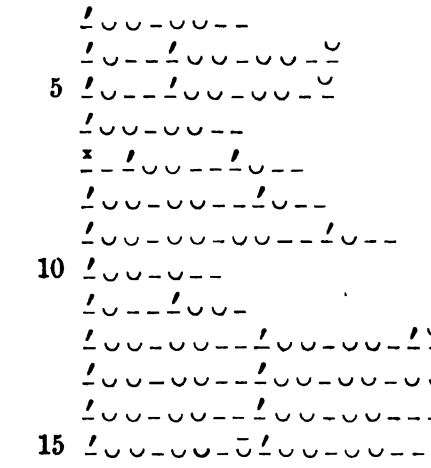

Ἀρετά, πολύμοχθε γένει βροτείῳ
θήραμα κάλλιστον βίῳ,
σᾶς μέρι, παρθένε, μορφᾶς
καὶ θανεῖν ζηλωτὸς ἐν Ἑλλάδι πότμος
καὶ πόνους τλῆναι μαλεροὺς ἀκάμαντας·
τοῖον ἐπὶ φρένα βάλλεις
καρπόν τ' ἀθάνατον χρυσοῦ τε κρείσσω
καὶ γονέων μαλακαυγήτοιό θ' ὕπνου·
σεῦ δ' ἕνεχ' οὔκ Διὸς Ἡρακλέης Λήδας τε κοῦροι
πόλλ' ἀνέτλασαν ἔργοις
σὰν ἀγρεύοντες δύναμιν.
σοῖς δὲ πόθοις Ἀχιλεὺς Αἴας τ' Ἀΐδαο δόμους ἦλθον·
σᾶς δ' ἕνεκεν φιλίου μορφᾶς καὶ Ἀταρνέος ἔντροφος ἀελίου
χήρωσεν αὐγάς·

ἔστιν, ἐξ αὐτῆς τῆς λέξεως φανερὸν ὑμῖν ποιήσω· Ἀρετὰ κτλ. Idem legitur ap. Diog. Laert. V. 7. unde receptum in Stobaei Flor. I. 12, sed non extat ibi in codd. — V. 2. *βίῳ* (C *βίω*) *σᾶς* CVL et Diog., *βιώσας τε* AB. — V. 3. *πέρι* BC Diog., *περὶ* PVL. — V. 4. *ζηλωτὸς*, in proecdosi *ζαλωτὸς* cum Buhlio scripsi. — *ἐν* om. PVL. — V. 5. *ἀκάμαντας* VL Diog., *ἀκαμάτους* ABCP, *καὶ ἀκάμαντας* Stob. — V. 7. *καρπόν τ'* Ath., *καρπὸν εἰς* Diog. Coniicio *καρπὸν ἰσαθάνατον* (quemadmodum *ἰσάμμορος* dicitur). Ceterum C om. *τ' ἀθάνατον ... ὕπνου.* — *κρείσσω* AB, *κρέσσω* PVL, *κρεῖσσον* Diog. — V. 8. *μαλακαυγήτοιο, μάλα καὐγήτοιο* P, *μαλακαυγῆ τοῖο* VL, *μαλακαυγητοῖο* Diog. — *ὕπνου*, B *ὕπνους*. — V. 9. *σεῦ* Ath., *σοῦ* Diog. — *δ'* BPV (A) Diog., *θ'* L. — *ἕνεχ' οὔκ Διός* Brunck, *ἕνεκεν ὁ δῖος* PVL, *ἕνεχ' ὁ Διός* C, *ἕνεκ' ἐκ Διός* Diog. — *Ἡρακλέης* Diog., *Ἡρακλῆς* Ath. — V. 10. *πόλλ'* C, *πολλὰ* PVL. — V. 11. *σὰν ἀγρεύοντες*, Diog. *ἀναγορεύοντες*. — V. 12. *δὲ* Ath., *τε* Diog. — *Ἀχιλεὺς* scripsi, v. *Ἀχιλλεύς*. — V. 13. *ἕνεκεν* A (et MC ap. Diog.), *ἕνεκε* PVL, *ἕνεκα* BC Diog. (ed. Frob. *ἕνεκι*). — *καὶ* om. Diog. — *Ἀταρνέος* PV, *Ἀταρνέως* L Diog. — *ἔντροφος*, ap.

Digitized by Google

τοιγὰρ ἀοίδιμος ἔργοις, ἀθάνατόν τέ μιν αὐξήσουσι Μοῦσαι
Μναμοσύνας θύγατρες, Διὸς ξενίου σέβας αὔξουσαι φιλίας
τε γέρας βεβαίου.

* 8.

⏑ ˊ ⏑ ⏑ – ˊ –
– ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
x – – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
ˊ ⏑ ⏑ – – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ˊ ⏑ –
ˊ ⏑ ⏑ – – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
x – – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Τύχα, μερόπων ἀρχά,
καὶ τέρμα· τὺ καὶ σοφίας ἄκος δρᾷς,
καὶ τιμὰν βροτέοις ἐπέθηκας ἔργοις·
καὶ τὸ καλὸν πλέον ἢ κακὸν ἐκ σέθεν,
ἅ τε χάρις λάμπει περὶ σὰν πτέρυγα χρυσέαν·
καὶ τὸ τεᾷ πλάστιγγι δοθὲν μακαριστότατον τελέθει.
τὺ δ' ἀμαχανίας πόρον εἶδες ἐν ἄλγεσιν,
καὶ λαμπρὸν φάος ἄγαγες ἐν σκότῳ προφερεστάτα θεῶν.

Diog. cod. CM ἔντροιον, R ἔντροπος. — ἀελίου, Ath. ἠελίου. — αὐγ'ς, Diog. αὐγᾶς. — V. 14. τοιγὰρ CP, τοὶ γὰρ VL, ap. Diog. RCM ποῖ γὰρ. — ἀοίδιμος, P ἀοίδιμυν. — ἀθάνατον, Diog. ἀθάνατοι. — αὐξήσουσι, Brunck αὔξουσι. — V. 15. om. C. — Μναμοσύνας, Ath. μνημοσύνης. — θύγατρες Diog., θυγατέρες PVL. — αὔξουσαι, fort. ἀζόμεναι. — γέρας Diog. L, γῆρας PV, γαρας AB. — βεβαίου, Ath. βεβαίας.

Fr. 8. Stob. Ecl. Phys. T. I. p. 198: Αἰσχύλου, sed codd. VAE: Αἰσχύλου Ἀριστοτελ. exhibent, itaque *Aristoteli* vindicavi; Aeschyli certe non sunt, nec Sophocli conveniunt, quamquam hunc hymnum in Fortunam composuisse testis est Menander Rhett. Walz. IX. 156. — V. 2. τὺ Grotius, vulgo τι. — ἄκος δρᾷς libri, quod aperte corruptum, fort. ἄκρον δρᾷς cf. Bekk. An. I. 372. 5. — V. 4. καλὸν VAE, v. κάλλον. — κακόν, VAE καλόν. — V. 5. χρυσέαν VAE, v. χρύσεον. — V. 6. τεᾷ πλάστιγγι VAE, v. τε ἁπλάστιγγι. — V. 7. εἶδες, fort. εὗρες. — V. 8. ἄγαγες, AE ἤγαγες, v. ἄγανες. — προφερεστάτα, V προφερέστατα, A προφανέστατα, E προφανέστατον, v. προφερκέστατον.

Digitized by Google

XLVII.

CLEON (SICULUS.)

Τοῦτο μὲν οὖν ῥέξαντες ἀολλέες ἠγερέθοντο
βαυριόθεν βριαροὶ Γοργοφόνου νέποδες.

XLVIII.

CRATES.

ΠΑΙΓΝΙΑ.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,
Μοῦσαι Πιερίδες, κλῦτέ μοι εὐχομένῳ·
χόρτον ἐμῇ συνεχῶς δότε γαστέρι, ἥτε μοι αἰεὶ
χωρὶς δουλοσύνης λιτὸν ἔθηκε βίον.

* * *

ὠφέλιμον δὲ φίλοις, μὴ γλυκερὸν τίθετε.
χρήματα δ' οὐκ ἐθέλω συνάγειν κλυτά, κανθάρου ὄλβον
μύρμηκός τ' ἄφενος χρήματα μαιόμενος,
ἀλλὰ δικαιοσύνης μετέχειν καὶ πλοῦτον ἀγινεῖν
εὔφορον, εὔκτητον, τίμιον εἰς ἀρετήν.
τῶν δὲ τυχὼν Ἑρμῆν καὶ Μούσας ἱλάσομ' ἀγνάς
οὐ δαπάναις τρυφεραῖς, ἀλλ' ἀρεταῖς ὁσίαις.

Cleon. Et. M. 389. 24: *Εὐβύριον· τὸ εὔοικον ... εἴρηται ὅτι κατὰ τὴν βαυρίαν, ἢ κατὰ Μεσσαπίους σημαίνει τὴν οἰκίαν, ὡς φησι Κλέων ὁ ἐλεγειοποιός· τοῦτο κτλ.* — V. 2. *Γοργοφόνου* Meineke (i. e. *Persei nepotes*, sive *Persae*), legebatur *γοργοφόνοι*.

Crates. Fr. 1. Iulian. Or. VI. 199. C: *ἵνα δὲ μήτις ὑπολάβῃ με ταῦτα ἄλλως λέγειν, ἐκ τῶν παιγνίων Κράτητος ὀλίγα σοι παραγράψω· Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς κτλ.* Eadem leguntur ibid. VII. 213. B. — V. 1. Cf. Solon. Eleg. 13. v. 1. sqq. — V. 3. *ἐμῇ*, priore loco *ἀεί*. — *συνεχῶς*, altero loco *συνεχῆ*. — *ἥτε μοι αἰεὶ χωρὶς δουλοσύνης*, altero loco: *καὶ δότε χωρὶς δουλοσύνης, ἢ δή*. — V. 6. *ὄλβον*, priore l. *οἶτον*. — V. 8. *ἀγινεῖν*, altero l. *ἀσινῆ*. Ceterum *Παίγνια* haud dubie nomen fuit, quo omnis Cratetis poesis comprehendebatur. Cf. Fr. 7.

Digitized by Google

2.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΕΥΤΕΛΕΙΑΝ.

Χαῖρε, θεὰ δέσποινα, σοφῶν ἀνδρῶν ἀγάπημα,
Εὐτελίη, κλεινῆς ἔγγονε Σωφροσύνης,
σὴν ἀρετὴν τιμῶσιν, ὅσοι τὰ δίκαι' ἀσκοῦσιν.

3.

Τῶν δὲ κράτει ψυχῆς ἦθει ἀγαλλομένη,
οὔθ' ὑπὸ χρυσείων δουλουμένη, οὔθ' ὑπ' ἐρώτων
τηξιπόθων.

Ε Π Η.

4.

Καὶ μὴν καὶ Στίλπων' ἔσιδον χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα
ἐν Μεγάροις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς·
ἔνθα τ' ἐρίζεσκεν, πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι·
τὴν δ' ἀρετὴν παρὰ γράμμα διώκοντες κατέτριβον.

5.

Φλιάσιόν τ' Ἀσκληπιάδην καὶ ταῦρον Ἐρετρῆ.

Fr. 2. Iulian. Or. VI. 199. A: *καὶ ὁ Κράτης μέντοι πεποίηκε ὕμνον εἰς τὴν Εὐτέλειαν· Χαῖρε ... Σωφροσύνης.* Una cum v. 3. legitur in Anth. Pal. X. 104. (cf. Iriarte p. 104.): *Κράτητος φιλοσόφου εἰς Εὐτέλειαν.* — V. 1. Anth. *ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἀγάπημα.* — V. 2. *Εὐτελίη* Anth., *εὐτέλεια* Iul. — *ἔγγονε, ἔκγονε* Plan. et Apostol. VIII. 13. a, qui ex hoc loco *κλεινῆς ἐ. Σ.* affert. Quae vulgo de discrimine et significationis et originis harum vocum praecipiunt, falsa sunt: forma tantum inter se differunt, cum *ἔγγονος* per assimilationem ex *ἔκγονος* sit ortum. — V. 3. *τιμῶσιν* Plan., *τιμόωσι* Pal.

Fr. 3. Clem. Alex. Strom. II. 492: *καὶ Ἀντισθένης δὲ μανῆναι μᾶλλον ἢ ἡσθῆναι αἱρεῖται, ὅ τε Θηβαῖος Κράτης, τῶν δέ, φησί, κράτει κτλ.* — V. 2. *χρυσείων* scripsi, vulgo *χρυσίων*, Klotz *χρυσῶν*.

Fr. 4. Diog. L. II. 118: *καὶ τὸν (Κράτητα) αἰδεσθέντα παρρῆσαι εἰς αὐτὸν (Στίλπωνα) οὕτω· Καὶ μὴν κτλ.* Hesych. Mil. p. 52. ubi v. 1 *καὶ μὴν Στίλπων' εἰσεῖδον* (hoc etiam cod. Mon.) — V. 2. *Τυφωέος*, Hes. *Τυφωέως*, Cod. Mon. *Τυφωνέως*. — V. 4. *παρὰ γράμμα*, ed. Men. *παράγραμμα*, sed conf. Aristot. Rhet. III. 11: *τὰ δὲ παρὰ γράμμα ποιεῖ, οὐχ ὃ λέγει λέγειν, ἀλλ' ὃ μεταστρέφει ὄνομα.* nam eiusmodi lusu in Cratetem usus erat Stilpo: *Ὦ Κράτης, δοκεῖς μοι χρείαν ἔχειν ἱματίου καινοῦ* id est *καὶ νοῦ.* — ib. *διώκοντες*, cod. Ar. et Hes. *διώκοντος*, ap. Hes. praeterea *κατέτριβεν*.

Fr. 5. Diog. L. II. 126: *Φαίνεται δὴ ὁ Μενέδημος σεμνὸς ἱκανῶς γενέσθαι, ὅθεν αὐτὸν Κράτης παρρῶν φησι· Φλιάσιον κτλ.* Cf. Hesych. Miles. p. 36. — *ταῦρον*, Flor. Christian. coni. *γαῦρον*. — ib. *Ἐρετρῆ* scripsi, v. *Ἐρέτρην*.

Digitized by Google

6.

Καὶ μὴν Μίκυλον εἰςεῖδον . . . . .
τῶν ἐρίων ξαίνοντα γυναῖκά τε συγξαίνουσαν,
τὸν λιμὸν φεύγοντας ἐν αἰνῇ δηϊοτῖτι.

7.

Πήρη τις πόλις ἐστὶ μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι τύφῳ
καλὴ καὶ πίειρα, περίρρυπος, οὐδὲν ἔχουσα,
εἰς ἣν οὔτε τις εἰςπλεῖ ἀνὴρ μωρὸς παράσιτος,
οὔτε λίχνος πόρνης ἐπαγαλλόμενος πυγῇσιν·
ἀλλὰ θύμον καὶ σκόρδα φέρει καὶ σῦκα καὶ ἄρτους·
ἐξ ὧν οὐ πολεμοῦσι πρὸς ἀλλήλους περὶ τούτων,
οὐχ ὅπλα κέκτηνται περὶ κέρματος, οὐ περὶ δόξης.

8. 9.

Οὐδ' ἔτι (σοί γε) συνέμποροί εἰσι, φίλυβρι
(Ἡδονή.) . . . . . .
Ἡδονῇ ἀνδραποδώδει ἀδούλωτοι καὶ ἄκαμπτοι
ἀθάνατον βασίλειαν ἐλευθερίαν τ' ἀγαπῶσιν.

10.

. . . . . Μὴ πρὸ φακῆς λοπάδ' αὔξων
εἰς στάσιν ἄμμε βάλῃς.

Fr. 6. Plut. de vit. aere al. 7: *Οὐχ ὁρᾷς, ὡς πολλὰ μὲν γῆ παρέχει, πολλὰ δὲ θάλαττα; Καὶ μὴν Μ. εἰς. φησὶν ὁ Κράτης, τῶν ἐρίων κτλ.* — V. 1. *Μίκυλον*, Dübner *Μίκκυλον*.

Fr. 7. Diog. L. VI. 85: *Τούτου* (*Κράτητος*) *παίγνια φέρεται τάδε· πήρη κτλ.* Initium affert etiam Demetr. de eloc. 259. et Apulei. de Mag. c. 22: quam (peram Crates) postea comperta utilitate etiam carmine laudavit, flexis ad hoc Homericis versibus, quibus ille Cretam insulam nobilitat. Principium dicam, ne me haec ad defensionem putes confinxisse: *Πήρη ... πίειρα.* — V. 1. *πόλις*, Dem. *γαῖ'*. — ib. *τύφῳ*, Cod. Vind. *πόντῳ*. — V. 2. *περίρρυπος* Stephanus, *περίρρυτος* v. — V. 6. interpungunt *πρὸς ἀλλήλους· περὶ τούτων οὐχ ὅπλα κέκτηνται, περὶ κ.*

Fr. 8. 9. Clem. Alex. Strom. II. 492. postquam attulit Fr. 3. statim pergit: *οὐδ' ἔτι συνέμποροί εἰσι φίλυβρι* (Klotz *φιλύβρι*), *καὶ τὸ ὅλον ἐπιλέγει· ἡδονῇ ἀνδραποδώδει κτλ.* Apparet duo fragmenta ex eodem carmine petita afferri, et prius redintegravi additis V. 1. *σοίγε* et V. 2. *Ἡδονή*. — V. 3. et 4. affert etiam Theodoret XII. 172. 50: *τούτου* (*Διογένους*) *Κράτης ὁ Θηβαῖος τὸν βίον ἐζήλωσε καὶ πολλαῖς μὲν εὐφημίαις τὴν ἀρετὴν ἐστεφάνωσε· αὐτοῦ γὰρ δὴ ὅδε ὁ λόγος· Ἡδονῇ ἀνδρ. κτλ.* — V. 3. *ἄκαμπτοι* Theod., ap. Cl. vulgo *ἄκναπτοι*. — V. 4. *τ'* fort. delendum.

Fr. 10. Athen. IV. 158. B: *καὶ Κράτης δ' ὁ Θηβαῖος ἔλεγε· μὴ πρὸ κτλ.* Eadem Plut. de sanit. tuend. c. 7: *ὁ μὲν οὖν Κράτης διὰ τρυφὴν καὶ πολυτέλειαν οἰόμενος οὐχ ἥκιστα τὰς στάσεις καὶ τυραννίδας ἐμ-*

Digitized by Google

11.

Κόχχον καὶ κύαμον σύναγε.

12.

Ταῦτ' ἔχω, ὅσσ' ἔμαθον καὶ ἐφρόντισα, καὶ μετὰ Μουσῶν σέμν' ἐδάην· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια τῦφος ἔμαρψεν.

φύεσθαι ταῖς πόλεσιν, μετὰ παιδιᾶς παρήνει· μὴ πρὸ κτλ. — V. 2. *εἰς*, Plut. *ἀεὶ ἐς*. Ceterum possunt haec etiam ex elegiis petita esse. Quod vero Demetrius de eloc. 170. *φακῆς ἐγκώμιον* adhibuit, ubi de usu ridiculi dicit: *καὶ ἐν ἐπιπλήξεσι δὲ πρὸς τοὺς τρυφερωτέρους, ὡς ὁ Τηλαυγοῦς Σύλακος καὶ ἡ Κράτητος ποιητική· καὶ φακῆς ἐγκώμιον ἂν ἀναγνῷ* (vel *ἀναγνῴη*) *τις ἐν τοῖς ἀσώτοις· τοιοῦτος δὲ ὡς τὸ πλέον καὶ ὁ κυνικὸς τρόπος*, si notum aliquem libellum, quod verisimile est, intellexit, certe non ad Cratetem referendum est. Possis coniicere tale carmen Hegemonem Thasium scripsisse, cui parodo cognomen *Φακῆ* fuit, sed fortasse Zenonis Stoici carmen aliquod intelligitur, ex quo Athen. IV. 158. B servavit hunc versum: *Εἰς δὲ φακῆν ἔμβαλλε δυωδέκατον κοριάννου.* Eodemque spectat Timonis anapaestus ibid.:

Καὶ Ζήνωνός γε φακῆν ἔψειν ὃς μὴ φρονίμως μεμάθηκεν.

ita enim corrigo. Ex versibus, quos Athen. ibid. ex Chrysippi libro *περὶ τοῦ καλοῦ* affert, fortasse unus vel alter sive Cratetis sive Zenonis est:

Μηδέ ποτ' ἐλαίαν ἔσθι', ἀκαλήφην ἔχων.
Χειμῶνος ὥρα βολβοφακῆν βαβαὶ βαβαί.
Βολβοφακῆ δ' οἷον ἀμβροσίη ψύχους κρυόεντος.

Fr. 11. Teles ap. Stob. V. 67: *Ἀπορία καὶ δάνεια περιέστηκεν; κόγχον καὶ κύαμον συνάγαγε, φησὶν ὁ Κράτης, καὶ τὰ τούτοις πρόσφορα.* A *συνήγαγε*, scripsi *σύναγε*.

Fr. 12. Diog. L. VI. 86: *ἔστιν αὐτοῦ καὶ τόδε· Ταῦτ' ἔχω κτλ.* (ubi cod. Ambr. *τὰ δὲ π. κ. ὅ. τ. ἑ.* om.) Anth. Pal. VII. 326: *Κράτητος Θηβαίου παρόμοιον σωφροσύνης ἀνάμεστον.* ubi cod. P. v. 2. *τάφος*. Cf. Iriarte p. 100 (ubi *εἰς Κράτητα* inscribitur) et p. 450 (ubi *Σωκράτης*). Cramer An. Ox. IV. 219. Plut. de se ipso laud. 17: *Πάνυ δὲ χαριέντως καὶ ὁ Κράτης πρὸς τὸ Ταῦτ' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα καὶ μετ' ἔρωτος Τέρπν' ἔπαθον, ἀντέγραψε τὸ Ταῦτ' — ἐδάην.* Compositi sunt versus ad impugnandum Choerilum Samium, qui cum Sardanapalli sepulcro inscriptum titulum versibus exposuisset, consensu suo illius sententiam probavit:

„Εὖ εἰδώς, ὅτι θνητὸς ἔφυς σὸν θυμὸν ἄεξε,
τερπόμενος θαλίῃσι· θαλόντι τοι οὔτις ὄνησις.
καὶ γὰρ ἐγὼ σποδός εἰμι, Νίνου μεγάλης βασιλεύσας.
κεῖν' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα καὶ σὺν ἔρωτι
τέρπν' ἔπαθον· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια πάντα λέλυνται.“
Ἥδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις, οὐδέ ποτ' αὐτῆς
λήσομαι· ἐκτήσθω δ' ὁ θέλων τὸν ἀπείρονα πλοῦτον.

quos versus ex Chrysippo affert Ath. VII. 336. A. (Inprimis nobilis v. 4 et 5, qui saepius non sine lectionis varietate afferuntur, cf. Miller Catal. Bibl. Scorial. 174. Nicet. Choniat. p. 417 ed. Bonn.) Choerili esse docuit Naeke Choeril. p. 196. quamquam de postremis duobus non recte iudicans: atque ipse Chrysippus ap. Ath. 337 A. Eosdem versus parodia lusit similios ita ut Choerili vestigia diligentissime legeret:

Εὖ εἰδώς, ὅτι θνητὸς ἔφυς σὸν θυμὸν ἄεξε,
τερπόμενος μύθοισι· φαγόντι τοι οὔτις ὄνησις·
καὶ γὰρ ἐγὼ κακός εἰμι φαγὼν ὡς πλεῖστα καὶ ἡσθείς·

Digitized by Google

13.

Ἕλκε ποδὸς τεταγὼν διὰ βηλοῦ Θεσπεσίοιο.

14.

Στείχεις δὴ φίλε κύρτων
βαίνεις τ' εἰς ἀΐδαο δόμους κυφὸς διὰ γῆρας.

IAMBOI.

15.

Τίθει μαγείρῳ μνᾶς δέκ', ἰατρῷ δραχμήν,
κόλακι τάλαντα πέντε, συμβούλῳ καπνόν,
πόρνῃ τάλαντον, φιλοσόφῳ τριώβολον.

16.

Οὐκ οἶσθα, πῆρα δύναμιν ἡλίκην ἔχει
Θέρμων τε χοῖνιξ καὶ τὸ μηδενὸς μέλειν.

ταῦτ' ἔχω ὅσσ' ἔμαθον καὶ ἐφρόντισα καὶ μετὰ τούτων
τέρπν' ἔπαθον· τὰ δὲ λοιπὰ καὶ ἡδέα πάντα λέλειπται.

apparetque Chrysippum simul Cratetis carmine usum esse. Ceterum Crates haud dubie integrum carmen, quod Choerilus Sardanapalli monumento inscriptum esse dixit, inverterat et fortasse Cratetis est versus, qui exstat ap. Chrysippum *π. ἀντιφατικῶν* c. 3: *εἰ ἀληθῶς τις τῶν ποιητῶν οὕτως ἀπεφαίνετο* (nam Cratetem a Chrysippo poetam nuncupari non incredibile est)

Οὔ μοι Σαρδανάπαλλος ἀρέσκει τὴν διάνοιαν.

Crates fortasse etiam illa, quae Choerilus ipse addidit, imitatus est, potuitque dicere:

Ἥδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις ἀνθρώποισι·
κεκτήσθω δ' ὁ θέλων σοφίης τὸν ἀπείρονα πλοῦτον.

unde possis varietates quae apud Strabonem XIV. 672. et Schol. Arist. Ar. 1021 reperiuntur, explicare.

Fr. 13. Diog. L. VI. 90: *ἐν Θήβαις ὑπὸ τοῦ γυμνασιάρχου μαστιγωθείς, οἱ δὲ ἐν Κορίνθῳ ὑπὸ Εὐθυκράτους, καὶ ἑλκόμενος τοῦ ποδὸς ἐπέλεγεν ἀφροντιστῶν· Ἕλκε κτλ.* — Cod. Vind. ἕλκα et *ἀπὸ β.*

Fr. 14. Diog. L. VI. 92: *Συναισθανόμενος, ὅτι ἀποθνήσκει, ἐπῇδε πρὸς ἑαυτὸν λέγων· Στείχεις κτλ. ἦν γὰρ κυφὸς ὑπὸ χρόνου.* — V. 2. κυφὸς Casaubonus, legebatur *κυφὸς ὤρην.* Sed vix recte haec in hexametros redigunt, coniicio:

Στείχεις δὴ φίλε κύρτων,
βαίνεις τ' εἰς ἀΐδαο
κυφαύχην διὰ γῆρας.

Fr. 15. Diog. L. VI. 86: *ἔστι καὶ ἐφημερὶς ἡ Φρυλλουμένη οὕτως ἔχουσα· Τίθει κτλ.* — V. 2. *πέντε* codd., v. *δέκα.* — V. 3. *πόρνῃ*, cod. Steph. *πόρνῳ.*

Fr. 16. Teles Stob. XCVII. 31: *Οὐκ ἀηδῶς γὰρ Κράτης, οὐκ οἶσθα, φησί, κτλ.* Cf. Diog. L. VI. 86: *καὶ ὅτι ἐκ φιλοσοφίας αὐτῷ περιγένοιτο Θέρμων κτλ.*

Digitized by Google

17.

Ἔρωτα παύει λιμός, εἰ δὲ μὴ χρόνος·
ἐὰν δὲ μηδὲ ταῦτα τὴν φλόγα σβέσῃ,
θεράπειά σοι τὸ λοιπὸν ἠρτήσθω βρόχος.

18.

Ὁ γὰρ χρόνος μ' ἔκαμψε, τέκτων μὲν σοφός,
ἅπαντα δ' ἐργαζόμενος ἀσθενέστερα.

19.

Ὠνείδισάς μοι γῆρας, ὡς κακὸν μέγα,
οὗ μὴ τυχόντι θάνατός ἐσθ' ἡ ζημία,
οὗ πάντες ἐπιθυμοῦμεν· ἂν δ' ἔλθῃ ποτέ,
ἀνιώμεθ'· οὕτως ἐσμὲν ἀχάριστοι φύσει.

20.

Κράτης Κράτητα χρημάτων ἀποστερεῖ.

Fr. 17. Anthol. Pal. IX. 497. *Κράτητος* (cod. Vind. 311) Paroem. II. p. 754. Diog. L. VI. 86: *φέρεται δ' αὐτοῦ κἀκεῖνο· Ἔρωτα κτλ.* ubi v. 2 et 3 in unum contracti: *ἐὰν δὲ τούτοις μὴ δύνῃ χρῆσθαι, βρόχος.* Suidas v. *Κράτης* affert V. 1 et deinde *εἰ δὲ μὴ βρόχος.* Cf. Iulian Or. VI. 198. D, ubi Diogeni et Crateti tribuitur: *ἔρωτα λύει λιμός, ἂν δὲ τούτῳ χρῆσθαι μὴ δύνασαι, βρόχος.* Respicit Clem. Al. Str. II. p. 493: *οὗτος ἐν ἄλλοις εὐθυρημόνως γράφει, τῆς εἰς τὰ ἀφροδίσια ἀκατασχέτου ὁρμῆς κατάπλασμα εἶναι λιμόν, εἰ δὲ μὴ βρόχον* et Theodoret. XII. p. 172. — V. 2. *ἐὰν δὲ μηδὲ*, cod. Vind. *εἰ δὲ μὴ.* — V. 3. *θεράπεια*, P. *θεραπεῖα*, v. *θεραπείᾳ.* — *ἠρτήσθω*, P. *ἠρτείσθω.*

Fr. 18. Stob. CXVI. 31 *Κράτητος· Ὁ γὰρ κτλ.* — V. 1. *μὲν* Voss. Gesn. marg., *με* Vind., v. *οὐ.* Meineke Crateti poetae antiquae comoediae tribuit, sed huius fabulis non usus est Stobaeus, et conveniunt hi versus inprimis Cynico.

Fr. 19. Stob. CXV. 9 *Κράτητος ἐξ Ἀντιφάνους* (Vind. *ἐξ ἀνφα*). Apost. XVIII. 59. e s. p. n. Coniicias *Κράτητος ἢ Ἀντιφάνους*, ut Meineke suspicatus est, qui cum ante Crateti comico tribuisset, post Antiphani vindicavit, at videntur Cynici esse versus, fortasse ex Antiphane illi quidem petiti. — V. 1. *γῆρας*, Voss. *τὸ γῆρας.* — V. 2. *οὗ* Gesner coni., v. *ᾧ.* — *θάνατος*, A *θάνατος δ'.* — Post v. 4 sequitur *τοῦ ζῆν γὰρ οὐδεὶς ὡς ὁ γηράσκων ἐρᾷ*, quem Grotius separavit, quippe qui sit Sophoclis.

Fr. 20. Simplic. Comm. in Epict. Ench. p. 65: *καὶ πενία δέ, εἴποι ἄν ὁ Ἐπίκτητος, οὐδὲν δεινόν· ἐπεὶ καὶ Κράτητι ἂν ἔδοξε τῷ Θηβαίῳ δεινόν, ὃς τῶν ἑαυτοῦ τῇ πόλει παραχωρήσας καὶ εἰπὼν Κράτης κτλ. τότε ἔδοξεν ἐλευθεροῦσθαι, καὶ στέμμανον ὡς ἐπὶ ἐλευθερίᾳ περιεβάλλετο, ὅτι τὴν πενίαν ἀντὶ τῆς εὐπορίας ἠλλάξατο.* Aliter Suidas v. *Κράτης — οὗτος καταλιπὼν τὴν οὐσίαν μηλόβοτον, ἀρθεὶς ἐπὶ τοῦ βωμοῦ εἶπεν·*

Ἐλευθεροῖ Κράτητα Θηβαῖον Κράτης.

atque etiam Isidor. Pelus. Ep. II. 146: *Κρ. Κρ. Θηβαῖον ἐλευθεροῖ.* Respicit huc Origen. in Matthaeum XV. 15. et adv. Cels. II. p. 84 ed. Spenc. Cf. etiam Leutsch Paroem. II. 486. Apulei. Flor. II. 14.

Digitized by Google

21.

Diog. L. VIII. 93: *πρὸς Ἀλέξανδρον* (Perizon. *Κάσσανδρον*) *πυθόμενον, εἰ βούλεται αὐτοῦ τὴν πατρίδα ἀνορθωθῆναι, ἔφη· καὶ τί δεῖ; πάλιν γὰρ ἴσως Ἀλέξανδρος ἄλλος αὐτὴν κατασκάψει· ἔχειν δὲ πατρίδα καὶ* (om. Cod. Vind.) *πενίαν ἀνάλωτα τῇ τύχῃ, καὶ Διογένους εἶναι πολίτης, ἀνεπιβουλεύτου φθόνῳ.* Iambici numeri aperta vestigia, sed versus restitui nequeunt.

22.

Οὐχ εἷς πάτρας μοι πύργος, οὐ μία στέγη,
πάσης δὲ χέρσου καὶ πόλισμα καὶ δόμος
ἕτοιμος ἡμῖν ἐνδιαιτᾶσθαι πάρα.

Suspicor *Cratetis* esse etiam alia nonnulla, quae apud Stobaeum *Charetis* nomine leguntur, primum XVII. 3, cf. Apostol. V. 26. c:

Γαστρὸς δὲ πειρῶ πᾶσαν ἡνίαν κρατεῖν·
μόνη γὰρ ὢν πέπονθεν οὐκ ἔχει χάριν,
ἀεὶ δὲ τοῦ δέοντος ἐνδεῖται πλέον.
ὅστις δὲ γαστρὸς μὴ κρατεῖν ἐπίσταται,
οὗτος τὰ πλείω τῶν κακῶν ἔχει κακά.

porro XXXIII. 4. (Maxim. Conf. II. 597. Apostol. V. 53. a.)

Γλώσσης μάλιστα πανταχοῦ πειρῶ κρατεῖν·
ὃ καὶ γέροντι καὶ νέῳ τιμὴν φέρει,
ἡ γλῶσσα σιγὴν καιρίαν κεκτημένη.

denique XXXVIII. 3:

Μὴ φθόνει τοῖς εὐτυχοῦσιν, μὴ δοκῇς εἶναι κακός.

Illud vero epigramma in Anth. Pal. IX. 359, cui respondet Metrodori epigramma in Anth. Pal. IX. 360 (cf. Cram. An. Par. IV. 366) Planudes quidem tribuit *Crateti*, sed Cod. Pal. *Ποσειδίππου*, *οἱ δὲ Πλάτωνος τοῦ κωμικοῦ*. Legitur etiam apud Stob. Flor. XCVIII. 57. ubi item olim Crateti tribuebatur, sed A Trinc. *Ποσιδίππου*.

Non omnia haec Crates litteris mandavisse videtur, sed insunt dicteria subito fusa, nec tamen satis certo ubique haec duo genera discernere licet. Reperiuntur alia apophthegmata Cratetis (collecta ad Orellio Op. Sent. I. 132 seqq) ex quibus quod est ap. Stob. XIV. 16: *Κράτης τοὺς κόλακάς φησι συγκατανευσιφάγους* fort. ad *elegias* pertinet. Cratetis dicterium extat praeterea ap. Diog. VI. 93: *καὶ θυγατέρα ἐξέδωκε κείνοις* (*μαθηταῖς αὐτοῦ*) *ὡς αὐτὸς ἔφη, ἐπὶ*

Fr. 22. Diog. L. VI. 98: *γέγραφε* (ad Cratetem enim, non ad Hipparchiam haec referenda) *καὶ τραγῳδίας ὑψηλότατον ἐχούσας φιλοσοφίας χαρακτῆρα, οἷόν ἐστι κἀκεῖνο· Οὐχ κτλ.* — V. 1. *μία*, Cod. Ar. *μία μοι*.

Digitized by Google

πείρᾳ δοὺς τριάκονθ' ἡμέρας, si αὐτὸς germana est lectio; sive ὁ αὐτὸς praeferas, Menandri erit, qui dixerit: καὶ θυγατέρ' ἐξέδωκε δὴ πεῖνος ἐπὶ πείρᾳ δοὺς τριάκονθ' ἡμέρας.

XLIX.

THEOCRITUS CHIUS.

Ἑρμίου εὐνούχου τε καὶ Εὐβούλου τόδε δούλου
μνῆμα κενὸν κενόφρων θῆκεν Ἀριστοτέλης·
ὃς διὰ τὴν ἀκρατῆ γαστρὸς φύσιν εἵλετο ναίειν
ἀντ' Ἀκαδημείας Βορβόρου ἐν προχοαῖς.

L.

MENANDER.

1.

Χαῖρε, Νεοκλείδα δίδυμον γένος, ὧν ὁ μὲν ὑμῶν
πατρίδα δουλοσύνας ῥύσαθ', ὁ δ' ἀφροσύνας.

2.

Re fruere ut natus mortalis: dilige sed rem,
Tanquam immortalis: sors est in utroque verenda.

Theocritus. Euseb. Praep. Ev. XV. 793: *Θεόκριτος γοῦν ὁ Χῖος ἐποίησεν ἐπίγραμμα τοιοῦτον· Ἑρμ. κτλ.* eadem Apostol. VI. 38. a., v. 1 et 2 etiam Diog. L. V. 11 ubi legitur: *Ἑρμείου εὐνούχου ἠδ' Εὐβούλου ἅμα δούλου σῆμα κ. κ. τεῦξεν Ἀρ.* — V. 1. *Ἑρμίου* Meineke, v. *Ἑρμείου*, sed CDFG *Ἑρμοῦ. — τε καὶ*, CDFG *δὲ καὶ.* — V. 3 inde ab *εἵλετο* et v. 4 affert Plut. de exil. c. 10 addens *ἔστι γὰρ ποταμὸς περὶ Πέλλην, ὃν Μακεδόνες Βόρβορον καλοῦσι.* — V. 4. *ἀντ'*, I et E supra *ἀντίον* — *Ἀκαδημείας*, DFG *Ἀκαδημίας* ut Plut.

Menander. Fr. 1. Anth. Pal. VII. 72: *εἰς ἐπίκουρον καὶ θεμιστοκλέα μενάνδρου κωμικοῦ.* — V. 2. *ῥύσατ'*, *ὁ δ'* Plan., *ῥύσατ' ὅδ'* Pal.

Fr. 2. Extat apud Ausonium Epigr. CXLV: *ex Menandro, re fruere etc.* Simillimum Luciani epigr. in Anth. Pal. X. 26: *ὡς τεθνηξόμενος τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυε, ὡς δὲ βιωσόμενος φείδεο τῶν πτεάνων· ἔστι δ' ἀνὴρ σοφὸς οὗτος, ὃς ἄμφω ταῦτα νοήσας φειδοῖ καὶ δαπάνῃ μέτρον ἐφηρμόσατο.* — Sed quod ibid. ap. Auson. legitur CXLI: *De ingratis ex Menandro*, trimetris quinque constans, non recepi, cum ex comoedia aliqua petitum videatur, quamquam fortasse etiam hoc epigramma ex comoediae versiculis expressum.

Digitized by Google

Poteram alios praeterea in numerum *Elegiographorum* referre, sed iudicium plerumque anceps. Sic fortasse fuit Elegiographus *Theodorus*, quem memorat Athen. III. 122. B: *Κηφισόδωρος γοῦν ὁ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος μαθητὴς ἐν τῷ τρίτῳ τῶν πρὸς Ἀριστοτέλην λέγει, ὅτι εὕροι τις ἂν ὑπὸ τῶν ἄλλων ποιητῶν ἢ καὶ σοφιστῶν ἓν ἢ δύο γοῦν πονηρῶς εἰρημένα, οἷα παρὰ μὲν Ἀρχιλόχῳ — Θεοδώρῳ δὲ τὸ κελεύειν μὲν πλέον ἔχειν, ἐπαινεῖν δὲ τὸ ἴσον.* ut dixerit:

Ἀλλ' ἔθελε πλεῖον μὲν ἔχειν, αἴνει δὲ τὸ ἴσον.

sed praestat de Theodoro sophista haec accipere, vid. Plato Phaedr. 351. A. Alius *Theodorus* epigrammata scripsisse dicitur a Diog. Laert. II. 104., diversus haud dubie a Colophonio poeta, de quo vid. Ath. XIV. 618. E: *ἦν δὲ καὶ ἐπὶ ταῖς ἑώραις τις ἐπ' Ἠριγόνῃ, ἣν καὶ ἀλῆτιν λέγουσιν ᾠδήν· Ἀριστοτέλης γοῦν ἐν τῇ Κολοφωνίων πολιτείᾳ φησίν· Ἀπέθανε δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Θεόδωρος ὕστερον βιαίῳ θανάτῳ. λέγεται δὲ γενέσθαι τρυφῶν τις, ὡς ἐκ τῆς ποιήσεως δῆλόν ἐστι· ἔτι γὰρ καὶ νῦν αἱ γυναῖκες ᾄδουσιν αὐτοῦ μέλη περὶ τὰς ἑώρας.*

Epigrammata scoptica fortasse composuit *Euclides*, quem memorat Aristot. Poet. c. 22: *ὥστε οὐκ ὀρθῶς ψέγουσιν οἱ ἐπιτιμῶντες τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τῆς διαλέκτου καὶ διακωμῳδοῦντες τὸν ποιητήν, οἷον Εὐκλείδης ὁ ἀρχαῖος, ὡς ῥᾴδιον ποιεῖν, εἴ τις δώσει ἐκτείνειν ἐφ' ὁκόσον βούλεται, ἰαμβοποιήσας ἐν αὐτῇ τῇ λέξει·*

ἠτίχαριν εἶδον Μαραθῶνάδε βαδίζοντα.

(Bc *ἤτ* ·.· *χάριν*, Ac *ἤτει χάριν*, Na *εἴ τι χάριν*, deinde *ἴδον* AcBc) *καί·*

οὐκ ἂν γεράμενος τὸν ἐκείνου ἐλλέβορον.

(*ἂν γ' ἐράμενος* NaBc, *τῶν* Bc, *ἐλέβορον* Na.) *Antiquus* dicitur Aristoteli fortasse ut distinguatur a minore aliquo Euclide, quem Pollux III. 82: *Ὑπερίδης δὲ καὶ Εὐκλείδης ὁμόδουλον λέγουσιν* et VI. 161: *καὶ ἡμίκακον δὲ Εὐκλείδης λέγει καὶ Σοφοκλῆς* adhibet. Haec quae Pollux habet, de Euclide *Socratico* intelligenda esse existimo.

Porro extant epigrammata, quae sane antiquorum nomina prae se ferunt, sed saepe valde dubium, quae fides inscriptioni sit habenda. Quare non recepi Agidis epigr. in Anth. P. VI. 152:

Καὶ στάλικας καὶ πτηνὰ λαγωβόλα σοὶ τάδε Μείδων,
Φοῖβε, σὺν ἰξευταῖς ἐκρέμασεν καλάμοις,
ἔργων ἐξ ὀλίγων ὀλίγην δόσιν· ἢν δέ τι μεῖζον
δωρήσῃ, τίσει τῶνδε πολυπλάσια.

nam auctorem huius epigrammatis esse Agin Argivum, Alexandri magni aequalem, quem Curtius *pessimum carminum post Cheorilum conditorem* vocat, nimis incertum. Nec *Democriti* epigr. Anth. Plan. 180 recipiendum fuit, cum sit a philosopho prorsus alienum, et haud dubie referendum ad epigrammatographum, quem Diog. L. IX. memorat. ·ος quod inscribitur epigramma Anth. VII. 436., *Ἡγήμονος* pa- ·se demonstrari nequit. *Xenocratis* quod extat epigramma ·an. 186., cuius sit prorsus incertum.

Digitized by Google

Αἰσχίνου ῥήτορος epigramma extat Anth. VI. 330:

Θνητῶν μὲν τέχναις ἀπορούμενος, εἰς δὲ τὸ θεῖον
ἐλπίδα πᾶσαν ἔχων, προλιπὼν εὔπαιδας Ἀθήνας,
ἦλθην ἐλθών, Ἀσκλήπιε, πρὸς τὸ σὸν ἄλσος,
ἕλκος ἔχων κεφαλῆς ἐνιαύσιον, ἐν τρισὶ μησίν.

ab oratore omnino alienum, quamquam is carmina amatoria composuit (vid. or. in Timarch. 136.), sed fortasse profectum est ab Aeschine rhetore Milesio, Pompeii aequali (vid. Strabo XIV. 636.) vel Mitylenaeo, (vid. Diog. L. II. 64.)

Aeschini oratori vindicare studuit Goettling epigr. Anth. IX. 288. ΓΕΜΙΝΟΤ (cod. Pal. ΓΑΙΜΙΝΟΤ exhibere dicit Goettling, unde *Αἰσχίνου* coniecit:)

Οὗτος ὁ Κεκροπίδησι βαρὺς λίθος Ἄρεϊ κεῖμαι,
ξεῖνε, Φιλιππείης σύμβολον ἠνορέης,
ὑβρίζων Μαραθῶνα καὶ ἀγχιάλου Σαλαμῖνος
ἔργα, Μακηδονίης ἔγχεσι κεκλιμένα.
ὄμνυε νῦν νέκυας, Δημόσθενες· αὐτὰρ ἔγωγε
καὶ ζωοῖς ἔσομαι καὶ φθιμένοισι βαρύς.

Sed quin novitium sit epigramma, vix dubium videtur.

Alia epigrammata antiquitatis quidem specie commendantur, sed cum in tanta carminum brevitate admodum fallax sit hoc argumentum, ubi nihil omnino de aetate constat, ad quam referendus sit epigrammatis auctor, nolui recipere: huc pertinet exempli gratia *Dorieus*, cuius versus aliquot servavit Athen. X. 412. F:

Τοῖος ἦην Μίλων, ὅτ' ἀπὸ χθονὸς ἤρατο βρῖθος,
τετραετῆ δαμάλην ἐν Διὸς εἰλαπίναις,
ὤμοις δὲ κτῆνος τὸ πελώριον ὡς νέον ἄρνα
ἤνεγκεν δι' ὅλης κοῦφα πανηγύρεως·
καὶ θάμβος μέν, ἀτὰρ τοῦδε πλέον ἦνυσε θαῦμα
πρόσθεν Πισαίου, ξεῖνε, θυηπολίου.
ὃν γὰρ ἐπόμπευσεν βοῦν ἄζυγον, εἰς κρέα τόνδε
κόψας, πάντα κατ' ὦν μῶνος ἐδαίσατό νιν.

Item *Philiades* Megarensis, cuius epigramma servavit Steph. B. v. *Θέσπεια* (Eustath. 266, 13.) sane antiquus poeta fuisse videtur:

Ἄνδρες τοί ποτ' ἔναιον ὑπὸ κροτάφοις Ἑλικῶνος,
λήματι τῶν αὐχεῖ Θεσπιὰς εὐρύχορος.

sed iudicium nimis anceps: idem valet de *Apollodoro*, cuius epigramma in Pythagoram servavit Athen. X. 418., de *Hegesippo* poeta haud ineleganti, de *Hermocreonte*, aliis, quorum epigrammata in Anthologia exstant. — *Sostratus*, quem memorat Eustath. Od. 1665, 48: *Σώστρατος δὲ ἐν Τειρεσίᾳ, ποίημα δέ ἐστιν ἐλεγειακόν, φησὶ τὸν Τειρεσίαν θήλειαν τὴν ἀρχὴν γεννηθῆναι καὶ ἐκτραφῆναι ὑπὸ Χαριτλοῦς*, novitius poeta videtur.

Digitized by Google

Incerta omnia de *Nicomacho*, quem dicit *Hephaest.* p. 27: *Καὶ πάλιν Νικομάχου τοῦ τὴν περὶ ζωγράφων ἐλεγείαν πεποιηκότος·*

Οὗτος δή σοι ὁ κλεινὸς ἀν' Ἑλλάδα πᾶσαν Ἀπολλόδωρος·
γινώσκεις τοὔνομα τοῦτο κλύων.

Cf. Eustath. p. 984, 10.

Sunt alii poetae, qui in ipso confinio saeculi *quarti* et *tertii* a. Chr. n. extiterunt, quos quorsum referas ambigi potest, velut *Theaetetus*, *Nossis* Locris oriunda, fortasse etiam *Nicaenetus* Samius, *Addaeus* Macedo *), alii, sed tamen satius duxi ab hac sylloge horum poetarum carmina segregare.

Illud denique monendum est, epigrammatum non semper eum esse auctorem, qui dici videtur, quemadmodum quod est apud Aelianum H. Anim. XI. 40: *τετράκερων δὲ ἔλαφον Νικοκρέων ὁ Κύπριος ἔσχεν, καὶ ἀνέθηκε Πυθοῖ καὶ ὑπέγραψε·*

Σῆς ἕνεκεν Λητοῦς τοξαλκέτα κοῦρ' ἐπινοίας
τήνδ' ἔλε Νικοκρέων τετράκερων ἔλαφον.

neque enim inde sequitur Nicocreontem epigrammatis auctorem esse. At fieri potest, ut epigrammata in monumentis inscripta ab ipsis, qui illa monumenta dedicaverant vel in quorum honorem posita erant, sint confecta, velut ipsius *Thrasymachi* fortasse est epigramma, quod Athen. X. 454. F:

Τοὔνομα θῆτα, ῥῶ, ἄλφα, σάν, ὖ, μῦ, ἄλφα, χῖ, οὖ, σάν·
πατρὶς Χαλκηδών· ἡ δὲ τέχνη σοφίη.

tumulo illius inscriptum fuisse testatur.

Fortasse etiam *Pisistratus* minor, Hippiae filius non alienus a poesi fuit, ut huic tribuere possis epigramma ap. Thucyd. VI. 54:

Μνῆμα τόδ' ἧς ἀρχῆς Πεισίστρατος, Ἵππιον υἱός,
θῆκεν Ἀπόλλωνος Πυθίου ἐν τεμένει.

Sed consulto haec ut omnia omnino epigrammata adespota praetermisi.

*) Huic enim videntur vindicanda omnia epigrammata in Anth. Pal. praeter duo, quorum unum (VII. 305.) *Addaeo Mitylenaeo* tribuitur, qui videtur non diversus esse ab eo, qui *περὶ ἀγαλματοποιῶν* scripsit (vid. Preller Polem. p. 97.), alterum (VI. 258.), dorica dialecto scriptum, cum Macedo ionica sit usus, ab utroque videtur alienum et fort. *Ἀλκαίου* scribendum.

Digitized by Google

IAMBOGRAPHI.

Digitized by Google

Digitized by Google

I.

ARCHILOCHUS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1. [52.] *)

Εἰμὶ δ' ἐγὼ Θεράπων μὲν Ἐνυαλίοιο ἄνακτος,
καὶ Μουσέων ἐρατὸν δῶρον ἐπιστάμενος.

* 2.

Οὐ γάρ μοι πενίη πατρώϊος, οὐδ' ἀπὸ πάππων
εἰμὶ λιπερνήτης.

Archilochus. Fr. 1. Athen. XIV. 627. C: *Ἀρχίλοχος γοῦν ἀγαθὸς ὢν ποιητὴς πρῶτον ἐκαυχήσατο τὸ δύνασθαι μετέχειν τῶν πολιτικῶν ἀγώνων, δεύτερον δ' ἐμνήσθη τῶν περὶ τὴν ποιητικὴν ὑπαρχόντων αὐτῷ, λέγων· Εἰμὶ δ' ἐγὼ Θεράπων κτλ.* unde Eust. 1320, 2. Suae orationi haec accommodavit Plut. vit. Phoc. c. 7. quem sequitur Themist. Or. XV. p. 185 *ἀμφότερον, Θερ.* V. 1. *μὲν* om. Them. — *ἄνακτος* Ath., *Θεοῖο* Plut. (C *ἐνυαλιοῖς θεοῖς*) Them. — V. 2. *Μουσέων*, Them. Athen. epit. Eusth. *Μουσάων.* — *ἐρατὸν*, Plut. *ἐρατᾶν*, (C *ἐρετᾶν*, FaV *ἐρατῶν*). — *ἐπιστάμενος*, ap. Ath. B *ἐπιστάμενον.* Parodia lusit Theod. Prodr. in Excerpt. Bibl. Paris. VI. 528: *ἀμφότερον Θεράπων μὲν πραγματικοῖο θεοῖο καὶ Μουσάων ἐρατὸν δῶρον ἐπιστάμενος.*

Fr. 2. Et. M. 566, 50: *Λιπερνῆτις, θηλυκόν, τὸ ἀρσενικὸν λιπερνήτης· σημαίνει τὸν ἐνδεῆ καὶ πτωχὸν παρὰ τὸ λείπεσθαι ἐρνίων, ὅ ἐστι φυτῶν.* sed Cod. V: *λιπερνίτις καὶ λιπερνίτις θηλυκόν· σημ. τ. ἐ. κ. πτ. οἱον· οὐ γὰρ ... λιπερνίτης παρὰ τὸ κτλ.* scripsi *λιπερνήτης.* Cf. Anth. Pal. IX. 649. et *Archilocho* vindicavi. Schneidewin et O. Schneider ad Callimachi Hecalen referunt, *λιπερνῆτις* corrigentes. Quod sequitur in Et. M. (eadem Et. Gud. 371, 28.) *ἢ λιπερνήτας φησὶν Ἀριστόξενος* (*ἀριστοτέλης ξένος* PD, recte ut videtur *Ἀρχίλοχος* Meineke) *τοὺς ἁλιεῖς καὶ θαλασσίους ἀπὸ τοῦ τὰ τῆς ἁλὸς διαπιπράσκειν καὶ ζῆν* iam non ad Archiloch. Fr. 52. pertinet, sed ad hoc ipsum distichon.

---

*) Numeri adiecti sunt editionis Liebelianae.

Digitized by Google

3. [56.]

Ἐν δορὶ μέν μοι μᾶζα μεμαγμένη, ἐν δορὶ δ' οἶνος
Ἰσμαρικός, πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος.

4. [50.]

Οὔ τοι πόλλ' ἐπὶ τόξα τανύσσεται οὐδὲ θαμειαὶ
σφενδόναι, εὖτ' ἂν δὴ μῶλον Ἄρης συνάγῃ
ἐν πεδίῳ· ξιφέων δὲ πολύστονον ἔσσεται ἔργον·
ταύτης γὰρ κεῖνοι δαίμονες εἰσὶ μάχης
δεσπόται Εὐβοίης δουρικλυτοί.

5. [49.]

Ἀλλ' ἄγε, σὺν κώθωνι θοῇς διὰ σέλματα νηὸς
φοίτα καὶ κοίλων πώματ' ἄφελκε κάδων,
ἄγρει δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἀπὸ τρυγός· οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς
νήφειν ἐν φυλακῇ τῇδε δυνησόμεθα.

6. [51.]

Ἀσπίδι μὲν Σαΐων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνῳ

Fr. 3. Athen. I. 30. F: *Ἀρχίλοχος τὸν Νάξιον οἶνον τῷ νέκταρι παραβάλλει*, (Eust. Od. 1635, 48.) ὃς καὶ πού φησιν· *Ἐν κτλ.* Adde Synes. Epist. CXXIX: *ἐγὼ δὲ ὑπὸ μεσοπυργίῳ τεταγμένος ὑπνομαχῶ, ἐν δορὶ ... κεκλιμένος, οὐκ οἶδα εἰ μᾶλλον Ἀρχιλόχῳ εἰπεῖν ταῦτα προσήκοντα ἦν*, unde Suidas v. *ὑπνομαχῶ* et ex parte v. *Ἰσμαρικὸς οἶνος*, — V. 1. *μᾶζα* Syn., *μάζα* Ath. — *μεμαγμένη*, B *μεμιγμένη*. — *δ'* om. Syn. — V. 2. *Ἰσμαρικός*, B *Ἰσμαρινός*.

Fr. 4. Plut. vit. Thes. c. 5: *Οἱ δὲ Ἄβαντες ἐκείραντο πρῶτοι τὸν τρόπον τοῦτον, οὐχ ὑπ' Ἀράβων διδαχθέντες, ὡς ἔνιοι νομίζουσιν, οὐδὲ Μυσοὺς ζηλώσαντες, ἀλλ' ὄντες πολεμικοὶ καὶ ἀγχέμαχοι καὶ μάλιστα δὴ πάντων εἰς χεῖρας ὠθεῖσθαι τοῖς ἐναντίοις μεμαθηκότες, ὡς μαρτυρεῖ καὶ Ἀρχίλοχος ἐν τούτοις· Οὔ τοι κτλ.* — V. 1. *ἐπὶ*, Schneidewin *ἔτι*. — *τανύσσεται*, ia *τανίσεται*. — V. 3. *ἔσσεται*, ia *ἔσται*. — V. 4. *κεῖνοι*, C *ἐκεῖνοι*. — *δαίμονες* Babx, vulgo *δαήμονες*. — V. 5. *Εὐβοίης* Schneidewin, vulgo *Εὐβοίας*.

Fr. 5. Athen. XI. 483. D: *Μνημονεύει αὐτοῦ (τοῦ κώθωνος) καὶ Ἀρχίλοχος ἐν ἐλεγείοις ὡς ποτηρίου οὕτως· Ἀλλ' ἄγε κτλ.* — V. 1. *Ἀλλ' ἄγε* VL, *ἀλλά τε* ABP. — V. 4. *ἐν* VL, *μέν* ABP. — *φυλακῇ τῇδε* PVL, *φυλακῆς τῇδε* B, fort. *νηφέμεναι φυλακῆς τῆσδε*.

Fr. 6. Plut. Lacon. inst. 34: *Ἀρχίλοχον τὸν ποιητὴν ἐν Λακεδαίμονι γενόμενον αὐτῆς ὥρας ἐδίωξαν, διότι ἐπέγνωσαν αὐτὸν πεποιηκότα, ὡς κρεῖττόν ἐστιν ἀποβαλεῖν τὰ ὅπλα, ἢ ἀποθανεῖν· Ἀσπίδι ... ἐθέλων· ἀσπὶς ἐκείνη ... κακίω.* Et v. l. 2. affert Strabo X. p. 457. ubi *ἀσπίδι ... ἀνείλετο* (vel *ἀνείλατο*, *ἀϊείλατο*, *ἀγείλετο*) *τὴν παρὰ θάμνῳ* (tres codd. *θάμνον*) et XII. 549., ubi *ἀσπίδα ..... ἀνείλετο* (sic Epit., om. codd.) *τὴν περὶ θάμνον*. Auctor vit. Arati p. 521. Westerm. et Aristoph. Pac. v. 1298. ubi dicit schol.: *Ἀρχιλόχου ἐστὶ τὸ δίστιχον. ... Οὗτος ὁ Ἀρχίλοχος ἐξῆλθεν εἰς πόλεμον ἐν τῇ πρὸς Σαΐους μάχῃ (ἔστι δὲ ἔθνος Θρᾴκης), καὶ φοβηθεὶς ἔφυγε, ῥίψας ἑαυτοῦ τὰ ὅπλα· αὐτὸν οὖν διαβάλλων λέγει.*

Digitized by Google

ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων·
αὐτὸς δ' ἐξέφυγον θανάτου τέλος· ἀσπὶς ἐκείνη
ἐρρέτω· ἐξαῦτις κτήσομαι οὐ κακίω.

7. [58.]

Ξείνια δυσμενέσιν λυγρὰ χαριζόμενοι.

8.

Αἰσιμίδη, δειλοῦ μὲν ἐπίρρησιν μελεδαίνων,
οὐδεὶς ἂν μάλα πόλλ' ἰμερόεντα πάθοι.

ΠΡΟΣ ΠΕΡΙΚΛΕΑ.

9. [48.]

Κήδεα μὲν στονόεντα, Περίκλεες, οὔτε τις ἀστῶν
μεμφόμενος θαλίης τέρψεται οὐδὲ πόλις·
τοίους γὰρ κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης

V. 2. ἔντος Brunck, vulgo ἐντός. — V. 3. αὐτὸς δ' ἐξέφυγον θανάτου τέλος, quod omisit Plut., suppeditavit Sextus Emp. Hypot. III. p. 182. (172. Bekk.): Ἀρχίλοχος δέ, ὥσπερ σεμνυνόμενος ἡμῖν ἐπὶ τῷ τὴν ἀσπίδα ῥίψας φυγεῖν, ἐν τοῖς ποιήμασι περὶ ἑαυτοῦ φησίν· Ἀσπίδι . . . ἐθέλων· αὐτὸς δ' ἐξέφυγον θανάτου τέλος. Sed videtur iam antiquitus alia lectio fuisse, quod significat Aristophanes: Ἀσπίδι ... ἐθέλων. TP. Εἰπέ μοι, ὦ πόσθων, εἰς τὸν σαυτοῦ πατέρ' ἔδεις; ΠΑΙ. Ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα. TP. κατήσχυνάς γε τοκῆων. neque hoc memoriae errori tribuendum esse docet Olympiod. in Platon. Gorg. (Iahn Archiv XIV. 284.): φροντίσωμεν οὖν τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχήν, εἰδότες ὡς τὰ χρήματα καὶ τὸ σῶμα οὐδὲν συμβάλλονται. ποιήσωμεν οὖν ὃ εἶπεν ἐκεῖνος· Αὐτὸν μὲν μεσαωσα τί μοι μέλει ἀσπὶς ἐκείνη ἐρρέτω. et Schol. Aristot. T. IV. 8. B (Cramer An. Par. IV. 412, 31.): οὕτω τρωθείς τις ἐν πολέμῳ ὑπὲρ φίλου ἔφη· αὐτόν μ' ἐξεσάωσα· τί μοι μέλει ἀσπὶς ἐκείνη· ἐρρέτω· αὐτὸν μὲν τὴν ἰδίαν ψυχὴν εἰπών, ἀσπίδα δὲ τὸ ἴδιον σῶμα καλέσας. Legerunt igitur alii ψυχὴν δ' (vel αὐτὸν δ') ἐξεσάωσα· τί μοι μέλει ἀσπὶς ἐκείνη; Respiciunt Philostr. vit. Apoll. II. 7. Aelian. V. H. X. 13. Eustath. ad Dionys. v. 533. — V. 4. ἐξαῦτις Schaefer, vulgo ἐξαῦθις.

Fr. 7. Schol. Soph. El. 95: Ξένια γὰρ Ἄρεως τραύματα καὶ φόνοι· Καὶ Ἀρχίλοχος· Ξένια κτλ. Eadem Suidas v. ξένια et ἐξένισεν — Ξείνια δυσμενέσιν Suidas posteriore loco (BE δυσμενέσσιν), vulgo ξένια δυσμενέσσιν. — χαριζόμενοι, Suid. χαριζόμενος. Possis etiam sic constituere .... ξείνια δυσμενέσσιν Λυγρὰ χαριζόμενοι ...

Fr. 8. Orio 55, 22: Ἐπίρρησις ὁ ψόγος καὶ ἡ κακηγορία, ἔνθεν λοιπὸν καὶ ἐπίρρητος. Ἀρχίλοχος ἐν ἐλεγείοις· Αἰσιμίδη (cod. Αἰσιμήδη) δηλοῦμεν ἐπίρρησι μελ. κτλ. — V. 1. δειλοῦ μὲν scripsi ut etiam Schneidewin, possis etiam δείδημον coniicere, δηλήμων Ruhnken, δήμου μὲν Elmsley.

Fr. 9. Stob. Flor. CXXIV. 30. (A om. locum): Ἀρχιλόχου. — V. 1. ἀστῶν, Grotius αὐτῶν. — V. 2. μεμφόμενος, conieci μελπόμενος, postea μεμβλόμενος. — οὐδὲ πόλις, Scaliger οὔτε πότοις.

Digitized by Google

18. [57.]

Συκῆ πετραίη πολλὰς βόσκουσα κορώνας
εὐήθης ξείνων δέκτρια Πασιφίλη.

IAMBOI.

TRIMETRA.

19. [86.]

Κλαίω τὰ Θασίων, οὐ τὰ Μαγνήτων κακά.

20. [9. 3.]

Ἦδε δ' ὥστ' ὄνου ῥάχις
ἕστηκεν ὕλης ἀγρίης ἐπιστεφής·
οὐ γάρ τι καλὸς χῶρος οὐδ' ἐφίμερος
οὐδ' ἐρατός, οἷος ἀμφὶ Σίριος ῥοάς.

Fr. 18. Athen. XIII. 594. C: *ἐφ' οἷς Ἴωνες ἀγασθέντες, ὥς φησι Μενέτωρ ἐν τῷ περὶ ἀναθημάτων, Πασιφίλαν* (sic ABCP, sed VLP in m. *Παμφίλαν*) *ἐκάλουν τὴν Πλαγγόνα. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ἀρχίλυχος περὶ αὐτῆς ἐν τούτοις· Συκῆ* (Schneidewin *συκέη*) *κτλ.* Eust. Od. 1713, 47. *Πασιφίλα, ἑταίρα παλαιὰ εὐειδής, αὐτὸ δὲ ἴσως ἐκ τοῦ Πασιφάη παρείληνται.* Conieci aliquando *Ἀντίλοχος* legendum esse, qui poeta fuit Lysandri aequalis, vid. Plut. Lys. c. 18.

Fr. 19. Strabo XIV. 647: *Καλλῖνος μὲν οὖν ὡς εὐτυχούντων ἔτι τῶν Μαγνήτων μέμνηται καὶ κατορθούντων ἐν τῷ πρὸς Ἐφεσίους πολέμῳ, Ἀρχίλοχος δὲ ἤδη φαίνεται γνωρίζων τὴν γενομένην αὐτοῖς συμφοράν, Κλαίειν θάσσον* (Med. 3 *θείων*, Ven. 2. Mosc. Par. *θάσσων*) *οὐ κτλ.* Heraclid. Pont. Pol. XXII.: *Μάγνητες δι' ὑπερβολὴν ἀτυχημάτων πολλὰ ἐπεκώθησαν, ὅθεν καὶ Ἀρχίλοχος φησίν· Κλαίω Θαλασσῶν οὐ τὰ M. κ.* (ita ACP margo p., sed reliqui nihil nisi *φησὶ τὰ Μαγ. κακά*.). Respiciunt huc Clem. Strom. I. 397. Athen. XII. 525. C. Scripsi *τὰ Θασίων*, quod Tyrwhitt coniecit, et *κλαίω* praetuli infinitivo, qui est apud Strabonem, contra Val. Franke: *Κλαίοντα Θάσσον, οὐ τὰ M. K.*, quod cum metro adversetur, Schneidewin praefert *Κλαίω τὰ Θασίων, οὐ τὰ M. κ.* — Ortum hinc proverbium *τὰ Μαγνήτων κακά*, de quo vide Suid. s. h. v. Arsen. 442.

Fr. 20. Coniunxi duo fragmenta in unum. V. 1. et 2. leguntur apud Plut. de exil. c. 12: *καθάπερ Ἀρχίλοχος τῆς Θάσου τὰ καρποφόρα καὶ οἰνόπεδα παρορῶν διὰ τὸ τραχὺ καὶ ἀνώμαλον διέβαλε τὴν νῆσον, εἰπών· Ἦδε κτλ. ἀγρίης* scripsi, v. *ἀγρίας*. V. 3. et 4. affert Athen. XII. 523. D: *καὶ Ἀρχίλοχος δ' ὁ ποιητὴς ὑπερτεθαύμακε τὴν χώραν τῶν Σιριτῶν διὰ τὴν εὐδαιμονίαν· περὶ γοῦν τῆς Θάσου λέγων ὡς ἡσσονός φησιν· Οὐ γὰρ κτλ. ὠνομάσθη δ' ἡ Σῖρις, ὡς μὲν Τίμαιός φησι καὶ Εὐριπίδης ἐν Δεσμώτιδι Μελανίππῃ ἀπὸ γυναικός τινος Σίριδος, ὡς δ' Ἀρχίλοχος φησίν, ἀπὸ ποταμοῦ.* — V. 3. *ἐφίμερος*, *ἐπίμερος* Schneidewin. — V. 4. alios legisse *ἀμφ' Ἀκίριος ῥοάς* apparet ex Hesychii glossa: *Ἀμφ' Ἀκίριος ῥοάς· Ἀκιρις ποταμός*. cf. Plin. III. 97: „Similiter est inter Sirin et Acirin Heraclia, aliquando Siris vocata.“ Strabo VI. 264: *Ἡράκλεια πόλις μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης καὶ ποταμοὶ δύο πλωτοὶ Ἄκιρις καὶ Σῖρις.* et Tab. Heracl. ap. Boeckh. C. Inscr. III. 5774. 5.

Digitized by Google

21.

Καί μ' οὔτ' ἰάμβων οὔτε τερπωλέων μέλει.

22.

Ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.

23. [15.]

Καὶ δὴ 'πίκουρος ὥστε Κὰρ κεκλήσομαι.

24. [2.]

Οὔ μοι τὰ Γύγεω τοῦ πολυχρύσου μέλει,
οὐδ' εἶλέ πώ με ζῆλος, οὐδ' ἀγαίομαι
θεῶν ἔργα, μεγάλης δ' οὐκ ἐρέω τυραννίδος·
ἀπόπροθεν γάρ ἐστιν ὀφθαλμῶν ἐμῶν.

Fr. 21. Tzetzes ap. Matranga Anecd. 216: *Καὶ τότε καὶ βραχύχρονος εἶναι τῷ βίῳ μέλλων Πυιεῖ ὅπερ καὶ ὕστερον Ἀρχίλοχος ἐκεῖνος· Σφῆς ἀδελφῆς γὰρ σύζυγον πνιγέντα τῇ θαλάσσῃ Περιπαθῶς ὠδύρετο, γράφειν μὴ θέλων ὅλως, λέγων πρὸς τοὺς βιάζοντας συγγράμμασιν ἐγκύπτειν. Καί μ' οὔτ' ἰάμβων, οὔτε τερπωλέων μέλει. Ὡς δὲ βαρύων κέκμηκε μάτην εἰρήκει τάδε· Οὔτε τι κλαίων ἰήσομαι, οὔτε τι κάκιον Θήσω, τερπωλὰς καὶ θάλειαν ἐφέπων· Καὶ ταῦτ' εἰπὼν ἐξώρμησε πρὸς τὴν πλάτειαν τρίβον.* Iniuria Schneidewin a Tzetze versum fictum esse censet.

Fr. 22. Schol. Arist. Ran. 704: *κυμάτων ἐν ἀγκάλαις· Δίδυμός φησι παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ, ἔστι δὲ ὄντως παρὰ Ἀρχιλόχῳ· Ψυχὰς κτλ.*

Fr. 23. Schol. Plat. p. 322: *Καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ ἐν καρὸς αἴσῃ* (Il. ι'. 378.) *ἐν τῷ τυχόντι τινὲς ἀκούουσι. Μέμνηται δ' αὐτῆς Ἀρχίλοχος λέγων· Καὶ δὴ κτλ.* adde Schol. Il. ι'. 378. ubi exponit, quomodo Archilochus Homeri illum locum intellexerit: *τίω δέ μιν ἐν Καρὸς αἴσῃ. ἀπὸ τῶν Καρῶν, οὓς ἀεὶ λοιδορεῖ ὁ ποιητής, οἷον ἐν μοίρᾳ Καρός, οἱονεὶ δούλου ... Ἀρχίλοχος δὲ τιμῶμαι αὐτὸν ἐν μισθοφόρου καὶ τοῦ τυχόντος στρατιώτου μοίρᾳ.*

Fr. 24. Aristot. Rhet. III. 17: *εἰς δὲ τὸ ἦθος, ἐπεὶ ἔνια περὶ αὐτοῦ λέγειν ἢ ἐπίφθονον ἢ μακρολογίαν ἢ ἀντιλογίαν ἔχει, καὶ περὶ ἄλλου ἢ λοιδορίαν ἢ ἀγροικίαν, ἕτερον χρὴ λέγοντα ποιεῖν, ὅπερ Ἰσοκράτης ποιεῖ ἐν τῷ Φιλίππῳ καὶ ἐν τῇ ἀντιδόσει· καὶ ὡς Ἀρχίλοχος ψέγει, ποιεῖ γὰρ — (λέγοντα) τὸν Χάρωνα τὸν τέκτονα ἐν ἰάμβῳ, οὐ ἡ ἀρχή· Οὔ μοι τὰ Γύγεω.* (Q στυγέω). Sed quatuor versus servavit Plut. de tranquill. an. c. 10. sine poetae nom. *Οὔ μοι ... μέλει. Καὶ· Οὐδ' εἶλε κτλ. Θάσιος γὰρ ἐκεῖνος ἦν.* nec tamen inde colligendum, v. 1. a reliquis esse separandum, quod vel redarguit imitatio in Anacreonteis carm. 7. Itaque aut καὶ delendum, aut quod praefero v. 2. *κοὐδ'* scribendum. V. 1. Affert corrupte Rufinus 387., respicit Herod. I. 12: *τοῦ (Γύγου) καὶ Ἀρχίλοχος ὁ Πάριος κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον γενόμενος ἐν ἰάμβῳ τριμέτρῳ ἐπεμνήσθη.* — V. 2. *πώ*, Schneidewin *κω.* — V. 3. *μεγάλης κτλ.* affert Schol. Aesch. Prom. 224. *τὸ δὲ τῆς τυραννίδος ὄνομα τοῖς μὲν παλαιοτάτοις ἄγνωστον ἦν, οὗτος δὲ ὁ ποιητὴς οἶδεν αὐτό, πρὸ αὐτοῦ δὲ καὶ Ἀρχίλοχος, λέγων μεγάλης κτλ.* Similiter auctor Argum. Soph. Oed. Tyr., qui dicit tum demum tyranni nomen receptum. Huc pertinet Et. Gud. 537, 26: *Τύραννος ἤτοι ἀπὸ Τυρρήνων, ὡμοὶ γὰρ οὗτοι* (ita Philochorus censuit, vid. Schol. Lucian. Catapl. 1.) *ἢ ἀπὸ Γύγου, ὃς ἔστιν ἀπὸ Τύρρας, πόλεος Λυδιακῆς,*

Digitized by Google

18. [57.]

Συκῆ πετραίῃ πολλὰς βόσκουσα κορώνας
εὐήθης ξείνων δέκτρια Πασιφίλη.

IAMBOI.

TRIMETRA.

19. [86.]

Κλαίω τὰ Θασίων, οὐ τὰ Μαγνήτων κακά.

20. [9. 3.]

Ἥδε δ' ὥστ' ὄνου ῥάχις
ἕστηκεν ὕλης ἀγρίης ἐπιστεφής·
οὐ γάρ τι καλὸς χῶρος οὐδ' ἐφίμερος
οὐδ' ἐρατός, οἷος ἀμφὶ Σίριος ῥοάς.

Fr. 18. Athen. XIII. 594. C: *ἐφ' οἷς Ἴωνες ἀγασθέντες, ὥς φησι Μένετωρ ἐν τῷ περὶ ἀναθημάτων, Πασιφίλαν* (sic ABCP, sed VLP in m. *Παμφίλαν*) *ἐκάλουν τὴν Πλαγγόνα. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ἀρχίλοχος περὶ αὐτῆς ἐν τούτοις· Συκῆ* (Schneidewin *συκέη*) *κτλ.* Eust. Od. 1713, 47. *Πασιφίλα, ἑταίρα παλαιὰ εὐειδής, αὐτὸ δὲ ἴσως ἐκ τοῦ Πασιφάη παρείληνται.* Conieci aliquando *Ἀντίλοχος* legendum esse, qui poeta fuit Lysandri aequalis, vid. Plut. Lys. c. 18.

Fr. 19. Strabo XIV. 647: *Καλλῖνος μὲν οὖν ὡς εὐτυχούντων ἔτι τῶν Μαγνήτων μέμνηται καὶ κατορθούντων ἐν τῷ πρὸς Ἐφεσίους πολέμῳ, Ἀρχίλοχος δὲ ἤδη φαίνεται γνωρίζων τὴν γενομένην αὐτοῖς συμφοράν, Κλαίειν Θᾶσσον* (Med. 3 *Θείων*, Ven. 2. Mosc. Par. *Θάσσων*) *οὐ κτλ.* Heraclid. Pont. Pol. XXII.: *Μάγνητες δι' ὑπερβολὴν ἀτυχημάτων πολλὰ ἐκακώθησαν, ὅθεν καὶ Ἀρχίλοχος φησίν· Κλαίω Θαλασσῶν οὐ τὰ M. κ.* (ita ACP margo p., sed reliqui nihil nisi *φησὶ τὰ Μαγ. κακά.*). Respiciunt huc Clem. Strom. I. 397. Athen. XII. 525. C. Scripsi *τὰ Θασίων*, quod Tyrwhitt coniecit, et *κλαίω* practuli infinitivo, qui est apud Strabonem, contra Val. Franke: *Κλαίοντα Θάσσον, οὐ τὰ M. K.*, quod cum metro adversetur, Schneidewin praefert *Κλαίω τὰ Θασίων, οὐ τὰ M. κ.* — Ortum hinc proverbium *τὰ Μαγνήτων κακά*, de quo vide Suid. s. h. v. Arsen. 442.

Fr. 20. Coniunxi duo fragmenta in unum. V. 1. et 2. leguntur apud Plut. de exil. c. 12: *καθάπερ Ἀρχίλοχος τῆς Θάσου τὰ καρποφόρα καὶ οἰνόπεδα παρορῶν διὰ τὸ τραχὺ καὶ ἀνώμαλον διέβαλε τὴν νῆσον, εἰπών· Ἥδε κτλ. ἀγρίης* scripsi, v. *ἀγρίας*. V. 3. et 4. affert Athen. XII. 523. D: *καὶ Ἀρχίλοχος δ' ὁ ποιητὴς ὑπερτεθαύμακε τὴν χώραν τῶν Σιριτῶν διὰ τὴν εὐδαιμονίαν· περὶ γοῦν τῆς Θάσου λέγων ὡς ἥσσονός φησιν· Οὐ γάρ κτλ. ὠνομάσθη δ' ἡ Σῖρις, ὡς μὲν Τίμαιός φησι καὶ Εὐριπίδης ἐν Δεσμώτιδι Μελανίππῃ ἀπὸ γυναικός τινος Σίριδος, ὡς δ' Ἀρχίλοχος φησίν, ἀπὸ ποταμοῦ.* — V. 3. *ἐφίμερος, ἐπίμερος* Schneidewin. — V. 4. alios legisse *ἀμφ' Ἀκίριος ῥοάς* apparet ex Hesychii glossa: *Ἀμφ' Ἀκίριος ῥοάς· Ἀκιρις ποταμός.* cf. Plin. III. 97: „Similiter est inter Sirin et Acirin Heraclia, aliquando Siris vocata.“ Strabo VI. 264: *Ἡράκλεια πόλις μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης καὶ ποταμοὶ δύο πλωτοὶ Ἄκιρις καὶ Σῖρις.* et Tab. Heracl. ap. Boeckh. C. Inscr. III. 5774. 5.

Digitized by Google

21.

Καί μ' οὔτ' ἰάμβων οὔτε τερπωλέων μέλει.

22.

Ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.

23. [15.]

Καὶ δὴ Ἀπίκουρος ὥστε Κὰρ κεκλήσομαι.

24. [2.]

Οὔ μοι τὰ Γύγεω τοῦ πολυχρύσου μέλει,
οὐδ' εἶλέ πώ με ζῆλος, οὐδ' ἀγαίομαι
θεῶν ἔργα, μεγάλης δ' οὐκ ἐρέω τυραννίδος·
ἀπόπροθεν γάρ ἐστιν ὀφθαλμῶν ἐμῶν.

Fr. 21. Tzetzes ap. Matranga Anecd. 216: *Καὶ τότε καὶ βραχύχρονος εἶναι τῷ βίῳ μέλλων Ποιεῖ ὅπερ καὶ ὕστερον Ἀρχίλοχος ἐκεῖνος· Σφῆξ ἀδελφῆς γὰρ σύζυγον πνιγέντα τῇ θαλάσσῃ Περιπαθῶς ὠδύρετο, γράφειν μὴ θέλων ὅλως, λέγων πρὸς τοὺς βιάζοντας συγγράμμασιν ἐγκύπτειν. Καί μ' οὔτ' ἰάμβων, οὔτε τερπωλέων μέλει. Ὡς δὲ δακρύων κέκμηκε μάτην εἰρήκει τάδε· Οὔτε τι κλαίων ἰήσομαι, οὔτε τι κάκιον Θήσω, τερπωλὰς καὶ θάλειαν ἐφέπων· Καὶ ταῦτ' εἰπὼν ἐξώρμησε πρὸς τὴν πλάτειαν τρίβον.* Iniuria Schneidewin a Tzetze versum fictum esse censet.

Fr. 22. Schol. Arist. Ran. 704: *κυμάτων ἐν ἀγκάλαις· Δίδυμός φησι παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ, ἔστι δὲ ὅντως παρὰ Ἀρχιλόχῳ· Ψυχὰς κτλ.*

Fr. 23. Schol. Plat. p. 322: *Καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ ἐν καρὸς αἴσῃ* (Il. ι'. 378.) *ἐν τῷ τυχόντι τινὲς ἀκούουσι. Μέμνηται δ' αὐτῆς Ἀρχίλοχος λέγων· Καὶ δὴ κτλ.* adde Schol. Il. ι'. 378. ubi exponit, quomodo Archilochus Homeri illum locum intellexerit: *τίνα δέ μιν ἐν Καρὸς αἴσῃ. ἀπὸ τῶν Καρῶν, οὓς ἀεὶ λοιδορεῖ ὁ ποιητής, οἷον ἐν μοίρᾳ Καρός, οἱονεὶ δούλου ... Ἀρχίλοχος δὲ τιμῶμαι αὐτὸν ἐν μισθοφόρου καὶ τοῦ τυχόντος στρατιώτου μοίρᾳ.*

Fr. 24. Aristot. Rhet. III. 17: *εἰς δὲ τὸ ἦθος, ἐπεὶ ἔνια περὶ αὐτοῦ λέγειν ἢ ἐπίφθονον ἢ μακρολογίαν ἢ ἀντιλογίαν ἔχει, καὶ περὶ ἄλλου ἢ λοιδορίαν ἢ ἀγροικίαν, ἕτερον χρὴ λέγοντα ποιεῖν, ὅπερ Ἰσοκράτης ποιεῖ ἐν τῷ Φιλίππῳ καὶ ἐν τῇ ἀντιδόσει· καὶ ὡς Ἀρχίλοχος ψέγει, ποιεῖ γὰρ — (λέγοντα) τὸν Χάρωνα τὸν τέκτονα ἐν ἰάμβῳ, οὗ ἡ ἀρχή· Οὔ μοι τὰ Γύγεω.* (Q στυγέω). Sed quatuor versus servavit Plut. de tranquill. an. c. 10. sine poetae nom. *Οὔ μοι ... μέλει. Καὶ· Οὐδ' εἶλε κτλ. Θάσιος γὰρ ἐκεῖνος ἦν.* nec tamen inde colligendum, v. 1. a reliquis esse separandum, quod vel redarguit imitatio in Anacreonteis carm. 7. Itaque aut καὶ delendum, aut quod praefero v. 2. *κοὐδ'* scribendum. V. 1. Affert corrupte Rufinus 387., respicit Herod. I. 12: *τοῦ (Γύγου) καὶ Ἀρχίλοχος ὁ Πάριος κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον γενόμενος ἐν ἰάμβῳ τριμέτρῳ ἐπεμνήσθη.* — V. 2. *πώ*, Schneidewin *κω.* — V. 3. *μεγάλης κτλ.* affert Schol. Aesch. Prom. 224. *τὸ δὲ τῆς τυραννίδος ὄνομα τοῖς μὲν παλαιοτάτοις ἄγνωστον ἦν, οὗτος δὲ ὁ ποιητὴς οἶδεν αὐτό, πρὸ αὐτοῦ δὲ καὶ Ἀρχίλοχος, λέγων μεγάλης κτλ.* Similiter auctor Argum. Soph. Oed. Tyr., qui dicit tum demum tyranni nomen receptum. Huc pertinet Et. Gud. 537, 26: *Τύραννος ἤτοι ἀπὸ Τυρρήνων, ὡμοὶ γὰρ οὗτοι* (ita Philochorus censuit, vid. Schol. Lucian. Catapl. 1.) *ἢ ἀπὸ Γύγου, ὃς ἐστιν ἀπὸ Τύρρας, πόλεος Λυδιακῆς,*

Digitized by Google

25. [89.]

.. Ὁ δ' Ἀσίης καρτερὸς μηλοτρόφου.

26. [4.]

Ἄναξ Ἄπολλον, καὶ σὺ τοὺς μὲν αἰτίους
πήμναινε καί σφας ὄλλυ' ὥσπερ ὀλλύεις.

27. [17.]

Οἴην Λυκάμβεω παῖδα τὴν ὑπερτέρην.

28. [7. 13.]

Ἔχουσα θαλλὸν μυρσίνης ἐτέρπετο
ῥοδῆς τε καλὸν ἄνθος, ἡ δέ οἱ κόμη
ὤμους κατεσκίαζε καὶ μετάφρενα.

29. [12.]

Ἐσμυρισμένας κόμας
καὶ στῆθος, ὡς ἂν καὶ γέρων ἠράσσατο.

τυρρανήσαντος ἐν αὐτῇ πρῶτον· οὕτως εὗρον ἐν ὑπομνήματι Ἀρχίλου (Ἀρχιλόχου). Similia in Et. M. 771, 54., ultimis quidem omissis, sed addunt Sorb. (ubi Ἀρχῖνος) et Brux. (Ἀρχιλόχου).

Fr. 25. Schol. Eur. Med. 703: Καὶ τὸν ἐγκρατῆ λέγουσι καρτερόν. Ἀρχίλοχος· Ἡ δ' (Flor. 6. 15. ὁ δ') Ἀσίη τε κ. μ. Adde Schol. Od. α. 534., ubi ὁ Ἀσίης κρατερὸς μηλ. Cram. An. Par. III. 496, 13. ὁ δ' Ἀσίης κρατ. μηλ. et Eust. 1790, 7: Ἀσίας καρτ. μ. ὃ ἐστιν ἄρχων. Scripsi igitur ὁ δ' Ἀσίης κ. μ.

Fr. 26. Macrob. Sat. I. 17: *Alii cognominatum Apollinem putant ὡς ἀπολύντα τὰ ζῶα; exanimat enim et perimit animantes, cum pestem intemperie caloris immittit; ut Euripides . .². item Archilochus:* Ἄναξ κτλ. — V. 2. καί σφας, vulgo καὶ σφὰς vel σφᾶς, Schneidewin καὶ σφέας.

Fr. 27. Schol. Hom. Il. λ. 786: Ἡ διπλῆ, ὅτι Ἀρχίλοχος ὑπερτέραν τὴν νεωτέραν ἐδέξατο· Οἴην κτλ. ἀντὶ τοῦ τὴν νεωτέραν. Λυκάμβεω Elmsley, vulgo Λυκάμβεος.

Fr. 28. Coniunxi duo Fragm. in unum, quae de Neobule aperte dicta sunt; prius affert Ammonius p. 123: Ῥόδον καὶ ῥοδωνιὰ καὶ ῥοδῆ διαφέρει· ῥόδον μὲν γὰρ τὸ ἄνθος, ῥοδωνιὰ δὲ ὁ τόπος, ῥοδῆ δὲ τὸ φυτόν. Ἀρχίλοχος· ἔχουσα ... ἄνθος. Adde Philem. p. 63. et Moschopul. ubi ἀφείπετο pro ἐτέρπετο legitur, et Favorin. v. ῥόδον, Bachmanni An. II. 379. ubi ἐφείπετο. V. 1. affert etiam Schol. Theocr. IV. 45. (ubi μυρίνης) et Etym. M. 441, 49. — V. 2. initium ῥοδῆς τε κ. ἀ. Athen. II. 52. F. et Eust. Od. 1963, 49. (ubi τε om.) Ceterum Schneidewin ῥοδέης. — Posterius Fr. Synes. Laud. Calv. p. 75. B: καὶ ὁ κάλλιστος ποιητῶν Ἀρχίλοχος ἐπαινέσας αὐτὴν (τὴν κόμην), ἐπαινεῖ μὲν οὖσαν (fortasse ὡς ἂν) ἐν ἑταίρας σώματι, λέγει δὲ οὕτως· Ἡ δέ κτλ. — V. 3. κατεσκίαζε Bentley, vulgo κατασκιάζει. Ex eodem hoc carmine fortasse petitum, quod Lucian. Amor. c. 3. significat: ἱλαραὶ μὲν τῶν ὀμμάτων αἱ βολαὶ ταχερῶς ἀνυγραίνοντο, τὴν φωνὴν δ' ἴσην τῇ Λυκάμβου θυγατρὶ λεπτὸν ἀφηδύνων.

Fr. 29. Athen. XV. 688. C: καὶ ἀλλαχοῦ δ' (Ἀρχίλοχος) ἔφη· Ἐσμ. κτλ. — V. 1. ἐσμυρισμένας, B μυριχμένας, Wakefield ἐσμυρισμένη, fort. ἐσμυριγμέναι, conf. Hesych.: ἐσμυρριγμέναι, μεμυρισμέναι.

Digitized by Google

30. [11.]

Οὐκ ἂν μύροισι γραῦς ἐοῦσ' ἠλείφετο.

31. [5.]

Ὥσπερ παρ' αὐλῷ βρῦτον ἢ Θρῇξ ἀνὴρ
ἢ Φρὺξ ἔβρυζε, κύβδα δ' ἦν πονευμένη.

32. [26.]

Κατ' οἶκον ἐστρωφᾶτο δυσμενὴς βάβαξ.

33. [19.]

Πρὸς τοῖχον ἐκλίνθησαν ἐν παλινσκίῳ.

34.

Κύψαντες ὕβριν ἀθρόην ἀπέφλοσαν.

35. [25.]

Ἀλλ' ἄλλος ἄλλῳ καρδίην ἰαίνεται.

Fr. 30. Athen. XV. 688. C: *Τῷ τοῦ μύρου ὀνόματι πρῶτος Ἀρχίλοχος κέχρηται λέγων· Οὐκ ἂν κτλ.* Cf. Eust. Il. 1300, 41. Adde Plut. vit. Pericl. c. 28: *ταῦτα τῆς Ἐλπινίκης λεγούσης ὁ Περικλῆς μειδιάσας ἀτρέμα λέγεται τὸ τοῦ Ἀρχιλόχου πρὸς αὐτὴν εἰπεῖν· οὐκ ἂν μ.* (Fa *οὐ κἂν μύροισι*) *γρ. ἐοῦσ' ἠλείφεο* (V *ἠλείφετο.*). *γραῦς*, Schneidewin *γρηῦς*.

Fr. 31. Athen. X. 447. B: *Τὸν δὲ κρίθινον οἶνον καὶ βρῦτον τινὲς καλοῦσιν ... Ἀρχίλοχος· Ὥσπερ κτλ.* — V. 1. *παρ' αὐλῷ* Dindorf et Hermann, vulgo *αὐλῷ*. — *Θρῇξ* Toup, vulgo *Θρᾴξ*. — V. 2. *ἔβρυζε*, conieci *βρυάζει*, ut Athenaeus non integrum attulerit locum, vel *ἢ Θρῇξ ἂν ἢ Φρὺξ ἐβρύαζε*. Cf. Hesych. *ἐβρύαζε· εὐωχεῖτο* et *βρυάζει, θάλλει, τρυφᾷ*. — *κύβδα δ' ἦν* AB, *κύβδ' ἦν* PVL. — *πονευμένη*, Toup *πωλευμένη*.

Fr. 32. Orio 37, 4: *Βάβαξ ὁ λάλος. Ἀρχίλοχος· Κατ' κτλ.* Et. M. 183, 50. ubi versus Aristophani tribuitur, pro *δυσμενὴς* exhibet *μισητός*, (idque etiam tuetur Et. Vind. Cod. CXXXI., qui poetae nomine omisso affert.) et *βάβαξ* om.

Fr. 33. Harpocratio 143, 7: *Παλίνσκιον — Ἀρχίλοχος τριμέτροις· Πρὸς κτλ. ἀντὶ τοῦ ἐν σκοτεινῷ.* Respicit Phot. 374, 10. et Suid. v. *παλίνσκιον. ἐκλίνθησαν* Toup, vulgo *ἐκινήθησαν*. — *παλινσκίῳ*, N *παλισκίῳ*.

Fr. 34. Photius 193, 22: *Κύψαι· ἀντὶ τοῦ ἀπάγξασθαι· Ἀρχίλοχος· Κύψαντες κτλ. ἀπέφλοσαν*, Lobeck et Schneidewin *ἀπέφλυσαν*, ego *ἀπέβλυσαν*. correctio incerta, vid. Anth. Pal. VII. 351. ubi Lycambides loquuntur: *ἀλλὰ καθ' ἡμετέρης γενεῆς ὀιγηλὸν ὄνειδος φήμην τε στυγερὴν ἔβλυσεν Ἀρχίλοχος*, sed ibid. 352: *πολλὰ δ' ὁ πικρὸς αἰσχρὰ καθ' ἡμετέρης ἔβλυσε παρθενίης Ἀρχίλοχος*. Alio sensu, quam qui hic requiritur, Apoll. Rhod. III. 582. *ὄφρ' ἀλεγεινὴν ὕβριν ἀποφλύξωσι* dixit.

Fr. 35. Clem. Alex. Str. VI. 739: *Ἀρχιλόχου τε ὁμοίως εἰρηκότος Ἀλλ' κτλ. παρὰ τὸ Ὁμηρικόν·* (Od. ξ. 228.) *Ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις. Εὐριπίδης ἐν τῷ Οἰνεῖ φησίν· Ἀλλ' ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἥδεται τρόποις*. Sext. Empir. adv. Math. XI. 699. (555. ed. Bekk.) adscripto Homeri versu: *καὶ κατ' Ἀρχίλοχον ἄλλος* (C *ἄλλως*) *ἄλλῳ ἐπ'* (*ἐπὶ* CR) *ἔργῳ καρδίην* (*κραδίην* CR) *ἰαίνεται*. Cram. An. Par.

Digitized by Google

36. [22.]

Χαίτην ἀπ' ὤμων ἐγκυτὶ κεκαρμένος.

37. [20.]

Προὔθηκε παισὶ δεῖπνον αἰηνὲς φέρων.

38. [8.]

Βοῦς ἐστὶν ἡμῖν ἐργάτης ἐν οἰκίῃ
κορωνός, ἔργων ἴδρις.

39. [16.]

Τοῖον γὰρ αὐλὴν ἕρκος ἀμφιδέδρομεν.

40.

Ἀμισθὶ γάρ σε πάμπαν οὐ διάξομεν.

41. [18.]

Ἐσθλὴν γὰρ ἄλλην οἶδα τοιούτου φυτοῖ
εἴκασιν.

42. [21.]

Ἴστη κατ' ἤκην κύματός τε κἀνέμου.

III. 488, 17: τοῦτο Ἀρχίλοχος μετὰ φράσεως (l. μετέφρασε· Ὡς) ἄλλος ἄλλῳ κραδίην γένηται. Unde possis initio etiam ἐπ' ἄλλος vel ὡς ἄλλος coniicere.

Fr. 36. Et. M. 311, 40: Ἔγκυτὶ ἐπίῤῥημα σημαῖνον τὸ ἐν χρῷ. Ἀρχίλοχος· Χαίτην κτλ. τουτέστι πρὸς αὐτῷ τῷ δέρματι. ἐγκυτί, conieci ἐγκυτίς, cf. Ioann. Alex. 38, 20: ἐγκυτίς, ὃ χωρὶς τοῦ σ Καλλίμαχος εἶπεν· σὺ δ' ἐγκυτὶ τέκνον ἐκέρσω. Schneidewin ad Epodos refert.

Fr. 37. Et. M. 32, 26: Αἰηνές· τὸ δεινὸν καὶ πολύστονον· Ἀρχίλοχος· Προὔθηκε κτλ. Hecker coni. χαίτην ἄμωμον.

Fr. 38. Et. M. 530, 27: Κορωνός· ὁ γαῦρος καὶ ὑψαυχενῶν ... Ἀρχίλοχος· Βοῦς ἐστιν ἡμῖν κτλ. ubi M βοῦς δὲ, V om. ἔργων ἴδρις. Eadem Et. Gud. 339, 31: Ἀρχέλαος· βοῦς δὲ ἡμῖν κτλ. Cram. An. Par. IV. 76, 13: Ἀρχέλοχος, ubi ἔργον.

Fr. 39. Schol. Hom. Il. ι. 90: Τὸ περιθεῖν τοῦτο δηλοῖ (περιέχειν παντοχόθεν)· οἷον καὶ Ἀρχίλοχος δηλοῖ, ποιήσας· Τοῖον κτλ.

Fr. 40. Apollon. Dysc. de Adv. Bekk. An. II. 571, 12: Τὸ γοῦν Ἀρχιλόχειον συνεστάλη· Ἀμισθὶ κτλ. Herodian ap. Hermann de Emend. Gr. 449. et Cram. An. Ox. III. 300, 24. affert sine p. nom. et omisso διάξομεν, pro quo Elmsley διδάξομεν. Ad Nessum Centaurum probabiliter refert Schneidewin, vid. Fr. 146.

Fr. 41. Schol. Theocr. II. 48: ἴσως φυτὸν αὐτὸ (ἱππομανές) ἔφη ὁ Θεόκριτος οἱονεὶ φῦμα ἀπὸ τοῦ φύεσθαι ἐν τοῖς πώλοις· ὥς φησιν Ἀριστοτέλης. λέγει γὰρ καὶ Ἀρχίλοχος τὸ φῦμα φυτόν· Ἐσθλὴν κτλ. εἴκασιν, Toup ἴασιν vel ἴησιν, Hemsterhuys ἄκησιν.

Fr. 42. Et. M. 424, 18: ἤκη· ἡ ὀξύτης τοῦ σιδήρου· Ἀρχίλοχος Ἴστη κτλ. et 47, 22: Ἀκή· ἡ ὀξύτης· παρὰ τὸ ἥκω γίνεται ἀκή, ὃ σημαίνει τὴν ὀξύτητα· Ἀρχίλοχος· Ἴστη κ. ἡ. κ. κυανέου (sed Sorb. ἱστήκην κύματός τε καὶ ἀνέμου,) καὶ κατὰ συστολὴν ἀκή. Et Vind. cod. 158: Ἀρχίλοχος

Digitized by Google

43. [24.]

Μετέρχομαί σε, σύμβολον ποιεύμενος.

44. [27.]

Τρίαιναν ἐσθλὴν καὶ κυβερνήτην σοφόν.

45. [73.]

Φηλήτα νύκτωρ περὶ πόλιν πολευμένῳ.

46.

Ἀλλ' ἀπερρώγασί μοι
μύκεω τένοντες.

47. [128.]

Παῖδ' Ἄρεω μιηφόνου.

* 48. 49. 50.

Marius Plot. 268: „De hoc metro id est puro iambico trimetro Archilochio exempla Graeca haec sunt: *Πάτερ Λυκάμβα ποῖον ἐφράσω τόδε*
ЄΠΟΝ ΚΙ ΑΕΙ Κy ЄΜЧCΛ· ΙΤΕΝ ΠΡΟΑΙ
sic codex, vulgo ex interpol. *ἔπος· τίς σὰς παρήειρεν φρένας.* **Archilochi versum delitescere probabile sed quomodo sit restituendus, incertum. Lusi:**

Ἐπήν τι δεύῃ, μή 'π' ἀχηνίῃ τρέπειν.

ἱστήκει κατήκην κτλ. Sine poetae n. Zonar. 983. Respicit Favorin. 190., sed confundens cum Homerico *ἵστη δὲ μέγα κῦμα.*

Fr. 43. Schol. Pind. Ol. XII. 10: *Φιλόχορος δὲ τὰς ἐκ φήμης μαντείας τουτέστιν κληδόνας καὶ πταρμοὺς ἢ φωνὰς ἢ φήμας ἢ ἀπαντήσεις σύμβολά φησι λέγεσθαι, ὡς Ἀρχίλοχος· μετ. σε σύμβ. ποιουμένη·* (Gott. Vrat. D *ποιούμενος*) *χρήσασθαι δὲ αὐτοῖς πρώτην Δήμητρα.* Schol. Il. *φ'.* 199: *ἰωνικῶς μετὰ ἀντὶ τοῦ πρὸς ἀνέμους ἦλθεν, ὡς Ἀρχίλοχος· μετέρχομαι ἐς σύμβουλον ποιεύμενος.*

Fr. 44. Hermias in Arist. T. IV. p. 10. A ed. Bekker: *ἐπειδὴ γὰρ ἐκεῖνοι σοφὸν ὠνόμαζον τὸν ἥντινα οὖν ἐπιόντα τέχνην, ὧν εἷς ἦν καὶ ὁ Ἀρχίλοχος λέγων· Τρίαιναν ἐσθλὸν* (recte ed. Ven. 1545. *ἐσθλὴν*) *καὶ κυβερνήτην σοφὸν* (ed. Ven. *κυβερνητὴς σοφός*).

Fr. 45. Eust. Od. 1889, 1: *Φιλήτου δὲ τοῦ εἰρημένου χρῆσις μὲν παρά τε Ἡσιόδῳ καὶ παρὰ Ἀρχιλόχῳ ἐν τῷ Φιλήτᾳ ν. π. π. πολευμένῳ. ἤγουν κλέπτῃ νυκτιλόχῳ.* Scripsi *φηλήτα*, vel potius *φηλῆτα*, ut Antimachus in Bekk. An. III. 1187: *Πατρί τε κυανοχαίτα Ποσειδάωνι πεποιθώς.* — *πολευμένῳ*, Liebel fort. rectius *πωλευμένῳ.*

Fr. 46. Choerobosc. I. 139. (Bekk. An. III. 1399): *Μύκης ... σημαίνει δὲ καὶ τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνθρώπου, ὅπερ ἰσοσυλλάβως ἔκλινεν Ἀρχίλοχος εἰπών· Ἀλλ' ἀπ. μύκεω τένοντες.* ubi cod. Marc. *Ἀντίλοχος*, cf. Cram. An. Ox. III. 231, 5: *Ἀντίλοχος· ἀλλ' ἀπερρώσι μύκεω.* — V. 2. *μοι* adiecit Cobet.

Fr. 47. Eust. Il. 518, 22; *κλίνεται δὲ καὶ ὡς σπονδειακόν, Ἄρης, Ἄρου, ὅθεν κατ' Ἰάδα διάλεκτον ἐπεκτείνας Ἀρχίλοχος ἔφη ἐν τοῖς τριμέτροις· Παῖδα Ἄ. μ.*

Digitized by Google

Hesych.: *Μὴ πασχηνίῃ τρέπειν· μὴ αἰτιοῦ τὴν πενίαν, ὅτε δέηται·* ubi corrigas: *Μὴ 'π' ἀχηνίῃ τρέπειν· μὴ αἰτιῶ τὴν πενίαν, ὅταν δέῃ τι.* — Aliud delitescit ib. p. 271: ubi de trimetro brachycatalecto coluro agit: „Huic si addiderimus alterum pedem disyllabum iambum, erit trimetrum iambicum purum acatalectum Archilochium, de quo paulo ante tractavi:

Ἄσκρες μὲν οὐκ ἔσεστι μοὶ λύχνος βαθύς.

Cod. *ACKICMENOTKECETINOIAIXNOX.* Conieci:

Ἀσπὶς μὲν οὐκέτ' ἐστί μοι, λίγδον δ' ἔχω.

Minus certa res ib. 271. ubi exemplum trimetri catalectici proponitur hoc: *ΑΝΤΩΤΙ ΜΟΥΣΑ ΠΡΟΣΙΜΕΣΟΝ* (cod. *ΑΝΤΩΤΙ ΜΟΥΣΑΠΠΟCΜΗCΟΝ*), tum subiungit haec: „Hic enim si fuerit addita in fine syllaba, fiet Archilochium, de quo paulo ante tractavi:

ΑΝΤΟΝΙ ΝΟΤΙ ΜΟΥΣΑ ΠΡΟΣΑΑΜΙΣΑΤΟΣ
ω

(cod. *ΑΝΤοΝΙΝΟΞΙ ΛΙΟΧCΑΠΡΟΣΑΛΕCΤΑΤΟC*) *πάτερ λυκάμβα ποῖον ἐφράσω τόδε.*

51.

Pausan. VII. 10, 6: *Περσεῖ τῷ Φιλίππου πρὸς Ῥωμαίους ἄγοντι εἰρήνην κατὰ συνθήκας, ἃς ὁ πατὴρ οἱ Φίλιππος ἐποιήσατο, ἐπῆλθεν ὑπερβῆναι τοὺς ὅρκους, καὶ ἐπί τε Σαπαίων τὸν βασιλέα Ἀβρουπόλιν στράτευμα ἀγαγών, ἐποίησεν ἀναστάτους, Ῥωμαίων συμμάχους ὄντας. Σαπαίων δὲ τούτων καὶ Ἀρχίλοχος ἐν ἰαμβείῳ μνήμην ἔσχε.* Contra Strabo *Sapaeorum* recens esse nomen eorum, qui antiquitus *Saii* dicti sint, perhibet X. 457: *τινὲς δὲ Σάμον καλεῖσθαί φασιν ἀπὸ Σαΐων, τῶν οἰκούντων Θρᾳκῶν πρότερον, οἳ καὶ τὴν ἤπειρον ἔσχον τὴν προσεχῆ, εἴτε οἱ αὐτοὶ τοῖς Σαπαίοις ὄντες ἢ τοῖς Σιντοῖς, οὓς Σίντιας καλεῖ ὁ ποιητής, εἴθ' ἕτεροι. Μέμνηται δὲ τῶν Σαΐων Ἀρχίλοχος· Ἀσπίδα κτλ.* (Fr. 6.) cf. etiam Strabo XII. 549. et VII. T. II. p. 87. ed. Cramer. Sed Eust. ad Dionys. Perieg. 767: *εἶτα παρὰ Ἀρχιλόχῳ Σάϊοι καὶ πάλιν Σάπαι* utrumque nomen Archilocho vindicare videtur. — Ab hoc loco alienum videtur, quod significat Oenomaus Archilochum deridens ap. Euseb. Pr. Ev. V. p. 229: *Οὐ γὰρ δὴ οὖν. εἰσι καὶ νῦν ἕτοιμοι κωμῳδεῖσθαι καὶ Σαβαῖοι* (CFG *Σαξαῖοι*) *καὶ Λυκάμβαι.* nam, quamquam haud dubie ex Archilocho petitum est, potius videtur nomen impudici hominis esse, cf. ib. p. 228: *Λοιδορῆσαι μὲν πικρῶς τὰς οὐκ ἐθελούσας ἡμῖν γαμεῖσθαι, ἅψασθαι δὲ καὶ κιναίδων, ἐπειδὴ τῶν ἄλλων πονηρῶν πολὺ πονηρότεροί εἰσιν.*

Digitized by Google

TETRAMETRA.

52. [83.]

Ὦ λιπερνῆτες πολῖται, τἀμὰ δὴ ξυνίετε ῥήματ'.

53. [10.]

Ἔα Πάρον καὶ σῦκα κεῖνα καὶ θαλάσσιον βίον.

54. [87.]

Ὡς Πανελλήνων ὀϊζὺς ἐς Θάσον συνέδραμεν.

55. [45.]

Μηδ' ὁ Ταντάλου λίθος
τῆσδ' ὑπὲρ νήσου κρεμάσθω.

56. [35.]

Γλαῦκ', ὅρα, βαθὺς γὰρ ἤδη κύμασιν ταράσσεται
πόντος, ἀμφὶ δ' ἄκρα Γυρέων ὀρθὸν ἵσταται νέφος,
σῆμα χειμῶνος· κιχάνει δ' ἐξ ἀελπτίης φόβος.

Fr. 52. Aristoph. Pac. 603: *Ὦ σοφώτατοι γεωργοί, τἀμὰ δὴ ξυνίετε ῥήματα.* ubi Schol.: *Πρὸς ταῦτα καὶ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ πεποίηκεν· Ὦ λιπερνῆτες πολῖται, τἀμὰ δὴ ξυνίετε. ἐστὶ δὲ πρὸς τὰ Ἀρχιλόχου Λεπερνῆτες κτλ.* ὦ ex Aristoph. additum, nisi ἃ malis. — *ξυνίετε*, in proecdosi *συνίετε* scripsi.

Fr. 53. Athen. III. 76. B: *Τῶν δ' ἐν Πάρῳ τῇ νήσῳ* (σύκων) — *Ἀρχίλοχος μνημονεύει, λέγων οὕτως· Ἔα κτλ.* Nisi forte hic versus est tetrameter iamb. — *κεῖνα*, Schneidewin *κεινά*.

Fr. 54. Strabo VIII. 370: *Ἡσίοδον μέντοι καὶ Ἀρχίλοχον ἤδη εἰδέναι* (φησὶν Ἀπολλόδωρος) *καὶ Ἕλληνας λεγομένους τοὺς σύμπαντας καὶ Πανέλληνας· τὸν μὲν περὶ τῶν Προιτίδων λέγοντα, ὡς Πανέλληνες ἐμνήστευον αὐτάς, τὸν δὲ ὡς Πανελλ. κτλ.*

Fr. 55. Schol. Pind. Ol. I. 97: *Ἀλκαῖος καὶ Ἀλκμὰν λίθον φασὶν ἐπαιωρεῖσθαι τῷ Ταντάλῳ· — ἐποίησε δὲ καὶ Ἀρχίλοχος· Μηδ' κτλ.* et Plutarch. praec. ger. reip. c. 6. Resp. Pausan. X. 31, 12. — *ὑπὲρ* Plut., *ὑπὸ* Schol. Pind. (Boeckh *ὑπὲρ*).

Fr. 56. Heraclides Pont. Alleg. Hom. c. 5: *καθάπερ Ἀρχίλοχος μὲν ἐν τοῖς Θρᾳκικοῖς ἀπειλημμένος δεινοῖς τὸν πόλεμον εἰκάζει θαλαττίῳ κλύδωνι, λέγων ὧδέ πως· Γλαῦκε κτλ.* Plut. de superstit. c. 8. usque ad *χειμῶνος* v. 3. affert, om. auct. nom. V. 1. Schol. Hermog. T. V. 526. v. 1. et 2. Theophr. de Sign. Tempest. 3, 8: *Ἐὰν ἐπὶ κορυφῆς ὄρους νέφος ὀρθὸν στῇ, χειμῶνα σημαίνει, ὅθεν καὶ Ἀρχίλοχος· Γλαῦχ' ὅρα ... νέφος, ὅ ἐστι σημεῖον χειμῶνος.* — V. 1. *Γλαῦκε* scripsi, v. *Γλαῦχ'*, *Γλαῦκε* codd. Heracl. probante Schneidewino, ap. Plut. *γλαυκεοράβδους*. — V. 2. *Γυρέων* Xylander et Lobeck, Heraclides *γυρεὸν* (AB *γύρεον*), Plut. *ἄκρᾳ γυρεῦον* (*γυρέων* Pol. Jannoti, *γυρῶν* D, *γυρεύων* CEG Harl. coll. n. Mosc. 3.), Theophr. *ἄκρας* sed om. *Γυρέων*. — *ὀρθὸν*, Heracl. *ὄρπον* (A *ὄρπων*, B *ἔρπων*). ut coniicias alios *ὀρπόν* id est *nigrum* legisse. Ceterum Lud. Dindorf huc respicere putat Cic. ad Att. V. 12: „Itaque erat in animo

Digitized by Google

57. [29.]

Καὶ νέους θάρσυνε· νίκης δ' ἐν θεοῖσι πείρατα.

58. [32.]

Τοῖς θεοῖς τιθεῖν ἅπαντα· πολλάκις μὲν ἐκ κακῶν
ἄνδρας ὀρθοῦσιν μελαίνῃ κειμένους ἐπὶ χθονί,
πολλάκις δ' ἀνατρέπουσι καὶ μάλ' εὖ βεβηκότας
ὑπτίους κλίνουσ'· ἔπειτα πολλὰ γίγνεται κακά,
καὶ βίου χρήμῃ πλανᾶται καὶ νόου παρήορος.

59. [148.]

Τὸν κεροπλάστην ἄειδε Γλαῦκον

60. [33.]

Οὐ φιλέω μέγαν στρατηγὸν οὐδὲ διαπεπλιγμένον,

nihil festinare, Delo nec movere, nisi omnia *ἀχρωτηρίων οὔρια* vidissem." sic Y, nisi quod *omina*, M *ἀκρατηρέων iura*, hinc Schneidewin: *nisi ἀμῳὶ ἄκρα Γυρῶν omnia pura vidissem.* Poterat lenius *nisi omnia ἄκρα Γυρέων pura* (vel etiam *οὔρια*) *vidissem.* Ceterum nescio an etiam apud Archilochum *γυρέων* rectius appellativum habeatur.

Fr. 57. Clem. Alex. Strom. VI. 739: (*Ἀρχίλοχος*) *ἔτι κἀκεῖνο μεταφράζων Νίκης ἀνθρώποισι θεῶν ἐκ πείρατα κεῖται, διὰ τοῦδε τοῦ ἰάμβου δῆλός ἐστι· Καὶ κτλ. θάρσυνε* Elmsley, vulgo *καὶ νέους θαῤῥῦναι,* idque tribuebatur Clementi.

Fr. 58. Stob. Flor. CV. 24: *Ἀρχιλόχου.* (A om. locum). V. 1. *τιθεῖν ἅπαντα* Iacobs, vulgo *τίθει πάντα,* Vind. *τ' εἰ θεῖα π.,* B *τ' εἰ θεῖα πάντα.* Cf. Aesch. Pers. 224: *ταῦτα δ' ὡς ἐφίεσαι πάντα θήσομεν θεοῖσι,* Grotius *τίθει τὰ πάντα,* fort. imperativi forma productior latet *τίθητι,* certe apud Hesych. *τίθησι· τιθεῖ* scribendum *τίθητι· τίθει.* Schneidewin coniecit *τοι ῥεῖα πάντα.* — V. 4. *κλίνουσ'* Valckenaer, vulgo *κινοῦσ'.* — V. 5. *χρήμῃ* Abresch, vulgo *χρὴ μή,* Vind. *χρήμη.* Schoemann coni. *καὶ βίου χρῆμα πλάναι τε καὶ νόος παρήορος.*

Fr. 59. Schol. Hom. Il. *ω'.* 81: *οἱ νεώτεροι κέρας τὴν συμπλοκὴν τῶν τριχῶν ὁμοίαν κέρατι· τὸν κερ. ἄ. Γ. Ἀρχίλοχος.* cf. Plut. de sollert. an. c. 24: *καὶ τὸ κέρας τρίχα λέγεσθαι — καὶ τὸν παρ' Ἀρχιλόχῳ κεροπλάστην φιλόκοσμον εἶναι περὶ κόμην καὶ καλλωπιστήν.* Adde Hesych. v. *Κεροπλάστης* et Poll. II. 31.

Fr. 60. Dio Chrys. T. II. 456. affert v. 1. 2. et ex parte v. 3. 4: *Ὁ δ' Ἀρχίλοχος περὶ στρατηγοῦ λέγων οὕτω φησίν· Οὐ ... ἀλλά μοι, φησίν, εἴη ῥωβὸς ἀσ. β. καὶ ἐπινοήμασιν θασύς.* V. 3. et 4. exhibet Galen. in Hippocr. de Artic. III. T. XVIII. 1, 537: *τὸ μὲν γὰρ διὰ τοῦ κ λεγόμενον ῥοικοειδέα καὶ παρὰ Θεοκρίτῳ ... καὶ παρ' Ἀρχιλόχῳ· ἀλλὰ κτλ.* et rursus ib. 604. leguntur V. 1. 3. 4: *ὥστε καὶ αὐτῶν τῶν κατὰ φύσιν ἐχόντων τῶν ῥοιβῶν ἢ ῥοικῶν ὀνομαζομένων, ἀσφαλέστερον δὲ καὶ δυσανατρεπτότερον ἵστασθαι τῶν ἀκριβῶς ἐχόντων τὰ σκέλη ὀρθά· δηλοῦται δὲ τοῦτο κἀξ ὧν Ἀρχίλοχος εἶπεν, οὐ φιλέω .... ἀλλ' ὅς μοι, φησίν, μακρὸς εἴη κτλ.* Schol. Hippocrat. ed. Daremberg (Ephemer. Gotting. 1852, 427): *Βαχχεῖος φησὶν ἐξώγλουτοι· ῥοικοὶ γὰρ οἱ καμπύλοι, ὡς Ἀρχίλοχος φησίν· ἀλλά μοι σμικρὸς εἴη κ. π. κν. εἶδεν ῥοικὸς ἀσφαλέως βεβηκὼς ποσίν. Ἡρακλείδης δὲ ὁ Ταραντῖνος ῥοικόν φησιν εἶναι τὸ ἔσω νεῦον.* V. 1. *διαπεπλιγμένον* Hemsterhuys, Dio *διαπεπληγμένον* (sed codd. *διαπεπλεγμένον*), Galen. *διαπεπηγμένον.*

Digitized by Google

οὐδὲ βοστρύχοισι γαῦρον οὐδ' ὑπεξυρημένον,
ἀλλά μοι σμικρός τις εἴη καὶ περὶ κνήμας ἰδεῖν
ῥοικός, ἀσφαλέως βεβηκὼς ποσσί, καρδίης πλέος.

61. [39.]

Ἑπτὰ γὰρ νεκρῶν πεσόντων, οὓς ἐμάρψαμεν ποσίν,
χίλιοι φονῆες ἐσμέν.

62.

Ἔρξίη, πῇ δῆτ' ἄνολβος ἀθροΐζεται στρατός;

63. [42.]

Ἐλπομαι, πολλοὺς μὲν αὐτῶν Σείριος κατανανεῖ,
ὀξὺς ἐλλάμπων.

V. 2. ὑπεξυρημένον, U ὑπεξιρρημένον, A ὑπεξηρημένον, D ὑπερξηρημένον. — V. 3. ἀλλά μοι μικρός (σμικρός ex Schol. Hippocr. restitui). τις εἴη Iacobs, Galen. priore l. ἀλλὰ μικρός τις εἴη, altero ἀλλ' ὅς μοι μακρὸς εἴη. Sch. Theocr. IV. 49: ῥοικόν· τὸ καμπύλον· Ἀρχίλοχος· ἀλλά μοι ῥοικός τις εἴη κατὰ κνήμην ἰδεῖν. — V. 4. ῥοικός Galen. Sch. Theocr., ῥαιβὸς Dio, atque ita Pollux II. 193: ῥαιβοὺς δὲ καλοῦσιν οἷς καμπύλα εἰς τὸ ἔνδον τὰ σκέλη, βλαισοὺς δὲ οἷς τὸ ἀπὸ τῶν γονάτων εἰς τὸ ἔξω ἀπέστραπται· καὶ τὸ μὲν Ἀρχίλοχος, τὸ δὲ Ξενοφῶν λέγει. Respicit haec Herodes Attic. ap. Philostr. vitt. Soph. p. 552. (238. ed. Kayser): καὶ κνήμην μικρὸν εἰς τὰ ἔξω κυρτουμένην καὶ παρέχουσαν τῇ βάσει τὸ εὖ βεβηκέναι. — ἀσφαλέως Gal., ἀσφαλῶς Dio. — βεβηκώς, Galen. priore l. βεβηκυίας. — ποσσί, καρδίης πλέος scripsi, Galen. ποσὶ καρδίης (poster. l. καρδίας) πλέως. Longe aliam lectionem praebet Dio, ubi vulgo καὶ ἐπινοήμασιν δασύς, unde olim κἀπινώμασιν δασύς scripsi, sed codd. καὶ ἐπὶ κνήμαισι (κνήμεσιν), quod non recte probat Emperius, qui interpolationibus auctos esse censet V. 3. et 4., pro quibus unum hunc a poeta profectum esse putat:

ἀλλά μοι ῥοικός τις εἴη κἀπὶ κνήμαισιν δασύς.

At Dio memoriter haec adscripsit. Geel. coni. ποσσί, καὶ τριχὸς πλέως, Kayser καὶ τριχώματος πλέως, Schneidewin καὶ τριχουλίῃ δασύς, ipse aliquando κἀπὶ γναθμοῖσιν δασύς conieci.

Fr. 61. Plut. vit. Galb. c. 27: Ὥσπερ δέ φησιν Ἀρχίλοχος· Ἑπτὰ κτλ., οὕτω τότε πολλοὶ τοῦ φόνου μὴ συνεφαψάμενοι, χεῖρας δὲ καὶ ξίφη καθαμάσσοντες ἐπεδείκνυντο.

Fr. 62. Keil Anal. Gramm. p. 5, 1: Τροχαῖος δ' ἐκλήθη, ὅτι τροχαλὸν ἔχει τὸν ῥυθμόν· καὶ γὰρ ὁ Ἀρχίλοχος ἐπὶ τῶν θερμῶν ὑποῤῥέων (l. ὑποθηκῶν) αὐτῷ κέχρηται, ὡς τό· ἔξίη πῇ δὲ ἠυτε ἄ. ἀθροίζεται στ. Hephaest. postquam Archilochi Fr. 97. attulit, p. 34. τετράμετρον δὲ καταληκτικόν, οἷον Ἔρξίη πῇ δῆτ' κτλ. ubi MC Ἔρξίη om., et deinde δ' ηὐτ' exhibent cod. Nan. ἔρξας ἰῇ· πῇ δ' ἦν κατ'. Fl. ὁ στρατός. Schol. Heph. 175. bis affert, ubi δῆτ'. Ἔρξίη vocativus recte se habet, alloquitur poeta eundem amicum, qui fr. 64. Ἔρξίων appellatur paullulum mutata nominis forma. Quemadmodum in Erinnas epigr. 5. eadem mulier Βαυκώ et Βαυκίς dicitur. Pro πῇ Schneidewin κῆ.

Fr. 63. Plut. Sympos. Quaest. III. 10, 2: Τὸν δὲ ἥλιον ἀναρπάζειν μᾶλλον ἐν τῶν σωμάτων τὸ νοτερὸν διὰ τὴν πύρωσιν· πρὸς ὃ καὶ τὸν Ἀρχίλοχον εἰρηκέναι φυσικῶς· Ἔλπομαι κτλ. Respicit Hesychius Σείριος· ὁ ἥλιος καὶ ὁ τοῦ κυνὸς ἀστήρ. σειρίου κυνὸς δίκην Σοφοκλῆς τὸν ἀστερῶπον κύνα, ὁ δὲ Ἀρχίλοχος τὸν ἥλιον. Imitatur Lycophr. 397: ἀκτὶς Σειρίου καταυανεῖ.

Digitized by Google

64. [74.]

Ἐρξίων, ἐτήτυμον γὰρ ξυνὸς ἀνθρώποις Ἄρης.

65. [34.]

Οὔ τις αἰδοῖος μετ' ἀστῶν καὶ περίφημος θανών
γίγνεται· χάριν δὲ μᾶλλον τοῦ ζοοῦ διώκομεν
[ζωοί· κάκιστα δὲ τῷ θανόντι γίγνεται.]

66. [40.]

Οὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομέειν ἐπ' ἀνδράσιν.

67. [75.]

Ἓν δ' ἐπίσταμαι μέγα,
τὸν κακῶς με δρῶντα δεινοῖς ἀνταμείβεσθαι κακοῖς.

68. [31.]

Θυμέ, θύμ' ἀμηχάνοισι κήδεσιν κυκώμενε,
ἐνάδευ, δυσμενῶν δ' ἀλέξευ προσβαλὼν ἐναντίον
στέρνον, ἐν δοκοῖσιν ἐχθρῶν πλησίον καταστὰς εἰ

Fr. 64. Clem. Alex. Str. VI. 739: *καθάπερ ἀμέλει κἀκεῖνο τὸ ἔπος* (Il. σ'. 309.) *Ξυνὸς Ἐνυάλιος, καί τε κτανέοντα κατέκτα, μεταποιῶν αὐτὸς* (ὁ *Ἀρχίλοχος*) *ὧδέ πως ἐξήνεγκεν· Ἔρξω· ἐτήτυμον κτλ.* Scripsi *Ἐρξίων*, quod nomen non diversum ab *Ἐρξίης*, Meineke *Ἐρξί' ἰών* coniecit.

Fr. 65. Stob. Flor. CXXVI. 4: *Ἀρχιλόχου* (sic Trinc.). — V. 1. *καὶ περίφημος* vulgo et sic etiam Vind., Salmasius *καίπερ εὔφημος*, Porson *καίπερ ἴφθιμος*, latet aliud, neque tamen *καὶ περίψηκτος* (*περίψυκτος*) vel *καὶ περίσφατος* (vid. Hesych.) satis faciunt. — V. 2. *ζοοῦ* Porson, vulgo *ζωοῦ*. — V. 3. cancellis sepsi, nam videntur apud Stobaeum duo fragmenta, fortasse utrumque Archilochi, in unum coaluisse. — Porson coni. *οἱ ζοοί· κάκιστα δ' αὐτῷ τῷ θανόντι* (Schneidewin *κατθανόντι*) *γίγνεται.*

Fr. 66. Stob. Flor. CXXV. 5: *Ἀρχιλόχου.* (ita A, om. lemma Trinc., qui contra CXXV. 3: *Ἀρχιλόχου* exhibet pro *Μοσχίωνος ἐκ Φεραίων* et 10. pro *Τιμοκλέους Συνεργικά*). Adde Clem. Alex. Str. VI. 738. et Schol. Odyss. χ'. 412. — *κερτομέειν*, Stob. *κερτομεῖν.*

Fr. 67. Theophil. ad Autolyc. II. 37. p. 377: *ὁμοίως καὶ Ἀρχίλοχος· Ἓν δ' ἐπίσταμαι κτλ.* — V. 2. *τὸν κακῶς με* scripsi (itaque Hecker), *τὸν κακῶς τι* edd. Hamb. Ox. Hagae Com., sed aliae *τὸν κακῶς* omisso *τι*, Schneidewin *τὸν κακωστί.* Aliis placebit *τὸν κακόν τι.*

Fr. 68. Stob. Flor. XX. 28: *Ἀρχιλόχου.* — V. 1. affert Dionys. Hal. de comp. verb. c. 17. sine poetae n. — V. 2. *ἐνάδευ*, A *ἀνὰ δὲ εὐ*, Vind. *ἐναδευ* vel *ἀναδευ*, Grotius *ἄνεχε*, Liebel *ἄνα δέ*, ego *ἀναδέκευ* vel *ἀνοδύευ*, *μένων δ' ἀλέξευ*, O. Schneider *δυσνῶν δ' ἀλέξευ.* Possunt alia multa coniici, fortasse aliquot versus exciderunt. — V. 3. *ἐν δοκοῖσιν* A Vind. acbw, vulgo *ἐν δοκοῖς.* Valckenaer coniecit *ἐνδόκοισιν* collato Hesych.: *ἔνδοκος, ἐνέδρα.* Possis *ἐν δοκῆσιν* coniicere, cf. Hesych.: *ἐν δοκῇ· ἐν ἐπιβουλῇ.* et *Δόκαι· ἐνέδραι, παρατηρήσεις.*

Digitized by Google

ἀσφαλέως· καὶ μήτε νικῶν ἀμφάδην ἀγάλλεο,
μηδὲ νικηθεὶς ἐν οἴκῳ καταπεσὼν ὀδύρεο·
ἀλλὰ χαρτοῖσίν τε χαῖρε καὶ κακοῖσιν ἀσχάλα
μὴ λίην· γίγνωσκε δ' οἷος ῥυσμὸς ἀνθρώπους ἔχει.

69. [100.]

. . . . Σὺ γὰρ δὴ παρὰ φίλων ἀπάγχεο.

70. [14.]

. . . Μάχης δὲ τῆς σῆς, ὥστε διψέων πιεῖν,
ὡς ἐρέω.

71. [90.]

Νῦν δὲ Λεώφιλος μὲν ἄρχει, Λεώφιλος δ' ἐπικρατεῖ,
Λεωφίλῳ δὲ πάντα κεῖται, Λεωφίλου δ' ἀκούεται.

72. [37. 46.]

Τοῖος ἀνθρώποισι θυμός, Γλαῦκε, λεπτίνεω πάϊ,

V. 4. ἀσφαλέως, bdf ἀσφαλῶς. — ἀμφάδην, A Vind. abcw ἐμφάδην. — V. 5. οἴκῳ, b οἴμῳ, Ilgen coni. οἴκτῳ. — V. 6. et 7. affert Apostol. XVIII. 8. a. — ἀσχάλα bw ἄσχαλλε ceteri libri. — V. 6. γίγνωσκε Stob. γίνωσκε Apost. — ῥυσμὸς Vind. ut vulgo, ῥυθμὸς AB a m. sec. cw.

Fr. 69. Aristot. Polit. VII. 6, 3: πρὸς γὰρ τοὺς συνήθεις καὶ φίλους ὁ θυμὸς αἴρεται μᾶλλον ἢ πρὸς τοὺς ἀγνῶτας, ὀλιγωρεῖσθαι νομίσας· διὸ καὶ Ἀρχίλοχος προσηκόντως τοῖς φίλοις ἐγκαλῶν διαλέγεται πρὸς τὸν θυμόν. οὐ γὰρ δὴ περὶ φ. ἀπάγχεο. σὺ Schneider et Meineke, οὐ libri. — παρὰ Victorius et margo ed. Bas., libri ut videtur omnes περὶ. — ἀπάγχεο, ἀπάγχετο (ἀπάγκετο) P4, ἀπάγχεαι P1, ἀπέγχεο SbVb, ἀπήγχεο P5. Haud dubie est ex eodem carmine, ex quo Fr. 68. petitum.

Fr. 70. Athen. X. 433. E: Τῆς δὲ δίψης οὐδέν ἐστι πολυποθητότερον — καὶ ὁ Ἀρχίλοχος· Μάχης κτλ.

Fr. 71. Herodian. περὶ σχημ. 57, 2: Ἔστι τὸ τοιοῦτον σχῆμα (πολύπτωτον) καὶ παρά τισι τῶν ποιητῶν, ὡς παρὰ Ἀρχιλόχῳ· Νῦν δὲ κτλ. — V. 1. Νῦν δὲ Λεώφιλος μὲν A, νῦν μὲν Λεώφιλος B, ν. Λ. μὲν CD. — Λεώφιλος δ', Λεωφίλου δ' A. — V. 2. πάντα κεῖται, conieci πάντ' ἀνεῖται, nisi malis πάντ' ἀνῷκται. Hecker Λεωφίλου δὲ π. κεῖνα. — Λεωφίλου δ' ἀκούεται Porson, Λεώφιλος δὲ ἄκουε AB, Λεώφιλος δὲ ἄκουε CD. fortasse scribendum Λεωφίλῳ δ' ἀκούεται, ut bis idem casus repetitus sit, nam grammaticus addit παρὰ δὲ Ἀνακρέοντι ἐπὶ τριῶν, contra alii ex hoc ipso loco coniiciunt, quatuor diversis casibus usum esse Archilochum, itaque Schneidewin Νῦν ... ἄρχει, Λεωφίλου δ' ἔπεα (Ahrens ἔπος) κρατεῖ, Λεωφίλῳ δὲ π. κ., Λεώφιλ' ἀλλὰ κλαύσεαι (Ahrens ἐς δ' ἄκουέ μευ) et iam Fritzsche Λεώφιλος δὲ κλαύσεται coniecerat.

Fr. 72. V. 1. et 2. Theo Progymn. I. 153. ed. Walz: Ὅμηρον μεταφράζων, ὅτε φησί· Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγησι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. (Od. σ'. 135.), ὁ Ἀρχίλοχος· τοῖος ἀνθρώποισι θυμὸς (sic Par. Med. Rom., vulgo γὰρ θυμὸς) ... γίγνεται θ. ὁκοῖον Ζ. ἐφ' ἡμέραν ἄγει. Eadem Schol. in Hermog. VII. 934. (ubi V. 1. ἀνθρώποις νόος, v. 2. ὁκοῖον et ὁκοίην), Diog. Laert. IX. 71: τοῖος (Frob. et Men. τοῖς) ἀνθρώποις νοῦς (Cobet ἀνθρωποισι θυμὸς) .... γίγνεται θ. ὁκοίην Ζεὺς ἐπ' ἡμέρην ἄγει. Suid. v.

Digitized by Google

γίγνεται θνητοῖς, ὁκοίην Ζεὺς ἐπ' ἡμέρην ἄγῃ,
καὶ φρονεῦσι τοῖ', ὁκοίοις ἐγκυρέωσιν ἔργμασιν.

73. [43.]

Εἰ γὰρ ὡς ἐμοὶ γένοιτο χεῖρα Νεοβούλης θιγεῖν.

74. [96.]

Καὶ πεσεῖν δρήστην ἐπ' ἀσκὸν κἀπὶ γαστρὶ γαστέρα
προςβαλεῖν μηρούς τε μηροῖς.

75. [41.]

Ἥμβλακον, καί πού τιν' ἄλλον ἦδ' ἄτη κιχήσατο.

76. [31.]

Χρημάτων ἄελπτον οὐδέν ἐστιν οὐδ' ἀπώμοτον,
οὐδὲ θαυμάσιον, ἐπειδὴ Ζεὺς πατὴρ Ὀλυμπίων

Πυρρώνειοι· τοῖς ἀνθρώποις νοῦς γίν. θ. ὁκοίην Ζεὺς ἡμέρην ἄγει (V ἄγοι). Stob. Ecl. Phys. I. 38. ubi *θυμὸς ... γίνεται ... ὁκοῖον* (EV *ὁκοίην*) ... *ἄγῃ* Plut. de nobil. c. 22., ubi *γὰρ θυμὸς ... ὁκοῖον ... ἄγει*, Auctor vitae Hom. (Gale Opusc. 366.) ubi *θυμὸς γλαύκιε ... παῖ γίνεται ... ὁποῖον Ζ. ἐφ' ἡμέρην ἄ.*, Sext. Empir. adv. Math. VII. 218. ed. Bekk: *καὶ Ἀρχίλοχος δέ φησι τοὺς ἀνθρώπους τοιαῦτα φρονεῖν, ὁποίην* (Vrat. Cix. *ὁποῖα*) *Ζ. ἐφ' ἡμέρην ἄγει.* — V. 1. Schneidewin coniecit *τοῖος ἀνθρώποις νόος γὰρ.* — V. 2. *ἐπ'* Diog., *ἐφ'* ceteri. — *ἄγῃ* Stob., *ἄγει* ceteri. — V. 3. adiunxit Iacobs ex Platonis Eryxia 397. E: *ἔχει δ' ἔφη καὶ ταῦλα πράγματα οὕτω πάντα· ὁποῖοι γὰρ ἂν τινες ὦσιν οἱ χρώμενοι, τοιαῦτα καὶ τὰ πράγματα αὐτοῖς ἀνάγκη εἶναι· καλῶς δ', ἔφη, δοκεῖ μοι καὶ τὸ τοῦ Ἀρχιλόχου πεποιῆσθαι· καὶ φρονεῦσι τοῖ'* (τοιαῦτα Θ) *ὁκοίοις ἐγκυρέωσιν* (Stephanus *ἐσκυρ.*) *ἔργμασιν* (sic Stephan., libri *ἐρύμασιν.*) unde Stob. Flor. XCII. 21. et Apostol. XII. 97. d ubi *τοὶ ἄοικοι οἷς*, sed recte *ἔργμασιν.*

Fr. 73. Plut. de *EI* ap. Delph. c. 5: *εἰ γὰρ ὤφελον, φησὶν ἕκαστος τῶν εὐχομένων, καὶ Ἀρχίλοχος· εἰ γὰρ κτλ.* — *ὡς*, Meineke *ὦν*, Wyttenbach *ὧς* fort. recte. — *χεῖρα*, Elmsley *χειρί.* Coniunxit Elmsley hunc versum cum Fr. seq., et sane videntur haec cohaerere, sed non continuo se excipiunt.

Fr. 74. Schol. Eurip. Med. 674: *ἀσκὸν τοίνυν λέγει τὸν περὶ τὸν γαστέρα τόπον· Ἀρχίλοχος· καὶ πεσεῖ δρ. ἐπ' ἀ. κἀπὶ γ. γ. προςβάλλειν μ. τε μηροῖς. πεσεῖν* ed. Ven., *προςβαλεῖν* Elmsley, nisi quod *προςβαλέειν* et *θιγέειν* et *πεσέειν* ac praeterea *κήπὶ* scripsit.

Fr. 75. Clem. Alex. Str. VI. 739: *αὖθίς τε ὁ Ἀρχίλοχος τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο μεταφέρων* (Il. ε'. 116.) *Ἀασάμην οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι, ἀντί νυ πολλῶν ὧδέ πως γράφει· Ἥμβλακον κτλ. ἄτη*, correptam syllabam tuetur *ἀτέω, ἄλη* Hermann, *αὐάτη* (deleto *ἦδ'*) Schneidewin, idem *κω.*

Fr. 76. Stob. Flor. CX. 10: *Ἀρχιλόχου.* (A om. locum) V. 1. affert Aristot. Rhet. III. 17: *καὶ ὡς Ἀρχίλοχος ψέγει· ποιεῖ γὰρ τὸν πατέρα λέγοντα περὶ τῆς θυγατρὸς ἐν τῷ ἰάμβῳ· Χρημάτων δ' ἄελπτον κτλ.* (sed *δ'* om. Ac, qui deinde *ἔλιπον* exhibet).

Digitized by Google

ἐκ μεσημβρίης ἔθηκε νύκτ' ἀποκρύψας φάος
ἠλίου λάμποντος· λυγρὸν δ' ἦλθ' ἐπ' ἀνθρώπους δέος.
ἐκ δὲ τοῦ καὶ πιστὰ πάντα κἀπίελπτα γίγνεται
ἀνδράσιν· μηδεὶς ἔθ' ὑμῶν εἰσορῶν θαυμαζέτω,
μηδ' ὅταν δελφῖσι θῆρες ἀνταμείψωνται νομόν
ἐνάλιον καί σφιν θαλάσσης ἠχέεντα κύματα
φίλτερ' ἠπείρου γένηται, τοῖσι δ' ἡδὺ ἦν ὄρος.

77. [36.]

Κλῦθ' ἄναξ Ἥφαιστε καί μοι σύμμαχος γουνουμένῳ
Ἴλαος γενοῦ, χαρίζευ δ' οἷάπερ χαρίζεαι.

78. [44.]

Αὐτὸς ἐξάρχων πρὸς αὐλὸν Λέσβιον παιήονα.

79. [38.]

Ὡς Διωνύσοι' ἄνακτος καλὸν ἐξάρξαι μέλος
οἶδα διθύραμβον, οἴνῳ συγκεραννωθεὶς φρένας.

V. 3. μεσημβρίης Schneidewin, v. μεσημβρίας. — V. 4. λυγρὸν libri, vitium subesse metrum arguit, ὑγρὸν Valckenaer, ὠχρὸν Bentley, fort. ἀεργὸν, olim conieci ἠλίου λάμπον· στενυγρόν. — δ' om. Vind. a m. pr. Respicit huc Plut. de facie in orbe lunae c. 19. — V. 5. καὶ πιστὰ πάντα Liebel, libri οὐκ ἄπιστα πάντα, unde κἄπιστα πιστὰ correxi olim, itaque Thiersch et Müller. Fort. leg. κἄπιστ' ἀπαντᾷ. — V. 7. ὅταν scripsi, ἢν Valckenaer, ἵν' ἂν Thiersch et Hermann, vulgo ἵνα. — V. 8. σφιν, Vind. σφι. — ἠχέεντα Meineke et sic ut vid. Vind., ἠχήεντα vulgo. — V. 9. vitium latet, facillima medela τοῖσι δ' ἡδὺ ἦ ὄρος vel τοῖσιν ἡδὺ ἦν ὄρος, sed utrumque displicet, conieci ὑλήειν vel ἠλύγιον (ὠλύγιον) ὄρος, possis ἡδὺ λὴν (i. e. λίην). Iacobs τοῖσιν ἥδιον δ', Schneidewin τοῖσιν ἀνδάνῃ δ', Emperius τοῖσι δ' οὖρος ἥδιον.

Fr. 77. Plut. de aud. poet. c. 6: οἷον εὐθὺς ὁ Ἀρχίλοχος ὅταν μὲν εὐχόμενος λέγῃ· Κλῦθ' ἄναξ (libri κλῦθι) κτλ., αὐτὸν τὸν θεὸν ἐπικαλούμενος δῆλός ἐστιν. — V. 2. Ἴλαος, Seidler coni. Ἵλεως. — γενοῦ, γενεῦ Schneidewin.

Fr. 78. Athen. IV. 180. E: Τὸ γὰρ ἐξάρχειν τῆς φόρμιγγος ἴδιον· διόπερ ὁ μὲν Ἡσίοδός φησιν — καὶ ὁ Ἀρχίλοχος· Αὐτὸς κτλ.

Fr. 79. Athen. XIV. 628. A: Φιλόχορος δέ φησιν, ὡς οἱ παλαιοὶ σπένδοντες οὐκ ἀεὶ διθυραμβοῦσιν, ἀλλ' ὅταν σπένδωσι, τὸν μὲν Διόνυσον ἐν οἴνῳ καὶ μέθῃ, τὸν δὲ Ἀπόλλωνα μεθ' ἡσυχίας καὶ τάξεως μέλποντες. Ἀρχίλοχος γοῦν φησίν· Ὡς Διωνύσοιο κτλ. — V. 1. Διωνύσοι' scripsi, Διωνύσου Hermann, vulgo Διωνύσοιο, PVL Διονύσοιο. Respicit, ut Meinekio videtur, Callim. Fr. 223: τοῦ τε μεθυπλήγος φροίμιον Ἀντιλόχου, ubi Ἀρχιλόχου fuerit corrigendum.

Digitized by Google

80. 81. 82. 83. [47. 110.]

Ἐρασμονίδῃ Χαρίλαε, χρῖμά τοι γελοῖον
ἐρέω, πολὶ φίλταθ' ἑταίρων, τέρψεαι δ' ἀκούων.

*

Φιλέειν στυγνόν περ ἐόντα μηδὲ διαλέγεσθαι.

*

Ἀστῶν δ' οἱ μὲν κατόπισθεν ἦσαν, οἱ δὲ πολλοί.

*

Δήμητρί τε χεῖρας ἀνέξων.

ΕΠΩΙ ΔΟΙ.

84. [68.]

Λίστηνος ἔγκειμαι πόθῳ
ἄψυχος, χαλεπῇσι θεῶν ὀδύνῃσιν ἔκητι
πεπαρμένος δι' ὀστέων.

85. [77.]

Ἀλλά μ' ὁ λυσιμελής, ὦ ταῖρε, δάμναται πόθος.

Fr. 80. 81. 82. 83. Hephaestio 47: *πρῶτος δ' Ἀρχίλοχος ἐχρήσατο τῷ μεγέθει τούτῳ ἐν τοῖς τετραμέτροις προτάξας αὐτὸ τοῦ ἰθυφαλλικοῦ· Τὸ γὰρ Ἐρασμονίδῃ Χαρίλαε· — Δήμητρί τε χεῖρας ἀνέξων — ἐρέω πολὶ φίλταθ' ἑταίρων· καὶ πάλιν· φιλέειν στυγνόν περ ἐόντα.* Et auctius idem 83: *Πρῶτος δὲ καὶ τούτοις Ἀρχίλοχος κέχρηται — Ἐρασμονίδῃ Χαρίλαε, χρῆμά τοι γελοῖον — Ἀστῶν δ' οἱ μὲν κατόπισθεν ἦσαν, οἱ δὲ πολλοί.* et 86: *ὥσπερ Ἀρχίλοχος ἐν τῷ Ἐρασμονίδῃ* (Fl. BH *Ἑρμονίδῃ*) *Χαρίλαε* et 87: *ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ· Ἀστῶν δ' οἱ μὲν κατόπισθεν.* et ibid.: *Ὑπονοήσειε δ' ἂν τις καὶ τρίτην διαφορὰν εἶναι τῷ Ἀρχιλόχῳ πρὸς τοὺς μετ' αὐτόν, καθ' ἣν ἀναπαίστῳ δοκεῖ τῷ πρώτῳ χρῆσθαι, Ἐρέω πολὺ φίλταθ' ἑταίρων, τέρψεαι δ' ἀκούων. Φιλέειν στυγνόν περ ἐόντα μηδὲ διαλέγεσθαι.* Verba *Ἐρασμονίδῃ Χαρίλαε* etiam afferuntur in Argum. metr. ad Pind. Pyth. IX. et XII., cf. etiam ad Isthm. III. et V. Et hoc quidem apparet versus *Ἐρασμονίδῃ κτλ.* et *ἐρέω κτλ.* coniungendos esse, sed fortasse statim addendus est tertius (Fr. 81.) *Φιλέειν κτλ.* Fr. 82. *ἦσαν* scripsit Meineke, vulgo *ἦσαν*. Respicit Athen. X. 415. D: *Ἀρχίλοχος δ' ἐν τετραμέτροις Χαρίλαν* (PVL *χειρίλαν*) *εἰς τὰ ὅμοια διαβέβληκεν, ὡς οἱ κωμῳδοποιοὶ τὸν Κλεώνυμον καὶ Πείσανδρον.* Cf. Eust. Od. 1630, 4. Aelian. Var. Hist. I. 27. (ubi *Χαρίδαν*), atque etiam ap. Aristid. II. 380. pro *Χειδὸν Charilai* nomen restituendum videtur.

Fr. 84. Stob. Flor. LXIV. 12: *Ἀρχιλόχου* (sic A, *τοῦ αὐτοῦ* Vind.). — V. 2. *ἔκητι* A Trinc., vulgo *ἔκητη*.

Fr. 85. Hephaest. 90: *Τρίτον δέ ἐστι παρ' Ἀρχιλόχῳ ἀσυνάρτητον ἐκ δακτυλικοῦ πενθημιμεροῦς καὶ ἰαμβικοῦ διμέτρου ἀκαταλήκτου. Ἀλλὰ κτλ.* — *λυσιμελής*, codd. *λυσιτελής*. — *ταῖρε*, Fl *ἑταῖρε*. — *πόθος*, Turn. *πάθος*.

Digitized by Google

86. a. [69.]

Αἶνός τις ἀνθρώπων ὅδε,
ὡς ἀρ' ἀλώπηξ καὶ ετὸς ξυνωνίην
ἔμιξαν.

* 86. b.

Ὁρᾷς ἵν' ἔστ' ἐκεῖνος ὑψηλὸς πάγος
τρηχύς τε καὶ παλίγκοτος,
ἐν τῷ κάθημαι σὴν ἐλαφρίζων μάχην.

Fr. 86. a. Ammon 6. ed. Valck.: *Αἶνος καὶ παροιμία· ὁ μὲν γὰρ αἶνός ἐστι λόγος κατὰ ἀναπόλησιν μυθικὴν ἀπὸ ἀλόγων ζώων ἢ φυτῶν πρὸς ἀνθρώπους εἰρημένος, ὥς φησι Λούκιος Ταρραῖος ἐν πρώτῳ παροιμιῶν, οἷον ἀπὸ μὲν ἀλόγων ζώων, ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ· Αἶνός τις ... ἔθεντο· καὶ τὰ ἑξῆς.* Eadem leguntur ap. Diogenian. Paroem. Praef. p. 178. Apostol. Praef. Walz. Rhett. II. 11. Et. Gud. 19, 22. Et. Angel. editum a Ritsch. v. *αἶνος*. Choerob. in Ps. 114. Cram. An. Par. III. 371, 13. (ubi om. V. 1.) Sch. Hom. Od. ξ'. 508. Eust. II. 855, 3. Od. 1768, 61. — V. 1. *ὅδε, ὡς*, Ammon. Eust. altero loco *ὅδ' ὡς. ὅδε* om. Eust. priore l. Et Gud. Et. Ang. Sch. Od. — V. 2. affert Apollon. in Bekk. An. II. 490. — *ἀρ', ἄρ'* Amm. Cram. An. Diog. Eust. — Post *ἀλώπηξ* add. *τε* Amm. — *καὶ ετὸς*, ap. Diog. *καὶ αἰετὸς* vel *καὶ ἀετὸς*, Et. Gud. Et. Ang. *ἢ ἀετὸς, ἠδ' ἀετὸς* Eust. altero loco, priore *καὶ ἀετὸς*. — *ξυνωνίην, ξυνωνίαν* Et. Gud. Ang. Schol. Od. Choerob. Apollon. — V. 3. *ἔμιξαν* Diog. Rhett. Walz. Schol. Od., *ἔθεντο* Amm. ceteri, Eusth. altero loco *ἔμιξαν ἢ καθ' ἑτέραν γραφὴν ἔθεντο*. — Respiciunt practerea ad hoc carmen Schol. Il. τ'. 407. Philostr. Imag. p. 766. (381. ed. Kayser) cf. etiam Theo Progymn. T. I. 10. Schol. Arist. Av. 651. Priscian. II. 423. Ceterum Archilochum non tantum in duobus carminibus, in quibus fabulas de *aquila et vulpe* deque *vulpe et simia* illustravit, his involucris ad augendam acerbitatem usum esse, quod Schneidewin Huschkio auctore (in Miscellan. Philol. quae Matthiae edidit T. I. p. 1. seqq.) statuit, docet Iulian. VII. 227. A: *ἀλλ' ὁ μὲν μῦθός ἐστι παλαιός, ἐφ' ἡμῶν δὲ αὐτὸν σὺ πράγμασιν ἑτέροις· ὅπερ οἶμαι ποιεῖν εἰώθασιν οἱ τῇ τροπικῇ χρώμενοι τῶν νοημάτων κατασκευῇ. πολὺς δὲ ἐν τούτοις ὁ Πάριός ἐστι ποιητής.* Et alibi etiam vestigia fabularum supersunt, velut Fr. 38. *Βοῦς ἐστιν ἡμῖν κτλ.* fabulae speciem refert, sive Aesop. 23. sive aliam contuleris, et Fr. 130: *χολὴν γὰρ οὐκ ἔχεις ἐπ' ἤπατι* de camelo dictum esse arbitror, vid. Aesop. 118. — Archilochi fort. est versus ap. Zenob. II. 90. *γέρων ἀλώπηξ οὐχ ἁλίσκεται πάγῃ*, sive ut est apud Apost. V. 37. *γέρων πίθηκος κτλ.*

Fr. 86. b. Atticus ap. Euseb. Praep. Ev. XV. 795. A: *Ὁρᾷς — ἐν τῷ κάθηται σ. ἑλ. μάχην· ἐπὶ τοῦτον τὸν ὑψηλὸν πάγον τὸ θρυμὺ καὶ πανοῦργον ἐκεῖνο θηρίον ἀνελθεῖν ἀδύνατον· ἵνα δὲ εἰς ταὐτὸν ἔλθῃ τοῖς ἀετοῦ γεννήμασιν ἀλώπηξ, ἢ τύχῃ τινὶ δεῖ χρησαμένους ἐκείνους πονηρᾷ καταπεσεῖν εἰς γῆν τῶν οἰκείων αὐτοῖς φθαρέντων, ἢ φύσασαν αὐτήν, ἃ μὴ πέφυκε φύειν, λαιψηρὰ κυκλῶσαι πτερὰ* (hoc Euripidis potius esse videtur,) *καὶ οὕτως ἀρθεῖσαν ἐκ γῆς ἀναπτέσθαι πρὸς τὸν ὑψηλὸν πάγον. ἕως δ' ἑκάτερον ἐπὶ τῆς οἰκείας μένει τάξεως, οὐκ ἔνι κοινωνία τοῖς γῆς πρὸς τὰ οὐρανοῦ θρέμματα. Archilocho* vindicavit Meineke. — V. 1. *ἔστ'*, cod. Scon. *ἔστιν*, Schneidewin *ἔστι κεῖνος*. — V. 2. *τρηχύς* FGI, v. *τραχύς*. — *παλίγκοτος*, CFI et Scorial. *πάλιν κότος*. — V. 3. *τῷ* CD, v. *ᾧ*. — *κάθημαι* Meineke, legebatur *κάθηται*, quippe Atticus suae orationi accommodavit. — *σὴν ἐλαφρίζων μάχην* CDFG, *ἐνιλαφρίζων μάχην* EI, *συνελαφρίζων* Scorial., *ὁ ἐνελαφρίζων ἑαυτὸν ὄρνις* vulgo. Huc refero Hesych.: *ἐλαφρίζων· παρασκευαζόμενος ῥᾳδίως.* — *μάχην*, Schneidewin

Digitized by Google

87.

Ὦ Ζεῦ, πάτερ Ζεῦ, σὸν μὲν οὐρανοῦ κράτος,
σὺ δ' ἔργ' ἐπ' ἀνθρώπων ὁρᾷς
λεωργὰ καὶ θεμιστά, σοὶ δὲ θηρίων
ὕβρις τε καὶ δίκη μέλει.

---

88. a. [60.]

Ἐρέω τιν' ὑμῖν αἶνον, ὦ Κηρυκίδη·
ἀχνυμένη σκυτάλη·
πίθηκος ἦει θηρίων ἀποκριθείς
μοῦνος ἀν' ἐσχατιήν·
τῷ δ' ἄρ' ἀλώπηξ κερδαλέη συνήντετο
πυκνὸν ἔχουσα νόον.

coni. *μάνην*. Ad hanc aquilae orationem respondere videtur vulpes versibus Fr. 87.

Fr. 87. Stob. Ecl. Phys. I. p. 122: *Αἰσχύλου* (sed A in m. *Ἀντιλόχου*)· *Ὦ Ζεῦ* κτλ. Archilocho vindicat Clem. Alex. Str. V. 725: *τοιαῦτα καὶ ὁ Πάριος Ἀρχίλοχος λέγει· ὦ Ζεῦ, σὸν μὲν οὐρανοῦ κράτος, σὺ δ' ἔργα ἐπ' οὐρανοὺς ὁρᾷς λεωργὰ καὶ ἃ θέμις*. inde Euseb. Praep. Ev. XIII. 687., ubi *ἐπ' ἀνθρώπους ὁρᾷς* (sic codd., vulgo *ῥεῖς*, unde Schneidewin *ὁρεῖς*) *λεωργά τε καὶ ἀθέμιστα*. — V. 2. *ἐπ' ἀνθρώπων ὁρᾷς* scripsi cum Schneidewino, Stob. *ἐπ' οὐρανίων καὶ ἀνθρώπων ὁρᾷς*. — V. 3. *καὶ θεμιστὰ* Liebel, ap. Stob. A *καθέμιστας*, *οἱ δὲ θ.*, H *καὶ θέμιτας οἱ*, Canter *καθέμιτας*.

Fr. 88. a. Ammon. 6: *καὶ πάλιν ὅταν λέγῃ (Ἀρχίλοχος)· ἐρέω ... σκυτάλη. εἶτ' ἐπιφέρει· Πίθηκος ἦει* κτλ. Videtur autem nihil inter V. 2. et 3. omissum esse. Eadem Cram. An. Par. III. 371, 13. Apostol. Praef. et v. 2—6. Eust. 1769, 1. — V. 1. *Κηρυκίδη* nescio an sit nomen proprium, vel gentis (vid. Phot. *Κηρυκίδαι· γένος Ἀθήνησιν*, nec diversa origo nominis *Κηρουχίδαι*, quae Milesia fuit gens, vid. Hesych.) vel denique appellativum. Ceterum Cram. An. Apost. *κηρυδίκη*, ut fortasse aliud quid lateat, possis huc referre Lucian. Pseudol. c. 2: *Πρὸς ἃ μοι δοκεῖ οὐδ' ἂν ὁ Ἀρχίλοχος αὐτὸς διαρκέσαι προσπαραλαβὼν καὶ τὸν Σιμωνίδην καὶ τὸν Ἱππώνακτα συμποιεῖν μετ' αὐτοῦ κἂν ἓν τι τῶν προσόντων σοι κακῶν· οὕτως σύ γε παῖδας ἀπέφηνας ἐν πάσῃ βδελυρίᾳ τὸν Ὀροδοικίδην* (A *ὀροδίκην*, *E ὀροδοκίδην*, Fa *ὀροκίδην*) *καὶ τὸν Λυκάμβην καὶ τὸν Βούπαλον, τοὺς ἐκείνων ἰάμβους*. nam nomen illud, quod aperte corruptum, non ex Simonide, ut aliquis coniiciat, sed potius ex Archilocho petitum videtur. — V. 2. *ἀχνυμένη σκυτάλη*, Cram. An. Ap. *ἀχνυμένη σκυτάλῃ*, nec tamen propterea *ἀχνυμένην σκυτάλην* legendum. Utitur hoc versu Demetr. de eloc. c. 5. (Rhet. IX. 5.), Schol. Pind. Ol. VI. 154., cf. Plut. Septem Sap. conv. c. 8. Arsen. 89. De *σκυτάλῃ* apud Archilochum scripserat Apollonius Rhodius (Athen. X. 451. D) et Aristophanes Byzantius (ib. III. 85, 1.) e quorum libris vel ex scholiis in Archilochum petita videntur, quae affert Pindari schol. — V. 3. *θηρίων ἀποκριθείς*, Cram. *θηρίον ὑποκριθείς*. — V. 5. et 6. affert Et. Gud. 19, 23. corruptos. *ἀρ', ἄρ'* Am. Eust., utrumque Apost. — *κερδαλέη*, Amm. Cram. *κερδαλῆ*. Respicit Plato Rep. II. 365. C.

Digitized by Google

88. b.

Ῥόπτρῳ ἐρειδόμενον.

89. [60.]

Τοιήνδε δ', ὦ πίθηκε, τὴν πυγὴν ἔχων.

---

90. [23.]

Ἐμεῦ δ' ἐκεῖνος οὐ καταπροΐξεται.

91. [62.]

Τῇ μὲν ὕδωρ ἐφόρει
δολοφρονέουσα χειρί, τἠτέρῃ δὲ πῦρ.

cf. etiam Dio Chrys. Or. LXXIV. T. II. 745. Aelian. Hist. An. VI. 64. Basilius de leg. gent. II. p. 183. — Ceterum Archilochus narravit illam fabulam, quae est ap. Aesop. 29., neque ut Huschke putat Babrianam 81., quamquam sane Archilochus fortasse etiam aliam de simia exposuit fabulam, cf. Aristid. II. 398. (Phot. Bibl. 437. B) *περιέρχονται δὲ ἄλλως βροτῶν εἴδωλα καμόντων, Ἡσιόδου κηφῆνες, Ἀρχιλόχου πίθηκοι, δύο μορφὰς ἔχοντες ἀντὶ τριῶν τῆς τραγικῆς βοός.*

Fr. 88. b. Et. M. 715, 44: *Σκανδαλήθραν, τὸ πέταυρον τῶν παγίδων — Ἀρχίλοχος* (ita V, vulgo *Ἀρίσταρχος*, M *ἀρχελ.*, D *ἀριστιχ.*) *δὲ ῥόπτρον ἔφη, οἷον ῥόπτρῳ ἐρειδόμενον· ἔστι δὲ τὸ ἐν τῇ παγίδι καμπύλον ξύλον, ᾧ ἐρείδεται.* Schol. Aristoph. Ach. 678: *σκανδάληθρα λέγεται τὰ ἐν ταῖς παγίσιν ἐπικαμπῆ ξύλα, εἰς ἃ ἐρείδει (ἐρείδεται). ὅπερ Ἀρχίλοχος λέγει ῥόπτρον.* Adde Suid. v. *σκανδάληθρα.* Archilochus dixisse videtur:

..... *Μυσφόνον*
Ῥόπτρῳ ἐρειδόμενον.

vid. Hesych. *Μυσφόνον· παγίς.*

Fr. 89. Schol. Arist. Ach. 120: *Τοιόνδε δ', ὦ πίθηκε, τὸν πώγων' ἔχων·] Καὶ τοῦτο παρῴδηκεν ἐν τῶν Ἀρχιλόχου ἐπῳδῶν·* (sic Huschke, codd. *ἐπῶν*) *Τοιήνδε κτλ. — πυγήν*, Hermann coni. *τύχην.*

Fr. 90. Et. M. 689, 1: *Προΐκτης· τινὲς δὲ παρὰ τὸ ἴξεσθαι, δωρεάν τινα λαμβάνειν, ὡς Ἀρχίλοχος· ἐμεῦ κτλ.* Eadem Zonar. 1573. (ubi *καταπροΐζεται*) et 1578. Favorin. 383. (om. *δ'*). Suidas v. *καταπροΐξεται*, ubi *εὖ* pro *ἐμεῦ*, Etymol. Vind. Cod. XXXII. ubi *σ' οὐ καταπροΐζεται.* Ceterum Schneidewin *δὲ κεῖνος.* Ad Epodos retuli, quoniam Et. Gud. 305, 3, et Cram. An. Par. IV. 55, 12., ubi versus ipse excidit, sed interpretatio extat (*οὐ δωρεὰν ἐμοῦ καταγνώσεταί τις, ἀλλὰ ἀποδώσει μισθὸν ὧν ἔπραξε*) addit: *οὕτως εὗρον ἐν ὑπομνήματι ἐπῳδῶν Ἀρχιλόχου.* Respicit etiam Orion 82, 23.

Fr. 91. Plutarch. vit. Demetr. c. 35: *οὐ μήν, ἀλλὰ ἡ τύχη καθάπερ ἡ παρ' Ἀρχιλόχῳ γυνὴ Τῇ μὲν ὕδωρ ... τῇ δ' ἑτέρῃ πῦρ* (ubi x *δολόφρων χερί*). Eadem de primo frig. c. 14. (ubi *θητέρῃ δὲ πῦρ* et Dübner *δολοφρονεῦσα*) et adv. Stoic. c. 23. (ubi om. *ἐφόρει* et *ἑτέρῃ*). — V. 2. *τητέρῃ* Schneidewin, v. *θητέρῃ.*

Digitized by Google

92. [63.]

Πάτερ Λυκάμβα, ποῖον ἐφράσω τόδε;
τίς σὰς παρήειρε φρένας;
ἃς τὸ πρὶν ἠρήρεισθα· νῦν δὲ δὴ πολὺς
ἀστοῖσι φαίνεαι γέλως.

93.

Τίς ἄρα δαίμων καὶ τεοῦ χολούμενος;

94.

Ὅρκον δ' ἐνοσφίσθης μέγαν
ἅλας τε καὶ τράπεζαν. ...

95.

Ἡ δέ οἱ σάθη

Fr. 92. Integrum sed sine poetae nomine affert Sch. Hermog. in Walzii Rhett. VII. 820: *ἐστὶ δὲ ἀεὶ τὸ ἐπῳδὸν βραχύτερον τοῦ πρὸ αὐτοῦ στίχου συλλαβὰς τέσσαρας, οἷον στίχος μὲν ὁ πρῶτος ἤγουν στροφὴ ἤτοι κῶλον· οἷον Πάτερ Λυκάμβα* (cod. Mon. *Λυκάββα*) *... τόδε· εἶτα τὸ ἐπῳδόν· τίς* (Mon. *τί*) *τὰς σὰς παρήειρε φρ. εἶτα ἀντίστροφος ἤτοι κῶλον· ἧς τὸ ... πολύς. εἶτα πάλιν ἐπῳδόν· ἀστοῖσι φ. γ.* Afferunt V. 1. et 2. Hephaest. 129: *εἰσὶ δὲ ἐν τοῖς ποιήμασιν καὶ οἱ ἀρσενικῶς οὕτω καλούμενοι ἐπῳδοί ... οἷον Πάτερ Λυκ. κτλ.* et Schol. Heph. 167. et qui aperte *Archilocho* tribuit Mar. Victor. 235: „Similes Archilochiis illis *Πάτερ ... φρένας.* — V. 1. affert praeterea Schol. Heph. 171. Mar. Plot. 268. et 272. Rufin. 385. — V. 2. Demetrius de eloc. 5. (Walz Rhet. IX. 5.) Sch. Aristoph. Ran. 384. et Io. Sicel. ap. Walz. Rhet. VI. 128., ubi est *τίς σὰς παριηγε* (supra *ρε*) *φρένας, ἃς πρίν γ' ἔσχες*, denique Argum. Metr. Pind. Pyth. V. VI. et VII. — V. 1. *τόδε*, Schol. Heph. 168. *λόγον.* — V. 3. *ἃς* Walz, codd. *ἧς*, Schneidewin *ἧς*, idem V. 1. *ποῖον.* — Ex eodem carmine fort. petiit Hesych.: *Δωτάδης· Δώτου υἱὸς ὁ Λυκάμβης.*

Fr. 93. Et. M. 752, 15. not. (cod. V in m.) *τοῦτο τὸ τέω* (*τέο*) *τετόλμηται καὶ τεοῦ· οἷον τίς ἄρα κτλ.* Eadem Favor. 481. Archilochi esse versum docet Cram. An. Ox. I. 409, 5: *τὸ τέο τετόλμηκεν Ἀρχίλοχος τε χολούμενος εἰπεῖν ἀντὶ τοῦ τίνος.* Ceterum nescio an *τέου* potius scribendum sit a nomin. *τέος* (aeolice *τίος*) pro *τίς.*

Fr. 94. Origen. adv. Cels. II. 74: *τίς γὰρ οὐκ οἶδεν, ὅτι πολλοὶ κοινωνήσαντες ἁλῶν καὶ τραπέζης ἐπεβούλευσαν τοῖς συνεστίοις; καὶ πλήρης ἐστὶν ἡ Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων ἱστορία τοιούτων παραδειγμάτων. Καὶ ὀνειδίζων γε ὁ Πάριος Ἰαμβοποιὸς τὸν Λυκάμβην κατὰ ἅλας καὶ τράπεζαν συνθήκας ἀθετήσαντα φησὶ πρὸς αὐτόν· Ὅρκον κτλ.* Cf. Dio Chrys. II. 746: *Τὸν Ἀρχίλοχον οὐδὲν ὤνησαν οἱ ἅλες καὶ ἡ τράπεζα πρὸς τὴν ὁμολογίαν τῶν γάμων, ὥς φησιν αὐτός.*

Fr. 95. Et. M. 167, 25: *τρύγη δέ ἐστιν ὁ ἀμητριακὸς καρπός, ὥσπερ ὄνου κήλωνος ὀτρυγη φάγου, ἀντὶ τοῦ κριθοφάγου, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο, ὡς ἐπὶ τοῦ κρυόεις κρυόεις· ὡς παρὰ Ἀρχιλόχῳ, τρύγαν οὐκ ἔχουσαν ἢ μὴ τρυγωμένην, οἱ δὲ ἄδενδρον.* ubi rectius Cod. Par. 2630. *ὡς παρὰ Ἀρχιλόχῳ· ὄνου κηλ. ὀτρ.* sed plenius Et. Sorb. *Ἀρχίλοχος. οἱ δὲ οἱ σάθῃ ὅ σημ' ὄνου κόλωνος ὀτρυγηφάγου.* Cod. Par. 2636. *οἱ δὲ οἰσαθήκην ὁ σημαίνει πόνον καβλωνος ὀ.* Brux: *οἱ δέ, οἰσαθήκην· ὅ σημαίνει τόνου κώλωνος ὀτρυφάγου.* Cram. An. Par, IV. 61, 26: *Ἀρχίλοχος.*

Digitized by Google

ὡσεί τ' ὄνου Πριηνέος
κήλωνος ἐπλήμμυρεν ὀτρυγηφάγος.

96. [65.]

Φαινόμενον κακὸν οἴκαδ' ἄγεσθαι.

97. [84.]

Ζεῦ πάτερ, γάμον μὲν οὐκ ἐδαισάμην.

98. [76. 94.]

Οὐκέθ' ὁμῶς θάλλεις ἁπαλὸν χρόα· κάρφεται γὰρ ἤδη.

οἱ δὲ οἰσαθήκην ὃ σημαίνει τόνου κωλωνος ὀτρυφαγον. adde Et. M. 271, 28 not. (cod. V.): *τρυγὴ δὲ καὶ ὁ Δημητρειακὸς καρπός, ὡς Ἀρχίλοχος· ἴση τοῦ ὄνου κήλωνος ὀτρυγηφάγου ἀντὶ τοῦ κριθοφαγου.* Sed auctius Eust. Od. 1597, 28: *κήλων μὲν πεποίηται ἀπὸ τῶν ὀχευτῶν ὄνων· Ἀρχίλοχος· ὥστ' ὄνου πριηνέως κήλωνος ἐπλήμυρον*, unde Elmsley trimetrorum reliquias restituit: ... *ὥστ' ὄνου Πριηνέος* (pro *πριηνέως*) *Κήλωνος ἐπλήμυρον ὀτρυγηφάγου.* Non recte Schneidewin Eustathii fragmentum diversum statuit ab eo, quod Et. M. servavit, quod quidem sic constituit: *ἡ δὲ οἱ σάθη Ὅση τ' ὄνου κήλωνος ὀτρυγηφάγου.* in quibus *ἡ δέ οἱ σάθη* recte emendavit, at sunt haec in unum coniungenda et ex Epodis petita, itaque *ἡ δέ οἱ σάθη ὡσεί τ' ὄνου Πριηνέος κ. ἐπλήμμυρεν ὀτρ.* scripsi, nisi *σάθαι ... ἐπλήμμυρον* praeferas. — V. 3. *ὀτρυγηφάγου* tuetur etiam Phot. 355, 24. Schol. Il. *ν'*. 291. sed aliam lectionem suppeditat Hesych.: *ἀτρυγηφάγου, πολυφάγου· τρύγη γὰρ ὁ Δημητριακὸς καρπός.* Idem tamen etiam *ὀτρυγηφάγου* agnoscit. Adde denique Eust. Il. 1003, 16: *ὡς δηλοῖ τό· ἀδηφάγου κήλωνος ὁ τρυγηφάγου.* Permire Et. Gud. 92, 11.: *Ἀκωλώνος, ὀτρυγηφάγου περιττεύοντος τοῦ ο, ὡς καὶ ὀκρυόεις κτλ.* Sed collato Et. M. apparet haec ad sequentem glossam *Ἀτρύγετος* referenda esse et ex solo errore illud A ortum. Ceterum Schneidewin putat alios grammaticos *κώλωνος* sive *κόλωνος* legisse, fuit fortasse *κύλωνος* i. e. *ἀκύλωνος*. vid. Et. M. 55, 1: *Ἄκυλον ... οἱ δὲ τὸ αἰδοῖον ὑπὸ Λυδῶν.* eadem Hesych. Bisyllabam formam firmat Et. M. 544, 50: *Κύλλοι οὐ δίζοντο· ὁ δὲ ποιητὴς παρὰ τὸ κύλον. καὶ Ἀττικῶς· καὶ τῶν ἀκύλων καὶ τῶν βαλάνων·* ubi *Κύλοι οὐδίζοντο* scribendum.

Fr. 96. Hephaest. 38: *καὶ τὸ τετράμετρον καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον, ᾧ πρῶτος μὲν ἐχρήσατο Ἀρχίλοχος ἐν ἐπῳδοῖς· Φαινόμενον κτλ.* cf. Schol. Heph. 176.

Fr. 97. Hephaest. 34: *Τρίμετρον δὲ καταληκτικὸν (τροχαϊκόν) οἷόν ἐστι τὸ Ἀρχιλόχου, ὃ τινες ἀκέφαλον ἰαμβικὸν καλοῦσι· Ζεῦ κτλ. ἐδαισάμην* CDM Nan., cett. et edd. *ἐδασάμην*. Affert etiam Schol. Heph. 184. Tricha 12. Schol. Metr. Pind. Ol. XII. ubi *ἐδασάμην* (D *ἐδαισάμην*), Nem. VIII. et XI. (ubi item *ἐδασάμην*).

Fr. 98. Hephaest. 35: *Τὸ καλούμενον ἰθυφαλλικόν, ᾧ πρῶτος Ἀρχίλοχος κέχρηται, συζεύξας αὐτῷ δακτυλικὸν τετράμετρον, οὕτως· Οὐκέθ' κτλ.* ubi FBH *θάλλης*, Nan. *θάλλοις*, omnes *ὅμως*. Repetitur versus ib. 40. (ubi *ὅμως*) et 88. (ubi *ὅμως*). Priorem partem affert Schol. Heph. 176., posteriorem 174. Adde Attil. Fort. 356: „Quarta quoque dicolos ad exemplum Archilochi facta *δακετομος αλλοις απολλων*." et ib.: „fient solidi heroici — *οὐκ εθομε αλλοις απολλων χερσα φοιβος απολλων*."

Digitized by Google

99. [95.]

Πολλὰς δὲ τυφλὰς ἐγχέλυας ἐδέξω.

100. [97.]

Ὑφ' ἡδονῆς σαλευμένη κορώνη.

101. [61.]

Τοῖος γὰρ φιλότητος ἔρως ὑπὸ καρδίην ἐλυσθείς
πολλὴν κατ' ἀχλὺν ὀμμάτων ἔχευεν
κλέψας ἐκ στηθέων ἁπαλὰς φρένας.

102.

Εὖ τοι πρὸς ἄεθλα δῆμος ἠθροΐζετο,
ἐν δὲ Βατουσιάδης.

103.

Πολλὸν δὲ πίνων καὶ χαλίκρητον μέθυ
. . . . . .

Fr. 99. Athen. VII. 299. A: *Ὁμήρου εἰπόντος·* (Il. φ'. 353.) *Τέροντ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες ἀκολούθως ἐποίησε καὶ Ἀρχίλοχος· Πολλὰς κτλ.* Haud dubie ex eodem carmine petitus est versus.

Fr. 100. Schol. Arati 1009: *Διακινοῦσι γὰρ τὰς πτέρυγας οὗτοι (κόρακες) ὑφ' ἡδονῆς τὴν κοίτην καταλαβόντες, ἢ τὴν ἐκ τοῦ ἀέρος ἰκμάδα διατινάσσοντες· καὶ παρ' Ἀρχιλόχῳ· ὑφ' ἡδονῆς σαλευομένη κ.* Scripsi *σαλευμένη*, quod etiam Meineke coniecit.

Fr. 101. Stob. Floril. LXIV. 11: *Ἀρχιλόχου· Τοῖος κτλ.* — V. 1. *ἐλυσθείς*, Hermann coni. *ἐλιχθείς.* — V. 3. *ἐκ* AB Vind. Gesn. m., vulgo *ἐν.* — *ἀπαλὰς*, *ἀταλὰς* Meineke. Est ut videtur, ex eodem carmine, quo Fr. 98. 99. 100.

Fr. 102. Hephaest. 129: *εἰσὶ δὲ ἐν τοῖς ποιήμασιν καὶ οἱ ἀρρενικῶς οὕτοι καλούμενοι ἐπῳδοί . . . οἷον· Πάτηρ Λυκάμβα . . . καὶ ἔτι· εὖ τοι κτλ.* Et v. 2. idem 39. dilucide tribuit Archilocho: *τῶν δὲ εἰς συλλαβὴν τῷ μὲν πενθημιμερεῖ πρὸς δύο ποσὶν οὐσῶν τῶν συλλαβῶν Ἀρχίλοχος κέχρηται ἐν ἐπῳδῷ, οἷον ἐν δὲ Βατουσιάδης.* quae descripsit Schol. Arist. Nub. 275. V. 2. affert Hephaest. praeterea 25. Schol. Heph. 176. Priscian. II. 396. Mar. Plot. 261. et 267. — V. 1. *εὖ τοι*, C *εὖ τι*, Bentlei coni. *εὖτε.* — V. 2. *Βατουσιάδης.* Cf. Hesych. *Σελληΐδεω* (Musurus male *Σελληϊάδεω*). *Σελλέως υἱὸς ὁ μάντις, Βατουσιάδης τὸ ὄνομα.* quod haud dubie ex hoc ipso carmine petitum. Ceterum Archilochus fort. Batusiadem ficto nomine appellavit *Σελληΐδην*, nam *σελλεύς* vel *σέλλος* (*σελλός*) videtur apellativum esse, quo homines *garruli* et *vani* notabantur; unde *σελλίζεσθαι* dixit Phrynichus Comicus fr. 13., quod sic redintegrandum videtur ope Apostol. XV. 41: *Ἄγαμαι, Λιονῦ, σοῦ στόματος, ὡς σεσέλλισαι Κατ' Αἰσχίνην κεκομμένε' ἤδη πολλάκις.* — Ad hoc Archilochi carmen referendus Aristid. II. 380: *οὐ τοίνυν οὐδ' Ἀρχίλοχος . . . τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων καὶ τοὺς ἐνδοξοτάτους ἔλεγε κακῶς, ἀλλὰ Λυκάμβην καὶ Χειδὸν καὶ τὸν δεῖνα τὸν μάντιν, καὶ τὸν Περικλέα τὸν καθ' αὑτόν, οὐ τὸν πάνυ, καὶ τοιούτους ἀνθρώπους ἔλεγε κακῶς.*

Fr. 103. Athen. I. 7. F: *Ὅτι περὶ Περικλέους φησὶν Ἀρχίλοχος ὁ Πάριος ποιητὴς ὡς ἀκλήτου ἐπεισπαίοντος εἰς τὰ συμπόσια.*

Digitized by Google

ὧν οὔτε τῖμον εἰςένεγκας οὐδὲ μὴν
κληθεὶς (ἐς)ἦλθες οἷα δὴ
φίλος . . . . . .
. . . . ἀλλά σε
γαστὴρ νόον τε καὶ φρένας παρήγαγεν
. . . εἰς ἀναιδίην.

* 104.

Mar. Plotius 277: Hoc potest dividi in dimetrum acatalectum *Archilochium*, de quo supra docui: *ΦΑΒΟΥΛΟΣΕΣΘΣΘΛΟΙΣ* sic codex, unde Putsche *Αἰτωλὸς ἀνὴρ ὑψόθεν*. Fort.

Φαγηλὸς ὣς Θεοινίοις.

vid. Hesych.: *φαγηλός· ἀμνὸς* et *φαγλαός· χίμαρος*. quamquam etiam *Ῥαβδοῦχος ὣς Θεοινίοις* alia possunt coniici.

105. [102.]

Πτώσσουσαν ὥστε πέρδικα.

Μυκονίων δίκην· δοκοῦσι δ' οἱ Μυκόνιοι διὰ τὸ πένεσθαι καὶ λυπρὰν νῆσον οἰκεῖν ἐπὶ γλισχρότητι καὶ πλεονεξίᾳ διαβάλλεσθαι· τὸν γοῦν γλίσχρον Ἰσχόμαχον Κρατῖνος Μυκόνιον καλεῖ· Πῶς ἂν Ἰσχομάχου γεγονὼς Μυκονίου φιλόδωρος ἂν εἴης. (Iam quae sequntur non Cratini, sed alius comici videntur) *Ἀγαθὸς πρὸς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἑστιασόμενος ἦκον· κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων. Πολλὸν δὲ πίνων . . . ἀναίδειαν Ἀρχίλοχος φησίν.* Ambigas utrum priora quoque verba ex ipso Archilocho petita sint, ut is primus hoc proverbio usus sit, an potius Athenaeus hoc proverbio adhibito sententiam tantum Archilochi illustrare voluerit: hoc mihi quidem veri similius videtur, et Aristophanes comicus videtur obversatus esse Athenaeo, cuius versum Suidas v. *Μυκώνιος γείτων* servasse videtur, ubi est: *καὶ παροιμία·*

Μυκονίων δίκην
Ἐπεισπέπαικεν εἰς τὰ συμπόσια . . .

Contra Archilochi fortasse est illud, quod in proverbiis fertur (Zenob. II. 46. Diog. I. 60.)

Ἀκλητὶ κωμάζουσιν ἐς φίλους φίλοι.

— Ceterum Archilochi hunc locum respicit Eusth. Il. 1148, 38: *μήτινα τῖμων εἰςενεγκών, εἰπεῖν κατ' Ἀρχίλοχον, ἀλλὰ δηλονότι ἀσύμβολον δεῖπνον εὑρών· καὶ ἔστιν ὁ τῖμος κατὰ τὸ ὠνὴ ὤνος καὶ χολὴ χόλος.* Igitur non est multum tribuendum eidem Eust. 563, 27: *τιμή, τῖμος παρὰ τῇ κωμῳδίᾳ τὸ τίμημα* (Eadem Philemon, adde Eustath. 1222, 28.) certe non abutendum, ut priores hos versus Archilocho abiudices. — V. 1. *μέθυ*, *ὧν* Porson, codd. *μεθύων*, Casaubonus *μέθυ*. — V. 2. *οὔτε* BCD, *οὔτε τι* L, *οὔτ' ἔτι* V. — *τῖμον* B, *τίμον* LV. — *εἰςένεγκας* scripsi, libri *εἰςήνεγκας*, V *εἰςήνεγκους*. — *οὐδὲ*, Casaubonus *οὔτε*. — V. 3. *ἐξῆλθες* scripsi, libri *ἦλθες*. — V. 6. *νόον* BCD, *νῶν* V. — V. 7. *ἀναιδίην* Dindorf, libri ut videtur *ἀναιδείην* vel *ἀναίδειαν*. Ceterum Porson haec in tetrametros redegit: *. . . Πολλὸν δὲ πίνων καὶ χαλίκρητον μέθυ, Ἐσθίων δ' ὧν οὔτι τῖμον οὔτιν' εἰςενήνοχας, Οὔτε μὴν κληθεὶς ἐς ἡμᾶς ἦλθες, οἷα δὴ φίλος. Ἀλλά σ' ἡ γαστὴρ νόον τε καὶ φρένας παρήγαγεν Εἰς ἀναίδειαν.*

Fr. 105. Athen. IX. 388. F: *Τοῦ δὲ ὀνόματος αὐτῶν (περδίκων) ἔνιοι συστέλλουσι τὴν μέσην συλλαβήν, ὡς Ἀρχίλοχος· Πτώσσουσαν κτλ.*

Digitized by Google

106. [101.]

Πάρελθε, γενναῖος γὰρ εἶς.

* 107.

Τί μακρὰ δὴ φρονεῖς, τάλαν;

108. [104.]

Ὡς δ' ἄν σε θωϊὴ λάβοι.

109. [105.]

Μή τεν μελαμπύγου τύχῃς.

110. [103.]

Ἔμπλην ἐμοῦ τε καὶ φίλου.

111.

Λείως γὰρ οὐδὲν ἐφρόνεον.

112. [177]

Ὡς φίλ' ἐναγεῖ Ταργήλια.

Fr. 106. Athen. XIV. 653. D: *Γενναῖα λέγει τὰ εὐγενῆ ὁ φιλόσοφος, ὡς καὶ Ἀρχίλοχος· Πάρελθε κτλ.*

Fr. 107. Plotius p. 270: *Acatalectum Archilochium dimetrum iambicum fit syllaba addita Anacreontio dimetro catalectico, ut est: Τί κτλ.*

Fr. 108. Et. M. 26, 23: *θωὴ — ἔχει δὲ τὸ ι ἐκ παραδόσεως, ἐπειδὴ εὕρηται θωϊή, ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ· Ὡς δ' κτλ.* Cf. Favorin. 82.

Fr. 109. Schol. Hom. Il. ω'. 315: *εἴωθε καὶ ὁ Ἀρχίλοχος μελάμπυγον τοῦτον (τὸν ἀετὸν) καλεῖν· ἤ τεν κτλ.* Hesych. II. 597. *Μήτ' εὐμελαμπύγου τύχοις·* (id est *μή τευ μελ.*) *μή τινος ἀνδρείου καὶ ἰσχυροῦ τύχοις.* Suidas et Zenob. V. 10. *μὴ σύγε μελαμπύγου τύχοις* (ubi vid. interpr.), ut fort. *τύχοις* restituendum sit.

Fr. 110. Apollon. Soph. 67: *Ἔμπλην· ἐμπελάδην, σύννεγγυς, ἢ ὡς ἔνιοι, χωρίς, καὶ Ἀρχίλοχος ἐπὶ τοῦ χωρίς· ἔμπλην ἐμοί τε καὶ φίλου.* Eadem Schol. Nicand. Ther. 322. ubi Schneider *καὶ ἐφόλου* legit. Ed. Didot. *κἠφόλου*, P *καὶ φόλου, καὶ τὰ ἑξῆς*, unde Schneidewin coni. *καὶ Φόλου.* Fort. *ἔμπλην ἐμεῦ τε κἠφόλου.*

Fr. 111. Phot. 218, 3: *Λεωκόρητος· ὁ ἐξωλοθρευμένος. τὸ γὰρ λέως ἐστὶ τελέως· Ἀρχίλοχος· Λείως κτλ.* ubi cod. *Λειωι.* Respicit Apoll. de pron. 334., quem locum Bekker non recte mutavit.

Fr. 112. Hesych.: *Θαργήλια, Ἀπόλλωνος ἑορτὴ καὶ ὅλος ὁ μὴν ἱερὸς τοῦ θεοῦ· ἐν δὲ τοῖς Θαργηλίοις τὰς ἀπαρχὰς τῶν φαινομένων* (Vossius *φυομένων*) *ποιοῦνται καί περικομίζουσι· ταῦτα δὲ Θαργήλια φασίν· καὶ μὴν Θαργηλιών· καὶ τὴν βυετηρίαν* (Musurus *ἱκετηρίαν*, Schow *εὐετηρίαν*) *ἐκάλουν Θαργηλόν, καὶ Ἀρχίλοχος φησίν· ὡς φαῖε νῦν ἄγει τὰ Θαργήλια.* quae quamvis dubitanter correxi.

Digitized by Google

113. [80.]

Πεντήκοντ' ἀνδρῶν λίπε Κοίρανον ἤπιος Ποσειδῶν.

114.

Καὶ βήσσας ὀρέων δυσπαιπάλους, οἷος ἦν ἐπ' ἤβης.

115.

Ὄγμος κακοῦ δὲ γήραος καθαιρεῖ.

116. [67.]

Steph. Byz.: *Πάρος· νῆσος, ἣν καὶ πόλιν Ἀρχίλοχος* [*αὐτὴν*] *καλεῖ ἐν τοῖς ἐπῳδοῖς.*

117.

Zenob. V. 68: *Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ ἐχῖνος ἓν μέγα· μέμνηται ταύτης Ἀρχίλοχος ἐν ἐπῳδῇ· γράφει δὲ καὶ Ὅμηρος τὸν στίχον· φησὶ δὲ καὶ Ἴων ὁ τραγικὸς ... λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν πανουργοτάτων.* vid. ibi interpr. et Paroem. T. II. 128. Utitur hoc versu etiam Plut. de sollert. anim. c. 16., qui fortasse ipsius Archilochi est, idem legebatur, ut opinor, etiam in Homeri Margite.

Fr. 113. Plutarch. de sollert. anim. c. 36: *Κοίρανος ... Πάριος γὰρ ὢν τὸ γένος ἐν Βυζαντίῳ δελφίνων βόλον ἐνσχεθέντων σαγήνῃ καὶ κινδυνευόντων κατακοπῆναι πριάμενος μεθῆκε πάντας. Ὀλίγῳ δὲ ὕστερον ἔπλει πεντηκόντορον ἔχων, ὡς φασι, ληστῶν ἄνδρας ἄγουσαν. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Νάξου καὶ Πάρου πορθμῷ τῆς νεὼς ἀνατραπείσης καὶ τῶν ἄλλων διαφθαρέντων, ἐκεῖνον λέγουσι δελφῖνος ὑποδραμόντος αὐτῷ καὶ ἀνακουφίζοντος ἐξενεχθῆναι τῆς Σικύνθου* (*Σικίνου* Reiske) *κατὰ σπήλαιον, ὃ δείκνυται μέχρι νῦν καὶ καλεῖται Κοιράνειον. Ἐπὶ τούτῳ δὲ λέγεται ποιῆσαι τὸν Ἀρχίλοχον· Πεντήκοντ' κτλ.* Imitatur cyclici poetae versum ap. Aristot. Sophist. Elench. c. 4: *πεντήκοντ' ἀνδρῶν ἑκατὸν λίπε δῖος Ἀχιλλεύς*, at Meineke vidit. — Ceterum Schneidewin *Ποσειδέων*. — *ἤπιος*, cod. Harl. *ἵππιος*.

Fr. 114. Hephaest. 88: *Ἓν μὲν δὴ τοῦτο τῶν παρ' Ἀρχιλόχῳ ἀσυναρτήτων, ἄλλο δὲ — οἷόν ἐστιν οὗτος· Καὶ βήσσας κτλ. δυσπαιπάλους*, fort. Archilochus antiquo more *δυσπαιπάλος* scripsit. — *ἐπ' ἤβης* Fl. C., vulgo *ἐφ' ἤβης*. — *οἷος*, C *οἷον*.

Fr. 115. Hephaest. 30: *Τρίμετρα δὲ* (*καταληκτικὰ ἰαμβικά*) *οἷον τὸ τοῦ Ἀρχιλόχου· Ὄγμος κτλ.* et Schol. 168. Respicit Attil. Fort. 357: „Archilochium *ολμον κακον*." Non recte Schneidewin coniunxit cum Fr. 98. Ceterum nescio an Archilochus scripserit:

Ὄγμος κακῶν δὲ γήραος καθαιρεῖ.

nisi forte praeterea *καταγρεῖ* scribendum.

Digitized by Google

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΗΡΑΚΛΕΑ.

118.

Τήνελλα.
Καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ, Ἡράκλεες,
αὐτός τε καὶ Ἰόλαος αἰχμητὰ δύο.
Τήνελλα.
Καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ, Ἡράκλεες.

Fr. 118. Sch. Arist. Av. 1764: *Τήνελλα· τὸ τήνελλα μίμησίς ἐστι φωνῆς κρούματος αὐλοῦ ποιᾶς ἀπὸ τοῦ ἐμμελίου, οὗ εἶπεν Ἀρχίλοχος εἰς τὸν Ἡρακλέα μετὰ τὸν ἀθλον Αὐγέου· Τήνελλα καλλίνικε, χαῖρε ἄναξ Ἡράκλεις, αὐτὸς δὲ καὶ Ἰόλαος αἰχμητὰ* (Rav. *αἰχμητὴς*) *δύ'* (om. Rav.): *λοιπὸν δὲ πρῶτος Ἀρχίλοχος νικήσας ἐν Πάρῳ τὸν Δήμητρος ὕμνον* (pertinet haud dubie ad Fr. 119.) *ἑαυτῷ τοῦτον ἐπιπεφωνηκέναι.* Archilochi verba eodem modo scripta affert Schol. Arist. Acharn. 1230., sed pro *δὲ* exhibet *δύο*, et plane sic Tzetz. Chil. I. 690. Suid. v. *τήνελλα* (ubi *δύω*). Respicit huc Schol. Pind. Nem. III. 1., cui carmen *καλλίνικος* dicitur, quod fortasse ex ipso Pindaro ductum, qui Ol. IX. v. 1. dicit: *τὸ μὲν Ἀρχιλόχου μέλος φωνᾶεν Ὀλυμπίᾳ καλλίνικος ὁ τριπλόος κεχλαδὼς ἄρκεσε*, ubi in scholiis multa ex diversis commentariis servata sunt, quae haudquaquam inter se congruunt. Elmsley sic locum constituit:

Ὦ Καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ Ἡράκλεες
αὐτός τε κἰόλαος, αἰχμητὰ δύω,
τήνελλα καλλίνικε.

Sed huic favet tantum Schol. Pind. § 6: *ἡ δὲ ἀρχὴ τοῦ μέλους ἐστίν· Ὦ Καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ Ἡράκλεες*, ceteri omnes *ὠ* ignorant, quare satius duxi sequi Schol. Pind. § 3. (ex cod. W1) qui dicit: *τὸ δὲ ὅλον οὕτω· Τήνελλα καλλίνικε χαῖρε ἄναξ Ἡράκλεις αὐ. τε καὶ Ἰ. αἰχμητὰ δύο· τήνελλα καλλίνικε χ. ἄ. Ἡράκλεις. Τριπλόον δὲ διὰ τοῦτο εἶπεν, ἐπειδὴ τρίτον ἐλέγετο τοῦτο τὸ κομμάτιον τοῖς νικῶσιν κτλ.* Prior igitur versus, qui saepius videtur repetitus esse, est acephalus trimeter, quam vocant metrici, vid. Fr. 97. Affert versus etiam Schol. § 4. usque ad *αἰχματὰ δύω* (sic enim exhibet), § 5. nihil dicit, nisi *μὴ παρόντος δὲ αὐλητοῦ εἷς τῶν ἑταίρων ἀνακρουόμενος ἔλεγε· Τήνελλα καλλίνικε.* Sed accuratius § 2: *ὁ Ἀρχίλοχος ... ἐλθὼν εἰς Ὄλυμπίαν, θελήσας ὕμνον ἀναβαλέσθαι εἰς Ἡρακλέα ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ, ἀπορήσας κιθαρῳδοῦ διά τινος λέξεως μιμήσασθαι τὸν ῥυθμὸν καὶ τὸν ἦχον τῆς κιθάρας ἐπεχείρησε· συντάξας οὖν τὸ κομμάτιον τήνελλα, οὕτω καὶ τὰ ἑξῆς ἀνεβάλλετο, καὶ αὐτὸς μὲν τὸν ἦχον τῆς κιθάρας ὑποχρινόμενος ἔλεγεν ἐν μέσῳ τῷ χορῷ τὸ τήνελλα, ὁ δὲ χορὸς τὰ ἐπίλοιπα, οἷον· Καλλίνικε χαῖρε ἄναξ Ἡράκλεις, καὶ εἴ τι ἕτερον, οἷον Αὐτός τε καὶ Ἰ. αἰχματὰ δύω, Τήνελλα. Ἐκ τούτου τολοιπὸν οἱ ἀποροῦντες κιθαρῳδῶν τούτῳ τῷ κόμματι ἐχρῶντο, τὸ Τήνελλα τρίτον αὐτὸ ἐπιφωνοῦντες.* Denique § 6: *τὸ μὲν Ἀρχιλόχου μέλος, ὃ τοῖς νικῶσι τὰ Ὀλύμπια ἐπῄδετο, ἦν τρίστροφον, κοινῶς δυνάμενον ἁρμόζειν ἐπὶ παντὸς νικηφόρου διὰ τὸ καὶ τῆς πράξεως αὐτῆς ψιλὸν ἔχειν τὸν λόγον, μήτε δὲ ὄνομα μήτε ἰδίωμα ἀγωνίσματος. ἐφυμνίῳ δὲ κατεχρῶντο τούτῳ· Τήνελλα καλλίνικε .... τὸ δὲ τριπλόος, ὅτι τρὶς ἐπεκελεύοντο τὸ Καλλίνικε· οὐ καθόλου δὲ τρίς, ἀλλ' ὅτι τριπλῆν ἔχει τὴν στροφὴν καὶ πάλιν ἀναλαμβάνεται.* (hucusque ex Aristarchi commentario petita coniicio, vid. Sch. Ol. IX. v. 3.) *Ἐρατοσθένης δέ φησι μὴ ἐπινίκιον εἶναι τὸ Ἀρχιλόχου μέλος, ἀλλ' ὕμνον εἰς Ἡρακλέα, τριπλόον δὲ οὐ διὰ τὸ ἐκ τριῶν στροφῶν συγκεῖσθαι, ἀλλὰ διὰ τὸ τρὶς ἐφυμνιάζεσθαι τὸ Καλλίνικε. Περὶ δὲ τοῦ τήνελλα Ἐρατοσθένης φησίν, ὅτι, ὅτε ὁ αὐλητὴς ἢ ὁ κιθαριστὴς μὴ παρῆν, ὁ ἔξαρχος αὐτὸ μεταλαβὼν ἔλεγεν ἔξω τοῦ μέλους, ὁ δὲ τῶν κωμαστῶν χορὸς ἐπέβαλε τὸ Καλλίνικε, καὶ οὕτω συνειρόμενον γέγονε τὸ Τήνελλα καλλίνικε. Ἡ δὲ*

Digitized by Google

IOBAKXOI.

119. [70.]

Δήμητρος ἁγνῆς καὶ κόρης τὴν πανήγυριν σέβων.

120. [71.]

Stephan. Byz. *Βέχειρ. ... χρυσοέθειρ παρ' Ἀρχιλόχῳ ἐν Ἰοβάκχοις, ὅπερ ἀποκέκοπται τοῦ χρυσοέθειρος.* Cf. Cram. An. Ox. II. 41, 26. ubi *χρυσέθειρ*, et Choerobosc. in Psalm. 4. ubi *ἔθειρ* scriptum.

---

121. [99.]

Πῶς ἀπέπρησε τὰν σκύταν;

122. [106.]

Ἄιδων ὑπ' αὐλητῆρος.

123. [107.]

Πάντ' ἄνδρ' ἀποσκολύπτειν.

ἀρχὴ τοῦ μέλους ἐστίν· Ὦ Καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ Ἡράκλεες. Haec inter se conciliare non est huius loci, fortasse autem haec germana fuit forma huius cantilenae:

Ὦ Καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ, Ἡράκλεες.
τήνελλα.
Καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ Ἡράκλεες
αὐτός τε καὶ Ἰόλαος αἰχμητὰ δύο.
τήνελλα.
Καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ, Ἡράκλεες.

Fr. 119. Hephaest. 94: *Ἄλλο ἀσυνάρτητον ὁμοίως κατὰ τὴν πρώτην ἀντιπάθειαν ἐξ ἰαμβικοῦ διμέτρου ἀκαταλήκτου καὶ τροχαϊκοῦ ἐφθημιμεροῦς, τοῦ καλουμένου Εὐριπιδείου. οἷον τὸ ἐν τοῖς ἀναφερομένοις εἰς Ἀρχίλοχον Ἰοβάκχοις· Δήμητρος κτλ.*

Fr. 121. Erotian. 336: *Σκύτα· τὸ μεταξὺ τῶν τενόντων καὶ τοῦ τραχήλου — καὶ Ἀρχίλοχος· πῶς ἀπ. τὰν σκύταν. ... τινὲς δὲ σκύτα εἶπον τὸ τῆς κεφαλῆς δέρμα· παρ' ὃ καὶ ἡ σκύτος εἴρηται,* ubi scrib. *καὶ ἡ κεφαλὴ σκύτος εἴρ.* (cf. Et. M. 720, 38. Et. Gud. 505, 53.) Corruptum *σκύταν* exhibet etiam Psellus (Proleg. Zonar. CXVIII.): *Σκύταν καλεῖ τὴν κεφαλὴν πολλάκις Ἱπποκράτης.* Apud Archilochum scrib. *Πῶς ἀπέπρησε σκύτα* (nisi *σκύτεα* malis.) cf. Hesych. *Σκύτα· τὸν τράχηλον· Σικελοί* (cod. *σκυτατόν· τρ. Σικ.*), quamquam idem etiam *Σκύτη· κεφαλή*. Ceterum cf. Hesych. *ἀπέπρησεν· ἀπεδάκρυσεν, ἀπεψύσησεν, ἀπεμάρανεν.* Schneidewin coni. *κῶς ἀπέθρισεν σκύτην.*

Fr. 122. Schol. Hom. Il. σ', 492: *ἡ ὑπὸ ἀντὶ τῆς μετά, μετὰ ᾄδων. Ἀρχίλοχος· ᾄδων κτλ.* et Sch. Aristoph. Av. 1426: *Ἀρχίλοχος· ᾄδων κτλ.* Schneidewin *ὑπ' αὐλητῆρος ἀείδων.*

Fr. 123. Athen. III. 122. B: *Κηφισόδωρος γοῦν ὁ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος μαθητὴς ἐν τῷ τρίτῳ τῶν πρὸς Ἀριστοτέλην λέγει, ὅτι εὕροι τις ἂν ὑπὸ τῶν ἄλλων ποιητῶν ἢ καὶ σοφιστῶν ἓν ἢ δύο γοῦν πονηρῶς εἰρημένα, οἷα παρὰ μὲν Ἀρχιλόχῳ τό· Πάντ' κτλ.* ubi AP *ἀποσπολόπτειν.*

Digitized by Google

124. [109.]

Ὀξύη ποτᾶτο.

125. [111.]

Πυρὸς δ' ἦν αὐτῷ φεψάλυξ.

126. [112,]

Θυρέων ἀπεστύπαζον.

127.

.. Ἀμυδρὴν χοιράδ' ἐξαλεύμενος.

128 [88.]

Θάσον δὲ τὴν τριξοιζυρὴν πόλιν.

129. [91.]

Προτείνω χεῖρα καὶ ποΐσσομαι.

130. [92.]

Χολὴν γὰρ οὐκ ἔχεις ἐφ' ἥπατι.

Fr. 124. Schol. Il. ζ', 201: *καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα τὰ ἐξ ὀξύας τοῦ δένδρου, ὡς καὶ Ἀρχίλοχος· ὀξ. π.*

Fr. 125. Schol. Aristoph. Acharn. v. 279: *φέψαλοι γάρ εἰσιν οἱ σπινθῆρες — καὶ παρὰ Ἀρχιλόχῳ δὲ κεῖται· πυρὸς δὲ ἦν κτλ.* Resp. Suidas v. *φεψάλῳ.* — *αὐτῷ*, fort. *οὐδέ*, Schneidewin *πυρὸς δ' ἐν αὔῳ.*

Fr. 126. Et. M. 731, 46: *Στύπος· Ἀνακόφρων — καλεῖται τὸ πρέμνον τῆς ἀμπέλου, ἀφ' οὗ Ἀρχίλοχος· θυρέων* (D *ὀρέων*, M *ῥέων*) *ἀπεστύπαζον.* Idem legitur 633, 29. ubi *οὐρέων ἀπετύπαζον* exstat, sed *θυρέων* MD, *ἀπεστύπαζον* Sorbon. Non recte Schneidewin *οὐρέων* praefert, cf. Et. M. 120, 3. (Favor. 115.) *ἀπεστύπαζον· ἀπεδίωκον.*

Fr. 127. Schol. Nicand. Ther. 158: *ἀμυδρόν· νῦν τὸ χαλεπὸν λέγει, ὡς καὶ Ἀρχίλοχος· ἀμυδρὰν χοιράδ' ἐξαλεύμενος.* sic p, vulgo et L *ἐξαλευάμενος*, contra G *ἀμυδρῶν χοιράδων ἐξαλεύμενον.*

Fr. 128. Eustath. ad Od. 1542, 49: *καὶ Θάσον — παρ' Ἀρχιλόχῳ· ἤτοι τὴν λίαν ὀϊζυράν.* Nisi forte *δὲ* est Eustathii. Eadem idem Il. 725, 39. Ceterum Nauck *τρὶς ὀϊζυρὴν* sine idonea ratione.

Fr. 129. Et. M. 689, 1: *Προΐκτης, προσαίτης· ἡ πρὸ ἀντὶ τῆς παρὰ παρὰ τὸ προϊκνεῖσθαι· τινὲς δὲ παρὰ τὸ ἴξεσθαι, δωρεάν τινα λαμβάνειν, ὡς Ἀρχίλοχος· ἐμεῦ δ' ἐκ. κτλ.* (Fr. 90.) *Ζήτει εἰς τὴν κατά· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς παρὰ τὸ ἴσσω, ὡς Ἀρχίλοχος* (*Ἀρίσταρχος* VM, *ἀρχχ* D) *Προτείνω χεῖρα καὶ* (hoc add. MV Par. vulgo om.) *προΐσσομαι* (cod. Par. *προΐσσομαι*). Eadem Zonar. 1573. Suid. v. *καταπροΐξεται*, Et. Vind. cod. XXXII. v. *προΐκτης*, Favorin. 383. (ubi *Ἀρίσταρχος*). Contra Et. Taurin. CLXV. 54: *ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἀπὸ τοῦ ἴσσω, ἤγουν προτείνω τὴν χεῖρα*, unde Peyron totum Archilochi fragmentum delendum censet, Schneidewin Archilocho tantum tribuit *προΐσσομαι*, iniuria uterque.

Fr. 130. Athen. III. 107. F: *Λασυντέον δὲ λέγοντας τὸ ἦπαρ· καὶ γὰρ ἡ συναλοιφή ἐστι παρ' Ἀρχιλόχῳ διὰ δασέος· φησὶ γάρ· Χολὴν κτλ.* — *γὰρ* om. B.

Digitized by Google

131. [93.]

Πόδες δὴ κεῖθι τιμιώτατοι.

132.

Νόμος δὲ Κρητικὸς διδάσκεται.

133.

Ἄνδρας ἀμφιτρίβας.

134. [114.]

Ἆ δέκα ταύρους.

135.

Φῦμα μηρίων μεταξύ.

136.

Φθειρσὶ μοχθίζοντα.

137.

Ἶνας δὲ μεδέων ἀπέθρισεν.

Fr. 131. Plutarch. de garrul. c. 2: *Πρόςκειται γὰρ (ὁ λάλος) ἁπανταχοῦ, τῶν ἱματίων ἀντιλαμβανόμενος, τοῦ γενείου, τὴν πλευρὰν θυροκοπῶν τῇ χειρί· Πόδες δὴ κ. τ. κατὰ Ἀρχίλοχον.*

Fr. 132. Heraclid. de Polit. c. 3: *ὅτι δὲ ἀρχαιοτάτη τῶν πολιτειῶν ἡ Κρητικὴ ἐμφαίνει καὶ Ὅμηρος, λέγων τὰς πόλεις αὐτῶν εὐναιεταώσας. καὶ Ἀρχίλοχος δὲ ἐν οἷς ἐπισκώπτων τινά φησιν· νόμος δὲ Κρ. δ.* ubi Cragius *νόμους δ. Κρητικοὺς δ.*

Fr. 133. Herodian. *περὶ διχρ.* ap. Cram. An. Ox. III. 286, 11: *θέλουσι δὲ τὸ πεδότριψ ἐκτείνειν, πλανώμενοι ἐκ τοῦ παρ' Ἀρχιλόχῳ· Ἄνδρας ἀμφιτρίβας.* sic Lehrs, sed D *ἄνδρας ὡς ἀμφ.*, B Par. *ἄνδρες ὡς ἀ.*, A *ἄνδρες ἐς ἀμ.* Ceterum alii videntur *ἀμφίτριβας* paroxytonos scripsisse, (et cod. Hermanni *ἄνδρες εἰς ἀμφίτριβας*) cf. Lobeck Paralip. 293. Huc resp. Hesych. *Ἀμφιτρίβας·* (sic cod., Musurus *ἀμφιτρίβαν*) *περιττῶς τετριμμένους* (sic legendum, vulgo *τετριμμένον*).

Fr. 134. Suidas v. *ἆ· σημαίνει δὲ καὶ τὸ πολὺ καὶ μέγα παρ' Ἀρχιλόχῳ· Ἆ δ. τ.* Locus corruptus. Eadem Schol. Platon. 393., ubi *ἆ ἔαδ' εἴς τε ταύρους* et *ἀεαδεῖε τεταύρους.* Cram. An. Par. IV. 84, 10: *ἆ ἔαδε εἴς τε Ταύρους.* Cf. Bast ad Greg. Cor. 245. et 894. Videtur ab initio fuisse *ἆ ἔα*, ut est ap. Aeschyl. Prometh. 563.

Fr. 135. Cram. An. Ox. I. 164, 24: *ἀφ' οὗ τὸ φῦμα μ. μ. Ἀρχίλοχος.*

Fr. 136. Cram. An. Ox. I.441, 21: *ἡ φθειρσὶ δοτικὴ συνέστη παρὰ Ἀρχιλόχῳ· φθειρσὶ μ.*

Fr. 137. Et. M. 575, 20: *Μέζεα· τὰ αἰδοῖα, ὅτι μέσα εἰσὶ τῆς οὐρᾶς, μέσσεα ὄντα· Σικελοὶ δὲ καὶ Ταραντῖνοι μέσα αὐτὰ ἀποκαλοῦσιν· Ἡσίοδος· καὶ ὑπὸ μέζε' ἔθεντο· ἢ κατὰ μετάθεσιν τοῦ Δ εἰς Ζ μέδεα.* Post Hesiodi versum duo codd. Par. ap. Bekk. An. III. 1438. addunt *ὡς καὶ Ἀρχίλοχος· ἶνας κτλ.* eadem Et. Gud. 390, 48. ubi *ἴνας* et *μέλεων*, Schneidewin *μεζέων* coniecit.

Digitized by Google

138.

Πολλὸς δ' ἀφρὸς ἦν περὶ στόμα.

139. [162.]

Παρδοκὸν δι' ἐπιοίον.

140. [149.]

Aelian. Hist. An. XII. 9: *Κινεῖ δέ οἱ τὰ οὐραῖα πτερὰ (τῷ κίγκλῳ), ὥςπερ οὖν ὁ παρὰ τῷ Ἀρχιλόχῳ κηρύλος.* Eadem Apost. XI. 44.

141. [116.]

Aelian. Var. Hist. IV. 14: *Πολλάκις τὰ κατ' ὀβολὸν μετὰ πολλῶν πόνων συναχθέντα χρήματα, κατὰ Ἀρχίλοχον, εἰς πόρνης γυναικὸς ἕντερον καταίρουσιν· ὥςπερ γὰρ ἐχῖνον λαβεῖν μὲν ῥᾴδιον, συνέχειν δὲ χαλεπόν, οὕτω καὶ τὰ χρήματα.* (Qui ibidem adhibetur *Ἀναξαγόρας ἐν τῷ περὶ βασιλείας*, corr. *Ἀνάξαρχος*). Eodem respicit Nicetas Chon. p. 360. ed. Bonn: *καὶ τὸ τοῦ Ἀρχιλόχου ἀντιχρὺς ἐπεραίνετο, ὃ φησιν, εἰς ἕντερον πόρνης πολλάκις μεταῤῥυῖσκεσθαι τὰ χρόνῳ καὶ πόνῳ συλλεγέντα μακρῷ* unde apparet *καταῤῥέουσιν* apud Aelian. scribendum esse; Archilochus autem, cuius versus vix restituas, dixerit *ἐρρυῖσκετο*, vid. Hesych.: *Ἐρυῖσκετο, ἔρρεεν, ἐχεῖτο.*

142. [118.]

Lucian. Pseudolog. 1: *τὸ δὲ τοῦ Ἀρχιλόχου ἐκεῖνο ἤδη σοι λέγω, ὅτι τέττιγα τοῦ πτεροῦ συνείληφας· εἴπερ τινὰ ποιητὴν ἰάμβων ἀκούεις Ἀρχίλοχον, Πάριον τὸ γένος, ἄνδρα κομιδῇ ἐλεύθερον καὶ παῤῥησίᾳ συνόντα, μηδὲν ὀκνοῦντα ὀνειδίζειν, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα λυπήσειν ἔμελλεν τοὺς περιπετεῖς ἐσομένους τῇ χολῇ τῶν ἰάμβων αὐτοῦ. Ἐκεῖνος τοίνυν πρός τινος τῶν τοιούτων ἀκούσας κακῶς, τέττιγα ἔφη τὸν ἄνδρα εἰληφέναι πτεροῦ, εἰκάζων ἑαυτὸν τῷ τέττιγι ὁ Ἀρχίλοχος, φύσει μὲν λάλῳ ὄντι καὶ ἄνευ τινὸς ἀνάγκης, ὁπόταν δὲ καὶ τοῦ πτεροῦ ληφθῇ, γεγωνότερου βοῶντι. Καὶ σὺ δέ, ἔφη, ὦ κακόδαιμον ἄνθρωπε, τί βουλόμενος ποιητὴν λάλον παροξύνεις ἐπὶ σεαυτόν, αἰτίας ζητοῦντα καὶ ὑποθέσεις τοῖς ἰάμβοις;* cf. Apostol. XVI. 32. Arsen. 444. Archilochus versu dimetro dixisse videtur: *Τέττιγα δ' εἴληφας πτεροῦ.*

Fr. 138. Schol. Aristoph. Lysistr. 1257: *πολὺς δ' ἀμφὶ τὰς γένυας ἀφρὸς ἦνσει*] *πρὸς τὸ* (vulgo *τοὺς*) *παρὰ τῷ Ἀρχιλόχῳ· πολὺς δὲ ἀφρὸς ἦν περὶ τὸ* (hoc omitt. cod. Rav.) *στόμα. Πολλὸς δ'* Porson, in proecdosi *πολὺς γὰρ* scripsi.

Fr. 139. Schol. Aristoph. Pac. 1148: *Παρδακὸν δὲ δίυγρον· οὕτω γὰρ καὶ Ἀρχίλοχος καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ.* sic vulgo, sed Ven. addit *καὶ Ἀρχιλόχου· Παρδοκὸν δι' ἐπιοίον.* Conieci, ut etiam Welker *παρδοκὸν διὰ πεδίον*, sed possis etiam cum Heckero *παρδοκὸν δ' ἐπείσιον*, alia coniicere.

Digitized by Google

143. [125.]

Aristid. II. 137: *Καὶ ὁ μέν γε κατ' ἰσχὺν προφέρων, εἰ καὶ ἑνὸς εἴη κρείττων, ὑπὸ δυοῖν γ' ἂν αὐτὸν κατείργεσθαί* (Reiske coni. *κατειργάσθαι*) *φησι καὶ Ἀρχίλοχος καὶ ἡ παροιμία.* ubi Schol. *Ἡ μὲν παροιμία φησίν· οὐδὲ Ἡρακλῆς πρὸς δύο· τὸ δὲ Ἀρχιλόχου ῥητὸν οἷον μέν ἐστιν, οὐκ ἴσμεν, ἴσως δὲ ἂν εἴη τοιοῦτον.*

144. [126.]

Athen. IV. 167. D: *Τοιοῦτος ἐγένετο καὶ Αἰθίοψ ὁ Κορίνθιος, ὡς φησι Δημήτριος ὁ Σκήψιος, οὗ μνημονεύει Ἀρχίλοχος· ὑπὸ φιληδονίας γὰρ καὶ ἀκρασίας καὶ οὗτος, μετ' Ἀρχίου πλέων εἰς Σικελίαν, ὅτ' ἔμελλε κτίζειν Συρακούσας, τῷ ἑαυτοῦ συσσίτῳ μελιττούτης ἀπέδοτο τὸν κλῆρον, ὃν ἐν Συρακούσαις λαχὼν ἔμελλεν ἕξειν.*

145. [127.]

Harpocrat. 171, 4: *Στρύμη — μνημονεύει τῶν Θασίων πρὸς Μαρωνείτας περὶ τῆς Στρύμης ἀμφισβητήσεως Φιλόχορος ἐν ε' Ἀρχίλοχον ἐπαγόμενος μάρτυρα.*

146. [128.]

Dio Chrysost. Or. 60. T. II. 666: *Ἔχεις μοι λῦσαι ταύτην τὴν ἀπορίαν, πότερον δικαίως ἐγκαλοῦσιν οἱ μὲν τῷ Ἀρχιλόχῳ, οἱ δὲ τῷ Σοφοκλεῖ, περὶ τῶν κατὰ τὸν Νέσσον καὶ τὴν Δηϊάνειραν ἢ οὔ· φασὶ γὰρ οἱ μὲν τὸν Ἀρχίλοχον ληρεῖν ποιοῦντα τὴν Δηϊάνειραν ἐν τῷ βιάζεσθαι ὑπὸ τοῦ Κενταύρου πρὸς τὸν Ἡρακλέα ῥαψῳδοῦσαν, ἀναμιμνήσκουσαν τῆς τοῦ Ἀχελῴου μνηστείας καὶ τῶν τότε γενομένων· ὥστε πολλὴν σχολὴν εἶναι τῷ Νέσσῳ, ὅ τι ἐβούλετο πρᾶξαι.* Ad hoc carmen respicit et Schol. Apoll. Rhod. I. 1212: *Ἡρακλῆς γήμας Δηϊάνειραν τὴν Οἰνέως θυγατέρα καὶ διάγων ἐν Καλυδῶνι παρὰ τῷ Οἰνεῖ ἐν συμποσίῳ Κύαθον ἤτοι τὸν Οἰνέως οἰνοχόον, Ἀρχιτέλους δὲ παῖδα, πλήξας κονδύλῳ ἀνεῖλεν, ὅτι αὐτῷ τὰ ποδόνιπτρα ὕδατα ἀγνοῶν ἐπὶ τῶν χειρῶν ἐπέχεεν· φεύγων οὖν τὸν φόνον καὶ σὺν τῇ γαμετῇ στελλόμενος ἀνεῖλεν ἐν Εὐήνῳ ποταμῷ Νέσσον Κένταυρον, ὡς καὶ Ἀρχίλοχος ἱστορεῖ.* et Schol. Il. φ'. v. 237: *Ἀρχίλοχος μὲν οὐκ ἐτόλμησεν Ἀχελῷον ὡς ποταμὸν Ἡρακλεῖ συμβαλεῖν, ἀλλ' ὡς ταῦρον.*

147. [130.]

Plut. vit. Marii c. 21: *Μασσαλιήτας μέντοι λέγουσι τοῖς ὀστέοις περιθριγκῶσαι τοὺς ἀμπελῶνας, τὴν δὲ γῆν, τῶν νεκρῶν καταναλωθέντων ἐν αὐτῇ καὶ διὰ χειμῶνος ὄμβρων ἐπιπεσόντων, οὕτως ἐκλιπανθῆναι καὶ γενέσθαι διὰ βάθους περίπλεω τῆς σηπεδόνος ἐνδύσης, ὥστε καρπῶν ὑπερβάλλον εἰς ὥρας πλῆθος ἐξενεγκεῖν καὶ μαρτυρῆσαι τῷ Ἀρχιλόχῳ λέγοντι, πιαίνεσθαι πρὸς τοῦ τοιούτου τὰς ἀρούρας.*

148.

Aelian. Var. Hist. X. 13: *Αἰτιᾶται Κριτίας Ἀρχίλοχον, ὅτι κάκιστα ἑαυτὸν εἶπεν· εἰ γὰρ μή, φησίν, ἐκεῖνος τοιαύτην δόξαν ὑπὲρ*

Digitized by Google

ἑαυτοῦ εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐξήνεγκεν, οὐκ ἂν ἐπυθόμεθα ἡμεῖς, οὔτε ὅτι Ἐνιποῦς υἱὸς ἦν τῆς δούλης, οὔθ' ὅτι καταλιπὼν Πάρον διὰ πενίαν καὶ ἀπορίαν ἦλθεν εἰς Θάσον, οὔθ' ὅτι ἐλθὼν τοῖς ἐνταῦθα ἐχθρὸς ἐγένετο· οὐδὲ μὴν ὅτι ὁμοίως τοὺς φίλους καὶ τοὺς ἐχθροὺς κακῶς ἔλεγε· πρὸς δὲ τούτοις, ἥ δ' ὅς, οὔτε ὅτι μοιχὸς ἦν, ἤδειμεν ἄν, εἰ μὴ παρ' αὐτοῦ μαθόντες· οὔτε ὅτι λάγνος καὶ ὑβριστής· καὶ τὸ ἔτι τούτων αἴσχιστον, ὅτι τὴν ἀσπίδα ἀπέβαλεν· οὐκ ἄρα ἀγαθὸς ἦν ὁ Ἀρχίλοχος μάρτυς ἑαυτῷ, τοιοῦτον κλέος ἀπολιπὼν καὶ τοιαύτην ἑαυτῷ φήμην. Ταῦτα οὐκ ἐγὼ τὸν Ἀρχίλοχον αἰτιῶμαι, ἀλλὰ Κριτίας.

149. [131.]

Malalas Chronogr. IV. 68: Ὅστις Λυγκεὺς πολεμήσας τῷ Δαναῷ βασιλεῖ τοῦτον ἐφόνευσε καὶ ἔλαβε τὴν βασιλείαν καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, καθὼς ὁ Ἀρχίλοχος ὁ σοφώτατος συνεγράψατο. Archilochi nomen valde suspectum.

150.

Athen. I. 30. F: Ἀρχίλοχος τὸν Νάξιον οἶνον τῷ νέκταρι παραβάλλει. cf. Eust. Od. 1633, 48.

151. [115.]

Hesych.: Κάρπαθος τὸν μάρτυρα. Καρπάθιος δὲ λαγών, κατ' ἔλλειψιν τοῦ ἐπηγαγετο· διὰ γὰρ τὸ μὴ εἶναι λαγωοὺς ἐν τῇ χώρᾳ, ἐπηγάγοντο αὐτοὶ καὶ τοσοῦτοι ἐγένοντο, ὥστε τόν τε σῖτον αὐτῶν καὶ τὰς ἀμπέλους ὑπ' αὐτῶν βλάπτεσθαι. ὁ γοῦν Ἀρχίλοχος παρὰ ταύτην τὴν παροιμίαν ἔφη· Καρπάθιος τὸν μάρτυρα. ubi Κάρπαθος videtur legendum, ut est in lemmate. Zenob. IV. 48: Καρπάθιος τὸν λαγών ... ὁ γοῦν Ἀρχίλοχος ταύτην τὴν παροιμίαν ἔφη· (Κάρπαθος τὸν μάρτυρα. haec enim verba addo) cf. ibi interpr.

152.

Eustrat. ad Aristot. Eth. Nicom. VI. 7: παράγει δ' εἰς μαρτυρίαν ... ποίησιν Μαργίτην ὀνομαζομένην Ὁμήρου· μνημονεύει δ' αὐτῆς οὐ μόνον αὐτὸς Ἀριστοτέλης ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ποιημάτων, ἀλλὰ καὶ Ἀρχίλοχος καὶ Κρατῖνος καὶ Καλλίμαχος ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν μαρτυροῦσιν Ὁμήρου εἶναι τὸ ποίημα. Ruhnken pro Ἀρχίλοχος coniecit Ἀριστοφάνης coll. Arist. Av. 910., poterat probabilius ἀλλὰ καὶ Ἀρχιλόχοις Κρατῖνος.

153. [133.]

Eustath. 314, 43: Ἀλκαῖος δὲ φασὶ καὶ Ἀρχίλοχος ἀγέρωχον τὸν ἄκοσμον καὶ ἀλαζόνα οἶδε.

154. [134.]

Hesych.: Ἀγόμενος· δοῦλος· παρὰ Ἀρχιλόχῳ, Nauck coni. ἄτμενος sine causa idonea.

Digitized by Google

155. [123.]

Hesych.: *Ἀηδόνος· νεοσσός· καὶ τὸ τῆς γυναικὸς αἰδοῖον παρὰ Ἀρχιλόχῳ.* coniungunt *ἀηδόνος νεοσσός*, contra Valckenaer *Ἀηδονιδεύς· ἀηδόνος νεοσσός.*

156. [135.]

Hesych.: *Ἄζυγία· ἄζευκτον· Ἀρχίλοχος.* corrigunt *Ἄζυγα.*

157. [136.]

Hesych.: *Ἄκομψον· ἀπάνουργον, ἁπλοῦν, Ἀρχίλοχος· οὐκ εὐ διακείμενον.*

158. [137.]

Pollux VI. 187: *λέγοιτο δ' ἂν ἐπὶ τούτῳ καὶ τὸ ἀμείβεσθαι· ἀμφίβολος δὲ ἡ ἀμοιβή· ἔστι μὲν γὰρ παρ' Ἀρχιλόχῳ καὶ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ὀρέστῃ.*

159. [138.]

Schol. Nicandri Ther. 213: *Ἀργίλιπες δ' ἦγουν ἔκλευκοι ὡς Ἀρχίλοχος· ἀργιλιπὴς δὲ φάσις.* Ita codd. G. p. vulgo *Ἀρχίλοχος δ' ἀργιλιπῆς φησιν.* Bussemaker Φάσις (Φᾶσις), fort. φύσις, Lobeck coni. *Ἀρχίλοχος δὲ ἀργιλιπὴς δημὸς φησίν.*

160. [139.]

Hesych.: *Γυμνόν· ἀνυπόδητον* (Cod. *ἀνύδητον*) *ἢ ἀπεσκυθισμένον, ὡς Ἀργίλοχος.*

161. [141.]

Pollux II. 27: *βόστρυχος, ἀφ' οὗ καὶ διαβεβοστρυχωμένον παρὰ Ἀρχιλόχῳ.*

162. [142.]

Hesych.: *Δὶς τόση· τῇ ἡλικίᾳ· Ἀρχίλοχος.* ita Elmsley, vulgo *διστόση.*

163. 164. [144.]

Et. M. 324, 14: *ἐκ Ῥώμης· ἡ ἐξ πρόθεσις, ὅταν αὐτῇ σύμφωνον ἐπιφέρηται, τρέπει τὸ ξ εἰς κ. δεῖ δὲ προσθεῖναι, χωρὶς εἰ μὴ εὑρεθῇ μετὰ παρέλκοντος· οἷον ὡς παρὰ Ἀρχιλόχῳ· Διὲξ σωλῆνος καὶ πάλιν· Διὲξ τὸ μύρτον ἀντὶ τοῦ διὰ τὸ μύρτον. σημαίνει δὲ τὴν μυρσίνην.* Prius fragmentum redintegravit Schneidewin ope Schol. Homer. Il. ι'. 7: *Μετὰ γοῦν τῆς διὰ οὖσα ἡ ἐξ οὐ τρέπει τὸ ξ· διὲξ σωλῆνος εἰς ἄγγος.*

165. [143.]

Pollux II. 34: *ἐκτενισμένοι μὲν εἴρηκεν Ἀρχίλοχος.*

Digitized by Google

166. [146.]

Hesych.: *Ἔτρεψεν· ἐπέτρεψεν, ἠπάτησεν, παρέτρεψεν· Ἀρχίλοχος.*

167. [147.]

Hesych.: *Ἥμισυ τρίτον· δύο ἥμισυ· Ἀρχίλοχος.* Cf. Prisc. T. II. p. 391. 395.

168.

Cyrill. Cram. An. Par. IV. 183, 21: *Θριαθρίκη· Ἀρχίλοχος· καὶ ὅτι ἀπὸ Θριῶν τῶν Διὸς θυγατέρων διωνομάσθησαν, ὡς Φερεκύδης ἱστορεῖ· ἐπεὶ τρίαι εἰσίν, οἷον τρισσαὶ κατὰ τὸν ἀριθμόν.* et ib. *Θριαθρικκί· Μαντείαι καὶ ψήφοι· οἷον τρισσαὶ τὸνὰ ριθμόν.* Conieci aliquando *Θριαὶ θρησκαί*, et hoc modo restituendum censui versum anonymi ap. Cram. An. Ox. IV. 337, 26:

Θριαὶ θρησκαὶ γρηῢν ἐπιπνείουσι κορώνην.

169. [108.]

Pollux. X. 135: *Καὶ ἶπος τὸ πιέζον τὰς ἐσθῆτας ἐν τῷ γναφείῳ, ὡς Ἀρχίλοχος κέαται δ' ἐν ἴπῳ.* Eadem VII. 41.

170.

Cram. An. Ox. I. 249, 27: *Παρὰ τὸ ἐκεῖθι, κεῖθι καὶ κεῖ παρὰ Ἀρχιλόχῳ.*

171. [120.]

Eustath. II. p. 851, 33: *Καὶ ἔοικεν ὁ σκορπιώδης τὴν γλῶσσαν Ἀρχίλοχος ἄπαλὸν κέρας τὸ αἰδοῖον εἰπών, ἐντεῦθεν τὴν λέξιν πορίσασθαι.*

172.

Pollux IV. 71: *Ὁ δὲ τοῖς αὐλοῖς χρώμενος αὐλητὴς καὶ κεραυλὴς κατὰ τὸν Ἀρχίλοχον.*

173. [150.]

Pollux I. 232: *Χρῆται δὲ καὶ Ἀρχίλοχος τῷ τῶν κοκκυμήλων ονόματι.*

174. [151.]

Etym. M. p. 529, 12: *Κοπάεν ξίφος παρὰ Ἀρχιλόχῳ· ἀπὸ τοῦ κοπάγειν· ζήτει.* ubi V *Κοπόεν· κόπος κοπόεις κοπόεν, ὡς στόνος στονόεις στονόεν.* M *Κοπτᾶ ξίφος π̣ ἀρχαί.* Scrib. *ἀπὸ τοῦ κόπτειν ζήτει εἰς τὸ κώπη* (p. 551, 36.). Brevis syllaba *κο* firmatur latino verbo *capio*, terminatio *αεις* iis, quae Herod. *π. μ. λ.* p. 14. affert. Meineke coni. *παρὰ Ἀλκμάνι.*

Digitized by Google

175. [152.]

Steph. Byz. v. *Κρήτη*· *ἡ μεγίστη νῆσος, ἣν Κρεήτην ἔφη Ἀρχίλοχος κατὰ πλεονασμόν.* cf. Eustath. ad Dionys. 498. ubi *Ἀρχίας τις.*

176. [181.]

Schol. Hom. Il. ζ'. 507: *Οἱ νεώτεροι ἐπιθυμεῖν τὸ κροαίνειν, ὡς Ἀρχίλοχος.* et deinde: *Τὸ κροαίνων οὐκ ἔστιν ἐπιθυμῶν, ὡς Ἀρχίλοχος ἐξέλαβεν.* Cf. Cram. An. Par. III. 284, 7.

177. [153.]

Pollux X. 160: *Ἀλλὰ μὴν καὶ κύρτη σιδηρᾶ ἀγγεῖόν τι, οἷον οἰκίσκος ὀρνίθειος, παρὰ Ἡροδότῳ καὶ Ἀρχιλόχῳ.*

178. [154.]

Schol. [Aristoph. Plut. v. 476: *Κύφων — Ἀρχίλοχος δὲ ἀντὶ τοῦ κακὸς καὶ ὀλέθριος.* Cf. Schol. Lucian. Pseudol. c. 17. Suid. v. *Κύφωνες.*

179. [117.]

Etym. M. p. 152, 52: *Ἐπαφρόδιτος δὲ παρὰ τὸ λέχος λεχαίνειν, τὸ λέχους ἐπιθυμεῖν, καὶ κατὰ τροπὴν λεγαίνειν· ἔνθεν Ἀρχίλοχος· λέγαι δὲ* (hoc add. DV.) *γυναῖκες ἀντὶ τοῦ ἀκόλαστοι.*

180. [160.[

Pollux VI. 80: *Μέσπιλα, ἃ καὶ ὅα καλεῖται· καὶ τοὔνομά ἐστι παρὰ Πλάτωνι τοῦτο, ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ ἐκεῖνο.*

181. [157.]

Hesych.: *Μουνόκερα· τὸ μηκέτι ἔχον τὴν ἀλκήν· ὡς Ἀρχίλοχος.* fort. *Μουνόκερον*, contra Lobek *τὰ μ. ἔχοντα.*

182. [155.]

Suidas: *Μυδαλέας, διαβρόχους, μυδαλέα δάκρυσι, καὶ μυδάλεον, δίυγρον, παρὰ Ἀρχιλόχῳ διάβροχον, λέγει δὲ τὸ ἐπίδακρυ καὶ κάθυγρον αἷμα, τὸ ἐννότερον, ῥυπαρόν.* Eadem Phot. 278, 13. Videtur igitur Archilochus *αἷμα μυδάλεον* dixisse, non recte Meineke coni. *Αἰσχύλῳ* compar. Aesch. Pers. 536.

183. [156.]

Tzetz. ad Lycophr. 771: *Οἱ δὲ μύκλους φασὶ τοὺς κατωφερεῖς πρὸς γυναῖκας· εἴρηται δὲ ἀπὸ ἑνὸς Μύκλου αὐλητοῦ κατωφεροῦς εἰς γυναῖκας, καὶ κωμῳδηθέντος ἐπὶ μαλθακότητι ὑπ' Ἀρχιλόχου.* Petita haec sunt ex antiquis in Lycophronem scholiis, vid. Et. M. 594, 21. ubi tamen nulla fit Archilochi mentio, ut suspicari possis Tzetzem errasse. Et conieci aliquando versum, quem et Tzetzes et Et. M.

Digitized by Google

ex Callimacho afferunt, qui ab aliis Antimacho tribuitur, vid. ad Antimachi Fr. 15., neutrius esse, sed *Archilochi*:

Ἔστιν μοι Μάγνης ἐννεαμυκλος ὄνος.

184. [140. 144. 158. 163.]

Suidas: *Μυσάχνη· ἡ πόρνη παρὰ Ἀρχιλόχῳ· καὶ ἐργάτις καὶ δῆμος* (Küster δήμιος) *καὶ παχεῖα.* Cf. Eustath. 1329, 34: *Ἀρχίλοχος δὲ παχεῖαν καὶ δῆμον ἤγουν κοινὴν τῷ δήμῳ, καὶ ἐργάτιν, ἔτι δὲ μυσάχνην παρ' ἀναλογίαν τοῦ ἅλς ἅχνη καὶ εἴ τι τοιοῦτον.* Adde ib. 1088, 39: *ἡ δὲ ῥηθεῖσα ἔννοια καὶ ἐργάτιν τὴν τοιαύτην ἐθέλει καλεῖσθαι γυναῖκα, καὶ παχεῖαν δὲ διὰ τὸ πολύτροφον — καὶ τὸ δῆμον αὐτὴν λέγεσθαι παρὰ Ἀρχιλόχῳ.* et praeterea Hesych. *ἐργάτις, τὴν Νεοβουλείαν λέγει ὡς παχεῖαν.* Cum Aristophanis Schol. Av. 1619. versum proferat: *περὶ σφυρὸν παχεῖα, μισήτη γυνή,* auctoris nomine non addito, fortasse hic Archilochi est, qui dixerit: *Ἐργάτις | Περὶ σφυρὸν παχεῖα, μισήτη γυνή, Δῆμος, μυσαχνή.*

185. [159.]

Hesychius: *Μύσχης· εὖρος* (Sopingius *εὐρώς*, potius *νεφρός*) *ὡς Ἀρχίλοχος·* (ita Alberti, v. *Ἀμφίλοχος*). Ibid. sequitur *Μύσχον τὸ ἀνδρεῖον καὶ γυναικεῖον αἰδοῖον.* Fort. pertinet ad Fr. 46., ubi alii *μύσχεω* pro *μύκεω* legisse videntur.

186. [161.]

Pollux X. 27: *ἢ ὡς Ἀρχίλοχος πακτῶσαι, τὸ κλεῖσαι.*

187. [164.]

Eust. Il. 711, 32: *Λέγει δ' αὐτὸς* (haud dubie Aristophanes Byz.) *καὶ τὰς πρόκας παρ' Ἀρχιλόχῳ ἐπὶ ἐλάφου τεθεῖσθαι, παρ' ᾧ καί τις διὰ δειλίαν προσωνομάσθη πρόξ.*

188. [165.]

Tzetz. Lycophr. 91: *Πύγαργον, δειλὸν ἢ αἰσχρὸν ἢ ἅρπαγα· εἰσὶ γὰρ μελάμπυγοι, πύγαργοι εἴδη ἀετῶν κατ' Ἀρχίλοχον.* (Vit. 3. *Ἀρχέλαον*), nisi forte tantum Fr. 109. respexit.

189. [121.]

Hesych.: *Πυῤῥιχίζειν τὴν ἐνόπλιον ὄρχησιν καὶ σύντονον. Πυῤῥίχην ἔλεγον. — οἱ δὲ ἀπὸ Πύῤῥου τοῦ Ἀχιλλέως· ἐφησθέντα γὰρ τῷ Εὐρυπύλου φόνῳ ὀρχήσασθαι φησὶν Ἀρχίλοχος· ὅθεν καὶ ὁ Πυῤῥίχιος ποὺς ὠνομάσθη.*

190.

Choeroboscus p. 83. (et 315): *εὑρίσκομεν δὲ καὶ ἐπὶ τῆς σταφυλῆς διὰ τοῦ ω λεγόμενον ῥώξ, ῥωγὸς παρὰ Ἀρχιλόχῳ.*

Digitized by Google

191. [168.]

Hesychius: *Σάλπιγξ — καὶ θαλασσίαν σάλπιγγα· παρ' Ἀρχιλόχῳ δὲ τὸν στρόμβον.*

192. [169.]

Hesychius: *Σκελήπερον· νήπιον· Ἀρχίλοχος.* Sopingius *σκέληθρον* coni.

193. [170.]

Eust. Od. 1828, 11: *καὶ λιμοκίμβιξ δὲ ὁ αὐτὸς καὶ κυμινοκίμβιξ διὰ σμικρότητα· καὶ ῥυπακόνδυλος καὶ συκοτραγίδης παρὰ Ἱππώνακτι καὶ Ἀρχιλόχῳ διὰ τὸ εὐτελὲς τοῦ βρώματος.* nam Eustathius ultimum tantum vocabulum ex iambographis petiisse videtur.

194. [171.]

Erotian. 360: *Τράμιν, τὸν ὄρρον, ὅνπερ καὶ ἱππόταυρον καλοῦμεν — μέμνηται καὶ Ἀρχίλοχος.*

195. [172.]

Pollux II. 23: *Καὶ οὐλότριχες παρ' Ἡροδότῳ, Ἀρχίλοχος δὲ ἀναστρέψας τρίχουλον εἴρηκεν.*

196. [174.]

Eust. Od. 1746, 8: *Ὁμοίως τῷ θῶ, θύος, καὶ φλῶ, φλύος παρὰ Ἀρχιλόχῳ ἐπὶ φλυαρίας.*

197. [175.]

Athen. III. 86. B: *Καὶ Ἀρχίλοχος δὲ τῆς χηράμβης* (ABP *χηράμβας*, VL *χηράβας*) *μέμνηται.*

198.

Hesych.: *Ψαυστά· ψαιστά. Ἀρχίας.* Corr. *Ἀρχίλοχος.*

Archilochi nomen saepe ex errore ortum, sicut Schol. Hom. Od. κ'. 193. male *Ἀρχίλοχος* pro *Ἀρίσταρχος* legitur, idem error deprehenditur Schol. Hesiod. Theog. 991. et Schol. Aristoph. Nub. 109. Suid. v. *Φασιανός.*) — Ap. Schol. Nic. Ther. 617. vulgo *Ἀρχίλοχος*, sed G *Ἀντίλοχος*, nisi *Ἀμφίλοχος* malis. — Ap. Polluc VI. 100: *καὶ γευστηρίου μὲν Ἀριστοφάνης μέμνηται, μάνου δὲ Νίκων ἐν Κιθαρῳδῷ — ὁλκαίου δὲ Ἀντίοχος· ἔστι δὲ ὁλκαῖον, ᾧ τὰ ἐκπώματα ἐναπονίπτουσιν,* Ruhnkenius *Ἀρχίλοχος*, rectius Meineke *Ἀντίδοτος* coniecit. — Apud Polluc. X. 141: *καὶ ὀπήτιον εἴρηται ἐν Νικοχάρους Κρησίν· τοῖς τρυπάνοις ἀντίπαλον, ὅπερ ἀρχίλιον* (vel *ἀγχίλιον*). sic libri, corrigunt *Ἀρχιλόχειον* parum probabiliter. Meineke scripsit:

τοῖς τρυπάνοισιν ἀντίπαλον ὀπήτιον.

Digitized by Google

Et. M. 72, 39: τὸ γὰρ ἐναλλάσσειν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἀλφαίνειν ἐλέγετο, sic recte PVb, sed D πτ' αρχ, non recte Valckenaer παρὰ τῷ Ἀρχιλόχῳ coniecerat. — Neque vere Gaisford coniecit ap. Zenobium Prov. I. 52. pro Ἀριστοφάνης ἐν τετραμέτροις scribendum esse Ἀρχίλοχος. — Denique Cramer An. Ox. I. 307, 22: τὸ ο λῆγον εἰς ρω ἐπιφερομένου συμφώνου, μὴ τοῦ μυ, ψιλοῦται, οἷον ὀργή· ὀρχηστὴς Ἀντίλοχος. coniecit Ἀρχίλοχος, sed Ὀρσίλοχος scribendum.

II.

SIMONIDES AMORGINUS.

1. [1.] *)

Ὦ παῖ, τέλος μὲν Ζεὺς ἔχει βαρύκτυπος
πάντων ὅσ' ἔστι, καὶ τίθησ' ὅπη θέλει·
νόος δ' οὐκ ἐπ' ἀνθρώποισιν· ἀλλ' ἐφήμεροι
ἃ δὴ βότ' αἰεὶ ζῶμεν, οὐδὲν εἰδότες,
ὅπως ἕκαστον ἐκτελευτήσει θεός.
ἐλπὶς δὲ πάντας κἀπιπειθείη τρέφει
ἄπρηκτον ὁρμαίνοντας· οἱ μὲν ἡμέρην
μένουσιν ἐλθεῖν, οἱ δ' ἐτέων περιτροπάς.
νέωτα δ' οὐδεὶς ὅστις οὐ δοκέει βροτῶν
πλούτῳ τε κἀγαθοῖσιν ἵξεσθαι φίλος·
φθάνει δὲ τὸν μὲν γῆρας ἄζηλον λαβόν,
πρὶν τέρμ' ἱκηται· τοὺς δὲ δύστηνοι νόσοι

Simonides Amorginus. Fr. 1. Stobaeus XCVIII. 16: Σιμωνίδου. V. 2. ὅσ' Gesn., codd. ὅς. — ὅπη, Ahrens ὅκῃ. — V. 3. νόος, Grotius νοῦς. ib. Brunck ἐπ'. ib. Vind. Trinc. Gesn. ἐφημέριοι. — V. 4. ἃ δὴ βότ' αἰεὶ ζῶμεν scripsi, ἄδῃ βοτὰ ζώομεν A, ἄδῃ βοτὰ B, δὴ βροτοὶ ζώομεν Vind., δὴ βροτοὶ ζώομεν ἀεὶ δὴ βοτὰ ζώομεν Gesn., δὴ βρωτοὶ ζώομεν ὅπως μένουσ' ἐλθεῖν Trinc., mediis omissis. Grotius ἀεὶ βροτοὶ δὴ ζῶμεν, Ahrens ἃ δὴ βοτὰ ζώουσιν, Schneidewin ἀλλ' ἃ δὴ βροτοὶ Ἐφημέρειοι ζῶμεν. — V. 5. ὅπως, A a pr. m. ὅμως. Scripserat ὅκως. — ἐκτελευτήσει AB Vind., ἐκτελευτήσῃ v. — V. 6. κἀπιπειθείη ABN Vind., κἀπιθείη vulgo Fort. legendum καὶ πεποιθίη, cf. Hesych. πεποιθίαν, ἐλπίδα, προσδοκίαν. κἀπιπειθίη Welcker, κἀπ' ἀπειθίη Haase, κἀπὶ πενθείη Ahrens. Sed cf. Hesych. ἐπιπειθείη· ἀναπεισμονῆσα, ubi Schneidewin ἀπαπεισμονή. Σιμωνίδης ἀ. corrigit. — V. 8. aperte corruptus, fort. μένουσιν ἔλδωρ. — V. 9. Meinek. Poet. Com. IV. 717. ἐς νέωτα, idem v. 10. Πλούτῳ τε καὶ θεοῖσιν, sed videtur vitium alibi delitescere, coni. οὐ δοκέει βρύον πλούτῳ τε κἀγαθοῖσιν ἵξεσθαι φάος.

---

*) Numeri adiecti sunt editionis Welckerianae.

Digitized by Google

φθείρουσι θνητῶν· τοὺς δ' Ἄρει δεδμημένους
πέμπει μελαίνης Ἄϊδης ὑπὸ χθονός·
οἱ δ' ἐν θαλάσσῃ λαίλαπι κλονεύμενοι
καὶ κύμασιν πολλοῖσι πορφυρῆς ἁλός
θνήσκουσιν, εὖτ' ἂν μὴ δυνήσωνται ζόειν·
οἱ δ' ἀγχόνην ἅψαντο δυστήνῳ μόρῳ,
καὐτάγρετοι λείπουσιν ἠλίου φάος.
οὕτω κακῶν ἄπ' οὐδέν· ἀλλὰ μυρίαι
βροτοῖσι κῆρες κἀνεπίφραστοι δύαι
καὶ πήματ' ἐστίν· εἰ δ' ἐμοὶ πιθοίατο,
οὐκ ἂν κακῶν ἐρῷμεν, οὐδ' ἐπ' ἄλγεσιν
κακοῖς ἔχοντες θυμὸν αἰκιζοίμεθα.

2. [2.]

Τοῦ μὲν θανόντος οὐκ ἂν ἐνθυμοίμεθα,
εἴ τι φρονοῖμεν, πλεῖον ἡμέρης μιῆς.

3. [3.]

Πολλὸς γὰρ ἡμῖν ἐστι τεθνάναι χρόνος,
ζῶμεν δ' ἀριθμῷ παῦρα (καὶ) κακῶς ἔτεα.

4. [4.]

Πάμπαν δ' ἄμωμος οὔτις οὐδ' ἀκήριος.

V. 13. θνητῶν, A βροτῶν θνητῶν, Ahrens δύστηνοι βροτῶν φθείρουσι νοῦσοι. fort. μορτῶν. — Ἄρει Brunck, Ἀρεῖ vulgo, ἀέρι Trinc. — V. 15. ἐν, A ἐνὶ. — V. 16. Schneidewin πορφυρέης. — V. 17. ζόειν Porson, ζάειν Grotius, ζώειν vulgo, sed locus graviter corruptus; in proecdosi scripseram: οἱ δ' ἤ μὴ δυν. ζόειν, ἐπ' ἀγχόνην κτλ., nunc coniicio εὐτ' ἂν ἠδὺ νώσωνται ζόειν, Ahrens εὐτ' ἄν μηχανήσωνται ζόην. — V. 18. B ἥψαντο. — V. 19. A ἢ αὐτάγρετοι. — V. 21. A δύο. — V. 23. Meineke οὐδ' ἐν ἄλγεσι Κακοῖς ἔδοντες, Seidler κακῶς ἔχοντες, Ahrens ἐκόντες coniecit, ego aliquando οὐδ' ἂν ἄλγεσιν Κακοῖσι δόντες, sed conf. Theogn. 555: χρὴ τολμᾶν χαλεποῖσιν ἐν ἄλγεσι κείμενον ἄνδρα, ubi optimi libri ἐπ' (ἐν) ἄλγεσιν ἢτορ (ἦπαρ) ἔχοντα exhibent. — V. 24. αἰκιζοίμεθα Vind. Trinc., αἰκιζόμεθα v., αἰκιζώμεθα Grotius.

Fr. 2. Stob. Flor. CXXIV. 5: Σιμωνίδου. V. 2. φρονοῖμεν, Schneidewin φρονέοιμεν. — ἡμέρης Welcker, v. ἡμέρας. — μιῆς scripsi, v. μιᾶς.

Fr. 3. Stob. Flor. CXXI. 1: Σιμωνίδου· (sic A Vind., om. Trinc.) vulgo ad Simonidem melicum refertur, sed recte Welcker iambographo tribuit. — V. 1. ἐστι, Grotius coni. εἰς τὸ. — V. 2. ἀριθμῷ, Ahrens ἀμίθρῳ, cf. Et. M. 83, 42: Ἀμιθρῆσαι· Σιμωνίδης τὸν ἀριθμὸν ἀμιθρὸν εἶπε καθ' ὑπέρθεσιν, sed potest hoc ex melico desumtum esse. — καὶ addidit Welcker, Ahrens δὴ, contra Valckenaer coni. παῦρα μοχθηρῶς.

Fr. 4. Stob. Flor. CV. 7: Σιμωνίδου. Apostol. XII. 6, 5.

Digitized by Google

5. [6.]

Ἄθηλος ἵππῳ πῶλος ὡς ἅμα τρέχει.

6. [7.]

Γυναικὸς οὐδὲν χρῆμ' ἀνὴρ λῃΐζεται
ἐσθλῆς ἄμεινον οὐδὲ ῥίγιον κακῆς.

7. [8.]

Χωρὶς γυναικὸς θεὸς ἐποίησεν νόον
τὰ πρῶτα· τὴν μὲν ἐξ ὑὸς τανύτριχος,
τῇ πάντ' ἀν' οἶκον βορβόρῳ πεφυρμένα
ἄκοσμα κεῖται, καὶ κυλινδεῖται χαμαί·
αὐτὴ δ' ἄλουτος ἀπλύτοις τ' ἐν εἵμασιν
ἐν κοπρίῃσιν ἡμένη πιαίνεται.
Τὴν δ' ἐξ ἀλιτρῆς θεὸς ἔθηκ' ἀλώπεκος
γυναῖκα, πάντων ἶδριν· οὐδέ μιν κακῶν
λέληθεν οὐδέν, οὐδὲ τῶν ἀμεινόνων.
τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν εἶπε πολλάκις κακόν,
τὸ δ' ἐσθλόν· ὀργὴν δ' ἄλλοτ' ἀλλοίην ἔχει.
Τὴν δ' ἐκ κυνὸς λιτοργόν, αὐτομήτορα,

Fr. 5. Plutarch. de prof. in virt. c. 14: *Οἱός τ' ἐστὶ κατὰ τὸν Σιμωνίδην ἄθηλος τρέχειν τῷ ἀγαθῷ μονονουχὶ συμῳδῦναι γλιχόμενος.* et an seni sit resp. ger. c. 12. *Ἀθ. ἵ. π. ὡς ἅ. τρέχει κατὰ Σιμωνίδην.* de esu carn. II. 2. Adde de virt. mor. c. 7., de tuend. san. c. 22. et Apost. XI. 93. f. Stob. CXV. 18. Ceterum fort. hoc *Lyrici* potius est fragm. ex epigrammate aliquo petitum, cum Plut. alias non utatur iambographi carminibus.

Fr. 6. Clem. Alex. Strom. VI. 744: *Ἡσιόδου δ' εἰπόντος* (Opp. 700.)· *Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λῃΐζετ' ἄμεινον Τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ ῥίγιον ἄλλο, Σιμωνίδης εἶπεν· Γυναικὸς κτλ.* Eadem Eus. Praep. Ev. X. 466. D, (ubi *Σιμωνίδης ἐν ἑνδεκάτῳ*, Welcker coniecit *ἐν πρώτῳ*). Apostol. V. 77. c. Adde Boissonade An. I. 22. ubi *Θεόγνιδος· γυναικὸς ἀνὴρ οὐδὲν χ. λῃΐζεται κάλλιον ἐσθλῆς.* — V. 1. ap. Clem. cod. *γυναικὸς δ'.* — V. 2. Euseb. et Apost. ordine inverso *ἄμεινον ἐσθλῆς.*

Fr. 7. Stob. Flor. LXXIII. 61: *Σιμωνίδου* (sic A Trinc.). *χωρὶς κτλ.* — V. 1. *γυναικὸς*, in proecdosi conieci *γυναικῶν*, Schneidewin *γυναῖκας*, probante Ahrensio, qui praeterea *νόῳ* requirit. — V. 4. *κυλινδεῖται*, B *κυλίνδεται.* — V. 5. *αὐτὴ* Brunck, ut videtur, *αὗτη* Stob. ed. Gaisford. — *ἀπλύτοις τ'* Valckenaer et Gaisford, vulgo *ἀπλύτος τ'*, A Vind. *ἄπλιτος*, Trinc. *ἄπλουτος.* — *εἵμασιν*, *εἴμασιν* Voss., *εἱμάσιν* Arsen. B, *ἱμάσιν* vulgo. — V. 6. *ἡμένη*, A *εἱμένει*, Arsen. Vind. *εἱμένη.* — V. 10. *αὐτῶν*, Brunckii cod. (B?) *αὐτὸ*, sed in marg. *αὐτῶν*, Fr. Haase coni. *αὖτως*, Ahrens *εὖ γῶν.* — *εἶπε* A, *γ' εἶπε* B (et Brunckii cod.), *εἶ* Vind., *εἰ* Voss., *εὖ* Arsen., *εἶναι* N. Trinc., *ἐστι* vulgo. — *κακόν*, Voss. Vind. *κακῶν.* Locus corruptus videtur, fort. *τὸ μὲν γὰρ αὐτὸν* (i. e. *αὐτὸ*, ut *ταὐτὸν* dicitur) *εἶπε πολλάκις κακόν, τότ' ἐσθλόν.* — V. 12. *λιτοργόν* libri omnes, *λιτουργόν* Gesner, (cf. Hesych. *λιτουργόν, κακοῦργον*), *λειτουργόν* Grotius. Coniicio *λίταργον*, cf. Et. M. 567, 38: *Λίταργος κύων, σημαίνει τὸν ταχύν, παρὰ τὸ λίαν ἀργὸν εἶναι ἤγουν ταχύν.* — *αὐτομήτορα*, Wakefield *αὐτο-*

Digitized by Google

ἥ πάντ' ἀκοῦσαι, πάντα δ' εἰδέναι θέλει,
πάντη δὲ παπταίνουσα καὶ πλανωμένη
λέληκεν, ἢν καὶ μηδέν' ἀνθρώπων ὁρᾷ.
παύσειε δ' ἄν μιν οὔτ' ἀπειλήσας ἀνήρ,
οὐδ' εἰ χολωθεὶς ἐξαρύξειεν λίθῳ
ὀδόντας, οὐδ' ἂν μειλίχως μυθεύμενος,
οὐδ' εἰ παρὰ ξείνοισιν ἡμένη τύχοι·
ἀλλ' ἐμπεδῶς ἄπρηκτον αὐονὴν ἔχει.
Τὴν δὲ πλάσαντες γῆθεν Ὀλύμπιοι
ἔδωκαν ἀνδρὶ πηρόν· οὔτε γὰρ κακόν,
οὔτ' ἐσθλὸν οὐδὲν οἶδε τοιαύτη γυνή·
ἔργον δὲ μοῦνον ἐσθίειν ἐπίσταται·
χῶταν κακὸν χειμῶνα ποιήσῃ θεός,
ῥιγοῦσα δίφρον ἄσσον ἕλκεται πυρός.
Τὴν δ' ἐκ θαλάσσης, ἣ δύ' ἐν φρεσὶν νοεῖ·
τὴν μὲν γελᾷ τε καὶ γέγηθεν ἡμέρην,
ἐπαινέσει μιν ξεῖνος ἐν δόμοις ἰδών·
„Οὐκ ἔστιν ἄλλη τῇδε λωΐων γυνή
ἐν πᾶσιν ἀνθρώποισιν, οὐδὲ καλλίων.“
τὴν δ' οὐκ ἀνεκτὸς οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν,
οὔτ' ἄσσον ἐλθεῖν, ἀλλὰ μαίνεται τότε
ἄπληστον, ὥςπερ ἀμφὶ τέκνοισιν κύων.
ἀμείλιχος δὲ πᾶσι κἀποθυμίη
ἐχθροῖσιν ἴσα καὶ φίλοισι γίγνεται.
ὥσπερ θάλασσα πολλάκις μὲν ἀτρεμὴς
ἔστηκ' ἀπήμων, χάρμα ναύτῃσιν μέγα,
θέρεος ἐν ὥρῃ, πολλάκις δὲ μαίνεται

κλήτορα, Doederlein *αὐτομήστορα*, Fr. Haase *αὐτορήτορα*, Nauck *αὐονήτορα*, Ahrens *ἀστομήτορα*, quod interpretatur *ἄστομον ἦτορ ἔχουσαν*, bar bare ut videtur. — V. 16. *δ' ἄν μιν*, Vind. *δ' ἄμμιν*, Voss. *δέ μιν*. — V. 18. *οὐδ' ἂν*, malim *οὔτ' ἄν*. — V. 19. *ἡμένη*, A Voss. Vind. Arsen. *εἱμένη*. — *τύχοι* Arsen., ceteri *τύχῃ*, quod defendi potest. — V. 20. *ἐμπεδῶς*, A *ἔμπεδος*. — *αὐονὴν*, A *αὐον ἦν*. — V. 22. *πηρόν* A Voss. Vind. Ars., vulgo *πονηρόν*. — V. 24. *ἔργον*, Vind. Voss. *ἔργων*. — V. 25. *χῶταν*, Vind. *χ' ὅταν*, A *κοὔτ' ἄν*, fort. *κὤταν* ut etiam Ahrens. Hermann coni. *κευτ' ἄν ... ἕλκεσθαι*, Schneidewin *κοὐδ' ἦν*. — V. 27. *ἣ δύ' ἐν φρεσὶν νοεῖ* correxi, eamque coniecturam Guil. Dindorfio probavi, itaque Schneidewin scripsit, A Vind. Voss. Arsen. Trinc. *ἡδὺ ἐν φρεσὶν νόει* (B *νοεῖ*), v. *ἥδη ἐν φρεσὶν νόει*, Ahrens coni. *ἥ δύ' ἐν φρεσὶν νόοι*. — V. 28. *τὴν*, Schneidewin *ἦν*. — V. 29. *μιν* Valckenaer et Brunck (ut Schneidewin dicit etiam cod. Vind. a m. pr.), libri *μὲν*. — V. 30. *λωΐων*, *λωΐον* Vind. Voss. Trinc. — V. 32. *ἀνεκτὸς*, B *ἀνεκτόν*. — *οὐδ' ἐν*, Schneidewin *οὔτ' ἐν*, ego in proecdosi scripsi *οὐδ' ἔν'*. — V. 34. *ἄπληστον*, fort. *ἄπληστος*, Froehlich *ἄπλητον*. — V. 35. *κἀποθυμίη* A Voss. Ars. Trinc., vulgo *κάποθυμία*. — V. 37. *ἀτρεμής*, Valckenaer coni. *ἀτρέμας*.

Digitized by Google

βαρυκτύποισι κύμασιν φορευμένη·
ταύτῃ μάλιστ' ἔοικε τοιαύτῃ γυνή
ὀργήν· φυὴν δὲ πόντος ἀλλοίην ἔχει.
Τὴν δ' ἔκ τε σποδιῆς καὶ παλιντριβέος ὄνου,
ἣ σύν τ' ἀνάγκῃ σύν τ' ἐνιπῇσιν μόγις
ἔστερξεν ὧν ἅπαντα καὶ πονήσατο
ἀρεστά· τόφρα δ' ἐσθίει μὲν ἐν μυχῷ
προνύξ, προῆμαρ, ἐσθίει δ' ἐπ' ἐσχάρῃ·
ὁμῶς δὲ καὶ πρὸς ἔργον ἀφροδίσιον
ἐλθόνθ' ἑταῖρον ὀντινῶν ἐδέξατο.
Τὴν δ' ἐκ γαλῆς, δύστηνον οἰζυρὸν γένος.
κείνῃ γὰρ οὔ τι καλὸν οὐδ' ἐπίμερον
πρόσεστιν, οὐδὲ τερπνόν, οὐδ' ἐράσμιον·
εὐνῆς δ' ἀληνής ἐστιν ἀφροδισίης,
τὸν δ' ἄνδρα τὸν παρόντα ναυσίῃ διδοῖ·
κλέπτουσα δ' ἔρδει πολλὰ γείτονας κακά,
ἄθυστα δ' ἱρὰ πολλάκις κατεσθίει.

V. 40. φορευμένη, B φορουμένη, Ahrens φυρευμένη. — V. 42. φυὴν A Vind. Trinc., vulgo φυγήν. Totum versum subditicium existimat Schneidewin, contra O. Schneider φυὴν δ' ὡς (ita etiam Grotius) πόντος αἰόλην ἔχει, Hermann φυὴν δὲ πάντοθ' ἀλλοίην ἔχει, et huic versui subiiciendos censet v. 37—40., Doederlein γυνή· ὀργὴν φυὴν θ' ὡς πόντος ἀλλοίην ἔχει. Ego conieci φυὴν δ' ἑκάστοτ', sed videtur locus gravius vitium contraxisse, fort. versus transponendi itaque corrigendi:

ὀργὴν δὲ πόντος ἄλλοτ' ἀλλοίην ἔχει·
ταύτῃ μάλιστ' ἔοικε τοιαύτῃ γυνή.

— V. 43. ἔκ τε σποδιῆς, Brunck ἐκ τέφρης τε, Meincke ἔκ τε πολιῆς vel πελλῆς, ego in proecdosi scripsi ἐκ σποδείης, idque etiam Meineke proposuit, quamquam aliud exemplum huius adiectivi non novi. — παλιντριβέος, B παλιντριβοῦς, fort. παλιντριβεῦς. — V. 45. ἔστερξεν AB, ἔρξεν Vind. Voss. Ars. N. Trinc., ἔρξεν vulgo. — ὧν Brunck, οὖν Gesner, ὦν vulgo. — V. 46. ἀρεστά haud dubie corruptum, coniicio ἄτρεστα, quem admodum asinus ipse ἀτρεύς vel ὀτρεύς dictus est. Sed gravem praeterea hic locus labem contraxisse videtur, nam sententia instituta parum recte procedit. Possis credere quaedam excidisse, alia traiecta esse, exempli gratia: ἢ σύν τ' ἀνάγκῃ σύν τ' ἐνιπῇσιν μόγις | ..... καὶ πονήσατο | ἄτρεστα· τόφρα δ' | .... ἔστερξεν ὧν ἅπαντα ... | .... ἐσθίει κτλ. Sed fort. scrib. ἢ σύν τ' ἀνάγκῃ σύν τ' ἐνιπῇσιν μόγις ἀτρεστα τεφρὰς ὡς ὄνος πονήσατο· ἔστερξεν ὧν πάντ'· ἐσθίει κτλ. — V. 48. ὁμῶς, Brunck ὅμως. — V. 50. γαλῆς, Welcker γαλέης. — V. 51. οὔ τι, Ars. οὔτε. — ἐπίμερον A Voss. Vind. Ars., ἐφίμερον vulgo. — V. 53. ἀληνής Vind., ἀλήνης Gesn. in m., ἀληνῆς vulgo, ἀδηνῆς Valckenaer et Brunck, quod ferri nequit, nam *insatiabilis* debebat dici, quod fort. ipsum illud ἀληνής significat, si liberum est a labe. Cf. Hesych. Ἀλινοί· ἐπαφρόδιτοι. — V. 54. παρόντα, Brunck συνόντα, Schneidewin πειρῶντα.. — διδοῖ, Vind. δίδει, A δίδει. — V. 56. Affert hunc versum Athen. V. 179. D: ἀλλ' ὥσπερ Σιμωνίδης ἔφη περὶ τῆς ἀκόσμου γυναικός· ἄθυτα δ' ἱερὰ π. κ. — ἄθυστα Stob. (vulgo et Vind.), ἄθυτα Ath. — ἱρὰ Stob. vulgo et Vind., ἱερὰ A et Ath. Ceterum aliquando conieci hunc versum collocandum esse post v. 47., contra v. 48. 49. traiiciendos post v. 54., non tamen Athenaei locus hoc commen-

Digitized by Google

Τὴν δ' ἵππος ἁβρὴ χαιτέεσσ' ἐγείνατο,
ἣ δούλι' ἔργα καὶ δύην περιτρέπει·
κοὔτ' ἂν μύλης ψαύσειεν, οὔτε κόσκινον
ἄρειεν, οὔτε κόπρον ἐξ οἴκου βάλοι,
οὔτε πρὸς ἰπνόν, ἀσβόλην ἀλευμένη,
ἵζοιτ'· ἀνάγκη δ' ἄνδρα ποιεῖται φίλον·
λοῦται δὲ πάσης ἡμέρης ἅπο ῥύπον
δίς, ἄλλοτε τρίς, καὶ μύροις ἀλείφεται·
αἰεὶ δὲ χαίτην ἐκτενισμένην φορεῖ,
βαθεῖαν, ἀνθέμοισιν ἐσκιασμένην.
καλὸν μὲν ὦν θέημα τοιαύτη γυνή
ἄλλοισι· τῷ δ' ἔχοντι γίγνεται κακόν·
ἢν μή τις ἢ τύραννος, ἢ σκηπτοῦχος ἦ,
ὅστις τοιούτοις θυμὸν ἀγλαΐζεται.
Τὴν δ' ἐκ πιθήκου· τοῦτο δὴ διακριδὸν
Ζεὺς ἀνδράσιν μέγιστον ὤπασεν κακόν.
αἴσχιστα μὲν πρόσωπα· τοιαύτη γυνή
εἶσιν δι' ἄστεος πᾶσιν ἀνθρώποις γέλως.
ἐπ' αὐχένα βραχεῖα, κινεῖται μόγις,
ἄπυγος, αὐτόκωλος. ἃ τάλας ἀνήρ,
ὅστις κακὸν τοιοῦτον ἀγκαλίζεται.
δήνεα δὲ πάντα καὶ τρόπους ἐπίσταται,
ὥσπερ πίθηκος, οὐδέ οἱ γέλως μέλει.
οὐδ' ἄν τιν' εὖ ἔρξειεν, ἀλλὰ τοῦθ' ὁρᾷ,
καὶ τοῦτο πᾶσαν ἡμέρην βουλεύεται,

dat. — V. 57 — 70. affert Aelian. Hist. An. XVI. 24. eodem resp. XI. 36. — V. 57. *ἁβρὴ χαιτέεσσ'* Meineke, *ἁβρὴ χαιτήεις* A, *ἁβρηχαιτείης* Vind., *ἁβρηχετείης* Voss., *ἀχρηχαιτήεις* Arsen., *ἁβρὴ χαιτήεσσ'* B, Aeliani codd. *ἁβρὰ χαιτάεσσ'* vel *ἁβρὴ χαιτήεσσ'*. — V. 58. *ἣ δουλι'*, ap. Ael. M *ἣ δούλει'*, m *ἣ δούλει*, b *ἡ δ' οὔλι'*, a *ἣ δόλι'*. — *δύην* Stob., *ἄτην* Ael. (r *αὐτὴν*, c *αὖτη*). — *περιτρέπει*, Brunck coni. *ἀποστυγεῖ*, Bothe *παρατρέχει*, Schneidewin *περιτρέμει*, Iacobs *περιπτύει*, Ahrens *ἦ . . . περιτρέχει*. — V. 59. *κοὔτ' ἄν*, ap. Ael. Vat. *κοὐκ ἄν*, b *κοὐ κἂν*. — *οὔτε* ap. Ael. a *εἴτε*. — *κόσκινον*, ap. Al. mabrev *κοσκίνου*. — V. 60. *ἄρειεν*, ap. Ael. sol. Vat. *ἄρειεν*, ceteri *ὄναρ εἶδεν, ὄναρ εἶεν, ὄναρις*, quod ortum ex falsa scriptura *κοσκίνου* correcta. — V. 61. *ἰπνόν* B (et Acl.) *ἵππον* Voss. Vind. Ars. Trinc. (et ap. Ael. Mmaber), *ἵπνον* vulgo. — *ἀλευμένη*, Ars. *ἀλευσμένη*, ap. Ael. plerique codd. *ἄσβολον ἀδευμενη*. — V. 63. *ἡμέρης*, Voss. *ἡμέρας*. — *ῥύπον*, AB *ῥύπων*, et similiter Ael. *ἀπὸ ῥύπων*. — V. 64. *ἄλλοτε*, Ael. vulgo *πολλάκις*, sed codd. *ἄλλοτε*. — V. 65. *αἰεὶ* scripsi, v. *ἀεὶ*. — *φορεῖ*, Welcker *φορέει*, probante Schneidewino, qui talia ubique corrigenda existimat. — V. 67. *θέημα*, Vat. *θέαμα*. — V. 68. *γίγνεται* Voss., vulgo *γίνεται*. — V. 70. *τοιούτοις*, ap. Ael. (Mmavber) *τοιοῦτον*, hinc Iacobs coni. *τοιοῦτον θεσμὸν* vel *θυθμὸν*. — V. 74. *ἀνθρώποις*, Ars. *ἀστοῖσι*. Doederlein post h. v. inserendum censet v. 79. — V. 75. *βραχεῖα*, Ars. *βραχέα*. — V. 76. *αὐτόκωλος*, in proecdosi scripsi *αὐόκωλος*, idem coni. Haupt. — *ἃ τάλας*, AB *ἀτάλας*, Vind. *αὐτάλας*, vulgo *αὐτάλας*.

Digitized by Google

ὅκως τιν' ὡς μέγιστον ἔρξειεν κακόν.
Τὴν δ' ἐκ μελίσσης· τήν τις εὐτυχεῖ λαβών·
κείνῃ γὰρ οἵῃ μῶμος οὐ προσιζάνει·
Θάλλει δ' ὑπ' αὐτῆς κἀπαέξεται βίος·
φίλη δὲ σὺν φιλεῦντι γηράσκει πόσει,
τεκοῦσα καλὸν κοὐνομάκλυτον γένος·
κἀριπρεπὴς μὲν ἐν γυναιξὶ γίγνεται
πάσῃσι, θείη δ' ἀμφιδέδρομεν χάρις·
οὐδ' ἐν γυναιξὶν ἵδεται καθημένη,
ὅκου λέγουσιν ἀφροδισίους λόγους.
τοίας γυναῖκας ἀνδράσιν χαρίζεται
Ζεὺς τὰς ἀρίστας καὶ πολυφραδεστάτας.
Τὰ δ' ἄλλα φῦλα ταῦτα μηχανῇ Διός
ἔστιν τε πάντα, καὶ παρ' ἀνδράσιν μένει.
Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακόν,
γυναῖκας· ἦν τι καὶ δοκῶσιν ὠφελεῖν,
ἔχοντί τοι μάλιστα γίγνεται κακόν.
οὐ γάρ κοτ' εὔφρων ἡμέρην διέρχεται
ἅπασαν, ὅστις σὺν γυναικὶ πέλεται·
οὐδ' αἶψα λιμὸν οἰκίης ἀπώσεται,
ἐχθρὸν συνοικητῆρα, δυσμενέα θεόν.
ἀνὴρ δ' ὅταν μάλιστα θυμηδεῖν δοκῇ
κατ' οἶκον ἢ θεοῦ μοῖραν ἢ ἀνθρώπου χάριν,
εὑροῦσα μῶμον ἐς μάχην κορύσσεται.
ὅκου γυνὴ γάρ ἐστιν, οὐδ' ἐς οἰκίην
ξεῖνον μολόντ' ἂν προφρόνως δεχοίατο.
ἥτις δέ τοι μάλιστα σωφρονεῖν δοκεῖ,
αὕτη μέγιστα τυγχάνει λωβωμένη·
κεχηνότος γὰρ ἀνδρὸς — οἱ δὲ γείτονες

V. 82. ὅκως, A ὅππως, Ars. ὅλως. — τιν' ὡς Meineke, vulgo τί χ' ὡς. — V. 85. κἀπαέξεται, κἀπαύξεται Trinc. — V. 86. σὺν φιλεῦντι, συμφιλεῦντι B Vind. Voss. — V. 89. δ' om. Vind. Voss. — V. 91. ὅκου, B ὅπου, A οἶκου. — λέγουσιν, Ars. λέγουσα. — V. 93. τὰς, Ars. τας τ'. — V. 94. et quae sequuntur Bernh. Hist. Litt. Graec. II. p. 341. aliena ab hoc carmine esse censet. — φῦλα, Voss. Vind. φύλλα. — V. 95. corruptus videtur, coniicio ἔστιν τ' ἐπ' ἄτῃ καὶ παρ' ἀνδράσιν μένει. — V. 96. 97. om. B. — V. 97. δοκῶσι, Ahrens δοκέωσιν. — V. 98. τοι Winterton et Brunck, legebatur τῷ, Schneidewin τῳ, Ahrens τῇ μάλιστα. — V. 100. πέλεται, Salmasius coni. πίλναται, Ahrens τέλλεται, conieci σὺν γυναῖκ' ἐπέλκεται, i. e. συνεφέλκεται γυναῖκα. — V. 101. οἰκίης, B ἐκ δόμων. — V. 102. θεόν Grotius, θεῶν libri. — V. 106. ὅκου, A οἶκου. — V. 107. μολόντ' ἄν Meineke, vulgo μολόντα, A Vind. μολῶντα. — δεχοίατο, Schneidewin δεκοίατο. — V. 108. τοι, Arsen. τι, Hermann coni. τῳ. — V. 109. μέγιστα, A μεγίστη. — V. 110. γὰρ, Hermann coni. μάλ', contra Schaefer alii quaedam excidisse putant: sed poeta rem turpem ut significaret magis quam explanaret, reticentia usus est.

Digitized by Google

χαίρουσ' ὁρῶντες καὶ τόν, ὡς ἁμαρτάνει.
τὴν ἴ'ν δ' ἕκαστος αἰνέσει μεμνημένος
γυναῖκα, τὴν δὲ τοὐτέρου μωμήσεται·
ἴσην δ' ἔχοντες μοῖραν οὐ γιγνώσκομεν.
Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακόν,
καὶ δεσμὸν ἀμφέθηκεν ἄῤῥηκτον πέδῃ,
ἐξ οἵτε τοὺς μὲν Ἅϊδης ἐδέξατο
γυναικὸς εἵνεκ' ἀμφιδηριωμένους.

8. 9. [9.]

* * * * Ὥςπερ ἔγχελυς κατὰ
γλοιοῦ * * * *
Ἐρῳδιὸς γὰρ ἔγχελυν Μαιανδρίην
τρίορχον εὑρὼν ἐσθίοντ' ἀφείλετο.

10. [15.]

Τί ταῦτα διὰ μακρῶν λόγων ἀνέδραμον;

11. [16.]

Οἷόν τε χηνὸς ᾠέον Μαιανδρίου.

12. [17.]

Σπλάγχν' ἀμπέχοντες αὐτίκ' ἰκτίνου δίκην.

V. 113. τοὐτέρου Voss. et Vind. a m. sec. (m. prima γυναῖκα), A τοῦ ἑτέρου, Ars. τοῦ τέου, Trinc. τουτέου. — V. 116. ἄῤῥηκτον, Trinc. ἄρρητον. πέδῃ, Kocler πέδης recte ut videtur. — V. 117. ουτε, Gaisford coni. οὔ γε. Ceterum apparet carminis extremam partem intercidisse.

Fr. 8. 9. Athen. VII. 299. C: *Σιμωνίδης δ' ἐν ἰάμβοις· Ὥσπερ ἔγχελυς κατὰ γλοιοῦ· καὶ τὴν αἰτιατικήν· Ἐρωδιὸς κτλ.* Fr. 9. — V. 1. ἐρῳδιὸς, legebatur ἐρωδιὸς. — ἔγχελυν *Μαιανδρίην* cf. Clem. Alex. Paedag. II. 164.

Fr. 10. Schol. Eurip. Phoen. 215: *κατενάσθην ἀντὶ τοῦ καταναστήσομαι· καὶ Σιμωνίδης ἐν τοῖς ἰάμβοις· Τίκτλ. ἀντὶ τοῦ ἀναδραμεῖν μέλλω. διὰ* cod. Havn. et Taur., vulgo τῶν. Nauck coni. *τί δῆτα μακρῶν διὰ λόγων.*

Fr. 11. Athen. II. 57. D: *Σιμωνίδης ἐν δευτέρῳ ἰάμβων Οἷόν τε κτλ.* Cf. Eust. Od. 1686, 51.

Fr. 12. Choer. Epim. I. 278: *ἀλλ' ἔστιν ἰκτινος ἡ εὐθεῖα· — τούτου ἡ γενικὴ ἰκτίνου, ὡς παρὰ Σιμωνίδῃ· Σπλάγχν' κτλ.* Videtur ἀμφέποντες scribendum esse.

Digitized by Google

13. [18.]

* * *Τόδ' ἡμῖν ἑρπετὸν παρέπτατο,*
τὸ ζωΐων κάκιστον ἔκτηται βίον.

14. [19.]

Οὐκ ἄν τις οἵτω δασκίοις ἐν οὔρεσιν
ἀνὴρ λέοντ' ἔδεισεν οὐδὲ πάρδαλιν,
μοῦνος στενυγρῇ συμπεσὼν ἐν ἀτραπῷ.

15.

Θύννοισι τευθίς, κωβιοῖσι κωρίδες.

16. [20.]

Κηλειφόμην μύροισι καὶ θυώμασιν
καὶ βακκάρι· καὶ γάρ τις ἔμπορος παρῆν.

17. [20.]

Κ..ὶ τῆς ὄπισθεν ὀρσοθύρης ἰλσάμην.

Fr. 13. Etym. M. 413, 28. et Zonar. 967: *ζῳδίον· γράφεται δὲ μετὰ τοῦ ἰῶτα, ἐπειδὴ εὕρηται κατὰ διάστασιν, ὡς παρὰ Σιμωνίδῃ*, οἷον (hoc om. M et ut videtur D)· *Τόδ' ἡμῖν* (Zonar. *φησὶ γάρ· τὸ δ' ἡμ.*) *ἑ. π. ζώϊον κάκιστον.* Schol. Hom. Il. σ'. 407: *μετὰ δὲ τοῦ ι, ἐπὶ καὶ Σιμωνίδης φησί· τὸ ζῷον κάκιστον κέκτηται βίον, περὶ τοῦ κανθάρου.* — *παρέπτατο*, Hecker *προςέπτατο.* — V. 2. *ζωΐων* et *ἔκτηται* Bekker scripsit, idem praeterea coni. *δ'* pro *τὸ*.

Fr. 14. Galen. XVII. 1, 897. ed. Kühn: *μὴ γινώσκων ὑπὸ τῶν Ἰώνων τὸ στενὸν ὀνομάζεσθαι στενυγρόν· ἀλλὰ τούτου γε μαρτύριόν ἐστιν αὐτάρκες τὸ παρὰ Σιμωνίδῃ γεγραμμένον ἐν τοῖςδε τοῖς ἔπεσιν· Οὐκ ἄν τις κτλ. ταὐτὸν σημαίνει τῷ στενῇ.* Idem XVIII. 1, 411. repetit *εὔηλον δὲ τοῦτο κἀξ ὧν Σιμωνίδης εἶπεν, ὠδέ πως ἐχόντων· οὔπω . . . ἀτραπῷ· ψιλοῦται δὲ δηλονότι κατὰ τὴν δευτέραν συλλαβήν.* ubi v. 1. *οὔπω*, (unde Ahrens *οὔκω τις οὕτω*), v. 2. *λέγονται* δὶς *ἐν*, v. 3. *στενυγρῷ* legitur.

Fr. 15. Athen. III. 106. D: *Κουρίδας δὲ τὰς καρίδας εἴρηκε Σώφρων — Ἐπίχαρμος δ' ἐν Γᾷ καὶ Θαλάσσᾳ· Κουρίδες τε φοινίκιαι. ἐν δὲ Λογῳ καὶ Λογίνᾳ διὰ τοῦ ω εἴρηκεν — Σιμωνίδης δέ· Θύννοισι κτλ. — κωβιοῖσι* L, *κωβίοισι* PV.

Fr. 16. Clem. Alex. Paedag. II. 207: *Σιμωνίδης δὲ ἐν τοῖς Ἰάμβοις οὐκ αἰδεῖται λέγων· Κηλειφόμην κτλ.* Athen. XV. p. 699. C.: *Καὶ Σιμωνίδης· κηλειφόμην* (B *ἐκλειφόμην*) . . . *βακκάρει.* V. 1. *θυώμασι* Athen., *θυμιάμασι* Clem. — V. 2. *βακκάρι* C ap. Athen., ubi vulgo *βακκάρει*, ap. Clem. vulgo *βάκκαρι*, codd. *βάκκαριν* vel *κάκκαριν*.

Fr. 17. Et. M. 634. 1: *ὀρσοθύρη· θυρίς, δι' ἧς εἰς ὑπερῷον ὑπάρχει ἀνάβασις· παρὰ τὸ ὄρω, ὄρσω, καὶ τὸ θύρα . . . εἴρηται παρὰ τὸ ὀροῦσθαι ἐπ' αὐτήν· λέγει δὲ καὶ Σιμωνίδης κακοσχόλως· καὶ τῆς κτλ.* Sylburg coniecit *ὀρσοθυρίδος*, Hemsterhuys *κατ τῆς ὄ. ὀρ. ἠλασ(σ)άμην*, Lobeck *ὀρσύδρης διηλσάμην*, et ego quoque in proecdosi *διηλσάμην* conieci, fort. *ὀρθύρης διηλσάμην*, ut *ὀρθύρη* per syncopen pro *ὀρσοθύρη* sit dictum. Ceterum cf. Sotades ap. Athen. XIV. 621. B: *ὁ δ' ἀποστεγάσας τὸ τρῆμα τῆς ὄπισθε λαύρης.*

Digitized by Google

18. [22.]

Καὶ σαῦλα βαίνων, ἵππος ὡς κορωνίης.

19. [23.]

Ἡ τυφλὸς ἢ τις σκνιπὸς ἢ μέγα βλέπων.

20. [24.]

Θύουσι Νύμφαις τῷ τε Μαιάδος τόκῳ·
οὗτοι γὰρ ἀνδρῶν αἷμ' ἔχουσι ποιμένων.

21. [25.]

Σὺν πορδακοῖσιν ἐκπέσοντες εἵμασιν.

22. 23. [26.]

(Ἦ) πολλὰ μὲν δὴ προεκπονῆ, Τηλέμβροτε.

* * * *

Ἐνταῦθα μέντοι τυρὸς ἐξ Ἀχαΐης
Τρομίλιος θαυμαστός, ὃν κατήγαγον.

Fr. 18. Et. M. 270, 45: *Διασαυλούμενος παρὰ τὸν Σαῦλον, τὸν τρυφερὸν καὶ γαῦρον. Σιμωνίδης ἐν Ἰάμβοις· Καὶ κτλ.* Adde Zonar. 539. (ubi *καὶ κορ.*) — *κορωνίης* scripsi, et sic etiam G. Dindorf, *κορωνίδης* Welcker, vulgo *κορωνίτης*, quod defendit Meineke, sed choliambis usum esse Simonidem non probabile.

Fr. 19. Pollux II. 65: *Σκνιπὸν δὲ τὸν ἀμυδρῶς βλέποντα Σιμωνίδης ὁ Ἰαμβοποιός· Ἢ κτλ.* ubi A *ἢ σκνιπὸς ὁ μέγα βλ.*

Fr. 20. Schol. Odyss. ξ'. 435: *Καὶ Σιμωνίδης θύειν αὐτούς (τοὺς ποιμένας) φησι νύμφαις καὶ Μ. τ. κτλ.* Eadem Eustath. p. 1766, 1. (ubi v. 2. *ποιμαίνων*), — V. 1. *θύουσι* Barnes restituit, idem *τῷ τε*, vulgo *καί*. — V. 2. *αἷμ' ἔχουσι*, Eust. interpretatur *οὗτοι φυλάττουσι τὸ ποιμενικὸν γένος καὶ οἷον ζωοῦσιν αὐτούς.* In proecdosi *τημελοῦσι* scripsi, Meineke *μνῆμ' ἔχουσι*, Ahrens *ῥῦμ' ἔχουσι*, et praeterea v. 1. *Νύμφης ἠδὲ Μαιάδος τ.*

Fr. 21. Strabo XIII. 619: *καὶ τὸ Σιμωνίδου· σὺν πορδακοῖσιν ἐκπεσόντες ἵμασιν ἀντὶ τοῦ διαβρόχοις*, ubi *εἵμασι* scripsit Tyrrwhit. Contra Schol. Arist. Pac. 1148: *καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ τῷ Ἀμοργίῳ· συμπαρδακῆσιν ἱμάσιν σεσαγμένοις*, ubi apparet *σεσαγμένοι* scribendum: videtur autem haec antiqua dittographia esse, nescias autem, utra sit praeferenda. Welcker in unum coniunxit: *Σὺν πορδάκοισιν ἐκπεσόντες εἵμασιν Σεσαγμένοι.*

Fr. 22. 23. Athen. XIV. 658. B: *Καὶ ὁ Τρομιλικὸς δὲ τυρὸς ἔνδοξός ἐστι· περὶ οὗ φησὶ Λημήτριος ὁ Σκήψιος ἐν δευτέρῳ Τρωϊκοῦ διακόσμου οὕτως· Τῆς Ἀχαΐας πόλις Τρομίλεια, περὶ ἣν γίνεται τυρὸς ἀγγειος ἡδύστος, οὐκ ἔχων σύγκρισιν πρὸς ἕτερον, ὁ προσαγορευόμενος Τρομιλικός· οὗ καὶ Σιμωνίδης μνημονεύει ἐν Ἰάμβῳ, οὗ ἡ ἀρχή· Πολλὰ μὲν δὴ προεκπονῆ Τηλέμβροτε, γράψων· Ἐνταῦθα κτλ.* Fr. 22. *Ἦ* adieci. — *Τηλέμβροτε*, A *τηλέμβρωτε*, B *προεκπονητὴ τηλέμβρωτε*. Coraes coni. *πολλόν με δεῖ προεκπονεῖν* (Nauck *δεῖ γὰρ ἐκπ.*) *κτλ.* — Fr. 23. V. 1. *Ἀχαΐης*, B *Ἀχαίης*, PVL *Ἀχαΐας*. — V. 2. *Τρομίλιος* PVL, *στρομίλιος* AB, *Τρομιλικὸς* Meineke.

Digitized by Google

24. [27.]

* *Χὡς ἄφευσα χὡς ἐμίστυλα κρέα*
ἰρωστί· καὶ γὰρ οὐ κακῶς ἐπίσταμαι.

25. [28.]

Ἔδωκεν οὐδεὶς οὐδ' ἀριστῆρα τρυγός.

26. [29.]

Ἀπὸ τράπεζαν εἶλε καὶ ποτήρια.

27. [30.]

Αὕτη δὲ φοξὴ χεῖλος Ἀργείη κύλιξ.

28. [31.]

Ὁπλὰς ἐκίνει τῶν ὀπισθίων ποδῶν.

29.

Πώλυπον διζήμενος.

Fr. 24. Athen. XIV. 659. D: *Οὐδὲν οὖν ἦν παράδοξον, εἰ καὶ θυτικῆς ἦσαν ἔμπειροι οἱ παλαίτεροι μάγειροι· προΐσταντο γοῦν καὶ γάμων καὶ θυσιῶν· — καὶ παρὰ δὲ Σιμωνίδῃ φησὶν ἕτερος· Χὡς κτλ.* V. l. χὡς ἀφεῖσα χὡς Bourdelot, χ' ὡσαφεὺς (χωσαρεὺς B, χωσαφεὺς P) σκχῶς VL. — V. 2. *ἰρωστί· καὶ* Hecker (nisi *εἰρωστί* malis), legebatur *εἰδώς· τί καὶ*, quod cum ineptum esset, Casaubon. *καλῶς* pro *κακῶς* coniecit.

Fr. 25. Athen. X. 424. C: *Καλοῦνται δὲ καὶ ἀρυστῆρες καὶ ἀρύστιχα. Σιμωνίδης· Ἔδωκεν κτλ.*

Fr. 26. Athen. XI. 460. B: *Ποτήρια δὲ πρῶτον οἶδα ὀνομάσαντα τὸν Ἀμόργιον ποιητὴν Σιμωνίδην ἐν ἰάμβοις οὕτως· Ἀπὸ κτλ. ἀπὸ τράπεζαν* AB, *ἀποτράπεζαν* V. — *καὶ* scripsi, vulgo *νιν.*

Fr. 27. Schol. Hom. Il. β'. 219: *Φοξός· εἴρηται ἀπὸ τῶν κεραμικῶν ἀγγείων τῶν ἐν τῇ καμίνῳ ἀπὸ τοῦ φωτὸς ἀπωξυμμένων, καθά φησι καὶ Σιμωνίδης· Αὕτη δὲ φησὶ, φοξίχειλος Ἀ. κ.* Eadem Etym. M. 798, 20. Zonar. 1817. (ubi *φοξόχειλος* ut videtur) Apoll. Soph. 164, 21. ubi codd. *αὐτὴ δὲ φοξὴ χειρός.* Et. Gud. 560, 22. (*φοξόχειλος*) Cram. An. Par. III. 279, 8. *φοξίχειρος*, Matranga An. 467. (*αὐτὴ* et *φοξίχειλος*). Pro *φοξίχειλος* scripsi *φοξὴ χεῖλος*, idque et librorum lectiones firmare videntur et Athen. XI. 480. D: *αἱ δὲ Ἀργεῖαι δοκοῦσι καὶ τὸν τύπον ἔχειν διάφορον πρὸς τὰς Ἀττικάς· φοξαὶ γοῦν ἦσαν τὸ χεῖλος, ὡς Σιμωνίδης φησὶν ὁ Ἀμόργιος· Αὕτη* (sic B, vulgo *αὐτὴ*) *δὲ φοξίχειλος.* Eust. 207, 12.

Fr. 28. Schol. Arist. Ach. 740: *Οὐ μόνον Ἀριστοφάνης ἐπὶ τῶν χοίρων τὰς ὁπλὰς εἴρηκεν, ἀλλὰ καὶ Σιμωνίδης ὁμοίως ἐπὶ χοίρου· Ὁπλὰς κτλ.* Eadem Suid. v. *ὁπλή.*

Fr. 29. Athen. VII. 318. F: *Λωριεῖς δ' αὐτὸν διὰ τοῦ ω πολλοὶ πώλυπον, ὡς Ἐπίχαρμος· καὶ Σιμωνίδης δ' ἔφη πώλυπον διζ.* Cf. Eustath. 1541, 31.

Digitized by Google

30.

Μηρίων δεδαυμένων.

31.

Schol. Hom. Il. *ν'*. 203: *ἤϊα βρώματα, οὐ τὰ ἐν οἴκῳ δὲ ἐσθιόμενα, ἀλλὰ τὰ ἐν ὁδῷ καὶ πλῷ. Δεῦτε φίλοι ἤϊα φερώμεθα.* (hoc est Od. *β'*. 410.) *Σιμωνίδης* (D *Σιμωνίδης φησίν*, B *φησὶν ὁ Σιμωνίδης*)· Ipsa verba exciderunt.

32.

Hesych.: *Κάρκαρα, οὖλα ὁ διήτω,* (corrigunt *οὖλα ὀδόντων*) *καὶ τὰ ποικίλα τῇ ὄψει, καὶ πίτυρα* (cod. *ἐπιτυρὰ*) *παρὰ Σιμωνίδῃ. ἔνιοι τὰς μάνδρας· Ῥίνθων ταὶ τῇ οὐρανίᾳ ἦρι* (cod. *ῥινθόνται*). Locus certo corrigi vix potest.

33.

Antiatt. Bekk. An. I. 105, 3: *Κορδύλη· τὸ ἔπαρμα· Σιμωνίδης δευτέρῳ.*

34.

Photius 183, 1: *Κύβηβον· Κρατῖνος Θρᾴτταις τὸν θεοφόρητον· Ἴωνες δὲ τὸν μητραγύρτην καὶ γάλλον νῦν καλούμενον· οὕτως Σιμωνίδης.*

35. [12.]

Harpocrat. 130: *Μυσῶν λείαν — ἀπὸ τῶν καταδραμόντων ἀστυγειτόνων τε καὶ λῃστῶν τὴν Μυσίαν κατὰ τῆς Τηλέφου τοῦ βασιλέως ἀποδημίαν. κέχρηνται δὲ τῇ παροιμίᾳ ἄλλοι τε καὶ Στράττις ἐν Μηδείᾳ καὶ Σιμωνίδης ἐν Ἰάμβοις.*

36.

Et. M. 367, 37: *ἔπληντ' ἀλλήλησι· ἐκ τοῦ πλῶ τὸ πλησιάζω, ὁ παρακείμενος πέπληκα λέγεται καὶ πέπλακα· ὁ παθητικὸς πέπλημαι, πέπληται, καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ πεπλήαται.*

37.

Gramm. Bekk. An. III. 1402: *Νήστης· οὕτως εἴρηκεν Σιμωνίδης παρὰ τὸ ἔδω, καὶ ὡς παρὰ τὸ ψεύδω, οὗ παθητικὸν ψεύδομαι, ψευστής, οὕτω παρὰ τὸ ἔδω τὸ ἐσθίω, οὗ τὸ μέλλων ἔσω, ἔστης καὶ μετὰ στερητικοῦ νε νείστης, οὗ παρώνυμον νήστης· οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν ἐπιμερισμοῖς.* Cf. Append. Orion. 187, 29. et Et. Gud. 408, 40. De his et proximis dubitari potest, utrum ad iambographum an ad lyricum sint referenda.

Fr. 30. Et. M. 250, 18: *Λαύω· τὸ καίω παρὰ Σιμωνίδῃ· Μηρίων δεδ.* Eadem Cram. An. Ox. I. 106, 1. sine poetae nom.

Digitized by Google

38.

Et. M. 764, 25: *Τρασιά· παρὰ τὸ τέρσω τὸ ξηραίνω τερσιά, καὶ ταρσιά, ὡς παρὰ Σιμωνίδῃ καὶ καθ' ὑπέρθεσιν τρασιά.* Cf. Hesych.: *ταρσιήν· τὴν τρασιάν.*

39.

Et. M. 813, 53: *Ψηνὸς ὁ φαλακρος παρὰ Σιμωνίδῃ.* Adde Orion. 168, 9.

III.

HIPPONAX.

BIBLIONZA.

1. [1. 18.] *)

Ἔβωσε Μαίας παῖδα, Κυλλήνης πάλμυν·
Ἑρμῆ κυνάγχα, Μηονιστὶ Κανδαῦλα,
φωρῶν ἑταῖρε, δεῦρό μοι σκαπαρδεῦσαι.

Hipponax. De Hipponactis reliquiis disputavit Bernardus ten Brink in Philol. VI. 35 sqq., idem postea retractavit plura eodem volumine. Fr. 1. Coniunxit haec Schneidewin in unum. V. 1. legitur ap. Tzetz. Lycoph. 219: *Μαίας καὶ Διὸς Ἑρμῆς, ὡς Ὀρφεύς φησιν — καὶ ὁ Ἱππῶναξ ἐν τῷ κατὰ Βουπάλου πρώτῳ ἰάμβῳ· Ἔβόησε κτλ.* *ἔβωσε* Schneidewin scripsit, Bernhardy *ἐβόησα* coni. — *Μαίας*, Schneidewin *Μαίης*. — V. 2. Tzetz. Exeg. Il. 153: *τὸν δὲ Ἄργον κύνα φασὶ κατὰ παντὸς σώματος ὀφθαλμοὺς ἔχοντα — ὅτι δὲ κύων ὁ Ἄργος καὶ Ἵ(ππών)αξ φησί· Ἑρμῆ κυνάγχα, μή . . . . αν δοῦλα.* Emendatius una cum v. 3. affert haec Tzetz. ap. Cram. An. Ox. III. 351, 7. (Pressel post Tzetz. Epist. 98.): *Τὸ δὲ Καρδαύλης Λυδικῶς τὸν σκυλλοπνίκτην λέγει, ὥςπερ Ἱππῶναξ δείκνυσι γράφων ἰάμβῳ πρώτῳ· Ἑρμῆ κτλ.* V. 2. respicit Hesychius *Κυνάγχη· τέχνη, μηχανή. . . . οἱ δὲ τὸ Κυνάγχα ἀντὶ τοῦ κλέπτα.* idem *Καρδαύλας· Ἑρμῆς ἢ Ἡρακλῆς.* ubi Meineke non recte verba *ἢ Ἡρακλῆς* tanquam ex dittographia orta delenda censet. — *Κανδαῦλα* commendat prior locus ubi *ανδοῦλα*, posteriore *Καυδαύλα*. — V. 3. *ἑταῖρε* Schneidewin, legebatur *ἔταιρε*. — *δεῦρό μοι* scripsi, codd. *δεῦρό τι μοι*, Duebner *δηὖτέ μοι* sed idem etiam dubitanter *δεῦρό μοι*. Supra *σκαπαρδεῦσαι* recte legitur glossa *συμμαχῆσαι*. Quod habet Hesychius *σκαπερδεῦσαι· λοιδορῆσαι*, si recte interpretatur, alium locum spectat. Idem habet: *Σκαραπαδεῦσαι· κρῖναι* et *Καπαρδεῦσαι· μαντεύσασθαι.*

*) Numeri adiecti sunt editionis Welckerianae.

Digitized by Google

2. [5.]

Κίκων δ' ὁ πανδάλητος, ἄμμορος καύης.

3. [44.]

Κηραξικὸν μὲν ἠμφιεσμένη λῶπος.

4. [44.]

Πόλιν καθαίρειν καὶ κράδησι βάλλεσθαι.

Fr. 2. Tzetzes Exeg Iliad. 76, 8: ἦν (δάφνην) *οἱ ἱερεῖς τοῦ ἡλίου ἤτοι μάντεις καὶ μάγοι, οἷος ἦν καὶ ὁ Χρύσης, στεφανούμενοι ἐπορεύοντο· καθὼς δηλοῖ καὶ Ἱππῶναξ ἐν τῷ κατὰ Βουπάλου ἰάμβῳ· Κίκων δ' ὁ πανδάλητος ἄ. κ. τοιόνδε τι δάφνας κατέχων.* ubi glossae *Κίκων· ὄνομα μάντεως* et *καύης, λάρος.* Affert eundem versum ad Lycoph. 424: *καύης δὲ ὁ λάρος κατὰ Αἰνιᾶνας.* (codd. *Αἰνιαίας* vel *Αἰλιάνας*, itaque *Αἰνιέας* conieci, vid. Diar. Antiq. 1845. p. 180.) *ὡς φησι καὶ Ἱππῶναξ· Κίκων* (cod. Gud. *Κήμων*) *δ' ὁ πανδάλητος ἄμμονος καύης*, sed codd. *καθης.* et sic aperte idem ad v. 741: *οὗτος μὲν Καύηξ φησίν, ὁ δὲ Ἱππῶναξ καύης λέγει οὑτοσί· Κίκων δ' ὁ πανδάλητος* (Ciz. Vit. 1. *πανδαύλητος*, Vit. 2. 3. *πανδάλητος*) *ἄμμωρος καύης. Καύης δὲ ὁ λάρος κατ' Αἰνιᾶνάς ἐστιν.* Corrigunt *πανδήλητος*, sed potius lauri notio delitescit, itaque *πανδαύχνωτος* conieci, (propius accedit *πανδαύχητος* vel *πανδαύχνητος*, sed formae illae non satis firmae.) i. e. *πανδάφνωτος*, vid. Ahrens Dial. Dor. 532. Nomen *Κίκων* respicit Choerobosc. Epim. I. 73: *Χωρὶς τοῦ Κίκων Κίκωνος. τοῦτο γὰρ κύριον μὲν ὂν φυλάττει τὸ ω̄, οἷον Κίκων* (l. *Κίκωνος*), *ἐθνικὸν δὲ λεγόμενον τρέπει τὸ ω̄ εἰς ο̄ ἐν τῇ γενικῇ.* Adde Cram. An. Ox. I. 30, 16. Ceterum huc referunt Hesychii glossam: *Κίκων· ὁ Κίκων Λιμυθάονος ἦν, οὐδὲν αἴσιον προθεσπίζων* Schneidewin et Meineke, recte ut videtur, sed non credo in his ipsius Hipponactis versum delitescere. Fortasse hic versus praemittendus Fr. 1. *Κίκων δ' ὁ πανδαύχνωτος, ἄμμορος καύης, Ἔβωσε.*

Fr. 3. Tzetz. Chil. X. 378: *Περὶ ἐρίων Κοραξῶν ἐν πρώτῳ δὲ ἰάμβῳ Ἱππῶναξ οὕτως εἴρηκε μέτρῳ χωλῶν ἰάμβων· Κορ. κτλ.*

Fr. 4—9. affert Tzetz. Chil. V. 726: *Ὁ φαρμακός, τὸ κάθαρμα, τοιοῦτον ἦν τὸ πάλαι· ἂν συμφορὰ κατέλαβε πόλιν θεομηνίᾳ, εἴτ' οὖν λιμός, εἴτε λοιμός, εἴτε καὶ βλάβος ἄλλο, τῶν πάντων ἀμορφότερον ἦγον ὡς πρὸς θυσίαν εἰς καθαρμὸν καὶ φάρμακον πόλεως τῆς νοσούσης· εἰς τόπον δὲ τὸν πρόσφορον στήσαντες τὴν θυσίαν τυρόν τε δόντες τῇ χερὶ καὶ μάζαν καὶ ἰσχάδας, ἑπτάκις ῥαπίσαντες ἐκεῖνον εἰς τὸ πέος σκίλλαις συκαῖς ἀγρίαις τε καὶ ἄλλοις τῶν ἀγρίων, τέλος πυρὶ κατέκαιον ἐν ξύλοις τοῖς ἀγρίοις. ..... ὁ δὲ Ἱππώναξ ἄριστα σύμπαν τὸ ἔθος λέγει· Πόλιν κτλ.* (Fr. 4.) *καὶ ἀλλαχοῦ δὲ πού φησιν πρώτῳ ἰάμβῳ γράφων. Βάλλοντες κτλ.* (Fr. 5.) *καὶ πάλιν ἄλλοις τόποις δὲ ταὐτά φησι κατ' ἔπος· Λεῖ .... ὡς ἔχουσι φαρμακοῖς* (continuo se excipiunt ordine Fr. 6. 7. 8.) *καὶ ἀλλαχοῦ δέ που φησιν ἐν τῷ αὐτῷ ἰάμβῳ· Λιμῷ κτλ.* (Fr. 9.) Haec sex fragmenta utrum omnia ex eodem carmine an ex diversis petita sint, non satis certo dignoscas: ex primo iamborum libro certe praeter Fr. 5. videtur Fr. 9. esse, nolui tamen dirimere. Ceterum codicum Parisinorum lectiones et scholia post Dübnerum et Cramerum edidit Theod. Pressel post Tzetzae Epistolas p. 116. — Fr. 4. *κράδησι*, AB supra *συκαῖς*. Hunc versum et ipsum ex primo libro petitum esse fidem facit scholion adscriptum versui seq.: *φησὶν ἐν τῷ αὐτῷ ἰάμβῳ.* Ceterum possis hunc versum subiungere Fr. 6.

Digitized by Google

5. [44.]

Βάλλοντες ἐν χειμῶνι καὶ ῥαπίζοντες
κράδῃσι καὶ σκίλλῃσιν, ὥςπερ φαρμακόν.

6. [44.]

Δεῖ δ' αὐτὸν ἐς φαρμακὸν ἐκποιήσασθαι.

7. [44.]

Καφῇ παρέξειν ἰσχάδας τε καὶ μᾶζαν
καὶ τυρόν, οἷον ἐσθίουσι φαρμακοί.

8. [44.]

Πάλαι γὰρ αὐτοὺς προσδέχονται χάσκοντες
κράδας ἔχοντας, ὡς ἔχουσι φαρμακοῖς.

9. [44.]

Λιμῷ γένηται ξηρός, ἐν δὲ τῷ θυμῷ
φαρμακὸς ἀχθεὶς ἑπτάκις ῥαπισθείη.

10. [107.]

Antiatt. Bekk. An. I. 82, 13: *Ἀνδριάντα· τὸν λίθινον ἔφη Ἱππῶναξ Βούπαλον ἀγαλματοποιόν.* Delenda stigme post *ἀνδριάντα*, nam *lapideam statuam* ipsum Bupalum dixerat poeta.

Fr. 5. V. 1. *χειμῶνι*, Schneidewin coni. *λειμῶνι*. — V. 3. *φαρμακόν*, cf. Phot. 640, 8: *Φαρμακός· τὸ κάθαρμα, βραχέως· οἱ δὲ Ἴωνες ἐκτείνοντες λέγουσι φάρμακον. οὗτοι γὰρ διὰ τὴν τῶν βαρβάρων παροίκησιν ἐλυμήναντο τῆς διαλέκτου τὸ πάτριον, τὰ μέτρα, τοὺς χρόνους· δηλοῖ καὶ Ἱππῶναξ.* Ceterum secundum Eust. Od. 1935, 15. Attici *φαρμακός*, Iones *φάρμακος* pronuntiabant, (quo videtur etiam Didymi observatio apud Harpocrat. p. 180. referenda) sed nolui quidquam novare. — Fr. 6. Meineke cum Fr. 7. et 8. in unum coniunxit. — *ἐκποιήσασθαι*, Meineke coni. *ἐκπονήσασθαι*, Hecker *ὡς φ. ἐκποιήσασθαι*. fort. *ἐσποιήσασθαι*. — Fr. 7. V. 1. *καφῇ*, vulgo *καφῇ*, cod. a (ap. Kiessl.) *κᾶφη*, AB in m. *ἀφὴ καὶ ἄρμα καὶ τὰ λοιπὰ οἱ Ἴωνες ψιλοῦσι*, hinc Schneidewin recte interpretatur *καὶ χειρί*, cf. Hesych.: *ἀφή. αἴσθησις χειρῶν*, sed Favorin. add. *ἢ χείρ.* — *παρέξειν*, Meineke coni. *παρασχεῖν*. — Fr. 8. V. 1. *αὐτοὺς*, Meineke coni. *αὐτόν*, ut ad Bupalum referatur. — *προσδέχονται*, Schneidew. *προσδέκονται*. — V. 2. Meineke coni. *ἔχοντες αἷς* (*ἧς*) *χρίουσι φαρμακούς*. — *φαρμακοῖς*, quod etiam AB tuentur, fort. mutandum in *φαρμακοί*, ut, si recte memini, etiam alius coniecit. — Fr. 9. V. 1. *γένηται*, Meineke coni. *γένοιτο*. — *ξηρός* cod. a ap. Kiessl., vulgo *ξηρόν*. — *θυμῷ*, Schol. A *θυμὸς τὸ ἄρρεν αἰδοῖον*, quae admodum dubia est explicatio. — V. 2. *φαρμακὸς* Kiessling et Blomfield, libri *ὁ φαρμακὸς*. Ceterum huic Fr. 9. Meineke probabiliter subiunxit Fr. 11.

Digitized by Google

11. [4.]

Ὡς οἱ μὲν ἀγέϊ Βουπάλῳ κατηρῶντο.

12.

Τί τῷ τάλαντι Βουπάλῳ συνῴκησας;

* 13. [6.]

Ὦ Κλαζομένιοι, Βούπαλός τε κἄθηνις.

14.

Τούτοισι θηπῶν τοὺς Ἐρυθραίων παῖδας

Fr. 11. Tzetzes Lycophr. 436: *Ὅτι δὲ ἀγής, ὁ μυσαρός, ἐξ οὗ λέγεται καὶ ὁ ἅγιος, ὁ μυσαρός, Ἱππῶναξ φησίν· Ὡς κτλ.* Adde Chil. XIII. 322. et Plotium de Metr. 272 sed ibi cod. Gaisf. *ΚΛΑΖΟΜΕΝΙΟΥΒΟΥΝΑΛΟΣ ΚΑΘΗΙΝΕ* exhibet, hoc est Fr. 13., ita ut Putschius ibi de coniectura Fr. 11. restituisse videatur. — *ἀγέϊ* Brink, *ἐναγεῖ* Meineke, vulgo *ἀγεῖ*, (Tzetz. priore loco Vit. 2, 3. *ἀγοί*, altero loco A *ἀγεῖ*.) — *κατηρῶντο*, priore l. Vit. 3. *κατηρῶνται*.

Fr. 12. Choerobosc. Epim. I. 280. (Bekk. An. III. 1422): *Ὅτι δὲ καὶ τοῦ τάλας τάλαντος ἦν ἡ γενική, δηλοῖ ὁ Ἱππῶναξ εἰπών· Τί κτλ.* cod. Marc. *τί* om. et exhibet *Βουπώλῳ συνοικήσας*, fort. *συνοίκησας*.

Fr. 13. Rufin. de Metr. Com. 386. poetae nomine non addito tanquam exemplum choliambi affert: *Ὦ Κλαζομένιοι Β. κατέκτεινεν*, Putsch. *ὦ Κλαζομένιοι Β. κατέκτειθεν*, idem versus est in cod. Plotii 272: *ΚΛΑΖΟΜΕΝΙΟΥ ΒΟΥΝΑΛΟΣ ΚΑΘΗΙΝΕ* (vid. Fr. 11.), unde apparet legendum esse *Βούπαλός (τε) κἄθηνις*. Suidas v. *Ἱππῶναξ· — γράφει δὲ πρὸς Βούπαλον καὶ Ἀθηνιν ἀγαλματοποιούς, ὅτι αὐτοῦ εἰκόνας πρὸς ὕβριν εἰργάσαντο.* Eadem Eudocia p. 248. Plin. H. N. XXXVI. 11: „Ac deinde nepos Archermus Chius, cuius filii Bupalus et Athenis vel clarissimi in ea scientia fuere, Hipponactis poetae aetate." Schol. Arist. Av. 574: *Ἄρχεννον* (ita etiam Gramm. Cram. An. Ox. III. 366.) *γάρ φασι, τὸν Βουπάλου καὶ Ἀθήνιδος πατέρα*. Brink coni. *Βούπαλον κατέκτεινα*. — Iam cum hic versus et apud Rufinum et apud Plotium coniungatur cum Fr. 47., existimo illum quoque versum huc referendum esse; dubium autem est, utrum eo ordine iungendi sint versus, quo apud Rufinum leguntur:

Ὦ Κλαζομένιοι, Βούπαλός τε κἄθηνις,
ἀκούσαθ' Ἱππώνακτος· οὐ γὰρ ἀλλ' ἥκω.

ut nominativi sint pro vocativis, et artifices illi Clazomenii vocentur; an sic, quemadmodum Plotius exhibet:

Ἀκούσαθ' Ἱππώνακτος, οὐ γὰρ ἀλλ' ἥκω,
ὦ Κλαζομένιοι· Βούπαλός τε κἄθηνις —

ut poeta videatur civibus Clazomeniis illud facinus narraturus esse.

Fr. 14. Schol. Tzetz. ad Posthom. v. 687. editum a Brinkio p. 40: *Θηπον· ἐθαυμαζον· το θεμα θηπω και Ιππωναξ· τουτοισι θηπων τους Ερυθραιων παιδας οὺς φησι μητροκοιτας ζουπαλος* (A *Βούπαλος*) *συν αρητη και φελιζων τὸν δυζωνυμον αρτον.* — V. l. *θηπῶν*, cf. Hesych.: *θηπῶν, ἐξαπατῶν, κολακεύων, θαυμάζων*, ubi Alberti *θήπων* praefert, sed ib. *θηπητής· ἀπατεών*.

Digitized by Google

φὴ μητροκώτης Βούπαλος σὺν Ἀρήτῃ
καὶ φελίζων τὸν δυσώνυμον ἄρτον.

15.

Τέαρε . . . . . δεύειε τὴν ἐπὶ Σμύρνης·
ἴθι διὰ Λυδῶν παρὰ τὸν Ἀττάλεω τύμβον
καὶ σῆμα Γύγεω καὶ μεγάστρυ στήλην
καὶ μνῆματ' Ὤτος Μυτάλιδι πάλμυδος,
πρὸς ἥλιον δύνοντα γαστέρα τρέψας.

16. [10.]

Ἑρμῆ, φίλ' Ἑρμῆ, Μαιαδεῦ, Κυλλήνειε,

V. 2. φὴ μητροκώτης scripsi pro ὡς φησι μητροκοιτας, cum particulae φὴ adscripta esset glossa ὡς, inde ortus error. Μητροκώτης interpretor sacerdos magnae matris, nisi malis μητροκώτας (ut hoc nomine Erythraei utpote dediti magnae matris religioni notentur) de similibus κωτάκης, κοίης, κύης vid. Keil Onomatol. 108. — V. 3. expedire nequeo, videtur de Attide dixisse, ut pro ἄρτον possis καρπὸν coniicere. Longe aliter Brink: Τούτοισι ἠπέω τοὺς Ἐρυθραίων παῖδας, Οὓς μητροκοίτας Βούπαλος σὺν Ἀρήτῃ Φησί, φλυάζων τὸν δυσώνυμον κοῖτον.

Fr. 15. Tzetz. Cram. An. Ox. III. 316, 17: Στίχοι Ἱππώνακτος τριᾶ συλλάβους ἔχοντες τοὺς παραλήγοντας πόδας· — πᾶσάν (A πγ) τε ἀμοιδεύει (A τέαρε . . . . . δεύειε) τὴν ἐπὶ Σμύρνης κτλ. Pro πᾶσαν scribendum πάλιν; ut Tzetzae sit, similiterque Meineke correxit, Schneidewin scripserat πᾶσαν δ' ἑταῖρ' ὅδευε κτλ. Fortasse ὦ 'ταῖρε δεῦρ' εἰ τὴν ἐπὶ Σμύρνης πεύθεαι, vel ὦ 'ταῖρε, δεύεαι τὴν ἐπὶ Σμύρνης γνῶναι. — V. 2. διὰ, A δια. — Ἀττάλεω, Schneidewin non recte Ἀλυάττεω, vid. Nicol. Damasc. fr. 63. — V. 3. Γύγεω, A γήγεω. Respicit Schol. Nicand. Ther. 633: Γύγου δὲ σῆμα τοῦ ἐκεῖ βασιλεύσαντος, ὥς φησιν Ἱππώναξ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Λυδίας ἰάμβων, ubi Meineke Λυδίας delet, quippe quod sit adscriptum ad ἐκεῖ explicandum. — μεγάστρυ, Schneidewin Μεγάστρυος, quod nomen nusquam legitur, nec huc referri potest Athenaei locus XIII. 573. A quem, ille comparavit. — V. 4. καὶ μνῆματ' ὦτος, B καὶ μνῆμά τ'· Ὤτος. Schneidewin coni. καὶ μνῆμά τ' (debebat μνήματ') Ἄτυος Μυσίλεω (debebat Μυσίλοι) τε πάλμυδος. Sed Atyn hic recenseri satis incertum et fortasse unius tantum regis nomen latet: καὶ μνῆματ' Ὤτος μυτάλυτα πάλμυδος, vid. Hesych.: μυτάλυτα· μεγάλα (cod. μεγάλου). De genitivo πάλμυδος cf. Choerobosc. Epim. I. 232. — V. 5. δύνοντα, A δύνονται.

Fr. 16. 17. 18. 19. Tzetz. Lycophr. 855: οὗτος ἀσκέρας τὰ ὑποδήματα οὐ καλῶς λέγει — ἀσκέραι δὲ κυρίως τὰ ἐν τοῖς ποσὶ πιλία, ἤτοι ὀρτάρια λέγονται καὶ χλαῖναν τὸ σφικτούριον καὶ κυπασσίσκιον τὸ ἐπιλώριον. — ἀλλ' ἄκουε, πῶς φησὶν Ἱππῶναξ· Ἐμοὶ γὰρ κτλ. (Fr. 19.). ἔγνως ὅτι διὰ τὸ εἰπεῖν δασείας τὰς ἀσκέρας τὰ ὀρτάρια φησιν, εἰ δὲ χρεία σοι καὶ ἑτέρας μαρτυρίας ἄκουσον· ὦ φίλ Ἑρμῆ, Μαιάδος, Κυλλήνιε (Fr. 16. V. 1.) καὶ μετά τινά φησιν· Λὸς χλαῖναν . . . τοίχου (Fr. 18.) ἔγνως πάντως νῦν, ὅτι ἀσκέρικα τὰ ὀρτάρια λέγονται· ἰδοὺ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ἐνὶ στίχῳ περὶ ὑποδημάτων εἰπὼν καὶ περὶ ἀσκερῶν λέγει. Apparet haec fragmenta ex uno eodemque carmine petita esse. Fr. 16. autem videtur initium esse carminis vel certe precum, et sic intelligitur, cur Tzetzes hunc versum attulerit. Ad idem hoc carmen pertinet etiam Fr. 17.

Digitized by Google

ἐπεύχομαί τοι, κάρτα γὰρ κακῶς ῥιγῶ.

17. [10.]

Δὸς χλαῖναν Ἱππώνακτι, κάρτα γὰρ ῥιγῶ
καὶ βαμβακύζω.

18. [9.]

Δὸς χλαῖναν Ἱππώνακτι καὶ κυπασσίσκον
καὶ σαμβαλίσκα κἀσκερίσκα καὶ χρυσοῦ
στατῆρας ἑξήκοντα τοὐτέρου τοίχου.

19. [9.]

Ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔδωκας οὔτε κω χλαῖναν
δασεῖαν, ἐν χειμῶνι φάρμακον ῥίγευς,
οὔτ' ἀσκέρῃσι τοὺς πόδας δασείῃσιν
ἔκρυψας, ὡς μή μοι χίμετλα ῥήγνυται.

20. [14.]

Ἐρέω γὰρ οὕτω· Κυλλήνιε Μαιάδος Ἑρμῆ.

quod exhibet Plutarch. de absurd. Stoic. opin. c. 6: *ὁ δὲ ἐκ τῆς Στοᾶς βοᾷ μέγα καὶ κεκραγώς· ἐγὼ μόνος εἰμὶ βασιλεύς, ἐγὼ μόνος εἰμὶ πλούσιος, ὁρᾶται πολλάκις ἐπ' ἀλλοτρίαις θύραις λέγων· Δὸς ... βαμβακύζω.* et versum priorem rursus affert sine poetae nomine adv. Stoic. c. 20: *οὕτως* (scr. *οὗτος* i. e. *Anacreon*) *οὐκ εἶχε χρείαν ὑποδοχῆς, οὐδὲ χλαίνης ἐκεῖνος· Δὸς χλ. κ. τ. λ.* ubi *γὰρ* om., et rursus de cupid. divit. c. 2. Ceterum Plutarchum, nisi ter eodem versu uteretur, facile crederem memoriae errore extremum Fr. 16. cum initio Fr. 18. coniunxisse, ita ut Fr. 17. plane tollendum, contra Fr. 16. scribendum esset: *κάρτα γὰρ κακῶς ῥιγῶ καὶ βαμβακύζω.* — Fr. 16. cuius primum tantum versum servavit Tzetz., integrum legitur ap. Priscian. de metr. com. 251. ed. Lindem.: „Hipponactem etiam ostendit Heliodorus iambos et choliambos confuse protulisse: *Ἑρμῆ, φίλ' Ἑρμῆ, Μαιαδεῦ, κτλ.* ubi Ald. *Ἑρμη φιλέραιε κελαδευ*, Cod. Par. 7496. *ἐραιε φιλερνη ναιαδευ*, ut suspicetur aliquis *ἐρεῖς* vel etiam *ἐρέω* (cf. Fr. 20.) scribendum esse, contra Tzetz. *ὦ φίλ' Ἑρμῆ Μαιάδος.* — *Κυλλήνειε* Welcker, *Κυλληναῖε* Meineke, legebatur *Κυλλήνιε.* — V. 2. *τοι*, Ald. *τοῦ*, Brink *σοι.* — *ῥιγῶ*, Schneidewin hic et infra *ῥιγέω.* — Fr. 17. V. 2. *βαμβακύζω*, Lud. Diudorf *βαμβαλίζω*, Schneidewin *βαμβαλύζω.* — Fr. 18. V. 1. *κυπασσίσκον* respicere videtur Harpocrat. 117, 8: *Κύπασσις .... μέμνηται δ' αὐτοῦ Ἱππῶναξ τε καὶ Ἑκαταῖος.* Restituendum verbum Lycophroni v. 333: *Κρύψει κύπασσις χερμάδων ἑπομβρία*, vulgo *κυπάς τις.* — V. 2. *χρυσοῦ*, cod. Bar. *χρυσοῦ μοι*, Meineke coni. *χρυσοῦς.* — V. 3. *τοὐτέρου*, in Vit. 2. glossa *ἰωνικῶς*, et *μέρους* supra *τοίχου.* Locus suspectus, neque quidquam iuvat lectio cod. Seld. *τοῦ νερτέρου τοίχου.* — Fr. 19. V. 1. *κω χλαῖναν* scripsi, quod Schneidewin quoque suspicatus est, edd. vett. *χώλαιναν*, Potter Müller *τὰν χλαῖναν*, Vit. 2. 3. Barocc. *χλαῖναν.* — V. 2. *ῥίγευς*, Barocc. Vit. 2. 3. *ῥίγους.* — V. 3. *δασείῃσιν*, Barocc. *φησὶ.* — V. 4. *χίμετλα*, Barocc. *χίμαιτρα.* — *ῥήγνυται* Mülleri ed., *ῥίγνυται* Vit. 3. Barocc., *γίγνεται* Seld., *γίνηται* vel *γίγνηται* edd. vett., Meineke optativum *ῥήγνυτο* praefert.

Fr. 20. 21. Ex eodem carmine, quo priora, petita esse arbitror. Priscian. de metr. com. 247. Lindem.: „Heliodorus metricus ait: *Ἱππῶναξ πολλὰ*

Digitized by Google

21. [15.]

Τοὺς ἄνδρας τούτους ὀδύνῃ γύαλ' ἤρειπ' αἰεί.

22. [63.]

Erotian. 330: *Σαπρά· σεσηπότα, ὡς καὶ Ἱππῶναξ ἐν α' Ἰάμβων* (cod. Dorv. *ἰάμβῳ*) *φησί· Μαδῶντα δὴ καὶ σαπρόν.* Stephanus et Hemsterhusius *μυδῶντα* coni.

23. [102.]

Pollux IV. 169: *Κύπρον δὲ τὸ οὕτω καλούμενον μέτρον εὖρος ἂν παρὰ Ἀλκαίῳ — καὶ ἡμίκυπρον παρ' Ἱππώνακτι ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἰάμβων.* Eadem repetit X. 113.

24. [103.]

Pollux X. 99: *Τὸν δὲ καλούμενον χυτρόποδα ἔστι μὲν καὶ λάσανα κεκλημένον εὑρεῖν — ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῶν Ἱππώνακτος Ἰάμβων εἴρηται χυτροπόδιον.*

BIBLION B.

25. [54.]

Ἀκήρατον δὲ τὴν ἀπαρτίην ἔχει.

26. [109.]

Gramm. Bekk. An. I. 85, 23: *Βίκος· Ἱππῶναξ δευτέρῳ, Ἡρόδοτος πρώτῳ.*

παρέβη τῶν ὡρισμένων ἐν τοῖς ἰάμβοις. — Hipponax enim in *primo ἐρέω κτλ.* iste enim versus cum sit choliambus, in quarto loco et in quinto habuit dactylos, cum in utroque debuerit a brevi incipiens pes poni. In eodem *τοὺς ἄνδρας κτλ.*" cod. priore versu *CPCΩΓΑΡΟΥΛΑΝΝΙϵ*, cod. Par. 7496. *ἐρέω γὰρ οὐ τα κυεραιν* Iste. At recte se habet Putschii lectio, ubi parodiae causa clausulam dactylicam adhibuit poeta. In altero versu cod. *τ. ἀ. ΤΟΥΤΟΥϹΟΔΥΗΗΓΙΛΑΛΙΡϵΓΙΛϵ*, cod. Par. *τοὺς ἄ. τ. ὀδύνῃ πυαλλι ρειπαε*, Putsche *τοὺς ἄ. τ. ὀδύνῃ πάλαι Ῥεῖπε.* Scripsi *γύαι' ἤρειπ' αἰεί*, nam non est hic choliambus, sed hexameter, quem ludibrii causa Hipponax adhibuit. (apud Priscianum autem scribas: „iste iambus habet in secundo loco spondeum, et in *tertio et* quarto dactylum" vulgo tantum *in quarto* legitur). Dixerit haec poeta de militibus, qui loricarum onere fatigati et oppressi erant. Hermann *τοὺς ἀνέρας τούτους δύῃ πάλαι λεῖπε* vel *τοὺς ἄνδρας ὀδύνῃ τούσδε γύαλα ῥιγηλά*, Meineke *τὸν ἄνδρα τοῦτον ὠδύνῃ πάλαι πρίει*, Brink *τοῦδ' ἀνδρὸς οὕτως ἐστὶ γυῖα ῥιγηλά.*

Fr. 25. Pollux X. 18: *Τοὔνομα δὲ ἡ ἀπαρτία ἐστὶ μὲν Ἰωνικόν, ὠνομασμένον οὕτω παρ' αὐτοῖς τῶν κούφων σκευῶν, ἃ ἔστι παραρτήσασθαι· εὑρήσεις δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ἱππώνακτος Ἰάμβων· ἀκήρατον κτλ. ἀπαρτίην* scripsi, vulgo *ἀπαρτίαν.* — *ἔχει*, ut *εἶχε* vel *ἴσχει* scribatur non est opus.

Digitized by Google

ΕΞ ΑΛΛΗΛΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ.

ΧΩΛΙΑΜΒΟΙ.

27. [11.]

Χρόνος δὲ φευγέτω σε μηδὲ εἷς ἀργός.

28. [12.]

Δύ' ἡμέραι γυναικός εἰσιν ἥδισται,
ὅταν γαμῇ τις κἀκφέρῃ τεθνηκυῖαν.

29 A. [2.]

Ὦ Ζεῦ πάτερ, θεῶν Ὀλυμπίων πάλμυ.

29. B. [3.]

Τί μ' οὐκ ἔδωκας χρυσόν, ἀργύρου πάλμυ;

30. [16.]

Ἀπό σ' ὀλέσειεν Ἄρτεμις, σὲ δὲ κωπόλλων.

31. [17.]

Παρ' ᾧ σὺ λευκόπεπλον ἡμέρην μείνας
πρὸς μὲν κυνήσειν τὸν Φλυησίων Ἑρμῆν.

Fr. 27. Stob. Flor. XXIX. 421: Ἱππώνακτος. Trinc. *Ιππόνα*, A om. locum. Apostol. XVIII. 41. d *Δημώνακτος*. Et sane alienus videtur versus ab Hipponacte. Meineke coni. *Herondae* esse. Hermann *μηδ' ἔεις* coni.

Fr. 28. Stob. Flor. LXVIII. 8: Ἱππώνακτος. Eadem Apostol. VI. 38. c. V. 1. *εισὶν* A Trinc., vulgo *ἐστιν*. — V. 2. *γαμῇ*, Schneidewin *γαμέῃ*.

Fr. 29. Tzetz. ad Lycoph. 690: ἡ δὲ λέξις τοῦ πάλμυς τῶν Ἰώνων ἐστὶν καὶ χρῆται ταύτῃ Ἱππῶναξ λέγων· Ὦ Ζεῦ κτλ. Τί μ' οὐκ κτλ. Vulgo existimant hos versus cohaerere, sed sunt duo diversa fragmenta. — Fr. 29. B. *ἀργύρου* cum *πάλμυ* coniunxi, itaque post *χρυσόν* interpunxi, Mercurius enim invocari videtur. Meineke coni. *Τί μ' οὐκ ἔθηκας Κροῖσόν ἀντ' Ἴρου πάλμυ*, Schneidewin *χρυσόν, ἀργύρου πάλμυν*, Lobeck *χρυσὸν ἢ ἄργυρον*.

Fr. 30. Tzetz. in Cram. An. Ox. III. 310, 17: Στίχοι Ἱππώνακτος τρισυλλάβους ἔχοντες τοὺς παραλήγοντας πόδας· Ἀπό σ' κτλ. Adde eund. Exeg. Il. 83, 25. — *σὲ δὲ κωπόλλων* scripsi, vulgo *σὲ δὲ κ' ωπόλλων*, Meineke coni. *σὲ δ' ὠπόλλων* vel *τε κωπόλλων*.

Fr. 31. Tzetz. in Iliad. 83, 28: Καὶ ἀλλαχοῦ (Ἱππῶναξ)· Παρ' ᾧ κτλ. V. 2. *κυνήσειν*, Welcker coni. *κυνήσεις*, Meineke *κύνησον*. — *Φλυησίων*, fort. *Φλυησίωνα*, ut is sit, qui alius *Φλυήσιος* dictus. cf. Hesych. Φλυήσιος· ὁ Ἑρμῆς καὶ μήν τις.

Digitized by Google

32.

Ἔψισε πἀπέλουσεν ἀσκαρίζοντα.

33. [19.]

Συκῆν μέλαιναν, ἀμπέλου κασιγνήτην.

34. [20.]

Ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν ἰσιχῇ τε καὶ ῥύβδην
Θύνναν τε καὶ μιττωτὸν ἡμέρας πάσας
δαινύμενος, ὥσπερ Λαμψακηνὸς εὐνοῦχος,
κατέφαγε δὴ τὸν κλῆρον· ὥστε χρὴ σκάπτειν
πέτρας ὀρείας, σῦκα μέτρια τρώγων,
καὶ κρίθινον κόλλικα, δούλιον χόρτον.

35. [26.]

Οὐκ ἀτταγᾶς τε καὶ λαγὼς καταβρύκων,

Fr. 32. Et. M. 154, 27: *Ἀσκαρίζειν· σημαίνει τὸ κινεῖσθαι. Σκαίρω, σκαρίζω καὶ ἀσκαρίζω.* Sed V addit: *Ἱππώναξ ἔψησε κτλ.* Scripsi *ἔψισε*, quod firmat Phot. 49, 10: *Ἐψιοῦσα· τροφὰς διδοῦσα χόνδρου καὶ τὰ ἑψητά· Αἰσχύλος Τροφοῖς· βιοτὴν αὔξιμον ἐψιοῦσα. Ἱππώναξ.* ubi Hipponactis hic versus excidit. Apud Aeschylum *ἐμψίουσα* scribendum. Dixit fortasse haec poeta de se suaque matre Protide (Suid. *Ἱππῶναξ, πατρὸς Πύθεω καὶ μητρὸς Ἱρωτίδος*): nam poetam parentes suos in carminibus commemorasse docet Leonidas Tarent. in Anthol. VII. 408:

Ἄρτι γὰρ Ἱππώνακτος ὁ καὶ τοκέων καταβαύξας
ἄρτι κεκοίμηται θυμὸς ἐν ἡσυχίῃ.

Hipponax ignobili loco haud dubie natus fuit, erantque fortasse parentes ne morum quidem honestate insignes, idque libere professus erat poeta.

Fr. 33. Athen. III. 78. B: *Καὶ ταύτας Ἁμαδρυάδας νύμφας καλεῖσθαι καὶ ἀπ' αὐτῶν πολλὰ τῶν δένδρων προσαγορεύεσθαι. ὅθεν καὶ τὸν Ἱππώνακτα φάναι· Συκῆν κτλ.* Cf. Eust. Od. 1964, 14. *Συκῆν*, Schneidewin *συκέην*.

Fr. 34. Athen. VII. 304. B: *Ἱππῶναξ δέ, ὡς Λυσανίας ἐν τοῖς περὶ Ἰαμβοποιῶν παρατίθεται, φησίν· Ὁ μὲν γὰρ κτλ.* V. 1. *ῥύβδην* scripsi, vulgo *ῥύδην*. Ap. Phot. 491, 28: *Ῥιβδήν, δαψιλῶς* item *ῥύβδην* corrige. — V. 2. *Θύνναν τε καὶ μιττωτὸν*, videtur omnino corrigendum *θύνην τε καὶ μυσσωτὸν*. — V. 4. *κλῆρον* Dalecampius, libri *σκληρόν*. — V. 5. *πέτρας* scripsi, libri *πέτρας τ'*, quod si tueri velis, statuendum antea versum excidisse: nominativus *τρώγων* recte se habet, quemadmodum est in illo: *ἐξὸν καθεύδειν τὴν ἐρωμένην ἔχων*. Meineke tamen coni. *ὥστε χρῇ* (i. e. *χρήζει*) *σκάπτειν πέτρης ὀρείης σ. μ. τρώγων*, Hermann *ὥστε χρὴ πέτρας σκάπτοντ' ὀρείας σ. μ. τρώγειν*, Schneidewin *πέτρας τ' ὀρείας, σῦκα μέτρια τε τρώγειν*, Brink *ὥστε χρῆ σκάπτειν Πειραϊ' ἐρινά, σ. μ. τρώγων*.

Fr. 35. Athen. XIV. p. 645. C: *Τοῦ δὲ ἀττανίτου Ἱππῶναξ ἐν τούτοις μνημονεύει· Οὐκ κτλ.* V. 1. *οὐκ ἀτταγᾶς τε*, codd. *οὐ κάττας τε*. Sed supra IX. 388. B: *Ἀτταγᾶς ... μνημονεύει αὐτῶν Ἱππῶναξ οὔτως· οὐδ' ἀτταγάς τε καὶ σιλαγὼς* (ita codd.) *διατρώγων*. — *λαγὼς*, Meineke

Digitized by Google

οὐ τηγανίτας σησάμοισι φαρμάσσων,
οὐδ' ἀττανίτας κηρίοισιν ἐμβάπτων.

36. [21.]

Ὁ δ' ἐξολισθὼν ἱκέτευε τὴν κράμβην
τὴν ἑπτάφυλλον, ἣ θύεσκε Πανδώρῃ
Ταργηλίοισιν ἔγχυτον πρὸ φαρμακοῦ.

37. [23.]

Ἐκ πελλίδος πίνοντες· οὐ γὰρ ἦν αὐτῇ
κύλιξ, ὁ παῖς γὰρ ἐμπεσὼν κατήραξεν.

38. [24.]

. . . . . Ἐκ δὲ τῆς πέλλης
ἔπινον, ἄλλοτ' αὐτός, ἄλλοτ' Ἀρίτῃ
προὔπινεν.

39. [22.]

Σπονδῇ τε καὶ σπλάγχνοισιν ἀγρίης χοίρου.

ἰαγοὺς. — V. 2. *τηγανίτας* Casaub., *τηγανίας* VL. Sine idonea ratione Brink coni. *οὐδ' ἠγανίτας*. Ceterum hoc fragmentum haud dubie ex eodem carmine, e quo superius petitum: describit poetae frugalis et parci fratris mores.

Fr. 36. Athen. IX. p. 370. A: *Μή ποτε δὲ ὁ Νίκανδρος μάντιν κέκληκε τὴν κράμβην, ἱερὰν οὖσαν, ἐπεὶ καὶ παρ' Ἱππώνακτι ἐν τοῖς ἰάμβοις ἐστί τι λεγόμενον τοιοῦτον· Ὁ δ' ἐξ. κτλ.* V. 2. ᾗ AC, ἡ P, ᾖ LV. Conieci *ἣν θύεσκε Πανδώρῃ*, idemque Maur. Schmidt suspicatus est. *ἔγχυτον* tunc ita explicandum, ut placenta brassicae tantum formam retulerit, aut brassica farina similibusque condita sacrificii loco oblata fuerit Pandorae. — V. 3. *Ταργηλίοισιν* Schneidewin, *ταργιλίοισιν* LV, *ταργίλιοισιν* P, *θαργηλίοισιν* A, *θαργελίοισιν* B. — *ἔγχυτον* AB, *ἔγχυλον* PVL. — *φαρμακοῦ* Schneidewin, vulgo *φαρμάκου*, fortasse recte, vid. ad Fr. 5. Longe aliter Brink *ἣν θύεσκε Πανδώρῃ Ταργηλίοισιν ἐν κύθροις ὁ φαρμακός*. Videtur autem de puero sermo esse, de quo vid. Fr. seq., ita ut haec ex eodem carmine sint petita.

Fr. 37. 38. Athen. XI. 495. C: *Τοῦτο δὲ (τὴν πέλλαν) Ἵππωναξ λέγει πελλίδα· Ἐκ πελλ. κτλ. δῆλον, οἶμαι, ποιῶν ὅτι ποτήριον μὲν οὐκ ἦν, δι' ἀπορίαν δὲ κύλικος ἐχρῶντο τῇ πελλίδι. Καὶ πάλιν· Ἐκ δὲ κτλ.* — V. 1. *αὐτῇ* ABP, *αὐτοῖς* CVL et Eustath. Od. 1531, 57. — *γὰρ ἦν*, Brink *παρῆν*. — Fr. 38. V. 2. Meineke interpungit *ἔπινον ἄλλοτ' αὐτός*, ut poeta de se ipso haec dixerit. Sed Arete cum Bupalo potius rem habebat, quam cum Hipponacte, vid. Fr. 14. Itaque verisimile est haec fragmenta e libro I. petita esse. Brink coni. *ἔπινεν*.

Fr. 39. Athen. IX. 375. C: *Χοῖρον δὲ Ἴωνες καλοῦσι τὴν θήλειαν, ὡς Ἱππῶναξ· Ἐν σπονδῇ κτλ. ἐν* delevit Dindorf, sed fuit fortasse *ἓν α'* i. e. *ἓν πρώτῳ*. Deinde *ἀγρίης* scripsi, vulgo *ἀγρίας*, Meineke *ἀγρείης*.

Digitized by Google

40. [27.]

Βακκάρει δὲ τὰς ῥῖνας
ἤλειφον· ἔστι δ' οἷά περ κρόκος . .

41.

Ἐπ' ἀρμάτων τε καὶ Θρηϊκίων πώλων
λευκῶν ἰὼν κατ' ἐγγὺς Ἰλίου πύργων
ἀπηναρίσθη Ῥῆσος, Αἰνειῶν πάλμυς.

42.

Κακοῖσι δώσω τὴν πολύστονον ψυχήν,
ἣν μὴ ἀποπέμψῃς ὡς τάχιστά μοι κριθέων
μέδιμνον, ὡς ἂν ἀλφίτων ποιήσωμαι
κυκεῶνα, πίνων φάρμακον πονηρίης.

* 43. [113.]

Ἀναξίως ἀδμῆτι προσπταίων κώλῳ.

Fr. 40. Athen. XV. 690. A: *Ὀνομάζεταί τι μύρον βάκχαρις· οὗ μημονεύει καὶ Ἵππωναξ διὰ τούτων· Βακκάρει κτλ.* V. 1. *βακκάρι*, C *βακκάρι* supra scriptum, fortasse recte, h. e. ionice pro *βακκάριδι*. — V. 2. *οἷά περ* scripsi, vulgo *οἵη περ*. Hecker verba *ἔστι κτλ.* ab interprete addita censet.

Fr. 41. Tzetz. ad Posthom. p. 65. Schirach: *Ὁ δὲ Ῥῆσος Αἰνειῶν Θράκης ἦν βασιλεύς, υἱὸς Στρύμονος ἢ Ἠιονέος καὶ Τερψιχόρης .... τοὺς ἵππους δὲ Ῥήσου Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης ἐλήϊσαν λευκοὺς ὄντας, ὡς Ὅμηρός φησι . . . καὶ Ἱππώναξ: ἐπ' ἀρμάτων κτλ.* V. 1. affert idem sine poetae nom. in Exeg. Il. 78: *καὶ ἀντὶ τῶν θασέων ψιλὰ ἐξεφώνουν, ὡς ἔχει ἡ ἀρχαία Ἰωνική, ἐπιβρύχων ἀντὶ τοῦ ἐπιβρύχων, καὶ τὸ ἐπ' ἀρμάτων τε καὶ Θρηϊκίων πώλων, καὶ μεταρμόσας* (fortasse etiam *ἐπιβρύκων* et *μεταρμόσας* ex Hipponacte petita sunt). — V. 1. *καὶ Θρηϊκίων*, Meineke *κἀπὶ Θρηκίων*. — V. 2. *ἰὼν* A apud Brink in margine, legebatur *ὀείους*, unde Meineke *συθείς*, Schneidewin *ὄναρ κάτ'*. — *κατ' ἐγγὺς*. A *κατεγγυς*, Meineke *κάτεγγυς*, Brink *κοτ' ἐγγύς*. — V. 3. *ἀπηναρίσθη* CA, *ἀπεναρίσθη* Schirach. — *Αἰνειῶν*, Schneidewin *Αἰνειέων*, Brink *Αἰνίων*. — *πάλμυς* Schneidewin, *παλάμας* Schirach, *βασιλεὺς* Brinkii libri. Ceterum antea existimavi versuum sententiam imperfectam esse hoc modo: *ἐπ' ἀρμάτων καὶ Θρηκίων πώλων λευκῶν Ἠϊονέος· κἆτ' ἐγγὺς κτλ.*

Fr. 42. Tzetz. Cram. An. Ox. III. 308: *Λέγονται καὶ τρισυλλάβους (πόδας) εἰς ς', πλὴν τοὺς ἀπὸ βραχείας ἀρχομένους, τὸν χορεῖον φημί, καὶ τὸν ἀνάπαιστον, ὡς ὁ Ἱππώναξ· οὔ μοι κτλ.* (Fr. 74.) *καὶ πᾶσι* (B *πᾶ*, A *πγ*, Barocc. *πάσας*) *Κακοῖσι δώσω κτλ.* itaque *καὶ πάλιν Κακοῖσι* scribendum, ut etiam Meineke coni. — V. 2. *ἣν μὴ* Cramer, A *ἢν μὴ*, B *ἢ μὴ*, Barocc. *ἤν μοι*. — V. 3. *ἀλφίτων* scripsi, legebatur *ἄλφιτον*. — V. 4. *πίνων*, Ahrens coni. *πίνειν*, Meineke *πῖνον*, i. e. *κριθίνον οἶνον*, vid. Athen. X. 447. A, quod ab hoc loco alienum videtur. Possis locum explicare *ὡς ἂν ποιησάμενος κυκεῶνα πίνω*, sed malim *κυκεῶν', ἀπήμον φάρμ. — πονηρίης* Ahrens et Miller, legebatur *πονηρίοις*.

Fr. 43. Plotius 273: „Duplex clodum Hipponactium trimetrum acatalectum fit hoc modo, cum tertii pedis quatuor syllabae sunt longae, ut est

Digitized by Google

44. [28.]

Καὶ Μύσων, ὃν ὠπόλλων
ἀνεῖπεν ἀνδρῶν σωφρονέστατον πάντων.

45. [30.]

Καὶ τοὺς σολοίκους, ἢν λάβωσι, περνᾶσιν,
Φρύγας μὲν ἐς Μίλητον ἀλφιτεύσοντας.

46. [31.]

Ὤικει δ' ὄπισθε τῆς πόλης ἐν Σμύρνῃ,
μεταξὺ Τρηχείης τε καὶ Λέπρης ἀκτῆς.

* 47. [33.]

Ἀκούσαθ' Ἱππώνακτος· οὐ γὰρ ἄλλ' ἥκω.

exemplum hoc: *ἀναβιῶσα ἀδμῆτι κτλ.* Meineke coni. *Ἀναξίβιος ἀκμῆτι.* Scripsi *ἀναξίως*, videtur autem poeta his verbis ipse suam poesin describere, ut possis coniungere cum Fr. 47.:

ἀκούσαθ' Ἱππώνακτος· οὐ γὰρ ἄλλ' ἥκω
ἀναξίως ἀδμῆτι προσπταίων κώλῳ.

Conieci etiam aliquando: *Ἀνάνιος ὡς ἀδμῆτι π. κ.* ut *Ananius*, qui Hipponactis haud dubie fuit aequalis, prior choliambos adhibuerit. Illud autem memorabile, quod tradit Gramm. ined. ap. Hermann. Doctr. Metr. 142. Ananium fuisse, qui in quinta sede spondeum admiserit. Brink coni. *ἀνὰ μὲν ἕβωσ' ἀ. π. πώλῳ.*

Fr. 44. Diogen. Laert. I. 107: *Μέμνηται δὲ αὐτοῦ (Μύσωνος) καὶ Ἱππῶναξ εἰπών· Καὶ Μύσων κτλ.* V. 1. *ὠπόλλων*, codd. Ar. et Mon. *ὠπολλων*, vulgo *ἀπόλλων*. Cf. Apollon. Dysc. Synt. 335: *ἀπειράκις γὰρ τὰ Ἰωνικὰ διὰ ψιλῶν ἀντιστοίχων τὰς συναλοιφὰς ποιεῖται, κἀ τοξότας Ἡρακλέης — κἀ μέγ' ἐπαινήσασα νέα — ἄρχοιμεν γὰρ κἀθρασίων.*

Fr. 45. Herodian. de Barbarismo et Solecc. ap. Valcken. Ammon. 193. (Villois. An. II. 177.): *Σολοίκους δὲ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τοὺς βαρβάρους· — Ἱππῶναξ· Καὶ κτλ.* V. 1. affert Eust. Il. 368, 1. (ubi *ἵν' ἐθέλουσι* scriptum, unde M. Schmidt *ἢν ἔλωσι* coni.) et auctor de Solecc. post Ammon. p. 203. — *περνᾶσι* his duobus locis legitur et ap. Herod. B, *περνάσι* A, *παρνασοί* C, *περνῶσι* C et Vill., *περνέασι* Brink. — V. 2. *Φρύγας μὲν*, unus Vill. *τοὺς Φρύγας.* — *ἐς*, vulgo *εἰς.* — *ἀλφιτεύσοντας* B et unus Vill., *ἀλφητεύσαντας* A, *ἀλφησταύοντας* C, *ἀλφεστεύοντας* alius Vill., *ἀλφησταύσοντας* Welcker.

Fr. 46. Strabo XIV. 633: *καὶ τόπος δέ τις τῆς Ἐφέσου Σμύρνα ἐκαλεῖτο, ὡς δηλοῖ Ἱππῶναξ· Ὤικει κτλ. Ἐκαλεῖτο γὰρ Λέπρη μὲν ἀκτὴ ὁ Πριών, ὁ ὑπερκείμενος τῆς νῦν πόλεως, ἔχων μέρος τοῦ τείχους αὐτῆς· τὰ γοῦν ὄπισθεν τοῦ Πριῶνος κτήματα ἔτι νυνὶ λέγεται ἐν τῇ Ὀπισθολεπρίᾳ. Τραχεῖα δ' ἐκαλεῖτο ἡ ὑπὲρ τὸν Κορησσὸν παρώρειος. — ἡ Σμύρνα ἦν κατὰ τὸ νῦν γυμνάσιον, ὄπισθεν μὲν τῆς νῦν πόλεως, μεταξὺ δὲ Τρηχείης τε καὶ Λέπρης ἀκτῆς.* V. 1. *ᾤκει*, Schneidewin *οἴκει.* — *πόλης*, codd. *πόλις.* — V. 2. *Τρηχείης*, *F τρηχείας.* — *Λέπρης*, C *λεπρῆς* hic et apud ipsum Strabonem. — *ἀκτῆς*, Hecker *ἄκρης.*

Fr. 47. Hephaest. 31: *Τὸ δὲ χωλὸν οὐ δέχεται τοὺς παραλήγοντας τρισυλλάβους πόδας, οὔτε δάκτυλον, οὔτε τρίβραχυν, οὔτε ἀνάπαιστον· ἀλλὰ*

Digitized by Google

* 48. [34.]

Εἰς ἄκρον ἕλκων, ὥσπερ ἀλλᾶντα ψύχων.

49. [7.]

Μιμνῆ κακομήχανε, μηκέτι γράψῃς
ὄφιν τριήρεις ἐν πολυζύγῳ τοίχῳ
ἀπ' ἐμβόλου φεύγοντα πρὸς κυβερνήτην·
αὕτη γάρ ἐστι συμφορή τε καὶ κληδών
Νικύρτα καὶ Σάβαννι τῷ κυβερνήτῃ,
ἢν αὐτὸν ὄφις τωντικνήμιον δάκνῃ.

μάλιστα μὲν Ἴαμβον, ὅτε καὶ εὐπρεπές ἐστιν, ὡς τὸ Ἀκούσαθ' κτλ. Adde Schol. ib. 169. Eundem versum afferunt Plot. p. 270. et 272. et Rufinus p. 386. ed. Gaisf. (ubi inngitur cum Fr. 13.). Quamvis autem nullo loco Hipponactis nomen addatur, tamen hic versus huic poetae vindicandus videtur. Contra Schol. Arist. Nub. 232. (cf. Suid. v. *οὐ γὰρ*) *Callimacho* tribuit, quod ita conciliavit Meineke, ut statueret versum integrum Hipponactis in suum carmen transtulisse Callimachum. — *ἀκούσαθ'*, Meineke *ἀκούσατ'*, Plotii altero loco cod *AKOICAT*.

Fr. 48. Hephaest. 31. et Schol. 169. Cum subiungatur Fr. 47., item Hipponactis videtur esse. — *εἰς*, Meineke *ἐς*. — *ἕλκων*, *ἧκων* FlBNH.

Fr. 49. Tzetzes Lycophr. 424: *Εἰ δὲ μείουρον τοῦτο νομίζεις ἄκουσον καὶ τῶν κατὰ Μιμνῆ* (Vit. 2. 3. Gud. *μνημῆ*) *τοῦ ζωγράφου χωλῶν ἰάμβων Ἱππωνακτείων στίχων· Μιμνῆ κτλ.* Eadem Tzetz. Schol. in Homerica ed. Morell. p. 8. (Brink p. 36.): *παράδειγμα δέ σοι δασέως ἐτελιοντος ἐξ Ἱππώνακτος ἓν παραθήσω ἐκ τῶν κατὰ Μιμνῆ τοῦ* (sic etiam D, *μιμνων τοῦ* C, *Μίμνητος* Brink) *ζωγράφου χωλιάμβων, τὰ ἐξ ἕδους* (*ἐξ ἑτέρων*) *παραδείγματα εἰακῶς· Μιμνῆ κακομήχανε κτλ.* — V. 1. *Μιμνῆ*, altero loco ap. Brink *μιμνηνων*, ex dittographia *Μίμνων* ortum. — *κακομήχανε*, Ciz. Vit. 1. 2. *κατωμήχανε*, cod. Huet. *κατωμόχαιε*, ap. Brink *καταμόχανε*. Meineke coni. *κάκ' ὠμήχανε*, Brink *κάκ' ὦ μοχθηρέ*, Schneidewin *κάτωμ', ὦ Χῖε*, M. Schmidt *κάτωμε, μυσχνέ*, ego *κατόμνω* (i. e. *Ἑκατόμνω*) *χαῖρε*, vel *κατ' ὦν μου χαῖνε*, nisi latet obsoletum aliquod adiectivum, velut *κατωναχαῖε* i. e. *κατωναχοφόρε*. — *γράψῃς*, Vit. 3. *γράφῃς*, ap. Brink *γράψεις*. — V. 2. *τριήρεις*, ap. Brink *τριήρους*. — *πολυζύγῳ*, Vit. 2. 3. *πολυστίχῳ* om. verbo *τοίχῳ*. — V. 3. *ἐμβόλου*, ap. Brink *ἐμβόλων*. — *φεύγοντα*, Vit. 1. Ciz. *φείγοντος*. — V. 4. *ἐστι* altero loco et priore loco Vit. 1. Ciz., *αὕτη* Vit. 3. Malim *ἔσται*. — *τε καὶ κληδών*, altero l. *γε καὶ κλύδων*, Schneidewin *συμφορὴ καὶ κληηδών*, Hecker *συμφορῆς κακῆς κληδών*. — V. 5. *Νικύρτα καὶ Σάβαννι*, Vit. 1. Ciz. *νικύρτη καὶ σάβαννε*, Vit. 2. *νικαύτα καὶ σίγωνι*, Vit. 3. *νίκαυτι καὶ σίνωνι*, altero loco *νίκυρτα καὶ σάμαννι* (*σαυβαννί*) Conieceram *νικύρτα* (i. e. *νικύρτᾳ*) *καὶ σινδρωνι*, vid. Hesych., *Νικύρτας· δουλίδουλος*, et similiter Seleucus apud Athen. VI. 267. C interpretatur *σίνδρων*, idemque Maur. Schmidt et Brink coniecerunt, Meineke *Νικύρτα κασσάβαν*. Sed fortasse haec non ad gubernatorem, sed ad pictorem sunt referenda, ut vocativi sint *νίκυρτα καὶ σάβαννι*, sive quid aliud latet, et sic Hecker *νίκυρτα καὶ στιγῶν σύ*. — V. 6. *ἢν αὐτὸν*, Vit. 1. Ciz. *ἦν αὐτὸς*. — *ὄφις*, possis *ὄφις* scribere. — *τωντικνήμιον*, Vit. 1. Ciz. *τῶν τικνήμων*, Vit. 2. 3. *τ' ἀνακείμενον*. altero loco *τῶν τι κνήμενον*. — *δάκνῃ* Hermann, legebatur *δάκῃ*. Legitur hic versus etiam ap. Tzetz. ad Lycophr. 234. (ubi Vit. 3. *δήκῃ*) et in Cram. An. Ox. III. 358, 28. (ubi *δάκοι*).

Digitized by Google

50. [35.]

Επειτα μάλθῃ τὴν τρόπιν παραχρίσας.

51. [8.]

Ο δ' αὐτίκ' ἐλθὼν σὺν τριοῖσι μάρτυρσιν,
ὅπου τὸν ἔρπιν ὁ σκότος καπηλεύει,
ἄνθρωπον εὗρε τὴν στέγην ὀφέλλοντα
— οὐ γὰρ παρῆν ὄφελμα — πυθμένι στοιβῆς.

52. [36.]

Καί μιν καλύπτει· μῶν χαραδριὸν περνάς;

53. [38.]

Ἀλλ' αὐτίκ' ἀλλήλοισιν ἐμβιβάξαντες.

54. [39.]

Κριγὴ δὲ νεκρῶν ἄγγελός τε καὶ κῆρυξ.

55. [40.]

Ὤμιξεν αἷμα καὶ χολὴν ἐτίλησεν.

Fr. 50. Harpocrat. 123: *Μάλθη· ὁ μεμαλαγμένος κηρός·* — *Ἱππῶναξ· Ἔπειτα κτλ.* AB *τρόπην*, A *χρίσας*. Valckenaer coni. *περιχρίσας*.

Fr. 51. V. 1—3. Tzetz. Lycoph. 579: *Χάλις καὶ ἔρπις ὁ οἶνος — ἀλλαχοῦ δὲ πάλιν (Ἱππώναξ)· Ὁ δ' αὐτίκ' κτλ. ... ὀφέλλοντα.* Eosdem versus addito quarto iterat ad v. 1165. — V. 1. *μάρτυρσιν* scribendum, vulgo *μάρτυσιν*, vid. Eust. Il. 114, 20. (Favorin. 429): *πληθυντικὸν δὲ μάρτυρες παρά τε τοῖς κωμικοῖς καὶ Ἱππώνακτι.* — V. 2. *ὅπου*, Meineke *ὄχου*. — *ἔρπιν ὁ σκότος*, altero loco Vit. 2. 3. *ἔρπη ὁ σκόπος*. — V. 3. *εὗρε*, altero loco Vit. 2. 3. *εὑρών*, priore loco vulgo *εὗρον*, Vit. 2. 3. *ὁρῶν*.

Fr. 52. Schol. Plat. 352. Bekker: *Χαραδριὸς ὄρνις τις, ὃς ἅμα τῷ ἰσθίειν ἐκκρίνει· εἰς ὃν ἀποβλέψαντες, ὡς λόγος, οἱ ἰκτεριῶντες ῥᾷον ἀπαλλάττονται· ὅθεν καὶ ἀποκρύπτουσιν αὐτὸν οἱ πιπράσκοντες, ἵνα μὴ προῖκα ὠφελῶνται οἱ κάμνοντες· Καί μιν κτλ. ὡς φησιν Ἱππῶναξ.* Eundem versum affert Suidas v. *χαραδριός*, ubi legitur *καὶ μὴν* (A *καλύπτη*) et *περνᾷς*, Schol. ad Olympiod. in Plat. Gorg. (Jahn Archiv. XIV. 358.) et sine poetae n. Schol. Arist. Av. 266., ubi *καὶ μὴν καλύπτει ὡς χ. πέρνας* (sic Ven.). Conieci *καί μιν καλύπτεις· μῶν χαραδριὸν πέρνης;* (nisi *περνᾷς* probaveris), possis *καί μιν καλύπτοιμ' ὡς χ. περνάς*. Meineke *καλύπτεις, ὡς χ. περνάς*.

Fr. 53. Etym. M. 334, 1: *Ἐμβιβάξαντες· παρ' Ἱππώνακτι· Ἀλλ'* (om. V.) *κτλ. ἀντὶ τοῦ ἐμβοήσαντες.* Eadem Zonar. 706. *ἐμβιβάξαντες*, Schneider coni. *ἐμβαβάξαντες*.

Fr. 54. Etym. M. 539, 1. et Gud. 347, 28: *Καὶ ῥηματικὸν ὄνομα κριγή, ὡς παρ' Ἱππώνακτι, οἷον· Κριγὴ κτλ.* Adde Zonar. qui affert s. p. nom. 1258. — *Κριγὴ*, Meineke mavult *κρίγη*, comparans Hesych. *Κρίγη· γλαυξ*. Resp. Gramm. Cram. An. Ox. I. 268, 12.

Fr. 55. Etym. M. 624, 8. s. v. *ὁμιχεῖν: Ἔστι δὲ καὶ βαρύτονον ῥῆμα, οἷον ὁμίχω, ὁ μέλλων ὁμίξω, ὡς παρὰ τῷ Ἱππώνακτι, οἷον· Ὤμιξεν*

Digitized by Google

56. [41.]

Σίφωνι λεπτῷ τοὐπίθημα τετρήνας.

57. [42.]

Στάζουσιν ὥσπερ εἰ τροπητὸν σάκκος.

58. [43.]

Κἄλειφα ῥοδινὸν ἡδὺ καὶ λέκος πυροῦ.

59. [61.]

*Πρὸς τὴν μαρίλην τοὺς πόδας * θερμαίνων οὐ παύεται.*

60.

Τὴν ῥῖνα καὶ τὴν μίξαν ἐξαράξασα.

* 61.

Ἀπ᾽ οὖν ἀνὴρ ὃδ᾽ ἑσπέρης καθεύδοντα ἔδησε χλούνην.

κτλ. Adde Cram. An. Ox. IV. 191, 6. et 416, 7., utroque loco ἐτίλλησεν, priore ὦμηξεν legitur, Choerobosc. Epim. II. 590. et 657., Schol. Hom. Il. ε'. 531. Zonar. 1451. (ἐτίλλησεν).

Fr. 56. Pollux VI. 19: *Καὶ σίφωνα μέν, ὅτῳ ἐγεύοντο, Ἱππῶναξ εἴρηκεν· Σίφωνι κτλ. τοὐπίθημα* Welcker, vulgo *τὸ ἐπίθεμα.* — *τετρήνας* conieci, et sic edidit Bekker, vulgo *τέτρηνας.*

Fr. 57. Pollux X. 75: *Καὶ ὁ τρυγοπὸς καὶ ὁ σάκκος ἐπὶ τοῦ τρυγάπου εἰρημένος καὶ ὁ ὑλιστήρ· Ἱππῶναξ δέ φησιν· Στάζουσιν ὥσπερ εἰ τροπήιον σάκος.* Correxerunt Dobree et Meineke, nisi forte versus est ex *Iambis.*

Fr. 58. Pollux X. 87: *ἐν δὲ Δημιοπράτοις λέκος εὑρίσκομεν, Ἱππώναξ τος εἰπόντος· Κἄλειφα κτλ.*

Fr. 59. Erotian. 388: *Φῶδες· ἔστι μὲν ἡ λέξις Ἰωνική· καλοῦσι δὲ φῶδας τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς γινόμενα, μάλιστα δὲ ὅταν ἐκ ψυχους ἐν τῷ πυρὶ καθίσουσι στρογγύλα ἐπιψολίσματα. ... καὶ Ἱππῶναξ δέ φησιν· Πυρὸς τὴν ... παύεται.* V. l. *πόδας* Stephanus, vulgo *παῖδας.* deinde syllaba deest. Videtur poeta scripsisse *τοὺς πόδας τε θερμαίνων φῶδάς τ᾽ ἔχων οὐ παύεται.* nam tale quid necessario requiritur, Meineke *τοὺς πόδας θέρων φώδων οὐ παύεται.*

Fr. 60. Tzetzes Cram. An. Ox. III. 308, 20: *Τὸ μέτρον τὸ Ἰωνικὸν παρέλειψα λήθῃ· δέχεται δὲ πλεῖον τῶν ἄλλων ἰαμβικῶν μέτρων· κατὰ τὴν β' χώραν ἢ καὶ δ' ἢ ς' σπονδεῖον, σπανιάκις καὶ δάκτυλον, ὡς ἰσόχρονον τῷ σπονδείῳ· Ἰωνικὸν Ἱππώναχτος· Καὶ τὴν ῥῖνα κτλ.* καὶ abiecit Schneidewin.

Fr. 61. Schol. Il. ι'. 539: *Χλούνην οἱ μὲν ἀφριστήν· χλουδεῖν γὰρ τὸ ἀφρίζειν τινὲς Ἰωνιέων ἔλεγον. ἄλλοι δὲ κακοῦργον. Καὶ γὰρ τῶν ἀρχαίων ἰαμβοποιῶν τινὰ φάναι· Ἀνὴρ δ᾽ ἑσπέρης καθεύδοντα ἄπουν ἔδησε χλούνην.* Haud dubie *Hipponactis* sive *Anacreontis* est. Scripsi

62.

Οἱ δέ μευ πάντες
ὀδόντες ἐν τῇσι γνάθοις κεκινέαται.

63. [37.]

* *Ἐγὼ δὲ δεξιῷ παρὰ ῥητῆρ*
κνεφαῖος ἐλθὼν ῥῳδιῷ κατηυλίσθην.

64.

. . . *Ἀθηνᾶ μαλίς*
κονὶς κελαῖρε, καί με δεσπότεω βεβροῦ
λαχόντα λίσσομαί σε μὴ ῥαπίζεσθαι.

ἀπ' οὖν (Schneidewin ὦν) ἔδησε et illud ἀπ' οὖν transposui. Hermann ἄνδρα δ' ἐσπέρης κ. ἀπ' οὖν ἔδυσε χλοῦνιν. Nisi forte in illo ἄπουν latet τεγοῦν, vid. Hesych. τεγοῦν· *Αὐδοὶ τὸν ληστήν.*

Fr. 62. Cram. An. Ox. I. 288, 1: ubi de forma *μεμετρέαται* disserit, *καὶ παρ' Ἱππώνακτι· Οἱ δέ μευ ὀδόντες ἐν τοῖσι γνάθοισι κεκινέαται*, unde olim tetrametrum restitui *Οἱ δ' ἐμεῦ γ' ὀδόντες ἐν τῇσι γνάθοις κεκινέαται.* Auctius vero in Et. M. 499, 41. (ubi de *κεκινέαται* disseritur) cod. Par. *οἱ δέ μευ ὀ. ἐ. τ. γ. πάντες κεκινέαται.* Itaque vocabulo *πάντες* traiecto choliambos restitui. Ceterum in Et. M. 578, 41. (et Zonar. 1351.) *ἰαχῶς μεμετρέαται· παρὰ Ἱππώνακτι· ὁ μὲν οὖν Βόσπορος κτλ.* Hecataei locus cum Hipponactis versibus confusus est. Brink: *οἱ δ' ὀδόντις πάντες ἐν τοῖσι γναθμοῖς* (hoc iam Meineke) *κεκινέαται.*

Fr. 63. Herodian. *περὶ μον. λέξ.* 18, 10: *διὸ σημειωτέον ἐρωδιὸς ὀξυνόμενον, ὅπερ ἔχει πρὸς τὸ ῶ καὶ τὸ ῑ γραφόμενον. λέγεται δὲ ἔσθ' ὅτε καὶ τρισυλλάβως, ὥσπερ καὶ τὸ παρ' Ἱππώνακτι· Ἐγὼ δὲ κτλ.* — V. 2. affert etiam Et. M. 380, 40., ubi recte *κνεφαῖος* legitur, Herod. *κναιφέως.* Resp. Gramm. An. Ox. I. 440, 2: *καί· ῥόδην συνηυλίσθην· Ἱππῶναξ.* Ceteri *κατηυλίσθην.* Locus vix certa coniectura restitui potest. Schneidewin coni. *ἐγὼ δὲ δεξιῷ παρ' Ἀρήτην κνεφαῖος ἐλθὼν ῥῳδιῷ συνηυλίσθην*, ut *δεξιῷ ῥωδιῷ* sit *bono omine, secundavi.* Ego conieci *δεξιὸς παρὰ Ῥῆσον . . . συνηυλίσθην.* Sed ex Cram. An. coniicias alios *ῥῳδιὸν* legisse, cf. Hesych. *ῥωδιόν. τὸν ἐρωδιόν.* In illis autem *παρὰ ῥητῆρ* Clazomenarum locus delitescere videtur, cuius nomen si recte memini extat.

Fr. 64. Tzetz. Cram. An. Ox. III. 310, 17: *Στίχοι Ἱππώνακτος τρισυλλάβους ἔχοντες τοὺς παραλήγοντας πόδας· — Πᾶσα ἀθηνᾶ μαλὶς κονὶς*
—ςχαιρε
κελαῖρε (A *μωλὶς κο—νισκε* ut videtur) *καὶ μεδεπότε ἀβερρου* (A *καί με δεσπότεα βέβρου* et supra *μα . . οῦ*) *λαχόντα κτλ.* V. 1. *πᾶσα* ex *πάλιν* ortum, quod etiam Meineke vidit, itaque abieci. — V. 2. recte Schneidewin *δεσπότεω βεβροῦ* scripsit, cuius interpretatio est *μα . . . οῦ*, sive cum Schneidewino *ματαίου*, sive cum Meinekio *μάργου* (*μωροῦ*) corrigas. Reliquorum emendatio incerta, Schneidewin *Κῶς, Ἀθηναγόρη, βάζεις; Κομῆ σκελιφρέ, μή με δ. β. λ., λίσσομαί σ', ἐμὲ ῥαπίζεσθαι*, cogitans de Ephesiorum tyrannis, in eandemque sententiam Brink *Κομῆ σὺ χαῖρε.* At Minervam invocatam esse confirmat Hesych.: *Μαλὶς· Ἀθηνᾶ· λαπάρα· ἄφθα· φλεγμονή*, ubi ut solent diversa in unum coniuncta sunt. Fortasse scribendum

. . . . . *Ἀθηναίη*
Μαλὶς κονίσκε, καί με δεσπότεω βεβροῦ
λαχόντα λίσσομαί σε μὴ ῥαπίζεσθαι.

Digitized by Google

65. [45.]

Πρὸς τὸ Σινδικὸν διάσφαγμα.

66. [46.]

Σηπίης ὑπόσφαγμα.

67. [48.]

Πασπαληφάγον γρόμφιν.

68. [49.]

Βολβίτου κασιγνήτην.

69. [51.]

. . . . *Ὡς Ἐφεσίη δέλφαξ. . .*

70.

Ἀρειᾶς σύκινόν με ποιῆσαι.

ut *κονίσκε* Lydium sit vocabulum, cuius interpretatio *χαῖρε* adscripta effecit, ut *κονὶς κελαῖρε* existeret. Nam Hipponax videtur alias quoque Lydia vocabula suis carminibus inseruisse, hinc fortasse cum alia Hesychiana petita sunt, tum hae glossae: *Βάσκε πικρολέα. πλησίον ἐξεθόαζε. Λυδιστί*, et *Βαστιζακρόλεα· θᾶσσον ἔρχου· Λυδιστί.* Ceterum fortasse etiam *Ἀθηνᾶ* plane delendum, quod glossae loco ad *Μαλίς* adscriptum fuerit.

Fr. 65. Schol. Apoll. Rhod. IV. 321: *Καὶ Ἱππῶναξ δὲ μνημονεύει* (*τῶν Σίνδων*) *Πρὸς κτλ. πρὸς τὸ*, Meineke coni. *πρώτῳ*. Cf. Hesych.: *Σινδικὸν διάσφαγμα· τὸ τῆς γυναικός.* Steph. Byz. *Σίνδοι — λέγεται καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον* (*Σινδικόν*). Cum apud Hesych. legatur etiam: *Κοραξοί· γένος Σκυθικόν, καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον*, coniecit Meineke integrum versum fuisse: *Κοραξικὸν καὶ Σινδικὸν διάσφαγμα.*

Fr. 66. Athen. VII. 324. A: *Ἱππώνακτος δ' ἐν τοῖς Ἰάμβοις εἰπόντος Σηπίης ὑπόσφαγμα οἱ ἐξηγησάμενοι ἀπέδωκαν τὸ τῆς σηπίας μέλαν· ἔστι δὲ τὸ ὑπόσφαγμα, ὡς Ἐρασίστρατός φησιν ἐν Ὀψαρτυτικῷ, ὑπότριμμα.* Cf. Eust. Il. 1286, 6. (ubi *σηπίας.*)

Fr. 67. Phot. 401, 9: *Πασπάλη τὸ τιχόν, οἱ δὲ κέγχρον· οἱ δὲ τὰ κέγχρινα ἄλευρα. Ἱππῶναξ· πασπαληφάγον γρ.* ita Porson. cod. *πασπάλιν φαγών.* Eust. Od. 1752, 12: *Ἱππῶναξ δὲ γρόμφιν λέγει εἴτε καθόλου πᾶσαν ὖν δηλῶν, εἴτε τὴν παλαιὰν τῇ ἡλικίᾳ.*

Fr. 68. Etym. M. 204, 28: *Βόλιτον — βόλβιτον δὲ Ἴωνες οἵ τε ἄλλοι καὶ Ἱππῶναξ, οἷον· Βολ. κ.* (ubi cod. Par. *κασιγνήτου*). Eadem Zonar. 401. (ubi A *κασιγνήτου*). Cf. Antiatt. in Bekk. An. I. 86, 10: *Βόλβιτον· Ἱππῶναξ.*

Fr. 69. Athen. IX. 375. A: *Καὶ Ἱππῶναξ δὲ ἔφη· ὡς Ἐφ. δ.* Meineke *ὥςπερ*, Brink *ὥςπερ Ἐφεσηΐη* coni.

Fr. 70. Et. M. 139, 36. not. (cod. Va) *ἔστι δὲ καὶ ἀρειῶ, τὸ ἀπειλῶ, ἀρειᾶς, ὡς παρ' Ἱππώνακτι· ἀ. σ. με π. ἀντὶ τοῦ ἀπειλεῖς.*

Digitized by Google

71. [62.]

Πολλὴν μαρίλην ἀνθράκων.

TRIMETRA.

72. [52.]

[*Γάμος κράτιστός ἐστιν ἀνδρὶ σώφρονι,*
τρόπον γυναικὸς χρηστὸν ἔνδον λαμβάνειν.
αὕτη γὰρ ἡ προὶξ οἰκίαν σώζει μόνη.
ὅστις δὲ τρυφῶσαν τὴν γυναῖκ' ἄγει λαβών
* * * * * *
συνεργὸν οὗτος ἀντὶ δεσποίνης ἔχει
εὔνουν, βεβαίαν εἰς ἅπαντα τὸν βίον.]

73. [35.]

Ὀλίγα φρονοῦσιν οἱ χάλιν πεπωκότες.

74.

Οὔ μοι δικαίως μοιχὸς ἁλῶναι δοκέει
Κριτίης ὁ Χῖος ἐν κασωρικῷ δόμῳ.

Fr. 71. Erotian. 254: *μαρίληνοι — μᾶλλον δὲ ἡ θερμοσποδιὰ μαρίλη λέγεται.* — *καὶ Ἱππῶναξ φησί· πολλὴν κτλ.* nisi forte est ex iambis trimetris.

Fr. 72. Stob. Flor. LXXII. 5: *Ἱππώνακτος.* (ita A Trinc.) *Γάμος κτλ.* Eadem Apostol. V. 24. c. Valckenaer existimavit duo diversorum poetarum fragmenta in unum coaluisse, ita ut a v. 4. novum fragm. incipiat: hoc fieri potest, non tamen certum: illud vero apparet post v. 4. quaedam excidisse. Omnino autem hi versus vix ab antiquo poeta profecti, Hipponacte certe indigni. Coniicio igitur *Ἱποθόωντος*, id quod Meincke quoque Poet. Com. IV, p. 714. suspicatus est. De Hippothoonte vid. ib. p. 711. Eadem confusio ap. Stob. Flor. LXVII. 14. — V. 4. *δὲ*, Meineke delet. — *τρυφῶσαν* Meineke, vulgo *τρυφῶς*, AB Vind. Apost. *τρυφερῶς*, Trinc. *τρυφερός*.

Fr. 73. Tzetz. ad Hesiod. Op. v. 336. *ὁ γὰρ οἶνος τὰς φρένας ἐξιστᾷ· Ἐνίοτε καὶ θυμὸν ἐπάγει, ὡς καὶ Ἱππῶναξ· Ὀλίγα κτλ.* Eadem ad Lycophr. 579. *φρονοῦσιν*, Schneidewin *φρονεῦσιν*.

Fr. 74. Tzetz. Cram. An. Ox. III. 308, 25: *Λέγονται καὶ τρισσυλλάβους εἰς ς', πλὴν τοὺς ἀπὸ βραχείας ἀρχομένους, τὸν χορεῖον φημὶ καὶ τὸν ἀνάπαιστον, ὡς ὁ Ἱππῶναξ· Οὔ μοι δ. μ. ἁ. δ. Κριτίης ὁ Χῖος ἐν τῷ κατωτικῷ δούλῳ* (A *κατωξ'*, B *κιῶξ δουλ'*, Barocc. *κατῶξ*) *καὶ πᾶσι* (leg. *πάλιν*) *κακοῖσι κτλ.* (Fr. 42.). Schneidewin, quem olim ipse secutus sum, *Κριτίης . . . δούλῳ* existimavit Tzetzae verba esse, ut versus sequentes *Critiae* ignoti alicuius poetae essent. Sed recte Ahrens intellexit omnia esse Hipponactis, et hunc versum *Κριτίης κτλ.* cum priore arcte cohaerere, sed non recte choliambos restituit: *Οὔ μοι δικαίως ὥστε μοιχὸς ἁλῶναι | δοκέει Κριτίης ὁ Χῖος ἐν τῷ πτὼξ δούλῳ* (coll. Hesych.: *Δοῦλος· ἡ οἰκία· ἢ τὴν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέλευσιν τῶν γυναικῶν·*) quem secutus Brink coni. *ἐν κασσῶν δούλῳ* (Hecker *ἐν τῷ κασωρίδων δούλῳ*). Sunt enim iambi. — V. 2. *ἐν κασωρικῷ δόμῳ* (sive *κασωρείῳ δόμῳ* malis)

Digitized by Google

32.

Ἔψισε πἀπέλουσεν ἀσκαρίζοντα.

33. [19.]

Συκῆν μέλαιναν, ἀμπέλου κασιγνήτην.

34. [20.]

Ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν ἡσυχῇ τε καὶ ῥύβδην
θύνναν τε καὶ μυττωτὸν ἡμέρας πάσας
δαινύμενος, ὥσπερ Λαμψακηνὸς εὐνοῦχος,
κατέφαγε δὴ τὸν κλῆρον· ὥστε χρὴ σκάπτειν
πέτρας ὀρείας, σῦκα μέτρια τρώγων,
καὶ κρίθινον κόλλικα, δοίλιον χόρτον.

35. [26.]

Οὐκ ἀτταγᾶς τε καὶ λαγὼς καταβρύκων,

Fr. 32. Et. M. 154, 27: Ἀσκαρίζειν· σημαίνει τὸ κινεῖσθαι. Σκαίρω, σκαρίζω καὶ ἀσκαρίζω. Sed V addit: Ἱππώναξ ἔψησε κτλ. Scripsi ἔψισε, quod firmat Phot. 49, 10: Ἐψιοῦσα· τροφὰς διδοῦσα χόνδρου καὶ τὰ ἑψητά· Αἰσχύλος Τροφοῖς· βιοτὴν αὔξιμον ἑψιοῦσα. Ἱππώναξ. ubi Hipponactis hic versus excidit. Apud Aeschylum ἐμψίουσα scribendum. Dixit fortasse haec poeta de se suaque matre Protide (Suid. Ἱππῶναξ, πατρὸς Πύθεω καὶ μητρὸς Πρωτίδος): nam poetam parentes suos in carminibus commemorasse docet Leonidas Tarent. in Anthol. VII. 408:

Ἄρτι γὰρ Ἱππώνακτος ὁ καὶ τοκέων καταβαύξας
ἄρτι κεκοίμηται θυμὸς ἐν ἡσυχίῃ.

Hipponax ignobili loco haud dubie natus fuit, erantque fortasse parentes morum quidem honestate insignes, idque libere professus erat poeta.

Fr. 33. Athen. III. 78. B: Καὶ ταύτας Ἀμαδρυάδας νύμφας καλεῖσθαι καὶ ἀπ' αὐτῶν πολλὰ τῶν δένδρων προσαγορεύεσθαι. ὅθεν καὶ τὸν Ἱππώνακτα φάναι· Συκῆν κτλ. Cf. Eust. Od. 1964, 14. Συκῆν, Schneidewin συκέην.

Fr. 34. Athen. VII. 304. B: Ἱππῶναξ δέ, ὡς Ἀυσανίας ἐν τοῖς περὶ ἰαμβοποιῶν παραπίθεται, φησίν· Ὁ μὲν γὰρ κτλ. V. 1. ῥύβδην scripsi, vulgo ῥύδην. Ap. Phot. 491, 28: Ῥιζβδην, δαψιλῶς item ῥύβδην corrige. — V. 2. θύνναν τε καὶ μυττωτὸν, videtur omnino corrigendum θύνναν τε καὶ μυσσωτὸν. — V. 4. κλῆρον Dalecampius, libri σκληρόν. — V. 5. πέτρας scripsi, libri πέτρας τ', quod si tueri velis, statuendum antea versum excidisse: nominativus τρώγων recte se habet, quemadmodum est in illo: ἑξὸν καθεύδειν τὴν ἐρωμένην ἔχων. Meineke tamen coni. ὥστε χρὴ (i. e. χρήζει) σκάπτειν πέτρης ὀρείης σ. μ. τρώγων, Hermann ὥστε χρὴ πέτρας σκάπτοντ' ὀρείας σ. μ. τρώγειν, Schneidewin πέτρας τ' ὀρείας, σῦκα μέτρια τε τρώγειν, Brink ὥστε χρῆ σκάπτειν Πετρωνὰ ἔρινά, σ. μ. τρώγων.

Fr. 35. Athen. XIV. p. 645. C: Τοῦ δὲ ἀττανίτου Ἱππῶναξ ἐν τούτοις μνημονεύει· Οὐκ κτλ. V. 1. οὐκ ἀτταγᾶς [τε, codd. οὐ κάττας τε. Sed supra IX. 388. B: Ἀτταγᾶς ... μνημονεύει αὐτῶν Ἱππῶναξ οὔτως· οὐδ' ἀτταγάς τε καὶ σιλαγὼς (ita codd.) διατρώγων. — λαγὼς, Meineke

Digitized by Google

οὐ τηγανίτας σησάμοισι φαρμάσσων,
οὐδ' ἀττανίτας κηρίοισιν ἐμβάπτων.

36. [21.]

Ὁ δ' ἐξολισθὼν ἱκέτευε τὴν κράμβην
τὴν ἑπτάφυλλον, ἣ θύεσκε Πανδώρῃ
Ταργηλίοισιν ἔγχυτον πρὸ φαρμακοῦ.

37. [23.]

Ἐκ πελλίδος πίνοντες· οὐ γὰρ ἦν αὐτῇ
κύλιξ, ὁ παῖς γὰρ ἐμπεσὼν κατήραξεν.

38. [24.]

. . . . . Ἐκ δὲ τῆς πέλλης
ἔπινον, ἄλλοτ' αὐτός, ἄλλοτ' Ἀρήτη
προὔπινεν.

39. [22.]

Σπονδῇ τε καὶ σπλάγχνοισιν ἀγρίης χοίρου.

ἰαγοὺς. — V. 2. τηγανίτας Casaub., τηγανίας VL. Sine idonea ratione Brink coni. οὐδ' ἠγανίτας. Ceterum hoc fragmentum haud dubie ex eodem carmine, e quo superius petitum: describit poetae frugalis et parci fratris mores.

Fr. 36. Athen. IX. p. 370. A: Μή ποτε δὲ ὁ Νίκανδρος μάντιν κέκληκε τὴν κράμβην, ἱερὰν οὖσαν, ἐπεὶ καὶ παρ' Ἱππώνακτι ἐν τοῖς ἰάμβοις ἐστί τι λεγόμενον τοιοῦτον· Ὁ δ' ἐξ. κτλ. V. 2. ᾗ AC, ἡ P, ἣ LV. Conieci ἣν θύεσκε Πανδώρῃ, idemque Maur. Schmidt suspicatus est. ἔγχυτον tunc ita explicandum, ut placenta brassicae tantum formam retulerit, aut brassica farina similibusque condita sacrificii loco oblata fuerit Pandorae. — V. 3. Ταργηλίοισιν Schneidewin, γαργηλίοισιν LV, γαργίλιοισιν P, θαργηλίοισιν A, θαργελίοισιν B. — ἔγχυτον AB, ἔγχυλον PVL. — φαρμακοῦ Schneidewin, vulgo φαρμάκου, fortasse recte, vid. ad Fr. 5. Longe aliter Brink ἣν θύεσκε Πανδώρῃ Ταργηλίοισιν ἐν κύθροις ὁ φαρμακός. Videtur autem de puero sermo esse, de quo vid. Fr. seq., ita ut haec ex eodem carmine sint petita.

Fr. 37. 38. Athen. XI. 495. C: Τοῦτο δὲ (τὴν πέλλαν) Ἱππῶναξ λέγει πελλίδα· Ἐκ πελλ. κτλ. δῆλον, οἶμαι, ποιῶν ὅτι ποτήριον μὲν οὐκ ἦν, δι' ἀπορίαν δὲ κύλικος ἐχρῶντο τῇ πελλίδι. Καὶ πάλιν· Ἐκ δὲ κτλ. V. 1. αὐτῇ ABP, αὐτοῖς CVL et Eustath. Od. 1531, 57. — γὰρ ἦν, Brink παρῆν. — Fr. 38. V. 2. Meineke interpungit ἔπινον ἄλλοτ' αὐτός, ut poeta de se ipso haec dixerit. Sed Arete cum Bupalo potius rem habebat, quam cum Hipponacte, vid. Fr. 14. Itaque verisimile est haec fragmenta e libro I. petita esse. Brink coni. ἔπινεν.

Fr. 39. Athen. IX. 375. C: Χοῖρον δὲ Ἴωνες καλοῦσι τὴν θήλειαν, ὡς Ἱππῶναξ· Ἐν σπονδῇ κτλ. ἐν delevit Dindorf, sed fuit fortasse ἓν α' i. e. ἐν πρώτῳ. Deinde ἀγρίης scripsi, vulgo ἀγρίας, Meineke ἀγρείης.

Digitized by Google

40. [27.]

Βακκάρει δὲ τὰς ῥῖνας
ἤλειφον· ἔστι δ' οἷά περ κρόκος . .

41.

Ἐπ' ἁρμάτων τε καὶ Θρηϊκίων πώλων
λευκῶν ἰὼν κατ' ἐγγὺς Ἰλίου πύργων
ἀπηναρίσθη Ῥῆσος, Αἰνειῶν πάλμυς.

42.

Κακοῖσι δώσω τὴν πολύστονον ψυχήν,
ἣν μὴ ἀποπέμψῃς ὡς τάχιστά μοι κριθέων
μέδιμνον, ὡς ἂν ἀλφίτων ποιήσωμαι
κυκεῶνα, πίνων φάρμακον πονηρίης.

* 43. [113.]

Ἀναξίως ἀδμῖτι προσπταίων κώλῳ.

Fr. 40. Athen. XV. 690. A: *Ὀνομάζεταί τι μύρον βάκχαρις· οὗ μνημονεύει καὶ Ἵππωναξ διὰ τούτων· Βακκάρει κτλ.* V. 1. *βακκάρι*, C *βακκάρι* supra scriptum, fortasse recte, h. e. ionice pro *βακκάριδι*. — V. 2. *οἷά περ* scripsi, vulgo *οἵη περ*. Hecker verba *ἔστι κτλ.* ab interprete addita censet.

Fr. 41. Tzetz. ad Posthom. p. 65. Schirach: *Ὁ δὲ Ῥῆσος Αἰνειῶν Θράκης ἦν βασιλεύς, υἱὸς Στρύμονος ἢ Ἠιονέος καὶ Τερψιχόρης .... τοὺς Ἵππους δὲ Ῥήσου Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης ἐλήισαν λευκοὺς ὄντας, ὡς Ὁμηρός φησι . . . καὶ Ἵππώναξ: ἐπ' ἁρμάτων κτλ.* V. 1. affert idem sine poetae nom. in Exeg. Il. 78: *καὶ ἀντὶ τῶν θασέων ψιλὰ ἐξεφώνουν, ὡς ἔχει ἡ ἀρχαία Ἰωνική, ἐπιβρύχων ἀντὶ τοῦ ἐπιβρύχων, καὶ τὸ ἐπ' ἁρμάτων τε καὶ Θρηϊκίων πώλων, καὶ μεταρμόσας* (fortasse etiam *ἐπιβρύχων* et *μεταρμόσας* ex Hipponacte petita sunt). — V. 1. *καὶ Θρηϊκίων*, Meineke *κἀπὶ Θρηϊκίων*. — V. 2. *ἰὼν* A apud Brink in margine, legebatur *θείους*, unde Meineke *συθείς*, Schneidewin *ὄναρ κατ'*. — *κατ' ἐγγὺς*, A *κατεγγυς*, Meineke *κάτεγγυς*, Brink *κοτ' ἐγγὺς*. — V. 3. *ἀπηναρίσθη* CA, *ἀπεναρίσθη* Schirach. — *Αἰνειῶν*, Schneidewin *Αἰνείων*, Brink *Αἰνίων*. — *πάλμυς* Schneidewin, *παλάμας* Schirach, *βασιλεὺς* Brinkii libri. Ceterum antea existimavi versuum sententiam imperfectam esse hoc modo: *ἐπ' ἁρμάτων καὶ Θρηϊκίων πώλων λευκῶν Ἠιονέος· κατ' ἐγγὺς κτλ.*

Fr. 42. Tzetz. Cram. An. Ox. III. 308: *Λέγονται καὶ τρισυλλάβους (πόδας) εἰς ς', πλὴν τοὺς ἀπὸ βραχείας ἀρχομένους, τὸν χορεῖον φημί, καὶ τὸν ἀνάπαιστον, ὡς ὁ Ἱππώναξ· οὔ μοι κτλ.* (Fr. 74.) *καὶ πάσι* (B *πᾶ*, A *πγ'*, Barocc. *πάσας*) *Κακοῖσι δώσω κτλ.* itaque *καὶ πάλιν Κακοῖσι* scribendum, ut etiam Meineke coni. — V. 2. *ἣν μὴ* Cramer, A *ἢν μὴ*, B *ἢ μὴ*, Barocc. *ἤν μοι*. — V. 3. *ἀλφίτων* scripsi, legebatur *ἄλφιτον*. — V. 4. *πίνων*, Ahrens coni. *πίνειν*, Meineke *πῖνον*, i. e. *κριθινον οἶνον*, vid. Athen. X. 447. A, quod ab hoc loco alienum videtur. Possis locum explicare *ὡς ἂν ποιησάμενος κυκεῶνα πίνω*, sed malim *κυκεῶν'*, *ἀπῆμον φάρμ.* — *πονηρίης* Ahrens et Miller, legebatur *πονηρίοις*.

Fr. 43. Plotius 273: „Duplex clodum Hipponactium trimetrum acatalectum fit hoc modo, cum tertii pedis quatnor syllabae sunt longae, ut est

Digitized by Google

44. [28.]

Καὶ Μύσων, ὃν ὠπόλλων
ἀνεῖπεν ἀνδρῶν σωφρονέστατον πάντων.

45. [30.]

Καὶ τοὺς σολοίκους, ἢν λάβωσι, περνᾶσιν,
Φρύγας μὲν ἐς Μίλητον ἀλφιτεύσοντας.

46. [31.]

Ὤικει δ' ὄπισθε τῆς πόλης ἐν Σμύρνῃ,
μεταξὺ Τρηχείης τε καὶ Λέπρης ἀκτῆς.

* 47. [33.]

Ἀκούσαθ Ἱππώνακτος· οὐ γὰρ ἀλλ' ἥκω.

exemplum hoc: *ἀναβιῶσα ἀδμῆτι κτλ.* Meineke coni. *Ἀναξίβιος ἀχμῆτι.* Scripsi *ἀναξίως*, videtur autem poeta his verbis ipse suam poesin describere, ut possis coniungere cum Fr. 47.:

ἀκούσαθ' Ἱππώνακτος· οὐ γὰρ ἀλλ' ἥκω
ἀναξίως ἀδμῆτι προσπταίων κώλῳ.

Conieci etiam aliquando: *Ἀνάνιος ὡς ἀδμῆτι π. κ.* ut *Ananius*, qui Hipponactis haud dubie fuit aequalis, prior choliambos adhibuerit. Illud autem memorabile, quod tradit Gramm. ined. ap. Hermann. Doctr. Metr. 142. Ananium fuisse, qui in quinta sede spondeum admiserit. Brink coni. *ἀνὰ μὲν ἕβωσ' ἀ. π. πώλῳ.*

Fr. 44. Diogen. Laert. I. 107: *Μέμνηται δὲ αὐτοῦ (Μύσωνος) καὶ Ἱππῶναξ εἰπών· Καὶ Μύσων κτλ.* V. 1. *ὠπόλλων*, codd. Ar. et Mon. ὠπολλων, vulgo *ἀπόλλων*. Cf. Apollon. Dysc. Synt. 335: *ἀπειράκις γὰρ τὰ Ἰωνικὰ διὰ ψιλῶν ἀντιστοίχων τὰς συναλοιφὰς ποιεῖται, καὶ τοξότας Ἡρακλέης — κἀ μέγ' ἐπαινήσασα νέα — ἄρχοιμεν γὰρ κωθωνισμῶν.*

Fr. 45. Herodian. de Barbarismo et Soloec. ap. Valcken. Ammon. 193. (Villois. An. II. 177.): *Σολοίκους δὲ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τοὺς βαρβάρους· — Ἱππῶναξ· Καὶ κτλ.* V. 1. affert Eust. Il. 368, 1. (ubi ἵν' ἐθέλουσι scriptum, unde M. Schmidt *ἢν ἕλωσι* coni.) et auctor de Soloec. post Ammon. p. 203. — *περνᾶσι* his duobus locis legitur et ap. Herod. B, *περνάσι* A, *παρνασοί* C, *περνῶσι* C et Vill., *περνέασι* Brink. — V. 2. *Φρύγας μὲν*, unus Vill. *τοὺς Φρύγας.* — *ἐς*, vulgo *εἰς.* — *ἀλφιτεύσοντας* B et unus Vill., *ἀλφητεύσαντας* A, *ἀλφησταίοντας* C, *ἀλφεστεύοντας* alius Vill., *ἀλφησταίοντας* Welcker.

Fr. 46. Strabo XIV. 633: *καὶ τόπος δέ τις τῆς Ἐφέσου Σμύρνα ἐκαλεῖτο, ὡς δηλοῖ Ἱππῶναξ· Ὤικει κτλ. Ἐκαλεῖτο γὰρ Λέπρη μὲν ἀκτὴ ὁ Ἱριών, ὁ ὑπερκείμενος τῆς νῦν πόλεως, ἔχων μέρος τοῦ τείχους αὐτῆς· τὰ γοῦν ὄπισθεν τοῦ Ἱριῶνος κτήματα ἔτι νυνὶ λέγεται ἐν τῇ Ὀπισθολεπρίᾳ. Τραχεῖα δ' ἐκαλεῖτο ἡ ὑπὲρ τὸν Κορησσὸν παρώρεια. — ἡ Σμύρνα ἦν κατὰ τὸ νῦν γυμνάσιον, ὄπισθεν μὲν τῆς νῦν πόλεως, μεταξὺ δὲ Τρηχείης τε καὶ Λέπρης ἀκτῆς.* V. 1. *ὤικει*, Schneidewin *οἰκει.* — *πόλης*, codd. *πόλιος.* — V. 2. *Τρηχείης*, *F* τρηχείας. — *Λέπρης*, C λεπρῆς hic et apud ipsum Strabonem. — *ἀκτῆς*, Hecker *ἄκρης.*

Fr. 47. Hephaest. 31: *Τὸ δὲ χωλὸν οὐ δέχεται τοὺς παραλήγοντας τρισυλλάβους πόδας, οὔτε δάκτυλον, οὔτε τρίβραχυν, οὔτε ἀνάπαιστον· ἀλλὰ*

Digitized by Google

* 48. [34.]

Εἰς ἄκρον ἕλκων, ὥσπερ ἀλλᾶντα ψύχων.

49. [7.]

Μιμνῆ κακομήχανε, μηκέτι γράψῃς
ὄφιν τριήρευς ἐν πολυζύγῳ τοίχῳ
ἀπ' ἐμβόλου φεύγοντα πρὸς κυβερνήτην·
αὕτη γάρ ἐστι συμφορή τε καὶ κληδών
Νικύρτα καὶ Σάβαννι τῷ κυβερνήτῃ,
ἢν αὐτὸν ὄφις τωντικνήμιον δάκῃ.

μάλιστα μὲν Ἴαμβον, ὅτε καὶ εὐπρεπές ἐστιν, ὡς τὸ Ἀκούσαθ' κτλ. Adde Schol. ib. 169. Eundem versum afferunt Plot. p. 270. et 272. et Rufinus p. 386. ed. Gaisf. (ubi inngitur cum Fr. 13.). Quamvis autem nullo loco Hipponactis nomen addatur, tamen hic versus huic poetae vindicandus videtur. Contra Schol. Arist. Nub. 232. (*cf.* Suid. v. *οὐ γὰρ*) *Callimacho* tribuit, quod ita conciliavit Meineke, ut statueret versum integrum Hipponactis in suum carmen transtulisse Callimachum. — *ἀκούσαθ'*, Meineke *ἀκούσατ'*, Plotii altero loco cod *ΑΚΟΙCΑΤ.*

Fr. 48. Hephaest. 31. et Schol. 169. Cum subiungatur Fr. 47., item Hipponactis videtur esse. — *εἰς*, Meineke *ἐς*. — *ἕλκων*, *ἕψων* FlBNH.

Fr. 49. Tzetzes Lycophr. 424: *Εἰ δὲ μείουρον τοῦτο νομίζεις ἄκουσον καὶ τῶν κατὰ Μιμνῆ* (Vit. 2. 3. Gud. *μνημῆ*) *τοῦ ζωγράφου χωλῶν ἰάμβων Ἱππωνακτείων στίχων· Μιμνῆ κτλ.* Eadem Tzetz. Schol. in Homerica ed. Morell. p. 8. (Brink p. 36.): *παράδειγμα δέ σοι δασέως ἐκτείνοντος ἐξ Ἱππώνακτος ἓν παραθήσω ἐκ τῶν κατὰ Μιμνῆ τοῦ* (sic etiam D, *μιμνων τοῦ* C, *Μίμνητος* Brink) *ζωγράφου χωλιάμβων, τὰ ἐξ ἕδους* (*ἐξ ἑτέρων*) *παραδείγματα εἰακώς· Μιμνῆ κακομήχανε κτλ.* — V. 1. *Μιμνῆ*, altero loco ap. Brink *μιμνηνων*, ex dittographia *Μίμνων* ortum. — *κακομήχανε*, Ciz. Vit. 1. 2. *κατωμήχανε*, cod. Huet. *κατωμόχαιε*, ap. Brink *καταμόχανε*. Meineke coni. *κάκ' ὠμήχανε*, Brink *κάκ' ὦ μοχθηρέ*, Schneidewin *κάτωμ'*, *ὦ Χίε*, M. Schmidt *κάτωμε*, *μυαχνέ*, ego *κατομνω* (i. e. *Ἑκατόμνω*) *χαῖρε*, vel *κατ' ὦν μου χαῖτε*, nisi latet obsoletum aliquod adiectivum, velut *κατωναχοφόρε*. — *γράψῃς*, Vit. 3. *γράφῃς*, ap. Brink *γράψεις*. — V. 2. *τριήρευς*, ap. Brink *τριήρους*. — *πολυζύγῳ*, Vit. 2. 3. *πολυστίχῳ* om. verbo *τοίχῳ*. — V. 3. *ἐμβόλου*, ap. Brink *ἐμβόλων*. — *φεύγοντα*, Vit. 1. Ciz. *φειγοντος*. — V. 4. *ἐστι* altero loco et priore loco Vit. 1. Ciz., *αὕτη* Vit. 3. Malim *ἔσται*. — *τε καὶ κληδών*, altero l. *γε καὶ κλύδων*, Schneidewin *συμφορὴ καὶ κληηδών*, Hecker *συμφορῆς κακῆς κληδών*. — V. 5. *Νικύρτα καὶ Σάβαννι*, Vit. 1. Ciz. *νικύρτη καὶ σάβαννϊ*, Vit. 2. *νικαύτα καὶ σίγωνι*, Vit. 3. *νίκαυτι καὶ σίνωνι*, altero loco *νίκυρτα καὶ σάμαννι* (*σαυβαννί*) Coniecteram *νικύρτα* (i. e. *νικύρτᾳ*) *καὶ σίνδρωνι*, vid. Hesych., *Νικύρτας· δουλέδουλος*, et similiter Seleucus apud Athen. VI. 267. C interpretatur *σίνδρων*, idemque Maur. Schmidt et Brink coniecerunt, Meineke *Νικύρτα κασσάμπα*. Sed fortasse haec non ad gubernatorem, sed ad pictorem sunt referenda, ut vocativi sint *νίκυρτα καὶ σάβαννι*, sive quid aliud latet, et sic Hecker *νίκυρτα καὶ στιγῶν σύ*. — V. 6. *ἢν αὐτὸν*, Vit. 1. Ciz. *ἦν αὐτὸς*. — *ὄφις* possis *ὄπις* scribere. — *τωντικνήμιον*, Vit. 1. Ciz. *τῶν τικνήμων*, Vit. 2. 3. *τ' ἀνακείμενον*. altero loco *τῶν τι κνήμενον*. — *δάκῃ* Hermann, legebatur *δάκῃ*. Legitur hic versus etiam ap. Tzetz. ad Lycophr. 234. (ubi Vit. 3. *δήκῃ*) et in Cram. An. Ox. III. 358, 28. (ubi *δάκοι*).

Digitized by Google

50. [35.]

Επειτα μάλθῃ τὴν τρόπιν παραχρίσας.

51. [8.]

Ὁ δ' αὐτίκ' ἐλθὼν σὺν τριοῖσι μάρτυρσιν,
ὅπου τὸν ἔρπιν ὁ σκότος καπηλεύει,
ἄνθρωπον εὗρε τὴν στέγην ὀφέλλοντα
— οὐ γὰρ παρῆν ὄφελμα — πυθμένι στοιβῆς.

52. [36.]

Καί μιν καλύπτει· μῶν χαραδριὸν περνάς;

53. [38.]

Ἀλλ' αὐτίκ' ἀλλήλοισιν ἐμβιβάξαντες.

54. [39.]

Κριγὴ δὲ νεκρῶν ἄγγελός τε καὶ κῆρυξ.

55. [40.]

Ὤμιξεν αἷμα καὶ χολὴν ἐτίλησεν.

Fr. 50. Harpocrat. 123: *Μάλθη· ὁ μεμαλαγμένος κηρός· — Ἵππῶναξ· Ἔπειτα κτλ.* AB *τρόπην*, A *χρίσας*. Valckenaer coni. *περιχρίσας*.

Fr. 51. V. 1—3. Tzetz. Lycoph. 579: *Χάλις καὶ ἔρπις ὁ οἶνος — ἀλλαχοῦ δὲ πάλιν (Ἱππώναξ)· Ὁ δ' αὐτίκ' κτλ. ... ὀφέλλοντα.* Eosdem versus addito quarto iterat ad v. 1165. — V. 1. *μάρτυρσιν* scribendum, vulgo *μάρτυσιν*, vid. Eust. Il. 114, 20. (Favorin. 429): *πληθυντικὸν δὲ μάρτυρες παρά τε τοῖς κωμικοῖς καὶ Ἱππώνακτι.* — V. 2. *ὅπου*, Meineke *ὄχου*. — *ἔρπιν ὁ σκότος*, altero loco Vit. 2. 3. *ἔρπη ὁ σκόπος*. — V. 3. *εὗρε*, altero loco Vit. 2. 3. *εὑρών*, priore loco vulgo *εὗρον*, Vit. 2. 3. *ὁρῶν*.

Fr. 52. Schol. Plat. 352. Bekker: *Χαραδριὸς ὄρνις τις, ὃς ἅμα τῷ ἐσθίειν ἐκκρίνει· εἰς ὃν ἀποβλέψαντες, ὡς λόγος, οἱ ἰκτεριῶντες ῥᾷον ἀπαλλάττονται· ὅθεν καὶ ἀποκρύπτουσιν αὐτὸν οἱ πιπράσκοντες, ἵνα μὴ προῖκα ὠφελῶνται οἱ κάμνοντες· Καί μιν κτλ. ὥς φησιν Ἱππῶναξ.* Eundem versum affert Suidas v. *χαραδριός*, ubi legitur *καὶ μὴν* (A *καλύπτη*) et *περνᾷς*, Schol. ad Olympiod. in Plat. Gorg. (Jahn Archiv. XIV. 358.) et sine poetae n. Schol. Arist. Av. 266., ubi *καὶ μὴν καλύπτει ὡς χ. πέρνας* (sic Ven.). Conieci *καί μιν καλύπτεις· μῶν χαραδριὸν πέρνης;* (nisi *περνᾷς* probaveris), possis *καί μιν καλύπτοιμι' ὡς χ. περνάς*. Meineke *καλύπτεις, ὡς χ. περνάς*.

Fr. 53. Etym. M. 334, 1: *Ἐμβιβάξαντες· παρ' Ἱππώνακτι· Ἀλλ'* (om. V.) *κτλ. ἀντὶ τοῦ ἐμβοήσαντες.* Eadem Zonar. 706. *ἐμβιβάξαντες*, Schneider coni. *ἐμβαβάξαντες*.

Fr. 54. Etym. M. 539, 1. et Gud. 347, 28: *Καὶ ῥηματικὸν ὄνομα κριγή, ὡς παρ' Ἱππώνακτι, οἷον· Κριγὴ κτλ.* Adde Zonar. qui affert s. p. nom. 1258. — *Κριγή*, Meineke mavult *κρίγη*, comparans Hesych. *Κρίγη· γλαύξ*. Resp. Gramm. Cram. An. Ox. I. 268, 12.

Fr. 55. Etym. M. 624, 8. s. v. *ὀμιχεῖν*: *Ἔστι δὲ καὶ βαρύτονον ῥῆμα, οἷον ὀμίχω, ὁ μέλλων ὀμίξω, ὡς παρὰ τῷ Ἱππώνακτι, οἷον· Ὤμιξεν*

Digitized by Google

56. [41.]

Σίφωνι λεπτῷ τοὐπίθημα τετρήνας.

57. [42.]

Στάζουσιν ὥσπερ εἰ τροπῆΐον σάκκος.

58. [43.]

Κἄλειφα ῥοδινὸν ἡδὺ καὶ λέκος πυροῦ.

59. [61.]

*Πρὸς τὴν μαρίλην τοὺς πόδας * θερμαίνων οὐ παύεται.*

60.

Τὴν ῥῖνα καὶ τὴν μύξαν ἐξαράξασα.

* 61.

Ἀπ᾽ οὖν ἀνὴρ ὅδ᾽ ἑσπέρης καθεύδοντα ἔδησε χλούνην.

κτλ. Adde Cram. An. Ox. IV. 191, 6. et 416, 7., utroque loco ἐτίλλησεν, priore ὦμηξεν legitur, Choerobosc. Epim. II. 590. et 657., Schol. Hom. Il. ε'. 531. Zonar. 1451. (ἐτίλλησεν).

Fr. 56. Pollux VI. 19: *Καὶ σίφωνα μέν, ὅτῳ ἐγεύοντο, Ἱππῶναξ εἴρηκεν· Σίφωνι κτλ. τοὐπίθημα* Welcker, vulgo *τὸ ἐπίθεμα.* — τετρήνας conieci, et sic edidit Bekker, vulgo *τέτρηνας.*

Fr. 57. Pollux X. 75: *Καὶ ὁ τρυγοπὸς καὶ ὁ σάκκος ἐπὶ τοῦ τρυγοπόου εἰρημένος καὶ ὁ ὑλιστήρ· Ἱππῶναξ δέ φησιν· Στάζουσιν ὥσπερ εἰ τροπήϊον σάκος.* Correxerunt Dobree et Meineke, nisi forte versus est ex *Iambis.*

Fr. 58. Pollux X. 87: *ἐν δὲ Δημιοπράτοις λέκος εὑρίσκομεν, Ἱππώνακτος εἰπόντος· Κἄλειφα κτλ.*

Fr. 59. Erotian. 388: *Φῶδες· ἔστι μὲν ἡ λέξις Ἰωνική· καλοῦσι δὲ φῶδας τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς γινόμενα, μάλιστα δὲ ὅταν ἐκ ψυχους ἐν τῷ πυρὶ καθίσουσι στρογγύλα ἐπιχολίσματα. ... καὶ Ἱππῶναξ δέ φησιν· Πρὸς τὴν ... παύεται.* V. l. *πόδας* Stephanus, vulgo *παῖδας.* deinde syllaba deest. Videtur poeta scripsisse *τοὺς πόδας τε θερμαίνων φῶδάς τ᾽ ἔχων οὐ παύεται.* nam tale quid necessario requiritur, Meineke *τοὺς πόδας θέρων φῶδων οὐ παύεται.*

Fr. 60. Tzetzes Cram. An. Ox. III. 308, 20: *Τὸ μέτρον τὸ Ἰωνικὸν παρέλειψα λήθῃ· δέχεται δὲ πλεῖον τῶν ἄλλων ἰαμβικῶν μέτρων· κατὰ τὴν β᾽ χώραν ἢ καὶ δ᾽ ἢ ς᾽ σπονδεῖον, σπανιάκις καὶ δάκτυλον, ὡς ἰσόχρονον τῷ σπονδείῳ· Ἰωνικὸν Ἱππώνακτος· Καὶ τὴν ῥῖνα κτλ.* καὶ abiecit Schneidewin.

Fr. 61. Schol. Il. ι'. 539: *Χλούνην οἱ μὲν ἀφριστήν· χλουδεῖν γὰρ τὸ ἀφρίζειν τινές, Ἰωνιέων ἔλεγον. ἄλλοι δὲ κακοῦργον. Καὶ γὰρ τῶν ἀρχαίων ἰαμβοποιῶν τινὰ φάναι· Ἀνὴρ ὅδ᾽ ἑσπέρης καθεύδοντα ἄπουν ἔδησε χλούνην.* Haud dubie *Hipponactis* sive *Anacii* est. Scripsi

62.

Οἱ δέ μευ πάντες
ὀδόντες ἐν τῇσι γνάθοις κεκινέαται.

63. [37.]

* *Ἐγὼ δὲ δεξιῷ παρὰ ῥητῆρ*
κνεφαῖος ἐλθὼν ῥῳδιῷ κατηυλίσθην.

64.

. . . Ἀθηνᾶ μαλίς
κονὶς κελαῖρε, καί με δεσπότεω βεβροῦ
λαχόντα λίσσομαί σε μὴ ῥαπίζεσθαι.

ἀπ' οὖν (Schneidewin ὦν) ἔδησε et illud ἀπ' οὖν transposui. Hermann ἄνδρα δ' ἐσπέρης κ. ἀπ' οὖν ἔδυσε χλοῦνιν. Nisi forte in illo ἄπουν latet τεγοῦν, vid. Hesych. τεγοῦν· *Αὐδοὶ τὸν ληστήν.*

Fr. 62. Cram. An. Ox. I. 288, 1: ubi de forma *μεμετρέαται* disserit, *καὶ παρ' Ἱππώναχτι· Οἱ δέ μευ ὀδόντες ἐν τοῖσι γνάθοισι κεκινέαται*, unde olim tetrametrum restitui *Οἱ δ' ἐμεῦ γ' ὀδόντες ἐν τῇσι γνάθοις κεκινέαται.* Auctius vero in Et. M. 499, 41. (ubi de *κεκινέαται* disseritur) cod. Par. *οἱ δέ μευ ὀ. ἐ. τ. γ. πάντες κεκινέαται.* Itaque vocabulo *πάντες* traiecto choliambos restitui. Ceterum in Et. M. 578, 41. (et Zonar. 1351.) *ἰαχῶς μεμετρέαται· παρὰ Ἱππώναχτι· ὁ μὲν οὖν Βόσπορος κτλ.* Hecataei locus cum Hipponactis versibus confusus est. Brink: *οἱ δ' ὀδόντις πάντες ἐν τοῖσι γναθμοῖς* (hoc iam Meineke) *κεκινέαται.*

Fr. 63. Herodian. *περὶ μον. λέξ.* 18, 10: *διὸ σημειωτέον ἐρωδιὸς ὀξυνόμενον, ὅπερ ἔχει πρὸς τὸ ῶ καὶ τὸ ῑ γραφόμενον. λέγεται δὲ ἔσθ' ὅτε καὶ τρισυλλάβως, ὥσπερ καὶ τὸ παρ' Ἱππώναχτι· Ἐγὼ δὲ κτλ.* — V. 2. affert etiam Et. M. 380, 40., ubi recte *κνεφαίος* legitur, Herod. *κναιφέως.* Resp. Gramm. An. Ox. I. 440, 2: *καί· ῥόδην συνηυλίσθην· Ἱππῶναξ.* Ceteri *κατηυλίσθην.* Locus vix certa coniectura restitui potest. Schneidewin coni. *ἐγὼ δὲ δεξιῷ παρ' Ἀρήτην κνεφαίος ἐλθὼν ῥῳδιῷ συνηυλίσθην*, ut *δεξιῷ ῥωδιῷ* sit *bono omine, secundavi.* Ego conieci *δεξιὸς παρὰ Ῥῆσον . . . συνηυλίσθην.* Sed ex Cram. An. coniicias alios *ῥωδιὸν* legisse, cf. Hesych. *ῥωδιόν. τὸν ἐρωδιόν.* In illis autem *παρὰ ῥητῆρ* Clazomenarum locus delitescere videtur, cuius nomen si recte memini extat.

Fr. 64. Tzetz. Cram. An. Ox. III. 310, 17: *Στίχοι Ἱππώνακτος τρισυλλάβους ἔχοντες τοὺς παραλήγοντας πόδας· — Πᾶσα ἀθηνᾶ μαλὶς κονὶς*
—σχαιρε
κελαῖρε (A *μωλὶς κο—νισκε* ut videtur) *καὶ μεδεπότε ἀβεβρου* (A *καί με δεσπότεα βέβρου* et supra *μα . . οῦ*) *λαχόντα κτλ.* V. 1. *πᾶσα* ex *πάλιν* ortum, quod etiam Meineke vidit, itaque abieci. — V. 2. recte Schneidewin *δεσπότεω βεβροῦ* scripsit, cuius interpretatio est *μα . . . οῦ*, sive cum Schneidewino *ματαίου*, sive cum Meinekio *μάργου* (*μωροῦ*) corrigas. Reliquorum emendatio incerta, Schneidewin *Κῶς, Ἀθηναγόρη, βάζεις; Κομῇ σκελιφρέ, μή με δ. β. λ., λίσσομαί σ'*, *ἐμὲ ῥαπίζεσθαι*, cogitans de Ephesiorum tyrannis, in eandemque sententiam Brink *Κομῇ σὺ χαῖρε.* At Minervam invocatam esse confirmat Hesych.: *Μαλίς· Ἀθηνᾶ· λαπάρα· ἄφθα· φλεγμονή*, ubi ut solent diversa in unum coniuncta sunt. Fortasse scribendum

. . . . . Ἀθηναίη
Μαλὶς κονίσκε, καί με δεσπότεω βεβροῦ
λαχόντα λίσσομαί σε μὴ ῥαπίζεσθαι.

Digitized by Google

65. [45.]

Πρὸς τὸ Σινδικὸν διάσφαγμα.

66. [46.]

Σηπίης ὑπόσφαγμα.

67. [48.]

Πασπαληφάγον γρόμφιν.

68. [49.]

Βολβίτου κασιγνήτην.

69. [51.]

. . . . *Ὡς Ἐφεσίῃ δέλφαξ. . .*

70.

Ἀρειᾶς σύκινόν με ποιῆσαι.

ut *κονίσκε* Lydium sit vocabulum, cuius interpretatio *χαῖρε* adscripta effecit, ut *κονὶς κελαῖρε* existeret. Nam Hipponax videtur alias quoque Lydia vocabula suis carminibus inseruisse, hinc fortasse cum alia Hesychiana petita sunt, tum hae glossae: *Βάσκε πικρολέα. πλησίον ἐξεθόαζε. Λυδιστί*, et *Βαστιζακρόλεα· θάσσον ἔρχου· Λυδιστί.* Ceterum fortasse etiam *Ἀθηνᾶ* plane delendum, quod glossae loco ad *Μαλίς* adscriptum fuerit.

Fr. 65. Schol. Apoll. Rhod. IV. 321: *Καὶ Ἵππωναξ δὲ μνημονεύει (τῶν Σίνδων) Πρὸς κτλ. πρὸς τὸ*, Meineke coni. *πρώτῳ*. Cf. Hesych.: *Σινδικὸν διάσφαγμα· τὸ τῆς γυναικός.* Steph. Byz. *Σίνδοι — λέγεται καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον (Σινδικόν).* Cum apud Hesych. legatur etiam: *Κοραξοί· γένος Σκυθικόν, καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον*, coniecit Meineke integrum versum fuisse: *Κοραξικὸν καὶ Σινδικὸν διάσφαγμα.*

Fr. 66. Athen. VII. 324. A: *Ἱππώνακτος δ' ἐν τοῖς Ἰάμβοις εἰπόντος Σηπίης ὑπόσφαγμα οἱ ἐξηγησάμενοι ἀπέδωκαν τὸ τῆς σηπίας μέλαν· ἔστι δὲ τὸ ὑπόσφαγμα, ὡς Ἐρασίστρατός φησιν ἐν Ὀψαρτυτικῷ, ὑπότριμμα.* Cf. Eust. Il. 1286, 6. (ubi *σηπίας.*)

Fr. 67. Phot. 401, 9: *Πασπάλη τὸ τιχόν, οἱ δὲ κέγχρον· οἱ δὲ τὰ κέγχρινα ἄλευρα. Ἱππῶναξ· πασπαληφάγον γρ.* ita Porson. cod. *πασπάλιν φαγών.* Eust. Od. 1752, 12: *Ἱππῶναξ δὲ γρόμφιν λέγει εἴτε καθόλου πᾶσαν ὑν ὀηλῶν, εἴτε τὴν παλαιὰν τῇ ἡλικίᾳ.*

Fr. 68. Etym. M. 204, 28: *Βόλιτον — βόλβιτον δὲ Ἴωνες οἵ τε ἄλλοι καὶ Ἱππῶναξ, οἷον· Βολ. κ.* (ubi cod. Par. *κασιγνήτου*). Eadem Zonar. 401. (ubi A *κασιγνήτου*). Cf. Antiatt. in Bekk. An. I. 86, 10: *Βόλβιτον· Ἱππῶναξ.*

Fr. 69. Athen. IX. 375. A: *Καὶ Ἵππωναξ δὲ ἔφη· ὡς Ἐφ. ὁ.* Meineke *ὥςπερ*, Brink *ὥςπερ Ἐφεσηΐη* coni.

Fr. 70. Et. M. 139, 36. not. (cod. Va) *ἔστι δὲ καὶ ἀρειῶ, τὸ ἀπειλῶ, ἀρειᾷς, ὡς παρ' Ἱππώνακτι· ἀ. σ. με π. ἀντὶ τοῦ ἀπειλεῖς.*

Digitized by Google

71. [62.]

Πολλὴν μαρίλην ἀνθράκων.

TRIMETRA.

72. [52.]

[*Γάμος κράτιστός ἐστιν ἀνδρὶ σώφρονι,*
τρόπον γυναικὸς χρηστὸν ἔνδον λαμβάνειν.
αὕτη γὰρ ἡ προὶξ οἰκίαν σώζει μόνη.
ὅστις δὲ τρυφῶσαν τὴν γυναῖκ' ἄγει λαβών
* * * * * *
συνεργὸν οὗτος ἀντὶ δεσποίνης ἔχει
εὔνουν, βεβαίαν εἰς ἅπαντα τὸν βίον.]

73. [35.]

Ὀλίγα φρονοῦσιν οἱ χάλιν πεπωκότες.

74.

Οὔ μοι δικαίως μοιχὸς ἁλῶναι δοκέει
Κριτίης ὁ Χῖος ἐν κασωρικῷ δόμῳ.

Fr. 71. Erotian. 254: *μαρίληνοι — μᾶλλον δὲ ἡ θερμοσποδιὰ μαρίλη λέγεται.* — *καὶ Ἱππῶναξ φησί· πολλὴν κτλ.* nisi forte est ex iambis trimetris.

Fr. 72. Stob. Flor. LXXII. 5: *Ἱππώνακτος.* (ita A Trinc.) *Γάμος κτλ.* Eadem Apostol. V. 24. c. Valckenaer existimavit duo diversorum poetarum fragmenta in unum coaluisse, ita ut a v. 4. novum fragm. incipiat: hoc fieri potest, non tamen certum: illud vero apparet post v. 4. quaedam excidisse. Omnino autem hi versus vix ab antiquo poeta profecti, Hipponacte certe indigni. Coniicio igitur *Ἱπποθώοντος*, id quod Meineke quoque Poet. Com. IV, p. 714. suspicatus est. De Hippothoonte vid. ib. p. 711. Eadem confusio ap. Stob. Flor. LXVII. 14. — V. 4. *δὲ*, Meineke delet. — *τρυφῶσαν* Meineke, vulgo *τρυφῶς*, AB Vind. Apost. *τρυφερῶς*, Trinc. *τρυφερός.*

Fr. 73. Tzetz. ad Hesiod. Op. v. 336. *ὁ γὰρ οἶνος τὰς φρένας ἐξιστᾷ· Ἐνίοτε καὶ θυμὸν ἐπάγει, ὡς καὶ Ἱππῶναξ· Ὀλίγα κτλ.* Eadem ad Lycophr. 579. *φρονοῦσιν*, Schneidewin *φρονεῦσιν.*

Fr. 74. Tzetz. Cram. An. Ox. III. 308, 25: *Λέγονται καὶ τρισσυλλάβους εἰς ς', πλὴν τοὺς ἀπὸ βραχείας ἀρχομένους, τὸν χορεῖον φημὶ καὶ τὸν ἀνάπαιστον, ὡς ὁ Ἱππῶναξ· Οὔ μοι δ. μ. ἁ. δ. Κριτίης ὁ Χῖος ἐν τῷ κατωτικῷ δούλῳ* (A *κατωξ'*, B *κιῶξ δουλ'*, Barocc. *κατώξ*) *καὶ πᾶσι* (leg. *πάλιν*) *κακοῖσι κτλ.* (Fr. 42.). Schneidewin, quem olim ipse secutus sum, *Κριτίης . . . δούλῳ* existimavit Tzetzae verba esse, ut versus sequentes *Critiae* ignoti alicuius poetae essent. Sed recte Ahrens intellexit omnia esse Hipponactis, et hunc versum *Κριτίης κτλ.* cum priore arcte cohaerere, sed non recte choliambos restituit: *Οὔ μοι δικαίως ὥστε μοιχὸς ἁλῶναι | δοκέει Κριτίης ὁ Χῖος ἐν τῷ πτῶξ δούλῳ* (coll. Hesych.: *Λοῦλος· ἡ οἰκία· ἢ τὴν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέλευσιν τῶν γυναικῶν*') quem secutus Brink coni. *ἐν κασσῶν δούλῳ* (Hecker *ἐν τῷ κασωρίδων δούλῳ*). Sunt enim iambi. — V. 2. *ἐν κασωρικῷ δόμῳ* (sive *κασωρείῳ δόμῳ* malis)

Digitized by Google

75. [80.]

. . . . . *Ἀφέω*
τοῦτον τὸν ἑπτάδουλον.

76. [65.]

Λαιμᾷ δέ σου τὸ χεῖλος ὡς ἐρῳδιοῦ.

77. [67.]

. . . . *Κρέας ἐκ μολοβρίτου συός.*

TETPAMETPA.

* 78. [112.]

Μητροτίμῳ δηὖτέ με χρὴ τῷ σκότῳ δικάζεσθαι.

79. [32.]

Καὶ δικάσσασθαι Βίαντος τοῦ Πριηνέος κρέσσων.

scripsi pro *ἐν τῷ κατωτικῷ δούλῳ*, Meineke coni. *Κριτίης ὁ λίχνος ἐν τῷ κατώγεῳ δόμῳ* et praeterea ut anapaestum removeret, suspicatus est *Κριτίος*. Si quid mutandum, malim *Κρίτης*, et possis huc referre fr. 119.

Fr. 75. Eust. Od. 1542, 50: *Ἱππώναξ δὲ ὑπεραναβὰς τοῦτο φησίν· Ἀφέω κτλ.* Cf. ad Il. 725, 39.

Fr. 76. Schol. Nicandr. Ther. 470: *Μαιμώσσων ἀντὶ τοῦ ζητῶν καὶ ὀρμῶν· γράφεται καὶ λαιμώσσων ἀντὶ τοῦ πεινῶν, ὡς Ἱππῶναξ· Λαιμώσσει* (sic L, *λαιμῷ* Gp, unde *λαιμᾷ* scripsi, nisi *λαιμῶν* malis) *δέ σου τ. χ. ὡς ἐρωδιοῦ* (sic GLp, vulgo *ὡς Ἡρώδου*). *Ἐρῳδιοῦ* Schneidewin, pro *ἐρωδιοῦ*, idem *σευ* requirit.

Fr. 77. Eust. Od. 1817, 20: *Ἐπάγει* (*Ἀριστοφάνης*) *ὡς καὶ Ἱππῶναξ τὸν ἴδιον υἱὸν μολοβρίτην που λέγει ἐν τῷ· Κρέας κτλ.* Resp. Aelian. Hist. An. VII. 47: *ἀκούσαις δ' ἂν τοῦ Ἱππώνακτος καὶ αὐτὸν τὸν ὑν μολοβρίτην που λέγοντος.* — *Κρέας*, Meineke coni. *κρεῖας*.

Fr. 78. Hephaest. p. 34: *τοῦτο δὲ τὸ τετράμετρον γίνεται καὶ χωλὸν τοῦ παρατελεύτου ποδὸς σπονδείου γενομένου, οἷόν ἐστι καὶ τὸ Μητροτίμῳ κτλ.* sic Turn. C. M, *μἴτροτίμῳ* Fl., *μὴ προτίμω* HNB, *μὴ προτίμα* Turn. in calce. — *δηὖτέ με*, H *δ' ηὐτέ με*, NC *δηὐτέ με*, Turn. P. *δεὐτέ με*, Fl. B2 *δὴντέ με*, D *δ' αὐ με*. Cf. Sch. Hephaest. p. 175. (*Μὴ προτίμα δῆτ' ἐμὲ κτλ.* Io. Sicel. in Walz Rhett. VI. 240: *Μητρόδημε δεῖν με τ. σ. κολάζεσθαι.* Hipponacti probabiliter tribuit Meineke.

Fr. 79. Strabo XIV. 636: *Ἐκ Πριήνης δ' ἦν Βίας, εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, περὶ οὗ φησιν οὕτως Ἱππώναξ· Καὶ δικ. κτλ.* Diog. Laert. I. 84: *Λέγεται δὲ καὶ δίκας δεινότατος γεγονέναι εἰπεῖν· ἐπ' ἀγαθῷ μέντοι τῇ τῶν λόγων ἰσχύϊ προσεχρῆτο· ὅθεν καὶ Δημόδικος ὁ Λέριος τοῦτο αἰνίττεται λέγων .... καὶ Ἱππῶναξ· ἃ* (hoc om. Menagius, *πρώτῳ* coniecit Meineke, quod ego quoque suspicatus sum) *καὶ δικ. κτλ.* Eadem prorsus Endoc. 94. (ubi *ἃ καὶ* extat) Suid. v. *Βίαντος* et v. *δικάζεσθαι* (utroque loco *ἃ καὶ* om.) Respicit Diog. Laert. I. 88. — *δικάσσασθαι* Schneidewin, *δικάσασθαι* Strabo, *δικάζεσθαι* ceteri, fort. recte. — *Πριηνέος*, omnes *Πριηνέως*, sed ap. Suid in lemmate *Βίαντος Πριηνέως δίκη E* habet *Πριηνέος*. — *κρέσσον* Strabo, *κρεῖσσον* Diog. Eud., *κρείσσων* Suid. (sed priore l. B *κρεῖσσον*), *κρέσσων* Schneidewin. Brink censet Fr. 79. subiungendum fragmento 78. et his rursus Fr. 83.

Digitized by Google

80.

Μηδὲ μοιμύλλειν Λεβεδίην ἰσχάδ' ἐκ Καμανδωλοῦ.

81.

. . Στέφανον εἶχον κοκκυμήλων καὶ μίνθης.

82. [57.]

Κυπρίων βέκος φαγοῦσι κἀμαθουσίων πυρόν.

83. [58. 59.]

Λάβετέ μου θαἰμάτια, κόψω Βουπάλου τὸν ὀφθαλμόν· ἀμφιδέξιος γάρ εἰμι κοὐχ ἁμαρτάνω κόπτων.

84. [60.]

. . Ἐκτίλλοι τις αὐτοῦ τὴν τράμιν ὑποργάσαι.

Fr. 80. Sext. Empir. adv. Mathem. I. 662: *Λεβεδίων διαφερομένων πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας περὶ Καμανδωδοῦ, ὁ γραμματικὸς τὸ Ἱππωνάκτειον παραθέμενος ἐνίκα· Μηδέ* (ed. Fabr. *μηδέ τ' ἄν*) *μοι μῦ λαλεῖν* (codd. Ciz. Reg. *λαλεῖ*) *Λεβ. ἰ. ἐκ Καμανδωδοῦ* (Ciz. *Καμανδωλοῦ*, quod praetuli). *Μοιμύλλειν* Meineke emendavit, comparans Hesych: *Μοιμύλλειν, θηλάζειν, ἐσθίειν.*

Fr. 81. Athen. II. 49. E: *Κοκκύμηλα οὖν ἐστι ταῦτα, ὧν ἄλλος τε* (coniicias *Ἀνάνειός τε*) *μέμνηται καὶ Ἱππῶναξ· Στέφανον κτλ.* Gaisford *καὶ στέφανον* ut sit trimeter, certe non dixit Hipponax *στέφανον* media syllaba producta.

Fr. 82. Strabo VIII. 340: *Χρῶνται δὲ καὶ οἱ νεώτεροι· Ἱππῶναξ μέν· Κυπρίων κτλ. Κύπριοι γὰρ καὶ οἱ Ἀμαθούσιοι.* Cf. Eust. Il. 305, 33. ubi *φαγοῦσι* omissum et *πυρῶν* legitur, Strabo *πυρόν*, ap. utrumque *καὶ Ἀμαθ.*

Fr. 83. Coniunxi duo Fragmenta in unum, et prius quidem affert Suidas: *Βούπαλος· ὄνομα. Ἀριστοφάνης — παρὰ τῷ Ἱππώνακτι· Λάβετε κτλ. μου*, Schneidewin *μευ.* — *θαἰμάτια* scripsi, vulgo *θοἰμάτιον*, Welckeri *θοἰμάτιόν μου λάβετε* coni. Eundem versum repetit Suid. v. *κόπτω* sine poetae nomine ubi *Βουπάλῳ* legitur. — *τὸν ὀφθαλμόν*, priore loco *τὸ ὄνομα* BE, om. C. — Alterum fragm. legitur apud Erotian. 54: *Ἀμφιδέξιος· Βαχχεῖος φησὶν ἀμφοτεροδέξιος· ὡς ἀμφήκης ὁ ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένος. ὁμοίως καὶ ὁ Ἱππῶναξ φησίν· Ἀμφιδέξιος κτλ.* Omisso verbo *κόπτων* eadem affert Galenus Hippocr. Aphorism. XVIII. 1, 148: *Ἱππῶναξ ἀμφιδέξιον ἔφη κατὰ τόνδε τὸν ἴαμβον· ἀμφι. γὰρ εἰ μὴ κτλ.* et Galen. Glossar. Hippocr. p. 430. — *κοὐχ*, Brink *κοὐκ.*

Fr. 84. Erotian. 360: *Τράμιν τὸν ὄρρον, ὅνπερ καὶ ὑποταύριον καλοῦμεν, ὡς καὶ Ἱππῶναξ φησίν· ἐκτίλλοι* (Cod. Dorv. *ἐξτιλλοι*) *τ. αὐ. τὴν τράμιν ὑποργάσαι.* Scribendum videtur: *ἐκ τρίχας τίλλοι τις αὐτοῦ τὴν τράμιν θ' ὑποργήσαι.* Meineke coni. *ἑξάκις* (*ἑπτάκις*) *τίλλοι τις αὐτόν, τὴν τράμιν θ' ὑποργάσσαι*, Brink, cui in v. *ἑξ* numerus libri latere videtur, *τίλλοι τις αὐτόν, τὴν τράμιν θ' ὑποργήσαι.*]

Digitized by Google

ΕΞΑΜΕΤΡΑ.

85. [56.]

Μοῦσά μοι Εὐρυμεδοντιάδεα, τὴν ποντοχάρυβδιν,
τὴν ἐγγαστριμάχαιραν, ὃς ἐσθίει οὐ κατὰ κόσμον,
ἔννεφ', ὅπως ψηφῖδι κακὸς κακὸν οἶτον ὄληται,
βουλῇ δημοσίῃ παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.

86. [82.]

Τί με σκιράφοις ἀτιτάλλεις;

87. [50.]

Πῶς παρὰ Κυψοῦν ἦλθε;

88.

Ληὸν ἀθρήσας.

---

* 89. [114.]

Ἑρμῆ μακάρταθ' ὃς καθ' ὕπνον οἶδας ἐγρήσσειν.

Fr. 85. Athen. XV. 698. B: *Πολέμων δ' ἐν τῷ δωδεκάτῳ τῶν πρὸς Τίμαιον περὶ τῶν τὰς παρῳδίας γεγραφότων ἱστορῶν τάδε γράφει. — εὑρετὴν μὲν οὖν τοῦ γένους Ἱππώνακτα γατέον τὸν ἰαμβοποιόν. λέγει γὰρ οὗτος ἐν τοῖς ἑξαμέτροις· Μοῦσά μοι κτλ.* V. 1. *Εὐρυμεδοντιάδεα* Dobree, et A plane *εὐρυμεδοντιαδεα*, BC *εὐρυμεδοντία δία*, P *εὐρυμέδοντι ἀδεᾶ*, VL *Εὐρυμέδοντ' ᾠδοις.* — *ποντοχάρυβδιν*, in proecdosi *παντοχάρυβδιν* scripsi; apud Eust. Od. 1837, 39: *ὥςπερ ἀπλήστου σκῶμμα ὁ γάστρις, οὕτω καὶ — ὁ παντοφάρυγξ*, scrib. *ποντοφάρυγξ*, vid. Bekk. An. I. 51, 22. — V. 2. Cf. Hesych.: *ἐγγαστριμάχαιραν· τὴν ἐν τῇ γαστρὶ κατατέμνουσαν.* — *ὅς*, B *ὅ.* — V. 3. *κακὸς κακὸν* Cobet Orat. de arte interpret. 108, *κακὸν* tantum ABP, *κακῇ κακὸν* VL. — *ὄληται*, Cobet *ὀλεῖται.* — V. 4. *βουλῇ* hand dubie corruptum, Cobet videtur eiiciendum censere, quod fieri nequit, possis *βουλῆς*, sed fort. latet ipsum hominis nomen *Βοῦλις* sive *Βουλῆς* (i. e. *Βουλέας*). — *δημοσίῃ*, B *δημοσίᾳ.*

Fr. 86. Eust. Od. 1397, 26: *ἐξ ὧν καὶ πάντα τὰ πανουργήματα διὰ τὴν ἐν σκιραφείοις ῥᾳδιουργίαν σκίραφοι ἐκαλοῦντο· Ἱππῶναξ· τί με σκιρ. ἀτ.*

Fr. 87. Hort. Adonid. p. 268. B: *οἱ δὲ Ἴωνες αὐτὴν εἰς οὖν ἐποίουν, Σαπφοῦν καὶ Ληοῦν — ὁμοίως καὶ παρὰ Ἱππώνακτι· πῶς παρὰ Κυψοῦν ἦλθε.* corrigunt *Καλυψοῦν*, sed *Κυψώ* videtur meretricis nomen esse.

Fr. 88. Gramm. Cram. An. Ox. I. 265, 6: *τὸ λαὸς ἄτρεπτος ἔμεινε παρ' Ὁμήρῳ, καίτοι τῇ μεταγενεστέρᾳ Ἰάδι τραπέν· Ληὸν ἀθρήσας. Ἱππώναξ.* Possis ad Iambos revocare, si *Ληὸν δ'* scripseris. Schneidewin coni. *ἀθροίσας.*

Fr. 89. Plotius 275: „Tetrametrum clodum brachycatalectum, quod et *ἐπισκάζον* trimetrum vocatur, fit hoc modo — *Ἑρμῆ . . . ἐκρήσσειν.* cod. ЄΡΜЄ *ΜΑΚΑΚΑΡ ΚΑΤΙΙΙΠΝΟΝ ΟΙΔΑCЄΞΠΗCCЄΝΙ.*" Scripsi *ἐγρήσσειν*, Meineke *Ἑρμῆ μάκαρ, τὺ γὰρ κατ' ὕπνον οἶδας ἐγρήσσειν*, vel *Ἑρμῆ μάκαρ, τὺ γὰρ κάτυπνον οἶδας ἐκπρήσσειν.* Brink:

Ἑρμῆ μάκαρ, κάτυπνον οἶδας ἐκπρήσσειν.

Et sane fieri potest, ut ex trimetro Hipponacteo grammaticus hunc versum conformaverit, quemadmodum alia plane ficta videntur, velut ibid. 271. „Hipponactium dimetrum acatalectum clodum —

Χαῖρ', ὦ σὶ Λεσβικὰ Σαπφώ.

Digitized by Google

90. [64.]

Εἴ μοι γένοιτο παρθένος, καλή τε καὶ τέρεινα.

* 91. [113.]

Ὁ Κιθαιρὼν Λυδίοισιν ἐν χοροῖσι Βακχῶν.

* 92. [111.]

Καὶ κνίσῃ τινὰ θυμιήσας.

* 93. [115.]

Οἱ θεοὶ τὰ λοιπὰ Ταντάλῳ δόντες.

* 94. [116.]

Πισσεντασάντης.

---

95. [70.]

Diog. Laert. IV. 58: *Δέκατος (Βίων) ἀγαλματοποιός, Κλαζομένιος ἢ Χῖος, οὗ μέμνηται καὶ Ἱππῶναξ.* Cf. Eudoc. 94.

Fr. 90. Hephaest. 30: *Τετράμετρα δὲ (ἰαμβικὰ καταληκτικὰ) ὡς τὸ τοῦ Ἱππώνακτος εἴ μοι* (CM ἔμοι) *κτλ.* Idem versus legitur ap. Schol. Hephaest. 168. et sine poetae n. in Et. M. 26, 57. et ap. Gramm. in nota Gaisfordii, porro ap. Schol. Aristoph. Plut. 253. Schol. Anthol. Pal. XIII. 28. et Favorin. 85.

Fr. 91. Plotius 273: „Amphicolum Hipponactium clodum fit hoc modo, cum ex utraque parte iambici metri prima et novissima clodum sit metrum. In prima clodum est, cum in secundo loco debente poni iambo, vel tribrachy, vel anapaesto, spondeus vel dactylus ponatur, sic et in novissima, quale est hoc exemplum: *οκιεαρρωναιδιοισοιν ἐν χοροῖς βακχῶν.* Cod. *ΟΚΙ ΟΛΡΡΟΝ ΛΙΔΙΟΙΟCΙΝ ΕCΧΟΡΟΙCΒΑΧΧΩΝ. ὁ Κιθαιρὼν* scripsi, et sic Emperius, *Λυδίοισιν* Gaisford, praeterea scripsi *χοροῖσι*, est enim *tetrameter ionicus brachycatalectus.* Brink coni. *Ὦ Χίε χαίρων Λυδίοις χοροῖς Βακχῶν.*

Fr. 92. Hephaest. 55: *Μέτρον δὲ ὑπερκατάληκτον τὸ καλούμενον Σαπφικὸν ἐννεασύλλαβον ἢ Ἱππωνάκτειον, οἷον καὶ κνίσῃ κτλ.* Cf. Tricha p. 49. — *θυμιήσας*, Turn. *θωμηΐσας. Hipponactis* haud dubie est versus.

Fr. 93. Plotius 280: „Trimetrum catalecticum clodum est tale, quale superius, sed penultima syllaba longa pro brevi. *Οἱ θεοὶ κτλ.*" *τὰ λοιπὰ* cod., *τ' ἄποινα* Putschius, at recte se habet *τὰ λοιπὰ*, intelligenda sunt Pelopis membra. Ceterum valde dubito, an recte hoc Hipponacti tribuatur.

Fr. 94. Plotius 293: „Ionicum maius dimetrum brachycatalectum clodum ipponactium fit spondeo clodum et una syllaba, ideo brachycatalectum, ut *πισσεντασάντες* (cod. *ΠΙCΗΝΠΑCΑΝΤΠC*) *Recte dedere.*" Schema igitur hoc – – ⏑ ⏑ – –, quare probari nequit Brinkii coniecturà *πίσσαν πάσαντες. Πίσην* autem Hipponax fort. dixit ea significatione, quam memorat Servius ad Virg. Aen. X. 179: „Postea Pisas Lydi lingua sua singularem (*lunarem*) portum significare dixerunt."

Digitized by Google

96. [69.]

Plutarch. de Mus. c. 8: *Καὶ ἄλλος δὲ ἐστὶν ἀρχαῖος νόμος, καλούμενος Καρδίας, ὃν φησιν Ἱππῶναξ Μίμνερμον αὐλῆσαι· ἐν ἀρχῇ γὰρ ἐλεγεῖα μεμελοποιημένα οἱ αὐλῳδοὶ ᾖδον.* Cf. Hesych. v. *Καρδίης νόμος· νόμον τινὰ ἐπαυλοῦσι τοῖς ἐκπεμπομένοις φαρμακοῖς κράδαις καὶ θρίοις ἐπιῤῥαβδιζομένοις.*

97. [77.]

Athen. XIV. 624. B: *Διὸ καὶ τοὺς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν αὐλητὰς Φρυγίους καὶ δουλοπρεπεῖς τὰς προσηγορίας ἔχειν, οἷός ἐστιν — παρὰ δὲ Ἱππώνακτι Κίων καὶ Κώδαλος καὶ Βάβυς. ἐφ' ᾧ καὶ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀεὶ πρὸς τὸ χεῖρον αὐλούντων, Κάκιον ἢ Βάβυς αὐλεῖ.* Cf. Zenob. IV. 81. Diogen. V. 69. Paroemiogr. T. I. 386. *Codali* nomen videtur restituendum in versibus Hedyli ap. Athen. IV. 176. c.

98. [89.]

Hesych.: *Ἄβδης· μάστιξ παρ' Ἱππώνακτι.*

99. [90.]

Hesych.: *Ἀγχαλέη· τόπου ὄνομα παρὰ Ἱππώνακτι.*

100. [83.]

Eust. Od. 1721, 61: *Ὅτι δὲ τὸ ἀδῶ ἀδήσω καὶ αὐτοχρῆμα τὸ ᾆδεσθαι δηλοῖ ποτέ, δῆλον ἀπὸ χρήσεως Ἱππώνακτος, ἣν Ἡρακλείδης προφέρει, εἰπόντος Ἄδηκε βουλή, ἤγουν ἤρεσκε τὸ βούλευμα.* cf. Favor. 426. Brink *Ἄδηκε* mavult.

101.

Io. Alex. de accent. 38, 14: *Τὸ δὲ ἁλίας* (vulgo *ἁλίας*) *παρ' Ἱππώνακτι παροξύνεται, ἀπὸ τοῦ ἅλις πλεονάσαν τὸ ᾱ.*

102.

Orion 30, 14: *Ἀλίβας· ὁ νεκρός, παρὰ τὸ λιβάδα καὶ ὑγρότητα μὴ ἔχει· ἔστι παρὰ Ἱππώνακτι καὶ ἐπὶ τοῦ ὄξους.* Brink Callimachi versum ap. Et. M. 63, 51: *ἔβηξαν οἷον ἀλίβαντα πίνοντες* Hipponacti vindicare studet, sed non lubet haec redarguere.

103.

Et. Gud. 78, 28: *Ἁρμαλιή· ἡ τροφή, ἐπεὶ δίκην ἅρματος ὀχεῖ τὰ σώματα· ἢ παρὰ τὸ αἴρω τὸ προφέρω ἔστιν (ὡς Ἱπποκράτης ἐν ἀφορισμοῖς προάρματα τὰς τροφὰς καλεῖ) ὡς καὶ καθαίρω καθαρμός· παρὰ τὸ ἱππόανακτι (παρὰ δὲ Ἱππώνακτι) ἡ ἁρμαλιὴ ἡ τροφή, παρὰ τὸ ἁρμόζειν καὶ ἰσχυροποιεῖν τὸ σῶμα.* Cf. Cramer. An. Par. IV. 61, 17: *Ἁρμαλιῆς — ὡς καὶ καθαίρω καθαρμὸς παρὰ ἵππος ἄνακτι* (supra *ἱπποκράτει*).

Digitized by Google

104. [97.]

Et. M. 99, 14: *Ἀναῤῥιχᾶσθαι — εὑρίσκεται δὲ καὶ χωρὶς τῆς αν συλλαβῆς παρ' Ἱππώνακτι ἀῤῥιχῶμαι.* (ita Vb, vulgo *ἀριχῶμαι.*)

105. [110.]

Phrynich. Bekk. An. I. 17, 22: *Ἄσβολος θηλυκῶς λέγουσιν, Ἱππῶναξ δ' ἀρσενικῶς.*

106. [98.]

Et. M. 188, 8: *Βάραγγος· Ἱππῶναξ μάλιστα πλεονασμῷ τοῦ ἄλφα· οἱ γὰρ ἄλλοι βράγχος· καὶ βαραγγιᾶν ἀντὶ τοῦ βραγχιᾶν πολλάκις ἐστὶ παρὰ Ἀττικοῖς. Ἡρωδιανός.*

107. [91.]

Hesych.: *Βασανίκορος· ὁ θᾶσσον συνουσιάζων· παρὰ Ἱππώνακτι.* cod. *βασαγίκορος*, olim conieci *βασανόκορος.* i. q. *ἀψίκορος.*

108. [108.]

Antiatt. Bekk. An. I. 85, 20: *Βατταρίζειν· Ἱππῶναξ.*

109. [92.]

Hesych.: *Βερενθυόμενον παρὰ Ἱππώνακτι ὀργιζόμενον.* Fort. *βερενθυωμένον*, vel *βερενθυμένον.*

110. 111. [73.]

Suid. v. *Μυσάχνη· — Ἱππῶναξ δὲ βορβορόπιν καὶ* (leg. *ὡς* vel *ἤτοι*) *ἀκάθαρτον ταύτην (πόρνην) φησὶν ἀπὸ τοῦ βορβόρου, καὶ ἀνασυρτόπολιν ἀπὸ τοῦ ἀνασύρεσθαι.* Cf. ibid.: *Βορπόροπιν· κῆπον· σημαίνει καὶ τὸ μόριον.* Toup *βορβορῶπιν*, Cobet *βορβορῶπον κῆπον*, Lobeck *βορβοροδόκην* corrigit. Sed leg. cum Küstero *βορβορόπην*, vid. Eust. Il. 1329, 32: *ἐνταῦθα δὲ οὐκ ἄκαιρον εἰπεῖν καὶ ὅτι στόμα τὸ οὕτως ἀποπτύον ὄνθου λεχθείη ἂν καὶ βορβόρου ὀπή, ὅπερ κατὰ παλαιὰν ἱστορίαν συνθεὶς ὁ βαρύγλωσσος Ἱππῶναξ βορβορόπην ὕβρισε γυναῖκά τινα, σκώπτων ἐκείνην εἰς τὸ παιδογόνον ὡς ἀκάθαρτον.* ὃς καὶ *ἀνασεισίφαλλον ἄλλην τινὰ διέσυρεν ὡς ἀνασείουσάν φασι τὸν φάλητα.* Et rursus affert 862, 45: *βορβορόπη.* Alii tamen *βορβορόκη* videntur legisse, vid. Arcad. 107, 6. Pro altero autem vocabulo leg. cum Is. Vossio *ἀνασύρτολιν*, nam Od. 1921, 65. ubi de meretricum nominibus agit, affert *ἀνασεισίφαλλος — καὶ ἀνασύρτολις.* Sed num illud quoque *ἀνασεισίφαλλος* Hipponactis sit, dubium, nam 1413, 38. ex comoedia affert.

112. [93.]

Hesych.: *Ἐμβάφιον· ὀξύβαφον· παρὰ Ἱππώνακτι.* Bruno *Ἱπποκράτει.*

Digitized by Google

113. [94.]

Hesych.: *Ἐμπεδὴς γάμορος μάρψεν Ἀΐδης· Ἔμπεδον ἔλεγον τὸν Ἅιδην, ὡς Ἱππῶναξ· ἀντίον τοῦ οὖν ἐμπέδου χθόνιος. οἱ δὲ οὕτως· ὁ Ἀΐδης ἐπιμελής ἐστι γάμορος καὶ ἀσφαλής, οὐκ ἀμελῶν οὐδενός, ἀλλ' εἰς τὴν γῆν λαμβάνων τὴν μερίδα, οἷον τὴν γῆν μεριζόμενος.* Versiculus ille Aeschyli potius, quam Hipponactis videtur, neque ultima iambographi, sed grammatici esse arbitror, fort. scrib. *ἀντὶ τοῦ χθονίου ἔμπεδος.* Brink haec tanquam Hipponactea proposuit: *Τόνδ' ἐμπεδὴς τε καὶ γεαμόρος μάρψει Νῦν Ἀΐδης.*

114. [72.]

Suid. v. *Ἀρρέν — Ἱππῶναξ δὲ ἡμιάνδρου τὸν οἷον ἡμιγύναικα.*

115.

Hesych.: *Θεύτιν· σκαράδιν· Ἱππῶναξ.* Scribendum *Θεῦτιν* i. e. *τευθίδα*, ut Is. Vossius recte intellexit, *σκαράδιν* corruptum.

116. [104.]

Pollux X. 183: *Κάνναι δὲ πλεγμάτιόν τί ἐστιν — τὸν μέντοι ταύτας πλέκοντα καννηνοποιὸν Ἱππῶναξ κέκληκεν.* Cod. A *καννακοποιόν.* Scrib. *καννηπλόκον* aut *καννητοποιόν.*

117. [81.]

Eust. Il. 741, 39: *Ἀντιφάνης δέ φασι κασωρῖτιν ἔφη τὴν ἐπὶ τέγους προεστῶσαν, οὕτω δὲ καὶ Ἱππῶναξ.*

118. [86.]

Prisc. T. I. p. 294: „Hipponax *εὖηθες κριτή* pro *κριτά*" ita Krehl. quid in sordibus librorum delitescat incertum, fort. *εὐγενὲς κλέπτη.*

119.

Et. Gud. 348, 26: *ὁ δὲ κροκόδειλος ζωύφιόν ἐστι μικρόν καὶ ἡ χρῆσις παρ' Ἱππώνακτι.* Eadem cod. Havn. Et. M. 539, 56. Eust. 855, 53: *εἰ δὲ καὶ ὁ κροκύδειλος προπαροξυτόνως ἢ κροκυδειλὸς ὀξυτόνως μικρὸν αὐτός φασι ζωύφιον παρ' Ἱππώνακτι τοιαύτην τινὰ ἐτυμολογίαν ἔχει, εἰδεῖεν ἂν οἱ παλαιοί.*

120.

Hesych.: *Κυβήκη· ἡ μήτηρ τῶν Θεῶν, καὶ ἡ Ἀφροδίτη· καὶ ὑποδήματα, παρὰ Ἀρκάσιν· ἢ καὶ Φρυγῶν· παρ' ὃ καὶ Ἱππῶναξ φησι, καὶ διόσκουρος.* Sequuntur haec: *Κυβήκη καὶ Θρηΐκη· Βένδιν, ἄλλοι δὲ Ἄρτεμιν. Κύβηκος· ὁ κατεχόμενος τῇ μητρὶ τῶν Θεῶν.* Locus aegre restitui potest. Olim existimavi duas glossas esse distinguendas: *Κυβήκη, ἡ μήτηρ τῶν Θεῶν καὶ ἡ Ἀφροδίτη καὶ . . . ἢ καὶ*

Digitized by Google

Φρυγῶν· παρ' ὃ καὶ Ἱππῶνάξ φησι· . . . . καὶ Διόσκουρος· . . . . Βένδιν, ἄλλοι δὲ Ἄρτεμιν. deinde vero *Κυβήκη καὶ Θρηΐκη· ὑποδήματα παρὰ Ἀρκάσιν.* cf. Hesych.: *Θρηϊκή· ὑποδημάτων εἶδος Περσικῶν.* Sed nunc malim: *Κυβήκη· ἡ μήτηρ τῶν Θεῶν, καὶ ἡ Ἀφροδίτη (ὑπὸ Λυδῶν) ἣ καὶ Φρυγῶν· παρ' ὃ καὶ Ἱππῶνάξ φησι·*

Καὶ Διὸς κούρη Κυβήκη καὶ Θρηϊκίη Βενδῖς

(ut fr. 41: *ἐπ' ἀρμάτων τε καὶ Θρηϊκίων πώλων*)· *ἄλλοι δὲ Ἄρτεμιν. καὶ ὑποδήματα παρὰ Ἀρκάσιν.* Cf. Phot. 182, 20: *Κύβηβος· ὁ κατεχόμενος τῇ μητρὶ τῶν θεῶν, θεοφόρητος. Χάρων δὲ ὁ Λαμψακηνὸς ἐν τῇ πρώτῃ τὴν Ἀφροδίτην ὑπὸ Φρυγῶν καὶ Λυδῶν Κυβήβην λέγεσθαι.* Brink *Κυβήλη* restituendum censet, et pro *καὶ Διόσκουρος*, in quibus et ipse vidit Hipponactis verba delitescere, *καὶ Κυβηλίδος κοῦρος* coniecit.

121.

Tzetz. Lycoph. 1170: *Ὁ Ἱππώναξ Κύβηλιν τὴν Ῥέαν λέγει, παρὰ τὸ ἐν Κυβέλλᾳ* (Brink *Κυβέλᾳ*), *πόλει Φρυγίας, τιμᾶσθαι.* Brink mutato accentu *Κυβηλίς* praefert.

122. [95.]

Hesych.: *Κυλλήβην· κολοβόντα* (Is. Voss. *κολοβῶντα*), *οἱ δὲ κέρατα κολόβια· παρὰ Ἱππώνακτι.* cod. *κυλλήβδην.* Brink coni. *Κυλλήβην· κολοβόν· οἱ δὲ τὰ κέρατα κολοβόν.*

123. [106.]

Schol. Nicand. Alex. 465: *Τοῦ θαλασσίου λαγωοῦ, ὅς ἐστιν εἶδος ἰχθύος, καὶ Ἱππῶναξ μνημονεύει.*

124.

Cramer An. Par. IV. 185, 30: *Λίς, ὁ λέων καὶ λιὸς ἡ γενικὴ, ὡς κίς, κιός, ὁ Ἱππῶναξ.* Utrum Hipponax dixerit non liquet. Fort. Hipponactis aliquod fr. latet in Bekk. An. III. 1194.

125. [99.]

Et. M. 572, 19: *Λύχνος· ἀρσενικῶς. λέγεται καὶ τὸ λύχνον οὐδέτερον ὡς παρὰ Ἱππώνακτι.*

126. [96.]

Hesych.: *Μαυλιστήριον παρ' Ἱππώνακτι Λύδιον λέμισμα* (*νόμισμα* corrigunt) *λεπτόν τι.*

127. [85.]

Eust. Od. 1837, 42: *Κατὰ δὲ Ἱππώνακτα καὶ ὁ μεσσηγυδορποχέστης ἤγουν ὃς μεσοῦντος δείπνου πολλάκις ἀποπατεῖ ὡς πάλιν ἐμπίμπλασθαι.*

Digitized by Google

128.

Poll. II. 189: μύλη, κατὰ δὲ Ἱπποκράτην ἐπιμυλίς, κατὰ δὲ Ἱππώνακτα μυλακρίς (C μύλαυρις). Nam poeta, non grammaticus videtur hic intelligendus esse.

129. [101.]

Pollux IV. 79: Τὸ δὲ νηνίατον ἔστι μὲν Φρύγιον, Ἱππῶναξ δ' αὐτοῦ μνημονεύει.

130. 131. [78. 105.]

Tzetz. ad Il. p. 79, 20: Κνήμη δὲ εἴρηται οἷον κινήμη τις οὖσα — ὅθεν καὶ Ἱππῶναξ παρεκνημοῦντο φησὶν ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο. Cf. Hesych. παρεκναμενοῦντο· παρεπιπορεύοντο ἐπιπόνως, ubi G. Dindorf παρεκνημεῦντο. — Tzetz. ad Lycophr. v. 1162: τὸ δὲ παπταλωμέναι ἀδεία Λυκοφρονεία ἐλέχθη· Ἱππώνακτος γάρ ἐστιν ἡ λέξις καὶ δηλοῖ τὸ περιβλέπουσαι· ἀλλ' ἐκεῖνος παμφαλῆσαι τὸ ἰδεῖν λέγει. Ad Hipponactis locum fort. pertinet Hesychii glossa: Ἐπαμφάδησεν· ἐθαύμασεν, περιεβλέψατο, corr. ἐπαμφάλησεν. Adde Schol. Apoll. Rhod. II. 127: παμφαλᾶν γὰρ τὸ μετὰ πτοιήσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐπιβλέπειν· κέρχηται δὲ τῇ λέξει καὶ Ἱππῶναξ καὶ Ἀνακρέων.

132. [88.]

Phot. 493, 17: Ῥυφεῖν τὸ ῥοφεῖν Ἴωνες. οὕτως Ἱππῶναξ.

133. [68.]

Schol. Arist. Pac 480: Ἕλκουσιν δ' ὅμως γλισχρότατα σαρκίζοντες, ὥσπερ κυνίδια, ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ, νὴ Δί', ἐξολωλότες·] καὶῶς δ' ἂν ἔχοι τοῦτο τηρῆσαι πρὸς τὸ Ἱππωνάκτειον οὕτως ἔχον· Σαρκοκύων λιμόν· οὐ γάρ ἐστι τῶν σαρκῶν, ὥσπερ ἀξιοῦσι τῶν ἐξημμένων τινές. παντάπασι γὰρ ἂν εἴη αὐτὸ ὑπεναντίον ἑαυτῷ, ἔργον γὰρ τοῦ λιμοῦ οὐ σάρκας ἐμποιεῖν, ἀλλὰ τοὐναντίον ἀπισχνοῦν τὰ σώματα καὶ τῶν σαρκῶν παραιρεῖσθαι τὸν ὄγκον. Schneider coni. σαρκῶν κύων λιμῷ. cf. Hesych.: σαρκῶν. σεσηρώς, Brink σαρκῶν κυνῶν λιμῷ, interpretatus *carnes ab ossibus avellens fame canina.*

134. [84.]

Eust. Od. p. 1828, 11: Συκοτραγίδης παρὰ Ἱππώνακτι καὶ Ἀρχιλόχῳ διὰ τὸ εὐτελές φασι τοῦ βρώματος.

135. [75.]

Athen. II. 69. D: Ἱππώνακτα δὲ τετρακίνην τὴν θρίδακα καλεῖν Πάμφιλος ἐν γλώσσαις φησίν, Κλείταρχος δὲ Φρύγας οὕτω καλεῖν.

Digitized by Google

136. [76.]

Athen. VII. 327. B: *Ἕρμιππος δ' ὁ Σμυρναῖος ἐν τοῖς περὶ Ἱππώνακτος ὕκην ἀκούει τὴν ἰουλίδα, εἶναι δ' αὐτὴν δυσθήρατον.*

137.

Schol. Plat. p. 320: *Φορμίον δὲ πλέγμα τι ψιαθῶδες παρ' Ἱππώνακτι.*

138. [74.]

Suidas: *Χελιδόνων φάρμακον· παρὰ Ἱππώνακτι τὸ φίλτρον, τὸ διαγινόμενον, ἐπειδὰν χελιδόνα πρῶτόν τις ἴδῃ.*

139. [100.]

Poll. II. 152: *Ἱππῶναξ δὲ χειρόχωλον τὸν τὴν χεῖρα πεπηρωμένον.*

Ex Hipponacte fortasse petitum est, quod tradit Plut. de Mus. c. 6: *φαίνεται δὲ Ἱππώνακτος καὶ* (hic videtur alius poetae nomen excidisse) *Περίκλειτος ὢν πρεσβύτερος.* — Contra error librarii manifestus deprehenditur in Cram. An. Par. III. 115, 30: *Ἱππώναξ· ξανθὰ κάρηνα*, legendum est *Ἵππων ξανθὰ κάρηνα* estque hemistichium Homericum. — A poeta distinguendus Hipponax grammaticus, laudatus ab Athen. XI. 480. F (*ἐν συνωνύμοις*), sed Dobree *Ἑρμῶναξ* coniecit, cuius *γλώσσαις* alibi utitur Athenaeus. Ad Grammaticum referre voluit Welcker Et. M. 614, 8: *ὁδὸς — τὸ δὲ οὐδὸς πλεονασμός ἐστι τοῦ Υ, καὶ ἐπὶ γήραος οὐδῷ — καὶ οὐδὸν ἐς λαύρην* (corrigunt *ἣν ὁδὸς ἐς λαύρην* ex Od. χ'. 138.). *Βατῆρα, βαθμόν· σημαίνει δὲ τὴν δημοσίαν ὁδόν· λαύρην δὲ Φιλόξενος τὴν ῥύμην φησί· καὶ τινὲς μὲν ὁδὸν ἀπέδωκαν, τινὲς δὲ τὸν κοπρῶνα, ὡς Ἱππῶναξ* (haec duo verba om. V, *ὡς* ut videtur M.). Cf. Et. M. 557, 44. Sed res admodum incerta, ac videtur hic quoque iambographus dici. Etiam Schneidewin putat Hipponactem *σποδησιλαύρα* dixisse, quemadmodum meretrices dictas esse testatur Eust. 1921, 55. — Grammaticus aperte adhibetur in Schol. ined. Hippocr. quod Daremberg edidit (Ephemer. Gotting. 1852. p. 424.) *Κοχώνην· οἱ μὲν τὸ ἱερὸν ὀστοῦν, οἱ δὲ τὰς κοτύλας τῶν ἰσχίων, ἐξ ὧν ἐστὶν Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός, Γλαυκίας καὶ Ἰσχόμενος καὶ Ἱππῶναξ τὰ ἰσχία.*

Digitized by Google

IV.

ANANIUS.

ΧΩΛΙΑΜΒΟΙ.

1.

Ἄπολλον, ὅς που Δῆλον ἢ Πυθῶν' ἔχεις,
ἢ Νάξον ἢ Μίλητον ἢ θείην Κλάρον,
ἵκου καθ' ἱερόν, ἢ Σκύθας ἀφίξεαι.

2.

Χρυσὸν λέγει Πύθερμος ὡς οὐδὲν τἄλλα.

3.

Εἴ τις καθείρξαι χρυσὸν ἐν δόμοις πολλὸν
καὶ σῦκα βαιὰ καὶ δύ' ἢ τρεῖς ἀνθρώπους,
γνοίη χ' ὅσῳ τὰ σῦκα τοῦ χρυσοῦ κρέσσω.

4.

Καὶ σὲ πολλὸν ἀνθρώπων.
ἐγὼ φιλέω μάλιστα, ναὶ μὰ τὴν κράμβην.

Ananius. Fr. 1. Aristoph. Ran. v. 659: *Αἰ. Ἄπολλον, ὅς που Δῆλον ἢ Πυθῶν' ἔχεις — Ξ.Α.Ν. Ἤλγησεν, οὐκ ἤκουσας; Αἰ Οὐκ ἔγωγ', ἐπεὶ ἰαμβον Ἱππώνακτος ἀνεμιμνησκόμην.* ubi Schol. *ὡς ἀλγήσας καὶ συγκεχυμένος οὐκ οἶδε τί λέγει, ἐπεὶ οὐχ Ἱππώνακτος, ἀλλ' Ἀνανίου· ἐπιφέρει δὲ ὁ Ἀναξίας αὐτῷ· ἢ Νάξον κτλ.* — V. 1. *που*, Meineke *ποτ.* — V. 2. *θείην* Meineke, v. *θείαν*. V. 3. *ἱερόν* Θ, vulgo *ἱέρ'*. Meineke coni. *ἱκεῦ κατ' ἰρά, πρὶν Σκύθας ἀπίξεαι*, Hecker *κατ' ἠέρ'*.

Fr. 2. Heraclid. Pont. ap. Athen. XIV. 625. C: *φασὶ δὲ Πύθερμον τὸν Τήϊον ἐν τῷ γένει τῆς ἁρμονίας αὐτῷ τούτῳ ποιῆσαι σκολιὰ μέλη· καὶ διὰ τὸ εἶναι τὸν ποιητὴν Ἰωνικὸν Ἰαστὶ κληθῆναι τὴν ἁρμονίαν· οὗτός ἐστι Πύθερμος, οὗ μνημονεύει Ἀνάνιος ἢ Ἱππῶναξ ἐν τοῖς Ἰάμβοις οὕτως· Χρυσὸν κτλ. λέγει δ' οὕτως ὁ Πύθερμος· Οὐδὲν ἦν ἄρα τἆλλα πλὴν ὁ χρυσός.* Ad idem hoc carmen pertinet Fr. 3.

Fr. 3. Athen. III. 78. F: *καὶ Ἀνάνιος δ' ὁ ἰαμβοποιὸς ἔφη· Εἴ τις κτλ.* Hipponacti tribuit Stob. Flor. XCVII. 12. — V. 1. *καθείρξαι* ABP, *καθείρξε* VL, *καθείρξει* Stob., *κατῆρξε* Brink. — *πολλόν* VL, *πολύν* ABP Stob., *πουλύν* Grotius. — V. 3. *γνοίη χ' ὅσῳ τὰ*, *γνοίη θ' ὅσσο τὰ* P, *γνοὺς σχάσοντας* Stob. (sed B *χ' ὅσῳ τά*) in quo *γνφὶς* latet. — *κρέσσω* Ath., et ap. Stob. B, sed Λ *κρεῖσσον*, Vind. ut vulgo *κρείσσω*.

Fr. 4. Athen. IX. 370. B: *καὶ Ἀνάνιος δὲ φησί· Καὶ σὲ κτλ.* — V. 1. *καὶ* ABCP, om. VL. — *πολλὸν* A, *πολλῶν* PVL.

Digitized by Google

TETRAMETRA.

5.

Εαρι μὲν χρόμιος ἄριστος, ἀνθίας δὲ χειμῶνι·
τῶν καλῶν δ' ὄψων ἄριστον καρὶς ἐκ συκέης φύλλου.
ἡδὺ δ' ἐσθίειν χιμαίρης φθινοπωρισμῷ κρεῖας·
δέλφακος δ', ὅταν τραπέωσι καὶ πατέωσιν, ἐσθίειν·
καὶ κυνῶν αὖτη τόθ' ὥρη καὶ λαγῶν κἀλωπήκων.
ὄϊος αὖθ', ὅταν θέρος τ' ᾖ κἠχέται βαβράζωσιν.
εἶτα δ' ἐστὶν ἐκ θαλάσσης θύννος οὐ κακὸν βρῶμα,
ἀλλὰ πᾶσιν ἰχθύεσσιν ἐμπρεπὴς ἐν μυττωτῷ.
βοῦς δὲ πιανθείς, δοκέω μέν, καὶ μεσέων νυκτῶν ἡδύς
κἠμέρης.

V.

DIPHILUS.

1.

Τρέψας δὲ πώλους ὡς ὁ Μανινεὺς Σῆμος,
ὃς πρῶτος ἅρματ' ἤλασεν παρ' Ἀλφειῷ.

Fr. 5. Athen. VII. p. 282. B: *Ἀνθίας, κάλλιχθυς. τούτου μέμνηται Ἐπίχαρμος ἐν Ἥβας γάμῳ· Καὶ σκιφίας χρόμιός θ', ὃς ἐν τῷ ἠρι κατὸν Ἀνάνιον Ἰχθύων πάντων ἄριστος, ἀνθίας δὲ χείματι. Λέγει δὲ Ἀνάνιος οὕτως· Ἔαρι κτλ.* V. 1. *μὲν*, C *δὲ*. — *ἀνθίας*, Schneidewin *ἀνθίης*. — V. 2. *ὄψων* add. L, om. PV. Possis dubitare, an recte restitutus sit locus: lenius fuerit *τῶν καλῶν δ' ἄριστόν ἐστιν*, nisi forte potius scrib. *τῶν θέρει καλῶν δ' ἄριστον*. — *ἐκ συκέης φύλλου* ABP, *ἐκ συκέας φύλλον* VL. Ceterum C. om. v. 2. 3. — V. 3. *ἡδὺ δ'* BPV, *ἡδύ γ'* L. — *χιμαίρης* Heringa, *χιμερῆς* A, *χιμερὶς* B, *χειμερὶς* PVL. — *φθινοπορισμῷ*, Meineke *φθινοοπωρισμῷ* suspicatus est, quod vix dici potuit. — *κρεῖας* Hermann, *κρέας* libri. — V. 4. *δ'* om. C, malim *δέλφακός θ'*. — *τραπέωσιν* AC, *τραπῶσιν* PVL, *τραπῶσι* B. — *καὶ πατέωσιν* om. C. — *ἐσθίειν*, conieci *ἥδιον* vel *ἥδιστον*, O. Schneider *ἐσθ' ἡδύ*. — V. 5. *τόθ'*, Dindorf *τότ'*. Praeterea Meineke coni. *αὐ τῆμος ὥρη* vel *αὐ τῇ τότ' ὥρη*, Lachmann *αὐτὴ τότ' ὥρη*, Brink *αὐτῇ τότ' ὥρη*. — *κἀλωπήκων* Hermann, *κἀλωπέκων* libri. V. 6. *ὄϊος* Schweighaeuser, *οἰὸς* Casaubonus, *οἷος* PVL. — *αὖθ'* Heringa, *αὐτὸ ἔτ'* A, *αὐτὸ ἔθ'* PVL, fort. *αὖτ'*. — *τ'* B, *τε* ceteri. — *κηχέται*, libri *καὶ ἠχέται*. — V. 7. *εἶτα*, *εἶθα* P. — V. 8. *ἰχθύεσσιν*, *ἰχθύεσιν* B. — *ἐμπρεπὴς* PVL, *ἐμπρεπεῖς* AB. — *μυττωτῷ*, fort. *μυσσωτῷ* vid. ad Hippon. Fr. 34, 2. — V. 9. *δοκέω μέν* Heringa, *δοκέωμεν* APV, *δοκέω* C, *δοκέομεν* L. — *μεσέων* APVL, *μέσων* C. — V. 10. *κἠμέρης*, *κ' ἡμέρης* PVL, *χ' ἡμέρης* C.

Diphilus. Fr. 1. Schol. Pind. Ol. XI. 83: *Ἀριστόδημος δέ φησι, μὴ δύνασθαι συγχρονεῖν Ἀλιρρόθιον τὸν κατὰ Κέκροπα Ἡρακλεῖ, ἀλλὰ μηδὲ Ἀρκάδα εἶναι, ἀλλ' Ἀθηναῖον. Σῆμον δέ τινα νῦν νενικηκέναι ἅρματι, ὥς φησι Δίφιλος ὁ τὴν Θησηΐδα ποιήσας ἔν τινι ἰαμβείῳ οὕτω· τρέψας κτλ.* et v. 1. rursus ibid.: *παρατίθεται δὲ καὶ τὸν γράφοντα τὴν*

Digitized by Google

2.

Schol. Arist. Nub. 96: [illegible] [illegible] συνέταξε [illegible] [illegible] [illegible] οὐ διὰ τοῦτο δὲ [illegible] [illegible] ἐκωμῳδήθη Σωκράτους [illegible] [illegible] [illegible] αὐτοῦ καθήματα.

VI.

HERMIPPUS.

ΤΡΙΜΕΤΡΑ.

1.

Schol. Arist. Plut. 701: ἐκεῖ καὶ Ἕρμιππος ἐν τῷ [illegible] ἰάμβῳ τῶν τριμέτρων Ἀσκληπιοῦ καὶ Λαμπετίας [illegible] (Λαμπετίας τοῦ Ἡλίου Ven.) λέγει Μαχάονα καὶ Ποδαλείριον καὶ [illegible] καὶ Πανάκειαν καὶ Αἰγλην νεωτάτην.

2.

Τὰς λευκερίνεως δὲ χωρὶς ἰσχάδας.

3.

Schol. Arist. Av. 1150: ὁ δὲ ὑπαγωγεύς, ὥς τινες, [illegible] οἷον πτυΐδιον, ᾧ χρῶνται οἱ κονιαταί. οἱ δὲ ἐργαλεῖον [illegible] ἀπευθύνουσι τὰς πλίνθους πρὸς ἀλλήλας· τινὲς δὲ αὐτὸ [illegible] καλοῦσιν. εἰ μὴ ἄρα πηλόν τινα ὑπαγωγέα καλοῦσι· τοιοῦτον [illegible] Ἕρμιππος ἐν τοῖς Τριμέτροις ἐμφανίζει. Ipsos versus [illegible] Suid. v. ὑπαγωγεύς· ... οἱ δὲ πηλόν τινα. καθὼς καὶ Ἕρμιππος [illegible] ἐστι γὰρ δὴ (hoc add. ABVE, vulgo om.) δεσμὸς [illegible] δ' (A τοῖς δ') ὑπαγωγεῦσι τοῖς ἑαυτοῦ τρόποις. Fort. [illegible]

Ξύνεστι γὰρ δὴ δεσμίῳ μὲν οὐδενί,
μόνοισι δ' ὑπαγωγεῦσι τοῖς αὐτοῦ τρόποις.

Θησῆδα μαρτυροῦντα τῷ ἥρωϊ τὴν τοῦ [illegible] ἀπροχειρίστως [illegible] κτλ. (sed hic Rom. στρωφᾶς Gott. Vrat. D στρωφάσιν, unde [illegible] φῶν, Meineke στρωφᾶς vel στρόφιμα, fort. στρόφιμα; [illegible] Diphili Theseis non diversa sit ab ea, quam [illegible] Ol. III. 52. Plut. vit. Thes. c. 28. Ex Theseide [illegible] hic versus ib. c. 32. τὸν ἐν [illegible] [illegible] Ἑλένης ἕνεκ' [illegible] Kreisen. [illegible]

Hermippus. Fr. 2. Athen. III. 76. C. λευκερινεὼς [illegible] [illegible] σοφῆς, καὶ ὅπως αὕτη ἐστὶν ἡ [illegible] [illegible] Meineke [illegible] τῆς Ἑρμίππου [illegible] Ἰάμβοις οὕτως· τὰς λευκερίνεως [illegible] l. λευκερίνεως Meineke Com. I. p. 97.

ΤΕΤΡΑΜΕΤΡΑ.

4.

Εἰς τὸ Κυλικρανων βαδίζων σπληνόπεδον ἀφικόμην·
εἶδον οὖν τὴν Ἡράκλειαν καὶ μάλ' ὡραίαν πόλιν.

5.

Ὕστερον δ' αὐτὸν στρατηγὸν οὖς ἀνειλωτημένην
καὶ κασαλβάζουσαν εἶδον καὶ σεσαλακωνισμένην.

6.

Schol. Arist. Av. 303: *Κεβλήπυρις μήποτε οὐχ ἕν ἐστιν, ἀλλὰ δύο, φησὶν ὁ Σύμμαχος· καὶ ἐν τοῖς Καλλιμάχου γὰρ ἀναγέγραπται ἔβλη, εἶτα μύρμηξ. Ἑρμίππου Τετραμέτροις· καὶ Θεμιστοκλέους τὸν πρωνός τις ὢν κεβλήπυρίς τις ὀνομάζεται, ὥστε ἐνθάδε ἢ ἐκεῖ ἡμάρτηται τὸ ἕν παρὰ τῇ γραφῇ.* Dobree *ὥς τις ἂν κοπράνης.* Verba *τις ὀνομάζεται* fort. grammatici sunt.

7.

Athen. XV. 667. D: *Ὁμοίως δὲ διεξέρχονται* (de cottabi praemiis) *Ξηφισόδωρος ἐν Τροφωνίῳ καὶ Καλλίας ἢ Διοκλῆς ἐν Κύκλωψι, καὶ Εὔπολις Ἑρμιππός τε ἐν τοῖς Ἰάμβοις.* (*Ἑρμιππος δ'* B).

8.

Athen. XV. 700. D: *Ἑρμιππος δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν τοῖς Ἰάμβοις τὸ στρατιωτικὸν λυχνεῖον συνθετὸν* (Schweigh. *σύνδετον*) *οὕτως ὀνομάζει.* Videtur locus excidisse: bene conveniret exemplum, quod antea ex Aristophanis Equitibus affertur: *Τῶν δ' ἀκοντίων Συνδοῦντες ὀρθὰ τρία λυχνείῳ χρώμεθα*, quod cum non legatur in illa fabula, corrigunt *Ἀντιφάνης Ἱππεῦσιν.*

Fr. 4. Athen. XI. 461. E: *οὐ τῶν Κυλικράνων εἷς ὑπάρχων, οὓς χλευάζων Ἑρμιππος ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν τοῖς Ἰάμβοις φησίν· εἰς τὸ κτλ.* V. 1. Schweigh. *σκληρόπεδον.*

Fr. 5. Schol. Arist. Vesp. 1169: *διασαλακώνισον, ἀβρύνθητι καὶ διαθρύφθητι· — ὁμοίως δ' ἐστὶ καὶ παρ' Ἑρμίππῳ ἐν Τετραμέτροις* (Ald. *διμέτροις*). *ὕστερον κτλ.* — V. 1. Meineke *αὐτὴν στρατηγῶν οὖσαν εἰλωτισμένην* (Fritzsche *οὖσαν εἰλωτημένην*). fort. *αὐτοστράτηγον.* — V. 2. *σεσαλακωνισμένην* Schneider, *σεσαλωκισμένη* vulgo.

Digitized by Google

2.

Schol. Arist. Nub. 96: *πρῶτον μὲν γὰρ Δίφιλος εἰς Βοίδαν τὸν φιλόσοφον ὁλόκληρον συνέταξε ποίημα, δι' οὗ καὶ εἰς δουλείαν ἐρρυπαίνετο ὁ φιλόσοφος· οὐ διὰ τοῦτο δὲ ἐχθρὸς ἦν· ἔπειτα Εὔπολις, εἰ καὶ δι' ὀλίγων ἐμνήσθη Σωκράτους, μᾶλλον ἢ Ἀριστοφάνης ἐν ὅλαις ταῖς Νεφέλαις αὐτοῦ καθήψατο.*

VI.

HERMIPPUS.

TRIMETRA.

1.

Schol. Arist. Plut. 701: *ἐπεὶ καὶ Ἕρμιππος ἐν τῷ πρώτῳ* (om. Ven.) *ἰάμβῳ τῶν τριμέτρων Ἀσκληπιοῦ καὶ Λαμπετίας τῆς Ἡλίου* (*Λαμπετείας τοῦ Ἰλίου* Ven.) *λέγει Μαχάονα καὶ Ποδαλείριον καὶ Ἰασὼ καὶ Πανάκειαν καὶ Αἴγλην νεωτάτην.*

2.

Τὰς λευκερίνεως δὲ χωρὶς ἰσχάδας.

3.

Schol. Arist. Av. 1150: *ὁ δὲ ὑπαγωγεύς, ὥς τινες, σιδηροῦν τι οἷον πτυΐδιον, ᾧ χρῶνται οἱ κονιαταί. οἱ δὲ ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν, ᾧ ἀπευθύνουσι τὰς πλίνθους πρὸς ἀλλήλας· τινὲς δὲ αὐτὸ παράξυστον καλοῦσιν· εἰ μὴ ἄρα πηλόν τινα ὑπαγωγέα καλοῦσι· τοιοῦτον γάρ τι Ἕρμιππος ἐν τοῖς Τριμέτροις ἐμφανίζει.* Ipsos versus servavit Suid. v. *ὑπαγωγεύς· . . . οἱ δὲ πηλόν τινα, καθὼς καὶ Ἕρμιππος· Ξύνεστι γὰρ δὴ* (hoc add. ABVE, vulgo om.) *δεσμῷ μὲν οὐδενί· τοῖσι δ'* (A *τοῖς δ'*) *ὑπαγωγεῦσι τοῖς ἑαυτοῦ τρόποις.* Fort. scribendum:

Ξύνεστι γὰρ δὴ δεσμίῳ μὲν οὐδενί,
μόνοισι δ' ὑπαγωγεῦσι τοῖς αὑτοῦ τρόποις.

Θησηΐδα μαρτυροῦντα τῷ ἥρωϊ τὴν τοῦ ἅρματος ἡνιοχευτικὴν ἀρετήν· τρέψας κτλ. (sed hic Rom. *στρώφας* Gott. Vrat. D *στρωφάσων*, unde Boeckh *στρωφῶν*, Meineke *στρωφᾷς* vel *στρώφα*, fort. *στρέψας*.) — Dubium an huius Diphili Thesei non diversa sit ab ea, quam s. poet. n. adhibent Schol. Pind. Ol. III. 52. Plut. vit. Thes. c. 28. Ex Theseide aliqua petiti sunt haud dubie versus ib. c. 32. *τὸν ἐν εὐρυχόρῳ ποτ' Ἀφίδνῃ Μαρνάμενον Θησεὺς Ἑλένης ἕνεκ' ἠϊκόμοιο Κτείνεν.*

Hermippus. Fr. 2. Athen. III. 76. C: *Λευκερινεὸς δέ τι εἰδός ἐστι συκῆς, καὶ ἴσως αὕτη ἐστὶν ἡ τὰ λευκὰ σῦκα φέρουσα. Μνημονεύει δ' αὐτῆς Ἕρμιππος ἐν Ἰάμβοις οὕτως· τὰς λευκερινεὼς δὲ* (*τὰς δὲ λ. δὲ* B) *χ. ἰ. λευκερίνεως* Meineke Com. I. p. 97.

Digitized by Google

TETPAMETPA.

4.

Εἰς τὸ Κυλικρανων βαδίζων σπληνόπεδον ἀφικόμην·
εἶδον οὖν τὴν Ἡράκλειαν καὶ μάλ' ὡραίαν πόλιν.

5.

Ὕστερον δ' αὐτὸν στρατηγὸν οὖς ἀνειλωτημένην
καὶ κασαλβάζουσαν εἶδον καὶ σεσαλακωνισμένην.

6.

Schol. Arist. Av. 303: *Κεβλήπυρις μήποτε οὐχ ἕν ἐστιν, ἀλλὰ δύο, φησὶν ὁ Σύμμαχος· καὶ ἐν τοῖς Καλλιμάχου γὰρ ἀναγέγραπται κέβλη, εἶτα μύρμηξ. Ἑρμίππου Τετραμέτροις· καὶ Θεμιστοκλέους τὸν πρωνός τις ὢν κεβλήπυρίς τις ὀνομάζεται. ὥστε ἐνθάδε ἢ ἐκεῖ ἡμάρτηται τὸ ἓν παρὰ τῇ γραφῇ.* Dobree *ὥς τις ὢν κοπρώνης.* Verba *τις ὀνομάζεται* fort. grammatici sunt.

7.

Athen. XV. 667. D: *Ὁμοίως δὲ διεξέρχονται* (de collabi praemiis) *Κηφισόδωρος ἐν Τροφωνίῳ καὶ Καλλίας ἢ Διοκλῆς ἐν Κύκλωψι, καὶ Εὔπολις Ἕρμιππός τε ἐν τοῖς Ἰάμβοις.* (*Ἕρμιππος δ'* B).

8.

Athen. XV. 700. D: *Ἕρμιππος δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν τοῖς Ἰάμβοις τὸ στρατιωτικὸν λυχνεῖον συνθετὸν* (Schweigh. *σύνδετον*) *οὕτως ὀνομάζει.* Videtur locus excidisse: bene conveniret exemplum, quod antea ex Aristophanis Equitibus affertur: *Τῶν δ' ἀκοντίων Συνδοῦντες ὀρθὰ τρία λυχνείῳ χρώμεθα*, quod cum non legatur in illa fabula, corrigunt *Ἀντιφάνης Ἱππεῦσιν.*

Fr. 4. Athen. XI. 461. E: *οὐ τῶν Κυλικράνων εἷς ὑπάρχων, οὓς χλευάζων Ἕρμιππος ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν τοῖς Ἰάμβοις φησίν· εἰς τὸ κτλ.* V. 1. Schweigh. *σκληρόπεδον.*

Fr. 5. Schol. Arist. Vesp. 1169: *διασαλακώνισον, ἀβρύνθητι καὶ διαθρύφθητι· — ὁμοίως δ' ἐστὶ καὶ παρ' Ἑρμίππῳ ἐν Τετραμέτροις* (Ald. *διμέτροις*). *ὕστερον κτλ.* — V. 1. Meineke *αὐτὴν στρατηγῶν οὖσαν εἰλωτισμένην* (Fritzsche *οὖσαν εἰλωτημένην*). fort. *αὐτοστράτηγον.* — V. 2. *σεσαλακωνισμένην* Schneider, *σεσαλωκισμένη* vulgo.

Digitized by Google

VII.

SCYTHINUS.

IAMBOI.

1.

Τὴν λύρην ἁρμόζεται
Ζηνὸς εὐειδὴς Ἀπόλλων, πᾶσαν ἀρχὴν καὶ τέλος
συλλαβῶν, ἔχει δὲ λαμπρὸν πλῆκτρον ἡλίου φάος.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

2.

Ἠλθέν μοι μέγα πῆμα, μέγας πόλεμος, μέγα μοι πῦρ,
Ἰλισσὸς πλήρης τῶν ἐς ἔρωτ᾽ ἐτέων,
αὐτὰ τὰ καίρι᾽ ἔχων ἑκκαίδεκα, καὶ μετὰ τούτων
πάσας καὶ μικρὰς καὶ μεγάλας χάριτας,
καὶ πρὸς ἀναγνῶναι φωνὴν μέλι, καὶ τὸ φιλῆσαι
χείλεα, καὶ τὸ λαβεῖν ἔνδον ἀμεμπτότατον.
καὶ τί πάθω; φασὶν γὰρ ὁρᾶν μόνον· ἦρ᾽ ἀγρυπνίσω
πολλάκι, τῇ κενεῇ Κύπριδι χειρομαχῶν;

Scythinus. Fr. 1. Plut. de Pyth. orac. c. 16: *Ὕστερον μέντοι (οἱ Μεγαρεῖς) πλῆκτρον ἀνέθηκαν τῷ θεῷ χρυσοῦν, ἐπιστήσαντες, ὡς ἔοικε, Σκυθινῷ λέγοντι περὶ τῆς λύρης, ἣν ἁρμόζεται Ζηνὸς* κτλ. unde v. 1. restitui. Scythinum Teium iamborum poetam commemorant Steph. Byz. v. *Τέως* et Diog. Laert. IX. 16: *Ἱερώνυμος δέ φησι καὶ Σκυθῖνον τὸν τῶν ἰάμβων ποιητὴν ἐπιβάλλεσθαι τὸν ἐκείνου (Ἡρακλείτου) λόγον διὰ μέτρου ἐκβαλεῖν*, unde coniiciat aliquis Scythinum iambis derisisse Heraclitii placita: sed aut ipse Diogenes erravit, aut locus corruptus est; nam Scythinus potius secutus esse videtur Heracliti doctrinam, quam exagitavisse, seriamque fuisse poesin etiam Plutarchi locus indicio est. Insunt autem in his versibus aperta vestigia philosophiae Heracliteae, nam poeta respicit nobilissimum illud Heracliteum: *Παλίντονος γὰρ ἁρμονίη κόσμου ὁκωσπερ λύρης καὶ τόξου* (Fr. 34) ubi aliquando *νεύρης* conieci; *Ἀπόλλων* autem est *ἰσχύς*, conf. Clemens ad Gent. p. 42: *Παρμενίδης δὲ ὁ Ἐλεάτης θεοὺς εἰσηγήσατο πῦρ καὶ γῆν, θάτερον δὲ αὐτῶν μόνον τὸ πῦρ θεὸν ὑπειλήφασιν Ἵππασός τε ὁ Μεταποντῖνος καὶ ὁ Ἐφέσιος Ἡράκλειτος.* et deinde *τοῦτό τοι καὶ οἱ ἀμφ᾽ Ἡράκλειτον τὸ πῦρ ὡς ἀρχέγονον σέβοντες πεπόνθασιν*: hinc Apollo hic dicitur *πᾶσαν ἀρχὴν καὶ τέλος συλλαβεῖν*; de Sole autem diligentius Heraclitum ceteris neglectis quaesivisse testis est Aristoteles. Ceterum de Scythini aetate quamquam non constat, certe non ad Alexandrinorum tempora est reiiciendus, fuit fortasse Platonis aequalis, quo tempore Heracliti doctrina admodum viguit. Scripsit praeterea historias, vid. Athen. XI. p. 461. F et librum *περὶ φύσεως*, vid. Stob. Eclog. Phys. I. 8, 43.

Fr. 2. Anth. Pal. XII. 22. *Σκυθίου* (Brunck *Σκυθίνου*). — V. 1. *μοι*, Brunck *ἐμοί*. — V. 2. *Ἰλισσὸς* Brunck, v. *Ἤλισσος*.

Digitized by Google

3.

Ὀρθὸν νῦν ἔστηκας ἀνώνυμον, οὐδὲ μαραίνῃ,
ἐντέτασαι δ' ὡς ἂν μή ποτε πανσόμενον.
ἀλλ' ὅτε μοι Νεμεσηνὸς ὅλον παρέκλινεν ἑαυτὸν
πάντα διδοὺς ἃ θέλω, νεκρὸν ἀπεκρέμασο.
τείνεο καὶ ῥήσσου καὶ δάκρυε· πάντα ματαίως.
οὐχ ἕξεις ἔλεον χειρὸς ἀφ' ἡμετέρης.

VIII.

HERODAS.

MIMIAMBOI.

1.

ΜΟΛΠΕΙΝΟΣ.

Ἐπὴν τὸν ἑξηκοστὸν ἥλιον κάμψῃς,
ὦ Γρύλλε, Γρύλλε, θνῆσκε καὶ τέφρη γίνευ·
ὡς τυφλὸς οὐπέκεινα τοῦ βίου καμπτήρ·
ἤδη γὰρ αὐγὴ τῆς ζόης ἀπήμβλυνται.

Fr. 3. Anth. Pal. XII. 232. *Σκυθίνου.* — V. 2. *ἐντέτασαι δ' ὡς*, P *ἐντέτασ' αἰδὼς.* — V. 3. *μοι* adiecit Brunck. Ceterum valde dubium, an haec duo epigr. sint iambographi.

Herodam sive Herondam, quem plerumque Callimachi aequalem fuisse existimant, (cf. Meineke Anal. Alex. 389.), Schneidewin in Museo Rh. Novo V. 292. secutus Bernhardium Hist. Graec. Litt. II. 382. seq. etiam ad recentiorem aetatem revocavit, huc retuli: nam videtur non diversus esse ab Herode Syracusano, quem Spartam venisse ex Phoenice dicit Xenoph. Hellen. III. 4, 1., et fortasse Gryllus, quem poeta Fr. 1. alloquitur, ipsius Xenophontis est filius, quem adolescentulum senex de vitae humanae fragilitate monet.

Fr. 1. Stob. CXVI. 21. *Ἡρώδου ἐκ Μολπεινοῦ.* (Trinc. *Ἡροδότου, Μολπεινοῦ* om. Vind., Meineke *Μολπίνου*) *Ἐπὴν — καμπτήρ.* deinde ib. 22. *Ἡρώδου Μιμιάμβων* (Gesner *in Hemiambis, τοῦ αὐτοῦ* Vind.) *Ἤδη γὰρ* (v. 4.) *κτλ.* Sed recte videtur Salmasius haec in unum coniunxisse. Affert v. 1—3. etiam Maxim. Conf. II. 636. — V. 1. *ἐπὴν, ἐπὰν* B. — *καὶ τέφρη*, Maxim. *τέφρα.* — V. 3. *οὐπέκεινα* Porson, v. *ὁ ὑπὲρ κεῖνο.* — V. 4. *αὐγὴ* et *ἀπήμβλυνται* Salmasius, *ζόης* Porson, v. *αὕτη τῆς ζωῆς ἀπήμβλυτο.*

Digitized by Google

2.

ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΑΙ.

Προσφὺς ὅκως τις χοιράδων ἀναρίτης.

3.

Ἢ χαλκέην μοι μυῖαν ἢ κίνδρην παίζει,
ἢ τῇσι μηλάνθῃσιν ἄμματ' ἐξάπτων
τοῦ κεσκίου μοι τὸν γέροντα λωβῆται.

4.

Μὴ δὴ κόρη τὺ τὴν χολὴν ἐπὶ ῥῖνας
ἔχ' εὐθύς, ἤν τι ῥῆμα μὴ σοφὸν πεύθῃ·
γυναικός ἐστι κρηγύης φέρειν πάντα.

5.

Ὡς οἰκίην οὐκ ἔστιν εὐμαρέως εὑρεῖν
ἄνευ κακῶν ζώουσαν· ὃς δ' ἔχει μεῖον,
τοῦτόν τι μεῖζον τοὐτέρου δόκει πρήσσειν.

6.

Ἐγὼ δ' ἀδραίνω γυιὸς ὤν· τὸ γὰρ γῆρας
ἡμέας καθέλκει, κἠν σκιῇ παραστήκῃ.

Fr. 2. Athen. III. 86. B: *καλεῖται δ' ὁ ἀναρίτης καὶ ἀνάρτης· κογχῶδες δὲ ὂν τὸ ὄστρεον προσέχεται ταῖς πέτραις ὥσπερ αἱ λεπάδες· Ἡρώνδας δ' ἐν Συνεργαζομέναις· προσφὺς κτλ.* ὅκως, C ὅπως. — *ἀναρίτης*, Meineke *ἀνηρίτης*.

Fr. 3. Stob. LXXVIII. 6. *Ἡρώδου Μιμιάμβων* (Gesner *in Hemiambis*) Arsen. 281. Apost. VIII. 77. c. — V. 1. *χαλκέην* A, v. *χαλκαίην*. — *μυῖαν*, A, v. *μυίην*. — V. 2. *ἢ*, AB *ἐν*. — *τῇσι* Meineke, v. *ταῖσι* — *μηλάνθῃσι* Gaisford, AB Vind. *μηλάνθασι*, v. *μηλολόνθης*. (Ap. *μηλολόνθας*). — V. 3. *κεσκίου* Salmasius, v. *κεσκέου*, Arsen. *κεσκαίου*. — *λωβῆται*, Arsen. *λωβῆσαι*.

Fr. 4. Stob. LXXIV. 14: *Ἡρώδου* (A *ῥώδα*) *μιμιάμβων* (Gesner *in Hemiambis*). — V. 1. *τὺ* consulto servavi.

Fr. 5. Stob. XCVIII. 28: *Ἡρώδα Μιμιάμβων*, Trinc. *Ἡροδότου Ἡμιάμβων*. — V. 3. *τοῦτον* Schneidewin, v. *τούτου*, Gesner *οὗτος*. — *τοὐτέρου* Meineke, v. *τοῦ ἑτέρου*. — *δόκει* Schneidewin, v. *δοκεῖ*.

Fr. 6. Stob. CXVI. 18: *Ἡρώδου Μιμιάμβων* (Gesner *in Hemiambis*). — V. 1. *ἀδραίνω* (ut *ἀχολασταίνω*, *δυσθυμαίνω*, vid. Lobeck Phryn 567.) Salmasius, v. *δραίνω*, Gesner *ἀδρανέω*. Brink coni. *ἐγὼ τί δραίνω κτλ.* — *γυιός* Salmasius, v. *μυιός* (A *μυός*). — V. 2. *κἠν σκιῇ* AB, v. *καὶ σκιῇ*. — *παραστήκῃ* A, v. *παραστήκει*. Salmasius *κεἰς σκιὴν πέρας τήκει*. Hecker *κεἰς σκιὴν κατέσκληκα*, Nauck *κἠν σκιῇ παραστήσει*.

Digitized by Google

7.

Γύναι, τὰ λευκὰ τῶν τριχῶν ἀπαμβλύνει
τὸν νοῦν.

8.

Ἄγ' αὐτὸν εἰς τὸ ζήτριον.

9.

Ινα τὰ Νεννάκου κλαύσῃ.

ΗΜΙΑΜΒΟΙ.

10.

ΥΠΝΟΣ.

Φεύγωμεν ἐκ προσώπου
μή σ' ἐκπερῶν ὁ πρέσβυς

Fr. 7. Stob. CXVI. 24: *Ἡρώδα Μιμιάμβων.* (Gesner *in Hemiambis*).

Fr. 8. Et. M. p. 411, 83: *Ζήτρειον· σημαίνει τὸ τῶν δούλων δεσμωτήριον. — εὕρηται δὲ καὶ διὰ τοῦ ι συνεσταλμένον· καὶ παρὰ Ἡροδότῳ·* (Hemsterhusius *Ἡρώδῃ*) *ἄγε αὐτὸν εἰς τὸ ζήτρειον. ἔστι δὲ χορίαμβον τὸ μέτρον.* sed Codd. Nan. p. 494. *ζήτριον· ἔστι δὲ χορίαμβον τὸ μέσου.* Zonar. v. *Ζητρ. ζήτριον. ἔστι δὲ χωλίαμβον τὸ μέτρον,* fort. *χωλιάμβου τὸ μέσον.*

Fr. 9. Zenob. Prov. VI. 20: *τὰ Νεννάκου· εἴρηται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν θαυμαζομένων ἐπὶ παλαιότητι ἢ ἐπὶ τῶν τὰ πολλὰ θρηνούντων. Νέννακος γὰρ ἐγένετο Φρυγῶν βασιλεύς, ὡς φησὶν Ἑρμογένης ἐν τοῖς Φρυγιακοῖς, πρὸ τῶν Λευκαλίωνος χρόνων, ὃς προειδὼς τὸν μέλλοντα κατακλυσμὸν συναγαγὼν πάντας εἰς τὰ ἱερὰ μετὰ δακρύων ἱκέτευεν. Ἡρώδης δὲ ὁ ἰαμβοποιός φησιν· ἵνα τὰ* (V pro his *τὰ ἀπὸ*) *Νεννάκου κλαύσω.* (V. *κλαύσι*), unde Schneidewin *κλαύσῃ.*

Fr. 10. Schol. Nicand. Ther. 377: *Βατῆρα δὲ τὴν βακτηρίαν καὶ' ᾠραίρεσιν τοῦ κ· καὶ Ἡρώδης ἐν Ἡμιάμβοις ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ὕπνῳ·* (ita editio Didoti, vulgo *ὁμοίως καὶ ἐν Ἡμιάμβοις ἐν τῷ περιγραφομένῳ ὕπνῳ*, sed L *καὶ Ἡρώδης ἐν ἡμιάμβοις ἐν τῷ περιγραφομένῳ ὕπνῳ.* Bernhardy, Schneidewin, alii *ἐν Μιμιάμβοις* coniiciunt, idem Schneidewin *Ὕμνῳ* probare videtur, quod unus codex Venetus suppeditat. Si quid mutandum scripserim *καὶ Ἡρώδης ὁ Μιμίαμβος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ὕπνῳ*, nam G *καὶ Ἡρώδης ὁ ἡμίαμβος ἐν τ. ὑπ. ὕ.*, p *καὶ ὁρῶ ὁμοίως ὁ Ἡμίαμβος ἐν τ. ὑ. ὕ.*, Ven. *καὶ Ἡρωδιανὸς ὁμοίως καὶ ἡμίαμβος ἐν τῷ ἐπιγρ. ὕμνῳ*, Vatic. *καὶ Ἡρώδης ὁμοίως ὁ ἡμίαμβος ἐν τῷ ἐπιγρ. ὕπνῳ*) *φύγωμεν κτλ.* — V. 1. *φεύγωμεν* Vat., *φεύγω μὲν* Ven., *φύγωμεν* vulgo. — V. 2. *ἐκπερῶν* Vat. G., vulgo *ἐμπεσῶν*, p *ἐκ περσῶν*, L *ἐκπερῶν* vel *ἐμπερῶν.* — *ὁ* addit Vat. ut coni. Toup, vulgo deest.

Digitized by Google

οὐλῇ κατευθὺ . .
βατηρίῃ καλύψῃ.

IX.

CERCIDAS.

IAMBOI.

1.

Ἦν καλλιπύγων ζεῦγος ἐν Συρακούσαις.

ΜΕΛΙΑΜΒΟΙ.

2.

– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Οὐ μὰν ὁ πάρος γα Σινωπεύς

V. 3. οὐλῇ, fort. οὖλῃ. Deinde Toup κρατός adiecit. — V. 4. καλύψῃ, Toup χαλέψῃ, Schneider κολάψῃ, ego σκολύψῃ conieci.

Herodae fort. sunt versus, quos Leonidae tribuit Stob. CXX. 9. Λεωνίδα (Trinc. Λεωνίδου), fort. Ἡρώνδα.

Εὔθυμος ὢν ἔρεσσε τὴν ἐπ' Ἄϊδος
ἀταρπὸν ἔρπων· οὐ γάρ ἐστι δύσβατος,
οὐδὲ σκαληνὸς οὐδ' ἐνίπλεος πλάνης,
ἰθεῖα δ' ἥ μάλιστα καὶ καταπλινὴς
ἅπασα, κήκ μεμυκότων πορεύεται.

V. 1. ὢν scripsi pro ὦν, (nisi praestat εὔθυμος ὢνερ ἔσσο.) et V. 3. ἐνίπλεος pro ἐνίπλεως, et V. 4. δ' ἥ pro δή. Welcker haec Simonidi Amorgino vindicavit. — *Herodi* tribuit Apostol. V. 41. b versum:

Γῆρας καὶ πενία, δύο τραύματα δυσθεράπευτα.

quem Antonius Mel. *Philoni*, Maximus *Democrito* tribuit.

Cercidas. Fr. 1. Ath. XII. 554. D: αὗται οὖν ὑπὸ τῶν πολιτῶν καλλίπυγοι ἐκαλοῦντο, ὡς καὶ ὁ Μεγαλοπολίτης Κερκιδᾶς ἐν τοῖς Ἰάμβοις ἱστορεῖ λέγων· ἦν κτλ. αὗται οὖν ἐπιλαβόμεναι οὐσίας λαμπρᾶς ἱδρύσαντο Ἀφροδίτης ἱερὸν καλέσασαι καλλίπυγον τὴν θεόν, ὡς ἱστορεῖ καὶ Ἀρχέλαος ἐν τοῖς ἰάμβοις. Συρακούσαις, Meineke Συρηκούσαις.

Fr. 2. Diog. Laert. VI. 76: οἱ δὲ τὸ πνεῦμα συγκρατήσαντα (φασὶ τελευτῆσαι Διογένη), ὧν ἐστι καὶ Κερκιδᾶς ὁ Μεγαλοπολίτης ἢ Κρής, λέγων ἐν τοῖς μελιάμβοις οὕτως· Οὐ μὰν κτλ. — V. 1. γα scripsi, v. γ' ἐε, Cobet γε.

Digitized by Google

τῆνος ὁ βακτροφόρας, διπλοείματος, αἰθεριβόσκας,
ἀλλ' ἀνέβα χῆλος ποτ' ὀδόντας ἐρείσας,
καὶ τὸ πνεῦμα συνδακών·
ἧς γὰρ ἀλαθέως
Διογενὴς Ζανὸς γόνος οὐράνιός τε κύων.

3.

. . . ⏑ – – –́ ⏑ – ⏓
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓

Ὃ τᾶς ῥικνᾶς χελώνας
ἐμναμόνευ'. οἶκος γὰρ αριστος ἀλαθέως καὶ φίλος.

4.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓

[Νοῦς ὁρῇ καὶ νοῦς ἀκούει·]
πῶς κεν ἴδοιεν τὰν σοφίαν πέλας ἑστακυῖαν
ἀνέρες, ὧν τὸ κέαρ παλῷ σέσακται
καὶ δυσεκνίπτῳ τρυγί;

5.

Galen. Method. med. l. VI. T. X. 406: Θεσσαλὸς δὲ ἅμα τοῖς ἑαυτοῦ σοφισταῖς ἐφ' ὑψηλοῦ θρόνου καθήμενος ἐν κριομύξοις ἀνδράσιν, ὡς ὁ Κερκιδᾶς φησιν, εὐδοκιμήσει.

V. 2. διπλοείματος, Meineke ἁπλοείματος. sed vid. Diog. VI. 22. — αἰθεριβόσκας, Menagius αἰθεροβόσκας. — V. 3. ἀνέβα, Meineke ἀπέβα. — χῆλος ed. Froben, v. χεῖλος. — V. 4. Cobet videtur subditicium existimare. — V. 5. ἧς cod. Flor., ceteri εἷς, εἰς, ἦν.

Fr. 3. Stob. LVIII. 10: Κερκίδα Μιμιάμβων, (Gesner ἡμιάμβων,) sed Meineke Μελιάμβων. — V. 1. ὃ scripsi, ὁ AB: v. τὸ. — ῥικνᾶς, AB ῥικνὰς. — V. 2. ἐμναμόνευ' scripsi, ἀμναμονεῦ AB, ἀμνάμονα vulgo, ἀμναμονεῖ Gaisford, τὸ τ. ῥ. χ. μναμόνευ' Meineke. — ἀλαθέως, AB ἀλλὰ θεός. — καὶ, fort. οἱ. Videtur hoc quoque ad Diogenem referendum.

Fr. 4. Stob. IV. 43: Κερκίδου (Trinc. Κερκίδας, auctius cod. B Schowii Κερκίδας ἐν Μελιάμβοις)· νοῦς ὁρῇ κτλ. Sed cum prima haec verba Epicharmi sint, probabiliter coniecit Grotius: (Ἐπιχάρμου)· Νοῦς ὁρῇ καὶ νοῦς ἀκούει· (τἄλλα κωφὰ καὶ τυφλά). Κερκίδου· Πῶς κτλ. quod firmat cod. A., in quo primus versus deest. — V. 2. πῶς κεν ἴδοιεν scripsi, v. πῶς ἐνίδοιεν, sed B Schowii πῶς κ' ἴδοιεν. — V. 3. Bentlei coni. πάλω ... καὶ δυσεκνίπτω τρυγός.

Digitized by Google

6.

Athen. VIII. 347. B: οὕτω μοι δοκεῖ καὶ ὁ λεβητοχάρων Οὐλπιανός, κατὰ τὸν ἐμὸν Μεγαλοπολίτην Κερκιδᾶν, μηδὲν μὲν ἐσθίειν τῶν ἀνδρὶ προςηκόντων, τηρεῖν δὲ τοὺς ἐσθίοντας, εἰ παρεῖδον ἢ ἄκανθαν ἢ τῶν τραγανῶν τι ἢ χονδρῶδες τῶν παρατεθέντων.

7.

Phot. Bibl. 279. p. 533. B: καὶ ἡ μαγὶς δὲ ἀντὶ τῆς τραπέζης Αἰγύπτιον δόξει καὶ παντελῶς ἔκθεσμον. Ἐπίχαρμος δὲ ὁ Δωριεὺς καὶ Κερκιδᾶς ὁ μελοποιὸς ἐπὶ τῆς αὐτῆς διανοίας ἐχρήσαντο τῇ λέξει.

8.

Pol. III. 27: Ἐπιπάτωρ· βέλτιον γὰρ τοὔνομα τοῦ πατρωοῦ, εἰ καὶ Κερκιδᾶς αὐτῷ κέχρηται.

X.

AESCHRIO.

IAMBOI.

1.

Ἐγὼ Φιλαινὶς ἡ ἐπίβωτος ἀνθρώποις
ἐνταῦθα γήρᾳ τῷ μακρῷ κεκοίμημαι·
μή μ', ὦ μάταιε ναῦτα, τὴν ἄκραν κάμπτων
χλεύην τε ποιεῦ καὶ γέλωτα καὶ λάσθην·
οὐ γὰρ μὰ τὸν Ζεῦν, οὐ μὰ τοὺς κάτω κούρους
οὐκ ἦν ἐς ἄνδρας μάχλος οὐδὲ δημώδης·
Πολυκράτης δέ, τὴν γονὴν Ἀθηναῖος,

Aeschrio. Fr. 1. Athen. VIII. 335. B: τὸν πολυθρύλητον ἐπὶ τῇ ὀψολογίᾳ Ἀρχέστρατον ἀεί ποτε μετὰ Φιλαίνιδος κατατάττοντα, εἰς ἣν ἀναφέρεται τὸ περὶ ἀφροδισίων ἀκόλαστον σύγγραμμα, ὅπερ φησὶ ποιῆσαι Αἰσχρίων ὁ Σάμιος ἰαμβοποιὸς Πολυκράτη τὸν σοφιστὴν ἐπὶ διαβολῇ τῆς ἀνθρώπου, σωφρονεστάτης γενομένης· ἔχει δὲ οὕτως τὰ ἰαμβεῖα· ἐγὼ κτλ. Idem versus leguntur Anth. Pal. VII. 345: ἀδέσποτον· οἱ δὲ Σιμωνίδου· εἰς Φιλαινίδα τὴν ἐλεφαντίνης ἑταίραν, τὴν γράψασαν ἐν πίνακι τὰς γυναικείας μίξεις ἐκείνας, δι' ἃς καὶ κωμῳδεῖται παρὰ τῶν ἐν Ἀθήναις σοφῶν. — V. 2. cod. Pal. Anth. κεκοίμαμαι. — V. 3. ἄκραν, Meineke ἄκρην. — V. 4. λάσθην L, λάσθμην A, λάσθνην BPV, λέσχην ut videtur cod. Pal. qui in marg. αἰσχύνην. — V. 5. Ζεῦν Athen., cf. Eust. Od. 1387. 28., contra Anth. Ζῆν vel Ζῆνα. — οὐ μὰ τοὺς Athen., οὐδὲ τοὺς Anth., sed in cod. Pal. additum μὰ. — V. 7. γονὴν, γένην BP.

Digitized by Google

λόγων τι παιπάλημα καὶ κακὴ γλῶσσα,
ἔγραψεν ἄσσ' ἔγραψ'· ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα.

2.

Μήνη τὸ καλὸν οὐρανοῦ νέον σίγμα.

* 3.

Στενὸν καθ' Ἑλλήσποντον, ἐμπόρων χώρην,
ναῦται θαλάσσης ἐστρέφοντο μύρμηκες.

* 4.

Ὁ δ' ἐξελὼν ἱμάντα φορτίου ζώνην.

* 5.

Ἶρις δ' ἔλαμψε, καλὸν οὐρανοῦ τόξον.

* 6.

Καὶ πίσσαν ἐφθήν, ᾗ θύραι μυρίζονται.

TETRAMETRA.

7.

Καὶ θεῶν ἄγρωστιν εὗρες, ἣν Κρόνος κατέσπειρεν.

8.

Harpocrat.: Κέρκωψ· Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας· ἐν τοῖς εἰς Ὅμηρον ἀναφερομένοις δηλοῦται ὡς ἐξαπατητῆρές τε ἦσαν καὶ

V. 8. cod. Pal. ex corr. κακὴ γλώσση. — V. 9. ἄσσα', ἄσσ' B, ὅσσ' PVL, οἷ' Anth. — γὰρ, Anth. δ'.

Fr. 2. Walz Rhet. III. 650: ὡς τὴν σελήνην οὐρανοῦ πάλιν Αἰσχρίων σίγμα· οὕτω γὰρ λέξεσιν αὐταῖς αὐτὸ Αἰσχρίων λέγει· Μήνη κτλ.

Fr. 3. 4. 5. 6. Ibid. τὸν λόγον ἐκτραχύνουσι, σκληρύνουσι δὲ πλέον, ἢ μᾶλλον εἰς ψυχρότητα σύρουσι γελασιέαν, ὡς καὶ ὁ γράψας τὰ ψυχρὰ ταυτὶ τῶν Ἰαμβείων· Στενὸν — μύρμηκες. Καὶ πολλαχοῦ δύστηνα τοιαυτὶ λέγει· Ὁ δ' ἐξελὼν — μυρίζονται, Aeschrionis esse verisimile, sed non certum. — Fr. 5. ἔλαμπε, cod. Dresd. ἔλαμπε. — Fr. 6. ᾗ scripsi, itaque nunc etiam ten Brink, vulgo ἣν.

Fr. 7. Athen. VII. 296. E: Αἰσχρίων δ' ὁ Σάμιος ἔν τινι τῶν Ἰάμβων Ὑδνῆς φησὶ τῆς Σκύλλου τοῦ Σκιωναίου κατακολυμβητοῦ θυγατρὸς τὸν θαλάσσιον Γλαῦκον ἐρασθῆναι· ἰδίως δὲ καὶ περὶ τῆς βοτάνης λέγει, ἣν φαγὼν ἀθάνατος ἐγένετο· καὶ θεῶν κτλ. Eadem Eust. 271, 27. Naeke, qui iambos fuisse censet, coniecit: καὶ θεῶν σῖτον (Meineke βρῶμα) Ἄγρωστιν κτλ.

Digitized by Google

ψεῦσται οἱ Κέρκωπες· Ξεναγόρας δὲ εἰς πιθήκους αὐτοὺς καταβαλεῖν φησί, καὶ τὰς Πιθηκούσσας νήσους ἀπ' αὐτῶν κληθῆναι· Αἰσχίνης (recte ut videtur Maussacus *Αἰσχρίων*) δὲ ὁ Σαρδιανὸς (Σάμιος Maussacus, Σαμιανὸς Meineke) ἐν τοῖς Ἰάμβοις καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀναγράφει, Ἀνδοῦλον (αὐδοῦλον A) καὶ Ἄτλαντον. Eadem Cercopum nomina exhibet Phot. 158, 2. Apostol. IX. 64., at Suid. v. Κέρκωπες habet Κάνδουλος καὶ Ἄτλας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

9.

Σὺν ᾧ ἐχύθη ψυχήν, πουλύς τέ μιν ἔσχ' ὀρυμαγδός.

10.

Tzetz. Lycoph. 688: Ἕτεροι δὲ Γιγάντων νήσους τὰς Πιθηκούσας ἤκουον, αἵ εἰσι περὶ τὴν Ἰταλίαν· μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Αἰσχρίων (Vit. 1. Ciz. Par. Αἰσχύλος) ἐν ἑβδόμῳ Ἐφεσίδος. cod. Par. Ἐφεσηΐδος, Meineke Ἐφημερίδος (Müller Ἐφημερίδων).

11.

Schol. Eur. Tro. 230: Ὁ δὲ Αἰσχρίων φησὶν ὅτι ἐν Πελοποννήσῳ ἦν Κρᾶθις καλούμενος ποταμός, ὃς ἐποίει τὰς κόμας ξανθὰς τῶν λουομένων. Sed est fort. Aeschrio, qui de *agricultura* scripsit, vid. Varro de R. R. I. 1.

Fr. 9. Tzetz. Chil. VIII. 398: Καὶ οὗτος ὁ Παρράσιος ζωγράφος ἐξ Ἐφέσου Πολλὰς καὶ ἄλλας γράψας μὲν ἐντέχνως ζωγραφίας, Αὐτὸν τε τὸν Μεγάβυζον ἐν τύποις τοῖς Ἐφέσου, Ὄνπερ ἰδὼν Ἀλέξανδρος ὁ μέγας ὁ Φιλίππου, Καὶ Ζεύξιδος Μενέλαον ὃν ἔμην χοηφόρον Τιμάνθους Παλαμήδη τε κτεινόμενον, εἰκόνι Σὺν ᾧ ἐχύθη ψυχήν, πουλὺς δέ μιν ἔσχ' ὀρυμαγδός, Αἰσχρίων ὥσπερ ἐγραψεν ἐν ταῖς Ἐφημερίσιν. Ὁ δὲ Αἰσχρίων οὗτος ἦν γένει Μιτυληναῖος, Καὶ ἔπη καὶ ἰάμβους δὲ σὺν ἄλλοις πόσοις γράψας. ubi codd. AB ἔσχεν ὀρυγμαδός.

Digitized by Google

POETAE MELICI.

Digitized by Google

Digitized by Google

I.

TERPANDER.

ΕΙΣ ΔΙΑ.

1.

Ζεῦ πάντων ἀρχά, πάντων ἁγήτωρ,
Ζεῦ, σοὶ πέμπω ταύταν ὕμνων ἀρχάν.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

2.

Ἀμφί μοι αὖτις ἄναχθ' ἑκατηβόλον
ἀείδετω φρήν.

Terpander. Fr. 1. Clem. Alex. Strom. VI. 784: ἡ τοίνυν ἁρμονία τοῦ βαρβάρου ψαλτηρίου τὸ σεμνὸν ἐμφαίνουσα τοῦ μέλους ἀρχαιοτάτη τυγχάνουσα ὑπόδειγμα Τερπάνδρῳ μάλιστα γίνεται πρὸς ἁρμονίαν τὴν Λώριον ὑμνοῦντι τὸν Δία ὠδέ πως· Ζεῦ κτλ. Eadem Arsen. 261. Apostol. III. 29. c. — V. 1. ἁγήτωρ Ars., ἀγήτωρ Clem. — V. 2. Ritschl coniecit ταύταν τάν in tres paroemiacos anapaestos describens. Mihi singuli versus ex binis paeonibus epibatis compositi videntur, de quibus vid. Boeckh Pind. I. 2, 23. et 26. — Huc fort. respicit Pollux IV. 66. ubi de citharoedicis nomis agit: Νόμοι δ' αὐτῶν Διός, Ἀθηνᾶς, Ἀπόλλωνος. fortasse enim etiam Terpandri in Minervam fuit nomus.

Fr. 2. Schol. Aristoph. Nub. 595: Τὸ δὲ ἀμφί μοι αὖτε ἐκ τῶν Τερπάνδρου προοιμίων· καὶ γὰρ ἐκεῖνος οὕτως ἠρξατο· ἀμφί μοι αὖτις ἄναχτα, καὶ τὸ προοιμιάζεσθαι δὲ ἀμφιανακτίζειν ἔλεγον. et ibid. μιμεῖται δὲ τῶν διθυράμβων τὰ προοίμια· συνεχῶς γὰρ χρῶνται ταύτῃ τῇ λέξει· διὸ καὶ ἀμφιάνακτας αὐτοὺς ἐκάλουν. ἔστι δὲ Τερπάνδρου· ἀμφ' ἐμοὶ ἄναχτα ἑκατηβόλον. Auctius Suidas Ἀμφιανακτίζειν· τὸ προοιμιάζειν — Περίανδρος· ἀμφί μοι αὖτις (sit AB, v. αὖθις,) ἄναχτα. (eadem Zonar. 163.) et deinde: ἀμφιανακτίζειν· ᾄδειν τὸν Τερπάνδρου νόμον, τὸν καλούμενον Ὀρθιον, οὗ τὸ προοίμιον ταύτην τὴν ἀρχὴν εἶχεν· Ἀμφί μοι αὐτὸν (sed AB αὖ τὸν) ἄναχθ' ἑκατηβόλον ᾀδέτω (A ἀοιδέτω, B ἀειδέτω) φρήν. unde restitui. Hermann hexametrum composuit hoc modo Ἀμφί μοι αὖτε ἄναχθ' ἑκατηβόλον ᾀδέτω ἁ φρήν. at v. 2. constat ex duobus orthiis et syllaba longa (cf. Plut. de Mus. c. 28.), est enim hoc exordium *nomi orthii*. — Ceterum fortasse ex fine huius nomi petitum:

Ἀλλὰ ἄναξ μάλα χαῖρε.

Cf. Zenob. V. 99: Σὺν δὲ θεοὶ μάκαρες· τοῦτο ἐπιλέγουσιν οἱ ῥαψῳδοί, ὡς καὶ οἱ κιθαρῳδοί· ἀλλ' ἄναξ μάλα (B μέγα) χαῖρε. Hesych. Ἀλλ' ἄναξ· ἐξόδιον κιθαρῳδοῦ τὸ καθαπάδον καὶ τὸ νῦν· corrigunt τὸ κατεπᾴδόμενον, sed malim: τὸ κατὰ Τέρπανδρον, καὶ τό· νῦν (δὲ θεοὶ μάκαρες, ῥαψῳδοῦ). Eust. Il. 239, 13: ἰστέον δέ, ὅτι ἐκ τοῦ ἀλλ' ἄναξ, ὅπερ ἐνταῦθα παρὰ τῷ ποιητῇ κεῖται, ἀρχή τις ἐξοδίου κιθαρῳδικοῦ τό· ἀλλὰ ἀλλ' ἄναξ, ὡς ἱστορεῖ Ἄλλιος Διονύσιος.

Digitized by Google

3.

Σοὶ δ' ἡμεῖς τετράγηρυν ἀποστέρξαντες ἀοιδάν
ἑπτατόνῳ φόρμιγγι νέους κελαδήσομεν ὕμνους.

4.

Ἔνθ' αἰχμά τε νέων θάλλει καὶ μῶσα λίγεια
καὶ δίκα εὐρυάγυια, καλῶν ἐπιτάρροθος ἔργων.

5.

Plut. de Mus. c. 6: *τὸ γὰρ πρὸς τοὺς θεοὺς ὡς βούλονται ἀφοιουμένοι, ἐξέβαινον εὐθὺς ἐπί τε τὴν Ὁμήρου καὶ τῶν ἄλλων ποίησιν· δῆλον δὲ τοῦτ' ἔστι διὰ τῶν Τερπάνδρου προοιμίων.*

6.

Joh. Lyd. de mens. 72: *Τέρπανδρός γε μὴν ὁ Λέσβιος Νύσσαν λέγει τετιθηνηκέναι τὸν Διόνυσον, τὸν ὑπό τινων Σαβάζιον ὀνομαζόμενον, ἐκ Διὸς καὶ Περσεφόνης γενόμενον, εἶτα ὑπὸ τῶν Τιτάνων σπαραχθέντα.*

Fr. 3. Straho XIII. 618: *οὗτος (Λεσβίων) μὲν οὖν κιθαρῳδός· καὶ Τέρπανδρον δὲ τῆς αὐτῆς μουσικῆς τεχνίτην γεγονέναι φασὶν καὶ τῆς αὐτῆς νήσου, τὸν πρῶτον ἀντὶ τῆς τετραχόρδου λύρας ἑπταχόρδῳ χρησάμενον· καθάπερ καὶ ἐν τοῖς ἀναφερομένοις ἔπεσιν εἰς αὐτὸν λέγεται· Σοὶ δ' κτλ.* (ubi Dhi *τετραγυρίν*, et v. 2. DFhi *ἑοὺς*, mox *κελαδήσαμεν*). Eadem Euclid. Introd. Harm. 19. et Pappus Cram. An. Par. I. 56, 10. — V. 1. *σοὶ δ' ἡμεῖς*, Euclid. *ἡμεῖς τοι.* (*τοι* om. Bryenn.) — *ἀποστέρξαντες* Euclid., *ἀποστρέψαντες* Strabo. — *ἀοιδὰν* cod. Bar. Bryenn., ceteri *ἀοιδήν*. — V. 2. affert Clem. Alex. Strom. VI. 814. om. poetae nom.

Fr. 4. Plut. Lycurg. c. 21: *ὅλως δ' ἄν τις ἐπιστήσας τοῖς Λακωνικοῖς ποιήμασιν .... οὐ κακῶς ἡγήσαιτο καὶ τὸν Τέρπανδρον καὶ τὸν Πίνδαρον τὴν ἀνδρείαν τῇ μουσικῇ συνάπτειν· ὁ μὲν γὰρ (Τέρπανδρος) οὕτως πεποίηκε περὶ τῶν Λακεδαιμονίων· Ἔνθ' ... εὐρυάγυια.* Integrum fragm. affert Arrian. Tact. 44, 3. *ὥστε ἐς τήνδε τὴν βασιλείαν, ἣν Ἀδριανὸς εἰκοστὸν τοῦτ' ἔτος βασιλεύει, πολὺ μᾶλλον ξυμβαίνειν μοι δοκεῖ τὰ ἔπη ταῦτα, ἅπερ ἐς τὴν πάλαι Λακεδαίμονα, ἔνθ' κτλ.* — V. 1. *μῶσα* Arrian., *μοῦσα* Plut. — *λίγεια*, ap. Plut. C *λιγεῖ*. — V. 2. *εὐρυάγυια*, conieci *εὐρυάνασσα*, Schneidewin *εὐ ἀρμυῖα*. Est fortasse ex carmine, quo Lacedaemoniorum discordiam composuit, de quo carmine vide quae dixi ad Pindari Fr. 250.

Digitized by Google

II.

ALCMAN*).

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΔΙΑ ΛΥΚΑΙΟΝ. 1—7.

1. [1.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –̆
⏑̆ –́ ⏑ – ⏑̆ –̆ ⏑̆ –́ ⏑ – ⏑̆
– – ⏑ – – – – – ⏑ – –

Μῶσ' ἄγε, Μῶσα λίγεια πολυμμελὲς
αἰεναοιδὲ μέλος
νεοχμὸν ἄρχε παρσένοις ἀείδεν.

Alcman. Grammaticos, qui Alcmanis carmina in ordinem redegerunt, ab Hymno in Iovem orsos esse par est: huius hymni argumentum satis illustrat Himer. Or. V. 3: *Ἀλκμαίων δ' ὁ τὴν Δώριον λύραν Λυδίοις κεράσας ᾄσμασιν, ἐτύγχανε μὲν διὰ τῆς Σπάρτης εἰς Διὸς Λυκαίου κομίζων ᾄσματα, οὐ μὴν παρῆλθε τὴν Σπάρτην, πρὶν καὶ αὐτὴν τὴν πόλιν καὶ Διοσκόρους ἀσπάσασθαι.* Nam haec verba haud dubie significant poetam hymno in Iovem inseruisse Spartae et Dioscurorum laudes. At composuit poeta etiam peculiare carmen in Dioscuros, atque huic carmini vel propter argumenti similitudinem grammatici secundum tribuerunt locum (vid. Fr. 8.). Et ipsi quidem numeri versuum indicio sunt, utrum fragmentum aliquod de Dioscuris ad Hymnum I. an ad Hymnum II. pertineat, sed ubi poetae sententia tantum refertur, ambigi licet, quo sit referendum. Disseruit de his Schneidewin ad Orion. p. 1. seqq., sed veram rei rationem non perspexit. Hymni in Iovem singulae strophae ternis constant versibus, quorum tertius non est iambicus ut veteres grammatici censent, sed trochaicus: in medio autem versu est trochaeus semantus (– – vel – ⏑) qui vice dipodiae trochaicae fungitur. — Fr. 1. Maxim. Plan. Rhett. V. p. 510. ed. Walz. postquam aliud Alcmanis Fr. (36.) attulit: *ἐξ ἀνομοίων δὲ (στροφὴ συγκειμένη) ὡς τόδε· Μῶσ' κτλ.* et v. 3. Priscian. de metr. Terent. 251. ed. Lindem. ex Alcmane affert: „Alcman autem *in primo* catalectum trimetrum fecit habentem in quarto loco modo iambum, modo spondeum sic: *Νεωμόν ... αρχε παρθένοις ἀεῖδεν.*" Est autem ipsum huius hymni exordium. V. 1. affert Et. M. 589, 47. sine poetae nomine: *Μῶσά γε Μῶσα λίγεια.* et Apollon. de Synt. I. 4., ubi vulgo *Μῶσά γε λιγεῖα.* — *πολυμμελὲς* Ven,, *πολυμελὴς* Ald., *πολυμελὲς* rell. — V. 2. *αἰεναοιδὲ* de coniectura restitui, sive *αἰϊναοιδὲ* malis, quamquam Dorienses etiam *αἰέν* dixisse testatur Cram. An. Ox. I. 71, 19., vulgo *ἀεὶ δὲ*, unde Hermann *ἀοιδᾶς*, sed cod. Par. 2918. *ἀεὶν ἄειδε*, sch. An. *αἰὲν ἄειδε*, quod ipsum recepit Walz. — V. 3. *νεοχμὸν*, ap. Plan. Cod. Par. 2916. *νεωχμὸν* ut Erotian. 262: *Νεωχμόν· νεώτατον, ὡς καὶ Ἀλκμὰν ἐν α' μελῶν.*, ap. Prisc. libri *νεομον.* — *παρσένοις* cod. Prisc. Par. 7496. et Ascens., vulgo *παρθένοις*, sed codd. Plan. *πάρ σ' ἔνοις, ἐπ' ἀρσένοις, ἐπ' ἄρσενας.* — *ἀείδεν*, ap. Prisc. *ἀεῖδεν*, cod. Par. Mon. et Asc. *αιειδεν*, ap. Planud. *καὶ ἄειδε.*

---

*) Numeri adiecti sunt editionis Welckerianae.

Digitized by Google

2. [31.]

. . . . . Ἐγὼ δέ γ' ἀείσομαι
ἐκ Διὸς ἀρχομένα.

3. [78.]

Ὑμέ τε καὶ σφετέρως
ἵππως . . . . . .

4. [2.]

Καὶ ναὸς ἁγνᾶς εὐπύργω Σεράπνας.

5.

Schol. Eurip. Troad. v. 212. ed. Cobet. οἰκητήριόν φησι τὰς Θεράπνας τῶν Διοσκούρων παρόσον ὑπὸ τὴν γῆν τῆς Θεράπνης εἶναι λέγονται ζῶντες, ὡς Ἀλκμαίων (Ἀλκμάν) φησίν.

* 6.

Χερσόνδε κωφὸν ἐν φύκεσσι πίτνει.

7. [6.]

Ἀ Μῶσα κέκλῃγ', ἁ λίγεια Σειρήν.

Fr. 2. Vita Arati ed. Buhle II. 437: ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι καὶ Πίνδαρος κατεχρήσατο τῷ ἔπει τούτῳ, λέγων· ὅθεν περ καὶ Ὅμηρίδαι ἀρχονται. Διὸς ἐκ προοιμίου· καὶ Ἀλκμάν· ἐγὼ δὲ ἀεί σοι με ἐκ Διὸς ἀρχόμενα. Valckenaer ἐγὼ δ' ἀείσομαι ἐκ Δ. ἀρχόμενος, scripsi δέ γ' (nisi malis ἐγὼ λίγ') et ἀρχομένα, ut puellarum chorus hoc carmen cantaverit.

Fr. 3. Apollon. de pron. 399. B: πλεῖστα γοῦν ἔστι παῤ ἑτέροις εὑρεῖν, σφέτερον πατέρα ἀντὶ τοῦ ὑμέτερον. . . . Ἀλκμάν· Ὑμέ τε. Callimacho tribuere vult Ahrens Dialect. Dor. 263.

Fr. 4. Priscian de metr. Terent. 251. postquam Fr. 1. v. 3. attulit: Καὶ ναὸς ἁγνᾶς εὐπύργω (Ascens. ἐν πυργω) Θεράπνας (ita cod. Lindem., vulgo Θεραπναίνας, rectissime Ascens. σεράπνας, cod. Mon. σεπαπηας). „Hic quarto loco spondeum habet." ut certum sit hunc versum ad idem carmen pertinere, ex quo petitum est Fr. 1. Cf. Harpocr. 95, 20: Θεράπναι (ABC Θεράπνη) τόπος ἐστὶν ἐν Λακεδαίμονι, οὗ μνημονεύει καὶ Ἀλκμὰν (D Αἰσχαίος) ἐν α'. Similis Phot. 85, 7. et Suid. v. Θεράπναι. Therapnis Dioscurorum templum sanctissimum, vid. Pausan. III. 20, 1. et Schol. Pind. Isthm. I. 43.

Fr. 6. Priscian. ibid.: „Similiter Χερσάνδε (ita etiam codd. Par. 7496. et 7051., sed recte edd. χερσόνδε) κωφὸν ἐν φύκεσσι (Ald. φύκεσι, cod. Par. 7051. φούκεσσι recte, ut opinor) πίτνει (scripsi πίτνει). Quarto loco spondeum posuit, (nam φυ producitur teste Heliodoro, qui ait Simonidem hoc frequenter facere. „Apparet hunc quoque versum Alcman. ex eodem carmine esse.

Fr. 7. Aristid. II. 508: Ἀκούεις δὲ καὶ τοῦ Ἀάκωνος λέγοντος εἰς αὐτόν τε καὶ τὸν χορόν· Ἁ Μῶσα κεκλήγει, ἁ λίγεια Σειρήν, ubi Γ κεκλήγ. Welcker κέκληγ', ἡ correxit, Schneidewin ἁ scripsit, et praeterea fort. κέκλαγ' corrigendum. Versum ut huc referrem me non tantum numerorum

Digitized by Google

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ. 8—14.

8. [3.]

⏑̄ ⏑́ ⏑ – ⏑̄ ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ – ⏑̄ ⏑́ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ – – ⏑́ ⏑ . . .

Κάστωρ τε πώλων ὠκέων δματῆρες, ἱππόται σοφοί,
καὶ Πολυδεύκης κυδρός.

* 9. [66.]

Καὶ κῆνος ἐν σάλεσσι πολλοῖς ἥμενος μάκαρς ἀνήρ.

* 10.

Μάκαρς ἐκεῖνος.

11.

. . . *Εὐτείχη τ' ἄνακτ' Ἀρήϊον.*

similitudo permovit, sed confirmat hanc suspicionem ipse Aristides cum addit: *προςτίθει δὲ κἀκεῖνο, ὅτι αὐτῆς τῆς Μούσης δεηθεὶς κατ' ἀρχὰς ὁ ποιητής, ἵν' ἐνεργὸς ἐπ' αὐτῆς γένοιτο, εἶτα ὥςπερ ἐξέστη καὶ φησίν, ὅτι τοῦτο ἐκεῖνο χορὸς αὐτὸς ἀντὶ τῆς Μούσης γεγένηται.* Vides quam apte haec conveniant, si sumamus Fr. 1. proxime praecessisse.

Fr. 8. Herodian. *περὶ σχημ.* 61: *Ἀλκμανικὸν σχῆμα τὸ μεσάζον τὴν ἐπαλλήλων ὀνομάτων ἢ ῥημάτων θέσιν πληθυντικοῖς ἢ δυϊκοῖς ὀνόμασιν ἢ ῥήμασι. τέσσαρα δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ τοιαῦτα· ᾖχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος. πλεονάζει δὲ τοῦτο τὸ σχῆμα παρ' Ἀλκμᾶνι τῷ λυρικῷ, ὅθεν καὶ Ἀλκμανικὸν ὠνόμασται. εὐθὺς γοῦν ἐν τῇ δευτέρᾳ ᾠδῇ παρείληπται· Κάστωρ τε* (A *κάστορε*) *π. ὠκέων* (ita A, *ὠκεα* CD, om. B) *δαμάντορες* (A, *δαμαντῆρες* BCD) *ἱππόται σοφοὶ* (*ἱππότα σοφώ* CD) *κ. Π. κυδρὸς* (B *κῦδρος*, CD *κύδεος*). Eadem Schol. Pind. Pyth. IV. 318. ubi *ταχέων δμητῆρες* (unde *δματῆρες* cum Schneidewino scripsi), Schol. Od. *κ'*, 513., ubi *Κάστωρ ὠκ. Π. ἐλατῆρες καὶ Πολυδεύκης*, eademque iterat Eustath. 1667, 34., nisi quod *ἐλατῆρε* et *Πολυδεύκεις* exhibet.

Fr. 9. Hephaest. 3. sine poetae nom.: *Ἤτοι γὰρ λήγει εἰς δύο σύμφωνα, οἷον Τίρυνς, οὐδέ τι τεῖχος ἐπήρκεσε* (hoc ex epico poeta petitum videtur) *καί· Καὶ κεῖνος* (sic FlHB, *κἀκεῖνος* Turn. C.) *ἐν σάλεσιν* (Welcker *σαλέεσσιν* i. e. *θαλέεσσιν*, Pauwius et Hermann recte *σάλεσσιν*) *ἥμενος* (Turn. in calce *κείμενος*) *μάκαρς ἀνήρ.* Redintegratus est Alcmanis versus ex Apollon. de pronom. 335. B: *Αἰολεῖς κῆνος, — Δωριεῖς τῆνος — σπανίως διὰ τοῦ κ, Καὶ κεῖνος ἐν σάλεσιν πολλοῖς ἥμενος, Ἀλκμάν.* Versus, qui fortasse de Tyndareo est accipiendus, a me huc relatus propter numerorum similitudinem, quos non admodum frequentasse videtur Alcman.

Fr. 10. Apollon. de pron. 334. A: *Ἀλλὰ καὶ Ἀλκμὰν πρώτῳ Μάκαρς ἐκεῖνος φησί.* Non est ut putant, idem fragmentum atque praegressum, sed poeta non sine vi quadam illa repetit, auctiore pronominis forma usus. Nam ex eodem carmine utrumque fragmentum esse petitum, non est dubium. Commode autem Apollon. hic indicat, ex *primo* libro locum desumtum esse.

Fr. 11. Cram. An. Ox. I. 159, 2: *οὐ γὰρ πάντως τὰ μὲν κύρια ἀεὶ βαρύνεται, τὰ δὲ ἐπιθετικὰ ὀξύνεται, ἀλλὰ εἴ που βαρύνεται τὸ κύριον, τὸ ἐπιθετικὸν ὀξύνεται· εἰ οὖν ἐστὶν Εὐτείχης ὄνομα κύριον παρ' Ἀλκμᾶνι· Εὐτείχη τ' ἄνακτ' Ἀρήϊον, καὶ ὤφειλεν εἶναι τούτῳ τῷ λόγῳ*

Digitized by Google

12. [3.]

Pausan. I. 41, 4: *Μεγαρέως δὲ Τίμαλκον παῖδα τίς μὲν ἐς Ἄφιδναν ἐλθεῖν μετὰ τῶν Διοσκούρων ἔγραψε; πῶς δ' ἂν ἀφικόμενος ἀναιρεθῆναι νομίζοιτο ὑπὸ Θησέως; ὅπου καὶ Ἀλκμὰν ποιήσας ἆσμα ἐς τοὺς Διοσκούρους, ὡς Ἀθήνας (Ἀφίδνας) ἕλοιεν καὶ τὴν Θησέως ἀγάγοιεν μητέρα αἰχμάλωτον, ὅμως Θησέα φησὶν αὐτὸν ἀπεῖναι.* Cf. Schol. Hom. Il. γ', 242: *Ἑλένη ἁρπασθεῖσα ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, ἀγνοοῦσα τὸ συμβεβηκὸς μεταξὺ τοῖς ἀδελφοῖς Διοσκούροις κακόν, ὑπολαμβάνει δι' αἰσχύνης αὐτῆς μὴ πεπορεῦσθαι τούτους εἰς Ἴλιον, ἐπειδὴ προτέρως ὑπὸ Θησέως ἡρπάσθη, καθὼς προείρηται. Διὰ γὰρ τὴν τότε γενομένην ἁρπαγὴν Ἀφιδνα πόλις Ἀττικῆς πορθεῖται καὶ τιτρώσκεται Κάστωρ ὑπ' Ἀφιδνοῦ τοῦ τότε βασιλέως κατὰ τὸν δεξιὸν μηρόν· οἱ δὲ Διόσκουροι, Θησέως μὴ τυχόντες, λαφυραγωγοῦσι τὰς Ἀφίδνας (Ἀθήνας* A). *ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς Πολεμωνίοις ἢ τοῖς (ἤ τοι* D) *κυκλικοῖς καὶ ἀπὸ μέρους παρὰ Ἀλκμᾶνι τῷ λυρικῷ* (de quo loco cf. Prelleri Polemo p. 16. seqq.). Ceterum Schneidewin duce O. Müllero tribuere vult Alcmani quod est ap. Hesych.: *Ἀσανέων πόλιν· τὰς Ἀφίδνας·* ubi Palmerius *Ἀσαναίων* coni.

13. [3.]

Pausan. III. 26, 2: *Θαλαμῶν δὲ ἀπέχει σταδίους εἴκοσιν ὀνομαζομένη Πέφνος ἐπὶ θαλάσσῃ, πρόκειται δὲ νησὶς πέτρας τῶν μεγάλων οὐ μείζων, Πέφνος καὶ ταύτῃ τὸ ὄνομα· τεχθῆναι δὲ ἐνταῦθα τοὺς Διοσκούρους φασὶν οἱ Θαλαμᾶται· τοῦτο μὲν δὴ καὶ Ἀλκμᾶνα ἐν ἄσματι οἶδα εἰπόντα· τραφῆναι δὲ οὐκέτι ἐν τῇ Πέφνῳ φασὶν αὐτούς, ἀλλ' Ἑρμῆν τὸν ἐς Πελλάναν κομίσαντα εἶναι.*

14.

Schol. Clem. Alex. T. IV. 107. ed. Klotz: *Ἱπποκόων τις ἐγένετο Λακεδαιμόνιος, οὗ υἱοὶ ἀπὸ τοῦ πατρὸς λεγόμενοι Ἱπποκοωντίδαι ἐφόνευσαν τὸν Οἰκυμνίου υἱόν, Οἰωνὸν ὀνόματι, συνόντα τῷ Ἡρακλεῖ, ἀγανακτήσαντες ἐπὶ τῷ πεφονεῦσθαι ὑπ' αὐτοῦ κύνα αὐτῶν· καὶ δὴ ἀγανακτήσας ἐπὶ τούτοις ὁ Ἡρακλῆς πόλεμον συγκροτεῖ κατ' αὐτῶν καὶ πολλοὺς ἀναιρεῖ, ὅτε καὶ αὐτὸς τὴν χεῖρα ἐπλήγη· μέμνηται καὶ Ἀλκμὰν ἐν α'.*

(*ΕΙΣ ΗΡΑΝ.*)

15. [29.]

Καὶ τὶν εὔχομαι φέροισα

Εὐτείχεα. πόθεν οὖν ἡ τετριμμένη βαρεῖα τάσις; Respicit Schol. Il. π'. 57. Euteiches filius Hippocoontis, vid. Apollod. III. 10, 5., qui fuit cum fratribus adversarius Dioscuris; itaque recte huc retulit Schneidewin.

Fr. 15. Athen. XV. 681. A: *Μνημονεύει αὐτοῦ (τοῦ ἑλιχρύσου) Ἀλκμὰν ἐν τούτοις. καί τιν' εὔχ. κτλ.* V. 1. *καὶ τὶν* scripsi, Casaubonus *καί τιν*, vulgo *καί τιν'*. — *φέροισα* A, *φέροισαν* Cant. L.

Digitized by Google

τόνδ' ἐλιχρύσω πυλεῶνα
κηρατῶ κυπαίρω.

(ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.)

16. [67.]

Ἐμέ, Λατοΐδα, τέο δαυχνοφόρον.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

* 17. [113.]

Ἐπαμμένα πέρι δέρματα θηρῶν.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΑΝ.

18. [33.]

Κύπρον ἱμερτὰν λιποῖσα καὶ Πάφον περιῤῥύταν.

(ΠΑΙΑΝ.)

19. [37.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – –

V. 2. πυλεῶνα κηρατῶ Boissonade, πυλέωνα ἀκηράτω Casaubonus, πύλεω ἀκηράτων Cant. L. — V. 3. κυπαίρω Welcker, κυπέρω libri, sed cf. Eust. Od. 1648, 7: καὶ κύπειρον κύπαιρον παρ' Ἀλκμᾶνι. Ex hymno in Iunonem haec esse petita docet Athen. XV. 678. A: Πυλεών· οὕτως καλεῖται ὁ στέφανος, ὃν τῇ Ἥρᾳ περιτιθέασιν οἱ Ἀάκωνες, ὡς φησι Πάμφιλος.

Fr. 16. Apollon. de pron. 356. B: Ἡ σέο μεταβάλλει τὸ σ εἰς τὸ τ παρὰ Δωριεῦσιν, Ἀλκμάν· ἐμὲ Λατοίδα τέο δ' ἀχοςχορον. quod correxi. Δαυχνοφόρον i. e. δαφνηφόρον. Hermann coni. Ἀλκμὰν ἐν ε'. Λατοίδα, τέο δ' ἀρχέχορον (Schneidewin τέο λάχος χορόν).

Fr. 17. Schol. Hom. Il. φ'. 485: ἐναίρειν, φονεύειν ἢ σκυλεύειν· περιάπτεται γὰρ (ἡ Ἄρτεμις) νεβρίδας· Ἀλκμάν· ἐπάμεναι παρὰ δ. Θ. Scripsi ἐπαμμένα πέρι, et iam Welcker ἐπαμμέναι coniecit. Alcmanis hymnum in Dianam Menander Rhet. IX. 135. Walz. (vid. Fr. 18.) commemorare videtur.

Fr. 18. Strabo VIII. 340: Καὶ Ἀλκμάν· Κύπρον κτλ. Eadem Eust. Il. 305, 34. Respicit huc Menander Walzii Rhet. IX. 135: Μέτρον μέντοι τῶν κλητικῶν ὕμνων ἐν μὲν ποιήσει ἐπιμηκέστερον· ἅμα μὲν γὰρ ἐκ πολλῶν τόπων ἔξεστιν τοὺς θεοὺς ἐπικαλεῖν ὡς παρὰ Σαπφοῖ καὶ τῷ Ἀλκμᾶνι πολλαχοῦ εὑρίσκομεν· τὴν μὲν γὰρ Ἄρτεμιν ἐκ μυρίων ὀρέων, μυρίων δὲ πόλεων, ἔτι δὲ ποταμῶν ἀναχαλεῖ· τὴν δὲ Ἀφροδίτην Κύπρου, Κνίδου, Συρίας, πολλαχόθεν ἀναχαλεῖ κτλ.

Fr. 19. Strab. X. 482: τὰ δὲ συσσίτια ἀνδρεῖα παρὰ μὲν τοῖς Κρησὶν καὶ νῦν ἔτι καλεῖσθαι (λέγει Ἔφορος), παρὰ δὲ τοῖς Σπαρτιάταις μὴ διαμεῖναι καλούμενα ὁμοίως πρότερον· παρ' Ἀλκμᾶνι γοῦν οὕτω κεῖσθαι·

Digitized by Google

Φοίναις δὲ καὶ ἐν Θιάσοισιν
ἀνδρείων παρὰ δαιτυμόνεσσιν
πρέπει παιᾶνα κατάρχειν.

---

20 [11.]

– ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑
⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑
⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑
– ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
⏑ – ⏑ – ⏑ – –

Οὐκ εἷς ἀνὴρ ἄγροικος οὐδέ
σκαιὸς οὐδὲ παρὰ σοφοῖσιν
οὐδὲ Θεσσαλὸς γένος
οὐδ' Ἐρυσιχαῖος οὐδὲ ποιμήν,
ἀλλὰ Σαρδίων ἀπ' ἀκρᾶν.

Φοίναις. ... κατάρχειν. V. 1. *Φοίναις, φοίνες* B (ex corr. *φοίναις*, ut K), *φοίναις* n (a m. s.) o, *φοίνινες* CD his. — V. 2. *ἀνδρείων, ἀνδρίων* BCDhi. — V. 3. *πρέπει* Ursinus, vulgo *πρέπε.*

Fr. 20. Steph. Byz. v. *Ἐρυσίχη· Πόλις Ἀκαρνανίας· — τὸ ἐθνικὸν Ἐρυσιχαῖος, περὶ οὗ πολὺς λόγος τοῖς ἀρχαίοις· ὁ Τεχνικὸς γὰρ καὶ Ἡρωδιανός φασιν* (fort. del. *καὶ Ἡρωδιανός* et deinde *φησιν* restituendum), *ὅτι σεσημείωται τὸ Ἐρυσίχαιος προπαροξυνόμενον ἐν τοῖς ἐθνικοῖς· μήποτε οὖν τὸ χαῖον ἐγκεῖσθαι, ὅ ἐστιν ἡ βουκολικὴ ῥάβδος, καὶ τὸν ἐρύσω μέλλοντα. διχῶς οὖν ἔσται, ὡς ἐστὶ δῆλον παρ' Ἀλκμᾶνι* (P *ἀκβάνη*, V *ἀὴβαστι*) *ἐν ἀρχῇ τοῦ δευτέρου τῶν Παρθενείων ᾠσμάτων· φησὶ γάρ· Οὐκ ... Ἐρυσιχαῖος. εἰ γὰρ τῷ Θεσσαλὸς γένος συναπτέον, ἐθνικόν ἐστι καὶ προπεριισπάσθω· Ἡρωδιανὸς ἐν ταῖς Καθόλου προσῳδίαις καὶ Πτολεμαῖος ἔφη· εἰ δὲ τῷ οὐδὲ ποιμὴν συνάψειέ τις, λέγων· οὐδ' ἐρυσιχαιος οὐδὲ ποιμήν,* (sic vulgo, *ΠRV ἢ ἐρυσιχαῖος τὸ οὐδὲ ποιμήν*, A *ἢ ἐρυσιχαῖος τὸ δὲ οὐδὲ ποιμήν*, Meineke *λέγων τό· οὐδὲ ποιμὴν ἢ ἐρυσίχαιος*)*προδήλον ὡς προπαροξυνθήσεται καὶ δηλοῖ τὸν βουκόλον ἢ τὸν αἰπόλον, πρὸς ὃ τὸ ποιμὴν ἁρμόδιον ἐπαχθήσεται.* Initium affert Chrysipp. *περὶ ἀποφατικῶν* c. 21: *Εἰ Ἀλκμὰν ὁ ποιητὴς οὕτως ἀπεφαίνετο· Οὐκ ἦς ἀνὴρ ἀγροῖκος οὐδὲ σκαιός.* ubi quod *ἦς* pro *εἷς* legitur ex errore (EIC et HC) ortum videtur, sed recte *ἄγροικος*, Steph. *ἄγριος.* — V. 2. *παρὰ σοφοῖσιν*, conieci *παρὰ συφοῖσιν*, Welcker *παρ' ἀσόφοισιν*, Meineke *παρ' ἀσόφοιϊν.* — V. 4. et 5. redintegrandi sunt ex Strabone X. 460, ubi haec leguntur: *Τὴς δὲ μεσογαίας κατὰ μὲν τὴν Ἀκαρνανίαν Ἐρυσιχαίους τινάς φησιν Ἀπολλόδωρος λέγεσθαι, ὧν Ἀλκμὰν μέμνηται· Οὐδ' Ἐρυσιχαῖος, Καλυδώνιος οὐδὲ ποιμήν, ἀλλὰ Σ. ἀπ' ἄκραν,* ubi *Καλυδώνιος οὐδὲ* Casaubonus scripsit, libri *καλυδωναίου δὲ* vel *καλυδωνέου δέ*, vel *κλυδωναίου δέ*, vel denique *κλυδωνέου δέ.* At delendum plane est *Καλυδώνιος* apud Strabonem, quae est interpretatio vocis *Ἐρυσιχαῖος*, namque Stephanus satis luculenter docet, versum fuisse *οὐδ' Ἐρυσιχαῖος οὐδὲ ποιμήν.* — V. 4. *ἀκρᾶν* Villebrun, codd. *ἄκραν*, praeter Ix, qui ut vulgo *ἄκρας.* Respicit vocem *Ἐρυσιχαῖος* Schol. Apoll. Rhod. IV. 973. Etym. M. 180, 27. Philemon 16. Gramm. Cram. An. Ox. I. 10, 28: *Τὰ*

Digitized by Google

21. [12.]

Οὔ μ' ἔτι, παρθενικαὶ μελιγάρυες ἱμερόφωνοι,
γυῖα φέρειν δύναται· βάλε δὴ βάλε κηρύλος εἴην,
ὅς τ' ἐπὶ κύματος ἄνθος ἅμ' ἀλκυόνεσσι ποτῆται
νηλεγὲς ἦτορ ἔχων, ἁλιπόρφυρος εἶαρος ὄρνις.

22. [13.]

Πολλαλέγων ὄννμ' ἀνδρί, γυναικὶ δὲ Πασιχάρηα.

23.

Ζεῦ πάτερ, αἰ γὰρ ἐμὸς πόσις εἴη.

24. [21.]

Αὔσαν δ' ἄπρακτα νεανίδες, ὥστ'
ὄρνεις ἱέρακος ὑπερπταμένω.

διὰ τοῦ αιος εἰ ἔχει πρὸ τῆς αι διψθόγγου τὸ χ, προπερισπῶνται, οἷον ἀχαΐος, τροχαΐος· σεσημείωται τὸ Ἀχαιὸς καὶ Ἐρυσιχαιὸς ἔθνος. Ceterum hoc fortasse fuit carmen, in quo poeta recensuit varias gentes apud quas ipsius nomen vigeat, vid. Fr. 116.

Fr. 21. Antig. Caryst. Hist. Mir. 27, (23): *Τῶν δὲ ἀλκυόνων οἱ ἄρσενες κηρύλοι καλοῦνται· ὅταν οὖν ὑπὸ τοῦ γήρως ἀσθενήσωσι καὶ μηκέτι δύνωνται πέτεσθαι, φέρουσιν αὐτοὺς αἱ θήλειαι ἐπὶ τῶν πτερῶν λαβοῦσαι· καί ἐστι τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀλκμᾶνος λεγόμενον τούτῳ συνῳκειωμένον· φησὶν γὰρ ἀσθενὴς ὢν διὰ τὸ γῆρας καὶ τοῖς χοροῖς οὐ δυνάμενος συμπεριφέρεσθαι οὐδὲ τῇ τῶν παρθένων ὀρχήσει· Οὔ μ' ἔτι* κτλ. V. 1. *ἱμερόφωνοι* scripsi cum Barkero, idemque Schneidewin edidit, vulgo *ἱερόφωνοι*. — V. 2. Apoll. de Coni. Bekk. An. II. 522: *Τὸ ἄβαλε ἐντελές ἐστι· καὶ σαφὲς ἐκ τῆς ἐκτάσεως τοῦ α· καὶ ἀφαιρεθὲν γὰρ τὸ αὐτὸ δηλοῖ· Βάλε δή, βάλε κ. ε.* et rursus 568. Idem legitur in Bekk. An. II. 946. Cram. An. Ox. I. 265, 1. Et. M. 186, 43. Schol. Arist. Av. 299. Suid. v. *Κηρύλος*. — V. 3. Imitatur Aristoph. Av. 251: *ὧν τ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης Φῦλα μετ' ἀλκυόνεσσι ποτᾶται.* ubi Schol. *ἔστι δὲ παρὰ τὰ Ἀλκμᾶνος· ὅστ' ἐπὶ . . . ποτᾶται· διὸ καὶ Ἰωρικῶς εἴρηται*, unde apparet etiam apud Aristophanem *ποτῆται* restituendum esse. Cf. Zon. 121: *Ἀλκμάν· ὄρνεον θρηνητικόν.* ubi Goetzling: *Ἀλκυών· ὁ θ. Ἀλκμάν* recte videtur corrigere. — V. 4. *νηλεὲς* scripsi, Antig. *νηλεὲς*, *ἀδεές* Photius 348, 22: *Ὄρνις· . . . καὶ Ἰωριεῖς ὄρνιξ, παρ' Ἀλκμᾶνι δὲ ἅπαξ ὄρνις· Ἀδεὲς* κτλ., Boissonade *νηδεές* coniecit. Cf. Hesych. *Νηλεγές· οἰκτρόν, ἀθρήνητον.* Ultima verba *ἁλ. εἶ. ὄ.* affert Athen. IX. 473. D.

Fr. 22. Aristid. II. 40: *Τί δὲ ὁ τῶν παρθένων ἐπαινέτης τε καὶ σύμβουλος λέγει ὁ Λακεδαιμόνιος ποιητής; Πολλὰ λέγων* κτλ. *πολλά, φησίν, ὁ ἀνὴρ λεγέτω, γυνὴ δὲ οἷς ἂν ἀκούσῃ χαιρέτω.* ubi Sch.: *ὁ Ἀλκμάν. Πολλαλέγων* Herm., v. *πολλὰ λέγων*. — *ὄννμ'*, M *ὄνυσιμ'*. — *Πασιχάρηα* Hermann, *πᾶσι χαρήα Θ, πάσῃ χάσῃ χαρῆα* M, *πάσῃ χαρηά* L.

Fr. 23. Schol. Hom. Od. ζ'. 244: *Αἰ γὰρ ἐμοὶ — ἐνθάδε ναιετάων*: *ἄμφω μὲν ἀθετεῖ Ἀρίσταρχος· διστάζει δὲ περὶ τοῦ πρώτου, ἐπεὶ καὶ Ἀλκμὰν αὐτὸν μετέβαλε, παρθένους λεγούσας εἰςάγων· Ζεῦ* κτλ.

Fr. 24. Athen. IX. 373. E: *Ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πληθυντικοῦ ὄρνεις λέγουσιν, πρόκειται τὸ Μενάνδρειον μαρτύριον. ἀλλὰ καὶ Ἀλκμάν που φησί· Αὖσαν* κτλ. *αὐσαν* scripsi, et a me monitus proposuit Schneidewin, nisi malis *ἄϋσαν ἄπρακτα*. — V. 2. *ὄρνεις* PVL, *ὄρνις* B, *ὄρνιθος* A. — *ὑπερπταμένω* Dindorf, vulgo *ὑπερπταμένου*, BP *ὑπερπταμένῳ*.

Digitized by Google

25. [23.]

Καί ποκά τοι δώσω τρίποδος κίτος,
ὤ κ' ἔνι . . . . . λε' ἀγείρης·
ἀλλ' ἔτι νῦν γ' ἄπυρος, τάχα δὲ πλέος
ἔντεος, οἷον ὁ παμφάγος Ἀλκμάν
ἠράσθη χλιερὸν πεδὰ τὰς τροπάς·
οὔτι γὰρ ἰᾷ τετυγμένον ἔσθει,
ἀλλὰ τὰ κοινὰ γάρ, ὥσπερ ὁ δᾶμος,
ζατεύει.

26. [25.]

Πολλάκι δ' ἐν κορυφαῖς ὀρέων, ὅκα
θεοῖσιν ἄδῃ πολύφοινος ἑορτά,
χρύσεον ἄγγος ἔχοισα μέγαν σκύφον,
οἷά τε ποιμένες ἄνδρες ἔχουσιν
χερσὶ λεόντειον γάλα θεῦσα
τυρὸν ἐτύρησας μέγαν ἄτρυφον
ἀργύφεόν τε.

* 27. [14.]

Ἕρπει γὰρ ἄντα τῷ σιδάρῳ τὸ καλῶς κιθαρίσδειν.

Fr. 25. Athen. X. 416. C: *Καὶ Ἀλκμὰν δὲ ὁ ποιητὴς ἑαυτὸν ἀδηφάγον εἶναι παραδίδωσιν ἐν τῷ τρίτῳ* (Β γω) *διὰ τούτων· Καί ποκά τοι κτλ.* Respicit huc Aelian. Var. H. I. 27. V. 2. ὤ κ' ἔνι . . . , λε' ἀγείρης Dindorf, A ὤ κ' ενιλεα γειρης, B ὦ κενιλεα γ' εἴρης, PVL ὦ καὶ νιλέα τριήρης. Fuit fortasse dimeter tantum, non tetrameter. — V. 3. ἔτι AB, ἔντι PVL. — ἄπυρος L, ἄπειρος BPV. — V. 4. ἔντεος L, ἔπνεος P, ἔπνεο V. — V. 5. χλιερὸν πεδὰ Casaubonus, libri χαίερον παῖδα. Ceterum fortasse legendum est: χλιερὸν ἠράσθη. — V. 7. κοινὰ Casaubonus, libri καινά. — V. 6. ᾗὔ censor Ienensis Athenaei, vulgo οὐ. — τετυγμένον L, τετυμμένον ABPV.

Fr. 26. Athen. XI. 498. F: *Ἀσκληπιάδης δὲ ὁ Μυρλεανὸς ἐν τῷ περὶ τῆς Νεστορίδος φησίν, ὅτι τῷ σκύφει καὶ τῷ κισσυβίῳ τῶν μὲν ἐν ἄστει καὶ μετρίων οὐδεὶς ἐχρῆτο, συβῶται δὲ καὶ νομεῖς καὶ οἱ ἐν τῷ ἀγρῷ· — καὶ Ἀλκμὰν δέ φησι· Πολλάκι κτλ.* V. 1. ὅκα, B ὅσα. — V. 2. θεοῖσιν ἄδῃ Hermann, vulgo θεοῖς ᾄδῃ. — πολύφοινος scripsi, vulgo πολύφαμος, Fiorillo πολύγαμος. — V. 3. ἔχοισα AB, ἔχουσα PVL. — V. 5. χερσὶ λεόντειον γάλα Fiorillo, θεῦσα (nisi θᾶσα malis) ego, codd. χερσὶ λεοντέον (sic B, χερσίλεον τέον PV, λεοντέου L) ἐπιλαθεῖσα. Conf. Aristid. I. 49: *Καὶ δύναιτ' ἂν καὶ ὄνους πτεροῦν* (ὁ Διόνυσος), *οὐχ ἵππους μόνον· ὥσπερ καὶ λεόντιων γάλα ἀμέλγειν ἀνέθηκέ τις αὐτῷ Λακωνικὸς ποιητής.* Vel Bacchi aliquam comitem, velut *Μέθην*, vel *Λαῖτα* (Sophocles Triptol. Fr. 539: *Ἦλθεν δὲ Λαὶς θάλεια, πρεσβίστη θεῶν*) poeta dicere videtur. — V. 7. ἀργύφεόν τε VL, ἀργειοφεονται A, ἀργειοφόνται BP, ut coniicias *Ἀργειφόντα*, quo nomine Bacchum appellaverit Alcman, ut Sophocles Apollinem, vid. Et. Gud. 72, 52.

Fr. 27. Plut. vit. Lycurgi c. 21: *Μουσικωτάτους γὰρ ἅμα καὶ πολεμικωτάτους ἀποφαίνουσιν αὐτοὺς* (*Λακεδαιμονίους*)· *ἕρπει κτλ. ὡς ὁ Λακωνικὸς ποιητὴς εἴρηκε.* Eadem s. poetae n. de fort. Alex. II. c. 2. ἕρπει, Scaliger coni. ῥέπει. — κιθαρίσδειν, C κιδδαρίδειν. Welcker τῷ σιδάρῳ et κιθαρίσδειν requirit. In proecdosi coniunxi cum Fr. 19.

Digitized by Google

28 A. [26.]

Ἔρος με δαὖτε Κύπριδος ἔκατι
γλυκὺς κατείβων καρδίαν ἰαίνει.

28 B. [27.]

– ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ –
x – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ –

Τοῦθ' ἁδεᾶν Μωσᾶν ἔδειξε δῶρον
μάκαιρα παρθένων
ἁ ξανθὰ Μεγαλοστράτα.

29. [34.]

Ἀφροδίτα μὲν οὐκ ἔστι, μάργος δ' Ἔρως οἷα παῖς παίσδει
ἄκρ' ἐπ ἄνθη καβαίνων, ἃ μή μοι θίγῃς, τῶ κυπαιρίσκω.

30. [30.]

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Χρύσεον ὄρμον ἔχων ῥαδινᾶν πετάλοισι καλχᾶν.

Fr. 28. A. Athen. XIII. 600. F: *Ἀρχύτας δ' ὁ ἁρμονικός, ὥς φησι Χαμαιλέων, Ἀλκμᾶνα γεγονέναι τῶν ἐρωτικῶν μελῶν ἡγεμόνα, καὶ ἐκδοῦναι πρῶτον μέλος ἀκόλαστον ὄντα καὶ περὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὴν τοιαύτην μοῦσαν εἰς τὰς διατριβάς· διὸ καὶ λέγειν ἔν τινι τῶν μελῶν· Ἔρος κτλ.* V. 1. *δαὖτε* scripsi, vulgo *δ' αὖτε*, Buttmann *δεῦτε*.

Fr. 28. B. Athen. XIII. 600. F: *Λέγει δὲ καὶ ὡς τῆς Μεγαλοστράτης οὐ μετρίως ἐρασθείς, ποιητρίας μὲν οὔσης, δυναμένης δὲ καὶ διὰ τὴν ὁμιλίαν τοὺς ἐραστὰς προσελκύσασθαι. λέγει δ' οὕτως περὶ αὐτῆς· Τοῦθ' ἁδεῖαν μοῦσαν κτλ.* Est ex eodem carmine ex quo Fr. 28. A. V. 1. *ἁδεᾶν* scripsi, vulgo *ἁδεῖαν*, Stephanus *ἀδειᾶν*. — *Μωσᾶν* Schneidewin, vulgo *Μοῦσαν*, Stephanus *Μουσᾶν*. — V. 2. *παρθένων*, fort. *παρσένων*.

Fr. 29. Hephaest. 76: *Δύναται δὲ καὶ μέχρι τοῦ ἑξαμέτρου προκόπτειν τὸ μέτρον διὰ τὸ τριακοντάσημον μὴ ὑπερβάλλειν· καὶ εἴη ἂν ἑξάμετρον καταληκτικὸν τὸ καλούμενον τοῦ Ἀλκμᾶνος ἐκ μόνων ἀμφιμάκρων· Ἀφρ. κτλ.* Eadem Apostol. IV. 62, 6. V. 1. *παῖς παίσδει* Bentley, *παῖς δὴ* Turneb., *παίσδει* C, *παίσδα* FlBNH Apost. Fort. huc pertinet Hesych. *Παίσδη* (Cod. *παῖς δή*) *παιδαριεύῃ*, ut sic scribendum *παίσδη· παιδαριεύεται*. — V. 2. *καβαίνων* Pauwius, vulgo *καββαίνων*, Ursinus *καμβαίνων*, Apost. *ἄνθηκα βαίνων*. — *τῶ κυπαιρίσκω* Welcker, vulgo *τῷ κυπαιρίσκῳ*, Apost. *τῶ κιπαρίσσω*.

Fr. 30. Athen. XV. 682. A: *Τῶν δὲ καλχῶν μέμνηται καὶ Ἀλκμὰν, ἐν τούτοις· Χρύσεον κτλ. χρύσεον* Ursinus, vulgo *χρύσειον*, B *χρύσιον*. *ῥαδινᾶν ... καλχᾶν* Dalecampius, vulgo *ῥαδινὰν ... καλχάν*.

Digitized by Google

31. [50.]

Λύςπαρις, αἰνόπαρις, κακὸν Ἑλλάδι βωτιανείρῃ.

32. [51.]

Καί ποτ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ὥαϑ' ἑταίρων
Κίρκῃ ἐπαλείψασα.

33. [82.]

Τίς δ' ἄν, τίς ποκα ῥᾶ ἄλλω νόον ἀνδρὸς ἐπίσποι;

34. [124.]

Καὶ ποικίλον ἶκα, τὸν ὀφϑαλμῶν
ἀμπελίνων ὀλετῆρα.

35. [116.]

Τῷ δὲ σκομύνϑεα κατ' ἂν κάρραν μάβως ἐπίαζεν.

36. [4.]

Μῶσ' ἄγε, Καλλιόπα, Θύγατερ Διός,
ἄρχ' ἐρατῶν ἐπέων, ἐπὶ δ' ἵμερον
ὕμνῳ καὶ χαρίεντα τίϑει χορόν.

Fr. 31. Schol. Hom. Il. γ'. 39: *Λύςπαρι: ἐπὶ κακῷ ὠνομασμένε Πάρι, κακὲ Πάρι. Καὶ Ἀλκμὰν φησί· Λύςπαρις κτλ.* Eadem Eust. 379, 38. ubi *καὶ αἰνόπαρις.*

Fr. 32. Schol. Hom. Il. π'. 236: *Καὶ Ἀλκμὰν γὰρ φησί· Καί ποτ' κτλ. οὐ γὰρ αὐτὴ ἤλειψεν, ἀλλ' ὑπέϑετο Ὀδυσσεῖ.* V. 1. ὥαϑ' scripsi et sic Schneidewin et Dindorf, vulgo ὠτά ϑ'. — ἑταίρων Heyne, codd. ἑτάρων. V. 2. ἐπαλείψασα, Heyne coniecit ἐπήλειψε, fort. *Κίρκα ἐπάλειψας*, ut poeta Circen allocutus sit.

Fr. 33. Apollon. de Adv. in Bekk. An. II. 566, 11: *Ἐξῆς ῥητέον καὶ περὶ τοῦ Ἀλκμάν· Τίς ἄν, τίς ποκα ῥᾶ κτλ. τίς δ'* Schneidewin, vulgo *τίς*. ῥᾶ scripsi, non ῥὰ vel ῥᾳ, est enim ex ῥέα contractum. — ἄλλω Bekker, cod. ἀλλά. — ἐπίσποι, fort. *ἐνίσποι.*

Fr. 34. Ammon. v. *ἶπες· — ἶκες δὲ τὰ διεσϑιόντα τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀμπέλων. Καὶ ποικίλον κτλ. ἀμπελίνων* scripsi, vulgo *ἀμπέλων*, Reiske *ἀπαλῶν*, Schneidewin delevit.

Fr. 35. Herodian. *περὶ μον. λέξ.* 44, 10: *Παρὰ δὲ Ἀλκμᾶνι διὰ τοῦ ᾶ (πιάζω) τῷ δὲ σκομύνϑεα κατ' ἂν κάρραν μάβως ἐπίαζε.* Lehrs coni. *τῷ δέσποινα ϑεὰ καττὰν κάραν ἀμβᾶσ' ἐπίαζε* de Venere vel Ate cogitans, Nauck *τῷ δὲ κόρυν ϑεὰ καττὰν κάραν λαβῶσ' ἐπίαζε.* Fort. *τῷ δὲ σκόλυν ϑεὰ | καττὰν κάραν ἀβρῶς πίαζεν.*

Fr. 36. Hephaest. 40: *Ἀλκμὰν καὶ ὅλας στροφὰς τούτῳ τῷ μέτρῳ κατεμέτρησε· Μῶσ' ἄγε κτλ.* Eadem Max. Plan. V. 510. ed. Wals. Arsen. Viol. 360. Apostol. XI. 94, 4. V. 1. etiam Hephaest. 24. et Schol. — V. 2. *ἵμερον*, Max. *ἱερόν.* — V. 3. *ὕμνῳ* Heph., *ὕμνω* Ars. Apost., *ὕμνον* Max.

Digitized by Google

37. [40.]

Πάρ θ' ἱερὸν σκόπελον παρά τε Ψῦρα.

38. [7.]

Εἶπατέ μοι τάδε, φῦλα βροτήσια.

39. [47.]

Οἷα Διὸς θυγάτηρ
ἔρσα τρέφει καὶ Σελάνας [δίας].

40. [64.]

Ταῦτα μὲν ὡς ἂν ὁ δᾶμος ἅπας.

41. [60.]

Μέγα γείτονι γείτων.

42. [65.]

Οὐ γὰρ ἔγωνγα, ἄνασσα, Διὸς θύγατερ.

Fr. 37. Schol. Odyss. γ'. 171: *Νήσου ἐπὶ Ψυρίης*] *νησίδιον μικρόν, ἔχον λιμένα νηῶν εἴκρσιν. Ἀλκμάν· Παρά τε ἱερὸν σκόπελον παρά τε Ψῦρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες.* Eadem Eust. 1462, 46. Cram. An. Par. III. 433, 19. Schneidewin a me monitus vidit Alcmanis versum cum Cratini fragmento *Ψῦρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες* (vid. Meineke II. 1, 208.) temere coaluisse. *πάρ θ'* Buttmann, vulgo *παρά τε.*

Fr. 38. Aristid. II. 509: *Ἀλλαχῇ δὲ* (ὁ *Ἀλκμὰν*) *οὕτω σφόδρα ἐνθεος γίγνεται ὥστε φαίης ἂν ὅτι οὐδ' οὐτωσὶ κατὰ τὸ ῥῆμα ἔνθεός ἐστιν, ἀλλ' αὐτὸ δὴ τοῦτο ὥσπερ θεὸς τῶν ἀπὸ μηχανῆς λέγει· Εἶπατε κτλ.* Itaque in hoc quoque carmine de se praedicaverat poeta. Est fort. ex eodem carmine ex quo est Fr. 25.

Fr. 39. Plut. Sympos. III. 10, 3: *Δροσοβολεῖ γὰρ ταῖς πανσελήνοις μάλιστα διατηκόμενος* (ὁ *ἀήρ*), *ὥς που καὶ Ἀλκμὰν ὁ μελοποιὸς αἰνιττόμενος τὴν δρόσον ἀέρος θυγατέρα καὶ Σελήνης· Οἷα, φησί, Διὸς θ. ἔρσα* (vulgo *μέγα*) *τ. κ. Σελ.* (om. *δίας*) et de facie in orbe lunae c. 25. ubi οἷα om., praeterea *Διὸς* codd. pariter atque *δίας* om., et Quaest. nat. c. 24. ubi additum est *δίας*. Respicit Macrob. Saturn. VII. 16. Ego *δίας* cancellis sepsi, fortasse autem *Σελαναίας* scrib.

Fr. 40. Hephaest. 40: *Τῷ δὲ ἐμθημιμερεῖ* (*δακτυλικῷ κέχρηται*) *Ἀλκμάν· Ταῦτα μὲν κτλ.* cf. Schol. Heph. 176. *δᾶμος*, vulgo *δῆμος.*

Fr. 41. Schol. Hom. Il. χ'. 305: *Ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι. Λείπει τὸ ἀγαθόν, ὡς Ἀλκμάν· Μέγα κτλ.*

Fr. 42. Apollon. de Pron. 324. B: *Οἱ αὐτοὶ Λωριεῖς ἘΓΩΝΓΑ καὶ ἘΓΩ΄ΝΗ· Οὐ γὰρ. κτλ. Ἀλκμάν.* Fuit antiquitus *Γάνασσα.* Fort. ex hymno *in Minervam.*

Digitized by Google

43. [69.]

Πρὸς δὲ τὲ τῶν φίλων.

* 44.

Τεὶ γὰρ Ἀλέξανδρος δάμασεν.

* 45.

Σὲ γὰρ ἄζομαι.

* 46. [79.]

Σφεὰ δὲ προτὶ γούνατα πίπτω.

47.

Ἔχει μ' ἄχος, ὦ ὀλὲ δαῖμον.

48. [80.]

Τῷ δὲ γύνα ταμία σφεᾶς ἔειξε χώρας.

49. [81.]

Σφοῖς ἀδελφιδέοις
κᾶρα καὶ φόνον.

* 50.

Μηδέ μ' ἀείδην ἀπέρυκε.

Fr. 43. 44. 45. Apollon. de Pron. 366. C: *Ἡ ΣΕ ὁμοίως πρὸς πάντων κοινή· Δωριεῖς διὰ τοῦ τ· — Πρὸς κτλ. Ἀλκμάν. Καὶ ἔτι μετὰ τοῦ ῑ· Τεῖ γὰρ Ἀλεξάνδρῳ δάμασαι. Καὶ ἔτι κοινῶς· Σὲ γὰρ ἄζομαι·* (hoc affert etiam de Syntaxi 139). Alcmani etiam haec duo fragmenta tribui, et Fr. 44. correxi, Bekker *Ἀλέξανδρος δεδάμασται.*

Fr. 46. Apollon. de Pron. 399. B: *Πλεῖστα γοῦν ἔστι παρ' ἑτέροις εὑρεῖν, σφέτερον πατέρα, ἀντὶ τοῦ ὑμέτερον. — Ἀλκμάν· Ὑμέ κτλ.* (Fr. 3.) *Σφεὰ δὲ κτλ. προτὶ* Bekker, cod. *ποτι.*

Fr. 47. Etym. M. 622, 44: *ἐκ δὲ τοῦ ὀλοὸς γίνεται ἡ κλητικὴ ὀλοέ, καὶ κατὰ συγκοπὴν ὀλέ, ἐὰν δὲ ὀλὸς ᾖ ἡ εὐθεῖα, γένοιτ' ἂν ἡ κλητικὴ ὄλε καὶ οὐκ ἔστι συγκοπή· οἷον Ἔχει μ' ἄχος* (M ὄχος) *ὦ ὀλὲ δ.* Alcmanis esse docet Grammat. An. Ox. Cram. II. p. 461, 32. et Schol. Il. κ'. 134: *Οὐδὲ τὸ Ἀλκμανικὸν ἔχοι μάχης ὦ λε δαῖμον· τοῦ γὰρ ὅλως συγκοπή ἐστιν.* Cf. etiam An. Cram. Ox. I. 442. not.

Fr. 48. Cyrillus ap. Cram. An. Par. IV. 181, 27 *εἶχεν, τὸ ὑποχωρῶ, ἔνθεν καὶ τὸ οἶκος, εἰς ὃν ὑποχωροῦμεν, ὡς Ἀλκμάν· τὸ δέ γυναι ταμίας σφέας εἶξε χώρας.* Quae correxi. Cf. Apollon. de Pron. 402. B: *τὸ σφεᾶς ἔειξε* (cod. *σφεασε ειξεν*) *χώρας παρ' Ἀλκμᾶνι τῷ ε πλεονάζει.*

Fr. 49. Apollon. de Pron. 403: *Πάλιν δὴ ὁ Ἀλκμὰν τὸ σφέας ἀντὶ ἑνικοῦ ἔταξε· Καὶ τὸ σφοῖς ἀδελφιδέος καραν* (κᾶρα Bekker) *καὶ φόνον.* ubi scribendum *τὸ σφεᾶς* (respicit Fr. 48.) *ἀντὶ ἑνικοῦ ἔταξε· καὶ τό· Σφοῖς κτλ.* quod vidit etiam Ahrens.

Fr. 50. Etym. Va ap. Gaisf. Et. M. p. 327: *τὸ γὰρ λακωνικόν ἐστιν ἀείδειν ἢ ἀείδεν. μὴ δ' ἔμ' ἀείδειν ἀπ.* Cf. Phavor. p. 115. (ubi *οὐ ἀείδεν* pro *ἤ*.) apparet *ἀείδην* scribendum esse, nec dubium est *Alcmanis* esse versiculum.

Digitized by Google

51. [123.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ....

Ῥίπας, ὄρος ἀνθέον ὕλᾳ,
Νυκτὸς μελαίνας στέρνον.

52. [5.]

⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Μῶσα, Διὸς θύγατερ,
ὡρανίαφι λίγ' ἀείσομαι.

53. [10.]

x – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
x – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
x – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Εὕδουσιν δ' ὀρέων κορυφαί τε καὶ φάραγγες,
πρώονές τε καὶ χαράδραι,
φύλλα θ' ἑρπετά θ' ὅσσα τρέφει μέλαινα γαῖα,

Fr. 51. Schol. Soph. O. C. 1248: *Νυχιᾶν ἀπὸ Ῥιπᾶν· — λέγει δὲ αὐτὰ ἐννύχια διὰ τὸ πρὸς τῇ δύσει κεῖσθαι· μέμνηται δὲ καὶ Ἀλκμὰν λέγων οὕτως· Ῥιπὰς ὄρος ἔνθεον ὕλαι ν. μ. στέρνων* (στέρνον Triclin.) Emendavit Lobeck, qui praeterea *Ῥιπᾶν* scripsit. Conieci *Ῥίπας ὄρος, ἔνθ' ἔσαν εὐναὶ Νυκτὸς μελανοστέρνω.*

Fr. 52. Schol. Hom. Il. *ν'*. 588: *Τῇ φι παραγωγῇ ὁ ποιητὴς κατὰ τριῶν κέχρηται πτώσεων, ἐπὶ γενικῆς, δοτικῆς, αἰτιατικῆς — ἐπὶ δὲ κλητικῆς Ἀλκμὰν ὁ μελοποιὸς οὕτως· Μῶσα κτλ. ἔστι γὰρ οὐρανία.* V. 2. legitur etiam Schol. Il. *β'*. 233. Resp. Apollon. de Adv. 575, 29: *Ἔστι δὲ καὶ παρὰ Ἀλκμᾶνι καὶ κατὰ κλητικῆς τὸ οὐρανία οὐρανίαφιν.* Cram. An. Ox. I. 293, 23: *ἀπὸ κλητικῆς, ὡς τὸ οὐρανίαφι· οὐρανίαφί γ' ἀείσομαι.* Et. M. 800, 10. (*καὶ ἐν κλητικῇ ὦ οὐρανία, λίγ' αἴων καὶ οὐρανίαφι*). Et. Gud. 411, 16. (*Οὐρανίαφι φίλη γα' εἴσομαι.*)

Fr. 53. Apollon. Lex. Hom. 101, 18: *Ἔνιοι δὲ θῆρας μὲν καὶ θηρία λέγοντες λέοντας καὶ παρδάλεις καὶ λύκους καὶ πάντα τὰ παραπλήσια τούτοις, ἑρπετὰ δὲ πάλιν κοινῶς τὰ γένη τῶν ὄφεων, κνώδαλα δὲ τὰ θαλάσσια κήτη, φαλαίνας καὶ ὅσα τοιαῦτα, καθάπερ καὶ Ἀλκμὰν διαστέλλει λέγων οὕτως· Εὕδουσιν κτλ.* V. 1. *φάραγγες* Villoison, cod. *φάλαγγες*. — V. 2. *πρώονές τε* Villoison., cod. *πρωτονέστε*. — V. 3. *φύλλα θ'* scripsi, vulgo *φῦλα τε*. — *ὅσσα* scripsi, cod. *ὅσα*, Schoemann *φῦλά τε ἑρπετὰ τόσσα*.

Digitized by Google

Θῆρές τ' ὀρεσκῷοι καὶ γένος μελισσᾶν
καὶ κνώδαλ' ἐν βένθεσι πορφυρέας ἁλ'ς·
εὕδουσιν δ' οἰωνῶν φῦλα τανυπτερύγων.

54.

Ἥρα τὸν Φοῖβον ὄνειρον εἶδον.

55. [45.]

. (Τύχα), Εὐνομίας τε καὶ Πειθοῦς ἀδελφί
καὶ Προμαθείας θυγάτηρ.

56. [59.]

Πεῖρά τοι μαθήσιος ἀρχά.

57. [121.]

Ἔστι παρέντων μινᾶστιν ἐπιθέσθαι.

58. [72.]

Ὡς ἁμὲς τὸ καλὸν μελίσκον.

59. [73.]

. . . Ὅσαι δὲ παῖδες ἁμέων
ἐντί, τὸν κιθαριστὰν αἰνέοντι.

V. 4. τ' ὀρεσκῷοι, in proecdosi ὀρεσκῷοί τε scripsi. — μελισσᾶν, legebatur μελισσῶν. — V. 5. πορφυρέας, legebatur πορφυρῆς. — V. 6. fort. rectius ὄϊωνῶν.

Fr. 54. Apollon. de coni. Bekk. An. II. 490: Παρ' Ἀλκμᾶνι· Ἥρα τὸν Φοῖβον κτλ.

Fr. 55. Plutarch. de fort. Rom. c. 4: οὐ μὲν γὰρ (ἡ Τύχη) ἀπενθὴς κατὰ τὸν Πίνδαρον οὐδὲ δίδυμον στέγουσα πηδάλιον, ἀλλὰ μᾶλλον Εὐνομίας κτλ. ὡς γενεαλογεῖ Ἀλκμάν. V. 1. Τύχα addidi, et scripsi deinde τε καί, vulgo καί. — ἀδελφά Schneidewin, vulgo ἀδελφή. — V. 2. Προμαθείας Schneidewin, vulgo Προμηθείας.

Fr. 56. Schol. Pind. Isthm. I. 56: Ὁ παθὼν καὶ τῷ νῷ προμαθὴς γίγεται· Ἀλκμάν· Πεῖρά τοι κτλ.

Fr. 57. Eustath. Od. 1787, 43: Λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς ἐκ τοῦ φιλῶ μετοχὴν φίλεις καὶ τοῦ φρονῶ φρόνεις — εἰς, ἧς κλίσιν παρὰ τοῖς ποιηταῖς φυλάττεσθαι εἰπὼν (Ἡρακλείδης) παράγει χρῆσιν ἐξ Ἀλκμᾶνος τό· Ἔστι κτλ. ἐπιθέσθαι, fort. τίθεσθαι.

Fr. 58. Apollon. de pron. 378. C: Ἁμὲς Δώριον· Ἀλκμὰν ὡς ἁμὲς κτλ. οὐκ ἐπίληπτος δὲ ἡ τάσις, καθὸ τὰ πτωτικὰ ἀπέστραπται τὴν εἰς τὸ ις ὀξεῖαν.

Fr. 59. Apollon. de pron. 381. B: Ἡ ἁμῶν παρὰ Δωριεῦσι καὶ σύνεφθορον γενικὴν σημαίνει ἀκόλουθον τῇ ἁμός· τῇ μέντοι διαιρέσει ἡ πρωτότυπος διαλλάσσει τῆς κτητικῆς, οὐκέτι τὸ αὐτὸ ἀναδεχομένης· Ἀλκμάν· Ὅσαι δὲ κτλ.

Digitized by Google

60. [22.]

⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
x
–́ ⏑ ⏑ – ⏑⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏓

Ἐπῆγε δὲ καὶ μέλος Ἀλκμὰν
εὗρέ τε γλωσσάμενον
κακκαβίδων ὄνομα συνθέμενος.

61.

Οἶδα δ' ὀρνίχων νόμως
πάντων.

62. [52.]

Δουρὶ δὲ ξυστῷ μέμηνεν Αἶας αἱματᾷ τε Μέμνων.

63. [48.]

Ὃς Fέθεν πάλοις ἔπαλεν δαίμονάς τ' ἐδάσσατο.

Fr. 60. Athen. IX. 390. A: *Καλοῦνται δὲ οἱ πέρδικες ὑπ' ἐνίων κακκάβαι, ὡς καὶ ὑπ' Ἀλκμᾶνος λέγοντος οὕτως· Ἐπῆγε κτλ. σαφῶς ἐμφανίζων ὅτι παρὰ τῶν περδίκων ᾄδειν ἐμάνθανε. διὸ καὶ Χαμαιλέων ὁ Ποντικὸς ἔφη τὴν εὕρεσιν τῆς μουσικῆς τοῖς ἀρχαίοις ἐπινοηθῆναι ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ἐρημίαις ᾀδόντων ὀρνίθων, ὧν κατὰ μίμησιν λαβεῖν στάσιν τὴν μουσικήν.* V. 1. *ἐπῆγε* APV, *ἐπήγαγε* L. Hermann coni. *ἐπᾶγε . . . γλῶσσα νόμον κακκ. ὅμαδον συνθ.*, Emperius *ἔπη τε δὲ . . . εὗρε, τὸ γλώσσαλγον (θάμα) κακκ. στόμα συνθ.* Coniicio *ἐπᾷδε δὲ καὶ μέλος Ἀλκμὰν εὕρετο, γλωσσάνεμον* (ut *ποδήνεμος* dici solet) *κακκαβίδων ὄπα συνθέμενος.*

Fr. 61. Athen. IX. 374. D: *Οἱ Δωριεῖς λέγοντες ὄρνιξ τὴν γενικὴν διὰ τοῦ χ̄ λέγουσιν ὄρνιχος. Ἀλκμὰν δὲ διὰ τοῦ σ̄ τὴν εὐθεῖαν ἐκφέρει καὶ τὴν γενικὴν Οἶδα δι' ὀρνίχων ὅμως πάντων.* ubi B *νόμως.* Correxit Hermann. Fort. est ex eodem carmine ex quo Fr. 20.

Fr. 62. Choerobosc. Epimer. I. 94. (Bekk. An. III. 1182): *ἀλλὰ καὶ τὸ Αἴας τὸ παρ' Ἀλκμᾶνι ἔχομεν σεσημειωμένον ὡς συστέλλον τὸ ᾱ· ἐκεῖνος γὰρ συνέστειλεν αὐτὸ εἰπών· Δουρὶ δὲ ξ. μ. Αἴας αἷμα τά τε μέμνων· ἔστι δὲ τροχαϊκὸν τὸ μέτρον καὶ μετρεῖται οὕτως· δουρὶ | δὲ ξυσ|τῷ μέ|μηνεν | αἴας | αἷμα | τά τε | μέμνων. ἐν τῇ πέμπτῃ γὰρ χώρᾳ κεῖται, ἐν ᾗ οὐ τίθεται σπονδεῖος ἐν τροχαϊκῷ μέτρῳ.* Respicit etiam I. 214., et rursus 377. affert usque ad *Αἴας*, eademque sine poetae n. Zonar. 564. Cf. Cram. An. Ox. III. 283, 14: *τό· Δουρὶ δὲ ξυστῷ μέμηνεν Αἴας καὶ ὅσα τοιαῦτα κατὰ πάθος.* Integrum versum Draco Stratonic. 12. (*μίμνων*) et priorem partem 64. affert. *Αἶας* et *Μέμνων* scripsi cum Meinekio; *αἱματᾷ* emendavit Hermann, *αἱμάτα* requirit Schneidewin.

Fr. 63. Schol. Il. α'. 222: *Οὕτως δαίμονας καλεῖ θεοὺς ἤτοι ὅτι δαήμονες — ἢ ὅτι διαιτηταί εἰσι καὶ διοικηταὶ τῶν ἀνθρώπων, ὡς Ἀλκμὰν ὁ λυρικός φησιν· Ὃς* (AD *οἳ*) *ἔθεν . . . τ' ἐδάσσατο* (A *τεδάσσαντο*) *τοὺς μερισμούς, τὰς διαιρέσεις αὐτῶν.* Cram. An. Ox. IV. 409, 16: *Οἱ ἔθεν πάλλοις ἔπαλλε δαίμονας, ἐδάσατο τοὺς μερισμοὺς καὶ τὰς διαιτήσας αὐτῶν.* Matranga An. 409: *οἴεθεν πάλιν ἔπαλλε, δαιήμονάς τ' ἐδάσατο, τοὺς μερισμούς, τὰς διαιτήσεις αὐτῶν.* Schol. cod. Vind. 49: *Ἀλκμὰν ὁ λυκόφρων φησίν· ἠέθεν πάλλ' ἔπαλλε, δαίμονάς τ' ἐθάσσατο*

Digitized by Google

64. [19.]

Κἠπὶ τᾷ μύλᾳ ῥυφῆται κἠπὶ ταῖς συναικλίαις.

65.

Οὐ γὰρ πορφύρας τόσος κόρος ὥστ' ἀμίνασθαι.

66. [26.]

Αἴκλον Ἀλκμάων ἁρμόξατο.

67.

Ἤσχέ τις σκάφευς ἀνάσσων.

68. [36.]

Πρόσθ' Ἀπόλλωνος Λυκήω.

69. [17.]

Κλῖναι μὲν ἑπτὰ καὶ τόσαι τράπεσθαι
μακωνίδων ἄρτων ἐπιστέφοισαι,

σατο· τοὺς μερισμούς, τὰς διαιτήσεις. cod. Vind. 61: ὃς ἔθεν πάλιος ἔπαλεν δαίμονας· ἐδάσσατο τοὺς μ. τὰς διαιτήσεις αὐτῶν. — *Fέθεν* scripsi, vulgo *ἔθεν*, Blomfield coni. ὃς θεῶν παλούς. — *δαίμονας* haud dubie antiquitus iam corruptum; poeta scripserat *διανομάς*. cf. Callimach. ap. Schol. Eurip. Hec. 467: *Ἴσχει πάλους ἐβάλοντο διεκρίναντό τε τιμὰς πρῶτα γιγαντείου δαίμονες ἐκ πολέμου.*

Fr. 64. Athen. IV. 140. C: *Ἔτι φησὶν ὁ Πολέμων καὶ τὸ δεῖπνον ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων ἄϊκλον προσαγορεύεσθαι, παραπλησίως ἁπάντων Λωριέων οὕτως αὐτὸ καλούντων. Ἀλκμὰν μὲν γὰρ οὕτω φησί· Κἠπὶ κτλ. οὕτω τὰ συνδείπνια καλῶν. κἠπὶ τᾷ μύλᾳ* Schweighaeuser, libri *κηπιταιμύλαι. ῥιφῆται* scripsi, i. e. *φοιτῶσι*, vulgo *δριφῆται*. — *συναικλίαις* Dindorf, vulgo *συναικλείαις*, BP *συνακλείαις*.

Fr. 65. Schol. Il. ε'. 266: *φησὶ γὰρ ὁ γραμματικὸς Ἀριστοφάνης τὸ ἀμύνεσθαι . . . τίθεσθαι καὶ ἀντὶ ψιλοῦ τοῦ ἀμείψασθαι, φέρει γὰρ χρῆσιν ἐκ τε Ἀλκμᾶνος τό· οὐ γὰρ κτλ.* Eadem Eust. 546, 29.

Fr. 66. Athen. IV. 140. C: *Καὶ πάλιν· Ἄϊκλον κτλ.* scripsi *αἴκλον. ἁρμόξατο* PL, *ἀρμιόξατο* V fortasse recte.

Fr. 67. Cram. An. Ox. I. 159, 30: *Καὶ ὁ μὲν ποιητὴς τὴν ἄρχουσαν συστέλλει ἐν τῷ ἔσχεν, ὁ δὲ Ἀλκμὰν φυλάττει· Ἤσχε κτλ. Τινὲς δύο μέν φασί, ἧς ἀντὶ τοῦ ἦν Λωριχῶς, καὶ κε σύνδεσμος· οἱ Λωριεῖς ἢ μετὰ τοῦ ν λέγουσιν ἢ τροπῇ τοῦ ε εἰς κα.* Scripsi *σκάφευς*, legebatur *σκαφεύς*.

Fr. 68. Apollon. de adv. Bekk. An. II. 563: *Πρόσθε, πρόσθα, καὶ παρ' Ἀλκμᾶνι οὕτω δεκτέον τὴν συναλοιφήν· Πρόσθ'* (ita Bast, cod. *πρὸς*) *κτλ.*

Fr. 69. Athen. III. 110. F: *Μακωνίδων ἄρτων μνημονεύει Ἀλκμὰν ἐν τῷ πέμπτῳ* (sic Schweighaeuser, *ἐν τῶι ε'* A, *ἐν τῷ ιεω* P, *ἐν ιεω* B, *ἐν τῷ πεντεκαιδεκάτῳ* VL.) *οὕτως· Κλῖναι κτλ. ἐστὶ βρωμάτιον διὰ μέλιτος καὶ λίνου.* V. 2. *ἐπιστέφοισαι* APV, *ἐπιστέφοι σε* B, *ἐπιστεφεῖς σελίνῳ* L.

Digitized by Google

λίνῳ τε σασάμῳ τε κὴν πελίχναις
πέδεσσι χρυσοκόλλα.

70. [18.]

. . . . *Θριδακίσκα*
καὶ κριβανωτώς.

71. [28.]

Ἤδη παρέξει πυάνιόν τε πόλτον
χίδρον τε λευκὸν κηρίναν τ' ὀπώραν.

72. [24.]

Ὥρας δ' ἔσηκε τρεῖς, θέρος
καὶ χεῖμα κὠπώραν τρίταν,
καὶ τέτρατον τὸ ἦρ, ὄκα
σάλλει μέν, ἐσθίεν δ' ἄδαν
οὐκ ἔστιν.

V. 3. *λίνῳ τε σασάμῳ τε*, Schneidewin *λίνω τε σασάμω τε*. — *κὴν* BP, *κῆν* VL. — *πελίχναις*, P *πελλίχναις*. — V. 4. *πέδεσσι* ABDP, *πέδωσι* VL, *παίδεσσι* Schweighaeuser. Scribendum videtur *λίνῳ τε σασάμῳ τε* (i. e. *ἄρτοις λινωτοῖς καὶ σασαμωτοῖς*) *κὴμπελαίναις πέδεστι χρυσοκόλλα*. Alias *ἐμπέλανα* dicuntur, vid. Hesych. *ἐμπέλανα· πόπανα*, formam diphthongo auctam agnoscit idem: *Πέλαινα· πόπανα, μειλίγματα*. Femininum genus tuetur idem: *ἐπιπελάνιαι· ὀλαὶ καὶ πόπανα*, ubi fort. *ἐπιπέλαναι* legendum.

Fr. 70. Athen. III. 114. F: *Αἱ δὲ παρ' Ἀλκμᾶνι θριδακίσκαι λεγόμεναι αἱ αὐταί εἰσι ταῖς Ἀττικαῖς θριδακίναις. λέγει δὲ οὕτως ὁ Ἀλκμάν· Θριδ. κτλ. Σωσίβιος δ' ἐν τρίτῳ περὶ Ἀλκμᾶνος κρίβανα φησὶ λέγεσθαι πλακοῦντάς τινας τῷ σχήματι μαστοειδεῖς*. Adde XIV. 646. A: *Κριβάνας πλακοῦντάς τινας ὀνομαστικῶς Ἀπολλόδωρος παρ' Ἀλκμᾶνι· ὁμοίως καὶ Σωσίβιος ἐν τρίτῳ περὶ Ἀλκμᾶνος, τῷ σχήματι μαστοειδεῖς φάσκων εἶναι αὐτούς. — χρῆσθαι δ' αὐτοῖς Λάκωνας πρὸς τὰς τῶν γυναικῶν ἑστιάσεις, περιφέρειν τε αὐτοὺς ὅταν μέλλωσιν ᾄδειν τὸ παρεσκευασμένον ἐγκώμιον τῆς παρθένου αἱ ἐν τῷ χορῷ ἀκόλουθοι*. V. 1. *θριδακίσκα* AC, *θριδακίσκαι* B, *θριδακίσκας* PVL. Antiquitus haec neutrius sunt generis, nulla ratione principis vocis habita, ut est apud Hippon. Fr. 18. *ἀσκερίσκον* et *σαμβαλίσκον*, cf. etiam *μελίσκον* ap. Alcm. Fr. 58. Deinde legebatur *τε καί*, delevi *τε*. — V. 2. *κριβανωτὼς* P, vulgo *κριβανωτός*.

Fr. 71. Athen. XIV. 648. B: *Πόλτου δὲ μνημονεύει Ἀλκμὰν οὕτως· Ἤδη κτλ. ἐστὶ δὲ τὸ πυάνιον, ὥς φησι Σωσίβιος, πανσπερμία ἐν γλυκεῖ ἡψημένη· χίδρον δὲ οἱ ἐφθοὶ πυροί· κηρίναν δὲ ὀπώραν λέγει τὸ μέλι*. Cf. Eust. Od. 1563, 1. et 1735, 50. — V. 1. *πυάνιον*, B *πεάνιον*.

Fr. 72. Athen. X. 416. D: *Κἀν τῷ πέμπτῳ* (ε' AB, om. PVL) *δὲ* (Ἀλκμὰν) *ἐμφανίζει αὐτοῦ τὸ ἀδηφάγον λέγων οὕτως· Ὥρας κτλ*. V. 1. *ἔσηκε τρεῖς* L, *ἔση καὶ κετρεῖς* PV, *ἔσακε τρεῖς* B. — V. 2. *χεῖμα κὠπώραν* censor Ienensis, *χεῖμα χὠπάραν* Schweighaeuser, *χειμάχῳ παραν* A, *χειμάχω παραν* B, *χιμάλῳ πάραν* P, *χιμάλῳ παρ' ἀν* V, *χειμὰν ὀπύραν* L. — V. 3. *τέτρατον* PL, *τέταρτον* V. — *ἦρ, ὄκα* Schweighaeuser, *ηροκας* A, *τὸ κρόκας* PVL. — V. 4. *σάλλει μὲν* Porson, libri *ἀλλ' εἰ μέν*. *ἐσθίεν δ' ἄδαν* Porson, *ἔσθει ἐν δάδαν* PVL. — V. 5. *ἔστιν* B, vulgo *ἔστι*.

Digitized by Google

73. 74. [74. 75.]

. . . . . Αἰ γὰρ ἆμιν
τούτων μέλοι . . .
ἁμὶν δ' ὑπαυλήσει μέλος.

75. [77.]

Καὶ χεῖμα πῦρ τε δάϜιον.

76.

Οἶκας μὲν ὡραίῳ λίνῳ.

77.

Λεπτὰ δ' ἄταρπος, νηλεὴς δ' ἀνάγκα.

78. [63.]

⏑́⏑⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ –

Φρύγιον αὔλησε μέλος τὸ Κερβήσιον.

79. 80. [35.]

Περισσόν· αἰ γὰρ Ἀπόλλων ὁ Λύκηος.
Ἰνὼ σαλασσομέδοισ', ἂν ἀπὸ μάσδων.

Fr. 73. 74. Apollon. de pron. 383. B: Ἡ ΑΜΙΝ Δωρικὴ ἐγκλινομένη συστέλλει τὸ ῑ, ἐν οἷς προπερισπᾶται· Αἰ γὰρ ἆμιν τούτων μέλοι· ὀξύνομέν τε· Ἁμὶν κτλ. Ἀλκμάν. τούτων, Valckenaer τωὐτῶ.

Fr. 75. Priscian. I. 21: „Inveniuntur etiam pro vocali correpta hoc digamma illi usi, ut Alcman: Καὶ χ. κτλ. est enim dimetrum iambicum et sic est proferendum F, ut faciat brevem syllabam." Versus iterum legitur ibid. 22. Ceterum Prisciani, non librariorum errorem facile deprehendas.

Fr. 76. Cram. An. Ox. I. 287, 4: Καὶ εἶκα, ὃ σημαίνει τὸ ὁμοιῶ. οἶκας κτλ. παρὰ Ἀλκμᾶνι. At ibid. IV. 368, 19: εἶκα μὲν legitur, et 415. 22: Εἶκας παρ' Ἀλκμᾶνι. itaque Bekk. An. III. 1294, 5., sed ibid. 1404: Οἶκας παρ' Ἀλκμᾶνι, ἀντὶ τοῦ ὅμοιος εἰ. Gaisford tamen in Choerobosci Epim. II. 871. et 587. bis εἶκας edidit, sed οἶκας tuetur etiam Herodian. περὶ μον. λέξ. 24, 9.

Fr. 77. Cram. An. Ox. I. 60, 24: Ἐὰν δ' ὦσιν ἐκ τοῦ ε̄ οὐκ ἔτι (γίνεται τροπὴ τοῦ η̄ εἰς ᾱ μακρόν), ἔλατος ἱππήλατος. Ἀλκμάν· Λεπτὰ δ' ἄτ. ἀνηλὴς δ' ἀνάγκη, ἐκ γὰρ τοῦ ἐλεεινή. quae correxi.

Fr. 78. Strabo XII. 580: Λέγεται δέ τινα φῦλα Φρύγια οὐδαμοῦ δεικνύμενα, ὥσπερ οἱ Βερέκυντες· καὶ Ἀλκμὰν λέγει· Φρύγιον κτλ. καὶ βόθυνός τις λέγεται Κερβήσιος ἔχων ὀλεθρίους ἀποφοράς. αὔλησε scripsi, vulgo ηὔλησε, F ηὔλισε. — Κερβήσιον, CFg Κειρβήσιον, Dhi Κειρβήσειον. Ceterum Strabo non recte de populo ignoto cogitavit, a Corybantibus sive Cyrbantibus nomus ille dictus.

Fr. 79. et 80. Hephaest. 81: Ἀπ' ἐλάσσονός τε ἐπιώνικον τρίμετρόν ἐστι παρ' Ἀλκμᾶνι· ὃ τὴν μὲν πρώτην ἔχει ἰαμβικὴν ἑξάσημον ἢ ἑπτάσημον· τὰς δὲ ἑξῆς δύο ἑξασήμους ἰωνικὰς καθαράς, οἷον· Περισσὸν κτλ.

Digitized by Google

81. [7.]

Ἕκατον μὲν Διὸς υἱὸν τάδε Μῶσαι κροκόπεπλοι.

82. [60.]

Ἄδοι Διὸς δόμῳ
ὁ χορὸς ἁμὸς καὶ τοί, Φάναξ.

83. [53.]

Ἀνὴρ δ' ἐν ἀρμένοις ἁλιτηρὸς ἧσται
ἐπὶ θάκας κατὰ πέτρας
ὀρέων μὲν οὐδέν, δοκέων δέ.

84.

Ὁπότε ὑπὸ τοῦ Ἱπολόχου, κλέος δ' ἔβαλλον οὐ νῦν ὑπεστάντων.

85. [83.]

Νικῷ δ' ὁ κάρρων.

Duo diversa fragmenta esse apparet. At valde dubium mihi videtur prius, nam mirificum plane illud περισσόν, quae mihi quidem videtur nota esse veteris alicuius metrici, qui illud αἰ redundare censuit, cum versum dimetrum ionicum esse censeret, quod non percepit Hephaestio. Fr. 79. Λύκηος C, vulgo Λύκειος, Turn. Fl Λύκιος. — Fr. 80. σαλασσομέδοισ', ἂν scripsi, vulgo σαλασσομέδοισαν (sic C, Ursinus Θαλασσομέδοισαν) quod metro adversatur, Fl σάλας ὁ μέδοισαν, Turn. σάλας ὁμέδοισαν.

Fr. 81. Hephaest. 66: καὶ ὅλα μὲν οὖν ἄσματα γέγραπται ἰωνικά, ὡς παρ' Ἀλκμᾶνι· Ἕκατον κτλ. V. 1. Ἕκατον Ursinus, vulgo ἑκατόν. Vulgo post υἱόν interpungitur, et dimetri esse putantur, sed affert ut tetrametrum grammaticus ap. Hermann. Elem. Doctr. Metr. 472. Cf. Tricha 51.

Fr. 82. Apollon. de pron. 365. A: Ὀρθοτονεῖται δὲ (τοὶ) καὶ παρ' Ἀλκμᾶνι, συνήθως Δωριεῦσιν· Ἄδοι κτλ. Φάναξ Maittaire, cod. γ' αναξ. Ceterum malim ἁμός τε καὶ. Videtur esse ex hymno in Apollinem.

Fr. 83. Schol. Pind. Ol. I. 97: Ἀλκαῖος δὲ καὶ Ἀλκμὰν λίθον φασὶν ἐπαιωρεῖσθαι τῷ Ταντάλῳ· ὁ μὲν Ἀλκαῖος —, ὁ δὲ Ἀλκμάν· (haec tria verba addidit Boeckh) Ὅπως (ὅπη W4) ἀνὴρ δ' ἐν ἀσμένοισιν ἁλιτηρὸς ἧσται (ἧσθ' W4) κτλ. Scribendum ὁ δὲ Ἀλκμὰν οὕτως· ἀνὴρ δ' ἐν ἀρμένοις ἁλιτηρὸς ἧσται, sive ἐν ἀρμένοισιν ἁλιτρός. — V. 2. ἐπὶ θάκας, ἐπιθάκας W3, Heyne ἐπὶ θάκοις. — κατὰ, Hermann κάτω. — V. 3. affert Eust. Od. 1701, 23: ὅτι δὲ φαντασία ἦν καὶ τὰ ἐπὶ Σισύφῳ ῥηθησόμενα πλάσματα, δηλοῖ καὶ ὁ Ἀλκμὰν ἐν τῷ ὀρέοντι μὲν οὐδέν, δοκέοντι δέ ubi dativus ex librarii errore ortus.

Fr. 84. Cram. An. Ox I. 418, 3: Λέγεται δὲ (ὕπαιθα) καὶ ἄνευ τῆς θα παρὰ Ἀλκμᾶνι καὶ σημαίνει τὸ πρότερον· Ὁπότε κτλ. ἀντὶ τοῦ πρότερον. Conieci ad Hippocoontidarum caedem pertinere, ὁπόθ' ὑπό θ' Ἱπποθόου Λορυκλέος τ' ἔβλη κορύνᾳ ὑπαιστάντων. sed fortasse in penultimo verbo Oeoni nomen latet.

Fr. 85. Apollon. Dysc. de synt. 212: Ἡ εὐκτική, ὡς ἔχει τὸ παρ' Ἀλκμᾶνι· νικῷ κτλ. Fragmentum fort. redintegrandum ex Et. Gud. 301, 6. (Cram. An. Par. IV. 54. 23.) κάρρων· οἷον ναὶ κάρρων βῶς.

Digitized by Google

86. [85.]

Μῆον ἢ κοδύμαλον.

87. [87.]

Μάγαδιν δ' ἀποθέσθαι.

88. [100.]

Ταυσία παλλακίω.

89. [105.]

Καὶ Κέρκυρος ἀγεῖται.

90. [106.]

Ὄκκα δὴ γυνὰ εἴην.

91. [109.]

Ἐν Θεσσαλίῳ κλείτει.

92. [114.]

Ἐπ' ἀριστερὰ χηρὸς ἔχων.

Fr. 86. Athen. III. 81. F: *Ἀλκμὰν δὲ τὸ στρουθίον μῆλον ὅταν λέγῃ· μεῖον ἢ κ. Ἀπολλόδωρος δὲ καὶ Σωσίβιος τὸ Κυθώνιον μῆλον ἀκούουσιν. μεῖον*, in proecdosi scripsi *μῆον*. — *κοδύμαλον*, A *κωδύμαλον*, B *κωδύμαλλον*, sed *κοδύμαλον* tuetur Hesychius.

Fr. 87. Athen. XIV. 636. F: *Καὶ Ἀλκμὰν δέ φησι· Μάγαδιν δ'* (om. P) *ἀποθ.*

Fr. 88. Et. M. 171, 7: *Αὔσιον, καὶ ὁ μὲν Ἴβυκος αὔσιον λέγει — ὁ δὲ Ἀλκμάν· ταυσία παλλακίω* (PD *παυσία*).

Fr. 89. Et. M. 506, 20: *Κέρκυρ — Ἀλκμάν φησι· Καὶ Κ. ἠγεῖται ἀπὸ εὐθείας τῆς Κέρκυρ, ἀλλ' οὐκ εἴρηται.* Cf. Et. Gud. 316, 39. Scripsi *ἀγεῖται*, Schneidewin *ἀγῆται*.

Fr. 90. Et. M. 620, 35: *Ὄκκα δὲ τύνη εἴην· παρὰ Ἀλκμᾶνι, τὸ ὅτε ὅκα λέγει ἡ διάλεκτος, εἶτα διπλασιάσασα ὄκκα· Περὶ παθῶν.* At Apollon. de Adv. in Bekk. An. II. 606: *ὅτε ὅκα καὶ μετὰ περισσοῦ τοῦ κ. ὄκκα δὴ γυνή.* Scripsi *γυνά*.

Fr. 91. Schol. Hom. Il. *μ'*. 66: *οὕτως καὶ τὸ κλειτός, οὐθέτερον γὰρ γενόμενον βαρύνεται παρ' Ἀλκμᾶνι τῷ ἐν Θ. κλ.* Welcker confert Hesych.: *Κλείτει — ἀγαθῇ δόξῃ.* Contra Lobeck *Ῥηματικ.* 292. scribit *ἐν τῷ Θεσσαλικῷ κλείτει* et interpretatur *κλισμὸν Θεσσαλικόν*, Schneidewin coni. *Ἀλκμᾶνι ἐν τῷ ε'*. Et. Gud. 327, 55. *κλῆτος* interpretatur *πλῆθος*, ut coniicere possis *ἐν Θεσσαλῷ κλήτει* (*κλείτει*).

Fr. 92. Eust. Il. 110, 35: *Μονῆρες δὲ ἐν θηλυκοῖς ἡ χείρ, ἣ κλίνεται διχῶς, ποτὲ μὲν διὰ τοῦ ε̄, ὅθεν καὶ τὰ χέρνιβα, ποτὲ δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου, ποτὲ δὲ κατὰ Ἡρωδιανὸν καὶ μετατεθείσης αὐτῆς εἰς η̄, ᾧ μαρτυρεῖ φησιν Ἀλκμὰν ἐν τῷ· ἐπ' ἀρ. κτλ.* Pertinet fort. ad fabulam de Ulixe et Calypso, cf. Hom. Odyss. *ε'*. 276.

Digitized by Google

93. [118.]

Λᾶδος εἱμένα καλόν.

94. [120.]

Τὰν Μῶσαν κατανσεις.

95. [103.]

Καλλὰ μελισδόμεναι.

96. [76.]

Τὰ Fὰ κάδεα.

97. [16.]

Τὸ νέκταρ ἔδμεναι.

98.

Ἀρτέμιτος θεράποντα.

99. [38.]

Plut. de mus. c. 14: *Οὐ μόνη δὲ κιθάρα Ἀπόλλωνος, ἀλλὰ καὶ αὐλητικῆς καὶ κιθαριστικῆς εὑρετὴς ὁ θεός — ἄλλοι δὲ καὶ αὐτὸν τὸν θεόν φασιν αὐλῆσαι, καθάπερ ἱστορεῖ ὁ ἄριστος μελῶν ποιητὴς Ἀλκμάν.*

100. [39.]

Schol. Theocr. V. 83: *Πράξιλλα μὲν ἀπὸ Καρνείου φησὶν ὠνομάσθαι τοῦ Διὸς καὶ Εὐρώπης υἱοῦ, ὃς ἦν ἐρώμενος τῷ Ἀπόλλωνι, (τὰ Κάρνεια), Ἀλκμὰν δὲ ἀπὸ Καρνέου (P Καρνίου) τινὸς Τρωικοῦ.* sed EFN *ἀπὸ Καρνέου τινὸς τοῦ υἱοῦ τῆς Δήμητρος.*

Fr. 93. Eust. Il. 1147, 1: *Λᾶδος — ὃ Δωριεῖς λᾶδος φασίν, ὡς Ἀλκμάν, Α. εἰ. κ. ὅ ἐστιν λήδιον ἐνδεδυμένη εὐειδές.*

Fr. 94. Eust. Od. 1547, 60: *Λέγει δὲ καὶ Ἀλκμάν· τὰν Μ. κ. ἀντὶ τοῦ ἀφανίσεις*, ubi *μοῦσαν* extat.

Fr. 95. Etymol. M. p. 486, 39: *καλά· τὸ καλὰ παρὰ Ἀλκμᾶνι* (add. DM *καλὰ*, P *καλλὰ* ut conieceram) *ἐστίν, οἷον· καλὰ* (DP *κάλλα*) *μελ.* Cram. An. Par. IV. 63, 13: *τὸ καλὰ παρὰ Ἀλκμᾶνι καλὰ ἐσσὶν καὶ καλὰ μελισσομέναι.* scrib. *καλλὰ ἐστίν· καλλὰ μελισδόμεναι.* Cf. Apollon. de adv. p. 565, 13.

Fr. 96. Apollon. de pron. 396. C: *Αἰολεῖς μετὰ τοῦ F κατὰ πᾶσαν πτῶσιν καὶ γένος· — καὶ Ἀλκμὰν δὲ συνεχῶς αἰολίζων φησὶ τὰ εα κάδεα.* Welcker et Bekker *Fὰ*, sed lenius *Fὰ*.

Fr. 97. Athen. II. 39. A: *Οἶδα δ' ὅτι Ἀναξανδρίδης τὸ νέκταρ οὐ ποτόν, ἀλλὰ τροφὴν εἶναι λέγει θεῶν — καὶ Ἀλκμὰν δέ φησι· τὸ νέκταρ ἔδμεναι αὐτούς.* fortasse etiam *α ὐ τ ὼ ς* poetae est. Cf. Eust. 1633, 1.

Fr. 98. Eust. Od. 1618, 23: *κατὰ δὲ τὴν παρὰ Ἡρωδιανῷ Ἀλκμανικὴν χρῆσιν καὶ Ἀρτέμιδος Ἀρτέμιτος, οἷον· Ἀρτέμιτος θερ.* Ceterum scrib. videtur *Ἀρτάμιτος*.

Digitized by Google

101. [41.]

Schol. Aristoph. Pac. 457: *Πρὸς τοὺς οἰομένους τῶν νεωτέρων τὸν αὐτὸν εἶναι Ἄρεα καὶ Ἐνυάλιον, κατ' ἐπίθετον· τινὲς δὲ Ἄρεως καὶ Ἐννοῦς τὸν Ἐννάλιον, οἱ δὲ Κρόνου καὶ Ῥέας. Ἀλκμᾶνα δὲ λέγουσι ὁτὲ μὲν τὸν αὐτὸν λέγειν, ὁτὲ δὲ διαιρεῖν.*

102. [43.]

Pausan. III. 18, 6: *Ἐς Ἀμύκλας δὲ κατιοῦσιν ἐκ Σκάρτης ποταμός ἐστι Τίασα. Θυγατέρα δὲ νομίζουσιν εἶναι τοῦ Εὐρώτα τὴν Τίασαν· καὶ πρὸς αὐτῇ Χαρίτων ἐστὶν ἱερὸν Φαέννας καὶ Κλητᾶς, καθὰ δὴ καὶ Ἀλκμὰν ἐποίησεν.*

103.

Athenagor. Legat. pro Christ. c. 14: *Ἀλκμὰν καὶ Ἡσίοδος Μήδειαν καὶ* (duo codd. Clarom. *ἢ*) *Νιόβην Κίλικες (ἵδρυνται θεούς).*

104. [46.]

Plut. de Herod. malig. c. 14: *Καίτοι τῶν παλαιῶν καὶ λογίων ἀνδρῶν οὐχ Ὅμηρος, οὐχ Ἡσίοδος, οὐκ Ἀρχίλοχος, οὐ Πείσανδρος, οὐ Στησίχορος, οὐκ Ἀλκμάν, οὐ Πίνδαρος Αἰγυπτίου ἔσχον λόγον Ἡρακλέους ἢ Φοίνικος, ἀλλ' ἕνα τοῦτον ἴσασι πάντες Ἡρακλέα τὸν Βοιώτιον ὁμοῦ καὶ Ἀργεῖον.*

105. [49.]

Tzetz. in Il. 65. ed. Herm.: *Θαλῆς, Πυθαγόρας, Πλάτων τε καὶ οἱ Στωικοὶ διαφορὰν ἴσασι δαιμόνων τε καὶ ἡρώων· δαίμονας γὰρ φάσκουσιν ἀσωμάτους εἶναι οὐσίας· ἥρωας δὲ ψυχὰς σωμάτων διαζυγείσας. Ὀρφεὺς δὲ καὶ Ὅμηρος, Ἡσίοδός τε καὶ Ἀλκμὰν ὁ λυροποιὸς καὶ οἱ λοιποὶ ποιηταὶ ἀλληνάλλως ταῦτα ἐκδέχονται.*

106. [54.]

Aelian. Var. Hist. XII. 36: *Ἐοίκασιν οἱ ἀρχαῖοι ὑπὲρ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τῆς Νιόβης παίδων μὴ συνᾴδειν ἀλλήλοις — Ἀλκμὰν δέκα φησίν.*

107. [55.]

Aelián. Hist. Anim. XII. 3: *Ὁμήρῳ μὲν οὖν φωνὴν Ξάνθῳ τῷ ἵππῳ δόντι συγγνώμην νέμειν ἄξια· ποιητὴς γάρ· καὶ Ἀλκμὰν δὲ μιμούμενος ἐν τοῖς τοιούτοις Ὅμηρον οὐκ ἂν φέροιτο αἰτίαν· ἔχει γὰρ ἀξιόχρεων εἰς αἰδῶ τὴν πρωτίστην τόλμαν.*

108. [119.]

Eust. Il. 1154, 25: *Καὶ ὅτι ἀκμονίδαι οἱ οὐρανίδαι δηλοῦσιν οἱ παλαιοί, ὡς δὲ Ἄκμονος ὁ οὐρανὸς ὁ Ἀλκμάν φασιν ἱστορεῖ.* Sed Eudoc. 26: *ὡς δὲ Ἄκμων ὁ οὐρανὸς ὁ Ἀλκμὰν ἱστορεῖ.* Cf. Cornut. de Deor. nat. c. 1: *τινὲς δὲ τῶν ποιητῶν Ἄκμονος αὐτὸν (Οὐρανὸν)*

Digitized by Google

ἔφασαν εἶναι υἱόν. Hesiodi versum affert Schol. Simmiae ap. Iacobs Anth. Pal. T. III. 824: Ἀκμονίδαν δὲ τὸν οὐρανόν, Ἡσίοδος· Γαῖα μὲν Ἄκμονα ἔτικτεν, ἀπὸ δ' Ἄκμονος οὐρανός, quibus Comes Natalis si recte memini addit ἔσκεν. Suspicatus aliquando sum Alcmanis esse versum, sed potius ex *Titanomachia* petitus, quam videntur nonnulli Hesiodo tribuisse, vid. Cram. An. Ox. I. 75, 12: οἱ δὲ ἄκμονα τὸν αἰθέρα, αἰθέρος δ' υἱὸς Οὐρανός, ὡς ὁ τὴν Τιτανομαχίαν γράψας.

109. [86.]

Athen. XIV. 624. B: Ταύτην δὲ τὴν ἁρμονίαν Φρύγες πρῶτοι εὗρον καὶ μετεχειρίσαντο, διὸ καὶ τοὺς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν αὐλητὰς Φρυγίους καὶ δουλοπρεπεῖς τὰς προσηγορίας ἔχειν, οἷός ἐστιν ὁ παρὰ Ἀλκμᾶνι Σάμβας καὶ Ἄδων καὶ Τῆλος. (fort. Τύλος legendum).

110. [57.]

Schol. Hom. Il. γ'. 250: Μήτηρ Πριάμου, ὥς φησι Πορφύριος ἐν τῷ περὶ τῶν παραλελειμμένων τῷ ποιητῇ ὀνομάτων, κατὰ μὲν Ἀλκμᾶνα τὸν μελοποιόν, Ζευξίππη, κατὰ δὲ Ἑλλάνικον, Στρυμώ (D et cod. Vindob. n. 49. Τρυμώ). Cf. Eudoc. 194.

111. [58.]

Plut. de mus. c. 5: Τοῦ δὲ Πολυμνήστου καὶ Πίνδαρος καὶ Ἀλκμὰν οἱ τῶν μελῶν ποιηταὶ ἐμνημόνευσαν.

112. [61.]

Schol. Aristid. III. 490: Ὁ Κρὴς δὴ τὸν πόντον· παροιμία ἐπὶ τῶν εἰδότων μέν, προσποιουμένων δ' ἀγνοεῖν· ἀντὶ τοῦ νησιώτης ἀγνοεῖ τὴν θάλατταν. — λέγεται δὲ ἡ παροιμία καὶ οὕτως· ὁ Σικελὸς τὴν θάλατταν. Σὺ ὅρα (sic A, σύρας BD Oxon., tanquam proprium hominis nomen, σῦκα videntur legisse Apostol. XIII. 6., Arsen. 388.) γάρ, φασί, τὶς Σικελὸς ἐμπορευόμενος καὶ ναυαγήσας, εἶτα ἐκπεσών, ἐπὶ πέτρας καθήμενος, ὡς γαληνιῶσαν εἶδε τὴν θάλατταν, οἷδά φησιν ἃ βούλει, βούλει γὰρ καὶ αὐτόν με λαβοῦσα καταποντίσαι· ἐγὼ δὲ νῆσον οἰκῶν ἐκ παιδὸς οἶδα τὰ σὰ σοφίσματα. Ἀλκμὰν δὲ ὁ λυρικὸς μέμνηται τῆς παροιμίας. Contra Zenob. V. 30: Ὁ Κρὴς τὴν θάλατταν ἐπὶ τῶν ἐν οἷς διαφέρουσι, ταῦτα φεύγειν προσποιουμένων ἡ παροιμία ἐστίν, ἐπειδὴ ναυτικώτατοι οἱ Κρῆτες ἐγένοντο· μέμνηται τούτης Ἀλκαῖος, ut utri fides sit habenda, nescias.

113.

Bekk. An. II. 855: Ὁ ὑποκορισμὸς ὄνομά ἐστι μικρότητος ἐμφαντικὸν καὶ κόραις ἐοικός· λαμβάνεται δὲ ἔνεκεν τοῦ πρέποντος, ὡς παρ' Ἀλκμᾶνι * * * κόραι γὰρ αἱ λέγουσαι Cf. Cram. An. Ox. IV. 273, 12: ἢ διὰ τὸ πρέπον, ὡς παρὰ Ἀλκμᾶνι ἔχοντι τὰς παρθένους ὑποκοριστικαῖς χρωμένας λέξεσι· πρέπει γὰρ τοῦτο παρθένοις. Eadem p. 329, 11., nisi quod scriptum: παραλκὰν εὕρομεν τὰς παρθένους.

Digitized by Google

114. [62.]

Aristid. II. 272: *Ἀλλ' ὅμως ἐῶ ταῦτα Πλάτωνος χάριν· ἔστω τὸ γειτόνημα ἁλμυρόν, ὥς φησιν*, ubi Schol. T. III. 635: *Ἁλμυρὸν γειτόνημα· Ἀλκμὰν ὁ λυρικὸς τοῦτο εἶπεν· ἀντὶ τοῦ τί πικρὸν ἐστιν γείτονα ἔχειν τὴν θάλασσαν, ἢ ὅτι ἡ λέξις Πλατωνική ἐστιν.* Cf. Apostol. II. 23. Arsen. 43. (*Ἁλμυρὸν γειτόνημ' ἔμβλεπε πόρρω*).

115. [15.]

Athen. I. 31. C: *Ἀλκμάν που ἄπυρον οἶνον καὶ ἄνθεος ὅσδοντά φησι τὸν ἐκ Πέντε λόφων, ὅς ἐστι τόπος Σπάρτης ἀπέχων στάδια ἑπτά* (ξ C) *καὶ τὸν ἐκ Δενθιάδων, ἐρύματός τινος, καὶ* (om. D, verba *καὶ τὸν ἐκ Καρύστου . . . Ἀρκαδίας* hic collocavit Porson, vulgo leguntur post *Σταθμίταν,*) *τὸν ἐκ Καρύστου, ὃς ἐστι πλησίον Ἀρκαδίας, καὶ τὸν ἐξ Οἰνοῦντος καὶ τὸν ἐξ Ὀνόγλων καὶ Σταθμῶν. χωρία δὲ ταῦτα, τὰ καὶ* (verba *τὰ καὶ* plane delenda videntur,) *πλησίον Πιτάνης· φησὶ γοῦν· Οἶνον δ' Οἰνουντιάδαν* (*Οἰνουντιάδην* vulgo, *Οἰνουντιάδα* B. Cf. Plut. vit. Lyc. 6.) *ἢ Δένθιν ἢ Καρύστιον ἢ Ὄνογλιν ἢ Σταθμίταν. ἄπυρον δὲ εἶπε τὸν οὐχ ἑψημένον· ἐχρῶντο γὰρ ἑφθοῖς οἴνοις. Καρύστιον οἶνον* ex Alcmane affert Strabo X. 446. et Eust. Il. 281, 10. Steph. Byz. v. *Κάρυστος*, illud autem *ἄνθεος ὅσδοντα* affert Eust. 1449, 12. et 1633, 51. Respicit huc Hesych. *Ὀνίγλιν· εἶδος οἴνου* et *Δένθις*. Poeta fort. scripsit:

Οἶνον δ' Οἰνουντιάδαν
ἢ Δένθιν ἢ Καρύστιον ἢ τὸν Ὄνογλιν
ἢ Σταθμίταν ἢ τὸν ἐκ
Πέντε λόφων ἄπυρόν τε καὶ ἄνθεος ὅσδοντ' . . .

116.

Aristid. II. 508: *Ἐτέρωθι τοίνυν καλλωπιζόμενος παρ' ὅσοις εὐδοκιμεῖ* (*Ἀλκμάν*), *τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα ἔθνη καταλέγει, ὥστ' ἔτι νῦν τοὺς ἀθλίους γραμματιστὰς ζητεῖν, οὗ γῆς ταῦτ' εἶναι, λυσιτελεῖν δ' αὐτοῖς καὶ μακράν, ὡς ἔοικεν, ἀπελθεῖν ὁδὸν μᾶλλον ἢ περὶ τῶν Σκιαπόδων ἀνήνυτα πραγματεύεσθαι.* Alcman vocaverat *Στεγανόποδας*, vid. Strabo I. 43: *Ἡσιόδου δ' οὐκ ἄν τις αἰτιάσαιτο ἄγνοιαν, Ἡμίκυνας λέγοντος καὶ Μακροκεφάλους καὶ Πυγμαίους, οὐδὲ γὰρ αὐτοῦ Ὁμήρου ταῦτα μυθεύοντος, ὧν εἰσὶ καὶ οὗτοι οἱ Πυγμαῖοι, οὐδ' Ἀλκμᾶνος Στεγανόποδας ἱστοροῦντος κτλ.* Similia ibid. VII. 299: *Ἀλκμᾶνα δὲ στεγανόποδας (λέγειν)*. Adde Cram. An. Ox. III. 370, 8. Dixit de hoc carmine Schneidewin ad Orion. 20 seqq. cf. etiam supra Fr. 20.

117. [9.]

Diod. Sicul. IV. 7: *Περὶ δὲ τῶν Μουσῶν, ἐπειδήπερ ἐμνήσθημεν ἐν ταῖς τοῦ Διονύσου πράξεσιν, οἰκεῖον ἂν εἴη διελθεῖν ἐν κεφα-*

Digitized by Google

λαίοις· ταύτας γὰρ οἱ πλεῖστοι τῶν μυθογράφων καὶ μάλιστα οἱ δεδοκιμασμένοι φασὶ θυγατέρας εἶναι Διὸς καὶ Μνημοσύνης, ὀλίγοι δὲ τῶν ποιητῶν, ἐν οἷς ἐστὶ καὶ Ἀλκμὰν (Ἀλκμαίων FG), θυγατέρας ἀποφαίνονται Οὐρανοῦ καὶ Γῆς. Cf. Schol. Pind. Nem. III. 16.

118. [96.]

Hesych.: Ἄανθα (vulgo Ἄανθα)· εἶδος ἐνατίου παρὰ Ἀλκμᾶνι ἢ Ἀριστοφάνει. Eadem Cram. An. Par. IV. 84, 18. ubi ἀάνθα. — ἢ Ἀριστοφάνει, corrigunt καὶ Ἀρ., conieci ὡς Ἀριστοφάνης, ut grammatici glossae Laconicae intelligantur.

119.

Cram. An. Ox. I. 55, 7: Ἀγάζω — τὸ θαυμάζω, ὅπερ παρὰ ἀγῶ, ἔστιν δὲ παρ' Ἀλκμᾶνι· Αὐτὸν ἀγᾷ. Videtur ipsum hunc versum adhibere Herodian. π. μ. λ. 22, 15: ἔστι γὰρ καὶ περισπώμενον ἐπὶ δευτέρας συζυγίας (ἀγῶ)· εὖτ' ἂν τῇδ' ἄγε χρέος ἄνδρας. Fort. scrib. εὖτ' ἂν τόδ' ἀγᾷ χρέος ἀνήρ.

120. [115.]

Eust. Il. 314, 41: Ἀγέρωχοι δὲ οἱ ἄγαν γέρας ἔχοντες — δηλοῖ δὲ φασιν οὕτως ἡ λέξις τοὺς σεμνούς, ὡς Ἀλκμὰν βούλεται, Ἀλκαῖος δέ φασι καὶ Ἀρχίλοχος ἀγέρωχον τὸν ἄκοσμον καὶ ἀλαζόνα οἶδε.

121. [99.]

Etym. M. 22, 30: Ἄζω — ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν λέγει, ὅτι παράγωγόν ἐστιν ἀπὸ τοῦ ἄγος ἀγίζω καὶ κατὰ συγκοπὴν ἄζω — πόθεν δὲ δῆλον ἐκ τοῦ τὸν Ἀλκμᾶνα εἰπεῖν ἀγίσδεο ἀντὶ τοῦ ἄζεο, sed Va: ἀγίσδεο αὐτός· ἀντὶ γὰρ τοῦ ἀγίζεο καὶ ἄζω ἤτοι ξηραίνου εἰπεῖν, ἀγίσδεο εἶπεν. Fort. ἀγίσδεο δ' αὖτως.

122. [88.]

Steph. Byz. Αἰγιαλός — τὸ ἐθνικὸν Αἰγιαλεύς, τὸ θηλυκὸν Αἰγιάλεια καὶ Αἰγιαλὶς παρὰ Ἀλκμᾶνι.

123.

Argum. Theocr. XII.: Καὶ Ἀλκμὰν τὰς ἐπεράστους κόρας ἀΐττας λέγει, ubi L. Vat. 3. Ἀλκμὰν δὲ τὰς ἀΐττας χορδὰς ἀπεραστους φησίν. Corrigo ἀΐττιας κορδάς, cf. Etym. M. 43, 40: Ἀϊττίας χορδάς· σημαίνει δὲ τὰς ἐρωτικάς, Ἡρωδιανὸς προπαροξυτόνως λέγει ἀπὸ τοῦ αἴτις αἴτιδος, αἴτιδας καὶ ἀποβολῇ τοῦ Δ. Οἱ δὲ περὶ Ὧρον λέγουσιν, ὅτι εἰ ἦν οὕτως, οὐκ ὤφειλεν ἀποβάλλειν τὸ Δ, τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ις θηλυκῶν οὐκ ἀποβάλλουσι τὸ Δ. ἄμεινον οὖν παροξύνειν ἀπὸ τοῦ ἀΐττης. Cf. ibid. Gaisford. et Et. Gud. 23, 3. et 12.

Digitized by Google

124.

Hesych.: *Ἀλίβαπτον·* (cod. *ἁλιβάπτοις*, fort. *ἁλίβαπτος*) *ὄρνν. Ἀχαιὸς καὶ Ἀλκμάν.* (cod. *ἁλμάς.*)

125. [89.]

Steph. Byz.: *Ἀννίχωρον· μέμνηται Ἀλκμάν· οἱ οἰκοῦντες Ἀννιχωρεῖς καὶ Ἀννίχωρες, πλησίον Περσῶν κείμενοι.*

126.

Steph. Byz.: *Ἀράξαι ἢ Ἄραξοι ἔθνος Ἰλλυρίας, ὡς Ἀλέξανδρος Κορνήλιος ἐν τῷ περὶ τῶν παρ' Ἀλκμᾶνι τοπικῶς εἰρημένων.*

127. [90.]

Steph. Byz.: *Ἄρυββα· τὸ ἐθνικὸν Ἀρύββας· οὕτω γὰρ Ἀλκμάν.* ita Westermann, *Ἄρυββα* et *Ἀρύβας* RV, *Ἄρρυβα* et *Ἄρρύβας* A.

128. [91.]

Steph. Byz.: *Ἀσσός* — *Ἀλέξανδρος δ' ὁ Κορνήλιος ἐν τῷ περὶ τῶν παρ' Ἀλκμᾶνι τοπικῶς ἱστορημένων Μιτυληναίων ἄποικον ἐν τῇ Μυσίᾳ φησὶν Ἀσσόν, ὅπου ὁ σαρκοφάγος γίγνεται λίθος.*

129.

Hesych.: *Βλὴρ* (*βλῆρ*) *δέλεαρ· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἄσθμα· παρὰ Ἀλκμαίωνι ἡ λέξις.* Schow *Ἀλκαίῳ*, et Aeolicum vocab. dicitur in Et. M. 200, 27.; Alcmani tribuit Meineke.

130. [92.]

Steph. Byz. v. *Γάργαρα.* — *Ἀλκμὰν δὲ θηλυκῶς τὴν Γάργαρόν φησιν.*

131. [101.]

Etym. M. 228, 35: *Γεργύρα· ὁ ὑπόνομος, κυρίως δι' οὗ τὰ ὕδατα φέρεται τὰ ὄμβρια, γεώρυγά τινα ὄντα, τὰ ὑπὸ γῆν ὀρύγματα, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ μετάθεσιν καὶ διπλασιασμὸν γεργύρα· ζήτει εἰς τὰ Γόργυρα· ὁ δὲ Ἀλκμὰν διὰ τοῦ ε γεργύρα (γέργυρα) φησί.* Cf. Bekk. An. I. 233, 27.

132. [125.]

Sch. Lucian. Anach. c. 22. (Bachm. An. II. 339.): *Γέφυρον — Ἀλκμὰν δὲ ἐπὶ τῶν οἰστῶν τέθεικε τὴν λέξιν.*

133. [93.]

Steph. Byz. v. *Γραικός.* — *Γραῖκες* (A *Γραῖες*) *δὲ παρὰ Ἀλκμᾶνι αἱ τῶν Ἑλλήνων μητέρες* — *ἔστι δὲ ἢ μετάπλασμος ἢ τῆς Γραῖξ εὐθείας πλῆσις ἐστίν.*

Digitized by Google

134.

Bekk. An. II. 949: *Τὸ δοὰν παρ' Ἀλκμᾶνι Δωρικῶς ὀξύνεται, γεγονὸς οὕτω· δήν, δάν, δοάν.* Cf. Io. Alex. p. 42.

135. [94.]

Steph. Byz.: *Ἰσσηδόνες· ἔθνος Σκυθικόν. — Ἀλκμὰν δὲ μόνος Ἐσσηδόνας* (sic R, *Ἀσσεδόνας* A, *Ἀσεδόνας* V.) *αὐτούς φησιν· εὑρίσκεται δὲ ἡ δευτέρα παρ' ἄλλοις διὰ τοῦ ε.*

136. [102.]

Etym. M. 420, 48: *Ἥδυμος — τὸ δὲ ὑπερθετικὸν ἡδυμέστατον Ἀλκμὰν ἔφη*, Schneidewin *ἀδυμέστατον.*

137. [122.]

Eustath. Od. 1892, 44: *Ἔτι ἱστέον, καὶ ὅτι τὸ εἰρημένον ἦν ἐπὶ τρίτου ἑνικοῦ προσώπου ὁ Ἀλκμὰν ἧς λέγει, μετειλημμένου τοῦ ν εἰς σ Δωρικῶς, ὡς ὁ Ἡρακλείδης παραδίδωσιν.* Cf. Favor. 234.

138.

Cram. An. Ox. I. 190, 20: *Ἠτὶ δὲ λέγει Ἀλκμὰν ἀντὶ τοῦ ἠσίν.*

139.

Cram. An. Ox. I. 55, 21: *Σεσημείωται τὸ κάρχαρος — καὶ τὸ θηλυκὸν παρ' Ἀλκμᾶνι· καρχάραισι φωναῖς. καὶ ἐπίρρημα καρχαρῶς.* Legebatur *καρχάρεσσι.*

140. [117.]

Eust. Il. 756, 30: *Ἀντιθέσει τοῦ ν εἰς λ, ᾧ ἀντιστοιχοῦσι Δωριεῖς ἐν τῷ φίλτατος φίντατος — ἕλετο, ἕντο, καὶ Δωρικῶς γέντο, κέλετο, κέντο παρὰ Ἀλκμᾶνι.*

141. [104.]

Zonar. 1190: *Κερκολύρα, οὕτως ὁ Ἀλκμαν ἐχρήσατο ἀντὶ τοῦ κερκολύρα, ἔστι δὲ τοῦτο πάθος· τὸ δὲ κερκολύρα ἠχητικὴ λύρα. τὸ γὰρ κρέκε, κρέκε ἦχός ἐστι τῆς κιθάρας.* Adde Et. M. 506, 17: *Κέρκος· θηλυκῶς σκεῦός τι, ὥςπερ καὶ τρίπους ἡ θύρα χαλκῆ. Κερκολύρα* (hoc vulgo deest, sed add. DPM, cf. Mingarelli codd. Nan. 496.) *οὕτως ὁ Ἀλκμὰν ἐχρήσατο.* ut haec sit nova glossa. Prior glossa *Κέρκος* totidem verbis legitur in Bekk. An. I. 271, 11. Ceterum cf. etiam Suid. *Κερκολύρα· ὄνομα τόπου.*

142. [84.]

Athen. III. 81. D: *Κυδωνίων δὲ μήλων μνημονεύει Στησίχορος ἐν Ἑλένῃ οὕτως — καὶ Ἀλκμάν.*

Digitized by Google

143.

Schol. Hom. Od. ψ'. 76: *Ὁ δὲ Ἀλκμὰν καὶ τὰς γνάθους μάστακάς φησι παρὰ τὸ μασᾶσθαι.*

144.

Etym. Gud. 395, 52: *Μνήμη, μενήμη· — Ἀλκμὰν δέ, φασί, δόρκον αὐτὴν καλεῖ· βλέπομεν γὰρ τῇ διανοίᾳ τὰ ἀρχαῖα.* Eadem duo codd. Par. not. ad Et. M. 589, 16. Emperius coni. *παλίδορκον*, O. Müller *φρασίδορκον.*

145. [112.]

Schol. Hom. Il. ρ'. 40: *Τὰ γὰρ εἰς τις λήγοντα θηλυκὰ δισύλλαβα, μὴ ὄντα ἐπιθετικά, παραληγόμενα δὲ τῷ ο ἤτοι μόνῳ ἢ σὺν ἑτέρῳ φωνήεντι ὀξύνεσθαι θέλει, κοιτίς, Προιτίς, φροντίς, οὐτὶς τὸ ζῷον παρ' Ἀλκμᾶνι.* Cf. Arcad. 35, 3.

146. [95.]

Steph. Byz.: *Πιτυοῦσσαι· νῆσοι διάφοροι, ἃς Πιτυώδεις καλεῖ Ἀλκμάν.* Cf. Eust. Il. 355, 45.

147.

Cram. An. Ox. I. 343, 11: *Καὶ πλῆτρον τὸ πηδάλιον καὶ ὑποκοριστικῶς εἶπεν Ἀλκμὰν πλήθριον.*

148. [107.]

Et. M. 663, 53: *Περίηρος, ἐκ τοῦ Περιήρης, ἄρον τὸ η Περίηρος· ταύτῃ ἐάν σοι προτεθῇ παρ' Ἀλκμᾶνι, ὅτι, κλῖνον αὐτό, μὴ κλίνῃς· οὐ γὰρ ἀκολουθεῖ ἡ κατάληξις, εἰ γένοιτο Περιήρους, πρὸς τὴν Περιήρης εὐθεῖαν. Περὶ παθῶν.* Pertinet fort. ad Hymnum in Dioscuros, nam pater Tyndari fuit.

149. [98.]

Hesych.: *Νηρεύς· θαλάσσιος δαίμων· Ἀλκμὰν καὶ Πόρκον ὀνομάζει.*

150. [44.]

Suid. v. *χθονία· — καὶ παρ' Ἀλκμᾶνι δέ, ὅτε φησὶ χθόνιον τέρας ἐπὶ τῆς Ἔριδος, τινὲς ἀντὶ τοῦ στυγνὸν ἐδέξαντο, ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ μέγα, ἐπεὶ πρὸς αὐτὴν λέγει.*

Digitized by Google

151.

Herodian. π. μον. λέξ. 36, 31: καὶ οὐδέτερον (φᾶρος) ὁπότε σημαντικὸν τοῦ ἱματίου, ἢ καὶ ἀρότρου, ὡς καὶ παρ' Ἀλκμᾶνι, ἀλλὰ καὶ παρὰ Ἀντιμάχῳ.

152. [108.]

Suid. v. ψιλεύς· ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἱστάμενος· ὅθεν καὶ Φιλόψιλος παρὰ Ἀλκμᾶνι, ἡ φιλοῦσα ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἵστασθαι. Cf. Phot. 654, 15.

153. [110.]

Schol. Hom. Il. μ'. 137: ἴσως δὲ βεβαρυτόνηται, ἐπεὶ καὶ το ναῦος ἐβαρύνετο, καὶ τὸ Τραῦος κύριον καὶ τὸ ψαῦος παρ' Ἀλκμᾶνι.

Digitized by Google

III.

ARION.

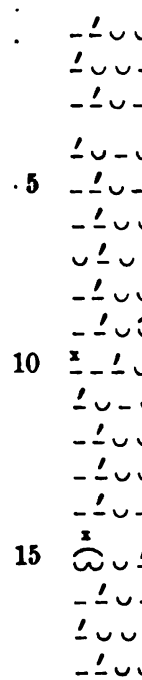

Ὕψιστε θεῶν,
πόντιε χρυσοτρίαινε Πόσειδον,

Arion. Aelian. Hist. An. XII. 45: *Τὸ τῶν δελφίνων φῦλον ὡς εἰσι φιλῳδοί τε καὶ φίλαυλοι, τεκμηριῶσαι ἱκανὸς καὶ Ἀρίων ὁ Μηθυμναῖος, ἔκ τε τοῦ ἀγάλματος τοῦ ἐπὶ Ταινάρῳ, καὶ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ γραφέντος ἐπιγράμματος· ἔστι δὲ τὸ ἐπίγραμμα·*

Ἀθανάτων πομπαῖσιν Ἀρίονα, Κύκλονος υἱόν,
Ἐκ Σικελοῦ πελάγους σῶσεν ὄχημα τόδε.

Ὕμνον δὲ χαριστήριον τῷ Ποσειδῶνι καὶ μάρτυρα τῆς τῶν δελφίνων φιλομουσίας, οἱονεὶ καὶ τούτοις ζωάγρια ἐκτίνων, ὁ Ἀρίων ἔγραψε· καὶ ἔστιν ὁ ὕμνος οὗτος· Ὕψιστε κτλ. Arioni carmen abiudicat Boeckh in Actis Acad. Berol. 1836. 74. antiquioris tamen poetae esse statuit, cf. Welcker Opusc. I. 95 Mihi vero novitium omnino videtur carmen, quod ante Euripidis aetatem vix potuit componi. — V. 1—7. *ἀναπαλλόμενοι* affert Trets. in Cram. An. Ox. III. 352, 19. — V. 2. *χρυσοτρίαινε*, Hermann ad Aristot. Poet. p. 235. *χρυσοτρίαινα.*

Digitized by Google

γαιάοχ᾽ ἐγκύμον᾽ ἀν᾽ ἅλμαν·
βραγχίοις περὶ δὲ σὲ πλωτοί
Θῆρες χορεύουσι κύκλῳ,
κούφοισι ποδῶν ῥίμμασιν
ἑλάφρ᾽ ἀναπαλλόμενοι, σιμοί,
φριξαύχενες, ὠκύδρομοι σκύλακες, φιλόμουσοι
δελφῖνες, ἔναλα θρέμματα
κουρᾶν Νηρεΐδων θεᾶν,
ἃς ἐγείνατ᾽ Ἀμφιτρίτα·
οἵ μ᾽ εἰς Πέλοπος γᾶν ἐπὶ Ταιναρίαν
ἀκτὰν ἐπορεύσατε πλαζόμενον Σικελῷ ἐνὶ πόντῳ,
κυρτοῖσι νώτοις ὀχεόντες,
ἅλοκα Νηρεΐας πλακός
τέμνοντες, ἀστιβῆ πόρον, φῶτες δόλιοι
ὥς μ᾽ ἀφ᾽ ἁλιπλόου γλαφυρᾶς νεώς
εἰς οἶδμ᾽ ἁλιπόρφυρον λίμνας ἔριψαν.

V. 3. γαιήοχ᾽, ἐγκύμον᾽ ἀν᾽ ἅλμαν Hermann, sed iunxit cum sequentibus et v. 4. περὶ δ᾽ ἠ σὲ scripsit: a et edd. γαιήοχ᾽ ἐγκυμονάλμαν, b γαιήοχε κυμονάρχα (vat. κυκοναλκ᾽), Tzetz. γαιηόχε ἐγκύμου ἁλμάς — V. 4. βραγχίοις Hermann, βράγχιοι Ael., βράγχια Tz. — V. 5. χορεύουσι bv et edd. vett. et Tz., χορεύουσ᾽ ἐν rel. — V. 6. ῥίμμασιν, Tz. ῥιπάσμασι (B ῥιάσμμασιν). — V. 7. σιμοί bv, vulgo σεισμοί, Hermann σεισμῷ. — V. 9. ἔναλα, ἐνάλια b, ἔναλ᾽ ἀθύρματα Valckenaer. — V. 10. Νηρεΐδων m. a, vulgo Νηρηΐδων. — V. 12. οἵ μ᾽ εἰς, ἣν ἐς b. — γᾶν, τὰν abv. — V. 13. ἐπορεύσατε, ἐπορεύσατο bv, ἐπόρευσαν Brunck. — πλαζόμενον om. m, πλαζομένην v. — V. 14. ὀχεόντες Brunck, vulgo χορεύοντες. nisi malis ὀχεῦντες. — V. 15. Νηρεΐας, vulgo Νηρείας, mabc νηρίας. — V. 16. ἀστιβῆ, στιχῆ m, ἀστίβητον bv. — δόλιοι bv, δ᾽ ἕλιοι a et edd., ἕλειοι M. — V. 17. μ᾽ ἀφ᾽ Hermann, vulgo με ἀπὸ. — ἁλιπλόου, ἁλιπλοῦ a, ἁλιπλούου b. — V. 18. ἁλιπόρφυρον, Reiske ἁλιποφύρου. — ἔριψαν Hermann, vulgo ῥίψαν.

Digitized by Google

IV.

SAPPHO.

1. [1.] *)

Ποικιλόθρον', ἀθάνατ' Ἀφρόδιτα,

De *Sapphus* et *Alcaei* reliquiis scripserunt inprimis *Seidler* in Museo Rhenano 1829. p. 154 seq. *ego* ibid. 1835. p. 209 seqq. *Ahrens* ibid. T. VI. 216 seq. et 351 seqq. et in Mus. Rhen. Novo T. I. p. 382 seqq. Adde de dial. Aeol. 241 seqq. et de Dial. Dor. 536 seqq. *Hermann* in Opusculis VI. 102 seqq. — *Sapphus* carmina a grammaticis ita disposita fuerunt, ut novem libris comprehensa essent, et subinde librorum, unde petita sunt fragmenta, numerus indicatur. Iam secundum Grammaticos liber I. comprehendebat ea carmina, quae Sapphicis strophis composita fuerunt, vid. Marius Plot. 299. Tricha 69. et inprimis Neue p. 13.) neque adversatur Fr. 115., quod solum ad hunc librum refertur. — Lib. II. et III. carmina systematica comprehendisse docet Hephaest. p. 111: *κοινὰ δέ, ὅσα ὑπὸ συστήματος μὲν καταμετρεῖται, αὐτὸ δὲ τὸ σύστημα ἔχει πληρούμενον· οἷά ἐστι τὰ ἐν τῷ δευτέρῳ καὶ τρίτῳ Σαπφοῦς, ἐν οἷς καταμετρεῖται μὲν ὑπὸ διστιχίας, αὐτὴ δὲ ἡ διστιχία ὁμοία ἐστί.* confer ibid. p. 116: *Σύστημα δέ ἐστι μέτρων συναγωγή, ἤτοι δύο ἢ πλειόνων, ἢ ὁμοίων ἢ ἀνομοίων· ἀνομοίων μὲν ὡς τὰ ἐλεγεῖα, ἑξαμέτρου γάρ ἐστι πρὸς πενταμετρον κοινωνία, καὶ οἱ ἐπῳδοί· τὸ δὲ ἐξ ὁμοίων, ὡς τὸ δεύτερον Σαπφοῦς, ὡς προϊόντες δείξομεν.* et deinde p. 117: *Κοινὰ δὲ συστηματικά, ἅπερ καὶ ὁ κατὰ στίχον γεγράφθαι φάσκων, ὑγιῶς ἂν λέγοι, καὶ ὁ κατὰ σύστημα· ὡς τὸ δεύτερον καὶ τρίτον Σαπφοῦς. Διὰ μὲν γὰρ τὸ ἐν τοῖς παλαιοῖς ἀντιγράφοις κατὰ δύο ὁρᾶν παραγεγραμμένον ἕκαστον ᾆσμα, καὶ ἔτι διὰ τὸ μηδὲν εὑρίσκεσθαι ἀριθμοῦ περιττοῦ, κατὰ συστήματα νομίζομεν αὐτὰ γεγράφθαι· πάλιν δὲ τῷ ὅμοιον ἑκάτερον εἶναι τῶν ἐν τῇ δυάδι στίχων, καὶ τῷ δύνασθαι τὴν ποιήτριαν κατὰ τύχην τινὰ ἀρτίου πάντα ἀριθμοῦ πεποιηκέναι, φαίη τις ἂν κατὰ στίχον αὐτὰ γεγράφθαι.* adde Tzetz. Cram. An. Par. III. 63. Et liber II. comprehendebat carmina ex Pentametris aeolicis composita, vid. Hephaest. p. 42: *τῶν δὲ ἀκαταλήκτων τὸ μὲν πεντάμετρον καλεῖται Σαπφικὸν τεσσαρεςκαιδεκασύλλαβον, ᾧ τὸ δεύτερον Σαπφοῦς ὅλον γέγραπται·*

$$\breve{}\,\breve{} \;-\;-\;\breve{}\,\breve{}\;-\;\breve{}\,\breve{}\;-\;\breve{}\,\breve{}\;-\;\breve{}\;-$$

ubi affert Fr. 37., potestque ad eundem numerum referri Fr. 25., at aperte refragantur Fr. 50., quod versus glyconeis similes exhibet, Fr. 67. quod choriambicos tetrametros ostendit (ut potius libro III. inserendum foret), deniqne Fr. 79., quod secundum grammaticorum doctrinam ex ionicis a maiore constare videtur. — Liber III. constabat choriambicis tetrametris Sapphicis, vid. Hephaest. p. 60: *τὸ δὲ ἀκατάληκτον καλεῖται Σαπφικὸν ἑκκαιδεκασύλλαβον, ᾧ τὸ τρίτον ὅλον Σαπφοῦς γέγραπται.*

$$-\;-\;\breve{}\;\breve{}\;-\;\breve{}\;\breve{}\;-\;\breve{}\;\breve{}\;-\;\breve{}\;\breve{}\;-\;\breve{}\;-$$

Liber V. secundum Atil. Fortunat. p. 353: (*Maecenas atavis edite regibus* Asclepiadeon metrum vocatur — ante illum usi Alcaeus — et Sappho hoc integro usa est *in libro quinto*) versibus Asclepiadeis constabat, sed non confirmant duo quae supersunt fragmenta, nam Fr. 44. ad Glyconeos, Fr. 89. ad Ionicos a minore pertinet. Has difficultates ita licet solvere, ut statuamus etiam Sapphus carminum duas recensiones olim exstitisse: quarum altera ab Aristophane ut videtur profecta carmina magis ad argumenti aequabilitatem disposita exhibuerit, altera ab Aristarcho, ut coniicio, adornata eadem carmina secundum numerorum genera digesta comprehenderit, qua quidem editione metrici antiqui potissimum usi sunt.

Fr. 1. Dionys. de comp. verb. c. 23: *Ἐποποιῶν μὲν οὖν ἔγωγε μάλιστα νομίζω τουτονὶ τὸν χαρακτῆρα (τὸν γλαφυρὸν) ἐπεξεργάσασθαι*

*) Numeri adiecti sunt editionis Neuianae.

Digitized by Google

παῖ Δίος, δολόπλοκε, λίσσομαί σε
μή μ' ἄσαισι μήτ' ὀνίαισι δάμνα,
πότνια, θῦμον·
ἀλλὰ τυῖδ' ἔλθ', αἴποτα κἀτέρωτα
τᾶς ἔμας αὔδως ἀΐοισα πήλυι
ἔκλυες, πάτρος δὲ δόμον λίποισα
χρύσιον ἦλθες
ἄρμ' ὑποζεύξαισα· κάλοι δέ σ' ἆγον
ὤκεες στροῦθοι περὶ γᾶς μελαίνας
πύκνα δινεῦντες πτέρ' ἀπ' ὠράνω αἴθε-
ρος διὰ μέσσω.
αἶψα δ' ἐξίκοντο· τὺ δ', ὦ μάκαιρα,
μειδιάσαισ' ἀθανάτῳ προσώπῳ,
ἤρε', ὄττι δηὖτε πέπονθα κὤττι

Ἡσίοδον, μελοποιῶν δὲ Σαπφὼ καὶ μετὰ ταύτην Ἀνακρέοντά τε καὶ Σιμωνίδην· . . . ἄρξομαι δὲ ἀπὸ τῆς μελοποιοῦ· Ποικιλόθρον' κτλ. Ταύτης τῆς λέξεως ἡ εὐέπεια καὶ ἡ χάρις ἐν τῇ συνεπείᾳ καὶ λειότητι γέγονε τῶν ἁρμονιῶν. Notae hae sunt: A — Aldina, C — cod. Colbertinus, D — Darmstadiensis, collatus a Werfero, G — Guelpherbytanus collatus a Schneidewino, M — Monacensis, collatus a Goellero, P — Parisinus, cuius collatio extat apud Ahrensium Dial. Dor. 540., non diversus a Regio 1., quem Hudson adhibuit. — V. 1. *ποικιλόθρον'* bis exhibet Hephaest. 78., *ποικιλόθρων* AP, *ποικιλόφρον* M, *ποικιλόφρων* D. — *Ἀφρόδιτα* Ahrens, vulgo *Ἀφροδίτα*, PC *Ἀφροδίταν*. — V. 2. *λίσσομαι*, D *λίσομαι*. — V. 3. *ἄσαισι* P Schol. Heph. 64., *ἄσσαισι* A, *ἄταισι* M ut olim legebatur. — *ὀνίαισι* P, vulgo *ἀνίαισι* (Turneb. Schol. Heph. *ἄσαις ἀμηδοχίαισι*). — V. 5. *τυῖδ'* Hephaest. 78. et Priscian. T. I. 36., ap. Dionys. *τύδ'* (D *τὺ δελφὶ*). — *αἴ ποτα κἀτέρωτα*, Heph. *αἴ ποτε κἀτέρωτα*, (sed C *ποτα*), cf. Hesych.: *κατέροτα· καὶ ἄλλοτε*, ap. Dion. A *ἐλθέ που κατ' ἔρωτα*, M *ἐλφέ πόκα τ' ἔρ.*, D *δελφὲ πόκα τ' ἔρ.*, CP *ἐλθεποκα κατ' ἔρ.* Prisciani sordes nolui adscribere. — V. 6. *τᾶς ἔμας, τὰς ἐμὰς* AMD. — *αὔδως, αὐδῶς* P, *αὐδὰς* MD, *αἰδῶς* AC, vulgo *αὐδᾶς*, *κλήδως* Ahrens. — *ἄΐοισα πήλυι* scripsi, legebatur *ἄϊοις ἀπόλυ* (A *ἀπόλας*, M *ἀπόλ*, G *ἀνΐοις· ἀπώλυ.*) I. Vossius *ἀΐοισα πολλὺ* (Baxter *πόλλας*). — V. 7. *λίποισα*, A (P) *λιποῖσα*, vulgo *λιποῦσα*. — V. 8. *χρύσιον* Schneidewin, libri *χρύσειον*, vulgo *χρύσειον*. — V. 9. *ὑποζεύξαισα* Neue, Ahrens *ὑπαζεύξαισα*, legebatur *ὑποζεύξασα*. — *ἆγον*, AD *ἄγον*, P *ἄγων*. Verba *κάλοι . . . στροῦθοι* affert Herodian. *π. μον. λέξ.* 42, 17. Respicit Athen. IX. 391. E. cf. Hesych: *ὠκέες στρουθοί, ταχεῖς, εὐπρεπεῖς, κοῦφοι.* Ceterum Blomfield coni. *ὠκέα*. — V. 10. *περὶ γᾶς* MDP, *πτέριγας* A, *πτέρυγας* Ursinus, quod olim probavi, ita ut v. 11. scriberem *δινεύεντες* eiecto vocabulo *πτέρα*, quod iam Ursinus delevit, Hermann *πτέρυγος*, postea *πτέρυγας* et *περάτων ἀπ' αἰθέρος*. Apogr. Vict. *περὶ γὰρ μέλαιναν*. — V. 11. *δινεῦντες* DM, *δινῆντες* PC, *δινῦντες* G ut vulgo. — *πτέρ'*, P *πτέρα*. — *ὠράνω αἰθέρος διὰ μέσσω*, APG *ὠρανῶ· θέρος δ' ἀμεσπω* (A *ἄμες πω*), C *ὠρανῶ· θέρος* (de ultimis non constat.) D (*ἀπ*)*ωρανώθερος δια μέσω*, M *οὐρανῶ αἰθέρος διὰ μέσω*. Ahrens coni. *πύκνα δίννυντες πτέρ' ἀπ' ὠράνω θ' ἕδος πεδὰ Λέσβω αἶψ' ἄρ' ἐξίκοντο*. — V. 13. *αἶψα δ'* MD et Vict. apogr., *αἶψ' ἄλλ'* PA, vulgata ante Hudsonum *αἶψα δ' ἄρ'*. — *ἐξίκοντο*, M *ἐξήκοντο*, D *ἐξήκοντος*. — *μάκαιρα*, P *μάκειρα*. — V. 14. *μειδιάσαισ'* Neue, vulgo *μειδιάσασ'*. — V. 15. *δηὖτε* Hermann, *δ' ἦυ το* P, *δ' ἦν τὸ* ceteri. — *κὤττι*, M *κὥτι*, D *κὥτι κα*, Sylburg *κὤττι*.

Digitized by Google

δηὖτε κάλημι,
κὄττ' ἔμῳ μάλιστα θέλω γένεσθαι
μαινόλᾳ θύμῳ· τίνα δηὖτε Πείθω
μαῖς ἄγην ἐς σὰν φιλότατα, τίς σ', ὦ
Ψάπφ', ἀδικήει;
καὶ γὰρ αἰ φεύγει, ταχέως διώξει,
αἰ δὲ δῶρα μὴ δέκετ', ἄλλα δώσει,
αἰ δὲ μὴ φίλει, ταχέως φιλήσει
κωὐκ ἐθέλοισα.
ἔλθε μοι καὶ νῦν, χαλεπᾶν δὲ λῦσον
ἐκ μεριμνᾶν, ὅσσα δέ μοί τέλεσσαι
θῦμος ἰμέῤῥει, τέλεσον· σὺ δ' αὔτα
σύμμαχος ἔσσο.

2. [2.]

Φαίνεταί μοι κῆνος ἴσος θέοισιν

V. 16, δηὖτε Hermann, δ' ηυτε P, διήν τε C, δ' ἥν τε G, δεῦρο MD. — κάλημι M, καλημμι APC, κάλλημην D. — V. 17. κὄττ' P, κὄττι G, κὤτι γ' MD, κὤττι Schneidewin, fort. κὄττι μοι. — γένεσθαι, MD γενέσθω. — V. 18. τίνα δηὖτε Πείθω μαῖς ἄγην ἐς σὰν Seidler, nisi quod λαῖς scripsit, P τιναδ' ἐυτεπείθωμαι (correctum in και vel βαι) σαγηνέσσαν, DM τίνα δ' ἠΰτε (M ηὔτε) πειθὼ (M πειθῶ) καὶ σαγήνεσσαν, A τίνα δ' εὔτε πείθωμαι σαγηνεύσαν, vulgo τίνα δ' εὖτε πύθωμαι σαγηνεῦσαι (φιλότητος σ', ὦ Σαπφώ, δίκην) ex manifesta interpolatione. Ego conieci τίνα δηὖτ' ἀπείθην (vel ἐπύθω) μαῖς ἄγην ἐς σάν, Hermann τίνα δηὖτε πείθω καὶ σαγηνάεσσαν φιλότατα, Ahrens τίνα δηὖτε πείθω μὴ 'σάλην (i. e. ἀσαλεῖν, ἀφροντιστεῖν vid. Hesych.) εἰς σὰν φιλότατα. — σ' om. D. — V. 20. Ψάπφ' ἀδικήει Gaisford, cf. Et. M. 485, 41: οἱ Αἰολεῖς τὰ τῆς πρώτης συζυγίας διὰ τοῦ η προφέρουσιν, ἀδικήω, ὦψά τ' ἀδικήη (D ὦψαφ', M ὦψα δαδικήν.), eadem Et. Gud. 294, 39. ubi ὄψαθ' ἀδικίη. Apud Dion. P τις σωψαπφα δίκη, MD σαπφὼ δίκη, A Ψαπφαδίκη, Ursinus et Stephanus Σαπφοῖ, ἀδικεῖ. — V. 21. αἰ, GP εἰ, D εἰ. — φεύγει, G φεύγεις, D φάγοι. — V. 22. αἰ, D οἱ. — δέκετ', P δέ κετ', D δέ τ'. — ἄλλα PD, vulgo ἀλλὰ. — V. 23. αἰ, D αἱ. — V. 24. κωὐκ ἐθέλοισα scripsi, nam de *puellae* amore agitur, minus recte Blomfield κωὐκ ἐθέλοισαν, PC κὠυκ (C κ' ωϋκ') ἐθέλοις, D κω ἐἰ (εἰαις) καὶ θέλεις, M κὤτ' εἰ καὶ θέλεις, G ἠώ ϋ καὶ ἐθέλοις, A κὠϋκ ἐθέλοι. — V. 25. ἔλθε, ἐλθή D. — χαλεπᾶν, APD χαλεπάν, et AP μέριμναν. — V. 26. ὅσσα et τέλεσσαι, libri ὅσα et τελέσαι, sed deinde P τέλεσσον. — V. 27. ἰμέῤῥει, A ἱμέρει, P ϊμέρει, D ἱμέρα. — σὺ δ' αὔτα, DM σὺ δ' αὐτᾶ, conieci σὺ δηυτε (δαὖτε), Ahrens σὺ δ' αὔτᾳ (i. e. σαυτῇ). — V. 28. ἔσσο, vulgo ἔσο, om. AP, Ahrens coni. ἔσθι (i. e. ἴσθι).

Fr. 2. Longinus de Subl. c. 10: Οἷον ἡ Σαπφὼ τὰ συμβαίνοντα ταῖς ἐρωτικαῖς μανίαις παθήματα ἐκ τῶν παρεπομένων καὶ ἐκ τῆς ἀληθείας αὐτῆς ἑκάστοτε λαμβάνει. Ποῦ δὲ τὴν ἀρετὴν ἀποδείκνυται; ὅτε τὰ ἄκρα αὐτῶν καὶ ὑπερτεταμένα δεινὴ καὶ ἐκλέξαι καὶ εἰς ἄλληλα συνδῆσαι. Φαίνεται κτλ. ... φαίνομαι Ἀλλὰ πᾶν τολματὸν ἐπεὶ πένητα. Οὐ θαυμάζεις ὡς ὑπ' αὐτὸ τὴν ψυχήν, τὸ σῶμα, τὰς ἀκοάς, τὴν γλῶσσαν, τὰς ὄψεις, τὴν χρόαν, πάνθ' ὡς ἀλλότρια διοιχόμενα ἐπιζητεῖ καὶ καθ' ὑπεναντιώσεις ἅμα ψύχεται, καίεται, ἀλογιστεῖ, φρονεῖ; (ἢ γὰρ φοβεῖται ἢ παρ' ὀλίγον τέθνηκεν), ἵνα μὴ ἕν τι περὶ αὐτὴν πάθος φαίνη-

Digitized by Google

ἔμμεν ὤνηρ, ὅςτις ἐναντίος τοι
ἰζάνει, καὶ πλασίον ἀδυ φωνεί-
σας ὑπακούει
καὶ γελαίσας ἰμερόεν, τό μοι μάν
καρδίαν ἐν στήθεσιν ἐπτόασεν·
ὡς γὰρ εὔιδον βροχέως σε, φώνας
οὐδὲν ἔτ' εἴκει·
ἀλλὰ καμ μὲν γλῶσσα ἔαγε, λέπτον δ'
αὔτικα χρῶ πῦρ ὑπαδεδρόμακεν,
ὀππάτεσσι δ' οὐδὲν ὅρημ', ἐπιρρόμ-
βεισι δ' ἄκουαι.
ἁ δέ μ' ἵδρως κακχέεται, τρόμος δὲ

ται, παθῶν δὲ σύνοδος. Idem carmen respicit Plut. Erot. c. 18: Αὕτη δὲ (ἡ Σαπφὼ) ἀληθῶς μεμιγμένα πυρὶ φθέγγεται καὶ διὰ τῶν μελῶν ἀναφέρει τὴν ἀπὸ τῆς καρδίας θερμότητα, Μούσαις εὐφώνοις ἰωμένη τὸν ἔρωτα, κατὰ Φιλόξενον. — ἡ καλὴ Σαπφὼ λέγει, τῆς ἐρωμένης ἐπιφανείσης τήν τε φωνὴν ἴσχεσθαι καὶ φλέγεσθαι τὸ σῶμα καὶ καταλαμβάνειν ὠχρότητα καὶ πλάνον αὐτὴν καὶ ἴλιγγον. Λεχθέντων οὖν ὑπὸ τοῦ Δαφναίου τῶν μελῶν ἐκείνων ὡς . . . . . Excidit hic Sapphus locus inde a v. 7. V. 1. κῆνος Apoll. de Pron. 335. A: Αἰολεῖς κῆνος· φαίνεταί μοι κῆνος ἴσος θεοις (ita cod.) ἔ. ὤ. v. ap. Long. ut videtur κεῖνος, sed non recte voluerunt ex eodem Apoll. 366. A: Αἰολεῖς σὺν τῷ F· φαίνεταί Fοι κῆνος, Σαπφώ. Fοι restituere, alius enim ille Sapphus est versus, cf. Catull. qui carm. LI. haec vertit: *Ille mi par esse Deo videtur.* — V. 2. ἔμμεν, Ahrens ἔμμεν'. — ὅστις, Blomfield ὅττις. — ἐναντίος codd., ἐναντίον, vulgo. Ceterum cod. Par. ἐμμένων ἥροστις ἐναντιὸς τοιζάνει, Ambr. El. Laur. Vat. 2. 3. ἐμμένων (Vat. 2. 3. ἐμμένον) ἥρως τις ἐναντίος τοι. — V. 3. ἰζάνει Vat. 2., vulgo ἱζάνει, Blomfield ἰσδάνει. — πλασίον, Par. Ambr. Vat. 2. 3. πλησίον, Laur. πλησίων. — ἀδυ φωνείσας Neue, Vat. 2. ἀδὺ φώνου σαῖς, Vat. 3. ἀδύφων. σαῖς, Laur. Par. Ambr. ἁδύφων· σαις, Robortelli ἁδυφωνούσας, unde vulgo ἁδυφωνεύσας. — V. 5. γελαίσας Buttmann et Neue, vulgo γελώσας, sed Vat. 2. 3. Par. Laur. γελαῖς, Ambr. El. γελᾷς· δή, Doederlein coni. καὶ γελᾶϊς. — μοι μάν Hartung, vulgo μοι 'μάν (ἐμάν), Vat. 2. 3. Par. Laur. μὴ ἐμάν, Ahrens δὴ ἔμαν, Hermann μ' ἄμμαν. — V. 6. ἐπτόασεν, Laur. a m. sec. ἐποπτόασεν, Vat. 2. utrumque, Robortelli ἐπεπτόασεν. — V. 7. ὡς γὰρ εὔιδον βροχέως σε, φώνας scripsi, libri ὡς γάρ σ' ἴδω (Vat. 2. 3. εἴδω, El. ἰδῶ) βρόχεώς με (βροχέως με Laur. Ambr.) φωνάς (Laur. Ambr. φώνας). Seidler ὡς γὰρ εἰςίδω βροχέως σε φωνᾶς, Hermann ὡς ἴδω γάρ σε βρόχε', ὥς με φωνᾶς, Ahrens ὥς σε γὰρ Fίδω, βροχέως με φώνας. — — V. 8. εἴκει, El. (Laur.) ἥκει, Toup ἴκει. — V. 9. καμ, Vat. 2. 3. Par. Laur. κἄν. — μὲν γλῶσσα, Vat. 2. Laur. με γλῶσσαν. — ἔαγε, hiatum ut tollerent, correxerunt Fέαγε, quae forma plane reiicienda est; fort. γλῶσσ' ἐΰαγε. Longe aliam lectionem praebet Plut. de profect. in virt. c. 10. γλῶσσ' ἔαγ', ἀν δὲ λέπτον, sed displicet penultima insolenter correpta. — V. 10. χρῶ, Ahrens χρῶν. — ὑπαδεδρόμακεν Par., Vat. 2. 3. Laur. ὑπεδεδρόμακεν, vulgo ὑποδεδρ. — V. 11. ὀππάτεσσι (vel ὀππάτεσσιν) libri, Robortelli ὀμμάτεσσιν. — ὅρημ', ἐπιρρόμβεισι, P ὁρηῖ μὴ ἐπιρόμβεῖσι, Vat. 2. 3. ὁρῆμ' (ορῆμ') ἡ ἐπιρομβεῖσι, Laur. ορῆμ' ἡ ἐπιρόμβεισι, vulgo ἐπιρρομβεῦσι, Manutius ὅρημι: βομβεῦσιν δ' ἀκοαί μοι. Ego conieci ἐπιβρόμεισι. — V. 12. ἄκουαι Laur., P Vat. 2. 3. ἄκουε. — V. 13. ἁ δέ μ' ἵδρως κακχέεται scripsi, nisi malis ἁ δὲ Fίδρως, legebatur καδ δ' ἱδρὼς ψυχρὸς χέεται, Vat. 2. ἐκ δε μ' ἱδρῶς ψυχρὸς κα,κχέεται, Vat. 3. ἔκαδε

Digitized by Google

πᾶσαν ἄγρει, χλωροτέρα δὲ ποίας·
ἔμμι, τεθνάκην δ' ὀλίγω 'πιδεύην
φαίνομαι (ἄλλα).
ἀλλὰ πὰν τόλματον, [ἐπεὶ καὶ πένητα].

3. [3. 106.]

Ἄστερες μὲν ἀμφὶ κάλαν σελάναν
ἆψ ἀποκρύπτοισι φάεννον εἶδος,
ὄπποτ' ἂν πλήθοισα μάλιστα λάμπῃ
(ἀργυρέα) αὔγαν.

μ' ἱδρὼς ψ. κ., Par. ἐκαδε μ' ἱδρῶς ψ. κ. Schneidewin coniecit κἄνθεμ' ἱδρῶς (vel ἐκ δὲ Ἥδρως) κακχέεται. Conf. Cram. An. Ox. I. 208, 13: Ἰ.ΙΡΩΣ· τοῦτο παρ' Αἰολεῦσι θηλυκῶς λέγεται. ἀναδέχεται κλίσιν ἀκόλουθον θηλυκῷ γένει· Ἄδεμ' ἱδρὼς κακὸς χέεται, ὅμοιον τῷ ἠώς· εἶτα ἡ γενικὴ ἱδρῶς. Adde Schol. Hom. Il. χ'. 2. Et ψυχρὸς iam Spengel delevit. Resp. haec Plut. vit. Demetr. c. 38: Τῆς δὲ Στρατονίκης καὶ καθ' ἑαυτὴν καὶ μετὰ τοῦ Σελεύκου φοιτώσης πολλάκις ἐγίνετο τὰ τῆς Σαπφοῦς ἐκεῖνα περὶ αὐτὸν πάντα· φωνῆς ἐπίσχεσις, ἐρύθημα πυρῶδες, ὄψεων ὑποδείξεις (Toll coni. ὑπολείψεις), ἱδρῶτες ὀξεῖς, ἀταξία καὶ θόρυβος ἐν τοῖς σφυγμοῖς, τέλος δὲ τῆς ψυχῆς κατὰ κράτος ἡττωμένης, ἀπορία καὶ θάμβος καὶ ὠχρίασις. Cf. de profect. in virtut. c. 10: τὰ Σαπφικὰ ταυτὶ παρέπεται, κατὰ μὲν γλῶσσ' ἔαγ' ἄν δὲ λ. αὐ. χρῶ πῦρ ὑποδέδρομε (l. ὑποδεδρόμηκε) καὶ ἀθόρυβον δὲ ὄψιν καὶ πρᾶον ὄμμα, φθεγγομένου δ' ἀκοῦσαι ποθήσειας. — V. 14. πᾶσαν ἄγρει, Vat. 2. 3. πᾶσα, ν' ἀγρεῖ, Par. πᾶσ' ἀναγρεῖ, Ahrens παῖσαν corrigit. — V. 15. 'πιδεύην scripsi cum Ahrensio, πιδεύειν Vat. 2., πιδεύσην Ambr. Par., πιδευὴν Vat. 3. Laur., Hermann coni. 'πιδεύης. — V. 16. ἄλλα, i. e. ἠλεὴ (*demens*) adieci, Manutius ἄπνους, Hermann 'Ατθί. — V. 17. πὰν τόλματον, P παντόλματον, vulgo πᾶν τολματόν. Quae sequuntur ἐπεὶ καὶ (hoc codd., ut videtur omnes, praet. cod. Spengelii, om. Robortelli) πένητα uncis inclusi, nam videntur haec ad Longini orationem pertinere, fort. Ἀλλὰ πὰν τόλματον, ἔπειπεν· εἶτα (vel κἆτα) οὐ θαυμάζεις (codd. θαυμάζοις vel θαυμαζοὶς) κτλ. Antea conieceram versu 16. integrum carmen absolvi, ut deinde sit scribendum πᾶν τὸ ἀσμάτιον ἐπεῖπον· εἶτα οὐ θαυμ., similiter Ahrens πᾶν τὸ ἀσμάτιον ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἢ γὰρ οὔ; θαυμάζεις κτλ. Hermann vero coni. φαίνομαι οὐδέν, ἀλλὰ παντόλματον ἀπεῖπεν ἡτορ.

Fr. 3. Eust. Il. 729, 20: Ἴστέον ὅτι ἐν τῷ φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην οὐ τὴν πλησιφαῆ νοητέον καὶ πληροσέληνον· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀμαυρά εἰσι τὰ ἄστρα ὡς ὑπεραυγαζόμενα, καθὰ καὶ ἡ Σαπφώ που φησίν· Ἀστέρες ... λάμπῃ γᾶν. Eadem Cram. An. Par. III. 233, 31. V. 1. σελάναν, in proecdosi σελάνναν scripsi. — V. 2. ἆψ, fort. αἶψ'. — ἀποκρύπτοισι Scaliger, vulgo ἀποκρύπτουσι, Ahrens ἀπυκρύπτοισι. — φάεννον Scaliger, vulgo φαεινόν. — εἶδος, An. ἦθος. — V. 3. ὄπποτ' ἂν Blomfield, Eust. ὁπόταν, An. ὁπότα, Ahrens ὄπποτα . . . λάμπῃ, fort. recte, sed tunc λάμπῃ indicativus fuerit. — πλήθοισα, An. πλήθησι. — μάλιστα, coniicio κάλιστα et sic etiam Ahrens. — V. 4. ἀργυρέα adiecit Blomfield ex Iulian. Epp. XIX: Σαπφὼ ἡ καλὴ τὴν σελήνην ἀργυρέαν φησὶ καὶ διὰ τοῦτο τῶν ἄλλων ἀστέρων ἀποκρύπτειν τὴν ὄψιν, sed non recte ἀργυρέᾳ γᾶν scripsit, quod ferri nequit, itaque αὔγαν pro γᾶν correxi. Nec suspicatur γᾶν ἐπὶ πᾶσαν ἀργυρέα, Ahrens Ἄστερες δι' ἀργυρίαν σελάναν.

Digitized by Google

4. [4.]

Ἀμφὶ δὲ [ὕδωρ] *ψῦχρον κελάδει δι' ὕσδων*
μαλίνων, αἰθυσσομένων δὲ φύλλων
κῶμα καταῤῥεῖ.

5. [5.]

. . . . Ἔλθε Κύπρι
χρυσίαισιν ἐν κυλίκεσσιν ἄβρως
συμμεμιγμένον θαλίαισι νέκταρ
οἰνοχοεῦσα.

6. [6.]

Ἦ σε Κύπρος ἢ Πάφος ἢ Πάνορμος.

Fr. 4. Hermog. Walz. Rhet. III. 315: *Καὶ τὰς μὲν οὐκ αἰσχρὰς ἡδονὰς ἔστιν ἁπλῶς ἐκφράζειν, οἷον κάλλος χωρίου καὶ φυτείας διαφόρους καὶ ῥευμάτων ποικιλίαν καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ταῦτα γὰρ καὶ τῇ ὄψει προσβάλλει ἡδονὴν ὁρώμενα καὶ τῇ ἀκοῇ, ὅτε ἐξαγγέλλοι τις. Ὥσπερ ἡ Σαπφώ· Ἀμφὶ δὲ ὕδωρ ψυχρὸν κ. δι' ὄσδων* (sic Vind. Port., ἢ κλάδων marg. Vict.) *μ. καὶ αἰθ.* (Vind. supra ἢ κινουμένων) *δὲ φ. κῶμα* (Vind. supra ἢ ὕπνος, Par. *ἐν ἄλλοις οὐκ ἐστὶ τὸ κῶμα*) *καταρρεῖ. καὶ ὅσα πρὸ τούτων γε καὶ μετὰ ταῦτα εἴρηται.* In Schol. ib. VII. 883: *Ἀμφὶ δὲ ὕδωρ ψ. κ. δι' ὄσδων μαλίνων.* sed Schol. V. 534. recte ὕσδων et sic Et. Vindob. Cod. CCV. f. 109: ὕσδος ὁ ὄζος παρ' *Αἰολεῦσιν· οὗτοι γὰρ τρέπουσι τὸ ō εἰς ῡ καὶ τὸ ζ διαλύουσιν εἰς τὸ σ καὶ δ. ὡς παρὰ Σαπφοῖ· ἀμφὶ δὲ ὕδωρ ψυχρὸν κελαδεῖ δι' ὕσδων μαλίνων.* V. 1. ὕδωρ cancellis sepsi, quippe quod sit ex interpretatione additum, auctore Nenio. Antea conieceram *ἀμφὶ δ' ὕδωρ ἱερὸν* (vel ἴψοθεν) *ψῦχρον.* Sed sive de aqua, sive potius de aura circa fontem per frondes leniter spirante sermo fuit, certum est Nympharum hortos describi, cf. Demetr. Eloc. CXXXII. *Εἰσὶν αἱ μὲν ἐν τοῖς πράγμασι χάριτες, οἷον Νυμφαῖοι κῆποι, ὑμέναιοι, ἔρωτες, ὅλη ἡ Σαπφοῦς ποίησις.* Hom. Od. ρ. 209: *Ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὑδατοτρεφέων ἦν ἄλσος Πάντοσε κυκλοτερές, κατὰ δὲ ψυχρὸν ῥέεν ὕδωρ Ὑψόθεν ἐκ πέτρης, βωμὸς δ' ἐφύπερθε τέτυκτο Νυμφάων.* Theocr. VII. 135. *Πολλαὶ δ' ἄμμιν ὕπερθε κατὰ κρατὸς δονέοντο Αἰγειροι πτελέαι τε· τὸ δ' ἐγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ Νυμφᾶν ἐξ ἄντροιο κατειβόμενον κελάρυσδε.* Respicit haud dubie Ovid. Heroid. XV. 157: Est nitidus vitroque magis perlucidus omni Fons sacer: hunc multi numen habere putant, Quem supra ramos expandit aquatica lotos, Una nemus: tenero cespite terra viret. Ceterum *ψῦχρον κελάδει* Ahrens, vulgo *ψυχρὸν κελαδεῖ*. — V. 2. *αἰθυσσομένων* Neue, Hermog. *καὶ αἰθυσσομένων*, ubi Walz *καὶ* Hermogenis esse putat, quasi duo exempla afferantur, Conieci *καθυσσομένων*, cf. Hesych.: *Θύσσεται· τινάσσεται.* et *Θυσσόμεναι· σειόμεναι.* — V. 3. *καταρρεῖ*, Ahrens *καρρέει*, si quid mutandum, malim *κατάγρει.*

Fr. 5. Athen. XI. 463. E: *Καὶ κατὰ τὴν καλὴν οὖν Σαπφὼ· Ἔλθὲ . . . οἰνοχοοῦσα τούτοισι τοῖς ἑταίροις ἐμοῖς γε καὶ σοῖς* (σοὶ AB) quae Athenaei sunt verba ut Welcker vidit, Hermann alii Sapphus versum *Τοῖς — δὲ τοῖς ἐμοῖς ἑτάροις τε καὶ σοῖς* inesse putant. Fortasse est ex illo carmine, in quo Sappho fratrem Larichum pocula ministrantem induxit, vid. Fr. 139. — V. 2. *χρυσίαισιν* Neue, *χρυσέαισιν* vulgo, *χρυσείαισιν* libri. — *ἄβρως* scripsi, vulgo *ἄβροις*, Blomfield *ἄβραις*. — V. 4. *οἰνοχοεῦσα* scripsi, vulgo *οἰνοχοοῦσα*, Neue *οἰνοχόεισα*. — V. 3. *θαλίαισι*, Ahrens *θαλέεσσι.*

Fr. 6. Strabo I. 40. *Καὶ Σαπφώ· Ἦ σε κτλ.* Est haud dubie ex hymno in Venerem, cf. Menander de Encom. Rhet. IX. 136.

Digitized by Google

7. * 8. [7.]

Σοὶ δ' ἔγω λεύκας ἐπὶ βῶμον αἴγος

* * *

κἀπιλείψω τοι.

* 9.

Αἶθ' ἔγω, χρυσοστέφαν' Ἀφρόδιτα,
τόνδε τὸν πάλον λαχόην.

10. [90.]

Αἴ με τιμίαν ἐπόησαν ἔργα
τὰ σφὰ δοῖσαι.

11. [47.]

. . . . . Τάδε νῦν ἑταίραις
ταῖς ἔμαισι τέρπνα κάλως ἀείσω.

12. [87.]

. . . . Ὄττινας γάρ
εὖ θέω, κῆνοί με μάλιστα σίνονται . . . .

Fr. 7. et 8. Apoll. de Pron. 364. C: *ΣΟΙ'. Ἀττικῶς. Ἴωνες, Αἰολεῖς ὁμοίως· Σοὶ δ' εγω λεύκας ἐπιδωμον αἴγος. Σαπφώ.* καὶ τὸ *κατὰ ἀπόλυτον διὰ τ· Κἀπιλείψω τοι.*. Posterius hoc ex eodem, ut videtur, carmine petitum est. *ἔγω*, Bekker *ἔγων*. — *ἐπὶ βῶμον* Bekker. Pro *ἐπιδωμον* Neue coni. *περιδώσομ'*, Ahrens *ἐπὶ δᾶμον* (i. e. *δημὸν*) *αἴγος* (*πίονα καύσω*) — *αἴγος*, Welcker coniecit *Αἴγος* (Schneidewin *Αἰγᾶς* vel rectius *Αἴγας*) collato Strabone XIII. 615., ego *αἴγοις* conieci, i. e. *αἴγους* sive *αἴγας*. Videtur Sappho describere sacrificium Veneri oblatum, quorsum fort. respicit Philostr. Imag. II. 1.

Fr. 9. Apollon. de Synt. 247: *Εἰσὶ τῆς εὐχῆς ἐπιρρήματα παραστατικά· Αἶθ' ἔγὼ γενόμαν* (*γενάμαν* M, *γενοίμην* B, om. C). *χρυσέη αἶθ'* (*εἰθ'* M, *αἴθ'* οὕτως C), *ἀφροδίτα, τ. τ. π. λαχοίην* (*λαχοίη* B) at recte A *χρυσοστέφαν'*. — V. 2. *λαχόην* correxi, cf. Et. M. 558, 28. Cram. An. Ox. IV. 204, 5. Choerobosc. Epim. II. 772.

Fr. 10. Apollon. de Pron. 404. A: *Αἰολεῖς ἀμμέτερον καὶ ἄμμον καὶ ὔμμον καὶ σφόν. Σαπφώ· ἐμὲ τιμίαν ἐποίησαν ἑρπατα σφαδοισαι. Αἴ με* Seidler, *ἐπόησαν* Ahrens, *ἔργα τὰ σφὰ δοῖσαι* Is. Voss, nisi forte leg. *Αἴ με τιμίαν πόησαν ἔργα τὰ σφὰ δοῖσαι*, ut sit idem metrum quod Fr. 84. ubi vide Aristidis locum. Eandem sententiam protulerat Sappho etiam in carmine Fr. 68.

Fr. 11. Athen. XIII. 571. D: *Καλοῦσι γοῦν καὶ αἱ ἐλεύθεραι γυναῖκες ἔτι καὶ νῦν καὶ αἱ παρθένοι τὰς συνήθεις καὶ φίλας ἑταίρας, ὡς ἡ Σαπφώ· τάδε κτλ.* — V. 2. *ἔμαισι* Seidler, vulgo *ἐμαῖς*, contra Blomfield; *Τάδε νῦν ἑτάραις ταῖσιν ἐμαῖς κτλ.*

Fr. 12. Et. M. 449, 34: *ὥςπερ δαμῶ, δαμεῖω, οὕτω θῶ θέω·* καὶ *παρὰ Σαπφοῖ· ὄττινας κτλ.* V. 1. *ὄττινας* Ahrens alii, vulgo *ὅττινες*. — V. 2. *κῆνοι* Blomfield, vulgo *κεῖνοι*. — *σίνονται*, Ahrens *σίννονται*.

Digitized by Google

13. [59.]

. . . . . Ἔγω δὲ κῆν' ὄττω τις ἐρᾶται.

* 14.

Ταῖς κάλαις ὔμμιν (τὸ) νόημα τὤμον οὐ διάμειπτον.

15. [60.]

Ἔγων δ' ἐμαύτᾳ τοῦτο σύνοιδα.

16. [62.]

. . . . . Κἄντα στᾶθι φίλος καὶ τὰν ἐπ' ὄσσοις ἀμπέτασον χάριν.

17. [8.]

Ταῖσι (δὲ) ψῦχρος μὲν ἔγεντο θῦμος, παρ δ' ἴεισι τὰ πτέρα . . .

18. [11.]

Τὸν δ' ἐπιπλάζοντες ἄμοι φέροιεν καὶ μελεδώναις.

Fr. 13. Apollon. de Synt. 291: *τό γε μὴν ἐρᾶν ὁμολογεῖ τὸ προσδιατίθεσθαι ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου· διὸ καὶ δεόντως ἡ Σαπφὼ ἐπιτεταμένῳ μᾶλλον ὀνόματι ἐχρήσατο· ἐγὼ δὲ* (hoc om. B) *καὶ ἡ νοτιώτις ἐρᾶται.* sed A *κηνοττωτις*, quod correxi, in proecdosi *κῆνο τῶ* scripsi, idque etiam Ahrens proposuit, nisi quod *ἔρατται* scripsit, idem narrat se olim *κῆν' ὄττω τις* coniecisse, postea improbasse.

Fr. 14. Apollon. de Pron. 384. Ç: *Υ̓́μμιν Αἰολεῖς· ταῖς κάλαις κτλ.* V. 1. *τὸ* add. Bekker. — V. 2. *νόημα*, Cod. *νοημμα*, Ald. Corn. cop. 266. B Aeolenses *νόαμα* dixisse perhibet.

Fr. 15. Apollon. de Pron. 324. B: *Αἰολεῖς βαρέως· ἔγων (ἐγων) δ' ἔμ' αὔτᾳ τ. σ. Σαπφώ.* Prorsus alio modo iterat haec 363. A: *καὶ παρὰ τοῖς Αἰολικοῖς δὲ ὡς ἐν παραθέσει ἀνεγνώσθη· ἔμ' αὔτα τοῦτ' ἔγων σύνοιδα.* Scribendum *ἐμαύτᾳ*, vid. Alcaei Fr. 72. Ceterum Ahrens *συνοΐδα.*

Fr. 16. Athen. XIII. 564. D: *Καὶ ἡ Σαπφὼ δὲ πρὸς τὸν ὑπερβαλλόντως θαυμαζόμενον τὴν μορφὴν καὶ καλὸν εἶναι νομιζόμενόν φησι· Στᾶθι κἄντα φίλος κτλ.* Scripsi *κἄντα στᾶθι*, sed possunt alia plura coniici. Ahrens *στᾶθι κάταντα.* — V. 3. *ἀμπέτασον*, Ahrens *ὀμπέτασον.*

Fr. 17. Schol. Pind. Pyth. I. 10: *Ἡ δὲ Σαπφὼ ἐπὶ τοῦ ἐναντίου ἐπὶ τῶν περιστερῶν· Ταῖσι ψυχρὸς κτλ.* V. 1. *δὲ* adiecit Neue, Boeckh *ταῖς* scripsit. — *ἔγεντο* Boeckh, vulgo *ἐγένετο.*

Fr. 18. Et. M. 335, 38: *Τὰ γὰρ δύο σσ εἰς ζ τρέπουσιν Αἰολεῖς· τὸ γὰρ ἐπιπλήσσω ἐπιπλάζω. Σαπφώ· Τὸν δ' ἐπιπλάζοντ' ἄνεμοι φέροιεν.* Auctius Herodian. *περὶ μον. λέξ.* 23, 12: *τὸ δὲ αὐτὸ ἐπὶ τοῦ πλάζω. Τὸν δὲ ἐπιπλάζοντες ἂν ἐμοὶ φ. καὶ μελεδῶναι ἀντὶ τοῦ ἐπιπλήσσοντες.* Verbum *ἐπιπλάζω* hinc affert Herodian. *περὶ διχρόν.* 360. Seidler scripsit *τὸν δ' ἐπιπλάζοντ' ἄνεμοι . . . καὶ μελέδωνα*, at epitheton illud ventis potius convenit, itaque scribendum *ἐπιπλάζοντες ἄμοι . . . καὶ μελεδώναις*, cf. Hesych. *Ἀμώνας· τὰς ἀνεμώνας Αἰολεῖς* et

Digitized by Google

19. [12.]

Ἀρτίως μ' ἁ χρυσοπέδιλος Αὔως.

20. [83.]

. . . . Πόδας δέ
ποίκιλος μάσλης ἐκάλυπτε, Λύδι-
ον κάλον ἔργον.

21. [84.]

. . . . Παντοδάπαις μεμιγμέ-
να χροΐαισιν.

* 22.

. . . Ἔμεθεν δ' ἔχεισθα λάθαν.

* 23.

. . . . . Ἦ τιν' ἄλλον
(μᾶλλον) ἀνθρώπων ἔμεθεν φίλησθα.

* 24.

Οὔ τι μοι ὔμμες.

25. [17.]

Ἄς θέλετ' ὔμμες.

μεταμώνιος. τὸν autem referendum videtur ad verbum *σταλαγμός*, quod praecesserit, vid. Et. M. 576, 25: *Αἰολεῖς σταλαγμὸν τὴν ὀδύνην.*

Fr. 19. Ammon. 23: *Ἀμαρτάνει Σαπφὼ λέγουσα· Ἀρτίως μὲν ἁ χ. αὐ ὡς ἀντὶ χρονικοῦ ἐπιῤῥήματος. μ' ἁ* Seidler scripsit, *αὔως* Scaliger, Ahrens praeterea *χρυσοπέδιλλος.*

Fr. 20. Schol. Aristoph. Pac. 1174: *Διαφέρουσι γὰρ αἱ Λυδικαὶ βαφαί, καὶ Ὅμηρος — καὶ Σαπφώ· πόδα δὲ κτλ.* Cf. Pollux VII. 93: *Τὰ μέντοι Τυῤῥηνικὰ εἴη ἂν ὁ Σαπφοῦς μάσθλης, Ποικίλος μάσθλης εἶπε* (om. Bekk.) *Λύδιον καλὸν* (A *κακὸν*) *ἔργον.* — V. 1. *πόδας* Seidler, vulgo *πόδα.* — V. 2. *μάσλης* Bekker in Polluce bis, ex codd. ut videtur, vulgo *μάσθλης*, ut ap. Schol. Arist.

Fr. 21. Schol. Apoll. Rhod. I. 727: *Ἐρευθήεσσα δὲ* (ἡ τοῦ Ἰάσονος δίπλαξ), *ἀντὶ τοῦ πυῤῥά, ὑπέρυθρος, καὶ ἔστι παρὰ τὸ Σαπφικόν· παν. με. χροιαῖσιν. χροΐαισιν* Seidler.

Fr. 22. et 23. Apollon. de Pron. 343. B: *Ἐμεθεν· πυκνῶς αἱ χρήσεις παρ' Αἰολεῦσιν· ἐμέθεν δ' ἔχεισθα λάθαν. ἦ τίν' ἄλλον ἀν. ἐμ. φιλῆσθα.* Haud dubie Sapphonis sunt fragmenta. — Fr. 23. V. 2. *μᾶλλον* adieci. — *φίλησθα* scripsi, vulgo *φιλῆσθα*, Ahrens *φίλεισθα.*

Fr. 24. et 25. Apollon. de Pron. 379. B: *Ὑμεῖς.* — *Αἰολεῖς ὔμμες οὔτί μοι ὔμμες. ἃς θέλετ' ὔμμες ἐν δευτέρῳ Σαπφώ.* Apparet prius Fr. non esse Homericum Il. *α'*. 335., sed utrumque Fragmentum Sapphus ex eodem libro videtur. *ἃς* Ahrens, at servanda lectio *ἄς.*

Digitized by Google

* 26.

Καὶ ποθήω καὶ μάομαι.

27. [135.]

[Κεῖνον, ὤ χρυσόθρονε Μοῦσ', ἔνισπες
ὕμνον, ἐκ τᾶς καλλιγύναικος ἐσθλᾶς
Τήιος χώρας ὃν ἄειδε τερπνῶς
πρέσβυς ἀγαυός.]

---

28. [93.]

Σκιδναμένας ἐν στήθεσιν ὄργας
μαψυλάκαν γλῶσσαν πεφύλαχθαι.

---

29. [61.]

Αἰ δ' ἦχες ἔσλων ἵμερον ἢ κάλων,
καὶ μή τι Fείπην γλῶσσ' ἐκύκα κάκον,

Fr. 26. Et. M. 485, 45: *Οἱ Αἰολεῖς. ... ἀδικήω* (sequitur Sappho Fr. 1, 20.) *... ποθέω, ποθήω, οἷον· καὶ π. κ. μάχομαι* (DM *μάομαι*). Eadem Et. Gud. 294, 40. ubi *μάομαι*. Videtur Sapphonis esse.

Fr. 27. Athen. XIII. 599. C: *Χαμαιλέων δ' ἐν τῷ περὶ Σαπφοῦς καὶ λέγειν τινάς φησιν εἰς αὐτὴν πεποιῆσθαι ὑπ' Ἀνακρέοντος τάδε· Σφαίρῃ δηὖτε κτλ. — καὶ τὴν Σαπφὼ δὲ πρὸς αὐτὸν ταῦτά φησιν εἰπεῖν· κεῖνον κτλ. — Ὅτι δὲ οὐκ ἔστι Σαπφοῦς τοῦτο τὸ ᾆσμα παντί που δῆλον.* Possis suspicari illud tantum confictum esse, quod ad Anacreontem scriptum sit carmen, sed potius omne carmen subditicium esse censendum est. V. 1. *κεῖνον* Ursinus, vulgo *κείνων*. — *ἔνισπες* Barnes, *εἴνασπες* PVL, *εἰνσπες* A. — V. 3. *Τήιος* Barnes, vulgo *ὁ Τήιος*. — *ὃν* Ursin., vulgo *ὅσ'*. — V. 4. *ἀγαυός* Barnes, libri *ἀγλαός*.

Fr. 28. Plutarch. de coh. ira c. 7: *Ἐν ὀργῇ δὲ σεμνότερον οὐδὲν ἡσυχίας, ὡς ἡ Σαπφὼ παραινεῖ, σκιδναμένης ἐν στήθεσιν ὀργῆς πεφυλάχθαι γλῶσσαν μαψυλάκταν.* Hermann *μαψυλάκαν* emendavit, Seidler restituit Adonios, Ahrens v. 2. *πεφύλαξο* scripsit.

Fr. 29. Aristot. Rhet. I. 9: *Τὰ γὰρ αἰσχρὰ αἰσχύνονται καὶ λέγοντες καὶ ποιοῦντες καὶ μέλλοντες, ὥσπερ καὶ Σαπφὼ πεποίηκεν εἰπόντος τοῦ Ἀλκαίου* (Fr. 55.). *... Αἰ δ' κτλ.* Adde Cram. An. Par. I. 266, 25: *Εἴτε ὁ Ἀλκαῖος ὁ ποιητὴς ἦρα κόρης τινός, ἢ ἄλλος τις ἦρα, παράγει οὖν ὅμως ἡ Σαπφὼ διάλογον· καὶ λέγει ὁ ἐρῶν πρὸς τὴν ἐρωμένην· „θέλω τι εἰπεῖν πρὸς σέ, ἀλλ' ἐντρέπομαι, αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι." εἶτ' αὐθις ἀμοιβαδις ἡ κόρη λέγει πρὸς ἐκεῖνον. „ἀλλ' ἐὰν ἦς ἀγαθός, καὶ ὃ ἔμελλες πρός με εἰπεῖν, ἦν ἀγαθόν, οὐκ ἂν ᾐδοῦ καὶ ᾐσχύνου οὕτως· ἀλλὰ μετὰ παρρησίας ἔλεγες ἄν, βλέπων πρός με ἀνερυθριάστως."* V. 1. *ἦχες* Ac, *εἶχες* cod. Dresd., *ἴκες* Vb. — *ἔσλων* Steph. et Ursinus, vulgo *ἐσθλῶν*. — *ἵμερον* codd. ut videtur omnes, vulgo ex Scaligeri ut videtur coniectura *αἰ δ' ἱκέ σ' ἐσθλῶν ἵμερος* et similiter Nauck *αἰ δ' ἦχέ σ' ... ἵμερος*. — V. 2. *μή τι Fείπην* Blomfield, *μη τι τειπῆν* Ac, *μητ' εἰπεῖν* QYb. — *γλῶσσ' ἐκύκα, Ac γλῶσσαι κυκαῖ.*

Digitized by Google

αἴδως κέ σ' οὐ κίχανεν ὄππατ',
ἀλλ' ἔλεγες περὶ τῶ δικαίως.

---

30. [66.]

Χρύσειοι δ' ἐρέβινθοι ἐπ' ἀϊόνων ἐφύοντο.

31. [67.]

Λάτω καὶ Νιόβα μάλα μὲν φίλαι ἦσαν ἑταῖραι.

32. [16.]

Μνάσασθαί τινά φαμι καὶ ὕστερον ἀμμέων.

33. [14.]

Ἠράμαν μὲν ἔγω σέθεν, Ἄτθι, πάλαι πόκα.

43. [27.]

Σμίκρα μοι παΐις ἔμμεν ἐφαίνεο κἄχαρις.

V. 3. *κέ σ' οὐ κίχανεν* scripsi, vulgo *μέν σε οὐκ εἶχεν*, cod. Dresd. *κέν σε οὐ κἄν χεν*, Naeke *κέ σ' οὐκ ἂν εἶχεν*, Melhorn *κέ σ' οὐ κατεῖχεν*, Hermann *κέ τευς οὐκ εἶχεν*, Ahrens praeeunte Volgero *κε νῦν σ' οὐκ ἔχεν*, Scaliger *κεν οὐχί σ' εἶχεν*. — *ὄππατ'* Blomfield, libri *ὄμματ'* — V. 4. *τῶ*, QZb *ὦ*, *Fῶ* Spengel. — *δικαίως* scripsi, idemque coni. Ahrens, vulgo *δικαίω*, Spengel *δίκαιον*, Schneidewin *ἀλλ' ἔλεγες προσίδων δίχ' αἰδώς.*

Fr. 30. Athen. II. 54. F: *Σαπφώ· χρύσειοι ἐρεβ. κτλ.* Cf. Eustath. 948, 44. Addidi *δ'*, Ahrens *χρύσιοι* scripsit.

Fr. 31. Athen. XIII. 571. D: *Καλοῦσι γοῦν καὶ αἱ ἐλεύθεραι γυναῖκες ἔτι καὶ νῦν καὶ αἱ παρθένοι τὰς συνήθεις καὶ φίλας ἑταίρας, ὡς ἡ Σαπφώ — καὶ ἔτι· Λατὼ* (P *κατὰ*) *καὶ κτλ. — μάλα*, B *μάλιστα.*

Fr. 32. Dio Chrysost. Or. XXXVII. T. II. 535: *Μνάσασθαί* (Casaub. *μνάσεσθαί*) *τινα φάμη καὶ ἕτερον ἀμμέων, πάνυ γὰρ καλῶς εἶπεν ἡ Σαπφώ.* *φαμὶ* BM e corr. ut Casaub. coniecerat, *ὕστερον* Volger restituit. — *ἀμμέων*, M *ἀμμέω*. Ceterum quod deinde dicit Dio: *Λάθα μὲν γὰρ ἤδη τινὰς καὶ ἑτέρους ἔσφηλε καὶ ἐψεύσατο· γνώμη δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν οὐδένα, ἥ κατ' ἄνδρα μοι ὀρθὸς ἕστηκας.* fort. etiam ex Sapphone petitum est. Sapphus esse conieci aliquando versum ap. Stob. Flor. XXVI. 1:

Λάθα Πιερίδων στυγερὰ καὶ ἀνάρσιος,

qui temere cum Sophoclis loco coaluerit.

Fr. 33. Hephaest. 42: *Τῶν δὲ ἀκαταλήκτων τὸ μὲν πεντάμετρον καλεῖται Σαπφικὸν τεσσαρεσκαιδεκασύλλαβον, ᾧ τὸ δεύτερον Σαπφοῦς ὅλον γέγραπται· Ἠράμαν κτλ. Ἄτθι* Bentlei, Fl. Turn. BHN *ἄτε*, CM *ἄτϊ*, Cod. Ming. 489. *ἄτοι*, — *πόκα*, Blomfield *πότα*. Eadem Apostol. VIII. 68. b (*ἄτε*) et corrupte affert Plotius 260.

Fr. 34. Plutarch. Erot. c. 5: *Χάρις γὰρ οὖν, ὦ Πρωτόγενες, ἡ τοῦ θήλεος ὕπειξις τῷ ἄρρενι κέκληται πρὸς τῶν παλαιῶν, ὡς καὶ Πίνδαρος ἔφη τὸν Κένταυρον ἄνευ χαρίτων ἐκ τῆς Ἥρας γενέσθαι, καὶ τὴν οὔπω γάμων ἔχουσαν ὥραν ἡ Σαπφὼ προσαγορεύουσά φησιν, ὅτι Σμικρά μοι, παῖ, ἔμμεναι φαίνεαι κἄχαρις.* Cf. Schol. Pind. Pyth. II. 75: *καὶ*

Digitized by Google

* 35.

Ἄλλα, μὴ μεγαλύνεο δακτυλίῳ πέρι.

36.

Οὐκ οἶδ' ὅττι θέω· δύο μοι τὰ νοήματα.

37. [9.]

Ψαύην δ' οὐ δοκίμοιμ' ὀράνω δύσι πάχεσιν.

* 38. [75.]

Ὡς δὲ παῖς παιδὰ μάτερα πεπτερύγωμαι.

39. [36.]

Ἧρος ἄγγελος ἰμερόφωνος ἀηδών.

* 40. [37.]

Ἔρος δαὖτέ μ' ὁ λυσιμέλης δόνει
γλυκύπικρον ἀμάχανον ὄρπετον.

Σαπφώ· *Μικρά μοι πάϊς ἔμμεναι λιθόχαρις*, ubi cod. Gott. *φῆλιεόχαρις* exhibet. Maxim. Tyr. XXIV. 9: *Οὐ προσιέναι φησὶν ὁ Σωκράτης Ἀλκιβιάδῃ, ἐκ πολλοῦ ἐρῶν, πρὶν ἡγήσατο ἱκανὸν εἶναι πρὸς λόγους, Σμικρά μοι παῖς ἔτι φαίνεο καὶ* (Davis *κοὐ*) *χαρίεσσα, Σαπφὼ λέγει.* Quae emendavi; nam certam est, versum esse ex eodem carmine, quo superius fragmentum. Cf. Terentian. Maur. 2154: „Cordi quando fuisse sibi canit Atthida, Parvam, flores virginitas sua cum foret." unde ortum illud ap. Mar. Victor. 152: Cordi florea virginitas mihi cum foret. Ἄχαρις ex hoc loco afferre videtur Bekkeri Gramm. I. 473, 25. Ceterum Ahrens *ἔμμεν'* flagitat.

Fr. 35. Herodian. *περὶ μον. λέξ.* 26, 20: *Ἐφυλαξάμην δὲ διαλέκτους διὰ τὸ* (cod. *τόδ'*)· *ἄλλ' ἄν μοι μεγ. δακτυλίῳ πέρι.* quae emendavi, quamquam dativus defendi potest. Sapphus haud dubie versus est.

Fr. 36. Chrysipp. *περὶ ἀποφατικῶν* c. 23: *Εἰ Σαπφὼ οὕτως ἀποφαινομένη· Οὐκ οἶδ' κτλ. ἀπέφασκεν κτλ.*

Fr. 37. Herodian. *περὶ μον. λέξ.* 7, 28: *Σημειωῦδες ἄρα τὸ οὐρανός. ὅτι ἤρξατο ἀπὸ φύσει μακρᾶς, Ἀλκαῖος δὲ καὶ εἰς ω ἀποφαίνεται τὸ ὄνομα, ... καὶ ἄνευ τοῦ ῡ ὁράνος, καὶ Σαπφώ· ψαύειν δὲ οὐ δοκεῖ μοι ὠρανῶ δυσπαχέα*, quae correxi. Ahrens *ψαύην δ' οὐ δοκίμωμ' ὀράνω δυσεπαύχεα* (i. e. *δυσαυχέα*).

Fr. 38. Et. M. 662, 32: *Οἱ γὰρ Αἰολεῖς εἰώθασι προστιθέναι σύμφωνον, ὥσπερ τὸ ἐπτερύγωμαι πεπτερύγωμαι*, ubi cod. Par. 346. addit *οἷον· ὡς δὲ παῖς παιδὸς μητέρα πεπ. Ἡρωδιανὸς ἐν τοῖς περὶ πάθους.* Similia Zonar. 1540., et cod. ap. Koen ad Gregor. Cor. 638. ubi *πάϊδα ματέρα.* Scripsi *παῖς* itaque etiam Ahrens, Koen *παιδὰ* restituit et Sapphoni tribuit.

Fr. 39. Schol. Soph. Electr. 149: *τὸ δὲ Διὸς ἄγγελος (ἡ ἀηδών) ὅτι τὸ ἔαρ σημαίνει — καὶ Σαπφώ· Ἧρος κτλ.* Eadem Suid. v. *ἀηδών*, ubi *ἡμερόφωνος.*

Fr. 40. Hephaest. 42: *Τὸ δὲ (Αἰολικὸν) τετράμετρον ἀκατάληκτόν ἐστι τοιοῦτον· Ἔρος κτλ.* Sapphonis haec esse certum est. V. 1. Ἔρος Fl. cod. Ursini, Ἔρως Turneb. — *δαὖτε, δηὖτε* Seidler, vulgo *δ' αὖτε.* — *δονεῖ*, cod. Mingarelli p. 489. *δινεῖ*, Fl *δαμεῖ.*

Digitized by Google

* 41. [37.]

Ἄτθι, σοὶ δ' ἔμεθεν μὲν ἀπήχθετο
φροντίσδην, ἐπὶ δ' Ἀνδρομέδαν πότῃ.

42. [74.]

(Ἔρος δαῦτ' ἐτίναξεν ἔμοι φρένας),
ἄνεμος κατ' ὄρος δρύσιν ἐμπέσων.

43. [40.]

Ὅτα πάννυχος ἄσφι κατάγρει.

---

44. [25.]

Χειρόμακτρα δὲ καγγόνων
πορφυρᾶ. . . .
καὶ ταῦτα μὲν ἀτιμάσεις,
ἔπεμψ' ἀπὺ Φωκάας
δῶρα τίμια καγγόνων.

Fr. 41. Hephaest. ibid. Vulgo coniungunt cum prioribus, sed est hoc alius carminis exordium. V. 1. *Ἄτθι*, MC *ἀτθί*, vulgo *Ἄτθις*. — V. 2. *φροντίσδην* Bentley, vulgo *φροντὶς δ' ἦν*. — *πότῃ*, CM *ποτῇ*, vulgo *ποτί*. Ceterum cf. Maxim. Tyr. XXIV. 8: *Ὅ τι γὰρ ἐκείνῳ* (*Σωκράτει*) *Ἀλκιβιάδης καὶ Χαρμίδης καὶ Φαῖδρος, τοῦτο τῇ Λεσβίᾳ Γύριννα καὶ Ἄτθις καὶ Ἀνακτορία· καὶ ὅτι περ Σωκράτει οἱ ἀντίτεχνοι Πρόδικος καὶ Γοργίας καὶ Θρασύμαχος καὶ Πρωταγόρας, τοῦτο τῇ Σαπφοῖ Γοργὼ καὶ Ἀνδρομέδα· νῦν μὲν ἐπιτιμᾷ ταύταις, νῦν δὲ ἐλέγχει καὶ εἰρωνεύεται αὐτὰ ἐκεῖνα τὰ Σωκράτους.*

Fr. 42. Maxim. Tyr. XXIV. 9: *Ἐκβακχεύεται* (*Σωκράτης*) *ἐπὶ Φαίδρῳ ὑπὸ τοῦ Ἔρωτος, τῇ δὲ Σαπφοῖ ὁ Ἔρως ἐτίναξε τὰς φρένας, ὡς ἄνεμος κτλ.* quae restitui. *Ὡς* a sophista additum, nisi malis *ὡς ἄμος*, i. e. *ἄνεμος*. vid. Fr. 18. — *κατ' ὄρος*, Nauck coni. *κατάρης*.

Fr. 43. Apoll. de Pron. 386. B: (*σφὶν*) *καὶ σὺν τῷ ᾱ λέγεται παρ' Αἰολεῦσι· ὅτα παν. κτλ. Σαπφώ.* Fortasse scribendum (*ἄωρος*):

Ὅππατα πάννυχος ἄσφι κατάγρει.

Fr. 44. Athen. IX. 410. D: *Σαπφὼ δ' ὅταν λέγῃ ἓν τῷ πέμπτῳ* (B *ἓν εω*) *τῶν μελῶν πρὸς τὴν Ἀφροδίτην· χειρόμακτρα δὲ καγγόνων πορφυρᾶ* (B *πορφυρὰ*), *καὶ ταῦτα* (sic PVL, *καταυτα* A, *καὶταῦτα* B) *μὲν ἀτιμάσεις* (sic PVL, *ἀτατιμάσεις* A) *ἔπεμψ' ἀπὸ Φωκάας* (sic censor Ienensis, legebatur *ἔπεμψα πυφωκάας*, VL *πυφωκείας*) *δῶρα τίμια· καγγόνων κόσμον λέγει κεφαλῆς τὰ χειρόμακτρα*, ubi apparet *καγγόνων* ante *κόσμον* non ad Athenaei, sed ad Sapphus orationem referendum esse. Sappho cum libro quinto Asclepiadeis versibus usa esse perhibeatur, coniicias hic Asclepiadeos cum Glyconeis consociatos fuisse: sed tamen hoc satis incertum: illud quoque dubium, utrum Athenaeus unum an duo fragmenta adscripserit: maxime autem obscurum illud *καγγόνων*, ubi Neue *καγ γόνων* coniecit. Seidler scripsit *καγ κόμων πορφυρᾶ καταρτάμενα τιμᾶς. εἰς σ' ἔπεμψ' ... καγ κόμων*, Hermann *καττόνων* [i. e. *κατατόνων*) et duo fragmenta esse censet: *καί· Ταῦτα τἄμ' ἀπατιμάσεις δσ' ἔπεμψ' . . . καττόνων.* Ahrens prius *καγγόνων* delet: *χερρόμακτρα δὲ πόρφυρα * * * ταῦτα μή ποτ' ἀτιμάσῃς, δσσ' ἔπεμψ' . . . καγ γόνων*, idem *χερρόμακτρα δὲ πορφύρας ἀπαγάμενα τιμίας εἰς σ' ἔπεμψ' κτλ.*

Digitized by Google

45. [24.]

Ἄγε δὴ χέλυ δῖά μοι
φωνάεσσα γένοιο.

46. [26.]

Καπάλαις ὑποθύμιδας
πλέκταις ἀμπ' ἀπάλᾳ δέρᾳ.

47. [122.]

Γέλλως παιδοφιλωτέρα.

48. [91.]

Μάλα δὴ κεκορημένας
Γόργως.

49. [94.]

Βρενθείῳ βασιληΐῳ.

Fr. 45. Hermog. III. 317. ed. Walz: *Καὶ ὅταν τὴν λύραν ἐρωτᾷ ἡ Σαπφὼ καὶ ὅταν αὕτη ἀποκρίνηται, οἷον· ἄγε χέλυ δῖά μοι* (cod. ap. Blomfield *ἄγε δὴ χέλυ* om. *μοι*) *λέγε, φωνάεσσα δὲ* (om. Vind. l) *γίνεο. καὶ τὰ ἑξῆς.* Eustath. Il. 9, 41: *Ὁμηρικῶς δέ πως καὶ ἡ λυρικὴ Σαπφὼ σχηματίζουσα τῇ κιθάρᾳ ἐγκελεύεται· ἄγε μοι δῖα χέλυ, φωνάεσσα γένοιο.* unde locum correxi. Neue:

Ἄγε δῖα χέλυ μοι λέγε, φωνᾶσσα δὲ γίνεο,

ubi certe debebat cum Blomfieldio *χελύνα* corrigere pro *χέλυ μοι*.

Fr. 46. Athen. XV. 674. D: *Ἐκάλουν δὲ καὶ οἷς περιεδέοντο τὸν τράχηλον στεφάνους ὑποθυμιάδας. — καὶ Σαπφώ· καὶ πολλαῖς κτλ.* V. 1. *κἀπάλαις* scripsi, vulgo *καὶ πολλαῖς*. — *ὑποθύμιδας* correxit Blomfield, vulgo *ὑποθυμιάδας*, AB *ὑποθυμιάδαις*, Cant. L *ὑποθυμιάδες*. — V. 2. *ἀμπ' ἀπάλᾳ δέρᾳ* Schweighaeuser, nisi *ἀμφ'* malis, codd. *ἄντια παλαιδέραι*. Ahrens *ἀντ' ἀπαλᾶν δερᾶν*.

Fr. 47. Zenob. III. 3: *Γελλὼ παιδοφιλωτέρα· ἐπὶ τῶν ἀώρως τελευτησάντων, ἤτοι ἐπὶ τῶν φιλοτέκνων μέν, τρυφῇ δὲ διαφθειρόντων αὐτά· Γελλὼ γάρ τις ἦν παρθένος· καὶ ἐπειδὴ ἀώρως ἐτελεύτησε, φασὶν οἱ Λεσβίοι αὐτῆς τὸ φάντασμα ἐπιφοιτᾶν ἐπὶ τὰ παιδία καὶ τοὺς τῶν ἀώρων θανάτους αὐτῇ ἀνατιθέασι. Μέμνηται ταύτης Σαπφώ.* Sic etiam Et. M. 795, 9. sed rectius Suid. *Γελλοῦς παιδοφιλωτέρα*, itaque Ahrens *Γέλλως* scripsit.

Fr. 48. Ald. Cornu Cop. 268. B: *οἷον ἡ Σαπφὼ τῆς Σαπφῶς, καὶ ἡ Λητὼ τῆς Λητῶς, καὶ δηλοῦσιν αἱ χρήσεις οὕτως ἔχουσαι· τὸ δὲ ἐκ Σαπφῶς ἀμελγόμενος μέν τοι φέρω· καὶ παρ' αὐτῇ τῇ Σαπφοῖ· Μάλα δὴ κεκορημένου στόργος.* Ursinus *κεκορημένος στόργος*. Emendavi haec, et *Gorgus* nomen latere iam Toup suspicatus est.

Fr. 49. Athen. XV. 690. E: *Σαπφὼ δὲ ὁμοῦ μέμνηται τοῦ τε βασιλείου καὶ τοῦ βρενθείου, λέγουσα οὕτως· βρενθείῳ βασιληΐῳ*, ita A, *βρενθείῳ βασιληΐῳ* B, *βρενθεΐῳ βασιληΐῳ* C, *βρενθίῳ βασιλείῳ* Cant. L.

Digitized by Google

50. [54.]

Ἔγω δ' ἐπὶ μαλθάκαν
τύλαν σπολέω μέλεα.

51. [79. 70.]

Κῆ δ' ἀμβροσίας μὲν κράτηρ ἐκέκρατο,
Ἑρμᾶς δ' ἕλεν ὄλπιν θεοῖς οἰνοχόησαι.
κῆνοι δ' ἄρα πάντες καρχήσιά τ' ἦχον
κἄλειβον, ἀράσαντο δὲ πάμπαν ἔσλα
τῷ γάμβρῳ.

Fr. 50. Herod. περὶ μον. λέξ. 39, 27: Ἀναδράμωμεν ἐπὶ τὸ προκείμενον, παραθέμενοι τὸ τύλη, ὅπερ οὐκ ἦν παρ' Ἀττικοῖς, ἀλλὰ μέμνηται Σαπφὼ ἐν δευτέρῳ· ἐγὼ δ' ἐπὶ ... μέλεα· κἂν μέν τε τύλαγκας ἀσπόλεα· οὐ γὰρ ὁ τε σύνδεσμος. Respicit Pollux X. 40: ἐν δὲ Ἀντιφάνους Φάωνι κατὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν ἔστιν εὑρεῖν τὰς τύλας, ... ὥςπερ καὶ παρὰ Σαπφοῖ. Hermann coniecit: ... ἐγὼ δ' ἐπὶ μαλθακὰν | τύλαν κασπολέω μέλε', αἰ καὶ ἅμ' ἐν τὲ τὺ | τύλᾳ κασπολέεαι. pentametris aeolicis restitutis, quibus Sappho in libro secundo usa sit: sed hoc admodum incertum, nam potest libri numerus corruptus esse, (possis ἐν δ' coniicere), vel etiam diversa editione Herodianus usus est, vide quae supra monui. Apparet autem duo diversa fragmenta afferri ab Herodiano, estque post μέλεα inserendum καί· κἂν μὲν κτλ. vid. Fr. 79.

Fr. 51. Coniunxi duo fragmenta in unum, et similiter Ahrens. Vulgo singuli versus in binos versiculos divisi erant, coniunxit Lachmann. V. 4. schema est:

– ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –

loco vulgaris numeri:

– ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ – –

Prius Fragm. legitur apud Athen. X. 425. C: Ἀλκαῖος δὲ καὶ τὸν Ἑρμῆν εἰςάγει αὐτῶν (θεῶν) οἰνοχόον, ὡς καὶ Σαπφὼ λέγουσα· καδ δ' ἀμβρ. ... οἰνοχοῆσαι. et rursus cum varietate lectionis II. 39. A: καὶ Σαπφὼ δέ φησιν· ἀμβροσίας ... δ' ἑλὼν ἕρπιν (sic BCD, ἕρπεν VL) θεοῖς ὠνοχόησεν (sic C, οἰνοχοήσων LV, ὠνοχόης B). Eadem Eust. 1633, 1., qui addit ἔστι δὲ ἕρπις αἰγυπτιστὶ ὁ οἶνος, καθὰ καὶ ὁ Λυκόφρων οἶδεν. Respicit etiam 1205, 18. cf. Eudoc. 96. Adde praeterea Ath. V. 192. C: παρὰ δὲ τῇ καλῇ Σαπφοῖ καὶ ὁ Ἑρμῆς οἰνοχοεῖ τοῖς θεοῖς. V. 1. κῆ δ' Lachmann, i. e. ἐκεῖ δὲ, L κἀδδ', V κἀδ', ABP κηδαμβροσίας. — V. 2. Ἑρμᾶς Athen. II., altero loco sic L, sed PV ἑρμαῖς, Eust. Ἑρμῆς. — δ', Athen. X. δὲ. — ἕλεν Seidler, libri ἑλών. — οἰνοχοῆσαι Athen. X. codd. — ὄλπιν Ath. X., altero l. ἕρπιν. — Alterum fragmentum extat apud Athen. XI. 475. A: Μνημονεύει δὲ τῶν καρχησίων καὶ Σαπφὼ ἐν τούτοις· κοινῇ δ' ἄρα πάντες κτλ. Eadem Macrob. Sat. V. 21. — V. 3. κῆνοι AB, κοινῇ PVL Macrob. κοινῇ, sed cod. Thuan. κῆνοι. — καρχήσιά τ' ἦχον scripsi, Athen. καρχήσι' ἔχον, Macr. καρχήσι' εἶχον (cod. Thuan. ἔσχον), Lachmann καρχάσι' ἔχευον. — V. 4. κἄλειβον scripsi, Lachmann κἤλειβον, vulgo καὶ ἔλειβον. — ἔσλα ed. Col. Macrob., vulgo ἐσθλά. Ceterum Lachmann ἀράσαντο δ' ἀμπὶ πὰν ἔσλα scripsit. Longe aliter Ahrens, qui cum antea καρχήσι' ἔχον καὶ | ἔλειβον ἄραντο | δὲ πάμπαν (ἐπ') ἔσλα scripsisset, postea proposuit καρχάσια (χέρσιν) ἔχον καὶ ἔλειβον, ἄραντο δὲ πάμπαν (πόλλ') ἔσλα τε γάμβρῳ. Ceterum haec ex *Epithalamio* aliquo petita videntur.

Digitized by Google

* 52. [55.]

Δέδυκε μὲν ἀ σελάνα
καὶ Πληΐαδες, μέσαι δέ
νύκτες, παρὰ δ' ἔρχεθ' ὤρα,
ἔγω δὲ μόνα καθεύδω.

53. [56.]

Πλήρης μὲν ἐφαίνεθ' ἀ σελάνα,
αἱ δ' ὡς περὶ βῶμον ἐστάθησαν.

* 54. [46.]

Κρῆσσαί νύ ποθ' ὧδ' ἐμμελέως πόδεσσιν
ὠρχεῦντ' ἀπάλοις ἀμφ' ἐρόεντα βῶμον
πόας τέρεν ἄνθος μάλακον μάτεισαι.

* 55.

Ἄβρα δηὖτε παχήᾳ σπόλᾳ ἀλλόμαν.

56. [30.]

Φαῖσι δή ποτα Λήδαν ὑακίνθινον

Fr. 52. Hephaest. 65: *Ἐνίοτε δὲ ἐναλλὰξ τὰς ἰωνικὰς ταῖς τροχαϊκαῖς παραλαμβάνουσιν, ἀντὶ μὲν τῶν ἰωνικῶν ἔσθ' ὅτε τὰς δευτέρας παιωνικὰς παραλαμβάνοντες, ἀντὶ δὲ τῶν ἑξασήμων τροχαϊκῶν ἔσθ' ὅτε τὰς ἐπτασήμους τροχαϊκάς, οἷον· Δέδυκε κτλ.* Eadem Apostol. V. 98. C. Gaisford binos versiculos coniunxit, quae descriptio non probanda. Sapphoni tribuit haec Stephanus. V. 1. *σελάνα*, in proecdosi *σελάννα* scripsi.

Fr. 53. Hephaest. 63: *Καὶ (ἰωνικὰ ἀπὸ μείζονος) τρίμετρα βραχυκατάληκτα, τὰ καλούμενα Πραξίλλεια, ἃ τὴν μὲν πρώτην ἔχει ἰωνικήν, τὴν δὲ δευτέραν τροχαϊκήν· οἷά ἐστι τὰ τοιαῦτα Σαπφοῦς· Πλήρης κτλ.* V. 1. *σελάνα*, in proecdosi *σελάννα* scripsi.

Fr. 54. Coniunxit haec in unum Santen; v. 1. et 2. leguntur ap. Hephaest. 63: *Τὰ δὲ (ἀπὸ μείζους ἰωνικὰ) τρίμετρα ἀκατάληκτα διχῶς συνέθεσαν οἱ Αἰολεῖς· τὰ μὲν γὰρ ἐκ δύο ἰωνικῶν καὶ τροχαϊκῆς ἐποίησαν βάσεως, οἷον· Κρῆσσαι . . . βῶμον.* V. 3. ibidem leg. 65: *Παρατηρεῖν δὲ χρή, ὅτι τὴν πρώτην (τῶν τετραμέτρων) συζυγίαν καὶ ἀπὸ βραχείας ἀρχομένην ποιοῦσιν (οἱ Αἰολεῖς), ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς τριμέτροις· Πόας κτλ.* Sapphonis haud dubie sunt versus. — V. 2. *ὠρχεῦντ'* H, *ὠρχεῦθ'* C, *ἀρχευντ'* Fl, *ὠρχεῦνθ'* vulgo, *ὄρχηντ'* Ahrens. — *ἀπάλοις* Fl, vulgo *ἁπαλοῖς*. — V. 3. *μάτεισαι* Turn. C, *μάτοισαι* DH, *μάτοισαν* FlB.

Fr. 55. Herodian. *περὶ μον. λεξ.* 26, 21: *ἐφυλαξάμην δὲ διαλέκτους διὰ τὸ . . . . καὶ ἄβρα· δεῦτε πάγχης πάλαι ἀλλόμαν· ἀντὶ τοῦ ἠλλόμην.* Sapphoni tribui et correxi versum, nisi quod prius *παχῃ* scripsi, ut esset pentameter aeolicus. Alcaeo tribuit Cramer scribens *Ἄβρα δάτῃ(τᾳ) ἐπ' ἐγχεσπάλῳ ἀλλόμαν.*

Fr. 56. Et. M. 822, 39: *Ὠϊόν, δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ ᾠὸν τὸ ι ἔχει, ὅτι εὕρηται τὸ ι κατὰ διάστασιν παρὰ τῇ Σαπφοῖ· Φασὶ — ὤϊον.* ubi cod. Par. 364. pro *δή ποτε* exhibet *γὰρ ποταμόν*, 178. *δὴ ποταμόν*, deinde *ληδανὸν* DVM Call. Item Zonar. 1879. ubi *δὴ ποταμὸν*. Cf. Athen. II 57. D: *Σαπφὼ δὲ αὐτὸ (τὸ ᾠὸν) τρισυλλάβως καλεῖ· φασὶ δή ποτε Λήδαν ὤϊον εὑρεῖν.* Adde Eust. 1686, 49. V. 1. *φαῖσι δή ποτα* Neue, vulgo *φασὶ δή ποτε*.

Digitized by Google

πεπυκαδμένον ὤϊον
εὕρην.

57. [39.]

Ὀφθάλμοις δὲ μέλαις νύκτος ἄωρος.

58. [58.]

Ἔχει μὲν Ἀνδρομέδα κάλαν ἀμοίβαν.

59. [58.]

Ψάπφοι, τί τὰν πολύολβον Ἀφρόδιταν;

60. [50.]

Δεῦτέ νυν ἄβραι Χάριτες, καλλίκομοί τε Μοῖσαι.

61.

Πάρθενον ἀδύφωνον.

V. 2. ὤϊον εὕρην ex Athenaeo cum Neuio scripsi pro εὕρην ὤϊον, idem Neue εὕρην pro εὑρεῖν scripsit. Ahrens coni. φαῖσι δή ποτ' ἀμαίναν (i. e. ἀνεμωνᾶν) ὕπα κύκνιον Λήδαν ὤϊον εὕρην πεπυκάδμενον.

Fr. 57. Et. M. 117, 14: ὦρος καὶ ἄωρος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ᾰ μηδὲν πλέον σημαίνοντος· ὦρος γὰρ ὁ ὕπνος. — καὶ Σαπφώ· ὀφθαλμοῖς κτλ. — μέλαις Ahrens, vulgo μέλας, DP μέλ''. — νυκτὸς DP, vulgo χύτ'. et cod. Augustan. ap. Tittmann Zonar. CXXIV: καὶ Σαπφώ· νυκτὸς ἄωρον. Sed fort. scribendum:

Ὀφθάλμοις δὲ μέλαις χύτο νύκτος ἄωρος,

Fr. 58. et 59. Hephaest. 82: Ἀνακλωμένου δὲ ὄντος αὐτοῦ (τοῦ ἰωνικοῦ) προταχθεῖσα ἰαμβικὴ ἑξάσημος ἢ ἑπτάσημος ποιεῖ τὸ τοιοῦτον, οἷον παρὰ Σαπφοῖ· ἔχει . . . Ψάπφοι, τί κτλ. Diversorum carminum exordia videntur haec esse. Fr. 58. Ἀνδρομέδα κάλαν, Ἀνδρομέδαν καλὰ C, fort. ἔχει μὲν Ἀνδρομέδαν κάλαν ἀμοίβα. — Fr. 59. Ψἀπφοι BHC, Ψάφοι Fl, vulgo Σαπφοῖ.

Fr. 60. Hephaest. 52: Τετράμετρα δὲ (χοριαμβικὰ), ἃ καὶ συνεχέστερά ἐστιν, οἷα ταυτὶ τὰ Σαπφοῦς· Δεῦτε νῦν κτλ. Scholiasta ad illum locum δεῦτέ νυν et sic aliquot codd., ut videtur, quod verum videtur, quamquam Horatius illo loco ditrochaeum usurpavit. Eundem versum attulit Attilius Fortun. 359., ubi τι μουσαι.

Fr. 61. Attilius Fortunat. 359. „Sappho: παρθ. ἀδ." quod videtur ex eodem carmine, ex quo Fr. 60.

Digitized by Google

* 62. [128.]

Κατθνάσκει, Κυθέρη', ἄβρος Ἄδωνις, τί κε θεῖμεν;
Καττύπτεσθε κόραι καὶ κατερείκεσθε χίτωνας.

* 63.

Ὢ τὸν Ἄδωνιν.

64. [21.]

Ἔλθοντ' ἐξ ὀράνω πορφυρίαν ἔχοντα προϊέμενον χλάμυν.

65. [22.]

Βροδοπάχεες ἄγναι Χάριτες, δεῦτε Λίος κόραι.

66. [88.]

. . . ὁ δ' Ἄρευς φαῖσί κεν Ἄφαιστον ἄγην βίᾳ.

Fr. 62. Hephaest. p. 59: *Τῶν δὲ τετραμέτρων (ἀντισπαστικῶν) τὸ μὲν καταληκτικὸν καθαρόν ἐστι τὸ τοιοῦτον· κατθνάσκει κτλ.* Sapphonis esse probabiliter coniicias ex Pausania IX. 29, 8: *Σαπφὼ δὲ ἡ Λεσβία τοῦ Οἰτολίνου τὸ ὄνομα ἐκ τῶν ἐπῶν τοῦ Πάμφω μαθοῦσα, Ἄδωνιν ὁμοῦ καὶ Οἰτόλινον ᾖσε.* V. 1. *κατθνάσκει* Bentley, vulgo *καταθνάσκει*. — *Κυθέρη'* C, vulgo *Κυθέρει'*. — V. 2. *κατερείκεσθε* Pauw, vulgo *κατέρυκεσθε*, C *κατερυσκεσθαι*.

Fr. 63. Mar. Plot. p. 266: „Adonium dimetrum dactylicum catalecticum a Sappho inventum est, unde etiam Sapphicum nuncupatur — *ὦ τὸν Ἄδωνιν.*" Videtur hoc ephymnium esse carminis in Adonin Fr. 62., aut etiam Fr. 108.

Fr. 64. Pollux X. 124: *Πρώτην δέ φασι χλαμύδα ὀνομάσαι Σαπφὼ ἐπὶ τοῦ Ἔρωτος εἰποῦσαν· ἔλθόντ' κτλ.* Resp. Ammon. 147: *Σαπφὼ πρώτη γὰρ μέμνηται τῆς χλαμύδος.* — *πορφυρίαν* codd., vulgo *πορφυρέαν*. *ἔχοντα* delevit Bentley, et deinde *περθέμενον* coni. Seidler, vix recte. Coniicio:

Ἔλθοντ' ἐξ ὀράνω πορφυρίαν ἔχοντα προϊέμενον χλάμυν.

Fr. 65. Argum. Theocr. XXVIII.: *Γέγραπται δὲ Αἰολίδι διαλέκτῳ, παρὰ τὸ Σαπφικὸν ἐκκαιδεκασύλλαβον, τὸ Ῥοδοπάχεες κτλ.* Respicit Philostr. Epist. 71: *Ἡ Σαπφὼ τοῦ ῥόδου ἐρᾷ καὶ στεφανοῖ αὐτὸ ἀεί τινι ἐγκωμίῳ, τὰς καλὰς τῶν παρθένων ἐκείνῳ ὁμοιοῦσα, ὁμοιοῖ δὲ αὐτὸ καὶ τοῖς τῶν Χαρίτων πήχεσιν, ἐπειδὰν ἀποδύσῃ σφῶν τὰς ὠλένας.* Cf. Eust. Od. 1429, 58. *βροδοπάχεες* Schneidewin scripsit.

Fr. 66. Priscian. I. 284: „Et contra tamen in quibusdam es productam terminantibus Graeci poetae eus pro es protulerunt. — *Λαρεὺς* pro *Λάρης* ut Sappho: *ὁ Λαρεὺς φησει κεναφης τοναγιειβια.* sic cod. Gud., Halberst. *odaneys φεισει κεναφεστοναδειν Βια*, Heidelb. *o δαρευς φαισει κεναφεστον ατειγβια*, ut aliorum sordes praetermittam. *ὁ δ' Ἄρευς* Neue, *Ἄφαιστον* Hermann, *φαῖσί κεν* et *ἄγην* ego emendavi. Ahrens contra *ὁ δ' Ἄρευς, φαῖσι, κὲν Ἀφ. ἄγεν βίᾳ* vel *φαῖ σέ κεν Ἀφαίστω ἄγην βία.*

Digitized by Google

67. [15.]

. . . . πόλλα δ' ἀνάριθμα ποτήρια
καλαίφις.

68. [19.]

Κατθάνοισα δὲ κείσεαι, οὐδέ ποτα μναμοσύνα σέθεν
ἔσσετ' οὔτε τότ' οὔθ' ὕστερον· οὐ γὰρ πεδέχεις βρόδων

τῶν ἐκ Πιερίας, ἀλλ' ἀφάνης κὴν Ἀΐδα δόμοις
φοιτάσεις πεδ' ἀμαύρων νεκύων ἐκπεποταμένα.

69.

Οὐδ' ἴαν δοκίμοιμι προςίδοισαν φάος ἁλίω
ἔσσεσθαι σοφίαν πάρθενον εἰς οὐδένα πω χρόνον

τοιαύταν.

Fr. 67. Athen. XI. 460. D: Καὶ Σαπφὼ δ' ἐν τῷ δευτέρῳ ἐφη· Πολλὰ κτλ. — V. 2. καλαίφις PVL, cod. Farn. καλλαΐφις, fort. καλλείψις.

Fr. 68. Stob. Flor. IV. 12: Σαπφοῦς πρὸς ἀπαίδευτον γυναῖκα· Κατθανοῖσα κτλ. Plutarch. Praec. Coniug. c. 48: εἰ γὰρ ἡ Σαπφὼ διὰ τὴν ἐν τοῖς μέλεσι καλλιγραφίαν ἐφρόνει τηλικοῦτον, ὥστε γράψαι πρός τινα πλουσίαν· Κατθανοῦσα δὲ κείσεαι, οὐδέ τις μνημοσύνα σέθεν ἔσεται· οὐ γὰρ μετέχεις (sed AE παῖδ' ἔχεις, B παίδας ἐ.) ῥόδων (AE ῥόδου) τῶν ἐκ Πιερίης. Sympos. III. 1. c. 2: Ὅτι γε ταῖς Μούσαις ὁ τῶν ῥόδων στέφανος ἐπιπεφήμισται, μεμνῆσθαί μοι δοκῶ Σαπφοῦς λεγούσης πρός τινα τῶν ἀμούσων καὶ ἀμαθῶν γυναικῶν· Κατθανοῖσα δὲ κ., οὐ γὰρ μετέχεις (sed πεδέχεις Ald. EH Ven. Pal. Vat. An., πεδέχης Dübner) ῥ. τῶν ἐκ Πιερίης. Cf. etiam Aristid. II. 508: Οἶμαι δέ σε καὶ Σαπφοῦς ἀκηκοέναι πρός τινας (Seidler τινε) τῶν εὐδαιμόνων εἶναι γυναικῶν μεγαλαυχουμένης καὶ λεγούσης, ὡς αὐτὴν αἱ Μοῦσαι τῷ ὄντι ὀλβίαν τε καὶ ζηλωτὴν ἐποίησαν, καὶ ὡς οὐδ' ἀποθανούσης ἔσται λήθη. nisi forte hic potius resp. Fr. 10. V. 1. κείσεαι, ap. Stob. Trinc. κεῖσθαι, Grotius κείσῃ, ego in proecedosi κείσῃ. — οὐδέ ποτα Hermann, ap. Stob. οὐδέποκα (Trinc. οὐδέποτε), Plut. οὐδέ τις, Spengel οὐδ' ἔτι τις. — V. 2. ἔσσετ', Plutarch. ἔσεται. — οὔτε τότ' οὔθ' Hermann, οὐδέποκ' Stob., οὐδέποκ' εἰς Grotius. Conieci κατθάνοισα δὲ κῆ (i. e. ἐκεῖ) κείσεαι· οὐ μ. σ. ἔσσετ' οὐδέποτ' εἰς ὕστερον. — βρόδων Brunck, v. ῥόδων. Cf. Orion 140, 18. — πεδέχεις Plut. codd., Stob. μετέχεις. — V. 3. κὴν, ap. Stob. A Voss. κεἰν fort. recte. — Ἀΐδα, ἀΐδαο A, deinde Voss. δομοφοίτασις. — V. 4. πεδ' Salmasius, v. παῖδ'. — V. 5. ἐκπεποταμένα A Voss., vulgo ἐκπεποταμέναν (Gesner ex interpol. οὐδεὶς δέ σε βλέψει παῖδ' ἀμ. ν. ἐκπεποταμέναν).

Fr. 69. Chrysipp. περὶ ἀποφατικῶν 13: εἰ Σαπφὼ οὕτως ἀπεφήνατο· Οὐδ' ἴαν δοκίμοιμι κτλ. ubi Ahrens δοκίμωμι scripsit, quam formam Choerobosc. Epim. II. 842. Cram. An. Ox. IV. 341, 20. memorant. Est haud dubie ex eodem carmine, ex quo Fr. 68.

Digitized by Google

70. [23.]

Τίς δ ἀγροιῶτίς τοι θέλγει νόον,
οὐκ ἐπισταμένα τὰ βράκε' ἕλκην ἐπὶ τῶν σφύρων;

* 71.

Ἥρων ἐξεδίδαξ' ἐκ Γυάρων τὰν ταννσίδρομον.

72. [29.]

. . . . *Ἀλλά τις οὐκ ἔμμι παλιγκότων*
ὄργαν, ἀλλ' ἀβάκην τὰν φρέν' ἔχω . . . .

73.

. . . . *Αὐτὰρ ὁραῖαι στεφανηπλόκευν.*

74. [81.]

. . . . *Σύ τε κἄμος θεράπων Ἔρως.*

Fr. 70. Athen. I. 21. C: *Σαπφὼ περὶ Ἀνδρομέδας σκώπτει· τίς δ' ἀγριῶτίς* (*ἀγροιῶτις* BC) *τοι θέλγει νόον οὐκ ἐπισταμένη τὰ βράκεα ἕλκειν* (*ἕλκειν* BC) *ἐ. τ. σφ.* Cf. Eust. 1916, 49. ubi *ἀγροιῶτις* legitur et *τοι* omissum, Philemon 61. ubi *ἀγρειῶτις* et *ἕλκει*, pariterque *τοι* om. Respicit huc Maxim. Tyr. XXIV. 9: *Κωμῳδεῖ* (*Σωκράτης*) *σχῆμά που καὶ κατάκλισιν σοφιστοῦ, καὶ αὖτη* (*Σαπφώ*)· *τίς δ' ἀγροιῶτιν* (cod. Par. *δὲ ἀγροιωτειν*) *ἐπεμμένα στόλην*, quibus plerique ita usi sunt, ut coniungerent cum fragmento apud Athenaeum, velut ipse olim coniecí: (*Ἄτθι*), *τίς δέ σ' ἀγροιῶτις ἀγροιῶτιν ἐπεμμένα Σπόλαν . . . θέλγει νόον . . . οὐκ ἐπ. κτλ.* Ahrens (*Ἄτθι*) *τίς δ' ἀγρόωτίν σε νόον θέλγει ἐπεμμένα οὐκ ἐπ.* sed Maximus videtur memoriter sententiam tantum indicavisse, versus 1. fortasse fuit

Τίς δὲ θέλγει ἀγροιῶτις ∪ — — ∪ ∪ τοι νόον.

V. 2. *ἐπισταμένα* et *ἕλκην* Neue, vulgo *ἐπισταμένη* et *ἕλκειν*.

Fr. 71. Ald. Cornu Cop. 268. B: *Τὴν δὲ αἰτιατικὴν οἱ Αἰολεῖς καὶ μόνοι προσθέσει τοῦ ν ἐποίουν τὴν Λητών, ὡς καὶ ἡ χρῆσις δηλοῖ· ἠρῶν ἐξεδίδαξε γυάρων ✕ τὴν ἀνυσόδρομον· αἰτιατικῶς γάρ ἐστιν ἀπὸ εὐθείας τῆς ἠρώ.* Sapphonis haud dubie est versus, quem correxi, Hermann *Ἥρων ἐξεδίδαξεν γυάλων τὰν ἀνυσίδρομον* (vel *ταναόδρομον*), Ahrens *Ἥρων ἐξεδίδαξεν ἄγρωστιν ἀνύδρομον*. Nisi forte duo sunt diversa fragmenta:

Ἥρων ἐξεδίδαξεν . . .
. . . Γυάρων τὰν ταννσίδρομον.

Fr. 72. Et. M. 2, 43: *Ἀβακής· — κέχρηται αὐτῷ Σαπφώ, οἷον· Ἀλλά τις οὐκ ἔμμεν* (DVa *ἔμμιν*) *παλιγκότων ὀργάνων ἀλλ' ἀβακὴν τὰν φρένα* (DVa *παμφρένα*) *ἔχω, ἀντὶ τοῦ ἡσύχιον καὶ πρᾶον. ἔμμι* et *ὄργαν* (*ὀργὰν*) emendavit Ursinus, *ἀβάκην* Neue. Cf. Cram. An. Ox. IV. 278, 25.

Fr. 73. Schol. Aristoph. Thesmoph. 401: *Νεωτέρων καὶ ἐρωτικῶν τὸ στεφανηπλοκεῖν· πρὸς τὸ ἔθος, ὅτι ἐστεφανηπλόκουν αἱ παλαιαί. Σαπφώ· αὐτάρα αἰστεφανηπλόκουν*, quae correxi. Ahrens *αὖτα δ' ὡράα* (vel *αὖτα ὁραῖα*) *ἐστεφανηπλόκην*.

Fr. 74. Maxim. Tyr. XXIV. 9: *Τὸν Ἔρωτά φησιν ἡ Διοτίμα τῷ Σωκράτει οὐ παῖδα, ἀλλ' ἀκόλουθον τῆς Ἀφροδίτης καὶ θεράποντα εἶναι· λέγει που καὶ Σαπφοῖ ἡ Ἀφροδίτη ἐν ᾄσματι· σύ τε καλὸς θ. Ἔρ.* sed cod. Par. *μ* supra *λ* exhibet, scribendum enim *κἀμὸς* (*κἄμος*).

Digitized by Google

75. [20.]

Ἀλλ' ἔων φίλος ἄμμιν λέχος ἄρνυσὸ νεώτερον·
οὐ γὰρ τλάσομ' ἔγω ξυνοικεῖν ἔσσα γεραιτέρα.

76. A. [42.]

Εὐμορφοτέρα Μνασιδίκα τᾶς ἀπάλας Γυρίννως.

76. B. [42.]

Ἀσαροτέρας οὐδάμα πω ῾ραννα σέθεν τύχοισα. . . . .

77. [44.]

Σὺ δὲ στεφάνοις, ὦ Δίκα, περθέσθ' ἐράταις φόβαισιν
ὄρπακας ἀνήτοιο συνέρραισ' ἀπάλαισι χέρσιν·

Fr. 75. Stob. Flor. LXXI. 4: *Σαπφοῦς.* et Apostol. II. 52, 6. V. l. *ἄμμιν* Neue, vulgo *ἀμῖν.* — *ἄρνυσο*, AB *ἄρνησον*, Neue *ἄρνυσαο.* Coniicio *λέχος ἄλλ' ἄρνυσο νεώτερον.* — V. 2. *ξυνοικεῖν*, Apost. *ξυνοκεῖν.* Fort. *ξεννοδόκην* vel etiam *ξυνοδόκην.* (Hesych. *Ξυνοδόκος, ξενοδόχος.*) — *ἔσσα* Vind., *οὖσα* vulgo, AB *νε' οὖσα.* — *γεραιτέρα*, Vind. *γερατέρα*, Ursinus *γεραιτέρῳ* et supra *νεώτερος.* Olim conieci singulos versus ex binis glyconeis constare, itaque v. l. *ἄμμεσιν* et v. 2. *ξυνοίκην νέῳ εὖσα* scripsi, contra Ahrens *ἄρνησο* et *ξυνοίκην* (Schneidewin *ξυνϜοίκην*), quod postea ipse improbavit, scribens: *ἀλλ' ἔ. λ. ἄμμεσιν | λ. ἄ. ν. | οὐ γὰρ τλάσομ' ἔγω νέῳ | ξυνοίκεισα γερ.*

Fr. 76. Hephaest. 64: *Καὶ τετράμετρα δὲ (ἀπὸ μείζονος ἰωνικὰ) ἀκατάληκτα διαφόρως συνέθεσαν· καὶ γὰρ τρισὶν ἰωνικαῖς μίαν τροχαϊκὴν τὴν τελευταίαν ἐπήγαγον· καλεῖται δ' Αἰολικόν, ὅτι Σαπφὼ πολλῷ αὐτῷ ἐχρήσατο, οἷον· Εὐμ. κτλ. Ἀσαροτ. κτλ.* vulgo haec in unum coniunguntur, mihi vero duorum carminum initia attulisse videtur Hephaestio. Fr. 76. A. *Μνασιδίκα* om. Fl. et ut videtur pars codd., Ahrens *Μνᾶς, Δίκα, καί.* — *Γυρίννως* Toup., *γυρίνω* Fl, *γυρήνω* Turn., *γυρίννω* H, *γηρίνως καὶ* C (*καὶ* si recte se habet, indicio est versus esse separandos), *ἀργυρίννω* N. Affert hunc versum etiam Longin. Fr. III. p. 139. ed. Gaisf. (ubi *Γυρίννω*), Cornu Copiae Aldi 268. B: *Καὶ πάλιν Ἀμορφότερον Μναΐδος, καὶ τῆς ἁπλῶς πυρινῶς. ἔστιν ἡ Μναῖς αὕτη καὶ ἡ Πυρινὼ ὀνόματα κύρια.* Cf. Et. M. 243, 51: *Γυριννώ* (M hic et infra *γυρινώ*). *ὄνομα κύριον Λεσβίας κόρης. εἴρηται παρωνύμως παρὰ τὸ γυρῖνος, ὃ δηλοῖ τὸν βάτραχον, Γυριννώ, ὡς ἔρατος Ἐρατώ, καὶ κλέος Κλεὼ καὶ Κλειώ.* Maximus Tyr. XXIV. 8. *Γύρινναν* vocat.

Fr. 76. B. *Ἀσαροτέρας οὐδάμα* Stephanus, *πω ῾ραννα* Blomfield. Vulgo *ἀσαροτέρα σοῦ δ' ἅμ' ἐπώραναν σέθεν τυχοῦσα*, (sic Fl. BH, nisi quod H, *τυχοῖσα*), *ἀσ. σ. δ' ἅμ' ἐπ' ὥρανε σέθεν τυχοῖσα* N, *ἀσαρωτέρα σουδαμὰ πώρανα σέθεν τυχοῖσαν* C. Hermann *οὐδάμ' ἔπ', ὦ ῾ρραννα*, Ahrens *οὐδαμ' ἔτ' ὦ ῾ρραννα*, Blomfield *τύχοις ἄν* coniecit.

Fr. 77. Athen. XV. 674. E: *Σαπφὼ δ' ἁπλούστερον τὴν αἰτίαν ἀποδίδωσι τοῦ στεφανοῦσθαι ἡμᾶς, λέγουσα τάδε· Σὺ δὲ στεφάνοις ὤδικα παρθέσθ' ἐρ. φ. ὅρ. ἀνήτω συνερράις ἀπαλλαγείσῃ* (sic Cant. L, *ἀπαλλαγίσῃ* A) *χ. εὐάνθεα γὰρ π. καὶ χάριτες* (sic AB, *χάριστε* Cant. L) *μάκαιρα μ. προτέρηνα στεφάνω τοῖσι* (sic B, *στεφανώτοισι* Cant. L) *δαπυστρέφονται* (sic Cant. L, *δεπυστρ.* B). *Ὡς εὐανθέστερον γὰρ καὶ κεχαρισμένον μᾶλλον τοῖς θεοῖς παραγγέλλει στεφανοῦσθαι τοὺς θύοντας.* V. l. *ὦ Δίκα* Welcker, *περθέσθ'* Seidler. — V. 2. *ὄρπακας*, vulgo *ὄρπακας.* — *ἀνήτοιο συνέρραισ'* scripsi (et *συνέρραισ'* etiam Schweighaeuser), Ahrens *ἀνήτοιο συνόρραισ'.* — *ἀπάλαισι* Casaubonus correxit.

Digitized by Google

εὐάνθεα γὰρ πέλεται καὶ χάριτες μάκαιρα
μᾶλλον προτέρην· ἀστεφανώτοισι δ' ἀπυστρέφονται.

78. [43.]

Ἔγω δὲ φίλημ' ἀβροσύναν, καί μοι τὸ λάμπρον
ἔρος . . . ἀελίω καὶ τὸ κάλον λέλογχεν.

79. [54.]

Καμ μὲν τετύλαν κασπολέω.

80. [45.]

Ὁ πλοῦτος ἄνευ (τᾶς) ἀρέτας οὐκ ἀσίνης πάροικος.

V. 4. ἀστεφανώτοισι δ' ἀπυστρέφονται Casaubonus correxit. Reliqua difficulter expedias, Neue εὐάνθεα γὰρ καὶ κεχάρισται μακάρεσσι τοῖσι Μᾶλλον προτέλη', Seidler εὐάνθεα μὲν γὰρ π. κεὐχάριστ' ἐς μακαίρας μᾶλλον προτόρην, Hermann εὐανθεῖα γ. π. κ. χάριτες μακαίρᾳ μ. προτόρην, Ahrens εὐάνθεα γὰρ (θεᾶν) π. καὶ χάριτος μακαιρᾶν μ. προτέρην. Tentavi Εὐάνθεα (μὲν) γὰρ τελέταν (vel εὐανθέα γὰρ παρ τελέτᾳ) καὶ Χάριτες μάκαιραι Μᾶλλον προσορεῦντ'.

Fr. 78. Athen. XV. 687. A: καίτοι Σαπφώ, γυνὴ μὲν πρὸς ἀλήθειαν οὖσα καὶ ποιήτρια, ὅμως ἠδέσθη τὸ καλὸν τῆς ἀβρότητος ἀφελεῖν λέγουσα ὧδε· Ἐγὼ δὲ φίλημ' κτλ. φανερὸν ποιοῦσα πᾶσιν ὡς ἡ τοῦ ζῆν ἐπιθυμία τὸ λαμπρὸν καὶ τὸ καλὸν εἶχεν αὐτῇ. ταῦτα δ' ἐστὶν οἰκεῖα τῆς ἀρετῆς. Sapphus locum om. C. — V. 1. ἀβροσύναν B, legebatur ἀβροσύναν, praeterea B φίλημμι, A φίλημμι, Cant. L φιλήμμια βροσύναν. — V. 2. ἔρος ἀελίω A, ἔρο σαελίω B, ἔρις ἀελίω Cant. L. Lacunam indicavi, neque integer est v. 1. Fort. καί με (φάος) τὸ λάμπρον Ἔρος (προσίδην) ἀελίω καὶ τὸ καλὸν λέλογχεν. Ahrens . . ἀβροσύναν . . . ἔγω δὲ φίλημ', ἴστε κέ μοι τὸ λάμπρον Πρὸς ἀελίω καὶ τὸ κάλον λελόγχη.

Fr. 79. Herodian. περὶ μον. λέξ. 39, 27: τύλη — μέμνηται Σαπφὼ ἐν δευτέρῳ· ἐγὼ δ' ἐπὶ μαλθακὰν τύλαν σπολέω μέλεα· (Fr. 50.) κἄν μέν τε τύλαγκας ἀσπόλεα. οὐ γὰρ ὁ τε σύνδεσμος. quae emendavi et separavi a Fr. 50. conf. Hesych.: Κασπολέω, ὑποστρέφω, ubi Hermann ἐπιστορέσω correxit (leg. ὑποστορέσω). Τετύλα autem forma est reduplicatione aucta: contra alii videntur divisim scripsisse τε τύλαν, ut copula vel parauleromatica esset particula, vid. Hellad. ap. Phot. Bibl. 532. (quamquam is, pbi parapleromatica sit, το in usu fuisse tradit). Contra Lehrs scripsit ἀσάμενον τύλᾳ κασπολέω, quod alios sic intellexisse credit, ac si τ' ὕλᾳ scriptum fuerit. Ahrens καὶ ἐν α' ἐν τὲ τύλᾳ κασπολέοισα. Est fortasse ex carmine in *Phaonem*.

Fr. 80. Schol. Pind. Ol. II. 96: Καὶ ἡ Σαπφώ· πλοῦτος ἄνευ ἀρετῆς οὐκ ἀσινὴς πάροικος· ἡ δ' ἐξ ἀμφοτέρων κρᾶσις εὐδαιμονίας ἔχει τὸ ἄκρον· τοῦτο προσεῖναι τῷ Θήρωνι μαρτυρεῖ. quae descripsit Schol. rec. ad v. 93: Καὶ Σαπφώ· ὁ πλοῦτος ἀ. ἀ. οὐκ ἀγαθὸς σύνοικος· ἡ δ' . . . ἄκρον κτλ. et Pseudoplut. de nobil. c. 5. Denique Schol. Pyth. V. 1: ὁ πλ. ἀ. ἀρετᾶς οὐκ ἀσινὴς πάροικος. Τᾶς addidit Neue, alii. Non recte homines docti in illis ἡ δ' ἐξ ἀμφοτέρων κτλ. quae scholiastae sunt, Sapphus verba sibi visi sunt deprehendisse, id quod etiam Ahrens animadvertit.

Digitized by Google

81. [72.]

Αὖτα δὲ σὺ Καλλιόπα.

82. [86.]

Δαύοις ἀπάλας ἐτάρας
ἐν στήθεσιν . . . .

83. [77.]

Δεῦρο δηὖτε Μοῖσαι, χρύσεον λίποισαι.

* 84. [76.]

Ἔστι μοι κάλα πάϊς, χρυσέοισιν ἀνθέμοισιν
ἐμφέρην ἔχοισα μόρφαν, Κλαΐς ἀγαπάτα,
ἀντὶ τᾶς ἔγω οὐδὲ Λυδίαν πᾶσαν οὐδ' ἐράνναν.

85. [80.]

. . . . Πόλλα μοι τὰν
Πολυανάκτιδα παῖδα χαίρην.

Fr. 81. Hephaest. 85: *Λύνται δὲ καὶ εἰς τρίτον ἀνάπαιστον διαρεῖσθαι, εἰ ἀπὸ σπονδείων ἄρχοιτο, οἷον τὸ Σαπφοῦς· Αὖτὰ δὲ σὺ Κ. τοῦ προσοδιακοῦ ἓν καὶ τοῦτο εἶδος, τὸ ἐξ ἰωνικοῦ καὶ χοριαμβικοῦ συγκείμενον.* Repetit Schol.

Fr. 82. Et. M. 250, 10: *Δαύω, τὸ κοιμῶμαι· Σαπφώ· Δαύοις ἐπ. κτλ.* (V *δαύοισα παλλὰς ἐτάρασσεν*)· *λέγει δὲ Ἡρωδιανός, ὅτι ἅπαξ εἴρηται ἡ λέξις παρὰ Σαπφοῖ.* Fort. *δαύοισ'* scribendum.

Fr. 83. Hephaest. 102: *Καὶ τὸ ἐξ ἰθυφαλλικῶν δύο ἡ Σαπφὼ πεποίηκε· Δεῦρο κτλ. δηὖτε, δηῦτε* Fl. et *δεῦτε* vulgo. — *χρύσεον*, Ahrens *χρύσιον*.

Fr. 84. Hephaest. 95: *Ἄλλο ἀσυνάρτητον ὁμοίως κατὰ τὴν πρώτην ἀντιπάθειαν, ἐκ τροχαϊκοῦ διμέτρου ἀκαταλήκτου καὶ ἰαμβικοῦ ἐφθημιμεροῦς, ὅπερ ἐὰν παραλλάξῃ τὴν τομήν, γίγνεται τροχαϊκὸν προκαταληκτικόν· ἔστι κτλ. Τούτων δὲ τὸ μὲν δεύτερον ὂν ἥλιόν ἐστιν ἀπὸ τῆς τομῆς, ὅτι οὕτως σύγκειται, ὡς προείρηται, ἐκ τοῦ τροχαϊκοῦ διμέτρου ἀκαταλήκτου καὶ τοῦ ἐφθημιμεροῦς ἰαμβικοῦ* (Hephaest. igitur v. 2. videtur *ἃ Κλαΐς ἀγαπάτα* legisse). *Τὸ δὲ πρῶτον διὰ τὸ πρὸ συλλαβῆς ἔχειν τὴν τομήν, ἐγίνετο προκαταληκτικόν, ἐκ τροχαϊκοῦ ἐφθημιμεροῦς· ἔστι μ. κ. π. καὶ διμέτρου ἀκαταλήκτου τοῦ· χρυσ. ἀνθ.*, *τὸ δὲ τρίτον ἐξ ὑπερκαταλήκτου ἀντὶ τ. ἐ. οὐ. Λυδίαν, καὶ βραχυκαταλήκτου· πᾶσαν οὐδ' ἐρ.* Sed sunt hi versus trochaici, nam v. 1. *χρυσέοισι* et v. 3. *Λυδίαν* per synizesin sunt pronuntianda, ut carere possimus Hermanni coniectura, qui v. 3. *ἀντὶ* delet et *ἅπασαν* corrigit. — V. 1. *χρυσέοισιν*, Ahrens *χρυσίοισιν*. — *ἀνθέμοισι*, Fl. eod. Rhed. *ἀνθέσμοισιν*. — V. 2. *ἐμφερῆ* scripsi, legebatur *ἐμφερῆ*. — *ἔχοισα*, Schol. Fl. Turn. *ἔχουσα*. — *μόρφαν*, Fl. Turn. *μορφήν*. — *Κλαΐς ἀγαπάτα* Neue (Bentley *Κλεΐς ἀγαπατά*), legebatur *Κλεΐς ἀγαπατά* (Fl. Urs. *ἀγαπητά*), Ahrens *Κλεΐς μόνα γ' ἀγαπάτα*. — V. 3. *τᾶς*, ap. Heph. altero loco *τὰς*, Turn. *τᾶς δ'* et *τὰς δ'*. — *οὐδὲ*, Fl. cod. Mon. *οὐ*. — *Λυδίαν*, Fl. altero loco *λυδίας*, Mon. *λιδίαν*. — *πᾶσαν*, Ahrens *παῖσαν* (*ἅπασαν*). — *ἐράνναν*, Mon. *ἀραννάν*, fort. rectius *ἔρανναν*, quo nomine *Lesbum* dicere videtur Sappho (cf. Mosch. III. 90.), nam Sapphus hos esse versus apparet.

Fr. 85. Maxim. Tyr. XXIV. 9: *Νῦν μὲν ἐπιτιμᾷ Σαπφὼ Γοργοῖ καὶ Ἀνδρομέδᾳ, νῦν δὲ ἐλέγχει καὶ εἰρωνεύεται αὐτὰ ἐκεῖνα τὰ Σωκράτους· τὸν Ἴωνα χαίρειν φησὶν ὁ Σωκράτης, πολλά μοι τὰν* (cod. Par. *τὸν*) *Πολυάνακτος*

Digitized by Google

86. [53.]

Ζαελεξάμαν ὄναρ Κυπρογενήᾳ.

87. [52.]

Τί με Πανδίονις ὤ ϝραννα χελίδων.

88. [57.]

Τριβώλετερ· οὐ γὰρ Ἀρκάδεσσι λώβα.

89. [31.]

. . . . Ἀμφὶ δ' ἄβροις λασίοις εὖ Fε πύκασσεν.

90. [32.]

Γλύκεια μᾶτερ, οὔτοι δύναμαι κρέκην τὸν ἶστον,
πόθῳ δάμεισα παῖδος βραδίναν δι' Ἀφρόδιταν.

(cod. Harl. *πολυαναχτίδα*, Par. *πολυαναχτιθα*, sed a m. pr. *πολυναχτιθα*) *παῖδα χαίρειν*, Hermann *τὰν Πολυαναχτίδαο*, sed recte se habet *Πολυαναχτίδα*, qui non est genitivus, sed Accusativus adiectivi *Πολυαναχτίς*. Ceterum Polyanactis filia, utrum Gorgo an Andromeda, an alia fuerit, incertum. — *χαίρην* Ahrens, vulgo *χαίρειν*.

Fr. 86. Hephaest. 69: *Τῶν δὲ τριμέτρων (ἰωνικῶν ἀνακλωμένων) τὸ μὲν ἀκατάληκτον· Ζαελεξάμαν κτλ. παρὰ τῇ Σαπφοῖ. Ζαελεξάμαν* C, *προσελεξάμην* Fl., *προσελεξάμαν* Schol., *προσεδεξάμαν* H, *προσελαβάμαν* N. Fort. cum Ahrensio *Ζὰ δ' ἐλεξάμαν* scrib. — *Κυπρογενήᾳ* Bentley, *Κυπρογέννᾳ* C, vulgo *Κυπρογενείᾳ*.

Fr. 87. Hephaest. 66: *Καὶ ὅλα μὲν οὖν ἄσματα γέγραπται ἰωνικά. — παρὰ Σαπφοῖ· τί με κτλ. ὤ ϝραννα* Is. Vossius, vulgo *ὠράνα*, Turn. in calce *ὠραῖα*. — *χελίδων*, fort. *χέλιδον*. Ceterum conf. Hesych.: *Ὡράνα· χελιδόνων ὀροφή*, fort. *Ὥραννα χέλιδον· ὑπωροφία*.

Fr. 88. Hephaest. 63: *Τὰ δὲ τρίμετρα ἀκατάληκτα, (ἰωνικὰ ἀπὸ μείζονος) διχῶς συνέθεσαν οἱ Αἰολεῖς — ἓνια δὲ καὶ ἐκ μιᾶς ἰωνικῆς καὶ δύο τροχαϊκῶν, οἷον· Τριβωλέτερ'· οὐ γὰρ Ἀ. λ.*, ubi Fl. HB *τριβώλετες*, sed vocativum restituendum esse docet Choerobosc. Epimer. I. 272: *οἷον ὁ τριβολέτηρ ὦ τριβολέτερ Αἰολικῶς· ἔστι δὲ εἶδος ἀκάνθης*. Accentum reiiciendum esse docet idem II. 431.

Fr. 89. Pollux VII. 73: *Ἐν δὲ τῷ πεμπτῷ τῶν Σαπφοῦς μελῶν ἔστιν εὑρεῖν· ἀμφὶ λάβροις λασσίοις εὖ ἐπύκασσεν. καί φασιν εἶναι ταῦτα σινδόνια κατεστραμμένα.* Correxi haec, contra Seidler Sapphicum versum constituit: *ἀμφὶ λάβροις εὖ λασίοις πύκασσεν*.

Fr. 90. Hephaest. 60: *Ἔστι δὲ πυκνὸν (ἐν τοῖς ἀντισπαστικοῖς τετραμέτροις καταληκτικοῖς) καὶ τὸ τὴν δευτέραν μόνην ἀντισπαστικὴν ἔχον, ᾧ μέτρῳ ἔγραψεν ἄσματα καὶ Σαπφὼ ἐπὶ τῆς* (om. C, *δὲ* Fl. HB, *τῆς ς'* coniecit Pauwius) *τοῦ ἑβδόμου· Γλυκεῖα κτλ.* V. 1. affert Et. Gud. 316, 35., ubi *καὶ οὔτι*, et Et. M. 506, 1. (ubi *οὔτι*, *τὸν* om. V, *γλυκείου* et *κέρειν* habet D Call.), et sine p. n. Zonar. 1190. (*οὔτι*). V. 1. *γλύκεια*, C *γλυκυα*. — *κρέκην* C, vulgo *κρέκειν*. — *ἶστον*, *ἱαστὸν* Dorv. — V. 2. *πόθῳ*, *πύθῳ* Dorv. fort. recte. — *βραδίναν*, conieci *βραδίνω*.

Digitized by Google

ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΑ.

91. [73.]

Ὕψοι δὴ τὸ μέλαθρον
Ὑμήναον
ἀέρρετε τέκτονες ἄνδρες·
Ὑμήναον.
γάμβρος ἔρχεται ἶσος Ἄρηϊ
(Ὑμήναον)
ἄνδρος μεγάλω πόλυ μείζων·
(Ὑμήναον).

92. [69.]

Πέρροχος, ὡς ὅτ' ἀοιδὸς ὁ Λέσβιος ἀλλοδάποισιν

Fr. 91. Hephaest. 129: Ὅταν δὲ τὸ ἐφύμνιον μὴ μετὰ στροφήν, ἀλλὰ μετὰ στίχον κέηται, παραλαμβανόμενον ἄλλῳ στίχῳ, μεσύμνιον καλεῖται τὸ ποίημα, οἷόν ἐστι τὸ παρὰ Σαπφοῖ· Ὕψι ... ἶσος Ἄρηϊ (unde descripserant Apost. XVII. 76., a. Arsen. 460., ubi ὑψοῖ.) et auctius Demetr. de Eloc. CLXVIII: Ἔστι δέ τις ἰδίως χάρις Σαπφικὴ ἐκ μεταβολῆς, ὅταν τι εἰποῦσα μεταβάλληται καὶ ὥσπερ μετανοήσῃ· οἷον· Ὕψι δή, φησί, τὸ μ. ἀείρατε, τέκτονες· γαμβρὸς εἰσέρχεται ἶσος Ἄρηϊ, ἀνδρὸς μεγάλου πολλῷ μείζων· ὥσπερ ἐπιλαμβανομένη ἑαυτῆς, ὅτι ἀδυνάτῳ ἐχρήσατο ὑπερβολῇ, καὶ ὅτι οὐδεὶς τῷ Ἄρηϊ ἶσος ἐστί. In proecdosi haec Bentleium secutus in hexametros redegi, corrigens γαμβρὸς ἐσέρχεται ἶσος Ἄρῃ, μεγάλω πόλυ μείζων, et coniunxi cum Fr. 92. Sed potius sunt versus dactylici breviusculi, quales in popularibus cantilenis usurpari solebant, (*paroemiacos* dixeris), anacrusi modo addita modo omissa, nam v. 3. γάμβρος priore syllaba correpta dictum, nisi γάβρος scribere malis. V. 1. ὕψοι scripsi, ap. Heph. ὔψι (Fl. ὔψοι, Rhed. ὑψοῖ), ap. Dem. ὕψι Vict., νίψω Ald. Par. Farn. Vind. — δὴ, ap. Heph. Fl. Rhed. Arsen. δὲ. — Ὑμήναον bis Welcker et sic Arsen., Ὑμέναιον Heph. sed libri Ὑμήναιον. — V. 2. ἀέρρετε Bentley, ἀέρρατε Ahrens, ἄειρετε ap. Heph. C, ἀείρατε Fl. Turn. Apost. Ars. Dem. (ubi Ald. ἀνέρατε). — τέκτονες, Ahrens τέκτινες, Ald. Dem. τέκτονα. — ἄνδρες om. Dem. — V. 3. ἔρχεται, Dem. εἰσέρχεται, Seidler ἐσέρχεται. — ἶσος, ap. Heph. Fl. ἴσως, et sic Vind. Farn. ap. Dem., Ahrens ἴσσος. — Ἄρηϊ, Turn. Ἄρεϊ, Ars. Ἄρει. Post hunc versum sicut post v. 4. Ὑμήναον adieci. — V. 4. μεγάλω πόλυ Neue, legebamr μεγάλου πολλῷ.

Fr. 92. Demetr. de Eloc. CXLVI: Ἐκ δὲ παραβολῆς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐξέχοντος ἀνδρὸς ἡ Σαπφώ φησιν· Πέρροχος κτλ. ἐνταῦθα γὰρ χάριν ἐποίησεν ἡ παραβολὴ μᾶλλον ἢ μέγεθος· καίτοι ἐξῆν εἰπεῖν, πέρροχος ὥσπερ ἡ σελήνη τῶν ἄλλων ἄστρων, ἢ ὁ ἥλιος ὁ λαμπρότερος, ἢ ὅσα ἄλλα ἐστὶ ποιητικώτερα. Conf. Eust. Il. 741, 16: Ἄλιον Διονύσιον ὃς καὶ τὸν τῆς παροιμίας Λέσβιον ᾠδὸν Τέρπανδρόν φησιν ἡ Εὐαινετίδην ἢ Ἀριστοκλείδην. καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ τὸ Μετὰ Λέσβιον ᾠδὸν τὸν Τέρπανδρόν φησι δηλοῦν. ἐκαλοῦντο δέ φασι καὶ ὕστερον εἰς τὴν ἐκείνου τιμὴν πρῶτον μὲν ἀπόγονοι αὐτοῦ, εἶτα εἴ τις ἄλλος παρείη Λέσβιος, εἶθ' οὕτως οἱ λοιποὶ Μετὰ Λ. ᾠδόν, τὸν ἁπλῶς δηλαδὴ Λέσβιον.

Digitized by Google

93. [35. 133.]

Οἷον τὸ γλυκύμαλον ἐρεύθεται ἄκρῳ ἐπ' ὔσδῳ
ἄκρον ἐπ' ἀκροτάτῳ· λελάθοντο δὲ μαλοδρόπηες,
οὐ μὰν ἐκλελάθοντ', ἀλλ' οὐκ ἐδύναντ' ἐφίκεσθαι.

94.

Οἵαν τὰν ὑάκινθον ἐν οὔρεσι ποίμενες ἄνδρες
πόσσι καταστείβοισι, χάμαι δέ τε πόρφυρον ἄνθος. . .

95. [68.]

Ἓσπερε, πάντα φέρεις, ὅσα φαίνολις ἐσκέδασ' αὔως.

Fr. 93. Scholiasta Hermog. VIII. 883. ed. Walz: καὶ Σαπφώ· οἷον κτλ. V. 1. γλυκύμαλον, Schol. Theocr. XI. 39: γλυκύμηλον — ἔστι καὶ μήλου γένος. Σαπφώ· γλυκύμαλον ἐρεύγεται ὡς ἄκρῳ ἐπ' ὄσδῳ (M γλυκύ τι μᾶλον et ἐπόσδων, vett. edd. ἐπ' οὔδῳ). Schol. Herm. γλυκὺ μᾶλλον (Ven. μᾶλον). — ἐρεύθεται Ven., εὐρέθεται Par. 2., εὐρίσκεται Par. 1. — ὔσδῳ Blomfield, vulgo ὄσδῳ. — V. 2. μαλοδρόπηες Ven., μελαδροπῆες Par. Mon. — Resp. huc Himer. I. 4: Τὰ δὲ Ἀφροδίτης ὄργια (μόνη) παρῆκαν τῇ Λεσβίᾳ Σαπφοῖ, (καὶ) ᾄδειν πρὸς λύραν καὶ ποιεῖν (ᾠδὴν) τὸν θάλαμον· ἢ καὶ . . . εἰςῆλθε μετὰ τοὺς ἀγῶνας εἰς θάλαμον, πλέκει παστάδα, τὸ λέχος (Ὁμήρου) στρώννυσι, ἀγείρει παρθένους, εἰς νυμφεῖον ἄγει καὶ Ἀφροδίτην ἅμα ἅρματι Χαρίτων καὶ χορὸν Ἐρώτων συμπαίστορα. καὶ τῆς μὲν ὑακίνθῳ τὰς κόμας σφίγξασα, πλὴν ὅσαι μετώπῳ μερίζονται, τὰς λοιπὰς ταῖς αὔραις ἀφῆκεν ὑποκυμαίνειν, εἰ πλήττοιεν. τῶν δὲ τὰ πτέρα καὶ τοὺς βοστρύχους χρυσῷ κοσμήσασα πρὸ τοῦ δίφρου σπεύδει πομπεύοντας καὶ σᾷδα κινοῦντας μετάρσιον. Et maxime huc pertinet I. 16: Σαπφοῦς ἦν ἄρα μήλῳ μὲν εἰκάσαι τὴν κόρην, τοσοῦτον χαρισαμένην τοῖς πρὸ ὥρας ὀρέψασθαι σπεύδουσιν, ὅσον [οὐδ'] ἄκρῳ τοῦ δακτύλου γεύσασθαι, τῷ [δὲ] καθ' ὥραν τρυγᾶν τὸ μῆλον μέλλοντι τηρῆσαι τὴν χάριν ἀκμάζουσαν· τὸν νυμφίον τε Ἀχιλλεῖ παρομοιῶσαι καὶ εἰς ταὐτὸν ἀγαγεῖν τῷ ἥρῳ τὸν νεανίσκον ταῖς πράξεσιν κτλ. Praeterea I. 19: Φέρε οὖν εἴσω τοῦ θαλάμου παραγαγόντες αὐτὸν ἐντυχεῖν τῇ κάλλει τῆς νύμφης πείσομεν. Ὦ καλή, ὦ χαρίεσσα, πρέπει γάρ σοι τὰ τῆς Λεσβίας ἐγκώμια. σοὶ μὲν γὰρ ῥοδόσφυροι Χάριτες χρυσῆ τ' Ἀφροδίτη συμπαίζουσιν, Ὧραι δὲ λειμῶνας βρύουσι κτλ. quod ipsum ex hoc Sapphus hymenaeo petitum videtur:

Ὦ κάλα, ὦ χαρίεσσα.

et fortasse Longus Past. III. 33: Καὶ ἦν μῆλον ἐπέπεπτο ἐν αὐτοῖς ἄκροις ἀκρότατον, μέγα καὶ καλόν, καὶ τῶν πολλῶν τὴν εὐωδίαν ἐνίκα μόνον. Ἔδεισεν ὁ τρυγῶν ἀνελθεῖν, ἠμέλησε καθελεῖν· τάχα δὲ καὶ ἐρυλάττετο τὸ καλὸν μῆλον ἐρωτικῷ ποιμένι.

Fr. 94. Sapphoni vindicavi, nam omisso poetae nomine leguntur ap. Demetrium de Eloc. CVI: Τὸ δὲ ἐπιφώνημα καλούμενον ὁρίζοιτο μὲν ἄν τις λέξιν ἐπικοσμοῦσαν· ἔστι δὲ τὸ μεγαλοπρεπέστατον ἐν τοῖς λόγοις· τῆς γὰρ λέξεως ἡ μὲν ὑπηρετεῖ, ἡ δὲ ἐπικοσμεῖ. ὑπηρετεῖ μὲν ἡ τοιάδε· Οἵαν . . . καταστείβουσι. ἐπικοσμεῖ δὲ τὸ ἐπιφερόμενον τό· χαμαὶ δέ τε κτλ. ἐπενήνεγκται γὰρ τοῦτο τοῖς προενηνεγμένοις κόσμος σαφῶς καὶ κάλλος. V. 1. τὰν, vulgo τὴν. — οὔρεσι, Ahrens ὤρεσι, qui quidem postea abiudicare studuit Sapphoni hos versus. — V. 2. καταστείβοισι Schneidewin, v. καταστείβουσι. Excidisse videtur deinde κάπεσεν vel simile qd.

Fr. 95. Etymol. M. 174, 43: Αὔως . . . Σαπφώ (D Σαπφὼ ἐ)· Ἔσπερε, πάντα φέρων κτλ. eadem ib. 384, 4. et Etym. Gud. 212, 43. (Ἔσπερ' ἐς π. φέρων, ὅσσα φαίνολες ἐσκ. ἄβως) et 446, 3. (φέσπερε, π. φέρω,

Digitized by Google

96.

Ἀϊπάρθενος ἔσσομαι.

97.

Δώσομεν, ἦσι πάτηρ.

98. [38. 110.]

Θυρώρῳ πόδες ἑπτορόγυιοι,
τὰ δὲ σάμβαλα πεμπεβόηα,
πίσυγγοι δὲ δέκ' ἐξεπόνασαν.

99. [63.]

Ὄλβιε γάμβρε σοὶ μὲν δὴ γάμος, ὡς ἄραο,
ἐκτετέλεστ', ἔχεις δὲ πάρθενον, ἣν ἄραο.

ὅσα φαινότερα ἐ. ἠώς). Schol. Eurip. Orest. 1252. (φαινόλης) denique Cram. An. Ox. II. 444, 17. (ubi tantum ὅσα φαινόλης κτλ.) — Ἕσπερε Welcker, deinde scripsi φέρεις (Ahrens olim φόρεις) ex Demetrio, qui hunc locum respexit de Eloc. CXLI: Χαριεντίζεται δέ ποτε (Σαπφὼ) καὶ ἐξ ἐναντιώσεως, ὡς ἐπὶ τοῦ Ἑσπέρου· Ἕσπερε πάντα φέρεις, φησί, φέρεις ὄϊν (sic Casaubonus, vulgo οἶνον.) φέρεις αἶγα, φέρεις μητέρι παῖδα. Καὶ γὰρ ἐνταῦθα ἡ χάρις ἐστὶν ἐκ τῆς λέξεως τῆς φέρεις ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀναφερομένης. quae frustra restituere conantur, velut Ahrens lusit: Ἕσπερε, πάντα φρεὶς . . . φρεὶς οἶν, φρεὶς αἶγα, φρεὶς μάτερι παῖδ' (ἀγαπάταν).

Fr. 96. Cram. An. Ox. I. 71, 19: ὁ δ' Αἰολεὺς τριχῶς· Ἀεὶ π. ἔσομαι· καὶ αἰεὶ καὶ αἰέν. Ahrens correxit. Cf. Cram. An. Par. III. 321, 22: ἀειπάρθενος διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται κοινῶς, Αἰολικῶς δὲ διὰ τοῦ ι. Adde Herodian. Epim. 184. ed. Boiss.

Fr. 97. Cram. An. Ox. I. 190, 19: Ἦσι δώσομεν· ἡ. π., φησὶν ἡ Σαπφώ, ἤτοι δὲ λέγει Ἀλκμὰν ἀντὶ τοῦ ἠσίν. Prius ἠσὶ Grammatici est.

Fr. 98. Hephaest. 41: Τὸ δὲ τετράμετρον (Αἰολικὸν καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον)· Θυρωρῷ κτλ. Demetrius de Eloc. CLXVII: ἄλλως δὲ σκώπτει (Σαπφὼ) τὸν ἀγροῖκον νυμφίον καὶ τὸν θυρωρὸν τὸν ἐν τοῖς γάμοις εὐτελέστατα καὶ ἐν πεζοῖς ὀνόμασι μᾶλλον ἢ ἐν ποιητικοῖς. ὥστε αὐτῇ μᾶλλόν ἐστι τὰ ποιήματα ταῦτα διαλέγεσθαι, ἢ ᾠδεῖν, οὐδ' ἂν ἁρμόσαι πρὸς τὸν χορὸν ἢ πρὸς τὴν λύραν, εἰ μή τις εἴη χορὸς διαλεκτικός. Ex hoc carmine videtur petitum, quod habet Synes. Epist. III. 158. D: Ὁ δὲ ἀδικούμενος Ἁρμόνιός ἐστιν ὁ τοῦ θυρωροῦ πατήρ, ὡς ἂν εἴποι Σαπφώ, τὰ μὲν ἄλλα σώφρων καὶ μέτριος ἐν τῷ καθ' ἑαυτὸν βίῳ γενόμενος, ἀλλ' ὑπὲρ εὐγενείας ἀμφισβητῶν τῷ Κέκροπι διετέλεσεν. V. 1. ἑπτορόγυιοι Hotchkis, ἑπταθόργυιοι Schol. Turn. (in calce ἑπτόργυιοι), CM ἑπταθορόγυιοι, Fl. ἑπταρόγυιοι, Cod. Ming. ἑπταόργυιοι. — V. 2. σάμβαλα, Turn. σύμβολα. — πεμπεβόηα Schneidewin, (postquam ego πεμπαβόηα scripseram). πενταβόεια Turn., πεντεβόηα CM, πεντεβόεια vulgo.

Fr. 99. Hephaest. 102: Καὶ τὸ ἐκ χοριαμβικῶν ἐφθημιμερῶν τῶν εἰς τὴν ἰαμβικὴν κατακλεῖδα ἡ αὐτὴ ποιήτρια (Σαπφώ)· Ὄλβιε κτλ. V. 1. ἄραο, ἀρᾶϊ C, ἄρας codd. Rhed. Mon. — V. 2. ἣν ἄραο, ἀνάρας Fl. B, ἣν ἀρᾶσ' C Mon. Rhed., Hermann bis ἀρᾶσας, Ahrens ἄρασο scripsit.

Digitized by Google

100. [64.]

Μελλίχιος δ' ἐπ' ἰμέρτῳ κέχυται προςώπῳ.

101. [41.]

Ὁ μὲν γὰρ κάλος, ὅσσον ἴδην, πέλεται (ἄγαθος),
ὁ δὲ κἄγαθος αὔτικα καὶ κάλος ἔσσεται.

102. [71.]

Ἦρ' ἔτι παρθενίας ἐπιβάλλομαι;

* 103. [78.]

Χαίροισα νύμφα, χαιρέτω δ' ὁ γάμβρος.

* 104. [34.]

Τίφ σ', ὦ φίλε γάμβρε, κάλως ἐϊκάσδω;
ὄρπακι βραδίνῳ σε κάλιστ' ἐϊκάσδω.

105. [49.]

. . . . Χαῖρε, νύμφα,
χαῖρε, τίμιε γάμβρε, πόλλα.

Fr. 100. Hephaest. 102: *Καὶ ὁ ποὺς συνῆψε τὴν λέξιν· Μελίχροος δ' ἐφ' ἱμ. κτλ.* ubi Fl. *μελίχρος*, N *μελίχρως*, C *μελίχρονος*, Turn. *μελίχροος*. Correxit *μελλίχιος* Hermann, quod de pallore (*ὠχρος*) dictum videtur. — *ἐπ'* Turn. Fl., vulgo *ἐφ'*. Videtur ex eodem carmine, ex quo Fr. 99.

Fr. 101. Galen. Protr. c. 8: *Ἄμεινον οὖν ἐστιν, ἐγνωκότας τὴν μὲν τῶν μειρακίων ὥραν τοῖς ἠρινοῖς ἄνθεσιν ἐοικυῖαν, ὀλιγοχρόνιόν τε τὴν τέρψιν ἔχουσαν, ἐπαινεῖν τε τὴν Λεσβίαν λέγουσαν· Ὁ μὲν γὰρ κ. ὅσσον ἰδεῖν πέλεται, ὁ δὲ κἀγ. ἀ. καὶ κ. ἔσται· πείθεσθαι δὲ καὶ Σόλωνι τὴν αὐτὴν γνώμην ἐνδεικνυμένῳ.* V. 1. *ἴδην* Ahrens, v. *ἰδεῖν*. — *ἄγαθος* adieci, Hermann *κάλος*. — V. 2. *ἔσσεται* Hermann, vulgo *ἔσται*, quod servans Ahrens v. 1. *πέλετ' αἰι* scripsit.

Fr. 102. Apollon. de Coni. in Bekk. An. II. 490: *Ἆρα· οὗτος κατὰ πᾶσαν διάλεκτον ὑπεσταλμένης τῆς κοινῆς καὶ Ἀττικῆς ἦρα λέγεται. Ἦρ' ἔτι π[α]ρθενίης ἐπ., Σαπφώ.* Schol. Dionys. Thrac. ib. 968: *Ὁ ἆρα ἐρωτηματικὸς ὢν μηκύνει τὸ ᾱ, συλλογιστικὸς δὲ βραχύνει· τρέπεται δὲ ἑκατέρου τὸ ᾱ εἰς η̄, τὸ μὲν μακρὸν παρ' Αἰολεῦσιν οὕτως· Ἦρ' ἔτι παρθενικὰς ἐπ. παρθενίας* scripsit Hermann, nisi fuit *παρθενικαῖς*.

Fr. 103. Hephaest. 25: *Καταληκτικὰ δὲ (μέτρα), ὅσα μεμειωμένον ἔχει τὸν τελευταῖον πόδα· οἷον ἐπὶ ἰαμβικοῦ· Χαίροισα κτλ. Χαίροισα* Fl. Turn., sed in calce *χαίρους ὦ*, C *χαίροις ἀνύμφα*, B2M *χαίροις ἀνύμφα*, unde Neue probabiliter *χαίροισθα*.

Fr. 104. Hephaest. 41: *Πεντάμετρα δὲ (Αἰολικὰ) καταληκτικὰ εἰς δισύλλαβον· Τίφ κτλ.* V. 1. *τίφ* Neue, codd. *τίω*, (Cod. Ming. 489. *τί ἦς*) Pauw *τίνι*. — V. 2. *κάλιστ'* scripsi, vulgo *μάλιστ'*.

Fr. 105. Serv. Virg. Georg. I. 31: „*Generum vero pro marito positum multi accipiunt iuxta Sappho, quae in libro, qui inscribitur* 'Επιθαλάμια, *ait χαῖρε κτλ. ἀντὶ τοῦ νυμφίε.* Pollux III. 32: *Σαπφὼ μέντοι καὶ τὸν ἄνδρα αὐτὸν γαμβρὸν καλεῖ.* — V. 2. Cf. Iulian. Ep. LX: *χαῖρε δὲ καὶ αὐτὸς ἡμῖν πολλά, καθάπερ καλὴ Σαπφὼ φησιν.* In proecdosi *χαῖρε τ. γ. χαῖρε πολλὰ* scripsi.

Digitized by Google

106. [65.]

Οὐ γὰρ ἦν ἑτέρα παῖς, ὦ γάμβρε, τοιαύτα.

* 107. 108.

Ὕμεν' Ὑμήναον.
Ὦ τὸν Ἄδωνιον.

109. [51.]

A. *Παρθενία, παρθενία, ποῖ με λίποισ' οἴχῃ;*
B. *Οὐκέτι ἴξω πρὸς σέ, οὐκέτι ἥξω.*

* 110.

Ἄλλαν μὴ καμεστέραν φρένα.

111.

Φαίνεταί Fοι κῆνος.

Fr. 106. Dionys. Comp. Verb. c. XXV: *τὸ συμπλεκόμενον τούτῳ πάλιν κῶλον ἐκ δυοῖν συνέστηκε μέτρων· „Μήτε μικρὸν ὀρῶντά τι καὶ ψαῦλον ἁμάρτημα, ἑτοίμως οὕτως ἐπὶ τούτῳ.“ Εἴ γέ τοι Σαπφικόν τις ἐπιθαλάμιον τοῦτό· Οὐ γὰρ ἑτέρα ἦν* (cod. Reg. I. Colb. Ald. *νῦν*) *παῖς, ὦ γ., τοιαύτα καὶ τοῦ κωμικοῦ τετραμέτρου, λεγομένου δὲ Ἀριστοφανείου τοῦδε· „Ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἤνθουν καὶ σωκροσύνη νενόμιστο·“ τούς τε τελευταίους πόδας καὶ τὴν κατάληξιν ἐμβαλὼν συνάψει τοῦτον τὸν τρόπον· „Οὐ γὰρ ἑτέρα ἦν παῖς, ὦ γάμβρε, τοιαύτα. καὶ σωφροσύνη νενόμιστο,“ οὐδὲν διοίσει τοῦ· „Μήτε μικρὸν . . . ἐπὶ τούτῳ.“* Correxit Blomfield, nisi praestat *οὐ γὰρ ἦν ἑτέρα νῦν παῖς.* Ahrens *οὐ γὰρ ἀλλοτέρα νῦν Παῖς, ὦ γαμβρέ, τοαύτα.*

Fr. 107. et 108. Plotius 266: „Hymenaicum dimetrum dactylicum Sapphicum monoschematistum est: semper enim duobus dactylis constat: . . . *μήναον. τὸν Καλυδώνιον.* Sed codex *TECCEPy IAH NION ωTON ΛΔΩNION.* Prius ego emendavi, alterum Schneidewin. — Fr. 108. fortasse confictum est ex Fr. 63.

Fr. 109. Demetr. de Eloc. CXL: *Αἱ δὲ ἀπὸ τῶν σχημάτων χάριτες δῆλαί εἰσι καὶ πλεῖσται παρὰ Σαπφοῖ· οἷον ἐκ τῆς ἀναδιπλώσεως, ὅπου νύμφη πρὸς τὴν παρθενίαν φησί· Παρθενία, π., ποῖ με λιποῦσα οἴχῃ; ἡ δὲ ἀποκρίνεται πρὸς αὐτὴν τῷ αὐτῷ σχήματι· Οὐκ ἔτι ἥξω πρὸς σέ, οὐκ ἔτι ἥξω. πλείων γὰρ χάρις ἐμφαίνεται, ἢ εἴπερ ἅπαξ ἐλέχθη καὶ ἄνευ τοῦ σχήματος. καίτοι ἡ ἀναδίπλωσις πρὸς δεινότητας μᾶλλον δοκεῖ εὑρῆσθαι, ἡ δὲ καὶ τοῖς δεινοτάτοις καταχρῆται ἐπὶ χάριτος.* V. l. *λιποῖσ' ἀποίχῃ* Blomfield scripsit, v. 2., qui vix potest restitui, Seidler *οὐκέτι (Σαπφοῖ) ποτί σ' ἴξω, ποτί σ' οὐκέτ' ἴξω*, Hermann (*χαῖρε φίλα*), *οὐ γὰρ ἔτ' ἴξω προτί σ', οὐκέτ' ἴξω*, Ahrens *οὐκέτι σ' εἴξω, οὐκέτι σ' εἴξω.*

Fr. 110. Herodian. *περὶ μον. λέξ.* 26, 21: *ἐφυλαξάμην δὲ διαλέκτους διά τι τὸ· ἄλλα* (Fr. 35.) . . . *καὶ ἄλλαν μὴ καμεστέραν φρένα.* Sapphoni tribui, sed locus quomodo corrigendus sit incertum, conieci *ἄλλα μὴ καμε τὸ στερέαν φρένα*, Ahrens *ἀλλᾶν, μήτι κατ' ἀμμετέραν φρένα*, possis *ἄλλαν κἀβακεστέραν φρένα* alia coniicere.

Fr. 111. Apollon. de pron. 366. A: *Αἰολεῖς σὺν τῷ F· φαίνεταί Fοι κῆνος. Σαπφώ.* Male vulgo referunt ad Fr. 2.

Digitized by Google

112. [95.]

Ὤϊω πόλυ λευκότερον.

113. [98.]

Μήτ' ἔμοι μέλι μήτε μέλισσα.

114. [85.]

Μὴ κίνη χέραδας.

115. [13.]

Ὀπτᾶς ἄμμε·

116. [82.]

Ἡμιτύβιον σταλάσσον.

117. [89.]

Τὸν Fὸν παῖδα καλεῖ.

Fr. 112. Athen. II. 57. D: *Σαπφὼ δ' αὐτὸ* (τὸ ὠὸν) *τρισυλλάβως καλεῖ — καὶ ὠΐου π. λ.* Idem Eustath. 1686, 49. *ὠΐω* Ahrens.

Fr. 113. Moschopul. Opusc. 86. ed. Titz.: *παροιμία . . . ὡς παρὰ Σαπφοῖ· μήτ' ἐμοὶ μ. μ. μέλισσα* (cod. *μάλιστα*). Adde Tryphon. ap. Walz Rhet. VIII. 760. (ubi MA item *μάλιστα*) Cf. etiam Diogenian. VI. 58. (*μηδὲ μέλι, μηδὲ μελίσσας*) Arsen. 354. Apostol. XI. 46. Paroemiogr. T. II. 39. ed. Gott. Germana proverbii forma haud dubie fuit *Μή μοι μέλι μήτε μελίσσας*, neque videtur Mochopulus Sapphus locum recte satis memoriae prodidisse.

Fr. 114. Schol. Apoll. Rhod. I. 1123: *χεράδες λέγονται οἱ μικροὶ σωροὶ τῶν λίθων· φησὶ Δημήτριος ὁ Σκήψιος τὴν διάλεκτον Ἀπολλωνιατῶν εἶναι ἐν Πόντῳ· μνημονεύει καὶ Σαπφώ· Μὴ κεννὴ χεράδος. καὶ Ὅμηρος. ἅλις χεράδος περιχεύας· χέραδος δὲ ὁ τῶν λίθων σωρός.* Et. M. 808, 35. *μὴ κίνει χεράδας.* ut dubitari possit, utrum *χέραδος* an *χέραδας* (i. e. *χεράδας*) sit legendum. *κίνη* Ahrens restituit.

Fr. 115. Apoll. de pron. 387. A: *Ἄμμε Αἰολεῖς· ὀπτᾶς ἄμμε, Σαπφὼ πρώτῳ. ὄπταις* Ahrens.

Fr. 116. Schol. Aristoph. Plut. 729: *Ἡμιτύβιον· ἀντὶ τοῦ σουδάριον, ῥάκος ἡμιτριβὲς λινοῦν τι οἷον ἐκμαγεῖον· καὶ Σαπφώ· ἡμ. σταλάσσων,* recte Hemsterhuys *σταλάσσον.* Cf. Suid. v. *ἡμιτύβιον.*

Fr. 117. Apollon. de pron. 396. B: *Αἰολεῖς μετὰ τοῦ F κατὰ πᾶσαν πτῶσιν καὶ γένος· τὸν εον π. καλεῖ. Σαπφώ. Fὸν* Volger, Bekker *Fεὸν* scripsit. — *καλεῖ*, Ahrens *κάλει.*

Digitized by Google

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

118. [137.]

Παῖδες, ἄφωνος ἐοῖσα τόδ' ἐννέπω, αἴ τις ἔρηται,
φωνὰν ἀκαμάταν κατθεμένα πρὸ ποδῶν·
Αἰθοπία με κόρᾳ Λατοῦς ἀνέθηκεν ἀρίστα
Ἑρμοκλείταο τὼς ἀῦν ἀΐδα
σὰ πρόπολος, δέσποινα γυναικῶν· ᾇ σὺ χαρεῖσα
πρόφρων ἀμετέραν εὐκλεΐσον γενεάν.

119. [138.]

Τιμάδος ἅδε κόνις, τὰν δὴ πρὸ γάμοιο θανοῦσαν
δέξατο Φερσεφόνας κυάνεος θάλαμος,
ἃς καὶ ἀποφθιμένας πᾶσαι νεοθᾶγι σιδάρῳ
ἄλικες ἱμερτὰν κρατὸς ἔθεντο κόμαν.

120. [139.]

Τῷ γριπεῖ Πελάγωνι πατὴρ ἐπέθηκε Μενίσκος
κύρτον καὶ κώπαν, μνᾶμα κακοζοΐας.

---

121. [92.]

Athen. XII. 554. B: *Φυσικὸν γὰρ δή τι τὸ τοὺς οἰομένους εἶναι καλοὺς καὶ ὡραίους ἀνθολογεῖν, ὅθεν αἵ τε περὶ τὴν Περσεφόνην ἀνθολογεῖν λέγονται· καὶ Σαπφὼ φησιν ἰδεῖν ἄνθε' ἀμέργουσαν παῖδ' ἄγαν ἀπαλάν* (sic B, vulgo *ἀπαλήν*) cf. Eudoc. 352.

Fr. 118. Anthol. Pal. VI. 269: *Ὡς Σαπφοῦς· εἰς τὸ ἀντιβόλιν οὐ κεῖται τοῦ κυρου Μιχαηλὶ· πόθεν οὖν ἐγράφη οὐκ οἶδα.* Neque in hoc neque in sequentibus epigrammatis Aeolicam revocavi dialectum. V. 1. *παῖδες*, Dorville *παιδνή*. — *τόδ'* scripsi, *τάδ'* Dorv, *τότ'* Meineke Del. Ep. p. 226, *ἴοισα τετ'* Cod. P. — *ἔρηται*, Cod. P. *ἐρῆτα*. — V. 3. *Αἰθοπία με κόρᾳ*, cod. *αἰθοπίαι με πόραι*. — *ἀρίστα* cod. P, *Ἀρίστα* Meineke, *Ἀρίστᾳ* Neue. — V. 4. Scribendum videtur *ἀρίστᾳ* (ut Neue) *Ἑρμοῖ καλλίστᾳ τῷ Σαϋλαΐδα*, ut Sappho Dianam *optimam*, *pulcherrimam* vocaverit, vid. Pausan. I. 29. (fr. 141.) qui fortasse hoc ipsum dicit epigramma. Meineke coni. *ἁ Ἑρμοκλείδα τῷ Σαϋλαΐδα*. Aliter omnia constituit Hecker Comm. Crit. in Anth. p. 150. — V. 6. *ἀμετέραν* inde videtur explicandum, quod sacerdos suam imaginem Dianae dedicaverat. ib. Cod. P. *εὔκλειτον*. Affert hunc v. Suidas v. *εὐκλεΐσον*.

Fr. 119. Anthol. Pal. VII. 489: *Σαπφοῦς εἰς τιμάδα ὁμοίως πρὸ γάμου τελευτήσασαν.* V. 1. Brunck *θανοῦσαν*. — V. 3. *ἀποφθιμένας*, cod. P *ἀπὸ φθιμένας*, videtur *ἃς καὶ ἐπὶ φθιμένας* vel *ᾇ καὶ ἐπὶ φθιμένᾳ* scribendum. Hecker *κατ' ἀποφθιμένας*. — *νεοθᾶγι σιδάρῳ* Iacobs, cod. *νεοθαγεῖσι δηρωι*, Plan. *νεοθηγεῖ χαλκῷ*.

Fr. 120. Anthol. Pal. VII. 505: *Εἰς πελάγωνα Σαπφοῦς.* V. 1. *γριπεῖ*, Cod. P. *γριππεῖ*. — *ἐπέθηκε*, Plan. *ἀνέθηκε*. — *Μενίσκος* Plan., *βερίσκος* cod. P. — V. 2. *κακοζοΐας* Scaliger, cod. *κακοζωᾶς*, Plan. *κακοζωΐας*.

Digitized by Google

122. 123. [96.]

Demetr. de eloc. 162: *Τοῦ δὲ αὐτοῦ (τῆς ὑπερβολῆς) εἴδους καὶ τὰ τοιαῦτά ἐστιν· ὑγιέστερος κολοκύντης καὶ φαλακρότερος εὐδίας, καὶ τὰ Σαπφικά· Πόλυ πάκτιδος ἀδυμελεστέρα* (sic Vind. Ald., v. *ἁδυμ.*), *χρύσω χρυσοτέρα. πᾶσαι γὰρ αἱ τοιαῦται χάριτες ἐκ τῶν ὑπερβολῶν εὕρηνται, καίτοι διαφέρουσιν*, et *χρύσω χρυσοτέρα* supra iam attulit 129. Cf. Gregor. in Hermog. Rhett. Walz. VII. 1236: *Αἰσχρῶς μὲν κολακεύει τὴν ἀκοὴν ἐκεῖνα, ὅσα εἰσὶν ἐρωτικά, οἷον τὰ Ἀνακρέοντος, τὰ Σαπφοῦς, οἷον γάλακτος λευκοτέρα, ὕδατος ἁπαλωτέρα, πηκτίδων ἐμμελεστέρα, ἵππου γαυροτέρα, ῥόδων ἁβροτέρα, ἱματίου ἑανοῦ μαλακωτέρα, χρυσοῦ τιμιωτέρα.*

124.

Demetr. de eloc. 156: *Διὸ καὶ ἡ Σαπφὼ περὶ μὲν κάλλους ᾄδουσα καλλιεπής ἐστι καὶ ἡδεῖα, καὶ περὶ ἐρώτων δὲ καὶ ἔαρος* (sic Gale, v. *ἔρος*) *καὶ περὶ ἀλκυόνος.*

125. [97.]

Maxim. Tyr. XXIV. 9: *Διοτίμα λέγει, ὅτι θάλλει μὲν Ἔρως εὐπορῶν, ἀποθνήσκει δὲ ἀπορῶν· τοῦτο Σαπφὼ ξυλλαβοῦσα εἶπε γλυκύπικρον καὶ ἀλγεσίδωρον· τὸν Ἔρωτα Σωκράτης σοφιστὴν λέγει, Σαπφὼ μυθοπλόκον.*

126. [105.]

Iulian. Epist. XVIII: *Ἵνα σέ, τὸ μέλημα τοὐμόν, ὡς φησιν ἡ Σαπφώ, περιπτύξωμαι.* Cf. Theodorus Hyrtacenus in Epist. 15, 40. (Codd. Bibl. Reg. Paris. T. V): *Καὶ καταπαῦσαι πρὸς σέ, τὸ ἐμὸν μέλημα, Σαπφὼ φησιν ἡ σοφή.*

127.

Aristid. I. 425: *Τὸ ὑπὲρ πάσης τῆς πόλεως ἑστηκὸς γάνος, οὐ διαφθεῖρον τὰς ὄψεις, ὡς ἔφη Σαπφώ, ἀλλ' αὔξον καὶ τρέφον καὶ ἅρδον ἅμα εὐθυμίᾳ· ὑακινθίνῳ μὲν ἄνθει οὐδαμῶς ὅμοιον, ἀλλ' οἷον οὐδὲν πώποτε γῇ καὶ ἥλιος ἀνθρώποις ἔφηναν.* Non recte Nauck haec refert ad Sapph. 2, 11.

128. [119.]

Pollux VI. 107: *Ἀνακρέων ... στεφανοῦσθαί φησιν καὶ ἀνήτῳ, ὡς καὶ Σαπφὼ καὶ Ἀλκαῖος· οὗτοι δὲ ἄρα καὶ σελίνοις.* Cf. Schol. Theocr. VII. 63: *ἀνηθίνοις δὲ ἐχρῶντο στεφάνοις, ὡς Ἀλκαῖος καὶ Σαπφώ.*

129. [120.]

Philostr. Imagg. II. 1: *Τοσοῦτον ἁμιλλῶνται (αἱ παρθένοι), ῥοδοκήκεις καὶ ἑλικώπιδες καὶ καλλιπάρῃοι καὶ μελίφωνοι, Σαπφοῦς τοῦτο δὴ τὸ ἡδὺ πρόσφθεγμα.* Paulo aliter Aristaenetus I. 10:

Digitized by Google

Πρὸ τῆς παστάδος τὸν ὑμέναιον ἦδον αἱ μουσικώτεραι τῶν παρθένων καὶ μελιχόφωνοι, τοῦτο δὴ Σαπφοῦς τὸ ἥδιστον φθέγμα. Sappho dixerat *μελλιχόφωνοι.*

130.

Liban. Or. T. I. 402. ed. Reiske: *εἰ οὖν Σαπφὼ τὴν Λεσβίαν οὐδὲν ἐκώλυσεν εὔξασθαι νύκτα αὐτῇ γενέσθαι διπλασίαν, ἐξέστω κἀμοί τι παραπλήσιον αἰτῆσαι. Χρόνε, πάτερ ἐνιαυτοῦ καὶ μηνῶν, ἔκτεινον ἡμῖν τουτὶ τὸ ἔτος ἐφ' ὅσον οἷόν τε πλεῖστον, ὥσπερ ὅτε Ἡρακλῆς ἐσπείρετο, τὴν νύκτα ἐξέτεινας.*

131. [123.]

Strabo XIII. p. 615: *Εἶτ' ἐν ἑκατὸν σταδίοις (ἀπ' Ἐλαίας πόλεως Αἰολικῆς) ἡ Κάνη, τὸ ἀνταῖρον ἀκρωτήριον τῇ Λέκτῳ καὶ ποιοῦν τὸν Ἀδραμυττηνὸν κόλπον, οὗ μέρος καὶ ὁ Ἐλαϊτικός ἐστι. Κάναι δὲ πολίχνιον Λοκρῶν τῶν ἐκ Κύνου, κατὰ τὰ ἄκρα τῆς Λέσβου τὰ νοτιώτατα, κείμενον ἐν τῇ Καναίᾳ· αὕτη δὲ μέχρι τῶν Ἀργινουσσῶν διήκει καὶ τῆς ὑπερκειμένης ἄκρας, ἣν Αἶγά τινες (Αἰγᾶ* D, *αἶγαν* hoz) *ὀνομάζουσιν ὁμωνύμως τῷ ζώῳ· δεῖ δὲ μακρῶς τὴν δευτέραν συλλαβὴν ἐκφέρειν Αἰγᾶν,* (*αἰγὰν* Ez) *ὡς Ἀκτᾶν καὶ Ἀρχᾶν* (EF *ἀκτὰν καὶ ἀρχάν*)· *οὕτω γὰρ καὶ τὸ ὄρος ὅλον ὠνομάζετο, ὃ νῦν Κάνην καὶ Κάνας λέγουσιν — ὕστερον δὲ αὐτὸ τὸ ἀκρωτήριον Αἰγᾶ* (*αἶγα* DE) *κέκληται* (codd. *κεκλῆσθαι*), *ὡς Σαπφώ φησι, τὸ δὲ λοιπὸν Κάνη καὶ Κάναι.*

132. [124.]

Schol. Apoll. Rhod. III. 26: *Ἀπολλώνιος μὲν Ἀφροδίτης τὸν Ἔρωτα γενεαλογεῖ, Σαπφὼ δὲ Γῆς καὶ Οὐρανοῦ.* Cf. Eudoc. 158. at Arg. Theocr. XIII: *Σαπφὼ (Ἔρωτα) Ἀφροδίτης καὶ Οὐρανοῦ,* ubi Wüstemann *Γῆς* coniecit, sed cf. Pausan. IX. 27, 3: *Σαπφὼ δ' ἡ Λεσβία πολλά τε καὶ οὐχ ὁμολογοῦντα ἀλλήλοις ἐς Ἔρωτα ἦσεν.*

133.

Himer. Or. XIII. 9: *Ἀστὴρ οἶμαι σύ τις ἑσπέριος, ἀστέρων πάντων ὁ κάλλιστος· Σαπφοῦς τοῦτο δὴ τὸ εἰς Ἔσπερον ᾆσμα.* Cf. III. 17: *ἐφάνης τοίνυν οὗτος ἐκεῖνος ἀστέρων πάντων ὁ κάλλιστος· σὲ γὰρ Ἀθηναῖοι καλοῦσιν Ἔσπερον.* Videtur fuisse:

Ἀστέρων πάντων ὁ κάλιστος . .

Et ad Sapphus imitationem compositum videtur quod est ibid. I. 20: *Εἰ δὲ καὶ ᾠδῆς ἐδέησεν, ἔδωκα ἂν καὶ μέλος τοιόνδε· Νύμφα ῥοδέων ἐρώτων βρύουσα, Νύμφα Παφίης ἄγαλμα κάλλιστον, ἴθι πρὸς ἑνύῃ, ἴθι πρὸς λέχος, μείλιχα παίζουσα, γλυκεῖα νυμφίῳ· Ἑσπερὸς σ' ἐκοῦσαν ἄγοι, ἀργυρόθρονον ζυγίαν Ἥραν θαυμάζουσαν.*

134. [125.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 57: *Περὶ δὲ τοῦ τῆς Σελήνης ἔρωτος ἱστορεῖ Σαπφὼ καὶ Νίκανδρος ἐν δευτέρῳ Εὐρώπης· λέγεται δὲ κατέρ-*

Digitized by Google

γεσθαι εἰς τοῦτο τὸ ἄντρον (*Λάτμιον*) τὴν *Σελήνην* πρὸς *Ἐνδυμίωνα* καθεύδοντα ἐν τῷ *Λάτμῳ* τῷ ὄρει. Cf. Eudoc. 148.

135. [126.]

Schol. Hesiod. Op. et D. 74: *Σαπφὼ δέ φησι τὴν Πειθὼ Ἀφροδίτης θυγατέρα.*

136. [28.]

Maxim. Tyr. XXIV. 9: *Ἀνθάπτεται Σωκράτης τῇ Ξανθίππῃ ὀδυρομένῃ, ὅτι ἀπέθνησκεν, ἡ δὲ Σαπφὼ τῇ θυγατρί· οὐ γὰρ θέμις ἐν μουσοπόλων οἰκίᾳ θρῆνον εἶναι. οὐκ ἄμμι πρέπει τάδε.* (Dübner *πρέποι.*) Neue coniecit:

Ἀλλ' οὐ γὰρ θέμις ἐν μοισοπόλῳ οἰκίᾳ
θρῆνον ἔμμεναι· οὐκ ἄμμι πρέπει τάδε.

Ahrens: *Οὐ γὰρ οἰκίᾳ ἐν μοισοπόλων θέμις κτλ.*

137. [10.]

Arist. Rhet. II. 23: *ἢ ὥσπερ Σαπφώ, ὅτι τὸ ἀποθνήσκειν κακόν· οἱ θεοὶ γὰρ οὕτω κεκρίκασιν· ἀπέθνησκον γὰρ ἄν.* Similia Gregor. in Hermog. VII. 1153. ed. Walz: *οἷόν φησιν ἡ Σαπφώ, ὅτι τὸ ἀποθνήσκειν κακόν· οἱ θεοὶ γὰρ οὕτω κεκρίκασιν· ἀπέθνησκον γὰρ ἄν, εἴπερ ἦν καλὸν τὸ ἀποθνήσκειν.* Haec in tetrametros ionicos redegit Hermann: *Ἀποθνάσκειν κακόν, οἱ θεοὶ γὰρ οὕτω κεκρίκασιν· Ἀπέθνασκον γὰρ ἄν, αἴπερ ἦν καλὸν (δή μ') ἀποθνάσκειν.* Contra Ahrens haec Sapphus esse putat: . . . *Ἀπυθναίσκην κάκον· οἱ θέοι γὰρ | Τοῦτο κεκρίκαισ' · ἀπὺ γάρ κ' ἔθναισκον.*

138.

Athen. XIII. 596. B: *ἐνδόξους δὲ ἑταίρας καὶ ἐπὶ κάλλει διαφερούσας ἤνεγκε καὶ ἡ Ναύκρατις· Δωρίχαν τε, ἣν ἡ καλὴ Σαπφὼ ἐρωμένην γενομένην Χαράξου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς, κατ' ἐμπορίαν εἰς τὴν Ναύκρατιν ἀπαίροντος, διὰ τῆς ποιήσεως διαβάλλει, ὡς πολλὰ τοῦ Χαράξου νοσφισαμένην. Ἡρόδοτος δ' αὐτὴν Ῥοδῶπιν καλεῖ, ἀγνοῶν ὅτι ἑτέρα τῆς Δωρίχης ἐστὶν αὕτη, ἡ καὶ τοὺς περιβοήτους ὀβελίσκους ἀναθεῖσα ἐν Δελφοῖς.* vid. Herod. II. 135: *Ῥοδῶπις δὲ ἐς Αἴγυπτον ἀπίκετο, Ξάνθεω τοῦ Σαμίου κομίσαντός μιν· ἀπικομένη δὲ κατ' ἐργασίην ἐλύθη χρημάτων μεγάλων ὑπὸ ἀνδρὸς Μυτιληναίου Χαράξου, τοῦ Σκαμανδρωνύμου παιδός, ἀδελφεοῦ δὲ Σαπφοῦς τῆς μουσοποιοῦ. — Χάραξος δέ, ὡς λυσάμενος Ῥοδῶπιν ἀπενόστησε ἐς Μυτιλήνην, ἐν μέλεϊ Σαπφὼ πολλὰ κατεκερτόμησέ μιν.* Strabo XVII. 808: *Λέγεται δὲ τῆς ἑταίρας τάφος γεγονὼς ὑπὸ τῶν ἐραστῶν, ἣν Σαπφὼ μὲν ἡ τῶν μελῶν ποιήτρια καλεῖ Δωρίχαν, ἐρωμένην τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς Χαράξου γεγονυῖαν, οἶνον κατάγοντος εἰς Ναύκρατιν Λέσβιον κατ' ἐμπορίαν, ἄλλοι δ' ὀνομάζουσι Ῥοδῶπιν.* Adde Ovid. Heroid. XV. 63. et 117. Cf. etiam Phot. et Suid. v. *Ῥοδώπιδος ἀνάθημα.* Appendix Prov. IV. 51: *Πάνθ' ὅμοια καὶ Ῥοδῶπις ἡ καλή· ἡ Ῥοδῶπις*

Digitized by Google

ἑταίρα ἦν περὶ Ναύκρατιν τῆς Αἰγύπτου, ἧς καὶ Σαπφὼ μνημονεύει καὶ Ἡρόδοτος. ib. interpr.

139.

Athen. X. 424. F: Σαπφώ τε ἡ καλὴ πολλαχοῦ Λάριχον τὸν ἀδελφὸν ἐπαινεῖ ὡς οἰνοχοοῦντα ἐν τῷ πρυτανείῳ τοῖς Μυτιληναίοις. Cf. Eudoc. 96. Eust. Il. 1205, 19. Schol. Il. ν'. 234: Ἔθος γὰρ ἦν, ὡς καὶ Σαπφώ φησι, νέους εὐγενεῖς εὐπρεπεῖς οἰνοχοεῖν.

140.

Palaephat. de Incredib. c. 49: Τῷ Φάωνι βίος ἦν περὶ πλοῖον εἶναι καὶ θάλασσαν· πορθμὸς ἦν θάλασσα· ἔγκλημα δὲ οὐδὲν παρ' οὐδενὸς ἐνομίζετο, ἐπεὶ καὶ μέτριος ἦν καὶ παρὰ τῶν ἐχόντων μόνον ἐδέχετο· θαῦμα ἦν τοῦ τρόπου παρὰ τοῖς Λεσβίοις· ἐπαινεῖ τὸν ἄνθρωπον ἡ θεὸς (Ἀφροδίτην λέγουσι τὴν θεὸν) καὶ ὑποδῦσα θέαν ἀνθρώπου γυναικὸς ἤδη γεγηρακυίας τῷ Φάωνι διαλέγεται περὶ πλοῦ, ταχὺς ἦν ἐκεῖνος καὶ θεραπεῦσαι καὶ διακομίσαι καὶ μηδὲν ἀπαιτῆσαι. τί οὖν ἐπὶ τούτοις ἡ θεός; ἀμεῖψαί φασι τὸν ἄνθρωπον καὶ ἀμείβεται νεότητι καὶ κάλλει τὸν γέροντα. οὗτος ὁ Φάων ἐστίν, ἐφ' ᾧ τὸν ἔρωτα αὐτῆς ἡ Σαπφὼ πολλάκις ἄσμα (ᾆσμα c, αἶμα reliqui) ἐποίησεν. Hinc repetunt eadem Eudoc. 414. Apostol. XX. 15. Arsen. 461. Adde Ovid. Heroid. XV. Cf. inprimis Welcker Opusc. II. 110 seqq.

141. [127.]

Pausan. I. 29, 2: Κατιοῦσι δ' ἐς αὐτὴν (Ἀκαδημίαν) περίβολός ἐστιν Ἀρτέμιδος καὶ ξόανα Ἀρίστης καὶ Καλλίστης, ὡς μὲν ἐγὼ δοκῶ καὶ ὁμολογεῖ τὰ ἔπη τὰ Σαπφοῦς, τῆς Ἀρτέμιδός εἰσιν ἐπικλήσεις αὗται. λεγόμενον δὲ καὶ ἄλλον ἐς αὐτὰς λόγον εἰδὼς ὑπερβήσομαι.

142. [131.]

Pausan. VIII. 18, 5: Καίτοι καθαρεύειν γε τὸν χρυσὸν ὑπὸ τοῦ ἰοῦ ἥ τε ποιήτρια μάρτυς ἐστὶν ἡ Λεσβία, καὶ αὐτὸς ὁ χρυσὸς ἐπιδείκνυσιν. Schol. Pind. Pyth. IV. 407: ὁ δὲ χρυσὸς ἄφθαρτος· καὶ ἡ Σαπφώ, ὅτι Διὸς παῖς ὁ χρυσός, κεῖνον οὐ σῆς οὐδὲ κὶς δάπτει, βροτέαν φρένα κράτιστον φρενῶν. At Pindari hoc est fragmentum 207.

143.

Gellius XX. 7: „Nam Homerus pueros puellasque eius (Niobae) bis senos dicit fuisse, Euripides bis septenos, Sappho bis novenos, Bacchylides et Pindarus bis denos." Haud dubie in eo carmine, ex quo est Fr. 31.

144. [129.]

Serv. Virgil. Aen. VI. 21: „Quidam septem pueros et septem puellas accipi volunt, quod et Plato dicit in Phaedone et Sappho in

Digitized by Google

Lyricis et Bacchylides in dithyrambis et Euripides in Hercule, quos liberavit secum Theseus."

145. [130.]

Serv. Virgil. Ecl. VI. 42: „Prometheus Iapeti et Clymenes filius post factos a se homines dicitur auxilio Minervae coelum ascendisse, et adhibita facula ad rotam solis ignem furatus, quem hominibus indicavit. Ob quam causam irati dii duo mala immiserunt terris, febres et morbos, sicut et Sappho et Hesiodus memorant."

146. [132.]

Philostr. Epist. 71: *Ἡ Σαπφὼ τοῦ ῥόδου ἐρᾷ, καὶ στεφανοῖ αὐτὸ ἀεί τινι ἐγκωμίῳ, τὰς καλὰς τῶν παρθένων ἐκείνῳ ὁμοιοῦσα.* Cf. ad Fr. 65.

147. [134.]

Himer. Or. XIII. 7: *Τὰ δὲ σὰ νῦν ὀέον καὶ αὐτῷ τῷ Μουσηγέτῃ εἰκάζεσθαι, οἷον αὐτὸν καὶ Σαπφὼ καὶ Πίνδαρος ἐν ᾠδῇ κόμῃ τε χρυσῇ καὶ λύραις κοσμήσαντες, κύκνοις ἔποχον εἰς Ἑλικῶνα πέμπουσιν, Μούσαις Χάρισί τε ὁμοῦ συγχορεύσαντα, ἢ οἷον τὸν Βακχειώτην, (οὕτω γὰρ αὐτὸν ἡ λύρα καλεῖ, τὸν Διόνυσον λέγουσα), ἥρως ἄρτι τὸ πρῶτον ἐκλάμψαντος, ἄνθεσί τ' ἠρινοῖσι καὶ κισσοῦ κορύμβοις Μούσαις κάτοχοι ποιηταὶ στέψαντες, νῦν μὲν ἐπ' ἄκρας κορυφὰς Καυκάσου, καὶ Λυδίας τέμπη, νῦν δὲ ἐπὶ Παρνασσοῦ σκοπέλους καὶ Δελφίδα πέτραν ἄγουσι, πηδῶντά τε αὐτὸν καὶ ταῖς Βάκχαις ἐνδιδόντα τὸν εὔϊον κτλ.*

148.

Eustath. Opusc. 345, 54: *Φιλία τις δηλαδὴ πολυρέμβαστος καὶ καλὸν δοκοῦσα, εἴποι ἂν ἡ Σαπφώ, δημόσιον (δαμόσιον)*, quod videtur dixisse in Rhodopin vid. Fr. 138.

149. [103.]

Bekk. An. I. 370, 14: *Ἄκακος, ὁ κακοῦ μὴ πεπειραμένος, οὐχ ὁ χρηστοήθης. οὕτω Σαπφώ.*

150. [112.]

Etym. M. 77, 1: *Ἀμαμαξύς, ἡ ἀναδενδράς — Σαπφὼ διὰ τοῦ δ ἀμαμάξυδες λέγει.* Choerob. I. 357. (Bekk. An. III. 1317.) *τὸ γὰρ παρὰ Σαπφοῖ ἀμαμαξύδος παράλογόν ἐστιν.* Suid. v. *Ἀμάμυξις* et *Ἀναδενδράδα.*

151. [118.]

Etym. M. 77, 13: *Ἄμαρα· — παρὰ τὸ τῇ ἄμῃ αἴρεσθαι, ἄμη δέ ἐστιν ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν.* quo verbo Sappho videtur usa esse, vid. Orion. 3, 12: *ἀμάρα* (v. *Ὅμηρος*) *παρὰ τὸ τῇ ἄμῃ (ἄνευ) αἴρεσθαι καὶ ορύττεσθαι· οὕτως ἐν ὑπομνήματι Σαπφοῦς.*

Digitized by Google

152. [114].

Apollon. de adv. Bekk. An. II. 596, 14: *Ὃν τρόπον καὶ ἐπ' ὀνομάτων μεταπλασμοὶ γίνονται, καθάπερ τὸ ἐρυσάρματες, τὸ λῖτα, παρὰ Σαπφοῖ τὸ αὔα.* Cf. Etym. M. 174, 38: *εἴρηται παρὰ τὴν αὔαν Αἰολικῶς τὴν ἡμέραν· τὴν γὰρ ἠὼ οἱ Αἰολεῖς αὔον φασί* (ubi quid Gaisford habeat, non notavi.) et Gudian. 95, 21. Lobeck Paral. 179. *αὐόαν* coni.

153. [109.]

Etym. M. 174, 42: *Αὔως ἡ ἠώς, τουτέστιν ἡ ἡμέρα· οὕτω λέγεται παρὰ τοῖς Αἰολεῦσι· Σαπφώ· πότνια αὔως.*

154.

Athen. IV. 182. F: *Τὸν γὰρ βάρωμον καὶ βάρβιτον, ὧν Σαπφὼ καὶ Ἀνακρέων μνημονεύουσι, καὶ τὴν μάγαδιν καὶ τα τρίγωνα καὶ τὰς σαμβύκας ἀρχαῖα εἶναι.* Rectius infra XIV. 636. C *βάρμος* dici videtur.

155. [101.]

Pollux VII. 49: *βεῦδος, ὡς Σαπφώ, κιμβερικόν, ἔστι δὲ τὸ κιμβερικὸν διαφανής τις χιτωνίσκος.* fort. hoc quoque Sappho dixit.

156. [102.]

Phrynich. Bekk. An. I. 33, 2: *Σαπφὼ δὲ γρύτην καλεῖ τὴν μύρων καὶ γυναικείων τινῶν θήκην.*

157. [107.]

Hesych. *Ἕκτορες· πάσσαλοι ἐν ῥυμῷ, Σαπφὼ δὲ τὸν Δία, Λεωνίδης τὸν προκύφαντον.*

158.

Cram. An. Ox. IV. 325, 27: *Καὶ ἀνάπαλιν παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν ἀντὶ τοῦ δ,ζ παραλαμβάνεται, ὡς ὅταν τὸ διάβατον ἡ Σαπφὼ ζάβατον λέγει.*

159. [117.]

Schol. Hom. Il. ξ. 241: *Τῷ δὲ χαρακτῆρι γενόμενον ὅμοιον τῷ ἰοίην καὶ ἀγαγοίην παρὰ Σαπφοῖ καὶ τῷ πεπαγοίην παρὰ Εὐπόλιδι, εἰκότως ἐβαρυτονήθη τὸ ἐπισχοίης.*

160. [99.]

Eust. Il. 603, 30: *Λέγει (ὁ γραμματικὸς Ἀριστοφάνης) καὶ ὅτι τὸ συνεστραμμένον πνεῦμα καὶ καταράσσον ἄνεμον κατάρη λέγουσιν ὁ Ἀλκαῖος καὶ ἡ Σαπφώ, διὰ τὸ κατωφερῆ ὁρμὴν ἔχειν.*

Digitized by Google

161. [115.]

Choerob. I. 282. (Bekk. An. T. III. 1389): *Κίνδυν, κίνδυνος, οὕτω δὲ ἔφη Σαπφὼ τὸν κίνδυνον.* Cod. Marc. *κίνδυνα, ὡς καὶ Σαπφὼ ἔφη τὸν κίνδυνα.*

162. [121.]

Ioann. Alex. p. 4: *Ἡ ὀξεῖα ἢ ἐν τέλει τίθεται ἢ πρὸ μιᾶς τοῦ τέλους ἢ πρὸ δύο, πρὸ τριῶν δ' οὐκέτι· τὸ γὰρ Μήδεϊα παρὰ Σαπφοῖ πεπονθὸς παραιτούμεθα, ὅτι τὴν ει δίφθογγον διεῖλεν.*

163. [18.]

Antiatt. Bekk. An. I. 108, 22: *Μύῤῥαν τὴν σμύρναν, Σαπφὼ δευτέρῳ.*

164.

Cram. An. Ox. I. 278, 17: *Καὶ ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν Μωσάων παρὰ Λάκωσι, παρὰ δὲ Σαπφοῖ Μοισάων.*

165. [104.]

Phrynich. 305: *Νίτρον· τοῦτο Αἰολεὺς μὲν ἂν εἴποι, ὥςπερ οὖν καὶ ἡ Σαπφὼ διὰ τοῦ ν̄, Ἀθηναῖος δὲ διὰ τοῦ λ, λίτρον.*

166. [111.]

Sch. Hom. Il. γ'. 219: *Ὥστε ἐκ τοῦ ἐναντίου ἁμάρτημα τὸ παρὰ τῇ Σαπφοῖ τὸ πολυΐδριδι, εἰ μὴ ἄρα ὁμοίως τοῖς Ἀττικοῖς ἐκλίθη.* Cf. Et. M. 42, 40. Eusth. 407, 38.

167. [108.]

Phot. 81, 12: *Θάψος· ξύλον, ᾧ ξανθίζουσι τὰ ἔρια καὶ τὰς τρίχας, ὃ Σαπφὼ Σκυθικὸν ξύλον λέγει.* Cf. Sch. Theocr. II. 88.

168. [113.]

Etym. M. 759, 35: *Οἱ μέντοι Αἰολεῖς φασι· Τίοισιν ὀφθάλμοισιν, ὡς παρὰ Σαπφοῖ.* Cf. Choerob. Epim. I. 184. et 185. in Psalm. 65. et Apollon. de Synt. p. 106.

169.

Orion 28, 15: *Ὡς παρὰ Σαπφοῖ χελώνη χελύνη.*

170. [100.]

Pollux VI. 98: *Μεσόμφαλοι δὲ φιάλαι καὶ βαλανειόμφαλοι τὸ σχῆμα προσηγορίαν ἔχουσιν, χρυσόμφαλοι δὲ τὴν ὕλην, ὡς αἱ Σαπφοῦς χρυσαστράγαλοι.*

Digitized by Google

Fragmentis eximendum quod habet Suid. v. *Ἀηδὼν καὶ ἀηδοῦς, ὡς Σαπφώ, κατὰ Μιτυληναίους.* nam hoc dicere voluit, praeter *ἀηδών, ἀηδόνος* dictum etiam esse *ἀηδώ, ἀηδοῦς*, ut *Σαπφω, Σαπφοῦς*, et schol. Soph. Ai. v. 628. nihil nisi *ἡ ἀηδὼ δὲ κατὰ Μιτυληναίους.* — Sapphus carmen, quod latina lingua conversum exhibet Comes Natalis Mythol. p. 535. fictum est. — De Scolio in Admetum, quod nonnulli Grammatici Sapphoni tribuerunt, vid. Praxillae Fr. 3. Denique addo hic, quod Photius Bibl. 161., ubi fontes *Sopatri διαφόρων ἐκλογῶν* recenset, de libro II. dicit: *καὶ μὴν καὶ ἐξ ἄλλων διαφόρων, ἀλλά γε καὶ ἀπὸ ὀγδόου λόγου τῆς Σαπφοῦς.* ut nihil praetermittatur.

V.

ERINNA.

ΗΛΑΚΑΤΗ.

1.

Πομπίλε, ναύταισιν πέμπων πλόον εὔπλοον ἰχθύ,
πομπεύσαις πρύμναθεν ἐμὰν ἀδεῖαν ἑταίραν.

2.

Παυρολόγοι πολιαί, ταὶ γήραος ἄνθεα θνατοῖς.

3.

Τοῦτό κεν εἰς Ἀΐδαν κενεὰ διανήχεται ἀχώ,
σιγᾷ δ' ἐν νεκύεσσι· τὸ δὲ σκότος ὅσσε κατέρρει.

Erinna. Fr. 1. Athen. VII. 283. D: *Μνημονεύει τῶν πομπίλων καὶ Τιμαχίδας — Ἠρίννά τε* (sic A, *κρίνα* B, *κορίννα* PVL, hoc vel *κρίννα* DQ), *ἣ ὁ πεποιηκὼς τὸ εἰς αὐτὴν ἀναφερόμενον ποιημάτιον· Πομπίλε κτλ.* V. 1. *ναύταισι*, v. *ναύτησι*. — *ἰχθύ* Dindorf, v. *ἰχθῦς*, AB *ἰχθῦν*. — V. 2. *πομπεύσαις* Stephanus, v. *πομπεύσας*.

Fr. 2. Stob. Flor. CXV. 13: *Ἱππυθόου*, quod ortum ex n. 14. *Ἱππυθόωντος*. Voss. *Εἰρήνης*, unde Meineke (Poet. Com. IV. p. 712.) *Ἠρίνης*. — *πολιαί, ταὶ γήραος* Voss., v. *πολιοὶ τὰς γήρας*, Meineke *πολιαὶ τῶ γήραος*.

Fr. 3. Stob. Flor. CXVIII. 4. *Εἰρήνης*. codd., Meineke *Ἠρίννης*. — V. 1. Meineke coniecit *τούτω κῆς . . . διανίσσεται*. — V. 2. *σιγᾷ* Ursin., v. *σιγά*. — *κατέρρει*, fort. *καταγρεῖ*. Fortasse autem continuo subiungendum quod sequitur Simonidis fragmentum (ita A, in Triclav. deest lemma), quod sic scribendum:

πάντα γὰρ εἰς μίαν ἱκνεῖται δασπλῆτα χάρυβδιν
αἱ μεγάλαι τ' ἀρεταὶ καὶ ὁ πλοῦτος.

Digitized by Google

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

4.

Λέξ' ἀταλᾶν χειρῶν τάδε γράμματα, λῷστε Προμαθεῦ·
ἔντι καὶ ἄνθρωποι τὶν ὁμαλοὶ σοφίαν·
ταύταν γοῦν ἐτύμως τὰν παρθένον ὅστις ἔγραψεν,
αἴκ' αὐδὰν ποτέθηκ', ἧς κ' Ἀγαθαρχὶς ὅλα.

5.

Στᾶλαι καὶ Σειρῆνες ἐμαὶ καὶ πένθιμε κρωσσέ,
ὅστις ἔχεις Ἀΐδα τὰν ὀλίγαν σποδίαν,
τοῖς ἐμὸν ἐρχομένοισι παρ' ἠρίον εἴπατε χαίρειν,
αἴτ' ἀστοὶ τελέθωντ', αἴθ' ἑτεροπτόλιες·
χὤτι με νύμφαν εὖσαν ἔχει τάφος, εἴπατε καὶ τό·
χὤτι πατήρ μ' ἐκάλει Βαυκίδα, χὤτι γένος
Τηνία, ὡς εἰδῶντι· καὶ ὅττι μοι ἁ συνεταιρὶς
Ἤριν' ἐν τύμβῳ γράμμ' ἐχάραξε τόδε.

6.

Νύμφας Βαυκίδος ἐμμί· πολυκλαύταν δὲ παρέρπων
στάλαν, τῷ κατὰ γᾶς τοῦτο λέγοις Ἀΐδᾳ·
„Βάσκανος ἔσσ', Ἀΐδα·" τὰ δέ τοι καλὰ σάμαθ' ὁρῶντι
ὠμοτάταν Βαυκοῦς ἀγγελέοντι τύχαν,

Fr. 4. Epigrammata. Anth. Pal. VI. 352. Ἠρίννης. V. 1. δέξ' ἀταλᾶν Iacobs, cod. P. δεξαταλαν, Plan. ἐξ ἀπαλῶν. — ib. Plan. Προμηθεῦ. — V. 2. Plan. ἔντι. — Iacobs transpos. τὶν σοφίαν ὁμαλοί. — V. 3. fort. χῶν. — V. 4. αὐδὰν Ursin., v. αὐγὰν. fort. καὐδὰν. — ἧς κ' cod. P., ἧς Plan.

Fr. 5. Anth. Pal. VII. 710. Ἠρίννης Μιτυληναίας εἰς βρυκίδα (Βαυκίδα) τὴν Μιτυληναίαν, Ἠρίννης δὲ συνεταιρίδα. V. 1. στᾶλαι, Schneidewin coni. στάλα, sed binis columnis binae Sirene simpositae, vid. Mnasalc. Anth. VII. 491. — V. 2. Ἀΐδα, Reisk. Ἀΐδᾳ. — cod. P. τᾶν ὀλ. σποδιᾶν. — V. 3. ἐμὸν Salmasius, cod. P. ἐμοῖς. — V. 4. Brunck τελέθωντ'. — ἑτεροπτόλιες Brunck, cod. ἑτερωι πόλιος, Iacobs ἑτέρας πόλιος, Hecker ἕτεροι πόλιος. — V. 5. Iacobs νυμφαν ἐοῖσαν, Brunck τάφος· εἴπατε καὶ τό, ὅττι. — V. 6. Βαυκίδα, cod. βρυκίδα. — V. 7. Τηνία, ὡς εἰδῶντι Pauw et Heringa, cod. τηνι δως ειδωντι, Welcker (Opusc. II. 146.) Τηλία mavult. — ib. in marg. γρ. ἁ συνεταιρίς.

Fr. 6. Anth. Pal. VII. 712: Εἰς Βαυκίδα τινὰ νύμφην ἐν τῷ θαλάμῳ τελευτήσασαν. Ἠρίννης. Leonidas vel Meleager in epigr. in Erinnam Anth. Pal. VII. 13: Ἦ ῥα τόδ' ἔμφρων Εἶπ' ἐτύμως ἁ παῖς· Βάσκανος ἔσσ', Ἀΐδα ex hoc carmine affert, verum non videtur epigramma ab Erinna profectum, sed serius ab alio ad similitudinem ep. 5. compositum. V. 1. ἐμμί, P εἰμί. — V. 2. Ἀΐδᾳ, P ἀΐδα. — V. 3. τὰ δέ τοι καλὰ σάμαθ' Iacobs, cod. τὰ δέ τοικαλὰ τὰ μεθ'. — V. 4. ὠμοτάταν Salmasius, cod. ὅμματα τά. — τύχαν Brunck, cod. τύχαι.

Digitized by Google

5 ὃς τὰν παῖδ', Ὑμέναιος ἐφ' αἷς *ἤδετο πεύκαις,
τὰν δ' ἐπὶ καδεντὰς ἔφλεγε πυρκαϊᾶς·
καὶ σὺ μέν, ὦ Ὑμέναιε, γάμων μολπαῖον ἀοιδάν
ἐς θρηνῶν γοερῶν φθέγμα μεθιρμόσαο.

VI.

ALCAEUS.

YMNOI.

1. [20.] *)

EIΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Ὦ ναξ Ἄπολλον, παῖ μεγάλω Διός.

V. 5. cod. Pal. novam inscriptionem addit *Εἰς τὴν αὐτὴν βαυκ* ut nescias, an haec sit pars novi carminis. — ὃς cod. P, ὡς Brunck. — αἷς *ἤδετο, cod. P αἰσήδετο, Brunck coni. ὑφ' ἅς δόμον ἄγετο πεύκας τᾷδ' . . πυρκαϊᾷ, Iacobs ἐφ' αἷς καλὸς ἤδετο πεύκαις, ταῖσδ' . . . πυρκαϊᾷ, Schneidewin ἐφ' αἷς ἀείδετο. — V. 6. καδευτὰς, cod. P a m. sec. κηδευτὴς. — πυρκαϊᾶς, cod. P πυρκαΐας. Non possunt haec certo restitui et similiter v. 7. καὶ σὺ μέν aut corruptum est, aut excidit distichon. — V. 7. μολπαῖον scripsi, legebatur μολπαΐαν vel μολπαίαν. — V. 8. γοερῶν cod. P, γοερὸν Brunck. Ceterum cf. de hoc epigr. Welcker Syll. Epigr. Praef. XXX. seqq. — Fuerunt, qui Erinnae tribuerent epigramma, quod in Anthol. Pal. VII. 190. inscribitur: *Ἀνύτης, οἱ δὲ Λεωνίδου, εἰς ἀκρίδα καὶ τέττιγα ἐπιτάφιον*, propterea quod Plinius dicit XXXIV. 19, 57: „Fecisse (Myronem artificem) et cicadae monumentum et locustae carminibus suis Erinna significat.“ At Myronem statuarium Erinna non potuit commemorare, nisi statuas aliam recentiore aevo poetriam cognominem vixisse: at in illo epigrammate non Myro statuarius, sed virgo *Μυρώ* memoratur: *Ἀκρίδι τᾷ κατ' ἄρουραν ἀηδόνι καὶ δρυοκολάπτᾳ Τέττιγι ξυνὸν τύμβον ἔτευξε Μυρώ, Παρθένιον στάξασα κόρα δάκρυ· δισσὰ γὰρ αὐτᾶς Παίγνι' ὁ δυσπειθὴς ᾤχετ' ἔχων Ἀΐδας.* ut potuerit hoc Erinna scribere; sed Plinii in tam gravi errore non est tanta auctoritas, ut Anytae abiudicemus.

Alcaeus. Fr. 1. Hephaest. 79: *τὸ καλούμενον Ἀλκαϊκὸν ἐνδεκασύλλαβον — οἷον· ὦ᾽ναξ Ἄπολλον κτλ.* Fl. HB *ἄναξ* et *μεγάλοιο. Alcaei* hoc esse et quidem ex *primo* carmine ostendit Schol. Heph. 121., ubi Hephaest. dicit: *Λέγομεν τοίνυν ὅτι μικτὰ μέν ἐστι συστηματικά, ὥσπερ εἴ τις τὴν πρώτην ᾠδὴν ἐν τῷ πρώτῳ Ἀλκαίου, καὶ τὴν δευτέραν συνάψειε, συστηματικῆς οὔσης αὐτῶν ἑκατέρας.* ubi Schol.: *Καὶ ἔστι τῆς μὲν πρώτης ᾠδῆς ἀρχή· Ὦναξ Ἄ. π. μ. Δ. ἐπιωνική, τῆς δὲ δευτέρας· χαῖρε Κυλλανας κτλ. ἐπιχοριαμβική.* Cf. etiam Attil. Fortunat. p. 355. ubi versus satis corruptus legitur.

---

*) Numeri uncis inclusi sunt editionis Matthiaeae.

Digitized by Google

2. 3. 4. [17. 18. 19.]

Himerius Or. XIV. 10: *Ἐθέλω δὲ ὑμῖν καὶ Ἀλκαίου τινὰ λόγον εἰπεῖν, ὃν ἐκεῖνος ᾖσεν ἐν μέλεσι παιᾶνα γράφων Ἀπόλλωνι. Ἐρῶ δὲ ὑμῖν οὐ κατὰ τα μέλη τὰ Λέσβια, ἐπεὶ μηδὲ ποιητικός τις ἐγώ, ἀλλὰ τὸ μέτρον αὐτὸ λύσας εἰς λόγον τῆς λύρας. Ὅτε Ἀπόλλων ἐγένετο, κοσμήσας αὐτὸν ὁ Ζεὺς μίτρα τε χρυσῇ καὶ λύρᾳ, δούς τε ἐπὶ τούτοις ἅρμα ἐλαύνειν, κύκνοι δὲ ἦσαν τὸ ἅρμα. εἰς Δελφοὺς πέμπει καὶ Κασταλίας νάματα, ἐκεῖθεν προφητεύσοντα δίκην καὶ Θέμιν τοῖς Ἕλλησιν· ὁ δὲ ἐπιβὰς ἐπὶ τῶν ἁρμάτων ἐφῆκε τοὺς κύκνους εἰς Ὑπερβορέους πέτεσθαι. Δελφοὶ μὲν οὖν, ὡς ᾔσθοντο, παιᾶνα συνθέντες καὶ μέλος, καὶ χοροὺς ἠϊθέων περὶ τὸν τρίποδα στήσαντες ἐκάλουν τὸν θεὸν ἐξ Ὑπερβορέων ἐλθεῖν· ὁ δὲ ἔτος ὅλον παρὰ τοῖς ἐκεῖ θεμιστεύσας, ἐπειδὴ καιρὸν ἐνόμιζε, καὶ τοὺς Δελφικοὺς ἠχῆσαι τρίποδας, αὖθις κελεύει τοῖς κύκνοις ἐξ Ὑπερβορέων ἀφίπτασθαι. Ἦν μὲν οὖν θέρος καὶ τοῦ θέρους τὸ μέσον αὐτό, ὅτε ἐξ Ὑπερβορέων Ἀλκαῖος ἄγει τὸν Ἀπόλλωνα, ὅθεν δὴ θέρους ἐκλάμποντος καὶ ἐπιδημοῦντος Ἀπόλλωνος θερινόν τι καὶ ἡ λύρα περὶ τὸν θεὸν ἁβρύνεται· ᾄδουσι μὲν ἀηδόνες αὐτῷ, ὁποῖον εἰκὸς ᾄσαι παρ' Ἀλκαίῳ τὰς ὄρνιθας· ᾄδουσι δὲ καὶ χελιδόνες καὶ τέττιγες, οὐ τὴν ἑαυτῶν τύχην τὴν ἐν ἀνθρώποις ἀγγέλλουσαι, ἀλλὰ πάντα τὰ μέλη κατὰ θεοῦ φθεγγόμεναι· ῥεῖ καὶ ἀργυροῖς ἡ Κασταλία κατὰ ποίησιν νάμασι καὶ Κηφισσὸς μέγας αἴρεται πορφύρων τοῖς κύμασι, τὸν Ἐνιπέα τοῦ Ὁμήρου μιμούμενος. βιάζεται μὲν γὰρ Ἀλκαῖος ὁμοίως Ὁμήρῳ καὶ ὕδωρ θεῶν ἐπιδημίαν αἰσθέσθαι δυνάμενον. —* (3) Idem hoc carmen respicere videtur Plutarch. de mus. c. 14: *οὐ μόνη δὲ κιθάρα Ἀπόλλωνος, ἀλλὰ καὶ αὐλητικῆς καὶ κιθαριστικῆς εὑρετὴς ὁ θεός. Δῆλον δὲ ἐκ τῶν χορῶν καὶ τῶν θυσιῶν, ἃς προσῆγον μετ' αὐλῶν τῷ θεῷ, καθάπερ ἄλλοι τε καὶ Ἀλκαῖος ἔν τινι τῶν Ὕμνων ἱστορεῖ. —* (4) Porro Pausan. X. 8, 9: *ἤκουσα δὲ καὶ ἄλλο τοιόνδε· το ὕδωρ τῇ Κασταλίᾳ ποταμοῦ δῶρον εἶναι τοῦ Κηφισσοῦ· τοῦτο ἐποίησε καὶ Ἀλκαῖος ἐν προοιμίῳ τῷ εἰς Ἀπόλλωνα.*

---

5. [22.]

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

Χαῖρε Κυλλάνας ὁ μέδεις, σὲ γάρ μοι.

Fr. 5. Hephaest. 79: *ἔστι δὲ καὶ παρ' Ἀλκαίῳ, καὶ ἄδηλον ὁποτέρου ἐστὶν εὕρημα, εἰ καὶ Σαπφικὸν καλεῖται, οἷον· χαῖρε κτλ.* Est autem hoc *secundum* carmen, vid. Schol. Hephaest. 121. *μέδεις* libri, *μεδέεις* Fl., *μέδων* Turnebus. cf. Apoll. Synt. 92: *Καὶ παρὰ Ἀλκαίῳ οἱ περὶ Ἀπίωνα τὸν μόχθον τὸ Κυλλάνας ὁ μεδεὶς ἐν ῥήματος συντάξει ἤκουον, οὐ παραδεχόμενοι μετοχὴν τοιαύτην ἐκ βαρυτόνου ῥήματος, εἴγε τῆς τοιαύτης λήξεως οὐκ ἔχονται [αἱ] κατὰ τὸ κοινὸν ἐκ βαρυτόνων ουσαι ῥημάτων. ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ τοιοῦτον ἐδείκνυτο, ὡς καὶ περισπώμενον εἴη ῥῆμα τὸ μεδῶ, ἔνθεν καὶ τὸ Λωδώνης μεδέων, ἀφ' οὗ τὸ μέδημι, ὡς οἶκημι, καὶ ἔτι ἡ μεδέουσα συνοῦσα μετοχὴ κατὰ τὸ ἀκόλουθον. κἀκ τῆς γραφῆς συνηλέγχοντο, οὐκ οὔσης ποτὲ διὰ τοῦ ε (ει) κατὰ πᾶν δεύτερον πρόσωπον παρ' Αἰολεῦσιν.*

Digitized by Google

6. [21.]

Pausan. VII. 20, 4: *βουσὶ γὰρ χαίρειν μάλιστα Ἀπόλλωνα Ἀλκαῖός τε ἐδήλωσεν ἐν Ὕμνῳ τῷ εἰς Ἑρμῆν, γράψας, ὡς ὁ Ἑρμῆς βοῦς ὑφέλοιτο τοῦ Ἀπόλλωνος.* Huc respicit Porphyrio, qui ad Horat. Od. I. 10, 9: „fabula haec autem ab Alcaeo facta," et supra ad v. 1: „Hymnus in Mercurium ab Alcaeo lyrico poeta."

7. [23.]

Athen. X. 425. C: *Ἀλκαῖος δὲ καὶ τὸν Ἑρμῆν εἰςάγει αὐτῶν (τῶν θεῶν) οἰνοχόον.* nisi est ex alio carmine.

8.

Menander de Encom. IX. 149. ed. Walz: *ἀλλ' ἐπεὶ εὕρηται καὶ τοῦτο τὸ εἶδος τῶν ὕμνων παρὰ τοῖς ἀρχαίοις καὶ ἤδη τινὲς καὶ Διονύσου γονὰς ὕμνησαν καὶ Ἀπόλλωνος γονὰς ἕτεροι, καὶ Ἀλκαῖος Ἡφαίστου καὶ πάλιν Ἑρμοῦ.*

---

9. [54.]

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

Ὤνασσ' Ἀθανάα πολεμαδόκος,
ἄ ποι Κορωνήας επιδεω
ναύω πάροιθεν ἀμφι . .
Κωραλίω ποτάμω παρ' ὄχθαις.

Fr. 9. Strabo IX. 411: *ἡ μὲν οὖν Κορώνεια ἐγγὺς τοῦ Ἑλικῶνός ἐστιν ἐφ' ὕψους ἱδρυμένη, κατελάβοντο δ' αὐτὴν ἐπανιόντες ἐκ τῆς Θετταλικῆς Ἄρνης οἱ Βοιωτοὶ μετὰ τὰ Τρωϊκά, ὅτε περ καὶ τὸν Ὀρχομενὸν ἔσχον· κρατήσαντες δὲ τῆς Κορωνείας ἐν τῷ πρὸ αὐτῆς πεδίῳ τὸ τῆς Ἰτωνίας Ἀθηνᾶς ἱερὸν ἱδρύσατο ὁμώνυμον τῷ Θετταλικῷ, καὶ τὸν παραῤῥέοντα ποταμὸν Κουάριον* (Palmerius *Κουράλιον*, sed repugnat ipse Strabo p. 412. et 436.) *προσηγόρευσαν ὁμοφώνως τῷ ἐκεῖ· Ἀλκαῖος δὲ καλεῖ Κωράδιον, λέγων· Ὤσσ' Ἀθάνα ἀπολε . . . . . ἀπὸ Κοιρωνίας ἐπιπεων ανω* (sic A, *ἐπιδέων ἄνω* c, *ἐπιδεύων ἄνω* g, *ἐπιδέω αὐτῷ* hi) *λάροιθεν ἀμφι . . . . . Κωραλίω ποταμῷ παρ' ὄχθαις.* Poetae locum om. Bkl, et no nihil nisi *ποτάμω π. ὄχ.* exhibent. V. 1. *Ὤνασσ'* Ahrens, *Ἀθανάα πολεμαδόκος* Welcker. — V. 2. *ἄ ποι* Ahrens, *ἄ ποι* Welcker. — *Κορωνήας* ego scripsi. Deinde Welcker coni. *ἐπὶ λαΐῳ* et v. 3. *ἀμφιβαίνεις* supplevit, sed fortasse hic potius verbum delitescit, coniicias *Κορωνήας ἐπὶ ἕσδεαι ναύω πάροιθεν ἀμφὶ βῶμον.* Cf. Callim. in Lav. Pall. v. 63: *Ἡ 'πὶ Κορωνείας, ἵνα οἱ τεθνωμένον ἄλσος καὶ βωμὸν ποταμῷ κεῖντ' ἐπὶ Κουραλιῷ.* — V. 3. *ναύω* Welcker. Longe aliter locum conformavit O. Müller: *Ἄνασσ' Ἀθαναία πολίων, ἀπὸ τᾶς σᾶς Κορωνείας ἐπὶ δεῦρ' ἴθι, Πάροιθεν ἐν ἱδρυσάμεσθα κτλ.*

Digitized by Google

10. [55.]

Strabo IX. 412: *Οὐκ εὖ δ' ὁ Ἀλκαῖος, ὥσπερ τὸ τοῦ ποταμοῦ ὄνομα παρέτρεψε τοῦ Κυναρίου, οὕτω καὶ τοῦ Ὀγχηστοῦ κατέψευσται, πρὸς ταῖς ἐσχατιαῖς τοῦ Ἑλικῶνος αὐτὸν τιθείς· ὁ δ' ἐστὶν ἄπωθεν ἱκανῶς τούτου τοῦ ὄρους.* quod videtur ex eodem hymno petitum.

---

11. [71.]

ΕΙΣ ΗΦΑΙΣΤΟΝ.

Ὥστε θέων μηδέν' Ὀλυμπίων λῦσαι ἄτερ Γέθεν.

12.

Menander de Encom. IX. 149. Walz: *Καὶ Ἀλκαῖος Ἡφαίστου καὶ πάλιν Ἑρμοῦ (γονὰς ὕμνησεν).*

---

* 13. [24.]

Δεινότατον θέων
ἐγείνατ' εὐπέδιλος Ἶρις
χρυσοκόμᾳ Ζεφύρῳ μίγεισα.

14. [81.]

Τὸ δ' ἔργον ἀγήσαιτο τέα κόρα.

Fr. 11. Apollon. Dysc. de Pron. 358. B: *Σαφὲς ὅτι καὶ τὸ Αἰολικὸν δίγαμμα ταῖς κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον προσγέμεται, καθὸ καὶ αἱ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμεναι δασύνονται. Ἀλκαῖος· Ὥστε κτλ.* Cod. *λυσεατερ γεθεν.* corr. Bekker. Ahrens *λῦσαί σ' ἄτερ* coniecit. Metrum tale fuisse existimo:

[x –] ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Fr. 13. Plutarch. Amator. c. 20: *Τὰ μὲν οὖν πολλὰ ποιηταὶ προσπαίζοντες ἐοίκασι τῷ θεῷ γράφειν περὶ αὐτοῦ καὶ ᾄδειν ἐπικωμάζοντες, ὀλίγα δὲ εἴρηται μετὰ σπουδῆς αὐτοῖς, εἴτε κατὰ νοῦν καὶ λογισμόν, εἴτε σὺν θεῷ τῆς ἀληθείας ἁψαμένοις· ὧν ἓν ἐστι καὶ τὸ περὶ τῆς γενέσεως· Δεινότατον κτλ. εἰ μή τι καὶ ὑμᾶς ἀναπεπείκασιν οἱ γραμματικοί, λέγοντες πρὸς τὸ ποικίλον τοῦ πάθους καὶ τὸ ἀνθηρὸν γεγονέναι τὴν εἰκασίαν.* Respicit huc Etym. Gud. 278, 17: *Τὰ γὰρ ἄνθη λέγεται ἴμερα, ἐπεὶ ἐν τῷ ἔαρι φύονται, ὅτε καὶ τὰ ἐρωτικὰ θερμότερα ἐστί. τούτου χάριν καὶ ὁ Ἀλκμαῖος Ζεφύρου καὶ Ἴριδος τὸν Ἔρωτα φησίν.* Cf. Et. M. 470, 28. Argum. Theocr. Id. XIII. (ubi *Ἐριδος.*) Eustath. Il. 391, 24. et 555, 30. — V. 1. *θεῶν, θειῶν* BE edd. vett. — V. 2. *ἐγείνατ'* Gaisford, *γείνατ'* libri, *ἐγέννατ'* Schneidewin. — *εὐπέδιλος*, Ahrens *εὐπέδιλλος.* — V. 3. *μίγεισα* Porson, libri *μιχθεῖσα.*

Fr. 14. Apollon. de Pron. 395. A: *Ἡ τεὸς Δωρικὴ τῇ σὸς ὁμωνυμεῖ — καὶ παρ' Αἰολεῦσιν· Ἀλκαῖος ἐν πρώτῳ· Τὸ δ' ἔργον κτλ. ἀγήσαιτο* Bast alii, cod. *ἀγήσατο.*

Digitized by Google

II. ΣΤΑΣΙΩΤΙΚΑ.

15. [1.]

Μαρμαίρει δὲ μέγας δόμος χάλκῳ· πᾶσα δ' Ἄρῃ κεκόσμη-
ται στέγα
λάμπραισιν κυνίαισι, κάττᾱν λευκοι καθύπερθεν ἵππιοι
λόφοι
νεύοισιν, κεφάλαισιν ἄνδρων ἀγάλματα, χάλκιαι δὲ πασσάλοις
κρύπτοισιν περικείμεναι λάμπραι κνάμιδες, ἄρκος ἰσχύρω
βέλευς,
Θώρακές τε νέοι λίνω κοΐλαί τε κατ' ἀσπιδες βεβλήμεναι·
παρ δὲ Χαλκίδικαι σπάθαι, παρ δὲ ζώματα πολλὰ καὶ
κυπάττιδες·
τῶν οὐκ ἔστι λάθεσθ', ἐπειδὴ πρώτισθ' ὑπὸ ἔργον ἔσταμεν τόδε.

* 16. [46.]

. . . . . Βλίχρων ἀνέμων ἀχείμαντοι πνόαι.

* 17. [52.]

. . . . . Γαίας καὶ νιφόεντος ὠράνω μέσοι.

Fr. 15. Athen. XIV. 627. A: *Ἀλκαῖος ὁ ποιητής, εἴ τις καὶ ἄλλος, μουσικώτατος γενόμενος, πρότερα τῶν κατὰ ποιητικὴν τὰ κατὰ τὴν ἀνδρείαν τίθεται, μᾶλλον τοῦ δέοντος πολεμικὸς γενόμενος· διὸ καὶ ἐπὶ τοῖς τοιούτοις σεμνυνόμενος φησίν· Μαρμαίρει κτλ. καίτοι μᾶλλον ἴσως ἥρμοττε τὴν οἰκείαν πλήρη εἶναι μουσικῶν ὀργάνων.* V. 1. init. affert Eust. 1320, 1. *Ἄρῃ* A, *ἄρῃ* BP, *Ἄρει* VL. — *στέγα* Blomfield, vulgo *στέγη*. — V. 2. *κυνίαισι* B, *κυνίαισιν* A, *κυνέαισιν* VL, *λαμπρᾶ σικυνίασιν* P. — *κάττᾱν*, P *κάτταν*. — *καθύπερθεν*, B *καθάπερ*. — V. 3. *νεύοισιν* Schneidewin alii, vulgo *νεύουσιν*. — *χάλκιαι* B, *χάλκειαι* PVL, vulgo *χάλκεαι*. — V. 4. *κρύπτοισιν* Welcker, vulgo *κρυπτοῖσιν*. — *κνάμιδες*, PL *κναμίδες*, V *κναμῖδες*. — *ἄρκος* APV, *ἔρκος* L. — *ἰσχύρω βέλευς*, *ἰσχυρῷ βέλευς* A, *ἰσχυροβελὲς* PVL. — V. 5. *νέοι λίνω* scripsi, *νέω λίνω* Casaubonus, vulgo *νέῳ λίνῳ*, Ursinus *νεώλινοι*, unde Schneidewin *νεόλλινοι*. — *κοΐλαί* scripsi, *κωΐλαι* Ahrens, *κόϊλαι* Seidler, vulgo *κοίλαι*. — *κατ' ἀσπιδες* Schweighaeuser, *κατασπίδες* PVL. — *βεβλημέναι* ABP, *βεβλημένον* VL. — V. 6. *κυπάττιδες* Blomfield alii, *κυππατίδες* PVL, *κυπάσσιδες* Ahrens. — V. 7. *λάθεσθ'* Iani, *λαθέσθαι* PVL. — *πρώτισθ'* A, *πρώτιστα* PVL, *πρώτιστ'* Schneidewin. Praeterea Ahrens v. 1. *παῖσα*, v. 2. *καθίπερθεν*, v. 6. *ζώμματα*, v. 7. *ὑπὰ*, Blomfield ib. *Fέργον* scripsit.

Fr. 16. Schol. Il. Σ', 178: *Ἄλλως δὲ ἤδη αὐτὸ τὸ βλιχρὸς σημαίνει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μᾶλλον τὸ ἀσθενές. Ἀλκαῖος Σ'. Βλιχρῶν ἀ. ἀ. πνοιαί.* Idem legitur ap. Eustath. 705, 62. et Cram. An. Ox. I, 95. (sine p. nomine) ubi *πνοαί*. Resp. Et. M. 200, 13. Zonar. 393. Suid. v. *Βλιχρόν*. Videtur autem hoc Fr. sicut sequens ex allegorico carmine petitum.

Fr. 17. Apollon. de Adv. in Bekk. An. II. 613, 36: *Τῇδε γὰρ ἔχει καὶ τὸ ἐπίρρημα παρ' Αἰολεῦσι τὸ μέσοι· Γαίας κτλ.* Cf. idem 588, 27: *Τὸ γὰρ παρὰ τοῖς περὶ τὸν Ἀλκαῖον μέσσοι δῆλον ὅτι κατὰ τὴν*

Digitized by Google

18. [2.]

Ἀσυνέτημι τῶν ἀνέμων στάσιν·
τὸ μὲν γὰρ ἔνθεν κῦμα κυλίνδεται,
τὸ δ' ἔνθεν· ἄμμες δ' ἂν τὸ μέσσον
νᾶϊ φορήμεθα σὺν μελαίνᾳ,
χείμωνι μοχθεῦντες μεγάλῳ μάλα·
περ μὲν γὰρ ἄντλος ἰστοπέδαν ἔχει,
λαῖφος δὲ πὰν ζάδηλον ἤδη
καὶ λάκιδες μέγαλαι κατ' αὐτο·
χόλαισι δ' ἄγκυραι.

19. [3.]

Τὸ δηὖτε κῦμα τῶν προτέρων ὄνω

ἰδίαν διάλεκτον ἀνὰ λόγον βαρυνθείη ἄν· οὐ γάρ ἐστιν ἑλλιπὴς τῇ ἐν προθέσει, συστελλομένων τοῦ ω εἰς τὸ ο, ὥς τινες ὑπενόησαν, ἐν μέσῳ, ἀλλ' ὃν τρόπον παρὰ τὸ οἶκος τὸ οἴκοι ἐγένετο, σημαῖνον τὸ ἐν οἴκῳ, παρά τε τὸ Πυθὼ τὸ Πυθοῖ, καὶ παρὰ τὸ Μέγαρα τὸ Μεγαροῖ, σημαῖνον τὸ ἐν Μεγάροις, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ παρὰ τὸ μέσος τὸ μέσσοι ἐγένετο, σημαῖνον τὸ ἐν μέσῳ. ὅπερ ἔφην κατὰ τὸ Αἰολικὸν ἔθος βαρύνεσθαι.

Fr. 18. Heraclid. Alleg. Homer. c. 5. ed. Mehler: *Ἐν ἰκανοῖς δὲ καὶ τὸν Μιτυληναῖον μελοποιὸν εὑρήσομεν ἀλληγορούντα. τὰς γὰρ τυραννικὰς ταραχὰς ἐξίσου χειμερίῳ προσεικάζει καταστήματι θαλάσσης, ἀσυνέτην καὶ* (AB νὴ) *τῶν ἀνέμων στάσιν·* (olim male haec verba ad Heraclidis orationem referebantur.) *τὸ μὲν γὰρ ... ἄγκυραι. Τίς οὐκ ἂν εὐθὺς ἐκ τῆς προτρεχούσης περὶ τὸν πόντον εἰκασίας ἀνδρῶν πλωϊζομένων θαλάττιον εἶναι νομίσειε φόβον; ἀλλ' οὐχ οὕτως ἔχει. Μυρσίλος γὰρ ὁ δηλούμενός ἐστι καὶ τυραννικὴ κατὰ Μιτυληναίων ἐγειρομένη σύστασις.* cf. Matranga An. 299. Cocondrius *περὶ τρόπων* in Boisson. An. III. 294. (cf. Walz Rhet. VIII. 787): *Παρὰ Ἀλκαίῳ· Συνίημι τῶν ἀνέμων τὴν στάσιν· τὸ μὲν γὰρ κτλ.* V. 1. *ἀσυνέτημι* Ahrens, vid. Choerobosc. in Psalm. 26: *παρ' Αἰολεῦσι δὲ πολλὰ εὑρίσκονται, ἀσυνέτημι, ἐλευθέρωμι, δέδωμι* (fort. *δοκίμωμι.*) et Theodos. in Bekk. An. III. 1045: *τινὲς ἐνόμισαν τὰ εἰς μι πάντα τῆς Αἰολίδος εἶναι διαλέκτου· πολλὴ γάρ ἐστιν παρ' αὐτοῖς ἡ εἰς μι κατάληξις· γέλαιμι γὰρ καὶ ἀσυνέτημι φασί.* Nisi malis *ἀσυννέτημι.* — V. 3. Respicit huc Apoll. de pron. p. 379. B. — *ἂν*, Ahrens *ὀν.* — *μέσσον* Blomfield alii, libri *μέσον*, Cocond. *ἄμμε δὲ τὸ μέσον αἰεὶ φ. σ. μέλαγι.* — V. 5. *μοχθεῦντες* Heracl., *μογέοντες* Coc. — *μάλα* Coc., *καλὰν* Heracl. (AB *καλά*). — V. 6. *περ* Hermann, vulgo *παρὰ*, AB *περὰ*, Blomfield *πὰρ* vel *πᾶσαν μὲν ἄντλος.* — V. 7. *πὰν* Ahrens, v. *πᾶν.* — V. 8. *χόλαισι*, libri *χολαῖσι*, *χαλᾶσι* Ursinus. Praeterea Blomfield v. 6. *ἰστοπέδαν*, Ahrens v. 7. *ζάθαλον.*

Fr. 19. Heraclid. c. 5: *Ὁμοίως δὲ τὰ ὑπὸ τούτου* (*Μυρσίλου*) *αἰνιττόμενος ἑτέρωθί που λέγει· Τὸ δὲ εὖ γε κῦμα τῷ προτέρῳ νεομωστίχει παρέξει δὲ ἄμμι πόνων πολλὴν ἄντλην,* (quae sequuntur vulgo male ad Her. orationem referebant), *ἐπεὶ καὶ ναὸς ἐμβαλνει. Καταχόρως ἐν ταῖς ἀλληγορίαις ὁ νησιώτης θαλασσεύει καὶ τὰ πλεῖστα τῶν διὰ τοὺς τυράννους ἐπεχόντων κακῶν πελαγίοις χειμῶσιν εἰκάζει.* — V. 1. *δηὖτε* Seidler, *τῶν προτέρων* Seidler, *ὄνω* ego correxi, Seidler *ὄμω* coniecit, AB *τόδ' εὖτε κ. τω προτέρω νέμω*, Hermann *τῷ προτέρῳ νέον*, Gaisford *τῷ προτέρῳ 'νέμῳ.*

Digitized by Google

II. ΣΤΑΣΙΩΤΙΑ

15. [1.]

Μαρμαίρει δὲ μέγας δόμος χάλ
ται
λάμπραισιν κνίαισι, κάτ

νείοισιν, κεφάλαισιν ἄν
κρύπτοισιν περικείμε

5 Θώρακές τε νέοι
παρ δὲ Χαλκίδι

[11. 12.]

τῶν οὐκ ἔστ ργος ἀρεύϊοι.

.afield, στοιχεῖ Ahrens, libri στίχει. — πόνον πόλιν
.ii. — V. 3. κε, libri καὶ, antea κα scripsi. — ἐμβᾷ, nisi
ἐμβαίνει, ἔμβα Seidler. Huc fortasse respicit Schol. Pind.
. . . καὶ Ἀλκαῖος τὴν δυστυχίαν χειμῶνα καὶ τρεικυμίαν λέγει, ubi
corrigunt.

Athen. X. 430. A: Κατὰ γὰρ πᾶσαν ὥραν καὶ περίστασιν ποιητὴς οὗτος (Ἀλκαῖος) εὑρίσκεται. — ἐν δὲ ταῖς εὐφρόναις V. l. μεθύσθην libri ut videtur, vulgo μεθύσκειν. — V. 2. Ahrens, πίνειν Casaub., vulgo πονεῖν. Cf. Arcad. de Acc. 160, 4: νω παραληγόμενα φύσει μακρῷ φωνήεντι, ὁπότε μὴ εἴη κατ' ἀλο- διάλεκτον, περισπᾶται . . . τὸ πάνω (πώνω) βαρύνεται ὡς ἴδιον αἰ- σιον. Ceterum vir doctus coniecit: καὶ χθόνα πρὸς βίαν παλειν.

Fr. 21. Hephaest. 79: τὸ καλούμενον Ἀλκαϊκὸν ἑνδεκασύλλαβον — Μέ- ισχρος αἰδῶς κτλ. αἰδῶς ἄξιος hinc affert Cram. Gramm. An. Ox. I. p. 208, 17.

Fr. 22. Strabo XIV. 661: Τοῦ δὲ περὶ τὰ στρατιωτικὰ ζήλου τά τε ὅχανα ποιοῦνται τεκμήρια καὶ τὰ ἐπίσημα καὶ τοὺς λόφους. ἅπαντα γὰρ λέγεται Καρικά. Ἀνακρέων μέν γε φησίν —, ὁ δ' Ἀλκαῖος· Δόρ. κτλ. Eadem Eust. Il. 367, 25. (τε om.)

Fr. 23. Schol. Aeschyl. Pers. 347: ἀνδρῶν γὰρ ὄντων ἔρκος ἐστὶν ἀσ- φαλές. Ἀλκαῖος· ἄνδρες γὰρ πόλεως πύργος ἀρήϊος, sed cod. Medic. (Gai- ford Et. M. Praef. p. VIII.) ἄνδρες πόλης πύργος ἀρεύϊοι. Schol. Soph. Oed. R. 56: Ἀλκαῖος· Ἄνδρες πόλεως πύργοι ἀρήϊοι, eademque Suid. v. Ἀρήϊος. Respicit hunc locum Aristid. I. 821: δι' ἃ πάντα χρὴ καὶ τὸ συμ- βεβηκὸς ἐνεγκεῖν ὡς προφότατα καὶ τῶν δευτέρων ἐρρωμένως ἀντέχεσθαι καὶ τὸν λόγον βεβαιῶσαι, ὅτι οὐκ οἰκίαι καλῶς ἐστεγασμέναι οὐδὲ λίθοι τειχῶν εὖ δεδομημέναι οὐδὲ στενωποί τε καὶ νεώρια ἡ πόλις, ἀλλ' ἄνδρες χρῆσθαι τοῖς ἀεὶ παροῦσι δυνα- μενοι. Alcaei hanc esse sententiam indicat idem II. 273. (Phot. Bibl. p. 430. A): Τὸν λόγον δν πάλαι μὲν Ἀλκαῖος ὁ ποιητὴς εἶπεν, ὕστερον δὲ οἱ πολλοὶ παραλαβόντες ἐχρήσαντο ὡς ἄρα οὐ λίθοι οὐδὲ ξύλα οὐδὲ τέχνη τεκτόνων αἱ πόλεις εἶεν, ἀλλ' ὅπου ποτ' ἂν ὦσιν ἄν- δρες αὐτοὺς σώζειν εἰδότες, ἐνταῦθα καὶ τείχη καὶ πόλεις. Cf. etiam I. 791: ἐὰν . . τοῦ θαυμάζειν τοὺς λίθους ἀνῆτε μικρόν τι καὶ νομίσητε πλείονος ἀξίους ὑμᾶς αὐτοὺς τῶν οἰκοδομημάτων καὶ πιστεύσητε ἀληθῆ εἶναι τὸ πάλαι τοῦτο, ὡς ἄρα οὐ τείχη οὐδὲ φιδεῖα οὐδὲ στοαὶ οὐδὲ ὁ τῶν ἀψύχων κόσμος αἱ πόλεις εἶεν, ἀλλ' ἄνδρες αἱ- τοῖς εἰδότες θαρρεῖν. Ad idem hoc carmen fort. referendum quod dicit Plato de Leg. VI. 778. D: περὶ δὲ τειχῶν, ὦ Μέγιλλε, ἐγωγ' ἂν τῇ

Digitized by Google

24. [13.]

t. 398: Οὐδ' ἑλκοποιὰ γίνεται τὰ σήματα· ·οώσκει τὰ ἐπίσημα ὅπλα, οὐδὲ αὐτὰ καθ' ὁ φέρων αὐτά, ἐὰν γενναῖος ᾖ.

14.]

·γα κράτος
·χεται ῥόπας.

Ποσείδαν
ντον.

* 27.

ὥστ' ὄρνιθες ὠκυν
.τον ἐξαπίνας φάνεντα.

* 28.

Ἄρευ δαΐφοβος δαΐκτηρ.

Σπάρτῃ ξυμφεροίμην τὸ καθεύδειν ἐᾶν ἐν τῇ γῇ κατακείμενα τὰ τείχη καὶ μὴ ἐπανιστάναι, τῶνδε εἵνεκα· καλῶς μὲν καὶ ὁ ποιητικὸς ὑπὲρ αὐτῶν λόγος ὑμνεῖται τὸ χαλκᾶ καὶ σιδηρᾷ δεῖν εἶναι τὰ τείχη μᾶλλον ἢ γήϊνα. Nisi forte Tyrtaeus eandem sententiam carmine illustravit, quorsum referre possis quod est ap. Hephaest. p. 3.:

Τίρυνς, οὐδέ τι τεῖχος ἐπήρκεσε.

Adde huc Nicolaum Progymn. I. 277. Walz: πρὸς ἃ δὴ βλέπων Ἀλκαῖος ὁ ποιητὴς οὐ ξύλα καὶ λίθους, ἀλλ' ἄνδρας ἐφιλοσόφησε πόλεως σύστασιν. Cf. Philotheus ap. Mingarelli Codd. Nan. 533.

Fr. 25. Arist. Vesp. 1234: Ὤνθρωφ', οὗτος ὁ μαιόμενος (sic Rav., vulgo μαινόμενος) τὸ μέγα κράτος Ἀντρέψεις ἔτι τὰν πόλιν, ἁ δ' ἔχεται ῥοπᾶς· ubi Schol. παρὰ τὰ Ἀλκαίου· Ὤνησεν οὗτος καὶ μαινόμενος (cod. Ven. ὤνησαι οὗτος ὁ μαινόμενος et τρέψεις τάχα.) τὸ μ. κράτος τάχα τρέψεις τὴν π. ἁ δ' ἔ. ῥ., ἀντὶ τοῦ μέγα κράτος (ζητῶν addit Seidler)· οὕτως Αἰολεῖς et deinde: ἐκ τῶν Ἀλκαίου δὲ παρῳδεῖ εἰς Κλέωνα ὡς μαινόμενον. Rectius Schol. in Thesmoph. 162: Ἐν Σφηξὶν (παρῴδηται τό)· Ὠνὴρ οὗτος ὁ μαιόμενος τὸ μ. κράτος. V. 1. κράτος, κρέτος Seidler. — V. 2. ἀντρέψει Seidler, ὀντρέψει Ahrens.

Fr. 26. Herodian. περὶ μον. λέξ. 10, 25: Εἴρηται δὲ ὁ δαίμων παρ' Ἀλκαίῳ διὰ τοῦ ᾱ μένοντος τοῦ σ̄ Ποσειδᾶν· Οὐδέπω κτλ. Choerobosc. Epim. I. 277. Ποτείδαν Aeolicum dicit, sed 299. Ποτίδαν et Ποσείδαν iisdem tribuit.

Fr. 27. Herod. περὶ μον. λέξ. 23, 9: Παρητησάμεθα δὲ Αἰολίδα διάλεκτον διὰ τὸ Πτάζω, ἔπταζον· ὡς τό· Ὄρνιθες ὠκὺν αἰετὸν ἐξαπτήνας φανέντα. Poetae nomen quamvis sit omissum, probabiliter Alcaeo tribuas. Correxi codicis scripturam.

Fr. 28. Herodian. Cram. An. Ox. III. 237, 1: Ζητοῦμεν καὶ τὴν τοῦ Ἄρης, Ἄρεος γενικὴν πῶς εὕρηται διὰ διφθόγγου· λέγομεν Ἄρευος, Ἄρευϊ· — ἡ κλητική· Ἄρευ δι' ὁ φόβος διακτήρ· Scripsi δαΐφοβος, Cramer δαΐκτηρ. Alcaei haud dubie versus est.

Digitized by Google

* 29.

Ἄρευος στρατιωτέροις.

* 30.

Τὸ γάρ
Ἀρευϊ κατθάνην κάλον.

* 31.

Μῖξαν δ' ἐν ἀλλάλοις Ἄρευα.

---

32. [9.]

ΠΡΟΣ ΜΕΛΑΝΙΠΠΟΝ.

Herodotus V. 95: *Πολεμεόντων δέ σφεων παντοῖα καὶ ἄλλα ἐγένετο ἐν τῇσι μάχῃσι, ἐν δὲ δὴ καὶ Ἀλκαῖος ὁ ποιητὴς συμβολῆς γενομένης καὶ νικώντων Ἀθηναίων, αὐτὸς μὲν φεύγων ἐκφεύγει, τὰ δέ οἱ ὅπλα ἴσχουσι Ἀθηναῖοι καί σφεα ἀνεκρέμασαν πρὸς τὸ Ἀθήναιον τὸ ἐν Σιγείῳ· ταῦτα δὲ Ἀλκαῖος ἐν μέλεϊ ποιήσας ἐπιτιθεῖ ἐς Μιτυλήνην, ἐξαγγελλόμενος τὸ ἑωυτοῦ πάθος Μελανίππῳ ἀνδρὶ ἑταίρῳ.* Ipsum carminis initium servavit Strabo XIII. 600: *Πιττακὸς δ' ὁ Μιτυληναῖος πλεύσας ἐπὶ τὸν Φρύωνα στρατηγὸν (τῶν Ἀθηναίων) διεπολέμει τέως, διατιθεὶς καὶ πάσχων κακῶς· ὅτε καὶ Ἀλκαῖος φησὶν ὁ ποιητὴς ἑαυτὸν ἔν τινι ἀγῶνι κακῶς φερόμενον τὰ ὅπλα ῥίψαντα φυγεῖν· λέγει δὲ πρός τινα κήρυκα κελεύσας ἀγγεῖλαι τοῖς ἐν οἴκῳ· Ἀλκαῖος σόος Ἄρει ἐνθάδ' οὐκυτὸν ἀληκτορὶν ἐς γλαυκωπὸν ἱερὸν ὃν ἐκρέμασαν Ἀττικοί.* ubi σόος h a m. sec., σος F, σῶς rwx, om. i. — *Ἄρει.* ἄρει ho, ἄροι ceteri (F αροι). — *ἐνθάδ'* Dhz (*ἐνθαδ* F), *ἐνθάδε* x, *ἔνθα δ'* C. — *οὐκυτόν, οὐχυτον* h, *οὐχυ τὸν* i, *οὐκ αὐτὸν* C (ut videtur) moz, *οὐ κεῖται* rw. — *ἀληκτορὶν, ἀλυκτορὴν* oi, *τὸν ἀληκτορὶν* Ald. Welcker coni. *Ἀλκ. σῶος, ἀρήϊ' ἔντεα δ'* (hoc iam Wesseling) *οὐχί· τὰν ἀλκτῆρα ῥινὸν ἐς Γλαυκωποῦ* (hoc iam Wesseling) *ἱερὸν ἐκρ. Ἀ.*, Seidler *Ἀλκαῖος . . σῶος Ἄρει, Ἔντεα δ' οὐκί, τά οἱ τὸ ἀλίκτυπον ἐς Γλαυκωποῦ Ἵρον ὀνεκρέμασαν Ἀττικοί.* probante Schneidewino, nisi quod de Lindavii coniectura *ἁλίκροτον* scripsit. Ahrens *Ἄλκαος σῶος . . . Ἀρήϊ' ἔντεα δ' οὐκ (ἴσως)· αὐτὸν δ' ἀλυκτόριον εἰς Γλαυκώπιον Ἷρον ὀνεκρέμασσαν . . . Ἀττικοί.* vel si malis: *Ἄγγελλε κᾶρυξ οἴκαδις· Ἄλκαος Σάος γ', ἀρήϊ' ἔντεα δ'*

Fr. 29. 30. 31. Tria haec fragmenta Alcaeo tribuit Seidler, leguntur ap. Choerobosc. Epim. I. 210. (Bekk. An. T. III. 1340): *Ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ εἰς ευς ἀποβάλλουσι τὸ ῡ κατὰ τὴν γενικὴν . . . χωρὶς τοῦ Ἄρευς, Ἄρευος· τοῦτο γὰρ ἐφύλαξε τὸ ῡ παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν, οἷον· Ἄρευος στρατιωτέροις κτλ.* — Fr. 30. *κατθάνην* Ahrens, *v. καταθανεῖν.* — Fr. 31. *μῖξαν δ' ἐν ἀλλάλοις* Schneidewin, *v. μίξαντες ἀλλήλοισιν*, sed Herodian. Cram. An. Ox. III. 237, 3: *μίξαν δὲ ἀλλήλοις.*

Digitized by Google

οὐ φύγον, Ἄ δὴ κτέρας Γλαυκώπιόνδε Ἄττικοι ἶρον ὀνεκρέμασσαν. Kramer ἔντεα δ' οὐκ εὕρυτο coni. et deinde de Ursini coni. ἀνεκρέμασαν edidit. Conieci aliquando ἔντεα δ' αὖ κατ' ἀνάκτορ' Ἀλέκτορος, cf. Eustath. 1479, 30.

---

33. [67. 8.]

ΠΡΟΣ ΑΝΤΙΜΕΝΙΔΑΝ.

Ἦλθες ἐκ περάτων γᾶς ἐλεφαντίναν
λάβαν τῶ ξίφεος χρυσοδέταν ἔχων,
(ἐπειδὴ μέγαν ἄθλον Βαβυλωνίοις
συμμάχεις τέλεσας, ῥύσαό τ' ἐκ πόνων,)
κτέννais ἄνδρα μαχαίταν βασιληΐων
παλαίσταν ἀπολείποντα μόνον μίαν
παχέων ἀπὺ πέμπων.

III. ΣΚΟΛΙΑ.

34. [27.]

Ὕει μὲν ὁ Ζεύς, ἐκ δ' ὀράνω μέγας
χείμων, πεπάγασιν δ' ὑδάτων ῥόαι.

Fr. 33. V. 1. et 2. affert Hephaest. 58: Τὸ δὲ ἀκατάληκτον, τὸ μόνον τὴν τελευταίαν ἔχον ἰαμβικὴν καλεῖται Ἀσκληπιάδειον, οἷον τὸ Ἀλκαίου· ἦλθες (ἦλθεν Fl. H, ἦλθον B) κτλ. — γᾶς Libanius, (vulgo γῆς) qui carminis initium resp. I. 406. Reiske: Ἀρ' οὖν μοι καιρὸν ἔχει κατὰ τὸν Λέσβιον Ἀλκαῖον ποιήσασθαι τὴν ἀρχήν· Ἦλθες ἐκ περάτων γᾶς οὐκ ἐλεφαντίνῃ χρυσοδέτῳ καλλωπιζόμενος λαβῇ, καθάπερ ἐκεῖνος ἐποίησεν, ἀλλ' ἀτεχνῶς χρυσῇ ψυχῇ κατευθύνων τὴν οἰκουμένην. Carminis argumentum illustrat Strabo XIII. 617: ἄνδρας δ' ἔσχεν ἐνδόξους (Μιτυλήνη) τὸ παλαιὸν μὲν Πιττακόν, καὶ τὸν ποιητὴν Ἀλκαῖον καὶ τὸν ἀδελφὸν Ἀντιμενίδαν, ὃν φησὶν Ἀλκαῖος Βαβυλωνίοις συμμαχοῦντα τελέσαι μέγαν ἆθλον καὶ ἐκ πόνων αὐτοὺς ῥύσασθαι κτείναντα ἄνδρα μαχαίταν, ὥς φησι, βασιλήων παλαιστὰν (DFhi παλαστὰν)· ἀπολιπόντα μόνον ἀνίαν παχέων (moxz τ' ἀχέων) ἀπυπέμπων (sic F, reliqui ἀποπέμπων). Unde v. 3. et 4. restitui, cetera emendavit O. Müller, nisi quod v. 5. βασιλήιον scripsit, ego malui βασιληΐων. Contra Ahrens: Βαβυλωνίοις συμμάχεις ἐτέλεσάς τ' ἄεθλον μέγαν Κὴκ πόνων πόλεων ἄσφ' ὑπερύσαο, Κτέννας ἄνδρα μ. β. παλάσταν ἀπυλείποντα μόναν ἴαν Πάχεων ἀπὺ πέμπων. Meineke maluit τέλεσας μέγα ἆθλον, ἔκ τε πόνων σφετίας ἐρύσαο.

Fr. 34. Athen. X. 430. A: Κατὰ γὰρ πᾶσαν ὥραν καὶ περίστασιν πίνων ὁ ποιητὴς οὗτος (Ἀλκαῖος) εὑρίσκεται. χειμῶνος μὲν ἐν τούτοις· Ὕει κτλ. V. 1. ἐκ δ' ABP, ἐν δ' VL. — ὀράνω, ὁρανῶ cod. Farnes. ap. Ursinum, ὠρανῶ ABP, ἀρανῶ V, οὐρανῷ L. Cf. Herodian. περὶ μον. λεξ. 7, 27: Ἀλκαῖος δὲ καὶ εἰς ω ἀποφαίνεται τὸ ὄνομα καὶ ὠρανὸς λέγων κατὰ τροπὴν τὴν οῦ διφθόγγου εἰς τὴν ω καὶ ἄνευ τοῦ υ ὀρανός. — V. 2. πεπάγασιν, πεπάγασι PVL, πεπήγασι B, utrumque A. Ahrens πεπάγαισιν et deinde ὑδάτων.

Digitized by Google

— — — — —
— — — —

κάββαλλε τὸν χείμων', ἐπὶ μὲν τίθεις
πῦρ, ἐν δὲ κίρναις οἶνον ἀφειδέως
μέλιχρον, αὐτὰρ ἀμφὶ κόρσᾳ
μάλθακον ἀμφι . . γνόφαλλον.

35. [29.]

Οὐ χρὴ κάκοισι θῦμον ἐπιτρέπην·
προκόψομεν γὰρ οὐδὲν ἀσάμενοι,
ὦ Βύκχι, φάρμακον δ' ἄριστον
οἶνον ἐνεικαμένοις μεθύσθην.

36. [33. 32.]

Ἀλλ' ἀνήτω μὲν περὶ ταῖς δέραισιν
περθέτω πλέκταις ὑποθυμιδάς τις,
καδ δὲ χευάτω μύρον ἆδυ κατ τῶ
στήθεος ἄμμι.

37. [5.]

Τὸν κακοπάτριδα

V. 3. Κάββαλλε VL, κάμβαλλε BP. — V. 4. κίρναις L, κιρναῖς V, περνὰς C, κιρναῖς AP. — V. 5. 6. om. C. — V. 5. ἀμφὶ κόρσᾳ, ἀμφικόρσαι P, ἀμφικέρσαι B. — V. 6. ἀμφι . . γνόφαλλον, B ἀμφιγνόφαλλον, PV ἀμφὶ γνόφαλλον, L ἀμφὶ γνάφαλλον. Supplent ἀμφιτίθη(τιθει), ἀμφιτίθεις, ἀμφιβαλών. Sed possunt multa alia coniici velut ἀμφίπολος γνόφαλλον θέτω.

Fr. 35. Athen. X. 430. B: Ἐν δὲ τοῖς συμπτώμασιν (Ἀλκαῖος)· Οὐ χρὴ κτλ. V. 1. θῦμον, θυμὸν Stephanus, vulgo μῦθον. — ἐπιτρέπην Ahrens, vulgo ἐπιτρέπειν. — ἀσάμενοι, B ἀσάμενος. — V. 3. Βύκχι Schweighaeuser, cf. Etymol. M. p. 216, 47., AP Βυκχί, B βυγχί, VL βαχί. — V. 4. μεθύσθην ABP, μεθυσθῆναι VL.

Fr. 36. Coniunxi duo fragmenta in unum; v. 1. et 2. leguntur ap. Athen. XV. 674. C: Ἐκάλουν δὲ καὶ οἷς περιεδέοντο τὸν τράχηλον στεφάνους ὑποθυμιάδας, ὡς Ἀλκαῖος ἐν τούτοις· Ἀλλ' ἀνήτω κτλ. V. 1. ἀλλ' ἀνήτω μὲν Casaubonus, B ἀλλὰ ἀννήτω μεν, Cant. L ἀλλὰ ἀννήτωμεν. Schneidewin ἀνήττω. — ταῖς δέραισι Ahrens, vulgo ταῖς δέραις, unde olim scripsi ταῖσι δέρραις. — V. 2. περθέτω Cant. L, παρθέτω Casaubonus. — πλέκταις ὑποθυμιδας Blomfield, vulgo πλεκτὰς (Cant. L πλέκτας) ὑποθυμιάδας. — V. 3. et 4. leguntur apud Athen. XV. p. 687. D: Ἀλκαῖος ἐγγ' Καδ δ' ἐχεύσατο (B καδδιεχεύσατο, C καδδεχεύατο) μύρον ἀδὺ (Ahrens ἆδυ) κτλ. quae emendavi. Praeterea resp. v. 1. Pollux VI. 107., v. 2. Schol. Theocr. VII. 63. Athen. XV. 678. D.

Fr. 37. Aristot. Polit. III. 9, 5: οἷον εἵλοντό ποτε Μιτυληναῖοι Πιττακὸν πρὸς τοὺς φυγάδας, ὧν προειστήκεσαν Ἀντιμενίδης καὶ Ἀλκαῖος ὁ ποιητής. Ἀηλοῖ δ' Ἀλκαῖος, ὅτι τύραννον εἵλοντο τὸν Πιττακὸν ἔν τινι τῶν σκολιῶν μελῶν· ἐπιτιμᾷ γὰρ ὅτι· Τὸν πλ.

Digitized by Google

Πίττακον πόλεως τᾶς ἀχόλω καὶ βαρυδαίμονος
ἐστάσαντο τύραννον μέγ' ἐπαινέοντες ἀόλλεες.

38. [6.]

Diog. Laert. I. 81. (unde hausit sua Suidas v. *Σαράπους.*): *Τοῦτον (Πιττακὸν) Ἀλκαῖος σαράποδα μὲν καὶ* (lego *ἢ*) *σάραπον* (Cod. Cant. *σύραπον.*) *ἀποκαλεῖ διὰ τὸ πλατύπουν εἶναι καὶ ἐπισύρειν τὼ πόδε, χειροπόδην δὲ διὰ τὰς ἐν τοῖς ποσὶν ῥαγάδας, ἃς χειράδας ἐκάλουν,* (cf. Et. M. 810, 27: *Χεῖραι, αἱ ἐν τοῖς ποσὶν ῥαγάδες. καὶ χειρόποδες οἱ οὕτω τοὺς πόδας πατερρωγότες, οἷον ῥαγόποδες·* non tamen propterea *χειρόποδα* corrigendum) *γαύρικα* (Menage *γαύρηκα*, vid. Hesych. *γαύρηξ, ὁ γαυριῶν*) *δὲ ὡς εἰκῆ γαυριῶντα, φύσκωνα δὲ καὶ γάστρωνα,* (Pollux II. 173: *τὸν δὲ Πιττακὸν* [ABC *Ψιττακὸν*] *γάστρωνα ὁ Ἀλκαῖος καλεῖ*), *ὅτι παχὺς ἦν, ἀλλὰ μὲν καὶ ζοφοδορπίδαν,* (cod. Mon. *ζοφοδορπόδαν*, Suid. *ζοφοδορπίδα*, sed, *ζοφοδορπίδας* tuetur Plut. Quaest. Sympos. VIII. 6. 1. Ceterum cf. Hesych. *Ζοπαδασπίδας· λαθροφάγους*, ubi *Ζοποδαπτίδας* corrigunt, et *Ζοφοδερκίας· σκοτόδειπνος, λαθροφάγας*, ubi *Ζοφοδορπίας* corrigunt.) *ὡς ἄλιγχον, ἀγάσυρτον δὲ ὡς ἐπισεσυρμένον καὶ ῥυπαρόν.* quae haud dubie omnia ex eodem carmine, quo Fr. 37. petita sunt.

39. [28. a.]

Τέγγε πνεύμονας οἴνῳ· τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται,
ἁ δ' ὥρα χαλέπα, πάντα δὲ δίψαισ' ὑπὸ καύματος.

V. 2. *πόλεως*, Schneidewin *πόλιος.* — *ἀχόλω* libri (B 2, 3. *ἀχόλῳ*), Camerarius et Schneider *ἀσχόλω*, ego conieci *ζαχόλω* vel *ἀβόλω.* — V. 3. *ἐπαινέοντες, ἐπαίνεντες* Ahrens. Resp. Plut. Erot. c. 18: *Κοινῇ τὸν Ἔρωτα συνεγγράφουσιν εἰς θεοὺς ποιητῶν οἱ κράτιστοι καὶ νομοθετῶν καὶ φιλοσόφων ἀθρόαι φωναὶ μέγα ἐπαινέοντες, ὥσπερ ἔφη τὸν Πιττακὸν ὁ Ἀλκαῖος αἱρεῖσθαι τοὺς Μιτυληναίους τύραννον.* ubi cum Reiske *ἀθρόᾳ φωνᾷ* coniecisset, illud ipsum Schneidewin Alcaeo tribuit.

Fr. 39. Carmen hoc ex variis fragmentis composui. V. 1. cum initio v. 2., et deinde v. 3. 6. 7. 8. servavit Proclus ad Hesiodi Op. 584: *Τοιαῦτα δὲ καὶ τὸν Ἀλκαῖον ᾄδειν· οἴνῳ πνεύμονα τέγγε* (ita AB Trinc., sed Gaisford, *τέγγε πνεύμονας οἴνῳ*) *τὸ γ. ἄ. περιτέλλεται* (*περιστέλλεται* AB Trinc.) *ἁ δ' ὥρα χαλεπά· ἀχεῖ κτλ.* V. 1. et 2. leguntur ap. Athen. X. 430. B: *Φέρους δὲ* (*Ἀλκαῖος*)· *Τέγγε* (ubi *τέγγε* AC, *τέγγαι* B, *τέγγη* PVL) *πλεύμονας* (P *πλεύμωνας*) . . . . *ἁ δ'* (A a m. s. *ἡ δ'* et similiter deinde *χαλεπή*) . . . *δὲ δίψαις* (sic B, *δὲ διψαις* AP, *δέδιψαις* V, *δὲ διψᾷ* C, *δὲ δειψᾷ* L), *ὑπὸ καύματος.* iidemque duo versus ib. extant I. 22. E: *φησὶ δὲ καὶ Ἀλκαῖος ὁ Μυτιληναῖος ποιητής· Οἴνῳ πνεύμονα τέγγε . . . περιτέλλεται* (V *πυρὶ τέλλεται*) *ἡ δ' ὥρη χαλεπή· π. δὲ διψᾷ* (sic L, *δὲ δι.. V, δ' ἐδί . . B, δ' ἐδ . . D, δ' ἐδίψουν* C) *ὑπὸ κ.* Praeterea v. 1. affert Gellius XVII. 11. Macrob. Sat. VII. 15. Plutarch. Sympos. VII. 1, 1. respicit idem de Stoicor. repugn. c. 29. Denique Eustath. ad Od. 1612, 14. affert *οἴνῳ πνεύμονα τέγγε*, et ad Il. 643, 5. et 890, 47. *τέγγε πνεύμονας οἴνῳ.* — V. 1. *πνεύμονας οἴνῳ* edidi secutus Athen. loco priore et Plut., ap. Gell. *πνεύμονα οἴνῳ*, unde Grotefend alii *πνεύμονα Ϝοίνῳ.* Quod ceteri exhibent *οἴνῳ πνεύμονα τέγγε*, inde videtur repetendum, quod fuit antiquioris poetae didactici versus, *Οἴνῳ πνεύμονα τέγγε, φίλης δ' ἀπέχου Κυθερείης* (vid. Suid. v. *τέγγε*) quem imitatus est Alcaeus. — V. 2. *δίψαισ'* Seidler.

Digitized by Google

ἄχει δ' ἐκ πετάλων Ϝάδεα τέττιξ, πτερύγων δ' ὕπο
κακχέει λιγύραν (πύκνον) ἀοίδαν, ὅτι ποτ' ἂν
φλόγιον καθέταν ἐπιπτάμενον καταυδείη.
ἄνθει δὲ σκόλυμος· νῦν δὲ γύναικες μιαρώταται,
λέπτοι δ' ἄνδρες, ἐπεὶ καὶ κεφάλαν καὶ γόνα Σείριος
ἄζει.

40.

Πίνωμεν, τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται.

41. [31.]

Πίνωμεν· τί τὸ λύχνον μένομεν; δάκτυλος ἁμέρα.
καδ δ' ἄειρε κυλίχναις μεγάλαις αἰ τὰ ποικίλαις·

V. 3. 6. 7. 8. adiecti sunt ex Proclo ad Hesiod. Op. v. 584., qui una cum initio carminis attulit: *ἄχει δ' ἐκ πετάλων τάδε ἂν τέττιξ, ἀνθεῖ δὲ καὶ σκόλυμος, νῦν δὲ μιαρώταται γυναῖκες, λεπτοὶ δέ τοι ἄνδρες, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γόνατα Σ. ἄζει.* — V. 3. redintegravi et v. 4. 5. addidi ex Demetrio de elocut. 142., ubi omisso auctoris nomine leguntur atque sine idoneo argumento Sapphoni tribuebantur: *Γίγνονται καὶ ἀπὸ λέξεως χάριτες, ἤγουν ἀπὸ μεταφορᾶς· ὡς ἐπὶ τοῦ τέττιγος· Πτερύγων δ' ὑποκακχέει λιγυρὰν ἀοιδάν, ὅ τι ποτ' ἂν φλόγιον καθέταν ἐπιπτάμενον καταυδείη.* — V. 3. *Ϝάδεα* Seidler, *ἁδέα* Graevius, vulgo *τάδε ἂν* apud Proclum. — *δ' ὕπο κακχέει* scripsi, Demetrius *δ' ὑποκακχέει.* (Ald. Vind. *ὑποκαταχέει*, n. *καταχέει*, Cantab. *ὕπο καταχέει*), Ahrens *ὕπα.* — V. 4. *πύκνον* adieci, vid. Hesiod. Op. 584. reliqua vix certo corrigi possunt, Emperius *θέος ὅπποτα φλογμὸν πρὸς καθέταν ἱστάμενος θῇ καματώδεα.* — *ὅτι ποτ' ἄν, ὅπποτα* Ahrens. — V. 5. *καθέταν* sic etiam R, *καθέτως* n. — *καταυδείη*, Ahrens et Fiuckh coniic. *καταυλέῃ.* — V. 6. *δὲ* Seidler, vulgo *δὲ καί.* idem *γυναῖκες μιαρώταται*, vulgo *μιαρώταται γυναῖκες.* — V. 7. *δ'* Seidler, vulgo *δέ τοι.* — *ἐπεὶ καὶ* scripsi, vulgo *ἐπεί.* — *γόνα* scripsi, vulgo *γόνατα.* Resp. huc Plinius Hist. Nat. XXII. 43., ubi de scolymo dicit: „*Venerem stimulare in vino Hesiodo et Alcaeo testibus: qui florente ea cicadas acerrimi cantus esse et mulieres libidinis avidissimas virosque in coitum pigerrimos scripsere, velut providentia naturae hoc adiumento tunc valentissimo.*“

Fr. 40. Athen. I. 22. F: *Καὶ ἀλλαχοῦ (Ἀλκαῖος)· Πίνωμεν κτλ.* ubi V *πυρὶ τέλλεται.*

Fr. 41. Athen. X. 430. C: *Πῶς οὖν ἔμελλεν ὁ ἐπὶ τοσοῦτον φιλοπότης νηφάλιος εἶναι καὶ καθ' ἕνα καὶ δύο κυάθους πίνειν; αὐτὸ γοῦν τὸ ποιημάτιον, φησὶ Σέλευκος, ἀντιμαρτυρεῖ τοῖς οὕτως ἐκδεχομένοις, φησὶ γὰρ (Ἀλκαῖος)· Πίνωμεν κτλ. ἕνα πρὸς δύο ῥητῶς κιρνάναι κελεύων.* V. 1—4. cum initio v. 5. rursus leguntur XI. 481. A. — V. 1. *τὸ λύχνον μένομεν* Welcker scripsit, *τὰ λύχν' ἀμμένομεν* Porson (*ὀμμένομεν* Ahrens), priore loco Athen. *τὸν λύχνον σβέννυμεν*, altero *τὸν λύχνον ἀμμένομεν.* — V. 2. *καδ δ' ἄειρε* L altero loco, *καδδα ειρε* B, *καδδαρει* P, *καδδάρει* V, priore loco *καδ δ' ἀναειρε* (*ἀναείρη* P), Ahrens *ἄερρε.* — *αἶ τὰ* aperte corruptum, altero loco B *αι τα*, P *αι τὰ*, V *αἶ τὰ*, L *αἶ τὰ*, coniiciunt *αἶτα*, Seidler *ὦ Ϝέτα*, Ahrens *αἶψα ποϊκίλαις* clavum ut clavo extunderet vel *αἶψ' ἀπὺ κιλλίβα*, Cramer *αὐτοποικίλαις* (*αὔτατα ποικίλαις*). — *ποικίλαις* Schweighaeuser, pr. l. *ποικίλα*, altero l. A *ποικίλλις*, P *ποικιλλίς*, B *ποικιλλες*, VL *ποικίλλης.*

Digitized by Google

οἶνον γὰρ Σεμέλας καὶ Δίος υἱος λαθικάδεα
ἀνθρώποισιν ἔδωκ᾽· ἔγχεε κίρναις ἕνα καὶ δύο
πλέαις κακ κεφάλας, ἁ δ᾽ ἑτέρα τὰν ἑτέραν κύλιξ
ὠθήτω.

42.

Κατ τᾶς πόλλα παθοίσας κεφάλας χεῦον ἔμοι μύρον
καὶ κατ τῶ πολίω στήθεος.

43. [35.]

Ἀάταγες ποτέονται
κιλιχνᾶν ἀπὸ Τηΐαν.

44. [30.]

Μηδὲν ἄλλο φυτεύσῃς πρότερον δένδριον ἀμπέλω.

45. [28. b.]

Ἦρος ἀνθεμόεντος ἐπάϊον ἐρχομένοιο.
* * * * * * *

V. 3. *οἶνον*, Athen. priore loco *οἶνος*. *Σεμέλας* L, *σε μέλας* PV utroque loco. — *υἱος* omissum est altero loco. — *λαθικάδεα* Schweighaeuser, *λαθικάδε᾽* L, *λάθι καδδ᾽* V, *λάθι κάδδε* P, *λαθι καδ᾽ ἐὰν* B, ut possis *λαθικάδεαν* coniicere, altero loco *λαθικήδεα*. — V. 4. *ἔδωκ᾽*, libri *ἔδωκεν*. — *ἔγχεε*, altero loco PVL *ἐγχέαι*. — *κίρναις*, A *κίρναις*, P *κιρνᾶς*, CVL *κιρνάς*, altero loco *κέρνα*. — *δύο* altero loco om. Leguntur haec etiam X. 430. A *ἔγχευε κέρνα εἰς* (sic ABP, *κίρνα εἰς* VL) *ἕνα καὶ δύο*. — V. 5. *πλέαις*, altero loco *πλείους*, Schweighaeuser *πλείαις*. — *κακ κεφάλας* Porson, *κἀκ κεφαλαῖς* B, *κἀκ κεφαλᾶς* PVL. — *ἁ δ᾽ ἑτέρα* Porson, *δ᾽ ἀτέρα* VL, *δ᾽ ἄτερα* BP, unde Schneidewin *πλείαις· κακ κεφάλας δ᾽ ἁ Fετέρα*. Ceterum Ahrens *ἑτέρα* et *ἑτέραν*, sicut v. 1. *ἀμέρα*. — V. 6. *ὠθήτω* P, vulgo *ὠθείτω*.

Fr. 42. Plut. Sympos. III. 1, 3: *διὸ μάλιστα τοὺς ἀνηθινοὺς ἐκ τῶν τραχήλων καθάπτοντες ὑποθυμίδας ἐκάλυνν καὶ τοῖς ἀπὸ τούτων μύροις ἔχριον τὰ στήθη. μαρτυρεῖ δὲ Ἀλκαῖος κελεύων καταχέαι τὸ μύρον αὐτοῦ κατὰ τᾶς πολλὰ παθοίσας κεφαλᾶς καὶ τῶ πολιῶ στήθεος*. quae in ordinem redegi, nisi quod antea *χεῦσον* scripsi, rectius Ahrens *χεῦον*.

Fr. 43. Athen. XI. 481. A: *Ἀλκαῖος . . . καὶ ἐν τῷ δεκάτῳ· Ἀάταγες κτλ. ὡς διαφόρων γιγομένων καὶ ἐν Τέῳ κυλίκων*. Cf. Athen. XV. 666. B: *Δικαίαρχος δ᾽ ὁ Μεσσήνιος . . . ἐν τῷ περὶ Ἀλκαίου καὶ τὴν λατάγην φησὶν εἶναι Σικελικὸν ὄνομα* et XV. 668. D: *ὅτι δὲ ἐσπούδαστο παρὰ τοῖς Σικελιώταις ὁ κότταβος δῆλον ἐκ τοῦ καὶ οἰκήματα ἐπιτήδεια τῇ παιδιᾷ κατασκευάζεσθαι, ὡς ἱστορεῖ Δικαίαρχος ἐν τῷ περὶ Ἀλκαίου*. Fort. v. 1. scrib. *δὲ πότηνται*. — V. 2. *κυλιχνᾶν ἀπὸ Τηΐαν* L, *κυλίχναν ἀπὸ Τηΐαν* PV. Praetera in procedosi *ἀπὺ* scripsi.

Fr. 44. Athen. X. 430. C: *Καὶ καθόλου δὲ συμβουλεύων φησὶν* (*Ἀλκαῖος*)· *Μηδὲν κτλ.* Eadem Eust. Il. 1163, 11. — *μηδὲν* Eust. CL Bas, *μηθὲν* ABPV. — *δένδριον* Ahrens, codd. *δένδρον*, Bentley *δένδρεον*.

Fr. 45. Ath. X. 430. B: *Τοῦ δ᾽ ἔαρος* (*πίνων εὐρίσκεται Ἀλκαῖος*)· *Ἦρος κτλ. καὶ προελθών· ἐν δὲ κίρνατε κτλ.* V. 1. *ἐπάϊον* ACP, *ἔπαιον* VL.

Digitized by Google

ἐν δὲ κίρνατε τῶ μελιάδεος ὄττι τάχιστα κράτηρα.

* 46.

Κέλομαί τινα τὸν χαρίεντα Μένωνα κάλεσσαι, αἰ χρὴ συμποσίας ἐπ' ὄνασιν ἔμοι γεγένησθαι.

47. [34.]

Ἄλλοτα μὲν μελιάδεος, ἄλλοτα δ' ὀξυτέρω τριβόλων ἀρυτήμενοι.

48. [26.]

Κρονίδα βασίληος γένος Αἴαν, τὸν ἄριστον πέδ' Ἀχίλλεα.

49. [49.]

. . ¸ . Ἀχίλλευ, ὁ τᾶς Σκυθίκας μέδεις.

50. [50.]

Ὡς γὰρ δήποτ' Ἀριστόδαμόν φαισ' οὐκ ἀπάλαμνον ἐν Σπάρτᾳ λόγον

V. 2. *κίρνατε* Matthiae, *κιρνᾶτε* AB, *κιρνᾶται* C, *κίρνα τὰ* P, *κίρνα τὸν* V, *κίρνῳ τὸν* L.

Fr. 46. Hephaest. 41: *Τὸ μὲν οὖν Αἰολικὸν ἔπος τὸ καταληπτικὸν τοιοῦτόν ἐστι· Κέλομαί κτλ. Alcaei* haud dubie est pertinetque fort. ad idem carmen, ex quo est Fr. 45., contra Neue Sapphoni tribuit. V. 1. *κέλομαι, κέλλομαι* HFl Mingarelli codd. Nau. 489. — *Μένωνα, Μίνωα* Ming. — *καλέσσαι*, edd. *καλέσαι*. — V. 2. *αἰ χρὴ* Ahrens, vulgo *εἰ χρή, ἐχρὴ* Bs, *ἔχρην* B2, — *ἐπ' ὄνασιν*, HBFl *ἐπόνασιν*.

Fr. 47. Athen. II. 38. E: *Ἀλκαῖος· Ἄλλοτε κτλ.* Respic. Rust. Od. 1910, 18. V. 1. *ἄλλοτα* bis Blomfield, vulgo *ἄλλοτε*. — V. 2. *ὀξυτέρω* Blomfield, vulgo *ὀξυτέρου*. — *ἀρυτήμενοι* scripsi, vulgo *ἀρητυμένοι*.

Fr. 48. Hephaest. 61: *Ὁ δὲ Ἀλκαῖος καὶ πενταμέτρῳ ἀκαταλήκτῳ ἐχρήσατο· Κρονίδα βασιλῆος κτλ. πέδ'* Casaubonus, libri *παιδ'*, Turn. *πόδ'*. Cf. Choerobosc. Epim. I. 95. (Bekk. An. III. 1183): *ἰσοσυλλάβως κλιθέντα, οἷον ὁ Βίας τοῦ Βία, ὁ Λρύας τοῦ Λρύα, ὁ Θόας τοῦ Θόα, ὡς . . . ὁ Αἴας τοῦ Αἶα . . . παρ' Ἀλκαίῳ· Αἶαν τὸν ἄριστον.* Deinde sic fere videtur Alcaeus scripsisse:

Φαῖσιν ἐς Τροΐαν τῶν Λαναῶν ἐλθεμεν. . . .

Cf. Scolion ap. Athen. XV. 695. C.

Fr. 49. Eustath. ad Dionys. Per. 306: *Ἄλλοι δέ φασιν ἕτερον εἶναι τοῦτον Ἀχιλλέα παρὰ Σκύθαις βασιλέα τῶν τόπων, ὃς ἡράσθη τε τῆς Ἰφιγενείας πεμφθείσης ἐκεῖ καὶ ἔμεινεν ἐπιδιώκων, ἐξ οὗ τόπος Ἀχίλλειον. οἱ δὲ τοῦτο λέγοντες παραφέρουσι μάρτυρα τὸν Ἀλκαῖον λέγοντα· Ἀχιλλεῦ* (*Ἀχιλλεὺς* MbKm var. lect. R) *ὃς τᾶς Σκυθικᾶς* (Km *σκυθικὰς*, *τοῖς Σκυθικοῖς* M var. lect. R) *μεδέεις.* Eadem Eudoc. 86. Correxit Seidler.

Fr. 50. Schol. Pind. Isthm. II. 17: *Χρήματα, χρήματ' ἀνήρ· τοῦτο ἀναγράφεται μὲν εἰς τὰς παροιμίας ὑπ' ἐνίων, ἀπόφθεγμα δέ ἐστιν Ἀριστοδήμου, καθάπερ φησὶ Χρύσιππος ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν· τοῦτον*

Digitized by Google

εἶπην· χρήματ' ἄνηρ, πένιχρος δ' οὐδεὶς πέλετ' ἔσλος οὐδὲ τίμιος.

51. [59.]

Πέτρας καὶ πολίας θαλάσσας τέκνον . . . .
. . . ἐκ δὲ παίδων χαύνοις φρένας, ἃ θαλασσία λέπας.

52. [60.]

— — Ἐκ δὲ ποτηρίων πώνης ἀιννομένῃ παρίσδων.

53. [36.]

Οἶνος γὰρ ἀνθρώποις δίοπτρον.

* 54.

Χαῖρε καὶ πῶ.

δὲ τὸν Ἀριστόδημον Πίνδαρος μὲν οὐ τίθησιν ἐξ ὀνόματος, ὡς δήλου ὄντος, ὃς ἔστιν ὁ τοῦτο εἰπών, μόνον δὲ ἐσημειώσατο τὴν πατρίδα, ὅτι Ἀργεῖος· Ἀλκαῖος δὲ καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὴν πατρίδα τίθησιν, οὐκ Ἄργος, ἀλλὰ Σπάρτην· Ὡς γὰρ δήποτε φασὶν Ἀριστόδημον ἐν Σπ. λόγον οὐκ ἀπάλαμνον εἰπεῖν κτλ. Eadem Diog. Laert. I. 31., ubi ὡς γ. δ. Ἀρ. ὃν φασιν οὐκ ἀπ. ἐν Σ. λόγον εἰπεῖν . . . ἐσθλὸς (cod. Mon. ἑσλός) verbis οὐδὲ τίμιος omissis. Cf. Suidas v. χρήματα, χρήματ' ἀνήρ, πενιχρὸς δ' οὐδέποτ' ἐσθλὸς — καὶ Ἀλκαῖος. ὡς γάρ δήποτ' Ἀριστόδημόν φασιν ἐν Σ. οὐκ ἀ. λ. εἰπεῖν χρήματα καὶ τὰ ἑξῆς. Respicit huc Zenob. VI. 43. ibique interpr. Arsen. 476. Apostol. XVIII. 32. Paroemiogr. T. II. p. 129. Fortasse autem hoc Fr. sicut Fr. 51. rectius adscripseris *Dichostasiasticis*. Correxi haec iustis versuum numeris restitutis.

Fr. 51. Athen. III. 85. F: *Μνημονεύων δ' αὐτῆς (τελλίνης) Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ περὶ τῆς ἀχνυμένης σκυτάλης ὁμοίας φησὶν εἶναι τὰς λεπάδας ταῖς καλουμέναις τελλίναις. Καλλίας δ' ὁ Μιτυληναῖος ἐν τῷ περὶ τῆς παρ' Ἀλκαίῳ λεπάδος παρὰ τῷ Ἀλκαίῳ φησὶν εἶναι ᾠδήν, ἧς ἡ ἀρχή· Πέτρας κτλ. ἧς ἐπὶ τέλει γεγράφθαι· Ἐκ λεπάδων χαύνοις φρ. κτλ. ὁ δ' Ἀριστοφάνης γράφει ἀντὶ τοῦ λεπὰς χέλυς καί φησιν οὐκ εὖ Δικαίαρχον ἐκδεξάμενον λέγειν τὰς λεπάδας· τὰ παιδάρια δὲ ἡνίκ' ἂν εἰς τὸ στόμα λάβωσιν, αὐλεῖν ἐν ταύταις καὶ παίζειν.* V. 2. *ἐκ δὲ παίδων* Ahrens, libri *ἐκ λεπάδων*.

Fr. 52. Athen. XI. 460. D: *Ἀλκαῖος· Ἐκ δὲ ποτ. πώνης διννομένη παρίσδων.* (sic PV, *παρίσδωνι* A, *παρίσδον* L). *Πώνης* i. e. *πίνεις*, antea scripsi *πῶ*, *νέοις Διννομένῃ*, Ahrens *πώνεις*, idem recte dativum *Διννομένῃ* restituit.

Fr. 53. Tzetz. Lycophr. v. 212: *Οἱ οἰνωθέντες τὰ τοῦ λογισμοῦ ἀπόῤῥητα ἐκφαίνουσιν· ὅθεν καὶ Ἀλκαῖος φησίν· Οἶνος κτλ.*

Fr. 54. Et. M. 689, 51. (Favor. 395): *Ἔστι καὶ ῥῆμα προσταχτικὸν παρὰ Αἰολεῦσιν, οἷον· χαῖρε καὶ πῶ, ὅπερ λέγεται ἐν ἑτέρῳ· σύμπωθι.* hoc quoque *Alcaei* esse videtur.

Digitized by Google

IV. *ΕΡΩΤΙΚΑ.*

55. [41. 42.]

Ἰόπλοχ' ἄγνα μειλιχόμειδε Σάπφοι,
θέλω τι Εἰπην, ἀλλά με κωλύει αἴδως.

56. [40.]

Λέξαι με κωμάζοντα, δέξαι, λίσσομαί σε, λίσσομαι.

57. [37.]

Οἶνος, ὦ φίλε παῖ, καὶ ἀλάθεα.

58. [43.]

Οὐκ ἔγω Λύκον ἐν Μοίσαις ἀλέγω.

59. [69.]

Ἔμε δείλαν, ἔμε πασᾶν κακοτάτων πεδέχοισαν.

Fr. 55. V. 1. Hephaestio p. 80: *Τρίμετρον δὲ ἀκατάληκτον τὸ τούτου περιττεῦον συλλαβῇ τῇ τελευταίᾳ, καλούμενον δὲ Ἀλκαϊκὸν δωδεκασύλλαβον, οἷον· Ἰόπλοχ' κτλ. ἰόπλοχ'*, Schneidewin *ἰόπλοκ'*. — *μειλιχόμειδε. μελλιχόμειδε* Hermann. — V. 2. adiunxi ex Aristotele Rhet. I. 9: *Τὰ γὰρ αἰσχρὰ αἰσχύνονται καὶ λέγοντες καὶ μέλλοντες, ὥσπερ καὶ Σαπφὼ πεποίηκεν εἰπόντος τοῦ Ἀλκαίου· Θέλω κτλ. Αἰ δ' ἦχες κτλ.* (Sappho Fr. 29.) Cf. etiam Cram. An. Paris. I. 266, 25. — *Εἰπην* Hermann, *τ' εἰπῆν* Ac, *τ' εἰπεῖν* QYbZb. — *ἀλλὰ* et seqq. om. Zb. Affert haec Anna Comn. Alex. XV. 486. sed errore Sapphica dicens: *ἠβουλόμην δὲ καὶ πᾶσαν τὴν τῶν Βογομίλων διηγήσασθαι αἵρεσιν, ἀλλά με κωλύει καὶ αἰδώς, ὡς που φησιν ἡ καλὴ Σαπφώ.*

Fr. 56. Hephaest. 30: *Τετράμετρα δέ, οἷον τὸ τοῦ Ἀλκαίου· Λέξαι κτλ.* Eadem Schol. Heph. 168. et Schol. Aristoph. Plut. 302. et Apostol. V. 98. d. — *κωμάζοντα* libri, *κωμάσδοντα* Blomfield.

Fr. 57. Schol. Plat. p. 377. Bekker: *Οἶνος καὶ ἀλήθεια ἐπὶ τῶν ἐν μέθῃ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων· ἔστι δὲ ἄσματος Ἀλκαίου ἀρχή· Οἶνος κτλ. καὶ Θεόκριτος.* Cf. Ath. I. 37. E. *ἀλάθεα* Matthiae, vulgo *ἀλήθεια.*

Fr. 58. Schol. Pind. Ol. X. 15: *Ἀλέγων· ὑμνῶν. καὶ Ἀλκαῖος· Οὐκ ἔγὼ λύκον ἐν Μούσαις ἀλ. παρὰ τὸ ἀλέγειν καὶ φροντίδα ποιεῖν.* Scripsi *Λύκον* et *Μοίσαις* et praeterea videtur scrib. *οὐκέτ' ἔγω*, conferas Horat. I. 32, 9: „*Liberum et Musas Veneremque et illi Semper haerentem Puerum canebat, et Lycum nigris oculis nigroque Crine decorum.*“ et Cicerón. Nat. Deor. I. 28: „*Naevus in articulo pueri* (fort.: *in articulo Lyci pueri*) *delectat Alcaeum. At est corporis macula naevus: illi tamen hoc lumen videbatur.*“

Fr. 59. Hephaest. 66: *Καὶ ὅλα μὲν οὖν ᾄσματα γέγραπται ἰωνικά. — Ἀλκαίῳ δὲ πολλά, ὥσπερ καὶ τόδε· Ἔμὲ κτλ. πασᾶν* Turneb., *πᾶσαν* Fl. *παισᾶν* Ahrens. — *κακοτάτων*, Ursinus *κακοτάταν*, FlBH *κακότητα*. — *πεδέχοισαν* Bentley, *πέδ' ἔχοισαν* C, *παιδ' ἔχ.* FlBH, *πόδ' ἔχ.* Turneb. Legitur versus etiam ap. Gramm. ined. ap. Hermann El. Metr. 472. Et rursus Hephaest. 120., ubi docet hoc carmen ex strophis denorum pedum compositum fuisse: *κατὰ σχέσιν, ὡς ἐν τῷ παρ' Ἀλκαίῳ ᾄσματι, οὗ ἡ ἀρχή· Ἔμὲ κτλ.* (ubi codd. et edd. similes ut supra corruptelas exhibent)· *ἄπειρος*

Digitized by Google

60.

Ἔπετον Κυπρογενήας παλάμαισιν.

61.

Τερένας ἄνθος ὀπώρας.

* 62. [124.]

Κόλπῳ σ' ἐδέξανθ' ἅγναι Χάριτες Κρόνῳ.

* 63. [25.]

Ἄεισον ἄμμι τὰν ἰόκολπον.

V. ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.

64.

Καὶ πλείστοις ἐάνασσε λάοις.

65. [96.]

Πρώτα μὲν Ἄντανδρος Λελέγων πόλις.

μὲν γὰρ ἄν τις ὧν φήσειεν αὐτὸ ἐξ ὁμοίων εἶναι, ἐξ ἰωνικῆς ἀπ' ἐλάσσονος συζυγίας καταμετρούμενον, ἡμεῖς δὲ ἐπειδὴ κατὰ δέκα ὁρῶμεν αὐτὸ συζυγίας καταμετρούμενον, κατὰ σχέσιν αὐτὸ γεγράφθαι φαμέν. Διόπερ καὶ τὰ μονοστροφικὰ ᾄσματα, δέκα ὄντα συζυγιῶν, οὕτω πεποιῆσθαι νομίζομεν. et rursus versum repetit p. 121. Cf. Bentley ad Hor. Od. III. 12.

Fr. 60. Cramer An. Ox. I. 144, 6: *Τοῦ πέτω ὁ ἀόριστος ὤφειλεν εἶναι ἔπετον· Ἀλκαῖος κέχρηται· Ἔπετον Κυπρογὰ παλαμίησιν.* Cf. ib. 179, 3. Etym. M. 666, 51: *Ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔπετον, οἷον· Ἔπετον Κυπρογενῆας* et Favorin. 354., ubi *Κυπρογενήτη.* — *παλάμαισιν* Schneidewin, praeterea Ahrens *Κυπρογενήας* requirit.

Fr. 61. Cram. An. Ox. I. 413, 23: *Ζητεῖται παρὰ τῷ Ἀλκαίῳ θηλυκόν· Τερένας κτλ. πῶς ἡ τέρενα εἴρηκεν; καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἀπὸ τοῦ τέρην ἡ γενικὴ τέρενος· καὶ μετάγεται ἡ γενικὴ εἰς εὐθεῖαν ὁ τέρενος· ἀπὸ τουτου θηλυκὸν τερένη καὶ Αἰολικῶς· τερένας ἄ. ὀ.*

Fr. 62. Hephaest. 59: *Τὸ δὲ μέσην μὲν ἔχον τὴν ἀντισπαστικήν, τρεπομένην κατὰ τὸν πρότερον πόδα εἰς τὰ τέσσαρα τοῦ δισυλλάβου σχήματα, ἑκατέρωθεν δὲ τὰς ἰαμβικάς, ὧν ἡ πρώτη καὶ ἀπὸ σπονδείου ἄρχεται, Ἀλκμαϊκὸν* (N a pr. m. C *ἀλχαϊκὸν*, N corr. *Ἀλκαϊκὸν*) *καλεῖται δωδεκασύλλαβον, οἷον· Κόλπῳ σ' κτλ.* ubi Fl. *κόλπος ἐδέξαθ'.* — *Κρόνῳ* corruptum, coniicio *Κρίνοι*, ut puellam, cui *Κρινώ* nomen, alloquatur.

Fr. 63. Apollon. de Pron. 384. B: *τὰ γὰρ Αἰολεῦσιν ἕνεκα τῆς συντάξεως πολλάκις ἀποβάλλει τὸ ν διὰ εὐφωνίαν· ἄεισον κτλ. Αἴ δέ κ' κτλ.* (Fr. 77.) *Ἀλκαῖος.* nisi forte hoc prius fragmentum Sapphus est. *Ἰόκολπον*, coniiciat aliquis *ἰόπλοκον.*

Fr. 64. Etym. Gud. 162, 31: *Ἤνασσεν, ἐάνασσεν. Καὶ κτλ. Ἀλκαῖος.* Eadem Cram. An. Ox. I. 169, 3. ubi *ἔνασσε λεοῖς*, sed supra adscr. *α.*

Fr. 65. Strabo XIV. 606: *Τὴν δὲ Ἄντανδρον Ἀλκαῖος μὲν καλεῖ Λελέγων πόλιν· Πρώτα κτλ. πρώτα* Friedemann, vulgo *πρῶτα. μὲν* codd., vulgo *μὲν καὶ.*

Digitized by Google

66. [82.]

Ἦ που συναγανδρωνδάσμενον
στρατὸν νομισμένοι πνέοισα.

67.

Τῶν χαλίνων ἄρκος ἔσῃ.

68. [84.]

Πάμπαν δὲ τύφως ἔκ σ' ἔλετο φρένας.

* 69. [123.]

Καί τις ἐπ' ἐσχατίαισιν οἴκεις.

* 70.

Καὶ Θέον ἀμερίοις βρότοισιν.

71.

Ὡς λόγος ἐκ πατέρων ὄρωρεν.

Fr. 66. Hesych.: *Ἐπιπνεύων· ἐπιβλέπων, Αἰολικῶς. καὶ Ἀλκαῖος· ἦ που συναγανδρωνδασμένον στρατὸν νομισμένοι πνέοισα.* Heinsius *συνάγ' ἀνδρῶν δεδασμένον στ. τὸ νομισμένον πνέοισα*, vel *συνάγαγ' ἀνδρῶν δυσμενέων*, Ahrens *ἦ ποι σύγ' ἀνδρῶν δυσμενέων στρότον πολισμ' ἐπιπνεύοισα φίλων τέων.*

Fr. 67. Cram. An. Par. IV. 61, 13: *Ἄρκος οὐδέτερον, οὗ μέμνηται Ἀλκαῖος· τὸν χαλινὸν ἄρκος ἔσῃ.* quae correxi. Schneidewin *τῶν χαλίννων ἄρκος ἔσται*, et *χαλίννων* commendat Et. Gud. 561, 4.

Fr. 68. Harpocr. 175, 15: *Τετύφωμαι· ἀντὶ τοῦ ἐμβεβρόντημαι, ἔξω τῶν φρενῶν γέγονα. ἤτοι ἀπὸ τῆς βροντῆς ἢ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὸν Τυφῶνα ἀναφερομένων σκηπτῶν· ἢ ἀπὸ τῶν Τυφωνικῶν καλουμένων πνευμάτων, ἃ δὴ καὶ αὐτὰ ἐξίστησιν ἀθρόως καταβραγέντα· καὶ γὰρ Ἀλκαῖός φησί· Πάμπαν κτλ.* Eadem Phot. 582, 7. Schol. Demosth. Aristocr. § 158. et Suidas v. *τετ.* — *ἔκ σ' ἔλετο* Bekker in Harpocratione, ubi A *ἐκέλεγετο*, D *ἐκ δὲ ἐλέγετο*, BC *ἐκ δὲ λέγετο*, ut Phot., ap. Suid. AV *ἐκ δ' ἐλέγετο*, vulgo *ἐκ δελέγεται*, Schol. Dem. *ἐκ δ' ἐλέγετο*, Schneider *ἐξέλετο*, Blomfield *ἐκΓέλετο*, Porson *πάμπαν δ' ἐτύφωσ', ἐκ δ' ἔλετο φρένας.*

Fr. 69. Hephaest. sine poetae nom. 43: *Καλούμενον δὲ Ἀλκαϊκὸν δεκασύλλαβον· Καί τις ... οἰκεῖς.* sed *οἰκείς*, quod conieceram, Gramm. Cram. An. Ox. I. 327, 4: *ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ οἰκῶ ἡ μετοχή· Καί τις κτλ.* Fort. *καὶ τις* scrib.

Fr. 70. Tricha de Metr. 19, 20: *ἃ καὶ Ἀλκαϊκὰ καλεῖται, ὡς τοῦ Ἀλκαίου κατακόρως αὐτοῖς χρησαμένου, οἷόν ἐστι τό· Καὶ κτλ.* Repetit p. 20, nec videtur ipse finxisse.

Fr. 71. Commentar. in Arat. ap. Iriart. p. 239: *καὶ τάδ' ὡς λόγος ἐκ πατέρων ὄρωρε κατ' Ἀλκαῖον καὶ οὕτως ἔχοντα τυγχάνει.*

Digitized by Google

* 72. [73.]

Εμ᾽ αὔτῳ παλαμάσομαι.

73. [80.]

Ὅτ᾽ ἄσφ᾽ ἀπολλυμένοις σάως.

74. [81.]

Οἴκω τε περ σῶ καὶ περ᾽ ἀτιμίας.

75. [99.]

Εἷς τῶν δυοκαιδέκων.

76. [89.]

Καί κ᾽ οὐδὲν ἐκ δένος γένοιτο.

77. [15.]

Αἰ δέ κ᾽ ἄμμι Ζεὺς τελέσῃ νόημα.

* 78. [74.]

. . Νόον δὲ Ταύτω
πάμπαν ἀέῤῥει.

Fr. 72. Apollon. de pron. 363. A: *Καὶ παρὰ τοῖς Αἰολικοῖς δὲ ὡς ἐν παρενθέσει ἀνεγνώσθη — ἔμ᾽ κτλ.* Apparet ex Apollonio paradosi firmatum esse *ἔμ᾽ αὔτῳ*, sed rectius *ἐμαύτῳ* scribas, ut *σαύτω*, *Ταύτω*. Ceterum Alcaei haud dubie est.

Fr. 73. Apollon. de pron. 388. B: *Ἄσφε Αἰολεῖς· ὅτ᾽ ἄσφ᾽ ἀπολλυμένους σάως· Ἀλκαῖος δ᾽ εὐτέρῳ.* Ahrens *ἀπολλυμένοις* emendavit. — Bekker coni. *σάωσα* vel *σάωσεν*.

Fr. 74. Apollon. de pron. 395. A: *ἡ τεὸς Δωρικῇ τῇ σὸς ὁμωνυμεῖ — καὶ παρ᾽ Αἰολεῦσιν· Ἀλκαῖος ἔν πρώτῳ· τὸ δ᾽ ἔργον* (Fr. 14.) *— καὶ οἴκῳ — ὁ αὐτὸς κοινῷ ἔθει. — οἴκω ... σῶ* Bast., vulgo *οἴκῳ ... σῷ*. — *καὶ περ᾽ ἀτιμίας* scripsi, vulgo *καίπερ ἀτιμίαις*.

Fr. 75. Et. M. 290, 47: *Ἔστι δὲ εἰπεῖν, ὅτι πολλάκις αἱ διάλεκτοι κλίνουσι ταῦτα, ὡς παρὰ Ἀλκαίῳ εἷς* (P ὡς) *τὸν δυοκαίδεκον.* (V *δυοκαίδεκα*) *ἀντὶ τοῦ δυοκαίδεκα.* Emend. Sturz et Müller.

Fr. 76. Et. M. 639, 31: *αὐτοῦ δὲ τοῦ οὐδεὶς τὸ οὐδέτερον δὲν χωρὶς τῆς οὐ παραθέσεως ἔχομεν παρὰ τῷ Ἀλκαίῳ ἐν τῷ ἑνάτῳ· κ᾽ οὐδέν κτλ.* sed D Par. M. *καί κ᾽ οὐδέν*. Coniiciunt *οὐδὲν οὐδένος*. Cf. Bekk. An. III. 1362.

Fr. 77. Apollon. de pron. 384. B: *Τὰ γὰρ παρ᾽ Αἰολεῦσιν ἕνεκα τῆς συντάξεως πολλάκις ἀποβάλλει τὸ ν δι᾽ εὐφωνίαν· . . . Αἰ δὲ κτλ. Ἀλκαῖος.* Fort. ex *Dichostasiasticis*.

Fr. 78. Apollon. de pron. 363. A: *Καὶ παρὰ τοῖς Αἰολικοῖς δὲ ὡς ἐν παραθέσει ἀνεγνώσθη ἔμ᾽ αὔτῳ ... ἔμ᾽ αὔτῳ — ἀλλ᾽ ἐμάχετο τόνόῳ δ᾽ ἑαύτῳ π. ἀ. ἅπερ ἀσύνηθες ἐν ἁπλότητι μὴ οὐχὶ τὸ ε προσλαμβάνειν, καὶ ἔτι ὁμοίως παρὰ τῷ αὐτῷ Ἀλκαίῳ κτλ.* Itaque hoc quoque Alcaei est. *νόον* Bast, *δὲ Ταύτω* recte Ahrens. Pro *ἀέῤῥει* Bekker *ἀέῤῥεται*.

Digitized by Google

79.

Κἀπιπλεύην νάεσι.

80. [15.]

Ἄμμιν ἀθάνατοι θέοι'
νίκαν.

81. [47.]

Νῦν δ' οὗτος ἐπικρέτει
κινήσας τὸν ἀπ' ἴρας πύκινον λίθον.

82. [85.]

Αἴκ' εἴπῃς, τὰ θέλεις, (ᾖ κεν) ἀκούσαις, τά κεν οὐ θέλοις.

83. [79.]

Τὸ γὰρ θεῶν ἰότητ' ὔμμε λαχόντων γέρας ἄφθιτον ἀνθήσει.

84. [53.]

Ὄρνιθες τίνες οἵδ' ὠκεανῶ γᾶς ἀπὺ πεῤῥάτων
ἦλθον πανέλοπες ποικιλόδειροι τανυσίπτεροι;

Fr. 79. Cram. An. Ox. I. 298, 17: *Αἰολεῖς νέασσι· Κἀπιπλεύσαν νάεσσιν. Ἀλκαῖος.* Cf. Et. M. 605, 25. Schneidewin *κἀπιπλεύην*, fort. *κἀπιπλεύσεαι ναύεσιν.*

Fr. 80. Apoll. de Pron. 384. B postquam docuit *ἄμμιν* apud Aeolenses saepe *ν* abiicere: *Μὲν εἰτε ἐπὶ τοῦ ὔμμιν ἀθανάτοιο εοίνικαν Ἀλκαῖος τρίτῳ καὶ ἐπ' ἄλλων πλειόνων.* Scripsit Hermann *μένει τε ἐπὶ τοῦ ὔμμιν ἀθάνατοι θεοὶ νικᾶν*, emendationem perfecit Ahrens *ἄμμιν* et *νίκαν* scribens. Fort. ex *Dichostasiasticis.*

Fr. 81. Eust. Il. 633, 61: *Ἀλκαῖος οὖν ἐκ πλήρους ἔφη τὸ κινήσας τὸν πήρας πυκινὸν λίθον, κωμικευσάμενος ἐκεῖνος καὶ ἀντὶ τοῦ ἱερᾶς, ὡς ἐν παρῴδῳ (παρῳδῇ) γράψας τὸ πήρας.* Idem auctius Od. 1397, 32: *Ἀλκαῖος δέ φησιν ἐκ πλήρους· Νῦν δ' οὗτος ἐπικρέτει κ. τὸν πείρας π. λ.* quae emendavi, nam Eustathium falsa lectione deceptum esse apparet; fortasse praeterea V. 1. scribendum *Νῦν γάρ* vel *νῦν δ' αὖθ'*, ut integer sit versus, et V. 2. *πύματον λίθον.* Est haud dubie ex *Dichostasiasticis.*

Fr. 82. Procl. Hesiod. Op. 719: *Ἀλκαῖος· Εἴ κ' εἴποις τὰ θέλεις, ἀκούσαις τά κ' οὐ θέλεις.* Emendavit Meineke; contra Ahrens: *ἀκούσειάς κεν, τὰ καὶ οὐ θέλεις.* Pro *θέλεις* non ausus sum *θέλῃς* scribere.

Fr. 83. Apollon. de Pron. 387. B: *Υ̓́μμε Αἰολεῖς· Τὸ γὰρ θεῶν ἰοτητι ὔμμε λαχόντων αφυτον θησει γερας. Ἀλκαῖος πρώτῳ.* Emendavit Bekker, quamquam alia quoque coniici possunt. Ahrens *τὰ γὰρ θ. ἰ. ὔμμ' ἔλαχον, τῶν (ἄϊν) ἄφθιτον ἀνθήσει γέρας.* Ceterum exspectaveram *ἰότατι.*

Fr. 84. Schol. Arist. Av. 1410: *Τινὲς παρὰ τὸ Ἀλκαίου· Ὄρνιθες τίνες οἵδ'* (Rav. haec tria verba om.) *κτλ.* Schol. Thesmoph. 162: *Ἐν δὲ τῷ πρὸ τούτου δράματι τοῖς Ὄρνισι παρῴδηται τό· Ὄ. τίνες δὲ ὠκεανῶ τὰ σὰ πτερὰ τοῦ θ'.* V. 1. *γᾶς* Blomfield, vulgo *γάς*, Hecker *γᾶς τ'*. — *ἀπὺ* Rav., vulgo *ἀπό*. — *πεῤῥάτων* Seidler, v. *περάτων*. — V. 2. Rav. ut vid. *ἦνθον* et deinde *παναίλοπες*. — *ποικιλόδειροι*, Schneidewin *ποικιλόδερροι.*

Digitized by Google

85. [68.]

Νύμφαις, ταὶς Λίος ἐξ αἰγιόχω φαῖσι τετυγμέναις.

86. [94. e.]

Αἰ γάρ κ' ἄλλοθεν ἔλθη, ὁ δέ φαι κήνοθεν ἔμμεναι.

87. [75.]

. . . σὺ δὲ σαύτῳ τομίας ἔσῃ
(πρὸς πόσιν.) . . .

88. [72.]

Μηδ' ὀνίαις τοῖς πέλας ἀμμέων παρέχην.

89. [48.]

Οὐδέ τι μυνάμενος ἄλλυι τὸ νόημα.

90.

Ἐρραφεώτου γὰρ ἄναξ.

Fr. 85. Hephaest. 60: *Τὸ δὲ ἀκατάληκτον καλεῖται Σαπφικὸν ἑκκαιδεκασύλλαβον, ᾧ τὸ τρίτον ὅλον Σαπφοῦς γέγραπται, πολλὰ δὲ καὶ Ἀλκαίου ᾄσματα· Νύμφαις κτλ.* Eadem corrupte Attil. Fortun. 360. — *ταὶς*, Hermann *τοῦ*, legebatur *ταῖς*. — *αἰγιόχω*, Fl. *αἰγιόχου*. — *φαῖσι* Blomfield, vulgo *φασι*. — *τετυγμέναις*, H *τετυσμέναις*, BFl *τετικμέναις*.

Fr. 86. Herodian. *περὶ μον. λέξ.* 27, 7: *Ὁ γοῦν Ἀλκαῖος κεἰνοθεν ἐστὶν ὅπου ἀπεφήνατο αὐτὸ (ἐκεῖθεν)· Αἰ γάρ κ' ἄλλοθεν ἔλθη δὲ φοικήνοθεν ἔ. — ὁ δέ φαι* scripsi, *ὁ δέ φη* Seidler, *τί δὲ φὴ* Lehrs. *Κήνοθεν* resp. Gramm. Cram. An. Par. IV. 56, 5. et 69, 8. coll. Et. Gud. 309, 28.

Fr. 87. Apoll. de Pron. 363. B: *Καὶ ἔτι ὁμοίως παρὰ τῷ αὐτῷ Ἀλκαίῳ ἐν ἑβδόμῳ· σὺ δὲ σαυτω τομαισεση* (recte Bast *τομίας ἔσῃ*, Ahrens *ἔσσῃ* requirit) *αλλα σαυτω μετεχων-αβας προσποσιν.* Apparet duo fragmenta in unum coaluisse, sed non recte ultima verba *πρὸς πόσιν* coniungunt cum proximis *μετέχων*, quae potius traiicienda, ut ad *τομίας ἔσῃ* pertineant. Et mihi quidem videtur alterum exemplum alieno loco insertum, et inde perturbatio orta: scripserat opinor Apollonius: *ἀλλ' ἐμάχετο τό· Νόω δὲ Ταύτω πάμπαν ἀέρδει· καί· ἀλλὰ σαυτῷ μετέχων ἄβας· ἅπερ ἀσύνηθες ἐν ἁπλότητι μὴ οὐχὶ τὸ ε προσλαμβάνειν· καὶ ἔτι ὁμοίως παρὰ τῷ αὐτῷ Ἀλκαίῳ ἐν ἑβδόμῳ· σὺ δὲ σαύτῳ τομίας ἔσῃ πρὸς πόσιν.* Et nunc demum intelligitur, quo iure *ἅπερ*, non *ὅπερ* Apollonius scripserit.

Fr. 88. Apoll. de Pron. 381. C: *παρὰ Λωριεῦσι . . . ἀμέων· ὁμοίως Αἰολεῖς· Ἀλκαῖος· Μηδ' ὀν. τοι σπλεας υμεων παρέχειν. τοῖς πέλας* Hase, *ἀμμέων* Giese, *παρέχην* Ahrens corr.

Fr. 89. Schol. Hom. Odyss. *φ'*, 71: *Καὶ Ἀλκαῖος· Οὐδέ τι μ. ἀλλὰ τὸ ν., ἀντὶ τοῦ προφασιζόμενος, ἀλλαχοῦ ἀποτρέπων τὸ ἑαυτοῦ νόημα.* Eadem Eust. Od. 1901, 52., ubi *τὸ* om. et extat *ἄλλο*, recte Seidler *ἄλλυι*. alii correxerunt *ἄλλᾳ*. Resp. Et. M. 594, 55. (ubi nihil nisi *οὐδὲ μυνάμενος*). Fort. scrib. *τὸ νόημα Ταύτω*.

Fr. 90. Cram. An. Par. III. 121, 5: *Μηδεὶς δὲ ἡμᾶς νεμεσητοὺς ἀποφήνειεν, ὡς εἰκῇ τὸ εἰραφιώτης ἐνταῦθα γράψαντας· Οὐ γάρ ἐστι τοῦ ποιητοῦ, ἀλλ' Ἀλκαίου· Ἐρραφεώτου γὰρ ἄναξ.* Eadem Matranga An. 389. Fort. *Ἐρραφεῶτα γὰρ Φάναξ*. Schneidewin coni.: *Ἐρραφιῶτα χαῖρ' ἄναξ*, Cramer *ἄνακτος*.

Digitized by Google

79.

Κἀπιπλεύην νάεσι. ηφάγοι.

80. [15.]

Ἄμμιν ἀθάνατοι θέοι' νίκαν. ἁ μέγα δάμης

81

Νῦν δ' οὗτος ἐπικρέτ' κινήσαις τὸν ἀπ' ἴρα

[51.]

(Ταντάλῳ)

ας μέγας, ὦ Αἰσιμίδα, λίθος.

Αἴκ' εἴπῃς, τὸ

94. [70.]

Τὸ γὰρ θ ... μομένη τῷ Τυῤῥακήῳ ἀνθήσει ... μπρα κέατ' ἐν μυρσινήῳ;

95. [66.]

Ὄρν ... ἐλασας ἀλγέων. ἠλ' ...

... Artemidor. Oneir. II. 25: Ταύτης (δρυὸς) γὰρ τὸν καρπὸν ... ράδες. καὶ ὁ Ἀρχαῖος φησί· Ἀ. κτλ. Recte Meineke Ἀλκαῖος. ... βαλανάφαγοι.

Fr. 92. Stob. XCVI. 17: Ἀλκαίου (Trinc. Ἀλκέου) Ποιητοῦ (om. Vind.)· ... ἰον κτλ. V. 1. μέγα A, μέγαν vulgo. — δάμης scripsi (in proec... ιάμναις), libri δάμησι, Giese coni. δάμνη, Ahrens δάμναι. — V. 2. ... ρία, libri ἀμηχανίᾳ. — ἀδελφέᾳ, ἀδελφέα Vind., ἀδελφεᾷ vulgo, ... ίᾳ Ahrens.

Fr. 93. Schol. Pind. Ol. I. 97: Καὶ Ἀλκαῖος δὲ καὶ Ἀλκμὰν λίθον ... ιν ἐπαιωρεῖσθαι τῷ Ταντάλῳ κεῖσθαι παρκεφαλᾶς (Vrat. D παρὰ κεφ.) ... ας ὥας (Vrat. D μέγας . . . . .) σιμίδα λίθος· ὁ δ' Ἀλκμὰν ὅπως ... ήρ κτλ. ita Schneider edidit. Alcaei fragmentum in his latere manifestum ... ue Boeckh scripsit: ἐπαιωρεῖσθαι τῷ Ταντάλῳ· ὁ μὲν Ἀλκαῖος· κεῖσθαι κτλ. sed plura videntur excidisse, haud dubie versus integer, propter repetitum nomen *Tantali*, hoc igitur Alcaeo restitui, et deinde quamvis dubitanter ὦ Αἰσιμίδα scripsi. Gerhard coni. κεῖται παρ κεφαλὰν (Ahrens περ κεφάλας) μέγας ὤρεος (Ahrens ὄρεος) Σιπύλω λίθος.

Fr. 94. Hephaest. 90: Τὸ ἐγκωμιολογικὸν καλούμενον, ὅπερ ἐστὶν ἐκ δακτυλικοῦ πενθημιμεροῦς καὶ ἰαμβικοῦ τοῦ ἴσου, ᾧ κέχρηται μὲν καὶ Ἀλκαῖος ἐν ᾄσματι, οὗ ἡ ἀρχή· Ἦρ' κτλ. V. 1. Δινομένη, δινομένη FlBH, vulgo Δινομένει. — τῷ Τυῤῥακήῳ, FlBH τῷ τυῤῥάκεῳ, Seidler coni. τῷ τ' Ὑρραδήῳ, Hermann τε Τυρρακήῳ. — V. 2. κέατ', Seidler κέοντ', κρέμαντ' ego in proecdosi scripsi. — μυρσινήῳ, FlCB μυρσίνῳ, D μυρσίνῳ, Ahrens coni. μυρσίνωνι. Scribendum puto Κέᾳ (sive Κλέᾳ malis) τε Μυρσιλήῳ (Seidler ἐν Μυρσιλήῳ), Hermann Λαμπρακέᾳ τε Μυρσινήῳ. De nomine Κέας vid. Bekk. An. III. 1183. Est haud dubie ex *Dichostasiasticis*.

Fr. 95. Hephaest. 15: ἐὰν μέντοι ἐν τῇ προτέρᾳ συλλαβῇ τελικὸν ᾖ τὸ ἄφωνον, τῆς δὲ δευτέρας ἀρχικὸν τὸ ὑγρόν, οὐκέτι γίνεται κοινὴ συλλαβή, ἀλλ' ἀντικρὺς μακρά, ὡς παρὰ Ἀλκαίῳ· ἐκ μ' ἐλάσας (sic libri, Bentley με λάσας) ἀλγέων. Scripsi μ' ἔλασας. Versus est dimeter trochaicus, velut Horatianum: *Non ebur neque aureum*, quod metrum Horatium ab Alcaeo ascivisse perhibet Atil. Fortunat. 330.

Digitized by Google

96. [77.]

...ινες ἔσλοι

...4.]

... θεσι φύει φόβερος.

98. [94. d.]

... ὀνίαρον ἱκνεῖται.

99. [92.]

... ἃ ὗς παρορίνει.

100. [78.]

Ἀμμέσιν πεδάορον.

101. [76.]

Ἀλλὰ σαύτω μετέχων ἄβας [πρὸς πόσιν].

102. [86.]

Ἔβρος κάλλιστος ποτάμων.

Fr. 96. Apollon. de Pron. 382. B: *Αἰολεῖς ὑμμέων. Ἀλκαῖος· Οἵτινες κτλ.* (cod. bis *ὔμεων*). V. 1. *Οἵτινες*, *ὅττινες* Ahrens. — *ἔσλοι* Schneidewin, vulgo *ἐσθλοί*.

Fr. 97. Schol. Soph. Oed. Reg. 156: *Φοβερὰν φρένα· τὴν περίφοβον. καὶ Ἀλκαῖος· ἐλάφῳ* (cod. *ἐλάφω*) *κτλ. ἀντὶ τοῦ περίφοβος.* — *βρόμος*, Blomfield coni. *τρόμος*. — *φύει*, Ahrens *φυίει*.

Fr. 98. Herodian. *περὶ μον. λέξ.* 35, 32: *Τὰ εἰς ος̄ λήγοντα οὐδέτερα δισύλλαβα, εἰ ἔχοι πρὸ τέλους τὸ ᾱ, συνεσταλμένον πάντως αὐτὸ ἔχει, εἰ μὴ κατὰ διάλεκτον εἴη, ὥσπερ τὸ πάρος· ἐπὶ γὰρ τὸ πάρος ὀνειαρὸν ἱκνεῖται, Ἀλκαῖος φησί.* Emendavit Seidler, Ahrens praeterea *ἵκνηται* requirit.

Fr. 99. Paroemiogr. T. II. 765. ed. Gott.: *Πάλιν ἡ ὗς π. ἐπὶ τῶν παρακινούντων τινὰ εἰπεῖν ἄκοντα, ἃ οὐ βούλεται. Ἀλκαίου ἡ παροιμία.* Cf. Diogenian. VIII. 64. Apostol. XVII. 74. Arsen. 460. Adde Simplic. ad Aristot. de Coelo 35. B ed Ald: *ἐπεὶ δὲ πάλιν ὗς ἔγρυξε κατὰ τὸν μελῳδὸν Ἀλκαῖον*, sed cod. ap. Gaisf. ad Diog. *ἐπειδὴ δὲ πάλιν ὗς παρορίνει κατὰ τὸν μελοποιὸν Ἀλκαῖον.*

Fr. 100. Apollon. de Pron. 383. C: *Τό τε ἐν τετάρτῳ Ἀλκαίου ἀμμέσιν πεδάορον* (ita Valckenaer, cod. *παιδα ορον*) *οὕτω φέρεσθαι ἀπὸ τοῦ ἡμέσιν.*

Fr. 101. Apollon. de Pron. 368. B: *Καὶ ἔτι ὁμοίως παρὰ τῷ αὐτῷ Ἀλκαίῳ ἐν ἑβδόμῳ· σὺ δὲ σαυτω τομαις εση* (Fr. 87.) *ἀλλὰ σαύτω μετέχων αβας προς ποσιν.* ultima verba cancellis sepsi, vide ad Fr. 87. Ahrens scripsit *ἀλλὰ σαύτῳ πεδέχων ἄβας πρ. π.*

Fr. 102. Schol. Theocr. VII. 112: *Ἀλκαῖος· Εὖρος κ. π.* sed Vat 4 *Ἔβρος*. Ceterum L fortasse rectius *Ἀλκαῖος φησίν, ὅτι Εὖρος κ. ποταμός*, ut non ipsa Alcaei verba servata sint.

Digitized by Google

91. [91.]

Ἄρκαδες ἔσσαν βαλανηφάγοι.

92. [65.]

Ἀργάλεον πενία, κάκον ἄσχετον, ἃ μέγα δάμνης
λᾶον ἀμαχανίᾳ σὺν ἀδελφέᾳ.

93. [51.]

(Ταντάλῳ)
κεῖσθαι παρ κεφάλας μέγας, ὦ Αἰσιμίδα, λίθος.

94. [70.]

Ἦρ' ἔτι Δινομένῃ τῷ Τυῤῥακήῳ
τἄρμενα λάμπρα κέατ' ἐν μυρσινήῳ;

95. [66.]

Ἔκ μ' ἔλασας ἀλγέων.

Fr. 91. Artemidor. Oneir. II. 25: *Ταύτης (δρυὸς) γὰρ τὸν καρπὸν ἥσθιον οἱ Ἀρκάδες. καὶ ὁ Ἀρχαῖος φησί· Ἄ. κτλ.* Recte Meineke *Ἀλκαῖος*. Ahrens requirit *βαλανάφαγοι*.

Fr. 92. Stob. XCVI. 17: *Ἀλκαίου* (Trinc. *Ἀλκέου*) *Ποιητοῦ* (om. Vind.)· *Ἀργαλέον κτλ.* V. 1. *μέγα* A, *μέγαν* vulgo. — *δάμνης* scripsi (in proecdosi *δάμναις*), libri *δάμνησι*, Giese coni. *δάμνῃ*, Ahrens *δάμναι*. — V. 2. *ἀμαχανίᾳ*, libri *ἀμηχανίᾳ*. — *ἀδελφέᾳ*, *ἀδελφέα* Vind., *ἀδελφεᾷ* vulgo, *ἀδελφίᾳ* Ahrens.

Fr. 93. Schol. Pind. Ol. I. 97: *Καὶ Ἀλκαῖος δὲ καὶ Ἀλκμὰν λίθον φασὶν ἐπαιωρεῖσθαι τῷ Ταντάλῳ κεῖσθαι παρκεφαλᾶς* (Vrat. D *παρὰ κεφ.*) *μέγας ὥας* (Vrat. D *μέγας . . . . .*) *σιμίδα λίθος· ὁ δ' Ἀλκμὰν ὅπως ἀνὴρ κτλ.* ita Schneider edidit. Alcaei fragmentum in his latere manifestum, itaque Boeckh scripsit: *ἐπαιωρεῖσθαι τῷ Ταντάλῳ· ὁ μὲν Ἀλκαῖος· κεῖσθαι κτλ.* sed plura videntur excidisse, haud dubie versus integer, propter repetitum nomen *Tantali*, hoc igitur Alcaeo restitui, et deinde quamvis dubitanter *ὦ Αἰσιμίδα* scripsi. Gerhard coni. *κεῖται παρ κεφαλὰν* (Ahrens *περ κεφάλας*) *μέγας ὄρεος* (Ahrens *ὄρεος*) *Σιπύλω λίθος*.

Fr. 94. Hephaest. 90: *Τὸ ἐγκωμιολογικὸν καλούμενον, ὅπερ ἐστὶν ἐκ δακτυλικοῦ πενθημιμεροῦς καὶ ἰαμβικοῦ τοῦ ἴσου, ᾧ κέχρηται μὲν καὶ Ἀλκαῖος ἐν ᾄσματι, οὗ ἡ ἀρχή· Ἦρ' κτλ.* V. 1. *Δινομένῃ*, *διννομένῃ* FlBH, vulgo *Δινομένει*. — *τῷ Τυῤῥακήῳ*, FlBH *τῷ τυῤῥάκτῃ*, Seidler coni. *τῷ τ' Ὑῤῥαδήῳ*, Hermann *τε Τυῤῥακήῳ*. — V. 2. *κέατ'*, Seidler *κέοντ'*, *κρέμαντ'* ego in proecdosi scripsi. — *μυρσινήῳ*, FlCB *μυρσίνῃ*, D *μυρσίννω*, Ahrens coni. *μυρσίνωνι*. Scribendum puto *Κέᾳ* (sive *Κλέᾳ* malis) *τε Μυρσιλήῳ* (Seidler *ἐν Μυρσιλήῳ*), Hermann *Λαμπρακίᾳ τε Μυρσινήῳ*. De nomine *Κέας* vid. Bekk. An. III. 1183. Est haud dubie ex *Dichostasiasticis*.

Fr. 95. Hephaest. 15: *ἐὰν μέντοι ἐν τῇ προτέρᾳ συλλαβῇ τελικὸν ᾖ τὸ ἄφωνον, τῆς δὲ δευτέρας ἀρχικὸν τὸ ὑγρόν, οὐκέτι γίνεται κοινὴ συλλαβή, ἀλλ' ἀντιπρὺς μακρά, ὡς παρὰ Ἀλκαίῳ· ἔκ μ' ἔλασας* (sic libri, Bentley *με λάσας*) *ἀλγέων*. Scripsi *μ' ἔλασας*. Versus est dimeter trochaicus, velut Horatianum: *Non ebur neque aureum*, quod metrum Horatium ab Alcaeo ascivisse perhibet Atil. Fortunat. 330.

Digitized by Google

96. [77.]

Οἵτινες ἔολοι
υμμέων τε καὶ ἀμμέων.

97. [44.]

Ἐλάφῳ δὲ βρόμος ἐν στήθεσι φύει φόβερος.

98. [94. d.]

Ἐπὶ γὰρ πᾶρος ὀνίαρον ἱκνεῖται.

99. [92.]

Πάλιν ἃ ὗς παρορίνει.

100. [78.]

Ἀμμέσιν πεδάορον.

101. [76.]

Ἀλλὰ σαύτω μετέχων ἄβας [πρὸς πόσιν].

102. [86.]

Ἔβρος κάλλιστος ποτάμων.

Fr. 96. Apollon. de Pron. 382. B: *Αἰολεῖς ὑμμέων. Ἀλκαῖος· Οἵτινες κτλ.* (cod. bis *ὔμεων*). V. l. *Οἵτινες*, *ὅττινες* Ahrens. — *ἔσλοι* Schneidewin, vulgo *ἐσθλοί*.

Fr. 97. Schol. Soph. Oed. Reg. 156: *Φοβερὰν φρένα· τὴν περίφοβον. καὶ Ἀλκαῖος· ἐλάφῳ* (cod. *ἐλάφω*) *κτλ. ἀντὶ τοῦ περίφοβος.* — *βρόμος*, Blomfield coni. *τρόμος.* — *φύει*, Ahrens *φυίει*.

Fr. 98. Herodian. *περὶ μον. λέξ.* 35, 32: *Τὰ εἰς ος̄ λήγοντα οὐδέτερα διαύλλαβα, εἰ ἔχοι πρὸ τέλους τὸ ᾱ, συνεσταλμένον πάντως αὐτὸ ἔχει, εἰ μὴ κατὰ διάλεκτον εἴη, ὥσπερ τὸ πάρος· ἐπὶ γὰρ τὸ πάρος ὀνειαρὸν ἱκνεῖται, Ἀλκαῖος φησί.* Emendavit Seidler, Ahrens praeterea *ἱκνηται* requirit.

Fr. 99. Paroemiogr. T. II. 765. ed. Gott.: *Πάλιν ἡ ὗς π. ἐπὶ τῶν παρακινούντων τινὰ εἰπεῖν ἄκοντα, ἃ οὐ βούλεται. Ἀλκαίου ἡ παροιμία.* Cf. Diogenian. VIII. 64. Apostol. XVII. 74. Arsen. 460. Adde Simplic. ad Aristot. de Coelo 35. B ed Ald: *ἐπεὶ δὲ πάλιν ὗς ἔγρυξε κατὰ τὸν μελῳδὸν Ἀλκαῖον*, sed cod. ap. Gaisf. ad Diog. *ἐπειδὴ δὲ πάλιν ὗς παρορίνει κατὰ τὸν μελοποιὸν Ἀλκαῖον.*

Fr. 100. Apollon. de Pron. 383. C: *Τό τε ἐν τετάρτῳ Ἀλκαίου ἀμμέσιν πεδάορον* (ita Valckenaer, cod. *παιδα ορον*) *οὕτω φέρεσθαι ἀπὸ τοῦ ἡμέσιν.*

Fr. 101. Apollon. de Pron. 368. B: *Καὶ ἔτι ὁμοίως παρὰ τῷ αὐτῷ Ἀλκαίῳ ἐν ἑβδόμῳ· σὺ δὲ σαυτω τομαις εση* (Fr. 87.) *ἀλλὰ σαύτω μετέχων αβας προς ποσιν.* ultima verba cancellis sepsi, vide ad Fr. 87. Ahrens scripsit *ἀλλὰ σαύτῳ πεδέχων ἄβας πρ. π.*

Fr. 102. Schol. Theocr. VII. 112: *Ἀλκαῖος· Εὖρος κ. π.* sed Vat 4 *Ἔβρος*. Ceterum L fortasse rectius *Ἀλκαῖος φησίν, ὅτι Εὖρος κ. ποταμός*, ut non ipsa Alcaei verba servata sint.

Digitized by Google

103. [87.]

Ἔγω μέν κ' οὐ δέω ταῦτα μαρτυρεῦντας.

104. [90.]

Καὶ Σκυθίκαις ὑποδησάμενος.

105. [94. e.]

Ἀπ πατέρων μάθος.

106. [16.]

Strabo I. 37: *Τὸ δὲ πλείοσι στόμασιν ἐκδιδόναι (Νεῖλον) κοινὸν καὶ πλειόνων· ὥστε οὐκ ἄξιον μνήμης ὑπέλαβε (Ὅμηρος) καὶ ταῦτα πρὸς εἰδότας, καθάπερ οὐδ' Ἀλκαῖος, καίτοι φήσας ἀφῖχθαι καὶ αὐτὸς εἰς Αἴγυπτον.*

107. [61.]

Athen. VII. p. 311. A: *Ἀλκαῖος δ' ὁ μελοποιὸς μετέωρον φησὶν αὐτὸν (τὸν λάβρακα) νήχεσθαι.* Fortasse in allegoria quadam hoc dixit Alcaeus, pertinetque huc Fr. 100.

108. [62.]

Plutarch. de divitiar. am. c. 5: *Χάριεν γὰρ ἅμα ταῖς ἡδοναῖς συνεκλιπεῖν τὰς ἐπιθυμίας, ἃς μήτε ἄνδρα φησὶν Ἀλκαῖος διαφυγεῖν μήτε γυναῖκα.*

109. [113.]

Zenob. II. 18: *Αἶξ Σκυρία· Χρύσιππος φησὶν ἐπὶ τῶν τὰς εὐεργεσίας ἀνατρεπόντων τετάχθαι τὴν παροιμίαν, ἐπειδὴ πολλάκις τὰ ἀγγεῖα ἀνατρέπει ἡ αἶξ. Ἄλλοι δέ φασιν ἐπὶ τῶν ὀνησιφόρων λέγεσθαι, διὰ τὸ πολὺ γάλα φέρειν τὰς Σκυρίας αἶγας. Μέμνηται Πίνδαρος καὶ Ἀλκαῖος.* Cf. ibi interpr.

Fr. 103. Et. M. 264, 17: *ἢ ὅτι πρῶτον ἐστὶ τὸ δέω τὸ σημαῖνον τὸ εὑρίσκω, οὗ μέμνηται Ἀλκαῖος· ἐγὼ κτλ. ἀπὸ δὲ τοῦ δέω κατ' ἔκτασιν δήω.* Cf. Et. M. 263, 47. *κ'* delendum videtur, et om. V, in quo est *οὐ δέω ταύτας*. Conieci etiam *ἔγω μὲν οἶδα κοὐ δέω*. — *μαρτυρεῦντας*, Ahrens *μαρτύροντας*, et antea *τοαῦτα*.

Fr. 104. Harpocrat. 168: *Σκυθικαί — εἶδός τι ὑποδήματός εἰσιν αἱ Σκυθικαί· καὶ Ἀλκαῖος ἐν η'* (D *κ'*, vulgo *ἐν πεντηκοστῇ ὀγδόῃ*)· *καὶ Σκυθικὰς ὑποδησάμενος. καὶ* om. BDCG. Ceterum Welcker haec grammatico alicui tribuere vult. Eadem Suidas v. *Σκυθικαί* (ubi vulgo *σκυθικαὶ ὑποδυσάμενοι*, sed A consentit cum Harpocr.) et Phot. 523, 7. (ubi *καὶ* om.). *Σκυθίκαις* Ahrens, idem *ὑπαδησάμενος*.

Fr. 105. Herodian. *περὶ μον. λέξ.* 36, 15: *Μάθος. Ἀλκαῖος· ἀπ. μ.* Nauck *ἀπ παθέων μάθος* sine idonea ratione.

Digitized by Google

110.

Pollux VI. 107: *Ἀνακρέων . . . στεφανοῦσθαί φησι καὶ ἀνήττῳ, ὡς καὶ Σαπφὼ καὶ Ἀλκαῖος· οὗτοι δ' ἄρα καὶ σελίνοις.* De anethinis coronis vid. Fr. 36.

111. [63.]

Aristid. T. II. 155: *Εἰ δέ τινες καὶ ἄλλοι παραβοῶντες ῥητορικὴν ψέγουσι, μᾶλλον δὲ τονθορύζοντες ἐκ τοῦ ψέφους* (ita Lobeck, v ψόφου, E. σκότου) *τοξεύοντες κατὰ Ἀλκαῖον — τοσοῦτόν μοι πρὸς τούτους ἀποκεκρίσθω, ὅτι ῥητορικῇ παρὰ πόδας διδόασι τὴν δίκην.*

112. [64.]

Plut. de def. orac. c. 3: *Θαυμασάντων δὲ τῶν παρόντων, τοῦ δὲ Δημητρίου καὶ γέλοιον φήσαντος εἶναι ἀπὸ μικρῶν πραγμάτων οὕτω μεγάλα θηρᾶν, οὐ κατ' Ἀλκαῖον ἐξ ὄνυχος τὸν λέοντα γράφοντας, ἀλλὰ θρυαλλίδι καὶ λύχνῳ τὸν οὐρανὸν ὁμοῦ καὶ τὰ σύμπαντα μεθιστάντας.*

113. [105.]

Zenob. V. 61: *Πιτάνη εἰμί· αὕτη παρ' Ἀλκαίῳ κεῖται· λέγεται δὲ κατὰ τῶν πυκναῖς συμφοραῖς περιπιπτόντων ἅμα καὶ εὐπραγίαις· παρόσον καὶ τῇ Πιτάνῃ τοιαῦτα συνέβη πράγματα, ὧν καὶ Ἑλλάνικος μέμνηται· φησὶ γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Πελασγῶν ἀνδραποδισθῆναι καὶ πάλιν ὑπὸ Ἐρυθραίων ἐλευθερωθῆναι.* Cf. Phot. 431, 7. et Suidas v. *Πιτάνη εἰμί.* Welcker Opusc. I. 145. haec (sicut supra fr. 104.) grammatico alicui tribuere vult.

114. [57.]

Schol. Apoll. Rh. I. 957: *Ἀρτακία κρήνη περὶ Κυζικόν, ἧς καὶ Ἀλκαῖος μέμνηται καὶ Καλλίμαχος, ὅτι τῆς Δολιονίας ἐστίν.*

115. [58.]

Schol. Apoll. Rh. IV. 992: *Ἀλκαῖος κατὰ τὰ αὐτὰ Ἀκουσιλάῳ λέγει τοὺς Φαίακας ἔχειν τὸ γένος ἐκ τῶν σταγόνων τοῦ Οὐρανοῦ.*

116. [45.]

Schol. Soph. Oed. Col. 954: *Οἷον οὐκ ἔστι θυμοῦ κρατῆσαι ἄνθρωπον ὄντα· οὐ καταγηράσκει τὸ ὠμὸν τοῦ θυμοῦ, εἰ μὴ ἐξέλθοι τοῦ βίου ὁ ἄνθρωπος· ἀδύνατον γάρ ἐστι ζῶντα ἄνθρωπον μὴ θυμῷ χρήσασθαι· τοῦτο δὲ καὶ παροιμιακῶς λέγεται, ὅτι ὁ θυμὸς ἔσχατον γηράσκει· λέγεται δὲ διὰ τοὺς πρεσβυτέρους, ὅσῳ γὰρ γηράσκουσι, τὸν θυμὸν ἐῤῥωμενέστερον ἔχουσιν· καὶ Ἀλκαῖος, ὡς λέγομεν, οὐ κατὰ κοινὸν αὐτοῦ μιμνήσκεται.* ubi Tricl. *ὡς λέγεται, οὕτω κατα κοινοῦ.* et Suidas v. *Θυμὸς ἐπταβόειος,* ubi recte *ὡς λεγομένου κατὰ κ.*

Digitized by Google

117. [93.]

Schol. Hesiod. Th. 313: *Τὴν Τδραν δὲ Ἀλκαῖος μὲν ἐννεακέφαλόν φησι, Σιμωνίδης δὲ πεντηκοντακέφαλον.*

118. [94.]

Schol. Nic. Ther. 613: *καὶ Ἀλκαῖός* (ita G, v. *Ἀρχαῖος*) *φησιν ἐν* (hoc delet Welcker, sed fort. *ἐν τοῖς πρὸς* leg.) *τοῖς περὶ Ἀρχεναστίδην καὶ* (Welcker *κατὰ*) *τὸν πρὸς Ἐρυθραίους πόλεμον φανῆναι Ἀπόλλωνα καθ' ὕπνους ἔχοντα μυρίκης πλεῖνα.*

119. [106.]

Eust. Il. 314, 43: *Ἀλκαῖος δέ, φασί, καὶ Ἀρχίλοχος ἀγέρωχον τὸν ἄκοσμον καὶ ἀλαζόνα οἶδε.*

120. [103.]

Phot. 7, 15: *Ἄγωνος κατὰ σχηματισμὸν ἀντὶ τοῦ ἀγών· ἀπὸ δὲ γενικῆς ἐσχηματίσθη· οὕτως Ἀλκαῖος ὁ λυρικὸς πολλάκις ἐχρήσατο.*

121.

Hesych.: *Ἀλίβαπτον.* (cod. *ἀλιβάπτοις*, fort. *ἀλίβαπτος*) *πορφυρᾶν ὄρνιν. Ἀχαιὸς καὶ Ἀλκμάν.* Scrib. *Ἀλκαῖος καὶ Ἀλκμάν.*

122. [97.]

Et. M. 76, 51: *Ἀμάνδαλον τὸ ἀφανὲς παρὰ Ἀλκαίῳ· ἀμαιδύνω, ἀμάλδανον τὸ ἀφανὲς καὶ ἀφανιζόμενον· καὶ ὑπερθέσει ἀμάνδαλον.* Cf. Cram. An. Par. IV. 8, 16.

123. [95.]

Hesych.: *Ἄμ' ἡμέρᾳ· Ἀλκαίῳ* (cod. *Ἀλκαιῶνι*) *ἄμ' ἠοῖ.* corrigunt *Ἄμ' ἠοῖ· παρ' Ἀλκαίῳ· ἄμ' ἡμέρᾳ.* Sed Alcaei nomen si verum, videtur comici esse.

124. [107.]

Cram. An. Ox. IV. 336, 6: *Ἄρεως ἀπὸ Ἄρευς· εὑρέθη δὲ παρὰ Ἀλκαίῳ.* Cf. Eust. p. 518, 35: *ἔσται δὴ καὶ Ἄρευς εὐθεῖα, ἥτις παρὰ Ὁμήρῳ μὲν οὐκ ἔστι, παρὰ δὲ Ἀλκαίῳ εὑρέθη.*

125. [98.]

Et. M. 181, 44: *Ἀχνάσδημι κάκως· παρὰ Ἀλκαίῳ· ἔστιν ἄχω, παράγωγον ἀχάζω, ἀχάζημι, καὶ τροπῇ τοῦ ζ εἰς σ καὶ δ, πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀχνάσδημι, οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.*

Digitized by Google

126.

Hesych. *Αὔελλαι·* (cod. αὐεοῦλλαι) *ἀέλλαι· παρὰ τὸ ἄελλαι·* sic nunc editum, sed Musurus correxerat *παρὰ τὸ αὔω καὶ ἄελλαι.* sed cod *πὲ ἄκλω.* Recte Ahrens *αὔελλαι· ἄελλαι· παρὰ Ἀλκαίῳ.*

127.

Cram. An. Ox. I. 253, 20: *Ζητοῦμεν οὖν καὶ τὸ τοῖςδεσσι πῶς εἴρηται· καὶ ἄμεινον λέγειν ἐπέκτασιν· τοῦτο μιμούμενος Ἀλκαῖος φησί· τῶνδεων* (legebatur *τῶν δεῶν*), *ὅπερ τινὲς ἀγνοίᾳ τἀκριβοῦς ἀνέγνωσαν τῶν δεῶν, ἵν' ᾖ τῶν δεῖν* (leg. *δεῖνα*).

128. [112.]

Eust. Od. 1759, 27: *Λέγει δὲ (Ἡρακλείδης) καὶ χρῆσιν εἶναι τοῦ ἔον παρὰ Ἀλκαίῳ.* Cf. Favor. 222.

129.

Hesych.: *Ἐπαίνους· τὰς κρίσεις καὶ τὰς συμβουλίας καὶ τὰς ἀρχαιρεσίας. Σοφοκλῆς Θυέστῃ Σικυωνίῳ καὶ Ἀλκαῖος ταῖς ἐπαινήτεσιν.* sic correxerunt Maussacus et Vossius, contra Heinsius *Ἀλκμαίωνι.* ε Cod. *καὶ ἀλκέοι ταῖς ἐπαινηταισιν.* Sed fortasse haec Sophoclis verba in Thyeste fuerunt.

130. [102.]

Eust. Od. 1687, 52: *Τὸν ἐφιάλτην ἐπιάλτην κατὰ παλαιὰν παρασημείωσιν ὁ Ἀλκαῖος λέγει.* Et. M. 434, 12: *ὁ δὲ Ἀλκαῖος ἐπίαλον αὐτὸν λέγει.*

131. [101.]

Et. M. 377, 19: *Ἐῤῥεντὶ παρὰ Ἀλκαίῳ ἀπὸ τοῦ ἔῤῥω ἢ ἐῤῥῶ περισπωμένου, ἡ μετοχὴ ἐῤῥεὶς ἐῤῥέντος, καὶ ὡς παρὰ τοῦ ἐθέλοντος ἐθελοντί, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἐῤῥέντος ἐῤῥεντί.*

132.

Et. M. 385, 9: *Ἐσυνῆκεν· Ἀλκαῖος ἐσυνῆκε καὶ Ἀνακρέων ἐξυνῆκε πλεονασμῷ.*

133. [117.]

Choerobosc. Epimer. I. 106. (Bekk. Anecd. III. 1183): *Ὦ Εὐρυδάμαν παρὰ Ἀλκαίῳ. μετὰ τοῦ ν̄ ληγόμενον κατὰ τὴν κλητικήν.* Constant. Lascar. de nom. et verb. 116. B: *ὦ Πολυδάμαν παρ' Ἀλκαίῳ, ὡς γέγραπται.*

134. [100.]

Et. M. 319, 30: *Ἔθηκε σημαίνει δύο, τὸ προκατέθηκεν ἢ ἐποίησεν — ἀφ' οὗ καὶ θέσις ἡ ποίησις παρὰ Ἀλκαίῳ.*

Digitized by Google

135.

Cram. An. Par. III. 278, 9: *Οἷόν ἐστι παρὰ τῷ Ἀλκαίῳ τὸ κάλιον ἀντὶ τοῦ κάλλιον.*

136. [108.]

Eust. Il. 603, 39: *Λέγει ὁ αὐτὸς (Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός)· καὶ τὸ συνεστραμμένον πνεῦμα καὶ καταράσσον ἄνεμον κατάρη λέγουσιν ὁ Ἀλκαῖος καὶ ἡ Σαπφὼ διὰ τὸ κατωφερῆ ὁρμὴν ἔχειν.*

137.

Schol. Hom. Od. λ', 521: *Κήτειοι· τινὲς ἀπέδοσαν μεγάλοι παρὰ τὸ κῆτος. κρεῖσσον δὲ ἀποδιδόναι Μυσῶν ἔθνος τοὺς Κητείους· ἦν γὰρ ὁ Τήλεφος Μυσίας βασιλεύς, καὶ Ἀλκαῖος δέ φησι τὸν Κήτειον ἀντὶ τοῦ Μυσόν.*

138.

Et. Gud. 322, 5. et Cram. An. Par. IV. 36, 1: *Ὁ δὲ Ἀλκαῖος ὁμοίως Ὁμήρῳ τὸν ἰσχυρὸν κίκυν καλεῖ.* at ib. 35, 16. legitur: *Κῖκυς σημαίνει τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἀλκαίου, παρὰ τὸ κίκις γέγονεν, ὃ σημαίνει τὴν ἰσχύν, καὶ τροπῇ τοῦ ῡ εἰς ῑ.* et ib. Cyrill. 185, 3: *Κίκις ὁ ἀδελφὸς Ἀλκαίου.* Eadem Suidas. In Et. M. 513, 25. a Gaisfordio ex codd. restitutum: *Κίκις·* (V. *κικῦς*) *σημαίνει τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἀλκαίου· γίνεται παρὰ τὸ κίκυς κτλ.* Scribendum *Κῖκις*, sed utrum proprium fuerit nomen an appellativum ambigi licet.

139.

Choerob. Epimer. I. 282 (Bekk. An. III. 1389.): *Κίνδυν, κίνδυνος· οὕτω δὲ ἔφη Σαπφὼ τὸν κίνδυνον· ὁ γοῦν Ἀλκαῖος τὴν δοτικὴν ἔφη τῷ κινδύνῳ.* legendum *κίνδυνι.* et sic cod. Marc. (Gaisford Praef. Et. M. VIII.)

140. [38.]

Athen. XI. 478. B: *Τὰ μονωτὰ ποτήρια κότυλοι, ὧν καὶ Ἀλκαῖος μνημονεύει.* Welcker ad comicum retulit.

141. [111.]

Eust. Od. 1648, 5: *Καὶ ἐκ τοῦ κτείνω κταίνω Δωρικώτερον παρ' Ἀλκαίῳ.*

142. [96.]

Pollux IV. 169: *Κύπρον δὲ τὸ οὕτω καλούμενον μέτρον εὗροις καὶ παρὰ Ἀλκαίῳ ἐν δευτέρῳ βιβλίῳ μελῶν.* Eadem leguntur X. 113.

143. [104.]

Phot. 264, 13: *Μετρῆσαι ἐπὶ τοῦ ἀριθμῆσαι· Ἀλκαῖος.* nisi forte est comici poetae, cui tribuit Meineke.

Digitized by Google

144.

Et. M. 344, 6: ἔννεον· ἔστι ῥῆμα νέω· ὁ παρατατικὸς ἔνεον καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν ἔννεον. ubi Sylburg ναίω, D νεῶ, contra V: τὸ ῥῆμα νέω· Ἀλκαῖος· αὐτῆς ἐπεὶ χείρεσσι νέον. Sed Alcaei nomen ab hoc loco alienum videtur, nam glossa ἔννεον ad Il. φ', 11. referenda, verba autem, quae Alcaeo tribuuntur sunt petita ex Od. ε', 344: Κάλλιπ'· ἀτὰρ χείρεσσι νέων ἐπιμαίεο νόστου (cf. Cramer An. Ox. I. 292. et 298.). *Alcaei* igitur nomen fortasse pertinet ad praecedentem glossam Etymologi M. ἔννη, ita ut Alcaeo vindicandum sit Fr. Lyr. Inc.: Μᾶλις μὲν ἔννη, λεπτὸν ἔχοισ' ἐπ' ἀτράκτω λίνον. aut excidit hic Alcaei locus.

145. [120.]

Priscian. I. 294: „in foemininis (om. cod. Halberst. estque aperte falsum, nisi gravius vitium latet.) etiam Alcaeus Νέπη pro Νέπης (cod. Bern. NЄPЄ) et NЄPЄC) posuit, et Theopompus Χάρη pro Χάρης."

146.

Herodian. περὶ μον. λέξ. 24, 6: Οἱ γὰρ περὶ Ἀλκαῖον ὕϊδα λέγουσι τρισυλλάβως. Cf. Steph. Byz. v. Καρία.

147. [115.]

Schol. Arist. Av. 1648: Διαβάλλεται . . . ἐπὶ τοῦ ἐξαπατᾶν . . . παρόμοιον δὲ καὶ τὸ Ὁμηρικόν . . . καὶ παρ' Ἀλκαίῳ· παραβάλλεταί σε. Comico tribuit Meineke.

148. [110.]

Cram. An. Ox. I. 366, 22: Ἡ ἀπὸ τοῦ πέφυγα ἡ μετοχὴ πεφυγώς· ὁ γοῦν Ἀλκαῖος μετατιθεὶς τὸ σῖγμα εἰς τὸ ῥ κατὰ πλεονασμὸν ἑτέρου γ φησὶ πεφύγγων· Eust. Od. 1596, 5. ex Alcaeo profert πεφύγγω. Σικελοὶ κατ' Ἡρακλείδην τὸ ᾱ τῶν περισπωμένων εἰς ῶ μετατιθέασιν, οἷον πεποίηκα, πεποιήκω· οὕτω δὲ καὶ πέφυγα, πεφύγω καὶ κατὰ Ἀλκαῖον πεφύγγω. Cf. Favor. 357. At πεφύγγων etiam Cram. An. Ox. I. 325, 30. tuetur.

149.

Herodian. περὶ μον. λέξ. 44, 10: Πιέζω — προσέθηκα δὲ καὶ τὰς διαλέκτους, ἐπεὶ παρ' Ἀλκαίῳ διχῶς λέγεται, παρὰ δὲ Ἀλκμᾶνι διὰ τοῦ ᾱ. Itaque Alcaeus et πιέζω et πιάζω dixit.

150. [119.]

Trypho Mus. Cant. I. 34: Προστίθεται δὲ τὸ δίγαμμα παρά τε Ἴωσι καὶ Αἰολεῦσι καὶ Δωριεῦσι καὶ Λάκωσι καὶ Βοιωτοῖς, οἷον ἄναξ Ϝάναξ, Ἑλένα Ϝέλενα· προστιθέασι καὶ (Ahrens δὲ) τοῖς ἀπὸ φωνηέντων ἀρχομένοις, ἄπαξ δὲ παρ' Ἀλκαίῳ τὸ ῥῆξις Ϝρῆξις εἴρηται. unde Lascaris repetiit Fol. 133.

Digitized by Google

151.

Eust. Od. 1571, 43: *Τῶν τις δὲ μεθ' Ὅμηρον τὸ μὲν μῆλον δωρίσας εἰς μᾶλον, τὴν δὲ ὄψιν εἰς εἶδος μεταλαβὼν καὶ μεταθεὶς τὰς λέξεις, Ἀλκαῖος δ' ἐκεῖνος ἦν ὁ κωμικός, εἰδομαλίδην ἔφη σκωπτικῶς τινα, διὰ τὸ καλλωπίζεσθαι τὰ μῆλα τῆς ὄψεως, ἐρευθόμενον δηλαδὴ κορικώτερον.* Cf. p. 1412, 32. Videtur comicum cum lyrico confudisse, conf. Schol. Il. χ', 68: *Αἰολεῖς δὲ τὸ πρόσωπον (φέθος), καὶ φεθομαλίδας τοὺς εὐπροσώπους φασί.*

152. [118.]

Athen. III. 73. E: *Ἀττικοὶ μὲν οὖν ἀεὶ τρισυλλάβως, Ἀλκαῖος δὲ δάκη φησὶ τῶν σικύων ἀπὸ εὐθείας τῆς σίκυς, ὡς στάχυς, στάχυος.* Welcker maluit comico tribuere.

153.

Cram. An. Ox. I. 342, 1: *Ἀπὸ τῶν εἰς ος τὴν τεμένηος παρὰ Ἀλκαίῳ ἅπαξ χρησαμένῳ.*

154. [83.]

Hesych.: *Τετραβαρήων πλίνθων καὶ τάγματα· Ἀλκαῖος.* sic cod., vulgo τετραβαρῆ. unde Salmasius *Τετραβαρῆ πλίνθον· καὶ κατάταγμα Ἀλκαῖος* vel *τετραβαρῆ πλίνθων τάγματα*, Vossius *Τετραβαρῆ· πλίνθων κατάταγμά τι.* Mihi Alcaeus scripsisse videtur:

Πλίνθων τετραβαρηᾶν κατὰ τάγματα.

ut sit ex eodem carmine, ex quo servatum est Fr. 22., quod quidem fuerit scribendum, sicut in proecdosi constitui:

(Ἀλλ') ἄνδρες πόλιος πύργος ἀρεΐοι.

155. [116.]

Hesych.: *Τετράδων· ὄρνεόν τι· Ἀλκαῖος.* Cf. ib. *Τετράων· ὄρνις ποιός.* et *Τετραῖον· ὀρνιθάριόν τι Λάκωνες.* adde Athen. XIV. 654. C. Fortasse autem verba, quae continuo apud Hesychium sequuntur, quaeque pro peculiari glossa habentur: *Τετράδυσιν· ἀηδόνα* (cod. *ἀηδόνας*) huc pertinent, ut ipsius Alcaei sint verba sic scribenda:

Τετράδοσιν ἀήδονας.

quamquam fuit, cum Alcaei nomen potius ad glossam sequentem pertinere putarem:

Τετραέλικτον ἅλμαν· ἤγουν τρικυμίαν.

cf. Alcaei Fr. 19.

156. [109.]

Eust. Il. 1155, 40: *Τείρεα δὲ ἢ παρὰ τὸ εἴρειν γίνεται τὸ λέγειν, ἔχουσι γάρ τινα σημασίαν, ὡς καὶ Ἄρατος δηλοῖ, ἢ — παρὰ τὸ τείρειν, καθὰ καὶ τοῦτο ἐν τοῖς τοῦ Γεωργίου κεῖται· πολλοὶ γάρ, φησίν,*

Digitized by Google

ἐκ τῶν ἀστέρων καταπονοῦνται γινόμενοι ἀερόβλητοι, ὡς ἐκ τῆς βροντῆς ἐμβρόντητοι· ἐφανέρωσε δέ, φησί, τὸ ε̄ Ἀλκαῖος εἰπὼν τερέων δίχα τοῦ ῑ. Cf. Cram. An. Par. IV. 192, 10., ubi τείρεων affertur.

Alcaei melici poetae nomen a comico non semper certo distinguere licet, velut quod Et. M. 521, 35. affert Ἀλκαῖος· Μὴ μέγαν περὶ κνάφον περιστείχει ἕνα κύκλον (Et. Gud. 330, 21: μὴ μέγαν περικνάφον παραστίχειν ἕνα κύκλον) Matthiae et Meineke comico poetae tribuunt, Ahrens lyrico vindicans scribit: μὴ σὺ μέγαν περὶ Κνάφοι περίστειχ' ὀν κύκλον. Quod si lyrici est, possis coniicere:

Μὴ μέγαν σὺ περὶ κνάφον
περστείχην ἕνα κύκλον.

At ἀλαζών, quod Gramm. Bekk. I. 374. ex Alcaeo affert, aperte comici est. — Contra nescio an lyrici poetae sit, quod legitur apud Athen. VII. 316. B inter exempla ex comicis poetis petita: Ἀλκαῖος· ἔδω δ' ἐμαυτὸν ὡς πουλύπους (eadem Eust. 1541, 34.): nam valde perturbata videntur exempla, quae ibi afferuntur, et supra dixerat: τὸ δὲ πώλυπον λέγειν Αἰολικόν· Ἀττικοὶ δὲ πουλύπουν λέγουσιν. Potuit lyricus dicere:

Ἔδω δ' ἔμαυτον ὡς (πόδα) πώλυπος.

Proverbium, quod Zenob. V. 30. ex Alcaeo affert, Ὁ Κρὴς τὴν θάλασσαν, *Alcmanis* potius est, vid. Alcman Fr. 112. Scolion de Admeto, quod nonnulli grammatici Alcaeo tribuant, Praxillae esse videtur, cf. Praxilla Fr. 3. — Quod Schneidewin dicit ap. Schol. Horatii Carm. I. 3, 9: *illi robur et aes triplex* adnotatum esse in editione Fabricii, illum versum ex Alcaeo expressum esse, ego quidem nihil reperi in editione Fabricii. — Epigrammata Alcaei nulla sunt: extant quidem in Anthol. Pal. quatuor epigrammata Alcaeo Mitylenaeo tributa (VI. 187. 218. VII. 5. 429.) quibus adde VII. 55. Ἀλκαίου ποιητοῦ Μιτυληναίου ἢ Μεσσηνίου. quae quidem manifesto a lyrico poeta aliena sunt, neque tamen assentiendum Iacobsio, qui carmina ad Alcaeum Messenium referre *) voluit, sed potius de iuniore Mitylenaeo gitandum, cf. Tzetz. Proleg. in Lycophr. ubi in numerum epigrammatographorum refertur Ἀλκαῖος ὁ νέος, ὃς ἦν ἐπὶ Οὐεσπασιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου καὶ Τίτου. — Denique quod est ap. Apostol. XVIII. 56: τὴν ἀρχὴν οὐ δυνήσῃ τῷ τέλει συνάψαι· ὁ μὲν Ἀλκμαῖος τοῦτ' ἔφη, τὸ τοὺς ἀνθρώπους ἀπόλλυσθαι μὴ δυναμένους τὴν ἀρχὴν τῇ ζωῇ τῷ τέλει προσάψαι· κύκλος γὰρ ἦν. videntur ibi rectius Ἀλκμαίων restituisse.

*) Alcaeo Messenio tribuo epigramma ἀδέσποτον in Anth. Plan. I. 6.

Digitized by Google

VII.

PITTACUS.

⏑ ˊ⏑ – – ˊ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑ – –
– ˊ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏑̆
– ˊ⏑ – – ˊ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏑̆
⏑ ˊ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑ˊ⏑ – ⏑ – ⏑̆

Ἔχοντα δεῖ τόξον τε καὶ ἰοδόκον φαρέτραν
στείχειν ποτὶ φῶτα κακόν·
πιστὸν γὰρ οὐδὲν γλῶσσα διὰ στόματος
λαλεῖ διχόμυθον ἔχουσα καρδίη νόημα.

VIII.

BIAS.

– ˊ⏑⏑ – ⏑ – ⏑ˊ⏑⏑ – ⏑⏑ –
– ˊ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ˊ⏑⏑ ⏑̆
ˊ⏑⏑ – ⏑⏑ – ˊ⏑ – ⏑ – –

Ἀστοῖσιν ἄρεσκε πᾶσιν, ἐν πόλει αἶκε μένῃς·
πλείσταν γὰρ ἔχει χάριν· αὐθάδης δὲ τρόπος
πολλάκι (δὴ) βλαβερὰν ἐξέλαμψεν ἄταν.

Pittacus. Diog. Laert. I. 78: *Τῶν δὲ ἀδομένων αὐτοῦ (Πιττακοῦ) μάλιστα εὐδοκίμησε τάδε· Ἔχοντα κτλ.* V. 1. *δεῖ*, Cobet *χρὴ*. — *τόξον τε καὶ* scripsi, vulgo *τόξον καὶ*, Hermann *τόξα*. — V. 2. *ποτὶ*, ed. Frob. *ἐπὶ*. — V. 4. *καρδίῃ* Ilgen, vulgo *κραδίῃ*, ed. Frob. *κραδίην*. Schneidewin praeeunte Casaubono hoc Pittaceum, sicut cetera septem Sapientum, quae sequuntur, subditicia censet.

Bias. Diog. Laert. I. 85: *Τῶν δὲ ἀδομένων αὐτοῦ (Βίαντος) εὐδοκίμησε τάδε· Ἀστοῖσιν κτλ.* — V. 3. *δὴ* adieci.

Digitized by Google

IX.

CHILO.

⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ –
⏑ – – ⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑

Ἐν λιθίναις ἀκόναις ὁ χρυσὸς ἐξετάζεται διδοὺς βάσανον φανεράν·
ἐν δὲ χρυσῷ ἀνδρῶν ἀγαθῶν τε κακῶν τε νοῦς ἔδωκ' ἔλεγχον.

X.

THALES.

⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑
⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ –
⏑ – ⏑ – ⏑ – –
– ⏑ – ⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ –

Οὔ τι τὰ πόλλ' ἔπεα φρονίμην ἀπεφήνατο δόξαν·
ἕν τι μάτευε σοφόν,
ἕν τι κεδνὸν αἴρου·
λύσεις γὰρ ἀνδρῶν κωτίλων γλώσσας ἀπεραντολόγους.

XI.

CLEOBULUS.

1.

⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –

Chilo. Diog. Laert. I. 71: *Τῶν δὲ ᾀσομένων αὐτοῦ (Χείλωνος) μάλιστα εὐδοκίμησεν ἐκεῖνο· Ἐν λιθ.* V. 1. *ἐν μὲν* in proecdosi scripsi. — V. 2. *νοῦς*, malim *νόος*.

Thales. Diog. L. I. 35: *Τῶν δὲ ᾀσομένων αὐτοῦ (Θάλεω) τάδε εἶναί (φησι Λόβων ὁ Ἀργεῖος)· Οὔτι κτλ.* V. 1. *πόλλ' ἔπεα*, v. *πολλὰ ἔπη*. — V. 2. *μάτευε* codd. Mon. Ar., *μάστευε* codd. Steph., *μάντευε* edd. vett. — V. 4. *λύσεις*, Schneidewin *κλείσεις*, Cobet *βύσεις*, fort. *παύσεις*.

Cleobulus. Fr. 1. Diog. L. I. 91: *τῶν δὲ ᾀσομένων εὐδοκίμησεν αὐτοῦ τάδε· Ἀμουσία κτλ.*

Digitized by Google

Ἀμουσια τὸ πλεον μέρος ἐν βροτοῖσιν
λόγων τε πλῆθος· ἀλλ' ὁ καιρὸς ἀρκέσει.

2.

⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑́⏑ ⏑ – ⏑ – –

Φρόνει τι κεδνόν· μὴ μάταιος ἄχαρις γενέσθω.

3.

Εἷς ὁ πατήρ, παῖδες δὲ δυώδεκα· τῶν δέ θ' ἑκάστῳ
παῖδες δὶς τριήκοντα διάνδιχα εἶδος ἔχουσαι·
αἱ μὲν λευκαὶ ἔασιν ἰδεῖν, αἱ δ' αὖτε μέλαιναι·
ἀθάνατοι δέ τ' ἐοῦσαι ἀποφθινύθουσιν ἅπασαι.

V. 1. etiam Suid. v. *Κλεόβουλος*. Fort. *ἀμουσία τοι τὸ* et V. 2. *ἀρκέει*.

Fr. 2. Diog. L. ib. *φρόνει κτλ.* Separavi a praegressis. Emperius coniungens scripsit *ἀλλ' ὁ καιρὸς ἀρκέσει φρονεῖν κτλ.* — *γενέσθω* Emperius, v. *γινέσθω*. Praeterea Stephan. *ἁ χάρις*, Kühn *μὴ ματαίως*, M. Casaubonus *μὴ μαθὼν* coniecerunt.

Fr. 3. Diog. L. I. 90: *φέρεται δ' αὐτοῦ ἐν τοῖς Παμφίλης ὑπομνήμασι καὶ αἴνιγμα τοῖον· εἷς κτλ.* et similiter Stob. Ecl. Phys. I. 8, 37. Sed Suidas v. *Κλεοβουλίνη* (cf. Eudoc. 272.) *filiae* tribuit: *ἔγραψεν ἔπη καὶ γρίφους καὶ τὸ ᾀδόμενον εἰς τὸν ἐνιαυτὸν αἴνιγμα, οὗ ἡ ἀρχή· εἷς ... τριάκοντα*, sed Anth. Pal. XIV. 101: *Κλεοβούλου αἴνιγμα*. — V. 1. *δὲ δυώδεκα*, codd. Stephani *δυοκαίδεκα*, cod. Pal. Anth. *δυωκαίδεκα*. — *θ'* om. cod. Mon. Suid. Eud. — *ἑκάστῳ*, Eud. *ἑκάστων*, cod. Pal. *ἑκάστῃ*. — V. 2. *δὶς τριήκοντα* cod. Pal., *δὶς τριάκοντα* Diog. (cod. Mon. *τριήκοντα*), *τριάκοντα* Suid. Eud., *κάρα* (*κοῦραι*) *ἑξήκοντα* Stob. — Ad Cleobulum fortasse etiam alia aenigmata, quae anonyma tradita sunt, referenda, vide quae dixi Comment. de Comoed. Att. p. 112. Denique fuerunt, qui ad Cleobulum referrent nobile illud epigramma in Midae sepulcro, quod vulgo Homero tribuitur, *Χαλκῆ παρθένος εἰμὶ κτλ.*, vid. Diog. L. I. 89. sed testimonium Simonidis, quo illi usi sunt, satis ambiguum. — Ex gnomis, quas Demetrius Phalereus ap. Stob. III. 79. ad Cleobulum refert, praeter nobile illud *Μέτρον ἄριστον*, de quo vide Leutsch Paroem. II. 81., (nam Pseudophocylidis versus 36. *πάντων μέτρον ἄριστον· ὑπερβασίαι δ' ἀλεγειναί* si ex antiquo petitus poeta, ad Phocylidem ipsum potius, quam ad Cleobulum referendus) numerorum vestigia deprehenduntur in uno epipthegmate:

Γυναικὶ μὴ μάχεσθε μηδὲ σωφρονίζειν
ἀλλοτρίων παρεόντων·
τὸ μὲν γὰρ ἄνοια, τὸ δ' αὖ μανίαν δύναται παρέχειν.

sic enim videtur scribendum, vulgo *μάχεσθαι, μηδ' ἄγαν φρονεῖν ... παρόντων· τὸ μὲν γάρ ἐστι χέρηον, τὸ δὲ μανίαν δ. π.*

Digitized by Google

XII.

ECHEMBROTUS.

Ἐχέμβροτος Ἀρκὰς ἔθηκεν
τῷ Ἡρακλεῖ,
νικήσας τόδ' ἄγαλμα
Ἀμφικτυόνων ἐν ἀέθλοις,
Ἕλλησι δ' ἀείδων
μέλεα καὶ ἐλέγους.

XIII.

SACADAS.

ΙΑΙΟΥ ΠΕΡΣΙΣ.

Athen. XIII. 610. C: *Καὶ ἐὰν μέν τίς σου πύθηται, τίνες ησαν οἱ εἰς τὸν δούριον ἵππον ἐγκατακλεισθέντες, ἑνὸς καὶ δευτέρου ἴσως ἐρεῖς ὄνομα· καὶ οὐδὲ ταῦτ' ἐκ τῶν Στησιχόρου, σχολῇ γάρ, ἀλλ' ἐκ τῆς Σακάδα τοῦ Ἀργείου Ἴλιου πέρσιδος· οὗτος γὰρ παμπόλλους τινὰς κατέλεξεν.* uti Casaubonus correxit, A *σακάτου ἀργείου*, PVL *ἀκάτου ἀργείου.*

XIV.

XANTHUS.

ΟΡΕΣΤΕΙΑ.

1.

Aelian. V. H. IV. 26: *Ξάνθος ὁ ποιητὴς τῶν μελῶν — ἐγένετο δὲ οὗτος πρεσβύτερος Στησιχόρου τοῦ Ἱμεραίου — λέγει τὴν Ἠλέκτραν τοῦ Ἀγαμέμνονος οὐ τοῦτο ἔχειν τὸνομα πρῶτον, ἀλλὰ Λαοδίκην· ἐπεὶ δὲ Ἀγαμέμναν ἀνῃρέθη, τὴν δὲ Κλυταιμνήστραν ὁ Αἴγισθος ἔγημε, καὶ ἐβασίλευσεν, ἄλεκτρον οὖσαν καὶ καταγηρῶσαν παρθένον Ἀργεῖοι Ἠλέκτραν ἐκάλεσαν διὰ τὸ ἀμοιρεῖν ἀνδρὸς καὶ μὴ πεπειρᾶσθαι λέκτρου.* Cf. Athen. XII. 513. A: *πολλὰ δὲ τῶν Ξάνθου παραπεποίηκεν ὁ Στησίχορος, ὥσπερ καὶ τὴν Ὀρεστείαν καλουμένην.*

Echembrotus. Pausan. X. 7, 6: *Μαρτυρεῖ δέ μοι καὶ τοῦ Ἐχεμβρότου τὸ ἀνάθημα, τρίπους χαλκοῦς ἀνατεθεὶς τῷ Ἡρακλεῖ τῷ ἐν Θήβαις· ἐπίγραμμα δὲ ὁ τρίπους εἶχεν· Ἐχέμβροτος κτλ.* quae in ordinem digessi V. 3. *ἄγαλμα* scribens ex VaAgLb pro *ἄγαλμ'*, V. 4. *ἀέθλοις* cum Ignarra et La a m. pr. pro *ἄθλοις* et V. 5. *Ἕλλησι* ex AxKPCPadLbLa pro *Ἕλλησιν*. Ceterum V. 1. codd. *θῆκε* vel *θ' ἧκε*, V. 2. *τῷ* add. SBVabMAg PacdLab, vulgo om. Frustra haec in hexametros redigere conati sunt.

Digitized by Google

2.

Athen. XII. 513. A: *Καὶ Ξάνθος δ' ὁ μελοποιὸς πρεσβύτερος ὢν Στησιχόρου, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Στησίχορος μαρτυρεῖ, ὥς φησιν ὁ Μεγακλείδης, οὐ ταύτην αὐτῷ (τῷ Ἡρακλεῖ) περιτίθησι τὴν στολήν, ἀλλὰ τὴν Ὁμηρικήν.*

XV.

STESICHORUS.

I. *ΑΘΛΑ ΕΠΙ ΠΕΛΙΑι.*

1. [1.] *)

. . . . . – ⏑ ⏑ – ⏓
⏑́ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑́ – – – – – – ⏑ ⏑ . . .

Τοῖς μὲν ἔδωκεν
Ἑρμείας Φλόγεόν τε καὶ Ἅρπαγον ὠκέα τέκνα Ποδάργας·
Ἥρα δὲ Ξάνθον καὶ Κύλλαρον.

Stesichorus. De Stesichori carminibus cf. Welcker Opusc. I. 148. seqq. — *Ἆθλα ἐπὶ Πελίᾳ* (vel simpliciter *Ἆθλα*) dubitaverunt veteres grammatici utrum *Stesichori* an *Ibyci* esset carmen, vid. Athen. IV. 172. D, (vid. Fr. 2.), Athenaeus autem haud cunctanter Stesichoro tribuit, Simonidis usus testimonio (vid. Fr. 3.). Et fuerunt fortasse etiam alia praeterea carmina, quae alii Ibyco, alii Stesichoro vindicabant, cum inter utriusque poesin magna similitudo intercessisse videatur.

Fr. 1. Versus non satis certo restitui possunt, haec enim leguntur in Et. M. 544, 54: *Κύλλαρος· ἵππος Κάστορος, παρὰ τὸ κέλλειν, ὁ ταχύς· Στησίχορος* (Sorb. *Στησίχωρος ἐν τῷ πελίοις ἄθλοις*) *τὸν μὲν Ἑρμῆν δεδωκέναι φησὶ Φλόγεον καὶ Ἅρπαγον ὠκέα τέκνα Ποδάργης, Ἥραν δ' Ἐξάλιθον καὶ Κύλλαρον.* Suid. v. *Κύλλαρος· Στησ. φησὶ τὸν Ἑρμῆν δεδωκέναι τοῖς Διοσκούροις· Φλ. καὶ Ἅ. ὠ. τ. Ποδάργας καὶ Κύλλαρον.* Similia Cram. An. Ox. II. 456, 15., ubi *Ποδαργάς, Ἥραν δ' Ἐξάλιθον καὶ Κ.* et An. Par. IV. 49, 25., ubi *τέκνε Ποδαργᾶς.* Denique Et. Gud. 353, 22: *Στησίχορος ἐν τοῖς ἐπιπελίοις ἄθλοις* (recte Sturz *ἐπὶ Πελίᾳ ἄθλοις*) *τὸν μὲν Ἑρμῆν δεδωκέναι φησὶ τοῖς Διοσκόροις φλόγεον καὶ ἅρπαγον, ὠ. τ. ποδάργης, Ἥραν δ' ἐλιόμενος παρὰ σιδήρῳ τῶν ἐπισώτρων, ὅ ἐστι τῶν κανθῶν.* in quibus, ut Bernhardy recte vidit, poetae verba delitescunt, fortasse dixit *ἑλισσομένους παρὰ σιδάρῳ τῶν ἐπισώτρων*, quibus verbis equos *σειραφόρους* fuisse significavit. Stesichorus haud dubie etiam horum genus indicavit, coniicio:

Ἥρα δὲ Ξάνθον καὶ Κύλλαρον, ἐξόχω υἱὲ Θυέλλας,
δῶρα Ποσειδάωνος ἄνακτος, ἑλισσομένους
παρὰ σιδάρῳ τῶν ἐπισσώτρων.

V. 3. *Ξάνθον* restituit Hemsterhuys, cf. Prob. in Virg. Georg. I. 12: „Et

---

*) Numeri adiecti sunt editionis Kleinianae.

Digitized by Google

2. [2.]

⏑ – ⏑⏑ – – ⏑⏑ – ⏑⏑
⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑

Σασαμίδας χόνδρον τε καὶ ἐγκρίδας,
ἄλλα τε πέμματα καὶ μέλι χλωρόν.

3. [3.]

– ⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏑ – – ⏑⏑ ⏑ –

Θρώσκων μὲν ἄρ' Ἀμφιάραος, ἄκοντι δὲ νίκασεν Μελέαγρος.

4.

Zenob. VI. 44: *Χειροβρῶτι δεσμῷ· τοῖς πυκτικοῖς ἱμᾶσι, διὰ τὸ τὰς σάρκας διακόπτειν καὶ ἀναλίσκειν. Βέλτιον δὲ τὸν δεσμὸν ἀκούειν τὸν ἀποβιβρώσκοντα τῷ χεῖρε. ἐδεήθη γὰρ ἔν τινι πετραίῳ* (Hermann coniecit *ἐδέθησαν γὰρ ἔν τινι σπείρᾳ*) *Στησίχορος εὐναρχεῖν τῶν ἐπὶ Πελίαν ἄθλων*, ubi Schneidewin emendavit: *ὡς Στησ. ἐν ἀρχῇ τῶν ἐπὶ Πελίᾳ ἄθλων.* Cf. etiam Suidas et Hesych. v. *χειροβρῶτι δεσμῷ.* Locus corruptus haud dubie sic emendandus: *ἐδέθη γὰρ ἔν τινι πέτρᾳ* (sive *σπείρᾳ* cum Hermanno malis) *ἡ Τυρώ. Στησίχορος ἐν α' τῶν ἐπὶ Πελίᾳ ἄθλων*, ut hoc carmen quemadmodum Orestia in plures libros divisum fuerit. Hermanni coniecturam firmes epigr. Anthol. III. 9: *Μητέρα τρηχείοισιν ἐπὶ σπείρημα σιδηρῷ Σαλμωνεῖ γενέτᾳ τῷδ' ὑποτασσομένῳ.* ubi fort. legendum *μητέρα τρηχείῃσιν ἐνὶ σπείρῃσι Σιδηροῖ Σαλμωνεῖ γενέτᾳ Θ' ᾧδ' ὑποτασσομένην.*

idcirco etiam poetae tradunt ab eo (Neptuno) equum donatum Adrasto Ariona, et Iunoni Xanthum et Cyllarum, quos illa dederit Castori et Polluci." Adde Philargyr. ad Georg. III. 89. et Tertullian. de Spectac. c. 9.

Fr. 2. Athen. IV. 172, D: *Πεμμάτων δὲ πρῶτόν φησι μνημονεῦσαι Πανύασιν Σέλευκος, ἐν οἷς περὶ τῆς παρ' Αἰγυπτίοις ἀνθρωποθυσίας διηγεῖται, πολλὰ μὲν ἐπιθεῖναι λέγων πέμματα, πολλὰς δὲ νοσσάδας ὄρνεις, προτέρου Στησιχόρου ἢ Ἰβύκου ἐν Ἄθλοις ἐπιγραφομένοις εἰρηκότος φέρεσθαι* (sic B, recte, nam Athenaei sunt verba, vulgo *φέρεσθε*) *τῇ παρθένῳ δῶρα· Σασαμίδας κτλ.* Ita recte Casaubonus, nisi quod *σησαμίδας* scripsit, A *δορὰς ἀσαμίδας*, BPV *δώρας* (*δωρὰς*) *ἀσαμίδας*, L *δῶρ' ἀσαμίδας.* Kleine poetae verba esse ratus *Φέρεσθε τὰ παρθενόδωρα* coniecit. Ceterum Athen. rursus ex Stesichoro affert XIV. 645. E. hos duos versus omisso tamen *σασαμίδας.*

Fr. 3. Athen. IV. 172. E: *Ὅτι δὲ τὸ ποίημα τοῦτο Στησιχόρου ἐστίν, ἱκανώτατος μάρτυς Σιμωνίδης ὁ ποιητής, ὃς περὶ τοῦ Μελεάγρου τὸν λόγον ποιούμενός φησιν· Ὃς δουρὶ πάντας νίκασε νέους δινάεντα βαλὼν Ἄνανρον ὕπερ πολυβότρυος ἐξ Ἰωλκοῦ· οὕτω γὰρ Ὅμηρος ἠδὲ Στάσιχορος ἄεισε λαοῖς. Ὁ γὰρ Στησίχορος οὕτως εἴρηκεν ἐν τῷ προκειμένῳ ᾄσματι τοῖς Ἄθλοις· Θρώσκων κτλ.* — *μὲν ἄρ'* Kleine, vulgo *μὲν γάρ.* — *νίκασεν Μελ.* L, *νικᾶς ἐμμελ.* BPV.

Digitized by Google

II. ΓΗΡΥΟΝΗΙΣ.

5. [5.]

. . . ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑ – –
⏑́ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑́ – – ⏑ ⏑ –

. . . Σχεδὸν ἀντιπέρας κλεινᾶς Ἐρυθείας
Ταρτησσοῦ ποταμοῦ παρὰ παγὰς ἀπείρονας, ἀργυροῤῥίζους,
ἐν κευθμῶνι πέτρας.

6. [6.]

Schol. Hesiod. Theog. 287: Ἔστι δὲ ὁ Γηρυονεὺς ἐκ Καλλιρρόης τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Χρυσάορος. Στησίχορος δὲ ἓξ χεῖρας ἔχειν φησὶ καὶ ἓξ πόδας καὶ ὑπόπτερον εἶναι. Cf. Eudoc. 214.

7. [7.]

– ⏑ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑́ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Σκυφίον δὲ λαβὼν δέπας ἔμμετρον ὡς τριλάγυνον
πῖεν ἐπισχόμενος, τό ῥά οἱ παρέθηκε Φόλος κεράσας.

Fr. 5. Strabo III. 148: Ἐοίκασι δ' οἱ παλαιοὶ καλεῖν τὸν Βαῖτιν Ταρτησσόν, τὰ δὲ Γάδειρα καὶ τὰς πρὸς αὐτὴν νήσους Ἐρύθειαν· διόπερ οὕτως εἰπεῖν ὑπολαμβάνουσι Στησίχορον περὶ τοῦ Γηρυόνος βουκόλου (ita Kramer, id est *Eurytionis*, codd. βουκολίου.), διότι γεννηθείη (γεννηθεὶς 1) σχεδὸν ἀντιπέρας κτλ. V. 1. olim supplevi δή τοτε γεννήθη. sed fort. *matre* commemorata dixerat Τέκετο σχεδὸν κτλ. — ἀντιπέρας codd. ut videtur omnes, non ἀντιπέραν. — Ἐρυθείας, codd. Ἐρυθίας. — V. 2. παγὰς, Schneidewin πᾶγας. — V. 3. κευθμῶνι Hermann, codd. κευθμώνων. — πέτρας, BCl πέτραις.

Fr. 7. Athen. XI. 499. A: Στησίχορος δὲ τὸ παρὰ Φόλῳ τῷ Κενταύρῳ ποτήριον σκύπφειον (sic Schweighaeuser, σκυφίον PVL) δέπας καλεῖ ἐν ἴσῳ τῷ σκυφοειδές· λέγει δ' ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους· Σκύφειον κτλ. V. 1. σκυφίον PVL, Casaubonus σκύφειον. Deinde B τριαλάγωνον. Ceterum cf. Athen. ib. 499. E: Τὸ ἐν Γηρυονηΐδι Στησιχόρου ἔμμετρον ὡς τριλάγυνον (PVL τριαλάγυνον) τὴν τῶν τριῶν γενῶν ἀμφιβολίαν ἔχει. — V. 2. πῖεν VL, πῖ' ACP, B πῖ. Deinde Osann Φόλος delet et κεράσσας coniecit.

Digitized by Google

8. [10.]

⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑
⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – –
⏑⏑ ⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏑ –
⏑⏑ ⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑⏑ –
⏑⏑ ⏑ – ⏑⏑ –
– ⏑ – ⏑⏑ – ⏑ –
⏑ – ⏑⏑ – ⏑ ⏑

Ἄελιος δ' Ὑπεριονίδας δέπας ἐςκατέβαινεν
χρύσεον, ὄφρα δι' Ὠκεανοῖο περάσας
ἀφίκοιθ' ἱερᾶς ποτὶ βένθεα νυκτὸς ἐρεμνᾶς
ποτὶ ματέρα κουριδίαν τ' ἄλοχον παῖδάς τε φίλους·
ὁ δ' ἐς ἄλσος ἔβα
δάφναισι κατάσκιον
ποσσὶ παΐς Διός.

9. [8.]

Paus. VIII. 3, 2: *Παλλαντίου μὲν δὴ καὶ ὁ Στησίχορος ὁ Ἰμεραῖος ἐν Γηρυονηΐδι ἐποιήσατο μνήμην.*

10. [9.]

Sch. Apoll. Rh. I. 212: *Στησίχορος δὲ ἐν τῇ Γηρυονίδι καὶ νῆσόν τινα ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ πελάγει Σαρπηδονίαν φησίν.*

III. ΚΕΡΒΕΡΟΣ.

11. [11.]

Pollux X. 152: *Ἀρύβαλλος δὲ ἐπὶ τοῦ συσπάστου βαλαντίου ἐν Ἀντιφάνους Αὐτοῦ ἐρῶντι καὶ ἐν τῷ Στησιχόρου Κερβέρῳ.* **Cf. Bekk. An. I. 444, 23. (ubi *ἀρίβ.*) Suid. v. *Ἀρίβαλλος.***

Fr. 8. Athen. XI. 469. E: *Ὅτι δὲ καὶ ὁ Ἥλιος ἐπὶ ποτηρίου διεκομίζετο ἐπὶ τὴν δύσιν Στησίχορος μὲν οὕτως φησίν· Ἄλιος κτλ.* Ex Geryonide esse haec ostendit idem XI. 781. A: *Τὸν δὲ Ἥλιον ὁ Στησίχορος ποτηρίῳ διαπλεῖν φησι τὸν Ὠκεανόν· ᾧ καὶ τὸν Ἡρακλέα περαιωθῆναι ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βόας ὁρμῶντα.* Cf. Eust. 1632, 23. V. 1. *Ἄελιος* Schweighaeuser, vulgo *Ἄλιος*. — V. 3. *ἀφίκοιθ'* Blomfield, vulgo *ἀφίκηθ'*. — V. 4. *τ'*, B *δ'*. — V. 6. *δάφναισι*, B *δάφναισοι*. — V. 7. *παΐς* Schneidewin, vulgo *παῖς*. In proecdosi v. 5. 6. 7. in unum coniunxi scripsique *ποσὶν Διὸς παῖς*.

Digitized by Google

II. ΓΗΡΥΟΝΗΙΣ.

5. [5.]

. . . ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑ – –
⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ – – ⏑ ⏑ –

. . . **Σχεδὸν** ἀντιπέρας κλεινᾶς Ἐρυθείας
Ταρτησσοῦ ποταμοῦ παρὰ παγὰς ἀπείρονας, ἀργυροῤῥίζους,
ἐν κευθμῶνι πέτρας.

6. [6.]

Schol. Hesiod. Theog. 287: Ἔστι δὲ ὁ Γηρυονεὺς ἐκ Καλλιρόης **τῆς Ὠκεανοῦ καὶ** Χρυσάορος. Στησίχορος δὲ ἐξ χεῖρας ἔχειν φησὶ καὶ **ἐξ πόδας καὶ ὑπόπτερον** εἶναι. Cf. Eudoc. 214.

7. [7.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Σκυφίον δὲ λαβὼν δέπας ἔμμετρον ὡς τριλάγυνον
πῖεν ἐπισχόμενος, τό ῥά οἱ παρέθηκε **Φόλος** κεράσας.

Fr. 5. Strabo III. 148: Ἐοίκασι δ' οἱ παλαιοὶ καλεῖν τὸν Βαῖτιν **Ταρτησσόν, τὰ δὲ Γάδειρα** καὶ τὰς πρὸς αὐτὴν νήσους **Ἐρύθειαν**· διόπερ οὕτως **εἰπεῖν ὑπολαμβάνουσι Στησίχορον περὶ τοῦ Γηρυόνος βουκόλου** (ita **Kramer**, id est *Eurytionis*, codd. *βουκολίου.*), **διότι γεννηθείη** (**γεννηθεὶς** l) **σχεδὸν ἀντιπέρας** κτλ. V. 1. olim supplevi **δή τοτε γεννήθη**, **sed** fort. *matre* commemorata dixerat **Τέκετο σχεδὸν** κτλ. — **ἀντιπέρας** codd. ut videtur omnes, non **ἀντιπέραν**. — **Ἐρυθείας**, codd. **Ἐρυθίας**. — V. 2. *παγὰς*, Schneidewin *πᾶγας*. — V. 3. **κευθμῶνι** Hermann, codd. **κευθμώνων**. — *πέτρας*, BCl *πέτραις*.

Fr. 7. Athen. XI. 499. A: **Στησίχορος δὲ τὸ παρὰ Φόλῳ τῷ Κενταύρῳ ποτήριον σκύπφειον** (sic Schweighaeuser, **σκυφίον** PVL) **δέπας καλεῖ ἐν ἴσῳ τῷ σκυφοειδές**· **λέγει δ' ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους**· **Σκύφειον** κτλ. V. 1. **σκυφίον** PVL, Casaubonus **σκύφειον**. Deinde B **τριαλάγυνον**. **Ceterum cf. Athen.** ib. 499. E: **Τὸ ἐν Γηρυονηΐδι Στησιχόρου ἔμμετρον ὡς τριλάγυνον** (PVL **τριαλάγυνον**) **τὴν τῶν τριῶν γενῶν ἀμφιβολίαν ἔχει.** — V. 2. **πῖεν** VL, **πῖ'** ACP, B **πῖ**. Deinde Osann **Φόλος delet et κεράσσας** coniecit.

Digitized by Google

8. [10.]

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑

Ἄελλος δ' Ὑπεριονίδας δέπας ἐσκατέβαινεν
χρύσεον, ὄφρα δι' Ὠκεανοῖο περάσας
ἀφίκοιθ' ἱερᾶς ποτὶ βένθεα νυκτὸς ἐρεμνᾶς
ποτὶ ματέρα κουριδίαν τ' ἄλοχον παῖδάς τε φίλους·
ὁ δ' ἐς ἅλσος ἔβα
δάφναισι κατάσκιον
ποσσὶ πάϊς Διός.

9. [8.]

Paus. VIII. 3, 2: *Παλλαντίου μὲν δὴ καὶ ὁ Στησίχορος ὁ Ἰμεραῖος ἐν Γηρυονηΐδι ἐποιήσατο μνήμην.*

10. [9.]

Sch. Apoll. Rh. I. 212: *Στησίχορος δὲ ἐν τῇ Γηρυονίδι καὶ νῆσόν τινα ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ πελάγει Σαρπηδονίαν φησίν.*

III. *KERBEROS.*

11. [11.]

Pollux X. 152: *Ἀρύβαλλος δὲ ἐπὶ τοῦ συσπάστου βαλαντίου ἐν Ἀντιφάνους Αὐτοῦ ἐρῶντι καὶ ἐν τῷ Στησιχόρου Κερβέρῳ.* Cf. Bekk. An. I. 444, 23. (ubi ἀρίβ.) Suid. v. *Ἀρίβαλλος.*

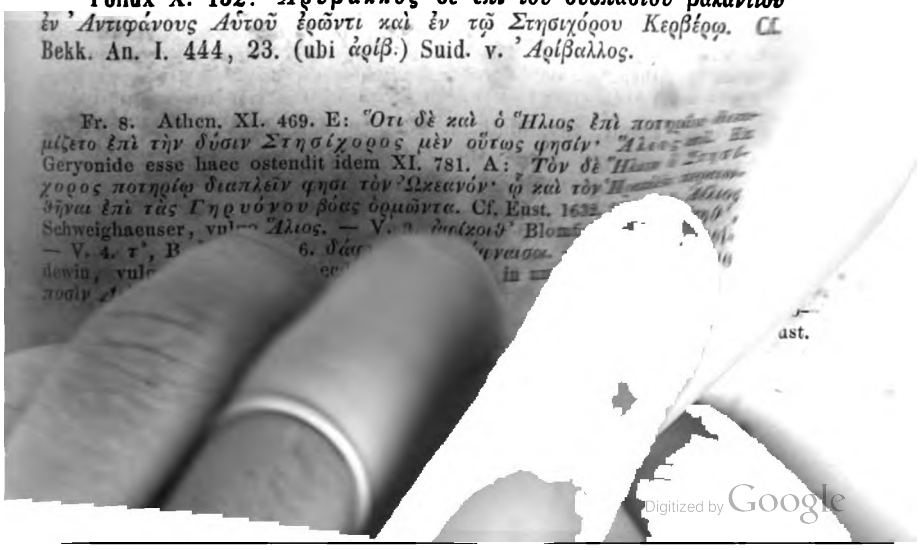

IV. *ΚΥΚΝΟΣ.*

12. [12.]

Sch. Pind. Ol. X. 19: *Ἐτράπη δὲ καὶ ὑπεχώρησεν ἐν τῇ πρὸς τὸν Κύκνον μάχῃ ὁ μέγιστος Ἡρακλῆς, παρορμήσαντος Ἄρεος τὸν Κύκνον· ἐμαχέσατο δὲ Ἡρακλῆς, ὅτι κακόξενος ἦν Κύκνος υἱὸς τοῦ Ἄρεος, καὶ ἐν παρόδῳ τῆς Θετταλίας οἰκῶν ἀπεκαρατόμει τοὺς παριόντας, ναὸν τῷ Ἄρει βουλόμενος ἐκ τῶν κεφαλῶν οἰκοδομῆσαι, καὶ αὐτῷ παριόντι ἐπιβουλεῦσαι ἠθέλησε· συστάσης οὖν αὐτοῖς μάχης ἔφυγε δείσας Ἡρακλῆς, συμβαλλομένου Ἄρεος τῷ παιδὶ Κύκνῳ, ἀλλ' ὕστερον αὐτὸν μόνον γενόμενον ἐνίκησεν ὁ Ἡρακλῆς καὶ ἀπέκτεινε· Στησίχορος ἐν ἐπιγραφομένῳ Κύκνῳ ἱστορεῖ.*

V. *ΣΚΥΛΛΑ.*

13. [14.]

Sch. Apoll. Rh. IV. 828: *Στησίχορος δὲ ἐν τῇ Σκύλλῃ Λαμίας την Σκύλλαν φησὶ θυγατέρα εἶναι.* Cf. Cram. An. Par. III. 479, 14. Eust. Od. 1714, 34. Eudoc. 377.

VI. *ΣΥΟΘΗΡΑΙ.*

14. [15.]

. . – ⏑́ – ⏑
x – – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑̲

Κρύψαι δὲ ῥύγχος
ἄκρον γᾶς ὑπένερθεν.

VII. *ΕΥΡΩΠΕΙΑ.*

15. [16.]

Sch. Eurip. Phoen. 670: *Ἔνθεν ἐξαγῆκε γᾶ·] ὁ μὲν Στησίχορος ἐν Εὐρωπείᾳ τὴν Ἀθηνᾶν ἐσπαρκέναι τοὺς ὀδόντας φησίν.*

VIII. *ΕΡΙΦΥΛΑ.*

16. [18.]

Sext. Empir. adv. Math. I. 261. (p. 658. ed. Bekk.): *Οἱ ἱστορικοὶ τὸν ἀρχηγὸν ἡμῶν τῆς ἐπιστήμης Ἀσκληπιὸν κεκεραυνῶσθαι λέγουσιν, οὐκ ἀρκούμενοι τῷ ψεύσματι, ἐν ᾧ καὶ ποικίλως αὐτὸ μεταπλάττουσι· Στησίχορος μὲν ἐν Ἐριφύλῃ εἰπών, ὅτι τινὰς τῶν ἐπὶ Θήβαις πεσόντων ἀνιστᾷ (ὁ Ἀσκληπιός).* Paulo accuratius Apollod. III. 10, 3: *Εὗρον δέ τινας λεγομένους ἀναστῆναι ὑπ' αὐτοῦ Καπανέα καὶ Λυκοῦργον, ὡς Στησίχορός φησιν ἐν Ἐριφύλῃ.* (sic recte Sevinus, v.

Fr. 14. Athen. III. 95. D: *Στησίχορός τέφησιν ἐν Συοθήραις· Κρύψαι κτλ.* ubi B *ἄκραν*, Dindorf *κρύψε* coni.

Digitized by Google

ὡς δὲ Στ. φησιν Ἐριφύλην). Cf. Schol. Eurip. Alcest. 2. et Pind. Pyth. III. 96.

17. [72.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑

Πάτρω᾽ ἐμὸν ἀντίθεον Μελάμποδα.

IX. ΙΛΙΟΥ ΠΕΡΣΙΣ.

18. [24.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑

Ὤικτειρε γὰρ αὐτὸν ὕδωρ αἰεὶ φορέοντα Διὸς κούρα βασιλεῦσιν.

19. [28.]

Pausan. X. 27, 2: *Εἰς δὲ Ἑκάβην Στησίχορος ἐν Ἰλίου πέρσιδι ἐποίησεν, ἐς Λυκίαν ὑπὸ Ἀπόλλωνος αὐτὴν κομισθῆναι.*

20.

Sch. Eurip. Andr. 10: *Στησίχορος μέντοι ἱστορεῖ* (Cobet *Στησίχορον — ἱστορεῖν*), *ὅτι τεθνήκοι* (ὁ Ἀστυάναξ) *καὶ τὸν τὴν Πέρσιδα συντεταχότα ποιητήν, ὅτι καὶ ἀπὸ τοῦ τείχους ῥιφείη.*

21. [30.]

Paus. X. 26, 1: *Κλυμένην μὲν οὖν Στησίχορος ἐν Ἰλίου πέρσιδι κατηρίθμηκεν ἐν ταῖς αἰχμαλώτοις.*

22. [31.]

Paus. X. 26, 9: *Μέδουσα δὲ κατέχουσα ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις τὸν ὑποστάτην ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κάθηται· ἐν δὲ ταῖς Πριάμου θυγατράσι ἀριθμήσαι ἄν τις καὶ ταύτην κατὰ τοῦ Ἡμεραίου τὴν ᾠδήν.*

Fr. 17. Eustath. 316, 16: *Πίνδαρος δὲ οὐκ ἀδελφούς, ἀλλὰ γονέας μητρὸς μάτρωας ἔφη. Στησίχορος δὲ πάτρωα τὸν κατὰ πατέρα πρόγονον εἶπεν, ἔνθα παρ᾽ αὐτῷ Ἀμφίλοχος ἔφη τό· Πάτρωα κτλ. Μελάμπους γάρ, οὐ Ἀντιφάτης, οὐ Ὀϊκλῆς, οὐ Ἀμφιάραος, ὅθεν Ἀμφίλοχος.*

IX. *ΙΛΙΟΥ ΠΕΡΣΙΣ.* Qui tabulam Iliacam confecit, in Troiae excidio se Stesichorum secutum esse confitetur: *ΙΛΙΟΥ ΠΕΡΣΙΣ ΚΑΤΑ ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΝ.* Cf. Welcker Opusc. T. I. 180. seqq. et in Annalib. Instit. Archaeol. T. I. 233. seqq. — Hoc carmen respicit Dio Chrysost. Or. II. 33: *Στησιχόρου δὲ καὶ Πινδάρου ἐπεμνήσθη, τοῦ μὲν ὅτι μιμητὴς Ὁμήρου γενέσθαι δοκεῖ καὶ τὴν ἄλωσιν οὐκ ἀναξίως ἐποίησε τῆς Τροίας κτλ.*

Fr. 18. Athen. X. 456. F: *Ἀνακομίζοντος δ᾽ αὐτοῖς τὸ ὕδωρ ὄνου, ὃν ἐκάλουν Ἐπειόν, διὰ τὸ μυθολογεῖσθαι τοῦτο δρᾶν ἐκεῖνον καὶ ἀναγεγράφθαι ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερῷ τὸν Τρωϊκὸν μῦθον, ἐν ᾧ ὁ Ἐπειὸς ὑδροφορεῖ τοῖς Ἀτρείδαις, ὡς καὶ Στησίχορός φησιν· Ὤικτειρε κτλ.* Cf. Eust. 1323, 57. ubi δ᾽ αὐτὸν Διὸς κούροις legitur. — αἰεί, vulgo ἀεί.

Digitized by Google

23 [33.]

Harpocr. p. 104: *Καθελών, ἀντὶ τοῦ ἀνελὼν ἢ ἀποκτείνας· ἐχρήσαντο δὲ οὕτω τῷ ὀνόματι καὶ ἄλλοι, ὡς καὶ Στησίχορος ἐν Ἰλίου πέρσιδι.* Eadem Phot. 122, 1. Suid. v. *καθελών.* Zonar 1165. sed carminis titulo om.

24. [26.]

Athen. XIII. 610. C: *Ἐὰν μέν τίς σου πύθηται, τίνες ἦσαν οἱ εἰς τὸν δούριον ἵππον ἐγκατακλεισθέντες, ἑνὸς καὶ δευτέρου ἴσως ἐρεῖς ὄνομα, καὶ οὐδὲ ταῦτ' ἐκ τῶν Στησιχόρου, σχολῇ γάρ, ἀλλ' ἐκ τῆς Σακάδα τοῦ Ἀργείου Ἰλίου πέρσιδος, οὗτος γὰρ παμπόλλους τινὰς κατέλεξεν.* Cf. Eust. p. 1698, *Φασὶ δὲ τοὺς εἰς αὐτὸν καταβάντας τινὲς μέν, ὧν καὶ Στησίχορος, ἑκατὸν εἶναι.* Eudoc. 125. 461.

25. [27.]

Sch. Eurip. Or. 1274: *Ἆρα εἰς τὸ τῆς Ἑλένης κάλλος βλέψαντες οὐκ ἐχρήσαντο τοῖς ξίφεσιν· οἷόν τι καὶ Στησίχορος ὑπογράφει περὶ τῶν καταλεύειν αὐτὴν μελλόντων· φησὶ γὰρ ἅμα τῷ τὴν ὄψιν αὐτῆς ἰδεῖν αὐτούς, ἀφεῖναι τοὺς λίθους ἐπὶ τὴν γῆν.*

X. *ΕΛΕΝΑ.*

* 26. [44.]

– ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑̄
⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ – ⏑́ –
– ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος οὗτος·
οὐδ' ἔβας ἐν νηυσὶν εὐσέλμοις,

Fr. 26. Plat. Phaedr. 243. A: *Ἔστι δὲ τοῖς ἁμαρτάνουσι περὶ μυθολογίαν καθαρμὸς ἀρχαῖος, ὃν Ὅμηρος μὲν οὐκ ᾔσθετο, Στησίχορος δέ. τῶν γὰρ ὀμμάτων στερηθεὶς διὰ τὴν Ἑλένης κακηγορίαν, οὐκ ἠγνόησεν, ὥσπερ Ὅμηρος, ἀλλ' ἅτε μουσικὸς ὢν ἔγνω τὴν αἰτίαν καὶ ποιεῖ εὐθύς· Οὐκ κτλ. καὶ ποιήσας δὴ πᾶσαν τὴν καλουμένην παλινῳδίαν παραχρῆμα ἀνέβλεψεν.* V. 1. *οὐκ ἔστ'*, DN *οὐκέτ'*. — *λόγος* libri, vulgo *ὁ λόγος.* Hunc v. afferunt Athen. XI. 505. B. Maxim. Tyr. XXVII. init. Dionys. Hal. Ep. I. ad Ammaeum c. 3. Philostr. vit. Apoll. VI. 11. p. 246. ubi *ἔστιν* et *ὁ λόγος* legitur, denique Cic. ad Att. IX. 12., ubi *οὗτος* om. — V. 2. *ἢ οὐδὲ βὰς*, T *κυσὶν*, N *εὐσεάμοις*, *Σ ἐϋσέλμοις.* — *νηυσὶν*, Naeke *ναυσὶν* scripsit. — V. 3. *ἵκεο*, *Γ ἵκου* ex corr. Dixerat autem Stesichorus deinde apertius, Troes Helenae tantum imaginem secum abduxisse, vid. Aristid. II. 72. *ἀλλ' οὕτως ὥσπερ εἴδωλον ῥητορικῆς ἀπειληφὼς ἐπὶ τούτῳ σπουδάζειν, αὐτὴς δ' οὐδ' ἅπτεσθαι, ὥσπερ οἱ Στησιχόρου Τρῶες, οἱ τὸ τῆς Ἑλένης εἴδωλον ἔχοντες ὡς αὐτήν*, unde versum Stesichoreum finxit Tzetzes Lycophr. 113. (id quod etiam Geel recte vidit): *Λέγουσιν γὰρ ὅτι διερχομένῳ Ἀλεξάνδρῳ δι' Αἰγύπτου ὁ Πρωτεὺς Ἑλένην ἀφελόμενος εἴδωλον Ἑλένης αὐτῷ δέδωκε καὶ οὕτως ἔπλευσεν ἐς Τροίαν, ὥς φησι Στησίχορος· Τρῶες* (Par. C Vit. 1. Ciz. add. *γὰρ*) *οἳ τότ' ἴσαν* (sic Par. C Vit. 1. et Ciz., *ἦσαν* Par. D. *ἔσαν* vulgo) *Ἑλένης εἴδωλον ἔχοντες.* Eadem repetit in Homericis p. 7. ed.

Digitized by Google

οὐδ' ἵκεο πέργαμα Τροίας.

Morelli. Cf. Plato Rep. IX. 586. C: Ὥσπερ τὸ τῆς Ἑλένης εἴδωλον ὑπὸ τῶν ἐν Τροίᾳ Στησίχορός φησι γενέσθαι περιμάχητον ἀγνοίᾳ τοῦ ἀληθοῦς. Dio Chrys. Or. XI. 182: Καὶ τὸν μὲν Στησίχορον ἐν τῇ ὑστέρᾳ ᾠδῇ λέγειν, ὅτι τὸ παράπαν οὐδὲ πλεύσειεν ἡ Ἑλένη οὐδαμόσε, ἄλλοι δέ τινες, ὡς ἁρπασθείη μὲν Ἑλένη ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, δεῦρο δὲ παρ' ἡμᾶς εἰς Αἴγυπτον ἀφίκετο. (Illud memoria dignum, quod hic quoque Hesiodi vestigia legit Stesichorus, nam Schol. Lycophr. 822: πρῶτος Ἡσίοδος περὶ τῆς Ἑλένης τὸ εἴδωλον παρήγαγε.) Multum discrepat nec tamen fide dignus Schol. Aristid. III. 150: εἰς Στησίχορον αἰνίττεται· λέγει γὰρ ἐκεῖνος, ὅτι ἐλθὼν ὁ Ἀλέξανδρος ἐπὶ ταύτης τῆς νήσου τῆς Φάρου ἁφηρέθη παρὰ τοῦ Πρωτέως τὴν Ἑλένην καὶ εἴδωλον αὐτῆς ἐδέξατο (sic BC, similia AC). Eadem refert Eudocia 35. et 329. Aristides autem nihil aliud dixerat I. 212. nisi: ἀλλ' ὥςπερ τῶν ποιητῶν φασί τινες τὸν Ἀλέξανδρον τῆς Ἑλένης τὸ εἴδωλον λαβεῖν, αὐτὴν δὲ οὐ δυνηθῆναι. — Hi tres versus haud dubie sunt ipsum exordium carminis nobilissimi, quod vulgo *Παλινῳδία* vocabatur, quam quidam *Palinodiam* non diversum esse carmen ab eo, quod *Ἑλένα* inscribitur, iure Kleine alii censent. Respicit huc Isocrat. Encom. Hel. 64: ἐνεδείξατο δὲ (Ἑλένη) καὶ Στησιχόρῳ τῷ ποιητῇ τὴν ἑαυτῆς δύναμιν· ὅτε μὲν γὰρ ἀρχόμενος τῆς (hoc add. *Γ.1*, vulgo om.) ᾠδῆς ἐβλασφήμησέ τι περὶ αὐτῆς, ἀνέστη τῶν ὀφθαλμῶν ἐστηρημένος· ἐπειδὴ δὲ γνοὺς τὴν αἰτίαν τῆς συμφορᾶς τὴν καλουμένην παλινῳδίαν ἐποίησε, πάλιν αὐτὸν εἰς τὴν αὐτὴν φύσιν κατέστησε. Haec, quae Isocrates paucis significat, accurate illustrat Pausan. III. 19, 11: ὃν δὲ οἶδα λέγοντας Κροτωνιάτας περὶ Ἑλένης λόγον, ὁμολογοῦντας δὲ σφισι καὶ Ἱμεραίους, ἐπιμνησθήσομαι καὶ τοῦδε· ἔστιν ἐν τῷ Εὐξείνῳ νῆσος κατὰ τοῦ Ἴστρου τὰς ἐκβολὰς Ἀχιλλέως ἱερά. ὄνομα μὲν τῇ νήσῳ Λευκή, περίπλους δ' αὐτῇ σταδίων εἴκοσι, . . . ἐς ταύτην πρῶτος ἐσπλεῦσαι λέγεται Κροτωνιάτης Λεώνυμος· πολέμου γὰρ Κροτωνιάταις συνεστηκότος πρὸς τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ Λοκρούς, τῶν Λοκρῶν κατὰ οἰκειότητα πρὸς Ὀπουντίους Αἴαντα τὸν Ὀϊλέως ἐς τὰς μάχας ἐπικαλουμένων, ὁ Λεώνυμος Κροτωνιάταις στρατηγῶν ἐπῆει τοῖς ἐναντίοις κατὰ τοῦτο, ᾗ προτετάχθαι σφίσι τὸν Αἴαντα ἤκουε. τιτρώσκεται δὴ τὸ στέρνον καὶ (ἔκαμνε γὰρ ὑπὸ τοῦ τραύματος) ἀφίκετο ἐς Δελφούς· ἐλθόντα δὲ ἡ Πυθία Λεώνυμον ἀπέστελλεν ἐς νῆσον. τὴν Λευκήν, ἐνταῦθα εἰποῦσα αὐτῷ φανήσεσθαι τὸν Αἴαντα καὶ ἀκέσεσθαι τὸ τραῦμα· χρόνῳ δέ, ὡς ὑγιάνας ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς Λευκῆς, ἰδεῖν μὲν ἔφασκεν Ἀχιλλέα, ἰδεῖν δὲ τὸν Ὀϊλέως καὶ τὸν Τελαμῶνος Αἴαντα, συνεῖναι δὲ καὶ Πάτροκλόν σφισι καὶ Ἀντίλοχον· Ἑλένην δὲ Ἀχιλλεῖ μὲν συνοικεῖν, προστάξαι δέ οἱ πλεύσαντι ἐς Ἱμέραν πρὸς Στησίχορον ἀγγέλλειν, ὡς ἡ διαφθορὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἐξ Ἑλένης γένοιτο αὐτῷ μηνίματος· Στησίχορος μὲν ἐπὶ τούτῳ τὴν *παλινῳδίαν* ἐποίησεν. (de Leonymo Crotoniata vid. Meineke Poet. com. II. 1228. seqq.) Cum Pausaniae hac narratione inprimis conferas Conon. ap. Phot. Bibl. p. 133. et Hermiam ad Plat. Phaedr. 99. et 102. Multi praeterea Palinodiam Stesichori, quam proverbii loco adhibere solebant, respiciunt, velut Aristid. II. 364. et Schol. Aristid. III. 183. Bachmann Anecd. I. 327, 1. Boissonade An. Nov. 297. Dio Chrys. Or. II. p. 22. Eudoc. 385. Eustath. 849, 47. Et. M. 648, 40. Galen. XI. p. 195. Himer. Or. XXII. 5. Horat. Epod. 17, 42. ibique Schol. Adde Schol. Cruq. ad Od. I. 16. Irenaeus adv. Haer. I. 23. Liban. Epist. 841. Lucian. Ver. Hist. II. 15. pro imagin. 15. Muratori Anecd. 314. Ovid. Art. Am. III. 49. Phot. Bibl. 437. A. Plato Epist. III. 320. A. Suidas v. *Στησίχορος*. Tertullian. de anim. c. 46. — Illud apparet in alio carmine Stesichorum contumeliose de Helena locutum esse, ut iure suo heroina ab illo poeta poenas sumsisse videretur: existimant id in *Ἰλίου πέρσει* factum esse, nec sane poeta ibi potuit Helenae memoriam praetermittere, confirmatque inprimis fr. 25: itaque omnia reliqua fragmenta, in quibus vulgarem famam secutus de Helena dixit Stesichorus, homines docti ad *Ilii Excidium* referunt: sed quoniam Fr. 35. plane eosdem numeros deprehendimus, qui sunt in *Orestia* adhibiti, malui Fr. 35—38. ad *Orestiam* revocare: ut hoc sit prius illud carmen, quod Helenae iram excitavisse creditum est, plane-

Digitized by Google

27. [46.]

⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Πολλὰ μὲν Κυδώνια μᾶλα ποτερρίπτουν ποτὶ δίφρον ἄνακτι,
πολλὰ δὲ μύρσινα φύλλα
καὶ ῥοδίνους στεφάνους ἴων τε κορωνίδας οὔλας.

28. [47.]

Athen. X. 451. D: *Καὶ Στησίχορος δὲ ἐν Ἑλένῃ λιθαργύρειον* (sic L, *λιθαργύριον* PV, *λυθαργύρεον* B) *ποδονιπτῆρα ἔφη.*

* 29.

Argum. Theocr. XVIII: *τοῦτο τὸ εἰδύλλιον ἐπιγράφεται Ἑλένης Ἐπιθαλάμιος· καὶ ἐν αὐτῷ τινὰ εἴληπται ἐκ τοῦ πρώτου Στησιχόρου Ἑλένης Ἐπιθαλαμίου.* Huc quamvis dubitanter retuli, inprimis ambiguum *ἐκ τοῦ πρώτου*, quod quidem om. cod. M, in quo scriptum: *τινὰ δ' εἴληπται ἐκ τοῦ ἐπιθαλαμίου Στησιχόρου τοῦ εἰς τὴν Ἑλένην.*

XI. *NOΣTOI.*

30. [34.]

Pausan. X. 26, 1: *Ὡσαύτως δὲ καὶ Ἀριστομάχην ἐποίησεν ἐν Νόστοις (Στησίχορος) θυγατέρα μὲν Πριάμου, Κριτολάου δὲ γυναῖκα εἶναι τοῦ Ἰκετάονος.* Cf. de *Νόστοις* Tzetz. Posthomer. 750. et Phalar. Epist. 9.

que convenit quod Isocrates dicit *ἀρχόμενος τῆς ᾠδῆς*, nam in ipso illius carminis exordio exposita erant, quae ad Helenae ignominiam pertinebant. Haec in Palinodia retractavit, laudes Helenae celebrans et quidquid probrosum videri poterat resecans; simulque, ut possis coniicere ex Horatii Epod. 17, 42., pacem Castoris et Pollucis imploraverat, fortasse etiam condonandum sibi dixerat esse, quod caecus caecum ducem sit secutus, ut inde fama de Stesichori caecitate commode possit repeti. De Stesichori Palinodia dixerunt Welcker Opusc. I. 208. seqq. Fritzsche ad Aristoph. Thesmophor. v. 946. Geel in Museo Rhenano VI. p. 1. (anni 1839.). Bakhuizen van den Brink in Symbolis Batavorum litterariis V. p. 119. seqq., quae singulatim examinare non est huius loci, (Hermann. quae in praef. Helenae Euripideae disputavit non licuit legere.)

Fr. 27. Athen. III. 81. D: *Κυδωνίων δὲ μήλων μνημονεύει Στησίχορος ἐν Ἑλένῃ οὕτως· Πολλὰ μὲν κτλ.* V. 1. *Κυδώνια*, P *κυδώνια*. — *ποτερρίπτουν* PL, *ποτ' ἐρρίπτουν* V, *τότ' ἐρρίπτουν* Blomfield, *ποτερρίπτευν* Schneidewin. — V. 2. *μύρσινα* Schneidewin, *μύρεινα* AB, *μύρινα* PVL. — V. 3. *στεφάνους* add. PL, om. V.

Digitized by Google

XII. *ΟΡΕΣΤΕΙΑ.*

31. [38.]

Gramm. Bekk. An. II. 783, 14: *Στησίχορος δὲ ἐν δευτέρῳ Ὀρεστείας τὸν Παλαμήδην λέγει εὑρηκέναι* (τὰ στοιχεῖα). Cf. ib. 786, 11. et Cram. An. Ox. IV. 318, 19.

* 32. [96.]

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Μοῦσα, σὺ μὲν . . . . . .
κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαῖτας καὶ θαλίας μακάρων.

* 33. [75.]

*Ὅταν ἦρος ὥρᾳ * κελαδῇ χελιδών.*

34. [39.]

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
(– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑)
Τοιάδε χρὴ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων
ὑμνεῖν Φρύγιον μέλος ἐξευρόντας ἁβρῶς ἦρος ἐπερχομένου.

XII. *Orestia.* Confer Athen. XII. 513. A: *Πολλὰ δὲ τῶν Ξάνθου παραπεποίηκεν ὁ Στησίχορος, ὥσπερ καὶ τὴν Ὀρεστείαν καλουμένην.*

Fr. 32. Aristoph. Pac. v. 775: *Μοῦσα, σὺ μὲν πολέμους ἀπωσαμένη μετ' ἐμοῦ | τοῦ φίλου χόρευσον | κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαῖτας | καὶ θαλίας μακάρων· σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς μέλει.* ubi Schol.: *Μοῦσα σὺ μὲν πολέμου] τὸ χ πρὸς τὴν ἀλλαγὴν τοῦ μέτρου· αὕτη δὲ πλοκή ἐστι καὶ ἕλαθεν· σφόδρα δὲ γλαφυρὸν εἴρηται, καὶ ἔστι Στησιχόρειον.* Adde Schol. ad v. 777. *Κλείουσα] ὅτι σύνηθες ἦν τοῖς παλαιοῖς ᾄδειν θεῶν τε καὶ ἡρώων γάμους. σημειοῦται δὲ ταῦτα ὁ Μόχθος πρὸς τοὺς ἀφετοῦντας τὴν ἐν Ὀδυσσείᾳ Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης μοιχείαν.* Et in primo quidem versu Aristophanis tantum Musae invocationem congruere cum Stesichoreo carmine existimo, at v. 777. cum dimidio v. 778. integer petitus ex Stesichoro videtur. Est autem haud dubie ipsum hoc exordium Orestiae, sive prima stropha, cui plane respondet Fr. 34. cf. etiam Fr. 35.

Fr. 33. Schol. Aristoph. Pac. v. 800. *ὅταν ἠρινὰ μὲν φωνῇ χελιδὼν ἑζομένη κελαδῇ]: Καὶ αὕτη πλοκὴ Στησιχόρειος· φησὶ γὰρ οὕτως· ὅταν κτλ.* Haud dubie est ex eodem Orestiae exordio, referoque ad strophae versum tertium, ubi poeta cum Musam invocat, commode facere mentionem potuit verni temporis. Ceterum syllaba deest, coniicio *ὡραίᾳ.*

Fr. 34. Schol. Arist. Pac. v. 797: *Ἔστι δὲ παρὰ τὰ Στησιχόρου ἐκ τῆς Ὀρεστείας· Τοιάδε κτλ.* V. 2. *ἐξευρόντας ἁβρῶς* Kleine, vulgo *ἐξευρόντα ἁβρῶς.* Est autem haec antistropha prima, Aristophanis parodia est: *Τοιάδε χρὴ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων, | τὸν σοφὸν ποιητὴν | ὑμνεῖν ὅταν ἠρινὰ μὲν φωνῇ χελιδὼν | ἑζομένη κελαδῇ.*

Digitized by Google

* 35. [74.]

Οὕνεκα Τυνδάρεως ῥέζων ποτὲ πᾶσι θεοῖς
μούνας λάθετ' ἠπιοδώρου Κύπριδος· κείνα δ' ἄρα Τυνδάρεω
κούραισι χολωσαμένα διγάμους τε καὶ τριγάμους τίθησι
*καὶ λιπεσάνορας *.*

* 36. [20.]

Schol. Hom. Il. β'. 339: *Τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀρίστων ἐπὶ μνηστείαν τῆς Ἑλένης παρόντων διὰ τὸ γένος καὶ τὸ κάλλος, Τυνδάρεως ὁ πατὴρ αὐτῆς, ὥς τινές φασι, φυλασσόμενος μή ποτε ἕνα αὐτῶν προκρίνας τοὺς ἄλλους ἐχθροὺς ποιήσηται, κοινὸν αὐτῶν ἔλαβεν ὅρκον, ἢ μὴν τῷ ληψομένῳ τὴν παῖδα ἀδικουμένῳ περὶ αὐτὴν σφόδρα πάντας ἐπαμυνεῖν. Διόπερ Μενελάῳ αὐτὴν ἐκδίδωσι· καὶ μετ' οὐ πολὺ ἁρπασθείσης αὐτῆς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, ἐκοινώνησαν τῇ στρατείᾳ διὰ τοὺς γενομένους ὅρκους. Ἱστορεῖ Στησίχορος.* Referunt ad *Ἰλίου Πέρσιν*, ego malui sicut Fr. seqq. *Orestiae* adscribere.

* 37. [21.]

Pausan. II. 22, 6: *Πλησίον δὲ τῶν Ἀνάκων Εἰλειθυίας ἐστὶν ἱερόν, ἀνάθημα Ἑλένης, ὅτε σὺν Πειρίθῳ Θησέως ἀπελθόντος εἰς Θεσπρωτοὺς Ἀφιδνά τε ὑπὸ Διοσκούρων ἑάλω καὶ ἤγετο εἰς Λακεδαίμονα Ἑλένη· ἔχειν μὲν γὰρ αὐτὴν λέγουσιν ἐν γαστρί, τεκοῦσαν δὲ ἐν Ἄργει καὶ τῆς Εἰλειθυίας ἱδρυσαμένην τὸ ἱερόν, τὴν μὲν παῖδα, ἣν ἔτεκε, Κλυταιμνήστρα δοῦναι, συνοικεῖν γὰρ ἤδη Κλυταιμνήστραν Ἀγαμέμνονι· αὐτὴν δὲ ὕστερον τούτων Μενελάῳ γήμασθαι. Καὶ ἐπὶ τῷδε Εὐφορίων Χαλκιδεὺς καὶ Πλευρώνιος Ἀλέξανδρος, πρότερον δὲ ἔτι Στησίχορος ὁ Ἱμεραῖος κατὰ ταὐτά φασιν Ἀργείοις Θησέως εἶναι θυγατέρα Ἰφιγένειαν.*

* 38. [94.]

Ἑλένα ἑποῦσ' ἀπῆρεν.

Fr. 35. Schol. Eurip. Orest. 289: *Στησίχορός φησιν, ὡς θύων τοῖς θεοῖς Τυνδάρεως Ἀφροδίτης ἐπελάθετο· διὸ ὀργισθεῖσαν τὴν θεὸν διγάμους τε καὶ τριγάμους καὶ λειψάνδρους αὐτοῦ τὰς θυγατέρας ἐποίησεν* (ita libri, nisi quod V *δι'* ὃ *ὀργισθεῖσα*)· *ἔχει δὲ ἡ χρῆσις οὕτως* (V hoc om.)· *Οὕνεκα κτλ.* Blomfield, Welcker alii hos versus ad *Ἰλίου πέρσιν* retulerunt, ego cum Geelio *Orestiae* tribuo. V. 1. *Τυνδάρεως*, non sum ausus *Τυνδάρεος* et v. 2. *Τυνδαρέου* scribere, velut Schneidewin v. 1. *Τυνδάρεος* et v. 2. *Τυνδάρηο* scripsit. *ποτὲ πᾶσι* scripsi, sive *ποθ' ἅπασι* malis, vulgo *ἅπασι* et sic R, *πᾶσι* V, sed iidem libri pro *οὕνεκα* exhibent *οὕνεκά ποτε*, quod hic inserui, Schoemann *ἅμα πᾶσι* coni. — V. 2. *μούνας* scripsi, R *μόνης*, V *μιᾶς* ut vulgo. — *λάθετ'*, vulgo *λάθετο*, R *ληθτ*, V *ἐπελάθετο*. — *δ' ἄρα* scripsi, vulgo *δὲ*. — V. 3. *κούραισι* scripsi, R *κόραισι*, V *κόρας*, *κούραις* vulgo. — *χολωσαμένα* Kleine, legebatur *χολωσαμένη*. — *λιπεσάνορας*, R *λειπεσάνορας*, V *λιπεσίορας*, unde Schneidewin *λιπεσάορας*. Ceteram in fine deest syllaba, poeta fort. dixerat *καὶ λιπεσάνορας Ἀχαιοὺς Φᾶριν χαλεπὰν κατέχευεν.*

Fr. 38. Ptolem. Hephaest. ap. Phot. Bibl. CXX: *Ἀρχέλαος δὲ ὁ Κύπριος Στησιχόρου φησὶ τοῦ ποιητοῦ Ἑλένην Ἱμεραίαν ἐρωμένην γενέσθαι, Πάριδος*

Digitized by Google

39. [40.]

Schol. Eurip. Orest. 46: *Φανερὸν ὅτι ἐν Ἄργει ὑπόκειται ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος· Ὅμηρος δὲ ἐν Μυκήναις φησὶ τὰ βασίλεια Ἀγαμέμνονος· Στησίχορος δὲ καὶ Σιμωνίδης ἐν Λακεδαιμονίᾳ.*

40. [41.]

Schol. Eurip. Orest. 258: *Στησιχόρῳ* (codd. *Στησίχορος*) *ἑπόμενος* (*Εὐριπίδης*) *τόξα φησὶν αὐτὸν* (*τὸν Ὀρέστην*) *εἰληφέναι παρὰ Ἀπόλλωνος.*

41. [42.]

Schol. Aesch. Choeph. 733: *Κίλισσαν δέ φησι τὴν Ὀρέστου τροφόν, Πίνδαρος δὲ Ἀρσινόην, Στησίχορος δὲ Λαοδάμειαν.*

42. [43.]

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Τᾷ δὲ δράκων ἐδόκησε μολεῖν κάρα βεβρρτωμένος ἄκρον·
ἐκ δ' ἄρα τοῦ βασιλεὺς Πλεισθενίδας ἔφάνη.

XIII. *Κ Α Λ Υ Κ Α.*

43. [54.]

Athen. XIV. 619. D: *Ἀριστόξενος δὲ ἐν τετάρτῳ περὶ μουσικῆς, ᾖδον, φησίν, αἱ ἀρχαῖαι γυναῖκες Καλύκην τινὰ ᾠδήν. Στησιχόρου δ' ἦν ποίημα, ἐν ᾧ Καλύκη τις ὄνομα, ἐρῶσα Εὐάθλου νεανίσκου, σωφρόνως εὔχεται τῇ Ἀφροδίτῃ γαμηθῆναι αὐτῷ· ἐπεὶ δὲ ὑπερεῖδεν ὁ νεανίσκος, κατεκρήμνισεν ἑαυτήν· ἐγένετο δὲ τὸ πάθος περὶ Λευκάδα. Σωφρονικὸν δὲ πάνυ κατεσκεύασεν ὁ ποιητὴς τὸ τῆς παρθένου ἦθος, οὐκ ἐκ παντὸς τρόπου θελούσης συγγενέσθαι τῷ νεανίσκῳ, ἀλλ' εὐχομένης, εἰ δύναιτο, γυνὴ τοῦ Εὐάθλου γενέσθαι κουριδία, ἤ, εἰ τοῦτο μὴ δυνατόν, ἀπαλλαγῆναι τοῦ βίου.* Cf. Eust. Il. 1236, 62.

θυγατέρα· ἀποστᾶσαν δὲ Στησιχόρου καὶ πρὸς Βούπαλον πορευθεῖσαν ἀμυνόμενον τῆς ὑπεροψίας τὸν ποιητὴν γράψαι· Ἑλένη ἑκοῦσ' ἀπῆρε. Ψευδῆ δὲ τὸν περὶ τῆς πηρώσεως εἶναι λόγον. Aperte haec ficta sunt, et fortasse ipsa illa verba item abiudicanda sunt Stesichoro.

Fr. 42. **Elat.** de sera numin. vind. c. 10: *ὥστε πρὸς τὰ γενόμενα καὶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀποπλάττεσθαι τὸ τῆς Κλυταιμνήστρας ἐνύπνιον τὸν Στησίχορον, οὑτωσί πως λέγοντα τάδε·* (*τᾷ δὲ* recte Reiske, ad poetae verba referens) *Δράκων κτλ.* V. 1. possis *ἐδόκησεν μολεῖν* scribere numero satis apto. Valckenaer coni. *τᾷδε δράκων μὲν ἔδοξε.* Numeri alterius versus insolentiores sunt, sed nihil ausus sum mutare.

Digitized by Google

XIV. *Ρ Α Δ Ι Ν Α.*

44. [55.]

⏑̄ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑̄ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –

Ἄγε Μοῦσα λίγει', ἄρξον ἀοιδᾶς, ἐρατῶν ὕμνους
Σαμίων περὶ παίδων ἐρατᾷ φθεγγομένα λύρᾳ.

XV. *Ε Ξ Α Δ Η Λ Ω Ν Ε Ι Δ Ω Ν.*

45. [78.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑̄

Δεῦρ' ἄγε Καλλιόπεια λίγεια.

46.

. . . ⏑ – ⏑ ⏑⏑́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑̄

Μέτειμι δ' ἐφ' ἕτερον προοίμιον.

47.

Μάτας εἰπών.

Fr. 44. Strabo VIII. 347. in *Eliacis*: *Οὐ πάνυ δὲ ὑπὸ τῶν τοὺς περίπλους γραψάντων ἡ Σάμος μνημονεύεται. — καὶ πεδίον δ' αὐτόθι καλεῖται Σαμικόν, ἐξ οὗ πλέον ἄν τις τεκμαίροιτο ὑπάρξαι ποτὲ πόλιν τὴν Σάμον καὶ ἡ Ῥαδινὴ δέ, ἣν Στησίχορος ποιῆσαι δοκεῖ, ἧς ἀρχή· Ἄγε κτλ. ἐντεῦθεν λέγει τοὺς παῖδας· ἐκδοθεῖσαν γὰρ τὴν Ῥαδινὴν ἐς Κόρινθον τυράννῳ φησὶν ἐκ τῆς Σάμου πλεῦσαι πνέοντος ζεφύρου, οὐ δήπουθεν τῆς Ἰωνικῆς Σάμου· τῷ δ' αὐτῷ ἀνέμῳ καὶ ἀρχιθέωρον εἰς Δελφοὺς τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς ἐλθεῖν· καὶ τὸν ἀνεψιὸν ἐρῶντα αὐτῆς ἅρματι εἰς Κόρινθον ἐξορμῆσαι παρ' αὐτήν· ὅτε τύραννος κτείνας ἀμφοτέρους ἅρματι ἀποπέμπει τὰ σώματα, μεταγνοὺς δ' ἀνακαλεῖ καὶ θάπτει.* At Paus. VII. 5, 13. ad Ionicam Samon refert: *Σαμίοις δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἐς τὸ Ἡραῖον τὸ Ῥαδίνης καὶ Λεοντίχου μνῆμά ἐστι, καὶ τοῖς ὑπὸ ἔρωτος ἀνιωμένοις εὔχεσθαι καθέστηκεν ἰοῦσιν ἐπὶ τὸ μνῆμα.* V. 1. *λίγει'*, codd. *λιγεῖα*, sed cf. Lehrs Quaest. Ep. 169. — *ὕμνους*, Heyne coni. *νόμους*, ego suspicor *ἄρξον ἀοιδᾶς ἐρατωνύμου*, alii fort. coniicient *Ἐρατοῖ νόμους*.

Fr. 45. Eustath. Il. 10, 1: *Οὐ μόνον γὰρ Ἡσίοδος ἐκ τῆς τῶν Μουσῶν ἐπικλήσεως ἄρχεται. ... Στησίχορος δὲ τὸ κύριον ἐκφωνεῖ ἐν τῷ· Δεῦρ' κτλ.* Fortasse exordium *Ἰλίου πέρσιδος*.

Fr. 46. Aristid. II. 572: *Μέτειμι δ' ἐφ' ἕτερον προοίμιον κατὰ Στησίχορον· σκιαμαχεῖν μὲν οὖν πως οἶδ' ὅτι δεῖ· πρὸς οὓς γὰρ εἰρήσεται τὰ λεγόμενα, οὐχ ἥκουσιν, ὥστε συμβαίνει ἅμα μὲν σχεδὸν ὥςπερ ἂν εἰς μάτην γίγνεσθαι τοὺς λόγους, ἅμα δ' εἶναι σαφέστατον, ὡς ὀρθῶς καὶ προσηκόντως εἰρήσονται.* Videtur plura ex hoc Stesichori loco petiisse, et fort. huc pertinet Fr. 47.

Fr. 47. Zonar. 1338: *Μάτην, ἀντὶ τοῦ ματαίως· ἀπὸ τοῦ θηλυκοῦ εἰς ἐπίρρημα· Στησίχορος· μάτας εἰπών.* *Lyrici* poetae haud dubie est, quod exhibet Hesych.: *Ἄτας κελαδεῖν· μάταια εἰπεῖν ἢ ἠχεῖν.*

Digitized by Google

48. [71.]

– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ –

Αὐτόν σε Πυλαμάχε πρῶτον.

49. [84.]

– ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Κοιλωνύχων ἵππων πρύτανις, Ποσειδάν.

50. [68.]

. . . . – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

. . . . Μάλα τοι μάλιστα
παιγμοσύνας φιλέει μολπάς τ' Ἀπόλλων·
κάδεα δὲ στοναχάς τ' Ἄϊδας ἔλαχεν.

51. [79.]

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑
– ⏑ – . . . .

Ἀτελέστατα γὰρ καὶ ἀμάχανα τοὺς θανόντας
κλαίειν.

52. [80.]

⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑

Θανόντος ἀνδρὸς πᾶσ' ἀπολείπεται ἀνθρώπων χάρις.

Fr. 48. Athen. IV. 154. F: *Ὁπότε δὲ παροξύνεται, τὸ μάχεσθαι ῥῆμα περιέχει· ὡς ἐν τῷ πυγμάχος, ναυμάχος· Αὐτόν κτλ. παρὰ Στησιχόρῳ.* ubi *πυλαμάχε* AB, *πυλομάχε* P, *πυγμάχε* VL. Schol. Il. ε'. 31: *Ἄρεως δὲ τοῖς τείχεσι προσπελάζειν, καὶ ἔστιν ἐπίθετον (τειχεσιπλῆτα) ἀνάλογον τῷ παρὰ Στησιχόρῳ πυλεμάχῳ* unde *πυλαιμάχε* possis coniicere.

Fr. 49. Schol. Il. ζ'. 507: *Στησίχορος κοιλωνύχων ἵππων πρύτανιν τὸν Ποσειδῶνά φησιν.*

Fr. 50. Plut. de *EI* ap. Delph. c. 21: *Καὶ πρότερος ἔτι τούτου ὁ Στησίχορος. Μάλα κτλ.* V. 1. *μάλιστα* ex dittographia ortum videtur, fort. scrib. *μάλιστα τοι.* — V. 2. *φιλέει* et V. 3. *κάδεα* Schneidewin, vulgo *φιλεῖ* et *κήδεα.*

Fr. 51. Stob. Floril. CXXIV. 15. *Στησιχόρου.* V. 1. *ἀτελέστατα,* B *ἀτέλεστα. καὶ* om. Trinc. — *ἀμάχανα* Schneidewin, vulgo *ἀμήχανα.*

Fr. 52. Stob. Floril. CXXVI. 5. *Στησιχόρου· Θανόντος ἀνδρὸς πᾶσ' ὄλυτ' ἀνθρ. χ.*, ita vulgo, et sic Apostol. VIII. 83, d., contra cod. Vind. marg. Gesn. *Θαν. ἀνδρ. πᾶσα πολιά ποτ' ἀ. χ.* hinc correxi *πᾶσ' ἀπολείπεται ἀν. χ.*, Scaliger coni. *Θανόντος ἀνδρὸς πᾶσ' ἀπόλλυται χάρις.* Kleine *πᾶσ' ἀπόλλυται ποτ' ἀνθρ. χάρις.*

Digitized by Google

IV. *ΚΥΚΝΟΣ.*

12. [12.]

Sch. Pind. Ol. X. 19: *Ἐτράπη δὲ καὶ ὑπεχώρησεν ἐν τῇ πρὸς τὸν Κύκνον μάχῃ ὁ μέγιστος Ἡρακλῆς, παρορμήσαντος Ἄρεος τὸν Κύκνον· ἐμαχέσατο δὲ Ἡρακλῆς, ὅτι κακόξενος ἦν Κύκνος υἱὸς τοῦ Ἄρεος, καὶ ἐν παρόδῳ τῆς Θετταλίας οἰκῶν ἀπεκαρατόμει τοὺς παριόντας, ναὸν τῷ Ἄρει βουλόμενος ἐκ τῶν κεφαλῶν οἰκοδομῆσαι, καὶ αὐτῷ παριόντι ἐπιβουλεῦσαι ἠθέλησε· συστάσης οὖν αὐτοῖς μάχης ἔφυγε δείσας Ἡρακλῆς, συμβαλλομένου Ἄρεος τῷ παιδὶ Κύκνῳ, ἀλλ' ὕστερον αὐτὸν μόνον γενόμενον ἐνίκησεν ὁ Ἡρακλῆς καὶ ἀπέκτεινε· Στησίχορος ἐν ἐπιγραφομένῳ Κύκνῳ ἱστορεῖ.*

V. *ΣΚΥΛΛΑ.*

13. [14.]

Sch. Apoll. Rh. IV. 828: *Στησίχορος δὲ ἐν τῇ Σκύλλῃ Λαμίας την Σκύλλαν φησὶ θυγατέρα εἶναι.* Cf. Cram. An. Par. III. 479, 14. Eust. Od. 1714, 34. Eudoc. 377.

VI. *ΣΥΟΘΗΡΑΙ.*

14. [15.]

. . – ⏑́ – ⏑
x – – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑

Κρύψαι δὲ ῥύγχος
ἄκρον γᾶς ὑπένερθεν.

VII. *ΕΥΡΩΠΕΙΑ.*

15. [16.]

Sch. Eurip. Phoen. 670: *Ἔνθεν ἐξανῆκε γᾶ·] ὁ μὲν Στησίχορος ἐν Εὐρωπείᾳ τὴν Ἀθηνᾶν ἐσπαρκέναι τοὺς ὀδόντας φησίν.*

VIII. *ΕΡΙΦΥΛΑ.*

16. [18.]

Sext. Empir. adv. Math. I. 261. (p. 658. ed. Bekk.): *Οἱ ἱστορικοὶ τὸν ἀρχηγὸν ἡμῶν τῆς ἐπιστήμης Ἀσκληπιὸν κεκεραυνῶσθαι λέγουσιν, οὐκ ἀρκούμενοι τῷ ψεύσματι, ἐν ᾧ καὶ ποικίλως αὐτὸ μεταπλάττουσι· Στησίχορος μὲν ἐν Ἐριφύλῃ εἰπών, ὅτι τινὰς τῶν ἐπὶ Θήβαις πεσόντων ἀνιστᾷ (ὁ Ἀσκληπιός).* Paulo accuratius Apollod. III. 10, 3: *Εὗρον δέ τινας λεγομένους ἀναστῆναι ὑπ' αὐτοῦ Καπανέα καὶ Λυκοῦργον, ὡς Στησίχορός φησιν ἐν Ἐριφύλῃ.* (sic recte Sevinus, v.

Fr. 14. Athen. III. 95. D: *Στησίχορός τέφησιν ἐν Συοθήραις· Κρύψαι κτλ.* ubi B *ἄκραν*, Dindorf *κρύψε* coni.

Digitized by Google

ὡς δὲ Στ. φησιν Ἐριφύλην). Cf. Schol. Eurip. Alcest. 2. et Pind. Pyth. III. 96.

17. [72.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Πάτρω' ἐμὸν ἀντίθεον Μελάμποδα.

IX. *ΙΛΙΟΥ ΠΕΡΣΙΣ.*

18. [24.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – –

Ὤικτειρε γὰρ αὐτὸν ὕδωρ αἰεὶ φορέοντα Διὸς κούρα βασιλεῦσιν.

19. [28.]

Pausan. X. 27, 2: *Εἰς δὲ Ἑκάβην Στησίχορος ἐν Ἰλίου πέρσιδι ἐποίησεν, ἐς Λυκίαν ὑπὸ Ἀπόλλωνος αὐτὴν κομισθῆναι.*

20.

Sch. Eurip. Andr. 10: *Στησίχορος μέντοι ἱστορεῖ* (Cobet *Στησίχορον — ἱστορεῖν*), *ὅτι τεθνήκοι* (*ὁ Ἀστυάναξ*) *καὶ τὸν τὴν Πέρσιδα συντεταχότα ποιητήν, ὅτι καὶ ἀπὸ τοῦ τείχους ῥιφείη.*

21. [30.]

Paus. X. 26, 1: *Κλυμένην μὲν οὖν Στησίχορος ἐν Ἰλίου πέρσιδι κατηρίθμηκεν ἐν ταῖς αἰχμαλώτοις.*

22. [31.]

Paus. X. 26, 9: *Μέδουσα δὲ κατέχουσα ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις τὸν ὑποστάτην ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κάθηται· ἐν δὲ ταῖς Πριάμου θυγατράσι ἀριθμήσαι ἄν τις καὶ ταύτην κατὰ τοῦ Ἡμεραίου τὴν ᾠδήν.*

Fr. 17. Eustath. 316, 16: *Πίνδαρος δὲ οὐκ ἀδελφούς, ἀλλὰ γονέας μητρὸς μάτρωας ἔφη. Στησίχορος δὲ πάτρωα τὸν κατὰ πατέρα πρόγονον εἶπεν, ἔνθα παρ' αὐτῷ Ἀμφίλοχος ἔφη τό· Πάτρωα κτλ. Μελάμπους γάρ, οὐ Ἀντιφάτης, οὐ Οἰκλῆς, οὐ Ἀμφιάραος, ὅθεν Ἀμφίλοχος.*

IX. *ΙΛΙΟΥ ΠΕΡΣΙΣ.* Qui tabulam Iliacam confecit, in Troiae excidio se Stesichorum secutum esse confitetur: *ΙΛΙΟΥ ΠΕΡΣΙΣ ΚΑΤΑ ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΝ.* Cf. Welcker Opusc. T. I. 180. seqq. et in Annalib. Instit. Archaeol. T. I. 233. seqq. — Hoc carmen respicit Dio Chrysost. Or. II. 33: *Στησίχόρου δὲ καὶ Πινδάρου ἐπεμνήσθη, τοῦ μὲν ὅτι μιμητὴς Ὁμήρου γενέσθαι δοκεῖ καὶ τὴν ἄλωσιν οὐκ ἀναξίως ἐποίησε τῆς Τροίας κτλ.*

Fr. 18. Athen. X. 456. F: *Ἀνακομίζοντας δ' αὐτοῖς τὸ ὕδωρ ὄνου, ὃν ἐκάλουν Ἐπειόν, διὰ τὸ μυθολογεῖσθαι τοῦτο δρᾶν ἐκεῖνον καὶ ἀναγεγράφθαι ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερῷ τὸν Τρωϊκὸν μῦθον, ἐν ᾧ ὁ Ἐπειὸς ὑδροφορεῖ τοῖς Ἀτρείδαις, ὡς καὶ Στησίχορός φησιν· Ὤικτειρε κτλ.* Cf. Eust. 1323, 57. ubi *δ' αὐτὸν Διὸς κούροις* legitur. — *αἰεί*, vulgo *ἀεί.*

Digitized by Google

23 [33.]

Harpocr. p. 104: *Καθελών, ἀντὶ τοῦ ἀνελών ἢ ἀποκτείνας· ἐχρήσαντο δὲ οὕτω τῷ ὀνόματι καὶ ἄλλοι, ὡς καὶ Στησίχορος ἐν Ἰλίου πέρσιδι.* Eadem Phot. 122, 1. Suid. v. *καθελών.* Zonar 1165. sed carminis titulo om.

24. [26.]

Athen. XIII. 610. C: *Ἐὰν μέν τίς σου πύθηται, τίνες ἦσαν οἱ εἰς τὸν δούριον ἵππον ἐγκατακλεισθέντες, ἑνὸς καὶ δευτέρου ἴσως ἐρεῖς ὄνομα, καὶ οὐδὲ ταῦτ' ἐκ τῶν Στησιχόρου, σχολῇ γάρ, ἀλλ' ἐκ τῆς Σακάδα τοῦ Ἀργείου Ἰλίου πέρσιδος, οὗτος γὰρ παμπόλλους τινὰς κατέλεξεν.* Cf. Eust. p. 1698, *Φασὶ δὲ τοὺς εἰς αὐτὸν καταβάντας τινὲς μέν, ὧν καὶ Στησίχορος, ἑκατὸν εἶναι.* Eudoc. 125. 461.

25. [27.]

Sch. Eurip. Or. 1274: *Ἆρα εἰς τὸ τῆς Ἑλένης κάλλος βλέψαντες οὐκ ἐχρήσαντο τοῖς ξίφεσιν· οἷόν τι καὶ Στησίχορος ὑπογράφει περὶ τῶν καταλεύειν αὐτὴν μελλόντων· φησὶ γὰρ ἅμα τῷ τὴν ὄψιν αὐτῆς ἰδεῖν αὐτούς, ἀφεῖναι τοὺς λίθους ἐπὶ τὴν γῆν.*

X. ΕΛΕΝΑ.

* 26. [44.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος οὗτος·
οὐδ' ἔβας ἐν νηυσὶν εὐσέλμοις,

Fr. 26. Plat. Phaedr. 243. A: *Ἔστι δὲ τοῖς ἁμαρτάνουσι περὶ μυθολογίαν καθαρμὸς ἀρχαῖος, ὃν Ὅμηρος μὲν οὐκ ἔγνω, Στησίχορος δέ. τῶν γὰρ ὀμμάτων στερηθεὶς διὰ τὴν Ἑλένης κακηγορίαν, οὐκ ἠγνόησεν, ὥσπερ Ὅμηρος, ἀλλ' ἅτε μουσικὸς ὢν ἔγνω τὴν αἰτίαν καὶ ποιεῖ εὐθύς· Οὐκ κτλ. καὶ ποιήσας δὴ πᾶσαν τὴν καλουμένην παλινῳδίαν παραχρῆμα ἀνέβλεψεν.* V. 1. *οὐκ ἔστ'*, DN *οὐκέτ'*. — *λόγος* libri, vulgo *ὁ λόγος*. Hunc v. afferunt Athen. XI. 505. B. Maxim. Tyr. XXVII. init. Dionys. Hal. Ep. I. ad Ammaeum c. 3. Philostr. vit. Apoll. VI. 11. p. 246. ubi *ἔστιν* et *ὁ λόγος* legitur, denique Cic. ad Att. IX. 12., ubi *οὗτος* om. — V. 2. *οὐδὲ βὰς*, T *κυσὶν*, N *εὐσεάμοις*, *Σ ἐϋσέλμοις*. — *νηυσὶν*, Naeke *ναυσὶν* scripsit. [illegible], *Γ ἶκυν* ex corr. Dixerat autem Stesichorus deinde apertius, [illegible] tantum imaginem secum abduxisse, vid. Aristid. II. 72: *ἀλλ' εἴδωλον ῥητορικῆς ἀπειληφὼς ἐπὶ τούτῳ σπουδάζειν, αὐτὴν [illegible]σθαι, ὥσπερ οἱ Στησιχόρου Τρῶες, οἱ τὸ τῆς Ἑλένης εἴδωλον αὐτήν*, unde versum Stesichoreum finxit Tzetzes Lycophr. [illegible]tiam Geel recte vidit): *Λέγουσιν γὰρ ὅτι διερχομένῳ [illegible]πτου ὁ Πρωτεὺς Ἑλένην ἀρελόμενος εἴδωλον Ἑλένης [illegible]τως ἔπλευσεν ἐς Τροίαν, ὡς φησι Στησίχορος· Τρῶες* Ciz. add. *γὰρ*) *οἳ τότ' ἦσαν* (sic Par. C Vit. 1. et Cis., *ἦσαν* Par. D. *Ἑλένης εἴδωλον ἔχοντες.* Eadem repetit in Homeridis p. 7[illegible]d.

Digitized by Google

οὐδ' ἵκεο πέργαμα Τροίας.

Morelli. Cf. Plato Rep. IX. 586. C: Ὥσπερ τὸ τῆς Ἑλένης εἴδωλον ὑπὸ τῶν ἐν Τροίᾳ Στησίχορός φησι γενέσθαι περιμάχητον ἀγνοίᾳ τοῦ ἀληθοῦς. Dio Chrys. Or. XI. 182: Καὶ τὸν μὲν Στησίχορον ἐν τῇ ὕστερον ᾠδῇ λέγειν, ὅτι τὸ παράπαν οὐδὲ πλεύσειεν ἡ Ἑλένη οὐδαμόσε, ἄλλοι δέ τινες, ὡς ἁρπασθείη μὲν Ἑλένη ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, θεῦρο δὲ παρ' ἡμᾶς εἰς Αἴγυπτον ἀφίκετο. (Illud memoria dignum, quod hic quoque Hesiodi vestigia legit Stesichorus, nam Schol. Lycophr. 822: πρῶτος Ἡσίοδος περὶ τῆς Ἑλένης τὸ εἴδωλον παρήγαγε.) Multum discrepat nec tamen fide dignus Schol. Aristid. III. 150: εἰς Στησίχορον αἰνίττεται· λέγει γὰρ ἐκεῖνος, ὅτι ἐλθὼν ὁ Ἀλέξανδρος ἐπὶ ταύτης τῆς νήσου τῆς Φάρου ἁρπρέθη παρὰ τοῦ Πρωτέως τὴν Ἑλένην καὶ εἴδωλον αὐτῆς ἐδέξατο (sic BC, similia AC). Eadem refert Eudocia 35. et 329. Aristides autem nihil aliud dixerat I. 212. nisi: ἀλλ' ὥσπερ τῶν ποιητῶν φασί τινες τὸν Ἀλέξανδρον τῆς Ἑλένης τὸ εἴδωλον λαβεῖν, αὐτὴν δὲ οὐ δυνηθῆναι. — Hi tres versus haud dubie sunt ipsum exordium carminis nobilissimi, quod vulgo *Palinodia* vocabatur, quam quidam *Palinodiam* non diversum esse carmen ab eo, quod *Ἑλένα* inscribitur, iure Kleine alii censent. Respicit huc Isocrat. Encom. Hel. 64: ἐνεδείξατο δὲ (Ἑλένη) καὶ Στησιχόρῳ τῷ ποιητῇ τὴν ἑαυτῆς δύναμιν· ὅτε μὲν γὰρ ἀρχόμενος τῆς (hoc add. *Γ1*, vulgo om.) ᾠδῆς ἐβλασφήμησέ τι περὶ αὐτῆς, ἀνέστη τῶν ὀφθαλμῶν ἐστηρημένος· ἐπειδὴ δὲ γνοὺς τὴν αἰτίαν τῆς συμφορᾶς τὴν καλουμένην παλινῳδίαν ἐποίησε, πάλιν αὐτὸν εἰς τὴν αὐτὴν φύσιν κατέστησε. Haec, quae Isocrates paucis significat, accurate illustrat Pausan. III. 19, 11: ὃν δὲ οἶδα λέγοντας Κροτωνιάτας περὶ Ἑλένης λόγον, ὁμολογοῦντας δέ σφισι καὶ Ἱμεραίους, ἐπιμνησθήσομαι καὶ τοῦδε· ἔστιν ἐν τῷ Εὐξείνῳ νῆσος κατὰ τοῦ Ἴστρου τὰς ἐκβολὰς Ἀχιλλέως ἱερά. ὄνομα μὲν τῇ νήσῳ Λευκή, περίπλους δ' αὐτῇ σταδίων εἴκοσι, . . . ἐς ταύτην πρῶτος ἐσπλεῦσαι λέγεται Κροτωνιάτης Λεώνυμος· πολέμου γὰρ Κροτωνιάταις συνεστηκότος πρὸς τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ Λοκρούς, τῶν Λοκρῶν κατὰ οἰκειότητα πρὸς Ὀπουντίους Αἴαντα τὸν Οἰλέως ἐς τὰς μάχας ἐπικαλουμένων, ὁ Λεώνυμος Κροτωνιάταις στρατηγῶν ἐπῄει τοῖς ἐναντίοις κατὰ τοῦτο, ᾗ προτετάχθαι σφίσι τὸν Αἴαντα ἤκουε. τιτρώσκεται δὴ τὸ στέρνον καὶ (ἔκαμνε γὰρ ὑπὸ τοῦ τραύματος) ἀφίκετο ἐς Δελφούς· ἐλθόντα δὲ ἡ Πυθία Λεώνυμον ἀπέστελλεν ἐς νῆσον. τὴν Λευκήν, ἐνταῦθα εἰποῦσα αὐτῷ φανήσεσθαι τὸν Αἴαντα καὶ ἀκέσεσθαι τὸ τραῦμα· χρόνῳ δέ, ὡς ὑγιάνας ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς Λευκῆς, ἰδεῖν μὲν ἔφασκεν Ἀχιλλέα, ἰδεῖν δὲ τὸν Οἰλέως καὶ τὸν Τελαμῶνος Αἴαντα, συνεῖναι δὲ καὶ Πάτροκλόν σφισι καὶ Ἀντίλοχον· Ἑλένην δὲ Ἀχιλλεῖ μὲν συνοικεῖν, προστάξαι δέ οἱ πλεύσαντι ἐς Ἰμέραν πρὸς Στησίχορον ἀγγέλλειν, ὡς ἡ διαφθορὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἐξ Ἑλένης γένοιτο αὐτῷ μηνίματος· Στησίχορος μὲν ἐπὶ τούτῳ τὴν παλινῳδίαν ἐποίησεν. (de Leonymo Crotoniata vid. Meineke Poet. com. II. 1228. seqq.) Cum Pausaniae hac narratione inprimis conferas Conon. ap. Phot. Bibl. p. 133. et Hermiam ad Plat. Phaedr. 99. et 102. Multi praeterea Palinodiam Stesichori, quam proverbii loco adhibere solebant, respiciunt, velut Aristid. II. 364. et Schol. Aristid. III. 183. Bachmann Anecd. I. 327, 1. Boissonade An. Nov. 297. Dio Chrys. Or. II. p. 22. Eudoc. 385. Eustath. 849, 47. Et. M. 648, 40. Galen. XI. p. 195. Himer. Or. XXII. 5. Horat. Epod. 17, 42. ibique Schol. Adde Schol. Cruq. ad Od. I. 16. Irenaeus adv. Haer. I. 23. Liban. Epist. 841. Lucian. Ver. Hist. II. 15. pro imagin. 15. Muratori Anecd. 314. Ovid. Art. Am. III. 49. Phot. Bibl. 437. A. Plato Epist. III. 320. A. Suidas v. *Στησίχορος*. Tertullian. de anim. c. 46. — Illud apparet in alio carmine Stesichorum contumeliose de Helena locutum esse, ut iure suo heroina ab illo poeta poenas sumsisse videretur: existimant id in *Ἰλίου πέρσει* factum esse, nec sane poeta ibi potuit Helenae memoriam praetermittere, confirmatque inprimis fr. 25: itaque omnia reliqua fragmenta, in quibus vulgarem famam secutus de Helena dixit Stesichorus, homines docti ad *Ilii Excidium* referunt: sed quoniam Fr. 35. plane eosdem numeros deprehendimus, qui sunt in *Orestia* adhibiti, malui Fr. 35—38. ad *Orestiam* revocare: ut hoc sit prius illud carmen, quod Helenae iram excitavisse creditum est, plane-

Digitized by Google

27. [46.]

⏑ – ∪ – ∪ ⏑ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ⏑ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – –
⏑ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪
⏑ – ∪ – ∪ ∪ – ∪ ⏑ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – –

Πολλὰ μὲν Κυδώνια μᾶλα ποτερρίπτουν ποτὶ δίφρον ἄνακτι,
πολλὰ δὲ μύρσινα φύλλα
καὶ ῥοδίνους στεφάνους ἴων τε κορωνίδας οὔλας.

28. [47.]

Athen. X. 451. D: *Καὶ Στησίχορος δὲ ἐν Ἑλένῃ λιθαργύρεον* (sic L, λιθαργύριον PV, λυθαργύρεον B) *ποδονιπτῆρα ἔφη.*

* 29.

Argum. Theocr. XVIII: *τοῦτο τὸ εἰδύλλιον ἐπιγράφεται Ἑλένης Ἐπιθαλάμιος· καὶ ἐν αὐτῷ τινὰ εἴληπται ἐκ τοῦ πρώτου Στησιχόρου Ἑλένης Ἐπιθαλαμίου.* Huc quamvis dubitanter retuli, inprimis ambiguum *ἐκ τοῦ πρώτου*, quod quidem om. cod. M, in quo scriptum: *τινὰ δ' εἴληπται ἐκ τοῦ ἐπιθαλαμίου Στησιχόρου τοῦ εἰς τὴν Ἑλένην.*

XI. *N O Σ T O I.*

30. [34.]

Pausan. X. 26, 1: *Ὡρσαύτως δὲ καὶ Ἀριστομάχην ἐποίησεν ἐν Νόστοις (Στησίχορος) θυγατέρα μὲν Πριάμου, Κριτολάου δὲ γυναῖκα εἶναι τοῦ Ἰκετάονος.* Cf. de *Νόστοις* Tzetz. Posthomer. 750. et Phalar. Epist. 9.

que convenit quod Isocrates dicit *ἀρχόμενος τῆς ᾠδῆς*, nam in ipso illius carminis exordio exposita erant, quae ad Helenae ignominiam pertinebant. Haec in Palinodia retractavit, laudes Helenae celebrans et quidquid probrosum videri poterat resecans; simulque, ut possis coniicere ex Horatii Epod. 17, 42., pacem Castoris et Pollucis imploraverat, fortasse etiam condonandum sibi dixerat esse, quod caecus caecum ducem sit secutus, ut inde fama de Stesichori caecitate commode possit repeti. De Stesichori Palinodia dixerunt Welcker Opusc. I. 208. seqq. Fritzsche ad Aristoph. Thesmophor. v. 946. Geel in Museo Rhenano VI. p. 1. (anni 1839.). Bakhuizen van den Brink lis Batavorum litterariis V. p. 119. seqq., quae singulatim examest huius loci, (Hermann. quae in praef. Helenae Euripideae dispuicuit legere.)

. Athen. III. 81. D: *Κυδωνίων δὲ μήλων μνημονεύει Στησί-Ἑλένῃ οὕτως· Πολλὰ μὲν κτλ.* V. 1. *Κυδώνια*, P *κυδώνεια.* *ίπτουν* PL, *ποτ' ἐρρίπτουν* V, *τότ' ἐρρίπτουν* Blomfield, *ποτερ-*hneidewin. — V. 2. *μύρσινα* Schneidewin, *μύρεινα* AB, *μύρσια* V. 3. *στεφάνους* add. PL, om. V.

Digitized by Google

XII. *ΟΡΕΣΤΕΙΑ.*

31. [38.]

Gramm. Bekk. An. II. 783, 14: *Στησίχορος δὲ ἐν δευτέρῳ Ὀρεστείας τὸν Παλαμήδην λέγει εὑρηκέναι (τὰ στοιχεῖα).* Cf. ib. 786, 11. et Cram. An. Ox. IV. 318, 19.

* 32. [96.]

–́ ⏑ ⏑ – . . . . . .
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Μοῦσα, σὺ μὲν . . . . . .
κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαῖτας καὶ θαλίας μακάρων.

* 33. [75.]

*Ὅταν ἦρος ὥρᾳ * κελαδῇ χελιδών.*

34. [39.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
(– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏓)

Τοιάδε χρὴ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων
ὑμνεῖν Φρύγιον μέλος ἐξευρόντας ἁβρῶς ἦρος ἐπερχομένου.

XII. *Orestia.* Confer Athen. XII. 513. A: *Πολλὰ δὲ τῶν Ξάνθου παραπεποίηκεν ὁ Στησίχορος, ὥσπερ καὶ τὴν Ὀρεστείαν καλουμένην.*

Fr. 32. Aristoph. Pac. v. 775: *Μοῦσα, σὺ μὲν πολέμους ἀπωσαμένη μετ' ἐμοῦ | τοῦ φίλου χόρευσον | κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαῖτας | καὶ θαλίας μακάρων· σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς μέλει.* ubi Schol.: *Μοῦσα σὺ μὲν πολέμου] τὸ χ πρὸς τὴν ἀλλαγὴν τοῦ μέτρου· αὕτη δὲ πλοκή ἐστι καὶ ἔλαθεν· σφόδρα δὲ γλαφυρὸν εἴρηται, καὶ ἔστι Στησιχόρειον.* Adde Schol. ad v. 777. *Κλείουσα] ὅτι σύνηθες ἦν τοῖς παλαιοῖς ᾄδειν θεῶν τε καὶ ἡρώων γάμους. σημειοῦται δὲ ταῦτα ὁ Μόχθος πρὸς τοὺς ἀθετοῦντας τὴν ἐν Ὀδυσσείᾳ Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης μοιχείαν.* Et in primo quidem versu Aristophanis tantum Musae invocationem congruere cum Stesichoreo carmine existimo, at v. 777. cum dimidio v. 778. integer petitus ex Stesichoro videtur. Est autem haud dubie ipsum hoc exordium Orestiae, sive prima stropha, cui plane respondet Fr. 34. cf. etiam Fr. 35.

Fr. 33. Schol. Aristoph. Pac. v. 800. *ὅταν ἠρινὰ μὲν φωνῇ χελιδὼν ἑζομένη κελαδῇ]: Καὶ αὕτη πλοκὴ Στησιχόρειος· φησὶ γὰρ οὕτως· ὅταν κτλ.* Haud dubie est ex eodem Orestiae exordio, referoque ad strophae versum tertium, ubi poeta cum Musam invocat, commode facere mentionem potuit verni temporis. Ceterum syllaba deest, coniicio *ὡραίᾳ.*

Fr. 34. Schol. Arist. Pac. v. 797: *Ἔστι δὲ παρὰ τὰ Στησιχόρου ἐκ τῆς Ὀρεστείας· Τοιάδε κτλ.* V. 2. *ἐξευρόντας ἁβρῶς* Kleine, vulgo *ἐξευρόντα ἁβρῶς.* Est autem haec antistropha prima, Aristophanis parodia est: *Τοιάδε χρὴ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων, | τὸν σοφὸν ποιητὴν | ὑμνεῖν ὅταν ἠρινὰ μὲν φωνῇ χελιδὼν | ἑζομένη κελαδῇ.*

Digitized by Google

* 35. [74.]

Οὕνεκα Τυνδάρεως ῥέζων ποτὲ πᾶσι θεοῖς
μούνας λάθετ' ἠπιοδώρου Κύπριδος· κείνα δ' ἄρα Τυνδάρεω
κούραισι χολωσαμένα διγάμους τε καὶ τριγάμους τίθησι
καὶ λιπεσάνορας *.

* 36. [20.]

Schol. Hom. Il. β'. 339: *Τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀρίστων ἐπὶ μνηστείαν τῆς Ἑλένης παρόντων διὰ τὸ γένος καὶ τὸ κάλλος, Τυνδάρεως ὁ πατὴρ αὐτῆς, ὥς τινές φασι, φυλασσόμενος μή ποτε ἕνα αὐτῶν προκρίνας τοὺς ἄλλους ἐχθροὺς ποιήσηται, κοινὸν αὐτῶν ἔλαβεν ὅρκον, ἦ μὴν τῷ ληψομένῳ τὴν παῖδα ἀδικουμένῳ περὶ αὐτὴν σφόδρα πάντας ἐπαμυνεῖν. Διόπερ Μενελάῳ αὐτὴν ἐκδίδωσι· καὶ μετ' οὐ πολὺ ἁρπασθείσης αὐτῆς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, ἐκοινώνησαν τῇ στρατείᾳ διὰ τοὺς γενομένους ὅρκους. Ἱστορεῖ Στησίχορος.* Referunt ad *Ἰλίου Πέρσιν*, ego malui sicut Fr. seqq. *Orestiae* adscribere.

* 37. [21.]

Pausan. II. 22, 6: *Πλησίον δὲ τῶν Ἀνάκων Εἰλειθυίας ἐστὶν ἱερόν, ἀνάθημα Ἑλένης, ὅτε σὺν Πειρίθῳ Θησέως ἀπελθόντος εἰς Θεσπρωτοὺς Ἄφιδνά τε ὑπὸ Διοσκούρων ἑάλω καὶ ἤγετο εἰς Λακεδαίμονα Ἑλένη· ἔχειν μὲν γὰρ αὐτὴν λέγουσιν ἐν γαστρί, τεκοῦσαν δὲ ἐν Ἄργει καὶ τῆς Εἰλειθυίας ἱδρυσαμένην τὸ ἱερόν, τὴν μὲν παῖδα, ἣν ἔτεκε, Κλυταιμνήστρᾳ δοῦναι, συνοικεῖν γὰρ ἤδη Κλυταιμνήστραν Ἀγαμέμνονι· αὐτὴν δὲ ὕστερον τούτων Μενελάῳ γήμασθαι. Καὶ ἐπὶ τῷδε Εὐφορίων Χαλκιδεὺς καὶ Πλευρώνιος Ἀλέξανδρος, πρότερον δὲ ἔτι Στησίχορος ὁ Ἱμεραῖος κατὰ ταὐτά φασιν Ἀργείοις Θησέως εἶναι θυγατέρα Ἰφιγένειαν.*

* 38. [94.]

Ἑλένα ἑποῦσ' ἀπῆρεν.

Fr. 35. Schol. Eurip. Orest. 239: *Στησίχορός φησιν, ὡς θύων τοῖς θεοῖς Τυνδάρεως Ἀφροδίτης ἐπελάθετο· διὸ ὀργισθεῖσαν τὴν θεὸν διγάμους τε καὶ τριγάμους καὶ λειψάνδρους αὐτοῦ τὰς θυγατέρας ἐποίησεν* (ita libri, nisi quod V *δι' ὃ ὀργισθεῖσα*)· *ἔχει δὲ ἡ χρῆσις οὕτως* (V hoc om.)· *Οὕνεκα κτλ.* Blomfield, Welcker alii hos versus ad *Ἰλίου πέρσιν* retulerunt, ego cum Geelio *Orestiae* tribuo. V. 1. *Τυνδάρεως*, non sum ausus *Τυνδάρεος* et v. 2. *Τυνδαρέου* scribere, velut Schneidewin v. 1. *Τυνδάρεος* et v. 2. *Τυνδάρηο* scripsit. *ποτὲ πᾶσι* scripsi, sive *ποθ' ἅπασι* malis, vulgo *ἅπασι* et sic R, *πᾶσι* V, sed iidem libri pro *οὕνεκα* exhibent *οὕνεκά ποτε*, quod hic inserui, Schoemann *ἅμα πᾶσι* coni. — V. 2. *μούνας* scripsi, R *μόνης*, V *μιᾶς* ut vulgo. — *λάθετ'*, vulgo *λάθετο*, R *ληθτ*, V *ἐπελάθετο*. — *δ' ἄρα* scripsi, vulgo *δὲ*. — V. 3. *κούραισι* scripsi, R *κόραισι*, V *κόρας*, *κούραις* vulgo. — *χολωσαμένα* Kleine, legebatur *χολωσαμένη*. — *λιπεσάνορας*, R *λειπεσάνορας*, V *λιπεσίορας*, unde Schneidewin *λιπεσάορας*. Ceterum in fine deest syllaba, poeta fort. dixerat *καὶ λιπεσάνορας καὶ Φᾶμιν χαλεπὰν κατέχευεν.*

Fr. 38. Ptolem. Hephaest. ap. Phot. Bibl. CXX: *Ἀρχέλαος δὲ ὁ Κύπριος Στησιχόρου φησὶ τοῦ ποιητοῦ Ἑλένην Ἱμεραίαν ἐρωμένην γενέσθαι, Μονόθου*

Digitized by Google

39. [40.]

Schol. Eurip. Orest. 46: *Φανερὸν ὅτι ἐν Ἄργει ὑπόκειται ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος· Ὅμηρος δὲ ἐν Μυκήναις φησὶ τὰ βασίλεια Ἀγαμέμνονος· Στησίχορος δὲ καὶ Σιμωνίδης ἐν Λακεδαιμονίᾳ.*

40. [41.]

Schol. Eurip. Orest. 258: *Στησιχόρῳ* (codd. *Στησίχορος*) *ἑπόμενος* (*Εὐριπίδης*) *τόξα φησὶν αὐτὸν* (*τὸν Ὀρέστην*) *εἰληφέναι παρὰ Ἀπόλλωνος.*

41. [42.]

Schol. Aesch. Choeph. 733: *Κίλισσαν δέ φησι τὴν Ὀρέστου τροφόν, Πίνδαρος δὲ Ἀρσινόην, Στησίχορος δὲ Λαοδάμειαν.*

42. [43.]

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Τᾷ δὲ δράκων ἐδόκησε μολεῖν κάρα βεβροτωμένος ἄκρον· ἐκ δ' ἄρα τοῦ βασιλεὺς Πλεισθενίδας ἔφάνη.

XIII. *Κ Α Λ Υ Κ Α.*

43. [54.]

Athen. XIV. 619. D: *Ἀριστόξενος δὲ ἐν τετάρτῳ περὶ μουσικῆς, ἥδον, φησίν, αἱ ἀρχαῖαι γυναῖκες Καλύκην τινὰ ᾠδήν. Στησιχόρου δ' ἦν ποίημα, ἐν ᾧ Καλύκη τις ὄνομα, ἐρῶσα Εὐάθλου νεανίσκου, σωφρόνως εἶχεται τῇ Ἀφροδίτῃ γαμηθῆναι αὐτῷ· ἐπεὶ δὲ ὑπερεῖδεν ὁ νεανίσκος, κατεκρήμνισεν ἑαυτήν· ἐγένετο δὲ τὸ πάθος περὶ Λευκάδα. Σωφρονικὸν δὲ πάνυ κατεσκεύασεν ὁ ποιητὴς τὸ τῆς παρθένου ἦθος, οὐκ ἐκ παντὸς τρόπου θελούσης συγγενέσθαι τῷ νεανίσκῳ, ἀλλ' εὐχομένης, εἰ δύναιτο, γυνὴ τοῦ Εὐάθλου γενέσθαι κουριδία, ἢ, εἰ τοῦτο μὴ δυνατόν, ἀπαλλαγῆναι τοῦ βίου.* Cf. Eust. Il. 1236, 62.

θυγατέρα· ἀποστᾶσαν δὲ Στησιχόρου καὶ πρὸς Βούπαλον πορευθεῖσαν ἀμυνόμενον τῆς ὑπεροψίας τὸν ποιητὴν γράψαι· Ἑλένη ἐκοῦσ' ἀπῆρε. Ψευδῆ δὲ τὸν περὶ τῆς πηρώσεως εἶναι λόγον. Aperte haec ficta sunt, et fortasse ipsa illa verba item abiudicanda sunt Stesichoro.

Fr. 42. **Ælat.** de sera numin. vind. c. 10: *ὥστε πρὸς τὰ γενόμενα καὶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀποπλάττεσθαι τὸ τῆς Κλυταιμνήστρας ἐνύπνιον τὸν Στησίχορον, οὑτωσί πως λέγοντα τάδε·* (*τᾷ δὲ* recte Reiske, ad poetae verba referens) *Δράκων κτλ.* V. 1. possis *ἐδόκησεν μολεῖν* scribere numero satis apto. Valckenaer coni. *τᾷδε δράκων μὲν ἔδοξε.* Numeri alterius versus insolentiores sunt, sed nihil ausus sum mutare.

Digitized by Google

XIV. *ΡΑΔΙΝΑ.*

44. [55.]

x ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ –
x ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Ἄγε Μοῦσα λίγει', ἄρξον ἀοιδᾶς, ἐρατῶν ὕμνους
Σαμίων περὶ παίδων ἐρατᾷ φθεγγομένα λύρᾳ.

XV. *ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.*

45. [78.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

Δεῦρ' ἄγε Καλλιόπεια λίγεια.

46.

... ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑

Μέτειμι δ' ἐφ' ἕτερον προοίμιον.

47.

Μάτας εἰπών.

Fr. 44. Strabo VIII. 347. in *Ehiacis*: *Οὐ πάνυ δὲ ὑπὸ τῶν τοὺς περίπλους γραψάντων ἡ Σάμος μνημονεύεται. — καὶ πεδίον δ' αὐτόθι καλεῖται Σαμικόν, ἐξ οὗ πλέον ἄν τις τεκμαίροιτο ὑπάρξαι ποτὲ πόλιν τὴν Σάμον καὶ ἡ Ῥαδινὴ δέ, ἣν Στησίχορος ποιῆσαι δοκεῖ, ἧς ἀρχή· Ἄγε κτλ. ἐντεῦθεν λέγει τοὺς παῖδας· ἐκδοθεῖσαν γὰρ τὴν Ῥαδινὴν ἐς Κόρινθον τυράννῳ φησὶν ἐκ τῆς Σάμου πλεῦσαι πνέοντος ζεφύρου, οὐ δήπουθεν τῆς Ἰωνικῆς Σάμου· τῷ δ', αὐτῷ ἀνέμῳ καὶ ἀρχιθέωρον εἰς Δελφοὺς τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς ἐλθεῖν· καὶ τὸν ἀνεψιὸν ἐρῶντα αὐτῆς ἅρματι εἰς Κόρινθον ἐξορμῆσαι παρ' αὐτήν· ὅτε τύραννος κτείνας ἀμφοτέρους ἅρματι ἀποπέμπει τὰ σώματα, μεταγνοὺς δ' ἀνακαλεῖ καὶ θάπτει.* At Paus. VII. 5, 13. ad Ionicam Samon refert: *Σαμίοις δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἐς τὸ Ἡραῖον τὸ Ῥαδίνης καὶ Λεοντίχου μνῆμά ἐστι, καὶ τοῖς ὑπὸ ἔρωτος ἀπομένοις εὔχεσθαι καθέστηκεν ἐοῦσιν ἐπὶ τὸ μνῆμα.* V. 1. *λίγει'*, codd. *λιγεῖα*, sed cf. Lehrs Quaest. Ep. 169. — *ὕμνους*, Heyne coni. *νόμους*, ego suspicor *ἄρξον ἀοιδᾶς ἐρατωνύμου*, alii fort. coniicient *Ἐρατοὶ νόμους.*

Fr. 45. Eustath. Π. 10, 1: *Οὐ μόνον γὰρ Ἡσίοδος ἐκ τῆς τῶν Μουσῶν ἐπικλήσεως ἄρχεται. ... Στησίχορος δὲ τὸ κύριον ἐκφωνεῖ ἐν τῷ Δεῦρ' κτλ.* Fortasse exordium *Ἰλίου πέρσιδος.*

Fr. 46. Aristid. II. 572: *Μέτειμι δ' ἐφ' ἕτερον προοίμιον κατὰ Στησίχορον· σκιαμαχεῖν μὲν οὖν πως οἶδ' ὅτι δεῖ· πρὸς οὓς γὰρ εἰρήσεται τὰ λεγόμενα, οὐχ ἥκουσιν, ὥστε συμβαίνει ἅμα μὲν σχεδὸν ὥσπερ ἂν εἰς μάτην γίγνεσθαι τοὺς λόγους, ἅμα δ' εἶναι σαφέστατον, ὡς ὀρθῶς καὶ προσηκόντως εἰρήσονται.* Videtur plura ex hoc Stesichori loco petiisse, et fort. huc pertinet Fr. 47.

Fr. 47. Zonar. 1338: *Μάτην, ἀντὶ τοῦ ματαίως· ἀπὸ τοῦ θηλυποῦ εἰς ἐπίρρημα· Στησίχορος· μάτας εἰπών. Lyrici* poetae haud dubie est, quod exhibet Hesych.: *Ἄτας κελαδεῖν· μάταια εἰπεῖν ἢ ἠχεῖν.*

Digitized by Google

48. [71.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ –

Αὐτόν σε Πυλαμάχε πρῶτον.

49. [84.]

– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Κοιλωνύχων ἵππων πρύτανις, Ποσειδάν.

50. [68.]

. . . . ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

. . . . *Μάλα τοι μάλιστα*
παιγμοσύνας φιλέει μολπάς τ' Ἀπόλλων·
κάδεα δὲ στοναχάς τ' Ἄϊδας ἔλαχεν.

51. [79.]

⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑
– ⏑ . . . .

Ἀτελέστατα γὰρ καὶ ἀμάχανα τοὺς θανόντας
κλαίειν.

52. [80.]

⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑

Θανόντος ἀνδρὸς πᾶσ' ἀπολείπεται ἀνθρώπων χάρις.

Fr. 48. Athen. IV. 154. F: *Ὀπότε δὲ παροξύνεται, τὸ μάχεσθαι ῥῆμα περιέχει· ὡς ἐν τῷ πυγμάχος, ναυμάχος· Αὐτόνκτλ. παρὰ Στησιχόρῳ.* ubi *πυλαμάχε* AB, *πυλομάχε* P, *πυγμάχε* VL. Schol. Il. ε'. 31: *Ἄρεως δὲ τοῖς τείχεσι προσπελάζειν, καὶ ἔστιν ἐπίθετον (τειχεσιπλῆτα) ἀνάλογον τῷ παρὰ Στησιχόρῳ πυλεμάχῳ* unde *πυλαιμάχε* possis coniicere.

Fr. 49. Schol. Il. ζ'. 507: *Στησίχορος κοιλωνύχων ἵππων πρύτανιν τὸν Ποσειδῶνά φησιν.*

Fr. 50. Plut. de *EI* ap. Delph. c. 21: *Καὶ πρότερος ἔτι τούτου ὁ Στησίχορος. Μάλα κτλ.* V. 1. *μάλιστα* ex dittographia ortum videtur, fort. scrib. *μάλιστα τοι.* — V. 2. *φιλέει* et V. 3. *κάδεα* Schneidewin, vulgo *φιλεῖ* et *κήδεα.*

Fr. 51. Stob. Floril. CXXIV. 15. *Στησιχόρου.* V. 1. *ἀτελέστατα,* B *ἀτέλεστα. καὶ* om. Trinc. — *ἀμάχανα* Schneidewin, vulgo *ἀμήχανα.*

Fr. 52. Stob. Floril. CXXVI. 5. *Στησιχόρου· Θανόντος ἀνδρὸς πᾶσ' ὄλυτ' ἀνθρ. χ.*, ita vulgo, et sic Apostol. VIII. 83, d., contra cod. Vind. marg. Gesn. *Θαν. ἀνδρ. πᾶσα πολιά ποτ' ἀ. χ.* hinc correxi *πᾶσ' ἀπολείπεται ἀν. χ.*, Scaliger coni. *Θανόντος ἀνδρὸς πᾶσ' ἀπόλλυται χάρις.* Kleine *πᾶσ' ἀπολλυται ποτ' ἀνθρ. χάρις.*

Digitized by Google

53. [77.]

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Ῥαδινοὺς δ' ἐπέπεμπον ἄκοντας.

---

54. [4.]

Schol. Apoll. Rhod. I. 230: *Ὁ γὰρ Μινύας πολλὰς εἶχε θυγατέρας· καὶ γὰρ ὁ Ἰάσων Ἀλκμήνης ἐστὶ τῆς Κλυμένης τῆς Μινύου θυγατρός, Στησίχορος Ἐτεοκλυμένης φησίν.* ' .

55.

Schol. Eurip. Rhes. 5: *Ὅτι οἱ ἀρχαῖοι εἰς τρεῖς φυλακὰς νέμουσι τὴν νύκτα — Στησίχορον δὲ ὁ Σιμωνίδης πενταφύλακον φησὶν ὑποτίθεσθαι τὴν νύκτα.* Ita correxi, similiterque Vater, vulgo *Στησίχορος* et *πάντα φύλ . . .* (sed cod. *στησιχρ.* et *πενταφυλ.*), ut Simonides in carmine aliquo Stesichori sententiam retulerit. Sed fortasse rectius Cobet: *Στησίχορον δὲ καὶ Σιμωνίδην* correxit, ut *φησί* ad grammaticum pertineat, quem scholiasta in epitomen redegit.

56. [61.]

Aristot. Hist. An. V. 9: *Πάντων δὲ σπανιώτατον ἰδεῖν ἀλκυόνα ἐστί· σχεδὸν γὰρ περὶ πλειάδος δύσιν καὶ τροπὰς ὁρᾶται μόνον, καὶ ἐν τοῖς ὑφόρμοις πρῶτον ὅσον περιιπταμένη περὶ τὸ πλοῖον ἀφανίζεται εὐθύς· διὸ καὶ Στησίχορος τοῦτον τὸν τρόπον ἐμνήσθη περὶ αὐτῆς.*

57. [62.]

Athen. XII. 512. F: *Τοῦτον οὖν (τὸν Ἡρακλέα) φησὶν (Μεγακλείδης) οἱ νέοι ποιηταὶ κατασκευάζουσιν ἐν ληστοῦ σχήματι μόνον περιπορευόμενον, ξύλον ἔχοντα καὶ λεοντῆν καὶ τόξα· καὶ ταῦτα πλάσαι πρῶτον Στησίχορον τὸν Ἰμεραῖον· καὶ Ξάνθος δ' ὁ μελοποιός, πρεσβύτερος ὢν Στησιχόρου, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Στησίχορος μαρτυρεῖ, ὥς φησιν ὁ Μεγακλείδης, οὐ ταύτην αὐτῷ περιτίθησι τὴν στολήν, ἀλλὰ τὴν Ὁμηρικήν. Πολλὰ δὲ τῶν Ξάνθου παραπεποίηκεν ὁ Στησίχορος, ὥσπερ καὶ τὴν Ὀρεστείαν καλουμένην.* Cf. Eust. 1279, 8.

58. [63.]

Pausan. IX. 11, 1: *Ἐπιδεικνύουσι δὲ (οἱ Θηβαῖοι) Ἡρακλέους τῶν παίδων τῶν ἐκ Μεγάρας μνῆμα, οὐδέν τι ὁμοίως τὰ ἐς τὸν θάνατον λέγοντες ἢ Στησίχορος ὁ Ἰμεραῖος καὶ Πανύασις ἐν τοῖς ἔπεσιν ἐποίησαν.*

Fr. 53. Schol. Ap. Rh. III. 108: *Ῥαδινῆς, τρυφερῆς. — Στησίχορος ἐπὶ τοῦ εὐτόνου· Ῥαδινοὺς κτλ.* cod. P *ἔπεμπον.*

Digitized by Google

59. [64.]

Plutarch. de Herod. malign. c. 14: *Καί τοι τῶν παλαιῶν καὶ λογίων ἀνδρῶν οὐχ Ὅμηρος, οὐχ Ἡσίοδος, οὐκ Ἀρχίλοχος, οὐ Πείσανδρος, οὐ Στησίχορος, οὐκ Ἀλκμάν, οὐ Πίνδαρος Αἰγυπτίου ἔσχον λόγον Ἡρακλέους ἢ Φοίνικος, ἀλλ' ἕνα τοῦτον ἴσασι πάντες Ἡρακλέα τὸν Βοιώτιον ὁμοῦ καὶ Ἀργεῖον.*

60. [69.]

Et. M. 772, 49: *Τυφωεύς· Ἡσίοδος αὐτὸν Γῆς γενεαλογεῖ, Στησίχορος δέ, Ἥρας μόνης κατὰ μνησικακίαν Διὸς τεκούσης αὐτόν.* cf. Eudoc. 406.

61. [73.]

Apollodor. III. 10, 3: *Κυνόρτου δὲ Περιήρης, ὃς γαμεῖ Γοργοφόνην την Περσέως, καθάπερ Στησίχορός φησι, καὶ τίκτει Τυνδάρεων, Ἰκάριον, Ἀφαρέα, Λεύκιππον.* Cf. Tzetz. ad Lycophr. 511.

62. [76.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 1310: *Πρῶτος Στησίχορος ἔφη σὺν ὅπλοις ἐκ τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς ἀναπηδῆσαι τὴν Ἀθηνᾶν.*

63. [51.]

Aelian. Var. H. X. 18. postquam famam de *Daphnide* exposuit: *Ἐκ δὲ τούτου τὰ βουκολικὰ μέλη πρῶτον ἤσθη, καὶ εἶχεν ὑπόθεσιν τὸ πάθος, τὸ κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· καὶ Στησίχορόν γε τὸν Ἱμεραῖον τῆς τοιαύτης μελοποιΐας ἀπάρξασθαι.* Ex his sane coniicias iam Stesichorum famam de Daphnide carmine aliquo persecutum esse, et Welcker quidem existimat Aelianum Hist. Anim. XI. 13. secundum Stesichorum haec exposuisse.

64. [94.]

Strabo I. 42: *Ἡσίοδος δ' ἐν καταλόγῳ φησί· Καὶ κούρην Ἀράβοιο, τὸν Ἑρμάων ἀκάκητα γείνατο καὶ Θρονίη κούρη Βήλοιο ἄνακτος. οὕτω δὲ καὶ Στησίχορος λέγει.*

65. [57.]

Vibius Seq. de Flumin. p. 11. ed. Oberl.: „Himera oppido Thermitanorum dedit nomen Himerae. Hoc flumen in duas findi partes ait Stesichorus, unam in Tyrrhenum mare, alteram in Libycum decurrere." Stesichorum patriam urbem laudibus prosecutum esse indicat Himer. Or. XXIX., qui locus sic videtur redintegrandus: (*Κοσμεῖ ο μὲν Ἀνακρέων τὴν Τ)ηΐων πόλιν τοῖς μέλεσι κἀκεῖθεν ἄγει τοὺς ἔρωτας, κοσμεῖ δὲ . . . . . καὶ Σιμωνίδῃ καὶ Βακχυλίδῃ ἡ πόλις ἐσπούδασται· τὴν δὲ Χ(ον . . . . Ἱμέραν) δὲ ἀλ(?)..ον καὶ λόγοις κοσμεῖ Στησίχορος.*

Digitized by Google

66. [59.]

Aelian. Hist. Anim. XVII. 37: *Ἁλοῶντες ἄνθρωποι τοῦ ἡλίου καταφλέγοντος δίψῃ πιεζόμενοι τὸν ἀριθμὸν ἑκκαίδεκα ἕνα ἑαυτῶν ἀπέστειλαν ἐκ πηγῆς γειτνιώσης κομίσαι ὕδωρ. οὐκοῦν ὁ ἀπιὼν τὸ μὲν δρέπανον τὸ ἀμητικὸν διὰ χειρὸς εἶχε, τὸ δὲ ἀρυστικὸν ἀγγεῖον κατὰ τοῦ ὤμου ἔφερεν· ἐλθὼν δὲ καταλαμβάνει ἀετὸν ὑπό τινος ὄφεως ἐγκρατῶς τε καὶ εὐλαβῶς περιπλακέντος ἀποπνιγόμενον ἤδη. Ἔτυχε δὲ ἄρα καταπτὰς μὲν ἐπ' αὐτὸν ὁ ἀετός, οὐ μὴν κρείττων γενόμενος οὐδὲ τῆς ἐπιβουλῆς ἐγκρατὴς ἐγένετο, οὐδὲ τοῦτο δὴ τὸ Ὁμηρικὸν τοῖς ἑαυτοῦ τέκνοις τὴν δαῖτα ἐκόμισεν, ἀλλὰ ταῖς ἐκείνου σπείραις περιπεσὼν ἕρμασιν ἔμελλεν οὐ μὰ Δι' ἀπολεῖν, ἀλλ' ἀπολεῖσθαι. Εἰδὼς οὖν ὁ γεωργὸς ἢ ἀκούων, τὸν μὲν εἶναι Διὸς ἄγγελον καὶ ὑπηρέτην, εἰδώς γε μὴν κακὸν θηρίον τὸν ὄφιν, τῷ δρεπάνῳ τῷ προειρημένῳ διακόπτει τὸν θῆρα, καὶ μέντοι καὶ τῶν ἀφύκτων ἐκείνων εἱργμῶν καὶ δεσμῶν τὸν ἀετὸν ἀπολύει. Ὁδοῦ μέντοι πάρεργον τῷ ἀνδρὶ ταῦτα καὶ δὴ διεπέπρακτο, ἀρυσάμενος δὲ τὸ ὕδωρ ἦκε καὶ πρὸς τὸν οἶνον κερασάμενος ἔμιξε πᾶσιν, οἱ δὲ ἄρα ἐξέπιον, καὶ ἀμυστὶ καὶ πολλὰς ἐπὶ τῷ ἀρίστῳ· ἔμελλε δὲ καὶ αὐτὸς ἐπ' ἐκείνοις πίεσθαι· ἔτυχε γὰρ ὑπηρέτης κατ' ἐκεῖνό πως τοῦ καιροῦ, ἀλλ' οὐ συμπότης ὤν. Ἐπεὶ δὲ τοῖς χείλεσι τὴν κύλικα προσῆγε, ὁ σωθεὶς ἀετὸς ζωάγρια ἐκτίνων οἱ καὶ κατὰ τύχην ἀγαθὴν ἐκείνου ἔτι διατρίβων περὶ τὸν χῶρον, ἐμπίπτει τῇ κύλικι καὶ ἐκταράττει αὐτὴν καὶ ἐκχεῖ τὸ ποτόν. Ὁ δὲ ἠγανάκτησε, καὶ γὰρ ἔτυχε διψῶν, καὶ λέγει· εἶτα μέντοι σὺ μὲν ἐκεῖνος ὢν (καὶ γὰρ καὶ τὸν ὄρνιν ἐγνώρισε) τοιαύτας ἀποδίδως τοῖς σωτῆρσι τὰς χάριτας; ἀλλὰ πῶς ἔτι ταῦτα καλά; πῶς δ' ἂν καὶ ἄλλος σπουδὴν καταθέσθαι θελήσει εἴς τινα αἰδοῖ Διὸς χαρίτων ἐφόρου τε καὶ ἐπόπτου; καὶ τῷ μὲν ταῦτα εἴρητο καὶ ἐφρύγετο· ὁρᾷ δὲ ἐπιστραφεὶς τοὺς πιόντας ἀσπαίροντάς τε καὶ ἀποθνήσκοντας. Ἦν δὲ ἄρα, ὡς συμβάλλειν, ἐμημεκὼς εἰς τὴν πηγὴν ὁ ὄφις καὶ κεράσας αὐτὴν τῷ ἴῳ. Ὁ μὲν ἀετὸς τῷ σώσαντι ἀμοιβὴν τῆς ἰσοτίμου σωτηρίας ἀπέδωκε τὸν μισθόν. Λέγει δὲ Κράτης ὁ Περγαμηνὸς ὑπὲρ τούτων καὶ τὸν Στησίχορον ᾄδειν ἔν τινι ποιήματι οὐκ εἰσφοιτήσαντί που εἰς πολλούς, σεμνόν τε καὶ ἀρχαῖον, ὥς γε κρίνειν ἐμέ, τὸν μάρτυρα εἰσάγων.* Cf. etiam Tzetz. Chil. IV. 302. Welckero ea, quae de Stesichoro fabulae auctore prodidit Crates vel Aelianus, ficta esse videntur.

67. [13.]

Argum. Hesiod. Scut. Herc.: *ὡσαύτως δὲ καὶ Στησίχορός φησιν Ἡσιόδου εἶναι τὸ ποίημα (Scutum).* Fort. in *Cycno* Stesichorus memoravit.

68. [17.]

Pausan. IX. 2, 3: *Στησίχορος δὲ ὁ Ἱμεραῖος ἔγραψεν ἐλάφου περιβαλεῖν δέρμα Ἀκταίωνι τὴν θεόν, παρασκευάζουσάν οἱ τὸν ἐκ τῶν κυνῶν θάνατον, ἵνα δὴ μὴ γυναῖκα Σεμέλην λάβοι.* Fabulam hanc peculiari carmine, quod fortasse Ἀκταιωνίς inscriptum, poeta persecutus videtur.

Digitized by Google

69. [29.]

Tzetz. ad Lycophr. 266: *Στησίχορος γὰρ καὶ Εὐφορίων καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς ποιητής φασι τὸν Ἕκτορα υἱὸν εἶναι Ἀπόλλωνος.* Eadem Schol. Lycophr. a Bachmanno editus et Schol. Hom. Il. ω'. 259.

70. [22.]

Plutarch. de Sollert. Anim. c. 36: *Ἡ δὲ Ὀδυσσέως ἀσπὶς ὅτι μὲν ἐπίσημον εἶχε δελφῖνα καὶ Στησίχορος ἱστόρηκεν.* Cf. Tzetz. ad Lycophr. 658: *Δελφινόσημον. Στησίχορός φησιν Ὀδυσσέα ἐπὶ τῆς ἀσπίδος φέρειν δελφῖνος τύπον καὶ Εὐφορίων ὁμοίως τούτῳ συμφθέγγεται.* Pertinet. fort. ad *Ἰλίου πέρσιν.*

71.

Philodem. de Mus. col. XX., ubi dicit improbabile esse a Thaleta et Terpandro Lacedaemoniorum dissidia composita esse: *τοὺς ἐ(πὶ τῶν) ἀγώνων ἔ(τ)ερπεν ὁ Τέρ(παν)δρος· τοὺς δὲ Λάκωνας ἀ(π)ειθεῖν προα(ι)ρουμένους (τῷ) μαντείῳ κα(ὶ) (λ)όγῳ δ' ἴσω(ς) προαχθέν-(τ)α(ς) ἀποτεθεῖσθαι τὴν στάσιν· ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ μὲν κα(τὰ) Στησίχορ(ο)ν οὐκ ἀκρι(βῶς) ἱστο(ρεῖ)τ(αι), τ(ὸ δὲ) Π(ι)νδ(ά)ρειον, εἰ τῆς διχ(ον)οίας ἔπεισεν, οὐκ οἴδαμεν.* Stesichori memoria utrum ad Thaletam solum, an simul ad Terpandrum pertineat, incertum. Cf. ad Pindari Fr. 250.

72. [25.]

Schol. Il. ψ'. 92: *Διόνυσος Ἥφαιστον γενόμενον ἐν Νάξῳ μιᾷ τῶν Κυκλάδων ξενίσας ἔλαβε παρ' αὐτοῦ δῶρον χρύσεον ἀμφορέα· διαχθεὶς δὲ ὕστερον ὑπὸ Λυκούργου καὶ καταφυγὼν εἰς θάλασσαν φιλοφρόνως αὐτὸν ὑποδεξαμένης Θέτιδος ἔδωκεν αὐτῇ τὸν Ἡφαιστότευκτον ἀμφορέα· ἡ δὲ τῷ παιδὶ ἐχαρίσατο, ὅπως μετὰ θάνατον ἐν αὐτῷ αὐτοῦ ἀποτεθῇ τὰ ὀστᾶ. Ἱστορεῖ Στησίχορος.*

73. [53.]

Plin. Hist. Nat. II. 12, 54: „Misera hominum mente — in defectibus scelera aut mortem aliquam siderum pavente, quo in metu fuisse Stesichori et Pindari vatum sublimia ora palam est deliquio solis." adde Plutarch. de fac. in orbe lunae c. 19: *εἰ δὲ μή, Θέων ἡμῖν οὗτος τὸν Μίμνερμον ἐπάξει καὶ τὸν Κυδίαν καὶ τὸν Ἀρχίλοχον, πρὸς δὲ τούτοις Στησίχορον καὶ τὸν Πίνδαρον ἐν ταῖς ἐκλείψεσιν ὀλοφυρομένους τὸν φανερώτατον κλεπτόμενον καὶ μέσῳ ἄματι νύκτα γινομένην καὶ τὴν ἀκτῖνα τοῦ ἡλίου σκότους ἀτραπὸν φάσκοντας.* Ex Stesichoro fort. sunt verba *μέσῳ ἄματι νύκτα γινομένην*, quamquam etiam ad Cydiam referri possunt.

74.

Etymol. Vindob. cod. CLVIII: *Αἴος· ὄνομα παρὰ Στησιχόρῳ.* Fuit fortasse nomen canis (*Mutus*).

Digitized by Google

75. [92.]

Ptolem. Hephaest. c. 120: *Περὶ δὲ τῶν παρὰ Στησιχόρῳ ζητουμένων ἀκεσταλίων ὀρνίθων.* ubi Roulez *ἀλκυόνων ὀρν.* tentavit.

76.

Cram. An. Ox. I. 205, 11: *Ἴαπτω, παρὰ τὸ ἴπτω, ἐξ οὗ καὶ το· Μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν. Ἀνίψαλον παῖδα ἔφη ὁ Στησίχορος.* Cf. ib. 369, 19. Contra Etym. M. p. 110, 46: *Ἀνίψαλλον·* (VbD *ἀνίψανον*, quemadmodum etiam Hesychius) *τὸν ἀβλαβῆ . . . . ἀδιάφθορον, οἱ δὲ ἡλικίας τάξιν.*

77. [83.]

Athen. V. 180. E: *Καλεῖ δὲ Στησίχορος μὲν τὴν Μοῦσαν ἀρχεσίμολπον.* Cf. Eust. 1480, 22.

78.

Etym. Gud. 89, 31: *Ἄτερπνος· οὕτως ὁ ἄγρυπνος παρὰ Ῥηγίνοις, ὡς καὶ παρὰ Ἰβύκῳ καὶ Στησιχόρῳ.* Cf. Cram. An. Par. IV. 61, 22. Etym. M. 163, 8. not.

79. [93.]

Hesych.: *Βρυαλίκται· πολεμικοί, ὀρχησταὶ μὲν αἰδοίκου· Ἴβυκος καὶ Στησίχορος.* ubi cod. *ὥρχηται μεν.* O. Müller (Dor. II. 342.) *βρυαλλίκται* scribit, Hermann coni.: *Βρυαλίκται· πολεμικοὶ ὀρχησταί· Βρυαλίκται μενέδουποι. Ἴβυκος* ntl. similiter Haupt: *Βρυαλλίκται μενέδουποι· πολεμικοὶ ὀρχησταί.* Ego conieci *Βρυαλίκται· πολεμικοὶ ὀρχησταὶ μετὰ προσώπου* (vel *προσωπείου*), cum antea tentassem *πολεμικοὶ ἢ ὀρχησταὶ αἰσχροποιοί.*

80. [87.]

Hesych.: *Ναυκληρώσιμοι στέγαι· τὰ πανδοκεῖα, ἐπεὶ ἔνιοι ἐμπορεῖα λέγουσιν· ὡς καὶ Στησίχορος ἐμπορικὸν οἶκον φησίν.*

81.

Schol. ad Dionys. Thrac. in Bekk. An. II. 945, 25: *Οἷον ἔνδοθεν, ἔξοθεν παρὰ Στησιχόρῳ, πρόσσοθεν παρ' Ὁμήρῳ.*

82. [65.]

Etym. M. p. 100, 47: *Σφῆλον γὰρ τὸ ἰσχυρόν· Στησίχορος ἐρίσφηλον ἔφη τὸν Ἡρακλέα, ἴσον τῷ ἐρισθενεῖ.* (Va ὃ σημαίνει τὸ ἰσχυρὸν παρὰ Στησιχόρῳ) cf. Et. Gud. 53, 12.

Digitized by Google

83. [67.]

Et. M. 427, 48: *Στησίχορος δὲ Τάρταρον ἠλίβατον τὸν βαθὺν λέγει.* Eadem Hesych. v. *ἠλίβατον*, Phot. 66, 15. Schol. Lucian. pro merc. cond. 10. Schol. Victor. ad Arist. Av. 1739.

84. [23.]

Schol. Il. *ο'*. 333: *Τὸν Ὀϊλέα Ζηνόδοτος ἑπόμενος Ἡσιόδῳ καὶ Στησιχόρῳ χωρὶς τοῦ ο ὀνομάζει Ἰλέα.* Eust. 277, 2: *Τὸ δὲ Ὀϊλεὺς ψιλωτέον κατὰ τὴν ἄρχουσαν, ὡς ἓν μέρος λόγου κατὰ τὸν Ὅμηρον· Ἡσίοδος δέ, φασί, καὶ Στησίχορος διχῶς αὐτὸ προάγει. οὐ γὰρ μόνον τρισυλλάβως Ὀϊλεύς, ἀλλὰ καὶ δισυλλάβως Ἰλεύς.* Cf. idem 1018, 58.

85. [66.]

Schol. Hom. Il. *φ'*. 575: *Ἐπεί κεν ὕλαγμὸν ἀκούσῃ· Ἀρίσταρχός φησί τινας γράφειν κυνυλαγμόν. οὕτω καὶ Ζηνόδοτος· καὶ Στησίχορος δὲ ἔοικεν οὕτως ἀνεγνωκέναι, φησὶ γοῦν ἀπειρεσίοιο κυνυλαγμοῖο.* Eust. 1251, 61: *ἀπειρεσίου κυνυλαγμοῦ.* Possis *ἀπειρεσίῳ κυνυλαγμῷ* coniicere.

86. [91.]

Eust. 524, 28: *Καὶ γὰρ λεύκιππος λέγεται παρὰ Στησιχόρῳ ἐπιθετικῶς.* Cf. Ibyc. Fr. 16. v. 1.

87. [85.]

Choerob. I. 82. (Bekk. An. III. 1397): *Μεσόνυξ· μεσόνυχος, εἷς τῶν ἑπτὰ πλανήτων παρὰ τοῖς Πυθαγορείοις ὀνομάζεται· μέμνηται Στησίχορος.* si recte se habet poetae nomen.

88. [86.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 973: *Ὀρείχαλκος εἶδος χαλκοῦ. — μνημονεύει καὶ Στησίχορος καὶ Βακχυλίδης.*

89. [88.]

Phot. 412, 21: *Πέποσχα, Δωριέων τινὲς τούτῳ κέχρηνται, ὧν καὶ Στησίχορός ἐστιν.*

90. [70.]

Strabo VIII. 356: *Στησίχορον δὲ καλεῖν πόλιν τὴν χώραν Πίσαν λεγομένην, ὡς ὁ ποιητὴς τὴν Λέσβον Μάκαρος πόλιν.*

91. [90.]

Schol. Arist. Av. 1302: *Πηνέλοψ νήττῃ μέν ἐστιν ὅμοιον, περιστερᾶς δὲ μέγεθος· μέμνηται δὲ αὐτοῦ Στησίχορος καὶ Ἴβυκος.*

Digitized by Google

92.

Cram. An. Ox. I. 192, 1: *Ὁ γοῦν Στησίχορος φησὶ ποταύδη, ὃ λέγει ὁ ποιητὴς προσηύδα.*

93. [82.]

Eust. 772, 3: *Ἡ δὲ παροιμία τοὺς φθονεροὺς καὶ ψογεροὺς τελχῖνας, ὡς ἐκ τῶν εἰρημένων, καλεῖ· Στησίχορος δέ, φασί, τὰς κῆρας καὶ τὰς σκοτώσεις τελχῖνας προσηγόρευσε.*

94. [89.]

Schol. Pind. Ol. IX. 128: *Χάρμα, νῦν ἀντὶ τοῦ χαρά. Ὅμηρος δὲ ἐπὶ τῆς μάχης· οἱ δὲ περὶ Ἴβυκον καὶ Στησίχορον χάρμην τὴν ἐπιδορατίδα φασίν.*

95. [81.]

Eust. Od. p. 1441, 16: *Στησίχορος δέ, ὑπερθυμέστατον ἀνδρῶν.*

Paeanem Stesichori commemorat Athen. VI. 250. B; de *Hymno in Minervam*, quem nonnulli Stesichoro tribuunt, vid. ad Lamprocl. Fr. 1. — De *Elegiis* similibusque carminibus, quae Stesichoro tribuuntur in epistolis Phalarideis 19. seqq., nihil addam, cum omnia haec commenticia esse satis constet. — Stesichori nomen saepius ex errore ortum, veluti in Append. Phot. 676, 7. scribitur *Στησίχορος* pro *Φιλόχορος*, et in Et. M. 465, 33. V male *Στησίχορος ἐν τῷ περὶ τελετῶν* pro *Στησιμβροτος*. sed fortasse alibi Stesichori potius nomen oblitteratum, velut ap Schol. Apoll. Rhod. I. 1304: *Στησιμβροτος δέ φησιν, ὅτι διαφορὰν ἔσχον (οἱ Βορεάδαι) πρὸς τὸν Ἡρακλέα περὶ τῶν δεδομένων δώρων ὑπὸ Ἰάσονος τοῖς ἀριστεῦσιν.* Poterat hoc Stesichorus in *ἄθλοις ἐπὶ Πελίᾳ* commemorare. Porro fortasse ap. Phot. et Suidam v. *Τυφλότερος σπάλακος* (cf. Paroemiogr. I. 309.) ... *τοῦτο τὸ ζῶον οὐκ ἔχει ὀφθαλμούς· φησὶ δ' αὐτὸ Στησίμβροτος ὑπὸ τῆς Γῆς τυφλωθῆναι, διὰ τὸ φθείρειν τοὺς καρπούς* scribendum *Στησίχορος*. — Quod est ap. Arist. Rhet. II. 21: *Ἁρμόττει δ' ἐν τοῖς τοιούτοις καὶ τὰ Λακωνικὰ ἀποφθέγματα καὶ τὰ αἰνιγματώδη, οἷον εἴ τις λέγοι, ὅπερ Στησίχορος ἐν Λοκροῖς εἶπεν, ὅτι οὐ δεῖ ὑβριστὰς εἶναι, ὅπως μὴ οἱ τέττιγες χαμόθεν ᾄδωσιν.* aperte *apophthegma* est, quod magis etiam confirmat Aristot. Rhet. III. 11. ubi repetit. (cf. etiam Demetr. de elocut. 99. et 234. et Rhett. Gr. ed. Walz VII. 1154.) — Item carminum reliquiis eximendum est, quod adhibet Aristot. Rhet. II. 20: *Λόγος δέ, οἷος ὁ Στησιχόρου περὶ Φάλαριν καὶ Αἰσώπου περὶ τοῦ δημαγωγοῦ. Στησίχορος μὲν γὰρ ἑλομένων στρατηγὸν αὐτοκράτορα τῶν Ἱμεραίων Φάλαριν καὶ μελλόντων φυλακὴν διδόναι τοῦ σώματος τἄλλα διαλεχθεὶς εἶπεν αὐτοῖς λόγον, ὡς ἵππος κατεῖχε λειμῶνα μόνος· ἐλθόντος δὲ ἐλάφου καὶ διαφθείροντος τὴν νομήν, βουλόμενος τιμωρήσασθαι τὸν ἔλαφον, ἠρώτα τὸν ἄνθρωπον, εἰ δύναιτο μετ' αὐτοῦ πολάσαι τὸν ἔλαφον. ὁ δὲ ἔφησεν, ἐὰν λάβῃ χαλινόν, καὶ αὐτὸς ἀναβῇ ἐπ' αὐτὸν ἔχων ἀκόντια· συνομολογήσαντος δὲ καὶ ἀναβάντος, ἀντὶ τοῦ*

Digitized by Google

τιμωρήσασθαι αὐτὸς ἐδούλευσεν ἤδη τῷ ἀνθρώπῳ· οὕτω δὲ καὶ ὑμεῖς, ἔφη, ὁρᾶτε, μὴ τοὺς πολεμίους βουλόμενοι τιμωρήσασθαι ταὐτὸ πάθητε τῷ ἵππῳ· τὸν μὲν γὰρ χαλινὸν ἔχετε ἤδη, ἑλόμενοι στρατηγὸν αὐτοκράτορα· ἐὰν δὲ φυλακὴν δῶτε, καὶ ἀναβῆναι ἐάσητε, δουλεύσετε ἤδη Φαλάριδι. Similia refert Conon Narr. XLII. cf. etiam Rhett. Walz. I. 424.

XVI.

I B Y C U S.

1. [1.] *)

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Ἦρι μὲν αἵ τε Κυδώνιαι στρ.
μηλίδες ἀρδόμεναι ῥοᾶν
ἐκ ποταμῶν, ἵνα παρθένων
κῆπος ἀκήρατος, αἵ τ' οἰνανθίδες
αὐξόμεναι σκιεροῖσιν ὑφ' ἕρνεσιν
οἰναρέοις θαλέθοισιν· ἐμοὶ δ' ἔρος
οὐδεμίαν κατάκοιτος ὥραν, ἄϑ' ὑπὸ στεροπᾶς φλέγων
Θρηΐκιος βορέας,

Ibycus. De Ibyci carminibus vid. Hermann in Iahnii Annal. IX. 371. seqq. et Welcker Opusc. I. 226. Fr. 1. Athen. XIII. 601. B: Καὶ ὁ Ῥηγῖνος δὲ Ἴβυκος βοᾷ καὶ κέκραγεν· Ἦρι κτλ. — V. 2. μηλίδες, A μολίδες, Ursin. μαλίδες. — ῥοᾶν VL, ῥοὰν AP. — V. 3. παρθένων, Boissonade Παρθένων. — V. 4. κῆπος, Naeke κᾶπος. — οἰνανθίδες, B οἰναθίδος — V. 5. ὑφ' ἕρνεσιν, Stephanus ὑπ' ἔρνεσιν. — V. 6. θαλέθοισιν AB, θαλέθουσιν PVL. — ἔρος A, ἔρως PVL. — V. 7. κατάκοιτος VL, κατάκητος ABP. — ἄϑ' Iacobs, itaque olim Hermann, qui post τὶς, libri τε. — V. 8. Θρηΐκιος Fiorillo, θρηΐκοις AB, θρηϊκίοις PVL.

*) Numeri adiecti sunt editionis Schneidewinianae.

Digitized by Google

ἄσσων παρὰ Κύπριδος ἀζαλέαις μανίαισιν ἐρεμνὸς ἀθαμβὴς
ἐγκρατέως παιδόθεν φυλάσσει

ἡμετέρας φρένας. ἀντ.

2. [2.]

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Ἔρος αὖτέ με κυανέοισιν ὑπὸ βλεφάροις τακέρ' ὄμμασι δερκόμενος
κηλήμασι παντοδαποῖς ἐς ἄπειρα δίκτυα Κύπριδι βάλλει·
ἢ μὰν τρομέω νιν ἐπερχόμενον,
ὥστε φερέζυγος ἵππος ἀεθλοφόρος ποτὶ γήραϊ ἀέκων
σὺν ὄχεσφι θοοῖς ἐς ἅμιλλαν ἔβα.

3.

⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Φλεγέθων, ἅπερ κατὰ νύκτα μακρὰν σείρια παμφανόωντα.

V. 9. ἄσσων scripsi, libri ἀΐσσων. — μανίαισιν B, μανίαις PVL. — ἀθαμβὴς ἐγκρατέως Hermann (sed idem nuper ἀθαμβέσιν ἄρδισιν et deinde ἔφλασεν, quorum primum et postremum ego conieci, cum olim ἐρυμνὸς ἀθαμβείῃσι κραταιῶς scripsisset), A ἀθάμβησε κραταιῶς, P ἀθάμβησεν (hoc etiam B) κραταιῶς, VL ἀθάμβησε κραταιός, Schneidewin ἀταρβὴς κραταιῶς. — V. 10. παιδόθεν, Naeke πεδόθεν, Mehlhorn παῖς ὄθεν. — φυλάσσει, P φυλάξου, Naeke τινάσσει, ego olim ἔφλασεν. — V. 11. ἡμετέρας, Hermann alii ἀμετέρας.

Fr. 2. Plato Parmenid. 137. A: Καίτοι δοκῶ μοι τὸ τοῦ Ἰβυκείου ἵππου πεπονθέναι, ᾧ ἐκεῖνος ἀθλητῇ ὄντι καὶ πρεσβυτέρῳ ὑφ' ἅρματι μέλλοντι ἀγωνιεῖσθαι καὶ δι' ἐμπειρίαν τρέμοντι τὸ μέλλον, ἑαυτὸν ἀπεικάζων. ἄκων ἔγη καὶ αὐτὸς οὕτω πρεσβύτης ὢν εἰς τὸν ἔρωτα ἀναγκάζεσθαι ἰέναι. ubi Schol. p. 329: Τὸ τοῦ μελοποιοῦ Ἰβύκου ῥητόν· Ἔρως κτλ. Eadem Proclus V. 316. ed. Cousin: λέγει δέ πως οὕτως ὁ μελοποιὸς (Ἴβυκος)· Ἔρως κτλ. V. 1. Ἔρος cod. Darmst. (Schol. Plat.) a. m. s., ceteri Ἔρως. — αὖτε, Procl. αὖ τε, Hermann δαῦτε. — βλεφάροις, cod. Darm. βλεφάροισιν. — τακέρ', libri τακερὰ, Siebenkees τακεροῖς. — ὄμμασι, cod. Darm. ὄμματα. — V. 2. ἐς, libri εἰς. — ἄπειρα, Schneidewin coni. ἀπείρονα. — Κύπριδι Schoemann emendavit, libri Κύπριδος. — βάλλει, Hermann βάλεν, Schneidewin olim εἰςέβαλεν, post βάλλησιν. — V. 3. τρομέω νιν, Darmst. τρομέων ἴν', Procl. τρομέω ἐπερχόμενος. — V. 4. ὥστε, Procl. ὥστις. — γήραϊ, Melhorn γήρᾳ, hoc verbo versum terminans. — ἀέκων, Darmst. Procl. ἀσκῶν. — V. 5. ὄχεσφι, Ursin. ὄχεσι. — θοοῖς, Darmst. a. m. pr. Procl. θεοῖς. — ἔβα, ἔβαν cod. B Procli et Vat. Ursin.

Fr. 3. Theon Smyrn. de Astronom. 202. ed. Martin: Κοινῶς τε γάρ, φησὶν ὁ Ἀδραστος, πάντας τοὺς ἀστέρας οἱ ποιηταὶ σειρίους καλοῦσιν, ὡς Ἴβυκος· φλεγέθων κτλ. — ἅπερ Martin, cod. ἄπερ. — κατὰ scripsi, cod. τὰ, Martin τὰν, Schneidewin ἅπερ τ' ἀν. Huc pertinet Hesych.: Σείριος· ὁ ἥλιος — Ἴβυκος δὲ πάντα τὰ ἄστρα. Similiter Suid. v. Σείριον et Phot. 513, 10: Ἴβυκος δὲ πάντα τὰ ἄστρα σείρια λέγει.

Digitized by Google

4. [3.]

x – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑

Λἰεί μ', ὦ φίλε θυμέ, τανύπτερος ὡς ὅκα πορφυρίς.

5. [4.]

⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

Εὐρύαλε, γλαυκέων Χαρίτων θάλος,

καλλικόμων μελέδημα, σὲ μὲν Κύπρις
ἄ τ' ἀγανοβλέφαρος Πειθὼ ῥοδέοισιν ἐν ἄνθεσι θρέψαν.

6. [7.]

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑

Μύρτα τε καὶ ἴα καὶ ἑλίχρυσος,
μᾶλά τε καὶ ῥόδα καὶ τέρεινα δάφνα.

7. [8.]

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Τᾶμος ἄϋπνος κλυτὸς ὄρθρος ἐγείρησιν ἀηδόνας.

Fr. 4. Athen. IX. 388. E: *Ἐν ἄλλοις δέ φησιν (Ἴβυκος*, v. fr. 8.)· *Λἰεί κτλ.* — *αἰεί*, Valckenaer coniecit *αἴρεις μ'*. Fort. *ἄημ'* activa forma pro media. — *θυμέ* Valckenaer emendavit, codd. *οὔ με*. — *ὅκα*, B *ὁκηπορφυρίς*.

Fr. 5. Athen. XIII. 564. F: *Ὁ δὲ τοῦ Κυθηρίου Φιλοξένου Κύκλωψ ἐρῶν τῆς Γαλατείας καὶ ἐπαινῶν αὐτῆς τὸ κάλλος, προμαντευόμενος τὴν τύφλωσιν, πάντα μᾶλλον αὐτῆς ἐπαινεῖ ἢ τῶν ὀφθαλμῶν μνημονεύει λέγων ὧδε· Ὦ καλλιπρόσωπε, χρυσεοβόστρυχε Γαλάτεια, χαριτόφωνε κάλλος ἐρώτων. Τυφλὸς ὁ ἔπαινος καὶ κατ' οὐδὲν ὅμοιος τῷ Ἴβυκείῳ ἐκείνῳ· Εὐρύαλε κτλ.* Cf. Eustath. p. 1558, 17. V. 1. *γλαυκέων*, Iacobs *γλυκέων*, Schneidewin *γλυκεᾶν*. — *θάλος* ABC, *θάλλος* PVL, *θάλαμος* Eust. Deinde coni. Bothe *καλλίκομον μελέδημα*, Iacobs *καλλικόμων μελέδημ' Ἐρώτων*, sed potius post hunc versum alius excidit, quod vel metrum arguit, et Athenaei locus suadet, nam oculorum venustas praeconio ornanda fuit: versus qui intercidit fort. terminabatur voce *ὀφθαλμός*, — V. 3. B *πειθωδωρέοισιν*. — *ἐν* om. C Eust.

Fr. 6. Athen. XV. 681. A: *Καὶ Ἴβυκος (μνημονεύει τοῦ ἑλιχρύσου)· Μύρτα τε καὶ ἴα κτλ.* V. 2. *τέρεινα* Canter, vulgo *τέρινα*.

Fr. 7. Herodian. *περὶ σχημ.* 60, 24: *τὸ δὲ (σχῆμα) Ἰβύκειον καὶ λέξεως καὶ συντάξεώς ἐστιν, γίνεται δὲ ἐν τοῖς ὑποτακτικοῖς τρίτοις προσώποις τῶν ῥημάτων κατὰ πρόσθεσιν τῆς σι συλλαβῆς. — καλεῖται δὲ*

Digitized by Google

8. [13.]

Τοῦ μὲν πετάλοισιν ἐπ' ἀκροτάτοισι ξανθοῖσι ποικίλαι πανέλοπες, αἰολόδειροι λαθιπορφυρίδες, καὶ ἀλκυόνες ταν-σίπτεροι.

9. [15.]

– ⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Γλαυκώπιδα Κασσάνδραν, ἐρασιπλόκαμον κούραν Πριάμοιο φᾶμις ἔχησι βροτῶν.

10. [22.]

⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – –

Ὀνομακλυτὸν Ὀρφην.

Ἰβύκειον, οὐχ ὅτι Ἴβυκος πρῶτος ἐχρήσατο· δέδεικται γὰρ καὶ παρ' Ὁμήρῳ πρότερον· ἀλλ' ἐπεὶ πολὺ καὶ κατακορὲς παρ' αὐτῷ. Καὶ γὰρ γλαυκώπιδα — καὶ δι' ἑτέρων· Τᾶμος (A ταμὸς) *κτλ., ἀντὶ τοῦ ἐγείρῃ. — ἄϋπνος*, Schneidewin *ἀΰπνους*, nisi forte hoc loco lectum fuit *ἀτερπνος*, vid. Fr. 51. — *ἐγείρησιν*, vulgo *ἐγείρησιν*. — *ἀηδόνας*, A *ἀειδονὰς*. — Ceterum *κλυτὸς ὄρθρος* respicinnt Plutarch. Sympos. Quaest. VII. 3, 5. Etym. M. 440, 53. Schol. Hom. Od. *ι'*. 364.

Fr. 8. Athen. IX. 388. D: *Πορφυρίς· Καλλίμαχος ἐν τῷ περὶ ὀρνίθων διεστάναι φησὶν πορφυρίωνα πυρφυρίδος, ἰδίᾳ ἑκάτερον καταριθμούμενος· τὴν τροφὴν τε λαμβάνειν τὸν πορφυρίωνα ἐν σκότῳ καταδυόμενον, ἵνα μή τις αὐτὸν θεάσηται· ἐχθραίνει γὰρ τοὺς προσιόντας αὐτοῦ τῇ τροφῇ. τῆς δὲ πορφυρίδος καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὄρνισι μνημονεύει· Ἴβυκος δέ τινας λαθιπορφυρίδας* (sic Schweighaeuser, libri *λαθιπόρφυρας*) *ὀνομάζει διὰ τούτων. τοῦ μὲν π. ἐπ' ἀ.* (P *ἐπακροτάτοισι*) *ξανθοῖσι* (B *ξανθίαι*) *αδοπορφυρίδες* (sic ABP, nisi quod B *ἀδ.*) *καὶ ἀλ. τ.* Recte videtur Schweighaeuser *λαθιπορφυρίδες*, restituisse, nam secundum Callimachum videtur Ibycus hoc nomine eam avem dixisse, quae alias *πορφυρίων* vocabatur. Schneidewin, cum olim coniecisset *πανέλοπες παμποικίλοι αἰολόδειροι ἀλκυόνες θ' ἁλιπορφυρίδες τε τανύπτεροι*, postea probavit Hermanni coni.: *ξανθαὶ ποικίλαι αἰολόδειροι πανέλοπές θ' ἁλιπορφυρίδες τε καὶ ἀλκυόνες ταν-σύπτεροι*. Conieci *ξὺν ἀκανθίσι ποικίλαις* (vel *ξὺν ἀκανθίδι ποικίλᾳ*) *πανέλοπές τ' αἰολόδειροι λαθιπορφυρίδες τε καὶ ἀλκυόνες ταν-σίπτεροι*. Quamquam fort. aliud quid latet, nescioque an Hesychii et Photii glossa *Ξάνθοισιν· ὀρνέοις* huc pertineat. — Ceterum Schol. Arist. Av. 1302: *ὁ πηνέλοψ νήττῃ μέν ἐστιν ὅμοιον, περισσοτέρᾳ δὲ μέγεθος· μέμνηται δὲ αὐτοῦ Στησίχορος καὶ Ἴβυκος.* ut coniicias haec ex ambiguo carmine petita esse.

Fr. 9. Herodian. *περὶ σχημ.* 60, 31: *Καλεῖται δὲ Ἰβύκειον, οὐχ ὅτι Ἴβυκος πρῶτος ἐχρήσατο, — ἀλλ' ἐπεὶ πολὺ καὶ κατακορὲς παρ' αὐτῷ· Καὶ γὰρ Γλαυκώπιδα κτλ. — καὶ γὰρ*, quod Grammatici est, poetae tribuit Schneidewin. V. 1. A *λευκὰ πίδακας ἀνδρανέρασι πλόκαμον κόρην· πριάμου*, CD *γλαυκώπιδι κασάνδρα ἐρασιπλόκαμον κόραν πριάμοιο*, B *γλαυκώπιδα κασσάνδρα πριάμου*. — *κούραν* cum Schneidewino scripsi. — V. 2. *φᾶμις*, A *ϕαμῆς*, D *ϕάτις*.

Fr. 10. Priscian. I. 283. Krehl. *„In eus Graeca sunt et us in i mutantia faciunt genitivum, ut hic Tydeus, Tydei. In huiuscemodi tamen terminatione quaedam inveniuntur mutatione eus diphthongi in es longum prolata, ut*

Digitized by Google

11. [17.]

Diomed. I. 307. Putsch.: „Ut est Ulyssi agnomen Polytlas. Nam praenomen est, ut ait Ibycus, Ulysses, nomen Acrisiades, cognomen Odysseus. Et ordinantur sic: *Ulysses Acrisiades Odysseus Polytlas.*" cod. Gott. *Olixes* (ed. Ven. *Ulixes*) *Arcisiades . . . polilas.* Ibycus fort. dixit: ... *ἐκαλεῖτο δ' Ὀλυσσεὺς* (vel *Ὀλιξεὺς*) *Ἀρκεισιάδας Ὀδυσεὺς ὁ πολύτλας.*

12. [19.]

Οὐ γὰρ ἄὗσιον παῖς Τυδέως.

* 13.

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

Ἑλένα Μενελαΐς.

14. [24.]

x
– – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑

Ἀλθαία Μελεαγρίς.

15.

⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – –

Παρελέξατο Καδμίδι κούρᾳ.

Ἀχιλλεὺς Achilles, Περσεὺς Perses, Ὀδυσσεὺς Ulixes. In quo Dores sequimur, qui pro Φιλεὺς Φίλης, pro Ὀρφεὺς Ὄρφης et Ὄρφην dicunt, pro Τυδεὺς Τύδης. Sic Antimachus in primo Thebaidos Τύδης τ' Οἰνείδης. Et vocativum in e productum Τὸν καὶ φωνήσας προσέφης Οἰνήϊε Τύδη, teste Herodiano, qui hoc ponit in primo Catholicorum. Similiter Ibycus Ὄνομα κλυτὸν Ὄρφην, ubi cod. Halberst. *ὀνομα και τον Ορφην,* codd. Gud. et Helmst. *ορφη,* unde Schneidewin *Ὀνομάκλυτος Ὄρφη,* ut sit vocativus, sed Priscianus potius nominativum adhibuisse videtur, itaque coniicio

Ὀνομάκλυτος Ὀρφήν.

nam oxytonon esse *Ὀρφὴν* docet Arcadius 8, 15.

Fr. 12. Et. M. 171, 7: *Ἄὗσιον· καὶ ὁ μὲν Ἴβυκος ἄὗσιον λέγει, οἷον· οὐ γὰρ ἄὗσιον παῖς Τυδέως. Τυδέος* Schneidewin, sed possis etiam *Τυδέω* (*Τύδεω*, a nomin. *Τύδης*) coniicere.

Fr. 13. et 14. Diomed. I. 310. ed. Putsch.: „Aut a maritis, ut Helena Menelais, aut a filiis, ut Althea Meleagris, sicut Ibycus Graecus retulit." Utrumque exemplum Ibyci videtur esse.

Fr. 15. Cram. An. Ox. I. 255, 7: *Καδμηΐδι γαίῃ. Ὥσπερ παρὰ τὸ Ἀάρδανος ἐκπίπτει πατρωνυμικὸν εἰς ις Ἀαρδανὶς καὶ παρὰ τὸ Πρίαμος Πριαμίς, οὕτως ἔδει καὶ παρὰ τὸ Κάδμος Καδμίς· τὸ ἄρα Καδμηὶς ἐπλεόνασε τὸ η̄· ὅτε οὖν φησὶν ὁ Ἴβυκος· Παρελ. κτλ., τὸ ὀφειλόμενον ἀπέδωκεν.*

Digitized by Google

16. [27.]

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ –

Τούς τε λευκίππους κόρους
τέκνα Μολιόνας κτάνον,
ἅλικας ἰσοκεφάλους, ἐνιγυίους,
ἀμφοτέρους γεγαῶτας ἐν ὠέῳ ἀργυρέῳ.

17. [43.]

Πυκινὰς πέμφιγας πιόμενοι.

18. [44.]

⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Οὔτι κατὰ σφετερὰν ἐέλδωρ.

19. [45.]

Ἐσθλὸν προδεδεγμένον ἐέλδωρ.

20. [37.]

Οὐδὲ Κυάρης ὁ Μήδων στρατηγός.

Fr. 16. Athen. II. 57: *Ἴβυκος δ' ἐν πέμπτῳ μελῶν περὶ Μολιονιδῶν φησί· Τούς τε κτλ.* Cf. Eustath. 1686, 47. V. 1. *κόρους* Dindorf, vulgo *κούρους*. — V. 2. *κτάνον* BCD, L *κτανόντα*, V *κτάνονταν*. — V. 3. *ἰσοκεφάλους*, fort. cum Schneidewino *ἰσοκεφαλλους*, Hermann *ἰσοκαράνους* coniecit, *ἰσοπάλους* Meineke. — *ἐνιγυίους* Schneider Saxo, libri *ἐνιγύους*. — V. 4. *ὠέῳ* Eustath., vulgo *ᾠεῷ*.

Fr. 17. Galen. VXII. P. I. 881: *Ἐπὶ δὲ τοῦ νέφους δοκεῖ τετάχθαι (πέμφιξ) — παρ' Ἰβύκῳ· Πυκ. κτλ. λέλεκται δ' οὗτος ὁ λόγος αὐτῷ κατά τινα παραβολὴν ἐπὶ χειμαζομένων εἰρημένην. διὸ καὶ τῶν προγνωστικῶν οἱ πλεῖστοι ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺς ὄμβρους σταγόνων εἰρῆσθαί φασι τὰς πέμφιγας.*

Fr. 18. Herodian. *περὶ μον.* p. 32, 20: *οὐδὲν εἰς ωρ λῆγον οὐδέτερον ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἔχει συμπλοκὴν δύο συμφώνων πρὸ τοῦ ω̄. — Ἔλδωρ, οὐ γὰρ συμπλοκὴ ἐνθάδε, ἀλλὰ διάστασις. Ὁ δὲ Ἴβυκος ἔσθ' ὅτε καὶ θηλυκῶς προφέρεται· Οὔτι κτλ.* Mirum sane *ἐέλδωρ* dictum *θηλυκῶς*, nam ap. Hesych. *Ἔλπωρ· ἡ ἐλπίς* recte videntur *ἐλπωρή* corrigere. Itaque Schneidewin *ἐελδώ* coniecit.

Fr. 19. Herodian. *π. μον. λέξ.* p. 32, 25: *Καὶ ἐσθλὸν προδεδεγμένον ἐέλδωρ,* (*Ἴβυκος*) ubi fort. *προδεδειγμένον ἐλδωρ* scribendum. Schneidewin hic quoque vult *ἐσθλὰν ποτιδεγμένων ἐελδώ* legere, at ipse Herodianus indicat Ibycum etiam altero genere usum esse.

Fr. 20. Et. M. 542, 51: *Κυάρης· Ἴβυκος· οὐδὲ Κυάρης* (D *καρύας*, M *Κυάρας*) *ὁ Μήδων* (DM *Μηδεῖ*) *στ. — τινὲς λέγουσιν ἀπὸ τοῦ Κυαξάρης γέγονε κατὰ συγκοπήν· ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ κυρὰ* (*Κῦρος*) *κατὰ πλεονασμόν.* Fort. leg. *οὐδὲ Κυάρας ὁ Μηδείων στραταγός.*

Digitized by Google

21. [52.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Δαρὸν δ' ἄνεω χρόνον ἦστο τάφει πεπηγώς.

22. [32. 33. 34.]

. . ⏑ ⏑ – ⏑

⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑

. . *Παρὰ χέρσον*
λίθινον ἔκλεκτον παλάμαισι βροτῶν·
πρόσθε δέ νιν πεδ' ἀναριτᾶν
ἰχθύες ὠμοφάγοι νέμοντο.

23. [31.]

Schol. Theocr. I. 115: *Ἀρέθουσα κρήνη ἐν Συρακούσαις ἢ ἐν Σικελίᾳ, ἧ φασὶ διὰ πελάγους Ἀλφειὸν ἥκειν, ὡς φησιν Ἴβυκος, παρ-ιστορῶν περὶ τῆς Ὀλυμπίας* (fort. *Ὀλυμπίασι*) *φιάλης.* Ex eodem ut videtur carmine petitum, ex quo est Fr. 22.

24. [51].

⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –

– ⏑ – – ⏑ – – – ⏑ – –

Fr. 21. Herodian. *περὶ μον. λέξ.* 36, 2: *τάφος, — ὁπότε δὲ ἐπὶ τῆς ἐκπλήξεως παραλαμβάνεται, γένος ἐπιδέχεται τὸ οὐδέτερον· Ἡ δ' ἄνεω δὴν ἦστο, τάφος δέ οἱ ἦτορ ἵκανε. Ἀλλ' ἴσως τοῦτο ἀμφίβολον· ὁ μέντοι Ἴβυκος διέστειλε τὸ γένος ἐν τῷ πρώτῳ, σχεδὸν τὸ Ὁμηρικὸν μεταβαλών· Δαρὸν δάρθοι χρ. ἡ. τάφειες πεπηγώς.* Schneidewin *δαρὸν δαρὸν χρόν. ἡ. τάφει πεπαγώς*, Hermann *δαρὸν παρὰ οἷ*, ego in proecdosi *δαρὸν δαρῷ χρ.*, nunc malui *δ' ἄνεω* scribere, ut Ibycus prorsus cum Homero consentiat, quemadmodum etiam Nauck coniecit. Lehrs *δάρθοι* ex dittographia ortum existimat.

Fr. 22. Schol. Pind. Nem. I. 1: *Ἡ Ὀρτυγία πρότερον μὲν οὖσα νῆσος εἶτα προσχωσθεῖσα χερρόνησος γέγονεν, ὡς καὶ Ἴβυκος ἱστορεῖ· Παρὰ χέρσον λίθινον τὸν παλάμαις βρ. πρόσθενιν παῖδα νήριτον* (Ursinus *πέδον νήριτον*, Casaubonus *πέδα Νηρήδων*, egregie Boeckh *πεδ' ἀναριτᾶν*·vel *πέδα νηριτᾶν*) *ἰχθύες ὠμ. ν.* Resp. Strabo I. 59: *Ἐπὶ τῆς πρὸς Συρακούσας νήσου νῦν μὲν γέφυρά ἐστιν ἡ συνάπτουσα αὐτὴν πρὸς τὴν ἤπειρον, πρότερον δὲ χῶμα, ὥς φησιν Ἴβυκος, λογαίου λίθου, ὃν καλεῖ ἔκλεκτον.* Cf. Athen. III. 86. B: *Τοῦ δ' ἀναρίτου* (*μέμνηται*) *Ἴβυκος.* V. 1. *παρὰ*, Boeckh *πὰρ.* — V. 2. *ἔκλεκτον* pro *τὸν* Boeckh ex Strabone restituit. *παλάμαισι* scripsi, v. *παλάμαις.* — V. 3. *πρόσθε δέ* scripsi, vulgo *πρόσθε*, Casaubonus et Boeckh *πρόσθεν.* — *πεδ' ἀναριτᾶν*, fort. *πεδ' ἀναριτᾶν*, siquidem Athen. addit: *καλεῖται δ' ὁ ἀναρίτης καὶ ἀνάρτας* (B *ἀνάρτης*).

Digitized by Google

Δέδοικα, μή τι παρ θεοῖς
ἀμβλακὼν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων αμείψω.

25. [38.]

Aelian. Hist. Anim. VI. 51. de dipsade: *Δεῖ δὲ καὶ μῦθον τῷδε τῷ ζῴῳ ἐπᾷσαί με, ὁςπεροῦν ἀκούσας οἶδα, οὐ σιωπήσομαι τοῦτον, ὡς ἂν μὴ δοκοίην ἀμαθῶς ἔχειν αὐτοῦ. Τὸν Προμηθέα κλέψαι τὸ πῦρ Ἡφαίστῳ φησὶ καὶ τὸν Δία ἀγανακτῆσαι ὁ μῦθος λέγει, καὶ τοῖς καταμνηνύσασι τὴν κλοπὴν δοῦναι φάρμακον γήρως ἀμυντήριον· τοῦτο οὖν ἐπὶ τῷ ὄνῳ θεῖναι τοὺς λαβόντας πέπυσμαι, καὶ τὸν μὲν προϊέναι τὸ ἄχθος φέροντα, εἶναι δὲ ὥραν θέρειον, καὶ διψῶντα τὸν ὄνον ἐπί τινα κρήνην κατὰ τὴν τοῦ ποτοῦ χρείαν ἐλθεῖν· τὸν οὖν ὄφιν τὸν φυλάττοντα ἀναστέλλειν αὐτὸν καὶ ἀπελαύνειν, καὶ ἐκεῖνον στρεβλούμενον μισθόν οἱ τῆς φιλοτησίας δοῦναι, ὁπεροῦν ἔτυχε φέρων φάρμακον. οὐκοῦν ἀντίδοσις γίνεται, καὶ ὁ μὲν πίνει, ὁ δὲ τὸ γῆρας ἀποδύεται, προςεπιλαβών, ὡς ὁ μῦθος, τὸ τοῦ ὄνου δίψος. Τί οὖν, ἐγὼ τοῦ μύθου ποιητής; ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποιμι, εἰ καὶ πρὸ ἐμοῦ Σοφοκλῆς ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητὴς καὶ Δεινόλοχος ὁ ἀνταγωνιστὴς Ἐπιχάρμου καὶ Ἴβυκος ὁ Ῥηγῖνος καὶ Ἀριστέας καὶ Ἀπολλοφάνης ποιηταὶ κωμῳδίας ᾄδουσιν αὐτόν.*

26. [39].

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Ἔριδος ποτὶ μάργον ἔχων στόμ' ἀντία δῆριν ἐμοὶ κορύσσοι.

27.

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Οὐκ ἔστιν ἀποφθιμένοις ζωᾶς ἔτι φάρμακον εὑρεῖν.

Fr. 24. Plut. Quaest. Symp. IX. 15, 2: *Διὸ καὶ πέπονθεν, ὃ φοβηθεὶς Ἴβυκος ἐποίησε· Δέδοικα κτλ.* Plato Phaedro 242. C: *ἐμὲ γὰρ ἔθραξε μέν τι καὶ πάλαι λέγοντα τὸν λόγον, καί πως ἐδυσωπούμην κατ' Ἴβυκον, μή τι κτλ.* Inde a *μή τι* affert Suid. v. *ἀμπλακὼν* et *Ἰβύκειον ῥησείδιον* et v. *μή τι*. Resp. Synes. Epist. 115: *οὐ γὰρ νεώτερόν ἐστι τὸ δέος, ἀλλὰ καὶ λίαν ἀρχαῖον, τὸ μή τι περὶ θεὸν ἀ. τ. π. ἀ. ἐφεύρω*, ubi cod. Gud. ap. Schneidewin *δέδοικα μή τι* et in marg. *Ἰβύκου τινὸς παλαιοῦ. ἔστιν πρὸς ἱερωσύνην συνᾷδον τὸ Ἰβύκειον τουτὶ ῥησείδιον* et Marin. vit. Procli c. 1. V. 1. *παρ* Schneidewin et Dübner in Plut. (fort. ex codd.), vulgo *παρὰ*. — V. 2. *ἀμβλακὼν* 𝔄*ΛΙΙGT* apud Plat., ceteri omnes *ἀμπλακὼν*. — *τιμὰν*, 𝔄 ap. Plat. *τιμᾶν*. — *ἀμείψω*, Suid. tertio loco *ἀμείψῃ*.

Fr. 26. Porphyr. in Ptolem. Harmon. in Vallis. Opp. T. III. p. 255: *Ταχέως γὰρ ἄν τις τῶν ἀπείρων μὲν μουσικῆς καὶ τῶν τοιούτων θεωρημάτων, ἃ νῦν ψηλαφῶμεν ἡμεῖς, ἐν δὲ τοῖς σοφιστικοῖς λόγοις καλινδουμένων Ἔριδος ποτὲ* (Stephanus *ποτὶ*) *μ. ἔ. στ., φησίν που Ἴβυκος, ἀντία δῆριν ἐνίοις* (ita Stephanus) *κορύσσοι*. Codd. ME *νενοοινορύσσοι*, D *ἐνιοικορύσσοι*, Gud. *δηρϊ νενόοι νορύσσοι*. Emendavit Nauck. *ὄνῳ κορύσσοι* Schneidewin, *ἂν ὗς κορύσσοι* Lobeck. Ceterum post *στόμ'* quaedam excidisse videntur.

Fr. 27. Chrysippus *περὶ ἀποφατ.* c. 14: *Εἰ ἀντίκειται ἀξίωμα καταφατικὸν τῷ Οὐκ ἔστιν κτλ. Ἴβυκος ὁ ποιητὴς οὕτως ἀπεφαίνετο· οὐκ ἔστιν κτλ.* et quater repetit, ubi primo loco cod. *ἔτι φθιμένοις*, sed supra *ἀπο* scriptum.

Digitized by Google

28. [41.]

. . ⏑ – –̄ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –

. . *Ποτᾶται δ' ἐν ἀλλοτρίῳ χάει.*

29.

Κλάδον Ἐνυαλίου.

30. [5.]

Schol. Apoll. Rh. III. 158: *Διὰ τούτων στίχων παραγράφει τὰ εἰρημένα ὑπὸ Ἰβύκου, ἐν οἷς περὶ τῆς Γανυμήδους ἁρπαγῆς εἶπεν ἐν τῇ εἰς Γοργίαν ᾠδῇ· καὶ ἐπιφέρει περὶ τῆς Ἠοῦς, ὡς ἥρπασε Τιθωνόν.*

31. [10.]

Schol. Apoll. Rh. III. 26: *Ἴβυκος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐκ Χάους λέγει γενέσθαι τὸν Ἔρωτα.* Cf. Eudoc. 158.

32. [11.]

Athen. XIII. 603. D: *Ῥαδαμάνθυος δὲ τοῦ δικαίου Ἴβυκος ἐραστήν φησι γενέσθαι Τάλων.*

33. [12.]

Athen. II. 39. B: *Ἴβυκος δέ φησι τὴν ἀμβροσίαν τοῦ μέλιτος κατ' ἐπίτασιν ἐνναπλασίαν ἔχειν γλυκύτητα, τὸ μέλι λέγων ἔνατον εἶναι μέρος τῆς ἀμβροσίας κατὰ τὴν ἡδονήν.* Cf. Eust. 1633, 11. Pro *ἔνατον* Meineke coni. *δέκατον*, collato Schol. Pind. Pyth. IX. 113: *ἔστι δὲ καὶ τοῦ μέλιτος εὑρητὴς ὁ Ἀρισταῖος, ὃ δὴ τῆς ἀθανασίας δέκατον μέρος ᾠήθησαν εἶναι.*

34. [14.]

Schol. Hom. Il. γ'. 114: *Πορφύριος ἐν τοῖς παραλελειμμένοις φησίν, ὅτι τὸν Ἕκτορα Ἀπόλλωνος υἱὸν παραδίδωσιν Ἴβυκος, Ἀλέξανδρος, Εὐφορίων, Λυκόφρων.*

35. [16.]

Schol. Arist. Vesp. 714: *Καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν·] ὥςπερ ὁ Μενέλαος· τοῦτον γάρ φασιν ὁρμήσαντα ἐπὶ τὴν Ἑλένην απο-*

Fr. 28. Schol. Aristoph. Av. 192: *Χάους ἀντὶ τοῦ ἀέρος νῦν, ὡς Ἴβυβος, ποτᾶται δὲ ἐν κτλ.* Eadem Suidas v. *Χάος*, ubi A *πωτᾶται*. Sed *ἀλλοτρίῳ* videtur temere ex Aristophanis loco ortum, poeta scripserat opinor:

Πωτᾶται δ' ἐν ἀπείρῳ χάει.

Ruhnken non diversum censet locum a Bacchylidis versu ap. Schol. Hesiod. Theog. 116. (Fr. 47.), qui sane simillimus est.

Fr. 29. Schol. Pind. Isthm. VIII. v. 43. quod edidit T. Mommsen (Diar. Antiq. 1848. p. 131): *Νεικέων πέταλα] ἀντὶ τοῦ φιλονεικιῶν τὰ φύλλα, τροπικώτερον δὲ τῶν φιλονεικιῶν τὰς στάσεις ἢ τὰ νείκη· ὡς Ἴβυκος· κλάδον Ἐνυαλίου. καὶ Ὅμηρος ὄζον Ἄρηος.* Fortasse Ascalaphum dixit.

Digitized by Google

βαλεῖν τὸ ξίφος· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἴβύκῳ καὶ Εὐριπίδῃ. Similia Sch. Lysistr. 155.

36.

Sch. Eurip. Hec. 41: Ὑπὸ Νεοπτολέμου φασὶν αὐτὴν (Πολυξένην) σφαγιασθῆναι Εὐριπίδης καὶ Ἴβυκος.

37. [18.]

Sch. Apoll. Rh. IV. 815: Ὅτι δὲ Ἀχιλλεὺς εἰς τὸ Ἠλύσιον πεδίον παραγενόμενος ἔγημε Μήδειαν, πρῶτος Ἴβυκος εἴρηκε, μεθ' ὃν Σιμωνίδης. Cf. Eudoc. 85.

38. [20.]

Sch. Pind. Nem. X. 12: Διομήδεα δ' ἄμβροτον ξανθά ποτε Γλαυκῶπις ἔθηκε θεόν·] Καὶ οὗτος Ἀργεῖος, ὃς δι' ἀρετὴν ἀπηθανατίσθη· καὶ ἔστι περὶ τὸν Ἀδρίαν Διομήδεια νῆσος ἱερά, ἐν ᾗ τιμᾶται ὡς θεός· καὶ Ἴβυκος οὕτω· (hic lacunam statuit Boeckh.) τὴν Ἑρμιόνην γήμας ὁ Διομήδης ἀπηθανατίσθη σὺν τοῖς Διοσκούροις· καὶ γὰρ συνδιαιτᾶται αὐτοῖς· καὶ Πολέμων ἱστορεῖ· ἐν μὲν γὰρ Ἀργυρίπποις ἅγιον ἐστὶν αὐτοῦ ἱερόν, καὶ ἐν Μεταποντίῳ δὲ διὰ πολλῆς αὐτὸν αἱρεσθαι τιμῆς ὡς θεὸν καὶ ἐν Θουρίοις εἰκόνας αὐτοῦ καθιδρύσθαι ὡς θεοῦ.

39. [21.]

Sch. Apoll. Rh. I. 287: Εἶχε καὶ ἀδελφὴν Ἰάσων Ἱππολύτην, ὥς φησιν Ἴβυκος.

40. [23.]

Zenob. Prov. II. 45: Ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἐπιδέχεται οὔτε φιλία· ὁ Μίλων ὁ παροιμιογράφος Ἰβύκειον τὴν παροιμίαν ταύτην φησὶν ὡς πρώτου χρησαμένου τοῦ Ἰβύκου. ibique interpr.

41. [25.]

Schol. Apoll. Rh. I. 146: Ὁ δὲ Ἴβυκος Πλευρωνίαν (Λήδαν) φησίν, Ἑλλάνικος δὲ Καλυδωνίαν.

42.

Cram. An. Ox. III. 413, 16: Ὁ δὲ αὐτὸς ἑωσφόρος καὶ ἕσπερος· καίτοι γε τὸ παλαιὸν ἄλλος ἐδόκει εἶναι ὁ ἑωσφόρος καὶ ἄλλος ὁ ἕσπερος· πρῶτος δὲ Ἴβυκος ὁ Ῥηγῖνος συνήγαγε τὰς προσηγορίας.

43. [26.]

Sch. Apoll. Rh. IV. 57: Ἴβυκος δ' ἐν πρώτῳ Ἤλιδος αὐτὸν (Ἐνδυμίωνα) βασιλεῦσαι φησί. Cf. Eudoc. 148.

44.

Sch. Il. ν'. 517: ὡς ἀντεραστὴς Ἑλένης· (de Deiphobo et Idomeneo dicit.) ὡσμαρτυρεῖ Ἴβυκος καὶ Σιμωνίδης· ἀλλ' οὔτε ἥρα μεσαι-

Digitized by Google

πόλιος, οὔτε τὸ παρὰ Ἰβύκῳ ἀληθές, ἀλλὰ διὰ τοὺς πεσόντας. Eust. 944, 43: ἕτεροι δὲ ἀκολουθοῦντες τῇ Σιμωνίδου καὶ Ἰβύκου ἱστορίᾳ φασὶν ὡς ἀληθῶς ἀεὶ ἐνεκότει τῷ Ἰδομενεῖ Δηΐφοβος ὡς ἀντεραστῇ. ἦρα γάρ, φασί, καὶ αὐτὸς τῆς Ἑλένης.

45. [28.]

Sch. Apoll. Rh. II. 778: Πολλοὶ λόγοι περὶ τοῦ τῆς Ἱππολύτης ζωστῆρος εἰσίν· τινὲς μὲν γὰρ Ἱππολύτης, ἄλλοι δὲ Διϊλύκης, Ἴβυκος δὲ ἰδίως ἱστορῶν Οἰολύκης τῆς Βριάρεω θυγατρός φησιν. Ibycus videtur dixisse: Οἰολύκα, Βριάρηο κόρα, vid. Et. M. 213, 23.

46. [30.]

Sch. Arist. Nub. 1050: Ἴβυκός φησι τὸν Ἥφαιστον κατὰ δωρεὰν ἀναδοῦναι Ἡρακλεῖ λουτρὰ θερμῶν ὑδάτων, ἐξ ὧν τὰ θερμὰ τινές φασιν Ἡράκλεια λέγεσθαι.

47. [35.]

Strabo VI. 271: Ἀλφειὸν δὲ Ζωΐλος ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ Τενεδίων ἐγκωμίῳ φησὶν ἐκ Τενέδου ῥεῖν, ὁ τὸν Ὅμηρον ψέγων ὡς μυθογράφον. Ἴβυκος δὲ τὸν ἐν Σικυῶνι Ἀσωπὸν ἐκ Φρυγίας ῥεῖν φησί.

48. [36.]

Pausan. II. 6, 5: Σικυῶνα δὲ οὐ Μαραθῶνος τοῦ Ἐπωπέως, Μητίονος δὲ εἶναι τοῦ Ἐρεχθέως φασίν· ὁμολογεῖ δέ σφισι καὶ Ἄσιος, ἐπεὶ Ἡσίοδός τε καὶ Ἴβυκος ὁ μὲν ἐποίησεν, ὡς Ἐρεχθέως εἴη Σικυών, Ἴβυκος δὲ εἶναι Πέλοπός φησιν αὐτόν.

49.

Choerobosc. I. 279: Αὕτη ἡ αἰτιατική, φημὶ δὲ ἡ ἴκτινον κατὰ μεταπλασμὸν γέγονε ἴκτινα, — ὥσπερ ἀλίτροχον ἄλιτροχα παρ' Ἰβύκῳ. (cod. Marc. παρίβυκον παριβυκα.) Cf. Cram. An. Ox. I. 271, 2.

50.

Et. Sorb. ap. Gaisf. Et. M. 387, 42: Ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς συντίθεται πρώτῳ ἐτυμολογιῶν οὕτως λέγων· Τὸ παρ' Ὁμήρῳ ἐτώσιον τινὲς οἴονται παρὰ τὸ ἐτῶν ἐτώσιον, ἀλλὰ μάχεται ὁ νοῦς· οἱ δὲ οὕτως· ἀήτων, ἀητώσιος, συστολῇ ἀετώσιον παρ' Ἰβύκῳ· τοῦτο ἀφαιρέσει ἐτήσιον (ἐτώσιον). ἢ οὕτως· ἔτος, ἀετός, ἄετων, ἀετώσιος, ὁ μὴ ἀληθὴς ἀλλὰ μάταιος. Cf. etiam Et. M. 20, 13., Hesych. v. ἀετώσιον. Et. Gud. 215, 26. — Quae leguntur Cram. An. Ox. IV. 329, 22: Ὁ μὲν διὰ τοῦ ωσιος Ῥηγίνων ἐστίν, ἐπεὶ συνεχὴς παρ' αὐτοῖς ἀπὸ γενικῆς γίνεται· ἀνάκων, ἀνακώσιος (Lobeck Ἀκακώσιος) χαρίτων, χαριτώσιος. (Cf. etiam ib. I. 162, 15.) Schneidewin probabiliter ad Ibycum refert.

Digitized by Google

51. [9.]

Et. Gud. 89, 31: *Ἄτερπνος· οὕτως ὁ ἄγρυπνος, παρὰ Ῥηγίνοις, ὡς καὶ παρ' Ἰβύκῳ καὶ Στησιχόρῳ.* Cf. Et. M, 163, 8. ubi Gaisf. codd. Ibyci et Stesichori nomen addunt, Cram. An. Par. IV. 61, 22.

52. [50.]

Hesych.: *Βρυαλίκται· πολεμικοὶ ὄρχηται μὲν αἰδοίπου. Ἴβυκος καὶ Στησίχορος.* Vid. ad Stesich. Fr. 78.

53. [54.]

Et. M. 273, 24: *Διέφρασαι· παρὰ Ἰβύκῳ.* (v. *Ἴβυκι*, M σιμ.) *ἔστιν ἔφθαρσαι καὶ κατὰ πάθος ἔφαρσαι καὶ κατ' ὑπέρθεσιν ἔφρασαι καὶ διέφρασαι.*

54. [29.]

Et. M. 428, 28: *Ἤλσατο βοῦς, Ἴβυκος παρὰ τὸ ἠλάσατο.*

55.

Cram. An. Ox. I. 65, 15: *Καὶ τῇ κλαγγῇ δοτικῇ εἶπεν ὁ Ἴβυκος κλαγγίι.* Leg. *κλαγγί.*

56. [56.]

Herod. π. μ. λέξ. 38, 13: *Λεβυαφιγενής· ἢ διὰ τοῦ φι ἐπέκτασις οὐδέποτε θέλει κατ' ἀρχὴν συντίθεσθαι, μόνῳ δὲ παρηπολούθησεν ἐν ἐπιῤῥήματι τῷ φι τὸ τοιοῦτον, Ἰφιγένεια, Ἰφικλῆς, Ἰφιάνασσα, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτά ἐστι· πεπλάνηται οὖν Ἴβυκος εἰκὼν Λεβυαφιγενής.* Bloch *Λιβυαφιγενής.*

57. [6.]

Schol. Apoll. Rh. III. 106: *Ἴβυκος δὲ ἐπὶ τῶν τὸν οὐρανὸν βασταζόντων κιόνων ῥαδινοὺς ἀντὶ τοῦ εὐμεγέθεις λέγει.*

58. [48.]

Et. M. 703, 28: *Ῥῆγος· τὸ πορφυροῦν περιβόλαιον· — ὅτι δὲ ῥαγεῖς ἔλεγον τοὺς βαφεῖς καὶ ῥέγος τὸ βάμμα, σαφὲς Ἀνακρέων ποιεῖ — καὶ παρ' Ἰβύκῳ· Ποικίλα ῥέγματα.*

59. [55.]

Schol. Apoll. Rh. IV. 1348: *Στέρφεσιν αἰγείοις· τοῖς δέρμασιν, ἔνθεν καὶ στερφῶσαι· Ἴβυκος δὲ στερφωτῆρα στρατὸν εἴρηκε τὸν ἔχοντα δέρματα.*

Digitized by Google

60. [40.]

Et. M. p. 763, 41: *Τραπεζίτης, διὰ τοῦ ῑ σημαίνει τὸν ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενον τραπεζίτην, ἀπὸ τοῦ τράπεζα· διὰ δὲ τῆς ει διφθόγγου τὸν ἐν τῇ τραπέζῃ παριστάμενον, ὡς παρ' Ὁμήρῳ· τραπεζῆες κύνες· ἀπὸ τοῦ τραπεζεύς ἐστι· τὸ δὲ παρ' Ἰβύκῳ διὰ τοῦ η̄ λεγόμενον Τραπεζητᾶν κυνᾶν ἔστιν ὡς πλείων πλήων.* Cf. Cram. An. Ox. II. 45, 22. Eust. Il. p. 1257, 25. Et. Gud. 533, 43 et p. 534, 14. Suidas v. *τράπεζα*. Bekk. An. III. 1424. Poll. III. 84.

61. [49.]

Plut. Comp. Lyc. et Num. 3: *Ἔτι δὲ μᾶλλον ὑπὲρ τὰς παρθένους φυλακὴ κατέσταλται τῷ Νομᾷ πρὸς τὸ θῆλυ καὶ κόσμιον· ἡ δὲ τοῦ Λυκούργου παντάπασιν ἀναπεπταμένη καὶ ἄθηλυς οὖσα τοῖς ποιηταῖς λόγον παρέσχηκε· φαινομηρίδας τε γὰρ αὐτὰς ἀποκαλοῦσιν, ὡς Ἴβυκος, καὶ ἀνδρομανεῖς λοιδοροῦσιν.* Cf. Poll. II. 187: *καὶ ἡ Λάκαινα φανόμηρις*, et VII. 55: *αἱ Σπαρτιάτιδες, ἃς διὰ τοῦτο φανομήριδας ἀνόμαζον*, quod praestare videtur. et sic Schol. Clem. Alex. T. IV. 128. ed. Klotz.

62. [53.]

Schol. Pind. Ol. IX. 128: *Χάρμαι, νῦν ἀντὶ τοῦ χαρά· Ὅμηρος δὲ ἐπὶ τῆς μάχης· οἱ δὲ περὶ Ἴβυκον καὶ Στησίχορον χάρμην τὴν ἐπιδορατίδα φασίν.*

Ibyci reliquiis eximendum est quod olim huc retuli ap. Cram. An. Ox. IV. 243, 19: *Παρ' Αἰγυπτίοις κυνοκέφαλοι καὶ ὀνοκέφαλοι, καὶ ὁ παρὰ Ἴβυ κριοκέφαλος*, ubi recte Schneidewin *ὁ παρὰ Λιβύσι κριοκέφαλος* (Ἄμμων.) correxit. — In Anthol. Plan. I. 17. extat epigramma *ἀδέσποτον*, quod Natalis Comes Myth. V. 6. *Ibyco* tribuit, sed nimis levis haec est auctoritas, quam ut fides habenda esse videatur.

Digitized by Google

XVII.

ANACREON.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

1. [1.] *)

Γουνοῦμαί σ', ἐλαφηβόλε,
ξανθὴ παῖ Διός, ἀγρίων
δέσποιν' Ἄρτεμι θηρῶν·
ἵκου νῦν ἐπὶ Ληθαίου
δίνῃσι· θρασυκαρδίων
ἀνδρῶν ἐγκαθόρα πόλιν

Anacreon. De Anacreontis carminibus vid. Schneidewin in Annalibus Antiquit. 1835. p. 508. seqq. et Welcker Opusc. I. 251. Fr. 1. Hephaestio 125: *Κοινὸν δέ ἐστι κατὰ σχέσιν τὸ δύο συστήμασιν ὑποπεπτωκός, καθάπερ τὸ πρῶτον Ἀνακρέοντος ᾄσμα· Γουνοῦμαι ... θηρῶν. καὶ τὰ ἑξῆς· κατὰ μὲν γὰρ τὴν νῦν ἔκδοσιν ὀκτάκωλός ἐστιν ἡ στροφή, καὶ τὸ ᾄσμά ἐστι μονοστροφικόν. Λύναται δὲ καὶ ἑτέρως διαιρεῖσθαι εἴς τε τριάδα καὶ πενταάδα ἡ στροφή· ὥστε Φερεκράτειον εἶναι τὸ τελευταῖον τοῦ συστήματος, τοῦ ἐκ τῶν τριῶν κώλων ἢ τῶν πέντε.* Hinc apparet *integrum* hoc esse *carmen*, octo versibus constans: et in vulgaribus quidem editionibus (*τὴν νῦν ἔκδοσιν Aristarcheam* esse olim suspicatus sum) versus una perpetuitate decurrebant, legebatur enim v. 3. *θηρίων*, non ut nunc est ap. Heph. *θηρῶν*, quam lectionem qui probaverunt grammatici, in duas strophas disposuerunt. Scholiasta ad illum locum integrum carmen servavit, et v. 3. et 8. repetit. V. 1—3. affert s. poet. nom. Gramm. ap. Keil Anal. Gramm. 10, 26. (ubi cod. ut videtur v. 1. *γοῦν ἄνασσ'* et v. 3. *θηρίων*). et Apostol. V. 59. a. Adde praeterea Ioann. Sicel. ed. Walz. VI. 128: *καὶ ἡ μὲν στάσις ἐπῳδοὺς ᾄδει τελείους, ἡ δὲ περικύκλησις περίοδον, ἥτις ἐστὶ τοῦ τελειοτέρου μέλους ἀπηρτισμένη σύνοδος, ὡς ὁ Ἀνακρέων· Γουνοῦμαι ... θρασυκαρδίων. τοῦτο στροφή· εἶτα ἡ ἀντιστροφὴ πρὸς τὸ εἴδωλον· Οὐ γὰρ ἐς ἄνημ. π. πολιήτας. Ληθαῖος δὲ ὄνομα ποταμοῦ Μαγνησίας.* V. 1. affert Attil. Fortunat. 356, 357, 358. ed. Gaisf. — V. 3. legitur apud Schol. Hom. Il. φ'. 470. et Eust. 1247, 9. qui omnes *θηρῶν*. — V. 4. affert Hephaest. 8: *ἐν δὲ ἀντισπαστικῷ Ἀνακρέοντος· ἵκου νῦν ἐπὶ Ληθαίου*, ubi C *ἧκου*, Fl. BHN. *οἶκου*. — V. 5. *θρασυκαρδίων* Ioann. Sicel. et Turneb., *θεοκραδίων* Ursinus, *θρεοκαρδίων* Schol. Hephaest. Asyndeton ut removeatur, possis *θρασυκαρδίων δ'* coniicere, ut etiam Schneidewin coniecit. — V. 6. *ἐγκαθόρα*, fort. rectius *ἐγκατόρα* vel etiam *ἐσκατόρα*, cf. Apollon. de Synt. 55. ed. Bekk.: *ἐπεί*

*) Numeri adiecti sunt editionis meae.

Digitized by Google

χαίρουσ'· οὐ γὰρ ἀνημέρους
ποιμαίνεις πολιήτας.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

2. [2.]

Ὦναξ, ᾧ δαμάλης Ἔρως
καὶ Νύμφαι κυανώπιδες
πορφυρέῃ τ' Ἀφροδίτῃ
συμπαίζουσιν· ἐπιστρέφεαι δ'
ὑψηλῶν κορυφὰς ὀρέων,
γουνοῦμαί σε· σὺ δ' εὐμενὴς
ἔλθ' ἡμῖν, κεχαρισμένης δ'
εὐχωλῆς ἐπακούειν.
Κλευβούλῳ δ' ἀγαθὸς γένευ
σύμβουλος· τὸν ἐμὸν δ' ἔρωτ',
ὦ Διόνυσε, δέχεσθαι.

3. [3.]

Κλευβούλου μὲν ἔγωγ' ἐρῶ,

τὰ ψιλὰ εἰς δασέα μετατιθέασιν οἱ Ἴωνες καὶ τὰ δασέα εἰς ψιλά, ὡς ἐπὶ τοῦ τάφος τεθηπότες, ἐνταῦθα ἐνθαῦτα, καὶ ἐπὶ τῶν συναλοιφῶν· Ἑξκατορᾶς πόλιν. Hinc olim, cum existimarem hoc initium longioris carminis esse, conieci *ἦ κου νῦν ἐπὶ Δηθαίου δίνῃσι θρασυκαρδίων ἀνδρῶν ἑξκατορᾶς πόλιν χαίρουσ'. κτλ.*

Fr. 2. *Integrum est carmen*, quod servavit Dio Chrys. Or. II. T. I. 35: *τούτοις γε μὴν ξυνέπεται, μηδὲ εὐχὰς εὔχεσθαι τὸν βασιλέα τοῖς ἄλλοις ὁμοίας, μηδὲ οὓν τοὺς θεοὺς καλεῖν οὕτως εὐχόμενον, ὥςπερ ὁ Ἰώνων ποιητὴς Ἀνακρέων· ὦναξ κτλ.* V. 1. *ὦναξ*, C *τοῦ ἀξ.* — *ᾧ* M, *ὦ* reliqui. — *δαμάλης Ἔρως* ex hoc loco affert Steph. Byz. v. *Ἀσκάλων* a Meinekio correctus, respic. Hesych. *Λαμᾶλ.* (l. *Λαμάλης*) *τὸν Ἔρωτα, ἤτοι δαμάζοντα ἢ ἀγέρωχον.* Ceterum P a m. pr. *δάμαλις.* — V. 3. *τ'*, VB *τε.* Respicit Aelian. Hist. Anim. IV. 2. — V. 4. *συμπαίζουσιν* BCMVPv, vulgo *συμπαίζουσ'.* — *ἐπιστρέφεαι* BMV, *ἐπιστρέφεται* rel. — *δ'*, *δὲ* BCMVP. — V. 5. *ὑψηλῶν*, *ὑψηλὰς* BCM, *ὑψηλᾶς* P (qui deinde etiam *κορυφᾶς*). — *κορυφὰς ὀρέων* Barnes, *ὀρέων κορυφὰς* libri, Kayser coni. *ὑψηλῶν ὀρέων ῥία.* — V. 7. *ἔλθ' ἡμῖν, ἔλθοις μοι* PCM (sed hi in marg. vulg.). — *κεχαρισμένης*, conieci *κεχαρισμένως.* — V. 8. *εὐχωλῆς*, C *εὐχόλης.* — *ἐπακουειν, ἐπακούων* PCM (sed hi supra vulg.). — V. 9. *Κλευβούλῳ*, M *κατευβουλω.* — *δ'*, *γ'* CMP. — *γένευ* B, *γενεῦ* CV, *γίνευ* P, *γενοῦ* rel. — V. 10. *δ' ἔρωτ'*, BV *δὲ ἔρωτα*, PCM *δέ τ' ἔρωτα.* — V. 11. *ὦ Διόνυσε* correxeram probante G. Dindorfio, *ὦ Διόνυσε* Emperius, firmantque codd., nam V *ὦ δ' ευνυσε*, P *ὠδ' εὐ νϋ σε*, C *ὠ δευνυ σε*, BA *ὠδ' εὐ νῦν σε*, reliqui *ὦδ' οὐ νῦν σε*, ut vulgo, unde coniectura proposita fuit *οἰδ' εὐ νῦν σε.*

Fr. 3. Herodian. *περὶ σχημ.* 57, 5: *περὶ πολυπτώτου — Παρὰ δὲ Ἀνακρέοντι ἐπὶ τριῶν· Κλευβούλου κτλ.* V. 1. *ἐρῶ*, Schneidewin *ἐρέω.*

Digitized by Google

Κλευβούλῳ δ' ἐπιμαίνομαι,
Κλεύβουλον δὲ διοσκέω.

4. [4.]

Ὦ παῖ παρθένιον βλέπων,
δίζημαί σε, σὺ δ' οὐ κίεις
οὐκ εἰδώς, ὅτι τῆς ἐμῆς
ψυχῆς ἡνιοχεύεις.

5. [6.]

Ἀλλ' ὦ τρὶς κεκορημένε
Σμερδίη.

6. [7.]

Μεὶς μὲν δὴ Ποσιδηϊών
ἕστηκεν, νεφέλαι δ' ὕδωρ
βρύουσιν, Δία δ' ἄγριοι
χειμῶνες κατάγουσιν.

V. 3. δὲ διοσκέω scripsi, A διὸς κνέων, CD δὲ διοσκνέω, B δὲ διδεῖν ἐπιποθῶ. Cf. Hesych.: *Διόσκειν* (διοσκεῖν)· διαβλέπειν συνεχῶς τὴν δρασιν μεταβάλλοντα.

Fr. 4. Athen. XIII. 564. D: Ὁ δ' Ἀνακρέων τί φησίν; Ὦ παῖ κτλ. Ad Cleobulum videtur scriptum carmen, vid. Max. Tyr. VIII. 96: μεστὰ αὐτοῦ τὰ ἄσματα τῶν Κλεοβούλου ὀφθαλμῶν. V. 1. βλέπων, C βλέπουσα. — V. 2. οὐ κίεις correxi, in proecdosi οὐ κοεῖς scripsi, codd. οὐκ ἄϊεις, Erfurdt οὐ κλύεις, O. Schneider οὐκ ἄεις. — V. 3. οὐκ εἰδώς, C οὐ γὰρ οἶδας.

Fr. 5. Eust. Od. 1542, 47: Καὶ ἐν τῷ· Ἀλλ' ὦ τρισκεκ. Σ. παρὰ Ἀνακρέοντι ἤγουν πολλάκις ἐκσεσαρωμένε. Resp. idem Il. 725, 35.

Fr. 6. Schol. Hom. Il. o'. 192: *Πάντα τὸν ὑπὲρ γῆς ἀέρα τῷ Διὶ φησι δοθῆναι, διὰ μὲν τῶν νεφελῶν τὸν φωτιζόμενον ἀέρα, ὅπερ ἐστὶν ἀπὸ γῆς ἕως νεφελῶν, διὰ δὲ τοῦ αἰθέρος τὸν ὑπὲρ τὰ νέφη τόπον, ὃν καὶ οὐρανὸν ὀνομάζει· ἔστι δὲ οὗτος ἄχρι τῆς ζώνης τῆς σελήνης καὶ τῶν πλανητῶν· ἀμέλει καὶ πύλας οὐρανοῦ τὰ νέφη ὀνομάζει* (i. e. Homerus). *Ἀνακρέων· μεὶς μὲν δὴ Ποσειδηϊῶν ἕστηκεν, νεφέλη δ' ὕδωρ βαρὺ δ' ἄγριοι χειμῶνες κατάγουσιν.* Longe aliter Eust. Il. 1012, 1: *Διὸ καὶ οἱ Ἀττικοὶ τὸν περὶ χειμερίους τροπὰς μῆνα ποσειδεῶνα καλοῦσιν, ὡς Ἀνακρέων. Μεὶς μὲν δὴ ποσειδηϊὼν ἕστηκε, νεφέλαι δ' ὕδατι βαρύνονται, ἄγριοι δὲ χειμῶνες παταγοῦσιν.* unde prius edidi *ὕδατι βαρύνονται, Ἰὼ' ἄγριοι χ. πατ.*, sed practerca conieci *νεφέληδ' ὕδωρ καταρρεῖ, βαρὺ δ' ἀ.* unde Schneidewin *νεφέλαι δ' ὕδει* (hoc Barnes) *πλήθουσιν, βαρὺ δ' ἀ. χ. παταγεῦσιν.* Sed Eustathii lectio ex grammatici correctione haud dubie orta, itaque scripsi *νεφέλαι δ' ὕδωρ βρύουσιν, Δία δ' ἄ. χ. κατάγουσιν*, et sic ultima scribenda esse confirmat non solum scholiastae adnotatio, sed in primis etiam Horatius Epod. 13, 1. qui aperte haec imitatus est: „Horrida tempestas coelum contraxit *et imbres Nivesque deducunt Iovem*: nunc mare, nunc siluae Threicio Aquilone sonant." Minus certa priorum verborum emendatio, possis *νεφέλη δ' ὕδει βαρύθει* vel alia coniicere. V. 1. *Ποσειδηϊών* Fischer alii, legebatur *Ποσειδηϊών*.

Digitized by Google

7. [131.]

Σὺ γὰρ ἦς ἔμοιγ'
ἀστεμφής.

8. [8.]

Ἐγὼ δ' οὔτ' ἂν Ἀμαλθίης
βουλοίμην κέρας οὔτ' ἔτεα
πεντήκοντά τε καὶ ἑκατόν
Ταρτησσοῦ βασιλεῦσαι.

9. [9.]

. . Τί λίην πέτεαι
συρίγγων κοϊλώτερα
στήθεα χρισάμενος μύρῳ;

10. [10.]

Ὁ δ' ὑψηλὰ νενωμένος.

11. [14.]

Πολλὰ δ' ἐρίβρομον
Λεύνυσον.

Fr. 7. Schol. Hom. Il. γ'. 219: *ἡ διπλῆ πρὸς τὸ ἀστεμφές, ὅτι τὸ ἀμεταχίνητον· ὁ γὰρ Ἀνακρέων· σὺ γὰρ κτλ.* — *ἦς*, fort. *εἶς*.

Fr. 8. Strabo III. 151: *Ὑπολάβοι δ' ἄν τις ἐκ τῆς πολλῆς εὐδαιμονίας καὶ μακραίωνας ὀνομασθῆναι τοὺς ἐνθάδε ἀνθρώπους καὶ μάλιστα τοὺς ἡγεμόνας, καὶ διὰ τοῦτο Ἀνακρέοντα μὲν οὕτως εἰπεῖν· Ἐγώ τ' ἄν οὔτ' κτλ.* Resp. Plin. N. H. VII. 154: „*Anacreon poeta Arganthonio Tartessiorum regi CL.* (cod. Dalech. CIV. Augustin. de Civ. Dei XV. 12. CLII.) *tribuit annos, Cinyrae Cypriorum X annis amplius, Aegimio CC.*" De Cinyra et Aegimio nihil dixisse videtur Anacreon, et nisi ipse Plinius negligenter ut solet haec scripsit, librariorum subest error. Ipse Plinius deinde: „Sed ut ad confessa transcamus, Arganthonium Gaditanum octoginta annis regnasse prope certum est, putant quadragesimo coepisse." (i. e. Herodot I. 163.) Cf. Lucian. Macrob. c. 10. Phlegon Trall. Macrob. c. 4. Adde schol. ad Dionys. Per. 332: *Κατὰ δέ τινας Ἀβύλη, παρ' ἣ καὶ Ταρτησσός, ἣν καὶ ὁ Ἀνακρέων φησὶ πανευδαίμονα· αὕτη γὰρ βασιλεύει.* ubi videtur legendum *ταύτης γὰρ Ἀργανθώνιον βασιλεύειν.* V. 1. *ἐγὼ δ' οὔτ' ἂν* Casaubonus, *ἔγωγ' οὔτ' ἄν* Mehlhorn, libri *ἐγώ τ' ἄν οὔτ'*. — V. 2. *οὔτ' ἔτεα* Tyrwhitt, libri *οὔτε τά*. — V. 3. *τε καὶ*, B *τ' ἔτη καί*.

Fr. 9. Athen. XV. 687. E: *Καὶ ὁ σοφὸς δ' Ἀνακρέων λέγει που· Τί μὴν πέτεαι κτλ. τὰ στήθη παρακελευόμενος μυροῦν, ἐν οἷς ἐστιν ἡ καρδία, ὡς καὶ ταύτης δηλονότι παρηγορουμένης τοῖς εὐώδεσι.* — V. 1. *τί λίην* scripsi, *τί μὴ* Casaubonus, libri *τί μήν*. — V. 2. *κοϊλώτερα* scripsi, vulgo *κοιλότερα*.

Fr. 10. Et. M. 601, 20: *Νένωται — καὶ παρ' Ἀνακρέοντι ἡ μετοχή· ὁ δ' ὑψ. ν.* cf. Favorin. 298.

Fr. 11. Et. M. 259, 28: *Λεύνυσος· ὁ Διόνυσος. Ἀνακρέων· Πολλὰ δὲ ἐρ. Λ. τοῦ ι τραπέντος εἰς ε̄ γίνεται Λεόνυσος, οὕτω γὰρ Σάμιοι προφέρουσιν, καὶ συναιρέσει Λεύνυσος, ὡς Θεόδοτος Θεύδοτος.*

Digitized by Google

12.

Οὔτε μὴν ἁπαλὴν κάσιν.

13. [11.]

Ἔρως παρθένιος πόθῳ
στίλβων καὶ γεγανωμένος.

14. [15.]

Σφαίρῃ δηὖτέ με πορφυρέῃ
βάλλων χρυσοκόμης Ἔρως
νήνι ποικιλοσαμβάλῳ
συμπαίζειν προκαλεῖται·
ἡ δ', ἐστὶν γὰρ ἀπ' εὐκτίτου
Λέσβου, τὴν μὲν ἐμὴν κόμην,
λευκὴ γάρ, καταμέμφεται,
πρὸς δ' ἄλλην τινα χάσκει.

15.

Οὐ δηὖτ' ἔμπεδός εἰμι,
οὐδ' ἀστοῖσι προσηνής.

Fr. 12. Schol. Eurip. Hec. 365. (ed. Cobet): *τὴν κάσιν Ἀνακρέων οὔτε μ. ἁ κ., σεσημείωται δὲ ὅτι τὴν θήλειαν κάσιν εἶπε, εἰ μὴ ἀποκοπὴ κασιγνήτης.* ita V, similia R, nisi quod *τότε μὴν*, fort. *οὐδὲ μὴν*.

Fr. 13. Plutarch. Erot. c. 4: *Οὕτως ἔρως ὁ γνήσιος ὁ παιδικός ἐστιν, οὐ πόθῳ στίλβων, ὡς ἔφη τὸν παρθένιον Ἀνακρέων, οὐδὲ μύρων ἀνάπλεως καὶ γεγανωμένος, ἀλλὰ λιτὸν αὐτὸν ὄψει καὶ ἄθρυπτον ἐν σχολαῖς φιλοσόφων.* Unde duos versiculos restitui.

Fr 14. Athen. XIII. 599. C: *Χαμαιλέων δ' ἐν τῷ περὶ Σαπφοῦς καὶ λέγειν τινάς φησιν εἰς αὐτὴν πεποιῆσθαι ὑπὸ Ἀνακρέοντος τάδε· Σφαίρῃ κτλ.* Ipsius haud dubie Anacreontis carmen est, sed male poetam ad Sapphonem respexisse putaverunt. Vi 1. *Σφαίρῃ δηὖτέ με* Seidler, vulgo *σφαίρῃ δεῦτε με* (sic L, *σφεραῖρει με* V, *σφεραίρει με* P). — *πορφυρέῃ βάλλων* Pauw, codd. *πορφύρ' ἐνιβάλλων*. — V. 3. *νήνι ποικιλοσαμβάλῳ* Seidler, codd. *νηνι (νυνὶ) ποικίλος λαμβάνω*. Cf. Et. Sorb. (Et. M. 448, 29. not.) *Μήτι διὰ τοῦ ι, ὥςπερ ἀπὸ τοῦ νεανὶς κατὰ κρᾶσιν γίνεται νήνις, καὶ ἐκεῖθεν νήνιος, νήνιϊ καὶ κράσει τῶν δύο ει εἰς ἓν μακρὸν ω νήνι, οἱ νήνι ποικίλους ἀμβάλω.* — V. 5. *εὐκτίτου* Barnes, v. *εὐκτικοῦ*. — V. 8. *ἄλλην*, Pauwius et Dalecamp *ἄλλον*.

Fr. 15. Chrysipp. *περὶ ἀποφατικῶν* c. 22: *Εἰ οὕτως ἀποφαίνοιτ' ἄν τις· δεῦτε ἔμπεδός εἰμι οὐδ' ἀστοῖσι προσηνής, Ἀνακρέων· οὕτως ἀπέφηνατο· οὐ δεῦτε ἔμπεδος κτλ.* Scripsi *δηὖτ'*. Sed vereor ne gravius vitium delitescat scripseritque poeta: *οὐδ' εὐπέμπελός εἰμι*, nam quod Chrysippi librarius *δεῦτε ἔμπεδος* exhibet, hoc non multum valet.

Digitized by Google

16. [51.]

Μυθῖται δ' ἐνὶ νήσῳ
μεγίστῃ διέπουσιν
ἱερὸν ἄστυ (Νυμφέων).

17. [16.]

Ἠρίστησα μὲν ἰτρίου λεπτοῦ μικρὸν ἀποκλάς,
οἴνου δ' ἐξέπιον κάδον, νῦν δ' ἁβρῶς ἐρόεσσαν
ψάλλω πηκτίδα τῇ φίλῃ κωμάζων παϊδὶ ἁβρῇ.

18. [5.]

Ψάλλω δ' εἴκοσι (Λυδόν)
χορδῇσιν μαγάδην ἔχων, ὦ Λεύκασπι, σὺ δ' ἡβᾷς.

19. [17.]

Ἀρθεὶς δηὖτ' ἀπὸ Λευκάδος
πέτρης ἐς πολιὸν κῦμα κολυμβῶ μεθύων ἔρωτι.

Fr. 16. Schol. Hom. Od. φ'. 71: *Μύθου· νῦν τῆς στάσεως, ὅθεν καὶ Ἀνακρέων τοὺς ἐν τῇ Σάμῳ ἁλιεῖς ὄντας στασιαστάς φησιν· μυθηταὶ δ' ἀννήσῳ μεγίστῃ διέπουσιν ἱερὸν ἄστυ.* Eust. 1901, 44. affert *μυθηταὶ δ' ἐν νήσῳ διέπουσιν ἱερὸν ἄστυ.* V. 1. *μυθῖται* scripsi, cf. Apoll. Lex. Hom. 114, 3: *Μῦθος, λόγος, ὁ δὲ Ἀνακρέων μυθιήτας τοὺς στασιώτας εἶπεν.* et Etym. M. 593, 48: *ὅθεν καὶ Ἀνακρέων ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν μελῶν μυθίας* (MV *μυθίτας*) *τοὺς στασιαστὰς ἐπὶ τῶν ἁλιέων λέγει.* Cf. Apoll. in Bekk. An. II. 524, 5. Adde Et. Gud. 84, 1. et Steph. Byz. v. *Αἴγινα.* — *ἐνὶ νήσῳ* scripsi. — V. 2. *μεγίστῃ*, in proecdosi *μέγιστοι* correxi, sed fort. scrib. *ἐνὶ νήσῳ, Μεγίστη, διέπουσιν*, ut hic quoque allocutus sit Megistem, quemadmodum in alio carmine item libri secundi Fr. 42. — V. 3. *Νυμφέων* addidi, vid. Hesych.: *Ἄστυ Νυμφέων· τὴν Σάμον, Ἀνακρέων, ἐπεὶ ὕστερον εὔυδρος ἐγένετο*, ut hic sit versus numerus ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –, quamquam possis *Νυμφέων ἱερὸν ἄστυ* legere.

Fr. 17. Hephaest. 59: *Τὸ δὲ τὴν δευτέραν ἰαμβικὴν ἔχον καλεῖται Πριάπειον, οἷον· Ἠρίστησα μὲν κτλ. Πολυσχημάτιστον μὲν οὖν αὐτὸ ποιοῦσιν, ἀλλὰ τόγε καθαρῶς ἐσχηματισμένον ἐστὶ τοιοῦτον.* Anacreontis esse versus docet Athen. XI. p. 472. E: *Κάδος· Σιμμίας ποτήριον, παρατιθέμενος Ἀνακρέοντος· ἠρίστησα... κάδον.* Eadem repetit XIV. 646. D. Cf. Poll. X. 70: *καὶ Ἀνακρέων δέ φησιν· Οἴνου δ' ἐξέπιον κάδον.* et Apollon. Lex. Homer. 166, 6. V. 1. et 2. et praeterea *ψάλλω* affert Apostol. VIII. 68. c. V. 1. *λεπτοῦ μικρὸν* Heph., *λεπτὸν* Ath. — V. 2. *ἐξέπιον*, Ath. altero loco *ἔπιον.* — V. 3. *παϊδὶ ἁβρῇ* Hermann, nisi *παΐδ' ἁβρῇ* cum Hotchkisio malis, Hephaestionis libri et edd. *παιδὶ ἁβρῇ, ποδὶ ἰ ἀβρη, ποδὶν ἁβρῶς*, Scaliger *ποδὶ ἁβρῷ.*

Fr. 18. Athen. XIV. 634. C: *ὁ μὲν γὰρ ἥδιστος Ἀνακρέων λέγει που· Ψάλλω κτλ.* Eadem repetit 635., C usque ad *Λεύκασπι.* V. 1. *Λυδόν* adieci, cf. Athen. XIV. 634. F: *ἡ γὰρ μάγαδις ὄργανόν ἐστι ψαλτικόν, ὡς Ἀνακρέων φησί, Λυδῶν τε εὕρημα.* — V. 2. *χορδῇσιν μαγάδην* scripsi, vulgo *χορδαῖσιν μάγαδιν.* vid. Pollux IV. 61: *μαγάδην* (A *μήδην*, Bekker *μαγάδιν*) *δ' ὀνομάζει μὲν Ἀνακρέων.*

Fr. 19. Hephaest. 130: *Ὅταν δὲ ἔμπαλιν ἡ τάξις ᾖ, προῳδὸς καλεῖται, ὡς παρ' Ἀνακρέοντι· Ἀρθεὶς κτλ.* affert etiam Apostol. III. 90. c., et verba *μεθύων ἔρωτι* Philostr. Imag. I. 15. V. 1. *δηὖτ'* scripsi, vulgo *δ' ηὖτ'.* — V. 2. *κολυμβῶ*, Schneidewin *κολυμβέω.*

Digitized by Google

20. [18.]

Τίς ἐρασμίην
τρέψας θυμὸν ἐς ἥβην τερένων ἡμιόπων ὑπ' αὐλῶν
ὀρχεῖται;

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΩΝΑ.

21. [19.]

Ξανθῇ δέ γ' Εὐρυπύλῃ μέλει
ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων·
πρὶν μὲν ἔχων βερβέριον, καλύμματ' ἐσφηκωμένα,
καὶ ξυλίνους ἀστραγάλους ἐν ὠσί, καὶ ψιλὸν περί
πλευρῇσι (δέῤῥιον) βοός,
νήπλυτον εἵλυμα κακῆς ἀσπίδος, ἀρτοπώλισιν
καθελοπόρνοισιν ὁμιλέων ὁ πονηρὸς Ἀρτέμων,
κίβδηλον εὑρίσκων βίον·
πολλὰ μὲν ἐν δουρὶ τιθεὶς αὐχένα, πολλὰ δ' ἐν τροχῷ,
πολλὰ δὲ νῶτον σκυτίνῃ μάστιγι θωμιχθείς, κόμην
πώγωνά τ' ἐκτετιλμένος·
νῦν δ' ἐπιβαίνει σατινέων, χρύσεα φορέων καθέρματα

Fr. 20. Athen. IV. 177. A: *Οἴδαμεν δὲ καὶ τοὺς ἡμιόπους καλουμένους, περὶ ὧν φησὶν Ἀνακρέων· Τίς ἐρ. τρέψας (θρέψας* PVL) *θ. ἐσέβην τέρεν' ὡς ἡμίοπον ὑπ' αὐλῶν ὀρχ.* V. 2. *ἐς ἥβην* correxi, idemque Mehlhorn emendavit, *τερένων ἡμιόπων* Casaubonus correxit, cf. Athen. IV. 182. C: *εἰσὶ δ' οἱ αὐτοὶ τοῖς παιδικοῖς καλουμένοις, οἷς οὐκ οὖσιν ἐναγωνίοις πρὸς τὰς εὐωχίας χρῶνται, διὸ καὶ τέρενας αὐτοὺς (ἡμιόπους) κέκληκεν ὁ Ἀνακρέων.*

Fr. 21. Athen. XII. 533. E: *Χαμαιλέων δ' ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ περὶ Ἀνακρέοντος προθεὶς τό· Ξανθῇ δ' Εὐρυπύλῃ μ. ὁ π. Ἀ., τὴν προσηγορίαν ταύτην λαβεῖν τὸν Ἀρτέμωνα διὰ τὸ τρυφερῶς βιοῦντα περιφέρεσθαι ἐπὶ κλίνης. καὶ γὰρ Ἀνακρέων αὐτὸν ἐκ πενίας εἰς τρυφὴν ὁρμῆσαί φησιν ἐν τούτοις· Πρὶν μὲν κτλ.* V. 1. *Ξανθῇ δέ γ'* scripsi, CL *ξανθῇ δ'*, sed PV *ξανθῇ δ' ἐν.* — V. 2. *περιφόρητος Ἀρτέμων* resp. Schol. Arist. Acharn. 830. Plut. vit. Pericl. c. 27. cf. etiam Paroemiogr. T. I. 441. Ceterum valde dubito an v. 1. et 2. cohaereant cum reliquis: videntur enim hi duo versus ad aliud carmen referendi, quod *dimetris iambicis* conscriptum, ut iam anapaestus pro iambo in nomine proprio nihil habeat offensionis. — V. 3. *βερβέριον* ABPV, *βερβέρινα* L, *κερβέριον* Schweighaeuser. — *καλύμματ'* L, BPV *καλυμμά τ'*. — V. 4. *ὠσί*, B *ὠσίν*. — V. 5. *δέῤῥιον* de coniectura adieci. — V. 6. *νήπλυτον* Schoemann, APV *νεόπλουτον*, CL *νεόπλυτον*. — *εἵλυμα* AC, *εἴλυμα* B, *εἴλημα* PVL. — *ἀρτοπώλισιν* A, *ἀρτοπώλοισιν* BPV, *ἀρτοπώλησιν* CL. — V. 7. *καθελοπόρνοισιν* scripsi, *κηθ.* Elmsley, *καὶ ἐθελοπόρνοισιν* vulgo. *καὶ ἐθελοπόροισιν* PV. — *Ἀρτέμων* VL, sed ABP *ὁ Ἀρτέμων*. — V. 10. *δὲ νῶτον* scripsi, Elmsley *δὲ νῶτα*, P *δὲ νώτῳ*, B *δ' ἐν ὤτω*, VL *δ' ἐν νώτῳ*. — *σκυτίνῃ* Elmsley, ABV *σκυτίνῳ*, P *σκυθίνῳ*, L *σκυτίνᾳ*. — *θωμιχθείς*, P *θωμιθείς*. — V. 12. *σατινέων* PL, *σατινεται* V. — *φορέων* L, sed ABPV *φαρέων*.

Digitized by Google

παΐς Κύκης, καὶ σκιαδίσκην ἐλεφαντίνην φορεῖ
γυναιξὶν αὕτως.

22. [20.]

Σίμαλον εἶδον ἐν χορῷ πηκτίδ' ἔχοντα καλήν.

23. [21.]

Ἐκ ποταμοῦ 'πανέρχομαι πάντα φέρουσα λαμπρά.

24. [22.]

Ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὄλυμπον πτερύγεσσι κούφαις
διὰ τὸν Ἔρωτ' · οὐ γὰρ ἐμοὶ παῖς ἐθέλει συνηβᾶν.

25. [23.]

Ὅς μ' ἐσιδὼν γένειον
ὑποπόλιον χρυσοφαέννων πτερύγων ἀήταις
παραπέτεται.

26. [24.]

Χεῖρά τ' ἐν ἠγάνῳ βαλεῖν.

V. 13. *παΐς* Dindorf, vulgo *παῖς*, Hermann ὁ *παῖς*. — *φορεῖ*, Elmsley *φορέει*.

Fr. 22. Hephaest. 101: *Ὥσθ' ὅλον αὐτὸ χοριαμβικὸν ἐπίμικτον γενέσθαι, ὅμοιον τῷ Ἀνακρεοντείῳ τῷδε· Σίμαλον κτλ.* (B *Σίμαλλον*, Fl. *Σίμετρον*).

Fr. 23., Hephaest. 52: *Πολὺ δέ ἐστι καὶ τὸ πρὸς τῇ κατακλεῖδι τὴν δευτέραν συζυγίαν ἰαμβικὴν ἔχον, οἷόν ἐστι παρὰ μὲν Ἀνακρέοντι· Ἐκ κτλ.* CM *παρέρχομαι*. Affert Apostol. VI. 88., c ubi *καλά* pro *λαμπρά*.

Fr. 24. V. 1. affert Hephaest. 52: *Ἀνακρέων δὲ ἐπετήδευσε τὴν πρώτην συζυγίαν δι' ὅλου ᾄσματος ἐκ τριβράχεος καὶ ἰάμβου ποιῆσαι, ὡς εἶναι κοινὴν λύσιν τῆς τε χοριαμβικῆς καὶ τῆς ἰαμβικῆς· Ἀναπ. κτλ.* ibique Sch. repetit. Integrum locum Schol. Arist. Av. v. 1372. affert: *ταῦτα δὲ παρὰ τὰ Ἀνακρέοντος· Ἀναπέτομαι πρὸς Ὀ. π. κ. διὰ τὸν ἔρωτα· οὐ γὰρ ἐμοὶ θέλει συνηβᾶν. διὸ καὶ τὸ χ ἔχουσιν οἱ δύο στίχοι.* V. 1. *κούφαις*, Schneidewin *κούφῃς* sicut Fr. 25. *ἀήτῃς*. Recte v. 2. Porsonus scripsit *παῖς ἐθέλει*. Resp. huc Iulian. Epist. XVIII. et huc refero etiam Himer. Or. XIV. 4: *τάχα δ' ἂν καὶ ἠπείλησα τὴν ἀπειλήν, ἣν Ἀνακρέων ἀπειλεῖ τοῖς Ἔρωσιν· ἐκεῖνος γάρ ποτε ἐρασθεὶς ἐφήβου καλοῦ, ἐπειδήπερ ἑώρα τὸν ἔφηβον ὀλίγον αὐτοῦ φροντίζοντα, λύραν ἁρμόσας ἠπείλει τοῖς Ἔρωσιν, εἰ μὴ αὐτῷ τιτρώσκοιεν αὐτίκα τὸν ἔφηβον, μηκέτι μέλος εὔφημον εἰς αὐτοὺς ἀνακρούσασθαι.*

Fr. 25. Lucian. Herc. Gall. c. 8: *ὥστε ἰσχὺς μὲν καὶ τάχος καὶ κάλλος καὶ ὅσα σώματος ἀγαθὰ χαιρέτω, καὶ ὁ ἔρως ὁ σός, ὦ Τήϊε ποιητά, εἰσιδών* (ἐσιδών FQ) *με ὑποπόλιον γένειον, χρυσοφαέννων* (χρυσοφαεννῶν A, *χρυσὸν φαεννῶν* B, *χρυσοφαέων* aY) *εἴ βούλεται, πτερύγων ἢ ἀετοῖς παραπετέσθω.* quae emendavi, sunt autem ex eodem carmine, ex quo petitum est Fr. 24.

Fr. 26. Athen. VI. 229. B: *Χωρὶς δὲ τοῦ τ στοιχείου Ἴωνες ἤγανον λέγουσιν, ὡς Ἀνακρέων· Χεῖρα κτλ.* Eadem Eust. Od. 1862, 12. Cf. id. Il. 244, 46. et 701, 18.

Digitized by Google

27. [25.]

Ἥλιε καλλιλαμπέτη.

28. [26.]

Ἀσπίδα ῥίψας ποταμοῦ καλλιρόου παρ' ὄχθας.

29. [122.]

. . . Ἐγὼ δ' ἀπ' αὖτις φύγον ὥστε κόκκυξ.

30. [27.]

Τὸν μυροποιὸν ἠρόμην Στράττιν εἰ κομήσει.

31. [28.]

Δακρυόεσσάν τ' ἐφίλησεν αἰχμάν.

32. [29.]

Ὠινοχόει δ' ἀμφίπολος μελιχρόν
οἶνον, τρικύαθον κελέβην ἔχουσα.

Fr. 27. Priscian. I. 294. ed. Krehl: „Nec mirum, quum Graecorum quoque poetae similiter inveniantur protulisse vocativos in supradicta terminatione. Anacreon Ἥλιε καλλιλαμπέτη posuit pro καλλιλαμπέτα." ubi codd. miras corruptelas exhibent. Καλλιλαμπέτη hinc affert Et M. 670, 19. Cram. An. Ox. III. 389, 21. 390, 14. Favorin. 363.

Fr. 28. Attil. Fortunat. 359: „Secundum colon Anacreon sic: Ἀσπίδα ῥῖψ' ἐς π. καλλιρόου προχοάς. Ita Ursinus, cod. Gaisf. ῥίψες ποταμοῦ ἰλλοροῦ τροχοας. Quae correxi, nam metrum choriambicum requiritur; Schneidewin coni. καλλιρόοιο δίνας. Est autem hic versus ex eodem, opinor, carmine, ex quo Fr. 29., qui non trimeter sed tetrameter primo pede carens est, videturque unus tantum versus ⏑ ∪ ∪ – ∪ – – inter Fr. 28. et 29. intercidisse.

Fr. 29. Et. Gud. 333, 22: Κόκκυξ· ὄρνεον ἐαρινὸν παραπλήσιον ἱέρακι, ἢ ὄρνεον δειλότατον, ὡς Ἀνακρέων φησί· ἐγὼ δ' αὐτῆς φεύγω ὥστε κόκκυξ. Cf. Et. M. 524, 51. ubi Havn. ἀπ' αὐτῆς φεύγω, V ἀπ' αὐτῆς φάγω. Scripsi ἀπ' αὖτις, Schneidewin φύγον, qui praeterea ἀὔτῆς coni.

Fr. 30. Hephaest. 96: Ἀνακρέων οὐκ ἰαμβικῷ, ἀλλὰ χοριαμβικῷ ἐπιμίκτῳ πρὸς τὰς ἰαμβικὰς ἐπήγαγε τὸ ἰθυφαλλικόν· Τὸν λυροποιὸν κτλ. (Turn. στράτιν et κομίσει). Emendavi auctore Poll. VII. 177: μυροποιός· Ἀνακρέων.

Fr. 31. Hephaest. 52: Τρίμετρα δέ, οἷον τὸ Ἀνακρέοντος· Δακρυόεσσάν κτλ. ubi N ἐφίλησαν. Repetit Schol. Heph., adde Schol. Hermog. Rhett. VII. 488. ubi δακρυόεσσά τε φίλησεν αἰχμήν.

Fr. 32. Athen. XI. 475. F: Ἀνακρέων· Ὠινοχόει κτλ.

Digitized by Google

33. [30.]

Οὐδ' ἀργυρέη κω. τότ' ἔλαμπε πειθώ.

34. [31.]

Εἶμι λαβὼν ἐς Ἥρης.

35. [32.]

Ἱπποθόρον δὲ Μυσοί
εὑρεῖν μῖξιν ὄνων πρὸς ἵππους.

36. [36.]

Αἰνοπαθῆ πατρίδ' ἐπόψομαι.

37. [34.]

Τίλλει τοὺς κνάμους ἀσπιδιώτης.

38. [35.]

Χήλινον ἄγγος
ἔχον πυθμένας ἀγγειοσελίνων.

Fr. 33. Schol. Pind. Isth. II. 9: *Τοιοῦτον δέ τι καὶ Ἀνακρέων εἴρηκε, καὶ μήποτε ἡ ἀπότασίς ἐστιν εἰς τὰ ὑπ' ἐκείνου εἰρημένα· φησὶ γάρ· οὐδ' ἀργυρέη κότ' ἔλαμπε Πειθώ.* ed. Rom. *κ' κότε ἔλ. πυθώ.* scripsi *κω τότ'*, Schneidewin *κώκοτ'*. Ceterum cf. Tzetz. Chil. VIII. 828.

Fr. 34. Attil. Fortunat. 359. ed. Gaisf.: „Apud Anacreontem: *εἰμὶ λαβὼν εἰςάρας.*" Scripsi *εἶμι* et *ἐς Ἥρης*, antea *ἐς ὥρας* conieci.

Fr. 35. Schol. Hom. Il. *ω'*. 278: *Μυσοὶ πλησίον ὄντες Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος, ἢ ὡς καὶ παρὰ Μυσοῖς διαφόρων ὄντων· Ἀνακρέων· Ἱπποθόρον . . . ἵππους, ἐξ ὧν ἡμιόνοι.* Fort. scr. v. 2. *εὑρον.* Ceterum Schneidewin v. l. coni. *ἱπποθόρῳ* (i. e. *ἱππ. νόμῳ*).

Fr. 36. Schol. Hom. Od. *μ'*. 313: *Αἰνοπαθῆ πατρίδ' ἐπόψομαι· παρ' Ἀνακρέοντι.* Adde Cram. Anecd. Par. III. 480, 31: *Ἔδει χωρὶς τοῦ ν ζαῆ, ὡς τὸ ἀκραῆ Ζέφυρον, ἔστιν οὖν Αἰολικὸν τὸ μετὰ τοῦ ν καὶ ἔδει αὐτὸ Αἰολικῶς βαρύνεσθαι, ὡς τὸ αἰνοπαθῆ πατρίδ' ἐπόψομαι παρὰ Ἀνακρέοντι.* videtur Anacreon scripsisse: *Αἰνοπαθῆν ἵνα πατρίδ'* (vel *Ἀθαμαντίδ'*) *ἐπόψομαι*, sed Aeolicus accentus non requiritur.

Fr. 37. Et. M. 713, 7: *Σίλλοι ἐπίσκωμμα κατὰ τροπὴν τοῦ ῑ εἰς σ τίλλοι τινες. τίλλειν δὲ τὸ σκώπτειν, ὡς λέγει Ἀνακρέων· τίλλει κτλ.* ubi V *κύνας σπίδας*, M *κυνασπίδας*, D *κυμα ἀσπιδ.* Cf. ibid. 463, 10. et Orion 148, 12.

Fr. 38. Pollux VII. 172: *Χήλινον δὲ ἄγγος ἔχον πυθμένας ἐλειοσελίνων ὅταν εἴπῃ Ἀνακρέων τὸ ἐκ σχοινίων πλέγμα δηλοῖ. ἐλειοσελίνων* Hemsterhuys, vulgo *ἀγγελοσελίνων*, et sic vel *ἀγγεοσελίνων* codd. (solus C *ἐλείων*), itaque *ἀγγειοσελίνων* scripsi, *δὲ* Pollucis est. Resp. Hesychius: *Κεχήλωμαι — καὶ χήλινον τὸ πλεκτὸν ὁ* (l. *ὡς*) *Ἀνακρέων.*

Digitized by Google

39. [36.]

Ἀσήμων ὑπὲρ ἑρμάτων φορεῦμαι.

40. [37.]

Πλεκτὰς δ' ὑποθυμίδας
περὶ στήθεσι λωτίνας ἔθεντο.

41. [38.]

Σὲ γάρ φη
Ταργήλιος ἐμμελέως
δισκεῖν.

42. [39.]

Ὁ Μεγίστης δ' ὁ φιλόφρων δέκα δὴ μῆνες, ἐπεί τε στεφανοῦταί τε λύγῳ καὶ τρύγα πίνει μελιηδέα.

43. [40.]

Καθαρῇ δ' ἐν κελέβῃ πέντε τε καὶ τρεῖς ἀναχείσθων.

Fr. 39. Hesych. v. *Ἕρμα· ἔρεισμα ἢ ἔργμα ἢ τὸν πετρώδη καὶ ἐπικυματιζόμενον, ὥστε μὴ βλέπειν, τόπον τῆς θαλάσσης. καὶ Ἀνακρέων· ἀσήμων κτλ.* Resp. huc Harpocrat. 86. ed. Bekk. ubi libri *ἑρμάν, ἑρμᾶν, ἑρμίαν.* Phot. 15, 1 (ubi cod. *ἑρμᾶν*). Suidas v. *ἑρμάν*, Zonar. 860. (*ἑρμᾶν*).

Fr. 40. Athen. XV. 674. D: *Ἐκάλουν δὲ καὶ οἷς περιεδέοντο τὸν τράχηλον στεφάνους ὑποθυμιάδας — καὶ Ἀνακρέων· πλεκτὰς κτλ.* V. 1. *ὑποθυμίδας* Dindorf, v. *ὑποθυμιάδας.* — V. 2. *στήθεσι*, A *στήθεσσιν.* Resp. huc Athen. XV. p. 678. D.

Fr. 41. Apollon. de Synt. 238: *Καὶ δὴ παρείπετο τῷ χρῶ παραγωγὴ τοῦ χρῆμι, ὡς φημί, ἀφ' οὗ τρίτον πρόσωπον χρῆσιν ὡς φησίν, ἐξ οὗ τὸ χρὴ ἐν ἀποκοπῇ ἀπετελεῖτο, ὁμοίως τῷ παρ' Ἀνακρέοντι· σὲ γὰρ* (haec add. in A corr.) *φη* (hoc om. BCDMS) *ταργήλιος ἐμμελέως* (ita Bekker, A *ἐμμελ.ως*, vulgo *ἐμμελῶς*) *δισκεῖν.* Verba *σὲ γὰρ φη ταργήλιος* etiam afferunt Apollon. de Adv. in Bekk. An. II. 543, 7. Schol. Hom. Il. ε. 256. Adde praeterea Cram. An. Ox. IV. 411, 23: *Ἀπὸ δὲ τοῦ φημὶ γίνεται φής, φησί καὶ κατὰ ἀποκοπὴν φῆς . . .* (leg. *φῆ· σὲ*) *γὰρ φῆ Ταργήλιος ἀντὶ τοῦ φησί· τὸ δὲ Ταργήλιον ὄνομα δαίμονος ἐστί.* et Choerob. II. 495. Fortasse autem glyconei fuerunt:

Σὲ γάρ
φῆ Ταργήλιος ἐμμελέως
δισκεῖν.

Fr. 42. Athen. XV. 671. E: *Διὰ τί παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ (Ἀνακρέοντι) λύγῳ τινὲς στεφανοῦνται; φησὶ γὰρ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν μελῶν· Μεγίσθης κτλ. Ὁ γὰρ τῆς λύγου στέφανος ἄτοπος κτλ.* et eosdem versus repetit ib. p. 673. D. V. 1. *ὁ Μεγίστης* Gaisford, vulgo *Μεγίσθης*, sed B *Μεγίστης* — *ἐπεί τε* AP, *ἐπείτ'* B, vulgo *ἐπειδή.* — V. 2. *τε λύγῳ* P, vulgo *τῇ λύγῳ* (B *λόγῳ*). Praeterea priore l. P *στεφανοῦνται*, B *ἐστεφανοῦνται*, et deinde ABP *πίνουσι.* Resp. huc Athen. XV. 674. A et Poll. VI. 107.

Fr. 43. Athen. X. 430. D: *Ὁ δ' Ἀνακρέων ἔτι ζωρότερον, ἐν οἷς φησί· Καθαρῇ κτλ. πέντε τε* Dindorf, vulgo *πέντε.* — *τρεῖς*, A *τρὶς.* — *ἀναχείσθων* scripsi, vulgo *ἀναχείσθω.*

Digitized by Google

44. [41.]

Πολιοὶ μὲν ἡμὶν ἤδη κρόταφοι κάρη τε λευκόν,
χαρίεσσα δ' οὐκέθ' ἕρπει πάρα, γηράλεοι δ' ὀδόντες.

γλυκεροῦ δ' οὐκέτι πολλὸς βιότου χρόνος λέλειπται·
διὰ ταῦτ' ἀνασταλύζω θαμὰ Τάρταρον δεδοικώς.

Ἀΐδεω γάρ ἐστι δεινὸς μυχός, ἀργαλέη δ' ἐς αὐτόν
κάθοδος· καὶ γὰρ ἕτοῖμον καταβάντι μὴ ἀναβῆναι.

45. [42.]

Ἐμὲ γὰρ λόγων (ἐμῶν) εἵνεκα παῖδες ἂν φιλοῖεν·
χαρίεντα μὲν γὰρ ᾄδω, χαρίεντα δ' οἶδα λέξαι.

46. [43.]

Ἔραμαι (δέ) τοι συνηβᾶν· χαριτεῦν ἔχεις γὰρ ἦθος.

47. [44.]

Ἀστραγάλαι δ' Ἔρωτός εἰσιν μανίαι τε καὶ κύδοιμοι.

Fr. 44. Stob. Floril. CXVIII. 13: *Ἀνακρέοντος.* Miro iudicio Bernhardy Hist. Litt. Graec. II. 500. et 503. hoc carmen a *monacho* Anacreonti subditum esse censet. V. 1. *ἡμὶν* Stephanus, nisi *ἦμιν* malis, vulgo *ἡμῖν.* — *κάρη* A Vind., vulgo *κάρα.* — V. 2. *οὐκέθ', οὐκέτ'* Schneidewin. — V. 4. *ἀνασταλύζω*, Arsen. *ἀνασταλίζω*, Scaliger *ἄλαστα λύζω.* — V. 5. *ἀργαλέη*, A *ἀργαλή.* — V. 6. *ἑτοῖμον* Schneidewin, vulgo *ἕτοιμον.*

Fr. 45. Max. Tyr. XXIV. 9: *Ἡ δὲ τοῦ Τηΐου σοφιστοῦ τέχνη τοῦ αὐτοῦ ἤθους καὶ τρόπου· καὶ γὰρ πάντων ἐρᾷ τῶν καλῶν καὶ ἐπαινεῖ πάντας· μεστὰ δὲ αὐτοῦ τὰ ᾄσματα τῆς Σμέρδιος κόμης καὶ τῶν Κλεοβούλου ὀφθαλμῶν καὶ τῆς Βαθύλλου ὥρας· ἀλλὰ κἀν τούτοις τὴν σωφροσύνην ὅρα· Ἔραμαι κτλ. — καὶ αὐθις καλὸν εἶναι τῷ ἔρωτι τὰ δίκαια φησί. ἤδη δέ που καὶ τὴν τέχνην ἀπεκαλύψατο· Ἐμὲ γὰρ λόγων εἵνεκα κτλ.* V. 1. *ἐμῶν* adieci. — V. 2. *ᾄδω* Valckenaer, vulgo *διδῷ.* Schneidewin *μέν γ' ἀείδω.*

Fr. 46. Max. Tyr. XXIV. 9: *Ἀλλὰ κἀν τούτοις τὴν σωφροσύνην (Ἀνακρέοντος) ὅρα· ἔραμαι τοι συνηβᾶν· χάριεν γὰρ ἔχεις ἦθος*, quae correxi. Cf. Herodian. *περὶ μον. λέξ.* 14, 21: *ὁ μέντοι Ἀνακρέων καὶ χαριτόεις εἶπεν.*

Fr. 47. Schol. Il. *ψ'.* 88: *Αἱ πλείους τῶν κατ' ἄνδρα ἀμφ' ἀστραγάλησιν ἐρύσσας· καὶ ἔστιν Ἰωνικώτερον· Ἀστρ. κτλ. Ἀνακρέων.* scripsi *εἰσιν* et *κύδοιμοι*, vulgo *εἰσι* et *κυδοίμοιο.*

Digitized by Google

(ΠΡΟΣ ΣΜΕΡΔΙΗΝ.)

48. [45.]

Μεγάλῳ δηὖτέ μ' Ἔρως ἔκοψεν ὥστε χαλκεύς
πελέκει, χειμερίῃ δ' ἔλουσεν ἐν χαράδρῃ.

49. [46.]

Ἀπέκειρας δ' ἁπαλῆς κόμης ἄμωμον ἄνθος.

50. [47.]

Θρῃκίην σίοντα χαίτην.

---

51. [48.]

Ἀπό μοι θανεῖν γένοιτ'· οἰ γὰρ ἂν ἄλλη
λύσις ἐκ πόνων γένοιτ' οὐδαμὰ τῶνδε.

52. [49.]

Ἀγανῶς οἷά τε νεβρὸν νεοθηλέα

Fr. 48. Hephaest. 68: *Καὶ τῷ βραχυκαταλήκτῳ δὲ Ἀν. ὅλα ἄσματα συνέθηκε· Μεγάλῳ κτλ.* scripsi *δηὖτε* et *Ἔρως*, vulgo *δ' ηὖτε* et *Ἐρως*. Resp. hoc carmen Athen. XII. 540. E. et Aelian. Var. Hist. IX. 4.

Fr. 49. Phavor. ap. Stob. Floril. LXVI. 6: *Πρὸς ταῦτα γελοῖος ἂν φανείη ὁ Ἀνακρέων καὶ μικρολόγος, τῷ παιδὶ μεμφόμενος, ὅτι τῆς κόμης ἀπεκείρατο, λέγων ταῦτα· Ἀπ. κτλ.* Malim *ἀπ ἐκείρατο*: nam ad Smerdien ipsum, non ad Polycratem culpam retulit poeta, ut Aelian. V. H. IX. 4. dicit: *ὁ δὲ οὐ προεποιήσατο αἰτιᾶσθαι τὸν Πολυκράτην σωφρόνως καὶ ἐγκρατῶς, μετήγαγε δὲ τὸ ἔγκλημα ἐπὶ τὸ μειράκιον, ἐν οἷς ἐπετάλει τόλμαν αὐτῷ καὶ ἀμαθίαν, ὁπλισαμένῳ κατὰ τῶν ἑαυτοῦ τριχῶν.*

Fr. 50. Etym. M. 714, 38: *Ἔστι γὰρ καὶ σίω διὰ τοῦ ι, ᾧ χρῆται Ἀνακρέων, οἷον· Θρηϊκίην κτλ.* scripsi *Θρῃκίην*.

Fr. 51. Hephaest. 69: *Τῶν δὲ τριμέτρων τὸ μὲν ἀκατάληκτον — παρὰ δὲ τῷ Ἀνακρέοντι ἑτέρως ἐσχημάτισται Ἀπό μοι κτλ.* Eadem Apostol. III. 60. b.

Fr. 52. Athen. IX. 396. D: *Καὶ Ἀνακρέων δέ φησιν· Οἷά τε ν.* Eadem Aelian. Hist. An. VII. 39: *Ὅσοι λέγουσι θῆλυν ἔλαφον τὰ κέρατα οὐ φύειν, οὐκ αἰδοῦνται τοὺς τοῦ ἐναντίου μάρτυρας — καὶ Ἀνακρέων ἐπὶ θηλείας φησίν· οἷά τε νεβρὸν . . . ἐπτοήθη· Πρὸς δὲ τοὺς μαχῶντας τὸ λεχθὲν καὶ μέντοι καὶ φάσκοντας δεῖν ἐρυέσσης γράφειν, ἀντιλέγει κατὰ κράτος Ἀριστοφάνης ὁ Βυζάντιος καὶ ἐμέ γ' αἱρεῖ τῇ ἀντιλογίᾳ. ἐροέσσης* enim coni. Zenodotus, vid. Schol. Pind. Ol. III. 52: *Τέτακται δὲ καὶ παρὰ Ἀνακρέοντι· Ἀγανῶς οἷά τε κτλ. Ζηνόδοτος δὲ μετεποίησεν ἐροέσσης.* Adde Eust. Il. 711, 34. Respicit etiam Pollux V. 76. V. 1. *ἀγανῶς* solus Schol. servavit. Fort. totus locus sic digerendus:

Ἀγανῶς οἷά τε νεβρὸν
νεοθηλέα γαλαθηνόν, ὄζτ' ἐν ὕλῃ
κεροέσσης ἀπολειφθεὶς ὑπὸ μητρὸς ἐπτοήθη.

Digitized by Google

γαλαθηνόν, ὅστ' ἐν ὕλῃς κεροέσσης
ἀπολειφθεὶς ὑπὸ μητρὸς ἐπτοήθη.

53. [50.]

Σινάμωροι πολεμίζουσι θυρωρῷ.

54. [52.]

Σικελὸν κότταβον ἀγκύλῃ παΐζων.

55. [53.]

Ἐπὶ δ' ὀφρύσιν σελίνων στεφανίσκους
θέμενοι θάλειαν ὀρτὴν ἀγάγωμεν
Διονύσῳ.

56. [54.]

Διονύσου σαῦλαι Βασσαρίδες.

* 57. [55.]

Οὐδ' αὖ μ' ἐάσεις μεθύοντ' οἰκαδ' ἀπελθεῖν;

V. 2. ὕλῃς scripsi, Schol. ὕλαις, ὕλῃ rell. — V. 3. ἀπολειφθεὶς Athen., ὑπολειφθεὶς Ael. (ubi cod. Par. 2. νεοθῆλυν . . . ἥτε vel οἵτε . . . κροκοέσσης ὑπολειφθεῖσ') et Schol. — ὑπὸ Schol., ἀπὸ ceteri.

Fr. 53. Et. M. 713, 26: *Σινάμορροι* (σινάμωροι VDM a m. pr.) *π. θυρωροί* (V θῦρροι) *ἐν δευτέρῳ Ἀνακρέων. μεμορημένοι, φησί, πρὸς τὸ σίνεσθαι.* scripsi θυρωρῷ.

Fr. 54. Athen. X. 427. D: *Ἐχρῶντο γὰρ ἐπιμελῶς τῷ κοτταβίζειν ὄντος τοῦ παιγνίου Σικελικοῦ, καθάπερ καὶ ὁ Ἀνακρέων ὁ Τήϊος πεποίηκε· Σικελικὸν κότταβον ἀγκύλῃ σαΐζων. Σικελὸν* Grotefend, *παΐζων* ego scripsi, *λελίζων* Emperius coni.

Fr. 55. Athen. XV. 674. C: *Ἐστεφανοῦντο δὲ καὶ τὸ μέτωπον, ὡς ὁ καλὸς Ἀνακρέων ἔφη· Ἐπὶ κτλ.* Eadem Eust. 1908, 55. omisso v. *Διονύσῳ.* et Schol. Pind. Ol. III. 19: *Ἀνακρέων· ἐπὶ δ' ὀφρύσιν σελίνων στέφανον* (cod. στεφάνων) *θέμενοι.* — V. 1. *ἐπὶ*, ap. Ath. L Cant. *ἐπεί.* — V. 2. *ὀρτὴν* Hermann, v. *ἑορτήν.*

Fr. 56. Hephaest. 69: *τῶν δὲ τριμέτρων τὸ μὲν ἀκατάληκτον ... παρὰ δὲ τῷ Ἀνακρέοντι ἑτέρως ἐσχημάτισται — τὸ δὲ καταληκτικόν· Διονύσου κτλ.* Fort. *σαῦλαι.*

Fr. 57. Schol. Aeschyl. Prom. 128: *Ὁ ῥυθμὸς Ἀνακρεόντειός ἐστι κεκλασμένος πρὸς τὸ θρηνητικόν· ἐπεδήμησε γὰρ τῇ Ἀττικῇ Κριτίου ἐρῶν καὶ ἡρέσθη λίαν τοῖς μέλεσι τοῦ τραγικοῦ* (Welcker *μέλεσιν αὐτοῦ ὁ τραγικός*)· *ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς οὐκ ἐν παντὶ τόπῳ, ἀλλ' ἐν τοῖς θρηνητικοῖς, ὡς καὶ Σοφοκλῆς. ἐστι δὲ ταῦθ' ὅμοια τῷ· Οὐδ' αὖ ἐάσεις με κτλ.* Correxit Hermann et probabiliter Anacreonti tribuit versum, qui videtur ex carmine in Critiam petitus esse. Anacreontis carmina in Critiam resp. Plato Charm. 157. B.

Digitized by Google

58. [56.]

Φίλη γὰρ εἶ ξένοις, ἔασον δέ με διψῶντα πιεῖν.

59. [57.]

Ἀπὸ δ' ἐξείλετο θεσμὸν μέγαν * *

60. [58.]

Ἐκδῦσα χιτῶνα δωριάζειν.

61. [59.]

Καί μ' ἐπίβωτον κατὰ γείτονας ποιήσεις.

62. [60.]

Παρὰ δηὖτε Πυθόμανδρον
κατέδυν Ἔρωτα φεύγων.

63. [61.]

Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ,
φέρε δ' ἀνθεμεῦντας ἡμίν
στεφάνους, ἔνεικον, ὡς δή
πρὸς Ἔρωτα πυκταλίζω.

Fr. 58. Athen. X. 433. F: *Καὶ Ἀνακρέων· φίλη κτλ. εἶ ξένοις* VL, A *εἰς ξείνεις*, P *εἰ ξείνεις*, B *δὲ ξείνεις*, Schneidewin *εἰς ξείνοις.*

Fr. 59. Apollon. Sophist. 87, 21: *Θέσθαι — καὶ γὰρ ὁ θησαυρὸς θεσμὸς λέγεται, καθάπερ καὶ Ἀνακρέων λέγει. ἀπὸ δ' κτλ.* cod. *θυμός, θυμόν.* Resp. Et. M. 448, 15. cf. Mingar. Codd. Nan. 495.

Fr. 60. Schol. Eurip. Hec. 915: *καὶ δωριάζειν τὸ γυμνὰς φαίνεσθαι τὰς γυναῖκας· Ἀνακρέων· Ἐκδῦσα κτλ.* Cf. Eustath. Il. 975, 30: *Ἄλλως γοῦν Διονύσιος δωριάζειν, φησί, τὸ παραφαίνειν καὶ παραγυμνοῦν πολύ τι τοῦ σώματος. αἱ γὰρ κατὰ Πελοπόννησόν φησι κῶραι διημέρευον ἄζωστοι καὶ ἀχίτωνες, ἱμάτιον μόνον ἐπὶ θάτερα ἐπιπεπορπημέναι, κτλ.*

Fr. 61. Ammon. 42. Valck. *Διαβόητος καὶ ἐπιβόητος διαφέρει· διαβόητος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐπ' ἀρετῇ ἐγνωσμένος· ἐπιβόητος δ' ὁ μοχθηρὰν ἔχων φήμην· Ἀνακρέων ἐν δευτέρῳ· Καί μ' κτλ.* vulgo *ἐπιβόητον* et sic Et. Gud. 142, 45. et 199, 3. (ubi praeterea *γείτονα*) sed Anacreontem dixisse *ἐπίβωτον* testatur Eust. 1856, 12.

Fr. 62. Hephaest. 70: *Τὸ δὲ* (dimetron ionicum) *ἀκατάληκτον κατὰ τὸν ἀνακλώμενον χαρακτῆρα πολὺ παρὰ τῷ Ἀνακρέοντί ἐστι· Παρὰ κτλ.* V. 1. *δηὖτε* scripsi, vulgo *δ' ηὖτε.* — *Πυθόμανδρον*, c *Πυθόμενδρον*, Fl. *Πυθόμαν δὲ.* — V. 2. *κατέδυν Ἔρωτα* scripsi, legebatur *κατέδυν' ἔρωτα.*

Fr. 63. Athen. XI. p. 782. A: *Ἀνακρέων· Φέρ' ὕδωρ κτλ.* V. 1. affert Demetr. de elocut. c. 5. — V. 2. *ἡμίν*, vulgo *ἡμῖν.* — V. 3. extr. et v. 4. affert Eust. Il. 1322, 53: *Παράγωγον ῥῆμα τὸ πυκταλίζειν, οὗ χρῆσις παρὰ Ἀνακρέοντι, ὡς μὴ πρὸς τὸν Ἔ. π.* et Orion p. 62, 31: *Ἀνακρέων· ὡς δὴ πρὸς ἔρ. πυκ.* ubi recte *δὴ* scriptum, nam etiam Athen. *μή*, Dobree coni. *ἄν.* Resp. Et. M. 345, 39.

Digitized by Google

64. [62.]

Ἄγε δή, φέρ' ἡμίν, ὦ παῖ,
κελέβην, ὅκως ἄμυστιν
προπίω, τὰ μὲν δέκ' ἐγχέας
ὕδατος, τὰ πέντε δ' οἴνου
κυάθους, ὡς ἀνυβριστί
ἀνὰ δηὖτε βασσαρίσω.

* * *

Ἄγε δηὖτε μηκέθ' οὕτω
πατάγῳ τε κἀλαλητῷ
Σκυθικὴν πόσιν παρ' οἴνῳ
μελετῶμεν, ἀλλὰ καλοῖς
ὑποπίνοντες ἐν ὕμνοις.

65. [63.]

Χθόνιον δ' ἐμαυτὸν ἦρεν.

66. [65.]

Ἀλλὰ πρόπινε
ῥαδινούς, ὦ φίλε, μηρούς.

---

67. [66.]

Ἀδιμελές, χαρίεσσα χελιδοῖ.

Fr. 64. Athen. X. p. 427. A: *Παρὰ δὲ Ἀνακρέοντι εἷς οἶνου πρὸς δύο ὕδατος· Ἄγε κτλ. ... βασσαρήσω. Καὶ προελθὼν τὴν ἀκρατοποσίαν Σκυθικὴν καλεῖ πόσιν· Ἄγε δεῦτε κτλ.* Est haud dubie ex eodem carmine, cuius exordium est Fr. 63. V. 1—5. *κυάθους* Athen. affert XI. 475. C. et Eust. Od. 1476, 31. V. 1. *ἡμίν* Dindorf, vulgo *ἡμῖν*. — V. 2. *ὅκως*, Ath. altero l. *ὅπως*. — V. 3. *δέκ'* poster. loco, priore *δ'* vel *δύ'*. — *ἐγχέας*, priore l. APV *ἐχχέας*. — V. 5. *ἀνυβριστὶ* Baxter, A *ἂν ὑβριστίως*, PVL *ἂν ὑβριστιῶσαν*. — V. 6. *ἀνὰ δηὖτε* scripsi, AB *ἀναδευτε*, PVL *ἀναδευ*. — V. 8—10. *μελετῶμεν* affert Commentator Cruq. Horat. Carm. I. 27, 1: „*Ad convivas sodales suos de hilaritate. Sensus autem sumptus ex Anacreonte libro tertio: Ἄγε δῶτε κτλ.*“ quae ipse Cruquius addidisse videtur. Cf. Porphyrio ib.: „Haec Ode *προτρεπτικὴ* ad hilaritatem, cuius sensus sumtus est ab Anacreonte *in libro tertio*.“ — V. 8. *δηὖτε* scripsi, A *δηυτε*, B *δήτε*, P *δήτε*, VL *δότε*.

Fr. 65. Schol. Hesiod. Theog. 767: *Τὸ δὲ χθονίου ἢ τοῦ* (l. *ἤτοι*) *στυγεροῦ, ὡς Ἀνακρέων· χθ. δ' ἐμ. ἦρεν.* cod. S, *ἦγον.* in proecdosi scripsi *ἦρον.* sed gravius vitium latet, fort. *χθόνιον δὲ μὰψ ὄνειρον.*

Fr. 66. Schol. Pind. Ol. VII. 5: *Προπίνειν ἐστὶ κυρίως τὸ ἅμα τῷ κρίματι τὸ ἀγγεῖον χαρίζεσθαι. Ἀνακρέων· Ἀλλὰ κτλ. ἀντὶ τοῦ χαρίζου.*

Fr. 67. Hephaest. 39: *Ὕστερον δὲ καὶ Ἀνακρέων τούτῳ τῷ μέτρῳ Ἄλλα ᾄσματα συνέθηκεν. Ἀδύμ. κτλ.* Eadem Plotius 264. ed. Gaisf.

Digitized by Google

68. [67.]

Μνᾶται δηὖτε φαλακρὸς Ἄλεξις.

69. [73.]

Καλλίκομοι κοῦραι Διὸς ὠρχήσαντ' ἐλαφρᾶς.

70. [74.]

Ὀρσόλοπος μὲν Ἄρης φιλέει μεναίχμαν.

71. [75.]

Οὔτε γὰρ ἡμετέρειον οὔτε καλόν.

72.]76.]

Νῦν δ' ἀπὸ μὲν πόλεως στέφανος ὄλωλεν.

73. [77.]

Βούλεται ἀπεροπευς ἐφ' ἡμὶν εἶναι.

74. [78.]

. . . . . Ἐγὼ δὲ μισέω
πάντας, ὅσοι χθονίους ἔχουσι ῥυσμούς

Fr. 68. Hephaest. 39: *ὕστερον δὲ καὶ Ἀναχρέων τούτῳ τῷ μέτρῳ ὅλα ᾄσματα συνέθηκεν — καὶ Μνᾶται κτλ. δηὖτε* scripsi, vulgo *δηῦτε*, Turn. *δεῦτε*.

Fr. 69. Athen. I. 21. A: *Ἕτερον γὰρ τὸ ὀρχεῖσθαι ἐπὶ τοῦ κινεῖσθαι καὶ ἐρεθίζεσθαι. Ἀναχρέων· Καλλίκομοι κτλ.* Eadem Eust. 1842, 4.

Fr. 70. Hephaest. 90: *Κέχρηται δὲ* (τῷ ἐγκωμιολογικῷ) *καὶ Ἀναχρέων ἐν πλείοσιν ᾄσμασιν. Ὀρσόλοπος κτλ. Ὀρσόλοπος* C, sed Fl. H *ὀρσολεπος*, B *ὀρσόλεπτος*, Turn. *ὀρσ' ὀλέπος*. — *φιλέει, φιλέειν* Fl. H. B. — *μεναίχμαν*, Pauwius *μεναιχμήν*, codd. et edd. *μὲν αἰχμάν*.

Fr. 71. Etym. M. 429, 50: *Ἡμετέρειος κτητικόν ἐστι· σημαίνει δὲ τὸν τοῦ ἡμετέρου· ἔχρῆτο δὲ τῇ λέξει Ἀναχρέων· Οὔτε γὰρ κτλ.* Eadem Zonar. 990., cf. etiam Mingar. Codd. Nan. 495.

Fr. 72. Schol. Pind. Ol. VIII. 42: *Στέφανοι γὰρ ὥσπερ τῶν πόλεων τὰ τείχη· καὶ Ἀναχρέων· νῦν δ' κτλ. πόλεως, πόλιος* Schneidewin.

Fr. 73. Etym. M. 433, 44: *ἠπεροπευτής. — ἢ μετὰ τοῦ ᾱ τοῦ σημαίνοντος τὸ κακὸν καὶ τοῦ περ περιττοῦ συνδέσμου· Ἀπεροπεὺς ὁ τῷ λόγῳ κακῶς χρώμενος καὶ ἀπατῶν· — παρὰ Ἀναχρέοντι· Βούλεται ἀπεροπὸς ἡμὶν εἶναι.* quae correxi, nisi fort. praeterea *ἠπεροπεὶς* leg.

Fr. 74. Etym. M. 2, 45: *Παρὰ τὸ ἀβακὴς οὖν γίνεται ἀβακῶ, ὥσπερ εὐσεβὴς εὐσεβῶ. γίνεται δὲ καὶ ἀβακίζω· φησὶν Ἀναχρέων· Ἐγὼ κτλ. ἀντὶ τοῦ τῶν ἡσυχίων καὶ μὴ θορυβωδῶν.* Eadem Philemo 135. et Cram. An. Par. IV. 84, 28. V. 1. *ἐγὼ*, Cram. *ἔγω*. — *δὲ* om. cod. Va. — V. 2. *νίοι* scripsi vulgo *οἳ*, et *ῥυσμούς*, vulgo *ῥυθμούς*, Cram. *ῥυμούς*. — *χθοδσους*, Iacobs *σκολιούς*.

Digitized by Google

καὶ χαλεπούς· μεμάθηκά σ', ὦ Μεγίστη,
τῶν ἀβακιζομένων.

---

75. [79.]

Πῶλε Θρηκίη, τί δή με λοξὸν ὄμμασιν βλέπουσα
νηλεῶς φεύγεις, δοκέεις δέ μ' οὐδὲν εἰδέναι σοφόν;

ἴσθι τοι, καλῶς μὲν ἄν τοι τὸν χαλινὸν ἐμβάλοιμι,
ἡνίας δ' ἔχων στρέφοιμί σ' ἀμφὶ τέρματα δρόμου.

νῦν δὲ λειμῶνάς τε βόσκεαι κοῦφά τε σκιρτῶσα παίζεις·
δεξιὸν γὰρ ἱππεύσειρην οὐκ ἔχεις ἐπεμβάτην.

76. [80.]

Κλῦθί μευ γέροντος εὐέθειρε χρυσόπεπλε κούρα.

77. [81.]

Εἴτέ μοι λευκαὶ μελαίναις ἀναμεμίξονται τρίχες.

78 [82]

(Ἐν) μελαμφύλλῳ δάφνᾳ χλωρᾷ τ' ἐλαίᾳ τανταλίζει.

V. 3. χαλεπούς· μεμάθηκά σ', ὦ Μεγίστη scripsi (in proecdosi μεμέθεικα δ' ὦ Μεγίστη, et Μεγίστη etiam Hemsterhuys), vulgo χαλεπούς μεμαθήκασιν, (μεμαθηε D) ὡς μεγίστη.

Fr. 75. Heraclid. Pont. Alleg. Hom. c. 4: Καὶ μὴν ὁ Τήϊος Ἀνακρέων ἑταιρικὸν φρόνημα καὶ σοβαρᾶς γυναικὸς ὑπερηφανίαν ὀνειδίζων, τὸν ἐν αὐτῇ σκιρτῶντα νοῦν ὡς ἵππον ἠλληγόρησεν, οὕτω λέγων· Πῶλε κτλ. V. 1. Θρηκίη Barnes, vulgo Θρηϊκίη. — V. 2. μ' οὐδὲν codd., ut videtur omnes, olim legebatur μηδέν. — V. 4. στρέφοιμί σ' scripsi, vulgo στρέφοιμι, AB στρέφοιμ', nisi malis στρέφοιμ' ἄν, Mehler στρέφοιμ' ἄν σ'. — V. 5. σκιρτῶσα, A σκιρτοῖσα. — V. 6. ἱππεύσειρην scripsi, vulgo ἱππεύσειρην. — οὐκ ἔχεις, AB οὐχ ἕξεις.

Fr. 76. Hephaest. 36: Καὶ τῶν ἀκαταλήκτων δὲ τὸ τετράμετρον ἔνδοξόν ἐστιν, οἷον τουτὶ τοῦ Ἀνακρέοντος· Κλῦθί κτλ. — εὐέθειρε restitui ex Schol. Heph. 175. qui bis hunc versum affert, vulgo εὐέθειρα, cod. Nan. (Mingar. 489.) εὐήθειρα.

Fr. 77. Iulian. Misopog. 366. B: Πλησίον ἐσμέν, ἐθελόντων θεῶν, εἴτέ μοι κτλ. ὁ Τήϊος ἔφη ποιητής. — μοι, scrib. videtur σοί. — μελαίναις, Schneidewin μελαίνῃς.

Fr. 78. Schol. Soph. Antig. 138: Ὅτι δὲ ταναλωθεὶς σημαίνει το διασεισθείς· μαρτυρεῖ καὶ Ἀνακρέων· μελαμφύλλῳ κτλ. Addidi ἐν. Fort. ταναλίζῃ (ταναλίζεαι), ut Amorem poeta alloquatur.

Digitized by Google

79. [83.]

Κοίμισον δ', ὦ Ζεῦ, σόλοικον φθόγγον.

80. [98.]

Διὰ δέρην ἔκοψε μέσσην, καὐ δὲ λῶπος ἐσχίσθη.

81.

Αἱ δέ μευ φρένες
ἐκκεκωφέαται.

---

82. [94.]

Ἐγὼ δ' ἔχων σκύπφον Ἐρξίωνι
τῷ Λευκολόφου μεστὸν ἐξέπινον.

83. [95.]

Στεφάνους ὁ δ' ἀνὴρ τρεῖς ἕκαστος εἶχεν,
τοὺς μὲν ῥοδίνους, τὸν δὲ Ναυκρατίτην.

Fr. 79. Herodian. de barbar. 193. post Ammon. Valcken. *Σολοίκους δὲ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τοὺς βαρβάρους· ὁ γὰρ Ἀνακρέων φησί· Κοίμισον* (sic B, *κοίμησον* A, *κόμισον* C) *δὲ σόλοικον φθόγγον.* Sed codd. ap. Villois. Anecd. II. 77. *μισῶ Ζεῦ* vel *κόμισον Ζεῦ σόλ. λόγον.* itaque emendavi. Resp. huc Eust. Il. 368, 2.

Fr. 80. Schol. Il. ρ'. 542: *Κατὰ ταῦρον ἐδηδώς. ἡ διακοπὴ τῆς λέξεως τὸν εἰς πολλὰ διεσπασμένον παρέστησε ταῦρον, οὐ τοῦ μέτρου ἀπαιτοῦντος· παρῆν γὰρ φάναι ταῦρον κατεδηδώς· Καὶ Ἀνακρέων· Διὰ δέρην κόψε μέσην καὐδὲ κτλ.* quae correxi. Cf. Eust. Il. 1001, 39: *Ἀνακρέοντος τὸ καὐδὲ λοπὸς ἐσχίσθη· ὁμοίως καὶ τὸ διὰ δὲ δέρην ἔκοψε μέσην.* et Cram. An. Paris III. 287, 28.

Fr. 81. Cram. An. Ox. I. 288, 3: *καὶ Ἀνακρέων· Αἱ δέ μευ κτλ.* Et. M. 322, 22. omisso nom. poetae: *Αἱ δ' ἐμαὶ φρ. ἔκ.*

Fr. 82. Athen. XI. p. 498. C: *Ἡσίοδος δ' ἐν τῷ δευτέρῳ Μελαμποδίας σὺν τῷ π σκύπφον λέγει· ... ὁμοίως εἰρηκε καὶ Ἀνακρέων. Ἐγὼ κτλ. ἀντὶ τοῦ προέπινον.* Cf. Eust. Il. 900, 16. V. 1. conieci *κἀγὼ δέ γ' ἔχων.* — V. 2. *τῷ Λευκολόφου* scripsi, vulgo *τῷ λευκολόφῳ.*

Fr. 83. Athen. XV. 671. E: *Τίς ἐστιν ὁ παρὰ τῷ χαρίεντι Ἀνακρέοντι Ναυκρατίτης στέφανος, ὦ Οὐλπιανέ; φησὶ γὰρ οὕτως ὁ μελιχρὸς ποιητής· Στεφάνους ὁ δ' ἀνὴρ κτλ.* V. 1. *στεφάνους ὁ δ' ἀνὴρ* B, sed A *στεφάνου· ὁ δ' ἀνὴρ*, VL *στεφάνους δ' ἀνὴρ.* forte leg. *ὁ δ' ἀνὴρ στεφάνους.* Cf. Poll. VI. 107: *Ἀνακρέων δὲ καὶ μύρτοις στεφανοῦσθαί φησι ... καὶ Ναυκρατίτῃ στεφάνῳ, σάμψυχος οὗτος ἦν ... ὁ δὲ Ἀνακρέων καὶ ῥόδινον στέφανον ὠνόμασεν.*

Digitized by Google

84. [85.]

Ἔστε ξένοισι μειλίχοις ἐοικότες,
στέγης τε μοῦνον καὶ πυρὸς κεχρημένοις.

85. [86.]

Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

86. [84.]

Καὶ θάλαμος, ἐν τῷ κεῖνος οὐκ ἔγημεν, ἀλλ' ἐγήματο.

87. [87.]

Κνίζη τις ἤδη καὶ πέπειρα γίνομαι
σὴν διὰ μαργοσύνην.

88. [88.]

Κοὐ μοχλὸν ἐν θύρῃσι διξῆσιν βαλών
ἥσυχος καθεύδει.

Fr. 84. Plut. adv. Stoic. c. 20: *Λιψῶντες οὖν ὕδατος οὐκ ἔχουσι χρείαν οὐδὲ ἄρτου πεινῶντες· Ἔσται ξ. κτλ. οὗτος οὐκ εἶχε χρείαν ὑποδοχῆς.* Anacreontis esse indicat Hephaest. 29: *Δίμετρα, οἷα τὰ Ἀνακρέοντεια ὅλα ᾄσματα γέγραπται, οἷον ... τρίμετρα δέ, ὡς τό· ἔστε ξένοισι μειλίχοις* (Fl. B *ξνοι εἰ λίχοις*) *ἐοικότες.* V. 1. *ἔστε* Heph. vulgo, sed Fl. BC *ἔσται*, ut Plut. (Wyttenb. om.). — V. 2. *τε* adi. Gaisford. — *κεχρημένοις*, Dübner *κεχρημένῳ.*

Fr. 85. Zenob. V. 80: *Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄ. M. Φασὶ τοὺς Κᾶρας πολεμουμένους ὑπὸ Λάρεἰου τοῦ Πέρσου κατά τινα παλαιὰν μαντείαν εἰρημένην αὐτοῖς τοὺς ἀλκιμωτάτους προσθέσθαι συμμάχους ἐλθεῖν εἰς Βραγχίδας καὶ τὸν ἐκεῖ θεὸν ἐρωτῆσαι, εἰ Μιλησίους προσθοιντο συμμάχους· τὸν δὲ ἀποκρίνασθαι· Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄ. M. οὗτος δὲ ὁ στίχος εἴρηται τὸ πρότερον παρὰ Ἀνακρέοντι.* ubi vid. interprett. Cf. inprimis Sch. Ar. Plut. 1002. *Ἰσχυροί ποτ' ἦσαν οἱ M., ὡς καὶ Ἀνακρέων.* ibique versus non sine varietate affertur, primum *ἦσαν ποτ' ἦσαν ἄ. M.* (sic etiam Philostr. vit. Soph. I. 22.), tum *πάλαι ποτ' ἦσαν ἄ. M.* ut etiam Athen. XII. 523. F. Diodor. Exc. Vat. c. 47. Synes. 228. C. Ceterum dubitari potest, an Anacreon ipsum hunc versum, qui oraculi fuit, asciverit.

Fr. 86. Ammon. p. 37. ed. Valck.: *Ἀνακρέων διασύρων τινὰ ἐπὶ θηλύτητι· Καὶ κτλ.* Eadem Herodian. in Boisson. An. III. 263. Bachmann An. II. 375. Cod. Vindob. n. 205. Etym. Gud. 125, 4. (corruptissime) et Eust. 1678, 59. *θάλαμος, θάλαμον* Eust., *θαλάμοις* Ammon. — *τῷ* scripsi, vulgo *ᾧ.*

Fr. 87. Etym. M. 523. 4: *τὸ δὲ κνύζα, ὡς λέγει Ἡρωδιανός, εἰ μὲν ἐπὶ τοῦ φυτοῦ, συγκοπή ἐστι ... εἰ δὲ ἐπὶ τοῦ παρεφθαρμένου καὶ ἐῤῥυπωμένου, οὐ συγκοπή ἐστιν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κνύω· ἀφ' οὗ κνύος ἡ φθορά· γίνεται κνύζα, ὡς παρὰ Ἀνακρέοντι ἐν ἰάμβῳ· Κνύζη* (sic DV, vulgo *κνίζη*, Lobeck *κνιζὴ*) *τ. ἤ. κ. πέπειρα γενομένη* (D *γεγνομή*) *σ. δ. μ.* Eust. Od. 1746, 13: *Ἡ κνίζα, ὡς σχίζω σχίζα, Ἀνακρέων· Κνίζη τ. ἤ. κ. π. γίνομαι σ. δ. μ.* De forma *πέπειρα* vid. Herodian. *περὶ διχρόν.* 358.

Fr. 88. Zonar. 1512: *Τὸν δὲ μοχλὸν ἐν τῷ χ καὶ Ἀττικοὶ καὶ Δωριεῖς καὶ Ἴωνες, πλὴν Ἀνακρέοντος· οὗτος δὲ μόνος σχεδὸν τῷ κ, Ζηνόδοτος δὲ (μοχλόν)· Καὶ οὐ μοκλὸν ἐν οὔρῃσι δίζῃσι β. ἤ. κ.* quae correxi.

Digitized by Google

89. [89.]

Ἐρῶ τε δηὖτε κοὐκ ἐρῶ
καὶ μαίνομαι κοὐ μαίνομαι.

90. [90.]

Μηδ' ὥστε κῦμα πόντιον
λάλαζε, τῇ πολυκρότῃ
σὺν Γαστροδώρῃ καταχύδην
πίνουσα τὴν ἐπίστιον.

91. [91.]

Διὰ δηὖτε Καρικευργέος
ὀχάνοιο χεῖρα τιθέμεναι.

92. [92.]

Ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι,
πάρεστι γάρ, μαχέσθω.

93. [93.]

Ὣραννὲ δὴ λίην,
πολλοῖσι γὰρ μέλεις.

Fr. 89. Hephaest. 29: Ἔστι δὲ ἐπίσημα ἐν αὐτῷ ἀκατάληκτα μὲν δίμετρα, οἷα τὰ Ἀνακρεόντεια ὅλα ᾄσματα γέγραπται, οἷον· ἐρῶ τε κτλ. cf. Schol. Heph. 167. Apostol. VII. 88. b. V. 1. scripsi δηὖτε, v. δῆτα, C δ' ηὖτε. — V. 2. affert Schol. Arist. Plut. 253. Ceterum Schneidewin bis ἐρῶ.

Fr. 90. Athen. X. 446. F: Ἡ παρ' Ἀνακρέοντι καλουμένη ἐπίστιος· φησὶ γὰρ ὁ μελοποιός· Μηδ' κτλ. Τοῦτο δ' ἡμεῖς ἀνίσωμα φαμέν. — V. 2. πολυκρότῃ L, πολυκρώτῃ PV.

Fr. 91. Strabo XIV. 661: Τοῦ δὲ περὶ τὰ στρατιωτικὰ ζήλου τά τε ὄχανα ποιοῦνται τεκμήρια καὶ τὰ ἐπίσημα καὶ τοὺς λόφους· Ἀνακρέων μέν γε φησίν· Διὰ δεῦτε Καρικοεργέος (ita E, καρικὰ ὁ ἔργεος CF, καρικὰ ὀεγέος Dhi, Καρικὰ εὐεργέος w, καρικοῦ εὐεργέος ux., Καρικὸν εὐεργέος moz) ὀχάνου χεῖρα τιθέμεναι (τιθέμενοι DEi, τιθέναι F). V. 1. διὰ δηὖτε scripsi, deinde Καρικευργέος ὀχάνοιο, et Eustath. 367, 25: Καρικοεργέος ὀχάνου. 707, 61: Καριοεργέος ὀχάνοιο. Cf. Et. Gud. 297, 43: καριοεργεὸς ὀχώνοιο. Schol. Il. δ'. 193. ubi καριεργέος et καριοεργέος. Et. M. 489, 39.

Fr. 92. Hephaest. 30: Καταληκτικὰ δέ, δίμετρα μέν, ὡς τὸ καλούμενον Ἀνακρεόντειον, οἷον· ὁ μὲν θέλων κτλ. Eadem Plotius 270. Schol. Arist. Plut. 302. (ὡς ἐκεῖνα τοῦ Ἀνακρέοντος) et v. 1. Schol. Hephaest. p. 167. Si quidem est Anacreontis fragmentum. Usus est his auctor carm. Pseudoanacr. 45., v. 8. et 9.

Fr. 93. Prisc. de metr. Terent. 249. Lind.: Anacreon teste Heliodoro: ὀρᾶν, ἀεὶ μὴν (codd. λίην) πολλοῖσι γὰρ μέλεις. Hic iambus merum spondeum habet." Correxi, quamquam possunt etiam alia coniici, velut Ὡραῖε δ' εἰ λίην.

Digitized by Google

ΕΛΕΓΕΙΑ.

94. [69.]

Οὐ φιλέω, ὅς κρητῆρι παρὰ πλέῳ οἰνοποτάζων
νείκεα καὶ πόλεμον δακρυόεντα λέγει,
ἀλλ' ὅστις Μουσέων τε καὶ ἁγλαὰ δῶρ' Ἀφροδίτης
συμμίσγων ἐρατῆς μνήσκεται εὐφροσύνης.

95. [68.]

Οὐδέ τι τοι πρὸς θυμόν, ὅμως γε μὲν ὡς ἀδοιάστως.

96. [71.]

Οὐκέτι Θρηϊκίης (πώλου) ἐπιστρέφομαι.

97. [72.]

Οἰνοπότης δὲ πεποίημαι.

98.

* * Δεῖ φροντίδα μὴ κατέχειν.

99. [70.]

Ἄγχοῦ δ' Αἰγείδεω Θησέος ἐστὶ λύρη.

Fr. 94. Athen. XI. 463. A: Καὶ ὁ χαρίεις δ' Ἀνακρέων φησίν· Οὐ φ. κτλ. V. 1. οὐ φιλέω ὅς C, οὐ φίλεος AB, οὐ φίλος ὅς PVL. — κρητῆρι ABC, κρατῆρι PVL. — V. 4. μνήσκεται, Fr. Franke μνήσεται coniecit, ego μήσεται.

Fr. 95. Hephaest. 11: Καὶ παρὰ Ἀνακρέοντι ἐν ἐλεγείαις· οὐδὲ κτλ. τοι, in proecdosi σοὶ scripsi. — ἀδοιάστως, Fl. B ἀδιάστως. fort. ὅμως γε μένεις.

Fr. 96. Longin. de Sublim. c. 31: Ποιητικώτατον καὶ γόνιμον τόδ' Ἀνακρέοντος· Οὐκέτι Θρηϊκίης ἐπιστρ. Addidi πώλου, in proecdosi παιδός.

Fr. 97. Athen. XI. 460. D: Ὁ δὲ Ἀνακρέων ἔφη· Οἰν. κτλ. Resp. Pollux VI. 21: Καὶ οἰνοπότης καὶ οἰνοπότις γυνή, ὡς Ἀνακρέων. nam utrumque ex Anacreonte petitum arbitror.

Fr. 98. Macedonius in Anth. Pal. X. 70: Τὴν γὰρ Ἀνακρείοντος ἐπὶ πραπίδεσσι φυλάσσω Παρφασίην, ὅτι Δεῖ φροντίδα μὴ κατέχειν.

Fr. 99. Hygin. Astron. II. 6: *Hac etiam de causa nonnulli Lyram, quae proxima ei signo* (Engonasin) *est collocata, Thesei esse dixerunt, quod ut eruditus omni genere artium lyram quoque didicisse videbatur. Idque et Anacreon dicit.* Ἄγχοῦ κτλ. δ' Αἰγείδεω scripsi et sic cod. Guelf., vulgo δὲ τοῦ. Ceterum Meineke hunc versum censet Anacreontis iunioris esse, qui Astronomica scripsit, vid. Anal. Alex. 240.

Digitized by Google

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

100. [Ep. 15.]

Ἄβδήρων προθανόντα τὸν αἰνοβίην Ἀγάθωνα
πᾶσ' ἐπὶ πυρκαϊῆς ἤδ' ἐβόησε πόλις·
οἵτινα γὰρ τοιόνδε νέων ὁ φιλαίματος Ἄρης
ἠνάρισεν στυγερῆς ἐν στροφάλιγγι μάχης.

101. [Ep. 14.]

Καρτερὸς ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, οὗ τόδε σᾶμα·
Ἄρης δ' οὐκ ἀγαθῶν φείδεται, ἀλλὰ κακῶν.

102. [Ep. 2.]

Οὗτος Φειδόλα ἵππος ἀπ' εὐρυχόροιο Κορίνθου
ἄγκειται Κρονίδᾳ, μνᾶμα ποδῶν ἀρετᾶς.

103. [Ep. 9.]

Σάν τε χάριν, Διόνυσε, καὶ ἀγλαὸν ἄστεϊ κόσμον
Θεσσαλίας μ' ἀνέθηκ' ἀρχὸς Ἐχεκρατίδας.

104. [Ep. 5.]

Πρὶν μὲν Καλλιτέλης μ' ἱδρύσατο· τόνδε δ' ἐκείνου
ἔκγονοι ἐστάσανθ', οἷς χάριν ἀντιδίδου.

105. [Ep. 6.]

Πραξαγόρας τάδε δῶρα θεοῖς ἀνέθηκε, Λυκαίου
υἱός· ἐποίησεν δ' ἔργον Ἀναξαγόρας.

Epigr. 100. Anth. Pal. VII. 226. *Ἀνακρέοντος Τηΐου εἰς Ἀγάθωνα στρατιώτην ἐν Ἀβδήροις.* V. 1. et 2. Suidas v. *Αἰνοβίαν*, v. 3. et 4. v. *Ἠνάρισεν* affert.

Epigr. 101. Anth. Pal. VII. 160. *εἰς Τιμόκριτον ἀριστεύσαντα Ἀνακρέοντος.* V. 1. *σᾶμα*, videtur *σῆμα* scribendum.

Epigr. 102. Anth. Pal. VI. 135. *τοῦ αὐτοῦ (Ἀνακρέοντος) ἀνάθημα τῷ Διὶ παρὰ Φειδόλα.* V. 2. *ἀρετᾶς*, cod. P *ἀρετάς.*

Epigr. 103. Anth. Pal. VI. 142. *Ἀνάθημα τῷ Διονύσῳ· τοῦ αὐτοῦ (Ἀνακρέοντος).* V. 1. *Διόνυσε*, cod. P *Διώνυσε δίδου* sed postea adpunctum.

Epigr. 104. Anth. Pal. VI. 138. *τοῦ αὐτοῦ (Ἀνακρέοντος) ὁμοίως* (i. e. *ἀνάθημα τῷ Ἀπόλλωνι*). V. 1. *τόνδε* Iacobs, cod. *τὸν δέ.*

Epigr. 105. Anth. Pal. VI. 139: *ἀνάθημα παρὰ Πραξαγόρα τοῦ αὐτοῦ (Ἀνακρέοντος).*

Digitized by Google

106. [Ep. 7.]

Παιδὶ φιλοστεφάνῳ Σεμέλας ἀνέθηκε Μέλανθος,
μνᾶμα χοροῦ νίκας υἱὸς Ἀρηϊφίλου.

107. [Ep. 8.]

Ῥυσαμένη Πύθωνα δυσηχέος ἐκ πολέμοιο
ἀσπὶς Ἀθηναίης ἐν τεμένει κρέμαται.

108. [Ep. 1.]

Ἡ τὸν Θύρσον ἔχουσ' Ἐλικωνιάς, ἥ τε παρ' αὐτήν
Ξανθίππη, Γλαύκη τ' ἐνσχερὼ ἐρχομένη,
ἐξ ὄρεος χωρεῦσι, Διωνύσῳ δὲ φέρουσιν
κισσὸν καὶ σταφυλὴν πίονα καὶ χίμαρον.

109. [Ep. 3.]

Πρηξιδίκη μὲν ἔρεξεν, ἐβούλευσεν δὲ Δύσηρις
εἷμα τόδε· ξυνὴ δ' ἀμφοτέρων σοφίη.

110. [Ep. 4.]

Πρόφρων, Ἀργυρότοξε δίδου χάριν Αἰσχύλου υἱῷ
Ναυκράτει, εὐχωλὰς τάσδ' ὑποδεξάμενος.

111. [Ep. 10.]

Εὔχεο Τιμώνακτι θεῶν κήρυκα γενέσθαι·
ἥπιον, ὅς μ' ἐρατοῖς ἀγλαΐην προθύροις
Ἑρμῇ τε κρείοντι καθέσσατο· τὸν δ' ἐθέλοντα
ἀστῶν καὶ ξείνων γυμνασίῳ δέχομαι.

Epigr. 106. Anth. Pal. VI. 140: *ἀνάθημα παρὰ Μελάνθου τῇ Σεμέλῃ τοῦ αὐτοῦ (Ἀναχρέοντος).* V. 1. *φιλοστεφάνῳ* Barnes, vulgo *φιλοστεφάνου.*

Epigr. 107. Anth. Pal. VI, 141: *ἀνάθημα τῇ Ἀθηνᾷ τοῦ αὐτοῦ (Ἀνακρέοντος).* Affert Epigramma s. poetae n. Suidas v. *δυσηχής*, unde *ῥυσαμένη* et *δυσηχέος* restitui, cod. P *ῥυσαμένα* et *δυσαχέος.* — V. 2. *κρέμαται*, malim *κρέμαμαι.*

Epigr. 108. Anth. Pal. VI. 134: *Ἀνάθημα Ἀνακρέοντος.* V. 1. *ἥ τε* cod. P, *ἡ δὲ* Plan., Iacobs scripsit *αἵ τε ... ἐρχόμεναι.* — V. 2. *ἐνσχερὼ* scripsi, cod. P *ἐς χορὸν*, Plan. *Γλαύκη ἡ σχεδὸν.*

Epigr. 109. Anth. Pal. VI. 136: *ἀνάθημα τοῦ αὐτοῦ (Ἀνακρέοντος).* Affert Suidas v. *εἷμα*, ubi *Πρηξιδίκη* legitur et v. 2. *ἀμφοτέροις*, sed A *ξυνὰ δ' ἀμφοτέρων.*

Epigr. 110. Anth. Pal. VI. 137: *τοῦ αὐτοῦ (Ἀνακρέοντος) ἀνάθημα τῷ Ἀπόλλωνι παρὰ Ναυκράτους.*

Epigr. 111. Anth. Pal. VI. 143: *ἀνάθημα τῷ Ἑρμῇ παρὰ Τιμώνακτος. τοῦ αὐτοῦ (Ἀνακρέοντος).* V. 3. *κρείοντι* Brunck, cod. *κρειόεντι.*

Digitized by Google

112. [Ep. 13.]

Τέλλιδι ἱμερόεντα βίον πόρε, Μαιάδος υἱέ,
ἀντ' ἐρατῶν δώρων τῶνδε χάριν θέμενος·
δὸς δέ μιν εὐθυδίκων Εὐωνυμέων ἐνὶ δήμῳ
ναίειν αἰῶνος μοῖραν ἔχοντ' ἀγαθήν.

113. [Ep. 16.]

Καὶ σέ, Κλεηνορίδη, πόθος ὤλεσε πατρίδος αἴης
θαρσήσαντα Νότου λαίλαπι χειμερίῃ·
ὥρη γάρ σε πέδησεν ἀνέγγυος· ὑγρὰ δὲ τὴν σὴν
κύματ' ἀφ' ἱμερτὴν ἔκλυσεν ἡλικίην.

114. [Ep. 19.]

Ἀλκίμων σ', ὠριστοκλείδη, πρῶτον οἰκτείρω φίλων,
ὤλεσας δ' ἥβην, ἀμύνων πατρίδος δουληΐην.

115. [Ep. 17.]

Βοικόλε τὰν ἀγέλαν πόρρω νέμε, μὴ τὸ Μύρωνος
βοίδιον ὡς ἔμπνουν βουσὶ συνεξελάσῃς.

116. [Ep. 18.]

Βοίδιον οὐ χοάνοις τετυπωμένον, ἀλλ' ὑπὸ γήρως
χαλκωθέν, σφετέρῃ ψεύσατο χειρὶ Μύρων.

117. [130.]

Strabo XIV. 633: *Τέω δὲ Ἀθάμας μὲν πρότερον (ἔκτισεν), διόπερ Ἀθαμαντίδα καλεῖ αὐτὴν Ἀνακρέων.* Eadem Steph. Byz. v. *Τέως.*

Epigr. 112. Anth. Pal. VI. 346. *Ἀνακρέοντος.* V. 1. *Τέλλιδι* scripsi, *Τελλίᾳ ἱμερόεντα* Reiske, cod. *Τελαιαι ἡμερόεντα.* V. 4. *ἀγαθήν*, Barnes *ἀγαθῆς.*

Epigr. 113. Anth. Pal. VII. 263. *εἰς Κλεηνορίδην ναυαγήσαντα Ἀνακρέοντος Τηΐου.* (Mirum quod sequens Leonidae epigramma in naufragum anonymum sic inscribitur *εἰς Κλεηνορα· εἰς τὸν αὐτὸν κλέ Λεωνίδου.* nec tamen his utar, ut Anacreonti epigramma abiudicem.) V. 2. *θαρσήσαντα* Plan., cod. P *θαρσήσαντι.* — V. 3. *ἀνέγγυος* Plan., cod. P *ἀνέγγυος.* — V. 4. *ἀφ'*, Plan. *ἀμφ'.* — *ἔκλυσεν*, malim *ἔκλασεν.*

Epigr. 114. Anth. Pal. XIII. 4. *Ἀνακρέοντος τετράμετρον.* V. 2. *δουληΐην* Iacobs, cod. P *δουλείην.* Videtur non tam epigramma, quam maioris alicuius carminis exordium esse.

Epigr. 115. Anth. Pal. IX. 715. *Ἀνακρέοντος.* Et hoc et subsequens epigramma Anacreonti abiudicandum, nisi forte iunioris fuit Anacreontis.

Epigr. 116. Anth. Pal. IX. 716: *τοῦ αὐτοῦ (Ἀνακρέοντος).*

Digitized by Google

118. [133.]

Plato Theag. 125. D: *ΣΩ. Ταῦτ' ἔστιν, ἅπερ ἔφη Ἀνακρέων τὴν Καλλικρίτην* (sic u, vulgo *Καλλικρήτην*) *ἐπίστασθαι· ἢ οὐκ οἶσθα τὸ ἄσμα; ΘΕ. ἔγωγε. ΣΩ. Τί οὖν; τοιαύτης τινὸς καὶ σὺ ξυνουσίας ἐπιθυμεῖς ἀνδρός, ὅστις τυγχάνει ὁμότεχνος ὢν Καλλικρίτῃ τῇ Κυάνης* (sic A, vulgo *Κυανῆς*, cf. Arcad. 110.), *καὶ ἐπίσταται τυραννικά, ὥςπερ ἐκείνην ἔφη ὁ ποιητής, ἵνα καὶ σὺ ἡμῖν τύραννος γένῃ καὶ τῇ πόλει.*

119. [134.]

Schol. Apoll. Rhod. I. 789: *Καλῆς δι' ἀναστάδος]· καλῆς δέ, ἤτοι ὅτι βασίλεια τὰ οἰκήματα ἢ ὅτι ἐρωτικά· τοιαῦτα γὰρ τὰ τῶν ἐρωμένων· ὡς καὶ Ἀνακρέων ἐπὶ ἐρωμένης φησίν.* Anacreontis locus excidisse videtur.

120. [135.]

Maxim. Tyr. XXIV. 9: *Ἡ δὲ τοῦ Τηΐου σοφιστοῦ τέχνη τοῦ αὐτοῦ ἤθους καὶ τρόπου· καὶ γὰρ πάντων ἐρᾷ τῶν καλῶν καὶ ἐπαινεῖ πάντας — καὶ αὖθις καλὸν εἶναι τῷ ἔρωτι τὰ δίκαια φησι.*

121. [136.]

Athen. I. 12. A: *Παρ' ὅλην δὲ τὴν συνουσίαν παρέκειντο αἱ τράπεζαι πλήρεις, ὡς παρὰ πολλοῖς τῶν βαρβάρων ἔτι καὶ νῦν ἔθος ἐστί, κατηρεφέες παντοίων ἀγαθῶν κατὰ Ἀνακρέοντα.*

122. [137.]

Gregor. in Hermog. Rhett. VII. 1236: *Αἰσχρῶς μὲν κολακεύει τὴν ἀκοὴν ἐκεῖνα, ὅσα εἰσὶν ἐρωτικά· οἷον τὰ Ἀνακρέοντος, τὰ Σαπφοῦς· οἷον γάλακτος λευκοτέρα, ὕδατος ἁπαλωτέρα, πηκτίδων ἐμμελεστέρα, ἵππου γαυροτέρα, ῥόδων ἁβροτέρα, ἱματίου ἑανοῦ μαλακωτέρα, χρυσοῦ τιμιωτέρα.*

123. [138.]

Pollux VI. 107: *Ἀνακρέων δὲ καὶ μύρτοις στεφανοῦσθαί φησι καὶ κοριάννοις καὶ αὐτῷ* (legas *καὶ λύγῳ*, om. A. vid. Fr. 42.) *καὶ Ναυκρατίτῃ στεφάνῳ, (σάμψυχος οὗτος ἦν)* (vid. Fr. 83.) *καὶ ἀνήτῳ, ὡς καὶ Σαπφὼ καὶ Ἀλκαῖος.*

124. [139.]

Himer. Or. III. 3: *Χαῖρε φίλον φάος χαρίεντι μειδιόον προσώπῳ· μέλος γάρ τι λαβὼν ἐκ τῆς λύρας εἰς τὴν σὴν ἐπιδημίαν προσάσομαι, ἡδέως μὲν ἂν πείσας καὶ αὐτοὺς τοὺς λόγους λύραν μοι γενέσθαι καὶ ποίησιν, ἵνα τι κατὰ σοῦ νεανιεύσωμαι, ὁποῖον Σιμωνίδης ἢ Πίνδαρος κατὰ Διονύσου καὶ Ἀπόλλωνος. Ἐπεὶ δὲ ἀγέρωχοί*

Digitized by Google

τε ὄντες καὶ ὑψαυχένες ἄφετοί τε καὶ ἔξω μέτρων ἀθύρουσιν, ὀλίγα παρακαλέσας τὴν ποίησιν δοῦναί μοί τι μέλος Τήϊον· ταύτην γὰρ φιλῶ τὴν Μοῦσαν· ἐκ τῶν ἀποθέτων τῶν Ἀνακρέοντος τοῦτόν σοι φέρων τὸν ὕμνον ἔρχομαι, καί τι καὶ αὐτὸς προσθεὶς τῷ ᾄσματι· Ὦ φάος Ἑλλήνων καὶ τῶν ὅσοι Παλλάδος ἱερὸν δάπεδον Μουσάων τε ἅλση νεμόμεθα.

125. [140.]

Himer. Or. IV. 3: Φέρε οὖν, ἐπειδὴ καὶ ἡμᾶς, ὦ παῖδες, ὥςπερ τις θεός, ὅδε ὁ ἀνὴρ φαίνει, οἵους ποιηταὶ πολλάκις εἰς ἀνθρώπων εἴδη μορφάς τε ποικίλας ἀμείβοντες πόλεις τε εἰς μέσας καὶ δήμους ἄγουσιν, ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφέποντας, οἷαν Ὅμηρος μὲν Ἀθηνᾶν, Διόνυσον δὲ Ἀνακρέων Εὐριπίδης τε ἔδειξαν.

126.

Himer. Or. V. 3: (Ἔσπευδε) μὲν Ἀνακρέων εἰς Πολυκράτους στελλόμενος τὸν μέγαν Ξάνθιππον προσφθέγξασθαι, ἡδὺ δ' ἦν καὶ Πινδάρῳ προσειπεῖν πρὸ τοῦ Διὸς τὸν Ἱέρωνα.

127. [143.]

Photius 570, 13: Ταντάλου τάλαντα· πλούσιος ὁ Φρὺξ Τάνταλος διαβεβόητο, Πλουτοῦς καὶ Διὸς λεγόμενος· κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ Ἀνακρέων ἐν γ'. γέγονε δὲ παρὰ τὸ ὄνομα τάλαντα, ὡς καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ εἴρηται· Τὰ Ταντάλου τάλαντα τανταλίζεται. Cf. Apostol. XVI. 16. Suidas v. Τὰ Ταντάλου (τάλαντα) τανταλίζεται. Arsen. 443.

128. [144.]

Zenob. V. 20: Μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ· Μέμνηται ταύτης Ἀνακρέων· καὶ Πίνδαρος ἐν Νεμεονικαῖς (IV. 95.)· φασὶ δὲ αὐτὴν ὑπὸ Ἡφαίστου γενομένην δῶρον Πηλεῖ σωφροσύνης ἕνεκα παρὰ τῶν θεῶν δοθῆναι· ᾗ χρώμενος πάντα κατώρθου καὶ ἐν ταῖς μάχαις καὶ ἐν ταῖς θήραις. Cf. ibi interpr. Arsen. 351.

129. [12.]

Himer. Or. XIV. 4: Νῦν ἔδει μοι Τηΐων μελῶν, νῦν ἔδει μοι τῆς Ἀνακρέοντος λύρας, ἣν ὅταν ὑπὸ παιδικῶν ἐκεῖνος ὑπερφθῇ ποτε, καὶ κατ' αὐτῶν Ἐρώτων οἶδεν ἁρμόσασθαι· εἶπον ἂν πρὸς αὐτοὺς τὰ ἐκείνου ῥήματα· Τβρισταὶ καὶ ἀτάσθαλοι καὶ οὐκ εἰδότες, ἐφ' οὓς τὰ βέλη κυκλώσεσθε· (pluralem numerum sophista substituisse videtur). τάχα δ' ἂν καὶ ἠπείλησα τὴν ἀπειλήν, ἣν ἀπειλεῖ τοῖς Ἔρωσιν· (haec haud dubie referenda sunt ad t 25.) ἐκεῖνος γάρ ποτε ἐρασθεὶς ἐφήβου καλοῦ, ἐπειδήπερ ἔφηβον ὀλίγον αὐτοῦ φροντίζοντα, λύραν ἁρμόσας ἠπείλει

τοῖς Ἔρωσιν, εἰ μὴ αὐτῷ τιτρώσκοιεν αὐτίκα τὸν ἔφηβον, μηκέτι μέλος εὔφημον εἰς αὐτοὺς ἀνακρούσασθαι.

130. [132.]

Schol. Hom. Od. Θ'. 294: Καὶ Ἀνακρέων δὲ ὡς πολεμικῶν ὅπλων τεχνίτας (Σίντιας) μέμνηται· τί μοι, φησί, τῶν ἀγκύλων τόξων φιλοκίμεως καὶ Σκυθῶν μέλει; Aliquanto rectius Cram. An. Par. III. 455, 29: Καὶ Ἀνακρέων δὲ ὡς πολεμικῶν μέμνηται· τί μοι, φησί, τῶν ἀγκύλων τόξων φιλοκιμέρων καὶ Σκυθῶν μέλλει. ubi Cramer Σιντίων τῶν ἀγκυλοτόξων coniecit, Schneidewin τί μοι τῶν ἀγκυλοτόξων Ὦ φίλε Κιμμερίων Σιντιέων τε μέλει. Locus certo corrigi nequit, fort.:

Τί μοι τῶν ἀγκυλοτόξων
Σιντέων φυλόπιδος Κιμμερίων τε μέλει;

131. [13.]

Schol. Hom. Il. τ'. 21: Ἐν ἑαυτῷ τι πρᾶγμα τὴν ὑποβολὴν ἔχον, ὑπεροχὴν (Schneidewin bis ὑπερβολὴν requirit) οὐκ ἐπιδέχεται μείζονα· καὶ Ἀνακρέων· κωμάζει δέ, ὡς δεῖ, Διόνυσος, αὐτὸν αὐτῷ συγκρίνας. Schneidewin ὡς ἂν δὴ coni. vel ὡς ἂν εἰ. Scrib. videtur:

. . . κωμάσει δ',
ὡς ἂν δῇ Διόνυσος.

132. [145.]

Mythogr. Vat. III. 4 (Fulgent. Myth. I. 25.): Iuppiter enim, ut Anacreon antiquissimus auctorum scribit, rex extitit Cretae, qui dum adversus Titanas, id est Titani filios, qui frater Saturni fuerat, bellum suscepisset, et sacrificium Coelo fecisset, in victoriae auspicium aquilae sibi adesse prosperum vidit volatum, cuius cum vicisset augurio, in signis bellicis sibi auream fecit.

133.

Schol. Hor. Carm. IV. 9, 9. „Anacreon satyram scripsit, amicus Lysandri. Alii dicunt, quod scripsit Circen et Penelopen in uno laborantes." quae postrema ex Hor. Carm. I. 17, 18. petita sunt: *Et fide Teia Dices laborantes in uno Penelopen vitreamque Circen;* nec minus suspecta sunt priora.

134. [109.]

Orion 3, 11: Ἀβρός, ὁ κούφως βαίνων, κατὰ στέρησιν τοῦ βάρους· οὕτως ἐν ὑπομνήματι Ἀνακρέοντος εὗρον.

Digitized by Google

135. [96.]

Hesych.: *Αἰθιόπαιδα· τὸν Διόνυσον. Ἀνακρέων.* ἄλλοι τὸν οἶνον, ἄλλοι τὴν Ἄρτεμιν· cod. *Αἰθιοπεῖς παῖδα.* Corrigas: *Αἰθιπίης παῖδα.*

136. [125.]

Et. M. 514, 28: *Κινάκη, ὁ ἀκινάκης κινάκης παρὰ Σοφοκλεῖ· τὸ μὲν γὰρ Ἀνακρεόντειον χωρὶς τοῦ ἰῶτα γράφεται καὶ γέγονεν ἐκθλίψις τοῦ ἰῶτα, καὶ κράσει τοῦ ωα τὠκινάκη, ὥςπερ ὠ Ἄπολλον Ὦπολλον.* Fortasse quod ibidem legitur *σὺν τῇδε τἠστραπῇ* (vel *τῇ στραπῇ*), item Anacreontis est.

137. [110.]

Bekk. An. I. 373, 18: *Ἀπταινῶσαι· ἀντὶ τοῦ ὑψῶσαι καὶ ἐξᾶραι καὶ μετεωρίσαι· πεποίηται δὲ οὕτως· ἔστι δένδρον, ὃ καλεῖται ἀκτή, ἀφ' οὗ τὰ ἀκόντια τέμνεται· οὕτως Ἀνακρέων.*

138. [97.]

Et. M. 703, 28: *Ῥῆγος, τὸ πορφυροῦν περιβόλαιον. — ὅτι δὲ ῥαγεῖς ἔλεγον τοὺς βαφεῖς καὶ ῥέγος τὸ βάμμα σαφὲς Ἀνακρέων ποιεῖ· Ἀλιπόρφυρον ῥέγος.* Similia Et. Gud. 492, 18. (ubi *ῥῆγος* scribitur) et Zonar. 1608.

139. [111.]

Hesych.: *Ἄμιθα· ἔδεσμα ποιὸν καὶ ἄρτυμα, ὡς Ἀνακρέων.* Exspectes *Ἀμίθη*. cf. ib. *Σαμίθη*.

140.

Eust. Od. 1538, 50: *Ὅθεν ἀνήλατός φησι παρὰ Ἀνακρέοντι ὁ ἀπειθής, ἀπὸ ὑποζυγίων.*

141.

Et. Sorb. (vid. Et. M. 159, 50. not.) *Ἀστράβη· — εἰς Ἀνακρέοντα εἴρηται καὶ ἀστραφὴ καὶ ἐπὶ ὀχήματος, ἐφ' οὗ ἀσφαλῶς κάθηνται.* Fuit fortasse etiam forma *στράβη* in usu, vid. Hesych.: *Ἐπιστραβής* (cod. *πιστράβη . .*)· *ὄχημα, ἀκινδύνως φέρων.* ubi scribendum:

Ἐπὶ στράβης, ὄχημ' ἀκινδύνως φέρων.

explicatio enim excidit, estque fortasse Anacreontis versus. (Similiter locum correxit Pierson, nisi quod *ἐπ' ἀστράβης* scripsit.)

142. [112.]

Hesych.: *Αὐτάγητοι· ἀγάμενοι ἑαυτὰς καὶ θαυμαστῶς ἔχουσαι ἑαυτῶν· Ἴων Ἀλκμήνῃ· ἔνιοι δὲ αὐθάδεις. καὶ Ἀνακρέων οὕτω κέχρηται.*

Digitized by Google

143. [113.]

Athen. IV. 182. F: *Τὸν γὰρ βάρωμον καὶ βάρβιτον, ὧν Σαπφὼ καὶ Ἀνακρέων μνημονεύουσι, καὶ τὴν μάγαδιν καὶ τὰ τρίγωνα καὶ τὰς σαμβύκας ἀρχαῖα εἶναι.* Cf. ib. 175. D.

144. [114.]

Eust. 932, 1: *Καὶ ὅτι τοὺς οὕτως ἔχοντας ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας καὶ γονυκρότους τηνικαῦτα δριμέως ἐστὶ προσειπεῖν, καθὰ καὶ οἱ παλαιοὶ δηλοῦσιν, ἐν οἷς φασίν, ὅτι γονύκροτοι οἱ βλαισοί· Ἀνακρέων δὲ κέχρηται ἐπὶ δειλῶν.*

145. [115.]

Pollux III. 49: *Ἀνακρέων δὲ δίτοκον* (sic Bekker, v. διτόκον) *τὴν δὶς τεκοῦσαν.*

146. [116.]

Et. M. 385, 91: *Ἔσυνῆκεν· Ἀλκαῖος ἐσυνῆκε καὶ Ἀνακρέων ἐξυνῆκεν πλεονασμῷ.*

147. [117.]

Schol. Arist. Acharn. 1133: *Διὰ τὸ θερμαίνειν οὖν τὸ στῆθος θωρήσσειν λέγουσιν τὸ μεθύειν καὶ ἀκροθώρακας* (vulgo *θώρακας*) *τοὺς ἀκρομεθύσους ἐκάλουν· κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ Ἀνακρέων· ἐστὶ δὲ Ἀττική.* Cf. Suidas v. *θωρῆξασθαι* et Zonar. 1068., ubi Anacreonti tribui videntur verba *ὥστε θωρακισθῆναι*, quae etiam apud Schol. leguntur, sed tanquam grammatici verba: fortasse tamen Anacreon dixit: *ὥστε θωρηκισθῆναι* in tetrametro claudo.

148. [141.]

Pollux III. 98: *Τὸ γὰρ ἥδω Ἰωνικὸν καὶ τὸ ἤδε* (AC *ἧσεν*) *σπάνιον μὲν παρ' ἡμῖν, Ἀνακρέων δ' αὐτὸ εἴρηκεν, Ἴων καὶ ποιητὴς ἀνήρ.*

149. [118.]

Apollon. Dysc. in Bekk. An. II. 572, 14: *Τούτοις δὴ ἐπιστήσας ὁ Τρύφων ἐζήτει περὶ τοῦ μεγαλωστί, ἱρωστὶ* (cod. *ἱερωστί*, sed infra *ἱρωστί*) *παρὰ Ἀνακρέοντι.* Cf. Schol. Il. σ'. 26. ubi *ἡρωιστί.* et Favorin. 103., qui *δίκην ἱερέως* interpretatur.

150. [119.]

Pollux V. 96: *Σὺ δ' ἂν προσθείης — καὶ κάλυκας παρ' Ὁμήρου τε καὶ Ἀνακρέοντος.*

Digitized by Google

135. [96.]

Hesych.: *Αἰθιόπαιδα· τὸν Διόνυσον, οἶνον, ἄλλοι τὴν Ἄρτεμιν·* cod. *Αἰθιοπεῖς πτ πίης παῖδα.*

136. [125.]

Et. M. 514, 28: *Κινάκη, ὁ ἀκι τὸ μὲν γὰρ Ἀνακρεόντειον χωρὶς τοῦ θλιψις τοῦ ἰῶτα, καὶ κράσει τοῦ ω Ὤπολλον.* Fortasse quod ibidem τῇ στραπῇ), item Anacreontis e

1'

Bekk. An. I. 373, 18 *ἐξᾶραι καὶ μετεωρίσαι· πετ ἀκτή, ἀφ' οὗ τὰ ἀκόντια*

μίνει ἡδέα λέγουσ παρὰ Ἀνακρέοντι· κ

Et. M. 703, 28 *φαγεῖς ἔλεγον τοὺς Ἀλιπόρφυρον* bitur) et Zonar.

100.]

Ἄβροδίαιτοι δὲ οὗτοι (Λυδοί), ὅθε Λυδοπαθεῖς τινες ἀντὶ τοῦ ἡδυπαθεῖς J. C. Eust. 1144, 14.

Hesych.: Exspectes

156. 157. 158. 159. [142.]

υσάχνη ἡ πόρνη παρὰ Ἀρχιλόχῳ — Ἀνακρέων δὲ παν λεωφόρον καὶ μανιόκηπον· κῆπος γὰρ τὸ μόριον.

Eu 1329, 34. qui his quartum convicium addit: *Καὶ μὴν ὁ ὁ ἀπει ων τὴν τοιαύτην οὐ πάνυ σφοδρῶς, ἀλλὰ περιεσκεμμένως σίαν ὠνείδισε καὶ λεωφόρον καὶ πολύυμνον.* id. 1921. quatuor haec convicia sine poetae nomine interpretatur, sed 38. ex Anacreonte affert *πανδοσία* et *λεωφόρος*, quae iam 41. s. p. n. adscripserat, rursus 862, 45. s. p. n. adhibet πανδοσία, et similiter 536, 22. et 1516, 22. s. p. n. *μανιόκηπος*, quod ipsum 1572, 13. *comici poetae* esse dicit.

160. [124.]

Schol. Apoll. Rhod. II. 127: *Παμφαλᾶν γὰρ τὸ μετὰ ποιήσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐπιβλέπειν, κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ Ἱππῶναξ καὶ Ἀνακρέων.*

161 [101.]

Pollux VI. 23: *Καὶ οἰνηρὸς θεράπων παρὰ Ἀνακρέοντι.*

Digitized by Google

162. [102.]

...της καὶ οἰνοπότις γυνὴ ὡς Ἀνα-

...em. Allusit ad convi-

...κελῶν καὶ πλο-
...ξαντες μηροῖσι

...]

...: ῥαδινῆς· τρυφερῆς, Ἀνακρέων δὲ Ῥαδινοὺς πώλους.

166. [105.]

...ι. 555: Σημειούμεθα παρὰ τῷ ποιητῇ τό· τά μοι ...αι — καὶ τὸ ῥεραπισμένω νώτω παρὰ τῷ Ἀνα-...od. Bar., sed Par. ap. Bekk. An. III. 1287. ῥεραπισμένα ...ω. unde coniicias ῥεραπισμένα νῶτα. Cf. Schol. Hom. ... 59: Ἐστὶ δὲ καὶ παρὰ Ἀνακρέοντι ὁ ῥεραπισμένῳ νώτῳ et ...ι. An. Ox. IV. 415, 4: ῥεραπισμένω νῶτον. Herodianus in Aldi ...ornu cop. 194: ῥεραπισμένων ὤτων. Adde Cram. An. Ox. IV. 185, 17. (ubi ῥεραπισμένω) et An. Par. IV. 226, 17., ubi ῥεραπισμένῳ νώτῳ, quae vera videtur scriptura.

167. [126.]

Et. M. 707, 50: Καὶ σαλαΐζειν (V supra σαλαμβίζειν), Ἀνακρέων ἐπὶ τοῦ θρηνεῖν. Cf. Orion 148, 5., ubi σηλάζειν.

168. [106.]

Clem. Alex. Paedag. III. 294: Τὸ γὰρ ἁβροδίαιτον τῆς περὶ τὸν περίπατον κινήσεως καὶ τὸ σαῦλα βαίνειν. ὡς φησὶν Ἀνακρέων, κομιδῆ ἑταιρικά. Schneidewin opinatur Clementem vel confudisse cum Fr. 151. vel intellexisse Simonidis Amorgini Fr. 18.

169. [107.]

Schol. Apoll. Rhod. III. 120: Μάργος Ἔρως· κατὰ μετωνυμίαν ὁ μαργαίνειν ποιῶν — καὶ Ἀνακρέων Τακερὸς δ' Ἔρως.

Digitized by Google

151.

Et. Gud. 339, 22: *Κορώνη — παρὰ τὸ καῦρον, ὃ σημαίνει τὸ κακόν· Ἀνακρέων κόρωνα βαίνων φησί.* Cf. cod. Havn. ad Et. M. 530, 17.

152. [120.]

Pollux II. 103: *Πτύσμα — τὰ δὲ ἀπ' αὐτοῦ ὀνόματα πτύειν, ἀποπτύειν, καταπτύειν, κατάπτυστον, ἀπόπτυστον· Ἀνακρέων* δὲ καὶ *καταπτύστην εἴρηκε.*

153. [121.]

Eust. 1654, 17: *Ὥςπερ καὶ κλάς φησι (Ἡρακλείδης) παρὰ Ἀνακρέοντι.* Favorin. 443. Nisi est Fr. 17, 1.

154. [121.]

Proclus Hesiod. Op. 371: *Κατίλλουσα δὲ σημαίνει ἡδέα λέγουσα· καὶ γὰρ τὴν χελιδόνα κατίλλειν λέγει, ὡς ἔστι παρὰ Ἀνακρέοντι· κατίλη χελιδών.* Cf. Tzetz. ibid.

155. [100.]

Schol. Aesch. Pers. 41: *Ἀβροδίαιτοι δὲ οὗτοι (Λυδοί), ὅθεν καὶ τὸ παρὰ Ἀνακρέοντι· Λυδοπαθεῖς τινες ἀντὶ τοῦ ἡδυπαθεῖς.* Respicit Athen. XV. 690. C. Eust. 1144, 14.

156. 157. 158. 159. [142.]

Suid.: *Μυσάχνη ἡ πόρνη παρὰ Ἀρχιλόχῳ — Ἀνακρέων* δὲ *πανδοσίαν καὶ λεωφόρον καὶ μανιόκηπον· κῆπος γὰρ τὸ μόριον.* Adde Eust. 1329, 34. qui his quartum convicium addit: *Καὶ μὴν ὁ Ἀνακρέων τὴν τοιαύτην οὐ πάνυ σφοδρῶς, ἀλλὰ περιεσκεμμένως πανδοσίαν ὠνείδισε καὶ λεωφόρον καὶ πολύυμνον.* id. 1921. 61. quatuor haec convicia sine poetae nomine interpretatur, sed 1088, 38. ex Anacreonte affert *πανδοσία* et *λεωφόρος*, quae ita 1084, 41. s. p. n. adscripserat, rursus 862, 45. s. p. n. addidit *πανδοσία*, et similiter 536, 22. et 1516, 22. s. p. n. *μανιόκηπος*, quod ipsum 1572, 13. *comici poetae* esse dicit.

160. [124.]

Schol. Apoll. Rhod. II. 127: *Παμφαλᾶν γὰρ τὸ μετὰ πτοήσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐπιβλέπειν, κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ Ἱππῶναξ καὶ Ἀνακρέων.*

161 [101.]

Pollux VI. 23: *Καὶ οἰνηρὸς θεράπων παρὰ Ἀνακρέοντι.*

Digitized by Google

162. [102.]

Pollux VI. 21: *Καὶ οἰνοπότης καὶ οἰνοπότις γυνὴ ὡς Ἀνακρέων.*

163.

Serv. Virg. Aen. I. 749: „Bibebat amorem. Allusit ad convivium. Sic Anacreon: *Ἔρωτα πίνων.*“

164. [103.]

Hesych.: *Γυναῖκες εἰλίποδες· διὰ τὴν δέσιν τῶν σκελῶν καὶ πλοκὴν τὴν κατὰ τὴν συνουσίαν· καὶ Ἀνακρέων· Πλέξαντες μηροῖσι παρὰ* (cod. *πὲ*) *μηρούς.* Scribendum puto:

Πλέξαντες μηροῖς πέρι μηρούς * *

165. [104.]

Schol. Apoll. Rhod. III. 106: *ῥαδινῆς· τρυφερῆς, Ἀνακρέων δὲ ἐπὶ τάχους ἔταξε τὸ ῥαδινόν· Ῥαδινοὺς πώλους.*

166. [105.]

Choerobosc. II. 555: *Σημειούμεθα παρὰ τῷ ποιητῇ τό· τά μοι ῥερυπωμένα κεῖται — καὶ τὸ ῥεραπισμένω νώτω παρὰ τῷ Ἀνακρέοντι.* ita cod. Bar., sed Par. ap. Bekk. An. III. 1287. *ῥεραπισμένα* (*μένος*) *νῶ.* unde coniicias *ῥεραπισμένα νῶτα.* Cf. Schol. Hom. Od. ζ. 59: *Ἐστὶ δὲ καὶ παρὰ Ἀνακρέοντι ὁ ῥεραπισμένῳ νώτῳ* et Cram. An. Ox. IV. 415, 4: *ῥεραπισμένω νῶτον.* Herodianus in Aldi Cornu cop. 194: *ῥεραπισμένων ὤτων.* Adde Cram. An. Ox. IV. 185, 17. (ubi *ῥεραπισμένω*) et An. Par. IV. 226, 17., ubi *ῥεραπισμένῳ νώτῳ*, quae vera videtur scriptura.

167. [126.]

Et. M. 707, 50: *Καὶ σαλαΐζειν* (V supra σαλαμβίζειν), *Ἀνακρέων ἐπὶ τοῦ θρηνεῖν.* Cf. Orion 148, 5., ubi *σηλάζειν.*

168. [106.]

Clem. Alex. Paedag. III. 294: *Τὸ γὰρ ἁβροδίαιτον τῆς περὶ τὸν περίπατον κινήσεως καὶ τὸ σαῦλα βαίνειν. ὡς φησὶν Ἀνακρέων, κομιδῇ ἑταιρικά.* Schneidewin opinatur Clementem vel confudisse cum Fr. 151. vel intellexisse Simonidis Amorgini Fr. 18.

169. [107.]

Schol. Apoll. Rhod. III. 120: *Μάργος Ἔρως· κατὰ μετωνυμίαν ὁ μαργαίνειν ποιῶν — καὶ Ἀνακρέων Ταχερὸς δ' Ἔρως.*

Digitized by Google

170. [108.]

Serv. Virg. Aen. XI. 550: „*Caroque oneri timet*] Anacreon φορτίον ἔρωτος id est onus amoris." Scribend. videtur φόρτον Ἔρωτος.

171. [127.]

Schol. Hom. Il. ν'. 227: Τμνον γὰρ καὶ Ἀνακρέων τὸν θρῆνόν φησιν. Cf. Eust. 928, 63.

172. [128.]

Herodian. περὶ μον. λέξ. 11, 26: Φίλλος, παρὰ Ἀνακρέοντι τὸ ὄνομα. Dindorf vel Βίλλος vel βίλλος coniecit, (Arcad. 53, 1. βίλλος τὸ ἀνδρεῖον αἰδοῖον παρὰ Ἐφεσίοις.)

Digitized by Google

XVIII.

ANACREONTEA.

1. [65.] *)

Ἀνακρέων ἰδών με,
ὁ Τήϊος μελῳδός,
ὄναρ λέγων προσεῖπεν·
κἀγὼ δραμὼν πρὸς αὐτόν
περιπλάκην φιλήσας.
γέρων μὲν ἦν, καλὸς δέ,
καλός γε καὶ φίλευνος·
τὸ χεῖλος ὤζεν οἴνου·
τρέμοντα δ' αὐτὸν ἤδη
Ἔρως ἐχειραγώγει.
ὁ δ' ἐξελὼν καρήνου
ἐμοὶ στέφος δίδωσιν·
τὸ δ' ὤζ' Ἀνακρέοντος.
ἐγὼ δ' ὁ μωρὸς ἄρας
ἐδησάμην μετώπῳ.
καὶ δῆθεν ἄχρι καὶ νῦν
ἔρωτος οὐ πέπαυμαι.

Anacreontea. De originibus horum carminum accurate et docte disputavit C. G. Stark (Quaestiones Anacreonticae Lips. 1846.): neque tamen, quod ille existimat, germanum ullum Anacreontis carmen in his inest, sed recentioris originis sunt omnia, diversis illa quidem aetatibus composita et temporis decursu identidem immutata: quae quas subierint vicissitudines, ostendi ad carmen 3: et hinc potissimum intelligitur, quanta sit adhibenda cautio in his carminibus ad criticae artis leges corrigendis. Carmina eo ordine exhibeo, quo in codice leguntur, vulgari ordine insuper significato. Ceterum non recepi neque carmen *εἰς νεκρὸν Ἄδωνιν*, quod *Theocrito* vulgo tribuitur, neque *Theodori Prodromi* carmen, quod est editum in Notitiis et Exc. Codd. Paris. VIII. 2. p. 125. neque denique *Pauli Silentiarii* carmen *εἰς τὰ ἐν Πυθίοις θερμά*. Contra alia quaedam carmina in Appendice subieci, de quibus dicetur suo loco. — Cod. Pal. secundum Levesquium: *Ἀνακρέοντος Τηΐου συμποσιακὰ ἡμιάμβια*, sec. Spalettium: *Ἀ. τ. σ. ἡ. καὶ ἀνακρέοντια καὶ τρίμετρα.* atque index Anthol. Palat. T. III. p. 4: *ἀνακρεόντια: καὶ τρίμετρα: τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θεολόγου ἐκ τῶν ἐπῶν ἐκλογαὶ διάφοροι.*

1. Brunck *Βασιλίου* praemisit, quoniam 2 inscribitur *τοῦ αὐτοῦ Βασιλίου*. — V. 3. *λέγων*, Baxter *λέγω*. — *προσεῖπεν*, cod. *προεῖπεν*. — V. 5. *περιπλάκην*, cod. *περὶ πλάκην*. — V. 7. *γε* cod., vulgo *τε*. — *φίλευνος*, Brossius *φίλοινος*. Totus versus commode abiici potest. — V. 15. *ἐδησάμην*, cod. *ἐδησάμεν*. — V. 16. *καὶ δῆθεν*, Mehlhorn *κἀντεῦθεν*.

*) Numeri adiecti sunt editionum vulgarium.

Digitized by Google

2. [48.]

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΟΥ.

Δότε μοι λύρην Ὁμήρου
φονίης ἄνευθε χορδῆς·
φέρε μοι κύπελλα θεσμῶν,
φέρε μοι· νόμους κεράσσω,
μεθύων ὅπως χορεύσω,
ὑπὸ σώφρονος δὲ λύσσης
μετὰ βαρβίτων ἀείδων
τὸ παροίνιον βοήσω.
δότε μοι λύρην Ὁμήρου
φονίης ἄνευθε χορδῆς.

2. B. [49.]

(ΑΛΛΟ.)

Ἄγε ζωγράφων ἄριστε,
λυρικῆς ἄκουε μούσης·
φιλοπαίγμονες δὲ Βάκχαι
. . . . . .
γράφε τὰς πόλεις τὸ πρῶτον
ἱλαράς τε καὶ γελώσας.
. . . . . .
ἑτεροπνόους ἐναύλους·
ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύναιτο,
γράφε καὶ νόμους φιλούντων.

3. [17.]

ΕΙΣ ΠΟΤΗΡΙΟΝ ΑΡΓΥΡΟΥΝ.

Τὸν ἄργυρον τορεύων
Ἥφαιστέ μοι ποίησον
πανοπλίαν μὲν οὐχί,
τί γὰρ μάχαισι κἀμοί;
ποτήριον δὲ κοῖλον,
ὅσον δύνῃ, βαθύνας.
ποίει δέ μοι κατ' αὐτοῦ
μήτ' ἄστρα μήτ' ἄμαξαν,
μὴ στυγνὸν Ὠρίωνα·
τί Πλειάδων μέλει μοι;
τί γὰρ καλοῦ Βοώτου;
ποίησον ἀμπέλους μοι,

2. τοῦ αὐτοῦ *Βασιλίου* Spaletti ex cod., Stephanus ἄλλο. V. 9. et 10. om. Steph.

2. B. In cod. non est disiunctum a carm. 2. Melhorn post 24. inseruit. — V. 4. et 5. vulgo inserunt post v. 2., sed ea traiectione nequaquam integrum restituitur carmen, itaque satius duxi post v. 3. et post v. 5. lacunam indicare. — V. 6. ἑτεροπνόους, in marg. ἑτεροπιρ., Stephanus ἑτεροπνόοις ἐναύλοις, corrigunt ἑτέρᾳ πνόους ἐναύλους.

3. Exhibui hoc carmen secundum cod., nisi quod v. 10. *Πλειάδων* pro *πληάδων* scripsi. Commode autem accidit, ut hoc carmen etiam legatur in Anthol. P. XI. 48. τοῦ αὐτοῦ (i. e. *Ἀνακρέοντος*), sed cod. P om. lemma, et inde, Cram. An. Par. IV. 376., et rursus apud Gellium N. A. XIX. 9: in Oblectati autem sumus praeter multa alia versiculis lepidissimis *Anacreontis senis*, quos equidem scripsi, ut interea labor hic vigiliarum et inquies suavitate paulisper vocum atque modulorum acquiesceret: *τὸν ἄργυρον κτλ.*" Intelligitur hic luculento exemplo per quos gradus corruptio harum cantilenarum sensim serpere solita sit et quam longe a germana forma ea species recedat, quam codex exhibet. Est enim carmen

Digitized by Google

καὶ βότρυας κατ᾽ αὐτῶν,
καὶ Μαινάδας τρυγώσας.
ποίει δὲ ληνὸν οἴνου
ληνοβάτας πατοῦντας,
τοὺς Σατύρους γελῶντας,
καὶ χρυσοῦς τοὺς Ἔρωτας,
καὶ Κυθήρην γελῶσαν,
ὁμοῦ καλῷ Λυαίῳ
Ἔρωτα κἀφροδίτην.

sec. Anthologiam:

Τὸν ἄργυρον τορεύσας
Ἥφαιστέ μοι ποίησον
[πανοπλίαν μὲν οὐχί·]
ποτήριον δὲ κοῖλον
ὅσον δύνῃ βάθυνον.
ποίει δέ μοι κατ᾽ αὐτοῦ
μηδ᾽ ἄστρα μηδ᾽ ἀμάξας,
μὴ στυγνὸν Ὠρίωνα,
ἀλλ᾽ ἀμπέλους χλοώσας
καὶ βότρυας γελῶντας
σὺν τῷ καλῷ Λυαίῳ.

V. 3. om. Cod. P. et Cram., sed habet Planudes. — V. 7. μηδ᾽ ἀμάξας. Cod. P. μὴ ἀμάξας.

sec. Gellium:

Τὸν ἄργυρον τορεύσας
Ἥφαιστέ μοι ποίησον
πανοπλίαν μὲν οὐχί,
τί γὰρ μάχαισι κάμοι;
ποτήριον δὲ κοῖλον
ὅσον δύνῃ βάθυνον.
ποίει δέ μοι κατ᾽ αὐτὸ
μήτ᾽ ἄστρα μήθ᾽ ἁμάξας,
μὴ στυγνὸν Ὠρίωνα.
τί Πλειάδεσσι κάμοι,
τί δ᾽ ἀστράσιν Βοώτεω;
ποίησον ἀμπέλους μοι.
καὶ βότρυας κατ᾽ αὐτό,
καὶ χρυσέους πατοῦντας
ὁμοῦ καλῷ Λυαίῳ
Ἔρωτα καὶ Βάθυλλον.

V. 3. edd. vett. πανοπλίας. — V. 7. cod. Fr. edd. vett. καὶ μὴ ποίει, ibidem v. 9. omissus, et deinde exhibent τί πλειάδων μέλλει μοι τί δ᾽ ἀστέρος B.

Ex his aparet, *antiquissimam* formam esse, quam Anthol. exhibet, ubi tenuis cantilena versibus 11. constat, hanc postea alius quis amplificavit additis versibus 5. (4. 10. 11. 14. 16.) et immutata paululum oratione, maxime, ut fieri solet, sub finem carminis: hoc autem factum est aliquanto ante Gellii aetatem, quare ille poetarum recentium idyllia ab his cantilenis distinguit. Neque tamen ex hac forma continuo ea orta, quam cod. Pal. exhibet, sed primum tertius aliquis rursus exitum cantilenae exornavisse videtur in hunc modum:

Ποίησον ἀμπέλους μοι
καὶ βότρυας κατ᾽ αὐτῶν,
καὶ Μαινάδας τρυγώσας.
ποίει δὲ ληνὸν οἴνου,
καὶ χρυσέους πατοῦντας
ὁμοῦ καλῷ Λυαίῳ
Ἔρωτα κἀφροδίτην

Tum denique alius tribus his ultimis versibus substituit:

ληνοβάτας πατοῦντας
τοὺς Σατύρους γελῶντας
καὶ χρυσοῦς τοὺς Ἔρωτας
καὶ Κυθήρην γελῶσαν.

Haec autem omnia in codice Pal. coniuncta videmus. Hoc exemplo satis edocemur, qualis sit conditio reliquorum carminum.

Digitized by Google

4. [18.]

ΑΛΛΟ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ ΠΟΤΗΡΙΟΝ.

Καλλιτέχνα τόρευσον
ἔαρος κύπελλον ἤδη·
τὰ πρῶτ' ἡμῖν τὰ τερπνά
ῥόδα φέρουσαν Ὥρην.
τὸν ἄργυρον δ' ἁπλώσας
ποίει πότον μοι τερπνόν,
μὴ τῶν, παραινῶ, τελετῶν
μὴ ξένον μοι τορεύσῃς,
μὴ φευκτὸν ἱστόρημα·
μᾶλλον ποίει Διὸς γόνον
Βάκχον Εὔϊον ἡμῖν·
μύστις νάματος ἡ Κύπρις
ὑμεναίοις κροτῶσα.
χάρασσ' Ἔρωτας ἀνόπλους
καὶ Χάριτας γελώσας
ὑπ' ἄμπελον εὐπέταλον,
εὐβότρυον, κομῶσαν·
σύναπτε κούρους εὐπρεπεῖς·
ἅμα Φοῖβος ἀθύροι.

5. [59.]

(ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ) ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Στέφος πλέκων ποθ' εὗρον
ἐν τοῖς ῥόδοις Ἔρωτα·
καὶ τῶν πτερῶν κατασχὼν
ἐβάπτισ' εἰς τὸν οἶνον,
λαβὼν δ' ἔπιον αὐτόν·
καὶ νῦν ἔσω μελῶν μου
πτεροῖσι γαργαλίζει.

6. [11.]

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

Λέγουσιν αἱ γυναῖκες,
Ἀνακρέων γέρων εἶ·
λαβὼν ἔσοπτρον ἄθρει
κόμας μὲν οὐκέτ' οὔσας,
ψιλὸν δέ σευ μέτωπον.
ἐγὼ δὲ τὰς κόμας μέν,

4. Spaletti addit τοῦ αὐτοῦ Ἀνακρέοντος. Mehlhorn binos versiculos coniungit, ut sint tetrametri politici, ideoque v. 9. subditicium censet et alia quoque mutavit. V. 1. καλλιτέχνα cod. in marg., ipse cod. καλητέχνα, vulgo καλὴ τέχνα. — V. 4. cod. ῥοδα φέρουσαν. Scribendum φέρουσιν Ὧραι, nam veris adventantis descriptio requiritur, tum demum simulacra poculi describuntur. — V. 5. ἄργυρον Barnes, cod. ἀργύρεον vel ἀργύριον, in m. ἀργυρέων μοι δ'. — V. 7. παραινῶ, cod. παρ' αἰνῶ, Salmasius παρ' οἶνῳ. — V. 9. cod. εστορημα, sed corr. ϊ. — V. 13. κροτῶσα, Stephanus alii κροτοῦσα. — V. 19. ἅμα Medenbach, cod. ἀμμη. — ἀθύροι Mehlhorn alii, cod. ἀθύρει.

5. εἰς Ἔρωτα, Spaletti τοῦ αὐτοῦ εἰς Ἔρωτα. Legitur etiam in Anth. Plan. 388. ubi inscribitur Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων Αἰγυπτίου. V. 1. ποθ' Pl., ποτ' cod. — V. 5. ἔπιον, Brunck ἔπινον.

6. εἰς ἑαυτόν, Spal. add. ἄλλο sed in m. om. V. 2. cod. Ἀναχρεων.

Digitized by Google

εἴτ᾽ εἰσίν, εἴτ᾽ ἀπῆλθον,
οὐκ οἶδα· τοῦτο δ᾽ οἶδα,
ὡς τῷ γέροντι μᾶλλον
πρέπει τὸ τερπνὰ παίζειν
ὅσῳ πέλας τὰ Μοίρης.

7. [15.]

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

Οὔ μοι μέλει τὰ Γύγεω,
τοῦ Σαρδίων ἄνακτος·
οὐδ᾽ εἶλέ πώ με ζῆλος,
οὐδὲ φθονῶ τυράννοις.
ἐμοὶ μέλει μύροισιν
καταβρέχειν ὑπήνην·
ἐμοὶ μέλει ῥόδοισιν
καστέφειν κάρηνα.
τὸ σήμερον μέλει μοι,
τὸ δ᾽ αὔριον τίς οἶδεν;
ὡς οὖν ἔτ᾽ ἐνδὶ ἐστιν
καὶ πῖνε καὶ κύβευε,
καὶ σπένδε τῷ Λυαίῳ,
μὴ νοῦσος, ἢν τις ἔλθῃ,
λέγῃ σε μὴ δεῖ πίνειν.

8. [31.]

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ ΜΕΜΕΘΥΣΜΕΝΟΝ.

Ἄφες με, τοὺς θεούς σοι,
πιεῖν πιεῖν ἀμυστί·
θέλω θέλω μανῆναι.
ἐμαίνετ᾽ Ἀλκμαίων τε
χὠ λευκόπους Ὀρέστης,
τὰς μητέρας κτανόντες·
ἐγὼ δὲ μηδένα κτάς,
πιὼν δ᾽ ἐρυθρὸν οἶνον
θέλω θέλω μανῆναι.
ἐμαίνετ᾽ Ἡρακλῆς πρίν
δεινὴν κλονῶν φαρέτρην
καὶ τόξον Ἰφίτειον.

V. 8. τοῦτο δ᾽, cod. τὸ δέ.

7. εἰς ἑαυτόν, Spal. in marg. εἰς τὸ ἀφθόνως ζῆν. Composita est haec cantilena ad similitudinem Archilochi Fr. 24. Οὔ μοι τὰ Γύγεω τοῦ πολυχρύσου μέλει, Οὐδ᾽ εἰλέ πώ με ζῆλος, οὐδ᾽ ἀγαίομαι Θεῶν ἔργα, μεγάλης δ᾽ οὐκ ἐρῶ τυραννίδος. quod documento est etiam aliorum lyricorum praeter Anacreontem carmina in usum suum convertisse auctores harum cantilenarum. Legitur in Anthol. Pal. XI. 47. Ἀνακρέοντος et in Cram. An. Par. IV. 376. pars prior huius carminis usque ad v. 10. quod rursus documento est, quo pacto haec carmina sensim amplificata et corrupta sint. Etiam varietas lectionis deprehenditur in Anth. et Cram. An., v. 1. μέλει Γύγεω om. τά, unde Plan. Γύγαο, v. 3. οὐδ᾽ αἱρέει με χρυσός, v. 4. Anth. οὐδ᾽ αἰνέω (vel ἀρνέω) τυράννους, sed Cram. οὐ φθονέω τυράννους, v. 5. et 7. Cram. ἐμοῦ. — V. 1. Γύγεω, cod. γύγου, sed in m. γύγεο. — V. 11—15. satis novicia sunt, ut coniecturis abstinendum sit, quamquam Hermann v. 11. ἐνδὶ᾽ ἐστὶν scripsit (poterat etiam εὐδία ἐστίν), v. 15. Stephanus et Scaliger μηδὲ πίνειν, Barnes μὴ πιεῖν δεῖ. Scripsi tamen ib. λέγῃ cum Stephano, cod. λέγει.

8. V. 5. χὠ, cod. χὸ. — λευκόπους, Arnaldus ἀελλόπους, Pauw λευκόνους, alii λειπόνους, λευκόχρους vel λευκόφρυς. — V. 8. ἐρυθρόν, cod. in marg. δὲ λεύκον. — V. 10. ἐμαίνετ᾽, Stephanus ἐμαίνεθ᾽.

Digitized by Google

ἐμαίνετο πρὶν Αἴας
μετ' ἀσπίδος κραδαίνων
τὴν Ἕκτορος μάχαιραν·
ἐγὼ δ' ἔχων κύπελλον
καὶ στέμμα τοῦτο χαίταις,
οὐ τόξον, οὐ μάχαιραν,
θέλω θέλω μανῆναι.

9. [12.]

ΕΙΣ ΧΕΛΙΔΟΝΑ.

Τί σοι θέλεις ποιήσω,
τί σοι, λάλη χελιδόν;
τὰ ταρσά σευ τὰ κοῦφα
θέλεις λαβὼν ψαλίξω;
ἢ μᾶλλον ἔνδοθέν σευ
τὴν γλῶσσαν, ὡς ὁ Τηρεύς
ἐκεῖνος, ἐκθερίξω;
τί μευ καλῶν ὀνείρων
ὑπορθρίαισι φωναῖς
ἀφήρπασας Βάθυλλον;

10. [77.]

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ ΚΗΡΙΝΟΝ.

Ἔρωτα κήρινόν τις
νεηνίης ἐπώλει·
ἐγὼ δέ οἱ παραστάς,
πόσου θέλεις, ἔφην, σοί
τὸ τυχθὲν ἐκπρίωμαι;
ὁ δ' εἶπε δωριάζων,
λάβ' αὐτὸν ὁππόσου λῇς·
ὅπως δ' ἂν ἐκμάθῃς πᾶν,
οὐκ εἰμὶ καροτέχνας·
ἀλλ' οὐ θέλω συνοικεῖν
Ἔρωτι παντορέκτᾳ.
δὸς οὖν, δὸς αὐτὸν ἡμῖν
δραχμῆς, καλὸν σύνευνον.
Ἔρως, σὺ δ' εὐθέως με
πύρωσον· εἰ δὲ μή, σύ
κατὰ φλογὸς τακήσῃ.

11. [13.]

ΕΙΣ ΑΤΤΙΝ.

Οἱ μὲν καλὴν Κυβήβην
τὸν ἡμίθηλυν Ἄττιν
ἐν οὔρεσιν βοῶντα
λέγουσιν ἐκμανῆναι.

V. 16. ἔχων homines docti, cod. ἔχω. — V. 18. fortasse aliena manu additus. Carmen videtur strophis senorum versuum constare.

9. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. — V. 2. λάλη Stephanus, cod. λάλευ. Munker κωτίλη om. σοι propter Anacr. Fr. 154. — χελιδόν, Stephanus χελιδών fort. recte. — V. 3. σευ, cod. supra σου.

10. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. — V. 5. τυχθὲν cod. in marg., vulgo τευχθέν. — V. 8. ὅπως, cod. supra ὅμως. — δ' add. Valperga, alii. — πᾶν cod. supra, v. νιν. Graeter et Mehlhorn totum versum subditicium censent. — V. 10. θέλω, fort. σθένω. — V. 11. cod. παντορεκτῃ. — V. 16. fort. καταφλεγείς.

11. Εἰς Ἄττιν cod., Spal. add. τοῦ αὐτοῦ, v. εἰς ἑαυτόν. V. 3. βοῶντα,

Digitized by Google

οἱ δὲ Κλάρου παρ' ὄχθαις
δαφνηφόροιο Φοίβου
λάλον πιόντες ὕδωρ
μεμηνότες βοῶσιν.
ἐγὼ δὲ τοῦ Λυαίου
καὶ τοῦ μύρου κορεσθείς
καὶ τῆς ἐμῆς ἑταίρης
θέλω θέλω μανῆναι.

12. [14.]

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Θέλω θέλω φιλῆσαι·
ἔπειθ' Ἔρως φιλεῖν με,
ἐγὼ δ' ἔχων νόημα
ἄβουλον οὐκ ἐπείσθην.
ὁ δ' εὐθὺ τόξον ἄρας
καὶ χρυσέην φαρέτρην
μάχῃ με προύκαλεῖτο.
κἀγὼ λαβὼν ἐπ' ὤμων
θώρηχ', ὅπως Ἀχιλλεύς,
καὶ δοῦρα καὶ βοείην,
ἐμαρνάμην Ἔρωτι.
ἔβαλλ', ἐγὼ δ' ἔφευγον·
ὡς δ' οὐκ ἔτ' εἶχ' ὀϊστούς,
ἠσχάλλεν· εἶτ' ἑαυτόν
ἀφῆκεν εἰς βέλεμνον,
μέσος δὲ καρδίης μευ
ἔδυνε, καί μ' ἔλυσεν·
μάτην δ' ἔχω βοείην·
τί γὰρ βάλωμεν ἔξω,
μάχης ἔσω μ' ἐχούσης;

13. [32.]

ΕΙΣ ΤΟΤΣ ΕΑΥΤΟΥ ΕΡΩΤΑΣ.

Εἰ φύλλα πάντα δένδρων
ἐπίστασαι κατειπεῖν,
εἰ κύματ' οἶδας εὑρεῖν
τὰ τῆς ὅλης θαλάσσης,
σὲ τῶν ἐμῶν ἐρώτων
μόνον ποῶ λογιστήν.
πρῶτον μὲν ἐξ Ἀθηνῶν
ἔρωτας εἴκοσιν θές
καὶ πεντεκαίδεκ' ἄλλους.
ἔπειτα δ' ἐκ Κορίνθου
θὲς ὁρμαθοὺς ἐρώτων·
Ἀχαΐης γάρ ἐστιν,
ὅπου καλαὶ γυναῖκες.
τίθει δὲ Λεσβίους μοι
καὶ μέχρι τῶν Ἰώνων
καὶ Καρίης Ῥόδου τε

probabiliter Bentley *βοῶσαν*, sed idem non recte v. 6. et 7. *πιόντας ὕδωρ μεμηνότας βοῆσαι* coniecit.

12. *Εἰς Ἔρωτα*, Spal. addit *τοῦ αὐτοῦ*. V. 2. *φιλεῖν* editores, cod. *φιλεῖ*. — V. 6. *χρυσέην*, cod. *χρυσίην*. — V. 14. *εἶτ'*, Stephanus *εἶθ'*. — V. 15. *εἰς*, Stark coni. *ὡς*. — V. 16. *καρδίης*, cod. *κραδίης*. — V. 19. *βάλωμεν* vulgo, cod. *βάλομεν*, Steph. *βαλώμεθ'*, Boissonade *λάβωμεν*.

13. Cod. sec. Spal. *ἄλλο τοῦ αὐτοῦ* et in marg. *τοῦ αὐτοῦ εἰς ἔρωτα*. V. 3. *κύματ' οἶδας* Davisius, cod. *κυμαθῶδες*. — V. 4. *τὰ* Davisius, cod. *τὸ* — *ποῶ* cod., v. *ποιῶ*. — V. 9. fort. aliena manu additus. — V. 11. cod. *ὁρμαθοὺς*. — V. 13. *καλαὶ γυναῖκες*, cod. *καλλιγυναῖκες*. — V. 16. *Καρίης Ῥόδου τε* vulgo, cod. *Καρίην Ῥόδον τε*.

Digitized by Google

διςχιλίους ἔρωτας.
τί φῄς; ἐκηριώθης;
οὔπω Σύρους ἔλεξα,
οὔπω πόθους Κανώβου,
οὐ τῆς ἅπαντ' ἐχούσης
Κρήτης, ὅπου πόλεσσιν
Ἔρως ἐποργιάζει.
τί σοι θέλεις ἀριθμεῖν
καὶ τοὺς Γαδείρων ἐκτός,
τοὺς Βακτρίων τε κἰνδῶν
ψυχῆς ἐμῆς ἔρωτας;

14. [9.]

ΕΙΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΝ.

Ἐρασμίη πέλεια,
πόθεν πόθεν πετᾶσαι;
πόθεν μύρων τοσούτων
ἐπ' ἠέρος θέουσα
πνέεις τε καὶ ψεκάζεις;
τίς εἶ; τί σοι μέλει δέ;
Ἀνακρέων μ' ἔπεμψεν
πρὸς παῖδα, πρὸς Βάθυλλον,
τὸν ἄρτι τῶν ἁπάντων
κρατοῦντα καὶ τύραννον.
πέπρακέ μ' ἡ Κυθήρη
λαβοῦσα μικρὸν ὕμνον·
ἐγὼ δ' Ἀνακρέοντι
διακονῶ τοσαῦτα·
καὶ νῦν, ὁρᾷς, ἐκείνου
ἐπιστολὰς κομίζω·
καί φησιν εὐθέως με
ἐλευθέρην ποιήσειν.
ἐγὼ δέ, κἢν ἀφῇ με,
δούλη μενῶ παρ' αὐτῷ·
τί γάρ με δεῖ πέτασθαι
ὄρη τε καὶ κατ' ἀγρούς,
καὶ δένδρεσιν καθίζειν
φαγοῦσαν ἄγριόν τι;
τανῦν ἔδω μὲν ἄρτον
ἀφαρπάσασα χειρῶν
Ἀνακρέοντος αὐτοῦ·
πιεῖν δέ μοι δίδωσιν
τὸν οἶνον, ὃν προπίνει·
πιοῦσα δ' ἂν χορεύσω,
καὶ δεσπότην γέροντα
πτεροῖσι συγκαλύψω.
κοιμωμένη δ' ἐπ' αὐτῷ
τῷ βαρβίτῳ καθεύδω.
ἔχεις ἅπαντ'· ἄπελθε·
λαλιστέραν μ' ἔθηκας,
ἄνθρωπε, καὶ κορώνης.

V. 18. ἐκηριώθης scripsi, Hermann ἀνεπτερώθης, Scaliger ἀεί γ' Ἔρωτες, cod. ἀεὶ κηρώθεις. Cf. Hesych.: κηριοῦσθαι, ἐκπλήττεσθαι. — κηριωθῆναι· ὑπὸ σκοτοδίνου ληφθῆναι. et ἐκηριώθη — ἐπτοήθη, ἐθανατώθη. — ἐκκεκηριωμένη· ἐκπεπληγμένη, ἐξω τῆς ψυχῆς γεγονυῖα· et ἐξεκηρίωσας, ἐξέστησας. — V. 24. ἀριθμεῖν, Scaliger ἀριθμῶ. — V. 25. τοὺς, cod. supra τὰς. Corrigunt τοὺς ἐκτὸς αὖ Γαδείρων.

14. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. — V. 2. πετᾶσαι, cod. πέτασαι, corrigunt πέτασσαι. — V. 4. θέουσα, cod. a m. pr. θέασα. — V. 5. πνέεις, cod. πνίεις. — V. 6. τίς εἶ; τί Brunck, cod. τίς ἐστι. — V. 11. μ' ἡ Faber cod. με. — V. 14. τοσαῦτα, fort. τοιαῦτα (τοαῦτα). — V. 15. ὁρᾷς Stephanus, cod. οἷας. — V. 23. δένδρεσιν, cod. δένδρεσι. — V. 30. χορεύσω Pauw χορεύω, Hartung αὖ χορεύω. — V. 31. γέροντα scripsi, et sic vir doctus apud Longopetraeum, Stephanus ἐμοῖσι, cod. Ἀνακρέοντα. — V. 32. συγκαλύψω, cod. supra συσκιάσω. Videtur συγκαλύπτω vel συσκιάζω scribendum.

Digitized by Google

15. [28.]

ΕΙΣ ΚΟΡΗΝ.

Ἄγε ζωγράφων ἄριστε,
γράφε ζωγράφων ἄριστε,
Ῥοδίης κοίρανε τέχνης,
ἀπεοῦσαν, ὡς ἂν εἴπω,
γράφε τὴν ἐμὴν ἑταίρην.
γράφε μοι τρίχας τὸ πρῶτον
ἁπαλάς τε καὶ μελαίνας·
ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύνηται,
γράφε καὶ μύρου πνεούσας.
γράφε δ' ἐξ ὅλης παρειῆς
ὑπὸ πορφυραῖσι χαίταις
ἐλεφάντινον μέτωπον.
τὸ μεσόφρυον δὲ μή μοι
διάκοπτε, μήτε μίσγε·
ἐχέτω δ', ὅπως ἐκείνη,
τὸ λεληθότως σύνοφρυν
βλεφάρων ἴτυν κελαινήν.
τὸ δὲ βλέμμα νῦν ἀληθῶς
ἀπὸ τοῦ πυρὸς ποίησον,
ἅμα γλαυκόν, ὡς Ἀθήνης,
ἅμα δ' ὑγρόν, ὡς Κυθήρης.
γράφε ῥῖνα καὶ παρειάς,
ῥόδα τῷ γάλακτι μίξας.
γράφε χεῖλος, οἷα Πειθοῦς,
προκαλούμενον φίλημα.
τρυφεροῦ δ' ἔσω γενείου
περὶ λυγδίνῳ τραχήλῳ
Χάριτες πέτοιντο πᾶσαι.
στόλισον τὸ λοιπὸν αὐτήν
ὑποπορφύροισι πέπλοις·
διαφαινέτω δὲ σαρκῶν
ὀλίγον, τὸ σῶμ' ἐλέγχον.
ἀπέχει· βλέπω γὰρ αὐτήν.
τάχα κηρὲ καὶ λαλήσεις.

16. [29.]

ΕΙΣ ΝΕΩΤΕΡΟΝ ΒΑΘΥΛΛΟΝ.

Γράφε μοι Βάθυλλον οὕτω
τὸν ἑταῖρον, ὡς διδάσκω.
λιπαρὰς κόμας ποίησον,
τὰς μὲν ἔνδοθεν μελαίνας,
τὰς δ' ἐς ἄκρον ἡλιώσας·
ἕλικας δ' ἐλευθέρους μοι
πλοκάμων ἄτακτα συνθείς
ἄφες, ὡς θέλωσι, κεῖσθαι.
ἁπαλὸν δὲ καὶ δροσῶδες
στεφέτω μέτωπον ὀφρὺς
κυανωτέρη δρακόντων.
μέλαν ὄμμα γοργὸν ἔστω,
κεκερασμένον γαλήνῃ,
τὸ μὲν ἐξ Ἄρηος ἕλκον,
τὸ δὲ τῆς καλῆς Κυθήρης,
ἵνα τις τὸ μὲν φοβῆται,

15. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. V. 3. Ῥοδίης Stephanus, cod. ῥοδέης. — κοίρανε, Lennep κάρανε. — V. 11. πορφυραῖσι, cod. πορφύραισι. — V. 16. τὸ, Pauw. τι. — λεληθότως, cod. a m. sec. λεληθότος. — V. 17. κελαινήν, cod. κελαίνην. — V. 22. ῥῖνα vulgo, cod. ῥῖνας. — V. 23. τῷ vulgo, cod. τό. — V. 28. πέτοιντο cod. in marg., in textu πετονται.

16. νεώτερον omisit Stephanus. V. 4. 5. τὰς μὲν — τὰς δὲ —, τὰ μὲν — τὰ δ' Stephanus. — V. 8. ὡς, cod. ὠς. — V. 14. Ἄρηος, cod. a m. pr. ἄρεος. — ἕλκον vulgo, cod. ἕλκων. — V. 16. φοβῆται vulgo, cod. φοβεῖται.

Digitized by Google

τὸ δ' ἀπ' ἐλπίδος κρεμᾶται·
ῥοδίνην δ' ὁποῖα μῆλον
χνοΐην ποίει παρειήν·
ἐρύθημα δ', ὡς ἂν Λίδοῦς
δύνασαι βαλεῖν, ποίησον.
τὸ δὲ χεῖλος οὐκέτ' οἶδα,
τίνι μοι τρόπῳ ποιήσεις —
ἁπαλὸν γέμον τε Πειθοῦς.
τὸ δὲ πᾶν ὁ κηρὸς αὐτός
ἐχέτω λαλῶν σιωπῇ.
μετὰ δὲ πρόσωπον ἔστω
τὸν Ἀδώνιδος παρελθών
ἐλεφάντινος τράχηλος.
μεταμάζιον δὲ ποίει
διδύμας τε χεῖρας Ἑρμοῦ,
Πολυδεύκεος δὲ μηρούς,
Διονυσίην δὲ νηδύν.
ἁπαλῶν δ' ὕπερθε μηρῶν,
μηρῶν τὸ πῦρ ἐχόντων,
ἀφελῆ ποίησον αἰδῶ,
Παφίην θέλουσαν ἤδη.
φθονερὴν ἔχεις δὲ τέχνην,
ὅτι μὴ τὰ νῶτα δεῖξαι
δύνασαι· τὰ δ' ἦν ἀμείνω.
τί με δεῖ πόδας διδάσκειν;
λάβε μισθὸν ὅσσον εἴπῃς·
τὸν Ἀπόλλωνα δὲ τοῦτον
καθελὼν ποίει Βάθυλλον.
ἦν δ' ἐς Σάμον ποτ' ἔλθῃς,
γράφε Φοῖβον ἐκ Βαθύλλου.

17. 18. [21. 22.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ ΩΙΔΑΡΙΟΝ.

Λότε μοι, δότ' ὦ γυναῖκες
Βρομίου πιεῖν ἀμυστί·
ἀπὸ καύματος γὰρ ἤδη
προδοθεὶς ἀναστενάζω.
δότε δ' ἀνθέων ἐκείνου
στεφάνους, οἵους πινάζω·
τὰ μέτωπά μου πικαίει.
τὸ δὲ καῦμα τῶν Ἐρώτων,
κραδίη, τίνι σκεπάζω;
Παρὰ τὴν σκιὴν Βαθύλλου
κάθισον· καλὸν τὸ δένδρον·
ἁπαλὰς δ' ἔσεισε χαίτας
μαλακωτάτῳ κλαδίσκῳ.
παρὰ δ' αὐτὸν ἐρεθίζει
πηγὴ ῥέουσα πειθοῦς·
τίς ἂν οὖν ὁρῶν παρέλθοι
καταγώγιον τοιοῦτο;

V. 17. τὸ δ' ἀπ', cod. τοῦ δ' ἄπ'. — κρεμᾶται, cod. sec. Spal. κρέμαται. — V. 18. ῥοδίνην, cod. supra ῥοδέην. — V. 23. ποιήσεις, cod. supra ποιήσης. — V. 24. γέμον τε vulgo, cod. γέμον τό. — V. 27. μετὰ cod. in marg., μέγα in textu. — V. 28. τὸν Ἀδώνιδος παρελθών Salmasius, cod. τὸ δ' Ἀ. παρῆλθον. — V. 39. ὅτι μὴ vulgo, cod. ὅτι μοι. — V. 42. ὅσσον, Spal. ex cod. ὅσον. — V. 45. ποτ' ἔλθῃς, cod. supra εἰςέλθῃς.

17. 18. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. Stephanus inscripsit εἰς ἑαυτόν. Inde a v. 10. vulgo novum incipit carmen, quod etiam in codice diremtum est, (in m. secundum Spal. ab alia manu adscriptum ἄλλο εἰς τὸν αὐτόν), Stephanus inscripsit εἰς Βάθυλλον, sed recte Mehlhorn haec duo carmina in unum coniunxit. V. 1. δότ' ὦ vulgo, cod. δότε. — V. 3. ἀπὸ cod., vulgo ὑπό. — V. 4. προδοθεὶς cod. supra, in textu πυρωθεὶς, Stephanus προποθεὶς. — V. 6. subditicium censet Mehlhorn. — οἵους, Arnaldus οἷοις, Stephanus ὅπως, fort. οἷς με. — V. 7. πικαίει, cod. supra πικαίω. — V. 9. σκεπάζω, cod. supra σκεπάσω. — V. 10. Βαθύλλου, Stephan. Βάθυλλε. — V. 11. κάθισον Stephanus, καθίσω Salmasius, cod. κάθισο. — V. 14. αὐτὸν, αὐτῷ Stephanus. — ἐρεθίζει, Canter τερετίζει. — V. 16. τίς ἂν οὖν secund. Spal. cod. in margine, in textu τίς οὖν, supra ἄν.

Digitized by Google

19. [30.]

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Αἱ Μοῦσαι τὸν Ἔρωτα
δήσασαι στεφάνοισιν
τῷ Κάλλει παρέδωκαν.·
καὶ νῦν ἡ Κυθέρεια
ζητεῖ λύτρα φέρουσα
λύσασθαι τὸν Ἔρωτα.
κἂν λύσῃ δέ τις αὐτόν,
οὐκ ἔξεισι, μενεῖ δέ·
δουλεύειν δεδίδακται.

20. [66.]

Α Λ Λ Α Ο.

Ἡδυμελὴς Ἀνακρέων,
ἡδυμελὴς δὲ Σαπφώ·
Πινδαρικὸν τόδε μοι μέλος
συγκεράσας τις ἐγχέοι.
τὰ τρία ταῦτά μοι δοκεῖ.
καὶ Διόνυσος εἰσελθών,
καὶ Παφίη λιπαρόχροος,
καὐτὸς Ἔρως ἂν ἐκπιεῖν.

21. [19.]

Α Λ Λ Α Ο.

Ἡ γῆ μέλαινα πίνει,
πίνει δὲ δένδρε᾽ αὖ γῆν.
πίνει θάλασσα δ᾽ αὔρας.
ὁ δ᾽ ἥλιος θάλασσαν,
τὸν δ᾽ ἥλιον σελήνη.
τί μοι μάχεσθ᾽ ἑταῖροι
καὐτῷ θέλοντι πίνειν;

22. [20.]

ΕΙΣ ΚΟΡΗΝ.

Ἡ Ταντάλου ποτ᾽ ἔστη
λίθος Φρυγῶν ἐν ὄχθαις,
καὶ παῖς ποτ᾽ ὄρνις ἔπτη
Πανδίονος χελιδών.
ἐγὼ δ᾽ ἔσοπτρον εἶην,
ὅπως ἀεὶ βλέπῃς με·

19. Spaletti: *ἄλλο εἰς ἔρωτα τοῦ αὐτοῦ.* — V. 3. cod. *οὐ ἔξεισιν*, et praeterea Spal. notavit *μένει.*

20. V. 3. *τόδε*, fort. *δὲ*, Hermann *δέ τι.* — V. 4. *τις*, cod. *τὶς.* — V. 6. *εἰσελθών*, Hermann coni. *ἐλθών.* — V. 7. cod. *παρόχροος*, correctum supra et in marg. — V. 8. *καὐτὸς Ἔρως ἂν ἐκπιεῖν* Hermann, cod. *καὶ αὐτὸ ἔρως κὰν ἐπίειν.*

21. *ἄλλο* additum in marg., Stephanus inscripsit *εἰς τὸ δεῖν πίνειν.* — V. 2. *δὲ δένδρε᾽ αὖ γῆν* scripsi, cod. *δένδρεα δ᾽ αὐτήν.* — V. 3. *θάλασσα δ᾽ αὔρας* cod., Heskin *θάλασσ᾽ ἀναύρους.*

22. Spal. addit *ἄλλο.*

Digitized by Google

ἐγὼ χιτὼν γενοίμην,
ὅπως ἀεὶ φορῇς με.
ὕδωρ θέλω γενέσθαι,
ὅπως σε χρῶτα λούσω·
μύρον, γύναι, γενοίμην,
ὅπως ἐγώ σ' ἀλείψω.
καὶ ταινίη δὲ μαστῶν,
καὶ μάργαρον τραχήλῳ.
καὶ σάνδαλον γενοίμην·
μόνον ποσὶν πάτει με.

23. [1.]

ΕΙΣ ΚΙΘΑΡΑΝ.

Θέλω λέγειν Ἀτρείδας,
θέλω δὲ Κάδμον ᾄδειν·
ἁ βάρβιτος δὲ χορδαῖς
Ἔρωτα μοῦνον ἠχεῖ.
ἤμειψα νεῦρα πρώην
καὶ τὴν λύρην ἅπασαν,
κἀγὼ μὲν ᾖδον ἄθλους
Ἡρακλέους· λύρη δέ
ἔρωτας ἀντεφώνει.
χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν
ἥρωες· ἡ λύρη γάρ
μόνους Ἔρωτας ᾄδει.

24. [2.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ.

Φύσις κέρατα ταύροις,
ὁπλὰς δ' ἔδωκεν ἵπποις,
ποδωκίην λαγωοῖς,
λέουσι χάσμ' ὀδόντων,
τοῖς ἰχθύσιν τὸ νηκτόν,
τοῖς ὀρνέοις πέτασθαι,
τοῖς ἀνδράσιν φρόνημα.
γυναιξὶν οὐκ ἔτ' εἶχεν.
τί οὖν δίδωσι; κάλλος
ἀντ' ἀσπίδων ἁπασῶν,
ἀντ' ἐγχέων ἁπάντων.
νικᾷ δὲ καὶ σίδηρον
καὶ πῦρ καλή τις οὖσα.

25. [33.]

ΕΙΣ ΧΕΛΙΔΟΝΑ.

Σὺ μὲν φίλη χελιδόν
ἐτησίη μολοῦσα
θέρει πλέκεις καλιήν·
χειμῶνι δ' εἷς ἅφαντος

V. 10. σε vulgo, cod. σεῦ. — V. 13. ταινίη, cod. a m. pr. τενίη. — μαστῶν, Spal. μασθῶν. — V. 14. μάργαρον cod. supra, in textu μάργαρος. v. 13. et 14. fortasse serius sunt adiecti. — V. 16. πάτει, Stephanus πατεῖν

23. Spal. addit. τοῦ αὐτοῦ. V. 3. ἁ cod., corrigunt ὁ. — V. 12. ἔρωτας vulgo, cod. ἔρωτες.

24. Ἐρωτικόν. Spal. ἄλλο ἐρωτικόν, Steph. εἰς γυναῖκας. V. 5. τοῖς ἰχθύσιν τὸ νηκτόν, cod. τοῖς ἰχθοῖσιν τὸ νικτόν, vel sec. Spal. τοῖς ἰχθοῖσι τὸ νικτόν (supra νηκτόν).

25. Spal. τοῦ αὐτοῦ εἰς χελιδόνα inscripsit. V. 1. χελιδόν cod. supra, in textu χελιδών.

Digitized by Google

ἢ Νεῖλον ἢ ἐπὶ Μέμφιν.
Ἔρως δ' ἀεὶ πλέκει μευ
ἐν καρδίῃ καλιήν.
Πόθος δ' ὁ μὲν πτεροῦται,
ὁ δ' ὠόν ἐστιν ἀκμήν,
ὁ δ' ἡμίλεπτος ἤδη.
βοὴ δὲ γίγνετ' αἰεί
κεχηνότων νεοσσῶν.
Ἐρωτιδεῖς δὲ μικρούς
οἱ μείζονες τρέφουσιν.
οἱ δὲ τραφέντες εὐθύς
πάλιν κύουσιν ἄλλους.
τί μῆχος οὖν γένηται;
οὐ γὰρ σθένω τοσούτους
Ἔρωτας ἐκσοβῆσαι.

26. A. [16.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ ΩΙΔΑΡΙΟΝ.

Σὺ μὲν λέγεις τὰ Θήβης,
ὁ δ' αὖ Φρυγῶν ἀϋτάς·
ἐγὼ δ' ἐμὰς ἁλώσεις.
οὐχ ἵππος ὤλεσέν με,
οὐ πεζός, οὐχὶ νῆες·
στρατὸς δὲ καινὸς ἄλλος
ἀπ' ὀμμάτων με βάλλων.

26 B. [55.]

Ἐν ἰσχίοις μὲν ἵπποι
πυρὸς χάραγμ' ἔχουσιν·
καὶ Παρθίους τις ἄνδρας
ἐγκώρισεν τιάραις.
ἐγὼ δὲ τοὺς ἐρῶντας
ἰδὼν ἐπίσταμ' εὐθύς·
ἔχουσι γάρ τι λεπτόν
ψυχῆς ἔσω χάραγμα.

27. A. [41.]

ΕΙΣ ΤΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ ΒΕΛΗ.

Ὁ ἀνὴρ ὁ τῆς Κυθήρης
παρὰ Λημνίαις καμίνοις
τὰ βέλη τὰ τῶν Ἐρώτων
ἐπόει λαβὼν σίδηρον.
ἀκίδας δ' ἔβαπτε Κύπρις
μέλι τὸ γλυκὺ λαβοῦσα·
ὁ δ' Ἔρως χολὴν ἔμισγεν.
ὁ δ' Ἄρης ποτ' ἐξ ἀϋτῆς
στιβαρὸν δόρυ κραδαίνων
βέλος ηὐτέλιζ' Ἔρωτος·
ὁ δ' Ἔρως, τόδ' ἐστίν, εἶπεν,
βαρύ· πειράσας νοήσεις.

V. 7. καρδίῃ, cod. κραδιη. (Spal. καρδίηι.) — καλιήν, cod. supra καλιεν. — V. 10. ἡμίλεπτος editores, cod. ἡμὶν ληπτός. — V. 11. αἰεί vulgo, cod. ἀεί. — V. 18. σθένω, Mehlhorn στέγω. — V. 19. ἐκσοβῆσαι cum Pauwio scripsi, legebatur ἐκβοῆσαι. Wiedemann v. 18. et 19. subditicios censet.

26. A. Spal. addit ἄλλο. V. 6. δὲ καινὸς, Wiedemann coni. δ' ἐκεῖνος. — V. 7. με βάλλων, Stephanus βαλών με.

26 B. In codice hoc carmen cum priore coniunctum, vulgo inscribitur εἰς τοὺς ἐρῶντας ᾠδάριον.

27 A. Spal. scribit: ἄλλο τοῦ αὐτοῦ βέλους. V. 2. cod. λιμνίαις. — V. 4. ἐπόει cod., vulgo ἐποίει. — V. 12. Repetit codex hoc loco v. 17.

Digitized by Google

ἐγὼ χιτὼν γενοίμην,
ὅπως ἀεὶ φορῇς με.
ὕδωρ θέλω γενέσθαι,
ὅπως σε χρῶτα λούσω·
μύρον, γύναι, γενοίμην,

ὅπως
καὶ
κσ

23.

ΕΙΣ

Θέλω λέγειν Ἀτρείδα
θέλω δὲ Κάδμον ᾆδ·
ἃ βάρβιτος δὲ χορδ
Ἔρωτα μοῦνον ἠχ
ἤμειψα νεῦρα π
καὶ τὴν λύρην

, δι' αὐτόν.
ρον, ὀλλύμεσθα
τοῦτον οἱ φιλοῦντες.

[44.]

O N A P.

ροχάζειν
Φύσις γ ων ἐπ' ὤμων·
ὁπλὰς ἔχων μόλιβδον
ποδα ς καλοῖς ποδίσκοις
λέσ ε καὶ κίχανεν.

τί δ' ὄναρ θέλει τόδ' εἶναι;
δοκέω δ' ἔγωγε πολλοῖς
ἐν Ἔρωσί με πλακέντα
διολισθάνειν μὲν ἄλλους,
ἑνὶ τῷδε συνδεθῆναι.

29. [7.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ.

Ὑακινθίνῃ με ῥάβδῳ
χαλεπῶς Ἔρως ῥαπίζων
ἐκέλευε συντροχάζειν.

διὰ δ' ὀξέων μ' ἀνάγων
ξυλόχων τε καὶ φαράγγων
τροχάοντα τεῖρεν ἰδρώς.

27 B. et C. Cohaerent in codice cum praecedentibus, vulgo haec coniungunt quasi unum sit carmen et inscribitur εἰς Ἔρωτα. Sed rectius post v. 4. inde a Γένος novam cantilenam sequi statues, quod Mehlhorn iam suspicatus est.

27 C. V. 7. post hunc versum videntur quaedam excidisse.

28. Spal. τοῦ αὐτοῦ addit. V. 6. τί δ' ὄναρ θέλει τόδ' Brunck, nisi malis τί θέλει δ' ὄναρ τόδ', cod. τί θέλει τόδ' ὄναρ, τί θέλει ὄναρ τόδ Stephanus. — V. 9. διολισθάνειν Mehlhorn, cod. διολισθένειν, Steph. διολισθανεῖν. — ἄλλους vulgo, cod. ut videtur et Steph. ἄλλοις. — V. 10. τῷδε Pauw. coni. τῳ δὲ.

29. Spal. ἄλλο ἐρωτικόν. V. 2. χαλεπῶς Stephan., cod. χαλεπός. — ῥαπίζων Brunck, cod. βαδίζων. — V. 3. ἐκέλευε, Stephanus ἐκέλευσε. — V. 6. τεῖρεν ἰδρώς Salmasius, cod. πεῖρεν ἰδρ ς.

Digitized by Google

ἁπαλοῖς πτεροῖσιν εἶπεν,
σὺ γὰρ οὐ δύνῃ φιλῆσαι

…τέων λυθέντων.
λίθον μυρίζειν;
ἢ χέειν μάταια;
μᾶλλον, ὡς ἔτι ζῶ,
μύρισον, ῥόδοις δὲ κρᾶτα
πύκασον, κάλει δ' ἑταίρην.
πρὶν ἔρως ἐκεῖ μ' ἀπελθεῖν
ὑπὸ νερτέρων χορείας,
σκεδάσαι θέλω μερίμνας.

31. [3.]

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Μεσονυκτίοις ποτ' ὥραις,
στρέφεται ὅτ' Ἄρκτος ἤδη
κατὰ χεῖρα τὴν Βοώτου,
μερόπων δὲ φῦλα πάντα
κέαται κόπῳ δαμέντα,
τότ' Ἔρως ἐπισταθείς μευ
θυρέων ἔκοπτ' ὀχῆας.
τίς, ἔφην, θύρας ἀράσσει;
κατά μευ σχίζεις ὀνείρους.
ὁ δ' Ἔρως, ἄνοιγε, φησίν·
βρέφος εἰμί, μὴ φόβησαι·
βρέχομαι δὲ κἀσέληνον
κατὰ νύκτα πεπλάνημαι.
ἐλέησα ταῦτ' ἀκούσας,
ἀνὰ δ' εὐθὺ λύχνον ἅψας
ἀνέῳξα, καὶ βρέφος μὲν
ἐσορῶ φέροντα τόξον
πτέρυγάς τε καὶ φαρέτρην.
παρὰ δ' ἱστίην καθῖσα
παλάμαις τε χεῖρας αὐτοῦ

V. 9. σείων, Brunck σαίνων coni.

30. Spal. ἄλλο ἐρωτικὸν τοῦ αὐτοῦ et in margine ᾠδάριον. V. 1. τερείναις, cod. τερίναις. — V. 2. ποίαις, cod. πόαις. — V. 6. διακονείτω, cod. sec. Spal. διακονεῖτο. — V. 7. ἅρματος γὰρ vulgo, cod. γὰρ ἅρματος. — V. 12. χέειν vulgo, cod. καίειν. — V. 16. ἔρως ἐκεῖ μ' corruptum, Baxter πρίν, ἐρῶ σε, δεῖ μ' ἀπελθεῖν, Barnes πρὶν ἔραζε δεῖν μ' ἀπελθεῖν, Peerlkamp πρὶν ἔρως ἔχει μ'. Fort. πρὶν ἐκεῖ μ' ὥρα 'στ' ἀπελθεῖν.

31. Spal. in marg. ἄλλο. V. 2. στρέφεται, cod. στρεφέτην. Versus fortasse ex duobus temere conflatus. — V. 7. θυρέων, cod. θυράων. — V. 9. σχίζεις vulgo et sic Spal. ex cod., Levesqu. σκίζεις, Stephan. σχίσεις. — V. 11. φόβησαι, Spal. φοβῆσαι. — V. 17. ἐσορῶ vulgo, cod. εἰσορῶ. — V. 18. fort. ab interpolatore additus. — V. 19. καθῖσα Mehlhorn coniecit, cod. καθίξας et καθίσας. — V. 20. παλάμαις τε, cod. παλάμας καὶ et sura τε, vulgo παλάμαισι.

Digitized by Google

ἔλαβεν βέλεμνον Ἄρης·
ὑπεμειδίασε Κύπρις.
ὁ δ' Ἄρης ἀναστενάξας,
βαρύ, φησίν· ἄρον αὐτό.
ὁ δ' Ἔρως, ἔχ' αὐτό, φησίν.

27 B. [46.]

Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι·
χαλεπὸν δὲ καὶ φιλῆσαι·
χαλεπώτερον δὲ πάντων
ἀποτυγχάνειν φιλοῦντα.

27 C. [46.]

Γένος οὐδὲν εἰς Ἔρωτα·
σοφίη, τρόπος πατεῖται·
μόνον ἄργυρον βλέπουσιν.
ἀπόλοιτο πρῶτος αὐτός
ὁ τὸν ἄργυρον φιλήσας.
διὰ τοῦτον οὐκ ἀδελφός,
διὰ τοῦτον οὐ τοκῆες·
πόλεμοι, φόνοι δι' αὐτόν.
τὸ δὲ χεῖρον, ὀλλύμεσθα
διὰ τοῦτον οἱ φιλοῦντες.

28. [44.]

O N A P.

Ἐδόκουν ὄναρ τροχάζειν
πτέρυγας φέρων ἐπ' ὤμων·
ὁ δ' Ἔρως ἔχων μόλιβδον
περὶ τοῖς καλοῖς ποδίσκοις
ἐδίωκε καὶ κίχανεν.
τί δ' ὄναρ θέλει τόδ' εἶναι;
δοκέω δ' ἔγωγε πολλοῖς
ἐν Ἔρωσί με πλακέντα
διολισθάνειν μὲν ἄλλους,
ἑνὶ τῷδε συνδεθῆναι.

29. [7.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ.

Ὑακινθίνῃ με ῥάβδῳ
χαλεπῶς Ἔρως ῥαπίζων
ἐκέλευε συντροχάζειν.
διὰ δ' ὀξέων μ' ἀναύρων
ξυλόχων τε καὶ φαράγγων
τροχάοντα τεῖρεν ἱδρώς.

27 B. et C. Cohaerent in codice cum praecedentibus, vulgo haec coniungunt quasi unum sit carmen et inscribitur *εἰς Ἔρωτα*. Sed rectius post v. 4. inde a *Γένος* novam cantilenam sequi statues, quod Mehlhorn iam suspicatus est.

27 C. V. 7. post hunc versum videntur quaedam excidisse.

28. Spal. *τοῦ αὐτοῦ* addit. V. 6. *τί δ' ὄναρ θέλει τόδ'* Brunck, nisi malis *τί θέλει δ' ὄναρ τόδ'*, cod. *τί θέλει τόδ' ὄναρ, τί θέλει ὄναρ τόδ'* Stephanus. — V. 9. *διολισθάνειν* Mehlhorn, cod. *διολισθένειν*, Steph. *διολισθανεῖν*. — *ἄλλους* vulgo, cod. ut videtur et Steph. *ἄλλοις*. — V. 10. *τῷδε*. Pauw. coni. *τῷ δὲ*.

29. Spal. *ἄλλο ἐρωτικόν*. V. 2. *χαλεπῶς* Stephan., cod. *χαλεπός*. — *ῥαπίζων* Brunck, cod. *βαδίζων*. — V. 3. *ἐκέλευε*, Stephanus *ἐκέλευσε*. — V. 6. *τεῖρεν ἱδρώς* Salmasius, cod. *πεῖρεν ἱδρ ς*.

Digitized by Google

κραδίη δὲ ῥινὸς ἄχρις
ἀνέβαινε, κἂν ἀπέσβην.
ὁ δ' Ἔρως μέτωπα σείων
ἀπαλοῖς πτεροῖσιν εἶπεν,
σὺ γὰρ οὐ δύνῃ φιλῆσαι

30. [4.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ.

Ἐπὶ μυρσίναις τερείναις,
ἐπὶ λωτίναις τε ποίαις
στορέσας θέλω προπίνειν·
ὁ δ' Ἔρως χιτῶνα δήσας
ὑπὲρ αὐχένος παπύρῳ
μέθυ μοι διακονείτω.
τροχὸς ἅρματος γὰρ οἷα
βίοτος τρέχει κυλισθείς·
ὀλίγη δὲ κεισόμεσθα
κόνις ὀστέων λυθέντων.
τί σε δεῖ λίθον μυρίζειν;
τί δὲ γῇ χέειν μάταια;
ἐμὲ μᾶλλον, ὡς ἔτι ζῶ,
μύρισον, ῥόδοις δὲ κρᾶτα
πύκασον, κάλει δ' ἑταίρην.
πρὶν ἔρως ἐκεῖ μ' ἀπελθεῖν
ὑπὸ νερτέρων χορείας,
σκεδάσαι θέλω μερίμνας.

31. [3.]

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Μεσονυκτίοις ποτ' ὥραις,
στρέφεται ὅτ' Ἄρκτος ἤδη
κατὰ χεῖρα τὴν Βοώτου,
μερόπων δὲ φῦλα πάντα
κέαται κόπῳ δαμέντα,
τότ' Ἔρως ἐπισταθείς μευ
θυρέων ἔκοπτ' ὀχῆας.
τίς, ἔφην, θύρας ἀράσσει;
κατά μευ σχίζεις ὀνείρους.
ὁ δ' Ἔρως, ἄνοιγε, φησίν·
βρέφος εἰμί, μὴ φόβησαι
βρέχομαι δὲ κἀσέληνον
κατὰ νύκτα πεπλάνημαι.
ἐλέησα ταῦτ' ἀκούσας,
ἀνὰ δ' εὐθὺ λύχνον ἅψας
ἀνέῳξα, καὶ βρέφος μέν
ἐσορῶ φέροντα τόξον
πτέρυγάς τε καὶ φαρέτρην.
παρὰ δ' ἱστίην καθῖσα
παλάμαις τε χεῖρας αὐτοῦ

V. 9. σείων, Brunck σαίνων coni.

30. Spal. ἄλλο ἐρωτικὸν τοῦ αὐτοῦ et in margine ᾠδάριον. V. 1. τερείναις, cod. τερίναις. — V. 2. ποίαις, cod. πόαις. — V. 6. διακονείτω, cod. sec. Spal. διακονεῖτο. — V. 7. ἅρματος γὰρ vulgo, cod. γὰρ ἅρματος. — V. 12. χέειν vulgo, cod. καίειν. — V. 16. ἔρως ἐκεῖ μ' corruptum, Baxter πρίν, ἐρῶ σε, δεῖ μ' ἀπελθεῖν, Barnes πρὶν ἔραζε δεῖν μ' ἀπελθεῖν, Peerlkamp πρὶν ἔρως ἔχει μ'. Fort. πρὶν ἐκεῖ μ' ὥρα 'στ' ἀπελθεῖν.

31. Spal. in marg. ἄλλο. V. 2. στρέφεται, cod. στρεφέτην. Versus fortasse ex duobus temere conflatus. — V. 7. θυρέων, cod. θυράων. — V. 9. σχίζεις vulgo et sic Spal. ex cod., Levesqu. σκίζεις, Stephan. σχίσεις. — V. 11. φόβησαι, Spal. φοβῆσαι. — V. 17. ἔσορῶ vulgo, cod. εἰσορῶ. — V. 18. fort. ab interpolatore additus. — V. 19. καθῖσα Mehlhorn coniecit, cod. καθίξας et καθίσας. — V. 20. παλάμαις τε, cod. παλάμας καὶ et supra τε, vulgo παλάμαισι.

Digitized by Google

ἀνέθαλπον, ἐκ δὲ χαίτης
ἀπέθλιβον ὑγρὸν ὕδωρ.
ὁ δ', ἐπεὶ κρύος μεθῆκεν,
φέρε, φησί, πειράσωμεν
τόδε τόξον, εἴ τί μοι νῦν
βλάβεται βραχεῖσα νευρή.
τανύει δὲ καί με τύπτει
μέσον ἦπαρ, ὥςπερ οἶστρος·
ἀνὰ δ' ἄλλεται καχάζων,
ξένε δ', εἶπε, συγχάρηθι·
κέρας ἀβλαβὲς μέν ἐστιν,
σὺ δὲ καρδίην πονήσεις

32. [43.]

ΕΙΣ ΤΕΤΤΙΓΑ.

Μακαρίζομέν σε, τέττιξ,
ὅτε δενδρέων ἐπ' ἄκρων
ὀλίγην δρόσον πεπωκώς
βασιλεὺς ὅπως ἀείδεις·
σὰ γάρ ἐστι κεῖνα πάντα,
ὁπόσα βλέπεις ἐν ἀγροῖς,
χὠπόσα φέρουσιν ὧραι.
σὺ δὲ φιλία γεωργῶν,
ἀπὸ μηδενός τι βλάπτων·
σὺ δὲ τίμιος βροτοῖσιν,
θέρεος γλυκὺς προφήτης·
φιλέουσι μέν σε Μοῦσαι,
φιλέει δὲ Φοῖβος αὐτός,
λιγυρὴν δ' ἔδωκεν οἶμην·
τὸ δὲ γῆρας οὔ σε τείρει
σοφέ, γηγενής, φίλυμνε,
ἀπαθής, ἀναιμόσαρκε·
σχεδὸν εἶ θεοῖς ὅμοιος.

33. [40.]

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Ἔρως ποτ' ἐν ῥόδοισιν
κοιμωμένην μέλιτταν
οὐκ εἶδεν, ἀλλ' ἐτρώθη
τὸν δάκτυλον· παταχθεὶς
τὰς χεῖρας ὠλόλυξεν·
δραμὼν δὲ καὶ πετασθεὶς
πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην,
ὄλωλα, μᾶτερ, εἶπεν,
ὄλωλα κἀποθνήσκω·
ὄφις μ' ἔτυψε μικρός
πτερωτός, ὃν καλοῦσιν
μέλιτταν οἱ γεωργοί.

V. 24. *πειράσωμεν* cod. supra, in textu *πειράσωμαι*. — V. 26. *εἴ τι* Stephanus, cod. *ἐστὶ*. — V. 31. *ἐστιν* vulgo, cod. *ἐμοί*. — V. 32. *καρδίαν*, cod. *καρδίαν*.

32. Spal. *ἄλλο εἰς τέττιγα ὠδάριον*. V. 2. *ὅτε*, Stephanus *ὅτι*. — V. 4. *ἀείδεις*, cod. supra *ἀείδῃς*. — V. 5. *κεῖνα* vulgo, cod. *καινά*. — V. 7. *χωπόσα* vulgo, cod. *κοπόσα*, Steph. *χ' ὁπόσα*. — *ὧραι*, cod. *ωραι* et supra *ὗλαι*. — V. 8. *φιλία* cod., Hermann *φίλιος εἶ*, mihi videntur v. 7. 8 et 9. serius adiecti. — V. 15. *οὔ σε τείρει* vulgo, cod. *εὖ σε τηρεῖ*. — V. 16. *γηγενής, φίλυμνε* vulgo, cod. *γηγενῆ φίλυπνε*. — V. 17. *ἀπαθής* cod. *ἀπαθές*.

33. Spal. add. *ἄλλο*. V. 4. Stephanus *τὸν δάκτυλον δὲ βαχθείς*. — V. 5. *τὰς χεῖρας*, Stephanus *τᾶς χειρὸς*. — V. 5. *ὠλόλυξεν*, sec. Spal. cod. *ὀλόλυξαν*. Mihi versus sic videntur transponendi: *ἐτρώθη τὸν δάκτυλον παταχθείς· δραμὼν δὲ καὶ πετασθεὶς τὰς χεῖρας ὠλόλυξεν πρὸς τὴν καλὴν κτλ.*

Digitized by Google

ἁ δ' εἶπεν· εἰ τὸ κέντρον
πονεῖ τὸ τᾶς μελίττας,
πόσον δοκεῖς πονοῦσιν,
Ἔρως, ὅσους σὺ βάλλεις;

34. [23.]

ΕΙΣ ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΝ.

Ὁ πλοῦτος εἴ γε χρυσοῦ
τὸ ζῆν παρεῖχε θνητοῖς,
ἑκαρτέρουν φυλάττων,
ἵν', ἂν θανεῖν ἐπέλθῃ,
λάβῃ τι καὶ παρέλθῃ.
εἰ δ' οὖν τὸ μὴ πρίασθαι
τὸ ζῆν ἔνεστι θνητοῖς,
τί χρυσὸς ὠφελεῖ με;
θανεῖν γὰρ εἰ πέπρωται,
τί καὶ μάτην στενάζω;
τί καὶ γόους προπέμπω;
ἐμοὶ γένοιτο πίνειν,
πιόντι δ' οἶνον ἡδύν
ἐμοῖς φίλοις συνεῖναι,
ἐν δ' ἁπαλαῖσι κοίταις
τελεῖν τὰν Ἀφροδίταν.

35. [8.]

ΟΝΑΡ.

Διὰ νυκτῶν ἐγκαθεύδων
ἁλιπορφύροις τάπησιν,
γεγανυμένος Λυαίῳ,
ἐδόκουν ἄκροισι ταρσοῖς
δρόμον ὠκὺν ἐκτανύειν
μετὰ παρθένων ἀθύρων.
ἐπεκερτόμουν δὲ παῖδες
ἁπαλώτεροι Λυαίου,
δακέθυμά μοι λέγοντες
διὰ τὰς καλὰς ἐκείνας.
ἐθέλοντα δὲ φιλῆσαι
φύγον ἐξ ὕπνου με πάντες.
μεμονωμένος δ' ὁ τλήμων
πάλιν ἤθελον καθεύδειν.

V. 14. *παφεῖ*, Brriggs *ὀλεῖ*. Fort. *εἴ σε κέντρον πονεῖ*. — *τᾶς*, cod. sec. Spal. *τὰς*.

34. Steph. inscripsit *εἰς χρυσόν*. — V. 2. *παρεῖχε*, Steph. *παρῆγε*. — *θνηιρῖς* cod. supra, in textu *βροτοῖς*. — V. 4. *ἵν' ἂν θανεῖν ἐπέλθῃ* vulgo, cod. *ἵν' ἀσθενεῖν ἐπέλῃ*. — V. 6. *οὖν τὸ μὴ* scripsi, cod. *οὖν μὴ τὸ*, Brunck coniecit *οὔ τί που*. — V. 8. *ὠφελεῖ*, cod. *ὀφελεῖ*. — V. 11. Mehlhorn subditicium censet. — V. 15. *ἀπαλαῖσι*, Scaliger *ἀγλααῖσι*. — V. 16. *τὰν*, Scaliger *τιν'*. Videntur v. 15. et 16. serius adiecti.

35. Spal. add. *τοῦ αὐτοῦ* in margine. V. 1. *νυκτῶν* cod., vulgo *νυκτός*. — V. 2. *τάπησι*, cod. a m. pr. *ταπισι*. — V. 3. *γεγανυμένος*, Barnes *γεγανωμένος* coni. — V. 11. *ἐθέλοντα* Stephanus, cod. *ἐθέλοντι*. — *δὲ* cod., vulgo *δή*. — V. 12. *με* Stephanus, cod. *μοι*. — V. 13. *μεμονωμένος*, cod. *γεμονωμένος*.

Digitized by Google

36. [41.]

ΕΙΣ ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ.

Ἵλαροὶ πίωμεν οἶνον,
ἀναμέλψομεν δὲ Βάκχον,
τὸν ἐφευρετὰν χορείας,
τὸν ὅλας ποθοῦντα μολπάς,
τὸν ὁμότροπον Ἔρωτι,
τὸν ἐρώμενον Κυθήρης·
δι' ὃν ἡ μέθη λοχεύθη,
δι' ὃν ἡ χάρις ἐτέχθη,
δι' ὃν ἀμπαύεται λύπα,
δι' ὃν εὐνάζετ' ἀνία.
τὸ μὲν οὖν πόμα κερασθέν
ἅπαλοὶ φέρουσι παῖδες·
τὸ δ' ἄχος πέφευγε μιχθέν
ἀνεμοτρόφῳ θυέλλῃ.
τὸ μὲν οἶν πόμα λάβωμεν,
τὰς δὲ φροντίδας μεθῶμεν·
τί γάρ ἐστί σοι τὸ κέρδος
ὀδυνωμένῳ μερίμναις;
πόθεν οἴδαμεν τὸ μέλλον;
ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος·
μεθύων θέλω χορεύειν,
μεμυρισμένος δὲ παίζειν
μετὰ καὶ καλῶν γυναικῶν·
μελέτω δὲ τοῖς θέλουσιν
ὅσον ἐστὶν ἐν μερίμναις.
Ἵλαροὶ πίωμεν οἶνον,
ἀναμέλψομεν δὲ Βάκχον.

37. [47.]

ΕΙΣ ΠΡΕΣΒΥΤΗΝ.

Φιλῶ γέροντα τερπνόν,
φιλῶ νέον χορευτάν·
ἂν δ' ὁ γέρων χορεύῃ,
τρίχας γέρων μέν ἐστιν,
τὰς δὲ φρένας νεάζει.

38. [24.]

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

Ἐπειδὴ βροτὸς ἐτέχθην
βιότου τρίβον ὁδεύειν,
χρόνον ἔγνων, ὃν παρῆλθον·
ὃν δ' ἔχω δραμεῖν, οὐκ οἶδα.

36. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ et in marg. ἄλλο. V. 1. ἵλαροὶ πίωμεν vulgo, cod. λιαρὸν πίομεν. — V. 5. fort. ὁμότροφον. — V. 11. πόμα cod. supra, in textu πῶμα. — V. 14. ἀνεμοτρόφῳ cod. supra, in textu ἀνεμοτρόπῳ. — V. 15. πόμα cod., vulgo πῶμα. — V. 16. τὰς δὲ φροντίδας cod., Hermann τὰ δὲ φροντίδος. — V. 17. τὸ addidit Fabri filia, in cod. deest. — V. 18. ὀδυνωμένῳ Aemil. Portus, cod. ὀδυρώμενος, Stephanus ὀδυρωμένῳ. — V. 22. postea quaedam excidisse putant, sed fortasse potius v. 23. ab alio est adiectus.

37. Spal. εἰς ἑαυτὸν ἢ εἰς ἕτερον πρεσβυτῶν et in marg. ἄλλο. — V. 2. χορευτάν cod. supra, in textu χορευτήν. — V. 3. ἂν δ' ὁ γέρων, Stephanus γέρων δ' ὅταν.

38. Spal. add. ἄλλο. V. 1. ἐτέχθην cod. supra, in textu ἐτύχθην. — V. 3. ἔγνων, cod. ἔγνον.

Digitized by Google

μέθετέ με φροντίδες·
μηδέν μοι καὶ ὑμῖν ἔστω.
πρὶν ἐμὲ φθάσῃ τὸ τέλος,
παίξω, γελάσω, χορεύσω
μετὰ τοῦ καλοῦ Λυαίου.

39.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΑΡ.

Τὶ καλόν ἐστι βαδίζειν,
ὅπου λειμῶνες κομῶσιν,
ὅπου λεπτὴν ἡδυτάτην
ἀναπνεῖ Ζέφυρος αὔρην,
κλῆμα τὸ Βάκχειον ἰδεῖν,
χὐπὸ τὰ πέταλα δῦναι,
ἁπαλὴν παῖδα κατέχων,
Κύπριν ὅλην πνέουσαν.

40. [42.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ ΩΙΔΑΡΙΟΝ.

Ποθέω μὲν Διονύσου
φιλοπαίγμονος χορείας·
φιλέω δ', ὅταν ἐφήβου
μετὰ συμπότου λυρίζω·
στεφανίσκους δ' ὑακίνθων
κροτάφοισιν ἀμφιπλέξας
μετὰ παρθένων ἀθύρειν
φιλέω μάλιστα πάντων.
φθόνον οὐκ οἶδ' ἐμὸν ἦτορ,
φθόνον οὐκ οἶδα δαϊκτόν.
φιλολοιδόροιο γλώττης
φεύγω βέλεμνα κωφά·
στυγέω μάχας παροίνους.
πολυκώμους κατὰ δαῖτας
νεοθηλέσ' ἅμα κούραις
ὑπὸ βαρβίτῳ χορεύων
βίον ἥσυχον φέρωμεν.

V. 6. ἔστω cod. supra, in textu ἔστο.

39. Cod. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἔαρ ἤτοι κάλος. V. 1. τὶ, cod. τί. — καλόν, Barnes κάλλιον. — V. 5. Βάκχειον, cod. supra βάκχϊον. — ἰδεῖν, cod. εἰδεῖν. — V. 7. κατέχων, Fischer κατέχειν, Pauw χἀπαλὴν π. κατέχειν.

40. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. V. 1. ποθέω μέν, cod. ποθέομεν. — V. 3. ὅταν, cod. ὅτ' ἂν, Hermann ὁπόταν. — V. 10. δαϊκτόν, Pauw δαϊκτήν. Totus versus subditicius videtur Mehlhornio: fortasse potius v. 9. serius adiectus, ut poeta scripserit: φθόνον οὐκ οἶδα δαϊκτήν· στυγέω μάχας παροίνους· φιλολοιδόροιο κτλ. Videtur autem hoc carmen ex quaternis quaternorum versuum strophis constare. — V. 11. φιλολοιδόροιο, cod. φιλολοιδόροισι. — V. 12. φεύγω vulgo, cod. ἔφευγε. fort. στυγέω. — κωφά Valckenaer, cod. κοῦφα. — V. 13. στυγέω, cod. Pal. στυγέω. — V. 15. νεοθηλέσ' Barnes, cod. νεοθηλαῖσιν, Mehlhorn νεοθηλέσιν.

Digitized by Google

41. [6.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ ΩΙΔΑΡΙΟΝ.

Στεφάνους μὲν κροτάφοισιν
ῥοδίνους συναρμόσαντες
μεθύωμεν ἁβρὰ γελῶντες.
ὑπὸ βαρβίτῳ δὲ κούρα
κατακίσσοισι βρέμοντας
πλοκάμοις φέρουσα θύρσους
χλιδανόσφυρος χορεύει.
ἁβροχαίτας δ' ἅμα κοῦρος
στομάτων ἁδὺ πνεόντων
κατὰ πηκτίδων ἀθύρων
προχέει λίγειαν ὀμφάν.
ὁ δ' Ἔρως ὁ χρυσοχαίτας
μετὰ τοῦ καλοῦ Λυαίου
καὶ τῆς καλῆς Κυθήρης
τὸν ἐπήρατον γεραιοῖς
κῶμον μέτεισι χαίρων.

42. [5.]

ΕΙΣ ΡΟΔΟΝ.

Τὸ ῥόδον τὸ τῶν Ἐρώτων
μίξωμεν Διονύσῳ·
τὸ ῥόδον τὸ καλλίφυλλον
κροτάφοισιν ἁρμόσαντες
πίνωμεν ἁβρὰ γελῶντες
ῥόδον, ὦ φέριστον ἄνθος,
ῥόδον εἶαρος μέλημα·
ῥόδα καὶ θεοῖσι τερπνά·
ῥόδον, ᾧ παῖς ὁ Κυθήρης
στέφεται καλοὺς ἰούλους
Χαρίτεσσι συγχορεύων.
στέψον οὖν με, καὶ λυρίζων
παρὰ σοῖς, Διόνυσε, σηκοῖς,
μετὰ κούρης βαθυκόλπου
ῥοδίνοισι στεφανίσκοις
πεπυκασμένος χορεύσω.

43. [25.]

ΕΙΣ ΟΙΝΟΝ ΩΙΔΑΡΙΟΝ.

Ὅταν πίνω τὸν οἶνον,
εὔδουσιν αἱ μέριμναι.
τί μοι γόων, τί μοι πόνων,
τί μοι μέλει μεριμνῶν;

41. V. 3. *μεθύωμεν* Arnaldus, cod. *μεθύομεν*. Post hunc v. Mehlhorn versum excidisse suspicatur. — V. 5. *κατακίσσοισι*, cod. sec. Spal. et Stephanus *κατὰ κισσοῖσι*. — V. 7. *χορεύει*, cod. supra *χορεύη*. — V. 8. *ἁβροχαίτας δ' ἅμα κοῦρος* vulgo, cod. *ἁβροχαῖται δ' ἅμα κοῦροι*. — V. 10. *πηκτίδων*, cod. a m. pr. *πικτίδων*. — *ἀθύρων προχέει* Stephanus, qui et *ἀθύρει προχέων* memorat, cod. *ἀθύρειν προχέειν*. — V. 14. *Κυθήρης*, cod. *Κυθηρείας*, supra *Κυθηρίης*. Totum versum Mehlhorn probabiliter censet subditicium esse. — V. 16. *μέτεισι*, cod. *μεθίησι*.

42. Cod. *ἄλλο ὁμοίως ᾠδάριον* et in marg. *εἰς ῥόδον*. V. 1. *ῥόδον* cod. supra, in textu *ῥόδων*. — V. 2. *Διονύσῳ*, cod. *τῷ Διονύσῳ*, sed *τῷ* expunxit librarius. — V. 7. *εἶαρος*, cod. *ἔαρος*. — V. 8. Herm. subditicium censet, recte ut videtur. — V. 9. *ᾧ* Hermann, cod. *ὁ*. — V. 10. *καλοὺς ἰούλους* Lennep, cod. *καλοῖς ἰούλδις*. — V. 12. *στέψον οὖν με καὶ* cod., Mehlhorn *στέψον με καί*. — *λυρίζων* Lennep, cod. *λυρίζω*, Stephan. *λυρίσω*.

43. Spal. in marg. add. *τοῦ αὐτοῦ*. V. 1. *πίνω* cod., *πίω* Barnes. — V. 3. *τί μοι γόων, τί μοι πόνων*, cod. *τί μοι πόνων, τί μοι γόων*, sed

θανεῖν με δεῖ, κἂν μὴ θέλω·
τί δὲ τὸν βίον πλανῶμαι;
πίωμεν οὖν τὸν οἶνον,
τὸν τοῦ καλοῦ Λυαίου·
σὺν τῷ δὲ πίνειν ἡμᾶς
εὔδουσιν αἱ μέριμναι.

44. [37.]

ΕΙΣ ΤΟ ΕΑΡ.

Ἴδε πῶς ἔαρος φανέντος
Χάριτες βρύουσι ῥόδα·
ἴδε πῶς κῦμα θαλάσσης
ἀπαλύνεται γαλήνῃ·
ἴδε πῶς νῆσσα κολυμβᾷ·
ἴδε πῶς γέρανος ὁδεύει.
ἀφελῶς δ' ἔλαμψε Τίταν·
νεφελῶν σκιαὶ δονοῦνται·
τὰ βροτῶν δ' ἔλαμψεν ἔργα·
[*καρποῖσι γαῖα προκύπτει.*]
καρπὸς γαίας προκύπτει.
Βρομίου στέφεται νᾶμα
κατὰ φύλλον κατὰ κλῶνα
καθελὼν ἤνθησε καρπός.

45. [38.]

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

Ἐγὼ γέρων μέν εἰμι,
νέων πλέον δὲ πίνω·
κἂν δέσῃ με χορεύειν,
Σειληνὸν ἐν μέσοισιν
μιμούμενος χορεύσω,
σκῆπτρον ἔχων τὸν ἀσκόν·
ὁ νάρθηξ δ' οὐδέν ἐστιν.
ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι,
παρέστω καὶ μαχέσθω.
ἐμοὶ κύπελλον, ὦ παῖ,
μελίχρουν οἶνον ἡδύν
ἐγκεράσας φόρησον.
ἐγὼ γέρων μέν εἰμι
* * * * *

postea correctum. — V. 5. Stephanus *κἂν μὴ θέλω, θανεῖν με δεῖ.* — V. 6. *τί δὲ* cod., vulgo *τί.* — V. 9. Scaliger *σὺν τῷ πιεῖν γὰρ ἡμᾶς.*

44. V. 1. *ἔαρος φανέντος*, Hermann *φανέντος ἦρος.* — V. 2. *βρύουσι ῥόδα* cod., vulgo *ῥόδα βρύουσιν.* — V. 5. *νῆσσα*, cod. a m. pr. *νῆσα.* — V. 10. cancellis sepsi, quippe qui sit ex dittographia ortus, vulgo delent v. 11. — *καρποῖσι*, corrigunt *καρποῖς.* — V. 11. *γαίας* scripsi, cod. *ἐλαίας.* — V. 12. fort. scrib.: *Βρομίου στρέφει τὸ νᾶμα κατάφυλλον κατὰ κλῶνα*, ut deinde versus exciderit. Hermann *Βρομιοτρεφές τε νᾶμα κατάφυλλον, κατάκλωνον θαλέθων ἤνθισε κ.*, Boeckh *Βρομίου στέγων τὸ νᾶμα . . . σταφυλῶν ἤνθισε κ.* — V. 13. *κλῶνα* vulgo, cod. *κλόνον.* — V. 14. *ἤνθησε* cod., vulgo *ἤνθισε.*

45. V. 3. *δέησῃ με* cod., Hermann *μὲν δέῃ.* — V. 4. et 5. huc transposuit Lachmann, in cod. leguntur in fine carminis. — V. 6. *ἔχων* cod., Stephanus *ἔχω.* — V. 7. *ὁ νάρθηξ δ' οὐδέν ἐστιν* cod., Mehlhorn *ὁ δ' οὐδέν ἐσθ' ὁ νάρθηξ.* — V. 9. *παρέστω καὶ* cod., corrigunt *πάρεστι γάρ*, ex Anacr. Fr. 92. — V. 11. *μελίχρουν* cod., corrigunt *μελιχρόν.* — V. 13. nihil excidisse videtur, nisi *νέων πλέον δὲ πίνω.*

Digitized by Google

46. [26.]

ΕΙΣ ΦΙΛΟΠΟΤΗΝ.

Ὅταν ὁ Βάκχος εἰςέλθῃ,
εὕδουσιν αἱ μέριμναι·
δοκῶν δ' ἔχειν τὰ Κροίσου
θέλω καλῶς ἀείδειν·
κισσοστεφής τε κεῖμαι,
πατῶ δ' ἅπαντα θυμῷ.
ὅπλιζ', ἐγὼ δὲ πίνω.
* * * *
φέρε μοι κύπελλον, ὦ παῖ·
μεθύοντα γάρ με κεῖσθαι
πολὺ κρεῖσσον ἢ θανόντα.

47. [32.]

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Τοῦ Διὸς ὁ παῖς ὁ Βάκχος,
ὁ λυσίφρων ὁ Λυαῖος,
ὅταν εἰς φρένας τὰς ἐμάς
εἰςέλθῃ μεθυδότας,
διδάσκει με χορεύειν.
ἔχω δέ τι καὶ τερπνόν
ὁ τᾶς μέθας ἐραστάς·
μετὰ κρότων, μετ' ᾠδᾶς
τέρπει με Κάφροδίτα,
καὶ πάλιν θέλω χορεύειν.

48. [39.]

ΕΙΣ ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ.

Ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
τότ' ἐμεῦ ἦτορ ἰανθέν
λιγαίνειν ἄρχεται Μούσας.
ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
ἀποριπτονται μέριμναι
πολυφρόντιδές τε βουλαί
ἐς ἁλικτύπους ἀήτας.

46. Spal. add. ἄλλο et in marg. τοῦ αὐτοῦ εἰς φιλοπότην, Stephanus εἰς ἑαυτόν. V. 1. ὅταν ὁ Βάκχος εἰςέλθῃ cod., Bothe ὁ Βάκχος ὅταν ἐςέλθῃ, Hermann ὅταν Βάκχος ἐςέλθῃ. — V. 3. δοκῶν vulgo, cod. δοκῶ. — V. 8—10. non cohaerent cum praegressis; probabiliter Hermann novi carminis initium esse censet.

47. Spal. in marg. τοῦ αὐτοῦ εἰς Διόνυσον ἤγουν εἰς οἶνον. — V. 2. ὁ Λυαῖος cod., vulgo articulum abiiciunt. — V. 3. ὅταν εἰς φρένας τὰς ἐμὰς cod., Barnes ὅταν φρένας γ' ἐς ἁμάς. — V. 4. μεθυδότας cod., corrigunt μεθυδώτας. — V. 5. διδάσκει με cod., Mehlhorn διδάσκομαι. — V. 6. δέ τι καὶ cod., corrigunt δὲ καί τι. — V. 8. Mehlhorn ad praegressa refert. — V. 9. με κἀφροδίτα cod., corrigunt καί μ' Ἀφροδίτα. — V. 10. πάλιν cod., Barnes πάλι.

48. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ, Stephanus inscr. εἰς ἑαυτόν. V. 2. τότ' ἐμεῦ Brunck, cod. τότε μεν (Spal. μὲν). — V. 3. λιγαίνειν ἄρχεται Μούσας, Moebius λίγα Μούσας ἄρχετ' αἰνεῖν, rectius Mehlhorn duorum versuum reliquias esse existimat . . . . Μούσας . . ἄρχεται λιγαίνειν. — V. 5. ἀποριπτονται, cod. ἀποριπταται.

Digitized by Google

ὅτ᾽ ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
λυσιπαίγμων τότε Βάκχος
πολυανθέσιν μ᾽ ἐν αὔραις
δονέει μέθῃ γανώσας.
ὅτ᾽ ἐγὼ πίω τὸν οἶνον
στεφάνους ἄνθεσι πλέξας,
ἐπιθεὶς δὲ τῷ καρήνῳ,
βιότου μέλπω γαλήνην.
ὅτ᾽ ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
μύρῳ εὐώδεϊ τέγξας
δέμας, ἀγκάλαις δὲ κούρην
κατέχων Κύπριν ἀείδω.
ὅτ᾽ ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
ὑπὸ κυρτοῖσι κυπέλλοις
τὸν ἐμὸν νόον ἁπλώσας
θιάσῳ τέρπομαι κούρων.
ὅτ᾽ ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
τοῦτό μοι μόνῳ τὸ κέρδος·
τοῦτ᾽ ἐγὼ λαβὼν ἀποίσω·
τὸ θανεῖν γὰρ μετὰ πάντων.

49. [34.]

ΕΙΣ ΚΟΡΗΝ.

Μή με φύγῃς ὁρῶσα
τὰν πολιὰν ἔθειραν·
μηδ᾽, ὅτι σοὶ πάρεστιν
ἄνθος ἀκμαῖον, ταμά
δῶρα, φίλα, διώσῃ.
ὅρα κἀν στεφάνοισιν
ὅπως πρέπει τὰ λευκά
ῥόδοις κρίνα πλακέντα.

50. [36.]

ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΕΤΩΣ ΖΗΝ.

Τί με τοὺς νόμους διδάσκεις
καὶ ῥητόρων ἀνάγκας;
τί δέ μοι λόγων τοσούτων,
τῶν μηδὲν ὠφελούντων;
μᾶλλον δίδασκε πίνειν
ἁπαλὸν πόμα Λυαίου·
μᾶλλον δίδασκε παίζειν
μετὰ χρυσῆς Ἀφροδίτης.
πολιαὶ στέφουσι κάραν·
βάλ᾽ ὕδωρ, δὸς οἶνον, ὦ παῖ,
τὴν ψυχήν μου κάρωσον·
βραχὺ μὴ ζῶντα καλύπτεις·
ὁ θανὼν οὐκ ἐπιθυμεῖ.

V. 9. λυσιπαίγμων, Pierson coni. λυσιπήμων, Hermann λυροπαίγμων. — τότε vulgo, cod. ὅτε, vel sec. Spal. ὅτε μοι. — V. 10. μ᾽ om. cod. — V. 21. κυρτοῖσι Barnes, cod. κυρτοῖς δέ. — V. 25. et 26. τοῦτο cod., vulgo τόδ᾽ ἐμοὶ et τόδ᾽ ἐγώ. — μόνῳ, Barnes μόνον. — V. 27. γὰρ cod. in textu, sed supra δεῖ.

49. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. V. 2. ἔθειραν, cod. αἴθηραν. — V. 4. ταμά scripsi, cod. τὰς ἐμς. — V. 5. δῶρα φίλα διώσῃ scripsi, cod. δῶρα τὰ φίλτρα διώξεις, Stephanus ταμὰ φίλτρα διώξῃς, Hermann ἄνθος ἀκμαῖον, ὥρας ἐμᾶς δῶρα διώσῃ, poteris probabilius ἄνθος ἀκμαῖον ὥρας, δῶρα, φίλα, διώσῃ. — V. 6. κἀν vulgo, cod. κἀν ἐν. — V. 8. ῥόδοις vulgo, cod. ῥοΐδοις.

50. τὸ om. cod., Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. V. 4. cod. ὀφελούντων. — V. 6. πόμα cod., vulgo πῶμα. — V. 9. στέφουσι κάραν cod., vulgo κάρα στέφουσιν. — V. 10. βάλ᾽ ὕδωρ, δὸς οἶνον Bothe, cod. δὸς ὕδωρ, βάλ᾽ οἶνον. — V. 11. Barnes ψυχὴν δέ μοι κάρωσον.

Digitized by Google

51. [54.]

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

Ὅτ' ἐγὼ νέοις σ' ὁμιλεῖν
ἐσορῶ, πάρεστιν ἥβα.
τότε δέ, τότ' ἐς χορείην
ὁ γέρων ἐγὼ πτεροῦμαι.
περίμεινόν με Κυβήβα·
παράδος· θέλω στέφεσθαι·
πολιὸν δὲ γῆρας ἑκάς·
νέος ἐν νέοις χορεύσω.
Διονυσίης δέ μοί τις
φερέτω ῥοῦν ἀπ' ὀπώρης,
ἵν' ἴδῃ γέροντος ἀλκήν
δεδαηκότος μὲν εἰπεῖν,
δεδαηκότος δὲ πίνειν,
χαριέντως δὲ μανῆναι.

52. [35.]

ΕΙΣ ΕΥΡΩΠΗΝ.

Ὁ ταῦρος οὗτος, ὦ παῖ,
δοκεῖ τις εἶναί μοι Ζεύς·
φέρει γὰρ ἀμφὶ νώτοις
Σιδονίην γυναῖκα.
περᾷ δὲ πόντον εὐρύν,
τέμνει δὲ κῦμα χηλαῖς·
οὐκ ἂν δὲ ταῦρος ἄλλος
ἐξ ἀγέλης ἐλασθείς
ἔπλευσε τὴν θάλασσαν,
εἰ μὴ μόνος ἐκεῖνος.

53. [53.]

ΕΙΣ ΡΟΔΟΝ.

Στεφανηφόρου μετ' ἦρος
μέλπομαι ῥόδον τέρεινον
συνέταιρον αὐξίμολπον·
τόδε γὰρ θεῶν ἄημα,
τόδε καὶ βροτῶν τὸ χάρμα,
Χάρισίν τ' ἄγαλμ' ἐν ὥραις
πολυανθέων Ἐρώτων,
ἀφροδίσιόν τ' ἄθυρμα.
τόδε καὶ μέλημα μύθοις,
χαρίεν φυτόν τε Μουσῶν·

51. Spal. ἄλλο εἰς ἑαυτὸν ὁμοίως. V. 1. νέοις σ' ὁμιλεῖν scripsi, Stephanus νέοις ὁμίλουν, Mehlhorn σε νέοις ὁμιλεῖν, cod. σε νέοις ὁμίλουν. — V. 2. ἐσορῶ vulgo, cod. ἐσορῶν. — V. 3. δέ cod., vulgo δή. — V. 5. περίμεινον, cod. supra παραμένω. — V. 7. δὲ γῆρας ἑκὰς cod., corrigunt ἑκὰς δὲ γῆρας. — V. 9. Διονυσίης vulgo, cod. Διονυσίοις. — V. 10. ῥοῦν Pauw, cod. ῥοιάν, sed supra ῥοόν.

52. V. 2. sic cod., vulgo Ζεύς μοι δοκεῖ τις εἶναι. — V. 4. Σιδονίην cod. sec. Spal. supra, in textu Σιδωνίαν. — V. 5. περᾷ δὲ vulgo, cod. παρὰ δὲ, sed supra δή. — V. 7. οὐκ ἂν vulgo, cod. οὐκ ἐν οὖν. — V. 10. μόνος, Steph. μόνος γ'.

53. V. 1. στεφανηφόρου vulgo, cod. στεφανηφόρον. — V. 2. μέλπομαι cod. in textu, sed supra μέλπομαι. — τέρεινον Salmasius, cod. τερενόν, Stephanus θερινόν. — V. 3. συνέταιρον αὐξίμολπον scripsi, cod. σὺν ἑταιρεῖ αὔξει μελπ' (μελπ), Hermann μέλομαι . . . συνέταιρον (Mehlhorn συνέταιρα) ὀξὺ μέλπειν. — V. 5. τὸ vulgo, in cod. omissum, fort. βροτῶν χάρισμα.

Digitized by Google

γλυκὺ καὶ ποιοῦντι πεῖραν
ἐν ἀκανθίναις ἀταρποῖς·
γλυκὺ δ' αὖ λαβόντι θάλπειν
μαλακαῖσι χερσὶ κούφαις
προσάγειν τ' Ἔρωτος ἄνθος.
τῷ σοφῷ τί δ' αὖ, τί τερπνόν
θαλίαις τε καὶ τραπέζαις
Διονυσίαις θ' ἑορταῖς
δίχα τοῦ ῥόδου γένοιτ' ἄν;

54. [53.]

(ΑΛΛΟ ΕΙΣ ΡΟΔΟΝ.)

Ῥοδοδάκτυλος μὲν Ἠώς,
ῥοδοπήχεες δὲ Νύμφαι,
ῥοδόχρους δὲ καφροδίτα
παρὰ τῶν σοφῶν καλεῖται.
τόδε καὶ νοσοῦσιν ἀρκεῖ,
τόδε καὶ νεκροῖς ἀμύνει,
τόδε καὶ χρόνον βιᾶται·
χαρίεν ῥόδων δὲ γῆρας
νεότητος ἔσχεν ὀδμήν.
φέρε δὴ φύσιν λέγωμεν·
χαροπῆς ὅτ' ἐκ θαλάσσης
δεδροσωμένην Κυθήρην
ἐλόχευε Πόντος ἀφρῷ,
πολεμόκλονόν τ' Ἀθήνην
κορυφῆς ἐδείκνυε Ζεύς,
φοβερὰν θέαν Ὀλύμπῳ,
τότε καὶ ῥόδων ἀγητόν
νέον ἔρνος ἤνθισε Χθών,
πολυδαίδαλον λόχευμα·
μακάρων θεῶν δ' ὅμιλος,
ῥόδον ὡς γένοιτο, νέκταρ
ἐπιτέγξας ἀνέθηλεν
ἀγέρωχον ἐξ ἀκάνθης
φυτὸν ἄμβροτον Λυαίῳ.

55. [50.]

ΕΙΣ ΔΙΟΝΤΣΟΝ.

Ὁ τὸν ἐν πόνοις ἀτειρῆ
νέον, ἐν πόθοις ἀταρβῆ,
καλὸν ἐν πότοις χορευτήν
τελέων θεὸς κατῆλθεν,
ἁπαλὸν βροτοῖσι φίλτρον
πότον ἄστονον κομίζων,
γόνον ἀμπέλου, τὸν οἶνον,
πεπεδημένον ὀπώραις
ἐπὶ κλημάτων φυλάττων,
ἵν', ὅταν τέμνωσι βότρυν,

V. 11. et 13. cod. *ποιοῦντ'* et *λαβόντ'*, Stephanus *ποιοῦντα* et *λαβόντα*. — V. 15. *προσάγειν τ'*, cod. sec. Spal. *προσάγων τ'*, Stephanus *προσάγοντ'*. — V. 16. *τῷ σοφῷ τί δ' αὖ, τί τερπνὸν* scripsi, cod. *ἀσσοφῶ τόδ' αὐτῷ τερπνόν*, Mehlhorn *καὶ τῷ σοφῷ τί τερπνόν*. — V. 18. *θ'* Stephanus, cod. *τ'*. — V. 19. *δίχα* Mehlhorn, cod. *τί δὲ δίχα*, Stephanus *τί δ' ἄνευ ῥόδου*.

54. Vulgo hoc carmen cum praegresso coniunctum est, etiam in codice, seiunxit Mehlhorn. V. 5. *νοσοῦσιν* cod. supra, in textu *νόσοισιν*. — V. 10. *φύσιν* cod. in textu, supra *φυήν*. — V. 15. *ἐδείκνυε*, cod. supra *ἔδειξεν ὁ*. — V. 16. *θέαν*, Mehlhorn *θεὰν* scripsit. — cod. *Ὀλύμπ̃*. — V. 17. *ῥόδων ἀγητόν* scripsi, *ῥόδον ἀγητὸν* cod., vulgo *ῥόδων ἀγητῶν*. — V. 18. *ἤνθισε* vulgo, cod. *ἤνθησε*. — V. 20. *ὅμιλος*, cod. *ὁμοι*. — V. 22. *ἀνέθηλεν* scripsi, cod. *ἀνέθηλειν*, vulgo *ἀνέτειλεν*. — V. 24. *Λυαίῳ* cod. in textu, supra *Λυαίου*.

55. Spal. in marg. *ἄλλο*. V. 2. *νέον*, cod. sec. Spal. supra *νέων*. — V. 6. *πότον*, cod. *πόθον*. — V. 9. *φυλάττων*, Stephanus *φυλάττειν*. — V. 10. *τέμνωσι* cod., vulgo *τέμωσι*.

Digitized by Google

ἄνοσοι μένωσι πάντες,
ἄνοσοι δέμας θεητόν,
ἄνοσοι γλυκύν τε θυμόν
ἐς ἔτους φανέντος ἄλλου.

56. [51.]

ΕΙΣ ΔΙΣΚΟΝ ΕΧΟΝΤΑ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Ἄρα τις τόρευσε πόντον;
ἄρα τις μανεῖσα τέχνα
ἀνέχευε κῦμα δίσκῳ
ἐπὶ νῶτα τῆς θαλάττης;
ἄρα τις ὕπερθε λευκάν
ἁπαλὰν χάραξε Κύπριν
νόος ἐς θεοὺς ἀερθείς,
μακάρων φύσιος ἀρχάν;
ὁ δέ νιν ἔδειξε γυμνάν,
ὅσα μὴ θέμις δ' ὁρᾶσθαι,
μόνα κύμασιν καλύπτει.
ἀλαλημένη δ' ἐπ' αὐτάν,
βρύον ὣς ὕπερθε λευκόν,
ἁπαλόχροος Γαλήνη
δέμας εἰς πλόον φέρουσα,
ῥόθιον πάροιθεν ἕλκει
ῥοδέων δ' ὕπερθε μαζῶν
ἁπαλῆς ἔνερθε δειρῆς
μέγα κῦμα πρῶτα τέμνει.
μέσον αὔλακος δὲ Κύπρις,
κρίνον ὣς ἴοις ἑλιχθέν,
διαφαίνεται Γαλήνας.
ὑπὲρ ἀργύρῳ δ' ὀχοῦνται
ἐπὶ δελφῖσιν χορευταῖς
δολερὸν νόον μερόπων
Ἔρος, Ἵμερος γελῶντες.
χορὸς ἰχθύων τε κύρτος
ἐπὶ κυμάτων κυβιστῶν
Παφίης τὸ σῶμα παίζει,
ἵνα νήχεται γελῶσα.

57.

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ.

Ὁ δραπέτας ὁ χρυσός,
ὅταν με φεύγει κραιπνοῖς
διηνέμοις τε ταρσοῖς,
ἀεὶ δ', ἀεί με φεύγει,

V. 12. θεητόν vulgo, cod. θϊητόν. — V. 14. ἐς ἔτους, cod. ἐςέτους.

56. V. 1. πόντον vulgo, cod. πόντῳ. — V. 4. videtur post v. 5. transponendus et λευκὰ scribendum. — V. 7. νόος, Bothe νόον. — ἀερθείς cod. supra, in textu ἀέρθη. — V. 10. ὅσα Brunck, cod. χὅσα. — δ' in cod. additum a manu secunda, ut possit aliquis scribere χὦσα μὴ θέμις ὁρᾶσθαι. — V. 11. κύμασιν καλύπτει cod., corrigunt κῦμα συγκαλύπτει. — V. 12. ἀλαλημένη Stephani ed., cod. ἀλαλημένος. — ἐπ' αὐτάν Mehlhorn, cod. ἐπαυτά, Stephanus coni. ἀλαλημένον δ' ἐπ' ἀκτᾷ, prius probavit Mehlhorn. — V. 13. λευκόν vulgo, cod. λευκάν. — V. 14. et 15. transponere voluit Pauw. — V. 14. ἁπολόχροος Γαλήνη scripsi, ἁπαλοχρόοις παλάμαις Mehlhorn, cod. ἁπαλοχρόους παλάμς et in marg. γαληνς. — V. 18. δειρῆς, cod. a m. pr. δηρῆς. — V. 21. ὣς, cod. ὡς. — V. 22. διαφαίνεται, cod. a m. sec. διεφαίνετο. — Γαλήνας scripsi, vulgo γαλήνας. — V. 23. ὀχοῦνται vulgo, cod. ὀρχοῦνται. — V. 25. Scaliger coni. δολερὸν νόημ' Ἐρώτων, Io. H. Voss δολερὸν νόον μετώπῳ. — V. 26. Ἔρος Barnes, cod. Ἔρως.

57. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ et in marg. ἄλλο. V. 1. ὁ Pauw, cod. μ' ὁ. — χρυσός, vulgo Χρυσός. — V. 2. Barnes coni. ὅταν φύγῃ με. — κραιπνοῖς, κραιπνῶς cod. supra.

Digitized by Google

οὗ μιν διώκω· τίς γάρ
μισῶν θέλει τι θηρᾶν;
ἐγὼ δ' ἄφαρ λιασθείς
τῶ δραπέτα τῶ χρυσῶ
ἐμῶν φρενῶν μὲν αὖραις
φέρειν ἔδωκα λύπας,
λύρην δ' ἐλῶν ἀείδω
ἐρωτικὰς ἀοιδάς.
πάλιν δ' ὅταν με θυμός
ὑπερφρονεῖν διδάξῃ,
ἄφνω προσεῖφ' ὁ δραπέτας,
φέρων μέθαν μοι φροντίδων,
ἐλών μιν ὡς μεθήμων
λύρης γένωμαι λαρός.
ἄπιστ' ἄπιστε χρυσέ,
μάτην δόλοις με θέλγεις·
πλέον τι χρυσοῦ νεῦρα.
πόθους κέκλυθι ἀδεῖς.

58. [52.]

ΕΙΣ ΟΙΝΟΝ.

Τὸν μελανόχρωτα βότρυν
ταλάροις φέροντες ἄνδρες
μετὰ παρθένων ἐπ' ὤμων,
κατὰ ληνὸν δὲ βαλόντες,
μόνον ἄρσενες πατοῦσιν
σταφυλήν, λύοντες οἶνον,
μέγα τὸν θεὸν κροτοῦντες
ἐπιληνίοισιν ὕμνοις,
ἐρατὸν πίθοις ὁρῶντες
νέον ἐς ζέοντα Βάκχον·
ὃν ὅταν πίνῃ γεραιός,
τρομεροῖς ποσὶν χορεύει,
πολιὰς τρίχας τινάσσων.
ὁ δὲ παρθένον λοχήσας
ἐρατὸς νέος ἐλυσθείς
ἁπαλὸν δέμας χυθεῖσαν
σκιερῶν ὕπερθε φύλλων,
βεβαρημένην ἐς ὕπνον,
ἐς ἔρωτ' ἄωρα θέλγει,
προδότιν γάμων γενέσθαι·
ὁ δὲ μὴ λόγοισι πείθων
τότε μὴ θέλουσαν ἄγχει·
μετὰ γὰρ νέων ὁ Βάκχος
μεθύων ἄτακτα παίζει.

V. 5. *οὗ μιν* vulgo, cod. *οὐ μήν*. — V. 8. *τῶ δραπέτα τῶ χρυσῶ* Barnes, cod. *τῷ δραπέτᾳ τῷ χρυσῷ*. — V. 11. *ἐλῶν* cod., vulgo *ἑλών*. — V. 15. *προσεῖφ' ὁ*, cod. *προσεῖπ' ὁ*, Mehlhorn *προσεῖπε*. — V. 16. *μοι* Dacier, cod. *σοι*. — V. 17. *μεθήμων*, cod. supra *μεθύμων*, Steph. *μεθ' ἡμῶν*. — V. 18. *λαρός* vulgo, cod. *λαρόν*. — V. 20. *μάτην* Mehlhorn, cod. *μετ' ἂν*. — *θέλγεις*, cod. supra *θέλγης*, Stephanus *ἔστ' ἂν . . . θέλγῃς*. — V. 21. *τι χρυσοῦ* Mehlhorn, cum olim minus recte *πλέον τί χρυσοῦ*; *νεῦρα πόθους κτλ.* scripsisset, cod. *χρυησον*, Stephanus *χρυσοῦ*, idem coniecit *νευρά*. — V. 22. *κεκλυ*.

58. V. 1. *μελανόχρωτα* cod. supra, in textu *μελανόχροτα*. — V. 2. *φέροντες*, Stephanus coni. *φέρουσιν*. — V. 6. Pauw coni. *σταφυλῆς λ. οἶνον*, Bothe *σταφυλὴν λ. οἶνου*. — V. 8. *ἐπιληνίοισιν*, cod. *ἐπιληνέοισιν*. — V. 10. *ἐς ζέοντα*, Fabri coni. *ἐκ ζέοντα*, Pauw *εἰσιόντα*. — V. 11. *πίνῃ* cod., vulgo *πίῃ*. — V. 15. *ἐλυσθείς*, Stephanus coni. *μεθυσθείς*. — V. 19. *ἄωρα* cod. sec. Spal. in marg., *ἄωρος* in textu. — V. 20. *προδότιν* vulgo, cod. *προδότην*. — V. 21. *πείθων*, cod. supra *πϊθων*.

Digitized by Google

ἄνοσοι μένωσι πάντες,
ἄνοσοι δέμας θεητόν,

ἄνοσοι,
ἐς ἔτ

56. [51.]

ΕΙΣ ΔΙΣΚΟΝ ΕΧΟΝΤ

Ἄρα τις τόρευσε πόντον;
ἄρα τις μανεῖσα τέχνα
ἀνέχευε κῦμα δίσκῳ
ἐπὶ νῶτα τῆς θαλάττη
5 ἄρα τις ὕπερθε λευκ
ἁπαλὰν χάραξε Κύ
νόος ἐς θεοὺς ἀερ
μακάρων φύσιος
ὁ δέ νιν ἔδειξε
10 ὅσα μὴ θέμι
μόνα κύμασ
ἀλαλημένη
βρύον ὡς
ἁπαλόχ
15 δέμας

...ων,
...ν δὲ φύλλον,
...λεῖν Κυθήρην.

...ν.

...νας
...στην;
...κρατύνων,
...αλὼν ἀπέλθῃς.
...ον Ἀφροδίτης
ᾧ θεοὺς ἐνίκα.
Ἀνακρέοντα μιμοῦ,

τὸν ἀοίδιμον μελιστήν.
φιάλην πρόπινε παισίν,
10 φιάλην λόγων ἐραννήν.
ἀπὸ νέκταρος ποτοῖο
παραμύθιον λαβόντες
φλογερὸν φύγωμεν ἄστρον.

61.

Σὺ γὰρ δόλῳ, σύ τοι φθόνῳ
ἔρωτ' ἔθηκας ἀνδράσιν

λύρην δ' ἄλυπα παστάδων
φιλαμάτων τε κεδνῶν

59. V. 3. ἔπεστι παντὶ Stephanus, cod. ἐπέστω πάντη. — V. 4. λαχόντ' Steph., cod. λαχών. — ἄωτον, cod. ἄωτον (sec. Spal. ἀώτον). — V. 9. ποικίλον cod., Steph. coniecit πολιοῖς. — V. 10. ἀνέμῳ, cod. ἀνέμου. — ἤχθη, cod. supra ηκη, ut coniicere possis ἠχεῖ. — V. 14. λαλέω δ' vulgo, cod. λαλέων. — V. 15. ἀνεμώλιον, cod. ἀνεμόλιον. — V. 16. ἔστι κούρα Stephanus, cod. ἐστ' ἀκους et in marg. εὐτ' ἀκούς. — V. 17. ἐκπέφευγε Stephanus, cod. ἐκπέφευγα. — V. 18. ἄμειψε Stephanus, cod. ἄμειψα. — V. 19. ἐπηχεῖ Stephanus, cod. ἐπ' ἠχεῖ. — V. 20. ἠέ cod., ἠέ Aemil. Portus.

60. Vulgo coniungitur cum carmine praecedenti, ego separavi. — V. 6. ᾧ Aemilius Portus, cod. ὡς. — V. 13. φύγωμεν Mehlhorn, cod. φυγόντες.

61. In codice coniungitur cum praegressis, Barnes vero cum carm. 57. coniungere voluit, ego separavi. V. 3. ἄλυπα παστάδων, cod. ἀλύπαπαστ'; δ', Mehlhorn εὑρῆν δ' ἅλις ἂν παστάδων, Steph. λύρην δ' ἀλίπαστον εὐ.

Digitized by Google

ἴνει.
δόλοις ἀπίστοις ἀνδάνοις·
ἐμοὶ δ' τῷ λυροκτύπῃ
μούσαις φρεσὶν ἀποίκους
ἀχανδέας ὀρίνεις
αἴγλην τε λαμπρύνεις.

833

θεῶν δυνάστης,
βροτοὺς δαμάζει.

οἶνον, ὦ παῖ,
καὶ κάρωσον·
ριον λέγει μου,
πόν με δεῖ γενέσθαι.

64.

Τί με φεύγεις τὸν γέροντα;

V. 5. *πόθων*, Mehlhorn *πορών*. — *κρίνει*, cod. supra *κρίνη*, Dorville *κίρνη*, Fischer *κίρνης*. — V. 9. *ξείνοις σὺ δ'* Mehlhorn, *ξείνοισι σε δ'* cod. — V. 10. *δόλοις* Mehlhorn, cod. *δολίοις*. — V. 12. *μούσαις*, Stephanus *μούσας*. — V. 13. *ὀρίνεις*, cod. supra *ὀρίνοις*. — V. 14. *αἴγλην τε λαμπρύνεις* cod., sed ante exhibet sic scriptum *ἀί γλαν τελ αμπερὶῶ χαν*, deinde addit *τέλος τῶν ἀνακρέοντος συμποσιακῶν*.

Quae sequuntur reliquiae perditorum carminum, additae sunt ex veteribus scriptoribus.

62. Clem. Alex. Strom. VI. 745: *Ἀνακρέοντος ποιήσαντος· Ἔρωτα κτλ. Εὐριπίδης γράφει· Ἔρως γὰρ ἄνδρας οὐ μόνους ἐπέρχεται κτλ.* affert etiam Arsen. Viol. 110. Carmen manifesto subditicium, quare frustra ut integri numeri restituerentur, Baxter v. 1. *Τὸν Ἔρωτα*, Hermann v. 2. *μέλομαι ... ἀείδειν* scripserunt. — V. 2. *μέλπομαι*, Ars. *μέλπομεν*. — V. 3. *ἀείδων*, cod. Par. *ἀείδειν*, Ars. *ἀείδει*. — V. 4. et 5. *ὅδε*, ap. Clem. *ὁ δὲ*.

63. Origenes (Hippolytus) adv. Haeret. p. 107. ed. Miller: *τοῦτο, φησίν, ἐστὶ τὸ ποτήριον τὸ κόνδυ, ἐν ᾧ βασιλεὺς πίνων οἰωνίζεται. τοῦτο, φησί, κεκρυμμένον εὑρέθη ἐν τοῖς καλοῖς τοῦ Βενιαμὶν σπέρμασι· Λέγουσι δ' αὐτὸ καὶ Ἕλληνες, φησίν, οὕτως μαινομένῳ στόματι· φέρε ὕδωρ, φέρε ... γενέσθαι· τοῦτο, φησίν, ἤρκει μόνον νοηθὲν ἀνθρώποις, τὸ τοῦ Ἀνακρέοντος ποτήριον ἀλάλως λαλοῦν μυστήριον ἄρρητον. Ἄλαλον γάρ, φησί, τὸ Ἀνακρέοντος φησὶ ποτήριον, ὅπερ αὐτῷ φησὶν Ἀνακρέων λαλεῖ ἀλάλῳ φθέγματι, ποδαπὸν αὐτὸν δεῖ γενέσθαι, τουτέστι πνευματικόν, οὐ σαρκικόν, εἰὰν ἀκούσῃ τὸ κεκρυμμένον μυστήριον ἐν σιωπῇ.* (ubi Miller coni. *ἄλαλον γάρ, φησίν, Ἀνακρέων φησὶ ποτήριον, ὅπερ αὐτῷ λαλεῖ κτλ.*, idem verba *μαινομένῳ στόματι* male retulit ad ipsum carmen). — V. 2. et 3. cf. carminis 50. v. 10. et 11.

64. Schol. Cod. Gud. Eurip. Hec. 1141: *ὡς τό· Τί με κτλ.*

Digitized by Google

59.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Ἀνὰ βάρβιτον δονήσω·
ἄεθλος μὲν οὐ πρόκειται,
μελέτη δ' ἔπεστι παντί
σοφίας λαχόντ' ἄωτον.
ἐλεφαντίνῳ δὲ πλήκτρῳ
λιγυρὸν μέλος κροαίνων
Φρυγίῳ ῥυθμῷ βοήσω,
ἅτε τις κύκνος Καΰστρου
ποικίλον πτεροῖσι μέλπων
ἀνέμῳ σύναυλος ἴχθη.
σὺ δὲ Μοῦσα συγχόρευε·
ἱερὸν γάρ ἐστι Φοίβου
κιθάρη δάφνη τρίπους τε.
λαλέω δ' ἔρωτα Φοίβου,
ἀνεμώλιον τὸν οἶστρον·
σαόφρων γὰρ ἔστι κούρα·
τὸ μὲν ἐκπέφευγε κέντρον,
φύσεως δ' ἄμειψε μορφήν·
φιτὸν εὐθαλὲς δ' ἐπιχεῖ.
ὁ δὲ Φοῖβος, ἦ Φοῖβος,
κρατέειν κόρην νομίζων,
χλοερὸν δρέπων δὲ φύλλον,
ἐδόκει τελεῖν Κυθήρην.

60.

Ἄγε θυμέ, πῇ μέμηνας
μανίην μανεὶς ἀρίστην;
τὸ βέλος φέρε κρατύνων,
σκοπὸν ὡς βαλὼν ἀπέλθῃς.
τὸ δὲ τόξον Ἀφροδίτης
ἄφες, ᾧ θεοὺς ἐνίκα.
τὸν Ἀνακρέοντα μιμοῦ,
τὸν ἀοίδιμον μελιστήν.
φιάλην πρόπινε παισίν,
φιάλην λόγων ἐραννήν.
ἀπὸ νέκταρος ποτοῖο
παραμύθιον λαβόντες
φλογερὸν φύγωμεν ἄστρον.

61.

Σὺ γὰρ δόλῳ, σύ τοι φθόνῳ
ἔρωτ' ἔθηκας ἀνδράσιν
λύρην δ' ἄλυπα παστάδων
φιλαμάτων τε κεδνῶν

59. V. 3. ἔπεστι παντὶ Stephanus, cod. ἐπέστω πάντῃ. — V. 4. λαχόντ' Steph., cod. λαχών. — ἄωτον, cod. ἄωτον (sec. Spal. ἀώτου). — V. 9. ποικίλον cod., Steph. coniecit πολιοῖς. — V. 10. ἀνέμῳ, cod. ἀνέμου. — ἴχθη, cod. supra ηχη, ut coniicere possis ἠχεῖ. — V. 14. λαλέω δ' vulgo, cod. λαλέων. — V. 15. ἀνεμώλιον, cod. ἀνεμόλιον. — V. 16. ἔστι κούρα Stephanus, cod. ἐστ' ἀκους et in marg. εὐτ' ἀκούς. — V. 17. ἐκπέφευγε Stephanus, cod. ἐκπέφευγα. — V. 18. ἄμειψε Stephanus, cod. ἄμειψα. — V. 19. ἐπηχεῖ Stephanus, cod. ἐπ' ηχεῖ. — V. 20. ἦ cod., ἠέ Aemil. Portus.

60. Vulgo coniungitur cum carmine praecedenti, ego separavi. — V. 6. ᾧ Aemilius Portus, cod. ὡς. — V. 13. φύγωμεν Mehlhorn, cod. φυγόντες.

61. In codice coniungitur cum praegressis, Barnes vero cum carm. 57. coniungere voluit, ego separavi. V. 3. ἄλυπα παστάδων, cod. ἀλύπαπασ'τ: δ', Mehlhorn εὑρὴν δ' ἄλις ἂν παστάδων, Steph. λύρην δ' ἀλίπαστον εὖ.

Digitized by Google

πόθων κύπελλα κρίνει.
ὅταν θέλῃς δὲ φεύγεις·
λύρης δ' ἐμῆς ἀοιδὰν
οὐκ ἂν λίποιμι τιτθόν·
ξείνοις σὺ δ' ἄγχι μουσῶν
δόλοις ἀπίστοις ἀνδάνοις·
ἐμοὶ δ' τῷ λυροκτύπῃ
μούσαις φρεσὶν ἀποίκους
ἀχανδέας ὀρίνεις
αἴγλην τε λαμπρύνεις.

62.

Ἔρωτα γὰρ τὸν ἁβρόν
μέλπομαι βρύοντα μίτρας
πολυανθέμοις ἀείδων·
ὅδε καὶ θεῶν δυνάστης,
ὅδε καὶ βροτοὺς δαμάζει.

63.

Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ,
μέθυσόν με καὶ κάρωσον·
τὸ ποτήριον λέγει μου,
ποδαπόν με δεῖ γενέσθαι.

64.

Τί με φεύγεις τὸν γέροντα;

V. 5. *πόθων*, Mehlhorn *ποθῶν*. — *κρίνει*, cod. supra *κρίνη*, Dorville *κίρνη*, Fischer *κίρνης*. — V. 9. *ξείνοις σὺ δ'* Mehlhorn, *ξείνοισι σε δ'* cod. — V. 10. *δόλοις* Mehlhorn, cod. *δολίοις*. — V. 12. *μούσαις*, Stephanus *μούσας*. — V. 13. *ὀρίνεις*, cod. supra *ὀρίνοις*. — V. 14. *αἴγλην τε λαμπρύνεις* cod., sed ante exhibet sic scriptum *ἀί γλαν τελ αμπεριῶχαν*, deinde addit *τέλος τῶν ἀνακρέοντος συμποσιακῶν*.

Quae sequuntur reliquiae perditorum carminum, additae sunt ex veteribus scriptoribus.

62. Clem. Alex. Strom. VI. 745: *Ἀνακρέοντος ποιήσαντος· Ἔρωτα κτλ. Εὐριπίδης γράφει· Ἔρως γὰρ ἄνδρας οὐ μόνους ἐπέρχεται κτλ.* affert etiam Arsen. Viol. 110. Carmen manifesto subditicium, quare frustra ut integri numeri restituerentur, Baxter v. 1. *Τὸν Ἔρωτα*, Hermann v. 2. *μέλομαι ... ἀείδειν* scripserunt. — V. 2. *μέλπομαι*, Ars. *μέλπομεν*. — V. 3. *ἀείδων*, cod. Par. *ἀείδειν*, Ars. *ἀείδει*. — V. 4. et 5. *ὅδε*, ap. Clem. *ὁ δέ*.

63. Origenes (Hippolytus) adv. Haeret. p. 107. ed. Miller: *τοῦτο, φησίν, ἐστὶ τὸ ποτήριον τὸ κόνδυ, ἐν ᾧ βασιλεὺς πίνων οἰωνίζεται. τοῦτο, φησί, κεκρυμμένον εὑρέθη ἐν τοῖς καλοῖς τοῦ Βενιαμὶν σπέρμασι· Λέγουσι δ' αὐτὸ καὶ Ἕλληνες, φησίν, οὕτως μαινομένῳ στόματι· φέρε ὕδωρ, φέρε ... γενέσθαι· τοῦτο, φησίν, ἦρκει μόνον νοηθὲν ἀνθρώποις, τὸ τοῦ Ἀνακρέοντος ποτήριον ἀλάλως λαλοῦν μυστήριον ἄρρητον. Ἄλαλον γάρ, φησί, τὸ Ἀνακρέοντος φησὶ ποτήριον, ὅπερ αὐτῷ φησὶν Ἀνακρέων λαλεῖ ἀλάλῳ φθέγματι, ποδαπὸν αὐτὸν δεῖ γενέσθαι, τουτέστι πνευματικόν, οὐ σωρικόν, ἐὰν ἀκούσῃ τὸ κεκρυμμένον μυστήριον ἐν σιωπῇ.* (ubi Miller coni. *ἄλαλον γάρ, φησίν, Ἀνακρέων φησὶ ποτήριον, ὅπερ αὐτῷ λαλεῖ κτλ.*, idem verba *μαινομένῳ στόματι* male retulit ad ipsum carmen). — V. 2. et 3. cf. carminis 50. v. 10. et 11.

64. Schol. Cod. Gud. Eurip. Hec. 1141: *ὡς τό· Τί με κτλ.*

Digitized by Google

65.

Κραδίην μέσην γναῖκες

66.

Ἔδραμον δύσοιστον οἶμον.

67.

Λοκέει κλύειν γὰρ ἥδε,
λαλέειν τις εἰ θελήσει.

---

65. 66. Tricha p. 51: *Ἀνακρεόντειον ὀνομάζεται, οἷον Κραδίην κτλ. Ἔδραμον κτλ. ταῦτα δὲ τοῖς νεωτέροις* (cf. p. 37.) *καὶ ἄλλως ποιζεται διὰ τὸ σαφέστερον οἱμαι ἤγουν ἐξ ἀναπαίστου, δύο ἰάμβων καὶ σελιαβῆς.* Duo diversa sunt fragmenta, ex noviciis illo quidem cantilenis petita.

67. Gregor. Cor. p. 396; *ὡς ἐν τοῖς Ἀνακρεοντείοις, οἷον· δοκέω κτλ.* — V. 2. *εἰ θελήσει* cod. Meer. ut vulgo, *ἐθελήσοι* Voss., *θελήσει* Vat., *εἰ θελήσῃ* ed. Gorm.

Apud Grammaticos alia praeterea leguntur, sed pleraque aliena, quemadmodum Christiani poetae est quod extat ap. Keil Anal. Gr. p. 13:

φίλε μὴ λάθοις ἐμοῖο
ἀρετοῖς τρόποισι λάμπων
μονόλων ἄριστε μάρκε.

Scr. *ἐμεῖο ἀρετῆς — μονάχων.*

Quae leguntur apud Schol. Hephaest. p. 172. (coll. Bachm. Anecd. II. 192. Matranga Anecd. Praef. 31. not.).

Ἀπὸ τοῦ λίθου τὸ ῥεῖθρον.
Ἀπὸ μουσικῶν μελάθρων.
Ἀπὸ τῆς φίλης ἐρήμου.
Ἀρετῆς εὐστεφάνου ἄνθεα δρέψας
ἁγίων περσιδάμου κόσμου αἴων.
Ζαχαρίου μεγάλου πάγκλυτε κοῦρε.
Ἀρετῆς ἔργα φέρειν ἔμπνοος ἦβη.

maximam partem ex christianis carminibus petita esse videntur, quemadmodum ib. Sancti Sophronii versus legitur:

Χριστιανῶν μακάρων ἔλθετε παῖδες.

et *tertium* quidem exemplum est petitum ex Sophronio carm. V. 1. *sextum* ex eodem V. 17., *secundum* contra ex Constantino Siculo I. 1., primum legitur etiam ap. Moschopulum 49. — Versus qui praeterea legitur apud Matrangam:

Βλέπε πρὸς (πῶς) κόνις τὰ πάντα.

Ignatii est, vid. Matrang. An. 664.

Digitized by Google

XIX.

APPENDIX ANACREONTEORUM.

Appendice hac continentur *Ioannis Gazaei*, *Constantini Siculi*, *Leontis Magistri*, *Acoluthi* et *Georgii Grammatici* carmina, quae Matranga Anecdotorum Volumine, quod nuper Romae edidit, publici iuris fecit. Leguntur haec carmina certe pleraque in Codice Barberiniano, ex quo idem ille Matranga Sophronii Anacreontea edidit in Spicilegii Vaticani Vol. IV., cui codici praemissus est index carminum (quem Matranga Spic. Vat. IV. Praef. p. XXXVI. seq. adscripsit,) in quo quidem indice multo plura carmina recensentur, quam ipse codex exhibet: quamquam Matrangae diligentiae non nimium tribuendum, qui cum asterisco notaverit carmina perdita, usus est hac nota etiam in *Acoluthi* grammatici carmine *εἰς τὰ βρουμάλια*, idem tamen dixit Praef. p. XXXIV. occupare hanc odam duo codicis folia, et postea edidit in Anecdotis. Ceterum Matranga in Anecdotis praeter codicem Barberinianum usus est etiam cod. Vindobonensi et Laurentiano (vid. Praef. Anecd. p. 25. seqq.) sed parum dilucide de hac re exposuit.

Ioannis Gazaei, qui sexto saeculo adscribitur, supersunt carmina sex, septimum quod recensetur in indice: *τοῦ αὐτοῦ τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ Διόνυσος τοῦ ἔαρος ἐληλυθότος*, desideratur.

Constantini Siculi tria supersunt carmina: et primum quidem atque alterum in indice recensentur, sed in codice Barberiniano neutrum extat, fuitque secundum iam antea a Cramero in Anecdotis Paris. sed sine poetae nomine editum: tertium autem Matranga unde petiverit non significavit, quod mihi quidem non videtur a Constantino Siculo profectum. Constantinus Siculus ad saeculum nonum vel decimum videtur referendus., extat eius epigramma in Anthol. Pal. XV. 13., cui Theophanes nescio qui respondet ib. XV. 14: utrumque Constantini Cephalae aetate vel paulo ante vixisse verisimile est.

Leontis Magistri, qui vixit saeculo decimo. carmina supersunt quinque, sed index septem recenset, desideratur 1: *ἐπιτύμβιον ἀνακρεόντιον εἰς τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν Παλατῖνον*, 2: *τοῦ αὐτοῦ ἀνακρεόντιον εἰς τὴν Θεοκτίστην τὴν θυγατέρα αὐτοῦ*, denique initium 3 (quod nobis est 1): *τοῦ αὐτοῦ ἀνακρεόντιον εἰς τὴν αὐτήν*.

Acoluthi grammatici, cuius aetas incerta, unum extat carmen.

Georgii Grammatici, cuius octo supersunt odae, in indice commemorantur carmina 9., sed in codice desunt 1: *Ἔρις Ἡλίου καὶ*

Digitized by Google

Ἀφροδίτης, 2: *τί εἶπεν ὁ Ἀπόλλων τοῦ Ἔρωτος στέφοντος αὐτοῦ τὰ τόξα ἀπὸ δάφνης καὶ ῥόδου.* porro initium 3 (quod nobis est 1.): reliqua carmina in codice eo ordine leguntur, quo nostra editio exhibet, praeter 2, quod unde sumtum sit Matranga non indicavit. Aetas hominis incerta, fortasse Ioannis Gazaei si non aequalis, at popularis certe fuit.

Alia praeterea huius generis carmina, quae interierunt, in illo indice recensentur, velut *Arethae* archiepiscopi *εἰς τὰ τοῦ Λέοντος τοῦ βασιλέως βρουμάλια*, porro *Λέοντος ποιητικοῦ καὶ φιλοσόφου ἀνακρεόντιον εἰς Βρουμάλια τοῦ Καίσαρος Βάρδα*, et sive eiusdem sive anonymi *ἐγκώμιον Ἡφαίστου* (*Ἡφαιστίωνος*) *στρατηλάτου Ἀλεξάνδρου.*

Maxime vero dolendum quod Matranga nihil quidquam significavit de his carminibus, quae hoc ordine recensentur in indice, quaeque praeter primum etiamnunc videntur in codice extare:

* *Ἀνακρεόντιον συμποσιακὸν περὶ ὀνείρων.*
εἰς ποτήριον.
εἰς ἔρωτα.
εἰς ἑαυτόν.
εἰς νεώτερον ἄλλος ἄλλον.
εἰς φιλάργυρον.
εἰς γέροντα.
εἰς ἑαυτόν.
εἰς καλοκέριν.
εἰς τὸ ἔαρ.
εἰς ἑαυτόν.
εἰς φιλοπότην.
εἰς νεώτερον.
εἰς Εὐρώπην.

nam si carminum titulis confidere licet, maximam partem non sunt diversa ab iis carminibus, quae vulgo Anacreontea feruntur, cf. etiam Stark p. 43 seq.

Non recepi in hanc Appendicem carmina Christiana, neque alia quaedam, quae mera barbarie commendantur, velut quod edidit Matranga An. 675: *Στίχοι τοῦ ΚΑΤΡΑΡΗ εἰς τὸν ἐν φιλοσόφοις φιλόσοφον καὶ ῥητορικώτατον Νεόφυτον — ἀνακρεόντειοι.* neque id, quod sequitur: *τοῦ βασιλέως ΚΥΡΟΥ ΜΑΝΟΥΗΛ τοῦ παλαιολόγου στίχοι ἀνακρεόντειοι πρός τινα ἀμαθῆ καὶ πλεῖστα φληναφοῦντα.*

Digitized by Google

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΓΑΖΗΣ.

1.

Ἐπιβατήριος.

Ὦ φίλοι, ἦτοι κλῆρος ἐμός, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
Πιερικὴν πλάστιγγα πολύτροπον ὅμμασι λεύσσων·
Μοῦσά με νῦν θώρηξεν ἑκηβόλα, οὐδ' ἐπὶ χάρμην,
οὐκ ἐπὶ δυσμενέων νίφα βάρβαρον· ἀλλὰ μενοινὴν
ὑμετέρην σκοπὸν οἶδα τανύσκοπον, ἣν ῥα δοκεύων
εἴσομαι αἶκε τύχοιμι, πόρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.
Ὁ χορὸς τίς ἐστιν οὗτος,
ὁ σοφῆς βρύων μελίσσης;
ἔλαθον πόδες με μᾶλλον
μεμεθυσμένον, λαβόντες
Ἑλικῶνος εἰς τὸ μέσσον.
Ὁ δ' ἄναξ λόγων Ἀπόλλων
Ἑλικωνίδες τε Μοῦσαι,
τροχαλὸν λαβόντες Ἑρμῆν
κρίσιν εἰσφέρουσι τόλμῃ·
τί πάθω φίλοι; τί ῥέξω;
Κραδίη, φύγοις τὸ τάρβος,
ἔχε θάρσος εἰσδραμοῦσα,
φιλίης πνέουσι Μούσης,
νοερῶν λόγων κρατοῦσι,
νοεροὺς λόγους κομίζοις.
Ὁ καλὸς γέρων ὁ κύκνος,
Ζεφύρου πνέοντος, ἔγνω
λιγυρὸν μέλος τι μέλπειν·
ὁ δὲ δῆμος ἐστὶν οὗτος,
γλυκερὴν χέων ἐέρσην.
Γέρανοι τρέχουσι πᾶσαι
σπόρον αὔλακος διώκειν,
φιλοτερπέως δὲ Γάζης
σπόρον ἦλυθεν λιγαίνειν,
ὁ δὲ δῆμος ἐστὶν οὗτος.
Λότε βάρβιτον δονήσω,
ὁ καλλίμολπος Ὀρφεὺς
σὺν ἐμοὶ μέλος λιγαίνοι·
ὁ δὲ δῆμος ἐστὶν οὗτος,
γλυκερὴ ῥέουσα Μοῦσα.
Περί με πνέων ὁ Φοῖβος
χέλυν ἦλυθεν τινάσσειν
παλάμῃ σοφῇ μελίζων,
ὁ δὲ δῆμος ἐστὶ Φοῖβος
νοερῆς γέμων μελίσσης.

Ioannis carmen 1. extat ap. Matrangam 575. V. 3. ἑκηβόλα, cod. ἑκήβολα. — V. 24. μέλος, cod. μέλπος.

Digitized by Google

2.

Τοῦ αὐτοῦ.

Λόγος εἰς τὸν ὑπερφυέστατον Ζαχαρίαν τὸν Δοῦκα τὸν Ἀσκαλωνίτην· ἔχει δέ τινα καὶ εἰς τὸν μεγαλοπρεπέστατον Ζαχαρίαν τὸν Γαζαῖον παρόντα τῇ ἀκροάσει.

Ὁ λόγος στρατηγικὴν λαβὼν ἐξουσίαν,
θαῤῥῶν πρόεισι τῷ στρατηγῷ συντρέχων.

Ἀπὸ φοιβάδος μελίσσης
πεφορημένον με, Μοῦσαι,
πολιηόχοισι κώμοις
πολιηοχον δονεῖτε·
Ὁ δὲ νοῦς ὅλος χορεύων
νομοτερπέεσσιν αὔραις,
καθαρὸν μέλος τινάσσων
καθαρῷ μέλος κομίζοι.
Ὁ δ' Ἄρης ἄναξ ὁ σώφρων
δεδιδαγμένος γελάσσαι,
Παφίης χάριν κομίζων,
σὺν ἐμοὶ κρότους βοήσει.
Στρατιῆς, μάκαρ, κροτήσας,
σοφὸν ἱππότην διδάξας,
τὸ δὲ πεζὸν ἡμερώσας,
ἔχε μείζονας θοώκους.
Πόθεν ἦλθε Φοῖβος, ἄνδρες,
κράτος Ἄρεος κεράσσας;
ὁ δὲ Φοῖβος ἄλλος ἐγγὺς
πάλιν ἵκελος φαάνθη.

3.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐπιθαλάμιος σχεδιασθεὶς εἰς τὸν θαυμασιώτατον Ἀνατόλιον Φαύστου τὰ πρῶτα φέροντα Γάζης.

Ὁ λόγος ἐρωτικὴν ἐπιγνοὺς παῤῥησίαν,
ἦλθεν χορεύων ὡς δεδοικὼς τοῦ πάθους.

Γλυκερος πάρεστι κῶμος
νεολαμπέος γαλήνης,
ὅτι τὴν νέαν Κυθήρην
Φαέθων νέος κομίζει.
Ὅθεν ἡ πόλις τὸ φέγγος
φιλοπαννύχους χορείας
στεφανηφόροισι μέλπει
δύο φωσφόροις μιγεῖσι.
Δότε μοι πόθου κύπελλον
γλυκερῆς βρύον μελίσσης,
ἵνα τὰς φρένας συνάπτων
νεονύμφιον χορεύσω.
Ὁ δ' Ἔρως, ὁ πάντα τίκτων,
φρένας εἰς φρένας συνάπτων,
ὁμοτερπέεσσιν αὔραις
φιλοτησίαν κεράσσοι.
Φιλονύμφιος δὲ Κύπρις
γάμιον φέρουσα φίλτρον,
παρὰ παστάδας γελῶσα
γάμον εὔγαμον λιγαίνοι.
Ἀνατελλέτω τὶ φέγγος
τὸ φερώνυμον τοκῆος,
Φαέθων φάος λοχεύων
νεαρὸν σέλας κομίζει.

Ioannis carmen 2. Extat ap. Matrangam 633.

Ioannis carm. 3. Extat ap. Matrangam 634. — V. 18. *κεράσσοι*, cod *περάσσοι*.

Digitized by Google

4.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σχέδιον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν ῥόδων μετὰ τὸ εἰπεῖν τοὺς φοιτητάς.

Ζεφύρου πνέοντος αὔραις
Χαρίτων θάλος δοκεύω
ῥοδέης ἅπαντα χαίτης
Παφίης γέμουσιν ἄλση.
Ὁ δ' ἔρως σοφῷ βελέμνῳ
φύσιν εἰς φύσιν συνάπτει,
ἵνα μὴ χανοῦσα λήθη
γένος ἐκ γένους καλύψῃ.
Φιλοτερπέες δὲ μολπαὶ
Διονυσίαις ἐν ὥραις,
ἔαρος νέον φανέντος,
νοεραῖς πνέουσι Μούσαις.
Χλοερῶν ὕπερθε δένδρων
μέλος ὄρνεον λιγαίνει,
δεδονημένη δὲ πᾶσα
φύσις εἰς ἔαρ χορεύει.
Σοφίης ἄναξ Ἀπόλλων
φαέθων ἔλαμψε φέγγος,
ὑπερήμενος δὲ πώλοις
γλυκερὸν φάος προσαύξει.
Δότε μοι ῥόδον Κυθήρης,
ἀγέλαι σοφῆς μελίττης,
ἵνα Κύπριδος γελώσης
μέλος εἰς ῥόδον τινάξω.

5.

Τοῦ αὐτοῦ.

Λόγος, ὃν ἐπεδείξατο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν ῥόδων ἐν τῇ ἑαυτοῦ διατριβῇ.

Ὅτε φωσφόρος παρέρπει
Φαέθων μέσην πορείην
ὑπὸ κριὸν ἅρμα τείνων,
χθονίαι φλέβες γελῶσιν.
Χθονοφοίτορες δὲ μοῖραι
κρυφίας γονὰς ἀρούρης
πάλιν εἰς φάος καλοῦσι,
χθόνα ποικίλην τελοῦσαι,
Ἵνα κόσμος ἀμφιθάλλων
ἐρόεις ἀεὶ νεάζῃ,
πολυκαρπίμους δὲ φύτλας
σὺν Ἔρωτι Κύπρις ἕλκει.
Φύσι πότνια χλοάζεις,
νεότητος ἐγγαράττεις,
ἵνα μὴ βίος καθεύδων
βροτέας σκέπῃ γενέθλας.
Τί γὰρ οὐ φέρουσιν ὧραι
μετὰ χείματος κελεύθους;
τί δὲ μὴ Χάρις φυτεύει
ἔαρος στέφουσα κάλλος;
Τί γὰρ οὐκ ἔαρ κομίζει
βιότου λύον μερίμνας,
ὅτε καὶ ῥόδον λοχεύει
περιπορφύροις κορύμβοις;
Ἀπαλόχροος Κυθήρη
ῥοδέας ἔχει παρειάς,
ἐθέλει πνέουσα φύλλων
ῥοδοδάκτυλος καλεῖσθαι.

V. 25. *λοχεύων*, cod. *λεχεύων*.

Ioannis carm. 4. Extat ap. Matrangam 635. V. 3. *ῥοδέης*, cod. *ῥοδαίης*.

Ioannis carmen. 5. Extat apud Matrangam 636. V. 5. *χθονοφοίτορες* nolui mutare. — V. 11. *πολυκαρπίμους*, cod. *πολυκαρπίμου*. — V. 13. *Φύσι*, cod. *φύς*, Matranga *φύσιν*. — V. 14. corruptus.

Digitized by Google

Ὅτε καὶ νέος χλοάζων,
γλυκερώτερος γαλήνης,
γυάλους ἔλειπε γαίης
Χαρίτων βρύων Ἄδωνις.
Ὁ δὲ κοῦρος ἐστὶ καρπὸς
κρατερὸς βίου προφήτης,
φύσεως ἐὼν λόχευμα,
Ἀφροδίσιον χόρευμα.
Τί με παῖδες οὐ φιλεῖτε
τὸν ἀεὶ ζέοντα Μούσαις,
νοερὸν φέροντα Βάκχον
Ἑλικωνίοις κυπέλλοις;
Νέον ἦθος ἐνθαμίζον
κρίσιν οὐκ ἐᾷ κομίζειν·
νεοτησία γὰρ Ἥβη
φιλέει μάλιστα παίζειν.
Ὁ σοφὸς χρόνος βαδίζων
ἐς ἐτήτυμον δικάσσει,
ὅτε τὸν τρέφοντα μύθοις
γενέτην ἔχειν διδάξει.
Μετὰ ποιμνίων ὁ ποιμήν,
μεθύων γάλακτι Μούσης
λιγέως ἄριστα παίζω,
καλύκων χάριν δοκεύων.
Ὁ δὲ Φοῖβος ὀργιάζων
μέλος εὔλυρον θοάζει,
ἐπὶ Κυπρίοις πετήλοις
ἱλαρώτερον μελίζων.

6.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τίνας εἴποι λόγους ἡ Ἀφροδίτη ζητοῦσα τὸν Ἄδωνιν· ὀντιφθέγγεται δὲ πρὸς ταύτην ὁ Ζεὺς ἔπος πρὸς ἔπος ἀμειβόμενος.

ΑΦ. Ὁ γέλως ὁ τῆς Κυθήρης
ἀπαθῶς βρύων γαλήνην,
γενέσεις ἀεὶ λοχεύων,
ἄχεσιν λίην κρατεῖται·
τί πάθω, πάτερ, τί ῥέξω;
Φιλίης ἄνασσα πηγῆς,
ζαθέῳ βρέμουσα κέντρῳ,
φιλομείλιχος γελῶσα,
Παφίη, γέμω μερίμνης·
τί πάθω, πάτερ, τί ῥέξω;
Ὁ τεὸς σπόρος με τίκτει,
ἵνα φίλτρα πᾶσι μίσγω,
γονίμους σχέσεις λαβοῦσα·
πόθεν οὖν ἔχω τι λύπης;
τί πάθω, πάτερ, τί ῥέξω,
Ζ. Τὸ δίκης σέβας σὲ βάλλει,
ὃ ποεῖς μόλις σὺ πάσχεις,
φιλέεις ἅπαντα παίζειν
κραδίαις φλόγας τιθεῖσα·
τὸ δίκης σέβας σὲ βάλλει.
Φορέεις ἄπιστον ἦθος,
μακάρων νόον πιέζεις,
βροτέας φρένας μαραίνεις,
γενετῆρος οὐδὲ φείδῃ·
τὸ δίκης σέβας σὲ βάλλει.
Ἔμαθον πυρὸς θυέλλας,
πολύμορφον αἶσχος ἔγνων
χθονίοις γάμοισι χαίρων,
ὁ θεῶν ἄναξ ἐπαίχθην·
τὸ δίκης σέβας σὲ βάλλει.
ΑΦ. Τί με παιγνίοις ἀτίζεις;
ἐθέλω βλέπειν Ἄδωνιν
ἐρατὸν βρύοντα κάλλος,
λυκάβαντος ἐστὶ κόσμος
γονίμους στέφων ἀρούρας.
Ἄρεως θανὼν ὀδόντι
ὁ νέος νόον χαλέπτει,
ἄγονος φύσις καθεύδει,
ὑπὸ γῆν ἐὼν ὁ κοῦρος
Ἄϊδου δάμαρτα τέρπει.
Καταβήσομαι πρὸς Ἄϊδην,
ὅθι Κέρβερος βαΰζων,

V. 51. λιγέως, cod. λιγαίως.

Ioannis carm. 6. Extat apud Matrangam 638. Adieci personarum notas. — V. 13. σχέσεις, cod. σχέσει.

Digitized by Google

ζοφερὸς κύων τυράννου,
ἐμὸν οὐ σθένος φοβήσει,
ἵνα μὴ φίλον κομίσσω.
Ζ. Κατάβηθι, Κύπρι, Θᾶττον
σὺν Ἔρωτι, σὺν βελέμνοις
νεκύων κάτω πρὸς αὐλάς,
ἵν' ἀπαλλαγῶ φαρέτρης,
ἐν ὅσῳ πόνοις σχολάζεις.
Τέο μέχρι ταῦτα βάζω,
ἅτε κέρτομος πλανήτης·
τί γὰρ ἐν θεοῖσι χάρμα;
τί δὲ λυπρὸν ἐμβατεύει;
ἀπαθὴς Ὄλυμπός ἐστιν.
Ἀπάτας πλέκουσι μῦθοι,
κενεὰ πνέουσι τόλμαις,
τὰ πάθη πνέουσι γαίης
μακάρων ἄνω πρὸς οὐδας·
ἀπαθὴς Ὄλυμπός ἐστιν.
Ὅταν ἡδονάς τις εὕρῃ
μεταβάλλεται πρὸς ἧβην,
ὅτε συνδάμουσι λύπαι
θορύβοις κέαρ δονεῖται·
θεὸς οὐ τρόπους ἀμείβει.
Θεότητι συγχορεύει
ἀγαθῶν ἄϋλος ὅρμος,
ὅθι ῥᾳδίως ἀπαύστως
βιοτὴ μάλιστα θάλλει,
ὅπερ ἡδονὰς καλοῦσιν.
Τί δὲ κωλύει τὸ θάλλειν;
τί δὲ μὴ σύνεστι κάλλος;
ἐσαεὶ πέλουσι πάντῃ
ἀγαθὴν ῥέοντες ἀλκήν,
ὅπερ ἡδονὰς καλοῦσιν·
Γάνυμαι τὰ τερπνὰ πάσχειν
ἐσορῶν ἄγαλμα κόσμου
ὑπερουσίῳ φρονήσει,
ὅπερ ἤνυσα ξυνάπτων
νοεροῖς λόγοισι δήσας.
Κρυφίως ὕπερθεν ἄλλου
ἕτερον σθένος φαείνει,
τὸ δὲ δευτέρων προάρχον
καθ' ἑαυτὸ χωρὶς ἕστη
ὑπὸ μείζονος προνοίης.
ΑΦ. Τὸ δὲ νόσφι τοῦτο μῦθος,
ὃ διαίρεσιν δοκεύων
μακάρων ἔνισπε λύπην,
θεομυθίαι φιλοῦσιν
λιγέως ἅπαντα παίζειν.
Ζ. Παφίη, φύλαγμα κόσμου,
τὸ τελέσφορον κομίζεις,
ἀνὰ νύκτα καὶ καθ' ἡμαρ
διὰ νυμφίων ἐρώτων
γενεὰς τρέφουσα πάσας.
Ἀρότους δίδασκε τίκτειν
— — — — — — —

ΣΤΙΧΟΙ ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΕΙΟΙ ΚΑΤΑ ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΤΟΥ ΣΙΚΕΛΟΥΣ ΚΙΝΔΥΝΕΥΣΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΩΝ ΕΝ ΤΗι ΘΑΛΑΣΣΗι.

1.

Ἀπο μουσικῶν μελάθρων
λογικοὶ νέοι μολεῖτε,
ἵνα πενθάδος χορείης
λύραν ὁ ξένος δονήσω.
Βλεφάρων ῥόος χεέσθω
ποταμῶν δίκην τρεχόντων,
ὅτι μου φίλην γενέθλην
κατέπεφνε ῥοῦς θαλάσσης.

Constantini carmen 1. Extat apud Matrangam 689. In indice cod. Barber. sic inscribitur: *Κωνσταντίνου γραμματικοῦ ἀνακρεόντιον, ὃς μαθημάτων χάριν πατρίδα καταλιπὼν καὶ γονεῖς εἰς τὴν Βύζαντος ἦλθε πόλιν, ψευδῆ δὲ φήμην περὶ τῶν γονέων μαθών, ὡς ναυαγίῳ ἀπώλοντο ἐκ Σικελίας ἀπαίροντες, πένθει ἀτλήτῳ βεβολημένος ᾠσε τοιάδε.*

Digitized by Google

Δακρύων ἡμετέρων ἄρχεο κρήνη,
ποταμῶν ὑδροφόρων παύσατε ῥεῖθρα.

Γοεροὺς πέπλους ὑφαίνων,
τίνα δακρύσω πρὸ πάντων,
τίνα δ' ὑστάτως στενάξω,
ἀπορῶ μὰ τὸν γενάρχην.
Πέλαγος κυμοτρόφον τοὺς γενετῆρας
ζοφεροῖς ἐν ῥοθίοις ἀμφικαλύπτει.

Δότε μοι λόγον, τοκῆες,
δότε, ποῦ τανῦν ἀλᾶσθε;
δνοφεροῖς δόμοις Θαλάσσης
τάχα κἂν λόγου στερεῖσθε.

Ἑλικωνίδας τρυγῆσαι
ἐθέλων σοφῆς μελίσσης,
πόθεν εὑρέθην τρυγήσας
στυγερὸν μόρους γενέθλης;
Πατρίδα πλουτοδότιν βάρβαρα ἴθνη,
τοκέων ὁλωλότων, σπεύσατ' ὀλέσσαι.

Ζοφερὸν σάλον κορύσσων
ἁλὸς ἐκ βάθους ἀήτης
ῥόον ὁλκάδος ἐκφέρει
στερεῶν ὑπὲρ κορύμβων.
Γενέθλην ἡμετέρην τυρσανὲς οἴδμα,
ἐπιβρίσαν ζακότοις ἔκλυσε ῥείθροις.

H . . . . . .
. . . . . .
Θαμινῶς θάλασσα δ' ὦρτο
ὀρέων δίκην ἀπείρων,
καταποντίσαι μαιμῶσα
ἐϋσαλμάτους διήρεις.

Ἴδε τὸν κλύδωνα, Σῶτερ,
ἴδε τὴν βίαν Θαλάσσης·
ὁ πάλαι Πέτρον σαώσας,
ἐβόων, σάωζε πάντας.

Κορυφαὶ τῶν ὀρέων στενάξατε πᾶσαι,
μετ' ἐμῶν ὀμβροφόρων δάκρυα ὄσσων.

Κατέχουσα δ'· ἡ τεκοῦσα
μετὰ δακρύων τὰ τέκνα,
γλυκεροὶ κλάδοι, προσηύδα,
φοβερὸς πάρεστι πότμος.
Τάφον ὑγρὸν τίς εἶδε τέρμα θανόντων;
τάφον ἐς ῥεῦμα τόσον πῶς ἂ νοήσω;

Λογικοὺς πόνους μελίττης
πόλιν ἐς ξενὴν ἀμέλγων,
ἐδάην μόρον τεκόντων,
ἐδάην πόνους ὁμαίμων.

Μετ' ἀηδόνος γλυκείας
λιγυρὸν μέλος λιγαίνω,
ὅτι καὶ πάρεστιν αὕτη
Ἴτυλον γόνον γοῶσα.
Νῦν Θαλέθειν (τὸ ἔαρ)
πάντα κελεύει,
ἐμὲ δὲ φλὸξ μεγάλη ἄρτι μαραίνει.

Νόμος ἔνθεος τὰ τέκνα
θεραπευέμεν τοκῆας·
γενέτας δ' ἐμοὺς ἀνάγκη
δακρύοις ἄπαυστα λείβειν.
Τέκνον ἐμὸν γλυκερὸν παύεο μούσης,
ὅτι τοὺς σοὺς γενέτας ὤλεσεν ὕδωρ.

Ξένον ἀθρόως γεγῶτα
ξένισον πόλις μεδόντων,
ἵνα τοῖς ξένοις προσείπω,
ὅτι καὶ ξένους ξενίζεις.
Ὁ φέρων λόγῳ τὰ πάντα,
ὁ χρόνους βροτοῖς ὁρίζων,
ἀνάπαυσον οὓς στενάζω
μετὰ πνευμάτων δικαίων.
Νιόβης αἰνοτόκου ἆρα τὸ πένθος.
παθέων ἡμετέρων ἀντιφερίζει.

V. 15. κυμοτρόφον, cod. κυματοτρόφον. — V. 22. ἐθέλων Matranga, θέλων cod. — V. 24. μόρους, fort. μόρον. — V. 31. τυρσανὲς, voluit opinor Τυρσηνὸν. — V. 36. ἐϋσαλμάτους, fort. ἐϋσελμάτους. — V. 47. εἶδε, fort, ἴδεν. — V. 57. τὸ ἔαρ addit Matranga. — V. 63. παύεο, cod. παύεε.

Digitized by Google

Παρὰ θῖν' ἁλὸς βαδίζειν
πολιῆς τανῦν ἐρῶμαι,
ἀπαρηγόρητα, μῆτερ,
στενάχων σὲ καὶ τοκῆα.
Πλοκάμους ἡμετέρους δέχνυσο, μῆτερ,
ἵνα τούτους κατέχῃς ἀβυσσοπόλους.
Ῥόδα μὲν δέμας Κυθήρης
πόρεν ὡς λόγος βροτοῖσι,
τὸ δ' ἐμὸν δέμας τοκεῦσι
κρίνα δακρύων κομίζει.
Σὺ τὰ πάντα συμφερόντως
τελέθεις, ἄναξ ἁπάντων·
διὸ κἂν πόνους ὑπέτλην
μέλος ἀχάριστον ᾄδω,
Γενέτας ἐν ῥοθίοις θάναι
κελεύσας,
Παραδείσου ναέτας, Δέσποτα,
δεῖξον.
Τοκέων ἀπωρφανίσθην,
κασέων γύμνωσιν ἔσχον·
ὅθεν εἰκότως με, Σῶτερ,
ὑπὸ σαῖς πτέρυξι θάλψον.
Ἐμὲ τὸν μουσοπόλον κλαύσατε, κοῦροι
πινυτοί, Σικελίης πατρίδος ἔρνη.
Ὑστάτην γόον τινάσσων
ἔαρος νέου καθ' ὥρην,
λάλον ὄργανον δ' ὑπάρχει
γοερὸν στόμα στενάζον.
Φαέθον, Θεοῦ τὸ ἔργον,
στυγέω βλέπειν τὸ φῶς σου,
ἔτι μηδόλως νομίζων
γλυκὺ τῷ βίῳ φαείνειν·
Ἀγαρηνῶν νομάδων ἄσπετα φῦλα,
πατρίδα πλουτοδότιν σπεύσατ' ὀλέσσαι.
Χλοερὰς βρέχων ἀρούρας
νεφελῶν τόκος κατάρδει,
ἐμὲ δὲ βρέχων ἀπαύστως
ῥόος ὀμμάτων μαραίνει.
Σὺν ἐμοὶ νόσμος ὅλος στύγνασον ὄντος,
ὅτι κέντρα θανάτου νῦν με δαμάζει.
Ψεκάσιν λόφων ἐρίζει
βλεφάρων ἐμῶν τὸ ῥεῖθρον,
διὸ καὶ χθόνα δροσίζει
μετὰ δενδρέων πετήλων.
Ὡς ματαιότης τὰ πάντα,
ὡς κόνις, θύελλα, τέφρα·
ὁ πόνος πέπεικε γάρ με
πέρα καὶ μέτρου ποδίζειν.
Ὁ πολίτης Ἰθάκης μνήσατο νόστου,
τάχα δ' ὡς Δημοφόων νόστον ἀλύξω.

2.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΩΙΔΑΡΙΟΝ ΕΡΩΤΙΚΟΝ

δι' ἀνακρέοντος καὶ κουκουλλίου, λαβόντος τὴν ὑπόθεσιν ἐκ μελῳδοῦ τινός.

Ποταμοῦ μέσον κατεῖδον
ποτὲ τὸν γόνον Κυθήρης·
ἐνενήχετο προπαίζων
μετὰ Νηΐδων χορείης·

V. 81. *Κυθήρης*, cod. *Κυθείρης*. — V. 89. *θάναι* nolui mutare. — V. 106. *πλουτοδότιν*, cod. *πλουτοδότην*. — V. 111. *στύγνασον*, cod. *στύχνασον*.

Constantini carmen 2. Extat apud Matrangam 693., et iam ante edidit Cramer An. Paris. IV. 380. sine poetae nomine. Crameri codicem notavi C, Matrangae M. In Pinace Cod. Barber. inscribitur: *τοῦ αὐτοῦ ᾠδάριον ἐρωτικὸν ἀνακρεόντιον, ὅπερ ἦσεν ἐν νεότητι παίζων οὔτι σπουδάζων· ἔλαβε δὲ τὴν ὑπόθεσιν ἐκ μελῳδίας τινὸς ᾀδομένης ἐν γάμῳ.* V. 2. *Κυθήρης*, M *κυθείρης*. — V. 3. *προπαίζων*, M *προβαίνων*. — V. 4. *Νηΐδων* M, ut Hermann Epit. Doctr. Metr. 174. ed. sec. coniecit, *Νηρηΐδων* C.

Digitized by Google

ποταμὸς δὲ χρυσοδίνης
ἐβόα, τί πυρπολεῖς με,
τί με, παιδίον, φλογίζεις;
ἀπ' ἐμῶν ἄπελθε ῥείθρων.
πλοκάμους χρυσοχύτους θαῦμα
ἰδέσθαι,
ὁ γόνος τῆς Παφίης εἶχε καρήνῳ.

Ὃν ἰδὼν ἐγὼ τότ' ἔσχον
ἐπιθυμίαν κρατῆσαι,
κρατεραῖς πέδαις τε δῆσαι,
θαλεροῖς νέοις τε δεῖξαι·
ὁ δὲ νόσφι τῶν ῥείθρων
ὑπέφευγε προγελῶν μοι,
ποτὲ μὲν ποσὶ προβαίνων,
ποτὲ δὲ πτεροῖς ἀλύσκων.
μικρὸς ἦν, ὑπόπτερός τε,
πολυποίκιλός τε μύθῳ,
πολυδαίδαλος τὸ εἶδος,
πολυήρατος τὸ κάλλος.
παῖδα ὀϊστοβόλον Ἀφρογενείης,
εὐγενέων λογάδων, φεύγετε,
κοῦροι.

Γυμνὸς ἦν ἀνάρβυλός τε,
πυρὶ δ' εἰκελος τὰ πάντα·
ἀπὸ δ' ὀμμάτων βολάων
φλογερὴν ἔπεμπεν αἴγλην·
ἐρατὴν φέρεν φαρέτρην
πεπυρωμένων βελέμνων,
ἐπίχρυσον εἶχε τόξον
πεχαλασμένον κατ' ὤμων.
μικρὸν ἔχει τὸ βέλος, μακρὰ δὲ
βάλλει,
ὃν δὲ βάλῃ, πυρόεις οἶστρος
ἐλαύνει.

Γλυκερὴν ὅπα προῆκεν
διὰ τὸν πόθον λαλῶν μοι,
λιγυρὸν μέλος λυρίζων,
καθάπερ Πρόκνη κατ' ἄλσος·
παλάμην ἄγαν βραχεῖαν
ὑπεμειδία κραδαίνων·
ἐπεδείκνυεν δέ ταύτην,
προφανῶς τὸ πῦρ ἀφάσσων·
ἀναγαλλίδας παρῆλθεν,
ἵα καὶ κρόκους παρέπτη·
Ζεφύρου πνοὰς γὰρ εἶχεν
κατοπισθίους λιγείας.
τὸ βρέφος τῆς Παφίης φεύγετε,
κοῦροι.
ἀφανῶς τόξα πόθων ἀγκύλα
τείνει.

Καθάπερ ταὼς τις ὄρνις
ὁ κατάστερος πτεροῖσιν,
ὑπερίπτατο πλανῶν με,
λιβάδων ὕπερθε παίζων·
ἔκαμον τρέχων, ἐλαύνων·
ἀπεπαυσάμην διώκων·
ὁ δὲ τοῖς ῥόδοις με βάλλων,
ὑπέθελγέ πως πρὸς οἶστρον.
πόσα ἄνθη ἔδραμον καὶ ῥοδεῶνας,
ὀπίσω παιδαρίου πολλὰ διώκων;

Τὸν Ἔρωτα τὸν πλανήτην
τί μάτην, νέοι, ποθεῖτε;
μανίης πέφυκε δῆγμα,
νεότητός ἐστι πῆμα·
νεότης πέφυκε πᾶσα
ταλακάρδιος θρασεῖα
ἀκατάσχετός τε τόλμα,
ἀτελῶν πόνων ἐρῶσα·

V. 10. *γόνος* M, *Ἔρως* C. — *καρήνῳ*, M *καρήνων*. — V. 11. *τότ'*, M *ποτ'*. — V. 19. *μικρὸς*, Hermann *πικρός*. — V. 23. Hermann *παῖδα ὀϊστοβόλον φεύγετε, κοῦροι Εὐγενέων λογάδων, Ἀφρογενείης*. — V. 25. *ἀνάρβυλος*, C *ἀνάρβιλος*. — V. 29. *ἐρατὴν φέρεν* M, *ἐρατὰν φέρων* C. — V. 32. *ὤμων*, M *ὤμους*. — V. 33. *ἔχει*, M *εἶχε*. — *βάλλει*, M *πέμπει*. — V. 36. *τὸν πόθον*, M *τῶν πόθων*. — V. 40. *ὑπεμειδία* M, *ἐπεμειδία* C. — *κραδαίνων*, M *κερδαίνων*. — V. 41. *ἐπεδείκνυεν* scripsi, C *ἐπιδείκνυ*, M *ὑπεδείκνυε*. — V. 42. *ἀφάσσων*, M *ἀφύσσων*. — V. 43. *ἀναγαλλίδας*, C *ἀναγγαλίδας*. — *παρῆλθεν*, C *παρίπτων*. — V. 44. *παρέπτη*, C *παρῆλθεν*. — V. 50. *κατάστερος*, M *κατάπτερος*. — V. 53. *ἔκαμον* M, *ἔκαμνον* C. — V. 55. *με βάλλων* scripsi, legebatur *ἐμβάλλων*. — V. 57. *ῥοδεῶνας* scripsi, C *ῥοδωνεῶνας*, M *ῥοδωνίας*. — V. 59. et 60. om. C. — V. 61. *μανίης*, M *κραδίης*, fort. recte. — *δῆγμα* M, *δεῖγμα* C. — V. 63. *νεότης* om. C, fort. *μανίη* scribendum. — V. 64. om. C. — V. 65. *τόλμα*, M *τόλμη*.

Digitized by Google

καλύκων συνῆγεν ἄνθη,
παρέχων ἐμοὶ πονεῖσθαι·
πλατάνοισι γὰρ προβαίνων
στεφάνους πλέκειν με θῆκεν.
δροσερὰς εἰς λιβάδας πολλὰ
διώξας,
τὸν Ἔρωτα βροχίσαι οὐκ ἠδυνήθην.

Ὑποδὺς δ' ἔνερθε λόχμης
σκιεροῖς ἔπαιζε δένδροις·
πύματον βέλος δὲ πέμψας
βάλεν ἡπάτων τὰ κοῖλα·
συνομηλίκων χορεία,
συναρήξατε προθύμως·
κατακαίομαι, κλονοῦμαι,
ἀφανῶς τε πυρπολοῦμαι.
ἀνθοκόμους λιβάδας πεζοπορήσας
παῖδα πανοῦργον ἑλεῖν οὐκ ἐδυνήθην.
Δότε μοι λόγον, τί ῥέξω,
τί πάθω, τί δ' αὖ προσοίσω,
τί δὲ φάρμακόν ποθ' εὕρω
κραδίην ἐμὴν δροσίζον.
φάρμακον ἐξ Ἑλένης εἴ τις
ἐφεύροι
ἡμετέραις φιάλαις ἐγκαταμῖξαι.

Ἄκος εἰς ἔρωτ' ἀκούω
ἀποδημίαν γενέσθαι·
σὺ μένειν θέλων δὲ μᾶλλον
ἕτερον τρόπον μετέρχου·
ἀΰπνους ἴαυε νύκτας
μετ' Ἀχιλλέως ἑταίρων,
σὺν ἀηδόσιν λιγείαις
μελιηδέα προσῴδων.
ἐδάην πόθου τὸ φίλτρον,
ὁδὸν οὐδαμῶς δ' ἀπέγνων,
δότε μοι συνοιμοδίτην
τὸν Ἔρωτα συλλαλοῦντα.
τῆς Παφίης τὸ βρέφος φεύγετε, κοῦροι,
λαμπάδα καιομένην χερσὶ κομίζει.

3.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΑΝΑΚΕΟΝΤΕΙΟΙ

χωρὶς ἀνακλωμένων, πρός τινα ἐρῶντα παρθένου, κατὰ ἀλφάβητον.

Ἄγαμαι μόνον ὁρῶν σε
ἀγλαὸν φέρουσαν εἶδος·
βέλεσιν ἔρωτος, οἴμοι,
κατὰ καρδίας ἐδήχθην.
Γέγονας λίθος μαγνῆτις
ἀνέρας ἄγουσα πάντας·
Δέομαι, κόρη, καλῶ σε
σὺν ὁλοψύχῳ θελήσει.
Ἐπὶ σοὶ γέγηθα χαίρων,
πανυπερτάτη γυναικῶν·
Ζιζάνια ταῦτα, φίλε,
ὄφιος πονηροτάτου.

V. 68. C *παρέσχε μοι πονεῖν δὲ*. — V. 70. *με θῆκεν*, M *μεθῆκεν*, Hermann *πλέκων μεθῆκεν*. — V. 72. *ἠδυνήθην*, C *ἠδυνήθη*. — V. 75. *πύματον*, C *πήματον*. — *δὲ πέμψας* M, *προπέμψας* C. — V. 76. *βάλεν* M, *βάλλεν* C. — V. 77. *συνομηλίκων*, M *συνομιλήκων*. — V. 79. *κλονοῦμαι* M, *κλονουμένων* C. — V. 81. *ἀνθοκόμους*, M *ἀνθεκόμους*. — *πεζοπορήσας* M, *πεζοπονήσας* C. — V. 82. *ἐδυνήθην* scripsi, legebatur *ἠδυνήθην*. — V. 84. *προσοίσω* Cramer, *προσήσω* C, *προσείπω* M, fort. *προσῴσω*. — V. 87. et 88. M collocat post v. 92. — V. 92. *μετέρχου*, M *μετέρχῃ*. — V. 94. *ἑταίρων*, M *ἑταῖρε*. — V. 96. excidit fortasse hic cuculium. — V. 98. *ὁδὸν οὐδαμῶς δ' ἀπέγνων* scripsi, legebatur *ὁδὸν δ' οὐδαμῶς ἐπέγνων*. — V. 99. *συνοιμοδίτην* M, ut Hermann coniecit, *συνομοδίτην* C. — V. 102. *χερσὶ*, Hermann *χειρί*,

Constantini carmen 3. Extat apud Matrangam 696., est autem haud dubie ab alio quo compositum. Nolui autem quidquam mutare.

Digitized by Google

Ἥλοι μοι τάδε καρδίας
πεπυρωμένοι δοκοῦσιν.
Θανατηφόρα ποθοῦντι
τὰ λελεγμένα τυγχάνει.
Ἵνα τί λόγους προσάγεις
ἀπάδοντας, οἷς προσάγω;
Κεκρατηκυῖα χερός με
μεγάλα παρηγορήσεις.
Λιγυρῶς δ' ἅμα λαχοῦσα
ὁπόση χάρις, ἔπελθε·
Μία μοι παραμυθία,
φάος ὀμμάτων ἐμῶν τε
Νενικηκυῖά περ ἄκρως
ἔπεσι, χάρισι, τάξει,
Σίνον οἷον αὐγαζούσας
πόρας ἁπάσας ἐν εἴδει·
Ὁ μὲν οὖν Ἔρως ἀνῆψε,
σὺ δ' ὕδωρ μέσον φλογός που.
Περιεκράτησε φεῦ μου,
φρένας ἐξέκοψε, γυῖα.
Ἷς ἅμα γνάθοις γελᾷ σου,
ἐπίχαρι τοῖς ὁρῶσι.
Συνεμειδίασε τούτοις
ὀφρύες, μέτωπα, πώγων·
Τὰ ῥοδόχροά τε χείλη,
στόμα λευκότης ἔπανθεῖ.
Ὑπεμείδιασε πάντα
ἀνέρι φίλα λαλοῦντι,
Φρονιματάτῳ λογίῳ,
ἀγλαῷ, σοφῷ, μεγίστῳ·
Χάρισιν ἅμα χορεύων
χρύσεον βλέπω τὸν ὅρμον,
Ψυχαγωγίαν ὀλίγην
ἐπισυνάγων ἐρῶ σῇ
Ὡι λόγος δίδωσιν ὥτα,
ὁ πόθος δ' ἄλυτος ἔστω.

ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ.

Εἰς Θεοκτίστην τὴν θυγατέρα αὐτοῦ.

1.

— — — — — — — — — — — — —

ἀργυρόπεζα Θέτις, χάρμα τεκόντων,
ποῦ κατέδυς λέγε μοι; ναὶ λέγε, τέκνον·
κάλυπας παρθενίδας, ναὶ κρίνα θεῖα,
ῥόδα νάρκισσον ἔχων, πῶς κόνιν ἔσχον;
ἢ πάρος ἀνθοφόρος, σῆψιν ἐφεῦρες,
εἴδεσι λαμπομένη νύκτα βαρεῖαν·
ἑλκεσίπεπλον ἔχεις παρθένον, Ἄιδη,
ἐρατήν, σεμνοτάτην, παμφάγε, τέρπου·
ὑψιμέδον, κατέχοις νῦν Θεοκτίστην
καλλίχορον σκιόεν θεῖον ἐπ' ἄλσος·
ἀθανάτους στεφάνους ἆθλα παράσχοις,
ὑψιμέλαθρα πόλου, δέσποτα, δείξαις·
φάσμασι μὴ φθονερίης νυκτοροφύτοις,
θυμὸν ἐμὸν βαλέειν ἡδὺ γελῶσα·
βαλσαμόπνευστον ἔαρ, ναρδοροδόπνουν,
πῶς δυσώπνουν ἐφάνης; εἰπὲ τί τοῦτο;
κινναμόβλαστον ἔχων ὄρπηκα κούρην,

Leontis carm. 1. Extat apud Matrangam An. 561. V. 13. seqq. nolui quidquam mutare, neque magis v. 16. — V. 15. ἔαρ, quod alias quoque legitur, servavi.

Digitized by Google

σαπροτάτην ὁρόω τήνδε πρὸς οὖδας·
τὰ δίκης παντεφόρου κέντρα με τύπτει,
διόπερ δακρυπόνους νύκτας ὑφέλκω.

2.

Εἰς τὸν γάμον τοῦ αὐτοκράτορος Λέοντος.

Ἀπὸ πασσάλου καθεῖλον
λύραν εὐστόχως λαλοῦσαν,
δροσερὰν κόρην νοήσας
ὑπὸ παστάδα γλυκεῖαν.
Ἄμ' ἄρ' οὖν τοὺς στεφάνους πλέξατε πάντες,
ὀργανόφωνον ἔπος μέλψατε, κοῦροι.
Βλέπε τοῦ πόθου τὸ κέντρον
βλέπε τοῦ πόθου τὸ πλῆκτρον
θέλε τὴν φλόγα δροσίζειν,
δροσερὸν πόθον φλογίζειν.
Δαφνοφόρους θαλάμους καὶ ῥοδοπλόκμους,
ἑλκεσίπεπλον, ἄναξ, δέχνυσο νύμφην.
Δότε μοι ῥόδον φορῆσαι,
δότε μοι νάβλαν δονῆσαι,
ἄφες ὡς φιλῶ κροτήσω,
ἄφες ὡς θέλω χορεύσω.
Ἱμεροφώνε κόρη, χρύσεον ἔρνος,
κυμβαλόφωνα μέλη δέχνυσο ταῦτα.
Μάθε πῶς πόθος ποθεῖται,
μάθε πῶς ἔρως ἐρᾶται·
Χαρίτων χάριν λαβοῦσα
χάριν ἀντίδος μεγίστην.
Ἥλιε, φωτοφόρον σύζυγον εὕρες,
κρουσόλυρον παρέχω νῦν ὅθεν ᾄσμα.
Ἐθέλω, θέλω χορεύειν,
ἐθέλω κρότους ἐγείρειν,
γαμικὸν μέλος προσᾴδειν,
ἵνα πᾶς βλέπων συνᾴδῃ.
Εὔχροος ἀγλαΐη, χρώματος ἄνθος,
ἄνθεϊ μαργαρέῳ σώματος αἴγλη.
Λογικοῖς μέτροισι μέλψω
σοφίης ἄγαλμα θεῖον·
λογίων σοφῶν γὰρ ἄρτι
Χάριτες πάλιν γελῶσιν.
Ῥοδόεις, ἱμερόεις, λευκοκρινόχρους,
θαλέθων θάμβος ἔχων νυμφίος ἔστιν.
Κεφαλὴν ῥόδοις ἀνάψας
λύραν Ὀρφέως τινάσσω,
στεφάνοις ἄνακτα βάλλων,
ὅτι καλόν ἐστι θαῦμα.
Μειλιχόθυμον ἔαρ, κάλλος ἑῶον,
ξεινοτερπές τι φάος πᾶσι φαάνθης.
Παλάμαις ῥόδον λαβοῦσα
ποτὶ σὰς κόμιζε κοίτας,
ὁ ἔρως ὅπως συνών σοι
νομίμοις πόθοις δαμάσσῃ.
Ξανθόκομος, ῥοδόχρους παῖς ἀνεδείχθης,
τῶν χαριτοβλεφάρων ὡς ὑπερήρθης.
Γλυκερὴν ὅλην χορείην
φιλόμολπον εὗρον ἄρτι,
διὸ καὶ κλάδους γελῶντας
κατέχων, τρίχας τινάσσω.
Ἐρατὴ Πηνελόπη, δώματος ἄστρον,
νεκταρέοις ἐνίοις παστάδα ῥαίνω.
Ὁ ἔρως βέλη τιταίνων,
ὁ πόθος φύσεις συνάπτων
καλύκων χάριν παρέξει
ῥοδοδακτύλου λοχείας.
Εἴσιθι, βαῖνε, κρότει, χαῖρε χορεία,
χρυσοφόροις θαλάμοις ἀμφιπολοῦσα.

Leontis carm. 2. Extat ap. Matrangam 561. V. 42. *ξεινοτερπές*, potius *ξυνοτερπές*, ut est 5, 55. cf. tamen 4, 55. — V. 58. *λοχείας*, cod. *λοχείαις*.

Digitized by Google

Φλογερὰν ἔχεις φαρέτρην
φλογέοις τύπηθι κέντρος,
ἵνα σὰς φρένας λιπαίνοις,
ἵνα πᾶν μέλος γλυκαίνοις.
Ἐπέων ἡδυτάτων ἴδμονες ἄνδρες
τὰ ποσίκρουστα μέλη ῥυθμονομεῖτε·

Μακάρων ἄνασσα τέκνον
Χαρίτων ἔχεις τὸ κάλλος·
εἴ τις οὐκ ἔχει σε θαῦμα,
λιθίνας φρένας κομίζει.

3.

Εἰς τὸν αὐτὸν γάμον τοῦ αὐτοκράτορος Λέοντος.

Ἀνὰ τὴν πόλιν, πολῖται,
βροτέη χάρις κεχύσθω·
γαμικὸν μέλος δονείσθω,
δροσερὰ κόρη στεφέσθω.
Δαφνοφόρους θαλάμους, καὶ
ῥοδοπλόκμους,
ἑλκεσίπεπλον, ἄναξ, δέχνυσο
νύμφην.
Ἐπὶ χρυσόπαστον οἶκον
ζαθέη κόρη βαδίζει,
χαριτοβλέφαρος ἄρτι
θαλερῷ νέῳ πλακεῖσα.
Ἱμερόφωνε κόρη, χρύσεον ἄστρον,
εὐγενόφωνα μέλη δέχνυσο ταῦτα.
Ἴδε πῶς ἅπαντα χαίρει,
καλὸν ὡς ἔαρ δὲ λάμπει·
λογάδος γάμῳ φερίστης
μετὰ κυμβάλων προθύμως.
Ἐπέων ἡδυτάτων ἴδμονες ἄνδρες,
τὰ ποσίκρουστα μέλη δεῦτε τελεῖτε.

Νομίμως Λέων ποθήσας
ξεναγεῖ γάμῳ πολίτας,
ὅθεν, ὦ φίλοι παρόντες
παρὰ παστάδα τρυφᾶτε.
Εἴσιθι, χαῖρε, πρότει ξανθόπαις φῦλον,
ἀργυρόπαστα κύκλῳ δάματα βαῖνε.
Ῥοδέην φύσιν συνεύνου
σύ, Λέον, παραγκαλίζει,
τὰ πόθου βέλεμνα τοίνυν
ὑποδύς, τρύγα τὰ μῆλα.
Ἥλιε, φωτοφόρον σύζυγον εὑρές,
ἀστέρας εὐστεφέας παῖδας ἐνέγκοις.
Φέρε λαμπάδος κομίζων
χαρίεν μέλος προσοίσω,
ψόγος οὐδαμῶς γάρ ἐστι
νομίμους γάμους λιγαίνειν.

4.

Εἰς τὸ λοετρὸν τὸ ἐν τῇ βασιλείῳ αὐλῇ ὑπὸ Λέοντος τοῦ αὐτοκράτορος οἰκοδομηθέν.

Ἀνὰ τὴν πόλιν δονεῖτε
μέλος ὀργάνων· τί τοῦτο;
λεγέτω τις, ὃς διέγνω,
φρασάτω τις, εἴπερ οἶδεν.

Βασιλεὺς Λέων ἐπ' ἔργοις
φρένα Δαιδάλου παρῆλθε.
λιγυρὰν χέλυν τινάξω
παταγοσφύρῳ χορείᾳ.

Leontis carm. 3. Extat apud Matrang. 564. Inscribitur in Pinace: ἕτερον ἀναχρεύντιον τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον τοῦ αὐτοκρ. Λ. fortasse rectius.

Leontis carm. 4. Extat apud Matrangam 565.

Digitized by Google

Γεγανωμένοι πολῖται
περὶ τὴν θέαν μολεῖτε,
λοετρῶν δόμους ὁρᾶτε,
μέλος ὀργάνων κροτεῖτε.
Δόμος ὡς πόλος φαάνθη,
ἀκροβλαστοχρυσομόρφους
κυκλικῶς λάϊγγας ὄψει·
μετ' ἀγαλμάτων γὰρ ἄρτι
Ὁ φρεσὶ καὶ σοφίῃ κῦδος ἀφύσσας
ἐσθλοπόνους καμάτους ἐκτολυπεύει.
Ἐπὶ τὰς πύλας δὲ βάντι
πρόδρομος μακρὸς σὲ κρύψει,
ὅθι δὴ χάρις προλάμπει
γλυφικῆς τέχνης τὸ θαῦμα.
Ζαθέων ἐκεῖ γερόντων
ἀπιδὼν θέας θεάσει
ζαμενεῖς κλόνους, σφαγάς τε
πολέμων ἀγερσιθύμων.
Θολοκογχόχρυσον ἔργον
ἐν ἀποστόοις διαύλοις
ἐρατοῖς ἰδών, καλύψεις
φαέων βολὰς σαόζων.
Ὕδατων θερμοβόλων ῥεῖθρα προχεῖται
καθαρὰ προῖκα· πόλις δεῦρο γενοῦ μοι.
Ἰδίως θέαν Γεούχου
ἐπὶ τὴν πρόκογχον ὄψει,
ῥοδέην φύσιν φοροῦσαν,
ξίφος ἐν χεροῖν κρατοῦσαν.
Καλύκων χάριν προπέμπει
Βασίλισσα κεῖθεν αὔθις,
γλυκερωτάτοις προσώποις
ῥοδέην φυὴν φοροῦσα.
Λόγος οὐ γράφει τὸ κάλλος·
φιλάδελφε, τίς σε γράψας
ἐριθηλὲς ὥσπερ ἔρνος
ἀνέθηκεν εἰσορᾶσθαι;
Μετὰ τὴν θέαν δὲ τήνδε,
ποταμῶν θέας χαράξας
φοβεροστρόφοις προσώποις
μετρικοὺς ἔγραψεν αἴνους.
Δόγματα θειολόγα γράψατε, κοῦροι,
ζαθέων ἐκ στομάτων ὄμβρος ἐπέστη.
Νεπόδων ἄγραν θεάσῃ
καλάμῳ, βρόχῳ τε, κύρτῳ·
ἐπὶ νῆσον αὖ ἑκάστην
ἐρατὴν τράπεζαν ὄψει.
Ξενοτερπὲς ἄλλο θαῦμα,
ὅτι πηγόρειθρα κάλλη
πολύμορφον εἶδος ἔσχεν
κορικὴν χάριν φοροῦντα.
Ὁ Θυρῶν ψόφος δὲ τέχνῃ
πολύμουσον ᾆσμα πέμπει,
τὸ δ' ἔπος λέγει τό, δόξα,
βασιλεῦ ἄναξ, μεδόντων·
Παρὰ Δεσπότου ποσὶν δὲ
χλοεροῖς κλάδοισι νίζει
μελοτραυλόφωνος ὄρνις
λυροκαλλίμολπα τρύζων.
Ψευδαλέων ἐπέων ῥίψατε λέσχην,
τεχνικῶν νῦν λογίων δράξατο Λέων.
Ῥόος ὑδάτων ἀπείρων
μέλος ὀργάνων προπέμπει
ἀφανῶς, ἄνευ κρατοῦντος,
βασιλεῖ πλέκων τὸν αἶνον.
Σοφίῃ δράκων ἀνέρπει,
ὁ λέων μέγα βρυχᾶται,
γέρανος δὲ σαπφιρόχρους
ἐπικλαγγάσασα τέρπει.
Τανύερνος αὖθις ὄρπηξ
φορέει γένει λυρώδει
λιγυρὸν περικροτοῦντα
ἀπὸ χρυσέων πετήλων.
Ὑπὸ τὴν μέσην δὲ λάμπει
ὑδάτων ἐν ὀκτακόγχῳ
πολύθερμον οἶδμα ῥεῦμα,
ἄκος οὐ μικρὸν νοσοῦσιν.
Πῶλος ὁ κυκλοφόρος γῆθ', ὅτι Λέων
ἄτροπα φωτοφόρων νήματα δέρκει.
Φοβερὸν θέαμα, φίλοι,
γρυπὸς ἆσθμα νᾶμα βάλλει
πυριλαμπές, ἐκφοβῶν περ
βροτέην φύσιν παρόντων.

V. 24. ἀπιδὼν, cod. ἀπίδων. — θεάσει, cod. θεάσσει. — V. 76. ἐπικλαγγάσασα, cod. ἐπικλαγκάσασα.

Digitized by Google

Χάριν ἁπλέτου δ' ὑγείας
πολύλουτρον ἔσχε κάλλος,
μερόπων νόσους ἀλεύων,
δυνάμεις ἐπιβραβεύων
Ψεκάδων ἀφ' ὑγροθέρμων,
μελέων τόνος παρέλκων,
παλίνορσον εὗρε ῥῶσιν
μακρὸν εἰς χρόνον νεάζων.
Μεδέων ῥητορίης ἦλθεν ἐς ἄκρον,
ἀτέχνων ὦ λογίων φεύγετε πλάσται.

5.

Εἰς τὴν Αὐγούσταν Ἑλένην Κωνσταντίνου τοῦ νέου σύζυγον.

Ἡδύκομον, ῥοδόχρουν, χρύσεον ἄνθος,
παρθενόφωνα μέλη δέχνυσο ταῦτα.
Ἀπ' ἐμῶν δόμων κατέσχον
λύραν εὐστόχως λαλοῦσαν,
δροσερὰν κόρην νοήσας
ὑπὸ παστάδος γλυκεῖαν.
Δαιδαλέους θαλάμους ἠδ' ὑμεναίους
νυμφιδίους ὁρόω καὶ ῥόδα φαίνω.
Δότε μοι ῥόδον φορῆσαι,
δότε μοι ναύλαν δονῆσαι,
ἄφες ὡς θέλω χορεύσω,
ἄφες ὡς θέλω κροτήσω.
Ἀμαράντους στεφάνους πλέξατε πάντες,
ὀργανόφωνον ἔπος μέλψατε κοῦροι.
Ἐθέλω, θέλω χορεύειν,
ἐθέλω μέλη λυγίζειν,
γαμικὸν μέλος προσᾴδειν,
ἵνα πᾶς βλέπων συνᾴδῃ.
Εἴσιθι, βαῖνε, κρότει, χαῖρε χορεία,
χρυσοφόροις θαλάμοις ἀμφιπολοῦσα.
Γλυκερὴν ἐφευρὼν ἄρτι
φιλόμολπον ὧδε τάξιν,
διὸ καὶ κλάδους γελῶντας
κατέχων τρίχας τινάσσω.
Ἐπέων ἡδυτάτων ἵδμονες ἄνδρες,
τὰ ποσίκρουστα μέλη ῥυθμονομεῖτε.
Κεφαλὴν ῥόδοις ἀνάψας,
λύραν Ὀρφέως κροτήσας,
στεφάνοις ἄνακτα βάλλων,
ὅτι καλόν ἐστιν ἔρνος.
Νεκταρέοις ἐνίοις στέψατε νύμφην,
ἐρατὴν νῦν Ἑλένην χάρμα τεκόντων.
Βλέπε τοῦ ῥόδου τὸ κέντρον,
βλέπε τοῦ πόθου τὸ πλῆκτρον,
θέλε τὴν φλόγα δροσίζειν,
δροσερὸν πόθον φλογίζειν.
Παστάσιν ἀργυρέοις καὶ ῥοδοπλόκμοις
ἑλκεσίπεπλον, ἄναξ, δέξεο νύμφην.
Μάθε πῶς πόθος ποθεῖται,
μάθε πῶς ἔρως ἐρᾶται,
Χαρίτων χάριν λαβοῦσα,
χάριν ἀντίδος γλυκίστην.
Ἥλιε, φωτοφόρον σύζυγον εὕρες,
χρυσόλυρον παρέχω νῦν ὅθεν ἆσμα.
Ἀπαλὴν κόρην λαβών γε
ποτὲ σὰς κόμιζε κοίτας,
ὁ ἔρως ὅπως συνών σοι
νομίμους πόθους διδάξει.

V. 100. *φεύγετε*, cod. *φεύγεται*.

Leontis carm. 5. Extat ap. Matrangam 568. — *Αὐγούσταν*, in pinace *Αὐγούστην*. — V. 2. *παρθενόφωνα*, cod. *παρθενόφρωνα*. — V. 33. *ῥόδου*, cod. *ῥόδον*. — V. 37. *ἀργυρέοις*, cod. *ἀργυραίοις*.

Digitized by Google

Ἱμερόφωνε κόρη, ποικίλον ἄνθος,
κυμβαλόφωνα μέλη προσφέρω, δέχου.
Φλογέην ἔχεις τὴν φύσιν,
φλογέοις τύπηθι φίλτροις,
ἵνα σὰς φρένας γλυκαίνοις,
ἵνα πᾶν μέλος ἰαίνοις.
Ξυνοτερπές τι φάος πᾶσι φαάνθης,
μειλιχόθυμον ἔαρ, κάλλος ἐῷον.
Ὁ ἔρως βέλη τιταίνων,
ὁ πόθος φύσεις συνάπτων,
καλύκων χάριν παρέξει
ῥοδοδακτύλου λοχείας.
Ξανθότριχος, ἀνθόπνους παῖς ἐφαάνθης,
τῶν χαριτοβλεφάρων ὡς ὑπερήρθης.
Μακάρων τέκνον τοκείων
χαρίτων ἔχεις τὸ κάλλος,
ὅστις οὐκ ἔχει σε θαῦμα,
λιθίνας φρένας κομίζει.
Ῥοδόεις, ἱμερόεις, λευκοκρινόχρους
θαλέθων Κωνσταντῖνος νυμφίος λάμπει.

ΑΚΟΛΟΥΘΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

εἰς τὰ Βρουμάλια.

Σοφίης ἔλαμψεν ὥρη,
χρόνιοι λόγοι δονοῦνται,
ὅθεν ὡς χρόνος κελεύει
πάλιν ἐν λόγοις χορεύω.
Ἑλικῶνα νῦν ἀμείψας
φαέθων ἄναξ Ἀπόλλων,
Ἑλικῶνα τοῦτον ἔγνω
σοφίης φάος κομίζων.
Ἐπὶ σοί, σοφὴ Κυθήρη,
μετὰ Παλλάδος χορεύει,
ἔριδος τρόπους πατοῦσαι,
φιλίης νόμους κρατοῦσι.
Σοφέ, γραμμάτων ἀνάσσεις,
ἔλαχες λόγων τὰ πρῶτα,
μετὰ γὰρ σὸν οὖν τὸ κάππα,
τότε τῶν λόγων τὸ γράμμα.
Χάριτες λόγοις γελῶσιν,
ὅτε γράμμα σὸν προλάμπει.
Φάος ἐκ λόγων προῆλθε
σκοτόεν νέφος καλύπτον,
ὅτι τοῦ σοφοῦ τὸ γράμμα
Χαρίτων χόρους ἐγείρει.
Σοφίης ἄναξ Ἀπόλλων
καλέειν κύκνον δοκεῖ μοι,
ἵνα τὸν σοφὸν προσείπῃ
λιγυραῖς φάραγξι κύκνος.
Κρατέων, Ὅμηρε, μύθων,
ἐπέων δὲ Μοῦσα, τέχνη
σοφίης ἄνακτα μέλψον,
ὅτι σὸν πέφυκεν ἄνθος.
Στέφανον φέρουσιν ἄνθος,
Χάριτες λόγοις γελῶσιν.
Θρασὺς ὡς νέος προῆλθον
νόον Ὀρφέως λιγαίνων,
Φαέθοντι φῶς κομίζων,
ὅτε σοὶ λόγους κομίζω.
Δότε μοι κρότους τὸ θάρσος,
ἀφόβως θέλω χορεύειν,
ἵνα τὸν λόγων κρατοῦντα
λογικοῖς μέλεσσι μέλψω.
Ὅτε σὸν πάρεστιν ἦμαρ
λογικαὶ πάρεισι Μοῦσαι,
στέφος ἐκ λόγων κρατοῦσαι,
λογικοὺς στέφουσι πάντας.

V. 58. φύσεις, cod. φύσις.

Acoluthi carmen extat ap. Matrangam 571. V. 28. τέχνη, fort. τέχνῃ, ad insunt alia in hoc carmine subobscura.

Digitized by Google

Λογικὴν πᾶσαν ἔχεις ἄφθονε νίκην,
φθονερῷ ἐξελάσας εὐ..οχα βάλλων.
Δότε μοι, φίλοι τὸ ἄρσος,
ὁ λόγων ἔρως γὰρ ἄρ:
καδίην ἐμὴν προσεῖπε
σοφίης φίλον γεραίρειν.
Μέλος Ὀρφέως με βάλλει,
τάχα μητέρος τὸ γράμμα,
ἅμα καὶ σοφοῦ λιγαῖνον
λογικὴν λύρην τινάσσει.
Φαέθων ὁδοὺς σελήνης
ποθέει τὰ νῦν ὁδεύειν,
Φαέθοντα γὰρ δοκεύει
σὲ τὸν ἐν λόγοις φανέντα.

Ὁ λέγων ὅτι πρεπόντως
δύναμαι σοφοῦ τὸ γράμμα
λογικοῖς μέλεσσι μέλψαι,
πέλαγος λόγων περήσει.
Ἀπορῶ μὰ τὴν Ἀθήνην
ἀρετὰς σοφοῦ βοῆσαι.
Ἀπὸ σῶν λόγων προῆλθον.
ἵνα σοὶ τεοὺς προσάξω,
σοφίην ὅλην γεραίρων,
σοφίης μόνος γὰρ ἄρχεις.
Παφίη τὰ νῦν χορεύει,
ὅτι καὶ Κύπρις καλεῖται.
ὁμογράμματος γὰρ οὖσα
λογικῶς τὰ νῦν χορεύει.
Ὅθεν εἰκότως χορεύει
χρέος ἐξ ἔθους κομίζων.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

1.

Τί εἶποι ἡ Ἀφροδίτη τῆς Ἀθηνᾶς φυτευσάσης ἐλαίαν, καὶ ἀνελθόντος ῥόδου.

— — — — — — —
— — — — — — —
Ὁ Ἔρως χάριν συνάπτων
πόρε μοι ῥόδον, Κυθήρη,
ἵνα σὺν πόθοις χορεύω
Ἐλικῶνι σὺν βελέμνοις.
Φλογερὸν βέλος τινάσσει
τὸ γένος τὸ τῶν Ἐρώτων.
Ἀπ' ἐμῶν ῥόδων προῆλθες,
ἀπ' ἐμοῦ φέρεις τὸ κάλλος,
ἵνα σε πλέον τὸ κέντρον
ῥοδέοις φυτοῖς δαμάσσῃ.
Ἄχρι τὶς μάθει τὸ κρεῖσσον
ἀγνοῶν δοκεῖ κακίζειν,
ὅτε δὲ χρόνῳ νοήσει
τὶ πρὶν οὐ μάθεν στενάζειν·
Τὸ καλὸν φύσει μαθοῦσα,
μάθε καὶ πόθεν τὸ κρεῖσσον.
Τὸ ῥόδον πάλιν προλάμπει
Χάριτας κλάδοις χαράσσων,

ὃ γὰρ ἡ φύσις προσεῦρεν
τὸ ῥόδον μόνον προσεῦρεν.
Γλυκερὸν ῥόδον προῆλθεν,
γλυκερὴν χάριν κομίζει,
κοτίνου δὲ πικρὸν ἄνθος
γλυκεροῖς κλάδοις καλύπτει.
Φύσεως μόνην κρατοῦσαν
Παφίην ἔδειξε πάσης,
δροσόεν ῥόδον κρατῆσαν
στιβαρῶν κλάδων ἐλαίης.
Τὸ ῥόδον φυτῶν τὸ κάλλος
παλάμαις τεαῖς λαβοῦσα,
Παφίης μελῶν, Ἀθήνη,
ἐρατοὺς χορούς μετέρχου.
Παφίην μόνην Ἀθήνης
κρατέειν ῥόδον διδάσκει.
Δότε μοι ῥόδον φυτεύσω,
ἵνα καὶ ῥόδον προέλθῃ,
ὅτε δὲ τραπῇ πρὸς ἄλλο,
τότε Παλλὰς ἐστι πρείσσων.

Georgii carm. 1. Extat apud Matrangam 648. Nolui quidquam novare.

Digitized by Google

Τί λέγουσιν Ἀφροδίτην
βυθίοις ἁλὸς γενέσθαι,
ὅτε καὶ πλέον μεγαῖα
διὰ τοῦ ῥόδου σεβίζει.
Ἔτι παρθένος καλεῖσθαι
τάχα νῦν θέλεις, Ἀθήνη,
μάθε τοὺς πόθους Κυθήρης
ἵνα καὶ ῥόδου κρατήσῃς.
Ἀρετῆς πόσης μετέσχεν,
ὅταν εἰς ῥόδον μετῆλθεν,
τὸ φυτὸν τὸ τῆς Κυθήρης
ὅτε τὴν ἄκανθαν εἶλξεν.
Πρόφασις πέλει ποθούντων
τὸ ῥόδον τὸ τῆς Κυθήρης.
Πάλιν ὁ χρόνος κομίζει
γλυκερὸν φάος χορείης,
λογικοῖς λόγοις κρατοῦντες
τελετῆς νόμον τεκόντες.
Σταχυηκόμος δὲ γαῖα,
ἅτε Κύπριδος τὸ ἄνθος,
νοερὴν ἄνοιγε βῶλον,
ῥόδον οὐ στάχυν φερούσῃ.
Λιβάνου κλέος Κυθήρη,
Χαρίτων ὅπου τὰ τόξα,
Μαραθὼν ἔρως Ἀθήνης
σοφίης ὅπου τὰ τόξα.
Ὁ γέρων Ἔρως χορεύει
ῥόδον εἰς χάριν συνάπτων.
Ἐδάης τὰ νῦν, Ἀθήνη,
καλύκων σθένος Κυθήρης,
ῥόδα Κύπριδος χορεύει
ὅτι Παλλάδος κρατοῦσιν.
Παφίη, χόρευε μούνη,
ὅτι καὶ μόνη διδάχθης
κρατέειν σοφῆς Ἀθήνης
φλογεροῖς ῥόδοις τυπείσης.
Φλογεροῖς ἐμοῖσι κέντροις
βροτέη φύσις κρατεῖται,
μάθε, Παλλάς, ἐξ Ἐρώτων
ὁπόσον σθένος Κυθήρης.
Ἐδάης ῥόδου τὸ ἄνθος
μάθε καὶ πόθου τὸ κέντρον.
Πτόλις ἐστὶν Ἀφροδίτης
μεγάλαι σοφῶν Ἀθῆναι,
ὅτι Κύπριδος προσῆλθε
τὸ φυτὸν τὸ τῆς ἐλαίης.
Ὅτε μῆλον ἔσχε Κύπρις
κλέος ἄφθιτον προσεῦρεν,
πλέον ἄστατον δὲ μᾶλλον
φθόνον ἐκ θεῶν ἁπάντων.
Τὸ ῥόδον πλέον με μήλου
σοφὸν εἰς κλέος κομίζει.
Βελέων Ἔρωτος οἶδεν
τὸ ῥόδον πλέον με τέρπειν,
ὅτι Παλλάδος κρατῆσαν
Παφίῃ κλέος προσάπτει.
Ἄγαμαι φύσιν πετήλων,
κάλυκας πλέον γεραίρω
διὰ τῶν ῥόδων γὰρ ἄρτι
σοφίης κρατοῦσα λάμπω.
Παλάμαις ῥόδον λαβοῦσα
ποτὶ σὰς κόμιζε ῥῖνας,
ἵνα τὴν χάριν λαβοῦσα
ῥοδόεσσά τις φανείης.
Τὸ φυτὸν το τῆς Ἀθήνης
Παφίης κάλυξ ἐτύχθη,
ἵνα τῶν ὅλων φανείη
νοερῶς μόνη κρατοῦσα.
Φλογερὸς πέφυκεν οἶστρος,
φλογερώτερον δὲ τούτου
καλύκων πέφυκεν ἄνθος
σοφίης ἄνασσα μάρτυρ.
Σοφίης ἄνασσαν ἄρτι
τὸ ῥόδον φανὲν διδάσκει,
ὅτι Κύπριδος τὰ πάντα.
Ἔμαθεν τανῦν Ἀθήνη
γλυκεροὺς κλάδους Ἐρώτων.
ἔμαθε σθένος Κυθήρης,
φρονέει τὰ τῶν Ἐρώτων.
Τρομέεις τανῦν κρατοῦσα
φλογεροῦ ῥόδον τὸ κέντρον.
Παφίης γὰρ ἐστι τέκνον,
ὁ δὲ τοῖς δόλοις δαμάζει.
Πολέμων ἄνασσα Παλλάς,
σθεναρῶν βελῶν κρατοῦσα,
ῥοδέοις ὅπλοις ἐλήφθης,
ἐδάης μάχην Κυθήρης.
Ἐδόκεις κρατεῖν, Ἀθήνη,
ἔλαβες δὲ πεῖραν ἄρτι
καλύκων λαβοῦσα κέντρον,
πάλιν ἂν θέλῃς ἀνάπτω.
Τὸ γένος τὸ τῆς Κυθήρης
μακάρων ὅλων ἀνάσσει.
Βλέπε, Παλλάς, Ἀφροδίτης
τὸ ῥόδον τὸ μικρὸν ἄνθος
κραδίης τεῆς κρατῆσαν

Digitized by Google

δροσερὸν βέλος κομίζον;
Κραδίην θεῶν λαίνει
τὸ ῥόδον τὸ τῆς Κυθήρης,
λάβε μικρὸν ἄρτι γεῦμα
ἵνα σοὶ κέαρ κρατήσῃ.
Τὸ κράτος τὸ τῆς Ἀθήνης
ὁ κάλυξ ἔδειξεν οὐδέν,
ὅθεν ἀρτίως προλάμπων
Παφίῃ δίδωσι χάρμα.
Ὁ γλυκὺς κάλυξ ἐδείχθη
μεγάλης θεᾶς Ἀθήνης
τελέως φυτοῦ κρατήσας.
Κρατέουσα νῦν Ἀθήνης,
Παφίη, θέλω κρατῆσαι
ζυγίης, μόνη γὰρ αὕτη
παλάμας ἐμὰς προφεύγει.
Ῥόδον ἐκ φρενῶν Ἀθήνης
ἐφάνη μόνον κρατῆσαν,
τάχα ποῦ ῥόδον κομίζει
δροσερὰς φρένας φυτοῖσι.
Βραδέως ἔγνως τὸ κρεῖσσον,
βραδέως δὲ γνοῦσα Παλλάς,
ταχέως δίδου βεβαίαν
κραδίαις τεαῖσι πίστιν.
Πολέμοις κόμιζε μᾶλλον
σᾶκος ἐκ ῥόδων, Ἀθήνη,
Δαναῶν ὅπως τις εἴποι,
Παφίην ὁρῶμεν ἄλλην.
Φρονέεις πλέον λαχοῦσα
τὸ ῥόδον τὰ νῦν, Ἀθήνη.
Ὁ Ἔρως ὁ τῆς Κυθήρης,
τὸ ῥόδον πάλιν Κυθήρης,
κατέχω δύο κρατοῦντας,
ὁ θέλων μάχην συνάψοι.

2.

Τί εἶποι ἡ Ἀφροδίτη τῆς Ἀθηνᾶς διὰ ῥόδου πεισθείσης βοηθῆσαι τοῖς Τρωσίν.

Καλύκων χάριν λαβοῦσαν
θεράπαιναν Ἀφροδίτην
ῥοδέην δέδεξο, Παλλάς,
ἵνα γνῷς πόθεν τὸ κρεῖσσον.
Σοφίης Ἔρως ὁ λάτρης,
Χάριτες πάλιν σὺν οἴστρῳ
ἔχε Παλλὰς Ἀφροδίτης
γλυκερὴν ὅλην γενέθλην.
Δαναοῖς θέλεις, ἀμύνω
Φρυγίοις πάλιν ἀρήγω·
μερόπων τί μοι τὸ φίλτρον
φιλίης τεῆς τυχοῦσα.
Φέρε πάντα τῶν Ἐρώτων,
τί δέ σοι χρέος στενάζειν;
ἐχέτω μάχην τὸ θνητὸν
μακάρων πόθον τὸ φύλλον.
Ἀγαπᾶν θεοῖς προσήκει,
ἀπαθὴς φύσις γὰρ ὤφθη
τὸ πάθος πρέπει βροτοῖσιν
χαλεπὴν ἔριν τελέσσαι.
Ποταμῶν θάλασσα πάντων
δέχεται μόνη τὸ ῥεῦμα,
Παφίη δὲ τῶν Ἐρώτων
ἀρετὰς χάριν κομίζει.
Τὸ γένος τὸ τῶν Ἐρώτων
κρατέει δοκοῦν λατρεύειν.
Φρυγίοις ἔλαμψεν ὥρη
ῥοδέης γέμουσα νίκης
Σοφίη ῥόδοις ἐπείσθη
Δαναοὺς μόνους ὀρίνειν.
Μέγα νῦν κλέος προσεῦρον,
ξένα Παλλὰς ἔργα πτήσσει,
ῥοδόεν στέφος κρατοῦσα
Παφίης πόνους γεραίρει.
Διός ἐστιν Ἀφροδίτη,
ὁ Ἔρως πάλιν Κυθήρης,
ὁ θέλων Ἔρωτα νικᾶν
Διῒ τὴν μάχην συνάψει.
Ὅπερ οὖν πάρος δοκεύω,
γελόωσα νῦν δοκεύω,
ὅπερ οὐ πόθος προσεῦρεν,
Παφίης ῥόδον προσεῦρεν.

Georgii carmen 2. extat apud Matrangam 654.

Digitized by Google

3.

Τί εἶποι ὁ Ἄρης τῆς Ἀφροδίτης τρωθείσης ὑπὸ ἀκάνθης ῥόδου.

Τὸ ῥόδον δύο τιτρώσκει
σὲ μὲν ἐς δέμας, Κυθήρη,
ἐμέθεν δ' ἔπληξεν ἦτορ
ὅτι σοι πόνους προπέμπει·
Φέρε τὴν ἄκανθαν ἔλξω
ἀπὸ σῶν μελῶν, Κυθήρη,
ἵνα μὴ πλέον τυπεῖσα
μεταδῷς Ἄρηϊ κέντρον.
Τὸ σον ἄνθος, ὦ Κυθήρη,
ἴσον ἐστὶ τῇ μελίσσῃ,
ὅτι καὶ πόνους κομίζει
φέρον ἡδυηνὲς τὸ κέντρον.
Παφίην ῥόδον τιτρώσκει,
τὸ ῥόδον δὲ νῦν τὸ πλῆττον·
ποτέροις πόθοις ἐτρώθη
ὅτι Κύπριδι προσῆλθεν;
Ῥοδέην ἄκανθαν εἶθε
Κρονίδης Ἄρηα τεῦξεν,
ἵνα σῶν μελῶν μετάσχῳ
γλυκερῷ βαλών σε κέντρῳ.
Ἐπ' ἐμὸν δέμας, Κυθήρη,
φέρε σου βάδισμα πέμψω,
ἵνα μὴ πάλιν σε πλήξῃ
γλοεροῦ δένδρου τὸ κέντρον.
Μάθε τοῦ ῥόδου τὸ νύγμα,
μάθε τῶν πόνων τὸ κέντρον,
ἵνα τοῖς πόθοις κρατοῦσα
ὑπὸ τῶν ῥόδων κρατύνῃ.
Χθονίῳ βραχεῖ βελέμνῳ
Παφίην Ἔρως δαμάζει,
γλυκερὸν βέλος φυτεύει
ῥόδον, ὃ κρατεῖ ποθούντων.
Ἀπὸ σῶν αἷμα μελῶν στάξε,
Κυθήρη,
γλυκεροῖς ἡμετέρων ἔνδοθι κόλπων.
Τί ποθεῖς πόθων κρατοῦσα
τὸν Ἄδωνιν οὐ ποθοῦντα,
τὸν Ἄρην δὲ καὶ ποθοῦντα
στυγέεις καλὴ Κυθήρη;
Βροτός ἐστιν ὃν διώκεις,
Παφίη ταννῦν ποθοῦσα,
θεὸς οὖσα δὲ στενάξεις
θεὸν ὄντα με στυγοῦσα.
Ἐθέλω, θέλω δαμῆναι
ῥοδόεντι τῷ βελέμνῳ.
μόνον, ὦ θεῶν κρατοῦσα,
τέλεσον χάριν ποθοῦντα.
Ὁ Ἔρως Ἄρην δαμάζει
παρέχων πόνους Κυθήρῃ.
Χαρίτων χάριν κομίζει
τὸ ῥόδον, τὸ πῦρ, τὸ κέντρον,
τὸ βέλος τὸ τῶν Ἐρώτων
ὅτι καὶ Κύπριν δαμάζει.
Τὸ ῥόδον τάχα προῆλθεν
φέρον ἐκ φθόνου το τύμμα,
ὅτι μῆλον Ἀφροδίτῃ
ἕτερον φυτὸν γεραίρει.
Ὅτε καὶ Κύπρις δονεῖται,
τότε καὶ ῥόδον ποθεῖται.
Βελέων μάτην ἀνάσσω;
τί δέ μοι χρέος φαρέτρης,
ὅτε τὴν ἐμὴν Κυθήρην
ῥοδόεν βέλος δαμάζει;
Ἔλαβεν Κύπρις τὸ τύμμα
ἐπὶ γῆς, ἐγὼ δὲ κέντρον·
ὅτι τοὺς πόνους Κυθήρης
ἔλαβον, ποθῶν Κυθήρην.
Φαέθων Κύπριν δαμάζει,
λέχος εἶδεν ἐξελέγχειν,
ἔχον ἡλίου τὸ κέντρον
τὸ ῥόδον Κύπριν δαμάζει.
Τὸ ῥόδον Κύπριν δαμάζει,
ὅτι κάλλος εὗρε μεῖζον.
Ὁ Ἔρως σε, Κύπρι, βάλλει,
τὸ ῥόδον δὲ ταῖς ἀκάνθαις
ἵνα πῶς λάβωσι πεῖραν
ἀπὸ σοῦ θεῶν ἀνάσσειν.
Κατὰ σοῦ τὰ τόξα τείνει,
νόθον οὐ πέφυκε τέκνον
ἀπὸ τῶν δρυῖ τραπέντων
πάλιν ἢ πέτρα στραφέντων.
Ὁ λέων φέρων τὸ κέντρον
ἴδιον δέμας τιτρώσκει·

Georgii carmen 3. Extat apud Matrangam 655.

Digitized by Google

Παφίη, ῥόδοισι βάλλεις
γλυκερὸν σέθεν τὸ σῶμα.
'Ιδίοισιν ἀγριοῦται
ὁ λέων τυπεὶς βελέμνοις·
Παφίη δὲ ταῖς ἀκάνθαις
πολὺ μᾶλλον ἠγριώθης.
Γενεὴν τεὴν οἰδάσκεις,
ἵνα τῶν θεῶν κρατήσῃς.
Γλυκερὸν ῥόδου τὸ τύμμα
γλυκεροὺς πόνους προπέμπει,
τὸ δὲ τύμμα σόν, Κυθήρη,
φλογεροὺς πόνους προπέμπει.
Μέγα θαῦμα νῦν δοκεύω,
ὑπὸ τοῦ ῥόδου κρατεῖται
Παφίη, κρατοῦσα πάντων
μερόπων θεῶν τε φύτλης·
Παφίης Ἔρως, ὁπλίζου
παλάμαις βέλος κομίζων,
τὸ ῥόδον τὸ τῆς Κυθήρης
ἀθετεῖ τανῦν Κυθήρην.
Βελέων ἄπειρον ὤφθη
τὸ ῥόδον τὸ σόν, Κυθήρη,
τεὸν εἰ μάθῃ δὲ πέντρον
τρομερὸν νόον κομίσσει.
'Ολίγον ῥόδον Κυθήρης
ὀλίγους δίδωσι μόχθους,
ὁ δὲ βαιὸς 'Αφροδίτης
μεγάλους Ἔρως προπέμπει.
Τὸ ῥόδον ῥόδον τιτρώσκει·
τί καλὴ πέφυκε τέρψις;
τὸ ῥόδον δὲ ποῖον εἶπω,
ἀπορῶ μὰ τὴν 'Αθήνην.
'Εδάης πόνων τὸ πέντρον,
μάθε μὴ πόνοις με βάλλειν.
Ὁ Ἔρως δίκαια πράττει,
ὁρόων γὰρ 'Αφροδίτην
νόον ἄστατον λαχοῦσαν,
ῥοδέοις ἔνυξε πέντροις.

4.

Τί εἶποι ὁ 'Απόλλων κατατρέχων τὴν Δάφνην καὶ ἐμποδισθεὶς εἰς ἄπανθαν ῥόδου;

Γενεὴν ῥόδων φανεῖσαν
δότε μοι δρέπειν μανέντα·
τί μάτην δὲ τοῦτο πράττω;
ὁ χρόνος φέρει γὰρ ἄλλα.
Κιθάρης μέλος δονήσω
καθίης πόνους συνάδων,
ἐλαφρίζεται γὰρ οἶστρος
ὅταν ἐκ βάθους ἀνέλθῃ.
Πτερόεις Ἔρως ὑπάρχων
μετέωρον αἶρε Φοῖβον,
ἵνα μὴ τὸ μικρὸν ἄνθος
ἀπὸ σοῦ δρόμου με παύῃ.
Χθόνα καὶ πόλον τοσοῦτον
Φαέθων ἐγὼ κυκλεύω.
πόθεν οὖν, πόθεν κρατοῦμαι
ἀπαλὴν κόρην πιέζειν;
Λέγε μοι ῥόδον Κυθήρης,
τί τὸ τραῦμα μου βαθύνεις;
πυρὶ πῦρ τί νῦν προσάπτεις
δροσερῆς Δάφνης στεροῦν με;
Κύπνε, σὺ δραμὼν πτεροῖσι
λέγε τῇ Δάφνῃ τρεχούσῃ,
ἵνα μοι φίλημα πέμψῃ
λεχέων, ἀφ' ὧν στερεῖ με.
Φιλοκερτόμως με παίζει,
ἐνόησα τὴν Κυθήρην·
Ὁ Ἔρως τρέχειν διδάσκει,
σὺ ῥόδον τρέχοντα παύεις·
γενεὴν μίαν λαχόντες
κατ' ἐμοῦ δικῶς φρονεῖτε.
Σὺ, Κύπρις, πόθοις με θέλγεις,
σύ με καὶ ῥόδοις κατέσχες·
τί με τοῖς πόθοις διώκεις,
τί πάλιν ῥόδοις κρατεῖς με;
Τὸ ῥόδον τὸ τῆς Κυθήρης
Παφίης πλέον δαμάζει,
ὅτε γὰρ συνῆλθε Κύπρις
τὸ ῥόδον τότε φθονεῖ με.
'Αμελῶ πόθου κρατοῦντος·
τὸ ῥόδον πλέον με τέρπει
ὅτε καὶ Δάφνην ἐάσω.

Georgii carm. 4. Extat apud Matrangam 659.

Digitized by Google

5.

Τί εἶποι ἡ Φαῖδρα ὁρῶσα τὸν Ἱππόλυτον ἐστεμμένον ῥόδοις.

Τί καλὸν χρόνον δοκεύω,
Παφίην ὁρᾶ τυχοῦσαν·
ὁ ποθούμενος γὰρ ἄρτι
ῥοδόεν στέφος κομίζει
Ὀλίγην Ἔρωτος αἴγλην,
Παφίη ῥόδοισι μεῖζον,
ἵνα τοὺς πόνους νοήσας
φλογερὴν λέγῃ φαρέτρην.
Χαρίεις Ἀδωνιαίροις,
διὰ σοῦ ῥόδον γὰρ ἄνθος
φλογεροὺς πόνους προπέμπον
καρδίην ἐμὴν ἰαίνει.
Ῥόδον ἤθελον γενέσθαι,
ἵνα μετρίως τυχοῦσα
ἐπικειμένη μετώποις
μεταβαλλόμην φιλοῦσα.
Χαρίτων φέρει τὰ τερπνά,
ὅτε τις φιλῶν ποθεῖται.

6.

Ἄλλο εἰς τὸν αὐτόν.

Ἔπ ἐμοὶ πανδαμάτωρ ὅπλα κορύσσει
ἐπ' ἐμοὶ πάντα βέλη νευρὰ τινάσσει,
ὅτι παῖς Ἱππολύτης στέμμα Κυθήρης
φορέων ἐν κροτάφοις ἀμφιπολεύει.
Χρονίων, Κύπρι, πόθων ἴλαθι Φαίδρης,
φλογερῆς παῦσον ἐμῆς οἶστρον ἀνάγκης,
ὅτι παῖς Ἱππολύτης στέμμα Κυθήρης
φορέων ἐν κροτάφοις ἀμφιπολεύει.
Κορυφαῖς ἀνθοφόροις παίξατε θῆρες,
βελέων παυσαμένων ἰοχεαίρης,
ὅτι παῖς Ἱππολύτης στέμμα Κυθήρης
φορέων ἐν κροτάφοις ἀμφιπολεύει.
Καὶ τοὺς Ἔρωτας νῦν ἀριθμὸν γὰρ μέγαν
χρεὼν ὀνομάζειν εἰκότως βλέπουσά γε
τὸν χθὲς μὲν ἄκανθαν, σήμερον δὲ τοῦ ῥόδου
ἔσχον ὑγίειαν τῶν ποθούντων φαρμάκων.
Γλυκὺ Θησέως τὸ τέκνον
βάλε, καὶ λόγοις με, Κύπρι,
ἵνα πᾶν μέλος συνάδῃ,
ἀκοή, φρένες σὺν ὄψει.
Ὁ πόθος πόθοις ἐρίζει,
ἀγαθὸν πέφυκε νεῖκος,
φλέγε πῦρ, ἐγὼ κομίζω·
φλέγε πῦρ, τὸ πῦρ τὸ καῖον.
Στεφάνους τί νῦν κομίζεις;
ῥόδα φαιδρὰ δέξο, Φαῖδρα,

Georgii carm. 5. Extat apud Matrangam 661.
Georgii carm. 6. Extat apud Matrangam 662.

Digitized by Google

ἐὰν ὀκλάσῃς ἀφάσσων,
τότε μανθάνεις τὸ κρεῖσσον.
Ἀρετῆς πόθεν μετέστη
γενέτης τεὸς τοσαύτης;
λαβύρινθε, μαρτύρει μοι
ὅτι τὸ κράτος Κυθήρης.
Ἀνέμων πνοαῖς ἐρίζω,
πελάγους βάθους διώκω,
λιμένας φίλους δοκεύσω·
ἕνεκεν τίνος πλανῶμαι;
Ὁ φιλῶν ὅτε στυγεῖται,
ἀέρος σκιὰν διώκει,
καμάτους φέρων ἀΰπνους,
Παφίης Ἔρωτα φεύγων.
Παφίης ῥόδοις τί τέρπει;
φιλέων ῥόδον Κυθήρης,
ἔχε καὶ νόον Κυθήρης·
Παφίη, πόθων ἀνάσσεις.
Παφίη, κρατοῦσα δεῖξον,
ἵνα τοῖς τεοῖς βελέμνοις
φιλίοις γένοιτο τέρψις
στυγέων Ἔρωτος ἔργα.
Φρένα σὺν ῥόδοις νοθεύεις·
ἐρατῆς γὰρ Ἀφροδίτης
ἐρατὸν πέφυκεν ἄνθος,
βέλος ἄρχεται κομίζειν
Ὑπὸ Κύπριδος γελώσης,
ἵνα γνῶ, πόσον παμάζει
φλογερὸν βέλος Κυθήρης·
Παφίη, χόλῳ μετρήσεις.
Ὁ χόλος πόθου με βάλλει,
ὁ πόθος ῥόδοις με τήκει·
πόσα τὶς βέλη κομίσσει,
φύσις οὐκ ἔμεινε, Κύπρι,
τὰ σὰ μὴ φέρουσα κέντρα.

7.

Ἐπιθαλάμια.

Γαμίαι πνέουσιν αὖραι,
μέλος ὀργάνων δονεῖται,
τάχα παστὸν Ἀφροδίτῃ
Χαρίτων πλέκουσι κῶμοι.
Ὁ δ' ἔρως ὁ πάντα παίζων,
ὁ γένος γένει συνάπτων
ἀπ' ἐλευθέρας φαρέτρας
βέλος ἡμέρας τινάσσει.

Digitized by Google

Ὁ γέρων πάρεστι Νεῖλος
κεφαλὴν ῥόδοις πυκάσσας,
ἵνα σὺν νέοις χορεύσῃ
πολιοὺς πόδας τινάσσων.
Κιθάρης ἄναξ Ἀπόλλων
γάμιον μέλος λιγαίνει·
γλυκεραὶ πάρεισι Μοῦσαι
Βρομίῳ γάμους τελοῦσαι.
Ὅθεν ἄσμενος προῆλθον
ἐπέων μέλος χαράξας,
ἵνα σὺν νέοις χορεύσω
γαμίους νόμους τελέσσας.

8.

Ἐπιθαλάμια.

Ἀναβάλλομαι χορεύειν
λιγυροῖς μίτοισι κρούων
γαμικὸν μέλισμα σεμνόν,
βιοτῆς χάρισμα πρῶτον.
Τί γάρ, εἰπέ μοι, τίς ὤφθης;
κιθάρης μαθὼν ἀταρπόν,
τόσον εἰς χρόνον μεθῆκας
ἀγέραστα κέντρα πλήκτροις;
Ἑλέτω πόθος δ' ἐκείνης,
ἑλέτω μάκαρ λιγαίνειν
φίλον εἰς λέχοις κίοντα
μετὰ σώφρονος συνεύνου.
Ἀπὸ πασσάλου δ' ἀκούσας
χέλυν ὡς τάχος καθεῖλαν,
ἐθέλω δὲ ταῦτα μέλπειν
ὅσα μοι βίος κελεύει.
Πόθεν οὖν γένοιτο βαλβὶς
Ἑλικωνίδος μερίμνης;
τίνα δ' ὡς θέμις προσειπών
* * * * * * * *
Ἄγ' ἔλασσον ἢ τεκόντας
γενέτην σὸν ἢ τεκοῦσαν,
ἐπέων φοροῦσαν εὐχος,
γεραροῖς νόμοις κομῶσαν.
Χρόνος ἐστὶ ταῦτα βάζειν,
κόρον ἐκ χρόνου δὲ φεύγω,
ὅτι θ' ἥματος μί' ὥρα
χρόνος ἐστὶ τοῖς ποθοῦσιν.

Georgii carm. 7. Extat apud Matrangam 573.
Georgii carm. 8. Extat apud Matrangam 574.

Digitized by Google

Μικρὸν οὖν πόρην προσεικάν,
μελέων ἐμῶν ἀφορμήν,
Θαλίης μέλισμα πάσης
ἀποπαύσομαι λιγαίνειν.
Ἐρατὴ πέλουσα νύμφη,
ἐρατοῦ δὲ καὶ γραφεῖσα
φιλοσώφρονος συννεύνου,
πόσιν ἄξιον μετέρχῃ.
Ὅθεν, ὦ μάκαιρα, χαίροις
γεραροῖς ζυγεῖσα λέκτροις·
τετελεσμένας δ' ἐς ὥρας
παῖν ἀγκάλαισι φέρβοις.

Digitized by Google

XX.

LASUS.

1.

ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΜΙΟΝΙ ΔΗΜΗΤΡΑ.

– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Δάματρα μέλπω κόραν τε Κλυμένοι᾽ ἄλοχον Μελίβοιαν,
ὕμνον ἀνάγων τ᾽ Αἰολίδ᾽ ἅμα
βαρύβρομον ἁρμονίαν.

2.

Aelian. Var. Hist. XII. 36: *Ἐοίκασιν οἱ ἀρχαῖοι ὑπὲρ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τῆς Νιόβης παίδων μὴ συνᾴδειν ἀλλήλοις — Λᾶσος δὲ ὅις ἑπτὰ λέγει.*

3.

Aelian. Hist. Anim. VII. 47: *Ἔοικε δὲ καὶ τὰ τῶν λυγγῶν ἔκγονα ὁμοίως (σκύμνοι) ὀνομάζεσθαι· ἐν γοῦν τοῖς Λάσου λεγομένοις διθυράμβοις οὕτως εὑρίσκεται σκύμνος εἰρημένον τὸ βρέφος τὸ τῆς λυγγός.*

Lasus. Fr. 1. Athen. XIV. 624. E: *Λῦτη γάρ ἐστιν (ὑποδώριος καλουμένη ἁρμονία), φησὶν ὁ Ἡρακλείδης, ἣν ἐκάλουν Αἰολίδα, ὡς καὶ ὁ Λᾶσος* (sic Dindorf, vulgo *Λάσος*) *ὁ Ἑρμιονεὺς ἐν τῷ εἰς τὴν Ἑρμιόνι* (sic AB, *ἑρμιόνῃ* P, *ἑρμιόνην* VL, *ἐν Ἑρμιόνῃ* Schweighaeuser) *Δήμητρα ὕμνῳ λέγων οὕτως· Δάματρα κτλ. Ταῦτα δ᾽ ἅδουσι πάντες ὑποδώρια τὰ μέλη, ἐπεὶ οὖν τὸ μέλος ἐστὶν ὑποδώριον, εἰκότως Αἰολίδα φησὶν εἶναι τὴν ἁρμονίαν ὁ Λᾶσος.* Cf. X. 455. C, ubi simul aliud Lasi carmen *Centauri* memoratur. *Ταῦτα* (Pindari Fr. 56.) *σημειώσαιτ᾽ ἄν τις πρὸς τοὺς νοθεύοντας Λάσου τοῦ Ἑρμιονέως τὴν ἄσιγμον ᾠδήν, ἥτις ἐπιγράφεται Κένταυροι. Καὶ ὁ εἰς τὴν Δήμητρα δὲ τὴν ἐν Ἑρμιόνῃ ποιηθεὶς τῷ Λάσῳ ὕμνος ἄσιγμός ἐστιν, ὥς φησιν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἐν τρίτῳ περὶ μουσικῆς· οὗ ἐστὶν ἀρχή· Λάματρα μ. κ. τε Κλ. ἄλοχον.* Cf. Eust. 1335, 52. V. 1. *Δάματρα*, altero loco B *δαμάτερα*, PVL et A a m. pr. *Δήμητρα*. — *μέλπω* altero loco, priore APV *μ᾽ ἔαπω*, B *μ᾽ ἠαπο*. — *Κλυμένοι᾽* scripsi, *Κλυμένοιο* priore loco, altero l. P *κλυόμενοι*, B *κλυομένοια*, L *κλυομένοιο*, V *κλυοιμένοιο*. — V. 2. *ὕμνον*, Iacobs coni. *ὕμνων*. — *ἀνάγων τ᾽* scripsi, *ἀνάγων* Casaubonus, *ἀνάγνων* Ahrens (i. e. *ἀνάγων*), *ἀναγνων* PV, *ἀναγνῶν* L. Deinde PVL *ἁμαβαρύβρομον*, emendavit Casaubonus.

Digitized by Google

XXI.

APOLLODORUS.

Τίς τοιῇδ' ὥρῃ
ἦλθεν ἐπὶ τέρθρον θυράων;

XXII.

TYNNICHUS.

Εὕρημά τι Μοισᾶν.

Apollodorus. Erotian. p. 366: *τὸ τέρθρον τοῦ πάθους ἀντὶ τοῦ τὸ τέλος. — Καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ τοὺς ὕμνους γράψας φησί· τίς τοιήδε ὥρῃ κτλ. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τέλει τῶν θυρῶν.* Meineke *τοιῇδ' ἐν ὥρῃ* coniecit. Apollodorus Atheniensis Pindari est magister, vid. Eustath. vit. Pind. p. 20.

Tynnichus. Plato Ione p. 534. D: *Μέγιστον δὲ τεκμήριον τῷ λόγῳ Τύννιχος ὁ Χαλκιδεύς, ὃς ἄλλο μὲν οὐδὲν πώποτ' ἐποίησε ποίημα, ὅτου τις ἂν ἀξιώσειε μνησθῆναι, τὸν δὲ παιῶνα, ὃν πάντες ᾄδουσι, σχεδόν τι πάντων μελῶν κάλλιστον, ἀτεχνῶς, ὥσπερ αὐτὸς λέγει, εὕρημά τι Μοισᾶν.* (*Γ εὑρήματι, Ε Μουσᾶν.*) quod fortasse ex ipso illo carmine petitum. Conf. Porphyr. de Abst. II. p. 133: *Τὸν γοῦν Αἰσχύλον φασίν, τῶν ἀδελφῶν ἀξιούντων εἰς τὸν θεὸν γράψαι παιᾶνα, εἰπεῖν, ὅτι βέλτιστε Τυννίχῳ πεποίηται· παραβαλλόμενον δὲ τὸν αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐκείνου, ταύτῃ πείσεσθαι τοῖς ἀγάλμασι τοῖς καινοῖς πρὸς τὰ ἀρχαῖα· ταῦτα γάρ, καίπερ ἁπλῶς πεποιημένα, θεῖα νομίζεσθαι, τὰ δὲ καινὰ περιέργως εἰργασμένα θαυμάζεσθαι μέν, θεοῦ δὲ δόξαν ἧττον ἔχειν,* ubi *τῶν Δελφῶν ἀξιούντων* scribendum. Nomen huius poetae Valesius restituit etiam ap. Ptolem. Heph. Phot. Bibl. CXC: *τὰς δὲ Κολυμβώσας Ἀλκμᾶνος* (ita recte, opinor, Casaubonus pro *Ἀλκμάνους*, Meineke Com. Poet. I. p. 108. *Ἀλκιμένους*) *πρὸς τῇ κεφαλῇ Τυννίχου τοῦ Χαλκιδέως εὑρεθῆναί φασιν* pro *Τιρονίχου* vel *Τιτωνύχου*.

Digitized by Google

XXIII.

TELESILLA.

1.

– ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ –
Ἀδ' Ἄρτεμις, ὦ κόραι,
φεύγοισα τὸν Ἀλφεόν.

2.

Athen. XIV. 619. B: *Ἡ εἰς Ἀπόλλωνα ᾠδὴ φιληλιὰς* (ita PVL, *φηλικίας* AB) *ὡς Τελέσιλλα παρίστησιν.*

3.

Paus. II. 35, 2: *Τὸ μὲν δὴ τοῦ Πυθαέως ὄνομα μεμαθήκασι παρὰ Ἀργείων· τούτοις γὰρ Ἕλλήνων πρώτοις ἀφικέσθαι Τελέσιλλά φησι τὸν Πυθαέα ἐς τὴν χώραν Ἀπόλλωνος παῖδα ὄντα.*

4.

Paus. II. 28, 2: *Ἐπὶ δὲ τῇ ἄκρᾳ τοῦ ὄρους Κορυφαίας ἐστὶν ἱερὸν Ἀρτέμιδος, οὗ καὶ Τελέσιλλα ἐποιήσατο ἐν ᾄσματι μνήμην.*

5.

Apollod. Bibl. III. 5: *Ἐσώθη δὲ τῶν μὲν ἀρρένων* (ex Niobae liberis) *Ἀμφίων, τῶν δὲ θηλειῶν Χλωρὶς ἡ πρεσβυτέρα, ἣ Νηλεὺς συνῴκησε, κατὰ δὲ Τελέσιλλαν* (ita Aegius, libri *τελεσίαν*) *ἐσώθησαν Ἀμύκλας* (ita codd., *Ἀμύκλα* v.) *καὶ Μελίβοια, ἐτοξεύθη δὲ ὑπ' αὐτῶν καὶ Ἀμφίων.* Ceterum ultima haec verba separanda potius sunt, quippe quae non ad Telesillae carmen spectent, sed quibus continuetur Apollodori narratio: nam Amphion pater intelligendus est, et supra pro Amphione filio fort. *Δαμασίχθων* leg. Ceterum cf. Paus. II. 21, 9.

6.

Hesych.: *Βελτιώτας· τὰς βελτίους Τελέσιλλα* Aut *τὰς* del. aut *τοὺς* scribendum, Lobeck *βελτιωτέρας* coni.

Telesilla. Fr. 1. Hephaest. 6: *ἔστι τοίνυν ἐπίσημα ἐν τῷ ἰωνικῷ, ἡμιμερῆ μὲν τὰ τοιαῦτα, οἷς ἡ Τελέσιλλα ἐχρήσατο· Ἀδ' κτλ.* V. l. etiam ib. 26. legitur, ubi Fl. B *κόρα.*

Digitized by Google

7.

Athen. XI. 467. F: *Τελέσιλλα δὲ ἡ Ἀργεία καὶ τὴν ἅλω καλεῖ δεῖνον* (C supra *δῖνον*). Cf. Eust. 1207, 9.

8.

Poll, II. 23: *Καὶ παρὰ Φερεκράτει οὐλοκέφαλος· οὐλοκίκιννι δὲ Τελέσιλλα εἶρηκε.* corr. *οὐλοκίκιννος*, vel *οὐλοκικίννι*, quod tuetur Aeschyleum *λεοντοχόρταν βούβαλιν.*

9.

Sch. Hom. Od. *ν'*. 289: *Καλῇ τε μεγάλῃ τε. Ἐκ τῆς κατὰ τὴν ὄψιν κοσμιότητος καὶ αἰδοῦς καὶ τοῦτο ὑπονοεῖν δίδωσι, καθὰ καὶ Ξενοφῶν καὶ Τελέσιλλα ἡ Ἀργεία διαγράφουσιν Ἀρετῆς καὶ Καλοκαγαθίας εἰκόνα.* Nitzsch coni. *Ἀρετῆς καὶ Κακίας.*

XXIV.

SIMONIDES.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙ ΑΡΤΕΜΙΣΙΩι ΝΑΥΜΑΧΙΑΝ. 1—4.

1. 2. [2. 3.] *)

⏑ – – – ⏑ – ⏑

Ἐβόμβησεν θάλασσα.
Ἀποτρέποισα κῆρας.

3. [5.]

Schol. Apoll. Rhod. I. 212: *Τὴν δὲ Ὠρείθυιαν Σιμωνίδης ἀπὸ Βριλησσοῦ φησὶν ἁρπαγεῖσαν ἐπὶ τὴν Σαρπηδονίαν πέτραν τῆς Θράκης ἐνεχθῆναι — ἡ δὲ Ὠρείθυια Ἐρεχθέως θυγάτηρ, ἣν ἐξ Ἀττικῆς ἁρπάσας ὁ Βορέας ἤγαγεν ἐς Θρᾴκην κἀκεῖσε συνελθὼν ἔτεκε Ζήτην καὶ Κάλαϊν, ὡς Σιμωνίδης ἐν τῇ Ναυμαχίᾳ.* Cf. Eudoc. 440.

Simonides. Fr. 1. 2. Priscian. de metr. com. 250. Lindem.: „Simonides et Alcman in iambico teste Heliodoro non solum in fine ponunt spondeum, sed etiam aliis in locis. Simonides in *ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχίᾳ* in dimetro catalectico: *ἐβ. θάλ.* (cod. Lind. et Paris. 7496. *θαλάσσας*) in secundo loco spondeum posuit: *ἀντιστρέφει δὲ αὐτῷ· ἀποτρέπουσαν* (sic Ald., Putsch. *ἀποτρέποις εἰ*, cod. Lind. *ἀποτρέπου σ' εἰ*, cod. Par. 7496 *ἀποτρεπούσει*, 7501 *ἀποτρεποίσει*, Hermann *ἀποτρέπουσα*, Schneidewin *ἀποτρέποισα*) *κῆρας.*

*) Numeri adiecti sunt editionis Schneidewinianae.

Digitized by Google

4. [9.]

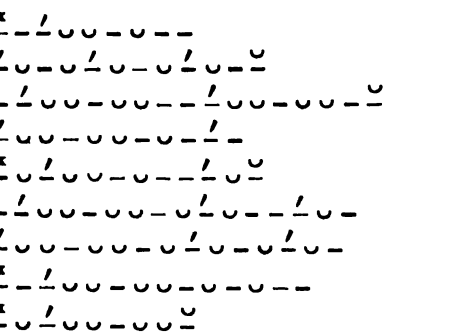

Τῶν ἐν Θερμοπύλαις θανόντων
εὐκλεὴς μὲν ἁ τύχα, καλὸς δ' ὁ πότμος,
βωμὸς δ' ὁ τάφος, πρὸ γόων δὲ μνᾶστις, ὁ δ' οἶκτος
ἔπαινος·
ἐντάφιον δὲ τοιοῦτον οὔτ' εὐρὼς
οὔθ' ὁ πανδαμάτωρ ἀμαυρώσει χρόνος.
ἀνδρῶν δ' ἀγαθῶν ὅδε σηκὸς οἰκέταν εὐδοξίαν
Ἑλλάδος εἵλετο· μαρτυρεῖ δὲ καὶ Λεωνίδας
ὁ Σπάρτας βασιλεύς, ἀρετᾶς μέγαν λελοιπὼς
κόσμον ἀέναόν τε κλέος.

Fr. 4. Diod. Sic. XI. 11: *Διόπερ οὐχ οἱ τῶν ἱστοριῶν συγγραφεῖς μόνοι, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ τῶν ποιητῶν καθύμνησαν αὐτῶν τὰς ἀνδραγαθίας· ὧν γέγονε καὶ Σιμωνίδης ὁ μελοποιὸς ἄξιον τῆς ἀρετῆς αὐτῶν ποιήσας ἐγκώμιον, ἐν ᾧ λέγει· Τῶν* κτλ. unde Schneidewin existimat peculiare carmen (*encomium*) in illos a Simonide compositum fuisse, quod Diodori verba nequaquam significant: ipsa autem Simonidis oratio suadet, ut has laudes alii carmini insertas fuisse censeamus: itaque ad carmen *εἰς τὴν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ* retuli. Ceterum servavit carmen etiam Arsen. 342. V. 1. *Θερμοπύλαις*, AH *Θερμοπύλαισι*. — V. 3. *πρὸ γόων* Ilgen et Eichstaedt, libri *προγόνων*. — *οἶκτος* Iacobs et Hermann, vulgo *οἶτος* (*οὖτος* K). — V. 4. *οὔτ' εὐρώς*, in proecdosi scripsi *εὐρώς* deleta particula *οὔτ'*. — V. 6. *ἀνδρῶν δ' ἀγαθῶν ὅδε* scripsi, legebatur *ἀνδρῶν ἀγαθῶν· ὁ δέ*, Arsen. *ἀγαθῶν ἀνδρῶν· ὁ δέ*. — *σηκὸς*, Schneidewin *σακὸς*. — *οἰκέταν* Schneidewin, vulgo *οἰκετᾶν*, Hermann *οἰκητάν*, Thiersch *οἰκέιν*. — V. 7. *εἵλετο* Hermann, vulgo *εἷλατο*. — *δὲ καὶ* Arsen., *δὲ* Diod. — V. 8. *λελοιπώς*, Arsen. *λιπών*. — V. 9. *ἀέναον*, L *ἀέννασον*. — *κλέος*, in proecdosi *κλεῖος* scripsi.

Digitized by Google

ΕΠΙΝΙΚΟΙ.

ΣΚΟΠΑΙ ΤΩΙ ΚΡΕΟΝΤΟΣ ΘΕΣΣΑΛΩΙ.

5. [12.]

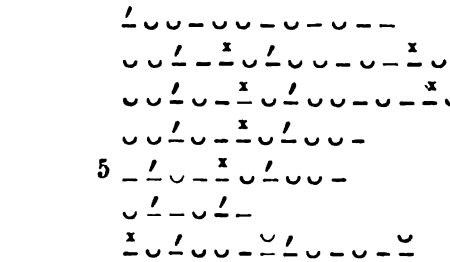

Epinicia Simonidis a veteribus grammaticis in varias classes secundum certaminum genera descripta erant, sic Fr. 14. est *ἐκ τῶν Σιμωνίδου τεθρίππων*, Fr. 12. *Σιμωνίδης ἐν τοῖς πενταέθλοις*, porro huc pertinet quod ex Herodiano adscripsit Bandini Catal. Bibl. Laur. 146: *ὁ Σιμωνίδης ἐπέγραψεν ἐπίνικοι* (legebatur *ἐπίκικοι*) *δρομέσι, δέον τοῖς δρομεῦσι.* quamquam ad Callimachum potius, ut Schneidewin animadvertit, haec carminum inscriptio referenda (vid. Choerobosc. Bekk. An. III. 1185: *Δρομέσι παρὰ Καλλιμάχῳ· ἐκεῖνος*, v. *ἐκεῖνα*] *γὰρ οὕτως ἐπέγραψεν, ὀφείλων ἐπιγράψαι δρομεῦσι* [vid. Choerob. Epimer. I. 115, 15. cum cod. Marc. ap. Gaisford Praef. Et. M. p. VII. et Cram. An. Ox. III. 254.] tamen verisimile est Callimachum propterea hac forma usum esse, quoniam in ipsius Simonidis carminibus reperit.

Fr. 5. Plato Protag. 339. A: *Καὶ δὴ καὶ νῦν ἔσται τὸ ἐρώτημα περὶ τοῦ αὐτοῦ μέν, περὶ οὗπερ ἐγώ τε καὶ σὺ νῦν διαλεγόμεθα, περὶ ἀρετῆς, μετενηνεγμένον δὲ εἰς ποίησιν· τοσοῦτον μόνον διοίσει. λέγει γὰρ πρὸς Σκόπαν, τὸν Κρέοντος υἱὸν τοῦ Θετταλοῦ ὅτι Ἄνδρα ἀγ. . . . τετυγμένον* (V. 1. 2.) . . . *Οἶσθα οὖν, ἔφη, ὅτι προϊόντος τοῦ ᾄσματος λέγει που, Οὐδέ μοι . . . ἔμμεναι* (V. 8. 9.) . . . p. 341. D: *ἐπεὶ ὅτι γε Σιμωνίδης οὐ λέγει τὸ χαλεπὸν κακόν, μέγα τεκμήριόν ἐστιν εὐθὺς τὸ μετὰ τοῦτο ῥῆμα. λέγει γὰρ ὅτι θεὸς ἂν μόνος τοῦτ' ἔχοι γέρας* (V. 10.) . . . p. 344. C: *ἀλλὰ θεὸς ἂν μόνος τοῦτο ἔχοι τὸ γέρας, ἄνδρα δὲ οὐκ . . . καθέλῃ* (V. 10. 11.) . . . *σὺ δὲ φῄς, ὦ Πιττακέ, χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι, τόδ' ἔστι γε νέσθαι μὲν χαλεπόν, δυνατὸν δὲ ἐσθλόν· ἔμμεναι δὲ ἀδύνατον· πράξας μὲν γὰρ εὖ πᾶς . . . κακῶς.* (V. 12. 13.) . . . p. 345. C: *ἐπιπλεῖστοι δὲ καὶ ἄριστοί εἰσιν, οὓς ἂν οἱ θεοὶ φιλῶσιν* (V. 14.). *Ταῦτα τε οὖν πάντα πρὸς τὸν Πιττακὸν εἴρηται, καὶ τὰ ἐπιόντα γε τοῦ ᾄσματος ἔτι μᾶλλον δηλοῖ· φησὶ γάρ· Τοὔνεκεν . . . ἀπαγγελέω* (V. 15—18.) *φησίν· οὕτω σφόδρα καὶ δι' ὅλου τοῦ ᾄσματος ἐπεξέρχεται τῷ τοῦ Πιττακοῦ ῥήματι. πάντας δὲ ἐπαίνημι . . . μάχονται* (V. 19—21.) . . . p. 346. C: *Ταῦτα δὴ καὶ τῷ Πιττακῷ λέγει, ὅτι ἐγώ, ὦ Πιττακέ, οὐ διὰ ταῦτά σε ψέγω, ὅτι εἰμὶ φιλόψογος, ἐπεὶ ἐμοιγε ἐξαρκεῖ ὃς ἂν μὴ κακὸς ᾖ μηδ' ἄγαν ἀπάλαμνος, εἰδὼς γε δίκην ὑγιὴς ἀνήρ· οὐ μὴν ἐγὼ μωμήσομαι· οὐ γάρ εἰμι φιλόμωμος· τῶν γὰρ ἠλιθίων ἀπείρων γενέσθαι* (V. 3—6.) . . . *ὥστ' εἴ τις χαίρων ψέγων, ἐμπλησθείη ἂν ἐκείνους μεμφόμενος· πάντα . . . μέμικται* (V. 7.) Simonidea a Platonis oratione primus rectius separare instituit Schleiermacher, ipsos versus restituere et ad numeros revocare Hermann (in edit.

Digitized by Google

Ἀνδρ' ἀγαθὸν μὲν ἀλαθέως γενέσθαι Στρ. α'.
χαλεπὸν χερσίν τε καὶ ποσὶ καὶ νόῳ τετράγωνον, ἄνευ
ψόγου τετυγμένον·
ὃς ἂν ᾖ κακὸς μηδ' ἄγαν ἀπάλαμνος, εἰδώς γ' ὀνησίπολιν
δίκαν

Heindorfii) et Boeckh Pind. I. 2. p. 337., a quibus mihi saepius discedendum fuit. V. 1. *μὲν* om. Θ. — *ἀλαθέως*, *εὐλαθέως* e. — V. 2. *χερσίν*, libri *χερσί*. — *ποσὶ καὶ*, *ποσὶ* BCErwye. — *ψόγου*, *λόγου* w a manu pr. Cf. Plato 344. A: *οὐ γὰρ εἶναι, ἀλλὰ γενέσθαι μέν ἐστιν ἄνδρ' ἀγαθὸν χερσί τε καὶ ποσὶ καὶ νόῳ τετράγωνον, ἄνευ ψόγου τετυγμένον, χαλεπὸν ἀλαθέως (ἀληθέως ΣEw).* Adde Diog. Laert. I. 76: *εἰπέ τε (Πίτταχος) χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι, οὗ καὶ Σιμωνίδης μέμνηται λέγων· ἄνδρα ἀ. (μὲν* om.*) ἀλ. γενέσθαι χαλεπὸν τὸ Πιττάκειον· μέμνηται δ' αὐτοῦ καὶ Πλάτων ἐν Πρωταγόρᾳ· ἀνάγκᾳ δ' οὐδὲ θεοὶ μάχονται* (ut hoc quoque Pittaci sit, cf. Simon. v. 21.) et Suid. v. *Πιττάκειον*. V. 2. respic. Aristot. Eth. Nic. I. 10, 11. Rhet. III. 11. Sopater ap. Stob. Flor. XLVI. 51. Iulian. Caes. 333. B. Damasc. ap. Suid. v. *τετράγωνος*. Eust. Il. 475, 41. — V. 3—7. hoc loco inserui, quamvis dubitanter, nam possit aliquis suspicari haec ad quartam strophan referenda esse, ut pariter extrema pars primae strophae atque initium quartae strophae desit. Illud certe improbandum, quod Schleiermacher censet hos versus (3—7.) medium obtinere locum inter v. 14. et v. 15: nihil enim probant ea quae Plato 346. C, ubi v. 3—7. affert, addit: *οὐ τοῦτο λέγει, ὥσπερ ἂν εἰ ἔλεγε πάντα τοι λευκά, οἷς μέλανα μὴ μέμικται· γελοῖον γὰρ ἂν εἴη πολλαχῇ· ἀλλὰ ὅτι καὶ αὐτὸς καὶ τὰ μέσα ἀποδέχεται, ὥστε μὴ ψέγειν· καὶ οὐ ζητῶ, ἔφη, παν ἄμωμον ἄνθρωπον, εὐρ. δ. κ. αἰ. χθονός· ἔπειθ' ὑμῖν εὑρὼν ἀπαγγελέω. ὥστε τούτου γ' ἕνεκα οὐδένα ἐπαινέσομαι, ἀλλά μοι ἐξαρκεῖ, ἂν ᾖ μέσος καὶ μηδὲν κακὸν ποιῇ, ὡς ἐγὼ πάντας φιλέω καὶ ἐπαινῶ, καὶ τῇ φωνῇ ἐνταῦθα χέχρηται τῇ τῶν Μυτιληναίων, ὡς πρὸς Πιττακὸν λέγων τὸ πάντας δὲ ἐπαίνημι καὶ φιλέω ἐκών (ἐνταῦθα δεῖ ἐν τῷ ἑκών διαλιπεῖν λέγοντα), ὅστις ἔρδῃ μηδὲν αἰσχρόν, ἄκων δ' ἔστιν οὓς ἐγὼ ἐπαινῶ καὶ φιλῶ· σὲ οὖν, καὶ εἰ μέσως ἔλεγες ἐπιεικῆ καὶ ἀληθῆ, ὦ Πιττακέ, οὐκ ἄν ποτε ἔψεγον· νῦν δέ, σφόδρα γὰρ καὶ περὶ τῶν μεγίστων ψευδόμενος δοκεῖς ἀληθῆ λέγειν, διὰ ταῦτα σὲ ἐγὼ ψέγω.* haec, inquam nihil probant, quoniam manifestum est Platonem hic liberrime suoque insituto convenienter Simonideas sententias disposuisse. Ut credamus strophan 3. (V. 15—21.) continuo post strophan 2. (V. 8—14.) collocatam fuisse non solum commodus sententiarum ordo suadet, sed etiam ipse Plato 345. C, qui allato v. 14. pergit: *καὶ τὰ ἐπιόντα γε τοῦ ᾄσματος μᾶλλον δηλοῖ . . . τοῦνεκεν κτλ.* (V. 15. seqq.). Schleiermacherum tamen secutus Hermann ex his versibus (3—7.) Epodum constituit: *Ἔμοιγ' ἐξαρκεῖ, | ὃς ἂν μὴ κακὸς ᾖ . . . . οὐ μιν ἐγὼ μωμήσομαι· | οὐ γὰρ φιλόμωμος* (eiecto verbo *εἰμι*, pro quo Schneidewin *ἐγὼ* coni.) *κτλ.* At vero horum versuum numeri aperte sunt iidem, qui in strophis deprehenduntur, ut nullis omnino epodis Simonides in hoc carmine usus esse videatur. Quare hic inserui, ut prima stropha iam sit integra: apteque Simonides, postquam dixit difficile esse, virum omni ex parte bonum evadere, subiecit, sibi vel mediocres homines probari, et tum aptissime Pittaceum illud sub examen vocavit: neque adversantur huic coniecturae, quae Plato 344. B dicit. Iam apparet quod est apud Platonem 346. C, ubi hos versus (3—7.) affert *ἐπεὶ ἔμοιγε ἐξαρκεῖ ὃς ἂν μὴ κακὸς ᾖ κτλ.* (quamquam infra 346. D repetit *ἀλλά μοι ἐξαρκεῖ, ὃς ἂν μέσος ᾖ*) non esse a Simonide profectum, sed Platonem poetae verba liberius suae orationi accommodavisse: itaque ut iustum et numerum et sententiam restituerem v. 4. scripsi verbo *ἐστίν* addito *ὑγιὴς ἀνὴρ ἐστιν*, et v. 3. emendavi *ὃς ἂν ᾖ κακὸς* deleta negatione *μή*, quae facile ex sequentibus repeti potest. — *εἰδώς*, *Σ* e corr. *οὐχ ὃς*. — *γ' ὀνησίπολιν* scripsi, *τ' ὀνησίπολιν* Hermann, libri *γε ὀνήσει πόλιν*, Schneidewin *τ' ὀνασίπολιν*.]

Digitized by Google

ὑγιὴς ἀνήρ (ἐστιν)· οὔ μιν ἐγώ
μωμήσομαι· τῶν γὰρ ἠλιθίων
ἀπείρων γενέθλα.
πάντα τοι καλά, τοῖσί τ' αἰσχρὰ μὴ μέμικται.

Οὐδέ μοι ἐμμελέως τὸ Πιττάκειον Στρ. β'.
νέμεται, καίτοι σοφοῦ παρὰ φωτὸς εἰρημένον· χαλεπὸν
φάτ' ἐσθλὸν ἔμμεναι.
θεὸς ἂν μόνος τοῦτ' ἔχοι γέρας· ἄνδρα δ' οὐκ ἔστι μὴ οὐ
κακὸν ἔμμεναι,
ὃν ἀμάχανος συμφορὰ καθέλῃ.
πράξαις γὰρ εὖ πᾶς ἀνὴρ ἀγαθός,
κακὸς δ', εἰ κακῶς· καί
τοὐπιπλεῖστον ἄριστοι, τοὺς θεοὶ φιλέοισιν.

Τοὔνεκεν οὔποτ' ἐγὼ τὸ μὴ γενέσθαι Στρ. γ'.
δυνατὸν διζήμενος, κενεὰν ἐς ἄπρακτον ἐλπίδα μοῖραν
αἰῶνος βαλέω,
πανάμωμον ἄνθρωπον, εὐρυέδους ὅσοι καρπὸν αἰνύμεθα
χθονός·

V. 4. οὔ μιν Schleiermacher, libri οὐ μὴν. — V. 5. μωμήσομαι, Schneidewin μωμάσομαι et deinde ἀλιθίων. — Quae post μωμήσομαι sequuntur: οὐ γὰρ εἰμι φιλόμωμος Platonis sunt verba Simonidem explicantis, neque vero Simonidis versiculus, ut Schleiermacher et qui illum sequuntur existimant; quam sententiam frustra tuearis eo, quod Plato supra dixit: οὐ διὰ ταῦτα σὲ ψέγω, ὅτι εἰμὶ φιλόψογος. — V. 6. ἀπείρων γενέθλα, sic libri nisi quod γένεθλα exhibere videntur, quod non recte tuetur Stallbaum, ut ἀπείρων sit genitivus adiectivi ἄπειρος, edd. vett. ἄπειρα γενέθλα, unde Stephanus ἄπειρα γένεθλα (vel ἄπειρος ἀ γενέθλα). — V. 7. καλά, τοῖσί τ', r καλὰ λευκὰ τοῖσι. — μὴ om. Γ. — V. 8. οὐδέ, Γ οὐδέν. — Πιττάκειον, πιττάκιον ΧΓΘΞΣwe. — V. 9. ἐσθλόν, Boeckh ἐσλόν, qua forma Pittacum usum esse credibile est, Simonides utram formam praeoptaverit, incertum. Ceterum cf. Polyb. XXIX. 7: τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Σιμωνίδου· χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. Adde Cratet. Epist. in Not. et Extr. Bibl. Paris. X. 278. — V. 10. τοῦτ' ἔχοι, p. 341. E τοῦτο ἔχοι ΧΓΘΞCryt, vulgo ἔχοι τοῦτο, infra 344. C τοῦτο ἔχοι τὸ γέρας (Γ τοῦτ' ἔχοι, τ ἔχοι τοῦτο). Respicit Aristot. Metaph. I. 2. cf. etiam Schol. Aristot. IV. 529. Cram. An. Par. I. 387, 33. Boisson. An. Nov. 210. — V. 11. ὃν scripsi, et sic e, vulgo δν ἄν. — ἀμάχανος Boeckh, v. ἀμήχανος. — καθέλῃ, καθέλοι rr. — V. 12. πράξαις Boeckh, v. πράξας. — γὰρ Hermann, v. μὲν γὰρ. — εὖ, e εἰ. — V. 13. εἰ, e εἰ. — καὶ τοὐπιπλειστον ἄριστοι, τοὺς θεοὶ φιλέοισιν scripsi, Hermann καὶ τοὐπὶπλειστον ἄριστοι, τούς κε θεοὶ φιλῶσιν, ap. Plat. ἐπὶ πλεῖστον δὲ καὶ ἄριστοί εἰσιν, οὓς ἂν οἱ θεοὶ φιλῶσι. — V. 16. διζήμενος, Σ διζόμενος. — κενεὰν, Χ κεν ἐὰν. — ἐς, εἰς ΣEyr. — V. 17. πανάμωμον, r παράμωμον. — εὐρυέδους, ΧΘr εὐρυεδοῦς et similiter infra 346. D. Verba εὐρυέδους, . . . χθονός affert Plut. Quaest. Symp. IX. 14, 2. (εὐρυεδοῦς), de tranquill. c. 10. de fraterno am. c. 14. (utroque l. εὐρυόδου γ'), adv. Stoic. c. 7. (εὐρυέδυος et ἐδόμεθα, sed Dübner . . . μεθα).

Digitized by Google

ἐπί τ' ὕμιν εὑρὼν ἀπαγγελέω.
πάντας δ' ἐπαίνημι καὶ φιλέω,
ἑκὼν ὅστις ἔρδῃ
μηδὲν αἰσχρόν, ἀνάγκᾳ δ' οὐδὲ θεοὶ μάχονται.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι.

6. [14.]

Schol. Pind. Isthm. II. Argum.: *Οὗτος δὲ ὁ Ξενοκράτης οὐ μόνον Ἴσθμια νενίκηκεν ἵπποις, ἀλλὰ καὶ Πύθια τὴν εἰκοστὴν τετάρτην Πυθιάδα, ὡς Ἀριστοτέλης ἀναγράφει· καὶ Σιμωνίδης ἐπαινῶν ἀμφοτέρας αὐτοῦ τὰς νίκας κατατάσσει.*

V. 18. *ἐπί τ'* scripsi, sive *ἐπὶ δ'* malis, vulgo *ἔπειθ'* et hic et infra 346. D. — *ὕμμιν* Hermann, v. *ὑμῖν*. — *ἀπαγγελέω*, *Γ* utroque loco *ἀπαγγελλέω*. — V. 19. *πάντας*, *Γ* priore l. *πάντα*. — *ἐπαίνημι*, *Σ* *ἐπαινῆμι*, *ΑΘ* *ἐπαίνημιν* (sed infra *ἐπαίνημι*), *ΞBCrwye* *ἐπαινῆμιν* (infra *ἐπαινῆμι*), *E* utroque l. *ἐπαινοῖμι* (sed e corr. *η*). — *φιλέω*, e *φιλέῃ*. — V. 20. *ὅστις*, *Θ* infra *ὥστις*. — *ἔρδῃ*, r *ἔρδει*, *Ξe* *ἔρδει*. — V. 21. *αἰσχρόν*, e infra *αἰσχρῶ*. — *ἀνάγκᾳ* Diog. Laert. I. 76., *ἀνάγκη* Plato. Respic. hanc sententiam Plato Leg. VII. 818. schol. Eurip. Orest. 478. Stob. Ecl. Phys. I. 154. Synes. Epist., Procl. in Plat. Cratyl. 156, 103. Suid. v. *Σιμωνίδης*, Zenob. I. 85. Paroemiogr. II. 98. ed. Goett., Apostol. III. 6. Arsen. 58. — In hoc ipso carmine Simonides fortasse Dioscurorum laudes eximie celebraverat, vid. Cicero de Orat. II. 86: „Dicunt enim cum coenaret Crannone in Thessalia Simonides apud Scopam hominem fortunatum et nobilem cecinissetque id carmen, *quod in eum scripsisset*, in quo multa ornandi causa poetarum more *in Castorem scripta et Pollucem fuissent*, nimis illum sordide Simonidi dixisse, se dimidium eius ei, quod pactus esset, pro illo carmine daturum, reliquum a suis Tyndaridis, quos aeque laudasset, peteret, si ei videretur. Paullo post ferunt nuntiatum Simonidi, ut prodiret; iuvenes stare ad ianuam duos quosdam, qui eum magno opere evocarent: surrexisse illum, prodisse, vidisse neminem: hoc interim spatio conclave illud, ubi epularetur Scopas, concidisse: ea ruina ipsum oppressum cum suis interiisse.“ Adde Quintil. XI. 2, 14: „Est autem magna inter auctores dissensio, Glaucone Carystio an Leocrati an Agatharcho an Scopae scriptum sit id carmen, et Pharsali fuerit haec domus, ut ipse quodam loco significare Simonides videtur, atque Apollodorus et Euphorion et Larissaeus Eurypylus tradiderunt; an Crannone, ut Apollas et Callimachus, quem secutus Cicero hanc famam latius fudit.“ Ex hoc loco apparet, Simonidem etiam in aliis carminibus Tyndaridarum laudes celebrasse, ut in epiniciis *Glauci* (vid. Fr. 8.) *Leocratis*, *Agatharchi* (de his duobus carminibus nihil aliunde compertum), hinc Grammaticorum illa dubitatio repetenda: non magis constat, quod carmen fuerit, in quo aedium Pharsaliarum mentionem fecerit poeta. Ceterum cf. Schneidewin Proleg. in Simon. XII. seqq.

Digitized by Google

7. [17.]

ΑΝΑΞΙΛΑι ΡΗΓΙΝΩι ΑΠΗΝΗι

– ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ – ∪ ∪ – –

Χαίρετ' ἀελλοπόδων θύγατρες ἵππων.

---

8. [20.]

ΓΛΑΥΚΩι ΚΑΡΥΣΤΙΩι ΠΥΚΤΗι.

– ∪ ∪ – ∪ –

– ∪ – – ∪ ∪ – ∪ ∪ – –

– ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ∪ –

. . . . *Οὐδὲ Πολυδεύκεος βία*
χεῖρας ἀντείναιτ' ἂν ἐναντίον αὐτῷ,
οὐδὲ σιδάρεον Ἀλκμάνας τέκος.

9. [23.]

ΕΥΑΛΚΙΔΗι.

Herodot. V. 102: *Καὶ πολλοὺς αὐτέων οἱ Πέρσαι φονεύουσι ἄλλους τε ὀνομαστούς, ἓν δὲ δὴ καὶ Εὐαλκίδεα (εὐελκίδην* MPABKF, *εὐαλκήδεα* F?) *στρατηγέοντα Ἐρετριέων, στεφανηφόρους τε ἀγῶνας ἀναιρηκότα καὶ ὑπὸ Σιμωνίδεω τοῦ Κηΐου πολλὰ αἰνεθέντα.* si quidem Epinicium fuit, quod respexit.

Fr. 7. Aristot. Rhet. III. 2: *Ὁ Σιμωνίδης ὅτε μὲν ἐδίδου μισθὸν ὀλίγον αὐτῷ ὁ νικήσας τοῖς ὀρεῦσιν, οὐκ ἤθελε ποιεῖν ὡς δυσχεραίνων εἰς ἡμιόνους ποιεῖν. ἐπεὶ δ' ἱκανὸν ἔδωκεν, ἐποίησε· Χαίρετ' κτλ.* ubi QYbZb *θυγατέρες). Καίτοι καὶ τῶν ὄνων θυγατέρες ἦσαν.* Cf. Heraclid. Pont. Polit. c. 25: *ἐτυράννησε δὲ αὐτῶν Ἀναξίλας Μεσσήνιος, καὶ νικήσας Ὀλύμπια ἡμιόνοις εἱστίασε τοὺς Ἕλληνας· καί τις αὐτὸν ἐπέσκωψεν εἰπών· Οὗτος τί ἂν ἐποίει νικήσας ἵπποις. ἐποίησε δὲ καὶ ἐπινίκιον Σιμωνίδης· Χαίρετ' κτλ.* Ab hoc haud dubie diversum est carmen, *Leophroni* scriptum, quod Athen. I. 3. E. memorat: *Ἀλκιβιάδης — θύσας Ὀλυμπίῳ Διὶ τὴν πανήγυριν πᾶσαν εἱστίασε· τὸ αὐτὸ ἐποίησε καὶ Λεώφρων Ὀλυμπίασιν, ἐπινίκιον γράψαντος τοῦ Κείου Σιμωνίδου.* non recte Schneidewin utrumque carmen confudit.

Fr. 8. Lucian. pro Imag. c. 19: *Ἀλλὰ πῶς ἐπῄνεσε ποιητὴς δόκιμος τὸν Γλαῦκον, Οὐδὲ Πολυδ. βίαν φήσας ἀνατείνασθαι ἂν αὐτῷ ἐναντίας τὰς χεῖρας οὐδὲ σ. Α. τ. Ὁρᾷς, ὁποίοις αὐτὸν θεοῖς εἴκασε; μᾶλλον δὲ καὶ αὐτῶν ἐκείνων ἀμείνω ἀπέφηνε· καὶ οὔτε αὐτὸς ὁ Γλαῦκος ἠγανάκτησε τοῖς ἐφόροις τῶν Ἀθλητῶν θεοῖς ἀντεπαινούμενος, οὔτε ἐκεῖνοι ἠμύναντο ἢ τὸν Γλαῦκον ἢ τὸν ποιητήν, ὡς ἀσεβοῦντα περὶ τὸν ἔπαινον, ἀλλὰ εὐδοκίμουν ἄμφω καὶ ἐτιμῶντο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὁ μὲν ἐπὶ τῇ ἀλκῇ ὁ Γλαῦκος, ὁ δὲ ποιητὴς ἐπί τε τοῖς ἄλλοις καὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ μάλιστα τῷ ᾄσματι.* Simonidis versus esse docuit Meineke ex Quintil. Inst. Or. XI. 2, 14. vid. not. extr. ad Fr. 5. Versus ego restitui. — V. 3. *Ἀλκμάνας*, Schneidewin *Ἀλκμήνας*.

Digitized by Google

10. [28.]

ΑΣΤΥΛΩι ΚΡΟΤΟΝΙΑΤΗι.

. . . –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏓
⏑ ⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

. . . *Τίς δὲ τῶν νῦν τοσσάδε*
πετάλοισι μύρτων ἢ στεφάνοισι ῥόδων ἀνεδήσατο νίκας
ἐν ἀγῶνι περικτιόνων;

11.

ΟΡΙΛΛΑι.

Diogenian. Praef. Paroem. 175: *Καρικὸς αἶνος λέγεται, ὃν ἀναφέρουσιν εἰς γένει Κᾶρα ἄνδρα· τοῦτον γὰρ ἁλιέα τυγχάνοντα χειμῶνος θεασάμενον πολύποδα εἰπεῖν· Εἰ μὲν ἀποδὺς κολυμβήσαιμι ἐπ' αὐτόν, ῥιγώσω· ἐὰν δὲ μὴ λάβω τὸν πολύποδα, τῷ λιμῷ τὰ παιδί' ἀπολῶ. Κέχρηται δὲ τῷ λόγῳ τούτῳ Τιμοκρέων ἐν μέλεσι καὶ Σιμωνίδης αὐτοῦ μνημονεύει ἐν τῷ εἰς Ὄριλλαν ἐπινικίῳ.* Cf. Walz. Rhet. II. 11. Nomen vix integrum, fort. *εἰς Τορύμμαν*, quem Euseb. Ol. 80. cursu vicisse tradit, sed potuit idem in aliis certaminibus iam antea victor renuntiari. Possis etiam *Δόριλλον*, alia coniicere.

---

12. [18.]

–́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏓
⏓ – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – . . . . . .

Fr. 10. Photius 413, 20: *Περιαγειρόμενοι· ἐκ τούτου σύνηθες ἐγένετο κύκλῳ περιπορευομένους τοὺς ἀθλητὰς ἐπαγείρειν καὶ λαμβάνειν τὰ διδόμενα· ὅθεν Σιμωνίδης περὶ Ἀστύλου* (cod. *ἀετύλου*) *φησὶν οὕτως· Τίς δὴ κτλ.* Eadem Suid. v. *περιαγειρόμενοι* et Apostol. XIV. 18. V. 1. *δὲ* scripsi, legebatur *δή*. — *τοσσάδε* scripsi, vulgo *τοσάδε*, Portus et Porson *τοσάσδε*. — V. 2. *πετάλοισι*, fort. leg. *πέταλσι*, vid. Cram. An. Ox. I. 121. — V. 3. *περικτιόνων*, Phot. *περικτυόνων*.

Fr. 12. Aristot. Hist. Anim. V. 9: *Ἡ δὲ ἀλκυὼν τίκτει περὶ τροπὰς τὰς χειμερινάς· διὸ καὶ καλοῦνται, ὅταν εὐδιειναὶ γένωνται αἱ τροπαί, Ἀλκυόνειαι ἡμέραι, ἑπτὰ μὲν πρὸ τροπῶν, ἑπτὰ δὲ μετὰ τροπάς, καθάπερ καὶ Σιμωνίδης ἐποίησεν· ὡς ὁπόταν κτλ.* Respicit huc Bekk. An. I. 377, 27: *Ἀλκυονίδες ἡμέραι· περὶ τοῦ ἀριθμοῦ διαφέρονται· Σιμωνίδης μὲν γὰρ ἐν Πεντάθλοις ἕνδεκα* (sed cod. *ια'*, id est *ιδ'*) *φησὶν αὐτὰς*

Digitized by Google

Ὡς ὁπόταν χειμέριον κατὰ μῆνα πινύσκῃ
Ζεὺς ἄματα τέσσαρα καὶ δέκα, λαθάνεμόν τέ μιν
ὥραν καλέοισιν ἐπιχθόνιοι
ἱρὰν παιδοτρόφον ποικίλας
ἀλκυόνος.

13. [19.]

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
– – ⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
⏑
⏑ ⏑

Ἐπέξαθ' ὁ Κριὸς οὐκ ἀεικέως
ἐλθὼν ἐς εὔδενδρον ἀγλαὸν Διὸς
τέμενος.

14. [11.]

Πῖνε, πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς.

καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζώων. Adde Suid. s. eadem voce, Apostol. II. 20. Arsen. 40. Eudoc. 35., ubi *πέντε* pro *ιδ'* similiterque Eust. Il. 776, 34. V. 1. *χειμέριον κατὰ μῆνα*, AaCa *κατὰ μῆνα χειμ.* — *πινύσκῃ*, Aa *πινύσκει*, Ruhnken coni. *τιτύσκῃ*. — V. 2. *ἄματα* Schneidewin, v. *ἥματα*. — *τέσσαρα καὶ δέκα*, PDa *τεσσαρεςκαίδεκα*. — *τέ*, Schneidewin *δέ*. — V. 3. *καλέοισιν* Schneidewin, v. *καλέουσιν*. — V. 4. *ἱρὰν* Schneidewin, v. *ἱερὰν*.

Fr. 13. Schol. Aristoph. Nub. 1356: *Ἀρχὴ ᾠδῆς εἰς Κριὸν τὸν Αἰγινήτην· ἐπέξαθ' ὁ Κριὸς οὐκ ἀεικέως· φαίνεται δὲ εὐδοκιμεῖν καὶ διαφανὴς εἶναι.* ita Schol. cod. Rav. et Ven., unde Schneidewin antea existimavit carmen in Crium victorem scriptum esse, postea scholiastae errorem agnovit: est enim potius in Crii aemulum aliquem compositum. Alius schol. *τοῦτο τὸ μέλος Σιμωνίδου ἐξ ἐπινίκου· ἐπ. ὁ κριὸς οὐκ ἀ. ἦν δὲ παλαιστὴς Αἰγινήτης. Ἄλλως· τῇ πρὸς τὸ ζῷον κοινωνίᾳ τῆς λέξεως συνέπλεξε τὰς κοινωνίας ὁ ποιητὴς λέγων· ἐπ. ὁ κριὸς οὐκ ἀ. ἐλθὼν ... τέμενος. .... τὸ δὲ ἐπέχθη καὶ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ ἀπὸ τοῦ πέκω καὶ διφθογγογραφεῖται.* denique rursus v. l. affertur sic scriptus *ἐπέξαθ' ὁ καιρὸς* (sed cod. Harl. *ἐπήξασθ' ὁ κριὸς*) *οὐκ ἀκαίρως*, quae lectio fortasse recte se haberet, si adverbium ad *ἐλθών* referendum esset. V. 1. *ἐπέξαθ'*, cum apud Aristophanem alii legerint *ἐπείχθη*, coniicias etiam hic olim *ἐπείξαθ'* scriptum fuisse. — *Κριὸς*, Hermann *Κρῖος*. — V. 2. *ἐς εὔδενδρον* scripsi, vulgo *εἰς δένδρον*, Valckenaer *ἐς ἀγλαόδενδρον*, Hermann non recte trimetros restituens, *ἐπέξατ' ἀρ' ... δενδρεῶν' ἐσελθὼν* (vel *δένδρεων ἐς.*) *τέμενος ἀγλαὸν Διός.*

Fr. 14. Aristoph. Eqq. 405: *Ἄισαιμι γὰρ τότ' ἂν μόνον· πῖνε πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς.* ubi Schol. *τότε γάρ, φησίν, ἐπᾴσαιμί σοι τὸ Σιμωνίδου μέλος· Πῖνε, πῖν' ἐν ταῖς συμφοραῖς. ἐκ τῶν Σιμωνίδου δὲ τοῦτο Τεθρίππων. τὸ δὲ συμφοραῖς ἐπ' ἐσθλοῖς· τῶν μέσων γὰρ ἡ συμφορά.* Schneidewin in Simonide scripsit: *πῖνε, πῖν' ἐν συμφοραῖς*, quemadmodum Aristophanes scribere potuit, sed servare ille integra Simonidis maluit, itaque haec restitui; firmat autem etiam Suid. v. *συμφορά*, ubi est *ἐπὶ συμφορᾷ*, adde Eustath. Opusc. 279, 13: *παῖζε, παῖζ' ἐπὶ συμφοραῖς.*

Digitized by Google

* 15. [15.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
⏑ ⏑ – x ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Ἱπποτροφία γὰρ οὐ Ζακύνθῳ,
ἀλλ' ἀρούραισι πυροφόροις ὀπαδεῖ.

* 16.

. . . ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

. . . *Κονία δὲ παρὰ τροχὸν μεταμώνιος ἄρθη.*

* 17. [16.]

⏑ – – ⏑ – – ⏑ – ⏑

Μὴ βάλῃ φοίνικας ἐκ χειρῶν ἱμάντας.

18. [27.]

Athen. XI. 490. F: *Καὶ Σιμωνίδης δὲ τὰς Πλειάδας Πελειάδας εἰρηκεν ἐν τούτοις· Λίδωτι δ' εὖτες* (sic A, δ' εὖ τέ σ' VL, δεῦτέ σ' P). *Ἑρμᾶς ἐναγώνιος, Μαίας εὐπλοκάμοιο παῖς ἔτικτε δ' Ἄτλας, ἑπτὰ* (sic VL, ἑπτα A, ἑπτὰ P) *ἰοπλοκάμων φίλαν θυγατέρων τάν γ' ἔξοχον* (ita AB, τ'. ἀνέξοχον P, τὰν ἔξοχον VL,) *εἶδος, αἳ* (ita VL, αγι A, ἅγι P) *καλέονται Πελειάδες οὐράνιαι.* Locum graviter corruptum esse ostendit Schol. Pind. Nem. II. 16: *Σιμωνίδης δὲ μίαν τῶν Πλειάδων Μαῖαν ὀρείαν προσηγόρευσεν εἰπών· Μαιάδος οὐρείας ἑλικοβλεφάρου. κατὰ λόγον· αὕτη γάρ· Κυλλήνης ἐν ὄρεσσι θεὸν κήρυκα τέχ' Ἑρμῆν.* quae recte huc adhibuit Schneidewin viditque Hesiodi praeterea versum delitescere (est autem scribendum *αὕτη γὰρ κατὰ τὸν α' κατάλογον· Κυλλήνης ἐν ὄρεσσι θεῶν κήρυκα τέχ' Ἑρμῆν*). Inde Tzetz. Lycoph. 219: *Καὶ Σιμωνίδης· Μαιάδος ὀρείης ἑλικοβλεφάροιο γένεθλον· αὕτη γὰρ κτλ.* (sed. Vit. 2. 3. Gud. nihil nisi *ἑλικοβλεφάρου κατάλογον τάχ' Ἑρμῆν*). Schneidewin coniecit *ἴδοιτο δαὖτέ σ'* (Iacobs *δι-*

Fr. 15. Plutarch. de discrim. amic. et adul. c. 2: *ἔτι δ' ὥςπερ ὁ Σιμωνίδης τὴν ἱπποτροφίαν φησὶν οὐ Ζακύνθῳ* (pars librorum *λακύθῳ*) *ὀπαδεῖν, ἀλλ' ἀρούραισι πυροφόροις* (unus liber *πυροφόροισι*). Constituit Schneidewin.

Fr. 16. Schol. Aristoph. Pac. 117: *Τὸ δὲ μεταμώνιος οἱ μὲν ἐξεδέξαντό ματαίως καὶ πρὸς οὐδὲν χρήσιμον, οἱ δέ φασιν ἰδίως μεταμώνιον τὸν ἑτέρωθεν μετέωρον σημαίνειν, πιστούμενοι τοῦτο παρὰ Σιμωνίδου οὕτω εἰπόντος· Κονία κτλ. ἄρθη* scripsi, legebatur *ἠέρθη*, Schneidewin *ἀέρθη*.

Fr. 17. Plutarch. de virtut. mor. c. 6: *οἷον ὁ Πλάτων ἐξεικονίζει περὶ τὰ τῆς ψυχῆς ὑποζύγια, τοῦ χείρονος πρὸς τὸ βέλτιον ζυγομαχοῦντος ἅμα καὶ τὸν ἡνίοχον διαταράττοντος, ἀντέχειν ὀπίσω, καὶ κατατείνειν ὑπὸ σπουδῆς ἀναγκαζόμενον ἀεί, μὴ β. φ. ἐκ χ. ἰ. κατὰ Σιμωνίδην.*

Digitized by Google

δοῖ τιν ἐΰχος, Emperius ἰδρῶτι δεῦσ') et praeterea correxit φιλᾶν θυγατρῶν. Sed videntur plura perturbata, fort. legendum:

Λίδωτι δ' εὖ τόθ' Ἑρμᾶς ἐναγώνιος,
Μαιάδος οὐρείας ἑλικοβλεφάρου παῖς,
τὰν ἔξοχον εἶδος ἔτικτεν Ἄτλας
ἑπτὰ ἰοπλοκάμων φιλᾶν θυγατρῶν, αἳ καλέονται
Πελειάδες οὐράνιαι.

Extrema haec resp. Eust. Od. 1713, 3.

* 19. [103.]

Aristotel. Phys. Ausc. IV. 13: οἱ μὲν σοφώτατον ἔλεγον τὸν χρόνον, ὁ δὲ Πυθαγόρειος Πάρων ἀμαθέστατον, ὅτι ἐπιλανθάνονται ἐν αὐτῷ. ad quem locum Simplic. T. IV. 393: εἰκότως οἱ μὲν σοφώτατον, οἱ δὲ ἀμαθέστατον λέγουσιν εἶναι τὸν χρόνον· Σιμωνίδης μὲν γὰρ σοφώτατον, ὅτι γίνονται ἐπιστήμονες ὑπὸ χρόνου, Πάρων δὲ ὁ Πυθαγόρειος ἀμαθέστατον, ὅτι ἐπιλανθάνονται ὑπὸ χρόνου. οὗτος δ' ἔοικεν εἶναι, οὗ καὶ Εὔδημος ἀνωνύμως ἐμνήσθη, λέγων ἐν Ὀλυμπίᾳ Σιμωνίδου τὸν χρόνον ἐπαινοῦντος, ὡς σοφώτατον, εἴπερ ἐν αὐτῷ αἱ μαθήσεις γίνονται καὶ αἱ ἀναμνήσεις, παρόντα τινὰ τῶν σοφῶν εἰπεῖν, τί δέ, ὦ Σιμωνίδη, οὐκ ἐπιλανθανόμεθα μέντοι ἐν τῷ χρόνῳ; καὶ μήποτε καὶ παρὰ Ἀριστοτέλει ἐν τῷ· ὁ δὲ Πυθαγόρειος παρων· τὸ παρων οὐκ εἶναι ὄνομα κύριον, ἀλλὰ μετοχήν. Similia Themistius et Philoponus ad h. l. Apopthegmatis haec speciem referunt, sed potuit Simonides etiam in carmine in Olympionicam scripto haec dicere, quae Pythagoreus ille praesens praesenti poetae opprobrio vertit.

ΥΜΝΟΙ.

ΕΙΣ ΔΙΑ ΟΛΥΜΠΙΟΝ.

20. [34.]

Himer. Orat. V. 2: Ἠλεῖοί ποτε τῆς Σιμωνίδου λύρας λαβόμενοι, ὅτε ἐπὶ τὴν Πῖσαν ἔσπευδεν, ὕμνῳ κοσμῆσαι τὸν Δία, δημοσίᾳ φωνῇ τὴν Διὸς πόλιν πρὸ Διὸς ᾄδειν ἐκέλευον.

ΕΙΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ.

21. [35.]

Schol. Eurip. Med. v. 5: Πάγχρυσον δέρας· τὸ δέρμα· τοῦτο οἱ μὲν ὁλόχρυσον εἶναί φασιν, οἱ δὲ πορφυροῦν. Καὶ Σιμωνίδης δὲ ἐν τῷ εἰς τὸν Ποσειδῶνα ὕμνῳ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ πορφύρων κεχρῶσθαι αὐτὸ λέγει. Cf. Et. M. 597, 14: Νάκη, τὸ αἰγεῖον δέρμα, κωδία καὶ κώδιον τὸ προβάτειον. Οὐκ ἄρα τὸ ἐν Κόλχοις νάκος ζητέον. πακῶς οὖν

Digitized by Google

Σιμωνίδης νάκος φησίν. add. Schol. Apoll. Rhod. IV. 177: *Πολλοὶ δὲ χρυσοῦν τὸ δέρας εἰρήκασιν, — ὁ δὲ Σιμωνίδης ποτὲ μὲν λευκόν, ποτὲ δὲ πορφυροῦν.* ut videatur pluribus carminibus Argonautica attigisse. Cf. Eudoc. 108.

* 22. [36.]

Schol. Eurip. Med. 2: *Τὰς δὲ Συμπληγάδας ὁ Σιμωνίδης Συνορμάδας φησίν.* (R συναρβώδας).

ΚΑΤΕΤΧΑΙ.

* 23. [39.]

Schol. Hom. Od. ζ'. 164: *Ἦλθον γὰρ καὶ κεῖσε, πολὺς δέ μοι ἕσπετο λαός*] *λέγοι δ' ἂν πολὺν λαὸν οὐ τὸν ἴδιον στόλον, ἀλλὰ τὸν Ἑλληνικόν, ὅτ' ἀφηγούμενος εἰς Δῆλον ἦλθε Μενέλαος σὺν Ὀδυσσεῖ ἐπὶ τὰς Ἀνίου θυγατέρας, αἳ καὶ Οἰνότροποι ἐκαλοῦντο. ἡ δὲ ἱστορία καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ ἐν ταῖς κατευχαῖς.*

ΕΙΣ ΑΝΕΜΟΝ.

24. [38.]

Himer. Orat. III. 14: *Ὁ δὲ* (ἄνεμος) *ἐπιγνούς, οἶμαι, τὴν Κελαν ᾠδήν, ἣν Σιμωνίδης αὐτῷ προσῇσε μετὰ τὴν Θάλαττα, ἀκολουθεῖ μὲν εὐθὺς τοῖς μέλεσι, πολὺς δὲ πνεύσας κατὰ πρύμνης οὔριος ἐλαύνει τὴν ὁλκάδα τῷ πνεύματι.* Adde ibid. Eclog. XIII. 32: *Νῦν γὰρ ποιητικῶς ἐθέλων καλέσαι τὸν ἄνεμον, εἶτα οὐκ ἔχων ποιητικὴν ἀφεῖναι φωνήν, ἐκ τῆς Κελας* (sic Wernsdorf, vulgo *οἰκείας*) *Μούσης προσειπεῖν ἐθέλω τὸν ἄνεμον· . . .* 33: *ὑπαλὸς δ' ὑπὲρ κυμάτων χεόμενος πορφυρᾶ σχίζε* (ita, si recte notavi, Wernsdorf pro *σχίζει*) *περὶ τὴν πρῷραν τὰ κύματα.* similiterque Ecl. X. 18: *καὶ σχίσαι ζεφύρῳ πορφύροντα περὶ τὴν πρῷραν τὰ κύματα.* In his Simonidis versus sibi visus est Schneidewin deprehendisse:

Ἁπαλὸς δ' ὑπὲρ κυμάτων χεόμενος
πορφύρεα σχίζει περὶ πρώραν τὰ κύματα.

ΕΙΣ ΑΥΡΙΟΝ ΔΑΙΜΟΝΑ.

25. [47.]

Menander de Enc. Rhet. IX. 133. ed. Walz: *Πεπλασμένοι δέ* (ὕμνοι), *ὅταν αὐτοὶ σωματοποιῶμεν καὶ θεὸν καὶ γόνας θεῶν ἢ δαιμόνων, ὥςπερ Σιμωνίδης τὴν Αὔριον δαίμονα κέκληκεν καὶ ἕτεροι Ὄκνον καὶ ἕτεροι ἑτερόν τινα.*

Digitized by Google

ΠΑΙΑΝΕΣ.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ ΠΥΘΙΟΝ.

26. [40.]

Iulian. Ep. XXIV. 395. D: *Σιμωνίδῃ δὲ ἄρα τῷ μελικῷ πρὸς τὴν Ἀπόλλωνος εὐφημίαν ἀρκεῖ τὸν θεὸν Ἕκατον προςειπόντι καὶ καθάπερ ἀντ' ἄλλου τινὸς ἱεροῦ γνωρίσματος αὐτοῦ τὴν ἐπωνυμίαν κοσμῆσαι, διότι τὸν Πύθωνα τὸν δράκοντα βέλεσιν ἑκατόν, ὥς φησιν, ἐχειρώσατο· καὶ μᾶλλον αὐτὸν Ἕκατον ἢ Πύθιον χαίρειν προςαγορευόμενον, οἷον κλήρου τινὸς ἐπωνυμίας συμβόλῳ προςφωνούμενον.* Cf. Eust. Il. 52, 12. Tzetz. Exeg. in Il. p. 117, 17.

* 27.

–́ ⏑ ⏑⏑ –́ ⏑ ⏑⏑ –́ . . .
–́ ⏑ ⏑⏑ –́ ⏑ ⏑⏑ –́ ⏑ ⏓

Δαλογενές, εἴτε Λυκίαν . . . . .
χρυσεοκόμας Ἕκατε, παῖ Διός.

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ.

28. [41.]

ΜΕΜΝΩΝ.

Strabo XV. 728: *Λέγεται γὰρ δὴ (Σοῦσα) καὶ κτίσμα Τιθωνοῦ τοῦ Μέμνονος πατρὸς — ἡ δ' ἀκρόπολις ἐκαλεῖτο Μεμνόνιον· λέγονται δὲ καὶ Κίσσιοι οἱ Σούσιοι, φησὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος τὴν μητέρα Μέμνονος Κισσίαν, ταφῆναι δὲ λέγεται Μέμνων περὶ Πάλτον (παλτὸν F) τῆς Συρίας παρὰ Βαδᾶν (βανδᾶν* morz) *ποταμόν, ὡς εἴρηκε*

Fr. 27. Aristotel. Rhet. III. 8: *Ἔστι δὲ Παιᾶνος δύο εἴδη, ἀντικείμενα ἀλλήλοις· ὧν τὸ μὲν ἐν ἀρχῇ ἁρμόττει, ὥςπερ καὶ χρῶνται· οὗτος δ' ἐστίν, οὗ ἄρχει μὲν ἡ μακρά, τελευτῶσι δὲ τρεῖς βραχεῖαι· Δαλογενές κτλ. Καί· Χρυσεοκόμα κτλ.* quae, quamquam Simonides non nominatur, huc retuli. V. 1. *εἴτε*, Schol. Aristot. ap. Cram. An. Par. I. 306. *ἤτε*, cogitans de hymno in Apollinem et Dianam. — *Λυκίαν*, Q *Λυκία*, Osanni cod. *Λύκιε*. — In fine *ἔχεις* addendum puto, praeterea autem plures videntur versus adiuncti fuisse. — V. 2. *χρυσεοκόμας* scripsi, vulgo *χρυσεοκόμα*. — *Ἕκατε*, Osanni cod. *Ἑκαεργε*. — Quod deinde addit Aristoteles, fortasse et ipsum est Simonidis: *Ἕτερος δ' ἐξ ἐναντίας, οὗ βραχεῖαι ἄρχουσι τρεῖς· ἡ δὲ μακρὰ τελευταία·*

⏑́⏑ ⏑ – ⏑́⏑ ⏑ – ⏑́⏑ ⏑ – ⏑́⏑ ⏑ –

Μετὰ δὲ γᾶν ὕδατά τ' ὠκεανὸν ἠφάνισε Νύξ.
ubi videtur *ὠκεανοῦ* scribendum.

Digitized by Google

Σιμωνίδης ἐν Μέμνονι διθυράμβῳ τῶν Δηλιακῶν. (δαλιδιακῶν Ald.) M. Schmidt coniecit (de Dithyrambo p. 133.) *Σιμωνίδης ἐν Μέμνονι διθυράμβῳ καὶ Δαλίων ἐν δ' Συριακῶν.*

ΥΠΟΡΧΗΜΑΤΑ.

29. [43.]

⏑ ⏑ ˊ – ⏑ – ⏑ ˊ – ⏑ –
⏑ ˊ – ⏑ – ⏑ ˊ – ⏑ –
⏑ ⏑ ˊ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ˊ – ⏑ ⏑ – ⏑ ˊ – ⏑ ˊ –

Ἀπέλαστον ἵππον ἢ κύνα
Ἀμυκλαίαν ἀγωνίῳ
ἐλελιζόμενος ποδὶ μίμεο καμπύλον μέλος διώκων.

30. [44.]

– ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ˊ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ˊ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ˊ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ˊ –
ˊ – ⏑ – ⏑ – ˊ – ⏑ ⏑ –
ˊ – ⏑ – ⏑ ˊ – ⏑ – ˊ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
5 ˊ – ⏑ – ⏑ ....

Οἷος (δὲ κύων) ἀνὰ Δώτιον ἀνθεμόεν πεδίον
πέταται θάνατον κεροέσσα
εὑρέμεν ματεύων ἐλάφῳ·

Fr. 29. Plut. Symp. IX. 15, 2. (de quo loco corrupto disputavit Steinmann Petropoli 1845.): *Καὶ ὅλως ἔφη μεταθετέον τὸ Σιμωνίδειον ἀπὸ τῆς ζωγραφίας ἐπὶ τὴν ὄρχησιν, τὴν μὲν ὄρχησιν εἶναι ποίησιν σιωπῶσαν, τὴν δὲ ποίησιν πάλιν ὄρχησιν φθεγγομένην· ὅθεν οὔτε εἰπεῖν ἐστι γραφικῇ μετεῖναι ποιητικῆς, οὔτε ποιητικῇ γραφικῆς, οὐδὲ χρῶνται τὸ παράπαν ἀλλήλαις· ὀρχηστικῇ δὲ καὶ ποιητικῇ κοινωνία πᾶσα καὶ μέθεξις ἀλλήλων ἐστὶ καὶ μάλιστα μιμούμεναι περὶ τὸ τῶν ὑπορχημάτων γένος, ἐνεργὸν ἀμφότεραι τὴν διὰ τῶν σχημάτων καὶ τῶν ὀνομάτων μίμησιν ἀποτελοῦσιν. Δόξειε δ' ἄν, ὥσπερ ἐν γραφικῇ, τὰ μὲν ποιήματα ταῖς χρώσεσιν ἐοικέναι, τὰ δὲ ὀρχήματα ταῖς γραμμαῖς, ὑφ' ὧν ὁρίζεται τὰ εἴδη. Δηλοῖ δὲ ὁ μάλιστα κατωρθωκέναι δόξας ἐν Ὑπορχήμασιν καὶ γεγονέναι πιθανώτατος ἑαυτοῦ, τὸ δεῖσθαι τὴν ἑτέραν τῆς ἑτέρας. Τὸ γάρ· Ἀπέλαστον κτλ.* V. 1. *Ἀπέλαστον*, Meineke coni. *Πελασγόν.* — V. 2. *ἀγωνίῳ* Wyttenbach, vulgo *ἀγωνιῶ*, Dübner *ἀγωνιῶν.*

Fr. 30. Plutarch. Sympos. Qu. IX. 15, 2. pergit post Fr. 29. *ἢ τό· Οἷος ... πάντα ἕτοιμον καὶ τὰ ἑξῆς.* V. 1. *δὲ κύων* inserui. — *πεδίον* Wyttenbach, vulgo *τε πεδίον.* — V. 2. *κεροέσσα* Wyttenbach, vulgo *κεράσασα.* — V. 3. *ματεύων* Schneidewin, vulgo *μανύων*, Wyttenbach coni. *κύων*, Hermann *εὑρέμεναι κύων.*

Digitized by Google

τὰν δ' ἐπ' αὐχένι στρέφοισαν σφέτερον κάρα
πάντ' ἐπ' οἶμον.

31. [45.]

⏑ – ⏑ – – ...
⏑ – ⏑ – – – ⏑ ⏑ – – ⏑ –
x – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑

Ὅταν δὲ γηρῶσαι νῦν,
ἐλαφρὸν ὄρχημ' οἶδα ποδῶν μιγνύμεν·
Κρήταν μιν καλέοισι τρόπον, τὸ δ' ὄργανον Μολοσσόν.

ΘΡΗΝΟΙ.

32. [46.]

ΕΙΣ ΣΚΟΠΑΔΑΣ.

– – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
– – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ –
– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –
x – – – ⏑ – ⏑ – ...

Ἄνθρωπος ἐὼν μὴ ποτε φάσῃς ὅ τι γίνεται αὔριον,
μηδ' ἄνδρα ἰδὼν ὄλβιον, ὅσσον χρόνον ἔσσεται·

V. 4. τὰν δ', in proecdosi conieci κτάνε δ'. — ἐπ', Schneidewin coni. ἑλ'. — στρέφοισαν Wyttenbach, σφέτερον Schneidewin, vulgo στρέφοιαν ἕτερον, Hermann στρέφοισαν ἕτειρεν. — V. 5. πάντ' ἐπ' οἶμον Schneidewin, vulgo πάντα ἕτοιμον.

Fr. 31. Plut. Sympos. IX. 15, 2: Αὐτὸς γοῦν ἑαυτὸν οὐκ αἰσχύνεται περὶ τὴν ὄρχησιν οὐχ ἧττον ἢ τὴν ποίησιν ἐγκωμιάζων· Ὅταν δὲ γηρῶσαι νῦν ἑλ. ὄρχημα οἶδα ... τρόπον. V. 1. corruptus, conieci ὅταν δὲ γυρῶσ' ἴχνη (vel γαρύωσι νέοι). — V. 2. ὄρχημ', legebatur ὄρχημα. Olim conieci ἐλαφρὸν ὄρχημ' ἀοιδᾷ ποδῶν μίγνυμεν, Schneidewin ὅπα δὲ γαρῦσαι σύν τ' ἐλαφρὸν κτλ. — V. 3. Κρήταν μιν, Plut. Κρῆτα μέν, sed Ath. IV. 181. B: ὅθεν καὶ Κρητικὰ καλοῦσι τὰ ὑποχήματα Κρήταν (sic CB et Eustath. 1166, 49., vulgo Κρῆτα) μιν (sic Casaub., μὴν VL, μὲν P, τε C) κ. τρόπον (τὸν τρόπον C) κτλ. — καλέοισι Schneidewin, v. καλέουσι.

Fr. 32. Favorin. Stob. Flor. CV. 62: Ἄνθρωπος ὢν μηδέποτε φῇς (Vind. φῆς, AB εἴπῃς), ὅτι γίνεται αὔριον, μηδ' ἄνδρα ἰδὼν ὄλβιον, ὅσον χρόνον (AB ὅσσον χρόνου) ἔσεται (Vind. ἔσσεται)· ἀλλὰ μηδὲ οἰκον, ὥςπερ ἀμέλει ὁ ποιητὴς διεξέρχεται τὴν τῶν Σκοπαδῶν ἀφόρητον ἀπώλειαν. Integrum locum servavit idem Stob. CV. 9: Σιμωνίδου Θρήνων (hoc om. Vind.)· Ἄνθρωπος ἐὼν μή ποτε φήσῃς (A φήσῃ), ὅτι γίγνεται μηδ' ἄνδρα ἰδὼν ὅσσον χρόνον ἔσσεται (B ἔσσεῖται)· ὠκεῖα γὰρ κτλ. V. 1. φάσῃς scripsi pro φήσῃς. — V. 2. ἄνδρα, fort. ἄνδρ'.

Digitized by Google

ὠκεῖα γάρ, οὐδὲ τανυπτερύγου μυίας
οὕτως ἁ μετάστασις.

33.

Schol. Theocrit. XVI. 36: *Οἱ δὲ Σκοπάδαι Κρανώνιοι τὸ γένος· Κράνων δὲ πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν Σκόπας ὁ Κρανώνιος, Κρέοντος καὶ Ἐχεκρατίας* (L. Dindorf *Ἐχεκρατείας*, Meineke *Ἐχεκρατίδος*) *υἱός. Καὶ Σιμωνίδης ἐν Θρήνοις.* (Vulc. *ὕμνοις.*)

ΕΙΣ ΑΝΤΙΟΧΟΝ.

34. [48.]

Aristid. I. 127: *Ποῖος ταῦτα Σιμωνίδης θρηνήσει; τίς Πίνδαρος; ποῖον μέλος ἢ λόγον τοιοῦτον ἐξευρὼν Στησίχορος* (libri *τίς χορὸς*) *ἄξιον φθέγξεται τοιούτου πάθους; ποία δὲ Δύσηρις Θετταλὴ τοσοῦτο πένθος ἐπένθησεν ἐπ' Ἀντιόχῳ τελευτήσαντι, ὅσον νῦν μητρὶ τῇ τούτου πένθος πρόκειται;* quae ex Simonidis carmine petita esse docet Schol. Theocrit. XVI. 34: *Πολλοὶ ἐν Ἀντιόχοις δόμοις καὶ ἄνακτος Ἀλεύα*] *ὁ δὲ Ἀντίοχος Ἐχεκρατίδου* (sic M, vulgo *Ἐχεκρατίδος*) *καὶ Δυσήριδος* (sic Valesius, *Σύριδος* M, *Σίριδος* vulgo.) *υἱὸς ἦν, ὥς φησι Σιμωνίδης.*

ΕΙΣ ΛΥΣΙΜΑΧΟΝ.

35. [49.]

Harpocrat. 174, 15: *Ταμύναι· Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος· πόλις ἐστὶν ἐν Εὐβοίᾳ ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἐρετριέων αἱ Ταμύναι, ἔνθα καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ὡς οἵ τε τὰ Εὐβοϊκὰ γράψαντες μαρτυροῦσι καὶ Σιμωνίδης* (sic Valesius, *Σίμων* codd.) *ἐν τῷ εἰς Λυσίμαχον τὸν Ἐρετριέα Θρήνῳ.* Cf. Phot. 568, 14. et Suid. v. *Ταμύναι.*

---

36. [51.]

Οὐδὲ γὰρ οἳ πρότερόν ποτ' ἐπέλοντο,
θεῶν δ' ἐξ ἀνάκτων ἐγένονθ' υἷες ἡμίθεοι,

V. 3. *οὐδὲ*, malim *ὥστε.*

Fr. 36. Stob. Floril. XCVIII. 15. *Σιμωνίδου Θρήνων* (hoc add. Vind., A om. totum locum.) V. 2. *ἐγένονθ'* Schneidewin, vulgo *ἐγένοντο.*

Digitized by Google

ἄπονον οὐδ' ἄφθιτον οὐδ' ἀκίνδυνον βίον
ἐς γῆρας ἐξίκοντο τελέσσαντες.

* 37. [50.]

Stropha.

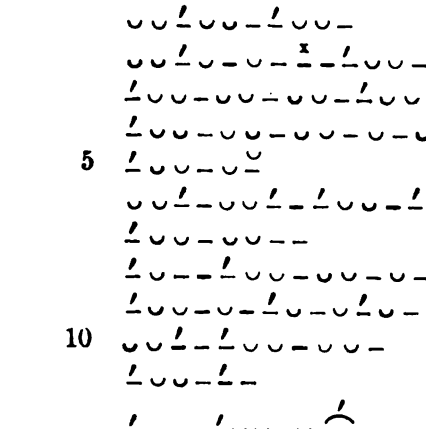

Epodus.

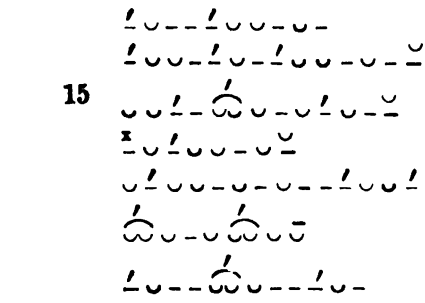

V. 3. ἄπονον οὐδ', vulgo ἄπονον οὐδὲ. — V. 4. τελέσσαντες scripsi, vulgo τελέσαντες.

Fr. 37. Dion. Hal. de verbor. compos. c. 26: *Ἐκ δὲ τῆς μελικῆς τὰ Σιμωνίδου ταῦτα· γέγραπται δὲ κατὰ διαστολάς, οὐχ ὧν Ἀριστοφάνης ἢ ἄλλος τις κατεσκεύασε κώλων, ἀλλ' ὧν ὁ πεζὸς λόγος ἀπαιτεῖ· πρὸς ἣν δὴ τῷ μέλει καὶ ἀναγίνωσκε ταῦτα κατὰ διαστολάς, καὶ εὖ ἴσθ' ὅτι ἀνήσεταί σε ὁ ῥυθμὸς τῆς ᾠδῆς καὶ οὐχ ἕξεις συμβαλεῖν οὔτε στροφὴν οὔτε ἀντίστροφον οὔτε ἐπῳδόν, ἀλλὰ φανήσεταί σοι λόγος οὐτωσὶ διειρόμενος· ἔστι δὲ ἡ διὰ πελάγους φερομένη Δανάη, τὰς ἑαυτῆς ἀποδιρομένη τύχας· Ὅτε κτλ.* Ipsum carmen, quomodo constituendum sit, admodum incertum: nam Dionysius indicare videtur adscriptas esse stropham et antistropham cum epodo, nec tamen certa satis responsionis vestigia deprehenduntur.

Digitized by Google

Ὅτε λάρνακι ἐν δαιδαλέᾳ στρ.
ἄνεμος τέ μιν πνέων κινηθεῖσά τε λίμνα
δείματι ἤριπεν, οὔτ' ἀδιάνταισι παρειαῖς,
ἀμφί τε Περσεῖ βάλλε φίλαν χέρ', εἶπέ τ'· ὦ τέκος,
οἷον ἔχω πόνον·
σὺ δ' ἀωτεῖς γαλαθηνῷ τ' ἤτορι κνώσσεις ἐν ἀτερπεῖ
δούρατι χαλκεογόμφῳ
νυκτιλαμπεῖ κυανέῳ τε δνόφῳ σταλείς·
αὐαλέαν δ' ὕπερθεν τεὰν κόμαν βαθεῖαν
παριόντος κύματος οὐκ ἀλέγεις,
οὐδ' ἀνέμου φθόγγων,
κείμενος ἐν πορφυρέᾳ χλανίδι, καλὸν πρόςωπον.

Εἰ δὲ τοὶ δεινὸν τό γε δεινὸν ἦν, ἐπ.

V. 1. ὅτε, Ald. ὅτι. — ἐν, Schneidewin δ' ἐν. — δαιδαλέᾳ, δαιδαλαίᾳ Reg. 1. (sive Parisinus 1741., quem contulit denuo Schneidewin) Colb. Guelf. Ald. — V. 2. τέ μιν Schneidewin, τε μὴν Reg. 1. Colb. Gud. Ald. in marg., τ' ἐμῇ Ald., vulgo βρέμῃ et sic p. — κινηθεῖσά τε Brunck, vulgo κινηθεῖσα δὲ. — V. 3. ἤριπεν Brunck, ἔριπεν codd. (Guelf. ἔριπε), vulgo ἔρειπεν. — οὔτ', Schneidewin οὐκ, Brunck οὐδ'. — ἀδιάνταισι Guelf. ἀδιαντῆσι, Reg. 1. ἀδίαν τοῖσι, Ald. ἀδίαν ταῖσι (in m. τοῖσι), p. ἀδιὰν ταῖσι, Brunck ἀδιάντοισι. Locus corruptus, sed ambigas utrum poeta scripserit οὐδ' ἀδίανται οἱ παρειαί an τότ' ἀδιάνταισιν παρειαῖς. — V. 4. Περσεῖ Schneidewin, vulgo Περσεῖ, Reg. Guelf. Ald. Πέρσει. — βάλλε, Guelf. a. m. pr. et Ursinus βάλε. — χέρ', vulgo χέρα, Ald. χέραν. — εἶπέ τ', vulgo εἰπέν τε, Guelf. εἶπέ τε. — τέκος Guelf., vulgo τέκνον. Adde Athen. IX. 396. E: Σιμωνίδης δ' ἐπὶ τοῦ Περσέως τὴν Δανάην ποιεῖ λέγουσαν· ὦ τέκος, οἷον ἔχω πόνον· σὺ δ' αὐτε εἰς γαλαθηνῷ (V γαλαθηνῶν) δ' ἤτορι κνώσσεις. — V. 5. ἔχω, Guelf. ἔχων. — V. 6. σὺ δ' ἀωτεῖς Casaubonus, cf. Hesych. ἀωτεῖς, ἀπανθίζεις, κοιμᾷ. Et. M. 117, 46. not.: ἀωτεῖς ἀντὶ τοῦ κάλλιστον τοῦ ὕπνου ἀπανθίζῃ καὶ συλλέγεις. cf. Hom. Il. κ'. 159. Schneidewin σὺ δ' ἀωρεῖς, Mehlhorn coni. σὺ δ' αὔτως. — τ' ἤτορι Casaub., δ' ἤτορι Athen. Formam insolentem ἤτορι, quam Ath. praebet, servavi. Ald. πόνου, οὐ δ' αὐταῖς ἐγαλασθηνωθεῖ θειχνοώσσεις, Guelf. Reg. 1. οὐ δ' αὐταῖς (Reg. αὐταῖς) ἐγαλαθηνωδεῖ θειχνοώσσεις, p. (cuius nulla auctoritas) σὺ δ' αὖτε γαλαθηνῷ ἤτορι κνώσσεις. ubi Burges εἰδεῖ, Emperius μειδεῖ, Schneidewin στήθεϊ, ego ἤθεϊ vel ἴθῳ (Hesych. Ἴθη, εὐφροσύνη) conieci. — V. 7. δούρατι Guelf., δούναντι Ald. (δοῦνατι Reg. 1.), δώματι vulgo et p. — χαλκεογόμφῳ Schneidewin, legebatur χαλκεογόμφῳ δέ (Schaefer τε). — V. 8. νυκτιλαμπεῖ, recte ut videtur Ilgen νυκτὶ ἀλαμπεῖ. — σταλείς scripsi, Reg. 1. ταδ' εἰς αὐλέαν κτλ., Guelf. κυαναίω τε δνόφω τάν δ' εἰς αὐλέαν δ' ὑπ., Ald. κυανίω τε δνόφῳ· τάδε εἰς (sive τάδ' εἰς, et inter versus τόδ' εἰς) αὐλέαν δ' ὑπ., vulgo δνόφῳ· τόδ' αὐαλέαν ὑπ., Schneidewin coni. ταθεὶς, ego olim τανυσθεὶς vel καλυφθεὶς. — V. 9. αὐαλέαν, Reg. 1. Guelf. Ald. αὐλέαν, conieci οὔλαν. — δ' Reg. 1. Guelf. Ald., vulgo deest. — ὕπερθεν Reg. 1. Guelf. Ald., vulgo ὕπερθε. — V. 10. παριόντος, περιόντος Guelf. Ald. — V. 11. ἀνέμου, Guelf. ἀνέμων. — φθόγγων, Ald. Reg. 1. Guelf. δ φθόγγον. — V. 12. Guelf. πορφυρεὰ χλανίσι, Reg. 1. πορφυρέα ἐχλανι. — καλὸν πρόσωπον scripsi, vulgo πρόσωπον καλὸν, Ald. Guelf. Reg. 1, πρόσωπον καλόν (Guelf. κὲ λὸν) πρόσωπον. — V. 13. τοὶ scripsi, v. τοι. — ἦν, Guelf. ἦ, Reg. 1. ἦι, Ald. ἦ.

Digitized by Google

καί κεν ἐμῶν ῥημάτων λεπτὸν ὑπεῖχες οὖας.
κέλομαι δ' εὖδε βρέφος, εὐδέτω δὲ πόντος,
εὐδέτω δ' ἄμετρον κακόν·
μεταιβολία δέ τις φανείη, Ζεῦ πάτερ, ἐκ σέο·
ὅτι δὲ Θαρσαλέον ἔπος
εὔχομαι, τεκνόφι δίκαν σύγγνωθί μοι.

* 38. [52.]

x – ∪ – / ∪ ∪ – – x – – / ∪ ∪ – –
/ ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪

Πάντα γὰρ μίαν ἱκνεῖται δασπλῆτα Χάριβδιν,
αἱ μεγάλαι τ' ἀρεταὶ καὶ ὁ πλοῦτος.

* 39. [54.]

x – – / ∪ ∪ – – / ∪ ∪ – / ∪ ∪ – ∪ –
– – / ∪ ∪ – / ∪ ∪ – ∪ ∪ –
∪ ∪ / – ∪ ∪ – ∪ / – ∪ ∪ – ∪ ∪ –
– / – ∪ ∪ – – / – ∪ ∪ – ∪ ∪ –
– – / ∪ ∪ – ...

Ἀνθρώπων ὀλίγον μὲν κάρτος, ἄπρακτοι δὲ μεληδόνες,
αἰῶνι δὲ παύρῳ πόνος ἀμφὶ πόνῳ·
ὁ δ' ἄφυκτος ὁμῶς ἐπικρέμαται θάνατος·

V. 14. *καί κεν*, Reg. 1. Ald. *κέ κεν*, Guelf. *καὶ μὲν*, Schneidewin *κεν* coni. — *ῥημάτων*, conieci *θρηνημάτων*. — *λεπτὸν*, Colb. Reg. 1. Guelf. Ald. *λεπτῶν*. — V. 15. *κέλομαι δ'* scripsi, vulgo *κέλομαι*, Guelf. *κέλλομαι*. Schneidewin *κέλομ'*. — *εὖδε*, *εὐδε* Reg. 1. Guelf. Ald. similiter deinde bis Guelf. *εὐ δὲ τῶ*, Reg. 1. Ald. *εὐδε τῷ*. — *δὲ πόντος*, Guelf. *δ' ἐπόντος*. Ald. *δε πότος*. — V. 16. *δ' ἄμετρον*, legebatur *ἄμετρον*, Guelf. *ἀμότρον* fort. *δ' ἄμοτον*. — V. 17. *μεταιβολία* scripsi, Reg. 1. *μαιβουλία*. Guelf. *μεταβουλία*, vulgo *ματαιοβουλία*. — V. 18. *ὅτι δὲ* Ald., ut videtur, *ὅτι δὴ* Reg. 1. Guelf. et vulgo, *ὅττι δὲ* Mehlhorn, *εἴτι δὲ* Schaefer. — V. 19. *τεκνόφι δίκαν* Mehlhorn, *τεκνόφι δίκᾳ* Schaefer, vulgo *τεκνόφι δίκας*, Reg. 1. Guelf. Ald. *κνοφιδίκας*. — *σύγγνωθι*, quod vulgo deest, add. Reg. 1. Guelf. Ald.

Fr. 38. Stob. Flor. CXVIII. 5. *Σιμωνίδου* (sic A Vind., om. Trinc.). V. 1. *δασπλῆτα* A a m. s. B, *λασπηδα* Vind., *λασπῆδα* vulgo. — V. 2. *τ' ἀρεταί* Gaisford, AB *τἀρεταί*, vulgo *ἀρεταί*.

Fr. 39. Plut. Consolat. ad Apoll. c. 11: *Ὁ γοῦν Σιμωνίδης ἀνθρώπων φησὶν ὀλίγον μὲν κτλ.* V. 1. *ἄπρακτοι*, *ἄπρηκτοι* Schneidewin. — V. 3. *ὁ δ' ἄφυκτος ὁμῶς* Stephanus et libri septem, E Voss. *ὁ δ' ἄφυκτος ὠμός*, N *ὁ δ' ἄφυκτ' ὠμός*, Mehlhorn *ὁ δ' ἄφυκτος*, deleto *ὁμῶς* et sic ut videtur codd. Parisini.

Digitized by Google

κείνου γὰρ ἴσον λάχον μέρος οἵ τ' ἀγαθοὶ
ὅστις τε κακόν.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.

40. [18.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ˊ – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ˊ ⏑ ⏑ – ˊ ⏑ ⏑ – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Τοῦ καὶ ἀπειρέσιοι πωτῶντ' ὄρνιθες ὑπὲρ κεφαλᾶς, ἀνὰ δ' ἰχθύες ὀρθοί
κυανέου ἐξ ὕδατος ἄλλοντο καλᾷ σὺν ἀοιδᾷ.

41. [18.]

– ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ˣ ⏑ – ˊ ⏑ ⏑ –
– – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Οὐδὲ γὰρ ἐννοσίφυλλος ἀήτα τότ' ὦρτ' ἀνέμων,
ἅ τις κατεκώλυε κιδναμέναν μελιαδέα γᾶρυν
ἀραρεῖν ἀκοαῖσι βροτῶν.

42. [69.]

– ⏑ ⏑ – – ˊ ⏑ – – ˊ ⏑ –

Ῥεῖα θεοὶ κλέπτοισιν ἀνθρώπων νόον.

43. [72.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
⏑ ⏑ – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ – ˊ ⏑ –

V. 4. *λάχον*, fort. *λάχομεν*. — *μέρος* Pflugk et Schneidewin olim deleverunt. — V. 5. *ὅστις*, D *ὅς*.

Fr. 40. Tzetz. Chil. I. 316: *Ὡς γράφει που περὶ αὐτοῦ (Ὀρφέως) καὶ Σιμωνίδης οὕτως· Τοῦ καὶ κτλ.* V. 1. *πωτῶντ', ποτῶντ'* Ursinus. — *ὄρνιθες, ὄρνιχες* Schneidewin, qui hoc fragm. coniunxit cum Fr. 12. et 41.

Fr. 41. Plutarch. Quaest. Symp. VIII. 3, 4: *Νηνεμία γὰρ ἠχῶδες καὶ γαλήνη καὶ τοὐναντίον ὡς Σιμωνίδης φησίν· οὐδὲ γὰρ κτλ.* V. 2. *κιδναμέναν* Schneidewin, *σκιδναμέναν* Reiske, vulgo *σκιδναμένα*, (Wyttenbach et Dübner *κιδναμένα*).

Fr. 42. Stob. Eclog. II. 10: *Σιμωνίδου. κλέπτοισιν* Schneidewin, v. *κλέπτουσιν*.

Fr. 43. Schol. Apoll. Rhod. III. 26: *Ἀπολλώνιος μὲν Ἀφροδίτης τὸν Ἔρωτα γενεαλογεῖ, Σαπφὼ δὲ Γῆς καὶ Οὐρανοῦ, Σιμωνίδης δὲ Ἀφρο-*

Digitized by Google

Σχέτλιε παῖ, δολόμητις Ἀφροδίτα
τὸν Ἄρει δολομαχάνῳ τέκεν.

44. [73.]

–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑⏑ ⏑ –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑

Ἔνθα χερνίβεσσιν ἀρύεται τὸ Μοισᾶν
καλλικόμων ὑπένερθεν ἁγνὸν ὕδωρ.

45. [74.]

Plut. de Pythiae orac. c. 17: *Μικρῷ δὲ περιεργότερον αὖθις ὁ Σιμωνίδης, τὴν Κλειὼ προςειπὼν ἁγνὰν ἐπίσκοπον χερνίβων. φησί, πολύλιστον ἀραιόν τέ ἐστιν ἀχρυσόπεπλον εὐῶδες ἀμβροσίων ἐκ μυχῶν ἐρανὸν ὕδωρ.* Locus haud dubie ex eodem carmine, quo praecedens Fr., sed aegre restitui potest, cum incertum sit, utrum haec omnia continuo se excipiant, an Plutarchus duo disiuncta membra copulaverit. Schneidewin coni.:

Ἁγνᾶν ἐπίσκοπε χερνίβων,
πολύλλιστ' ἀρυόντεσσιν ἀχρυσόπεπλον
εὐῶδες ἀμβροσίων ἐκ μυχῶν ἐρανὸν ὕδωρ.

Conieci:

Ἁγνὰ ἐπίσκοπε Κλειοῖ χερνίβων . . . .
. . . πολύλιστον ἀραῖόν τε, τίν, ὦ χρυσόπεπλε,
εὔαδεν ἀμβροσίων ἐκ μυχῶν ἐραννὸν ὕδωρ.

sed possunt alia coniectari, velut *πολύλιστον ἀραίαν θ' ἑστίαν χρυσόπεπλοι Εὐάδες ἀμβροσίων ἐκ μυχῶν ἔρραινον ὕδωρ.*

46. [75. 77.]

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏓

δίτης καὶ Ἄρεος· Σχέτλιε κτλ. Cf. Argum. Theocrit. Id. XIII. Eudoc. 158. Quod Serv. Virg. Aen. I. 664. (Mythogr. Vat. II. 35.) dicit: „aut secundum Simonidem, qui dicit Cupidinem ex Venere tantum esse progenitum, quamquam alii dicunt ex ipsa et Marte." aut erravit grammaticus, aut alium intellexit locum. V. 1. *παῖ, δολόμητις Ἀφροδίτα* scripsi. vulgo *παῖ δολόμηδες* (cod. P *δολόμητες*) *Ἀφροδίτας* (Ursin. Steph. *Ἀφροδίτα*). — V. 2. *δολομαχάνῳ* Stephanus et Ursinus, vulgo *δολομηχάνῳ*, Schaefer *δολομάχανος* coniecit.

Fr. 44. Plut. de Pyth. Orac. c. 17: *Μουσῶν γὰρ ἦν ἱερὸν ἐνταῦθα περὶ τὴν ἀναπνοὴν τοῦ νάματος, ὅθεν ἐχρῶντο πρὸς τὰς λοιβὰς τῷ ὕδατι τούτῳ, ὥς φησι Σιμωνίδης· Ἔνθα κτλ.* V. 1. *ἀρύεται τὸ* scripsi, vulgo *εἰρύεταί τε*, An. TVMez. *ἀρύεται*, Reiske *εἰρύεται* scripsit. — V. 2. *Μοισᾶν* Schneidewin, vulgo *Μουσᾶν*.

Fr. 46. Aristid. II. 513: *Φέρε δὴ καὶ ταῦτα (Σιμωνίδου) ἐξέτασον· Ἁ Μοῦσα . . . θεριζομένα. . . . Ταῦτ' οὐ δοκεῖ σοι σαφῶς ὁ ποιητὴς*

Digitized by Google

Ἁ Μοῖσα γὰρ οὐκ ἀπόρως γεύει τὸ παρὸν μόνον, ἀλλ' ἐπέρχεται
πάντα θεριζομένα· μή μοι καταπαύετ', ἐπείπερ ἄρξατο
τερπνοτάτων μελέων ὁ καλλιβόας πολύχορδος αὐλός.

47. [76.]

. . . ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑̄
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – . .

. . . *Ὁμιλεῖ δ' ἄνθεσιν, (ὥστε) μέλισσα*
ξανθὸν μέλι μηδομένα.

48. [85.]

Schol. Eurip. Med. 20: *Ὅτι δὲ καὶ ἐβασίλευσεν ἡ Μήδεια Κορίνθου, ἱστοροῦσιν Εὔμηλος καὶ Σιμωνίδης λέγων οὕτως Οὐδὲ κατ' εἰς Κόρινθον, οὐ Μαγνησίαν ναῖεν, ἀλόχου δὲ Κολχίδος συνάστεος Θράνου Λεχαίου τ' ἄνασσε.* cf. Schol. ad v. 10. Corrigit Elmsley: *Κόρινθον δὲ ναῖεν, οὐδ' ἵκετ' εἰς Μαγνησίαν· ἀλ. δὲ Κ. συνέστιος κτλ.*, Hermann *ὁ δὲ χαρεὶς Κόρινθον, οὐ Μαγνησίαν ναῖεν· ἀλ. δὲ Κ. συννάστιος κτλ.*, Schneidewin *ὁ δ' ἵκετ' εἰς Κόρινθον, οὐ Μαγνησίαν ναῖ', ἀλ. δὲ Κ. συνάορος κτλ.* Scribendum videtur:

. . . *ὁ δ' ἵκετ' εἰς Κόρινθον,*
οὐδὲ Μαγνησίαν ναῖεν· ἀλόχου δὲ Κολχίδος
σύνθρονος ἄστεος Λεχαίου τ' ἄνασσεν.

nam Thranus nullus omnino locus terrae Corinthiae est.

49. [91.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –x ⏑ –́ ⏑ ⏑ . . .

Καὶ σὺ μέν, εἴκοσι παίδων μᾶτερ, ἵλαθι.

ἑαυτὸν ἐπαινῶν λέγειν, ὡς γόνιμον καὶ πόριμον εἰς τὰ μέλη; τί δ' ἐπειδὰν λέγῃ· μή μοι καταπαύετ' κτλ. Coniunxi haec fragmenta in unum. V. 1. *Μοῖσα* Schneidewin, vulgo *Μοῦσα*. — V. 2. *θεριζομένα ΓΘ*, vulgo *θεριζομένη*. — *μή μοι Γ, μή μου Θ*, vulgo *μή με*. — *ἄρξατο* Schneidewin, v. *ἤρξατο*.

Fr. 47. Plut. de prof. in virt. c. 8: *Ὥςπερ γὰρ ἄνθεσιν ὁμιλεῖν ὁ Σιμωνίδης φησὶ τὴν μέλιτταν ξανθὸν μ. μηδομέναν.* Respicit huc de audiend. rect. rat. c. 8. et de amore prol. c. 2. Cf. Cram. An. Ox. III. 173, 12. *Καλῶ δέ σε — καὶ μέλιτταν Μούσης· οὐκ ἀπό τινων θύμων καὶ δριμυτάτων ἀνθέων ξανθὸν μέλι μηδομένην, ὥς φησιν ὁ Σιμωνίδης κτλ.* In ordinem redegi, nam poetam vel Musam cum apibus comparavisse videtur, cf. Plato Ione 534. B.

Fr. 49. Schol. Il. κ'. 252: *Ὁμήρου εἰπόντος·* (Il. ω'. 496.) *Ἐννεακαίδεκα μέν μοι ἴης ἐκ νηδύος ἦσαν, Σιμωνίδης δὲ φησίν· Καὶ κτλ.* — *εἴκοσι* Schneidewin, cod. *εἴκοθι*. Cf. Schol. Theocr. XV. 139. — *ἵλαθι*, Schneidewin *ἔλλαθι*.

Digitized by Google

50. [94.]

⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑⏑́ ⏑ –

Κορινθίοις δ' οὐ μανίει, οὐδὲ Δαναοί.

51. [7.]

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓

Ἴσχει δέ με πορφυρέας ἁλὸς ἀμφιταρασσομένας ὀρυμαγδός.

52. [26.]

. . . (– ⏑ ⏑ –) ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

⏑ –́ ⏑⏑́ ⏑ – –

– –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑⏑ – –́ ⏑ ⏓

. . . (*Εὐρυδίκας*) *ἰοστεφάνου*
γλυκεῖαν ἐδάκρυσαν
ψυχὰν ἀποπνέοντα γαλαθηνὸν τέκος.

Fr. 50. Schol. Pind. Ol. XIII. 78: *Οἱ Κορίνθιοι, φησίν, ἐπ' ἀμφότερα τὰ μέρη ἠρίστευσαν ἐν Ἰλίῳ· καὶ γὰρ τοῖς Τρωσὶ συνεμάχησαν καὶ τοῖς Ἕλλησι. . . . τοῦτο δὲ καὶ Σιμωνίδης εἶπε· Κορινθίοισιν οὐ μανιεῖ οὐδὲ Δαναοῖς· ἀμφοτέροις γὰρ σύμμαχοι ἐγένοντο.* Ita cod. Add. Plut. vit. Dion. c. 1: *Ἀρά γε. ὥςπερ ὁ Σιμωνίδης φησὶν τοῖς Κορινθίοις οὐ μηνίειν τὸ Ἴλιον ἐπιστρατεύσασι μετὰ τῶν Ἀχαιῶν, ὅτι κἀκείνοις οἱ περὶ Γλαῦκον ἐξ ἀρχῆς Κορίνθιοι γεγονότες συνεμάχουν προθύμως.* Aristot. Rhet. I. 6: *Διὸ λελοιδορῆσθαι ὑπέλαβον Κορίνθιοι ὑπὸ Σιμωνίδου ποιήσαντος· Κορινθίοις δ' οὐ μέμφεται τὸ Ἴλιον.* Cram. Par. I. 285, 8: *Ὁ γοῦν Σιμωνίδης λέγει, ὅτι Κορινθίοις οὐ μέμφεται τὸ Ἴλιον, ὡς τάχα πολεμήσασιν αὐτοῖς διὰ τοῦ Εὐχήνορος, ὡς εἰρήκαμεν· ἀλλ' ἑτέρωθεν καὶ εὐχαριστεῖ αὐτοῖς μᾶλλον, ὡς συμμαχήσασι τῇ Ἰλίῳ διὰ Γλαύκου· . . . οὕτω δὲ καὶ Σιμωνίδης ἐποίησε· Κορινθίοις δ' οὐ μανίει, οὐδὲ Δαναοῖς. τὸ Ἴλιον* (cod. *ἴλιον τὸ*) *δηλαδή.* unde *Κορινθίοις δ'* recepi, *Δαναοὶ* autem Boeckh emendavit, qui scripsit *Κορινθίοισιν οὐ μανίει τὸ Ἴλιον οὐδὲ Δαναοί*, sed *τὸ Ἴλιον* ut addatur, non est necesse. — Vater (Praef. ad Eurip. Iph. Aulid. XX.) dicit hunc locum etiam memorari sp. Schol. Anthologiae Palatinae, sed locum non reperi.

Fr. 51. Plut. de Exil. c. 8: *Οὐκ ἀθυμῶν οὐδὲ ὀδυρόμενος οὐδὲ λέγων ἐκεῖνα τὰ τῶν παρὰ Σιμωνίδῃ γυναικῶν, ἴσχει κτλ. ἀμφιταρασσομένας,* Dübner *ἀμφιταρασσομένης.* — *ὀρυμαγδός*, vulgo *ὀρυγμαδός.*

Fr. 52. Athen. IX. 396. E: *Καὶ ἐν ἄλλοις* (*Σιμωνίδης*) *ἐπ' Ἀρχεμόρου εἴρηκεν· ἰοστεφάνου κτλ.* V. 1. *ἰοστεφάνου* B, *ὀϊστεφάνου* PQ, *ἰὼ στεφάνου* D, *εὐστεφάνου* VL. Apparet aliquid excidisse, Schneidewin *ἰοστεφάνου στόματος* scripsit, adieci *Εὐρυδίκας*, quod propter *εἴρηκεν* facile potuit excidere, est enim de Archemoro Lycurgi et Eurydicae filio sermo, atque nescias, utrum ad *Threnos* an ad *Epinicia* haec referenda sint. — V. 3. *τέκος* L, *τόκος* V, *τέχος* P.

Digitized by Google

53. [25.]

. . . . – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

. . . . Ὅς δουρὶ πάντας
νίκασε νέους δινάεντα βαλὼν
Ἄναυρον ὕπερ πολυβότρυος ἐξ Ἰωλκοῦ·
οὕτω γὰρ Ὅμηρος ἠδὲ Στασίχορος ἄεισε λαοῖς.

54. [29.]

. . . – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – . . . ⏑ ⏑ – –

Φοινίκεον ἱστίον ὑγρῇ
πεφυρμένον πρινὸς ἄνθει . . . ἐριθάλλου.

55. [30.]

⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – –

Βιότου κέ σε μᾶλλον ὤνασα πρότερος ἐλθών.

56. [29.]

Plutarch. vit. Thes. c. 17: Ἐκυβέρνα δὲ τὴν ναῦν Ἀμαρσυάδας Φέρεκλος, ὥς φησι Σιμωνίδης. Est ex eodem carmine, ex quo Fr. 55. et Fr. 56.

Fr. 53. Athen. IV. 172. E: ὅτι δὲ τὸ ποίημα τοῦτο (Ἀθλα) Στησιχόρου ἐστίν, ἱκανώτατος μάρτυς Σιμωνίδης ὁ ποιητής, ὃς περὶ τοῦ Μελεάγρου τὸν λόγον ποιούμενός φησιν· ὃς δουρὶ κτλ. V. 1. ὃς L, ὡς PV. — V. 2. νίκασε νέους L, νικᾶς ἐνεοὺς APV, νικᾶν ἐνεόυς B. — δινάεντα, B δινήεντα. — V. 4. ἠδὲ, B ὡς δὲ. — Στασίχορος, BP στησίχορος.

Fr. 54. Plut. vit. Thes. c. 17: Τότε δὲ τοῦ Θησέως τὸν πατέρα θαρρύνοντος καὶ μεγαληγοροῦντος, ὡς χειρώσεται τὸν Μινώταυρον, ἔδωκεν ἕτερον ἱστίον λευκὸν τῷ κυβερνήτῃ (Αἰγεύς), κελεύσας ὑποστρέφοντα σωζομένου τοῦ Θησέως ἐπάρασθαι τὸ λευκόν, εἰ δὲ μή, τῷ μέλανι πλεῖν καὶ ἀποσημαίνειν τὸ πάθος· ὁ δὲ Σιμωνίδης οὐ λευκόν φησιν εἶναι τὸ δοθὲν ὑπὸ τοῦ Αἰγέως, ἀλλὰ φοινίκεον κτλ. καὶ τοῦτο τῆς σωτηρίας αὐτῶν ποιήσασθαι σημεῖον. V. 1. ὑγρῷ πεφυρμένον, Bab πεφυρμένον ὑγρῷ. — πρινὸς, x τρυγός, Meziriac πρίνου. Deinde lacunam indicavi.

Fr. 55. Schol. Soph. Aiac. 740: Καὶ ἐν (cod. G παρὰ) Σιμωνίδῃ ἐπὶ τοῦ πρὸς Αἰγέα ἀγγέλου πεμφθέντος· Βιότω (cod. G βίος ὅπ) καί σε κτλ. correxit Hermann βιότου κε. — ὤνασα, Schneidewin coni. ὄνασα.

Digitized by Google

57. [10.]

–́ ⏑ – –̀ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑̄
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – .
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ –
⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑̄
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ – –

Τίς κεν αἰνήσειε νόῳ πίσυνος Λίνδου ναέταν Κλεόβουλον
ἀενάοις ποταμοῖσιν ἄνθεσί τ' εἰαρινοῖς
ἀελίου τε φλογὶ χρυσέας τε σελάνας
καὶ θαλασσαίαισι δίναις ἀντιθέντα μένος στάλας;
ἅπαντα γάρ ἐστι θεῶν ἥσσω· λίθον δὲ
καὶ βρότεοι παλάμαι θραύοντι· μωροῦ φωτὸς ἅδε βουλ

58. [32.]

–́ ⏑ – ⏑ ⏑̄
–́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑̄
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑̄
⏑ – – –́ . . . .

Ἔστι τις λόγος
τὰν ἀρετὰν ναίειν δυσαμβάτοις ἐπὶ πέτραις,

Fr. 57. Diog. Laert. I. 89: *Οὗτος (Κλεόβουλος) ἐποίησεν ᾄσματα καὶ γρίφους εἰς ἔπη τρισχίλια καὶ τὸ ἐπίγραμμά τινες τὸ ἐπὶ Μίδᾳ τοῦτο φασι ποιῆσαι· Χαλκέη παρθένος εἰμί, Μίδεω δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι Ἔστ' ἂν ὕδωρ τε νάῃ καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ, Ἠέλιος δ' ἀνιὼν λάμπῃ λαμπρά τε σελήνη, καὶ ποταμοί γε ῥέωσιν, ἀνακλύζῃ δὲ θάλασσα, Αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ Ἀγγελέω παριοῦσι, Μίδας ὅτι τῇδε τέθαπται. Φέρουσι δὲ μαρτύριον Σιμωνίδου ᾆσμα, ὅπου φησί· Τίς κτλ.* Inter *Encomia* retulit Schneidewin, sed potius ex *Threnis* petiti videntur versus. Ceterum non credo Simonidem nobile illud in Midam epigramma respexisse, nam ibi *χαλκέη παρθένος*, hic *λίθος* memoratur, nisi haec sic conciliare velis, ut marmoreae columnae Sirenem impositam fuisse statuas. V. 1. *νόῳ*, cod. Mon. *νῷ*. — *πίσυνος*, conieci *πινυτός*. — V. 2. *ἀενάοις* cod. Mon., vulgo *ἀεννάοις*. — *ποταμοῖσιν* scripsi, v. *ποταμοῖς*. — V. 3. *χρυσέας* Hermann, v. *χρυσᾶς*. — V. 4. *δίναις*, Cobet *δίνῃς*. — *ἀντιθέντα μένος στάλας* Stephanus, *ἀντιθέντα μένος (μένας) στήλας* codd., *ἀντιθετούμενος στήλας* ed. Frob. — V. 6. *βρότεοι* Hermann, v. *βρότειοι*.

Fr. 58. Clem. Alex. Strom. IV. 585: *εἰκότως οὖν Σιμωνίδης γράφει· ἔστι κτλ.* Resp. Theodoret. XII. 172: *οὐδὲ Σιμωνίδην τὰν ἀρετὰν εἰρηκότα ναίειν* (D *ναίειν δὲ*) *δυσβάτοις ἐπὶ πέτραις*. — V. 1. *ἔστι*, Schneidewin *ἔστι δέ*. — V. 2. *ναίειν*, ap. Clem. vulgo *νέειν*.

Digitized by Google

νῦν δέ μιν θοὰν χῶρον ἁγνὸν αμφέπειν.
οὐδὲ πάντων βλεφάροις θνατῶν ἔσοπτος,
ᾧ μὴ δακέθυμος ἰδρὼς
ἔνθοθεν μόλῃ, ἵκηταί τ' ἐς ἄκρον
ἀνδρείας.

59. [83.]

Τοῦτο γὰρ μάλιστα φὴρ ἔστυγε πύϊρ.

60. [24.]

– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Ὤνθρωπε, κεῖσαι ζῶν ἔτι μᾶλλον τῶν ὑπὸ γᾶς ἐκείνων.

61. [33.]

Theophil. ad Autolyc. II. 8. p. 353. ed. Hagae Com.: *Σιμωνίδης· Οὔτις ἄνευ θεῶν ἀρετὰν λάβεν, οὐ πόλις, οὐ βροτός· θεὸς ὁ* (Stephanus οὐ) *πάμμητις* (legebatur *παμμῆτις*)· *ἀπήμαντον δὲ* (Steph. *τε*) *οὐδέν ἐστιν ἐν αὐτοῖς.* Ita codd., olim edebatur: *οὔτις ἄνευ τε θεῶν ἀρετὴν λάβεν, οὐ πόλις, οὔτις οὐ βροτός, οὐ θεός, ὃς παμμῆτις δ' ἐστιν ἐν αὐτοῖς οὐδὲν ἀπήμαντον.* Ap. Stob. Ecl. Phys. I. p. 28. tantum legitur: *οὔτις ἄνευ θεῶν ἀρ. λ. οὐ πόλις οὔτις* (om. A) *οὔ.* Extrema Schneidewin sic conformavit *ἀπήμαντον γὰρ οὐδὲν ἔστιν ἐν θνατοῖς* (Hermann *ἐν ἀνθρώποις*).

62.

– ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ....

V. 3. aperte corruptus, Schneidewin *ἁγνὰν δέ μιν θεὰν* coniecit, fort. *οὐρανὸν δέ μιν θεῶν*, cf. Quint. Smyrn. V. 51. et XIV. 195. seq. — V. 4. *οὐδὲ*, Schneidewin *οὐδὲ μὰν* vel *γὰρ*. — *βλεφάροις*, Schneidewin *γλεφάροις*. — V. 6. *ἵκηταί τ'* scripsi, vulgo *ἵκητ'*, Emperius *ἵκῃ τ'*, Doederlein, qui post *ἔσοπτος* plura interpungit, *οὐκ ἂν ἵκοιτ'*.

Fr. 59. Herodian. *π. μ.λέξ.* 12, 18: *Πῦρ· οὐδὲν εἰς υρ λῆγον οὐδέτερον μονοσύλλαβον, ἀλλὰ μόνον τὸ πῦρ· ὅπερ Σιμωνίδης καὶ ἕνεκα μέτρου δισυλλάβως ἀπεφήνατο· τοῦτο γὰρ μάλιστα φηρὲς ἔς τύγε πύϊρ*, quae correxi similiterque Emperius, ut de leone sit sermo (Aristot. Hist. An. IX. 31, 2.), quamquam loci emendatio anceps, cum ne illud quidem sit certum, utrum Ceus an Amorginus poeta sit intelligendus. Lobeck *φῆρες ἔστυγον πύϊρ* scripsit, Reisig *φρὲς ἐς τόγε πύϊρ*. Trimetrum efficiunt Ahrens *τὸ γὰρ* (vel *καὶ γὰρ*) *μάλιστα φῆρες ἔστυγον πύϊρ*, et qui similiter corrigunt, Schneidewin (*τῇ γὰρ*) et Hecker (*οὐ γὰρ . . . πύϊρ;*). Ceterum *πύϊρ* fortasse Phrygibus usitata fuit forma, quam significat Plato Cratylo 410. A.

Fr. 60. Aristid. II. 513: *κἀτά σε ἀνὴρ τις Σιμωνίδειος ἀμείψεται· ὤνθρωπε κτλ. γᾶς* Schneidewin, v. *γῆς*.

Fr. 62. Theophil. ad Autol. II. 37. p. 378. (ed. Hagae Com. 1742): *Σιμωνίδης· οὐκ ἔστιν ἀνεπιδόκητον ἀνθρώποις, ὀλίγῳ κτλ.* Scripsi *οὐκ*

Digitized by Google

Οὐκ ἔστ' ἀνεπιδόκητον ἀνθρώποις, ὀλίγῳ δὲ χρόνῳ πάντα μεταρρίπτει Θεός.

63. [104.]

– ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ –

Ἔσχατον δύεται κατὰ γᾶς.

64. [105.]

. . . . ∪ ∪ – ∪ – ⏑

∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – . . .

. . . Παρὰ χρυσὸν ἔφθόν
ἀκήρατον οὐδὲ μόλυβδον ἔχων.

65. [106.]

∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ⏑ ∪ ⏑

Ὁ δ' αὖ θάνατος κίχε καὶ τὸν φυγόμαχον.

66. [107.]

– ∪ – – – ∪ – – – ∪ ⏑

Ἔστι καὶ σιγᾶς ἀκίνδυνον γέρας.

ἔστ'. Schneidewin dicit codices exhibere *οὐκ ἔστι κακὸν ἀνεπιδ. κτλ.* editiones autem *οὐκ ἔστι ἀνεπιδόκητον ἀνθρώποις κακόν.* sed mihi valde dubium videtur, an omnino hi sint Simonidis versus: potius comicus aliquis poeta dixerit:

Οὐκ ἔστ' ἀνεπιδόκητον ἀνθρώποις κακόν,
ὀλίγῳ χρόνῳ δὲ πάντα μεταρρίπτει Θεός.

Fr. 63. Plut. an seni respub. sit ger. c. 1: *Πολιτεία δὲ δημοκρατικὴ καὶ νόμιμος ἀνδρὸς εἰθισμένου παρέχειν αὑτὸν οὐχ ἧττον ἀρχόμενον ὠφελίμως ἢ ἄρχοντα, καλὸν ἐντάφιον ὡς ἀληθῶς τὴν ἀπὸ τοῦ βίου δόξαν τῷ θανάτῳ προστίθησι· τοῦτο γὰρ ἔσχατον* (Naeke coni. *ἐσχάτιον*) *κτλ. ὥς φησι Σιμωνίδης.*

Fr. 64. Plut. discrim. amic. et adulat. c. 24: *Τὸν δὲ χρείττονα τρέμει καὶ δέδοικεν, οὐ μὰ Λία παρὰ Λύδιον ἅρμα πεζὸς οἰχνεύων, ἀλλὰ παρὰ χρυσὸν ἐφθόν, ὥς φησι Σ., ἀκήρατον οὐδὲ μόλυβδον ἔχων.*

Fr. 65. Stob. Flor. CXVIII. 6. *Σιμωνίδου.* — *κίχε καὶ* scripsi, *ἔκιχε τε* AB, *ἔφυκε καὶ* Trinc., *ἔκιχε καὶ* Gaisford.

Fr. 66. Aristid II. 192: *Ὅρα μὴ λέοντα ξυρεῖν ἐπιχειρῶμεν, οὐ Θρασύμαχον συκοφαντεῖν ἐπιχειροῦντες, ἀλλὰ κωμῳδεῖν Περικλέα, καὶ ταῦτα εἰς δειλίαν, ἔπειτ' αὐτοὶ δόξωμεν ἀνδρειότεροι τοῦ δέοντος εἶναι τοῖς βουλομένοις ἀντικατηγορεῖν, καὶ φανῇ τι καὶ δειλίας, εἰ δὲ βούλει, σιωπῆς ἀκίνδυνον γέρας, ὡς τις τῶν Κείων ἔφη ποιητής.* ubi Schol. III. 501. *Τὸ δὲ σιωπῆς ἀκ. γ. ἐκ Σιμωνίδους ἐστὶ τοῦ Κίου.* Stob. Flor. XXXIII. 5. *Ἀθηνοδώρου: Ἔστι καὶ τὸ σιγῆς* (Gesn. m. *σιγᾶν*) *ἀκίνδυνον*

Digitized by Google

67. [109.]

. . . ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Πόλις ἄνδρα διδάσκει.

68. [110.]

. . . . ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

. . . . *Ἐπεὶ*
πάσαις κορυδαλλίσι χρὴ λόφον ἐγγενέσθαι.

69. [111.]

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Τὸ γὰρ γεγενημένον οὐκέτ' ἄρεκτον ἔσται.

70. [116.]

. . . . . – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –
– – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – –

Οὐδὲ καλᾶς σοφίας ἐστὶν χάρις,
εἰ μή τις ἔχει σεμνὰν ὑγίειαν.

γέρας, ubi male Athenodoro tribuitur philosopho, rectius Plut. Apophth. Imper. p. 207. C refert Augustum retinuisse apud se Athenodorum his verbis: *ἔτι σου παρόντος χρείαν ἔχω· καὶ κατέσχεν αὐτὸν ὅλον ἐνιαυτόν, εἰπών, ὅτι ἐστὶ καὶ σιγῆς ἀκίνδυνον γέρας*, quae germana est forma versiculi. Est autem eiusdem carminis, ex quo Fr. 65. Conf. Horat. Carm. III. 2, 14: *Mors et fugacem consequitur virum.* et ib. 25: *Est et fideli tuta silentio Merces.* Ceterum respiciunt huc Walz Rhet. VIII. 119. Clem. Paed. II. 203. Strom. II. 465. Greg. Nazianz. IV. p. 317. Apostol. VIII. 97. Arsen. 242. Iulian. Or. I. 3. Liban. Decl. XV. 1, 445. Philo vit. Mos. 646. C.

Fr. 67. Plut. an seni resp. sit ger. c. 1: *Τὸ γὰρ Πόλις ἄ. δ. κατὰ Σιμωνίδην, ἀληθές ἐστιν ἐπὶ τῶν ἔτι χρόνον ἐχόντων μεταδιδαχθῆναι, καὶ μεταμαθεῖν μάθημα.*

Fr. 68. Plut. de util. ex host. cap. c. 10: *Ἐπεὶ δὲ πάσαισι κορυδαλῇσι χρὴ λόφον ἐγγενέσθαι, κατὰ τὸν Σιμωνίδην.* ubi Mosc. 1, 2, *κορυδαλλίσι.* Idem Praec. Polit. c. 14: *Ἐπεὶ δὲ πάσαις κορυδαλίσι κατὰ Σιμωνίδην χρὴ λόφον ἐγγενέσθαι καὶ πᾶσα πολιτεία φέρει τινὰς ἐχθρὰς καὶ διαφοράς.* Affert etiam vit. Timol. c. 37. *ἐπεὶ δὲ χρῆν, ὡς ἔοικεν, οὐ μόνον πᾶσι κορυδαλλοῖς λόφον ἐγγίγνεσθαι κατὰ Σιμωνίδην.* Cf. Apostol. III. 94.

Fr. 69. Schol. Soph. Ai. v. 375: *Ἐπὶ τετελεσμένοις ἴασιν οὐκ ἔχουσιν· Κατὰ τὸ Σιμωνίδου· Τὸ γὰρ κτλ.* Eadem Suid. v. *τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης.* — *γεγενημένον*, Schneidewin *γεγεναμένον*.

Fr. 70. Sextus Emp. adv. Math. XI. 556. Bekk.: *Σιμωνίδης μὲν γὰρ ὁ μελοποιός φησι, μηδὲ καλᾶς σοφίας εἶναι χάριν, εἰ μή τις ἔχοι σεμνὴν ὑγείαν.* Schneidewinum secutus sum, nisi quod ἐστὶ adieci.

Digitized by Google

71. [117.]

⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑
⏑ – ⏑ – ⏑ – – ⏑ – –

Τίς γὰρ ἀδονᾶς ἄτερ θνατῶν βίος ποθεινὸς ἢ ποία τυραννίς;
τᾶς δ' ἄτερ οὐδὲ θεῶν ζαλωτὸς αἰών.

72. [119.]

– – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑

. . . . *Πορφυρέου*
ἀπὸ στόματος ἰεῖσα φωνὰν παρθένος.

73. [120.]

⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Εὖτ' ἀηδόνες πολυκώτιλοι,
χλωραύχενες, εἰαριναί.

74. [121.]

x – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Ἄγγελε κλυτὰ ἔαρος ἀδυόδμοι,
κιανέα χελιδοῖ.

Fr. 71. Athen. XII. 512. C: *Καὶ οἱ χρονιμώτατοι δέ, φησί, καὶ μεγίστην δόξαν ἐπὶ σοφίᾳ ἔχοντες μέγιστον ἀγαθὸν τὴν ἡδονὴν εἶναι νομίζουσιν· Σιμωνίδης μὲν οὕτως λέγων· Τίς γὰρ κτλ.* V. 1. *θνατῶν* e v. 2. *ζαλωτὸς* Stephanus, vulgo *θνητῶν* et *ζηλωτός*.

Fr. 72. Athen. XIII. 604. B: *Ἀναγελάσας ἐπὶ τῷ Ἐρετριεῖ Σοφοκλεῖ· Οὐδὲ τόδε σοὶ ἀρέσκει ἄρα, ὦ ξένε, τὸ Σιμωνίδειον, κάρτα δοκοῦσι τοῖς Ἕλλησιν εὖ εἰρῆσθαι· Πορφ. κτλ.* V. 2. *ἀπὸ* delendum censet Boeckh. fort. leg. *πορφυρέου δ' ἀπὸ στ.* — *ἰεῖσα* Schweighaeuser, v. *ἰεῖσα*, deinde BP *παρθέμενος*.

Fr. 73. Etym. M. 813, 8: *Χλωρηΐς ἀηδών· ἀπὸ τοῦ χρώματος· — καὶ Σιμωνίδης· Εὖτ' ἀηδ.* Cf. Schol. Od. τ'. 518. et Eust. 1875. 41. V. 1. *εὖτ'*, Schneidewin *δεὖτ'* coni.

Fr. 74. Schol. Arist. Av. 1410: *Καὶ παρὰ τὰ Σιμωνίδου· Ἄγγελε κτλ.* V. 1. *κλυτὰ ἔαρος, κλητὰ ἔαρος καὶ* cod. Ven. Ald. — V. 2. affert Schol. Arist. Av. 1301. ubi *χελιδών*.

Digitized by Google

75. [124.]

Ἐξελέγχει ὁ νέος οἶνος οὔπω πέρυσι δῶρον ἀμπέλου· ὁ δὲ μῦθος ὅδε κενεόφρων, κούρων δέ.

76. [125.]

. . . . ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ – –

. . . . Τὸ δοκεῖν καὶ τὰν ἀλάθειαν βιᾶται.

77.

⏑ ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ ⏓ ⏑ –

Μόνος ἄλιος ἐν οὐρανῷ.

78. [128.]

Ἐς ἄλα στίζοισα πνοιά.

79. [133.]

– – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ –

Οὗτος δέ τοι ἥδυμον ὕπνον ἔχων.

Fr. 75. Schol. Pind. Ol. IX. 74: *Αἶνει δὲ παλαιὸν μὲν οἶνον, ἄνθεα δ' ὕμνων νεωτέρων. Λοιχεῖ δὲ τοῦτο πρὸς τὸ Σιμωνίδειον εἰρῆσθαι· ἐπεὶ ἐκεῖνος ἐλασσωθεὶς ὑπὸ Πινδάρου λοιδορίας ἔγραψε κατὰ τοῦ κρίναντος ἀγαθῶν εἰδέον* (Boeckh *ᾠδῶν*)· *ἐπειδὴ ἐκεῖνος εἶπεν· Ἐξελέγχει ὁ ν. οἱ. οὔπω πέρ. ... κενεόφρων· κούρων δέ, διὰ τοῦτο ἐπαινεῖ ὁ Πίνδαρος παλαιὸν οἶνον.* Ex his colligas Simonidem laudasse vinum recens, sed verba aegre restitui possunt. Gerhard delet ὁ et deinde scribit *οἶνος οὐ τό*, Boeckh delet *κούρων δέ*, quod sit ortum ex schol. sequente.

Fr. 76. Schol. Eur. Or. 770: *Εὔχου, φησί, πάντας οὕτω δοξάζειν, ὅτι δίκαιόν ἐστι τὸ πρᾶγμα, ἐπεὶ πολλοῖς ἐδόκει ἄδικον εἶναι. Καὶ Σιμωνίδης· Τὸ δ. κ. τὴν ἀλήθειαν βιάζεται.* et ad v. 224., ubi est *καὶ τὰ μάλα θεῖα βιᾶται*, sed Cobeti cod. *καὶ τὴν ἀλήθειαν*. Adde Platon. Rep. II. 365. C: *οὐκοῦν, ἐπειδὴ τὸ δοκεῖν, ὡς δηλοῦσί μοι οἱ σοφοί, καὶ τὰν ἀλάθειαν* (ita Par. A. Vat. H Vind. EFAmbr. C. Ang. B. Flor. ABCV, *τὰν* vel *τὴν ἀλήθειαν* reliqui) *βιᾶται.*

Fr. 77. Theodor. Metoch. 90: *Καὶ μόνος ἄλιος ἐν οὐρανοῖς, φησὶ Σιμωνίδης καὶ μόνος Ἀριστοτέλης καὶ τὰ ἐκείνου συντάγματα πᾶσα πρόθεσις ἐστὶ τοῖς περὶ φιλοσοφίαν.* — *οὐρανῷ* scripsit Schneidewin, pro *ἄλιος* codd. Angel. Mon. *ἅγιος.*

Fr. 78. Schol. Il. *φ'*. 127: *Ἔστιν ἡ φρὶξ κινουμένου τοῦ πνεύματος ἀρχή· Σιμωνίδης δὲ αὐτὴν καὶ δείξαι πειρώμενος οὕτως ἔφη· Ἐς ἅλα στίζουσα πνοιά.* — *στίζοισα* Schneidewin. — *πνοιά*, *πνοά* Ursinus.

Fr. 79. Schol. Hom. Il. *β'*. 2: *Ὅτι δὲ τὸ νήδυμος μετὰ τοῦ ν καὶ οὐχὶ ἥδυμος, ὡς ἔνιοι, παρὰ τὸ ἡδύς, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ· Νήδυμος ἀμφιχυθείς, οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον καὶ χωρὶς τοῦ ν λέγουσιν — καὶ Σιμωνίδης· οὗτος κτλ. ἥδυμον* Buttmann, *ἄδυμον* Schneidewin, vulgo *ἥδυμος*. Cf. Eust. 163, 28.

Digitized by Google

80. [147. c.]

⏑ ⏑ ˊ– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Ἕνα δ' οἷον ἔνεικε θεὰ μέγαν εἰς δίφρον.

81. [123.]

ˊ– ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Ἀμερόφων' ἀλέκτωρ.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

82.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝ ΜΑΡΑΘΩΝΙ ΜΑΧΗΝ.

Εἰ δ' ἄρα τιμῆσαι, Θύγατερ Διός, ὅστις ἄριστος,
δῆμος Ἀθηναίων ἐξετέλεσσα μόνος.

83. [8.]

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝ ΣΑΛΑΜΙΝΙ ΝΑΥΜΑΧΙΑΝ.

Plutarch. vit. Themist. c. 15: *Οἱ δ' ἄλλοι τοῖς βαρβάροις ἐξισούμενοι τὸ πλῆθος ἐν στενῷ κατὰ μέρος προσφερομένους καὶ περιπίπτοντας ἀλλήλοις ἐτρίψαντο μέχρι δείλης ἀντισχόντας, ὡς εἴρηκε Σιμωνίδης, τὴν καλὴν ἐκείνην καὶ περιβόητον ἀράμενοι νίκην, ἧς οὐθ' Ἕλλησιν*

Fr. 80. Cram. An. Paris. IV. 186, 33: *Νίκη· Ἀπολλώνιος ὁ Ἀρχιβίου ὁ ἐνεικει, τουτέστιν ἐν ᾗ ὑποχωρεῖ·* (scrib. ὃ ἐνὶ εἴκει, τουτέστιν δ ἐν ὑποχωρεῖ) *γέγονεν δὲ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε̄, συγκοπῇ τῆς εῑ διφθόγγου· ὁ γοῦν Σιμωνίδης παρετυμολόγει* (παρετυμολογεῖ Nauck)· *φησὶ γάρ· ἓν δὲ οἱονεικει θεαὶ μ. εἰς δ.* Cf. Cram. An. Ox. I. 440, 2: *Χειρὸς κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε̄ γέγονε, παρὰ τὸ ἔχειν, ὡς παρὰ τὸ ἐνὶ εἴκειν κατὰ Σιμωνίδην νίκη.* In Simonidis versu scripsi *ἕνα δ' οἷον ἔνεικε θεά*, possis coniicere *ἐνὶ δ' οἵῳ εἴκει θεὰ μέγαν δίφρον*, sed nequaquam necesse est Simonidem ipso verbo *εἴκειν* usum esse credamus.

Fr. 81. Athen. IX. 374. D: *Σιμωνίδης· ἱμερόφων' ἀλ.* sed B *ἡμερόφων'*, quod correxit Schneidewin.

Fr. 82. Aristoph. Pac. 736: *Εἰ δ' οὖν εἰκός τινα τιμῆσαι, θύγατερ Διός, ὅστις ἄριστος Κωμῳδοδιδάσκαλος ἀνθρώποιν καὶ κλεινότατος γεγένηται, Ἄξιος εἶναί φησ' εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος ἡμῶν*, ubi Schol. *Παρὰ τὰ Σιμωνίδου ἐκ τῶν Ἐλεγείων· Εἰ δ' ἄρα κτλ.* V. 1. *Θύγατερ* Schneidewin, cod. *θυγατέρα*. — V. 2. *δῆμος*, Dübner vel Dindorf *δήμῳ* nescio qua de causa coni. — *ἐξετέλεσσα* Schneidewin, cod. *ἐξετέλεσα*. Resp. huc Auctor vit. Aeschyl. (Biogr. p. 119.): *Κατὰ δ' ἐνίους ἐν τῷ εἰς τοὺς ἐν Μαραθῶνι τεθνηκότας ἐλεγείῳ ἡσσηθεὶς Σιμωνίδῃ* (Αἰσχύλος)· *τὸ γὰρ ἐλεγεῖον πολὺ τῆς περὶ τὸ συμπαθὲς λεπτότητος μετέχειν θέλει, ὃ τοῦ Αἰσχύλου, ὡς ἔφαμεν, ἐστὶν ἀλλότριον.*

Digitized by Google

οὔτε βαρβάροις ἐνάλιον ἔργον εἴργασται λαμπρότερον, ἀνδρείᾳ μὲν καὶ προθυμίᾳ τῶν ναυμαχησάντων, γνώμῃ δὲ καὶ δεινότητι Θεμιστοκλέους. Hoc carmen Schneidewin inter *melica* retulit. Suidas enim dicit v. Σιμωνίδης· — καὶ γέγραπται αὐτῷ Δωρίδι διαλέκτῳ ἡ Καμβύσου καὶ Δαρείου βασιλεία καὶ Ξέρξου ναυμαχία δι' ἐλεγείας, ἡ δ' ἐν Σαλαμῖνι μελικῶς, θρῆνοι, ἐγκώμια, ἐπιγράμματα, παιᾶνες, καὶ τραγῳδίαι καὶ ἄλλα. codd. nihil variant, nisi quod Ε βασιλέως pro βασιλεία exhibet, at Eudocia 383. meliore libro usa: καὶ Ξέρξου ναυμαχία· καὶ ἡ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχία δι' ἐλεγείας, ἡ δ' ἐν Σαλαμῖνι μελικῶς. Atque eadem prorsus Schol. Aristoph. Vesp. 1411. ed. Ald. Schneidewin inde colligit Simonidem scripsisse carmen, cui ἡ Καμβύσου καὶ Δαρείου βασιλεία fuerit nomen, deinde autem scribit καὶ Ξέρξου ναυμαχία· καὶ ἡ μὲν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ δι' ἐλεγείας κτλ. — Auctor, quem sequitur Suidas, ut Simonidis aetatem describeret, haud dubie dixerat vixisse poetam *regnantibus Cambyse, Dario, Xerxe.* (Idem significat auctor vitae Pindari p. 98. Westerm.: ἐπέβαλε δὲ τοῖς χρόνοις Σιμωνίδου ἢ νεώτερος πρεσβυτέρου· τῶν γοῦν αὐτῶν μέμνηται ἀμφότεροι πράξεων· καὶ γὰρ Σιμωνίδης τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν γέγραφε, καὶ Πίνδαρος μέμνηται τῆς Ξέρξου βασιλείας, quod nequaquam ita explicandum, ac si Pindarus Simonidis aliquod carmen respexerit, cf. Fr. Pind. 255.) deinde autem auctor ille Simonidis carmina, quae in universum dorica dialecto scripta esse dixit, recensuerat, in his etiam duo carmina, quibus poeta victorias navales ad Artemisium et Salamina reportatas celebraverat: illud certo colligas ex hoc loco forma dispari fuisse haec carmina: iam cum carmen εἰς τὴν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχίαν *melicum* fuisse constet, sequitur carmen εἰς τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν *elegiacum* fuisse: itaque ille, quem sequitur Suidas, scripserat: καὶ ἡ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχία μελικῶς, ἡ δ' ἐν Σαλαμῖνι δι' ἐλεγείας.

84. [59.]

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝ ΠΛΑΤΑΙΑΙΣ ΜΑΧΗΝ.

Μέσσοι δ' οἵ τ' Ἐφύρην πολυπίδακα ναιετάοντες,
παντοίης ἀρετῆς ἵδριες ἐν πολέμῳ,
οἵ τε πόλιν Γλαύκοιο, Κορίνθιον ἄστυ, νέμοντες,
οἳ * κάλλιστον μάρτυν ἔθεντο πόνων

Fr. 84. Plut. de Herodoti malign. c. 42: Ἀλλὰ Κορινθίους γε καὶ τάξιν, ἣν ἐμάχοντο τοῖς βαρβάροις καὶ τέλος ἠλίκον ὑπῆρξεν αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ Πλαταικοῦ ἀγῶνος, ἔξεστι Σιμωνίδου πυθέσθαι, γράφοντος ἐν τούτοις· Μέσσοι κτλ. — πατέρων. (V. 1—6.) Ταῦτα γὰρ οὐχ οἷον ἐν Κορίνθῳ διδάσκων, οὐδ' ᾄσμα ποιῶν εἰς τὴν πόλιν, ἀλλ' εἰς τὰς πράξεις ἐκείνας ἐλεγεῖα γράφων ἱστόρηκεν. — V. 1. Μέσσοι, BE et vett. edd. μέσσοισι. — Ἐφύρην Schneidewin, BTV γ' Ἔφυραν, vulgo γέφυραν. — V. 4. οἵ, Ursinus οἳ καὶ. — κάλλιστον, Reiske καλλίστων, Schneidewin coni. κύκλον καλλίστων. Fort. οἳ καὶ κάλλιστον μάρτυν ἔθεντο πόλον, Bamberger coni. οἷον καλλίστων vel οἷων κάλλιστον.

Digitized by Google

χρυσοῦ τιμίεντος ἐν αἰθέρι· καί σφιν ἀέξει
αὐτῶν τ' εὐρεῖαν κληδόνα καὶ πατέρων·
ξεινοδόκων δ' ὤριστος ὁ χρυσὸς ἐν αἰθέρι λάμπων.

---

85. [60.]

(Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει χρῆμ' ἔμπεδον αἰεί·)
ἓν δὲ τὸ κάλλιστον Χῖος ἔειπεν ἀνήρ·
οἵη περ φύλλων γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν·
παῦροι μὲν θνητῶν οὔασι δεξάμενοι
στέρνοις ἐγκατέθεντο· πάρεστι γὰρ ἐλπὶς ἑκάστῳ,
ἀνδρῶν ἥ τε νέων στήθεσιν ἐμφύεται.
θνητῶν δ' ὅφρα τις ἄνθος ἔχῃ πολυήρατον ἥβης,
κοῦφον ἔχων θυμὸν πόλλ' ἀτέλεστα νοεῖ·
οὔτε γὰρ ἐλπίδ' ἔχει γηρασέμεν οὔτε θανεῖσθαι,
οὐδ' ὑγιὴς ὅταν ᾖ, φροντίδ' ἔχει καμάτου.
νήπιοι, οἷς ταύτῃ κεῖται νόος, οὐδὲ ἴσασιν,
ὡς χρόνος ἔσθ' ἥβης καὶ βιότου ὀλίγος
θνητοῖς· ἀλλὰ σὺ ταῦτα μαθὼν βιότου ποτὶ τέρμα
ψυχῇ τῶν ἀγαθῶν τλῆθι χαριζόμενος.

86. [11.]

* * Οἶνον ἀμύντορα δυσφροσυνάων.

V. 7. adieci ex Apollonio Lex. Hom. 116, 25. Ξεινοδόκος. — ὁ δὲ Πίνδαρος· ξεινοδόκησέν τε δαίμων· (Fr. 304.) ἀντὶ τοῦ ἐμαρτύρησεν· καὶ ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ· (σ', 63.) Ξεινοδόκος μὲν ἐγώ, ἔδοξέ τισι λέγειν (μάρτυρα)· φησὶ γοῦν Σιμωνίδης· Ξεινοδόκων δ' ἄριστος ὁ χρ. ἐν αἰθέρι λαμπρός. ἀντὶ τοῦ μαρτύρων. — ὤριστος Brunck, vulgo ἄριστος. Olim conieci γὰρ ἄριστος. — λάμπων pro λαμπρός exhibent Et. M. 610, 46. Et. Gud. 414, 35. et Zonar. 1415. (Mingarelli codd. Nan. 496.) qui eundem versum per errorem Pindaro tribuunt et ὁ omittunt.

Fr. 85. Stob. Flor. XCVIII. 29: Σιμωνίδου. V. 1. solus Ursinus habet, in Stobaeo desideratur. — V. 2. Resp. Plut. vit. Hom. 283. ed. Gale: Ὅμηρον τοίνυν Πίνδαρος μὲν ἔφη Χίον τε καὶ Σμυρναῖον γενέσθαι, Σιμωνίδης δὲ Χῖον. Cf. vit. Hom. ed. Westerm. 28. (Cram. An. Par. III. 98, 13.) — V. 4. μὴν scripsi, atque ita Meineke et Hermann, vulgo μεν. — V. 9. γηρασέμεν Vind., γῆρας ἔμεν A, γηρασσέμεν vulgo, γηρασκέμεν Buttmann. — V. 11. νήπιοι, οἷς Stephanus et Ursinus, vulgo νηπίοις, A νηπίοισι, B νηπυτίοις. — V. 12. βιότου, Stephanus βιότοι', Ursinus βιότοιο, Hermann βιοτῆς.

Fr. 86. Ath. X. 447. A: Τοῦτο γὰρ παθεῖν οὐ δύνανται οἱ τὸν κατὰ Σιμωνίδην πίνοντες οἶνον ἀμ. δυς. (B δυσφρόσυνον) nisi forte δυσφροσυνᾶν scribendum, ut sit ex melicis carminibus.

Digitized by Google

87. [65.]

Ζεὺς πάντων αὐτὸς φάρμακα μοῦνος ἔχει.

88. [66.]

Ὅ τοι χρόνος ὀξὺς ὀδόντας
πάντα καταψήχει καὶ τὰ βιαιότατα.

* 89. [67. 68.]

Ἦν ἄρ' ἔπος τόδ' ἀληθές, ὅτ' οὐ μόνον ὕδατος αἶσαν,
ἀλλά τι καὶ χλεύης οἶνος ἔχειν ἐθέλει.
οὐ γὰρ ἀπόβλητον Διονύσιον οὐδὲ γίγαρτον.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

ΕΠΙΚΗΔΕΙΑ.

90. [148.]

Λίρφυος ἐδμήθημεν ὑπὸ πτυχί, σῆμα δ' ἐφ' ἡμῖν
ἐγγύθεν Εὐρίπου δημοσίᾳ κέχυται,
οὐκ ἀδίκως· ἐρατὴν γὰρ ἀπωλέσαμεν νεότητα
τρηχεῖαν πολέμου δεξάμενοι νεφέλην.

* 91. [149.]

Ἑλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι Μαραθῶνι
χρυσοφόρων Μήδων ἐστόρεσαν δύναμιν.

Fr. 87. Stob. Eclog. Phys. I. 28: *Σιμωνίδης· Ζεὺς κτλ. πάντων* cod. Grotii, *πάντως* A.

Fr. 88. Stob. Eclog. Phys. I. 232: *Σιμωνίδης· Ὅτι κτλ.* V. 1. *δ τοι* scripsi, vulgo *οὗτοι*, A *ὅτι*, Grotius *οὕτω*. V. 2. *πάντα καταψήχει* scripsi et similiter Sintenis, vulgo *καὶ πάντα ψύχη* (*ψύχει* VA, *ψήχει* Pierson). — *βιαότατα* VA, vulgo *βιότατα* et sic H, *βεβαιότατα* Pierson.

Fr. 89. Athen. I. 32. B: *Ἦ γὰρ κτλ. ὁ Κεῖός φησι ποιητής.* Fortasse tertius tantum versus Simonideus est, et si omnia Simonidis sunt, dubium an haec cohaereant. V. 1. *ἦν ἄρ'* Porson, vulgo *ἢ γάρ.* — V. 2. *χλεύης* scripsi, BCDV *λεύχης*, L *λέσχης.* — V. 3. *οὐ γὰρ* Schweighaeuser, libri *οὐδὲ γάρ.*

Epigr. 90. Anth. Plan. 26: *Σιμωνίδου.* V. 4. *τρηχεῖαν* Schneidewin, vulgo *τρηχείην.*

Epigr. 91. Lycurg. Leocr. 109: *Τοιγαροῦν ἐπὶ τοῖς ἠρίοις τοῦ βίου μαρτύρια ἔστιν ἰδεῖν τῆς αὐτῶν ἀναγεγραμμένα ἀληθῆ πρὸς ἅπαντας Ἕλληνας, ἐκείνοις μέν, ὦ ξεῖν' ἄγγειλον — τοῖς δὲ ὑμετέροις προγόνοις· Ἑλλήνων προμαχοῦντες κτλ.* Simonidis esse epigramma ostendere videtur Aristid. II. 511. qui una cum aliis huius poetae epigrammatis affert, ubi v. 2. sic scriptus: *ἔκτειναν Μήδων ἐννέα μυριάδας.* Adde Schol. Aristid. 289. ed. Frommel, ubi *εἴκοσι μυρ.* extat.

Digitized by Google

92. [150.]

Μυριάσιν ποτὲ τῇδε τριηκοσίαις ἐμάχοντο
ἐκ Πελοποννάσου χιλιάδες τέτορες.

93. [151.]

Ὦ ξεῖν', ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις, ὅτι τῇδε
κείμεθα, τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

94. [152.]

Μνῆμα τόδε κλεινοῖο Μεγιστία, ὃν ποτε Μῆδοι
Σπερχειὸν ποταμὸν κτεῖναν ἀμειψάμενοι,
μάντιος, ὃς τότε Κῆρας ἐπερχομένας σάφα εἰδώς
οὐκ ἔτλη Σπάρτης ἡγεμόνας προλιπεῖν.

95. [153.]

Εἰ τὸ καλῶς θνήσκειν ἀρετῆς μέρος ἐστὶ μέγιστον,
ἡμῖν ἐκ πάντων τοῦτ' ἀπένειμε τύχη·

Epigr. 92. Anth. Pal. VII. 248: *Σιμωνίδου.* Affert etiam Aristides II. 512. Diodor. Sic. XI. 33. Herod. VII. 228: *Θαφθεῖσι δέ σφι αὐτοῦ ταύτῃ τῇπερ ἔπεσον, καὶ τοῖσι πρότερον τελευτήσασι ἢ τοὺς ὑπὸ Λεωνίδεω ἀποπεμφθέντας οἰχεσθαι, ἐπιγέγραπται γράμματα λέγοντα τάδε· Μυριάσιν κτλ.* Suid. v. *Λεωνίδης* (sed om. ABV.) Ap. Iriart. 91. *Alcaeo* tribuitur, sed 293. sine p. nom. affertur. V. 1. τῇδε, Schneidewin τᾷδε. — τριηκοσίαις Herod. Anth., τριηκοσίῃς Arist., τριακοσίαις Iriarte, διακοσίαις Diod. — V. 2. *Πελοποννάσου* Anth. et ap. Her. SMPK, *Πελοποννήσου* rel. — τέτορες, Arist. et ap. Diod. L τέτταρες (K τέττορες).

Epigr. 93. Herod. VII. 228: *Ταῦτα μὲν δὴ τοῖσι πᾶσι ἐπιγέγραπται· τοῖσι δὲ Σπαρτιήτῃσι ἰδίῃ· Ὦ ξεῖν' κτλ. Simonidis* esse testatur Cicero Tusc. I. 42. et Anthol. Pal. VII. 249. Afferunt praeterea Lycurg. Leocrat. 109. Diodor. XI. 33. Strabo IX. 429. Suidas v. *Λεωνίδης*. Arsen. 118. V. 1. ὦ ξεῖν' ἀγγελλειν Herod. codd. Suid. (ABV ἄγγελε), ὦ ξένε ἄγγειλον Diod., ὦ ξεῖν' ἄγγειλον Lyc. Anth. Ars. (om. ὦ) Herod. vett. edd., ὦ ξέν' ἀπάγγειλον Strabo, ap. Iriarte 91., ubi *Alcaeo* tribuitur, ἄγγειλον, sed 293. (ubi s. p. nom.) ἀγγέλλειν. — τῇδε, Schneidewin τᾷδε. — V. 2. ῥήμασι πειθόμενοι, Lyc., Strabo, Diod., Ars. πειθόμενοι νομίμοις.

Epigr. 94. Herod. VII. 228: *Λακεδαιμονίοισι μὲν δὴ τοῦτο· τῷ δὲ μάντι τόδε· Μνῆμα κτλ. Ἐπιγράμμασι μέν νυν καὶ στήλῃσι, ἔξω ἢ τὸ τοῦ μάντιος ἐπίγραμμα, Ἀμφικτυόνες εἰσί σφεας οἱ ἐπικοσμήσαντες· τὸ δὲ τοῦ μάντιος Μεγιστίεω Σιμωνίδης ὁ Λεωπρέπεός ἐστι κατὰ ξεινίην ὁ ἐπιγράψας.* Adde Anthol. VII. 677: *Σιμωνίδου. ἐκ τῆς ἱστορίας Ἡροδότου κτλ.* Simonidi tribuitur etiam Iriart. 293. V. 1. κλεινοῖο, ap. Her. VS et Iriar. κλειτοῖο. — *Μεγιστία*, Anth. *Μεγιστίου.*

Epigr. 95. Anthol. Pal. VII. 253: *Σιμωνίδου· εἰς τοὺς αὐτούς.* Schol. Aristid. III. 154: *εἰς τοὺς ἐν Πύλαις ἀποθανόντας. Alcaeo* trib. Iriarte. V. 1. ἀρετῆς, Anth. cod. P ex corr. ἀρετᾶς. — V. 2. ἡμῖν ἐκ πάντων τοῦτ' Anth. et BD ap. Schol. Ar., vulgo ἐκ πάντων τοῦθ' ἡμῖν.

Digitized by Google

Ἑλλάδι γὰρ σπεύδοντες ἐλευθερίην περιθεῖναι
κείμεθ' ἀγηράντῳ χρώμενοι εὐλογίῃ.

96. [154.]

Ἄσβεστον κλέος οἵδε φίλῃ περὶ πατρίδι θέντες
κυάνεον θανάτου ἀμφεβάλοντο νέφος·
οὐδὲ τεθνᾶσι θανόντες, ἐπεί σφ' ἀρετὴ καθύπερθεν
κυδαίνουσ' ἀνάγει δώματος ἐξ Ἀΐδεω.

97. [155.]

Εὐκλέας αἶα κέκευθε, Λεωνίδα, οἳ μετὰ σεῖο
τῇδ' ἔθανον, Σπάρτης εὐρυχόρου βασιλεῦ,
πλείστων δὴ τόξων τε καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων
Μηδείων τ' ἀνδρῶν δεξάμενοι πολέμῳ.

* 98.

Τούσδε ποθεῖ φθιμένους ὑπὲρ Ἑλλάδος ἀντία Μήδων
μητρόπολις Λοκρῶν εὐθυνόμων Ὀπόεις.

99. [156.]

Οὐκ ἐστὶν μείζων βάσανος χρόνου οὐδενὸς ἔργου,
ὃς καὶ ὑπὸ στέρνοις ἀνδρὸς ἔδειξε νόον.

V. 3. *σπεύδοντες*, D Schol. *σπεύσαντες*. — *ἐλευθερίην*, cod. Pal. BD *ἐλευθερίαν*. — *περιθεῖναι*, cod. Pal. *περὶ θεῖναι*, B *παραθεῖναι*. — V. 4. *ἀγηράντῳ* Planud., *ἀκηράτῳ* Schol., *ἀγηράτῳ* Pal.

Epigr. 96. Anth. Pal. VII. 251: *Σιμωνίδου εἰς τοὺς αὐτοὺς μετὰ Λεωνίδου πεσόντας. Alcaeo* tribuitur ap. Iriarte. — V. 2. *θανάτου*, Ahrens *θανάτοι'*, Friedemann *ἀμφεβάλοντο νέφος κυάν. θαν.*, Schneidewin *ῥυσάμενοι θανάτου δ' ἀμφ. νε.* — V. 3. *καθύπερθεν*, cod. P *καθύπερθε*.

Epigr. 97. Anth. Pal. VII. 301: *Σιμωνίδου εἰς τοὺς μετὰ Λεωνίδην τὸν Σπαρτιάτην τελευτήσαντας.* V. 1. *εὐκλέας αἶα* Planudes, *εὐκλεᾶ γαῖα* cod. — V. 2. *Σπάρτης* cod., *Σπάρτας* Planud. — *βασιλεῦ* Planud., *βασιλεῖς* cod. — V. 4. *τ'* om. cod. Pal., inseruit Brunck ex Planud., ubi est *Μηδείων τ' ἀνδρῶν. δ. πόλεμον.*

Epigr. 98. Strabo IX. 425: *Ὁ δ' Ὀποῦς ἐστι μητρόπολις (Λοκρῶν), καθάπερ καὶ τὸ ἐπίγραμμα δηλοῖ τὸ ἐπὶ τῇ πρώτῃ τῶν πέντε στηλῶν τῶν περὶ Θερμοπύλας ἐπιγεγραμμένον πρὸς τῷ πολυανδρίῳ· Τούσδε κτλ. Simonidi* tribuit Schneidewin. V. 1. *ποθεῖ* Meineke, vulgo *ποτε*. — V. 2. *εὐθυνόμων Ὀπόεις* Corae s, *εὐθυνόμων ὀπίοις* A (*θυνόμων ὀπίοις* a m. sec. ut gh, in marg. *κεύθει νομοπόεις*), l *κεύθει νομως ὀπόεις*, BK *κεύθει ὀπόεις*, no Ald. *κεύθει . . . ὀπουντία*, h a m. sec. *κεύθει ὁμοῦ ὀπόεις*, Schneidewin *κεύθει δλων Ὀπόεις*, Kramer *κεύθει ὁμῶς Ὀπόεις*, quae ferri non possunt, nam non sunt in patria humati.

Epigr. 99. Stob. Eclog. I. 230: *Ἐκ τῶν Σιμωνίδου Ἐπιγραμμάτων* codex Ursini: Heerenii libri in marg. *Λακώνων*. (Gaisfordii editione nunc non licet uti). V. 1. *οὐδενὸς* VAEH, vulgo *οὐδέν*. Fortasse ad *Elegias* potius pertinet.

Digitized by Google

100. [157.]

Ὦ ξεῖν', εὐῦδρόν ποτ' ἐναίομεν ἄστυ Κορίνθου,
νῦν δ' ἄμμ' Αἴαντος νᾶσος ἔχει Σαλαμίς·
ῥεῖα δὲ Φοινίσσας νῆας καὶ Πέρσας ἑλόντες
καὶ Μήδους ἱερὰν Ἑλλάδα ῥυσάμεθα.

101. [158.]

Ἀχμᾶς ἑστακυῖαν ἐπὶ ξυροῦ Ἑλλάδα πᾶσαν
ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς κείμεθα ῥυσάμενοι
δουλοσύνας· Πέρσαις δὲ περὶ φρεσὶ πήματα πάντα
ἤψαμεν, ἀργαλέης μνήματα ναυμαχίας·
ὀστέα δ' ἄμμιν ἔχει Σαλαμίς· πατρὶς δὲ Κόρινθος
ἀντ' εὐεργεσίης μνῆμ' ἐπέθηκε τόδε.

102. [159.]

Παῖδες Ἀθηναίων Περσῶν στρατὸν ἐξολέσαντες
ἤρκεσαν ἀργαλέην πατρίδι δουλοσύνην.

Epigr. 100. Dio Chrys. Or. XXXVII. 525: *Ἐν Σαλαμῖνι δ' ἠρίστευσαν (οἱ Κορίνθιοι) καὶ τῆς νίκης αἴτιοι κατέστησαν· Ἡροδότῳ γὰρ οὐ προσέχω, ἀλλὰ τῷ τάφῳ καὶ τῷ Σιμωνίδῃ, ὃς ἐπέγραψεν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς τῶν Κορινθίων τεθαμμένοις ἐν Σαλαμῖνι· Ὦ ξένε κτλ.* Legitur omisso poetae nomine ap. Plutarch. de Herod. malig. c. 39. V. 1. *ὦ ξεῖν'* Brunck, B a m. pr. *ὦ ξεῖνε*, reliqui *ὦ ξένε*. — *εὐῦδρον*, Schneidewin *εὐανδρον* coni. — V. 2. *νῦν δ' ἄμμ' Αἴαντος* Valckenaer, Dio *νῦν δὲ μετ' Αἴαντος*, Plut. *νῦν δὲ ἀνάματος*. — *ἔχει*, M a pr. m. *ἔχε*. — V. 3. *ῥεῖα δὲ*, Plut. *ἐνθάδε*. — *νῆας*, ap. Dion. vulgo *ναῦς*, sed Br *νῆας*. — V. 4. *ῥυσάμεθα* scripsi, ap. Plut. *ῥυόμεθα*, Dio *ἰδρυσάμεθα*.

Epigr. 101. Plut. de Herod. malign. c. 29. affert v. 1. et 2: *Τὸ δ' ἐν Ἰσθμῷ κενοτάφιον ἐπιγραφὴν ἔχει ταύτην· Ἀχμᾶς κτλ.* Eosdem versus 1. 2. exhibent Schol. Aristid. Panath. III. 136. (s. p. n.) et Anthol. Pal. VII. 250: *Σιμωνίδου*. Integrum affert Aristid. II. 512. Alcaeo trib. Iriarte 91. V. 1. *Ἀχμᾶς ἑστακυῖαν*, Arist. *ἀκμῆς ἑστηκυῖαν*. — V. 2. *αὐτῶν* Sch. Arist., v. *αὑτῶν*. — V. 3—6. Schneidewin subditicios censet — V. 3. *δουλοσύνας*, Θ *δουλοσύνης*. — V. 4. *ναυμαχίας*, Θ *ναυμαχίης*. unde etiam reliquae ionicae formae ex errore ortae esse videntur. — V. 5. *ἄμμιν* Brunck, vulgo *ἡμῖν*.

Epigr. 102. Schol. Aristid. T. III. 155: *ἕτεροι τοῦ αὐτοῦ* (sed D *ἄλλα τοῦ αὐτοῦ Σιμωνίδου*) et versus 136. Anthol. Pal. VII. 257: *Ἄθηλον εἰς τοὺς Ἀθηναίους προμάχους*. Fortasse in illos, qui Plataeis occiderunt, vid. Pausan. IX. 2, 5: *τοῖς μὲν οὖν λοιποῖς ἐστὶν Ἕλλησι μνῆμα κοινόν, Λακεδαιμονίοις δὲ καὶ Ἀθηναίοις τοῖς πεσοῦσιν ἰδία τέ εἰσιν οἱ τάφοι καὶ ἐλεγεῖά ἐστι Σιμωνίδου γεγραμμένα ἐπ' αὐτοῖς*. V. 2. *δουλοσύνην* Plan. schol. l. post., *δουλοσύναν* l. priore et cod. Pal.

Digitized by Google

103. [160.]

Οὗτος Ἀδειμάντου κείνου τάφος, οὗ διὰ βουλὰς
Ἑλλὰς ἐλευθερίας ἀμφέθετο στέφανον.

* 104. [161.]

Ἀμφί τε Βυζάντειαν ὅσοι θάνον, ἰχθυόεσσαν
ῥυόμενοι χώραν, ἄνδρες ἀρηϊθόοι.

105. [165.]

Τῶνδε δι' ἀνθρώπων ἀρετὰν οὐχ ἵκετο καπνός
αἰθέρα δαιομένης εὐρυχόρου Τεγέας·
οἳ βούλοντο πόλιν μὲν ἐλευθερίᾳ τεθαλυῖαν
παισὶ λιπεῖν, αὐτοὶ δ' ἐν προμάχοισι πεσεῖν.

106. [166.]

Εὐθυμάχων ἀνδρῶν μνησώμεθα, τῶν ὅδε τύμβος,
οἳ θάνον εὔμηλον ῥυόμενοι Τεγέαν
αἰχμηταὶ πρὸ πόληος, ἵνα σφίσι μὴ καθέληται
Ἑλλὰς ἀποφθιμένου κρατὸς ἐλευθερίαν.

107.

Ἐξ οὗ τ' Εὐρώπην Ἀσίας δίχα πόντος ἔνειμεν,

Epigr. 103. Plut. de Herodot. malign. c. 39: *Αὐτός γε μὴν ὁ Ἀδείμαντος, ᾧ πλεῖστα λοιδορούμενος Ἡρόδοτος διατελεῖ καὶ λέγων, μοῦνον ἀπαίρειν τῶν στρατηγῶν ὡς φευξόμενον ἀπ' Ἀρτεμισίου καὶ μὴ περιμενοῦντα, σκόπει τίνα δόξαν εἶχεν· Οὗτος κτλ.* Simonidis esse epigramma docet Anth. Pal. VII. 347: *Εἰς Ἀδείμαντον τὸν ὑπατικὸν Σιμωνίδου τοῦ Κήου* et Dio Chrisost. XXXVII. 526: *ἔστι δὲ καὶ ἕτερον ἐπίγραμμα Σιμωνίδη εἰς αὐτὸν τὸν στρατηγὸν ἐξαίρετον· οὗτος κτλ.* V. 1. *οὗ διὰ βουλὰς* Anth. et ap. Dion. BMm (r *οὗ διαβολάς*, v *οὗ διὰ βουλᾶς*), *ὃν διὰ πᾶσα* Plut. — V. 2. *ἐλευθερίας*, cod. Pal. *ἐλευθερίης*.

Epigr. 104. Aristid. II. 511. sine poetae n. affert sed una cum aliis Simonidis epigrammatis. V. 1. *Βυζάντειαν* scripsi, cf. Steph. Byz. *Βυζάντιον· . . . ἔστι καὶ ἐπὶ τῆς χώρας Βυζάντεια διὰ διφθόγγου*, Scaliger *Βυζάντειον*, vulgo *Βυζάντιον*. — *θάνον* Scaliger, vulgo *θάνατον*.

Epigr. 105. Anth. Pal. VII. 512: *τοῦ αὐτοῦ (Σιμωνίδου) εἰς τοὺς Ἕλληνας τοὺς τὴν Τέγεαν ἐλευθεροποιήσαντας.* V. 2. *Τεγέας* Schneidewin, vulgo *Τεγέης*.

Epigr. 106. Anth. Pal. VII. 442: *Σιμωνίδου εἰς τοὺς ἐν Τεγέᾳ πεσόντας ἀριστεῖς Ἀθηναίων.* V. 1. *μνησώμεθα*, Schneidewin *μνασώμεθα*. — V. 3. *αἰχμηταὶ*, Schneidewin *αἰχματαὶ*. — V. 4. Plan. *ἀποφθιμένοις κάρτος ἐλευθερίας* (Urs. .. *ίης*), Iacobs coni. *ἀπ' ἰφθίμου κρατὸς ἐλευθερίαν*.

Epigr. 107. Affert Aristid. II. 209: *ὥστε τοῖς προτέροις ἔργοις ἐκπεπληγμένων τῶν ποιητῶν τοῖς ὅτ' ἐπῆσαν οἱ βάρβαροι πραχθεῖσιν, ὅμως τις ὕμνησεν αὐτῶν εἰς ταῦτα ὕστερον, οὐ πάντα, ἀλλὰ μιᾶς τινος ἡμέρας ἔργα· ἐξ οὗ τ' κτλ.* et secundum distichon repetitur 210. *Simonidis* esse

Digitized by Google

καὶ πόλιας θνητῶν θοῦρος Ἄρης ἐφέπει,
οὐδενί πω κάλλιον ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
ἔργον ἐν ἠπείρῳ καὶ κατὰ πόντον ὁμοῦ.
οἵδε γὰρ ἐν γαίῃ Μήδων πολλοὺς ὀλέσαντες
Φοινίκων ἑκατὸν ναῦς ἕλον ἐν πελάγει
ἀνδρῶν πληθούσας, μέγα δ' ἔστενεν Ἀσὶς ὑπ' αὐτῶν
πληγεῖσ' ἀμφοτέραις χερσί, κράτει πολέμου.

108.

Οἵδε παρ' Εὐρυμέδοντά ποτ' ἀγλαὸν ὤλεσαν ἦβην
μαρνάμενοι Μήδων τοξοφόρων προμάχοις,
αἰχμηταί, πεζοί τε καὶ ὠκυπόρων ἐπὶ νηῶν·
κάλλιστον δ' ἀρετῆς μνῆμ' ἔλιπον φθίμενοι.

significat 513. ubi rursus integrum epigramma una cum aliis Simonidis carminibus affertur. Adde Schol. Aristid. III. 209: *εἰς τὰς αὐθημερὸν ταύτας νίκας Σιμωνίδης ὕμνησε λέγων ἐξ οὗ τ' κτλ.* Anth. Pal. VII. 296: *Σιμωνίδου τοῦ Κήου εἰς τοὺς μετὰ Κίμωνος στρατευσαμένους ἐν Κύπρῳ Ἀθηναίους, ὅτε τὰς ρ' ναῦς τῶν Φοινίκων ἔλαβον*, et Diod. Sic. XI. 62., qui dicit: *ὁ δὲ δῆμος τῶν Ἀθηναίων δεκάτην ἐξελόμενος ἐκ τῶν λαφύρων ἀνέθηκε τῷ θεῷ καὶ τὴν ἐπιγραφὴν ἐπὶ τὸ κατασκευασθὲν ἀνάθημα ἐπέγραψε τήνδε· Ἐξ οὗ γ' κτλ.* Denique Apostol. VII. 57. a *Σιμωνίδου* et sine p. nom. Arsen. 329. — Schneidewin et hoc epigramma et 108. et 109. a Simonide abiudicat, quippe qui non potuerit victorias ad Eurymedontem reportatas celebrare, at vide Krüger Histor. Stud. 52. et 64. seqq. V. 1. ad huius similitudinem compositum est epigr. Xanthi repertum, vid. Gerhard Archaeol. Zeit. 1844, 262: (*Ἐ*)*ξ οὗ τ' Εὐρώπην* (*Ἀ*)*σίας δίχα πόν*(*τ*)*ος ἔνε*(*ιμεν*) (*Ο*)*ὐδείς πω Λυκίων στήλην το*(*ι*)*άνδ' ἀνέθη*κ(*ε*)*ν.* V. *ἐξ οὗ τ'*, Anth. Diod. Arsen. *ἐξ οὗ γ'*. — *Εὐρώπην Ἀσίας*, Anth. *Εὐρώπαν Ἀσίης.* — *ἔνειμεν*, Aristid. eiusque schol. *ἔκρινεν.* — V. 2. *πόλιας*, Diod. *πόλεας* (codd. *πολέας*), Anth. *πόλεμον λαῶν.* — *ἐφέπει*, Diod. *ἐπέχει.* — V. 3. *οὐδενί*, Diod. *οὐδέν*, Anth. *οὐδαμά.* — *κάλλιον*, Anthol. cod. Pal. *καλλίων*, Diod. *τοιοῦτον.* — V. 4. *ὁμοῦ*, Anth. Diod. *ἅμα.* — V. 5. *οἵδε*, Schol. cod. A *εἰδὲ.* — *γαίῃ*, Anth. Diod. Ars. *Κύπρῳ* quod cur sit reiiciendum docet Krüger. — *ὀλέσαντες*, schol. cod. A *ὀλέσαντας*, ap. Diod. AHL *ἐλάσαντες.* — V. 6. *ἕλον*, ap. Arist. priore l. EN *εἷλον.* — V. 7. *ἔστενεν*, ap. Arist. priore l. E *ἔσταινεν*, L *ἔστεμεν*, ap. Schol. A *ἔσθενεν*, in Anthol. huius hemistichii nihil superest nisi *ἔστεν . . . .*, ap. Diod. H *δεσγενέασι; ὑπ' αὐτῷ*, F *δ' ἐς γενεὰς . . . ὑπ' αὐτῷ*, K *δ' ἐς γενεὰς ὑπ' αὐτῷ*. et *ὑπ' αὐτῷ* etiam AL. — V. 8. *ἀμφοτέραις χερσί*, ap. Arist. priore l. vulgo *ἀμφοτέρᾳ χειρί*, quod correctum ex ENL, in Anth. cod. Pal. *ἀμφοτέρας χερσί.* Hecker coni. *πληγαῖς ἀμφοτέραις, χερσικράτει πολέμῳ.* Ceterum non caret offensione, quod v. 5. pedestre proelium ante navale commemoratur, cum tamen contra res illae gestae sint, cf. Guil. Vischer de Cimone p. 24. seqq., nec tamen propterea cogitandum de pugna ad Salaminem Cypriam commissa, ibi quoque navale proelium prius quam pedestre commissum esse consentaneum est.

Epigr. 108. Authol. Pal. VII. 258: *Σιμωνίδου εἰς τοὺς μετὰ Κίμωνος ἐν Εὐρυμέδοντι ἀριστεύσαντας.* V. 1. *Εὐρυμέδοντα* cod. Pal., *Εὐρυμέδοντι* Plan. — *ἀγλαὸν* Plan., *ἀγλαὰν* cod. P. — *ἦβην*, cod. P supra *ἥβαν.* — V. 3. *αἰχμηταί* Plan., *αἰχμηταῖς* cod. Pal. Simonidi Krüger abiudicat.

Digitized by Google

109.

Τῶνδε ποτὲ στέρνοισι τανυγλώχινας ὀϊστούς
λοῦσεν φοινίσσᾳ θοῦρος Ἄρης ψακάδι,
ἀντὶ δ' ἀκοντοδόκων ἀνδρῶν μνημεῖα θανόντων
ἄψυχ' ἐμψύχων ἅδε κέκευθε κόνις.

110. [167.]

Ἑλλάδι καὶ Μεγαρεῦσιν ἐλεύθερον ἆμαρ ἀέξειν
ἱέμενοι θανάτου μοῖραν ἐδεξάμεθα·
τοὶ μὲν ὑπ' Εὐβοίας ἄκρῳ πάγῳ, ἔνθα καλεῖται
ἁγνᾶς Ἀρτέμιδος τοξοφόρου τέμενος·
τοὶ δ' ἐν ὄρει Μυκάλας, τοὶ δ' ἔμπροσθεν Σαλαμῖνος,
(νηῶν Φοινισσᾶν ἐξολέσαντες Ἄρην,)
τοὶ δὲ καὶ ἐν πεδίῳ Βοιωτίῳ, οἵτινες ἔτλαν
χεῖρας ἐπ' ἀνθρώπους ἱπποµάχους ἱέναι.
ἀστοὶ δὲ (μνᾶμ') ἄμμι τόδε γέρας ὀμφαλῷ ἀμφὶ
Νισαίων ἔπορον δαμοδόκων ἀγόρων.

Epigr. 109. Anthol. Pal. VII. 443: *Τοῦ αὐτοῦ (Σιμωνίδου) εἰς τοὺς πεσόντας παρ' Εὐρυμέδοντα ποταμὸν Ἕλληνας.* V. 1. *ποτὲ*, Meineke coni. *ποτ' ἐν.* — *τανυγλώχινας* Iacobs, vulgo *τανυγλωχῖνας.* — V. 2. *ψακάδι* cod. Pal., *ψεκάδι* Brunck. — V. 4. subditicium censet Iacobs. Conieci *ἔμψυχ' ἀψύχων*, Meineke *ἄψυχ' εὐψύχων*, Hecker *ἄψυχ' ἐμιψυχῶντ'.*

Epigr. 110. Boeckh. Corp. Inscr. I. 1051: *Τὸ ἐπίγραμμα τῶν ἐν τῷ Περσικῷ πολέμῳ ἀποθανόντων καὶ κειμένων ἐνταῦθα ἡρώων· ἀπολόμενον δὲ τῷ χρόνῳ Ἑλλάδιος ὁ ἀρχιερεὺς ἐπ[εσκεύασε]. . . . . Σιμωνίδης. Ἑλλάδι κτλ. Μέχρις ἐφ' ἡμῶν δὲ ἡ πόλις καὶ ταῦρον ἐνήγιζεν.* Respicere videtur hoc monumentum Pausan. I. 43, 3: *εἰσὶ δὲ τάφοι Μεγαρεῦσιν ἐν τῇ πόλει· καὶ τὸν μὲν τοῖς ἀποθανοῦσιν ἐποίησαν κατὰ τὴν ἐπιστρατείαν τοῦ Μήδου.* V. 1. *Ἑλλάδι*, lapis *ΚΑΛΑΔΙ.* — *ἀέξειν*, l. *ΑΕΞΙΝ.* — V. 2. *ἱέμενοι*, l. *ΠΕΜΕΝΟΙ.* — *μοῖραν ἐδεξάμεθα*, l. *ΙΟΙΡΑΝΕΔΕΞΑΜΘΟΑΜΕ.* — V. 3. *Εὐβοίας ἄκρῳ πάγῳ* scripsi, l. *ΕΥΡΟΙΑΚΙΠΑΧΩ*, Boeckh *Εὐβοίᾳ ναυσικλύτῳ*, Schneidewin partim ex Emperii coni. *Εὐβοίας ἁλίῳ πάγῳ.* — *καλεῖται*, l. *ΚΑΛΕΙΤΕ.* — V. 4. *ἁγνᾶς*, l. *ΕΑΓΝΑΕ*, id est *Ἁγνᾶς.* — *τοξοφόρου*, l. *ΤΟΞΟΦΟΙΟΥ.* — V. 5. *ὄρει Μυκάλας*, l. *ΟΡΙΜΟΙΚΑΛΑΑΣ.* — *ἔμπροσθεν Σαλαμῖνος*, l. *ΕΝΙΠΡΟΣΘΕΣΑΛΑΑΜΕΙΝΟΣ.* — V. 6. vel a lapicida vel a Fourmontio omissum supplevit Boeckh. — V. 7. *πεδίῳ*, l. *ΠΑΙΔΙΩ* et deinde *ΒΟΙΟΣΤ.Ω.* — V. 8. *ἱέναι*, l. *ΙΕΝΕ.* Conieci *ἰέναι ἱπποµάχους.* — V. 9. *ἀστοὶ δὲ μνᾶμ' ἄμμι* scripsi, l. *ΑΣΤΟΙΔΕΑΜΜΙ.* — *γέρας*, in proecdosi scripsi *κτέρας*, quod etiam Ahrens coniecit; sed conf. Epigr. Atticum ap. Rangabe Antiq. Hell. 25: *Σῆμα τόδε Κύλων παίδοιν ἐπέθηκε θανόντοιν Μνῆμα φιλημοσύνης.* — *ὀμφαλῷ ἀμφί*, l. *ΟΜΦΑΛΩΑΑΦΙΙ.* — V. 10. *Νισαίων ἔπορον δαμοδόκων ἀγόρων* scripsi, l. *ΝΕΙΣΕΟΝΕΣΤΟΡΟΝΑΜΟΔΟΚΩΝΓΛΟΡΩ.* Boeckh coni. *ἀστοὶ δ' ἄμμι πόρον γέρας ὀμφαλῷ ἀμφὶ πόληος Νικέων ἡμετέρων ἀλλοδαπῶν παρ' ὄρων*, Schneidewin *ἀστοὶ δ' ἄμμι τόδε γ. ὀ. ἀμφὶ πόληος Νισαίων ἔπορον λαοδόκῳ ἀγορᾷ.*

Digitized by Google

111.

Χαίρετ' ἀριστῆες πολέμου μέγα κῦδος ἔχοντες
κοῦροι Ἀθηναίων ἔξοχοι ἱπποσύνῃ,
οἵ ποτε καλλιχόρου περὶ πατρίδος ὠλέσαθ' ἥβην
πλείστοις Ἑλλάνων ἀντία μαρνάμενοι.

112. [168.]

Τούσδε ποτ' ἐκ Σπάρτας ἀκροθίνια Φοίβῳ ἄγοντας
ἓν πέλαγος, μία νύξ, εἷς τάφος ἐκτέρισεν.

113. [169.]

Θηρῶν μὲν κάρτιστος ἐγώ, θνατῶν δ', ὃν ἐγὼ νῦν
φρουρῶ, τῷδε τάφῳ λαΐνῳ ἐμβεβαώς·
ἀλλ' εἰ μὴ θυμόν γε λέων ἐμόν, οὔνομά τ' εἶχεν,
οὐκ ἂν ἐγὼ τύμβῳ τῷδ' ἐπέθηκα πόδας.

114. [170.]

Ἀνδρὸς ἀριστεύσαντος ἐν Ἑλλάδι τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ

Epigr. 111. Anth. Pal. VII. 254: *Σιμωνίδου εἰς τοὺς Ἀθηναίων προμάχους.* Simonidi tribuitur etiam ap. Iriarte p. 94. — V. 4. *Ἑλλάνων*, Schneidewin *Ἑλλήνων*. — *μαρνάμενοι* cod. P in m. (et Plan.), in textu *μαχόμενοι*. — Schneidewin praeeunte Opsopoeo Simonidi abiudicat epigramma, quod ad bellum Peloponnesium referendum esse censet. Sed fortasse ad bellum ab Atheniensibus contra Boeotos et Chalcidenses gestum pertinet.

Epigr. 112. Anth. Pal. VII. 270: *Σιμωνίδου εἰς τοὺς ἀπὸ Σπάρτης ναναγήσαντας* et rursus aliter inscriptum: *Σιμωνίδου εἰς ναυηγοὺς τοὺς ἐν Τυρρηνίᾳ ναναγήσαντας.* V. 1. altero loco *τοὺς δ' ἀπὸ Τυρρηνῶν.* — *ἀκροθίνια* Plan., *ἀκροθήνια* cod. Pal. — *Φοίβῳ ἄγοντας*, cod. P altero l. *Φοῖβ' ἀγαγόντας.* — V. 2. *νύξ* ut videtur cod. P, vulgo *ναῦς.* — *εἷς τάφος*, cod. P altero l. Plan. *ἓν σκάφος.*

Epigr. 113. Anth. Pal. VII. 344: *Σιμωνίδου εἰς Λέοντά τινα, ὃν ἐφεύρει λέων μαρμάρινος. Θηρῶν . . . ἐμβεβαώς* (V. 1. 2.) hos versus solos Simonidis esse censet Schneidewin et ad Leonidae tumulum retulit, cf. Herod. VII. 225: *Ὁ δὲ κολωνός ἐστι ἐν τῇ ἐξόδῳ, ὅκου νῦν ὁ λίθινος λέων ἕστηκεν ἐπὶ Λεωνίδῃ.* at recte videntur Huetius et Iacobs adiunxisse alterum distichon, quod legitur in eadem codicis pagina post VII. 350. cum hoc lemmate: *εἰς Λέοντά τινα, ὃν λέων ἐπὶ τοῦ λάρνακος ἔσκεπε λίθινος.* Et continuo se excipiunt haec disticha ap. Plan. et Iriart. 94. (ap. Plan. secundo disticho praemissum *ἄδηλον*). — V. 3. *ἐμόν*, *οὔνομά τ'*, Plan. *ὡς ὄνομ'.*

Epigr. 114. Thuc. VI. 59: *Ἱππόκλου γοῦν τοῦ Λαμψακηνοῦ τυράννου Αἰαντίδῃ τῷ παιδὶ θυγατέρα ἑαυτοῦ μετὰ ταῦτα Ἀρχεδίκην Ἀθηναῖος ὢν Λαμψακηνῷ ἔδωκεν* (*Ἱππίας*), *αἰσθανόμενος αὐτοὺς μέγα παρὰ βασιλεῖ Λαρείῳ δύνασθαι· καὶ αὐτῆς σῆμα ἐν Λαμψάκῳ ἐστὶν ἐπίγραμμα ἔχον τόδε· Ἀνδρὸς κτλ.* Simonidis esse docet Aristotel. Rhetor. 1, 9. qui v. 3. affert: *Καὶ τὸ τοῦ Σιμωνίδου· ἢ πατρὸς κτλ.* Schol. ad h. l. ap. Cramer An. Par. I. 267, 26: *ἔνιοι ἔφασαν ὡς τῆς Ἐπάβης ταῦτα· ἡ π. τε καὶ ἀ. οὖσα ἀδελφῶν τε τυράννων Δυσδαίμων γενόμαν πασῶν οἰκτροτάτη.*

Digitized by Google

Ἱππίου Ἀρχεδίκην ἥδε κέκευθε κόνις·
ἣ πατρός τε καὶ ἀνδρὸς ἀδελφῶν τ' οὖσα τυράννων
παίδων τ', οὐκ ἤρθη νοῦν ἐς ἀτασθαλίην.

115. [172.]

Μνήσομαι, οὐ γὰρ ἔοικεν ἀνώνυμον ἐνθάδ' Ἀρχεναύτεω
κεῖσθαι θανοῦσαν ἀγλαὰν ἄκοιτιν·
Ξανθίππην, Περιάνδρου ἀπέκγονον, ὅς ποθ' ὑψιπύργου
σήμαινε λαοῖς τέρμ' ἔχων Κορίνθου.

116. [173.]

Σῆμα καταφθιμένοιο Μεγακλέος εὖτ' ἂν ἴδωμαι,
οἰκτείρω σε, τάλαν Καλλία, οἷ' ἔπαθες.

117. [61.]

Φῆ τότε Πρωτόμαχος, πατρὸς περὶ χεῖρας ἔχοντος,
ἡνίκ' ἀφ' ἱμερτὴν ἔπνεεν ἡλικίην·
ὦ Τιμηνορίδη, παιδὸς φίλου οὔποτε λήξεις
οὔτ' ἀρετὴν ποθέων, οὔτε σαοφροσύνην.

118. [62.]

Αἰαῖ, νοῦσε βαρεῖα, τί δὴ ψυχαῖσι μεγαίρεις
ἀνθρώπων ἐρατῇ παρ νεότητι μένειν·
ἣ καὶ Τίμαρχον γλυκερῆς αἰῶνος ἄμερσας
ἠΐθεον, πρὶν ἰδεῖν κουριδίην ἄλοχον.

inepte ut nihil supra. V. 3. et 4. affert Isidor. Pelus. Ep. III. 224: *Ἀρχεδίκη, πατρός, ἀνδρὸς κτλ.* V. 2. *Ἀρχεδίκην*, A *ἀρχεδίκης*. — *κέκευθε*, K *κεύθει*. — V. 3. *τ'* om. i. — V. 4. E *νοῦν ἐασαστὰσθαλίην*.

Epigr. 115. Anth. Pal. XIII. 26: *Σιμωνίδου*. V. 4. *τέρμ'*, Salmasius *ἔρμ'* coni.

Epigr. 116. Anth. Pal. VII. 511: *τοῦ αὐτοῦ (Σιμωνίδου) εἰς Μεγακλέα*. Elegiae particulam esse censet Schneidewin. V. 1. *Μεγακλέος*, cod. P *μέγα κλέος*.

Epigr. 117. Anth. Pal. VII. 513: *τοῦ αὐτοῦ (Σιμωνίδου) εἰς πρόμαχον υἱὸν τιμάνορος*, cf. Iriarte 96. V. 1. *τότε* Val. Franke, vulgo *ποτε*. — *Πρωτόμαχος* Hecker, cod. P *πρόμαχος*, Plan. *Τίμαρχος*. — *περὶ*, Hermann coni. *χερὶ*. — V. 2. *ἀφ'*, Plan. edd. *ἀμφ'*. — V. 3. *λήξεις* scripsi, vulgo *λήσῃ*.

τ

Epigr. 118. Anth. Pal. VII. 515: *Σιμωνίδου εἰς τίμαρχον νεωὶ ἐν νόσωι τελευτήσαντα*, cf. Iriarte 96. V. 1. *Αἰαῖ*, vulgo *αἰ αἴ*. — V. 2. *ἐρατῇ* Iacobs, *ἐρατῇ* Plan., *ἀρετᾶι* cod. Pal. — V. 3. *ἣ καὶ* Plan., *ἣ καὶ* cod. P. — V. 4. *κουριδίην*, Plan. *κουριδίαν*. Ceterum Val. Franke hoc epigramma pariter atque ep. 117. reliquias elegiae esse coniecit, ita ut ep. 118. fuerit exordium, deinde subsecutum sit compluribus distichis interiectis, quae omissa sint, ep. 117.

Digitized by Google

119. [63.]

Ὕστατα δὴ τάδ' ἔειπε φίλην ποτὶ μητέρα Γοργὼ
δακρυόεσσα, δέρης χερσὶν ἐφαπτομένα·
Ἄνθι μένοις παρὰ πατρί, τέκος δ' ἐπὶ λῴονι μοίρᾳ
ἄλλην, σῷ πολιῷ γήραϊ καδεμόνα.

120. [64.]

Ἠερίη Γεράνεια, κακὸν λέπας, ὤφελεν Ἴστρον
τῆλε καὶ ἐκ Σκυθέων μακρὸν ὁρᾶν Τάναϊν,
μηδὲ πέλας ναίειν Σκειρωνικὸν οἴδμα θαλάσσης
ἄγκεα νειφομένας ἀμφὶ Μεθουριάδος·
νῦν δ' ὁ μὲν ἐν πόντῳ κρυερὸς νέκυς, οἱ δὲ βαρεῖαν
ναυτιλίην κενεοὶ τῇδε βοῶσι τάφοι.

Epigr. 119. Anth. Pal. VII. 647: *Σιμωνίδου, οἱ δὲ Σιμμίου, εἰς γοργώ τινα κόρην τελευτ.* Ap. Planud. *Samii* est. *Simmiae* nomen ut praeferendum videatur (id quod Brunckio iam placuit et Meinekio) non tam suadet id, quod Simmias Rhodius peculiare carmen, cui *Γοργώ* fuit nomen, scripsit, sed magis quod epigrammata huic in Anthologia vicina Simmiam auctorem commendant. Accedit id, quod hoc epigramma (nam est epigramma, neque vero elegiae pars, ut Schneidewin censet) tum demum satis intelligi potest, si statuamus in monumento sepulcrali filiae matri valedicentis imaginem insculptam fuisse, cuiusmodi anaglypha an iam antiqua Graecorum ars noverit, valde dubito. Atque eadem conditio videtur etiam epigr. 117. esse, ut etiam hoc epigramma cum iis quae subsequuntur in suspicionem vocari possit: nam fortasse in Anth. Pal. post VII. 512. (hoc est Simonidis epigr. 105.) excidit alius recentioris poetae epigramma, ut iam huic ignoto poetae tribuenda sint epigrammata Anth. Pal. VII. 513—16., hoc est Simon. Ep. 117. 123. 118. 132. V. 1. *δὴ* om. cod. P. — *ποτὶ* Pl., *ποτὲ* cod. P. — V. 2. *ἐφαπτομένα*, Iacobs *ἐφαπτομένη*. — V. 3. *μοίρᾳ*, Schneidewin *μοίρῃ*. — V. 4. *καδεμόνα* nonnullae edd. Plan., *καδεμόναν* aliae, *καδεμόναν* cod. P.

Epigr. 120. Anth. Pal. VII. 496: *Σιμωνίδου εἰς τινὰ ναυηγὸν ἐν γερανείᾳ καὶ ταῖς σκιρωνίσι πέτραις ναυαγήσαντα.* V. 1. *ὤφελεν*, Salmasius *ὤφελες*. — *Ἴστρον*, cod. P supra *ἴστρου*. — V. 2. *ἐκ*, Heringa coni. *ἐν*. — V. 3. *μηδὲ*, cod. P *μὴ δὲ*. — V. 4. *ἄγκεα* Salmasius, cod. P *ἀγνέα*. — *νειφομένας*, Iacobs *νιφομένης*. — *Μεθουριάδος*, cod. P *μὲ θουριάδος*, Hemsterhuys *Μολουριάδος*. Cf. Müller Dor. II. 432. E. Curtius Peloponn. I. 26. Plin. Hist. N. IV. 57. insulas Methurides recenset, nisi forte *Methydrides* illae vocatae sunt. — V. 5. quod nomen defuncti non commemoratum est, Val. Franke et Schneidewin elegiae fragmentum esse censent; at integrum est epigramma; nomen defuncti, ut saepius fieri solet, non fuit carmine comprehensum, sed extra versus adiectum. Simonidi tamen an recte hoc carmen tribuatur ambigi potest, minime tamen audiendus (quamquam probavit Schneidewin) Hecker, qui v. 5. et 6. subditicios censet, et in eorum locum substituit Callimachi epigramma Anth. VII. 271., ut iam totum hoc carmen Callimachi sit:

Ἠερίη Γεράνει', κακὸν λέπας, ὤφελες Ἴστρον
τῆλε καὶ ἐν Σκυθέων μακρὸν ὁρᾶν Τάναϊν,
μηδὲ πέλας ναίειν Σκειρωνικὸν οἴδμα θαλάσσης
ἄγκεα νειφομένης ἀμφὶ Μολουριάδος,

Digitized by Google

121. [174.]

Σῆμα Θεόγνιδος εἰμὶ Σινωπέος, ᾧ μ' ἐπέθηκεν
Γλαῦκος ἑταιρείης ἀντὶ πολυχρονίου.

122. [175.]

Σῶμα μὲν ἀλλοδαπὴ κεύθει κόνις, ἐν δέ σε πόντῳ,
Κλεισθενες, Εὐξείνῳ μοῖρ' ἔκιχεν θανάτου
πλαζόμενον· γλυκεροῦ δὲ μελίφρονος οἴκαδε νόστου
ἤμπλακες οὐδ' ἶκευ Χίον ἐς ἀμφιρύτην.

123. [176.]

Αἰδὼς καὶ Κλεόδημον ἐπὶ προχοῇσι Θεαίρου
ἀενάου στονόεντ' ἤγαγεν εἰς θάνατον
θρηϊκίῳ κύρσαντα λόχῳ· πατρὸς δὲ κλεεννόν
Λιφίλου αἰχμητὴς υἱὸς ἔθηκ' ὄνομα.

124. [177.]

Τῶν αὐτοῦ τις ἕκαστος ἀπολλυμένων ἀνιᾶται·
Νικόδικον δὲ φίλοι καὶ πόλις ἥδε πόλη.

125. [178.]

Χαίρει τις, Θεόδωρος ἐπεὶ θάνον· ἄλλος ἐπ' αὐτῷ
χαιρήσει· θανάτῳ πάντες ὀφειλόμεθα.

ὤφελε μηδ' ἐγένοντο θοαὶ νέες· οὐ γὰρ ἂν ἡμεῖς
παῖδα Διοκλείδου Σώπολιν ἐστένομεν.
νῦν δ' ὁ μὲν εἰν ἁλί που φέρεται νέκυς, ἀντὶ δ' ἐκείνου
οὔνομα καὶ κενεὸν σῆμα παρερχόμεθα.

Epigr. 121. Anth. Pal. VII. 509: *τοῦ αὐτοῦ* (*Σιμωνίδου*) *εἰς Θέογνιν τὸν Σινωπέα.* V. 1. *Σινωπέος* cod., vulgo *Σινωπέως.*

Epigr. 122. Anth. Pal. VII. 510: *τοῦ αὐτοῦ* (*Σιμωνίδου*) *εἰς Κλεισθένην ναυηγὸν Χῖον.* V. 1. *σῶμα* Plan. et Iriarte 95., *σῆμα* cod. Pal. — V. 2. *μοῖρ'*, Plan. *κήρ.* — V. 4. *Χίον*, vulgo *Χῖον*, in proecdosi *οὐδὲ Χίον ἶκευ* scripsi, Schneidewin *οὐδ' ἵκεις ἐς Χίον*, fort. *οὐδ' ἶκευ πατρίδ' ἐς.* — *ἐς* Plan., cod. Pal. *ἐπ'*.

Epigr. 123. Anth. Pal. VII. 514: *Σιμωνίδου· εἰς Κλεόδημον ὑπὸ Θρᾳκῶν ἀναιρεθέντα καὶ Κλέεννον Λιφίλου υἱόν.* V. 1. *αἰδὼς*, cod. *αἰδῶς.* — *Κλεόδημον*, Reiske *Κλεόδαμον.* — V. 3. *κλεεννόν*, cod. *κλέεννόν*, Reiske *κλεεινόν.*

Epigr. 124. Anth. Pal. VII. 302: *Σιμωνίδου εἰς Νικόδικον.* V. 1. *αὐτοῦ* cod., *αὑτοῦ* Plan. — V. 2. *πόλη* cod. Pal. a m. pr., *πολλή* a m. sec., *πλάει* Plan., *ποθεῖ* coni. Schneidewin, *Πόλαι* Iacobs. Coniicio: *Νικοδίκου* (hoc etiam Salmasius) *δὲ φίλοι καὶ πόλις ἥδ' ἐχάρη.* ut sit epigramma ad *Paegnia* potius referendum.

Epigr. 125. Anth. Pal. X. 105: *Σιμωνίδου.* ap. Plan. est *ἄδηλον.*

Digitized by Google

126. [179.]

Ἐνθάδε Πυθώνακτα κασίγνητόν τε κέκευθεν
γαῖ', ἐρατῆς ἥβης πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν·
μνῆμα δ' ἀποφθιμένοισι πατὴρ Μεγάριστος ἔθηκεν
ἀθάνατον θνητοῖς παισὶ χαριζόμενος.

127. [180.]

Ἄνθρωπ', οὐ Κροίσου λεύσσεις τάφον· ἀλλὰ γὰρ ἀνδρὸς
χερνήτεω μικρὸς τύμβος, ἐμοὶ δ' ἱκανός·
οὐκ ἐπιδὼν νύμφεια λέχη κατέβην τὸν ἄφυκτον
Γόργιππος ξανθῆς Φερσεφόνης θάλαμον.

128. [209.]

Ἀργεῖος Λάνδης σταδιοδρόμος ἐνθάδε κεῖται
νίκαις ἱππόβοτον πατρίδ' ἐπευκλεΐσας,
Ὀλυμπίᾳ δίς, ἐν δὲ Πυθῶνι τρία,
δύω δ' ἐν Ἰσθμοῖ, πεντεκαίδεκ' ἐν Νεμέᾳ,
τὰς δ' ἄλλας νίκας οὐκ εὐμαρές ἐστ' ἀριθμῆσαι.

129. [181.]

Σᾶμα τόδε Σπίνθηρι πατὴρ ἐπέθηκε θανόντι.

Epigr. 126. Anth. Pal. VII. 300: *Σιμωνίδου εἰς Πυθώνακτα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.* V. 1. *κασίγνητόν τε* cod. Pal. in marg., *κασιγνήτῃ τε* (a pr. m. *κασιγνητε*) cod. et Plan. — *κέκευθε* cod. Pal. in marg., vulgo *κεκεύθει.* — V. 3. *Μεγάριστος* Grotius, cod. *μέγ' ἄριστος*; Plan. *μέγ' ἄριστον.* — V. 4. *χαριζόμενος* Pal. cod. supra, *χαριζόμενον* in textu.

Epigr. 127. Anth. Pal. VII. 507: *Εἰς Γόργιππον ἐπιτύμβιον Σιμωνίδου.* Planudes, qui prius tantum distichon exhibet, *Alexandro* tribuit. V. 1. *λεύσσεις*, cod. P *λεύσεις.* — V. 2. vulgo post *χερνήτεω* interpungitur. — V. 3. *ἐπιδὼν*, cod. P a m. s. *ἐπίδον.* — V. 4. *θάλαμον*, cod. P *θαλαμος.*

Epigr. 128. Anth. Pal. XIII. 14: *Σιμωνίδου.* V. 1. Pal. *δάνδις σταδιαδρόμος*, posterius fortasse non reiiciendum. — *Ὀλυμπίᾳ* Schaefer. vulgo *Ὀλύμπια.* Cum de una tantum Olympica victoria constet, conieci aliquando *Ὀλυμπιάνδις*, ut haec dorica forma (Bekk. An. III. 1303.) non tantum *Ὀλυμπίαζε* sed etiam *Ὀλυμπίᾳ* significaverit. — V. 4. *Ἰσθμοῖ*, cod. Pal. *ἰσθμοί*, conieci *Ἰσθμῷ*, itaque Meineke. — *Νεμέᾳ*, cod. Pal. *νεμαία*, Schaefer coni. *πεντεκαίδεκα Νεμέᾳ*, Schneidewin *ἐκ Νεμέας.* — V. 5. *ἀριθμῆσαι*, Simonides fort. *ἀμιθρῆσαι* scripsit, vid. Fr. 228., quod etiam Nauck coni.

Epigr. 129. Anth. Pal. VII. 177: *Σιμωνίδου.* — *Σπίνθηρι*, cod. P *σπινθῆρι.*

Digitized by Google

130. [182.]

Κρὴς γενεὰν Βρόταχος Γορτύνιος ἐνθάδε κεῖμαι,
οὐ κατὰ τοῦτ' ἐλθών, ἀλλὰ κατ' ἐμπορίαν.

131. [183.]

Οὗτος ὁ τοῦ Κείοιο Σιμωνίδεω ἐστὶ σαωτήρ,
ὃς καὶ τεθνηὼς ζῶντι παρέσχε χάριν.

132. [184.]

Οἱ μὲν ἐμὲ κτείναντες ὁμοίων ἀντιτύχοιεν,
Ζεῦ Ξένι', οἱ δ' ὑπὸ γᾶν θέντες ὄναιντο βίου.

133. [185.]

Ἦ σεῦ καὶ φθιμένας λεύκ' ὀστέα τῷδ' ἐνὶ τύμβῳ
ἴσκω ἔτι τρομέειν θῆρας, ἄγρωσσα Λυκάς·
τὰν δ' ἀρετὰν οἶδεν μέγα Πήλιον ἄ τ' ἀρίδηλος
Ὄσσα, Κιθαιρώνός τ' οἰονόμοι σκοπιαί.

Epigr. 130. Cod. Pal. ap. Iacobs. Not. Crit. Anth. Pal. VII. 254: *Ἐπὶ Βρόταχον Σιμωνίδου.* et in fine *τοῦτο δισσῶς κεῖται.* V. 2. *ἐμπορίαν* Schneidewin, cod. *ἐμπορίην.*

Epigr. 131. Anth. Pal. VII. 77: *Εἰς Σιμωνίδην· Σιμωνίδου.* ibidem haec in marg. leguntur: *Σιμωνίδης εὑρὼν νεκρὸν ἐν νήσῳ τινὶ θάψας ἐπέγραψεν· οἱ μὲν ἐμὲ* (Epigr. 132.) *ὁ ταφεὶς νεκρὸς ἐπιφανεὶς τῷ Σιμωνίδῃ ἐκώλυσε πλεῖν· διὸ τῶν συμπλεόντων μὴ πεισθέντων, αὐτὸς μείνας σώζεται, καὶ ἐπιγράφει τόδε τὸ ἐλεγεῖον τῷ τάφῳ· οὗτος ὁ τοῦ Κείοιο κτλ.* Legitur etiam ap. Sch. Aristid. III. 533. et Tzetz. Chil. I. 632. Aristidis locus Panath. II. 215: *Καίτοι τοῦτό ἐστιν ἐγγυτέρω θρήνου τινὸς ἢ μέμψεως καὶ τιμῶντος μᾶλλον ἢ κακίζοντος, ὥςπερ οὗς Σιμωνίδης εἰώθει τιμᾶν ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν* nihil ad rem videtur pertinere. V. 1. *Κείοιο* Anthol., ceteri *Κείου* (*Κίου*). — *Σιμωνίδεω*, Anth. *Σιμωνίδου.* — V. 2. *τεθνηὼς*, Anth. *τεθνηκὼς* et *τεθνειὼς* (sic Tzetz). — *ζῶντι παρέσχε, ζῶντ' ἀπέδωκε* Anth. Ceterum cf. Liban. IV. 1101. ed. Reisk. Cic. de Divin. I. 27. II. 65. Valer. Max. I. 7, 3.

Epigr. 132. Anthol. Pal. VII. 77. et 516., ubi *τοῦ αὐτοῦ* (*Σιμωνίδου*) *εἰς τινὰ ὑπὸ λῃστῶν ἀναιρεθέντα.* V. 2. *βίου* cod. P a m. sec., *βίον* a m. pr.

Epigr. 133. Pollux V. 47: *Ἔνδοξον δὲ καὶ Λυκάδα τὴν Θετταλὴν Σιμωνίδης ἐποίησε, γράψας τουτὶ τοὐπίγραμμα ἐπὶ τῷ τάφῳ τῆς κυνός· Ἦ σεῦ κτλ.* V. 1. *ἦ σεῦ* Stephanus, vulgo *ἧς αὖ.* — *λεύκ' ὀστέα τῷδ'* Stephanus (et sic Bekker ex libris, ut videtur), vulgo *λευκοστεάτῳ.* — V. 2. *ἄγρωσσα* libri, *ἀγρῶστι* Schneider. — V. 3. *Πήλιον*, *Πάλιον* Schneidewin. — *ἀρίδηλος* Bekker, *ἀρίδαλος* vulgo.

Digitized by Google

ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΑ.

134. [187.]

Ἦ μέγ' Ἀθηναίοισι φόως γένεθ' ἡνίκ' Ἀριστογείτων Ἵππαρχον κτεῖνε καὶ Ἁρμόδιος.

135. [188.]

Ἔθνεα Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδέων δαμάσαντες
παῖδες Ἀθηναίων ἔργμασιν ἐν πολέμου
δεσμῷ ἐν ἀχλυόεντι σιδηρέῳ ἔσβεσαν ὕβριν·
τῶν ἵππους δεκάτην Παλλάδι τάσδ' ἔθεσαν.

136. [189.]

Τὸν τραγόπουν ἐμὲ Πᾶνα, τὸν Ἀρκάδα, τὸν κατὰ Μήδων,
τὸν μετ' Ἀθηναίων στίσατο Μιλτιάδης.

137. [190.]

Ταῦτ' ἀπὸ δυσμενέων Μήδων ναῦται Διοδώρου
ὅπλ' ἀνέθεν Λατοῖ μνάματα ναυμαχίας.

Ἀναθηματικά. Epigr. 134. Hephaest. 26: *Πᾶν μέτρον εἰς τελείαν περατοῦται λέξιν, ὅθεν ἐπίληπτά ἐστι τὰ τοιαῦτα Σιμωνίδου ἐκ τῶν Ἐπιγραμμάτων. Ἦ κτλ.* Cf. Eust. 984, 8. V. 1. *φόως* om. Fl. BHC.

Epigr. 135. Herod. V. 77: *Τῶν λύτρων τὴν δεκάτην ἀνέθηκαν ποιησάμενοι τέθριππον χάλκεον· τὸ δὲ ἀριστερῆς χερὸς ἔστηκε πρῶτον ἐσιόντι ἐς τὰ προπύλαια τὰ ἐν τῇ ἀκροπόλι· ἐπιγέγραπται δέ οἱ τάδε· Ἔθνεα κτλ.* Simonidis esse docet Aristid. II. 512. qui una cum aliis Simonidis epigrammatis inprimis post ep. 107. affert: *καὶ πρό γε τούτων· Ἔθνεα ... παῖδες Ἀθηναίων. οἶμαι λέγει τὸ ἐπίγραμμα καὶ πολλὰ ἕτερα· νὴ Δί' ἀλλὰ ταῦτα Ἀττικὰ καὶ θερμότερα.* cf. de re etiam Schol. Aristid. III. 115. ed. Dindorf (Schol. Aristid. ed. Frommel 351. exhibet: *οὕτως Ἄγρων ἐν ἐπιγράμμασιν ἐπὶ τῷ τεθρίππῳ*). Integrum epigramma affert etiam Diodor. Excerpt. Vatic. T. III. 40. et Anth. Pal. VI. 343. ubi inscribitur *ἄδηλον Ἡροδότου.* Cf. Pausan. I. 28, 2. Himer. Or. II. 12. V. 2. *ἔργμασιν*, ap. Herod. b *ἔρμασιν.* — *ἐν πολέμου*, Anth. cod. Pal. *ἐκ πολέμου*, Diod. *ἐν πολέμῳ*, ap. Herod. *ἐκ πολέμου* Fb, *ἐν πολέμῳ* d. — V. 3. *ἀχλυόεντι*, Anth. cod. Pal. *ἀχνυνθέντι*, et sic ap. Herod. MK, *ἀχνυθέντι* Fb, Hecker coni. *ἀχνυόεντι.* — *ἔσβεσαν*, cod. Pal. Anth. *ἔσβεσεν.* — V. 4. *τῶν*, Diod. *ὧν.* — *ἔθεσαν*, ap. Herod. S *ἀνέθεσαν*, unde Schneidewin *ἀνέθεν.*

Epigr. 136. Anthol. Planud. 232: *Σιμωνίδου.*

Epigr. 137. Plut. de Herod. malign. c. 39: *Διοδώρου δέ τινος τῶν Κορινθίων τριηραρχῶν ἐν ἱερῷ Λητοῦς ἀναθήμασι κειμένοις καὶ τοῖτο ἐπιγέγραπται· Ταῦτ' κτλ.* Anthol. Pal. VI. 215: *Σιμωνίδου· ἀνάθημε τῇ Λητοῖ παρὰ ναυτῶν. δυσμενέων*, cod. Pal. *δυσαμένων.* — V. 2. *ἀνέθεν* Blomfield, Boeckh, Dobree, vulgo *ἀνέθεντο.* — *ναυμαχίας*, Plut. *ναυμαχίης.*

Digitized by Google

* 138. [192.]

Παντοδαπῶν ἀνδρῶν γενεὰς Ἀσίης ἀπὸ χώρας
παῖδες Ἀθηναίων τῷδέ ποτ' ἐν πελάγει
ναυμαχίῃ δαμάσαντες, ἐπεὶ στρατὸς ὤλετο Μήδων,
σήματα ταῦτ' ἔθεσαν παρθένῳ Ἀρτέμιδι,

139. [193.]

Δημόκριτος τρίτος ἦρξε μάχης, ὅτε παρ Σαλαμῖνα
Ἕλληνες Μήδοις σύμβαλον ἐν πελάγει·
πέντε δὲ νῆας ἕλεν δηΐων, ἕκτην δ' ὑπὸ χεῖρα
ῥύσατο βαρβαρικὴν Δωρίδ' ἁλισκομένην.

140. [194.]

Αἴδ' ὑπὲρ Ἑλλάνων τε καὶ ἰθυμάχων πολιητᾶν

Epigr. 138. Plut. de Herodot. malign. c. 34: *Εἶτα πιστεύειν ἄξιον τούτῳ γράφοντι περὶ ἀνδρὸς ἢ πόλεως μιᾶς, ὃς ἑνὶ ῥήματι τὸ νίκημα τῆς Ἑλλάδος ἀφαιρεῖται καὶ τὸ τρόπαιον καθαιρεῖ καὶ τὰς ἐπιγραφάς, ἃς ἔθεντο παρὰ τῇ Ἀρτέμιδι τῇ Προσηώῳ, κόμπον ἀποφαίνει καὶ ἀλαζονείαν; ἔχει δὲ οὕτω τὸ ἐπίγραμμα· Παντοδαπῶν κτλ.* Idem affert vit. Themistocl. c. 9. unde v. 1. *Ἀσίης* et v. 3. *ναυμαχίῃ* restitui, priore loco *Ἀσίας* et *ναυμαχίᾳ*. Simonidi vindicavit Schneidewin.

Epigr. 139. Plut. de Herod. malign. c. 36: *Τὸ Δημοκρίτου κατόρθωμα καὶ τὴν ἀριστείαν, ἣν ἐπιγράμματι Σιμωνίδης ἐδήλωσε· Δημόκριτος κτλ.* Videtur pars tantum epigrammatis esse, in quo Naxiorum laudes extulerat poeta, dubiumque omnino, an ad hanc classem referendum sit. V. 3. *χεῖρα*, TVB *χειρός*. — V. 4. *βαρβαρικὴν*, TVB *βαρβαρικῆς*. Reiske coni. *ἀπὸ* (Schneidewin *ὑπὸ*) *χειρῶν ῥύσατο βαρβαρικῶν*.

Epigr. 140. Athen. XIII. 573. C: *Νόμιμόν ἐστιν ἀρχαῖον ἐν Κορίνθῳ, ὡς καὶ Χαμαιλέων ὁ Ἡρακλεώτης ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ Πινδάρου, ὅταν ἡ πόλις εὔχηται περὶ μεγάλων τῇ Ἀφροδίτῃ, συμπαραλαμβάνεσθαι πρὸς τὴν ἱκετείαν τὰς ἑταίρας ὡς πλείστας καὶ ταύτας προσεύχεσθαι τῇ θεῷ καὶ ὕστερον ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς παρεῖναι. Καὶ ὅτε δὴ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα τὴν στρατείαν ἦγεν ὁ Πέρσης, ὡς καὶ Θεόπομπος ἱστορεῖ καὶ Τίμαιος ἐν τῇ ἑβδόμῃ, αἱ Κορίνθιαι ἑταῖραι ηὔξαντο ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων σωτηρίας εἰς τὸν τῆς Ἀφροδίτης ἐλθοῦσαι νεών· διὸ καὶ Σιμωνίδης ἀναθέντων τῶν Κορινθίων πίνακα τῇ θεῷ τὸν ἔτι καὶ νῦν διαμένοντα καὶ τὰς ἑταίρας ἰδίᾳ γραψάντων τὰς τότε ποιησαμένας τὴν ἱκετείαν καὶ ὕστερον παρούσας* (videtur *συνθύειν* excidisse, nisi *παρεῖναι* scribere malis) *συνέθηκε τόδε τὸ ἐπίγραμμα· Αἴδ' κτλ.* Idem epigr. affert Sch. Pind. Ol. XIII. 32: *Θεόπομπος δέ φησι καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν (Κορινθίων) εὔξασθαι τῇ Ἀφροδίτῃ ἔρωτα ἐμπεσεῖν τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν μάχεσθαι ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τοῖς Μήδοις, εἰσελθούσας εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀφροδίτης . . . εἶναι δὲ καὶ νῦν ἀναγεγραμμένον ἐλεγεῖον εἰσιόντι εἰς τὸν ναὸν τῆς ἀριστερᾶς χειρός· Αἴδ' κτλ.* Plut. de Herodot. malign. 39: *καὶ μὴν ὅτι μόναι τῶν Ἑλληνίδων αἱ Κορίνθιαι γυναῖκες εὔξαντο τὴν καλὴν ἐκείνην καὶ δαιμόνιον εὐχήν, ἔρωτα τοῖς ἀνδράσι τῆς πρὸς τοὺς βαρβάρους μάχης ἐμβαλεῖν τὴν θεόν, οὐχ ὅπως τοὺς περὶ τὸν Ἡρόδοτον ἀγνοῆσαι πιθανὸν ἦν, ἀλλ' οὐδὲ τὸν ἔσχατον Καρῶν· διεβοήθη γὰρ τὸ πρᾶγμα, καὶ Σιμωνίδης ἐποίησεν ἐπίγραμμα, χαλκῶν εἰκόνων ἀναστηθεισῶν ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀφροδίτης . . . τὸ δ' ἐπίγραμμα τοῦτό ἐστιν· Αἴδ' κτλ.* adde Iriarte Codd. Mat. 263., ubi *Ἀριστοτέλους* inscribitur, cuius

Digitized by Google

ἐστάθεν εὐξάμεναι Κύπριδι δαιμονίᾳ·
οὐ γὰρ τοξοφόροισιν ἐμήδετο δῖ' Ἀφροδίτα
Μήδοις Ἑλλάνων ἀκρόπολιν προδόμεν.

* 141. [195.]

Ἑλλάδος εὐρυχόρου σωτῆρες τόνδ' ἀνέθηκαν,
δουλοσύνης στυγερᾶς ῥυσάμενοι πόλιας.

142. [196.]

Φημὶ Γέλων', Ἱέρωνα, Πολύζηλον, Θρασύβουλον,
παῖδας Δεινομένευς, τὸν τρίποδ' ἀνθέμεναι,
ἓξ ἑκατὸν λιτρῶν καὶ πεντήκοντα ταλάντων
Δαμαρετίου χρυσοῦ, τᾶς δεκάτας δεκάταν,

lectiones cum schol. Pind. consentiunt. Sed quamquam omnes iisdem auctoribus usi sunt, tanta tamen est dissensio, ut lectio certo constitui nequeat: nam utrum Corinthiorum uxores an meretrices intelligendae sint, incertum: pariter ambiguum, quale fuerit donarium: Plutarchi tamen lectiones maxime secutus sum. Ceterum suspicor epigramma non integrum servatum esse, videtur enim iam antiquitus in Theopompi sive Timaei codicibus post v. 2. distichon excidisse, quo Simonides ipsas mulierum preces accuratius significaverat: et sic demum v. 3. et 4. habent, quo referantur, nec iam displicet repetitum *δῖ' Ἀφροδίτη*. V. 1. *Ἑλλάνων*, Ath. *Ἑλλήνων*. — *ἐθυμάχων*, Ath. *εὐθυμάχων* (P *ἐθυμάχων*), Schol. *ἀγχεμάχων* (Vrat. D *ἐγχεμ.*). — V. 2. *ἐστάθεν* scripsi, Plut. *ἔσταθεν*, Ath. *ἔσταθεν*, Schol. *ἔστασαν*. — *εὐξάμεναι* Plut., *εὐχόμεναι* Schol., *εὔχεσθαι* Ath. (B *εὔχεσθε*). — *δαιμονίᾳ*, Plut. *δαιμόνιαι*, Lobeck *δαμοσίᾳ*, Hecker *καδεμόνι*. Conieci aliquando *δαμόσιαι*, ut aperte meretrices significentur, sed videtur *δαιμονίᾳ* adverbium esse (nisi *δαιμόνια* malis) idque etiam Plutarchi locus confirmare videtur. — V. 3. *ἐμήδετο* Plut., *ἐμήσατο* Schol., *ἐβούλετο* Ath. — *δῖ' Ἀφροδίτα*, ap. Schol. Vrat. D *δῖα θεοῖσιν Ἀφρ.* unde Boeckh coni. *δῖα θεάων*. — V. 4. *Μήδοις*, Ath. *Πέρσαις*. — *προδόμεν*, Schol. *δόμεναι*.

Epigr. 141. Diod. Sic. XI. 33: *Οἱ δὲ Ἕλληνες ἐκ τῶν λαφύρων δεκάτην ἐξελόμενοι κατεσκεύασαν χρυσοῦν τρίποδα καὶ ἀνέθηκαν εἰς Δελφούς, ἐπιγράψαντες ἐλεγεῖον τόδε· Ἑλλάδος κτλ.* Adde Arsen. 118. Simonidi tribuit Schneidewin. V. 1. *εὐρυχόρου*, FL *εὐρυχώρου*. — V. 2. *δουλοσύνης*. Ars. *δουλοσύνας*.

Epigr. 142. Schol. Pind. Pyth. I. 155: *Φασὶ δὲ τὸν Γέλωνα τοὺς ἀδελφοὺς φιλοφρονούμενον ἀναθεῖναι τῷ θεῷ χρυσοῦς τρίποδας, ἐπιγράψαντα ταῦτα· Φημὶ κτλ* ubi medio disticho omisso leguntur v. 1. 2. 5. 6. *Simonidis* epigramma esse ostendit Anthol. Pal. VI. 214: *Ἀνάθημα τοῦ αὐτοῦ Σιμωνίδου*. ubi item omissi sunt v. 3. 4. At cf. Suidas v. *Δαρετίου*. ubi legitur: *τὸν τρίποδ'* (Med. *τρίποδα δ'*) *ἀνθέμεναι* (E *ἀνθέμεθα*). *Ἓξ ἑκατὸν λιτρῶν καὶ πεντήκοντα ταλάντων Δαρετίου χρυσοῦ τᾶς δεκάτας δεκάταν* (vulgo *τὰς δεκάτας*, VC *τὰς δεκάτας δεκάτας*, A *δεκάτας δεκατ'*). V. 1. Schneidewin *ψαμι* et *Πολύζαλον* probabiliter. — V. 2. *Δεινομένευς*, cod. Pal. *διομένευς*. — *τὸν τρίποδ' ἀνθέμεναι* Anth. (Suid.), *τοὺς τρίποδας θέμεναι* Schol. sed unum tantum tripodem fuisse testatur etiam Diod. Sic. XI. 26. — V. 3. *ἓξ* Boeckh (Metrol. Quaest. 295. et 304., ubi hoc distichon vindicat a Schneidewini suspicione, cui v. 3. et 4. subditicii videntur), legebatur *ἑξ*. — *λιτρῶν*, corrigunt *λιτρᾶν*. — V. 4. *Δαμαρετίου* Bentley, legebatur *Δαρετίου*, nisi forte *Δαμαρέτου* praestat. — *τᾶς*, codd. ut videtur *τὰς*.

Digitized by Google

βάρβαρα νικήσαντας ἔθνη· πολλὴν δὲ παρασχεῖν
σύμμαχον Ἕλλησιν χεῖρ' ἐς ἐλευθερίην.

143. [198.]

Ἑλλάνων ἀρχαγὸς ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσε Μήδων
Παυσανίας, Φοίβῳ μνᾶμ' ἀνέθηκε τόδε.

144. [199.]

Τόνδε ποθ' Ἕλληνες, νίκης κράτει ἔργῳ Ἄρηος
εὐτόλμῳ ψυχῆς λήματι πειθόμενοι
Πέρσας ἐξελάσαντες, ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι κοινὸν
ἱδρύσαντο Διὸς βωμὸν Ἐλευθερίου.

145. [200.]

Τόξα τάδε πτολέμοιο πεπαυμένα δακρυόεντος
νηῷ Ἀθηναίης κεῖται ὑπωρόφια,
πολλάκι δὴ στονόεντα κατὰ κλόνον ἐν δαῒ φωτῶν
Περσῶν ἱππομάχων αἵματι λουσάμενα.

V. 5. Schneidewin *νικάσαντας* et *πολλὰν*, sicut v. 6. Ἕλλασιν et *ἐλευθερίαν*.

Epigr. 143. Thuc. I. 132: *Καὶ ὅτι (ὁ Παυσανίας) ἐπὶ τὸν τρίποδα πυτε τὸν ἐν Δελφοῖς, ὃν ἀνέθεσαν οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τῶν Μήδων ἀκροθίνιον, ἠξίωσεν ἐπιγράψασθαι αὐτὸς ἰδίᾳ τὸ ἐλεγεῖον τόδε· Ἑλλήνων ἀρχηγὸς* (Bgh ἀρχὸς) *κτλ. Simonidis* esse epigramma ostendit Pausan. III. 8, 2: *Ὅτι γὰρ μὴ τῇ Κυνίσκᾳ τὸ ἐπίγραμμα ἐποίησεν ὅστις δὴ καὶ ἔτι πρότερον Παυσανίᾳ τὸ ἐπὶ τῷ τρίποδι Σιμωνίδης τῷ ἀνατεθέντι ἐς Δελφούς, ἄλλο δέ γε παρὰ ἀνδρὸς ποιητοῦ Λακεδαιμονίων τοῖς βασιλεῦσιν οὐδέν ἐστιν ἐς μνήμην.* Legitur etiam ap. Demosth. in Neaer. 97. Plutarch. de Herod. mal. c. 42. Anth. Pal. VI. 197 (*Σιμωνίδου εἰς Παυσανίαν*, ubi *ὤλεσα* et *ἀνέθηκα* est), Suid. v. *Παυσανίας*. Apostol. VII. 9, d. Cf. etiam Nepot. vit. Paus, c. 1. Respicit Aristid. II. 234. V. 1. *Ἑλλάνων ἀρχαγὸς* et v. 2. *μνᾶμ'* Anthol., reliqui *Ἑλλήνων ἀρχηγὸς* et *μνῆμ'*. — V. 2. *τόδε*, om. V ap. Suid.

Epigr. 144. Plut. de Herod. malign. c. 42: *τέλος δὲ (Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι) τῷ βωμῷ τὸ ἐπίγραμμα τοῦτο γράφοντες ἐνεχάραξαν· Τόνδε κτλ.* (v. 2. in codd. Par. deest). Idem legitur in vit. Aristid. c. 19., ubi omissus est v. 2. et in Anth. Pal. VI. 50: *Εἰς ναὸν ἀνατεθέντα τῇ Λιτ· Σιμωνίδου*. Cf. Pausan. IX. 2, 5. V. 1. Ἕλληνες, Anth. Ἕλλανες. — *νίκης κράτει*, ap. Plut. vit. Arist. *νίκας κράτει* (i *ἐκράτει*). et ib. pro *ἔργῳ Ἄρηος Fa πόθῳ ἄργεος*, L *πόθῳ ἄργος*. contra Anth. *ῥώμῃ χερός, ἔργῳ Ἄρηος*. Schneidewin coni. *νίκης κρατεῖ ἔργῳ Ἄρηος*. — V. 2. *ψυχῆς λήματι*, Anth. *ψυχᾶς* (cod. P *ψυχῆς*) *λάματι*. — V. 3. *ἐλευθέρᾳ ... κοινόν*, Anth. *ἐλεύθερον ... κόσμον*, et *ἐλεύθερον* etiam Plut. vit. Arist.

Epigr. 145. Anth. Pal. VI. 2: *Σιμωνίδου ἐπὶ τόξοις ἀνατεθεῖσιν ἐν τῷ τῆς Ἀθηνᾶς ναῷ*. V. 2. *Ἀθηναίης* cod. supra, a pr. manu *Ἀθηναίῳ*, *ὑπ' Ἀθηναίης* Plan. — *ὑπωρόφια*, *ὑποῤῥόφια* cod. Pal.

Digitized by Google

146. [201.]

Οὕτω τοι, μελία ταναά, ποτὶ κίονα μακρόν
ἧσο, πανομφαίῳ Ζηνὶ μένουσ' ἱερά·
ἤδη γὰρ χαλκός τε γέρων αὐτά τε τέτρυσαι
πυκνὰ κραδαινομένα δαΐῳ ἐν πολέμῳ.

147. [202.]

Ἓξ ἐπὶ πεντήκοντα, Σιμωνίδη, ἤραο ταύρους
καὶ τρίποδας, πρὶν τόνδ' ἀνθέμεναι πίνακα·
τοσσάκι δ' ἱμερόεντα διδαξάμενος χορὸν ἀνδρῶν
εὐδόξου Νίκας ἀγλαὸν ἅρμ' ἐπέβης.

148. [203.]

Ἦρχεν Ἀδείμαντος μὲν Ἀθηναίοις, ὅτ' ἐνίκα
Ἀντιοχὶς φυλὴ δαιδάλεον τρίποδα·
Ξεινοφίλου δὲ τόθ' υἱὸς Ἀριστείδης ἐχορήγει
πεντήκοντ' ἀνδρῶν καλὰ μαθόντι χορῷ·
ἀμφὶ διδασκαλίῃ δὲ Σιμωνίδῃ ἕσπετο κῦδος
ὀγδωκονταέτει παιδὶ Λεωπρέπεος.

Epigr. 146. Anth. Pal. VI. 52: *Ἀνάθημα τῷ Διὶ παρὰ στρατιώτου Σιμωνίδου.* V. 1. et 2. affert Suid. v. *ἧσο*, v. *Μελία*, v. *Ταναή*. — *μελία ταναά*, Plan. Iriart. 94. *μελίη ταναή*. — *ποτὶ*, Suid. v. *ταναή* exhibet *ἀνὰ* (A *ἀντικίονα*). — V. 3. *αὐτά* Schneidewin, vulgo *αὐτή*. Affert hunc versum Suidas v. *τετρύσθαι*. — V. 4. *δαΐῳ* cod. P supra, *δηΐῳ* a m. pr. ut Plan., ubi etiam *κραδαινομένη*.

Epigr. 147. Anth. Pal. VI. 213: *Ἀνάθημα τοῦ αὐτοῦ (Σιμωνίδου)*. Respicit Tzetz. Chil. IV. 487. qui I. 636 affert epigramma in Simonidem mortuum, quod ad huius similitudinem compositum est. V. 1. *Σιμωνίδη ἤραο* Tzetz. altero loco, cod. Pal. *Σιμωνίδης ἤρατο*, sed a pr. m. *ἤραο*. — *αι*
ταύρους, Tzetz. *νίκας*. — V. 2. cod. Pal. *ἀνθέμεν*.

Epigr. 148. Max. Plan. Walz. V. 543: *Οὗτος (ὁ Σιμωνίδης) πάσης ἐπιστήμων ποιητικῆς καὶ μουσικῆς ὑπῆρχεν, ὡς ἐκ νεότητος ἄχρι γήρως ἐν τοῖς ἀγῶσι νικᾷ· ὡς καὶ τὸ ἐπίγραμμα δηλοῖ· Ἦρχεν κτλ.* et Tzetz. in Cram. An. Ox. III. 353, 4. — V. 5. et 6. Plutarch. an seni sit resp. ger. c. 3. affert. Resp. Val. Max. VIII. 7, 13. V. 1. *Ἀδείμαντος μὲν* Tzetz., *μὲν Ἀδείμαντος* Plan. — V. 2. Tzetz. *φυλὴ Ἀντιοχίς*. — V. 3. Resp. Plut. vit. Alcib. c. 1. — *δὲ τόθ'* scripsi, vulgo *δέ τις*, Schneidewin *δ' ἔῦς*. — V. 5. *διδασκαλίῃ* Plut. Tzetz., *διδασκαλίᾳ* Plan. — V. 6. Tzetz. et nonnulli libri Plan. *ὀγδοηκονταέτει*. — *Λεωπρέπεος* Tzetz., vulgo *Λεωπρεπίος*.

Digitized by Google

149. [204.]

Μνήμῃ δ' οὔτινά φημι Σιμωνίδῃ ἰσοφαρίζειν
ὀγδωκονταέτει παιδὶ Λεωπρέπεος.

150. [205.]

Πολλάκι δὴ φυλῆς Ἀκαμαντίδος ἐν χοροῖσιν Ὧραι
ἀνωλόλυξαν κισσοφόροις ἐπὶ διθυράμβοις
αἱ Διονυσιάδες, μίτραισι δὲ καὶ ῥόδων ἀώτοις
σοφῶν ἀοιδῶν ἐσκίασαν λιπαρὰν ἔθειραν,
οἳ τόνδε τρίποδα σφίσι μάρτυρα Βακχίων ἀέθλων
ἔθηκαν· κείνους δ' Ἀντιγένης ἐδίδασκεν ἄνδρας.
εὖ δ' ἐτιθηνεῖτο γλυκερὰν ὅπα Δωρίοις Ἀρίστων·
Ἀργεῖος ἡδὺ πνεῦμα χέων καθαροῖς ἐν αὐλοῖς·
τῶν ἐχορήγησεν κύκλον μελίγηρυν Ἱππόνικος,
Στρούθωνος υἱός, ἅρμασιν ἐν Χαρίτων φορηθείς,
αἳ οἱ ἐπ' ἀνθρώπους ὄνομα κλυτὸν ἀγλαάν τε νίκαν
θῆκαν, ἰοστεφάνων θεᾶν ἕκατι Μοισᾶν.

151. [206.]

Γνῶθι Θεόγνητον προσιδὼν τὸν Ὀλυμπιονίκαν

Epigr. 149. Aristid. II. 510: *Ἐτόλμησε γοῦν (Σιμωνίδης) εἰπεῖν· Μνήμην ... ἰσοφαρίζειν· τουτὶ γὰρ οὐχ ἕτερος ὁήπου περὶ τοῦ Σιμωνίδου λέγει, ἀλλ' αὐτὸς εἰς ἑαυτὸν πεποίηκεν· ἵνα δὲ μὴ δόξῃ νέος ὢν ἔτι καὶ ὡραϊζόμενος λέγειν, ταῦτα ποστίθησιν· Ὀγδωκονταέτει κτλ.* Elegiae fragmentum Schneidewin esse censet. V. 1. *μνήμῃ ΓΘ*, vulgo *μνημην.* — *ἰσοφαρίζειν, Θ ἰσοφερίζειν.* — V. 2. *Γ ὀγδωκυνταέτη.* — *Λεωπρέπεος* scripsi, v. *Λεωπρεπέος.*

Epigr. 150. Anth. Pal. XIII. 28: *Καλλιμάχου* (huius poetae epigramma excidisse videtur). *Βακχυλίδου ἢ Σιμωνίδου.* Simonidi tribuere videtur Steph. Byz. s. v. *Ἀκαμάντιον· ἐκαλεῖτο καὶ φυλὴ Ἀκαμαντὶς τῆς Ἀττικῆς, ὡς Σιμωνίδης.* V. 1. *δὴ* Brunck, cod. *δι.* — V. 2. *ἀνωλόλυξαν* Brunck, cod. *ἀνώλουξαν.* — V. 5. *Βακχίων* Brunck, cod. *βαχχείων.* — V. 6. *ἔθηκαν· κείνους* cod., *θήκαντο· κείνους* Bentley, *θήκαντο· Κεῖος* Schneidewin, *θῆκαν· Κικυννεὺς* ego conieci, possis *ἔθεντο· κείνους* alia coniicere. Sed fortasse turbatus est ordo versuum, ut sit scribendum versibus transpositis hoc modo 5. 12. 9. 10. 11. 6. 7. 8: *Μοισᾶν ἕκατι θῆκαν ἰοστεφάνων θεάων· Τῶν ἐχορήγησεν . . . . ἀγλαάν τε νίκαν ἔθεντο· κείνους δ' Ἀντιγένης ἐδίδασκεν ἄνδρας· εὖ δ' ἐπιθηνεῖτο . . . αὐλοῖς.* — V. 7. *ἐτιθηνεῖτο* Brunck, cod. *ἐτίθην εἰ τό.* — *Δωρίοις*, fortasse *Δωριεὺς* legendum. — V. 9. *κύκλον* Brunck, cod. *κύκλων.* — V. 10. *Στρούθωνος* Brunck, cod. *στρούθονος*, et deinde *φορηθεὶς* et v. 11. *ὄνομαχ' αὐτὸν*, quae correxit Brunck. — V. 11. et 12. pro subditiciis habet Schneidewin. — V. 12. *θῆκαν ἰοστεφάνων θεᾶν ἕκατι Μοισᾶν* codex; cum huius versus numeri prorsus a reliquis recedant, Neue coni. *Μοισᾶν ἕκατι θῆκαν ἰοστεφάνων θεάων*, Mehlhorn *ἕκατι Μοισᾶν θ. ἰ, θεάων*, Iacobs *Μοισᾶν θεάων θ. ἰ. ἕκατι.*

Epigr. 151. Anth. Plan. 2: *Σιμωνίδου.* V. 1. *Θεόγνητον* Schneidewin corr. ex Paus. VI. 9, 1: *Θεογνήτῳ δὲ Αἰγινήτῃ πάλης μὲν στέ-*

Digitized by Google

παῖδα, παλαισμοσύνας δεξιὸν ἡνίοχον,
κάλλιστον μὲν ἰδεῖν, ἀθλεῖν δ' οὐ χείρονα μορφῆς,
ὃς πατέρων ἀγαθῶν ἐστεφάνωσε πόλιν.

152. [207.]

Στροίβου παῖ, τόδ' ἄγαλμα, Λεώκρατες, εὖτ' ἀνέθηκας
Ἑρμῇ, καλλικόμους οὐκ ἔλαθες Χάριτας,
οὐδ' Ἀκαδήμειαν πυλυγαθέα, τῆς ἐν ἀγοστῷ
σὴν εὐεργεσίην τῷ προσιόντι λέγω.

153. [208.]

Πατρίδα κυδαίνων ἱερὴν πόλιν Ὤπις Ἀθάνας,
τέκνον μελαίνης γῆς, χαρίεντας αὐλούς
τούσδε σὺν Ἡφαίστῳ τελέσας ἀνέθηκ' Ἀφροδίτῃ,
καλοῦ δαμασθεὶς ἱμέρῳ Βρύσωνος.

154. [210.]

Πατρὶς μὲν Κόρκυρα, Φίλων δ' ὄνομ', εἰμὶ δὲ Γλαύκου
υἱὸς καὶ νικῶ πὺξ δύ' ὀλυμπιάδας.

155. [211.]

Ἴσθμια καὶ Πυθοῖ Διοφῶν ὁ Φίλωνος ἐνίκα
ἅλμα, ποδωκείην, δίσκον, ἄκοντα, πάλην.

φανον λαβεῖν ὑπῆρξεν ἐν παισίν· τὸν δὲ ἀνδριάντα οἱ Πτόλιχος ἐποίησεν Αἰγινήτης. Cf. Pind. Pyth. VIII. 35. vulgo Θεόκριτον. — V. 2. ἡνίοχον, Schneidewin ἀνίοχον. — V. 3. μορφῆς, Brunck μορφᾶς.

Epigr. 152. Anth. Pal. VI. 144: Ἀνάθημα τῷ Ἑρμῇ παρὰ Λεωκράτους τοῦ αὐτοῦ (id est Ἀνακρέοντος), sed infra post VI. 213. inter Simonidis epigrammata exhibetur, quod firmatur eo, quod priore loco ante hoc epigr. lacuna est. V. 1. Στροίβου Schneider ex Thucyd. I. 105., cod. Στοίβου et Στρόμβου. — V. 3. Ἀκαδήμειαν (Ἀκαδημείαν) cod. Pal., Ἀκαδημίαν Suidas v. ἀγοστῷ. — πολυγαθέα Anth. et Suid., πολυηθέα Schneidewin. — V. 4. εὐεργεσίην cod. Pal. priore loco, altero εὐεργεσίαν a m. pr.

Epigr. 153. Anth. Pal. XIII. 20. Σιμωνίδου. V. 1. Ὤπις scripsi, cod. ωπις, Iacobs Ὠλπις, Schneidewin Ὤλπις. — Ἀθάνας Schneidewin, Ἀθανὰς cod., idem ἱερὰν pro ἱερὴν scripsit.

Epigr. 154. Paus. VI. 9, 9: Παρὰ δὲ τοῦ Γέλωνος τὸ ἅρμα ἀνάκειται Φίλων, τέχνῃ τοῦ Αἰγινήτου Γλαυκίου· τούτῳ τῷ Φίλωνι Σιμωνίδης ὁ Λεωπρεποῦς ἐλεγεῖον δεξιώτατον ἐποίησε· Πατρὶς κτλ. — V. 2. νικῶ Sylburg et sic CSBPcdVbAgLa, νικᾶ LbMVa, vulgo νίκη, unde olim νίκην conieci.

Epigr. 155. Anth. Plan. 8: τοῦ αὐτοῦ (Σιμωνίδου).

Digitized by Google

156. [212.]

Εἰπὸν τίς, τίνος ἐσσί, τίνος πατρίδος, τί δὲ νίκης;
Κασμύλος, Εὐαγόρου, Πύθια πύξ, Ῥόδιος.

157. [213.]

Ἄνθηκεν τόδ' ἄγαλμα Κορίνθιος ὅσπερ ἐνίκα
ἐν Δελφοῖς ποτε Νικολάδας,
καὶ Παναθηναίοις στεφάνους λάβε πέντ' ἐπ' ἀέθλοις
ἕξῆς, ἀμφιφορεῖς ἐλαίου·
Ἰσθμῷ δ' ἐν ζαθέᾳ τρὶς ἐπισχερώ, οὐδ' ἐγένοντο
ἀκτίνων τομίδων ποταθμοί.
καὶ Νεμέᾳ τρὶς ἐνίκησεν, καὶ τετράκις ἄλλα
Πελλάνᾳ, δύο δ' ἐν Λυκαίῳ,
καὶ Τεγέᾳ καὶ ἐν Αἰγίνᾳ κρατερᾷ τ' Ἐπιδαύρῳ,
καὶ Θήβᾳ Μεγάρων τε δάμῳ.
ἐν δὲ Φλιοῦντι σταδίῳ τά τε πέντε κρατήσας
ἠΰφρανεν μεγάλαν Κόρινθον.

158. [214.]

Μίλωνος τόδ' ἄγαλμα καλοῦ καλόν, ὃς ποτὶ Πίσῃ
ἑπτάκι νικήσας ἐς γόνατ' οὐκ ἔπεσεν.

159. [215.]

Ἀρτέμιδος τί δ' ἄγαλμα — διηκόσιαι γὰρ ὁ μισθός

Epigr. 156. Anth. Plan. 23: *Σιμωνίδου.* V. 1. *εἰπὸν*, Ursinus *εἶπον*. — *νίκης* scripsi, nisi quis *δ' ἐνίκης* malit, vulgo *νικῆς*, Ursinus *νικᾷς*. — V. 2. *Κασμύλος* Iacobs, vulgo *Κάσμυλος*.

Epigr. 157. Anth. Pal. XIII. 19: *Σιμωνίδου.* V. 1. *ἐνίκα*, cod. P *ἐννίκαι*. — V. 2. *ποτε*, Schneidewin *ποκα*. — *Νικολάδας* Schneidewin, v. *Νικολάδας*. — V. 4. *ἑξῆς* Salmasius, cod. P *ἑξήκοντα*. Sed dubito de hac coniectura, nam tum *πέντε* ad numerum victoriarum referendum est, ut iam *ἐπ' ἀέθλοις* langueat. Itaque conieci *ἕξ ἠδ' ἀμφιφορεῖς*, atque etiam si *ἑξῆς* probaveris, praestet *ἀμφιφορεῖς τ' ἐλαίου*. — V. 5. *ζαθέᾳ* cod. P., Brunck *ζαθέῳ*. — V. 5. et 6. nondum persanati, Iacobs coniecit *ἄλλ' ἐγένοντο ἀκτῇ Ποντομέδοντος ἄθλα*, Pflugk *οἶδεν ἑλόντα Ἀκτὰ Ποντομέδοντος ἄθλα*, itaque Schneidewin. — V. 7. *ἐνίκησεν*, *ἐνίκασεν* Schneidewin. — *ἄλλα*, fort. *ἄλλας* (*νίκας*). — V. 9. *Τεγέᾳ* Brunck, cod. *Νεμέᾳ*, nisi supra v. 7. mutare velis. — *κρατερᾷ τ'*, Iacobs *κρατερᾷ δ'*. — V. 11. *Φλιοῦντι*, Reiske *Φλιουντείῳ*. — *σταδίῳ*, Hermann *στάδιον*.

Epigr. 158. Anth. Plan. 24: *τοῦ αὐτοῦ* (*Σιμωνίδου*). V. 1. *ποτὶ* Schneidewin, vulgo *ποτε*. — V. 2. *ἑπτάκι*, Ald. *ἑπτά*, videtur *ἑξάκι* scribendum.

Epigr. 159. Diogen. Laert. IV. 45: *Γεγόνασι καὶ ἄλλοι τρεῖς Ἀρκεσίλαοι, . . . ἕτερος ἀγαλματοποιός, εἰς ὃν καὶ Σιμωνίδης ἐποίησεν ἐπίγραμμα τοιόνδε· Ἀρτέμιδος κτλ.* Eadem Arsen. 119. V. 1. *γὰρ* Menag. et Arsen., vulgo *δ' ἄρ'*.

Digitized by Google

δραχμαὶ ταὶ Πάριαι, τῶν ἐπίσημα τράγος· —
ἀσκητῶς ἐποίησεν Ἀθηναίης παλάμῃσιν
Ἄξιος Ἀρκεσίλας υἱὸς Ἀριστοδίκου.

160. [216.]

Κρὴς Ἄλκων Διδύμου Φοίβῳ στέφος Ἴσθμι' ἑλὼν πύξ.

161. [217.]

Τόνδ' ἀνέθηχ' Ἑρμῆν Δημήτριος, ὄρθια δ' οὐχί,
ἐν προθύροις.

162. [218.]

Γράψε Πολύγνωτος, Θάσιος γένος, Ἀγλαοφῶντος
υἱὸς περθομέναν Ἰλίου ἀκρόπολιν.

163. [219.]

Κίμων ἔγραψε τὴν θύραν τὴν δεξιάν·
τὴν δ' ἐξιόντων δεξιὰν Διονύσιος.

164. [221.]

Ἰφίων τόδ' ἔγραψε Κορίνθιος· οὐκ ἔνι μῶμος
χερσίν, ἐπεὶ δόξας ἔργα πολὺ προφέρει.

V. 2. ταὶ, possis καὶ coniicere, Arsen. τοι, Schneidewin coni. δραχμαῖαι. — τῶν, Arsen. τῶνδ'. — ἐπίσημα τράγος Heyne, legebatur ἐπίσημ' Ἄρατος. — V. 3. ἀσκητῶς ἐποίησεν scripsi, Diog. ἀσκητὸς δ' ἐπ., Arsen. ἀσκητὸς ποίησεν. — V. 4. Ἄξιος scripsi, ut Oaxo oriundus fuerit Arcesilas, vulgo ἄξιος. — Ἀρκεσίλας, cod. Mon. Ars. Ἀρκεσίλαος. — Ἀριστοδίκου, Ars. Ἀριστοδήμου.

Epigr. 160. Codex Pal. apud Huschk. Anal. Crit. p. 198. (librum novi tantum ex Welckeri Sylloge Epigr. 222.) Σιμωνίδου. Διδύμου scripsi, Διδύμοις Welcker, Διδυμεῖ Schneidewin, cod. δι...

Epigr. 161. Trypho in Boisson. Anecd. T. III. p. 274: Ἔνιοι καὶ ἐν ταῖς συλλαβαῖς ὑπερβατὰ πεποιήκασιν, ὡς καὶ Σιμωνίδης ἐν ἐπιγράμμασι· Ἑρμῆν τόνδε ἀνέθηκε Δημ. ὄρθια δ' οὐκ ἐν προθύροις, ἀντὶ τοῦ οὐκ ὄρθια δέ. Correxi haec, et οὐχί iam Schneidewin.

Epigr. 162. Pausan. X. 27, 4: Κατὰ τοῦτο τῆς γραφῆς καὶ ἐλεγεῖόν ἐστι τοῦ Σιμωνίδου· Γράψε κτλ. Idem exstat Anth. Pal. IX. 700. (ubi cod. P. v. 1. γράψεν Ἀρίγνωτος et v. 2. ἡλίου) et Plut. de orac. def. c. 47. Schol. Plat. Gorg. p. 338. ed. Bekk. Respicit Philostr. Vit. Apoll. VI. 11. Phot p. 80, 16. Arsen. 291. et Hesych. v. Θάσιος παῖς Ἀγλαοφῶντος. — V. 2. περθομέναν Plutarch., περθομένην reliqui.

Epigr. 163. Anth. Pal. IX. 758: Εἰς θύρας· τοῦ αὐτοῦ. Simonidis esse Planudes docet. Pertinet fort. ad idem templum, ad quod Ep. 164., ut Iphion et Cimon in eadem aede ornanda occupati fuerint.

Epigr. 164. Anth. Pal. IX. 757. εἰς . . . nomen poetae excidit, sed Simonidi tribuit Planudes. V. 1. ἔνι, malim ἔπι.

Digitized by Google

165. [223.]

Πρόσθε μὲν ἀμφ' ὤμοισιν ἔχων τραχεῖαν ἄσιλλαν
ἰχθῦς ἐξ Ἄργους ἐς Τεγέαν ἔφερον.

166.

Εὔχεό τοι δώροισι, Κύτων, θεὸν ὧδε χαρῆναι
Λητοΐδην ἀγορῆς καλλιχόρου πρύτανιν,
ὥςπερ ὑπὸ ξείνων τε καὶ οἳ ναίουσι Κόρινθον
αἶνον ἔχεις Χαρίτων, δέσποτα, τοῖς στεφάνοις.

167.

Σῶσος καὶ Σωσὼ σωτήρια τόνδ' ἀνέθηκαν·
Σῶσος μὲν σωθείς, Σωσὼ δ' ὅτι Σῶσος ἐσώθη.

168. [225.]

Ἦν ἑκατὸν φιάλαι δίχα σφίσιν.

169. [226.]

Schol. Pind. Nem. VII. 1: *Ἀριστόδημος δὲ ὁ Ἀριστάρχου μαθητὴς βέλτιον οὕτω φησίν· ὑψέ ποτε τῷ Θεαρίωνι καὶ παρὰ τὴν ἡλικίαν προήκοντι εὐξαμένῳ τῇ θεῷ Σωγένη τεκνωθῆναι, καὶ τὴν τοῦ παιδὸς αὐτοῦ γέννησιν οἷον Εἰλειθυίας εἶναι χάριν· διὰ τὴν ἰδιότητα γοῦν*

Epigr. 165. Aristot. Rhet. I. 7: *δθεν καὶ τὸ ἐπίγραμμα τῷ Ὀλυμπιονίκῃ· Πρόσθε κτλ.* Et v. 1. ibid. legitur I. 9: *καὶ τὸ τοῦ ὀλυμπιονίκου· πρόσθε . . . τραχεῖαν. καὶ τὸ τοῦ Σιμωνίδου,* sequitur Epigr. 114, 3., ut appareat Aristoteli auctorem vel prorsus ignotum vel alium fuisse: Simonidi tamen tribuit Aristophanes ap. Enstath. 1761, 25: *Ὁ δὲ τὸν σάνναν τοῦτον παρασημηνάμενος Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς καὶ ἄλλας ἐκτίθεται καινοφώνους λέξεις, οἷον ἄσιλλαν, σκεῦός τι ἰχθυηρόν, οὗ χρῆσις παρὰ Σιμωνίδῃ ἐν τῷ· Πρόσθε κτλ.* V. 1. *ἄσιλλαν*, Zb *ἄσηλλαν*. — V. 2. *Τεγέαν*, Qb *Τέγαιαν*, Eust. *Τεγέην* et *ἔφερε*. Apparet epigramma imperfectum esse, Victorius in codd. dicit se reperisse versum tertium: *Νῦν δὲ κράτος φέρομεν μέγα* (Schneidewin *μετὰ*) *πᾶσιν ὀλυμπιονίκαι.*

Epigr. 166. Anthol. Pal. VI. 212: *ἀνάθημα Σιμωνίδου.* Schneidewin iniuria in suspicionem vocat. V. 1. *τοι*, Salmasius *τοῖς*, fort. *σοῖς*. — V. 3. *οἳ* Brunck, cod. *οἱ* et *Κόρυνθον*. — V. 4. Iacobs coni. *αἶσι πάτραν στεφανοῖς*, Hecker *μεστοτάτοις στεφάνοις*. Simplicissimum fuerit: *αἶνον ἔχεις· χαῖρ' ὦν, δέσποτα, τοῖς στεφάνοις*, ut ipse deus invocetur, sed videtur aliud latere, fort. *αἶνον ἔχεις, Χαρίτων δ' ἔσπετ' ὅπις στεφάνοις.*

Epigr. 167. Anth. P. VI. 216: *τοῦ αὐτοῦ ἀνάθημα τῷ Διὶ παρὰ Σώσου καὶ Σωσοῦς.* Abiudicavit Schneidewin Simonidi, sed insertum est genuinis epigrammatis, neque talis lusus indignus hoc poeta. V. 1. *σωτήρια* nescio quis coniecit, Reiske *Σωτείρῃ*, cod. P. *σωτῆρι*.

Epigr. 168. Herod. *περὶ μον. λέξ.* 45, 2: *Καὶ πληθυντικῶς Σιμωνίδης ἐπὶ πρώτου προσώπου, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν· ἦν . . . σφίσιν, ἀντὶ γὰρ τοῦ ἡμεν ἦν. δίχα σφίσιν* corruptum expedire nequeo; Lehrs coni. *δίχα δέ σφισιν (ἤνδανε βουλή, Ἀνδράσιν Ἑλλήνων).*

Digitized by Google

τῆς γενέσεως τοῦ ἀθλητοῦ πρὸς τὴν Θεὸν ταύτην ἐπήρεισε τὸν λόγον· ἐπιστοῦτο δὲ τοῦτο ἐξ ἐπιγράμματος (ed. Rom. ὑπογράμματος) Σιμωνίδου.

(ΠΑΙΓΝΙΑ.)

170. [227.]

Τῇ ῥά ποτ' Οὐλύμποιο περὶ πλευρὰς ἐκάλυψεν
ὠκὺς ἀπὸ Θρῄκης ὀρνύμενος Βορέης,
ἀνδρῶν δ' ἀχλαίνων ἔδακε φρένας, αὐτὰρ ἐθάφθη
ζωή, Πιερίην γῆν ἐπιεσσαμένη,
ἔν τις ἐμοὶ καὶ τῆς χεέτω μέρος· οὐ γὰρ ἔοικεν
θερμὴν βαστάζειν ἀνδρὶ φίλῳ πρόποσιν.

171. [186.]

Πολλὰ πιὼν καὶ πολλὰ φαγὼν καὶ πολλὰ κάκ' εἰπών
ἀνθρώπους κεῖμαι Τιμοκρέων Ῥόδιος.

172. [288.]

Οὐδὲ γὰρ οὐδ' εὐρύς περ ἐὼν ἐξίκετο δεῦρο.

173. [229.]

Μοῦσά μοι Ἀλκμήνης καλλισφύρου υἱὸν ἄειδε·
υἱὸν Ἀλκμήνης ἄειδε Μοῦσά μοι καλλισφύρου.

Epigr. 170. Athen. III. 125. C: *Καλλίστρατος ἐν ἑβδόμῳ συμμίκτων φησίν, ὡς ἑστιώμενος παρά τισι Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς κραταιοῦ κατέματος ὥρᾳ καὶ τῶν οἰνοχόων τοῖς ἄλλοις μισγόντων εἰς τὸ ποτὸν χιόνος, αὐτῷ δὲ οὔ, ἀπεσχεδίασε τόδε τὸ ἐπίγραμμα· Τήν ῥά ποτ' κτλ.* V. 1. *τῇ* Casaubonus, libri *τήν*. — V. 2. *ὠκὺς*, *ὀξὺς* Valckenaer. — V. 3. *ἐθάφθη* Porson, vulgo *ἐκάμφθη*. — V. 5. *ἔν τις* Schweighaeuser, *ἐν τῖς* B, *ἔν τις* PVL. — *ἐμοὶ καὶ τῆς χεέτω* AC, *ἐμοι κατησχεέτω* B, *ἐμοὶ αὐτῆς χεέτω* VL. — *ἔοικεν*, *ἔοικες* BP, unde *ἐοικός* possis coniicere.

Epigr. 171. Athen. X. 415. F: *Καὶ Τιμοκρέων δ' ὁ Ῥόδιος ποιητὴς καὶ ἀθλητὴς πένταθλος ἐνέιραγε καὶ ἔπιεν, ὡς τὸ ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπίγραμμα δηλοῖ· Πολλὰ κτλ.* Simonidis esse docet Anth. Pal. VII. 348: *τοῦ αὐτοῦ (Σιμωνίδου) εἰς Τιμοκρέοντα τὸν Ῥόδιον, οὑτινα τὴν γνώμην πᾶσαν καὶ τὴν συν ν εἶχεν ὁ θεῖός μου.* et in marg. *Σιμωνίδου.* cf. Iriarte 95. V. 1. Plan. *πολλὰ φαγὼν καὶ πολλὰ πιών.* — V. 2. *ἀνθρώπους*, cod. Pal. *ἀνθρώποις*.

Epigr. 172. Athen. XIV. 656. C: *Περὶ δὲ λαγῶν Χαμαιλέων φησὶν ἐν τῷ περὶ Σιμωνίδου, ὡς δειπνῶν παρὰ τῷ Ἱέρωνι ὁ Σιμωνίδης οὐ παρατεθέντος αὐτῷ ἐπὶ τὴν τράπεζαν, καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις λαγωοῦ, ἀλλ' ὕστερον μεταδιδόντος τοῦ Ἱέρωνος, ἀπεσχεδίασεν· Οὐδὲ κτλ.* unde affert Eust. Od. 1821, 37. Cf. Il. *o'*. 33.

Epigr. 173. Anth. Pal. XIII. 30. *Σιμωνίδου.* V. 1. et 2. *καλλισφύρου* vulgo, sed cod. Pal. *καλλίσφυρον*.

Digitized by Google

174. [230.]

Μιξονόμου τε πατὴρ ἐρίφου καὶ σχέτλιος ἰχθύς
πλησίον ἠρείσαντο καρήατα· παῖδα δὲ νυκτός
δεξάμενοι βλεφάροισι, Διωνύσοιο ἄνακτος
βουφόνον· οὐκ ἐθέλουσι τιθηνεῖσθαι θεράποντα.

175. [231.]

Φημὶ τὸν οὐκ ἐθέλοντα φέρειν τέττιγος ἄεθλον
τῷ Πανοπηϊάδῃ δώσειν μέγα δεῖπνον Ἐπειῷ.

176. [224.]

*Φοῖβος ἐσαγεῖται * Τυνδαρίδῃσιν ἀοίδησαν*
ἄμετροι τέττιγες ἐπεστέψαντο χορωνῷ.

Epigr. 174. Athen. X. 456. C: *Γριφώδη δ' ἐστὶ καὶ Σιμωνίδη αὗτα πεποιημένα, ὥς φησι Χαμαιλέων ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ περὶ Σιμωνίδου· Μιξ. κτλ. φασὶ δὲ οἱ μὲν ἐπί τινος τῶν ἀρχαίων ἀναθημάτων ν Χαλκίδι τοῦτ' ἐπιγεγράφθαι, πεποιῆσθαι δ' ἐν αὐτῷ τράγον καὶ δελῖνα, περὶ ὧν εἶναι τὸν λόγον τοῦτον. Οἱ δὲ εἰς ἐπιτόνιον ψαλτήριον ελφῖνα καὶ τράγον εἰργασμένον εἰρῆσθαι, καὶ εἶναι τὸν βουφόνον καὶ τὸν ιονύσου θεράποντα τὸν διθύραμβον. οἱ δέ φασιν, ἐν Ἰουλίδι τὸν τῷ ιονύσῳ θυόμενον βοῦν ὑπό τινος τῶν νεανίσκων παίεσθαι πελέκει· πλησίον δὲ τῆς ἑορτῆς οὔσης εἰς χαλκεῖον δοθῆναι τὸν πέλεκυν· τὸν οὖν Σιωνίδην ἔτι νέον ὄντα βαδίσαι πρὸς τὸν χαλκέα κομιούμενον αὐτόν· δόντα δὲ καὶ τὸν τεχνίτην κοιμώμενον καὶ τὸν ἀσκὸν καὶ τὸν καρκίνον ληκὴ κείμενον καὶ ἐπαλλήλως ἔχοντα τὰ ἔμπροσθεν, οὕτως ἐλθόντα εἰπεῖν ρὸς τοὺς συνήθεις τὸ προειρημένον πρόβλημα· τὸν μὲν γὰρ τοῦ ἐρίφου πατέρα τὸν ἀσκὸν εἶναι· σχέτλιον δὲ ἰχθὺν τὸν καρκίνον· νυκτὸς δὲ παῖδα τὸν ὕπνον· βουφόνον δὲ καὶ Διονύσου θεράποντα τὸν πέλεκυν.* V. 1. πατὴρ, PVL πατήρ τ'. — V. 2. ἠρείσαντο ABC, ἠρίσαντο PVL. — V. 3. Διωνύσοιο L, διονύσοι PV.

Epigr. 175. Athen. X. 456. E: *Πεποίηκε δὲ καὶ ἕτερον ὁ Σιμωνίδης ἐπίγραμμα, ὃ παρέχει τοῖς ἀπείροις τῆς ἱστορίας ἀπορίαν· Φημὶ κτλ. Λέγεται δὲ ἐν τῇ Καρθαίᾳ διατρίβοντα αὐτὸν διδάσκειν τοὺς χοροὺς· εἶναι δὲ τὸ χορηγεῖον ἄνω πρὸς Ἀπόλλωνος ἱερῷ οὐ μακρὰν τῆς θαλάσσης· ὑδρεύεσθαι οὖν καὶ τοὺς ἄλλους καὶ τοὺς περὶ τὸν Σιμωνίδην κάτωθεν, ἔνθα ἦν ἡ κρήνη· ἀνακομίζοντος δ' αὐτοῖς τὸ ὕδωρ ὄνου, ὃν ἐκάλουν Ἐπειὸν διὰ τὸ μυθολογεῖσθαι τοῦτο ὁρᾶν ἐκεῖνον καὶ ἀναγεγράφθαι ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερῷ τὸν Τρωϊκὸν μῦθον, ἐν ᾧ ὁ Ἐπειὸς ὑδροφορεῖ τοῖς Ἀτρείδαις, ὡς καὶ Στησίχορός φησι· — ὑπαρχόντων οὖν τούτων ταχθῆναί φασι τῷ μὴ παραγενομένῳ τῶν χορευτῶν εἰς τὴν ὡρισμένην ὥραν παρέχειν τῷ ὄνῳ χολίκα κριθῶν. Τοῦτο οὖν κἂν τῷ ποιητῇ λέγεσθαι· καὶ εἶναι τὸν μὲν οὐ φέροντα τὸ τοῦ τέττιγος ἄεθλον οὐκ ἐθέλοντα ᾄδειν· Πανοπηϊάδην* (Il. ψ'. 665.) *δὲ τὸν ὄνον· μέγα δεῖπνον τὴν χολίκα τῶν κριθῶν* Cf. Sch. Il. ψ'. 665: *ἐλεήσασα δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἐν τοῖς χορευταῖς φησὶ τὸν οὐκ ἐθέλοντα φέρειν τέττιγος ἄεθλον ἀντὶ τοῦ ὃς νίκην μοι περιποιήσαι, τῷ Πανοπῆϊ δηλῶς μετὰ δεῖπνον Ἐπειῷ ζημίαν.* Eust. 1323, 60. et 1606, 60. Affert etiam Io. Sicel. Walz. Rhet. T. VI. p. 200. (ubi v. 2. *μετὰ δεῖπνον δώσειν ἐπ' ἠὼ* legitur, quod ille explicat, sed memorat idem lectionem Ἐπειῷ), et VII. p. 949. (ubi v. 1. *τίν' οὐκ*, sed Mon. *τίνας οὐκ ἐθέλοντας*, Par. 2. *τίνες οὐκ ἐθέλοντες*, deinde v. 2. Mon. Par. 1, 2. *μετὰ δεῖπνον ἐπ' ἠῶ*).

Epigr. 176. Athen. XV. 680. D: *Χορωνόν. Ἀπίων ἐν τῷ περὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς διαλέκτου φησὶ τὸν στέφανον πάλαι χορωνὸν καλούμενον, ἀπὸ*

Digitized by Google

τῆς γενέσεως τοῦ ἀθλητοῦ πρὸς τὴν θεὸν ταύτην ἐπιστοῦτο δὲ τοῦτο ἐξ ἐπιγράμματος (ed. Rom. νίδου.

(ΠΑΙΓΝΙΑ

170. [227

Τῇ ῥά ποτ' Οὐλύμποιο περὶ
ὠκὺς ἀπὸ Θρῄκης ὀρνύμε
ἀνδρῶν δ' ἀχλαίνων ἔδακε
ζωή, Πιερίην γῆν ἐπιε
ἔν τις ἐμοὶ καὶ τῆς χεέτ ... ον
θερμὴν βαστάζειν ἀν ... ακες.

Πολλὰ πιὼν καὶ π ... ηνίκ' ἀλύξας
ἀνθρώπους κεῖμ

αὐτῷ χρῆσθαι, αὐτούς τε περιχεῖμε
...ζομένους, καθὼς ἐν τοῖς Σιμωνίδου ἐπι
...λουμένου (A οὕτως, Pursanus καλούμενον)
Οὐδὲ γὰρ οὐδ' ... ι, Stephanus et Ursinus ἐςάγηται. — ἀοιδη
...τέψαντο A, ἐπέμψαντο Cant. L. Schweighaeu
...neidewin ἐςάγηταί ποτε Τυνδαρίδαισιν ἀοιδάς
ex dittographia (ἀοιδης et ἀοιδαν) ortum esse ...
θ' ἀγεῖται τοῖς Τυνδαρίδαισαιν ἀοιδᾶν, Ἀμ...
Μοῦσά μοι ... uli inter Παίγνια.
υἱὸν Ἀλν ... lut. de cohib. ira c. 6: καὶ ὁ Μαρσύας ὡς ἔοικε φορβεῖ
...μίοις βίᾳ τοῦ πνεύματος τὸ ῥαγδαῖον ἐγκαθεῖρξε, καὶ τοῦ
...κόσμησε καὶ ἀπέκρυψε τὴν ἀνωμαλίαν. Χρυσῷ δ' κτλ.
Epigr. 17 ... ait Tzetz. Chil. I. 372: τὴν δ' ἔριν ταύτην πού φησιν ᾄσμα
φησίν, ὡς ἐ ... χρυσῷ δ' κτλ. Quamquam dubium est, an sit lyrici fragmen
ματος ὥρᾳ ... non est iuniori alicui Simonidi tribuendum. Schneidewin Sim
αὐτῷ δὲ ο' ... ari vult, ego aliquando ex dramate satyrico petitum esse coniec
κτλ. V. ... ἀνήρμοσεν, Tzetz. προςήρμοσεν. — ἀμφιδασείας, vulgo ἀμφὶ δε
V. 3. ἐθ ... quod etiam Dübner correxit.
τῖς B, ...
αὐτῆς ...

Epigr. 178. Anth. Pal. V. 159: Σιμωνίδου (ita etiam codex ap. Iriarte Catal. Matrit. p. 94.) εἰς βοίδιον τὴν αὐλητρίδα. Simonidi omnino abiudicandum, ut opinor Asclepiadis epigramma, vid. Asclepiad. V. 161. (quod epigramma etiam Hedylo et Simonidi tribuitur): Εὐφρὼ καὶ Θαῖς καὶ Βοίδιον αἱ Διομήδους γραῖαι. et V. 164: οἷά μ' ὑβρίζει Πυθιὰς ἡ Κικοῦς οὖσα φιλεξαπάτις (ita enim corrigendum sive φιλεξαπάτης malis) V. 1. ηὐλητρὶς, Plan. αὐλητρὶς. — V. 3. βαλλάντιον, Plan. βαλάντιον.

Epigr. 179. Anthol. P. VI. 217: ἀνάθημα· τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ γάλλῳ λάτριδι τῆς κυβέλης. Quae praecedunt epigrammata omnia, etiam 216., Simonidis sunt, sed hoc manifesto ei abiudicandum, ut Iacobs quoque censuit. Nihil probat Phot. p. 183, 1: Κύβηβον. Κρατῖνος Θράτταις τὸν θεοφόρητον· Ἴωνες δὲ τὸν μητραγύρτην καὶ γάλλον νῦν καλούμενον· οὕτως Σιμωνίδης — nam Simonidis testimonium ad Κύβηβον pertinet. Est autem opinor Leonidae Tarentini, in eodemque argumento illustrando versantur proxima Alcaei, Antipatri, Dioscoridae 318, 19. 20., ut alias quoque certatim in eadem materia versantur, neque illud obstat, quod 321. aliud Leonidae epigramma similem fabellam prodit. Celebrem hanc chriam tangit

Digitized by Google

SIMONIDES.

174. [230.]

ἐρίφου καὶ σχέτλιος ἰχθύς
τα· παῖδα δὲ νυκτός
νύσοιο ἄνακτος
εῖσθαι θεράποντα.

ος ἄεθλον
Ἐπειῷ.

ὰ σπιλάδα,
ῦ δὲ κατ' ἴχνος
λέων·
θε χειρὶ

923

ιᾳ
ς.

ος ἀοιδῶν,
τόμενος.

81.

οφοκλῆς ἱδρύσατο πρῶτος,
ης εἶχε κλέος τραγικῆς.

182.

οι, Σπάρτᾳ πατρί, τοῖς συναρίθμοις
ς Θυρεᾶν ἀμφὶ μαχεσσάμενοι

n Saturis ap. Nonium v. *Mansuete*: Non vidisti simulacrum am e loco, ubi quondam subito eum cum vidissent quadrupe- tympanis adeo fecerunt mansuem, ut tractarent manibus. V. 1. Suidas v. κατήλυσιν, ubi ἡνίκ' ἀλύξας om., et deinde exhibet — V. 3. ἀπομόρξατο, P ἀπ' ἐμόρξατο. — V. 5. αὐτὰρ ὁ Suidas v. σον, P αὐτὰρ ὅ. — ὃ σχέθε P in m, vulgo ἔσχεθε, Suid. ἔσχετο. — 9. et 10. affert Suid. v. Λάτρις et partim v. ὀρεία. — τ' δε Ῥείᾳ, P ταδ' ρείαι, Suid. bis τάδ' ὄρεια, Brunck Ῥείῃ.

Epigr. 180. Anthol. P. VII. 20: εἰς σοφοκλέα Σιμωνίδου. ita etiam Iriarte p. 95. Fortasse *Simmiae* est, cf. ad Simm. ep. 2. V. 2. ἐρεπτόμενος, ἐρεπτόμενοι Suid. v. οἴνοψ, (sed V ἐρεπτόμενος).

Epigr. 181. Anth. Pal. VI. 145: τοῦ αὐτοῦ ἀνάθημα Σοφοκλέους ποιητοῦ τῶν τραγῳδιῶν, ut putant Ἀνακρέοντος, cuius sunt epigrammata, quae praecedunt 134—144., sed post in codice est lacuna, nec probandum, quod in margine legitur: οὐ λείπει, ὡς οἶμαι, οὐδ' ἐνταῦθα. nam quod sequitur epigramma (ἀνάθημα τῷ Ἑρμῇ παρὰ Λεωκράτους τοῦ αὐτοῦ) *Simonidis* est (vid. Fr. 152.), itaque videtur hoc quoque epigramma 145. Simonidi tributum esse, sed falso, ut apparet, nec tamen Sophocli ausim vindicare.

Ep. 182. Anth. P. VII. 431: Ἄδηλον, οἱ δὲ Σιμωνίδου ἐπὶ τῷ τάφῳ τῶν τριακοσίων Σπαρτιατῶν, τῶν μετὰ Ὀθρυάδου πεσόντων ἐν τῷ πρὸς ἀργείους πολέμῳ ἐπὶ τῇ θυρεάτιδι. ταῦτα ἐν τῇ βίβλῳ τοῦ συγγραφέως Θουκυδίδου τρανώτερον. Simonidi recte abiudicat Schneidewin, fort. *Leonidae* est, quem verisimile est celebre hoc argumentum tractavisse. V. 1. τριηκόσιοι, quidni τριακόσιοι. — συναρίθμοις, Meineke ἰσαρίθμοις. — V. 2. Ἰναχίδαις, P Ἰναχίδας. — Θυρεᾶν scripsi, v. Θυρέαν. vid. Steph. B. v. Θυρέα ... λέγεται καὶ πληθυντικῶς. et Anth. P. VII. 721.

Digitized by Google

177.

Χρυσῷ δ' αἰγλήεντι συνήρμοσεν ἀμφιδασείας
κόρσας καὶ στόμα λαβρὸν ὀπισθοδέτοισιν ἱμᾶσιν.

EPIGRAMMATA FALSO SIMONIDI TRIBUTA.

178.

Βοίδιον ηὐλητρὶς καὶ Πυθιὰς αἵ ποτ' ἐρασταί
σοὶ Κύπρι τὰς ζώνας τάς τε γραφὰς ἔθεσαν·
ἔμπορε καὶ φορτηγέ, τὸ σὸν βαλλάντιον οἶδεν
καὶ πόθεν αἱ ζῶναι καὶ πόθεν αἱ πίνακες.

179.

Χειμερίην νιφετοῖο κατήλυσιν ἡνίκ' ἀλύξας

τοῦ τοὺς χορευτὰς ἐν τοῖς θεάτροις αὐτῷ χρῆσθαι, αὐτούς τε περικειμένους καὶ ἐπὶ τὸν στέφανον ἀγωνιζομένους, καθὼς ἐν τοῖς Σιμωνίδου ἐπιγράμμασιν ἰδεῖν ἔστιν οὕτω καλουμένου (A *οὕτως*, Pursanus *καλούμενον*) *Φοῖβος κτλ.* V. 1. *ἐςαγεῖται*, Stephanus et Ursinus *ἐςάγηται*. — *ἀοίδησαν* Cant. L. — V. 2. *ἐπεστέψαντο* A, *ἐπέμψαντο* Cant. L. Schweighaeuser coni. *ἀοιδῆς, ἄν*, Schneidewin *ἐςάγηταί ποτε Τυνδαρίδαισιν ἀοιδάς· τᾶν κτλ.* Mihi *ἀοίδησαν* ex dittographia (*ἀοιδης* et *ἀοιδαν*) ortum esse videtur. Fort. *Φοῖβος ὅθ' ἀγεῖται τοῖς Τυνδαρίδαισαιν ἀοιδᾶν, Ἀμέτεροι τέττιγες.* Retuli inter *Παίγνια*.

Epigr. 177. Plut. de cohib. ira c. 6: *καὶ ὁ Μαρσύας ὡς ἔοικε φορβειᾷ τινι καὶ περιστομίοις βίᾳ τοῦ πνεύματος τὸ ῥαγδαῖον ἐγκαθεῖρξε, καὶ τοῦ προςώπου κατεκόσμησε καὶ ἀπέκρυψε τὴν ἀνωμαλίαν. Χρυσῷ δ' κτλ.* Simonidi tribuit Tzetz. Chil. I. 372: *τὴν δ' ἔριν ταύτην πού φησιν ᾄσματι Σιμωνίδης· χρυσῷ δ' κτλ.* Quamquam dubium est, an sit lyrici fragmentum, certe non est iuniori alicui Simonidi tribuendum. Schneidewin Simmiae vindicari vult, ego aliquando ex dramate satyrico petitum esse coniecit. V. 1. *συνήρμοσεν*, Tzetz. *προςήρμοσεν*. — *ἀμφιδασείας*, vulgo *ἀμφὶ δασείας*, quod etiam Dübner correxit.

Epigr. 178. Anth. Pal. V. 159: *Σιμωνίδου* (ita etiam codex ap. Iriarte Catal. Matrit. p. 94.) *εἰς βοίδιον τὴν αὐλητρίδα. Simonidi* omnino abiudicandum, ut opinor *Asclepiadis* epigramma, vid. Asclepiad. V. 161. (quod quidem epigramma etiam Hedylo et Simonidi tribuitur): *Εὐφρὼ καὶ Θαῖς καὶ Βοίδιον αἱ Διομήδους γραῖαι.* et V. 164: *οἷά μ' ὑβρίζει Πυθιὰς ἡ Νικοῦς οὖσα φιλεξαπάτις* (ita enim corrigendum sive *φιλεξαπάτης* malis). V. 1. *ηὐλητρὶς*, Plan. *αὐλητρὶς*. — V. 3. *βαλλάντιον*, Plan. *βαλάντιον*.

Epigr. 179. Anthol. P. VI. 217: *ἀνάθημα· τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ γάλλῳ λάτριδι τῆς κυβέλης.* Quae praecedunt epigrammata omnia, etiam 216., *Simonidis* sunt, sed hoc manifesto ei abiudicandum, ut Iacobs quoque censuit. Nihil probat Phot. p. 183, 1: *Κύβηβον. Κρατῖνος Θρᾴτταις τὸν θεοφόρητον· Ἴωνες δὲ τὸν μητραγύρτην καὶ γάλλον νῦν καλούμενον· οὕτως Σιμωνίδης* — nam Simonidis testimonium ad *Κύβηβον* pertinet. Est autem opinor *Leonidae* Tarentini, in eodemque argumento illustrando versantur proxima Alcaei, Antipatri, Dioscoridae 318, 19. 20., ut alias quoque certatim in eadem materia versantur, neque illud obstat, quod 321. aliud Leonidae epigramma similem fabellam prodit. Celebrem hanc chriam tangit

Digitized by Google

Γάλλος ἐρημαίην ἤλυθ' ὑπὸ σπιλάδα,
ὑετὸν ἄρτι κόμης ἀπομόρξατο· τοῦ δὲ κατ' ἴχνος
βουφάγος εἰς κοίλην ἀτραπὸν ἵκτο λεών·
αὐτὰρ ὁ πεπταμένῃ μέγα τύμπανον ὃ σχέθε χειρὶ
ἤραξεν, καναχῇ δ' ἴαχεν ἄντρον ἅπαν·
οὐδ' ἔτλη Κυβέλης ἱερὸν βρόμον ὑλονόμος θήρ
μεῖναι, ἀν' ὑλῆεν δ' ὠκὺς ἔθυνεν ὄρος,
δείσας ἡμιγύναικα θεῆς λάτριν, ὃς τάδε Ῥείᾳ
ἔνδυτα καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασε πλοκάμους.

180.

Ἐσβέσθης γηραιὲ Σοφόκλεες, ἄνθος ἀοιδῶν,
οἰνωπὸν Βάκχου βότρυν ἐρεπτόμενος.

181.

Βωμοὺς τούσδε θεοῖς Σοφοκλῆς ἱδρύσατο πρῶτος,
ὃς πλεῖστον Μούσης εἶχε κλέος τραγικῆς.

182.

Οἵδε τριηκόσιοι, Σπάρτᾳ πατρί, τοῖς συναρίθμοις
Ἰναχίδαις Θυρεᾶν ἀμφὶ μαχεσσάμενοι

etiam Varro in Saturis ap. Nonium v. *Mansuete*: Non vidisti simulacrum leonis ad Idam e loco, ubi quondam subito eum cum vidissent quadrupedem Galli tympanis adeo fecerunt mansuem, ut tractarent manibus. V. 1. 2. affert Suidas v. *κατήλυσιν*, ubi *ἠνίκ' ἀλύξας* om., et deinde exhibet *ἦλθεν*. — V. 3. *ἀπομόρξατο*, P *ἀπ' ἐμόρξατο*. — V. 5. *αὐτὰρ ὁ* Suidas v. *ἤρασσον*, P *αὐτὰρ ὃ*. — *ὃ σχέθε* P in m, vulgo *ἔσχεθε*, Suid. *ἔσχετο*. — V. 9. et 10. affert Suid. v. *Λάτρις* et partim v. *ὄρεια*. — *τ' δὲ Ῥείᾳ*, P *ταδ' ἐρείαι*, Suid. bis *τάδ' ὄρεια*, Brunck *Ῥείῃ*.

Epigr. 180. Anthol. P. VII. 20: *εἰς σοφοκλέα Σιμωνίδου*. ita etiam Iriarte p. 95. Fortasse *Simmiae* est, cf. ad Simm. ep. 2. V. 2. *ἐρεπτόμενος, ἐρεπτόμενοι* Suid. v. *οἶνοψ*, (sed V *ἐρεπτόμενος*).

Epigr. 181. Anth. Pal. VI. 145: *τοῦ αὐτοῦ ἀνάθημα Σοφοκλέους ποιητοῦ τῶν τραγῳδιῶν*, ut putant *Ἀνακρέοντος*, cuius sunt epigrammata, quae praecedunt 134—144., sed post in codice est lacuna, nec probandum, quod in margine legitur: *οὐ λείπει, ὡς οἶμαι, οὐδ' ἐνταῦθα*. nam quod sequitur epigramma (*ἀνάθημα τῷ Ἑρμῇ παρὰ Λεωκράτους τοῦ αὐτοῦ*) *Simonidis* est (vid. Fr. 152.), itaque videtur hoc quoque epigramma 145. Simonidi tributum esse, sed falso, ut apparet, nec tamen Sophocli ausim vindicare.

Ep. 182. Anth. P. VII. 431: *Ἄδηλον, οἱ δὲ Σιμωνίδου ἐπὶ τῷ τάφῳ τῶν τριακοσίων Σπαρτιατῶν, τῶν μετὰ Ὀθρυάδου πεσόντων ἐν τῷ πρὸς ἀργείους πολέμῳ ἐπὶ τῇ θυρεάτιδι. ταῦτα ἐν τῇ βίβλῳ τοῦ συγγραφέως Θουκυδίδου τρανώτερον*. Simonidi recte abiudicat Schneidewin, fort. *Leonidae* est, quem verisimile est celebre hoc argumentum tractavisse. V. 1. *τριηκόσιοι*, quidni *τριακόσιοι*. — *συναρίθμοις*, Meineke *ἰσαρίθμοις*. — V. 2. *Ἰναχίδαις*, P *Ἰναχίδας*. — *Θυρεᾶν* scripsi, v. *Θυρέαν*. vid. Steph. B. v. *Θυρέα ... λέγεται καὶ πληθυντικῶς*. et Anth. P. VII. 721.

Digitized by Google

αὐχένας οὐ στρέψαντες, ὅπᾳ ποδὸς ἴχνια πρᾶτον
ὁρμόσαμεν, ταύτᾳ καὶ λίπομεν βιοτάν.
ἄρσενι δ' Ὀθρυάδαο φόνῳ κεκαλυμμένον ὅπλον
καρύσσει, Θυρέα, Ζεῦ, Λακεδαιμονίων.
αἰ δέ τις Ἀργείων ἔφυγεν μόρον, ἦς ἀπ' Ἀδράστου,
Σπάρτᾳ δ' οὐ τὸ θανεῖν, ἀλλὰ φυγεῖν θάνατος.

183.

Ἠμερὶ πανθέλκτειρα, μεθυτρόφε, μᾶτερ ὀπώρας,
οὔλης ἢ σκολιὸν πλέγμα φύεις ἕλικος,
Τηΐου ἡβήσειας Ἀνακρείοντος ἐπ' ἄκρῃ
στίλῃ καὶ λεπτῷ χώματι τοῦδε τάφου·
ὡς ὁ φιλάκρητός τε καὶ οἰνοβαρὴς φιλόκωμος
παννύχως κρούων τὴν φιλόπαιδα χέλυν,
κἠν χθονὶ πεπτηὼς κεφαλῆς ἐφύπερθε φέροιτο
ἀγλαὸν ὡραίων βότρυν ἀπ' ἀκρεμόνων,
καί μιν ἀεὶ τέγγοι νοτερὴ δρόσος, ἧς ὁ γεραιὸς
λαρότερον μαλακῶν ἔπνεεν ἐκ στομάτων.

184. [171.]

Οὗτος Ἀνακρείοντα τὸν ἄφθιτον εἵνεκα Μουσῶν
ὑμνοπόλον πάτρης τίμβος ἔδεκτο Τέω,
ὃς Χαρίτων πνείοντα μέλη, πνείοντα δ' Ἐρώτων
τὸν γλυκὺν ἐς παίδων ἵμερον ἡρμόσατο
μοῦνος δ' εἰν Ἀχέροντι βαρύνεται, οὐχ ὅτι λείπων

V. 3. ὅπᾳ, Pl. ὅπα. — ἴχνια πρᾶτον Pl., ἴχνος ἃ πρατὸν P. — V. 5. κεκαλυμμένον, Schneidewin πεπαλυμμένον, Meineke πεπαλαγμένον. Poeta conscriptum dixisse videtur, an forte κεκολαμμένον audacter dixit? — V. 7. αἰ, P αἱ. — ἧς, P ἦς.

Epigr. 183. Anth. Pal. VII. 24: εἰς τὸν αὐτὸν Σιμωνίδου· εἰς ἀνακρέοντα τὸν τήϊον ποιητὴν Σιμωνίδου· ὅτι καὶ αὐτὸς σιμωνίδης τήϊος ἦν· ὅθεν καὶ ἀνακρέων. cf. Iriarte p. 95. Sed neque hoc neque quod sequitur epigr. *Simonideum* est, quamquam de altero non dubitat Schneidewin, magnis illud laudibus efferens, hoc vero abiudicans. At ab eodem poeta utrumque compositum arbitror, fortasse a *Leonida*: nam quod alia praeterea eiusdem poetae in Anacreontem extant carmina, non est offensioni: solet ille, ut est luxuriantis ingenii, eadem argumenta saepius tractare, quem in hac quoque re secutus est Antipater Sidonius, qui etiam haec ipsa epigrammata imitatus est. V. 1. ὀπώρας P, ὀπώρης Pl. Suid. v. ἡμερὶ (sed AVE ὀπώρας.) — V. 2. ἢ — φύεις Suidas (sed ABV οὐ λήγῃ . . . φύεις), ἧ — φύσεις P, ἦ — φύσεις Pl. — V. 5. φιλόκωμος Pl., φιλακωμος P. — V. 6. κρούων P, κρούοι Pl. — V. 7. κἠν, P supra καὶ. — V. 8. ὡραίων Stephanus. v. ὡραῖον. — V. 9. μιν Pl. Suidas in λαρόν., σφιν P. Inde a verbis ἧς ὁ γερ. affert etiam Suidas v. γεραιὸς.

Epigr. 184. Anth. P. VII. 25: τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτὸν ἀνακρέοντα τὸν τήιον. cf. Iriarte 95. Vide de hoc ep. supra. V. 2. ὑμνοπόλον, P ὑμνοπόλων. — V. 5. μοῦνος, fort. μοῦνον. — λείπων, P λειπών.

Digitized by Google

ἠέλιον, Λήθης ἐνθάδ' ἔκυρσε δόμων,
ἀλλ' ὅτι τὰν χαρίεντα μετ' ἠϊθέοισι Μεγιστέα
καὶ τὸν Σμερδίεω Θρῇκα λέλοιπε πόθον·
μοιρᾶς δ' οὐ λήθᾳ μελιτερπέος, ἀλλ' ἔτ' ἐκεῖνον
βάρβιτον οὐδὲ θανὼν εὖνασεν εἰν Ἀΐδῃ.

185. A.

A. Τίς ἄδε; B. Βάκχα. A. τίς δέ μιν ξέσε; B. Σκόπας.
A. Τίς δ' ἐξέμηνε, Βάκχος ἢ Σκόπας; B. Σκόπας.

185. B.

Τὸν ἐν Ῥόδῳ κολοσσὸν ὀκτάκις δέκα
Χάρης ἐποίει πηχέων ὁ Λίνδιος.

186.

Δῆμος Ἀθηναίων σε, Νεοπτόλεμ', εἰκόνι τῇδε
τίμησ' εὐνοίης εὐσεβίης θ' ἕνεκα.

V. 6. *δόμων*, Pl. *δόμῳ*. — V. 9. P. in m. addit *εἰς ἀνακρεόντα*. — *λήθη* vulgo, *λήθει* P. Pl., *λῆγεν* Suidas v. *Μολπή*, unde Porson *λήγει*. — *ἐκεῖνον* P, *ἐκεῖνο* Pl., *τὸ κλεινὸν* Schneidewin.

Epigr. 185. A. Anth. Plan. 60: *Σιμωνίδου*. cf. Iriarte 95. Recentioris poetae esse manifestum est; isti enim poetae hoc argumentum saepius tractarunt, cf. Anth. IX. 774.

Epigr. 185. B. Anth. Plan. 82: *Σιμωνίδου*. cf. Iriarte 96. Hoc quoque a Simonide alienum esse apparet. Affert etiam Strabo XIV. 652: *ἄριστα δὲ ὅ τε τοῦ Ἡλίου κολοσσός, ὃν φησιν ὁ ποιήσας τὸ Ἰαμβεῖον, ὅτι ἑπτάκις δέκα Χάρης ἐποίει πηχέων ὁ Λίνδιος*. unde suspiceris epigrammatis auctorem incertum fuisse. Ceterum Strabo videtur in initio legisse: *Τὸν Ἡλίου κολοσσόν*, (auctor Epitomes ap. Kramerum T. III. 560. scribit *Κολοσσὸν Ἡλίου ποθ' ἑπτάκις κτλ.*) rectiusque *ἑπτάκις* scribit, quemadmodum etiam Plin. H. N. XXXIV. 41. cf. Eudoc. 429. Eustath. ad Dion. Per. 505. V. 2. *Χάρης* Strabo, *Λάχης* Planudes librarii errore, qui hominibus doctis negotia facessivit; cf. Pseudo-Draco Stratonic. p. 99: *Χάρης τὴν ἄρχουσαν συστέλλει, Σιμωνίδης· τὸν ἐν Ῥ. κ. ὀ. δ. Χάρης ἐποίει.*

Epigr. 186. Append. Anth. Pal. 77. ex cod. Pal., ubi apogr. Dorvill.: *Σίμωνος*. Simonidis certe non est, sed Schneidewin non recte ad Romana tempora refert; subscriptum fuit epigramma statuae, quam Athenienses auctore Lycurgo oratore in honorem Neoptolemi Anticlis filii Melitensis erexerunt, vid. Pseudoplut. vit. X orat. *ἔγραψε δὲ (Λυκοῦργος) καὶ Νεοπτόλεμον Ἀντικλέους στεφανῶσαι καὶ εἰκόνα ἀναθεῖναι, ὅτι ἐπηγγείλατο χρυσώσειν τὸν βωμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν ἀγορᾷ κατὰ τὴν μαντείαν τοῦ θεοῦ*. Liberalitate et divitiis insignis fuisse videtur, vide Demosth. de Cor. §. 114: *εἶθ' οὑτοσὶ Νεοπτόλεμος πολλῶν ἔργων ἐπιστάτης ὢν ἐφ' οἷς ἐπέθωκε τετίμηται*. cf. Boeckh de re nav. Athen. p. 245.

Digitized by Google

187.

A. *Τίς εἰκόνα τάνδ' ἀνέθηκεν;* B. *Δωριεὺς ὁ Θούριος.*
A. *Οὐ Ῥόδιος γένος ἦν;* B. *Ναί, πρὶν φυγεῖν γε πατρίδα,*
δεινᾷ γε χειρὶ πολλὰ ῥέξας ἔργα καὶ βίαια.

188.

Ἴσθμια δίς, Νεμέᾳ δίς, Ὀλυμπίᾳ ἐστεφανώθην,
οὐ πλάτεϊ νικῶν σώματος, ἀλλὰ τέχνᾳ,
Ἀριστόδαμος Θράσιδος Ἀλεῖος πάλᾳ.

Alia plane abieci, nam Anthol. P. V. 161., quod olim Simonidi tribuebatur (cf. Iriarte p. 93.) in cod. P. inscribitur *Ἡδύλου*, οἱ δὲ *Ἀσκληπιάδου*; fortasse *Asclepiadis* est, qui alias et Boedium meretricem (V. 159.) et Cleophontem (V. 153.) memorat. Deinde Anth. P. VII. 187. *Φιλίππου* in cod. P. inscribitur, et infra tantum ubi repetitur post VII. 349. *Simonidi*, in Planudea vero *Leonidae* tribuitur; choliambi ib. VII. 345. ad Simonidem relati, Aeschrionis sunt. — Anth. P. IX. 147. *Antagorae* est, et in Plan. tantum *Σιμωνίδου* inscribitur. Porro Anth. Plan. 204., quod *Σιμωνίδου* inscribitur, potius *Praxitelis* est, vid. Athen. XIII. 591. A. itaque supra exhibui, quemadmodum aliud ap. Stob. Ecl. Phys. I. 9, 16. male adhaesit Simonidis epigrammati, cum *Agathonis* sit. — Epigramma *ἀδέσποτον* in Anth. P. VII. 306. (adde Plut. Themist. I. Athen XIII. 576. C) in Themistoclis matrem Schneidewin Simonidi tribuit, quod prorsus incertum. — Versus qui in Etym. M. p. 135, 30. vulgo *Simonidi* tribuitur, quem Schneidewin ad Simmiam retulit, *Simyli* elegiographi est (de quo vid. Plut. Romul. c. 17.) ut codd. testantur, estque sic scribendus:

Epigr. 187. Anth. P. XIII. 1: *Σιμωνίδου πεντάμετρον ὑποχρηματί.* Dorieus Rhodius sub initium belli Peloponnesiaci tribus deinceps Olympiadibus vicit, vid. Pausan. VI. 7, 1. qui deinde 9, 4. addit: *ἀνηγορεύοντο δὲ οὗτός τε καὶ ὁ Πεισίροδος Θούριοι, διωχθέντες ὑπὸ τῶν ἀντισταντιαστῶν ἐκ τῆς Ῥόδου καὶ ἐς Ἰταλίαν παρὰ Θουρίους ἀπελθόντες.* cf. Xenoph. Hellen. I. 5, 19. Licuerit igitur de *Simonide genealogo* cogitare, sed res nimis incerta: fuit hoc epigramma opinor ut multa similia iam antiquitus *ἀδέσποτον* traditum. — V. 2. *γε*, P *τε*. — V. 3. *γε* scripsi, P *τε*. — *πολλὰ ῥέξας* Iacobs, P *πολλ' ἔρξας*.

Epigr. 188. Hephaest. 113: *Μετρικὰ δὲ ἄτακτα ... τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ Σιμωνίδειον· Ἴσθμια κτλ.* ubi v. 3. Fl. cod. Dorv. *πάλαι* pro *πάλᾳ*. Repetitur ib. 119. ubi v. 3. *Ἀριστόδημος Θρασὺς ἀλεῖος*, quod cum Scaliger correxisse perhibeatur, coniicias etiam priore loco eadem in codd. legi. V. 1 *Ἴσθμια*, Brunck coni. *Πύθια*, quoniam Elei ab Isthmiis certaminibus arcebantur, vid. Pausan. V. 2. 2 seqq. VI. 16, 2. et quoniam Paus. VI. 3, 4 dicit: *ἀνάκειται δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς Ἤλιδος παλαιστὴς ἀνὴρ Ἀριστόδημος Θράσιδος· γεγονασι δὲ αὐτῷ καὶ Πυθοῖ δύο νῖκαι· ἡ δὲ εἰκὼν ἐστι Ἀριστοδήμου τέχνῃ Δαιδάλου τοῦ Σικυωνίου, μαθητοῦ καὶ πατρὸς Πατροκλέους.* Iam hic Aristodemus sec. Eusebium vicit Ol. 98., eademque aetate ialus vixit, Patroclis filius, hinc sane epigramma Simonidi Ceo abiudicatum, nisi statuas fuisse iam Simonidis aetate Aristodemum Olympionicen

Digitized by Google

Μύσιον ἀπύοντα (ἠπύοντα) παρὰ ῥόον Ἀργανθώνης: videtur autem ista de Hercule Hylam a Nymphis raptum quaerente Simylus dixisse: nam *cui non dictus Hylas puer?* — Contra fortasse poteram alia epigrammata adespota ad hunc poetam revocare, sed nolui nimis incertis coniecturis indulgere. Velut Simonidi, cum post Medicum bellum plurima in gratiam Atheniensium composuerit epigrammata, possis tribuere, quod servavit Harpocr. *πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμῆς· Ἀρξάμενοι πρῶτοι τειχίζειν τόνδ' ἀνέθηκαν βουλῆς καὶ δήμου δόγμασι πειθόμενοι.*

Simonidi tribuit Schneidewin elegans epigramma, quod est ap. Diodor. XI. 114. (Arsen. 97.):

Μνᾶμά τ' ἀλεξάνδρου πολέμου καὶ μάρτυρα νίκας
Δελφοί με στᾶσαν Ζανὶ χαριζόμενοι,
σὺν Φοίβῳ πτολίπορθον ἀπωσάμενοι στίχα Μήδων
καὶ χαλκοστέφανον ῥυσάμενοι τέμενος.

sed tamen prorsus incerta haec coniectura. Idem ad Simonidem retulit epigramma ap. Athen. XII. 536. B:

Μνᾶμ' ἀρετᾶς ἀνέθηκε Ποσειδάωνι ἄνακτι
Παυσανίας, ἄρχων Ἑλλάδος εὐρυχόρου
πόντου ἐπ' Εὐξείνου, Λακεδαιμόνιος γένος, υἱὸς
Κλεομβρότου, ἀρχαίας Ἡρακλέος γενεᾶς.

Idem Simonidi tribuit versus, qui leguntur ap. Plut. consol. ad Apollon. c. 15. vit. Pelop. c. 1. Stob. CVIII. 83. (ubi *οὔτε τὸ ζῆν . . . οὔτε*):

Οἳ θάνον οὐ τὸ ζῆν θέμενοι καλὸν οὐδὲ τὸ θνήσκειν,
ἀλλὰ τὸ ταῦτα καλῶς ἀμφότερ' ἐκτελέσαι.

ubi corrigit *οἳ δ' ἔθανον τὸ ζῆν θ. κ. οὔτε κτλ.* contra Goettling Opusc. 320. eosdem versus *Tyrtaeo* vindicare studet.

Brunck tribuit Simonidi epigramma Anthol. Plan. 84:

Οὐκ ἀδαὴς ἔγραψε Κίμων τάδε· παντὶ δ' ἐπ' ἔργῳ
μῶμος, ὃν οὐδ' ἥρως Δαίδαλος ἐξέφυγεν.

(ubi v. 1. malim ἔπ' i. e. ἔπεστι.) non improbabiliter, cum apud Planudem eodem loco legantur alia Simonidis epigrammata. Cf. etiam Iriart. Cod. Matr. 94. Idem vindicare voluit Simonidi epigr. adespoton Anthol. Pal. XIII. 17:

Ἰφίων ἔγραψεν ἑᾷ χερὶ τόν ποκα ὕδωρ
θρέψε Πειράνας ἄπο.

ubi v. 1. Iacobs *τάδ' ἔγραψε*, Schneidewin *ποκα νᾶμα* coniecit. Fort.

Ἰφίων ἔγραψεν ἑᾷ τάδε χειρί, τὸν ποχ' ὕδωρ,

sive *τάδ' ἔγραψεν ἑᾷ χερί, τόν ποχ' ἁγνὸν ὕδωρ* malis.

Digitized by Google

189. [108.]

ΑΤΑΚΤΟΙ ΛΟΓΟΙ.

Aristot. Metaph. N. 3: *πάντα δὴ ταῦτα ἄλογα, καὶ μάχεται καὶ αὐτὰ ἑαυτοῖς καὶ τοῖς εὐλόγοις καὶ ἔοικεν ἐν αὐτοῖς εἶναι ὁ Σιμωνίδου μακρὸς λόγος. γίγνεται γὰρ ὁ μακρὸς λόγος, ὥςπερ ὁ τῶν δούλων, ὅταν μηδὲν ὑγιὲς λέγωσιν.* ad quem locum Alex. Aphrodis. T. IV. p. 827. B: *τὸ δὲ καὶ ἔοικεν ἐν αὐτοῖς εἶναι ὁ Σιμωνίδου μακρὸς λόγος, σαφὲς ἔσται προειποῦσιν τίς ἐστιν ὁ Σιμωνίδου λόγος. Ὁ Σιμωνίδης ἐν τοῖς λόγοις, οὓς Ἀτάκτους ἐπιγράφει, μιμεῖται καὶ λέγει, οὓς εἰκός ἐστι λόγους λέγειν δούλους ἐπταικότας πρὸς δεσπότας ἐξετάζοντας αὐτοὺς τίνος ἕνεκα ταῦτα ἐπταίκασι; καὶ ποιεῖ αὐτοὺς ἀπολογουμένους λέγειν πάνυ μακρὰ καὶ πολλά, οὐδὲν δὲ ὑγιὲς ἢ πιθανόν, ἀλλὰ πᾶν τὸ ἐπιφερόμενον ἐναντίον τῷ προφρασθέντι· τοιοῦτον γὰρ ὡς εἰκὸς τὸν βάρβαρον καὶ παιδείας ἄμοιρον . . . κατὰ γὴ τὸν τραγῳδόν· Ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ. . . .* Welcker haec retulit ad Simonid. Amorg. Fr. 10. Schneidewin in Museo Rhen. Novo VII. 460 seq. librum pedestri oratione *mimorum* in modum conscriptum fuisse putat et confert Arist. Rhet. III. 14.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ.

190. [113.]

Mich. Psellus *περὶ ἐνεργ. δαιμ.* p. 5: *Κατὰ Σιμωνίδην ὁ λόγος τῶν πραγμάτων εἰκών ἐστιν.* nisi forte potius apophthegma est.

191. [114.]

Plato de Republ. I. 331. E: *Λέγε δή, εἶπον ἐγώ, σὺ ὁ τοῦ λόγου κληρονόμος, τί φῂς τὸν Σιμωνίδην λέγοντα ὀρθῶς λέγειν περὶ δικαιοσύνης; Ὅτι, ἦ δ' ὅς, τὸ τὰ ὀφειλόμενα ἑκάστῳ ἀποδιδόναι δίκαιόν ἐστι, τοῦτο λέγων δοκεῖ ἔμοιγε καλῶς λέγειν.* Cf. ib. 332. A. 334. E. et 335. D. Respicit huc Proclus ad Hesiod. Op. v. 707: *Σιμωνίδης γοῦν ταύτην εἶναι δικαιοσύνην ὡρίσατο, τοὺς φίλους εὖ ποιεῖν.*

192. [118.]

Theon Progymnasm. I. 215. Walz: *Ἐκ δὲ τοῦ ἀσυμφόρου, ὅτι βλαβερῶς παραινεῖ Σιμωνίδης παίζειν ἐν τῷ βίῳ καὶ περὶ μηδὲν ἁπλῶς σπουδάζειν.*

193. [126.]

Plut. de Is. et Osir. c. 23: *Ὀκνῶ δέ, μὴ τοῦτο ᾖ τὰ ἀκίνητα κινεῖν καὶ πολεμεῖν οὐ* (sic AEFGHV, vulgo *ἐν*) *τῷ πολλῷ χρόνῳ, κατὰ Σιμωνίδην, μόνον, πολλοῖς δ' ἀνθρώπων ἔθνεσιν κτλ.* Cf. vit. Thes. c. 10: *Οἱ Μεγαρόθεν συγγραφεῖς ὁμόσε τῇ φήμῃ βαδίζοντες καὶ τῷ πολλῷ χρόνῳ κατὰ Σιμωνίδην πολεμοῦντες.*

Digitized by Google

194. [222.]

Athen. V. 210. B: *Ἐν Φλιοῦντι κατὰ τὴν πολεμάρχειον στοὰν γεγραμμένην ὑπὸ Σίλλακος τοῦ Ῥηγίνου, οὗ μνημονεύουσιν Ἐπίχαρμος καὶ Σιμωνίδης.* fort. in *Epigrammate.*

195. [55.]

Mythogr. Vatic. III. 27: „Neque enim verum est, animam deserere corpus, cum potius corpus animam deserat. Hinc et Simonides poeta et Statius itidem in VIII.: „Odi artus fragilemque hunc corporis usum Desertorem animi." Cf. Schol. Stat. Theb. VIII. 739.

196. [56.]

Plutarch. Consol. ad Apoll. c. 17: *Τὰ γὰρ χίλια καὶ τὰ μύρια κατὰ Σιμωνίδην ἕτη στιγμή τις ἐστὶν ἀόριστος, μᾶλλον δὲ μόριόν τι βραχύτατον στιγμῆς.* nisi hoc inter apophthegmata est referendum.

197. [57.]

Strabo XV. 711: *Περὶ δὲ τῶν χιλιετῶν Ὑπερβορέων τὰ αὐτὰ λέγει Σιμωνίδῃ καὶ Πινδάρῳ καὶ ἄλλοις μυθολόγοις.*

198. [13.]

Strabo IX. 441: *Διὰ δὲ τὸ ἀναμὶξ οἰκεῖν Σιμωνίδης Περραιβοὺς καὶ Λαπίθας καλεῖ τοὺς Πελασγιώτας ἅπαντας τοὺς τὰ ἑῷα κατέχοντας τὰ περὶ Γυρτῶνα καὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Πηνειοῦ καὶ Ὄσσαν καὶ Πήλιον καὶ τὰ περὶ Δημητριάδα καὶ τὰ ἐν τῷ πεδίῳ, Λάρισσαν, Κραννῶνα, Σκοτοῦσσαν, Μόψιον, Ἄτρακα καὶ τὰ περὶ τὴν Νεσσωνίδα λίμνην καὶ Βοιβηΐδα.*

199.

Schol. Theocr. XII. 27: *ἀριστεύοντες· καὶ Σιμωνίδης ἐπαινεῖ τοὺς Μεγαρεῖς· ἦγουν ἄριστοι τὰ ναυτικά.* Nisi forte intelligit. Epigr. 110.

200.

Tzetz. Chil. I. 430:

Ἀτρέως ἐν τοῖς θρέμμασιν ἦν τι χρυσοῦν ἀρνίον,
Ὃ Σιμωνίδης πορφυροῦν εἶναι δὲ τοῦτο λέγει.

Schneidewin putat Tzetzen temere ad Atrei historiam transtulisse, quae de vellere Colchico dixit poeta Fr. 21.

201. [37.]

Himer. Or. XVI. 7: *Διὸ δὴ καὶ Σιμωνίδῃ πείθομαι, ὅπερ ἐκεῖνος ἐν μέλεσι περὶ Μουσῶν ἀνύμνησε· φησὶ γὰρ δήπου τοῦτο ἐκεῖνος· Ἀεὶ μὲν αἱ Μοῦσαι χορεύουσι καὶ φίλον ἐστὶ ταῖς θεαῖς ἐν ᾠδαῖς τε εἶναι καὶ κρούμασιν· ἐπειδὰν δὲ ἴδωσι τὸν Ἀπόλλωνα τῆς χορείας ἡγεῖσθαι ἀρχόμενον, τότε πλέον ἢ πρότερον τὸ μέλος ἐκτείνασαι ἦχόν τινα παναρμόνιον καθ' Ἑλικῶνος· ἐκπέμπουσιν.* Sunt fortasse ex *Paeanibus* petita:

Digitized by Google

202. [71.]

Phot. 500, 24: *Σαρδόνιος γέλως· — Σιμωνίδης δὲ τὸν Τάλων* (cod. σιαλον) *τὸν Ἡφαιστότευκτον Σαρδονίους, οὐ βουλομένους περαιῶσαι πρὸς Μίνωα, εἰς πῦρ καθαλλόμενον ὡς ἂν χαλκοῦν, προστερνιζόμενον ἀναιρεῖν ἐπιχάσκοντας.* Similia Suidas v. *Σαρδόνιος γέλως*. Cf. Zenob. V. 85: *Σιμωνίδης δὲ φησὶ τὸν Τάλω πρὸ τῆς εἰς Κρήτην ἀφίξεως οἰκῆσαι τὴν Σαρδὼ καὶ πολλοὺς τῶν ἐν ταύτῃ διαφθεῖραι, οὓς τελευτῶντας σεσηρέναι, καὶ ἐκ τούτου ὁ Σαρδόνιος γέλως.* ibiq. interpr.

203. [80.]

Schol. Hesiod. Theog. v. 313: *Τὴν ὕδραν Ἀλκαῖος μὲν ἑννεακέφαλόν φησι, Σιμωνίδης δὲ πεντηκοντακέφαλον.* Cf. Serv. Aen. VI. 576. et VII. 658.

204. [82.]

Argum. Eurip. Medeae: *Φερεκύδης δὲ καὶ Σιμωνίδης φασίν, ὡς ἡ Μήδεια ἀνεψήσασα τὸν Ἰάσονα νέον ποιήσειε.* Cf. Schol. Arist. Eq. 1321.

205. [84.]

Schol. Pind. Pyth. IV. 450: *Καὶ γὰρ καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ ἐστὶν ἡ ἱστορία, ὅτι περὶ ἐσθῆτος ἠγωνίσαντο (οἱ Ἀργοναῦται).*

206. [86.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 1212: *Ἐφύρα ἡ Κόρινθος ἀπὸ Ἐφύρας τῆς Ἐπιμηθέως θυγατρός· Εὔμηλος δὲ (φησὶν) ἀπὸ Ἐφύρας τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος, γυναικὸς δὲ γενομένης Ἐπιμηθέως.* sed pro *Εὔμηλος* cod. P *Σιμωνίδης*, itaque scribendum haud dubie *Εὔμηλος δὲ καὶ Σιμωνίδης ἀπὸ Ἐφ.* ut Schneidewin quoque edidit. cf. Fr. 48.

207. [87.]

Schol. Eurip. Orest. 46: *Ὅμηρος δὲ ἐν Μυκήναις φησὶ τὰ βασίλεια Ἀγαμέμνονος, Στησίχορος δὲ καὶ Σιμωνίδης ἐν Λακεδαιμονίᾳ.*

208. [89.]

Schol. Il. ν'. 517. ubi de Idomeneo et Deiphobo dicit: *ὡς ἀνεραστὴς Ἑλένης· ὡς μαρτυρεῖ Ἴβυκος καὶ Σιμωνίδης.* Cf. Eust. Il. 944, 43: *Ἕτεροι δὲ ἀκολουθοῦντες τῇ Σιμωνίδου καὶ Ἰβύκου ἱστορίᾳ φασὶν ὡς ἀληθῶς ἀεὶ ἐνεκότει τῷ Ἰδομενεῖ Δηΐφοβος ὡς ἀνεραστῇ· ἦρα γάρ φασι καὶ αὐτὸς τῆς Ἑλένης.*

209. [90.]

Longin. de Sublim. c. 15, 7: *Ἄκρως δὲ καὶ ὁ Σοφοκλῆς ἐκ τοῦ θνήσκοντος Οἰδίπου καὶ ἑαυτὸν μετὰ δυσημείας τινὸς θάπτοντος πεφάνταται, καὶ κατὰ τὸν ἀπόπλουν τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τοῦ Ἀχιλλέως, προφαινομένου τοῖς ἀναγομένοις ὑπὲρ τοῦ τάφου· ἦν οὐκ οἶδ' εἴ τις ὄψιν ἐναργέστερον εἰδωλοποίησε Σιμωνίδου· πάντα δ' ἀμήχανον παρατίθεσθαι.*

Digitized by Google

210.

Himer. Or. III. 1: *Ἵνα τι κατὰ σοῦ νεανιεύσωμαι, ὁποῖον Σιμωνίδης ἢ Πίνδαρος κατὰ Διονύσου καὶ Ἀπόλλωνος.* quae oratio habita veris initio. et Simonidis hoc carmen rursus videtur respicere XIII. 7: postquam dixit de Apolline Musageta, *οἷον αὐτὸν καὶ Σαπφὼ καὶ Πίνδαρος — εἰς Ἑλικῶνα πέμπουσιν, ἢ οἷον τὸν Βακχειώτην* (οὕτω γὰρ αὐτὸν ἡ λύρα καλεῖ τὸν Διόνυσον λέγουσα) *ἥρος ἄρτι τὸ πρῶτον ἐκλάμψαντος, ἄνθεσί τ' ἠρινοῖσι καὶ κισσοῦ κορύμβοις Μούσαις κάτοχοι ποιηταὶ στέψαντες, νῦν μὲν ἐπ' ἄκρας κορυφὰς Καυκάσου καὶ Λυδίας τέμπη, νῦν δὲ ἐπὶ Παρνασσοῦ σκοπέλους καὶ Δελφίδα πέτραν ἄγουσι, πηδῶντά τε αὐτὸν καὶ ταῖς Βάκχαις ἐνδιδόντα τὸν εὖϊον· ὅτε καὶ τὴν γῆν λόγος, οἷον αἰσθανομένην τῆς ἐπιδημίας αὐτοῦ, ῥεῖν μὲν μέλι καὶ γάλα καὶ ποταμούς τινας αὐτοῦ τοῦ νέκταρος Σατύροις τε καὶ Βάκχαις ἀρύεσθαι, καὶ μειδιᾶν μὲν ὁμοῦ ἡδύ τι καὶ χρυσαυγές, πορφύρειν δὲ ὅλην τοῖς ἄνθεσιν, ὅπως ἂν ἔχοι σκιρτᾶν τε καὶ ἀθύρειν ἐπ' αὐτῶν ὁ θεός· ἐμοὶ γὰρ καὶ τοῦτο τῷ θεῷ δοκεῖ εἰκότως ἐργάζεσθαι.* Videntur sane haec ex Simonideo aliquo dithyrambo petita, res tamen in Himerio perquam incerta, cf. ad Pind. Fr. 34.

211.

Cram. An. Paris. I. 166, 11: *Εἴ γε βούλεσθε μὴ ληρεῖν, ἀλλὰ τοὺς Ἕλληνας ἐλευθερῶσαι καὶ κτήσασθαι πάλιν αὖ τὴν πατρῴαν ἡγεμονίαν, ἀπροφασίστως δουλεύοντα κατὰ τὸν Σιμωνίδην· οὐδὲν γάρ που μέγα μικρῷ θεραπεύεται.* Locus nequit satis intelligi, cum quaedam verba excidisse videantur.

212. [6.]

Schol. Apoll. Rhod. I. 583: *Νῆσος γὰρ ἡ Σκίαθος τῆς Θεσσαλίας ἐγγὺς Εὐβοίας· ἧς καὶ Σιμωνίδης μέμνηται.*

213. [92.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 815: *Ὅτι δὲ Ἀχιλλεὺς εἰς τὸ Ἠλύσιον πεδίον παραγενόμενος ἔγημε Μήδειαν, πρῶτος Ἴβυκος εἴρηκε, μεθ' ὃν Σιμωνίδης.* cf. Eudoc. 85.

214. [93.]

Schol. Hom. Il. β'. 872: *Ἡ διπλῆ, ὅτι ἐπὶ τοῦ Ἀμφιμάχου ἐστὶ τό· ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων, ὁ δὲ Σιμωνίδης ἐπὶ τοῦ Νάστου λέγει· καὶ ὅτι οὐ λέγει, ὅπλα αὐτὸν ἔχειν χρυσᾶ, ὡς καὶ πάλιν ὁ Σιμωνίδης ἐξέλαβεν, ἀλλὰ κόσμον χρυσοῦν.* Suspicatus aliquando sum, Simonidem genealogum intelligendum esse, ut is iam epigrammata in Iliacos heroes composuerit.

215. [95.]

Schol. Pind. Olymp. XIII. 31: *Καὶ ποιηταὶ διασημότατοι ἐν Κορίνθῳ ἐγένοντο, ὧν ἦν καὶ Ἄϊσων, οὗ μέμνηται Σιμωνίδης.*

Digitized by Google

216. [96.]

Schol. Il. ι'. 556: *Ἴδας ὁ Ἀφαρέως μὲν παῖς κατ' ἐπίκλησιν, γόνος δὲ Ποσειδῶνος, Λακεδαιμόνιος δὲ τὸ γένος, ἐπιθυμήσας γάμου παραγίνεται εἰς Ὀρτυγίαν τὴν ἐν Χαλκίδι καὶ ἐντεῦθεν ἁρπάζει τὴν Εὐηνοῦ θυγατέρα Μάρπησσαν· ἔχων δὲ ἵππους Ποσειδῶνος ἠπείγετο. ὁ δὲ Εὐηνὸς εἰς ἐπιζήτησιν ἐξῆλθε τῆς θυγατρός· ἐλθὼν δὲ κατὰ τὸν Λυκόρμαν ποταμὸν τῆς Αἰτωλίας ἑαυτὸν ἐκεῖ καθῆκεν· ὅθεν ὁ Λυκόρμας Εὐηνὸς ὠνομάσθη· κατὰ δὲ τὴν Ἀρήνην ἀπαντήσας ὁ Ἀπόλλων τῷ Ἴδᾳ λαμβάνεται τῆς Μαρπήσσης· ὁ δὲ ἔτεινε τὸ τόξον καὶ διεφέρετο περὶ τοῦ γάμου· οἷς κριτὴς ὁ Ζεὺς γενόμενος αἵρεσιν τοῦ γάμου ἐπὶ τῇ Μαρπήσσῃ τίθεται· ἡ δὲ δείσασα, μὴ αὐτὴν ἐπὶ γήρᾳ καταλίπῃ ὁ Ἀπόλλων, αἱρεῖται τὸν Ἴδαν· οὕτως δὴ Σιμωνίδης τὴν ἱστορίαν περιείργασται.*

217. [98.]

Plut. vit. Lycurg. c. 1: *ἐπεὶ καὶ Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς οὐκ Εὐνόμου λέγει τὸν Λυκοῦργον πατρός, ἀλλὰ Πρυτάνιδος καὶ τὸν Λυκοῦργον καὶ τὸν Εὔνομον.* Cf. Schol. Platon. p. 419. ed. Bekk: *Λυκοῦργος — ἦν δὲ κατὰ Σιμωνίδην Πρυτάνιδος μὲν υἱός, Εὐνόμου δὲ ἀδελφός, καὶ θεῖος τοῦ Εὐνόμου υἱοῦ, Χαριλάου τοῦ βασιλεύσαντος τῆς Σπάρτης, ἧς ἦρξε καὶ Λυκοῦργος αὐτὸς ἔτη ιή'.*

218. [99.]

Plut. vit. Agesil. c. 1: *Διὸ καί φασιν ὑπὸ τοῦ Σιμωνίδου τὴν Σπάρτην προσηγορεῦσθαι δαμασίμβροτον, ὡς μάλιστα διὰ τῶν ἐθῶν τοὺς πολίτας τοῖς νόμοις πειθηνίους καὶ χειροήθεις ποιοῦσαν, ὥσπερ ἵππους εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς δαμαζομένους.*

219. [100.]

Schol. Eurip. Rhes. v. 5: *Ὅτι οἱ ἀρχαῖοι εἰς τρεῖς φυλακὰς νέμουσι τὴν νύκτα — Στησίχορον δὲ ὁ Σιμωνίδης πενταφύλακον φησὶν ὑποτίθεσθαι τὴν νύκτα.* Legebatur *Στησίχορος* (cod. στησιχρ.), quod correxi, similiterque Vater, sed fort. rectius Cobet *Στησίχορον δὲ καὶ Σιμωνίδην* scripsit.

220. [101.]

Steph. Byz.: *Ἄκανθος — ἔστι καὶ ἡ Ἀθαμανίας. το ἐθνικὸν τῆς Ἀκάνθου Ἀκάνθιος· ἐξ οὗ καὶ παροιμία Ἀκάνθιος τέττιξ ἐπὶ τῶν ἀφώνων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ τῆς χώρας τέττιγες, ὡς Σιμωνίδης.* Cf. Arsen. 444. Apostol. XVI. 33. Paroemiogr. II. p. 5.

221. [102.]

Athen. II. 40. A: *Ὅτι Σιμωνίδης τὴν αὐτὴν ἀρχὴν τίθησιν οἴνου καὶ μουσικῆς.*

222. [197.]

Plut. vit. Themist. c. 1: *ὅτι μέντοι τοῦ Λυκομιδῶν γένους μετεῖχε (Θεμιστοκλῆς), δῆλός ἐστι· τὸ γὰρ Φλυῆσι τελεστήριον, ὅπερ*

Digitized by Google

ἦν Λυκομιδῶν κοινόν, ἐμπρησθὲν ὑπὸ τῶν βαρβάρων, αὐτὸς ἐπεσκεύασε καὶ γραφαῖς ἐκόσμησε, ὡς Σιμωνίδης ἱστόρηκεν. Haud dubie in *Epigrammate*, quod in Themistoclis usum composuerat.

223.

Himer. Or. XXIX: *Καὶ Σιμωνίδῃ καὶ Βακχυλίδῃ ἡ πόλις (Κέως) ἐσπούδασται.*

224. [129.]

Herodian. in Boiss. An. III. 250: *Ὡς δὴ ἐγὼ γελᾷ* (BD *γελῶ*) *παρὰ τῷ λυρικῷ Σιμωνίδῃ· τὸ γὰρ ἐγὼ πρώτου ἐστὶ προσώπου, τὸ δὲ γελᾷ τρίτου· διότι τοίνυν ἐπήνεγκε τῷ πρώτῳ τὸ ἀνακόλουθον, τὴν ὀρθοέπειαν ἔβλαψεν.*

225.

Ammian. Marc. XIV. 6: Ut enim Simonides lyricus docet, beate perfecta ratione victuro, ante alia patriam esse convenit gloriosam.

226. [112.]

Plut. vit. Arat. c. 45: *Καὶ γὰρ εἰ δεινὸν ἄνδρας ὁμοφύλους καὶ συγγενεῖς οὕτω μεταχειρίσασθαι δι' ὀργήν, ἀλλ' ἐν ἀνάγκαις γλυκὺ γίνεται καὶ οὐ σκληρὸν κατὰ Σιμωνίδην, ὥςπερ ἀλγοῦντι τῷ θυμῷ καὶ φλεγμαίνοντι θεραπείαν καὶ ἀναπλήρωσιν προσφερόντων.*

227.

Claudian. Epist. IV. 9:

Fors iuvat audentes, Cei sententia vatis.
Hac duce non dubitem, te reticente loqui.

Dixit fort. Simonides in illo carmine, e quo est Fr. 65. Ceterum alii libri *Chii* vel *prisci* exhibere dicuntur. Sed dubito iam, an Simonidis aut omnino Graeci poetae versum respexerit Claudianus: nam videtur intelligere versum, quem adhibet Seneca Epist. 94:

Audentes fortuna iuvat: piger ipse sibi obstat.

sic enim haec in unum sunt coniungenda. Fortasse Ennianus est versus, ut apud Claudianum legendum sit *Calabri* sententia vatis: quamquam aliquando conieci integrum hunc versum pertinere ad Virg. Aen. X. 284., ubi nunc tantum hemistichium *Audentis fortuna iuvat* extat. Et priori certe coniecturae adversari videtur Macrobius VI. 1. qui cum hoc Virgiliano hemistichio comparat Ennianum: *Fortibus est fortuna viris data.*

228. [134.]

Et. M. 83, 42: *Ἀμιθρῆσαι· Σιμωνίδης τὸν ἀριθμὸν ἀμιθρὸν εἶπε καθ' ὑπέρθεσιν.* nisi est Iambographi, vid. Fr. 3. cf. tamen etiam supra ad 128.

Digitized by Google

229. [115.]

Zonar. et Suid. v. *Ἀμύνασθαι·* — *Σιμωνίδης δὲ ἀντὶ τοῦ χάριτας ἀποδοῦναι.* cf. Philem. 141.

230. [138.]

Schol. Hom. Il. *o'*. 625: *Καὶ Σιμωνίδης ἀνεμοτρεφέων πυλάων εἴρηκε.* Cf. Kust. 1034, 2.

231. [70.]

Athen. III. 99. B: *Οἶδα δ' ὅτι καὶ Σιμωνίδης που ὁ ποιητὴς ἀρίσταρχον εἶπε τὸν Δία.*

232. [142.]

Schol. Hom. Il. *ω'*. 5: *Πανδαμάτωρ δὲ ὁ μηδένα ἐῶν ἀδάμαστον· Σιμωνίδης δὲ δαμασίφωτα τὸν ὕπνον εἶπεν.* Cf. Kust. 1336, 6.

233.

Schol. Hom. Il. *o'*. 713: *Μελάνδετα, σιδηρόδετα — τὴν δὲ λαβὴν δεσμὸν καλεῖ Σιμωνίδης.*

234. [78.]

Et. M. 60, 36: *Ἀλέρα καὶ Ἐλάρα· Ἐλάρας γενεά· οὕτως παρὰ Σιμωνίδῃ.*

235. [127.]

Et. M. 38, 46: *Αἰριπόλιοι δμωαί· Σιμωνίδης ἐκ τοῦ αἰριοπόλιοι* (DVa *αἰριπόλιοι*, Vba *αἰριοπόλιον*, P *αἰροπόλιοι*) *συγκοπῇ τοῦ ο. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.* Schneidewin *ἐριπόλιοι δμωαί*, sed potius *αἰριπόλοι*, dorica forma pro *εἰριπόλοι*, quod ab *εἴριον*, *ἔριον*, *ἔρι* (ut Philetas dixit) descendit, significatque nihil aliud, quam *ἐριουργοί*.

236. [130.]

Schol. Aesch. Choeph. 362: *Ἡ γνάθος συνήθης ὡς καὶ ὁ κρημνὸς παρὰ Πινδάρῳ, καὶ ἡ ἠχὼ παρὰ Σιμωνίδῃ.*

237. [143.]

Schol. Hom. Il. *δ'*. 79: *Τὸ θάμβος δὲ οὐδετέρως παρ' Ὁμήρῳ, παρὰ δὲ Σιμωνίδῃ ἀρσενικῶς.*

238.

Schol. Il. *ι'*. 586: *Κεδνότατοι· ὅτι σωφρονέστατοι. ὁ δὲ Σιμωνίδης κεδνοὺς τοὺς φίλους.*

Digitized by Google

239.

Schol. Il. ω'. 228: *Ἀρίσταρχος δέ φησι τὴν κιβωτὸν νεωτέραν εἶναι, ἀγνοεῖ δὲ ὅτι καὶ Σιμωνίδης καὶ Ἑκαταῖος μέμνηται αὐτῆς.* Schneidewin ad apophthegma refert, de quo auctor Argum. Theocriti Id. XVI: *Χάριτας αὐτὸ ἐπέγραψεν· ἐν ᾧ καὶ τὰ τοῦ Σιμωνίδου ἐμφαίνει κιβώτια· λέγουσι γὰρ ἐκεῖνον ἔχειν δύο κιβώτια, τὸ μὲν Χαρίτων, τὸ δὲ Διδόντων. ὅτε οὖν τις παρ' αὐτὸν παρεγίνετο χάριν αἰτούμενος, ἐκέλευε φέρειν τὰ κιβώτια· εὑρίσκετο οὖν τὸ μὲν τῶν Χαρίτων κενόν, τὸ δὲ τῶν Διδόντων πλῆρες· καὶ οὕτως ὁ τὴν δωρεὰν αἰτούμενος ἀνεκόπτετο.* Sed fortasse in carmine aliquo tale quid poeta significaverat.

240. [147. b.]

Gramm. Cram. An. Ox. I. 429, 15: *Τὰ εἰς τος δισύλλαβα ἀπαρασχημάτιστα ἔχοντα ἐν τῇ πρὸ τέλους τὸ ρ βαρύνεται· κύρτος, Μύρτος ἡ πόλις, κίρτος, παρὰ Σιμωνίδῃ ἡ χρῆσις.*

241. [146.]

Et. M. 692, 25: *Πρῴρα· σὺν τῷ ι ἀπὸ δὲ τῆς ἐτυμολογίας ἀπὸ τοῦ προϊέναι* (cf. Schol. Arati 341.) *καὶ ἀπὸ τῆς διαστάσεως· ἐπειδὴ εὕρηται κατὰ διάστασιν, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ κυανοπρῳῖρους* (cf. Lobeck Paralip. 214.) *καὶ παρὰ τῷ Σιμωνίδῃ κυανοπρῳΐραν* (M *κυανοπρώηραν*)· *τὸ δὲ πρώϊρα οἱ μὲν διὰ τοῦ ι λέγουσιν, ὡς ἀπὸ τοῦ πρῷρα, κατὰ διάστασιν τοῦ ι πρώϊρα, ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφει.* Cf. Zonar. 1681.

242. [122.]

Tzetz. ad Hesiod. Op. V. 372: *Κωτίλη ἡ χελιδὼν διὰ τὸ λάλος εἶναι παρά τε Ἀνακρέοντι καὶ Σιμωνίδῃ καλεῖται.*

243. [88.]

Hesych.: *Νεαιρήϊσιν ἵπποις, τοῖς ἀπὸ Νεαίρας· καὶ Σιμωνίδης Νεαίραν γνάθον, Νέαιρα δὲ χωρίον ἐν Λήμνῳ.* legendum videtur *νέαιραν γνάθον.*

244. [79.]

Hesych.: *Οἰκιάδης, Σιμωνίδης, καὶ Ἱππόνου πατήρ.* Alberti coni. *Οἰκιάδης· Σιμωνίδης.* (*Δεξαμενοῦ*) *καὶ Ἱππονόου πατὴρ* (*Οἰκεύς*).

245. [131.]

Athen. XI. 498. D: *Σιμωνίδης δ' οὐατόεντα σκύφον ἔφη.* Cf. Eust. 870, 6. et 1775, 19. Favor. 332.

246. [97.]

Schol. Pind. Ol. 28: *Τὸ Πίσας τε συσταλτέον διὰ τὸ ἀντίστροφον· οὕτω δὲ οἱ περὶ Πίνδαρον καὶ Σιμωνίδην.*

Digitized by Google

247. [137.]

Eust. Il. 877, 57: *Προφέρει δὲ ('Αριστοφάνης ὁ γραμματικὸς) καὶ Σιμωνίδου χρήσεις, ἐν αἷς βοῦν ἄῤῥενα ὅτε μὲν ταῦρον, ὅτε δὲ μᾶλον, ἤγουν μῆλον, ὅτε δὲ πρόβατον ἐκεῖνος ὀνομάζει.* Cf. id. 1649, 2.

248. [139.]

Choerobosc. Epim. I. 279 (Bekk. An. III. 1424.): *Τριγλώχιν, — πλατυτέρα δέ ἐστιν ἡ εἰς σ̄ λήγουσα κατάληξις, σπανιωτέρα δὲ ἡ εἰς ν̄, σπανίως γὰρ εὕρηται ἐν χρήσει ἡ εἰς ν̄ κατάληξις, ὡς παρὰ Σιμωνίδῃ· τριγλώχιν ὀϊστός.*

249. [144.]

Gramm. post. Et. Gud. 645, 43: *Φύξιμος ὁδμή, ἡ φυγὴν ἐμποιοῦσα, Σιμωνίδης ὁ Τήϊος ἀπὸ τῆς Τέω.*

Simonidis nomen H. Keil restituere voluit apud Probum ad Virg. Ecl. II. 48: „Narcissus flos *Eu zimades* refert a Narcisso Amarynthi, qui fuit Eretrieus ex insula Euboea.“ — Porro Meineke apud Herodian *π. μ. λέξ.* 9, 31. *Δεξικρῶν Ἑρμονίδης*, coniecit *Σιμωνίδης*. mihi tamen grammaticus videtur Dexicreontem Samium (vid. Plut. Quaest. Graec. 45.) intellexisse, et fortasse *Ἑρμονίδης*, quippe quod sit ortum ex sequente *Ἑρμοκρῶν*, plane fuerit delendum. — Ap. Stob. Flor. CXXI. 3: *Σιμωνίδου* (sic ex Trinc., ubi *Σιμονίδου*)·

Βιοτῆς μὲν γὰρ χρόνος ἔστι βραχύς·
κρυφθεὶς δ' ὑπὸ γῆς
κεῖται θνητὸς τὸν ἅπαντα χρόνον.

ν ο

at cod. Vind. *Σοφος ταντᾶ χ*, ut appareat scribendum esse *Σοφοκλέους Ταντάλου χόρου*, quemadmodum Wagner nuper correxit. — *Simonidi* tribuitur rursus ap. Stob. Ecl. Phys. I. 2, 19. *Θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις*, qui alias etiam Pindaro vel Menandro tribuitur, at est is potius Sophocleus, vid. Orion Anthol. 5, 6. ibique Schneidewin: adde etiam Paroemiogr. T. II. 173. ed. Gotting. — Apud Schol. Soph. Electr. 139: *καὶ Αἰσχύλος· Μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ· μόνος οὐ δέχεται γλυκερᾶς μέρος ἐλπίδος.* extrema haec Schneidewin Simonidi vindicare voluit. — *Scolion*, quod vulgo Simonidi tribuebatur, vid. Scol. 8.

Digitized by Google

XXV.

TIMOCREON.

MELH.

1.

Stropha.

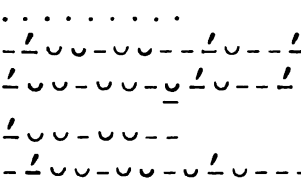

Epodus.

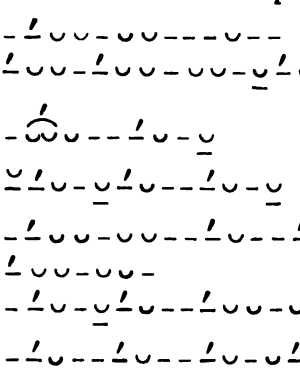

Ἀλλ' εἰ τύγε Παυσανίαν ἢ καὶ τύγε Ξάνθιππον αἰνέεις ἀντ.
ἢ τύγε Λευτυχίδαν, ἐγὼ δ' Ἀριστείδαν ἐπαινέω

Timocreon. Fr. 1. Plut. vit. Themistocl. c. 21: *Τιμοκρέων δ' ὁ Ῥόδιος μελοποιὸς ἐν ᾄσματι καθάπτεται πικρότερον τοῦ Θεμιστοκλέους, ὡς ἄλλους μὲν ἐπὶ χρήμασι φυγάδας διαπραξαμένου κατελθεῖν, αὐτὸν δὲ ξένον ὄντα καὶ φίλον προεμένου δι' ἀργίριον· λέγει δ' οὕτως· Ἀλλ' κτλ.* Numeri quomodo describendi sint, valde dubium, aliter constituit Boeckh in prooemio lect. Berolin. 1833., aliter Hermann in Praef. Epit. doctr. Metr. p. XVIII. ed. 2., aliter denique Ahrens Dial. Dor. 477. qui stropham, antistropham et epodum integras superesse credit, simulque docet, quo pacto Timocreon si genuina Doride uti didicisset, scribere debuisset. V. 1. *Παυσανίαν ἢ καὶ τύγε* om. Fa, *καὶ* om. C ia. — *αἰνεῖς*, Fa *αἰνέσεις*, unde *αἰνέεις* restituere possis. — V. 2. *Ἀριστείδαν*, *ἀριστείδην* ACFa.

Digitized by Google

ἄνδρ' ἱερᾶν ἀπ' Ἀθανᾶν
ἐλθεῖν ἕνα λῷστον, ἐπεὶ Θεμιστοκλῆ' ἤχθαρε Λατώ,

ψεύσταν, ἄδικον, προδόταν, ὃς Τιμοκρέοντα ἐπῳδ.
ξεῖνον ἐόντ' ἀργυρίοισι κυβαλικοῖσι πεισθεὶς οὐ κατᾶγεν
ἐς πατρίδ' Ἰάλυσον, λαβὼν δέ
τρί' ἀργύρου τάλαντ' ἔβα πλέων εἰς ὄλεθρον,
τοὺς μὲν κατάγων ἀδίκως, τοὺς δ' ἐκδιώκων, τοὺς δὲ καίνων,
ἀργυρίων ὑπόπλεως·
Ἰσθμοῖ δὲ πανδόκευε γλοιῶς ψυχρὰ κρέα παρέχων·
οἱ δ' ἤσθιον κηὔχοντο μὴ ὥραν Θεμιστοκλέους γενέσθαι.

2.

–́ ⏑ – –̆ –́ ⏑ –
⏑́⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –̆

Μοῦσα, τοῦδε τοῦ μέλεος
κλέος ἀν' Ἕλλανας τίθει,
ὡς ἐοικὸς καὶ δίκαιον.

3.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ –
– –́ ⏑ – –̆ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

V. 3. ἄνδρ', libri ἄνδρα. — V. 4. ἐλθεῖν ἕνα λῷστον, Fa ὃς ἦλθε λεκτός, Boeckh coni. ἐλθέμεν λῷστον. — ἐπεὶ Fa, ut Hermann coniecit, vulgo ἐπεὶ δὲ, Vq ἐπὶ δὲ. — Θεμιστοκλῆ' Hermann, vulgo Θεμιστοκλῆα, Fa Θεμιστοκλέα δ', Ahrens Θεμιστοκλῆ. — ἤχθαρε, Fa ἤχθαιρε. — V. 6. ἐόντ', libri ἐόντα. — κυβαλικοῖσι scripsi, nisi κοβαλικοῖσι malis, vulgo σκυβαλικοῖσι, i βαλικοῖσι, Fa et C supra κυμβαλικοῖσι. Cf. Hesychius Κυμβαλικὸν τρόπον et κυβηλικὸν τρόπον. Hermann σκυβαλικτοῖσι. — κατᾶγεν, Fa κατήγαγεν. — V. 7. πατρίδ', vulgo πατρίδα, Hermann πάτραν. — V. 8. τρί' ABc, vulgo τρία. — ἀργύρου scripsi, vulgo ἀργυρίου. — εἰς. Fa ἐπ'. — V. 9. δ' ἐκδιώκων, δὲ ἐκδιώκων A, δὲ διώκων Fa. — καίνων, κενῶν ACRTSBcVi. — V. 10. ἀργυρίων, Hermann ἀργυρέων. — ὑπόπλεως, Ahrens ὑπόπλεος, et sane Fa ἀργυρίου δὲ ὑπόπλειος exhibet. — V. 11. δὲ πανδόκευε FaCA, δ' ἐπανδόκευε vulgo, δ' ἐπανδόκεε Boeckh, δ' ἐπανδόκει Mehlhorn, δὲ πανδοκεὺς Hermann. — γλοιῶς scripsi, legebatur γελοίως. Cf. Hesych. v. γλοιῶς. — ψυχρὰ, Bc ψύχεια, Ahrens ψηχρὰ, Sintenis γλισχρὰ. — V. 12. κηὔχοντο, Fa καὶ εὔχοντο. — ὥραν, Ahrens ὤραν, quod metro non satis convenire videtur: nescio an χώραν scribendum sit. Θεμιστοκλέους, Hermann Θεμιστοκλεῦς, Ahrens Θεμιστοκλέος.

Fr. 2. Plut. vit. Themist. c. 21: Πολὺ δ' ἀσελγεστέρᾳ καὶ ἀναπεπταμένῃ μᾶλλον εἰς τὸν Θεμιστοκλέα βλασφημίᾳ κέχρηται μετὰ τὴν φυγὴν αὐτοῦ καὶ τὴν καταδίκην ὁ Τιμοκρέων ᾆσμα ποιήσας, οὗ ἐστιν ἀρχή· Μοῦσα κτλ. V. 1. τοῦ, Fa τοῦ δέ. — V. 2. κλέος om. Bc.

Digitized by Google

–́ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ – ⏓
5 –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓ –́ . . . .

Οὐκ ἄρα Τιμοκρέων μοῦνος
Μήδοισιν ὁρκιατομεῖ,
ἀλλ' ἐντὶ κἄλλοι δὴ πονηροί·
οὐκ ἐγὼ μόνα κόλουρις·
5 *ἐντὶ καὶ ἄλλαι ἀλώπεκες.*

4.

Diogenian. Praef. 179: *Καρικὸς δὲ αἶνος λέγεται, ὃν ἀναφέρουσιν εἰς γένει Κᾶρα ἄνδρα· τοῦτον γὰρ ἁλιέα τυγχάνοντα χειμῶνος θεασάμενον πολύποδα εἰπεῖν· εἰ μὲν ἀποδὺς κολυμβήσαιμι ἐπ' αὐτόν, ῥιγώσω, ἐὰν δὲ μὴ λάβω τὸν πολύποδα, τῷ λιμῷ τὰ παιδί' ἀπολῶ. Κέχρηται δὲ τῷ λόγῳ τούτῳ καὶ Τιμοκρέων ἐν μέλεσιν.* Cf. Walz. Rhet. II. 11.

5.

Diogenian. Praef. 180: *Ὁ δὲ Κύπριος (αἶνος) προςηγόρευται διὰ τὸ παρὰ Κυπρίοις λέγεσθαι ὡς ἐπιχώριος· κέχρηται δὲ καὶ τούτῳ Τιμοκρέων, ἐμφαίνων ὡς οἱ ἄδικα πράσσοντες καὶ ἐς ὕστερον τῶν προςηκόντων τυγχάνουσιν. Καὶ γὰρ τῷ Ἀδώνιδι ἐν Κύπρῳ τιμηθέντι ὑπὸ τῆς Ἀφροδίτης μετὰ τὴν τελευτὴν οἱ Κύπριοι ζώσας ἐνίεσαν περιστεράς, αἱ δ' ἀποπτᾶσαι καὶ διαφυγοῦσαι αὖθις ἀδοκήτως εἰς ἄλλην ἐμπεσοῦσαι πυρὰν διεφθάρησαν.* Cf. Walz Rhett. II. 12.

6.

⏑ ⏑ –́ – ⏑ ⏑ –́
⏑ ⏑ –́ – ⏑ ⏑ –́

Σικελὸς κομψὸς ἀνήρ
ποτὶ τὰν ματέρ' ἔφα.

Fr. 3. Plut. vit. Themist. c. 21: *Λέγεται δ' ὁ Τιμοκρέων ἐπὶ μηδισμῷ φυγεῖν συγκαταψηφισαμένου τοῦ Θεμιστοκλέους· ὡς οὖν ὁ Θεμιστοκλῆς αἰτίαν ἔσχε μηδίζειν, ταῦτ' ἐποίησε πρὸς αὐτόν· Οὐκ ἄρα κτλ.* V. 1. *μοῦνος*, Hermann *μοῦνος ὅς*, Ahrens contra *οὐκ ἄρα Τιμοκρέων μόνος*. — V. 2. *ὁρκιατομεῖ* Hermann, vulgo *ὅρκια τέμοι*, F *μήλοισιν ὅρκια τομή*, A *ὅρκια τέμνω* (vel *τέμω*), x *ὅρκια τέμνει*. V. 3—5. affert Apost. VII. 28. et Arsen. 231., ubi *καὶ ἄλλοι πονηροὶ* scriptum. — V. 3. et 5. *ἐντὶ*, FaAia *ἔντι*. — V. 4. *οὐκ*, Hermann *κοὐκ*. — V. 5. *ἄλλαι*, ia *ἄλλοι*.

Fr. 6. Hephaest. 71: *Τῷ καθαρῷ ἑφθημιμερεῖ ὅλον ᾆσμα Τιμοκρέων συνέθηκε· Σικελὸς κτλ.* Respicere videtur Plato Gorg. 493. A: *Καὶ τοῦτο ἄρα τις μυθολογῶν, κομψὸς ἀνήρ, ἴσως Σικελός τις ἢ Ἰταλικός, παράγων τῷ ὀνόματι διὰ τὸ πιθανόν τε καὶ πιστικὸν ὠνόμασε πίθον, τοὺς δὲ ἀνοήτους ἀμυήτους.* ubi Schol. *οἷον Ἐμπεδοκλῆς· Πυθαγόρειος δ' οὗτος ἦν, ὑπῆρχε δὲ Ἀκραγαντῖνος· Ἀκράγας δὲ πόλις Σικελίας . . . ἀφ' ἧς οὗτός τε καὶ Ὀλύμπιος* (Schol. Olympiodori *ὀλύμπος*) *ὁ μελοποιός.*

Digitized by Google

7.

Schol. Aristoph. Vesp. 1063: *Πρὶν ποτ' ἦν, πρὶν ταῦτα· νῦν δ' οἴχεται· κύκνου τ' ἔτι πολιώτεραι δὴ αἶδ' ἐπανθοῦσιν τρίχες.* Δίδυμός φησιν, ὡς παρῴδησε ταῦτα ἐκ τῶν τοῦ Τιμοκρέοντος τοῦ Ῥοδίου.

8.

ΣΚΟΛΙΟΝ.

⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – .

Ὤφελέν σ', ὦ τυφλὲ Πλοῦτε, μήτε γῇ μήτ' ἐν θαλάσσῃ
μήτ' ἐν ἠπείρῳ φανῆμεν,
ἀλλὰ Τάρταρόν τε ναίειν κἀχέροντα· διὰ σὲ γὰρ πάντ'
(ἔστ') ἐν ἀνθρώποις κακά.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

9.

Ὠι ξυμβουλεύειν χὲρς ἄπο, νοῦς δὲ πάρα.

10.

Κηΐα με προσῆλθε φλυαρία οὐκ ἐθέλοντα.
Οὐκ ἐθέλοντά με προσῆλθε Κηΐα φλυαρία.

Fr. 8. Schol. Arist. Acharn. 532: *Τιμοκρέων δὲ ὁ Ῥόδιος μελοποιὸς τοιοῦτον ἔγραψε σκόλιον κατὰ τοῦ Πλούτου, οὗ ἡ ἀρχή· Ὤφελες, ὦ τ. Π.. μήτ' ἐν γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ μήτ' ἐν ἠπείρῳ φανήμεναι, ἀλλὰ Τ. τε ν. κἀχέροντα· διὰ σὲ γὰρ πάντ' ἐν ἀ. κακά.* Eadem Schol. Arist. Ran. 1302. ed. Ald. (ubi *γε ναίειν*) et Suidas v. *Σκόλιον.* (ubi *ὄφελες*). Cf. Isidor. Pelus. Ep. II. 146: *Ἔθος ἦν παλαιὸν μετὰ τὴν συνεστίασιν ἅπτεσθαι λύρας καὶ ᾄδειν· Ἀπόλοιο, ὦ Πλοῦτε, καὶ μήτε ἐν γῇ φανείης, μήτ' ἐν θαλάσσῃ.* V. 1. ὄφελέν σ' Mehlhorn, vulgo ὤφελες vel ὄφελες. — *μήτε γῇ*, legebatur *μήτ' ἐν γῇ*. — *ἠπείρῳ*, Schneidewin *οὐρανῷ*. — *φανῆμεν* scripsi, *φανῆναι* Hoepfner, vulgo *φανῆμεναι*. Natalis Com. 182. *φανήμεναι ποτέ*. — V. 2. *ἔστ' ἐν* Meineke, v. *ἐν*.

Fr. 9. Heph. 4: *Τιμοκρέων ἐν τοῖς Ἐπιγράμμασι· ᾧ ξυμβ. ᾧ*, Boeckh *τῷ*. — *χὲρς ἄπο, νοῦς δὲ* Toup, *σὲρς ἀπὸ νοῦς δὴ* FlBH, *χερσίν σ' ἄπο* C, *σερσ' ἀποίνους δὴ* N, *χέρσ' ἄπο* Turn.

Fr. 10. Anth. Pal. XIII. 31: *Τιμοκρέοντος Ῥοδίου ὁμοίως.* Cf. Ep. Simonid. 173. Aliud epigramma Timocreonti tribuunt edd. vett. Anth. Planud. (cf. Iriarte 92.) sed rectius *Ἑρμοκρέοντος* inscribitur, vid. Anth. Plan. 11.

Digitized by Google

XXVI.

MYRTIS.

Plutarch. Quaest. Graec. c. 40: *Ἐλιέως τοῦ Κηφισοῦ καὶ Σκιάδος Εὔνοστος ἦν υἱός, ᾧ φασὶν ὑπὸ νύμφης Εὐνόστας ἐκτραφέντι τοῦτο γενέσθαι τοὔνομα. Καλὸς δὲ ὢν καὶ δίκαιος οὐχ ἧττον ἦν σώφρων καὶ αὐστηρός· ἐρασθῆναι δὲ αὐτοῦ λέγουσιν Ὄχναν, μίαν τῶν Κολωνοῦ θυγατέρων ἀνεψιὰν οὖσαν. Ἐπεὶ δὲ πειρῶσαν ὁ Εὔνοστος ἀπετρέψατο, καὶ λοιδορήσας ἀπῆλθεν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς κατηγορήσων, ἔφθασεν ἡ παρθένος τοῦτο πράξασα κατ' ἐκείνου καὶ παρώξυνε τοὺς ἀδελφοὺς Ἔχεμον καὶ Λέοντα καὶ Βούκολον ἀποκτεῖναι τὸν Εὔνοστον, ὡς πρὸς βίαν αὐτῇ συγγεγενημένον. Ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἐνεδρεύσαντες ἀπέκτειναν τὸν νεανίσκον· ὁ δὲ Ἐλιεὺς ἐκείνους ἔδησεν· ἡ δ' Ὄχνη μεταμελομένη καὶ γέμουσα ταραχῆς, ἅμα μὲν αὑτὴν ἀπαλλάξαι θέλουσα τῆς διὰ τὸν ἔρωτα λύπης, ἅμα δ' οἰκτείρουσα τοὺς ἀδελφούς, ἐξήγγειλε πρὸς τὸν Ἐλιέα πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν, ἐκεῖνος δὲ Κολωνῷ· Κολωνοῦ δὲ δικάσαντος οἱ μὲν ἀδελφοὶ τῆς Ὄχνης ἔφυγον, αὐτὴ δὲ κατεκρήμνισεν ἑαυτήν, ὡς Μυρτὶς ἡ Ἀνθηδονία ποιητρία μελῶν ἱστόρηκεν.*

XXVII.

CORINNA.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

1.

x
⏑⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ – ⏓

Τοὺ δέ, μάκαρ Κρονίδα, τοὺ Ποτειδάων ἄναξ Βοιωτέ.

Corinna. Fr. 1. Herodian. *περὶ μον. λέξ.* 11, 8: *Παρὰ μέντοι Βοιωτοῖς Ποτειδάων τραπέντος τοῦ σ εἰς τ· Κόριννα· Βοιωτοὶ τοῦδε μάκαρ Κρονίδη· τοῦ ποτειδάωνος ἄναξ βοίωτε. ὅτι πολλοὺς ἐποίησε σχηματισμοὺς καὶ ἐν ἑτέροις εἴρηται.* Recte Ahrens *Κόριννα Βοιωτῳ· τοὺ δέ.* — *Κρονίδα* scripsi, Ahrens *Κρονιδῆε.* — *Ποτειδάων* scripsi, Ahrens *τοὺ Ποτιδάωνος, Fάναξ.*

Digitized by Google

ΚΑΤΑΠΛΟΤΣ.

2.

x – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – ⏑ – ⏑

Νίκασ' ὁ μεγαλοσθένης
Ὠαρίων, χώραν τ' ἀπ' ἐοῦς
πᾶσαν ὠνοίμηνεν.

3.

Schol. Nicand. Ther. 15: Οἱ δὲ πλείους Ταναγραῖον εἶναί φασι τὸν Ὡρίωνα· Κόρινναδ' εὐσεβέστατον αὐτὸν λέγει καὶ ἀπελθόντα πολλοὺς τόπους ἡμερῶσαι καὶ καθαρίσαι ἀπὸ θηρίων.

4.

– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Οὐ γὰρ τὶν ὁ φθονερὸς δαίμων.

ΙΟΛΛΟΣ.

5.

Apoll. de pron. 373. B: Διὰ τοῦ ε ἡ νῶε παρὰ Ἀντιμάχῳ ... καὶ τούτε νῶε ἐν Ἰολάῳ Κόρινναδ. Cod. τούτε, divisit Boeckh.

ΕΠΤ' ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

6.

– ⏑ ⏑ – ⏑ –

Οὐμὲς δὲ κομισθέντες.

Fr. 2. Apollon. de Pron. 358. B: Ἐοῦς. Αὕτη ἀκόλουθος Δωριεῖ τῇ τεοῦς, ἢ συνεχῶς καὶ Κόρινναδ ἐχρήσατο. ἐν Καταπλῳ· Νίκασ' κτλ. V. 1. ὁ, Hermann ὅν. — μεγαλοσθένης, Ahrens μεγαλοσθένεις. — V. 2. Ὠαρίων, cod. ὠαρείων.

Fr. 4. Apollon. Pronom. 365. B: (Τὶν) τίθεται παρὰ Κορίννῃ καὶ ἐπ' αἰτιατικῆς ἐν Καταπλῳ· Οὐ κτλ. ἀντὶ τοῦ σέ, καὶ σαφὲς ὡς καὶ ἐναλλαγὴν πτώσεως. — ὁ fort. del. — δαίμων, δήμων Ahrens.

Fr. 6. Apollon. de Pron. 379. B: Βοιωτοὶ μετὰ διφθόγγου τοῦ ου· οὐμὲς δὲ κ. Κόρινναδ ἑπτ' ἐπὶ Θήβαις.

Digitized by Google

ETEPOIA.

7.

Anton. Liberal. c. 25: *Μητιόχη καὶ Μενίππη. Ἱστορεῖ Νίκανδρος ἑτεροιουμένων δ' καὶ Κόρινναἑτεροίων α'. Ὡρίωνος τοῦ Τριέως ἐν Βοιωτίᾳ ἐγένοντο θυγατέρες Μητιόχη καὶ Μενίππη· αὗται, ὅτε Ὡρίωνα ἠφάνισεν ἐξ ἀνθρώπων Ἄρτεμις, ἐτρέφοντο παρὰ τῇ μητρί, καὶ Ἀθηνᾶ μὲν ἐδίδασκεν αὐτὰς ἱστοὺς ἐξυφαίνειν, Ἀφροδίτη δὲ αὐταῖς ἔδωκε κάλλος. ἐπεὶ δὲ Ἀονίαν ὅλην ἔλαβε λοιμὸς καὶ πολλοὶ ἀπέθνησκον, θεωροὺς ἀπέστειλαν παρὰ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν Γορτύνιον· καὶ αὐτοῖς εἶπεν ὁ θεός, ἱλάσσασθαι δύο τοὺς Ἐριουνίους θεούς· ἔφη δὲ καταπαύσειν αὐτοὺς τὴν μῆνιν, εἰ δύο δυσὶν ἑκοῦσαι παρθένοι θύματα γένοιντο· πρὸς δὲ δὴ τὸ μαντεῖον οὐδεμία τῶν ἐν τῇ πόλει παρθένων ὑπήκουσεν, ἄχρι γυνὴ θῆσσα τὸν χρησμὸν ἐξήνεγκε πρὸς τὰς θυγατέρας τοῦ Ὡρίωνος. αἱ δ' ὡς ἐπύθοντο περὶ τὸν ἱστὸν ἔχουσαι, τὸν ὑπὲρ ἀστῶν θάνατον ἐδέξαντο πρὶν ἢ τὴν ἐπιδήμιον ἐπιπεσοῦσαν αὐτὰς ἀφανίσαι νόσον, τρὶς δὲ βοησάμενοι χθονίους δαίμονας, ὅτι αὐτοῖς ἑκοῦσαι θύματα γίνονται, ἐπάταξαν ἑαυτὰς τῇ κερκίδι παρὰ τὴν κλεῖδα, καὶ ἀνέρρηξαν τὴν σφαγήν· καὶ αὗται μὲν ἀμφότεραι κατέπεσον ἐς τὴν γῆν· Φερσεφόνη δὲ καὶ Ἅιδης οἰκτείραντες τὰ μὲν σώματα τῶν παρθένων ἠφάνισαν· ἀντὶ δ' ἐκείνων ἀστέρας ἀνήνεγκαν ἐκ τῆς γῆς· οἱ δὲ φανέντες ἀνηνέχθησαν εἰς οὐρανόν, καὶ αὐτοὺς ὠνόμασαν ἄνθρωποι κομήτας· ἱδρύσαντο δὲ πάντες Ἅονες ἐν Ὀρχομενῷ τῆς Βοιωτίας ἱερὸν ἐπίσημον τῶν παρθένων τούτων· καὶ αὐταῖς καθ' ἕκαστον ἔτος κόροι τε καὶ κόραι μειλίγματα φέρουσιν· προσαγορεύουσι δ' αὐτὰς ἄχρι νῦν Αἰολεῖς κορωνίδας παρθένους.* Carminis titulus insolentia offendit, sed *Παρθενίων*, quod aliquis coniiciat, nimis recedit, fort. simpliciter *Κόρινναα'* scribendum, ut *ἑτεροίων* temere ex praegresso *ἑτεροιουμένων* sit additum.

* 8.

˘ ∪ ∪ – ⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ –

Καλλιχόρῳ χθονὸς Οὐρίας θυγάτηρ.

9.

Ἦ διανεκῶς εὖδεις; οὐ μὰν πάρος ἦσθα Κόρινα.

Fr. 8. Priscian. I. 35. Krehl: „*In plerisque tamen Aeoles hoc secuti fuerunt: illi enim θυγάτηρ pro θυγάτηρ, ου corripientes, vel magis υ sono u soliti sunt pronunciare, ideoque adscribunt ο, non ut diphthongum faciant, sed ut sonum υ Aeolicum ostendant, ut Καλλιχώρου χθονὸς εὐρείας θυγάτηρ.* Corinnae tribuit Welcker, cum in antiquis editionibus contra codicum auctoritatem Callimacho sit tributum. — *Καλλιχόρῳ, καλλιχόρου* cod. Heidelb., vulgo *καλλιχώρου*. — *Οὐρίας* Müller, vulgo *οὐρίας*, cod. Heidelb. *εὐρείας*, Erl. I. *σηυρηιας*, Lips. I. *συρείας*. — *θυγάτηρ*, Ahrens *θυγάτειρ*.

Fr. 9. Hephaest. 22: *Ἔστι μέντοι καὶ ἐν ἔπει, ὡς παρὰ Κορίννῃ ἐν τῷ πέμπτῳ· ἦ διανεκῶς κτλ.* ubi C *διαννιεκῶς*, Turn. *οἰσθα*. Locus valde suspectus de vitio: ferrem si *ἦ* abesset, *Διανεκέως εὖδεις*, nisi forte scrib. *Ἦ ἀβακέως εὖδεις*. Post *Κόρινα* Hermann addit *Ὑπναλέα*.

Digitized by Google

10.

⏑ ˊ ˊ – ˣ – – ˊ ⏑ ⏑ – – ˊ ⏑ –

Ἰώνει Fῦδ' εἰρώων ἀρετὰς χειρωάδων.

11.

ˊ
⏑ ⏑ – – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ – ˊ – –

Περὶ τεοῦς Ἑρμᾶς ποτ' Ἄρενα πουκτεύϊ.

12.

ˣ – – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ –

Λάδοντος δονακοτρόφω.

13.

ˊ – – – ˊ ⏑ ⏑ –

Κὴ πεντήκονθ' οὐψιβίας.

14. 15. 16. 17. 18.

ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ – –
ˣ ⏑ ⏑ ˊ – ˊ ⏑ ⏑ –
ˣ ⏑ – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
ˣ ⏑ ⏑ ˊ ⏑ ⏑ – –
ˣ ⏑ ⏑ ˊ ⏑ ⏑ – –

Fr. 10. Apollon. de Pron. 325. A: *Βοιωτοὶ ἰών, . . . Κόρεννα — καὶ ἔτι· ιωνει ἠδ' ἠρώων ἀρετὰς χειρωαδων.* Emendavit Ahrens, ego olim scripseram *ἰὼν ἄειδον εἰρώων ἀρ. χειρωΐδων.*

Fr. 11. Apollon. de Pron. 355. C: *Τεοῦς — καὶ ἔτι Κόρεννα· περὶ τ. Ἑρ. ποτ' αρεναπουκτευϊ.* Correxit Boeckh. (Valckenaer *Ἄρηα πουκτεύει*).

Fr. 12. Theodos. ap. Dindorf. ad Aristoph. Schol. T. III. p. 418. *Κόρεννα· Λάδ. δονακοτρόφου*, quod correxi, nisi forte *Νέδοντος* potius scribendum, vid. Fr. 38.

Fr. 13. Hephaest. 108: *Καὶ ἐπὶ τῶν γλυκωνείων τοιαῦτα σχήματα παραλαμβάνεται· οἷον ἐν τοῖς Κορίννης — ὧδε καὶ τόδε· Καὶ πεντήκονθ' οὐ ψιβίας* (schol. *οὐψιβίας*), *κὴ* Ahrens, idem vero etiam *πεντείκονθ'*.

Fr. 14. 15. 16. 17. 18. Hephaest. 106: *Ἔτι δὲ καὶ πλείοσιν αὔξη* (*Κόρεννα*) *κέχρηται σχήμασιν· Λούρατος κτλ.* Hermann coni. *Λούρατος ὥστ' ἔφ' ἵππίω Κάρτα κε βρεμομενοι πόλιν Διεπράθομεν ἀπροφανές· Γλούκου δέ που τις ἀοιδιῶν Πελέκεσσι δονεῖτ' ἄν.* probante Schneidewino, nisi quod *ὡς ἀφ' ἵππίω κάρτα μέγα βριμούμενοι π. ἐπ. ἀπροφανές· γλ. δέ πω τις ἀΓοιδιῶν πελεκέεσσι δονεῖτη* scripsit. At non cohaerent haec reliquiae, sed ex uno eodemque petitae videntur carmine.

Digitized by Google

Δώρατος ὥστ' ἐφ' ἵππω.
Κατὰ μὲν βριμαόμενοι.
Πόλιν δ' ἐπράθομεν προχάνης.
Γλουκοὺ δή τις ἀΐδων.
Πελέκεσσι δονεῖτη.

19.

. . . – –́ ⏑ ⏑ – ⏑
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ – –

(*Εὐωνυμίης*)

πῆδα Fὸν θέλωσα φίλης
ἀγκάλης ἑλέσθη.

20.

⏑́⏑⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑́⏑⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑́⏑⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑́⏑⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

Καλὰ γέροια εἰσομένα
Ταναγρίδεσσι λευκοπέπλυς·
μέγα δ' ἐμῆς γέγαθε πόλις
λιγουροκωτίλης ἐνόπης.

21.

–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑
⏑́⏑⏑ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑́⏑⏑ ⏑ ⏓

Fr. 14. *δώρατος* scripsi, vulgo *δούρατος*. — Fr. 15. *κατά*, C *καὶ τά*. — *βριμαόμενοι* scripsi, vulgo *βριμούμενοι*, C *βριμόμενοι*. — Fr. 16. *προχάνης* i. e. *προχάναις* scripsi, vulgo *προφανής*, schol. *προφάνης*. idque coniungebatur cum Fr. 17. — Fr. 17. *γλουκού*, vulgo *γλούκου*, Turneb. *γλυκοῦ*. — *δή* scripsi, vulgo *δέ*. — *ἀΐδων* Ahrens, C *ἀεῖδων*, Fl. *αἰδών*, A *ἀηδών*, vulgo *δονεῖται*. — Fr. 18. *δονεῖτη* Boeckh, vulgo *ᾄδων*.

Fr. 19. Apollon. de Pron. 396. B: *Αἰολεῖς μετὰ τοῦ F κατὰ πᾶσαν πτῶσιν καὶ γένος· ὁμοίως καὶ Βοιωτοί· ευωνιμιης Κοριννα πηδεγον θελωσα φίλης ἀγκάλης ελησθη.* Emendavit Boeckh, sed *εὐωνυμίης* vix rectum, videtur titulus carminis latere.

Fr. 20. Hephaest. 106: *Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν Γλυκωνείων τοιαῦτα σχήματα παραλαμβάνεται, οἷον ἐν τοῖς Κορίννης· Καλὰ κτλ.* ubi repetit schol. Videntur autem hi quatuor versus cohaerere. — *Καλὰ* Fl. Rhed. om. — *γέροια*, sch. et Turn. *γέρεια*, Ahrens *γερή'* (i. e. *γεραιὰ*) *ἀϊσομένα*. — V. 2. *λευκοπέπλυς* Ahrens, vulgo *λευκοπέπλοις*, Fl. *λευκοπέπλους*. — V. 3. *ἐμῆς* Boeckh, vulgo *ἐμή*. — *γέγαθε*, Fl. *μέγαδε*. — *πόλις* om. Sch. in C est *μέγα δὲ . . . σε πόλις*. — V. 4. *ἐνόπης* Boeckh, vulgo *ἐνοπῆς*, C *ἐνωπῆ*.

Digitized by Google

Μέμφομη δὲ κὴ λιγουρὰν Μυρτίδ' ἰώνγα,
ὅτι βανὰ φοῦσ' ἔβα Πινδάροιο ποτ' ἔριν.

22.

..⏑⏑⏑–⏑–⏑–

Τὸ δέ τις οὐμίων ἀκουσάτω.

23.

Θέσπια καλλιγένεθλε, φιλόξενε, μουσοφίλητέ.

24.

Τεῦς γὰρ ὁ κλᾶρος.

25.

Ἀμῶν δόμων.

26.

Ἐσσάρχι πτολέμω.

27.

Athen. IV. 174. F: *Τούτοις (γιγγραΐνοις αὐλοῖς) δὲ καὶ οἱ Κᾶρες χρῶνται ἐν τοῖς θρήνοις, εἰ μὴ ἄρα καὶ ἡ Καρία Φοινίκη ἐκαλεῖτο, ὡς παρὰ Κορίννῃ καὶ Βακχυλίδῃ ἐστὶν εὑρεῖν.*

Fr. 21. Apollon. de Pron. 324. C: *Θέμα ἐστίν, ὃ συζύγως οἱ αὐτοὶ (Βοιωτοὶ) φασὶ τῇ μὲν ἐγὼν τὴν ἰών, τῇ δὲ ἐγωνγα τὴν ἰωνγα Κόρινν' Μέμφομαι δὲ καὶ λ. Μυρτίδα ἰωνγα, ὅτι β. φοῦσα ἔβα Πινδαρίοιο ποτ' ἔριν.* Emendavit Boeckh. V. 2. Respic. Herod. *περὶ μοντλέξ.* 18, 25: *Τὸ γὰρ παρὰ Κορίννῃ βάνα οὐ κοινὸν οὐδὲ εἰς νη λῆγον, ἀλλὰ Ἴδιον θέμα Βοιωτῶν τασσόμενον ἀντὶ τοῦ γυνή.* Cf. etiam Hesych. v. *βάννα* et *βανῆκας.* Ceterum conferas quae Pausan. IX. 22, 3. dicit: *ἔστι δὲ ἐν τῷ γυμνασίῳ γραφὴ, ταινίᾳ τὴν κεφαλὴν ἡ Κόριννα ἀναδουμένη τῆς νίκης ἕνεκα, ἣν Πίνδαρον ᾄσματι ἐνίκησεν ἐν Θήβαις.* sed haec ex mystagogorum explicatione petita videntur.

Fr. 22. Apollon. de Pron. 382. B: *Οὐμίων· Βοιωτοί· Τὸ κτλ. Κόριννα.* Cod. *ουμειων.*

Fr. 23. Schol. Hom. Il. *β'*. 498: *Οἷον καὶ παρὰ Κορίννῃ· Θέσπια κτλ.* Adde Cram. An. Par. III. 351, 8. et 137, 10. Matranga An. 426. Respicit Draco 47. et Steph. Byz. v. *Θέσπεια· γράφεται καὶ διὰ τοῦ ι καὶ ἐκτείνεται καὶ συστέλλεται παρὰ Κορίννῃ.* qui hoc dicere videtur. Corinnam alibi etiam *Θέσπιαν* littera media producta dixisse. Cf. etiam Eust. Il. 266, 5.

Fr. 24. 25. 26. recte Corinnae tribuit Ahrens. Fr. 24. Apollon. de Pron. 356. A: *Τεῦς — ἔστι δὲ καὶ Βοιωτιακὸν δῆλον ὡς· τεῦς κτλ. ὃ περισπασθὲν τὴν πρωτότυπον σημαίνει.* — Fr. 25. Idem 381. C: *Ὁμοίως Βοιωτοὶ Ἀμίων, ἐπὶ δὲ τῆς κτητικῆς Ἀμῶν, ἀμῶν δόμων.* — Fr. 26. An. Cram. Ox. I. 172, 14: *Συνεμπίπτει δὲ ἡ ἐς πρόθεσις καὶ ἄλλῃ Βοιωτιακῇ προθέσει τῇ ἐξ, ἐς Μουσῶν ἀντὶ τοῦ ἐκ Μουσῶν· ἂν δὲ φωνῆεν ἐπιφέρηται, διὰ δύο σσ· ἐσσ' Ἀρχιπτολέμου.* Similia leguntur ib. 160, 19. ubi *ἐσσαρχος ποταμός.* Correxit Ahrens, nisi quod *πολέμω* scripsit.

Digitized by Google

28.

Pausan. IX. 20, 2: *Ταναγραῖοι δ' οἰκιστὴν σφισι Ποίμανδρον γενέσθαι λέγουσιν, Χαιρησίλεω παῖδα, τοῦ Ἰασίου, τοῦ Ἐλευθῆρος· τοῦτον δ' Ἀπόλλωνός τε καὶ Αἰθούσης εἶναι τῆς Ποσειδῶνος· Ποίμανδρον δὲ γυναικά φασιν ἀγαγέσθαι Τάναγραν, θυγατέρα Αἰόλου· Κορίννῃ δέ ἐστιν ἐς αὐτὴν πεποιημένα, Ἀσωποῦ παῖδα εἶναι.*

29.

Plut. de Mus. c. 14: *Ἡ δὲ Κόρινα καὶ διδαχθῆναί φησι τὸν Ἀπόλλω ὑπ' Ἀθηνᾶς αὐλεῖν.*

30.

Schol. Apoll. Rhod. III. 1178: *Ὠγύγιαι Θῆβαι ἀπὸ Ὠγύγου τοῦ βασιλεύσαντος αὐτῶν· Κόρινα δὲ τὸν Ὠγυγον Βοιωτοῦ υἱὸν εἶπεν (P υἱὸν δὲ Ὠγύγου Κόρινναν λέγουσι γενέσθαι)· ἀπὸ τούτου δὲ καὶ Ὠγύγιαι τῶν Θηβῶν πύλαι.* Eadem Philemon 128.

31.

Anton. Liberal. c. 10: *Μινυάδες· Ἱστορεῖ Νίκανδρος ἑτεροιουμένων δ' καὶ Κόριννα. Μινύου τοῦ Ὀρχομενοῦ ἐγένοντο θυγατέρες Λευκίππη, Ἀρσίππη, Ἀλκαθόη, καὶ ἀπέβησαν ἐκτόπως φιλεργοί, πλεῖστα δὲ καὶ τὰς ἄλλας γυναῖκας ἐμέμψαντο, ὅτι ἐκλιποῦσαι τὴν πόλιν ἐν τοῖς ὄρεσιν ἐβάκχευον, ἄχρι Διόνυσος εἰκασθεὶς κόρῃ παρῆνεσεν αὐταῖς μὴ ἐκλείπειν τελετὰς ἢ μυστήρια τοῦ Θεοῦ· αἱ δὲ οὐ προσεῖχον· πρὸς δὴ ταῦτα χαλεπήνας ὁ Διόνυσος ἀντὶ κόρης ἐγένετο ταῦρος καὶ λέων καὶ πάρδαλις καὶ ἐκ τῶν κελεόντων ἐρρύη νέκταρ αὐτῷ καὶ γάλα. πρὸς δὲ τὰ σημεῖα τὰς κόρας ἔλαβε δεῖμα. καὶ μετ' οὐ πολὺ κλήρους εἰς ἄγγος αἱ τρεῖς ἐμβαλοῦσαι ἀνέπηλαν· ἐπεὶ δ ὁ κλῆρος ἐξέπεσε Λευκίππης, ηὔξατο θῦμα τῷ Θεῷ δώσειν, καὶ Ἵππασον τὸν ἑαυτῆς παῖδα διέσπασε σὺν ταῖς ἀδελφαῖς· καταλιποῦσαι δὲ τὰ οἰκεῖα τοῦ πατρός, ἐβάκχευον ἐν τοῖς ὄρεσιν καὶ ἐνέμοντο κισσὸν καὶ μίλακα καὶ δάφνην, ἄχρις αὐτὰς Ἑρμῆς ἁψάμενος τῇ ῥάβδῳ μετέβαλεν εἰς ὄρνιθας· καὶ αὐτῶν ἡ μὲν ἐγένετο νυκτερίς, ἡ δὲ γλαῦξ, ἡ δὲ βύζα· ἔφυγον δὲ αἱ τρεῖς τὴν αὐγὴν τοῦ ἡλίου.* Fortasse huc pertinet Fr. 24.:

Τεῦς γὰρ ὁ κλᾶρος.

32.

Schol. Eurip. Phoen. 26: *Τινὲς δὲ καὶ τὴν μητέρα ὑπ' αὐτοῦ (Οἰδίποδος) ἀνῃρῆσθαι, ἀνελεῖν δὲ αὐτὸν οὐ μόνον τὴν Σφίγγα, ἀλλὰ καὶ τὴν Τευμησίαν ἀλώπεκα, ὡς Κόρινα.*

33.

Schol. Arist. Acharn. v. 720: *Ἀγοράζειν, ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν ἐν ἐξουσίᾳ καὶ παρρησίᾳ ἐστὶν ἀττικῶς, ὅθεν καὶ ἡ Κόρινα, ἐστὶ*

Digitized by Google

τοῦ Πινδάρου ἀττικιστί· ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Παρθενίων ἐχρήσατο τῇ λέξει. Locus corruptus, vid. ad Pind. Fr. 79.

34.

Schol. Hom. Il. ϱ'. 197: Γηράς — καὶ κ' ὥριννα βροντᾶς ἀντὶ τοῦ βροντήσας. Recte Schneidewin cum aliis correxit Κόριννα βροντάς. Atque fuerunt qui hanc formam etiam apud Sophoclem Philoct. 1199. sibi deprehendisse visi sunt, vid. Schol. ἔστι μέντοι καὶ λαβεῖν βροντᾶς ἀντὶ τοῦ βροντήσας.

35.

Apollon. de pron. 366. B: Ἔστι καὶ ἡ ἓν ἀπὸ τῆς τεῖν παρὰ Ἀντιμάχῳ καὶ Κορίννῃ ἐπὶ δοτικῆς ἔσθ' ὅτε παραλαμβανομένη.

36.

Apollon. de Pron. 354. C: Ἡ ἐμοῦς κοινὴ οὖσα Συρακουσίων καὶ Βοιωτῶν, καθὸ καὶ Κόριννα καὶ Ἐπίχαρμος ἐχρήσατο.

37.

Choeroboscus I. 80. (Bekk. An. III. 1381.) Θρᾶνυξ, θράννυος ἐπὶ τοῦ θρόνου παρὰ Κορίννῃ, Cf. ib. 81.

38.

Choerob. I. 75. (Bekk. An. III. 1393): Τὸ μέντοι Νέδων τῷ λόγῳ τῶν μετοχικῶν διὰ τοῦ ντ κλίνει Κόριννα, οἷον Νέδοντος, οἱ δὲ περὶ Δίδυμον καὶ Ἀπίωνα διὰ τοῦ ω κλίνουσιν ἀναλόγως, οἷον Νέδωνος, Cf. ad Fr. 12.

39.

Hesych.: Τόνθων· παρὰ Κορίννῃ, ἐπὶ νωτιαίου (cod. νοτιβίου) κρέως τὸ ὄνομα.

40.

Cramer An. Ox. I. 62, 20: Φράσσω, ἀφ' οὗ ἡ Κόριννα βοιωτικῶς φράττω λέγει ἀντὶ τοῦ φράσσω. Cf. Eust. Il. 824, 22. Od. 1654, 24. Favor. 121. 444. Schol. Hom. Il. κ'. 572.

41.

Phrynich. 309: Ψίεθος, μιερός, ὕελος· ἁμαρτάνουσιν οἱ διὰ τοῦ ε λέγοντες, ἀδόκιμον γάρ· καὶ ἡ Κόριννα τὸν ὑάλινον παῖδα θήσεις.

Digitized by Google

XXVIII.

LAMPROCLES.

1.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓

Παλλάδα περσέπολιν, δεινὰν θεὸν ἐγρεκύδοιμον

Lamprocles. Fr. 1. Aristoph. Nub. v. 967: *Εἶτ' αὖ προμαθεῖν ᾆσμ' ἐδίδασκεν, τὼ μηρὼ μὴ ξυνέχοντας. Ἢ Παλλάδα περσέπολιν δεινὰν ἢ Τηλέπορόν τι βόαμα, ἐντειναμένους τὴν ἁρμονίαν, ἣν οἱ πατέρες παρέδωκαν.* Schol. Cod. Rav. et Ven. et G: *Παλλάδα· Ἀρχὴ ᾄσματος Φρυνίχου, ὡς Ἐρατοσθένης φησί (ᾄσμ. φησιν ὡς Ἐρ. φρύν.* V.)· *Φρύνιχος δὲ αὐτοῦ τούτου τοῦ ᾄσματος μνημονεύει ὡς Λαμπροκλέους ὄντος· Παλλάδα περσέπολιν κλῄζω (περσέπτολιν κληίζω* RV), *πολεμαδόκον (πολεμοδόκον* V.) *ἁγνὰν (ἁγνὴν* G) *παῖδα Διὸς μεγάλου.* Dindorf adiecit *δαμάσιππον* ex Schol. Ald.: *εἴδη ᾀσμάτων ἀμφότερα, τὸ Παλλάδα περσέπτολιν θεὰν καὶ τὸ Τηλέπορόν τι βόαμα· τὸ μὲν οὖν πρότερον Λαμπροκλέους εἶναί φασιν Ἀθηναίου, τοῦ Μίδωνος υἱοῦ· ἔχει δὲ οὕτως· Π. περσέπτολιν κληίζω. π. ἁγνὸν π. Δ. μ. δαμάσιππον.* Si recte se haberent prima verba huius scholii, quicunque haec scripsit, diceret Eratosthenem non recte hoc carmen *Phrynicho* tribuisse, cum sit *Lamproclis*: at commode ipsius Eratosthenis verba servata sunt in alio scholio: *Ἄλλως· οὕτως Ἐρατοσθένης· Φρύνιχος αὐτοῦ τούτου τοῦ ᾄσματος μέμνηται ὡς Λαμπροκλέους ὄντος τοῦ Μίδωνος υἱοῦ ἢ μαθητοῦ· ἔχει δὲ οὕτως· Παλλάδα περσέπτολιν δεινὴν θεὸν ἐγρεκύδοιμον ποτικληΐζω πολεμαδόκον ἁγνὰν παῖδα Διὸς μεγάλου δαμάσιππον. καὶ κατὰ Λαμπροκλέα ὑποτίθησι κατὰ λέξιν.* quae Dindorf (cuius quidem editione non licuit uti) ita interpolavit, ut *δεινὴν θεὸν ἐγρεκύδοιμον ποτι* — eiiceret. Non tamen existimandum est, illum scholiastam impudenter Eratostheni adversatum esse, ut quae ille docuerat, mala fraude in suum usum converteret, sed videtur in illo scholio scribendum: *Ἀρχὴ ᾄσματος Φρυνίχου, ὡς δὲ Ἐρατοσθένης φησίν, Φρύνιχος αὐτοῦ τούτου κτλ.* Phrynichi carmen ab Aristophane notari nonnulli ex antiquis grammaticis dixerant, Eratosthenes contra Lamproclis carmen, quod ipse Phrynichus in libello aliquo pedestri, ut videtur, adhibuerat, respici docuit. Errant autem, qui existimant veteres dubitasse de auctore huius hymni in Minervam, sed duo diversa sunt carmina probe discernenda, alterum *Phrynichi*, alterum antiquius *Lamproclis;* hoc Eratosthenes adscripsit, illius initium in priore scholio servatum est: Aristophanes autem *Lamproclis* carmen respexit, id quod docet *δεινάν* additum, quod in Phrynichi carmine non comparet: hoc cum deesse animadverterent comici interpretes, quos Lamproclis hymnus latuit, male coniecerunt hoc ab Aristophane adiectum esse, vid. Schol. Aristidis T. III. 537: *Παλλάδα περσέπτολιν· εἶδος δὲ τοῦτο ᾄσματος καὶ ἀρχή· τὸν δὲ ποιητὴν αὐτοῦ Ῥοῦφος καὶ Διονύσιος*

Digitized by Google

ποτικλήζω πολεμαδόκον, ἀγνάν
παῖδα Διὸς μεγάλου δαμάσιππον.

2.

. . . . . – ∪ ∪ – –
∪ ⏑ ∪ – ∪ ⏑ ∪ ∪ – ∪ – ∪

Αἴτε ποταναῖς
ὁμώνυμοι πελειάσιν αἰθέρι κεῖσθε.

ἱστοροῦσιν ἐν τῇ Μουσικῇ Φρύνιχόν τινα, ἄλλοι δέ φασι Λαμπροκλέα ἢ Στησίχορον· (sed Paris D ap. Frommel *τὸν δὲ ποιητὴν αὐτοῦ Φρύνιχόν τινά φασιν ἢ Λαμπροκλέα, ἢ Στησίχορον.*) *τὸ δὲ δεινὰν Παλλάδα γελοίως ἀντίκειται· τὸ γὰρ ἄσμα οὕτως ἔχει· Παλλάδα περσέπτολιν κλεισοπολεμαδόκον* (BD Ox. *πολεμωδόκον*, Mon. *πολεμηδόκον.*) *ἀγνὰν* (Ox. *ἁγίαν*, B *ἁγνὴν*) *παῖδα Διὸς μεγάλου* (*μεγάλα* B, *μεγάλαυ* D, *μεγάλην* Ox.) *δαμνοπῶλον* (sic A, *δαμνηπῶλον* rel.) *ἄϊστον* (*ἄριστον* Ox. *αὐτοῦ* Paris. D ap. Fromm.) *παρθένον.* Hic igitur, ubi secundum Rufum et Dionysium carmen Phrynicho tribuitur, prorsus eodem modo, quo in schol. I. Aristoph. legitur, adscriptum est, sed paulo auctius:

Παλλάδα περσέπολιν κλήζω, πολεμαδόκον, ἀγνὰν
παῖδα Διὸς μεγάλου, δαμόπωλον, ἄϊστον παρθένον.

Sic enim carmen constituendum, nisi quod insolens *δαμόπωλον* et *ἄϊστον* corruptum videtur, itaque in proecdosi ut Kleine *ἀρίσταν* scripsi, fort. *ἄητον*. Ex Schol. Arist. sua hausit Tzetz. Chil. I. 683: *Τούτου τοῦ Στησιχόρου δὲ μέλος ὑπάρχει τόδε. Παλλάδα περσέπτολιν κλήζω π. ἀγ. π. Δ. μ. δαμόπωλον* (cod. B *δαμνόπλον.*) *ἄϊστων π.* Cf. Schol. in Cram. An. Ox. III. 353, 13. (Tzetz. Epist. ed. Pressel 101.): *μέλος Στησιχόρου. τινὲς Φρυνίχου τοῦτο φασίν, ἕτεροι δὲ Λαμπροκλέους.* Aristophanis autem locum praeterea resp. Dio Chr. XIII. T. I. p. 259: *οἱ ἂν ἱκανῶς κιθαρίσωσι Παλλάδα περσέπολιν* (ita BM, *περσέπτολιν* rel.) *δεινὰν* (ita M, *δεινὰν θεὸν* CP, *Ἀθηνᾶν* rel.) et Suidas v. *Τηλέπουρον. Ἀριστοφάνης· τηλέπουρόν τι βῆμα . . . ἔστι δὲ ἀρχὴ ᾄσματος, ὥσπερ τὸ περσέπολιν* (sic A, vulgo *περσέπτολιν*) *Ἀθάναν.* — Quod autem alii de Stesichoro cogitaverunt, inde repetendum quod hic quoque videtur hymnum aliquem in Minervam similiter exorsus esse, quorsum referendum videtur fr. 62. Iam similitudo illa, quae intercedit inter hymnos (Stesichori) Lamproclis et Phrynichi, haud dubie inde est repetenda, quod Homerici alicuius hymni exordium ex more imitati sunt: antiquum hunc hymnum puto memorari in Et. M. 474, 30: *Ἵππια· ἐκλήθη οὕτως ἡ Ἀθηνᾶ, ἐπεὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς μεθ' ἵππων ἀνήλατο, ὡς ὁ ἐπ' αὐτῇ ὕμνος δηλοῖ* (Eadem Bekk. An. I. 207, 32. et 350, 25. sed hoc posteriore loco *ὡς ὁ μῦθος* legitur): nunc in hymnis Homericis non exstant nisi duo prooemia breviuscula XI. et XXVIII.

Fr. 2. Athen. XI. 491. C: *Λαμπροκλῆς δ' ὁ διθυραμβοποιὸς καὶ ζητῶς αὐτὰς (Πλειάδας) εἶπεν ὁμωνυμεῖν ταῖς περιστεραῖς ἐν τούτοις· Αἵ τε κτλ.* Eadem Eust. 1713, 5. V. 1. *τε* om. Eust. — V. 2. *κεῖσθε* L, *κεῖσθαι* ABPV, *κεῖνται* C Eust. Malim *νεῖσθε*, ut etiam Meineke coni.

Digitized by Google

XXIX.

PRATINAS.

ΤΠΟΡΧΗΜΑΤΑ.

1.

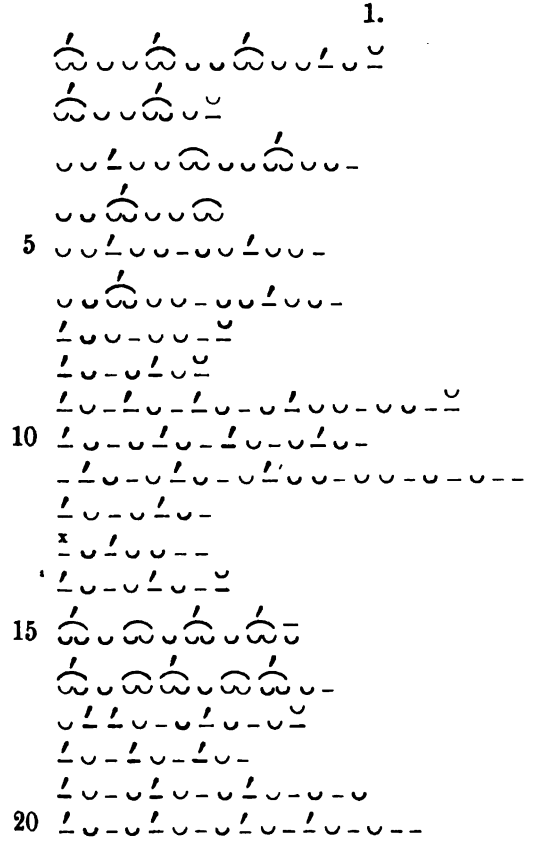

Pratinas. Fr. 1. Athen. XIV. 617. B: *Πρατίνας δὲ ὁ Φλιάσιος αὐλητῶν καὶ χορευτῶν μισθοφόρων κατεχόντων τὰς ὀρχήστρας, ἀγαγκτεῖν τινας ἐπὶ τῷ τοὺς αὐλητὰς μὴ συναυλεῖν τοῖς χοροῖς, καθάπερ ἦν πάτριον, ἀλλὰ τοὺς χοροὺς συνᾴδειν τοῖς αὐληταῖς· δν οὖν εἶχε θυμὸν κατὰ τῶν ταῦτα ποιούντων ὁ Πρατίνας ἐμφανίζει διὰ τοῦδε τοῦ ὑπορχήματος· Τίς ὁ θόρυβος κτλ.* Pratinae locum egregium, postquam maximam partem emendatus est, rursus tentavit coniecturis M. Schmidt de dithy-

Digitized by Google

Τίς ὁ Θόρυβος ὅδε; τί τάδε τὰ χορεύματα;
τίς ὕβρις ἔμολεν ἐπί
Διονυσιάδα πολυπάταγα Θυμέλαν;
ἐμὸς ἐμὸς ὁ Βρόμιος·
ἐμὲ δεῖ κελαδεῖν, ἐμὲ δεῖ παταγεῖν
ἀν' ὄρεα σύμενον μετὰ Ναϊάδων
οἷά τε κύκνον ἄγοντα
ποικιλόπτερον μέλος.
τὰν ἀοιδὰν κατέστασε Πιερὶς βασίλειαν· ὁ δ' αὐλὸς
ὕστερον χορευέτω· καὶ γάρ ἐσΘ' ὑπηρέτας.
κώμῳ μόνον Θυραμάχοις τε πυγμαχίαισι νέων Θέλει παροίνων
ἔμμεναι στρατηλάτας.
παῖε, τὸν Φρύγ' ἀοιδοῦ
ποικίλου προαχέοντα·
φλέγε τὸν ὀλεσισιαλοκάλαμον,
λαλοβαρυόπα παραμελορυθμοβάταν Θ'
ὑπαὶ τριπάνῳ δέμας πεπλασμένον.
ἦν ἰδού· ἄδε σοι δεξιά
καὶ ποδὸς διαῤῥιφά, Θριαμβοδιθύραμβε·
κισσόχαιτ' ἄναξ ἄκουε τὰν ἐμὰν Δώριον χορείαν.

rambo 249. V. 1. *τί τάδε*, Stephanus *τίνα τάδε*. — V. 3. *πολυπάταγα* resp. Io. Alex. 11, 30. — V. 6. *σύμενον* B, *ἐσσύμενον* PVL, *Θύμενον* A, fort. recte. — *Ναϊάδων* Fiorillo, vulgo *Ναΐδων*. — V. 7. *ἄγοντα*, olim conieci *ἄδοντα*. — V. 9. *τὰν . . . βασίλειαν* om. C. — *τὰν ἀοιδὰν* PVL, *τᾶν ἀοιδᾶν* Stephanus. — *κατέστασε Πιερὶς* scripsi, A *κατέστασεπιερεῖς*, ceteri *κατεστάς*, (sic P, *κατεᾶς* VL, *καθεστάς* B) *ἐπιερεῖς*, Heringa *κατέστας σὲ Πιερίς*. — *βασίλειαν* scripsi, vulgo *βασίλεια*. — *ὁ δ'* C et Hoeschelii epitome, v. *οὐ δ'*. — V. 10. *ὑπηρέτας* A, *ὑπηρέτης* PCVL. — V. 11. *κώμῳ* scripsi, *κωμῶν* AP, *κώμων* CVL, quod iungitur cum iis, quae praegressa sunt. — *Θυραμάχοις τε* A et P a m. sec., *πυραμάχοις τε* P a m. pr. VL. *Θῆροα μάχοις τε* C, *Θηροαμάχαισί τε* epit. Hoesch. — *πυγμαχίαισι νέων Θέλει* Dobree, *πυγμαχίασιν ἕων* (A *εων*, P *ἐων*) *Θέα* (A *Θεα*) *εἰς* (B *εἰ*) BPVL, *πυγμαχίαισι νέων Θέα* epit. Hoesch.. *πυγμαχίαι σινέων Θέα* C. — *παροίνων* scripsi, *πάροινον* BPVL, *παρ' οἴνων* Dobree. — V. 12. *στρατηλάτας*, B *στρατηλάτης*. — V. 13. *Φρύγ' ἀοιδοῦ* scripsi, libri *Φρυναίου*, olim conieci *παῦε, παῦε τὸν Φρύγ' ἀοιδοῦ*, Iacobs *παῦε τὸν Φρύγα τὸν ποικίλον Θροῦν προχέοντα*, Emperius *φρυνίου πνοὰν ἔχοντα*. — V. 14. *προαχέοντα* scripsi, legebatur *προανέχοντα*. — V. 15. *ὀλεσισιαλοκάλαμον* scripsi, probante Emperio, A *ὁλοσίαλον κάλαμον*, PVL *ὁλοσιαλοκάλαμον* (P *ὁλ.*), Stephanus *ὀλεσιαυλοκάλαμον*. — V. 16. *λαλοβαρυόπα, παραμελορυθμοβάταν Θ' ὑπαί* scripsi, et *Θ' ὑπαὶ* etiam Emperius, PVL *λαλοβαρυοπαραμελορυθμοβάταν Θυπατρυπάνῳ*, C *λαλοβαρυπαραμελορυθμοβάταν* voce *Θυπα* omissa, sicut C quae post *δέμας* sequuntur om. — V. 18. *ἦν ἰδού* (*ἠνιδοῦ*)· *ἄδε σοι* Schweighaeuser, A *ην ἰδου α δε σοι*, B *ηνϊδουαδεσοι*, P *νηνιδούαδεσοι*, VL *νηνιδόνα δέ σοι*. — *δεξιὰ*, Bamberger *δεξιᾶς*. — V. 19. *ποδὸς* censor Ienensis, legebatur *πόλος*. — *διαῤῥιφα*, A *διάῤιφα*. B *διάῤριφα*, PVL *διάροφα*. — V. 20. *κισσόχαιτ'* Schweighaeuser, *κισσοχαιτ'* PVL. — *Δώριον* A, *δῶρον* B, *δώρειον* PVL.

Digitized by Google

2.

⏑ – ⏑ – – – – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Λεκων ὁ τέττιξ εὔτυκος ἐς χορόν.

3.

– – ⏑ – ⏑ – ⏑ –

Γᾶν αὐλακισμέναν ἀρῶν.

ΔΥΣΜΑΙΝΑΙ Η ΚΑΡΥΑΤΙΔΕΣ.

4.

Athen. IX. p. 392. F: *Πρατίνας δ' ἐν Δυσμαίναις ἢ Καρυάτισιν ἀδύφωνον ἰδίως καλεῖ τὸν ὄρτυγα, πλὴν εἰ μὴ παρὰ τοῖς Φλιασίοις ἢ τοῖς Λάκωσι φωνήεντες, ὡς καὶ οἱ πέρδικες,* ubi *Δυσμαίναις* Meineke correxit Anal. Alex. 360. (cf. Hesych. *Δύσμαιναι· αἱ ἐν Σπάρτῃ χορίτιδες Βάκχαι*). *Δυμαίναις* Toup corr., codd. *Δυμάναις. Καρυάτισι* debetur Dalecampio, A *Καριάτισιν*, PVL *Καρίτισιν*. Ceterum Pratinae fort. est quod legitur ap. Steph. Byz. v. *Καρύα. Καρυᾶτις μέλισσα.*

5.

– ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – – – ⏑ – ⏑ – –
– ⏑ – ⏑ – ⏑ –

* * *

⏑ – – – ⏑ ⏑ – – ⏑ – – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Μήτε σύντονον δίωκε, μήτε τὰν ἀνειμέναν Ἰαστὶ μοῖσαν,

Fr. 2. Athen. XIV. 633. A: *Διετήρησαν δὲ μάλιστα τῶν Ἑλλήνων Λακεδαιμόνιοι τὴν μουσικήν, πλείστῃ αὐτῇ χρώμενοι — ὅθεν καὶ Πρατίνας φησί· Λάκων κτλ.* — εὔτυκος AC, εὔτυχος PVL.

Fr. 3. Athen. XI. 461. E: *Κατὰ τὸν Φλιάσιον ποιητὴν Πρατίναν οὐ γᾶν αὐλακισμέναν ἀρῶν, ἀλλὰ σκύφον ματεύων, κυλικηγορήσων ἔρχομαι.* ibi *αὐλακισμέναν* epitome, codd. *αὐλακισμὲν ἀνδρῶν*, unde *ἀρῶν* vir doctus apud Casaubonum restituit.

Fr. 5. Athen. XIV. 624. F: *Ἐπεὶ οὖν τὸ μέλος ἐστὶν ὑποδώριον, εἰκότως Αἰολίδα φησὶν εἶναι τὴν ἁρμονίαν ὁ Λᾶσος,καὶ Πρατίνας δὲ πού φησιν· Μήτε κτλ. ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς σαφέστερόν φησι· Πρέπει κτλ.* V. l. *μητε* ABC, *μή* PVL. — *σύντονον*, Iacobs *Λωρίδα* excidisse putat, Dindorf lacunam significavit, sed *σύντονον* poeta eam harmoniam dicere videtur, quae apud Platon. Rep. III. 398. E: *συντονολυδιστί* vocatur, Polluci IV. 78. est *σύντονος Λυδιστί.* — *μήτε τὰν* AC, *μήτ'* ceteri. — *ἀνειμέναν, ἀνειμένην* PVL. — *Ἰαστὶ μοῦσαν* Toup., *Ἰαστὶν οὖσαν* ABP, *ἰαστί' οὖσαν* V, *ἰαστὶ οὖσαν* CL.

Digitized by Google

ἀλλὰ τὰν μέσσαν νεῶν ἄρουραν
αἰόλιζε τῷ μέλει.

* * *

Πρέπει τοι πᾶσιν ἀοιδὰ λαβράκταις Αἰολὶς ἁρμονία.

6.

Plut. de Mus. c. 7: Ἄλλοι δὲ Κράτητος εἶναί φασι τον Πολυπέφαλον νόμον, γενομένου μαθητοῦ Ὀλύμπου· ὁ δὲ Πρατίνας Ὀλύμπου φησὶν εἶναι τοῦ νεωτέρου τὸν νόμον τοῦτον.

7.

Plut. de Mus. c. 9: Ἄλλοι δὲ Ξενόδαμον ὑπορχημάτων ποιητὴν γεγονέναι φασὶ καὶ οὐ παιάνων, καθάπερ Πρατίνας, καὶ αὐτοῦ δὲ τοῦ Ξενοδάμου ἀπομνημονεύεται ᾆσμα, ὃ ἐστι φανερῶς ὑπόρχημα.

8.

Plut. de Mus. c. 42: Τέρπανδρον δ' ἄν τις παραλάβοι τὸν τὴν γενομένην ποτὲ παρὰ Λακεδαιμονίοις στάσιν καταλύσαντα, καὶ Θαλήταν τὸν Κρῆτα, ὃν φασι κατά τι πυθόχρηστον Λακεδαιμονίους παραγενόμενον διὰ μουσικῆς ἰάσασθαι, ἀπαλλάξαι τε τοῦ κατασχόντος λοιμοῦ τὴν Σπάρτην, καθάπερ φησὶ Πρατίνας.

V. 2. μέσσαν AB, μέσαν PVL. — νεῶν C, νέων PVL. — V. 4. τοι πᾶσιν A, τοῖς παισὶν PVL. — ἀοιδὰ AB, ἀοιδὰν PVL. Possis ἀοιδᾶν coniicere, sed malim ἀοιδολαβράκταις.

Digitized by Google

XXX.

PHRYNICHUS.

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

1.

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ –

Παλλάδα περσέπολιν κλῄζω, πολεμαδόκον, ἁγνάν
παῖδα Διὸς μεγάλου, δαμόπωλον, ἄϊστον παρθένον.

2.

– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – –

Λάμπει δ' ἐπὶ πορφυρέαις παρῇσι φῶς ἔρωτος,

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

3.

Σχήματα δ' ὄρχησις τόσα μοι πόρεν, ὅσσ' ἐνὶ πόντῳ
κύματα ποιεῖται χείματι νὺξ ὀλοή.

Phrynichus. Fr. 1. Vide ad Lamproclem Fr. 1.

Fr. 2. Athen. XIII. 564. F: *Φρύνιχος δὲ ἐπὶ τοῦ Τρωΐλου ἔφη· λάμπειν ἐπὶ πόρφυραις παρῇσι* (sic Porson, BC *παρησι*, A *παρίησι*, PVL *παρειῇσι*) *φ. ἕ.* Idem rectius 604. A: *ὡς καλῶς Φρύνιχος ἐποίησεν εἴπας· λάμπει δ' ἐπὶ πορφυρέαις* (B *πορφυρέσι*) *παρῇσι* (*παρηΐσι* PVL, *παρειαῖσι* C) *φ. ἕ.* Ap. Eust. 1558, 18. est *λάμπεις* et *πορφυραῖς*. Fortasse ex Dithyrambo, cui *Troilus* nomen fuit, nisi malis ad tragoediam referre.

Fr. 3. Plut. Quaest. Symp. VIII. 9, 3: *Καίτοι καὶ Φρύνιχος ὁ τῶν τραγῳδιῶν ποιητὴς περὶ αὐτοῦ φησιν, ὅτι Σχήματα κτλ.* — Praeterea *Paeanem* Phrynichi memorat Athen. VI. 250. B, ubi Hecker non recte voluit *Tynnichi* nomen substituere.

Digitized by Google

XXXI.

DIAGORAS.

1.

ΕΙΣ ΑΡΙΑΝΘΗΝ ΑΡΓΕΙΟΝ.

⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ – –̄ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Θεός, θεὸς πρὸ παντὸς ἔργου βροτείου νωμᾷ φρέν' ὑπερτάταν,
αὐτοδαὴς δ' ἀρετὰ βραχὺν οἶμον ἕρπει.

2.

ΕΙΣ ΝΙΚΟΔΩΡΟΝ ΜΑΝΤΙΝΕΑ.

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –

Κατὰ δαίμονα καὶ τύχαν
τὰ πάντα βροτοῖσιν ἐκτελεῖται.

Diagoras. Fr. 1. Phaedrus *περὶ θεῶν* p. 23. Petersen: *Ὁ μὲν γὰρ (Διαγόρας) ἔπαιξεν, εἴπερ ἄρα τοῦθ' οὕτως ἐστίν, ἀλλ' οὐκ ἐπενήνεκται. καθάπερ ἐν τοῖς Μαντινέων ἔθεσιν Ἀριστόξενός φησιν· ἐν δὲ τῇ ποιήσει καθ' ἀλήθειαν ὑπ' αὐτοῦ γεγράφθαι τοῖς ὅλοις οὐδὲν ἀσεβὲς παρενέφαινεν, ἀλλ' ἐστὶν εὔφημος, ὡς ποιητής, εἰς τὸ δαιμόνιον, καθάπερ ἄλλα τε μαρτυρεῖ καὶ τὸ γεγραμμένον εἰς Ἀριάνθην τὸν Ἀργεῖον· Θεὸς ... ὑπερτάταν.* Una cum v. 2. affert Didymus Alexandr. de Trinit. III. 2. p. 320.

Fr. 2. Phaedrus *περὶ θεῶν* p. 23. ed. Peters.: *Καὶ τὸ εἰς Νικόδωρον τὸν Μαντινέα· Κατὰ ... ἐκτελεῖσθαι. τὰ παραπλήσια δ' αὐτῷ περιέχει καὶ τὸ Μαντινέων ἐγκώμιον.* Scribendum esse *ἐκτελεῖται* docet Sext. Empir. IX. 402. ed. Bekk: *Διαγόρας δὲ ὁ Μήλιος, διθυραμβοποιός, ὡς φασί. τὸ πρῶτον γενόμενος, ὡς εἴ τις ἄλλος δεισιδαίμων, ὅς γε καὶ τῆς ποιήσεως ἑαυτοῦ κατήρξατο τὸν τρόπον τοῦτον· κατὰ δ. καὶ τύχαν πάντα τελεῖται.* Imitatur Aristoph. Av. 547: *κατὰ δαίμονα καὶ κατὰ συντυχίαν.* Ceterum ex Phaedri loco cognoscimus etiam tertium carmen *ἐγκώμιον εἰς Μαντινέας*, sed quod Schol. Aristoph. Ran. 320. dicit: *Διθυραμβοποιὸς ὁ Διαγόρας ποιητής, συνεχῶς Ἴακχε, Ἴακχε ᾄδων*, id ab inepto interprete confictum est.

Digitized by Google

XXXII.

CLEOMACHUS.

Τίς τὴν ὑδρίην ἡμῶν
ἐψόφησ᾽; ἐγὼ πίνων.

XXXIII.

CLEOMENES.

Athen. IX. 402. A: *Ἐπεὶ δὲ σὺ καὶ τὸ προβληθέν σοι ἀποπροσπεποίησαι περὶ τῆς χρόας τοῦ Καλυδωνίου συός, εἴ τις αὐτὸν ἱστορεῖ λευκὸν τὴν χρόαν γεγονότα, ἐροῦμεν ἡμεῖς τὸν εἰπόντα· τὸ δὲ μαρτύριον ἀνίχνευσον σύ· πάλαι γὰρ τυγχάνω ἀνεγνωκὼς τοὺς Κλεομένους τοῦ Ῥηγίνου διθυράμβους, ὧν ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Μελεάγρῳ τοῦτο ἱστόρηται.*

Cleomachus. Hephaest. p. 63: *Καὶ δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ καλούμενον Κλεομάχειον, ἐν ᾧ καὶ οἱ μολοσσοὶ ἐπὶ τῶν ἀρτίων χωρῶν ἐμπίπτουσι καὶ οἱ χοριάμβοι, οἷον· Τίς κτλ.* V. 1. *ἡμῶν*, Schol. apud Heph. *ὑμῶν*. — V. 2. fortasse *ψόφησεν· ἐγὼ πίνων*. De Cleomacho conf. Tricha p. 34.: *πολλῷ αὐτῷ Κλεόμαχος χρῆται, ὃς πύκτης μὲν πρότερον, ὡς φασίν, ἦν, ἐρασθεὶς δέ τινος νέου τὴν ποιητικὴν μετεχειρίσατο.* Ceterum ille versus, quem Tricha ibi affert:

Χὼ παῖς πόκα πότνα σέθεν

fictus est a grammatico, quemadmodum omnia exempla, quae p. 1—3. proponit. Filius eius videtur fuisse Gnesippus, qui amatoria carmina composuit, vid. Comment. de Com. Att. Ant. p. 32. — *Κλεομάχειον* dicit Schol. Heph. p. 36: *Ἑρμᾶς ὅπερ Φεραῖος αἰνέσει θεός, Ἔμμι τῶ φυγαίχμα.* sed Heph. *ὁ Καλλίμαχος.*

Digitized by Google

XXXIV.

CYDIAS.

1.

–́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –

Εὐλαβεῦ δὲ μὴ κατέναντα λέοντος
νεβρὸς ἐλθὼν μοῖραν αἱρεῖσθαι κρεῶν.

2.

Plutarch. de facie in orbe lunae c. 19: *Εἰ δὲ μή, Θέων ἡμῖν οὗτος τὸν Μίμνερμον ἐπάξει καὶ τὸν Κυδίαν καὶ τὸν Ἀρχίλοχον, πρὸς δὲ τούτοις τὸν Στησίχορον καὶ τὸν Πίνδαρον ἐν ταῖς ἐκλείψεσιν ὀλοφυρομένους τὸν* (leg. *ἄστρον*) *φανερώτατον κλεπτόμενον, καὶ μέσῳ ἅματι* (sic Schott, vulgo *ἅμα τὴν*) *νύκτα γενομένην* (hoc fortasse Cydiae est), *καὶ τὴν ἀκτῖνα τοῦ ἡλίου σκότους ἀτραπὸν . . . . φάσκοντας.*

Cydias. Fr. 1. Plato Charmid. 155. D: *Τότε δή, ὦ γεννάδα, εἶδόν τε τὰ ἐντὸς τοῦ ἱματίου καὶ ἐφλεγόμην καὶ οὐκέτ' ἐν ἐμαυτοῦ ἦν καὶ ἐνόμισα σοφώτατον εἶναι τὸν Κυδίαν* (sic codd., nisi quod Cy *Κηδίαν*, vulgo *Κριτίαν*) *τὰ ἐρωτικά, ὃς εἶπεν ἐπὶ καλοῦ λέγων παιδός, ἄλλῳ ὑποτιθέμενος, εὐλαβεῖσθαι μὴ κατέναντα* (sic vd, *κατ' ἐναντία* 𝔄Θtr, *κατέναντι* vulgo) *λέοντος νεβρὸν ἐλθόντα μοῖραν* (*μοῖρα* 𝔄 et Θ a m. pr.) *αἱρεῖσθαι κρεῶν* (*νεκρῶν* Fi). *αὐτὸς γάρ μοι ἐδόκουν ὑπὸ τοῦ τοιούτου θρέμματος ἑαλωκέναι.* Praeterea 𝔄Θ addunt post *ἐλθόντα* haec: *ἀθανατώισηι θεια.* Cf. Athen. V. 187. D: *ποιεῖ γὰρ* (*Πλάτων*) *αὐτὸν* (*Σωκράτη*) *ἀσυμφώνως ποτὲ μὲν σκοτοδινιῶντα καὶ μεθυσκόμενον τῷ τοῦ παιδὸς ἔρωτι καὶ γινόμενον ἔξεδρον, καὶ καθάπερ νεβρὸν ὑποπεπτωκότα λέοντος ἀλκῇ, ἅμα δὲ καταφρονεῖν φησι τῆς ὥρας αὐτοῦ.* Ex his Cydiae versus restitui: quod in duobus libris additum est *ἀθανατώισηι θεια*, id nihil omnino confert ad poetae locum redintegrandum, sed puto haec verba ex antiqua parepigraphe orta esse: haud dubie enim in antiquis libris adscriptum erat *εὐλαβεῖσθαι μὴ θανατώσῃ ἡ θέα*, ut explicaretur sententia illius carminis. Contra Sauppe *ἐν θανατοέσσᾳ θέᾳ* elicuit et Cydiae tribuit, ego in proecdosi scripsi *νεβρὸς ἐλθὼν ἀθανάτῳ σ' ἰδέᾳ μοῖραν αἱρῆται κρεῶν*, Car. Fr. Hermann *θανάτου σ' ἡ θέᾳ μοῖραν αἱρεῖσθαι χρεών*, interpretatus: *cave, ne leoni occurrentem hinnuleum te ipso aspectu mori fatale sit.* At sententia est: *Noli hinnuleus cum sis cum leone contendere de praeda*, simile proverbium apud Arsen. 355 (413.): *Μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἅψωμαι μάχης.* Denique M. Schmidt coni. *νεβρὸς ἐλθὼν ἰθείᾳ θανατώδεϊ μοῖρ' ἀφαιρῆαι κρεῶν.*

Digitized by Google

XXXV.

PRAXILLA.

YMNOI.

1.

Κάλλιστον μὲν ἐγὼ λείπω φάος ἠελίοιο,
δεύτερον ἄστρα φαεινὰ σεληναίης τε πρόςωπον
ἠδὲ καὶ ὡραίους σικύους καὶ μῆλα καὶ ὄγχνας.

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

2.

Ἀλλὰ τεὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.

ΠΑΡΟΙΝΙΑ.

3.

Ἀδμήτου λόγον, ὦ ταῖρε, μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει·
τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου, γνοὺς ὅτι δειλῶν ὀλίγα χάρις.

Praxilla. Fr. 1. Zenob. IV. 21: *Ἠλιθιώτερος τοῦ Πραξίλης Ἀδώνιδος·* (Cod. Coisl. add. *ἐπὶ τῶν ἀνοήτων*). *Πράξιλλα Σικυωνία μελοποιὸς ἐγένετο, ὡς φησὶ Πολέμων·* αὕτη ἡ *Πράξιλλα τὸν Ἄδωνιν ἐν τοῖς μέλεσιν* (cod. Coisl. *ἐν τοῖς ὕμνοις*) εἰςάγει ἐρωτώμενον ὑπὸ τῶν κάτω, τί κάλλιστον καταλιπὼν κρίνασθαι, ἥλιον καὶ σελήνην καὶ σικύους καὶ μῆλα· ὅθεν εἰς παροιμίαν προήχθη ὁ λόγος. *Ἠλίθιον* γὰρ τὸ τῷ ἡλίῳ παραβάλλειν τοὺς σικύους. Sed cod. Coisl. servavit ipsos versus: *καταλιπὼν ἐλήλυθεν, ἐκεῖνον δὲ λέγοντα οὕτως· Κάλλιστον κτλ. Εὐήθης γάρ τις ἴσως ὁ τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ σελήνῃ τοὺς σικύους καὶ τὰ λοιπὰ συναριθμῶν.* Cf. Diogenian. V. 12. Suid. v. *Ἠλιθιάζω.* Apostol. VIII. 53. Resp. Liban. Epist. 707. V. 3. *ὄγχνας* Schneidewin, cod. *ὄχνους.*

Fr. 2. Hephaest. 22: *Παρὰ Πραξίλλῃ ἐν διθυράμβοις ἐν ᾧ δῇ ἐπιγραφομένῃ Ἀχιλλεύς· Ἀλλὰ κτλ.* nisi forte *τὸν* scribendum. Eadem Sch. Heph. 152. (ubi *ἔπειθεν*) affert, item Cram. An. Ox. IV. 326, 20. ubi *οὔποθε στείθεσιν ἐπείθεον* legitur, Draco Straton. 146. Bachmann. An. II. 180, 17. (*ἔπειθεν*). Eust. 12, 25. 805, 21. et 1372, 9. (ubi *ἀλλ' ἐτεόν*).

Fr. 3. Aristoph. Vesp. 1239: *Ἀδμήτου λόγον, ὦ ταῖρε, μ. τ. ἀ. φίλει. καὶ τοῦτο ἀρχὴ σκολίου· ἕξῆς δέ ἐστι· τῶν δειλῶν ... χάρις. Praxillae*

Digitized by Google

4.

Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίον, ὦ ταῖρε, φυλάσσεο.

5.

– ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ – –
– ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ – –

Ὦ διὰ τῶν θυρίδων καλὸν ἐμβλέποισα,
παρθένε τὰν κεφαλάν, τὰ δ' ἔνερθε νύμφα.

6.

Athen. XIII. 603. A: *Πράξιλλα δὲ ἡ Σικυωνία ὑπὸ Διός φησι ἁρπασθῆναι τὸν Χρύσιππον.* Valckenaer coni. *ὑπ' Οἰδίκοδος.*

7.

Pausan. III. 13, 5: *Πραξίλλῃ μὲν δὴ πεποιημένα ἐστίν, ὡς Ἐρώπης εἴη καὶ Καρνειός, καὶ αὐτὸν ἀνεθρέψατο Ἀπόλλων καὶ Λητώ.* Cf. Schol. Theocr. V. 83: *Πράξιλλα* (sic Warton, *Πραξίλλας* L, Vat. 3. 4. Exc. Ruhnk., *Πραξίλας* E, *Παξήλος* P) *μὲν ἀπὸ Καρνείου*

esse carmen docet schol. ad v. 1240: *τοῦτο τί λέξεις σκολιόν*] *κολακικὸν τὸ σκολιὸν καὶ παρὰ Θεώρου, τοῦτο οἱ μὲν Ἀλκαίου, οἱ δὲ Σαπφοῦς. οὐκ ἔστι δέ, ἀλλ' ἐν τοῖς Πραξίλλης φέρεται Παροινίοις.* nam haec non esse referenda ad sequentem cantilenam (*οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν κτλ.*), sed ad Admeti scolium, vel inde apparet, quod schol. dicit *κολακικόν* et *παρὰ Θεώρου.* Confirmat plane Pausanias ap. Eust. Il. 326, 36: *Ἀπὸ δὲ τοῦ ῥηθέντος Ἀδμήτου σκόλιόν τι ἐν Ἀθήναις ᾀδόμενον, ὡς καὶ Παυσανίας φησὶν ἐν τῷ οἰκείῳ λεξικῷ, λέγων, ὡς οἱ μὲν Ἀλκαίου φασὶν αὐτό, οἱ δὲ Πραξίλλης τῆς Σικυωνίας· ἀρχὴ δὲ τοῦ μέλους αὕτη· Ἀδμήτου κτλ. ἔοικε δὲ διὰ μὲν τῶν ἀγαθῶν τὴν γενναίαν καὶ φιλανδρον ὑποδηλοῦν Ἄλκηστιν, διὰ δὲ τῶν δειλῶν τὸν Ἀδμήτου πατέρα, ὃς οὐκ ἠθέλησε θανεῖν ὑπὲρ τοῦ παιδός.* Vel sic tamen coniicias etiam alterum scolium, quod huic apud Aristophanem obiicitur, item ex Praxillae carminibus petitum esse:

Οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν,
οὐδ' ἀμφοτέροισι γίγνεσθαι φίλον.

V. 2. δ' om. Schol. Arist. — *γνοὺς*, ap. Schol. Arist. Ven. *πίουσ'*, Ald. *ποιοῦσ'*. Inter Scolia refert etiam Athen. XV. 695. C. ubi v. 1. AB *ὦ ἑταῖρε*, ib. L *φίλει*, AB *φίλει σέβου*, C *φίλους σέβου* et v. 2. *δειλοῖς ὀλίγη χάρις.*

Fr. 4. Schol. Rav. Arist. Thesmoph. 529: *Τὴν παροιμίαν δ' ἐπαινῶ τὴν παλαιὰν κτλ.*] *Ἐκ τῶν εἰς Πράξιλλαν ἀναφερομένων· Ὑπὸ κτλ. καὶ ἑτέρα, πάντα λίθον κίνει.* ut fortasse hoc quoque ad Praxillae carmina referendum sit. Ceterum simillima sententia est in scolio 23., at haud sciam an illic germana Praxillei carminis forma sit servata. De ipso proverbio cf. Zenob. VI. 20. Diogen. VIII. 59. Apostol. XIX. 91. — *ὑπὸ*, Fritzsche coni. *ἔν τοι.*

Fr. 5. Hephaest. 43: *Καὶ τὸ πρὸς τρισὶ* (*δακτύλοις ἔχον τροχαϊκὴν συζυγίαν*) *καλούμενον Πραξίλλειον· Ὦ κτλ.*

Digitized by Google

(*Καρνίου* EL, *Καρίνου* Exc. Ruhnk.) *φησὶν ὠνομάσθαι τοῦ Διὸς καὶ Εὐρώπης υἱοῦ, ὃς ἦν ἐρώμενος τῷ Ἀπόλλωνι, (τὰ Κάρνεια).* Cf. Rudoc. 251.

8.

Hesych.: *Βάκχου Διώνης· οἱ μὲν βακχευτηρίας* (corrigunt *βακχευτρίας*) *Σεμέλης, οἱ δὲ Βάκχου, τοῦ Διονύσου καὶ Ἀφροδίτης τῆς Διώνης, παρόσον διωνυμία περὶ τὰς Θεάς· Πράξιλλα δὲ ἡ Σικυωνία Ἀφροδίτης παῖδα τὸν Θεὸν ἱστορεῖ.*

XXXVI.

BACCHYLIDES.

ΕΠΙΝΙΚΟΙ.

1. [1.]*)

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ –

Ὄλβιος, ᾧτινι θεὸς μοῖράν τε καλῶν ἔπορεν
σύν τ' ἐπιζάλῳ τύχᾳ ἀφνειὸν βιοτὰν διάγειν·
οὐ γάρ τις ἐπιχθονίων πάντα γ' εὐδαίμων ἔφυ.

2. [3.]

– – ⏑ – – ⏑ – ⏑ –
– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ –
– ⏑ – – ⏑ – – – ⏑ – ⏑ –

Bacchylides. Fr. 1. Stob. Flor. CIII. 2: *Βακχυλίδου Ἐπινικῶν.* (sic A, *ἐπινικιων* Vind., om. Trinc.) V. 1. et 2. affert Apostol. XII. 5. e. V. 1. *ᾧτινι*, Neue *ᾥτε* scripsit. — *ἔπορεν* Voss., v. *ἔπορε.* — V. 2. *πιζάλῳ* Neue, vulgo *ἐπιζήλῳ.* — *τύχᾳ*, A *τάχα.* — V. 3. affertur etiam a Stobaeo XCVIII. 26. *τοῦ αὐτοῦ* (*Βακχυλίδου*) *Ἐπινικῶν*, ubi *πάντα γ'* legitur, priore loco *πάντ'*, A Vind. *πᾶν γ'*, B *παγευδαίμων*, Trinc. *παντευδαίμων*, Schneidewin coni. *πάντα παγευδαίμων.*

Fr. 2. Stob. Flor. XCVIII. 27: *Ἐν τῷ αὐτῷ* (Vind. om. lemma). Praegressus est v. 3. fr. 1. atque vel propter argumenti vel propter metri similitudinem ex eodem carmine petitum esse apparet. Videntur autem haec Sileni verba fuisse, vid. Cic. Tusc. Quaest I. 48: „Affertur etiam de Sileno

*) Numeri adiecti sunt editionis Neuianae.

Digitized by Google

Θνατοῖσι μὴ φῦναι φέριστον,
μηδ' ἀελίου προσιδεῖν φέγγος·
ὄλβιος δ' οὐδεὶς βροτῶν πάντα χρόνον.

* 3. [34.]

– ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑
– ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ – – ⏑ – – ⏑ –

Παύροισι δὲ θνατῶν τὸν ἅπαντα χρόνον τῷ δαίμονι δῶκεν
πράσσοντας ἐν καιρῷ πολιοκρόταφον
γῆρας ἱκνεῖσθαι, πρὶν ἐγκύρσαι δύᾳ.

4. [2.]

⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ – –

Ὡς δ' ἅπαξ εἰπεῖν, φρένα καὶ πυκινὰν κέρδος ἀνθρώπων βιᾶται.

5.

Schol. Aristid. T. III. p. 317: *Ἐρεχθεὺς πρῶτος παρ' Ἀθηναίοις τὸ ἅρμα ἐδέξατο, ἕτεροι δέ φασι Πέλοπα παρὰ Ποσειδῶνος· ἄλλοι δέ λέγουσιν, ὅτι ἐκ Σικελίας ἐφάνη τὴν ἀρχήν. Βακχυλίδης γὰρ καὶ Πίνδαρος Ἱέρωνα καὶ Γέλωνα, τοὺς Σικελίας ἄρχοντας ὑμνήσαντες καὶ πλεῖσκελιθαυμάσαντες ἐν ἱππηλασίᾳ, πρὸς χάριν αὐτῶν εἶπον, ὡς Σικελὰ ὦται πρῶτοι ἅρμα ἐξεῦρον.* ita C, rectius fortasse BD: *οἱ γὰρ περὶ Βακχυλίδην καὶ Πίνδαρον ὑμνήσαντες τοὺς περὶ Ἱέρωνα καὶ Γέλωνα ἐν ἱππικῇ παρέσχον ὑπόνοιαν Σικελιώτας τὴν ἱππικὴν ἐξευρεῖν.*

* 6. [5.]

– ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑
⏑ – ⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
x – – ⏑ . . . .

fabella quaedam, qui cum a Mida captus esset, hoc ei muneris pro sua missione dedisse scribitur, docuisse regem, non nasci homini longe optimum esse, proximum autem, quam primum mori." Cf. inprimis Aristotelem ap. Plut. Consol. ad Apoll. c. 27. Atque huc refero, quod Photius Bibl. p. 153. A. ex Hephaestione Ptolemaeo affert: *τί ἐστι τὸ παρὰ Βακχυλίδῃ ὡς ἀπὸ Σειληνοῦ εἰρημένον καὶ πρός τίνα εἶπε τὸ ἔπος;*

Fr. 3. Clem. Alex. Str. VI. 745: *Βακχυλίδου τε εἰρηκότος· Παροισι κτλ.* V. 1. *παύροισι* Stephanus, vulgo *παρ' οἷσι.* — *θνατῶν* Neue. vulgo *θνητῶν.* — *τῷ δαίμονι δῶκε*, Ursinus *ὁ δαίμων ἔδωκεν*, Neue *δαίμων ἔδωκεν*, qua coniectura non tollitur vitium, cum *πράσσοντας* non possit absolute dici, nam *ἐν καιρῷ* cum *ἱκνεῖσθαι* iungendum. Fort. *σὺν δαίμονι δῶκε τύχα* vel *θεός.* — V. 3. resp. Hesych. *Πρὶν ἐγκύρσαι* (add. *δύᾳ*) *πρὶν πλησιάσαι τῆς κακοπαθείας.*

Fr. 4. Stob. Flor. X. 14: *Βακχυλίδου Ἐπινικῶν* (sic A, om. Trinc.) — *ἀνθρώπων* A Vind. Gesn. marg., vulgo *ἀνθρώπῳ.*

Digitized by Google

Ξανθότριχα μὲν Φερένικον
Ἀλφεὸν παρ' εὐρυδίναν πῶλον ἀελλοδρόμον
νικάσαντα.

* 7. [6.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –́ – ⏑ –

Ὦ Πέλοπος λιπαρᾶς νάσου θεόδματοι πύλαι.

* 8. [7.]

. . . . – – –́ ⏑ ⏑⏑ ⏑ – –

Προςφωνεῖτέ νιν ἐπὶ νίκαις.

* 9. [8.]

. . . – – ⏑ ⏑ – ⏑ . . .
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –

. . . . *Νίκα γλυκύδωρος* . . .
ἐν πολυχρύσῳ δ' Ὀλύμπῳ Ζηνὶ παρισταμένα κρίνει τέλος
ἀθανάτοισί τε καὶ θνατοῖς ἀρετᾶς.

10. [9.]

Ammon. 79: *Νηρεΐδες τῶν τοῦ Νηρέως θυγατέρων διαφέρει· Δίδυμος ὁμοίως ἐν ὑπομνήματι Βακχυλίδου ἐπινίκων· φησὶ γὰρ κατὰ λέξιν· Εἰσὶ τοίνυν, οἵ φασι διαφέρειν τὰς Νηρεΐδας τῶν τοῦ Νηρέως θυγατέρων καὶ τὰς μὲν ἐκ Δωρίδος γνησίας αὐτοῦ θυγατέρας νομίζεσθαι, τὰς δὲ ἐξ ἄλλων ἤδη κοινότερον Νηρεΐδας καλεῖσθαι κτλ.* Cf. Eustath. Od. 1954, 5. Eudoc. 306.

Fr. 6. Schol. Pind. Ol. I. Argum.: *Τὸ δὲ ὄνομα τοῦ νικῶντος ἵππου Φερένικός ἐστι· μέμνηται δὲ αὐτοῦ Βακχυλίδης γράφων οὕτω· Ξανθότρ. κτλ. — νικάσαντα* Neue, vulgo *νικήσαντα.*

Fr. 7. Schol. Pind. Ol. XIII. 1: *Πρόθυρον καὶ θύρας εἰώθασι καλεῖν τὴν Κόρινθον διὰ τὸ ἀρχὴν ἢ τέλος εἶναι τῆς Πελοποννήσου τὸν Ἰσθμόν, πρόθυρον δὲ τοῖς εἰς Πελοπόννησον στελλομένοις· Βακχυλίδης· Ὦ κτλ.*

Fr. 8. Apollon. de Pron. 368. A: *Ἔτι καὶ ἡ νίν τάσσεται ἐπὶ πλήθους· — Προςφ. κτλ. Βακχυλίδης.*

Fr. 9. Ursinus p. 206. ex Stobaeo Flor. III. (in codd. et edd. deest): *Βακχυλίδης δὲ τὴν Νίκην γλυκύδωρόν φησι καὶ ἐν πολυχρύσῳ Ὀλύμπῳ Ζηνὶ παρισταμένην κρίνειν τέλος ἀθανάτοισί τε καὶ θνητοῖς ἀρετῆς.* Constituit Neue.

Digitized by Google

YMNOI.

11. [10.]

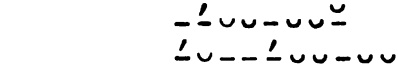

Λἰαῖ τέκος ἀμέτερον,
μεῖζον ἢ πενθεῖν ἐφάνη κακόν, ἀφθέγκτοισιν ισον.

12. [11.]

Schol. Aristoph. Acharn. 47: *Τοῦ δὲ Κλεοῦ μέμνηται Βακχυλίδης διὰ τῶν Ὕμνων.*

ΠΑΙΑΝΕΣ.

13. [12.]

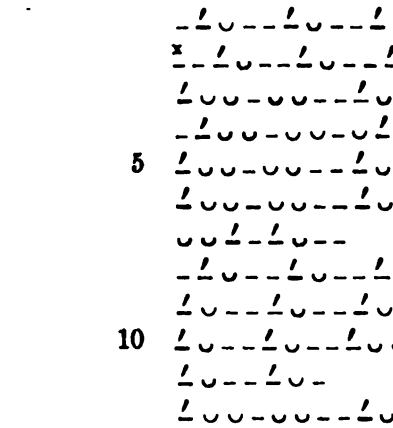

Τίκτει δέ τε θνατοῖσιν εἰράνα μεγάλα
πλοῦτον καὶ μελιγλώσσων ἀοιδᾶν ἄνθεα,
δαιδαλέων τ' ἐπὶ βωμῶν θεοῖσιν αἴθεσθαι βοῶν

Fr. 11. Stob. Floril. CXXII. 1: *Βακχυλίδου Ὕμνων* (hoc om. cod. Vind.). Fortasse Danaë haec conqueritur. V. 1. *αἰαῖ*, vulgo *αἰ αἰ*. — V. 2. *ἀφθέγκτοισιν*, Gesn. m. *ἀφευκτοισιν*. — Bacchylidis hymnos memorat etiam Menander de Encom. IX. 140. ed. Walz: *εἰσὶ τοίνυν καὶ τῆ Βακχυλίδη ὕμνοι ἀποπεμπτικοί.* adde ib. 132.

Fr. 13. Stob. Floril. LV. 3: *Βακχυλίδου Παιάνων.* V. 1. *τε* om. Stephan., malim *τοι*. — *εἰράνα* Boeckh, vulgo *εἰρήνη*. — *μεγάλα*, malim *μέγαν*. — V. 2. *καὶ μελιγλώσσων* codd., Boeckh scripsit *μελιγλώσσων τ'*. — *ἀοιδᾶν* Boeckh, vulgo *ἀοιδῶν*. — V. 3. *δαιδαλέων* A Trinc., vulgo *δαιδάλεον*. — *αἴθεσθαι* L. Dindorf et Schneidewin, *ἔθεσθε* A Voss. Vind. Ars. Trinc., *τίθενται* vulgo, Leopardus *αἴθεται*.

Digitized by Google

ξανθᾷ φλογὶ μῆρα τανυτρίχων τε μήλων,
γυμνασίων τε νέοις αὐλῶν τε καὶ κώμων μέλειν.
ἐν δὲ σιδαροδέτοις πόρπαξιν αἰθᾶν
ἀραχνᾶν ἱστοὶ πέλονται·
ἔγχεά τε λογχωτὰ ξίφεά τ' ἀμφάκεα δάμναται εὐρώς·
χαλκεᾶν δ' οὐκ ἔστι σαλπίγγων κτύπος·
οὐδὲ συλᾶται μελίφρων ὕπνος ἀπὸ βλεφάρων,
ἀμὸν ὃς θάλπει κέαρ.
συμποσίων δ' ἐρατῶν βρίθοντ' ἀγυιαί, παιδικοί θ' ὕμνοι
φλέγονται.

14. [13.]

x x
⏑ ∪ ⏓ ∪ ∪ – ∪ – ⏑ ∪ ⏓ ∪ ∪ –
⏓ ∪ – ⏓ ∪ – – ⏓ ∪ ∪ – ∪ –
x – ⏓ . . .

Ἕτερος ἐξ ἑτέρου σοφὸς τό τε πάλαι τό τε νῦν·
οὐδὲ γὰρ ῥᾷστον ἀῤῥήτων ἐπέων πύλας
ἐξευρεῖν.

15. [14.]

Zenob. Prov. II. 36: *Ἄρκτου παρούσης ἴχνη μὴ ζήτει. ἐπὶ τῶν δειλῶν κυνηγῶν εἴρηται ἡ παροιμία· μέμνηται δὲ αὐτῆς Βακχυλίδης ἐν Παιᾶσιν.* Cf. ibi interppr.

V. 4. *ξανθᾷ*, Vind. Trinc. *ξανθά*. — *μῆρα* Buttmann, *τανυτρίχων* L. Dindorf et Schneidewin, vulgo *μερίδες εὐτρίχων*, Leopardus *μηρία τῶν εὐτρίχων*, A *μηρῦταν*, Voss. *μεριταν*, Vind. Ars. *μηρίταν*, deinde omnes *εὐτρίχων*. — V. 5. *μέλειν* A Vind. Voss. Ars. Trinc., vulgo *μέλει*. — V. 6. *σιδαροδέτοις* Plutarch. Numa c. 20: *Ὥστε καὶ τὰς ποιητικὰς ὑπερβολὰς ἐνδεῖν πρὸς τὴν τότε κατάστασιν λέγουσιν· Ἐν δὲ σιδαροδέτοις πόρπαξιν* (sic Stephanus, *πορπάξειν* Sg, *πορπάζειν* vulgo) *αἰθᾶν* (sic Stephanus, vulgo *ἔνθα δ'* ut FaL, *ἐνθάδ'* STV). *ἀραχνᾶν ἔργα, καί· εὐρὼς δάμναται ἔγχεά τε λογχωτὰ ξίφεά τ' ἀμφήκεα, χαλκέων δ' οὐκέτι σ. κτύπος* (C *τύπος* ex corr.) *οὐδὲ σ. μ. ὕ. ἀπὸ βλεφάρων.* Stob. *σιδαροδέτοισιν.* — *πόρπαξιν*, ap. Stob. Voss. Vind. Ars. B *ὄρπαξιν*, A *ἑρπάξιν.* — *αἰθᾶν* Grotius, vulgo *αἴθαν*, B *αἰέν.* — V. 7. *ἀραχνᾶν*, v. *ἀράχναν.* — *ἱστοὶ* Stob., *ἔργα* Plut. — *πέλονται*, Ursinus coni. *πλέκονται.* — V. 8. *ἀμφάκεα* Stob. (A *ἐμφάκεα*), Plut. *ἀμφήκεα.* — *εὐρώς* omis. Stobaeus, addidi post *δάμναται*, vulgo corrigunt *εὐρὼς δάμναται*, at Plutarchus non servavit ordinem verborum integrum. — V. 9. *χαλκεᾶν* Schneidewin et ap. Plut. V *χαλκαίαν*, FaL *χαλκέαν*, vulgo *χαλκέων*, Boeckh *χάλκεος* omissa part. *δ'*. — *οὐκ ἔστι* scripsi in proecdosi, et sic ap. Plut. FaLq Stephanus, vulgo *οὐκέτι.* — V. 10. *συλᾶται*, ap. Stob. A Vind. Voss. Ars. Trinc. *συλᾶτε.* — *ὕπνος*, Vind. Voss. *ὕπνον*, Trinc. *μελίφρον' ὕπνον.* — *βλεφάρων*, *γλεφάρων* Boeckh. — V. 11. *ἀμὸν* Heyne, vulgo *ἄμος*, Vind. *ἄμος.* — *θάλπει* AB Voss. Ars. Gesn. m., vulgo *θάλκει.* — V. 12. *συμποσίων*, Arsen. Voss. *γυμνασίων.* — *φλέγονται*, fortasse *φλέγοντι* scribendum.

Fr. 14. Clem. Al. Strom. V. 687: *Ἕτερος δὲ . . . . τό τε νῦν, φησὶ Βακχυλίδης ἐν τοῖς Παιᾶσιν οὐδὲ γὰρ κτλ.* Particula *δὲ* Clementis est. V. 2. et 3. affert Theodoret. Therap. I. 14, 36.

Digitized by Google

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ.

16. [16.]

Schol. Pind. Pyth. I. 100: *Ταύτῃ τῇ ἱστορίᾳ καὶ Βακχυλίδης συμφωνεῖ ἐν τοῖς Διθυράμβοις, ὅτι δὴ οἱ Ἕλληνες ἐκ Λήμνου μετεστείλαντο τὸν Φιλοκτήτην Ἑλένου μαντευσαμένου. εἵμαρτο γὰρ ἄνευ τῶν Ἡρακλείων τόξων μὴ πορθηθῆναι τὴν Ἴλιον.*

17. [17.]

Serv. Virg. Aen. VI. 21: „Septena quotannis] quidam septem pueros et septem puellas accipi volunt, quod et Plato dicit in Phaedone et Sappho in Lyricis et Bacchylides in Dithyrambis, et Euripides in Hercule, quos liberavit secum Theseus."

18.

Serv. Virg. Aen. XI. 93: Versis Arcades armis. Lugentum more mucronem hastae, non cuspidem contra terram tenentes, quoniam antiqui nostri omnia contraria in funere faciebant, scuta etiam invertentes propter numina illic depicta, ne eorum simulacra cadaveris polluerentur aspectu, sicut habuisse Arcades Bacchylides in dithyrambis dicit." Neue huc refert Fr. 41. quod quidem perquam incertum.

ΠΡΟΣΟΔΙΑ.

19. [18.]

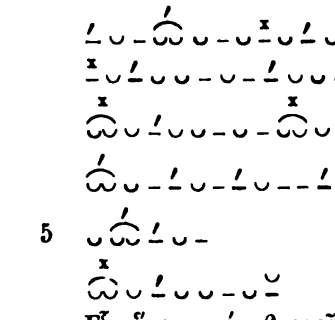

Εἷς ὅρος, μία βροτοῖσιν ἐστὶν εὐτυχίας ὁδός,
θυμὸν εἴ τις ἔχων ἀπενθῆ δύναται
διατελεῖν βίον· ὃς δὲ μυρία μὲν ἀμφιπολεῖ φρενί,

Fr. 19. Stob. Floril. CVIII. 26: *Βακχυλίδου Προσωδιῶν.* (sic A, om. Vind. Trinc.) V. 1—3. usque ad *βίον* leguntur etiam ap. Stob. I. 9. (sed Gaisfordii libri omittunt) et Apostol. VI. 55. f. V. 1. Neue coni. *μία δὲ βροτοῖσιν* deleto *ἐστίν.* — V. 2. *ἀπενθῆ*, Trinc. *ἀπευθῆ.* — V. 3. *διατελεῖν*, Neue coni. *διαντλεῖν*, Iacobs *διαπλέκειν.* — *ὃς* Grotius, libri *αἳ*, Neue coni. *ᾧ δὲ* (ita etiam Stephanus) *μέριμν' ἀμφιπολεῖ.*

Digitized by Google

τὸ δὲ παρ' ἄμάρ τε καὶ νύκτα μελλόντων χάριν
ἓὸν ἰάπτεται
κέαρ, ἄκαρπον ἔχει πόνον.

20. [18.]

Τί γὰρ ἐλαφρὸν ἔτ' ἐστὶν ἄπρακτ' ὀδυρόμενον δονεῖν καρδίαν;

21. [19.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – –

Πάντεσσι θνατοῖσι δαίμων ἐπέταξε πόνους ἄλλοισιν ἄλλους.

ΥΠΟΡΧΗΜΑΤΑ.

22. [20.]

⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑
– ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ . . .

Λυδία μὲν γὰρ λίθος μανύει χρυσόν,
ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν σοφία τε παγκρατής τ' ἐλέγχει
ἀλάθεια.

V. 4. τὸ δὲ παρ' ἄμάρ τε καὶ Grotius, nisi quod τόδε et ἦμαρ scripsit (ἄμαρ Neue), libri τὸ δὲ (τόδε) παρόμαρτε, Stephanus τὸ δὲ πᾶν ἡμάρ τε καί. — V. 5. ἓὸν ἰάπτεται Grotius, libri ἀόνι (Vind. αονι) ἅπτεται, Boeckh αἰὲν ἰάπτεται, Gesner ἀόνι omisit, Stephanus ὅάπτεται coniecit. — V. 6. ἔχει, B ἔχειν.

Fr. 20. Stob. Flor. CVIII. 49: *Βακχυλίδου Προσῳδιῶν* (hoc om. Vind.). Est ex eodem carmine, ex quo Fr. 19., respondet autem v. 3. et 4. Contra Neue, existimans respondere v. 1. et 2. continuo copulavit cum Fr. 19. V. 1. ἐστὶν scripsi, vulgo ἐστ'. — ἄπρακτ' vulgo omissum add. AB Vind., Boeckh ἄπρηκτ'.

Fr. 21. Stob. Floril. XCVIII. 25: *Βακχυλίδου Προσῳδιῶν.* (lemma om. Vind. Trinc.) — πάντεσσι ut videtur codd., Neue πάντεσι.

Fr. 22. Stob. Floril. XI. 7: *Βακχυλίδου Ὑπορχημάτων* (sic A Vind., om. Ὑπορχ. Trinc.) et in gemma apud Caylum Rec. d. Ant. T. V. tab. 50, 4: *Λυδία λίθος μα..ει χρυ... ἀνδρῶν δ' ἀρ.....ία τε πα.....ης τ' ἐλέγ...ἀλάθεια.* V. 2. Verba παγκρατὴς ἀλήθεια ex hoc versu exhibet Schol. Hom. Il. π'. 57. — σοφία, Damasc. et Schowii codd. ace σοφίαν, hinc Salmasius coni. σοφίαν τε παγκρατὴς ἐλέγχει ἀλ. — τ' ἐλέγχει, Vind. Voss. B a m. pr. Trinc. (Schowii b) τελέθει. — V. 3. ἀλάθεια Schowii b, vulgo ἀλήθεια. Ceterum conieci aliquando fragmentum non satis integrum servatum esse, ut sit instaurandum adhibito Fr. 43. et Fr. Olympiadis ap. Stob. XI. 2:

Λυδία μὲν γὰρ λίθος
χρυσὸν βροτῶν γνώμαισι μανύει καθαρόν·
ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν σοφίαν τε παγκρατὴς ἐλέγχει
ἀλάθεια, (θεῶν ὁμόπολις).

Digitized by Google

23. [21.]

⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – –

Οὐχ ἕδρας ἔργον οὐδ' ἀμβολᾶς, ἀλλὰ χρυσαιγίδος Ἰτωνίας χρὴ παρ' εὐδαίδαλον ναὸν ἐλθόντας ἄβρόν τι δεῖξαι.

ΕΡΩΤΙΚΑ.

24. [23.]

– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – – ⏑ – ⏑

. . *Εὖτε τὴν ἀπ' ἀγκύλης ἵησι τοῖσδε τοῖς νεανίαις, λευκὸν ἀντείνασα πῆχυν.*

* 25. [24.]

⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –

Ἦ καλὸς Θεόκριτος· οὐ μόνος ἀνθρώπων ἐρᾷς.

Fr. 23. Dionys. Hal. de compos. verb. c. 25: *Παρὰ Βακχυλίδῃ· Οὐχ* κτλ. Ex Hyporchemate esse docet Gramm. Keil Anal. Gramm. 7, 21: *Φιλεῖ δὲ τὰ ὑπορχήματα τούτῳ τῷ ποδὶ καταμετρεῖσθαι, οἷον οὐχ ἕδρας ἔργον οὐδ' ἀμβολᾶς* et hoc carminis exordio uitur etiam Athen. XIV. 631. C. Aelian. Hist. Anim. VI. 1. Lucian. Scyth. c. 11. (*οὐχ ἕδρας τοίνυν οὐδ' ἀμβολᾶς ἔργον, ὡς ὁ Κεῖός φησιν.*) adde Achill. Tat. V. 12. — *Ἰτωνίας*, huc respicit Lactant. ad Stat. Theb. VII. 330: „In qua Itonus regnavit, Herculis filius: haec civitas Boeotiae est. Hinc Bachilides Minervam *Ithoniam* dixit (cod. Fris. *Bacilides inuervam ethoniam*) et *Alalcomenen* (sic Mitscherlich, vulgo *Alcomenem*, cod. Mon. *Alchomenen*, Fris. *Alchomenea*.) significavit (sic Mon. Fris., vulgo *significat*). *Hic Bacilides graecus poeta est* (haec recte addunt Mon. Fris., vulgo inepte: *significat, quem in.*) quem imitatus est Horatius in illa oda, in qua Proteus Troiae futurum narrat excidium.“ et ad II. 721: „Bachilides Minervam Ithoniam dicit ab Ithone: ergo Minervam ab oppido cognominavit, quod est in Macedonia, ubi eius antiqua est aedes vicina Boeotiae.“ Ubi codd. *baccilidis* — *dicit. Ithone* (Fris. — *nem*) *ergo Minervam ab opido.*

Fr. 24. Athen. XI. 782. E: *Ἀγκύλη· Καὶ Βακχυλίδης· εὖτε* κτλ. et XV. 667. C: *Βακχ. ἐν Ἐρωτικοῖς· εὖτε* κτλ. V. 1. Initium affert Enst. II. 344, 26: *χρῆσις δὲ καὶ κοτύλης* (?) *παρά τε Βακχυλίδῃ ἐν τῷ εὖτε τὴν ἀπ' ἀγκύλης πίνουσι* (quod errore ex Cratini versu ap. Ath. ortum). — *τοῖσδε τοῖς* A altero loco, *τοῖς δὲ τοῖσι* PVL, priore loco omnes nihil nisi *τοῖς*. — V. 2. *ἀντείνασα* Ath. posteriore l., *ἐντείνουσα* priore.

Fr. 25. 26. Hephaest. 130: *Ἔστι δέ τινα καὶ τὰ καλούμενα ἐπιφθεγματικά, ἃ διαφέρει ταύτῃ τῶν ἐφυμνίων, ὅτι τὰ μὲν ἐφύμνια καὶ πρὸς νοῦν συντελεῖ, τὰ δὲ ἐπιφθεγματικὰ καὶ ἐκ περιττοῦ, ὡς πρὸς τὸ λεγόμενον, τῇ στροφῇ πρόσκειται, οἷον τὸ Βακχυλίδου· Ἢ* κτλ. *καὶ πάλιν παρὰ τῷ αὐτῷ Βακχυλίδῃ· Σὺ* κτλ. — Fr. 25. *μόνος*, Gaisford *μοῦνος*, fort. scrib. *οὐ σὺ μοῦνος*. — *ἐρᾷς* Ursinus, vulgo *ὀρᾷς*, Stephan. *ὁρᾷ·*

Digitized by Google

* 26. [25.]

⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – –

Σὺ δ' ἐν χιτῶνι μόνῳ παρὰ τὴν φίλην γυναῖκα φεύγεις.

* 27. [26.]

– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑
– ⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏑

Γλυκεῖ' ἀνάγκα στρ. α'.
σευομένα κυλίκων θάλπησι θυμόν,
Κύπριδος δ' ἐλπὶς διαιθύσσει φρένας

ἀμμιγνυμένα Διονυσίοισι δώροις. στρ. β'.
ἀνδράσι δ' ὑψοτάτω πέμπει μερίμνας·
αὐτίχ' ὁ μὲν πόλεων κρήδεμνα λύει,
πᾶσι δ' ἀνθρώποις μοναρχήσειν δοκεῖ.

χρυσῷ δ' ἐλέφαντί τε μαρμαίροισιν οἶκοι, στρ. γ'.
πυροφόροι δὲ κατ' αἰγλήεντα (καρπόν)
νῆες ἄγουσιν ἀπ' Αἰγύπτου, μέγιστον
πλοῦτον· ὣς πίνοντος ὁρμαίνει κέαρ.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.

28. [27.]

– ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
– ⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – –

Fr. 26. *μόνῳ*, Fl. et Ursinus *μούνῳ*. — *τὴν φίλην*, malim *τὰν φίλαν*.

Fr. 27. Athen. II. 39. E: *Διὸ Βακχυλίδης φησί· Γλυκεῖ' κτλ.* Cf. Eustath. 1198, 20. Retuli inter *Erotica*, Neue *Scolium* (sive Paroenium carmen) esse putat, at haec arcta necessitudine coniuncta sunt. V. 1. *ἀνάγκα* BCD, *ἀνάγκη* VL. — V. 2. *σευομένα* BCD, *γευομένα* VL. — V. 3. *Κύπριδος δ' ἐλπὶς διαιθύσσει* Erfurdt, libri *Κυπρίδος· ἐλπὶς δ' αἰθύσσει*. — V. 4. *ἀμμιγνυμένα*, vulgo *ἀναμιγνυμένα*, Neue *ἀμμιγνυμένας*. — V. 6. *αὐτίχ' ὁ μέν* scripsi, vulgo *αὐτὸς μὲν*, C *αὐτὴ μέν*. — *κρήδεμνα* Erfurdt (nisi malis *κράδεμνα*), vulgo *κρήδεμνον*. — V. 8. *μαρμαίροισιν* Neue, vulgo *μαρμαίρουσιν* (ita L, *μαρμαίρουσ'* V). — V. 9. *αἰγλήεντα*, malim *αἰγλάεντα*. — *καρπόν* adieci, Erfurdt *πόντον*. — V. 10. *ἀπ'*, *ἐπ'* BCD. — V. 11. *ὣς* Ilgen, vulgo *ὡς*.

Fr. 28. Athen. XI. 500. B: *Μνημονεύει δὲ τῶν Βοιωτικῶν σκύφων Βακχυλίδης ἐν τούτοις, ποιούμενος τὸν λόγον πρὸς τοὺς Διος-*

Digitized by Google

Οὐ βοῶν πάρεστι σώματ', οὔτε χρυσός, οὔτε πορφύρεοι
τάπητες, ἀλλὰ θυμὸς εὐμενής
Μοῦσά τε γλυκεῖα καὶ Βοιωτίοισιν ἐν σκύφοισιν οἶνος ἡδύς.

* 29. [30.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ –
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
5 ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – –

Ὦ Τρῶες ἀρηΐφιλοι, Ζεὺς ὑψιμέδων, ὃς ἅπαντα δέρκεται,
οὐκ αἴτιος θνατοῖς μεγάλων ἀχέων· ἀλλ' ἐν μέσῳ κεῖται
κιχεῖν
πᾶσιν ἀνθρώποισι Δίκαν, ὁσίαν, ἀγνάν
Εὐνομίας ἀκόλουθον καὶ πιντᾶς Θέμιδος·
5 *ὀλβίων παῖδές νιν εὑρόντες σύνοικον.*

30. [4.]

. . . . – ⏑ –
x – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – –

Φάσωμεν
πιστὸν κῦδος ἔχειν ἀρετάν· πλοῦτος δὲ καὶ δειλοῖσιν
ἀνθρώπων ὁμιλεῖ.

κόρους, καλῶν αὐτοὺς ἐπὶ ξενίᾳ (malim *ξένια*)· *Οὐ βοῶν κτλ.* V. 1. *ἀλλὰ*, B *ἄλλος*. — V. 2. *Μοῦσα*, malim *Μοῖσα*. — *Βοιωτίοισιν*, B *Βοιωτί εἰσιν*. Ceterum Neue inter *Paroenia* retulit.

Fr. 29. Clemens Al. Strom. V. 731: *Κακῶν γὰρ ὁ θεὸς οὔποτε αἴτιος· Ὦ Τρῶες Ἀρ., ὁ Λυρικός φησι, Ζεὺς κτλ.* Recte Sylburg et Boeckh Bacchylidi vindicant, nam secundum Porphyr. ad Hor. Carm. I. 15., Cassandram Bacchylides fecit Troiae excidium vaticinari: „Hac oda Bacchylidem imitatur: nam ut ille Cassandram fecit vaticinari futura belli Troiani, ita hic Proteum." Adde Schol. Stat. Theb. VII. 330: „Hic Bacchylides graecus poeta est, quem imitatus est Horatius in illa oda, in qua Proteus Troiae futurum narrat excidium." ita fere ex codd. Mon. et Frising. restituendum. V. 3. *ἁγνάν* eiiciendum censet Neue, malim *ἁγνᾶς*. — V. 4. *Θέμιδος*, fort. *Θέμιτος*. — V. 5. *παῖδές νιν* Neue, vulgo *παῖδες ὦ νιν*, Brunck *παῖδες οἵ νιν*.

Fr. 30. Plut. de audiend. poet. c. 14: *Τὸ δὲ Φάσωμεν κτλ. λεγόμενον ὑπὸ τοῦ Βακχυλίδου.* V. 1. *φάσωμεν πιστὸν*, Boeckh coni. *πιστὸν φάσομεν*. Fort. leg. *φάσω μόναν πιστὸν κτλ.*

Digitized by Google

31. [22.]

– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Ὦ Περίκλειτε, τἄλλ' ἀγνοήσειν μὲν οὔ σ' ἔλπομαι.

32. [31.]

Serv. Virg. Aen. II. 201: „Sane Bacchylides de Laocoonte et uxore eius et de serpentibus a Calydnis insulis venientibus atque in homines conversis dicit."

33. [32.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – –
⏑ ⏑ . .

Ἔστα δ' ἐπὶ λάϊνον οὐδόν, τοὶ δὲ θοίνας ἔντυον, ὧδέ τ' ἔφα·
Αὐτόματοι δ' ἀγαθῶν δαῖτας εὐόχθους ἐπέρχονται δίκαιοι φῶτες.

34. [33.]

⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ – (⏑) ⏑ – –
⏑ – – ⏑ ⏑ – . . .

Οἱ μὲν ἀδμᾶτες ἀεικελιᾶν νούσων
εἰσὶ καὶ (κακῶν) ἄνατοι,
οὐδὲν ἀνθρώποις ἴκελοι.

Fr. 31. Heph. 76: *Διεθηλώσθω δέ, ὅτι καὶ ὅλα ἄσματα κρητικὰ συντίθεται, ὥςπερ καὶ παρὰ Βακχυλίδῃ, ὦ περικλειτὲ δ' ἄλλ' κτλ.* Scripsi *ὦ Περίκλειτε, τἄλλ'*, et similiter, ut Schneidewin dicit, Turnebus, Neue coni. *ὦ Περικλειτίδα, ἀλλ'* et inter *Hyporchemata* retulit; est fortasse ex *Parthenüs*, quae Bacchylidem scripsisse testatur Plut. de mus. c. 17.

Fr. 33. Athen. V. 178. B: *Βακχυλίδης δὲ περὶ Ἡρακλέους λέγων ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τοῦ Κήϋκος οἶκον, φησίν· Ἔστα κτλ.* V. 1. *ἔστα* Neue, vulgo *ἔστη*, B *ἔστι*. — *ἔντυον* Neue, *ἔντυνον* VL, *εὔτυνον* B. — *ἔφα* Neue, *ἔφασ'* PVL, *ἔφασκ'* Stephanus, nisi malis *ἔφασεν*. — V. 2. *δ'*, Brunck delevit.

Fr. 34. Clem. Al. Strom. V. 715: *Ἀκούσωμεν οὖν πάλιν Βακχυλίδου τοῦ μελοποιοῦ περὶ τοῦ θείου λέγοντος· Οἱ μὲν ἀδμῆτες ἀεὶ καὶ λίαν νούσων εἰσὶ καὶ ἀναίτιοι κτλ.* Eadem Euseb. Praep. Ev. XIII. 679. ubi *ἀεικελίων* et deinde *εἴκελοι* legitur; *ἀδμᾶτες* scripsit Boeckh, *ἀεικελιᾶν* Neue. Deinde *καὶ κακῶν ἄνατοι* scripsi, et *ἄνατοι* iam Schaefer emendavit. Neue coniecit deleto verbo *εἰσίν*, *ἄνατοί τ'*, Iacobs *καὶ ἄναιμοι κοὐδέν*. In exordio fort. leg. *Θεοὶ μὲν ἀδ.*

Digitized by Google

35. [35.]

. . . – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Οὐ γὰρ ὑπόκλοπον φορεῖ
βροτοῖσι φωνάεντα λόγον σοφία.

36. [36.]

. . – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑

Θνατοῖσι δ' οὐκ αὐθαίρετοι
οὔτ' ὄλβος οὔτ' ἄκαμπτος Ἄρης οὔτε πάμφθερσις στάσις,
ἀλλ' ἐπιχρίμπτει νέφος ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν
γαῖαν ἁ πάνδωρος αἶσα.

37. [37.]

. . – ⏑ ⏑ – ⏑ – –ˣ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –⏓

Εἰ δὲ λέγει τις ἄλλως, πλατεῖα κέλευθος.

38. [38.]

⏑ –́ –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ ⏑⏑́ –́ ⏑ –

Μελαγκευθὲς εἴδωλον ἀνδρὸς Ἰθακησίου.

Fr. 35. Clem. Al. Paedag. III. 310: *Οὐ γὰρ ὑ. φ. βρ. φωνάεντα λόγον, ἔσται λόγος σοφία, ὥς φησι Βακχυλίδης.* ubi codd. Nov. Pal. Reg. *ἔστε*, et Bodl. *σοφίας* exhibent. Verba *ἔσται λόγος* delevit Neue, videntur orta ex antiqua lectionis varietate *βροτοῖσι φωνάεσσι λόγος σοφίαν.*

Fr. 36. Stob. Ecl. Phys. I. 166. V. 1. *θνατοῖσι* Neue, vulgo *θνητοῖς.* — *δ'* add. AV, vulgo deest. — V. 2. *ὄλβος* V, *ὄλβιος* A, *ὄλβος τ'* H, vulgo *ὄλβον.* — *ἄκαμπτος*, in proecdosi *ἄγναμπτος* scripsi. — *πάμφθερσις* VA, *πάνφθερσις* E, vulgo *πάνφερσις* et sic H. — V. 3. AH *ἐπιχρίπτει* et *ἔπαλαν.* — V. 4. *γαῖαν* Boeckh, vulgo *γᾶν.* — *αἶσα* Canteri cod., vulgo *δεῖσα.*

Fr. 37. Plut. vit. Num. c. 4: *Εἰ δὲ λέγει* (C *λέγοι*) *τ. ἄ., κατὰ Βακχυλίδην, πλ. κέλευθος.* nisi forte priora Plutarchi potius sunt verba.

Fr. 38. Etym. M. 296, 1. et Bachmann An. I. 208, 13: *Εἴδωλον· ... σκιῶδες ὁμοίωμα· ἢ φαντασία σώματος· σκιά τις ἀεροειδής, ὡς καὶ Βακχυλίδης· Μελαγκεθὲς κτλ.* ubi M *ἄνδρας Ἰθακησίους.* Eadem Cram. An. Par. IV. 168, 30. At Schol. Il. ε'. 449. (om. Bekker) Apostol. III. 37. Suid. v. *εἴδωλον μελαμβαφές* exhibent, recte Neue *μελαγκευθές.*

Digitized by Google

39. [39.]

⏑ – – ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

Τὰν ἀχείμαντόν τε Μέμφιν καὶ δονακώδεα Νεῖλον.

40. [40.]

. . . – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑

⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ –

Ἑκάτα δᾳδοφόρε Νυκτός
μελανοκόλπου θύγατερ.

41. [15.]

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

– ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

Ποσιδάνιον ὡς Μαντινέες τριόδοντα
χαλκοδαιδάλοισιν ἐν ἀσπίσι φορεῦντες.

42. [42.]

. . . ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

Ἀβρότητι ξυνέασιν Ἴωνες βασιλῆες.

43. [43.]

– ⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

Χρυσὸν βροτῶν γνώμαισι μανύει καθαρόν.

Fr. 39. Athen. I. 20. D: *Μέμφιν . . . περὶ ἧς Βακχυλίδης φησί· Τὴν* κτλ. Respicit Eust. Il. 864, 22. *Τὰν* Neue, v. *τήν.*

Fr. 40. Sch. Ap. Rhod. III. 467: *Βακχυλίδης δὲ Νυκτός φησιν αὐτὴν* (Hecaten) *θυγατέρα· Ἑκάτα* κτλ. V. 1. *δᾳδοφόρε* Ursinus, v. *δᾳδοφόρου*, P. *δαφόρου.* — V. 2. *μελανοκόλπου* Ursinus, v. *μεγαλοκόλπου.*

Fr. 41. Schol. Pind. Ol. XI. 83: *Ὁ Δίδυμος δὲ οὕτω καθίστησι τὸν λόγον· τὴν Μαντινέαν φησὶν εἶναι ἱερὰν τοῦ Ποσειδῶνος καὶ παρατίθεται τὸν Βακχυλίδην λέγοντα οὕτω· Ποσειδώνιον* κτλ. V. 1. *Ποσιδάνιον* scripsi, Gott. Vrat. D *Ποσειδάνιον*, vulgo *Ποσειδώνιον.* — *Μαντινέες*, legebatur *Μαντινεῖς.* Neue ad *Dithyrambos* refert, vid. Fr. 18.

Fr. 42. Ioann. Sicel. Walzii VI. 241: *Ἁβροὶ τὸ παλαιὸν οἱ Ἴωνες, ὥς που καὶ Βακχυλίδης φησί, τὸν σφῶν αὐτῶν ῥυθμὸν δηλῶν ἁβρότητι* κτλ. Contra Schol. ib. V. 493. et VII. 982: *Τῶν ἁβροβίων Ἰώνων ἄναξ*, eadem cod. Vindob. 199. Nisi forte scribendum *τῶν Ἰώνων*, ut sit tetram. Ionicus.

Fr. 43. Prisc. Metr. Terent. p. 251. ed. Lind.: *Similiter Bacchylides: Χρυσὸν* κτλ. *Hic quoque iambicus in fine tribrachum habuit.*

Digitized by Google

44. [60.]

– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ –

Ὀργαὶ μὲν ἀνθρώπων διακεκριμέναι μυρίαι.

45. [41.]

⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –

Πλήμμυριν πόντου φυγών.

46.

⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Δυσμενέων δ' ἀϊδής.

47. [59.]

. . – – – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ –

Νωμᾶται δ' ἐν ἀτρυγέτῳ χάει.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

48. [28.]

Κούρα Πάλλαντος πολυώνυμε, πότνια Νικα,
πρόφρων Κραναϊδῶν ἱμερόεντα χορόν
αἰὲν ἐποπτεύοις, πολέας δ' ἐν ἀθύρμασι Μουσᾶν
Κηΐῳ ἀμφιτίθει Βακχυλίδῃ στεφάνους.

Fr. 44. Zenob. Prov. III. 25: *Λίχολοι γνῶμαι· παρὰ τὸ διχῇ ἰδιότροποι, κατὰ μετάληψιν. Χόλος γὰρ ἡ ὀργή, ὀργὴ δὲ τρόπος. Βακχυλίδης· Ὀργαὶ κτλ.* Similia Hesych. s. v. *δίχολοι.* Schol. Hippocr. ap. Foes. Oec. v. *ὀργᾶν* minus recte *Alcmani* tribuit: *Ἐν μὲν ἀνθρώπῳ ὀργαὶ βεβριμέναι μυρίαι.*

Fr. 45. Et. M. 676, 25: *Πλημμυρὶς — εἰ μέντοι ὄνομά ἐστιν, εὔλογον βαρύνεσθαι αὐτὸ διὰ τὴν παρὰ Βακχυλίδῃ αἰτιατικήν, οἷον· Πλήμμυριν κτλ.* cf. Favor. 368.

Fr. 46. Cram. An. Ox. I. 65, 22: *Βαρυτόνως δὲ τὸ Ἀΐδης, τὸ γὰρ ἐπιθετικὸν ὀξύνεται· δυσ. δ' ἀ. λέγει Βακχυλίδης.*

Fr. 47. Sch. Hesiod. Th. 116: *Βακχυλίδης δὲ Χάος τὸν ἀέρα ὠνόμασε, λέγων περὶ τοῦ ἀετοῦ· Νωμᾶται κτλ.* Cf. Ibyc. Fr. 28.

Fr. 48. Anth. P. VI. 313. *Βακχυλίδου.* V. 2. *Κραναϊδῶν* Meineke, *προφρονέως Κρανααῖν* Schneidewin, cod. *Κρανναίων.* — V. 3. *Μουσᾶν*, cod. *Μοῦσαν.* — V. 4. *Κηΐῳ ... Βακχυλίδῃ* Brunck, cod. *κηόρῳ ... βακχυλίδης.*

Digitized by Google

49. [29.]

Εὔδημος τὸν νηὸν ἐπ' ἀγροῦ τόνδ' ἀνέθηκεν
τῷ πάντων ἀνέμων πιστάτῳ Ζεφύρῳ,
εὐξαμένῳ γάρ οἱ ἦλθε βοαθόος, ὄφρα τάχιστα
λικμήσῃ πεπόνων καρπὸν ἀπ' ἀσταχύων.

50.

Ammian. Marcell. XXV. 4: „Item ut hoc propositum validius confirmaret (*Iulianus*), recolebat saepe dictum lyrici Bacchylidis, quem legebat iucunde, *quod ut egregius pictor vultum speciosum effingit, ita pudicitia celsius consurgentem vitam exornat.*

51. [44.]

Apollon. de Adv. Bekk. An. II. 596, 14: *Ὃν τρόπον καὶ ἐπ' ὀνομάτων μεταπλασμοὶ γίνονται, καθάπερ — τὸ πυργοκέρατα παρὰ Βακχυλίδῃ.*

52. [45.]

Apollon. de Synt. 186: *Ἐντεῦθεν τὸ Ἀρίσταρχος καὶ τὰ τούτῳ ὅμοια κύρια ὄντα πρὸς ἐνίων οὐ κατηριθμεῖτο εἰς τὰ σύνθετα, ὅτι μὴ καὶ τοῖς δηλουμένοις ἐκέχρητο· ἀλλ' ἐπί γε τούτων ἐδείκνυτο, ὡς ἡ πρώτη σύνθεσις ἐπεκράτει, καθὼς ἔχει τὸ ἀρίσταρχος* (ἀρισταρχ A, ἀριστάρχου rel.) *Ζεὺς παρὰ τοῖς περὶ Βακχυλίδην, καὶ οὐχ ἡ ἐξ ὑστέρου γενομένη συμβολικὴ μετάθεσις.*

53. [47.]

Athen. IV. p. 174. F: *Γιγγραῖνοισι γὰρ οἱ Φοίνικες, ὥς φησιν ὁ Ξενοφῶν,* (fort. *Ξενοφάνης*) *ἐχρῶντο αὐλοῖς, σπιθαμιαίοις τὸ μέγεθος, ὀξὺ καὶ γοερὸν φθεγγομένοις· τούτοις δὲ καὶ οἱ Κᾶρες χρῶνται ἐν τοῖς θρήνοις, εἰ μὴ ἄρα καὶ ἡ Καρία Φοινίκη ἐκαλεῖτο, ὡς παρὰ Κορίννῃ καὶ Βακχυλίδῃ ἐστὶν εὑρεῖν.*

54. [48.]

Sch. Arist. Av. 1536: *Εὐφρόνιος, ὅτι Διὸς θυγάτηρ ἡ Βασιλεία· καὶ δοκεῖ τὸ κατὰ τὴν ἀθανασίαν αὐτῇ οἰκονομεῖν, ὃ ἔχει καὶ παρὰ Βακχυλίδῃ ἡ Ἀθηνᾶ, τῷ Τυδεῖ δώσουσα τὴν ἀθανασίαν.*

55. [49.]

Sch. Pind. Ol. I. 37: *Ὁ δὲ Βακχυλίδης τὸν Πέλοπα τὴν Ῥέαν λέγει ὑγιάσαι καθεῖσαν διὰ τοῦ λέβητος.*

Fr. 49. Anth. P. VI. 53. *Βακχυλίδου ἀνάθημα τῷ ζεφύρῳ ἀνέμῳ παρὰ εὐδήμου γεωργοῦ.* V. 1. et 2. affert Suidas v. *πιότατος.* — V. 2. *πιοτάτῳ*, Unger et Schneidewin coni. *πιστοτάτῳ*, Schneider *πρηϋτάτῳ*, Meineke *λειοτάτῳ.* — V. 3. *γάρ οἱ*, Hermann *δ' οἱ*, Meineke *γὰρ ἐπῆλθε.* — *βοαθόος*, Pl. *βοηθόος.*

Digitized by Google

56. [50.]

Schol. Il. μ'. 292: *Εὐρώπην τὴν Φοίνικος Ζεὺς θεασάμενος ἔν τινι λειμῶνι μετὰ Νυμφῶν ἄνθη ἀναλέγουσαν ἡράσθη καὶ κατελθὼν ἥλλαξεν ἑαυτὸν εἰς ταῦρον καὶ ἀπὸ τοῦ στόματος κρόκον ἔπνει· οὕτω δὲ τὴν Εὐρώπην ἀπατήσας ἐβάστασε καὶ διαπορθμεύσας εἰς Κρήτην ἐμίγη αὐτῇ· εἶθ' οὕτω συνῴκισεν αὐτὴν Ἀστερίωνι τῷ Κρητῶν βασιλεῖ· γενομένη δὲ ἔγκυος ἐκείνη τρεῖς παῖδας ἐγέννησε, Μίνωα, Σαρπηδόνα καὶ Ῥαθάμανθυν· ἡ ἱστορία παρὰ Ἡσιόδῳ καὶ Βακχυλίδῃ.*

57.

Schol. Callim. in Del. v. 28: *εἰ δὲ λίην πολέες σε περιτροπόωσιν ἀοιδαί·] Αἱ Πινδάρου καὶ Βακχυλίδου.* unde coniicias poetam in carmine aliquo Deli laudes celebrasse, nisi interpres ille commentus est.

58.

Himer. Or. XXIX: *Καὶ Σιμωνίδῃ καὶ Βακχυλίδῃ ἐσπούδασται ἡ πόλις.* (Ἰουλίς.)

59.

Schol. Il. ω'. 496: *Πιθανὸν μίαν τεκεῖν ἐννεακαίδεκα, οὐχ ὡς Βακχυλίδης πεντήκοντα τῆς Θεανοῦς ὑπογράφει παῖδας.*

60. [51.]

Sch. Od. φ'. 295: *Βακχυλίδης δὲ διάφορον οἴεται τὸν Εὐρυτίωνα· φησὶ γὰρ ἐπιξενωθέντα Δεξαμενῷ* (ita Barnes, v. δεξάμενος) *ἐν Ἤλιδι ὑβριστικῶς ἐπιχειρῆσαι τῇ τοῦ ξενοδοχοῦντος θυγατρὶ καὶ διὰ τοῦτο ὑπὸ Ἡρακλέους ἀναιρεθῆναι καιρίως τοῖς οἴκοις ἐπιστάντος.* Cf. Rust. 1909, 61.

61. [52.]

Sch. Pind. Isthm. IV. 92: *Ἰδίως τὸν Ἀνταῖον φησι* (*Πίνδαρος*) *τῶν ξένων τῶν ἡττωμένων τοῖς ξενίοις ἐρέφειν τὸν τοῦ Ποσειδῶνος ναόν· τοῦτο γὰρ ἱστοροῦσι τὸν Θρᾷκα Διομήδην ποιεῖν, Βακχυλίδης δὲ Εὔηνον ἐπὶ τῶν Μαρπίσσης* (sic Heyne, v. *Μαρσίππης*) *μνηστήρων, οἱ δὲ Οἰνόμαον, ὡς Σοφοκλῆς.*

62. [53.]

Sch. Apoll. Rh. II. 498: *Τινὲς δὲ τέσσαρας Ἀρισταίους γενεαλογοῦσιν, ὡς καὶ Βακχυλίδης· τὸν μὲν Καρύστου, ἄλλον δὲ Χείρωνος* (sic P, v. *Χέρωνος*, fort. *Χαίρωνος.*) *ἄλλον δὲ Γῆς καὶ Οὐρανοῦ, καὶ τὸν* (l. *τέταρτον*) *Κηρήνης.*

63. [54.]

Gellius N. A. XX. 7: „Nam Homerus pueros puellasque eius (Niobae) bis senos dicit fuisse, Euripides bis septenos, Sappho bis novenos, Bacchylides et Pindarus bis denos."

Digitized by Google

64. [55.]

Sch. Hesiod. Th. 914: Ἡρπάσθαι δὲ τὴν Περσεφόνην φασὶν οἱ μὲν ἐκ Σικελίας, Βακχυλίδης δὲ ἐκ Κρήτης.

65.

Vit. Hom. V. p. 28. Westerm. (Cram. An. Par. III. 98, 15.): Ὅμηρος — κατὰ δὲ Βακχυλίδην καὶ Ἀριστοτέλην τὸν φιλόσοφον Ἰήτης.

66. [56.]

Strabo XIII. 616: Ὁ δὲ Κάϊκος οὐκ ἀπὸ τῆς Ἴδης ῥεῖ, καθάπερ εἴρηκε Βακχυλίδης.

67. [57.]

Schol. Apoll. Rh. I. 1165: Ῥύνδακος ποταμός ἐστι Φρυγίας, οὗ μέμνηται Βακχυλίδης. Schneidewin Bacchylidi tribuit quod es. ap. Sch. Il. ε'. 759. et Eustath. ib. Ῥύνδακον ἀμφὶ βαθύσχοινον

68. [58.]

Sch. Apoll. Rh. IV. 973: Μνημονεύει (τοῦ ὀρειχάλκου) καὶ Στησίχορος καὶ Βακχυλίδης.

69.

Tzetzes Theogon. v. 81. (Matranga An. 580.): ἐν μὲν τῇ γῇ γεγόνασι τρεῖς Ἐρινύες πρῶτον Ἡ Τισιφόνη, Μέγαιρα, καὶ Ἀληκτὼ σὺν ταύταις, καὶ σὺν αὐταῖς οἱ τέσσαρες ὀνομαστοὶ Τελχῖνες, Ἀκταῖος, Μεγαλήσιος, Ὀρμενός τε καὶ Λύκος, οὓς Βακχυλίδης μέν φησι Νεμέσεως Ταρτάρου, Ἄλλοι τινὲς δὲ λέγουσι τῆς Γῆς τε καὶ τοῦ Πόντου.

Quod exhibet Natalis Com. Mythol. IX. 8. p. 987: „Dicitur Polyphemus non modo amasse Galateam, sed etiam Galatum ex illa suscepisse, ut testatus est Bacchylides.“ qua fide sit dignum prorsus incertum.

Digitized by Google

XXXVII.

MELANIPPIDES.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ.

1.

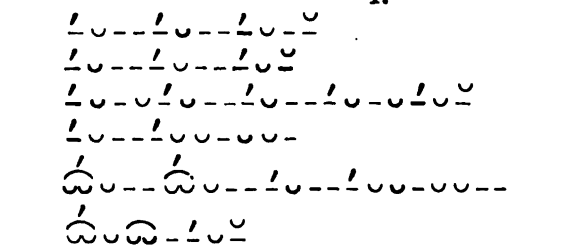

Οὐ γὰρ ἀνθρώπων φόρευν μορφὰν ἐνεῖδος,
οὐ δίαιταν τὰν γυναικείαν ἔχον,
ἀλλ' ἐν ἁρμάτεσσι διφρούχοις ἐγυμνάζοντ' ἀν' εὔδι' ἄλσεα,
πολλάκις θήραις φρένα τερπόμεναι,
ἱερόδακρυν λίβανον εὐώδεις τε φοίνικας κασίαν τε πατεῖσαι,
τέρενα Σύρια σπέρματα.

Melanippides. Fr. 1. Athen. XIV. p. 651 F. *Μελανιππίδης δ' ὁ Μήλιος ἐν τοῖς Λαναΐσι φοίνικας τὸν καρπὸν οὕτως ὀνομάζει, τὸν λόγον ποιούμενος περὶ αὐτῶν· τῶν γὰρ ἀΐδων* (A *ἀϊδων*)· *Οὐ γὰρ κτλ.* Recte Dobree et Emperius scrips. *περὶ αὐτῶν τῶν Δαναΐδων.* V. 1. *οὐ γὰρ ἀνθρώπων*, Meineke *οὐ γὰρ ἀνθρωπῶν* (Hesych. *ἀνθρωπώ· γυνή.*), Emperius *οὐ παρθένων* coniecit. — *μορφὰν ἐνεῖδος*, Dobree et Emperius *μορφᾶεν εἶδος.* Sed non satis faciunt haec, conieci *οὐ γὰρ ἀνθρώπων φορεῦντο | μορφᾶν ὄνειδος.* — V. 2. *οὐ δίαιταν τὰν* scripsi, cum in proecdosi edidissem *οὐδὲ τὰν δίαιταν*, ut etiam Dobree coniecit, libri *οὐδὲ τὰν αὐτάν*, ubi Casaubonus et Emperius *αὐδάν* coni. — *γυναικείαν* Casaubonus, PVL *γυναικίαν.* — V. 3. *ἀν' εὔδι' ἄλσεα πολλάκις* Meineke. legebatur *ἄνευη λιάσδεα πολλάκι*, Emperius *ἂν εὐ | ᾗ δι' ἄλσεα*, possunt etiam alia coniici velut *ἄειλα | δι' ἄλσεα πολλάκι θήραισιν.* — V. 4. *θήρας* Porson et Iacobs, vulgo *θῆρες.* — V. 5. *ἱερόδακρυν* Emperius, vulgo *ἱερόδακρυ*, in proecdosi scripsi *ἡ ἱεροδάκρυν.* — *πατεῦσαι* AB, *κατεῦσαι* PVL, *ματεῦσαι* Emperius. — V. 6. *Σύρια* Meineke, v. *Συρίας.* — *σπέρματα* Emperius et Meineke, v. *τέρματα.*

Digitized by Google

ΜΑΡΣΥΑΣ.

2.

. . . . ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

. . . . *Ἁ μὲν Ἀθάνα*
ὄργαν' ἔῤῥιψέν θ' ἱερᾶς ἀπὸ χειρός,
εἶπέ τ'· Ἔῤῥετ' αἴσχεα, σώματι λύμα,
οὔ με τᾷδ' ἐγὼ κακότατι δίδωμι.

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ.

3.

⏑ – – – – ⏑ – –
⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Καλεῖται δ' ἐν κόλποισι γαίας
ἄχεα βροτοῖσιν προχέων Ἀχέρων.

4.

– – ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑ – –

Πάντες δ' ἀπεστύγεον ὕδωρ,
τὸ πρὶν ἐόντες ἀΐδριες οἴνου,

Fr. 2. Athen. XIV. 616. E: *Περὶ μὲν γὰρ αὐλῶν ὁ μέν τις ἔφη τὸν Μελανιππίδην καλῶς ἐν τῷ Μαρσύᾳ διασύροντα τὴν αὐλητικὴν εἰρηκέναι περὶ τῆς Ἀθηνᾶς· Ἁ μὲν κτλ.* V. 1. ἁ Schweighaeuser, A habet α, PVL τά. — *Ἀθάνα* C, sed ABPV *ἀθάνατα*, itaque v. 2. in proecdosi *τῶργαν'* scripsi, sed fort. rectius L *ἀθαναία*. — V. 2. *ἔῤῥιψέν θ'*, PVL *ἔρριψέ τε*. — V. 4. *οὔ με* scripsi, Hermann *ἤ με*, libri *ἐμέ*. — *τᾷδ'* Hermann, codd. *δ'*. — *κακότατι* C et A a m. pr., *κακότητι* PVL.

Fr. 3. Stob. Eclog. Phys. I. 52, 46: *Ἀχέροντα μὲν διὰ τὰ ἄχη, ὡς καὶ Μελανιππίδης ἐν Περσεφόνῃ· καλεῖται δ' ἐν κτλ.* V. 2. *ἄχεα βροτοῖσιν* scripsi, vulgo *ἀχαιοῖσι*, VAE *ἀχεοῖσι*, Grotius *ἄχεα*, Schneidewin *ἄχεα θνατοῖσι (ἀνθρώποισι)*. Conieci tamen etiam *ἄχεσιν ἔπ' ἄχεα*. Nauck coni. *ἄχεα ῥέων Ἀχ.*, Emperius *ἄχεα βροτοῖσι ῥέων*.

Fr. 4. Athen. IX. 429. B: *Οἱ δὲ ἀγνοοῦντες τὴν τοῦ οἴνου δύναμιν τὸν Διόνυσον φάσκουσι μανιῶν εἶναι αἴτιον τοῖς ἀνθρώποις, βλασφημοῦντες οὐ μετρίως· ὅθεν ὁ Μελανιππίδης ἔφη· Πάντες κτλ.* V. 2. *οἴνου*, B *οἶνον*.

Digitized by Google

τάχα δὴ τάχα τοὶ μὲν ἀπ' ὧν ὄλοντο,
τοὶ δὲ παράπληκτον χέον ὀμφάν.

5.

⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ –

Ἐπώνυμον, δέσποτ', οἶνον Οἰνέως.

6.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – x – –́ ⏑ ⏑ –

Κλῦθι μοι, ὦ πάτερ, θαῦμα βροτῶν,
τᾶς ἀειζώου ψυχᾶς μεδέων.

7.

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Γλυκὺ γὰρ θέρος ἀνδρὸς ὑποσπείρων πραπίδεσσι πόθον.

8.

Cram. An. Par. III. 289, 2: *Ἡ δὲ περὶ τὸν Λίνον ἱστορία παρὰ Φιλοχόρῳ ἐν τῇ ιθ' καὶ παρὰ Μελανιππίδῃ.* Adde Schol. Hom. Il. σ'. 570.

9.

Schol. Hom. Il. ν'. 350: *Ἐντεῦθεν δὲ Μελανιππίδης κύουσαν ἀπὸ Διὸς Θέτιν ἐκδοθῆναι Πηλεῖ διὰ τὰ ῥηθέντα ὑπο Προμηθέως ἤτοι Θέμιδος.*

V. 3. *ἀπ' ὧν ὄλοντο* correxi, A *οὖν ἀπωλαύοντο*, P *ἀπολαύοντο*, VL *οὖν ἀπελαύοντο*, Schweighaeuser *οὖν ἀπώλοντο*. — V. 4. *τοὶ* L, *τῷ* V, *τόν* P.

Fr. 5. Athen. II. 35. A: *Ὅτι τὸν οἶνον ὁ Κολοφώνιος Νίκανδρος ὠνομάσθαι φησὶν ἀπὸ Οἰνέως — φησὶ δὲ καὶ Μελανιππίδης ὁ Μήλιος· Ἐπώνυμον κτλ.* — *δέσποτ'* (*δέσποτα* B) BCD, *ὦ δέσποτ'* VL, fortasse *δ', ὦ δέσποτ'* scribendum, vel *ἐπώνυμον δός ποτ'*.

Fr. 6. Clem. Alex. Strom. V. 716: *Ὁ μελοποιὸς δὲ Μελανιππίδης ᾄδων φησίν· Κλῦθι κτλ.* Eadem Euseb. Praep. Ev. XIII. 680. C, ubi v. 2. CF *ἀειζώους*, D *τὰς ἀειζώω*, et deinde DF *μεδέων ψυχᾶς*.

Fr. 7. Plutarch. Erot. c. 15: *Γλυκὺ γὰρ θέρος ἀ. ὑ. π. π. κατὰ τὸν Μελανιππίδην (ὁ Ἔρως) τὰ ἥδιστα μίγνυσι τοῖς καλλίστοις· ἢ πῶς ἔφη, λέγομεν, ὦ Ζεύξιππε; πραπίδεσσι* scripsi, vulgo *πραπίδων*. — *πόθον*, E *πόθῳ*.

Digitized by Google

XXXVIII.

CINESIAS.

1.

– ⏑ – –

Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ.

2.

Erotian. 318: *Ῥεμβοειδέα τρόπον, πλαγίως, ἐπὶ τοῦ κατά τι μὲν κοίλου, κατά τι δὲ καμπύλου, ὡς Κινησίας τάσσει τὴν λέξιν.*

XXXIX.

ARIPHRON.

⏑ ⏑ – ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
– – ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ –
5 – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ –
– ⏑ – – ⏑ ⏑ – – – ⏑ – ⏑ – ⏑ – – – ⏑ – –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ – ⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – ⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ –

Cinesias. Fr. 1. Athen. XII. 551. D: *Ἦν δ' ὄντως μακρότατος καὶ λεπτότατος ὁ Κινησίας, εἰς ὃν καὶ ὅλον δρᾶμα γέγραφε Στράττις, Φθιώτην Ἀχιλλέα αὐτὸν καλῶν, διὰ τὸ ἐν τῇ αὐτοῦ ποιήσει συνεχῶς τὸ Φθιῶτα (Ἀχιλλεῦ* adde) *λέγειν· παίζων οὖν εἰς τὴν ἰδέαν αὐτοῦ ἔφη, Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ.* Alia ex Cinesiae carminibus fortasse delitescunt in parodiis Aristophaniis, velut in Avibus v. 1372. seqq. quamquam ibi etiam aliena admixta sunt, ut non iam liceat illa discernere.

Ariphron. Athen. XV. 702. A: *Ὅτι παιᾶνα εἰς Ὑγίειαν ἐποίησε τόνδε Ἀρίφρων ὁ Σικυώνιος· Ὑγίεια κτλ.* Idem carmen legitur in Boeckhii Corp. Inscr. I. 509. (cf. Addenda p. 916.) in lapide Cassellis servato, ubi

Digitized by Google

Ὑγίεια, πρεσβίστα μακάρων, μετὰ σεῦ ναίοιμι τὸ λειπόμενον
βιοτᾶς, σὺ δέ μοι πρόφρων σύνοικος εἴης·
εἰ γάρ τις ἢ πλούτου χάρις ἢ τεκέων,
ἢ τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληΐδος ἀρχᾶς, ἢ πόθων,
οὓς κρυφίοις Ἀφροδίτας ἄρκυσιν θηρεύομεν,
ἢ εἴ τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέρψις ἢ πόνων ἀμπνοὰ πέφανται,
μετὰ σεῖο, μάκαιρ' Ὑγίεια,
τέθαλε πάντα καὶ λάμπει Χαρίτων ἔαρι,
σέθεν δὲ χωρὶς οὔτις εὐδαίμων (ἔφυ.)

---

carmen vitiosissime insculptum legitur in hunc modum. *Ὑγεία βροτοῖσι πρ. μ. μ. σοῦ νειν τὸ λ. β... ου. σὺ δέ μοι πρόφρων ξυγείην ἠδ' αὖθις ἢ πλούτου χάριν ἢ τεκέων ἠδ' αὖθις εὐδαίμονος ἀθρώπους βασιληΐδος ἀρχᾶς ἠπιόφρων ζυγίης Ἀφροδείτας ἕλκεσι θηρεύομεν ἤ (εἴ) τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέρψιν ἢ πόνων ΑΚΛΑΤCΘΑΛΕΙται μετὰ θιαμαχε . . ὑγείε τέθαλε καὶ . . . πει Χαρίτων ΟΛΑΛ σέθεν . . . . εὐδαίμων ἔφυ.* itaque vix his uti licet ad carmen emendandum. Initium usque ad *βιοτᾶς* afferunt Lucian. de lapsu inter sal. c. 6. *ἵνα σοι μὴ τὸ γνωριμώτατον ἔχεῖνο καὶ πᾶσι διὰ στόματος λέγω.* et Maxim. Tyr. XIII. *ᾄδεταί τι ἀρχαίου ᾄσμα ἐν ἀρχῆς μέρει.* Ariphronem huc quamvis dubitanter retuli. Antiquum poetam esse qui hoc paeane utuntur significant, quamquam vel numeri suadent, ne ad nimis antiquum tempus hunc poetam referamus. Conieci aliquando de auctore huius carminis dubitationem fuisse, ita ut alii ad Ariphronem, alii ad Licymnium retulerint, neque integrum carmen servatum esse. Quod si duo diversa carmina fuerunt, certum est alterum alterius carmine usum, sed inventi laus utrum Licymnio an Ariphroni sit vindicanda, haud diiudicaverim. V. 1. *Ὑγίεια* Athen., *Ὑγεία* Luc. Max. — *σεῦ* Luc. Max., *σοῦ* Ath. — *ναίοιμι*, Luc. vulgo (non codd.) et Maximi cod. Par. *νέοιμι*, Nauck *ναίοιν βίου* ex titulo non recte. — V. 3. Aut hoc Ariphronis aut Licymnii carmen (vid. Fr. 4.) resp. Plutarch. de virtut. mor. c. 10: *ἥ τε τοῦ σώματος ὑγεία — δοκεῖ μέγιστον ἀγαθόν· οὔτε γὰρ πλούτου χάριν ἢ τεκέων, οὔτε τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληΐδος ἀρχᾶς τελευ τῶντες δὲ καὶ τὴν ἀρετὴν ἀνωφελῆ καὶ ἀνόνητον ἡγοῦνται, τοῦ ὑγιαίνειν μὴ παρόντος* et de fraterno amore c. 2. (Stob. Flor. 83, 9.): *Ἧς χωρὶς οὔτε πλούτου, φασίν, οὔτε τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληΐδος ἀρχᾶς εἶναί τινα χάριν καὶ ὄνησιν.* Adde Themist. Or. XI. 151. — V. 4. *η* ante *τᾶς* Boeckh ex Licymnio adiecit. — *ἰσοδαίμονος* Epit. Hoeschelii, *ἰσοδαίμονός τ'* C, *εἰσοδαίμονος (τ')* A, *εὐδαίμονός τ'* L, *ἰβδαίμονός τ'* V. — V. 5. *Ἀφροδίτας* C, *ἀφροδίτης* VL. — *ἄρκυσιν*, ex titulo, qui hoc certe loco vestigia antiquae scripturae servasse videtur, coniicias *ἕρκεσιν*. — V. 7. *μάκαιρ'*, *μάκαιρα* CVL. — V. 8. *τέθαλε* C, *τέθηλε* VL, Boeckh coni. *καὶ τέθαλε*. — *ἔαρι* scripsi, vulgo *ἔαρ*, C *ὄαρ*, Epit. Hoeschelii *ὄαρι*. — V. 9. *ἔφυ* ex Licymnio adiecit Boeckh et Mehlhorn.

Digitized by Google

XL.

LICYMNIUS.

1.

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Μυριαις παγαῖς δακρύων Ἀχέρων ἀχέων τε βρύει.

2.

. . . ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ . . .

. . . Ἀχέρων ἄχεα
βροτοῖσι πορθμεύει. . . .

3.

– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

Ὕπνος δὲ χαίρων ὀμμάτων αὐγαῖς ἀναπεπταμένοις
ὅσσοις ἐκοίμιζε κοῦρον.

4.

. . ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

* * *

Licymnius. Fr. 1. Stob. Ecl. Phys. I. 52, 46: *Ἀχέροντα μὲν διὰ τὰ ἄχη (κατωνομάκασιν) — ἔτι καὶ Λικύμνιός φησι· Μυρίαις κτλ. παγαῖς.* Grotius, v. *πάσαις. Ἀχέρων* add. Grotius, et unus cod. (V) *ἀχέρων* pro *ἀχέων.*

Fr. 2. Stob. ibid: *καὶ πάλιν· Ἀχέρων κτλ.*

Fr. 3. Athen. XIII. 564. C: *Λικύμνιος δ' ὁ Χῖος τὸν Ὕπνον φήσας ἑρᾶν τοῦ Ἐνδυμίωνος οὐδὲ καθεύδοντος αὐτοῦ καταπαλύπτει τοὺς ὀφθαλμούς, ἀλλ' ἀναπεπταμένων τῶν βλεφάρων κοιμίζει τὸν ἐρώμενον, ὅπως διὰ παντὸς ἀπολαύῃ τῆς τοῦ θεωρεῖν ἡδονῆς· λέγει δ' οὕτως· Ὕπνος κτλ.* V. 1. Ὕπνος L, ὕπνον PV, ὕμνον B. — V. 2. *ἐκοίμιζε*, ABP *ἐκοίμιζεν*, Meineke coni. *ὅσσοισιν ἐκοίμισε κοῦρον*, M. Schmidt *ἐκοίμιζεν κόρας.*

Fr. 4. Sext. Emp. XI. 49, 556. ed. Bekker: *Λικύμνιος δὲ προειπὼν ταῦτα· Λιπαρόμματε — ὑγεία. ποῖον ὑψηλὸν ἐπιφέρει· τίς γὰρ πλούτου κτλ.*

Digitized by Google

⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – –

Λιπαρόμματε μᾶτερ, ὑψίστων θρόνων
σεμνῶν Ἀπόλλωνος βασίλεια ποθεινά,
πραϋγέλως Ὑγίεια.

* * *

Τίς γὰρ ἢ πλούτου χάρις ἢ τεκέων,
ἢ τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληΐδος ἀρχᾶς;
σέθεν δὲ χωρὶς οὔτις εὐδαίμων ἔφυ.

5.

Athen. XIII. 603, D: *Λικύμνιος* (ita Reinesius, libri *ἀλκύμνιος*) *δὲ ὁ Χῖος ἐν διθυράμβοις Ἀργύννου φησὶν ἐρώμενον Τμέναιον γενέσθαι.*

6.

Parthen. Narr. Am. c. 22: *Περὶ Νανίδος. Ἡ ἱστορία παρὰ Λικυμνίῳ τῷ Χίῳ μελοποιῷ καὶ Ἑρμησιάνακτι. Ἔφασαν δέ τινες καὶ τὴν Σαρδίων ἀκρόπολιν ὑπὸ Κύρου τῶν Περσῶν βασιλέως ἁλῶναι, προδούσης τῆς Κροίσου θυγατρὸς Νανίδος. Ἐπειδὴ γὰρ ἐπολιόρκει Σάρδεις Κῦρος καὶ οὐδὲν αὐτῷ εἰς ἅλωσιν τῆς πόλεως προὔβαινεν, ἐν πολλῷ τε δέει ἦν, μὴ ἀθροισθὲν τὸ συμμαχικὸν αὐτῆς τῷ Κροίσῳ διαλύσειεν αὐτῷ τὴν στρατιάν, τότε τὴν παρθένον ταύτην εἶχε λόγος περὶ προδοσίας συνθεμένην τῷ Κύρῳ, εἰ κατὰ νόμους Περσῶν ἔξει γυναῖκα αὐτήν, κατὰ τὴν ἅπαξ μηδενὸς φυλάσσοντος δι' ὀχυρότητα τοῦ χωρίου εἰσδέχεσθαι τοὺς πολεμίους, συνεργῶν αὐτῇ καὶ ἄλλων τινῶν γενομένων· τὸν μέντοι Κῦρον μὴ ἐμπεδῶσαι αὐτῇ τὴν ὑπόσχεσιν.*

7.

Ael. Fest. Aphthon. p. 241. ed. Gaisf.: „*Μέλος* autem dictum putant a Melia Oceani filia, quam primum quatuor chordis usam adfirmat Lysanias (cf. Boisson. An. IV. 458.) sive ut Licymnius *ἀπὸ τοῦ μελεάζειν, τουτέστι θρηνεῖν.*“ Nisi forte hoc ex rhetorico aliquo libro petitum, de quibus vid. Spengel Synag. Techn. p. 88. quorsum etiam refero, quod legitur Schol. Il. *β'*. 106. Quod Dionys. Hal. de Dem. 1035 affert: *καὶ ταῦτα τὰ πάρισα οὐ Λικύμνιοι ταῦτ' εἰσὶν οὐδ' Ἀγάθωνες οἱ λέγοντες ὗβριν ἢ πρὶν μισθῷ ποθὲν ἢ μόχθον πατρίδων*, (Schmidt coni. *ὗβριν ἢ Κύπριν ὅσσων πόθον ἢ μόχθον πραπίδων.*) utrum Agathonis an Licymnii sit incertum.

V. 3. *Ὑγίεια*, legebatur *ὑγεία*. — V. 4. *τίς γὰρ ἢ* scripsi, vulgo *τίς γάρ*. — *τεκέων* ex Ariphrone restitutum, vulgo *τοκήων*. — V. 5. *ἀνθρώποις* ex Ariphrone restitutum, vulgo *ἀνθρώπου*. Ceterum Meineke existimat errore Sextum Licymnium appellavisse carminis auctorem, cum fuerit Ariphro.

Digitized by Google

XLI.

PHILOXENUS.

ΔΕΙΠΝΟΝ.

1.

. . . ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

. . . . *Κατὰ χειρὸς δ'*
ἦλυθ' ὕδωρ· ἁπαλὸς παιδίσκος ἐν ἀργυρέᾳ πρόχῳ φέρων
ἐπέχευεν:
εἶτ' ἔφερε στέφανον λεπτᾶς ἀπὸ μυρτίδος εὐγνήτων κλά-
δων δισύναπτον.

2.

Εἰς δ' ἔφερον διπλόοι παῖδες λιπαρῶπα τράπεζαν
ἅμμ', ἕτεροι δ' ἑτέραν, ἄλλοι δ' ἑτέραν μέχρι οὗ πλήρω-
σαν οἶκον·
ταὶ δὲ πρὸς ὑψιλύχνους ἔστιλβον αὐγάς
εὐστεφάνοις λακάναις παροψίσι τ' ὀξυβάφων πλήρεις σὺν
τε χλιδόωσαι

Philoxenus, De Philoxeno ceterisque dithyrambographis cf. M. Schmidt Diatribe in Dithyrambum, Berol. 1845. Fr. 1. Athen. XV. 685. D: *Φιλόξενος δ' ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ ἀρχὴν ποιεῖται τὸν στέφανον τῆς εὐωχίας οὑτωσὶ λέγων· Κατὰ χειρὸς κτλ.* V. 2. *δ' ἦλυθ'*, B *διῆλυθ'*. — *πρόχῳ* Erfurdt, libri *προχόῳ*, in proecdosi transposui *φέρον προχόῳ*. — V. 3. *ἔφερε*, B *ἔφερεν*. — *στέφανον λεπτᾶς ἀπὸ μυρτίδος* Grotefend, vulgo *στεφανολεπτὰς ἀπὸ μυρτίδων*. — *κλάδων δισύναπτον*, M. Schmidt coni. *κλαδίων θυσανωτόν*.

Fr. 2. Athen. IV. 146. F: *Φιλόξενος δ' ὁ Κυθήριος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ, εἴπερ τούτου καὶ ὁ κωμῳδιοποιὸς Πλάτων ἐν τῷ Φάωνι ἐμνήσθη, καὶ μὴ τοῦ Λευκαδίου Φιλοξένου, τοιαύτην ἐκτίθεται παρασκευὴν δείπνου· Εἰς δ' ἔφερον κτλ.* usque ad v. 39 *κατὰ χειρῶν*. V. 1. affert Eust. 1388, 64. — V. 2. *ἅμμ'* scripsi, AB *ἄμμι*, VL *ἄμμι δ'*, P *ἄμμι δ'*. — *ἕτεροι δ' ἑτέραν* scripsi, vulgo *ἑτέραν δ' ἕτεροι*. — *μέχρι*, BC *μέχρις*. — V. 4. *εὐστεφάνοις λακάναις* scripsi, codd. *ἐστεφάνοις* (*ἐστεφάνοις* A, *αἱ στεφάνοις* VL, *ἔστεφαν οἱ* B, *ἐστεφάνοι* P) *λαχάνοις*. — *τ'* scripsi, legebatur *τε*. — *χλιδόωσαι* scripsi, legebatur *χλιδῶσαι*, in proecdosi scripsi *πλήρεις μάλα, σύν τε χλιδῶσαι*.

Digitized by Google

παντοδαποῖσι τέχνας εὑρήμασι πρὸς βιοτάν, ψυχᾶς δελεασματίοισιν.
* * * πάρφερον ἐν κανέοις μάζας χιονόχροας, ἄλλοι δ' * *
(τοῖς δ') ἔπι πρῶτα παρῆλθ' οὐ κάκκαβος, ὦ φιλότας, ἀλλ' ἀλλοπλατεῖς τὸ μέγιστον
πάντ' ἔπαθεν λιπαρόν τ' ἐς ἐγχέλεά τινες ἄριστον,
γογγροιτοιωνητεμων πλῆρες θεοτερπές· ἐπ' αὐτῷ δ'
ἄλλο παρῆλθε τόσον, βάτις δ' ἐνέης ἰσόκυκλος.
μικρὰ δὲ κακκάβι' ἧς, ἔχοντα τὸ μὲν γαλεοῦ τι,
ναρκίον ἄλλο, * * * * *
* παρῆς ἕτερον πίων ἀπὸ τευθιάδων καί
σηπιοπουλυποδείων (τῶν) ἁπαλοπλοκάμων· θερμὸς μετὰ ταῦτα παρῆλθεν
ἰσοτράπεζος ὅλος νῆστις συνόδων
πυῤῥός, ἔπειτα βαθμοὺς ἀτμίζων· ἐπὶ τῷ δ' ἐπίπασται
τευθίδες, ὦ φίλε, καὶ ξανθαὶ μέλι καρίδες αἱ κυφαὶ παρῆλθον·
θρυμματίδες δ' ἐπὶ ταύταις εὐπέταλοι χλωραί θ' ἁδυφάρυγγες
πύρνων τε στεγαναὶ φυσταὶ μεγάθος κακὰ κακκάβου γλυκυου ὄξιος * *
ὀμφαλὸς θοίνας καλεῖται παρά γ' ἐμὶν καὶ τίν, σάφ' οἶδα.

V. 5. *παντοδαποῖσι* scripsi, *παντοδαποῖς* ABP, *παντοδαποὺς* VL. — *εὑρήμασι* P, *εὑρήματι* AB, *εὑρήκατι* VL. — V. 6. Indicavi lacunam in principio et exitu versus. — *πάρφερον ἐν κανέοις* scripsi, legebatur *παρέμερον ἐν κανέοισι*. — V. 7. *τοῖς δ' ἔπι* scripsi, vulgo *ἐπεί*. — *παρῆλθ'* scripsi, legebatur *παρῆλθεν*. — *ἀλλ'* P, *ἀλλὰ* VL. — *ἀλλοπλατεῖς* A, *ἀλοπλατεῖς* B, *ἀλοπατεῖς* P, *λοπὰς ἧς* VL, *λοπὰς τις* Dobree. Emendare nequeo. — V. 8. *πάντ'* AB, *πάντη* PVL. — *ἔπαθεν* A, *ἔπαθε* B, *ἔπεθεν* VL, *ἔπεσθεν λιπαρόντες ἐγχέλεά τινες* P. — *τ' ἐς* om. B. — *ἐγχέλεά* AB, *ἐγχέλεάς* VL. — V. 10. *βάτις δ' ἐνέης* scripsi, vulgo *βαστιςνέην*. — V. 11. *κακκάβι' ἧς* scripsi, *κακκαβίης* AB, *κακκαβί'* P, *κακκάβι'* L, *κακκαβί* V. — *γαλεοῦ τι, ναρκίον ἄλλο* scripsi et lacunam indicavi, P *γαλεοῦ τι ναρκίον ἄλλου*, vulgo *γαλεουτινάρκιον ἄλλου*. — V. 13. *πίων, πιὼν* P. — *τευθιάδων* scripsi, v. *τευθιάδα*. — V. 14. *σηπιοπουλυποδείων τῶν* scripsi, vulgo *σηπίου πολυποδίων*. — *μετὰ ταῦτα* om. B. — V. 15. *νῆστις* scripsi cum Schweighaeusero, vulgo *μνήστης*. — V. 16. *πυῤῥός* scripsi, vulgo *πυρός*. — *ἐπίπασται* scripsi, vulgo *ἐπίπυσται*. Meineke coni. *ἀτμίζων ἔτι, τῷ δ' ἔπι πασταί*. — V. 17. *ὦ φίλε* Dindorf, vulgo *ὦ φίλαι*. — *μέλι* (i. e. *μέλιτι*) *καρίδες* Meineke, vulgo *μελικαρίδες*. — *κυφαὶ* scripsi cum Schweighaeusero, vulgo *κοῦφαι*. — V. 18. *εὐπέταλοι*, B *ἐπέταλοι*. — *θ' ἁδυφάρυγγες* scripsi, *τε δὴ φάρυγγες* AB, *τε ἡδυφάρυγγες* PVL. Postea fort. aliquid excidit. — V. 19. *πύρνων τε στεγαναὶ φυσταί* scripsi, Schmidt *πύρινα καὶ στεγαναὶ φύσται*, legebatur *πυρίων τε* (sic APV, *πηρίων τε* L, *πυρίωντα* B) *στεγναὶ* (*στυγναὶ* P) *βύσται*. — *μέγαθος*, P *μέγεθος*. — *κακὰ* AB, om. PVL. — *γλυκυου* A, *γλυκεῦον* B, *γλυκὺ* PVL, *γλυκυόξεες* Schmidt. Postea indicavi lacunam. — V. 20. *θοίνας* scripsi, vulgo *θοινάας*. — *παρά γ' ἐμὶν καὶ τίν, σάφ' οἶδα*, scripsi, et sic etiam Meineke, vulgo *παράγεμιν καπιν σαφύοιδα* (P *σάφυ οἶδα*).

Digitized by Google

ἐς τάδε ναὶ μὰ θεοὺς ὑπερμέγεθες τέμαχος θύννου μόλεν ὀπτὸν ἐκεῖθεν
θερμόν, ὅθεν γλυφὶς τέτμενον εὐθὺς ἐπ' αὐτάς
τὰς ὑπογαστρίδας διανεκέως ἐπάμυνε
* * π' ἐμίν τε μέλοι καὶ τίν, μάλα κεν κεχαροίμεθ'.
ἀλλ' ὅθεν ἐλλίπομεν, θοίνα παρέης, ὅτ' ἐπαλλάξαι δύνατ' ἐπικρατέως ἔγωγ' ἔτι, κού κε λέγοι τις.
πάντα παρῆς ἐτύμως ἄμμιν· παρέπαισε δὲ θερμόν
σπλάγχνον, ἔπειτα δὲ νῆστις δέλφακος οἰκετικᾶς καί
νῶτος ἐςῆλθε καὶ ὀσφὺς καὶ μινυρίγματα θερμά·
καὶ κεφάλαιον ὅλον διάπτυχες ἐφθὸν ἀπερπευθηνὸς ἀλεκτοτρόφου πνικτᾶς ἐρίφου παρέθηκεν·
εἶτα δίεφθ' ἀκροκώλια, σχελίδας τε μετ' αὐτῶν
λευκοφορινοχρόους, ῥύγχη, κεφάλαια, πόδας τε, χναυμάτιόν τε σεσιλφιωμένον.
ἐφθά τ' ἔπειτα κρέ' ὀπτά τ' ἄλλ' ἐρίφων τε καὶ ἀρνῶν·
ἀθυπέρωμα καρὸς χορδὰ γλυκίστα,
μιξεριφαρνογενής, ἂν δὴ φιλέοντι θεοί· τούτων (σὺ μέν), ὦ φιλότας, ἔσθοις κε· λαγῷα δ' ἔπειτ' ἀλεκτρυόνων τε νεοσσοί,

V. 21. *ἐς τάδε ναὶ μὰ θεοὺς* scripsi, vulgo *ἐσταδαναιμαθέους* (B *εὐσταδέναι μὰ θεούς*). — *ὑπερμέγεθες* AB, *ὑπερμέγεθος* PVL. — *τέμαχος θύννου* Schmidt, vulgo *τίθεμος θυγμοῦ*, nisi fort. *τι τέμος* scribendum. — V. 22. *γλυφὶς τέτμενον*, P *γλυφίς τε μένον*, (*τεμενον* VL). Videtur *γλυφίσιν τετμημένον* scribendum. — V. 23. *διανεκέως* scripsi, vulgo *διανεκέος*, P *διὰ νέκεος*. Antea *αἷς* inserendum puto. — V. 24. Lacunam indicavi et scripsi *π' ἐμίν τε μέλοι καὶ τίν*, vulgo *πέμιντε μέλοι καίτιν* (P *πέ μιν τε μέλοι καὶ τήν*). — *κεχαροίμεθ'*, legebatur *κεχαρούμεθα*. — V. 25. *ὅθεν ἐλλίπομεν, θοίνα παρέης* scripsi, vulgo *οὐθὲν ἐλλείπομεν θοιναπαρέης*. — *ὅτ' ἐπαλλάξαι* P, vulgo *ὅτε παλάξαι*. — *δύνατ'*, B *δύνατα*. — Deinde *ἐγκρατέως* coniicias pro *ἐπικρατέως*, sed locum non expedio. — *ἔγωγ' ἔτι, κού κε* scripsi, vulgo *ἔγω γετικοῦ καί*, P *ἔγωγε τικου καί*. — *λέγοι*, P *λέγει*. — V. 26. *παρῆς* Meineke, vulgo *παρῆν*. — *ἐτύμως* scripsi similiterque Meineke, *ἐτύμως* B et ut videtur A (non *ἐτόμως*), *ἐτοίμως* PVL. — *ἄμμιν* scripsi similiterque Meineke, vulgo *ὔμμιν*. — *παρέπαισε* scripsi, vulgo *παρέπεσσε*, B *παρέπεσαι*. — V. 28. *νῶτος ἐςῆλθε* scripsi, vulgo *νώτιος εἴληφε*. — *ὀσφὺς*, PVL *ὀσφῦς*, B *ὔσφῦς*, A *ἰσφῦς*. — *μινυρίγματα*, B *μινυρίσματα*. — V. 29. *ἀπερπευθηνὸς*, *ἅπερ πεύθηνος* P. — *ἀλεκτοτρόφου*, *ἀλεκτροφόρου* P. — *παρέθηκεν*, fort. *παρέθηκαν*, sed omnia incerta. — V. 30. A *δίεφθα 'κροκώλια*, P *διέφθ' ἀκρόκωλα*, VL *δίεφθα κρόκῳ λασχελίδας*. — V. 31. *κεφάλαια, πόδας τε, χναυμάτιόν τε* scripsi, *σεσιλφιωμένον* Meineke, similiterque Dobree correxit, confirmante ut videtur cod. A, vulgo *καὶ κεφαλαὶ ἄποδος τεχνάματι ὄντες* (*τεχναματίοντες* P, *τεχνάματ' ἰόντες* VL) *ἐσιφωμένον*. — V. 32. *κρέ' ὀπτά τ'* scripsi, vulgo *κρέα ὀπτά*. — V. 33. *ἀθυπέρωμα καρὸς* A, *ἀθυπερωμακαρος* B, *ἀθυπέρκωμα καρὸς* P, *ἀθυπέρκομα καρὸς* VL. — *χορδὰ γλυκίστα μιξεριφαρνογενὴς* scripsi, legebatur *χορδή· γλυκὺς ταμιξεριφαρνογένης* (B *ταμξεριφαρυογενής*). — V. 34. *ἂν* Dindorf, *ἂν δὴ φιλέοντι* P, vulgo *ἀνθηφιλέοντι*. — *τούτων σὺ μὲν ὦ* scripsi, *τοῦτ' ὦ* B, *τοῦτο* P, *τούτῳ* VL. Antea conieci *ταῦτ' ὦ φιλότας φιλίως*. — *φιλότας* Dindorf, vulgo *φιλέτας* (P *φιλετας*). — *ἔσθοις*, P

περδίκων φασέων τε χύδαν ἤδη παρεβάλλετο θερμὰ πολλά...
καὶ μαλοκοπτυχέων ἄρτων· ὁμοσύζυγα δὲ ξανθόν τ' ἐπεισ-
ῆλθεν μέλι καὶ γάλα σύμπακτον, τό κε
τυρὸν ἅπας τις
ἦμεν ἔφασχ' ἁπαλόν, κηγὼν ἐφάμαν· ὅτε δ' ἤδη
βρώτυος ἠδὲ ποτᾶτος ἐς κόρον ἦμεν ἑταῖροι,
τῆνα μὲν ἐξαπάειρον δμῶες, ἔπειτα δὲ παῖδες νίπτρ' ἔδο-
σαν κατὰ χειρῶν,
σμήμασιν ἰρινομίκτοις χλιεροθαλπὲς ὕδωρ ἐπεγχέοντες
τόσσον, ὅσον (τις) ἔχρηζ', ἐκτρίμματά τε * * λαμπρὰ
σινδονυφῆ, δίδοσαν (δὲ) χρίματα τ' ἀμβροσίοδμα καὶ στε-
φάνους ἰοθαλέας.

3.

Τὰς δὲ δὴ πρόσθεν μολούσας λιπαραυγεῖς,
πορθμίδας πολλῶν ἀγαθῶν πάλιν εἴσφερον γεμούσας,
τὰς ἐφήμεροι καλεῦντι νῦν τραπέζας (δευτέρας,)
ἀθάνατοι δέ τ' Ἀμαλθείας κέρας.

ἔθοις. — κε· λαγῶα δ' scripsi, legebatur καὶ λαγωά τ' (sic PVL, λάγιτά τε B) unde Schweighaeuser καὶ λαγωᾶ τ'. — V. 35. φασέων scripsi, cum ante φασσέων correxissem (Meineke φασσῶν), vulgo φάσεων. — χύδαν ἤδη scripsi et lacunam post πολλά significavi, legebatur χύδαν· ἤδη δέ. — V. 36. ὁμοσύζυγα Dindorf, vulgo ὁμοσσύζυγα, Schmidt ἄρτων ὄχος, σύζυγα. — σύμπακτον Schweighaeuser, συμπάκτον PVL. — τό κε Dindorf, vulgo τὸ καί. — τυρὸν ἅπας τις Schweighaeuser, vulgo τυρονάπαστις. — V. 37. ἦμεν Dindorf, vulgo ἡ μέν. — ἔφασχ' Dindorf, vulgo ἔφασκεν. — V. 38. ἦμεν ἑταῖροι scripsi, vulgo ἑταῖροι ἦμεν (sic A, ἴσμεν P, ἤσμεν VL). — V. 39. τῆνα μὲν PL, τήναμεν V. — ἐξαπάειρον scripsi, vulgo ἐξαπαείρεον. — ἔδοσαν, ἔδωσαν PVL. — κατὰ χειρῶν AB, κατὰ χειρὸς VL, κατὰ χειρὸς χειρῶν P, sed del. χειρὸς. Respicit alium potius carminis locum, qui periit, quam hunc Ath. IV. 156. E. — Hanc extremam partem affert Athen. IX. 409. E: Καὶ Φιλόξενος δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ φησίν· ἔπειτα δὲ παῖδες . . . ἰοθαλέας. — V. 40. σμήμασιν AB, σμήγμασιν PVL, deinde V ἰρινομίκτοι. — χλιεροθαλπὲς Schweighaeuser, χλιεροθαλπὲς A. χλιεροθάλπες B, χλιτροθαλπὲς P, χλιροθαλπὲς VL. — ἐπεγχέοντες, ἐπεγχέοντες A. — V. 41. τόσσον AP, vulgo τόσον. — τις ἔχρηζ' scripsi, vulgo ἔχρηζεν. — ἐκτρίμματά τε PVL, indicavi autem lacunam, ἔκτριμμά τε AB. Respicit hoc verbum Eust. 1887, 50. — λαμπρὰ σινδονυφῆ L, λαμπρασιν νύμφη B, λαμπρὰ σινδονύμφῃ P, λαμπρὰ σινδοπύφῃ V. — V. 42. δίδοσαν δὲ scripsi, Meineke δίδοσάν τε, vulgo δίδρασαν. — χρίματά τ' Villebrun, vulgo χρίματ'. — ἀμβροσίοδμα PVL, ἀμβροσιοδμά B. Ceterum his versibus fortasse subiungendum continuo Fr. 3. quod etiam Meineke coni.

Fr. 3. Athen. XIV. 642. F: Ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ Κυθήριος Φιλόξενος ἐν τῷ Δείπνῳ δευτέρων τραπεζῶν μνημονεύων πολλὰ καὶ τῶν ἡμῖν παρακειμένων ὠνόμασε, φέρε καὶ τούτων ἀπομνημονεύσωμεν· Τὰς δὲ δὴ κτλ. Dixit de hoc Fr. Meineke Poet. Com. III. 635. seqq. V. 1. Post μολούσας lacunam statuit Meineke. — V. 2. εἴσφερον Meineke, vulgo εἰσέφερον. — V. 3. ἐφήμεροι καλεῦντι Meineke, vulgo ἐφημέριοι καλέοντι (B καλέοντο) sed fort. καλέοντι servandum et νῦν delendum. — δευτέρας adieci.

Digitized by Google

ταῖσι δ' ἐν μέσαις καθιδρύθη μέγα χάρμα βροτοῖς, λευκὸς μυελὸς γλυκερός, λεπτοῖς ἀράχνας ἐναλιγκίοισι πέπλοις
συγκαλύπτων ὄψιν αἰσχύνας ὕπο, μὴ κατίδῃ τις
μαλογενὲς πῶϋ λιπόντ' ἀνάγκαις
ξηρὸν ἐν ξηροῖς Ἀρισταίου παλιῤῥύτοισι παγαῖς·
τῷ δ' ὄνομ' ἦς ἄμυλος· χερσὶν δ' ἐπέθεντο στόμιον μαλεραῖς *
* * * * * * * τὰν δεξαμέναν ὅ τι κα διδῷ τις· ἃ Ζανὸς καλεῦντι
τρώγματ'· ἔπειτ' ἐπένειμεν ἐγκατακνακομιγὲς πεφρυγμένον
πυρβρομολευκερεβινθοξάνθωμ' ἔκκριτον ἀδύ
βρῶμα τὸ παγκατάμικτον· ἀμπυρικηροιδηστίχας παρεγίνετο τούτοις
σταιτινοκογχομαγὴς ὅ τε σεσελειοξανθεπιπαγκαπύρωτος χοιρίνας.
ἀδέα δὲ * * κυκλώθ' ὁλόφωκτ' ἀνάριθμα,
καὶ μελίπηκτα τετυγμέν' ἄφθονα σασαμόφωκτα·
τυρακίνας δὲ γάλακτι καὶ μέλι συγκατάφυρτος ἦς ἄμυλος πλαθανίτας·

V. 5. *ταῖσι*, Meineke *ταῖς* numeris aliter descriptis. — *καθιδρύθη* scripsi, vulgo *ἐγκαθιδρύθη*. — *ἐναλιγκίοισι* APV, *ἐναλίγκιος* L, *ἀλιγκίοισι* B. — V. 6. *συγκαλύπτων* L, *συγκαλύπτον* APV. — *κατίδῃ τις* B, *κατίδῃς* PVL. — V. 7. *μαλογενὲς* Meineke, vulgo *μολογενὲς*, B *μηλογενές*. — *λιπόντ' ἀνάγκαις* Meineke, codd. *λιπὼν ταῖς ἀνάγκαις*. — V. 8. *ξηροῖς*, Meineke *ξηραῖς*. — *παλιῤῥύτοισι*, Meineke *μελιῤῥύτοισι*, quocum conf. Hesych. v. *Μελιρρύτοισι*, ego in procedosi *πολυρρύτοισι*. — *παγαῖς* VL, *πάγαις* AP, M Schmid *πάγοις*. — V. 9. *τῷ δ' ὄνομ' ἦς ἄμυλος* Meineke, A *τὸ δ' ὄνομ' ἦς ἄμυλλος*, B *τὸ δ' ὄνομησαμυλος*, P *τὸ δ' ὀνόμησα μυλός*, VL *τὸ δ' ὄνομασαν μυλός*. — *χερσὶν* PVL, *χερσὶ* B. — *ἐπέθεντο* VL, *ἐπίθεντο* ABP. — *μαλεραῖς*, fort. *μαλεραῖσι*. Deinde lacunam indicavi. — V. 10. *δεξαμέναν*, vulgo *δεξαμένην*. — *κα διδῷ* Dindorf, vulgo *καὶ δίδῳ*. — *ἃ Ζανὸς* Schweighaeuser, vulgo *ἀζανός*. — *καλεῦντι* Meineke, codd. *καλέοντι* (B *καλέοντο*). — V. 11. *τρώγματ'* AB, *τρώγματα* PVL. — *ἔπειτ'* Schweighaeuser, *ἔπειτ'* PVL. — *ἐγκατακνακομιγὲς* Meineke, vulgo *ἐν κατάκνα κομιγές*, M. Schmidt *ἐγχυτοκνακομιγές*. — V. 12. *πυρβρομολευκερεβινθοξάνθωμ' ἔκκριτον ἀδὺ* scripsi, (Meineke *ἀνθεσίκρατον ἀδὺ*) et v. 13. cum Meinekio *βρῶμα τὸ παγκατάμικτον*, A *πυροβρομολευκερεβινθοακανθουμικριτοαδυβρωματοπανταναμικτον*, B *πυροβρομόλευκε ῥεβινθοακάνθου μικτριτο αδυβρωματο πάντ' ἀνάμικτον*, P *πυροβρομολ' ἐρέβινθϊ ακάνθους μικτριτυαδυβρώματος παντ' ἀναμικτον*, et sic fere VL. M. Schmidt partim aliter constituit. — *ἀμπυρικηροιδηστίχας*, B *ἄμπυκι κηρος δήστιχας*. — V. 14. *σταιτινοκογχομαγὴς ὅ τε σεσελειοξανθεπιπαγκαπύρωτος χοίρινας*, *ἀδέα δὲ* Meineke, nisi quod *ζεσελαιο* — scripsit, vulgo *ταίτιν ὁ κολχομανὴς* (*κογχομανὴς* B) *τοξαισελαιο* (sic A, *ελεο* PVL) *ξανθεπίπαν καπυρός, χοιρινισάδεα δέ*. — V. 15. *δὲ*, lacunam indicavi, Meineke *δ' εὖ*. — *κυκλώθ' ὁλόφωκτ'* scripsi, *κυκλώθ' ὁμόφωκτ'* Meineke, vulgo *κυχλωτὰ* (P *κύκλωτα*) *ὁμοφλωκτά*. — V. 16. *ἄφθονα* Schweighaeuser, *σασαμόφωκτα* Meineke, vulgo *ἀφθόνας ἀσαμόφλωκτα*. — V. 17. *μέλι* scripsi, vulgo *μέλιτι*. — *συγκατάφυρτος ἦς* Schweighaeuser, vulgo *συγκαταφυρτόσης*. — *πλαθανίτας σασαμορυτοπαγῆ* Mei-

Digitized by Google

σασαμορυτοπαγῆ δὲ καὶ ζεσελαιοπαγῆ πλατύνετο σασαμόπαστα
πέμματα, κἄτ' ἐρέβινθοι κνακοσυμμιγεῖς ἀπαλαῖς ϑάλλοντες ὥραις,
ὠά τ', ἀμυγδαλίδες τε τῶν μαλακοφλοΐδων ... τε τρωκτά τε παισίν
ἀδυΐδη κάρυ', ἄλλα τ' ὅσσα πρέπει παρὰ ϑοίναν
ὀλβιόπλουτον (ἔμεν)· πόσις τ' ἐπεραίνετο κόττιβοί τε λόγοι τ' ἐπὶ κοινᾶς
ἔνϑα τι καινὸν ἐλέχϑη κομψὸν ἀϑυρμάτιον καί
ϑαύμασαν αὖτ' ἐπί τ' ἤνησαν. * *

4.

* * Σὺ δὲ τάνδε Βακχίου
εὔδροσον πλήρη μετανιπτρίδα δέξαι·
πραΰ τί τοι Βρόμιος γάνος τόδε δοὺς ἐπὶ τέρψιν
πάντας ἄγει. * *

5.

Ἔπινε τὸ νεκτάρεον πόμ' ἐν χρυσαῖς προτομαῖς τε ἄλλων
κεράτων· ἔβρεχον δὲ κατὰ μικρόν.

neke (Schmidt *σασαμοτυροπαγῆ*), *πλατάνισσα σαμορυτοπάγη* PVL, *πλατάνισσα σαμόρυτο πηγή* B. — V. 18. *ζεσελαιοπαγῆ* Meineke, vulgo *ζεσελαιοπάγη* — *πλατύνετο* Meineke, *σασαμόπαστα* Schweighaeuser, vulgo *πλάτυντος ἀσαμόπαστα*. — V. 19. *κἄτ' ἐρέβινθοι κνακοσυμμιγεῖς* (*κνακομιγεῖς* Schmidt) Meineke et praeterea *καλαῖς*, vulgo *καὶ τερεβινθο* (sic AB, *ϑερεβινθο* PVL) *κνακοσυμμιγεῖσα παλαῖς* (sic A, *παλλαῖς* PVL *γεῖσ' ἀπαλαῖς* B). — V. 20. *ὠά τ'* BPL, nisi quod *τε* exhibent, L om. — *τε τῶν μαλακοφλοΐδων* scripsi, *τε τῶν μαλακοφλοΐων ... τε τρωκτά τε* Meineke, codd. *τὰν* (B *τὴν*) *μαλακόφλοια ὧν τε τετρωκτατε* (sic A, *ὧν τετράκασι* PV, *ὧν τετρώκατε* L). — V. 21. *ἀδυΐδη*, Fiorillo *ἀδυεδῆ*. — V. 22. *ἔμεν* adieci. — *τ' ἐπὶ κοινᾶς* Schweighaeuser, *τ' ἐπικοινας* A, *τε πικοινας* B, *τε πικινὰς* VL. — V. 23. *καινὸν* Dalecampius, vulgo *κηνόν*. — V. 24. *ϑαύμασαν* Meineke, vulgo *ἐϑαύμασαν*. — *ἐπί τ'* scripsi, *ἔπειτ'* A, *ἔπειτα* PVL. Fort. scrib. *ἤνησαν περισσῶς*.

Fr. 4. Athen. XI. 487. A: *Φιλόξενος δὲ ὁ διϑυραμβοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Λείπνῳ μετὰ τὸ ἀπονίψασθαι τὰς χεῖρας προπίνων τινί φησι· Σὺ δὲ τάνδ'* κτλ. V. 1. *τάνδε Βακχίου* scripsi, Meineke *τάνδε Βακχίαν*, *τάνδ' ἐκβακχία* B, *τάνδ' ἐκβάκχια* AP, *τάνδ' ἐκβάκχιον* VL. — V. 3. *πραΰ τί τοι* A, *πράντιτοι* PVL. — V. 4. *πάντας* Meineke, vulgo *ἅπαντας*, nisi malis *ἐπὶ . . . τέρψιν ἅπαντας ἄγει*.

Fr. 5. Athen. XI. 476. E: *Καὶ Φιλόξενος δ' ὁ Κυϑήριος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Λείπνῳ φησίν, ἔπινε τὸ* κτλ. Dindorf. coni. *ἔπίνετο* et *πῶμ'*, Meineke *πίνετο, νεκ. πῶμ' ἐν χρυσέαις π. καλῶν κεράτων· ἐβρέχοντο δ' αἱ κατὰ μικρόν*. Ego conilicio verbo *ἔπινε* deleto scribendum esse:

. . . . . *ἔβρεχον δὲ τὸ νεκτάρεον πῶμ'*
ἐν χρυσέαις προτομαῖς κοίλων κεράτων κατὰ μικρόν.

Digitized by Google

ΚΥΚΛΩΨ.

Videtur carmen ab aliis Γαλάτεια (vel etiam Κύκλωψ ἢ Γαλάτεια) inscriptum esse, vid. Schol. Aristoph. Plut. 290: ὁ Φιλόξενος ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν Σικελίᾳ ἦν παρὰ Διονυσίῳ· λέγουσι δέ, ὅτι ποτὲ Γαλατείᾳ [τινὶ] παλλακίδι Διονυσίου προσέβαλε· καὶ μαθὼν Διονύσιος ἐξώρισεν αὐτὸν εἰς λατομίαν· φεύγων δὲ ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὰ ὄρη τῶν Κυθήρων, καὶ ἐκεῖ δρᾶμα τὴν Γαλάτειαν ἐποίησεν, ἐν ᾧ εἰσήνεγκε τὸν Κύκλωπα ἐρῶντα τῆς Γαλατείας, ὅτοῦτο δὲ αἰνιττόμενος εἰς Διονύσιον· ἀπείκασε γὰρ αὐτὸν τῷ Κύκλωπι, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὁ Διονύσιος οὐκ ὠξυδόρκει. Cf. inprimis Athen. I. 6. E, ubi similiter modo γράφων τὴν Γαλάτειαν, modo ποιῶν τὸν Κύκλωπα dicitur. Ceterum carmen nobilissimum multi respiciunt. cf. inprimis Aelian. Var. Hist. XII. 44. Schol. Theocr. VI. 7. et Argument. eiusdem carm., Hermesianax v. 69. seqq. Aristot. Poet. c. 2. — Fortasse ad similitudinem Philoxeni adumbrata sunt, quae habet Synes. Epist. CXXI: Ὀδυσσεὺς ἔπειθε τὸν Πολύφημον διαφεῖναι αὐτὸν ἐκ τοῦ σπηλαίου· γόης γάρ εἰμι καὶ εἰς καιρὸν ἄν σοι παρείην οὐκ εὐτυχοῦντι τὰ εἰς τὸν θαλάττιον ἔρωτα· ἀλλ' ἐγώ τοι καὶ ἐπῳδὰς οἶδα καὶ καταδέσμους καὶ ἐρωτικὰς κατανάγκας, αἷς οὐκ εἰκὸς ἀντισχεῖν οὐδὲ πρὸς βραχὺ τὴν Γαλάτειαν· μόνον ὑπόστηθι σὺ τὴν θύραν ἀποκινῆσαι, μᾶλλον δὲ τὸν θυρεὸν τοῦτον· ἐμοὶ μὲν γὰρ καὶ ἀκρωτήριον εἶναι φαίνεται· ἐγὼ δὲ ἐπανήξω σοί, θᾶττον ἢ λόγος τὴν παῖδα κατεργασάμενος· τί λέγω, κατεργασάμενος; αὐτὴν ἐκείνην ἀποφανῶ σοι δεῦρο πολλαῖς ἴυγξι γενομένην ἀγώγιμον· καὶ δεήσεταί σου καὶ ἀντιβολήσει· σὺ δ' ἀκκιῇ καὶ κατειρωνεύσῃ· ἀτὰρ μεταξύ μέ τι καὶ τοιοῦτον ἔθραξε, μὴ τῶν κωδίων ὁ γρᾶσος ἀηδὴς γένηται κόρῃ τρυφώσῃ καὶ λουομένῃ τῆς ἡμέρας πολλάκις· καλὸν οὖν εἰ πάντα εὐθετήσας, ἐκπορήσειάς τε καὶ ἐκπλυνεῖς καὶ ἐνθυμιάσειας τὸ δωμάτιον· ἔτι δὲ κάλλιον, εἰ καὶ στεφάνους παρασκευάσαιο, κιττοῦ τε καὶ μίλακος, οἷς σαυτόν τε καὶ τὰ παιδικὰ ἀναδήσαιο· ἀλλὰ τί διατρίβεις; οὐκ ἐγχειρεῖς ἤδη τῇ θύρᾳ; πρὸς οὖν ταῦτα ὁ Πολύφημος ἐξεκάγχασέ τε ὅσον ἠδύνατο μέγιστον, καὶ τῷ χεῖρε ἐκρότησε· καὶ ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς ᾤετο αὐτὸν ὑπὸ χαρμονῆς οὐκ ἔχειν, ὅ τι ἑαυτῷ χρήσαιτο, κατελπίσαντα τῶν παιδικῶν περιέσεσθαι· ὁ δέ, ὑπογενειάσας αὐτόν, ὦ Οὖτι, ἔφη, δριμύτατον μὲν ἀνθρώπιον ἔοικας εἶναι καὶ ἐγκατατετριμμένον ἐν πράγμασιν· ἄλλο μέντοι τι ποίκιλλε· ἐνθένδε γὰρ οὐκ ἀποδράσεις. Nam Synesius si non ipsum carmen usurpavit, at rhetorem aliquem antiquiorem, qui illo usus est, videtur secutus esse. At non respexit Philoxenum Himer. I. 19: εἰ δὲ καὶ τὸ ἄνθος τῆς ὄψεως γράφειν ἐθέλοιμι, τὰ ποιητῶν ἀνάγκη φθέγγεσθαι· ὦ λευκότητος καὶ γάλακτος· ταῦτα γάρ που τις ποιμὴν παρ' ἐκείνοις ποθῶν τὴν Γαλάτειαν τὴν Νηρηΐδα προσείρηκεν, ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ποιήσας τέχνης τὸ μέλος. nam hoc ad Theocrit. XI. 20. referendum. Ex Philoxeni Cyclope fortasse petitum est proverbium ap. Diogen. VII. 82:

Πῦρ ἐπὶ δαλὸν ἐλθόν.

ἐπὶ τῶν ταχέως γινομένων· ἀπὸ τοῦ Κύκλωπος ἡ μεταφορά. ubi vid. interpr. Sed cave ne item huc referas proverb. ap. Zenob. I. 92:

Digitized by Google

Ἄν οἶνον αἰτῇ, κόνδυλον αὐτῷ δίδου. ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ μὲν αἰτούντων, δεινὰ δὲ λαμβανόντων. ἡ δὲ ἱστορία ἀπὸ τοῦ Κύκλωπος, παρόσον αἰτήσας οἶνον τὸν Ὀδυσσέα τῶν ὀφθαλμῶν ἐστερήθη κτλ. videntur enim grammatici, qui haec ad Cyclopis fabulam retulerunt, omnino doctrina intempestive usi esse; recte vim proverbii exponit schol. Aristoph. Pac. 123: *φαίνεται τὸ ἐπὶ τῶν παιδίων λεγόμενον ἀρχαῖον ὄν·*

ἦν δ' οἶνον αἰτῇ, κονδύλους αὐτῷ δίδου.

ὑπὲρ τοῦ ἐθίζειν τοὺς παῖδας μηδέν τι περιττὸν αἰτεῖν.

* 6.

⏑ – – ⏑ – – ⏑ – ⏑ –

Συμβαλοῦμαί τι μέλος ὑμῖν εἰς ἔρωτα.

7.

Schol. Theocr. XI. 1: *Καὶ Φιλόξενος ποιεῖ τον Κύκλωπα παραμυθούμενον ἑαυτὸν ἐπὶ τῷ τῆς Γαλατείας ἔρωτι καὶ ἐντελλόμενον τοῖς δελφῖσιν, ὅπως ἀγγείλωσιν αὐτῇ, ὅτι ταῖς Μούσαις τὸν ἔρωτα ἀπείται.* Plutarch. Symp. Quaest. I. 5: *Ὅπου καὶ τὸν Κύκλωπα Μούσαις εὐφώνοις ἰᾶσθαί φησι τὸν ἔρωτα Φιλόξενος.* et similiter Erotic. c. 18. Respicit huc Philodem. de Mus. Vol. Hercul. I. 15: *Καὶ μὴν οὐδὲ παραμυθεῖσθαι δύναται μουσικὴ τὰς ἐν ἔρωτι δυσπραξίας, λόγον γὰρ μόνον τὸ τοιοῦτον, ἀνεπιβλήτους ποιεῖ περισπῶσα, καθάπερ ἀφροδίσια καὶ μέθη· ποήματα δ' εἰ προαιρεῖται, διδόσθω, καὶ Φιλόξενον, εἰ τοῦτ' ἠνίττετο, μὴ τελέως ψεύδεσθαι.* Adde etiam Callimachi Ep. 49.

8.

– ⏑ – ⏑ – ⏑

⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑

⏑ – ⏑ – ⏑ – – –

Ὦ καλλιπρόσωπε

Fr. 6. Athen. XV. 692. D: *Ἐπεὶ δ' ἐνταῦθα τοῦ λόγου ἐσμέν, συμβαλοῦμαί τι μέλος ὑμῖν εἰς ἔρωτα· κατὰ τὸν Κυθήριον ποιητήν.* Eadem respicit VI. 271. B: *Συμβαλοῦμαί τι καὶ αὐτὸς μέλος εἰς ἔρωτα τῷ σοφῷ καὶ φιλτάτῳ Ἡμοκρίτῳ.* Respicit Dionys. Hal. de comp. verb. c. 1: *εἰς δὴ τοῦτο τὸ μέρος, ὃ δεῖ πρῶτον νέοις ἀσκεῖσθαι, συμβάλλομαί σοι μέρος* (M. Schmidt *μέλος*) *εἰς τὸν ἔρωτα, τὸ περὶ συνθέσεως ὀνομάτων.* et fortasse etiam Plato Sympos. 185. C: *Ταῦτά σοι, ἔφη, ὡς ἐκ τοῦ παραχρῆμα, ὦ Φαῖδρε, περὶ Ἔρωτος συμβάλλομαι.* Cf. Proverb. Append. IV. 77. T. I. p. 453: *Συμβαλούμενος·* (Meineke *συμβαλοῦμαι μέλος*) *κατ' ἔλλειψιν καὶ αὕτη· ἐνδεῖ γὰρ εἰς ἔρωτα· μέμνηται ταύτης Ἀλέξανδρος* (Bernhardy *Ἀνεξανδρίδης*). Existimo exordium esse Cyclopis, itaque huc retuli, contra Meineke Philoxenum peculiare carmen in *Amorem* composuisse censet.

Fr. 8. Athen. XIII. 564. E: *Ὁ δὲ τοῦ Κυθηρίου Φιλοξένου Κύκλωψ, ἐρῶν τῆς Γαλατείας, καὶ ἐπαινῶν αὐτῆς τὸ κάλλος, προμαντευόμενος τὴν*

Digitized by Google

χρυσεοβόστρυχε Γαλάτεια,
χαριτόφωνε, κάλλος ἐρώτων.

9.

– ⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑ –

Οἴῳ μ' ὁ δαίμων τέρατι συγκαθεῖρξεν.

10.

. . . ⏑ – ⏑ – ⏑ – –

. . . *Ἔθυσας; ἀντιθύσῃ.*

11.

Aristoph. Plut. 290: *Καὶ μὴν ἐγὼ βουλήσομαι θρεττανελὸ τὸν Κύκλωπα Μιμούμενος καὶ τοῖν ποδοῖν ὠδὶ παρενσαλεύων Τμᾶς ἄγειν· ἀλλ' εἶα τέκεα θαμίν' ἐπαναβοῶντες Βληχώμενοί τε προβατίων αἰγῶν τε κιναβρώντων μέλη, Ἔπεσθ' ἀπεψωλημένοι· τράγοι δ' ἀκρατιεῖσθε. ΧΟΡ. Ἡμεῖς δέ γ' αὖ ζητήσομεν θρεττανελὸ τὸν Κύκλωπα Βληχώμενοι, σὲ τουτονὶ πινῶντα καταλαβόντες, Πήραν ἔχοντα λάχανά τ' ἄγρια, δροσερά, κραιπαλῶντα, Ἡγούμενον τοῖς προβατίοις, Εἰκῇ δὲ καταδαρθέντα που, Μέγαν λαβόντες ἡμμένον σφηκίσκον ἐκτυφλῶσαι.* ubi Sch. ad v. 298: *ἐνταῦθα ὁ ποιητὴς παιγνιωδῶς ἐπιφέρει τὰ τοῦ Φιλοξένου εἰπόντος πήραν βαστάζειν τὸν Κύκλωπα καὶ λάχανα ἐσθίειν· οὕτω γὰρ πεποίηκε τὸν τοῦ Κύκλωπος ὑποκριτὴν εἰς τὴν σκηνὴν εἰσαγόμενον. ἐμνήσθη δὲ καὶ τῆς τυφλώσεως, ὡς οὔσης ἐν τῷ ποιήματι· ταῦτα δὲ πάντα διασύρων τὸν Φιλόξενον εἶπεν, ὡς μὴ ἀληθεύοντα. ὁ γὰρ Κύκλωψ, ὥς φησιν Ὅμηρος, κρέα ἤσθιε, καὶ οὐ λάχανα· ἃ τοίνυν ἔφησεν ἐκεῖ ὁ Φιλόξενος, ταῦτα ὁ χορὸς εἰς τὸ μέσον*

τύφλωσιν, πάντα μᾶλλον αὐτῆς ἐπαινεῖ ἢ τῶν ὀφθαλμῶν μνημονεύει, λέγων ὧδε· ὦ καλλιπρόσωπε κτλ. Cf. Eust. 1558, 15. V. 2. *χρυσεοβόστρυχε* ABC Eust., *χρυσιοβόστρυχε* PVL, fort. *χρυσοβόστρυχε*. — *Γαλάτεια* om. Eust. — V. 3. *κάλλος*, Fiorillo *θάλλος* (*θάλος*) coniecit.

Fr. 9. Zenob. V. 45: *Οἴῳ μ' ὁ δ. τ. συγκ. ἐπὶ τῶν δυσανασχετούντων ἐπί τινι δυσχερεῖ πράγματι λέγεται ἡ παροιμία· Κύκλωψ γάρ ἐστι δρᾶμα Φιλοξένου τοῦ ποιητοῦ, ἐν ᾧ ὁ Ὀδυσσεὺς περισχεθεὶς τῷ τοῦ Κύκλωπος σπηλαίῳ λέγει· οἴῳ μ' ὁ δ. σ.* Frustra, ut trimetrum restituerent, *συγκαθείρξατο, συγκατῴκισεν*, alia coniecerunt. Cf. Diog. VII. 19. Apostol. XIV. 24. Arsen. 379.

Fr. 10. Suid. *Ἔθυσας, ἀντιθύσῃ* (vulgo *ἀντὶ τοῦ θύσῃ*)· *τοῦτο παρὰ Φιλοξένῳ ὁ Κύκλωψ λέγει πρὸς τὸν Ὀδυσσέα. ἀπεδέχοντο γὰρ τό· ἐνθάδε πῦρ κείαντες ἐθύσαμεν* (Hom. Od. ι'. 231.) *παρὰ τῷ ποιητῇ εἰρῆσθαι ἐπὶ τῶν ἀρνῶν, οὐχὶ δὲ τὸ ἀπεθύσαμεν* (fort. *ἐπεθύσαμεν* vel *ἐθυμιάσαμεν*) *νοεῖσθαι.* Huc respicit etiam Schol. Il. ι'. 219: *ἡ διπλῆ, ὅτι θῦσαι οὐ σφάξαι, (ὡς) ὁ Τιμόθεος ὑπέλαβεν καὶ Φιλόξενος, ὁμοίως τῇ ἡμετέρᾳ συνηθείᾳ, ἀλλὰ θυμιᾶσαι, καὶ ὅτι θυηλὰς τὰς ἐπιθυομένας ἀπαρχάς.* Cf. Zonar. 625. (*Ἔθυσας ἀντὶ τοῦ θύσῃ· τοῦτο παρὰ Φιλοξένῳ.*) et Append. Proverb. II. 10., ubi C *ἀντιθύσῃ*, V *ἀντιθύῃ*, B *ἀντιθύει*.

Digitized by Google

ἀναφέρει. Omnis igitur illa apud Aristophanem descriptio adumbrata ad similitudinem carminis Philoxenii. Idem: πήραν ἔχοντα] Φιλοξένου ἐστὶ παρηγμένον καὶ τοῦτο τὸ ῥηθέν· τοιοῦτον γὰρ τὸν Κύκλωπα εἰσάγει πήραν ἔχοντα καὶ ἐπὶ ταύτῃ ἄγρια λάχανα. ταῦτα δέ φησι καὶ τὰ ἑξῆς ὡς καὶ τῆς τυφλωσεως αὐτοῦ οὔσης ἐν τῷ ποιημάτι. Fortasse aliquis colligat etiam illud θρεττανελό ex Philoxeno petitum esse, nam schol. ad v. 290: οἱ δὲ λέγοντες τὸν θρεττανελῶ Κύκλωπα, ἤγουν τὸν ᾄδοντα τὸ θρεττανελώ, καὶ διὰ τοῦτο τὸ λω μεγεθύνοντες, ἀμαθεῖς· τοῦτο δὲ ἐκ Κύκλωπος Φιλοξένου ἐστίν· πεποίηκε γὰρ οὗτος τὸν Κύκλωπα κιθαρίζοντα. et ibid. Φιλόξενον τὸν διθυραμβοποιὸν ἢ τραγῳδοδιδάσκαλον διασύρει, ὃς ἔγραψε τὸν ἔρωτα τοῦ Κύκλωπος τὸν ἐπὶ Γαλατείᾳ· εἶτα κιθάρας ἦχον μιμούμενος ἐν τῷ συγγράμματι, τοῦτό φησι τὸ ῥῆμα θρεττανελό· ἐπεῖ γὰρ εἰσάγει τὸν Κύκλωπα κιθαρίζοντα καὶ ἐρεθίζοντα (fort. καὶ τερετίζοντα εἰς Γαλ. cf. Athen. I. 20. A) τὴν Γαλάτειαν. sed tamen hoc non satis tuto colligas: nam fortasse ridiculi gratia hoc finxit Aristophanes, cf. sch. ibid. Διασύρει δὲ Φιλόξενον τὸν τραγικόν, ὃς εἰςήγαγε κιθαρίζοντα τὸν Πολύφημον, τὸ δὲ θρεττανελὸ ποιὸν μέλος καὶ κρουμάτιόν ἐστιν, τὸ δὲ ἀλλ' εἶα τ. θ. ἐπ. ἐκ τοῦ Κύκλωπος Φιλοξένου ἐστίν. Itaque hic ipsius est Philoxeni versus:

– ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –

Ἀλλ' εἶα τέκεα, θαμὶν' ἐπαναβοῶντες.

ubi non opus est, ut ἐπαναβοᾶτε scribatur, quod M. Schmidt requirit. Praeterea verba λάχανά τ ἄγρια δροσερά et ipsa ex Philoxeno petita videntur.

ΣΤΡΟΣ.

12.

Hesych. Μεσαύχενες· Ἀριστοφάνης φησί· Μεσαυχένας νέκυας, ἀσώτους· (Dobree coni. τοὺς ἀσκούς·) διὰ τοῦ μ γραπτέον μεσαύχενες, ὅτι μέσον αὐχένα αὐτοῦ (M. Schmidt ἀσκοῦ) πιέζει (cod. πεζεῖ) περιεβάλλοντο τὸ σχοινίον. τραγῳδεῖ δὲ (Berglein παρῳδεῖ δὲ) τὰ ἐν τῷ Φιλοξένου (cod. Φιλοξένῳ) Σύρῳ· ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ ὃ γράφουσι δεσαύχενες, καὶ οὐ καλῶς (Schmidt κακῶς). Locus variis coniecturis tentatus, quemadmodum Schneidewin μεσαύχενας κυνὸς ἀσκούς coniecit. Sed scribendum: Ἀριστοφάνης φησί·

. . . . . Μεσαύχενας
νέκυας, ἀσκούς. . . .

et deinde ὅτι μέσον αὐχένα ἀσκοῦ πιέζει ὃ περιεβάλλοντο σχοινίον. Utres, quoniam ex pellibus mortuorum animalium conficiuntur, poeta comicus νέκυας appellavit, nec tamen id suo ingenio invenit, sed id ipsum opinor Philoxenus dithyrambicorum more novare ausus erat in carmine, cuius nomen haud dubie corruptum, neque tamen Bergleini coniecturae Σισύφῳ vel Σκίρῳ placent; coniicio Σατύρῳ, in quo commode eiusmodi quid commemorari potuit. Comicus ut Philoxeni

Digitized by Google

audaciam exagitaret, epitheton de suo adiecit: sed lectio incerta: quorsum etiam spectat Phot. 259, 13: *Μεσαύχενες· οἱ ἀσκοτηδες αὐχένες.* (scr. *οἱ ἀσκοί· οἱ δὲ δεσαύχενες*). Adde Hesych. v. *Δεσαύχενες* et Et. M. 258, 29. Sed veram lectionem videtur Pollux servavisse II. 136: *καὶ βυσαύχενας τοὺς ἀσκοὺς Ἀριστοφάνης κέκληκεν*, eaque lectio videtur etiam Hesychio memorata esse, ubi scrib. *ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ δ̄ γράφουσι δεσαύχενες καὶ (βυσαύχενες)· οὐ καλῶς.*

ΥΜΕΝΑΙΟΣ.

13.

⏑́⏑⏑ ⏑ – –́ ⏑⏑ ⏑ ...

Γάμε θεῶν λαμπρότατε.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

* 14.

Αὐτοὶ γὰρ διὰ Παρνασσοῦ . . . .
χρυσορόφων Νυμφέων εἴσω (ἴσαν) θαλάμων.

15.

Τληπόλεμος ὁ Μυρεὺς Ἑρμᾶν ἀφετήριον ἕρμα
ἱροδρόμοις θῆκεν παῖς ὁ Πολυκρίτεω,
δὶς δέκ' ἀπὸ σταδίων ἐναγώνιον· ἀλλὰ πονεῖτε
μαλθακὸν ἐκ γονάτων ὄκνον ἀπωσάμενοι.

Fr. 13. Athen. I. 6. A: *Οὗτος (Φιλόξενος) εἰς Ἔφεσον καταπλεύσας εὑρὼν τὴν ὀψοπωλίαν κενήν, ἐπύθετο τὴν αἰτίαν· καὶ μαθὼν ὅτι πᾶν εἰς γάμους συνηγόρασται, λουσάμενος παρῆν ἄκλητος ὡς τὸν νυμφίον. Καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον ᾄσας Ὑμέναιον, οὗ ἡ ἀρχή· Γάμε θ. λ. πάντας ἐψυχαγώγησεν· ἦν δὲ διθυραμβοποιός· καὶ ὁ νυμφίος, Φιλόξενε, εἶπε, καὶ αὔριον ὧδε δειπνεῖς; καὶ ὁ Φιλόξενος, ἂν ὄψον, ἔφη, μὴ πωλῇ τις.* Suidas v. *Φιλόξενος Λευκαδίου* similia narrat de Philoxeno Leucadio: utcunque statuas de illa narratiuncula (cf. quae dixi in Commentat. de Com. Att. Ant. 211.), ansam ei praebuisse videtur Philoxeni poetae carmen aliquod, cui *Ὑμέναιος* nomen fuit, quare non dubitavi in ordinem recipere.

Fr. 14. Antigon. Hist. Mirab. 127 (141): *Οἱ Δελφοὶ δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐν τῷ Παρνασσῷ κατά τινας χρόνους τὸ Κωρύκιον φαίνεσθαι χυσοειδές. Διὸ καὶ τὸν Φιλόξενον οὐδεὶς ἂν εἰκαιολαλεῖν εἴποι λέγονθ' οὕτως· αὐτοὶ κτλ.* V. 1. *Αὐτοὶ*, Emperius, qui lyricos numeros sibi deprehendisse visus est, *αὐγή* vel *ἀϋτή* coni. Versus fort. sic redintegrandus *πτύχας ἠνεμοέσσας.* — V. 2. *ἴσαν* adieci.

Fr. 15. Anth. Pal. IX. 319: *Φιλοξένου εἰς Ἑρμοῦ ἄγαλμα, ὅπερ ἀνέθηκε Τληπόλεμος Μυρεύς.* V. 1. *ἕρμα*, Dorville coni. *Ἑρμᾷ.* Berglein epigramma Philoxeno abiudicat, quoniam Pausan. V. 8, 1. Tlepolemum Lycium Olympionicam circa Ol. 131. commemorat, at non docuit eundem hominem utroque loco significari.

Digitized by Google

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.

16.

_ ⏑ _ _ _ ⏑ _ _

Εὐρείτας οἶνος πάμφωνος.

17.

Antiphanes ap. Athen. X. 446. A: *Παραδίδου δ' ἐξῆς ἐμοὶ οἶνον* (corrigunt *τὸν*) *ἀρχεσίγυιον, ὡς ἔφασκ' Εὐριπίδης.* B. *Εὐριπίδης γὰρ τοῦτ' ἔφασκεν;* A. *Ἀλλὰ τίς;* B. *Φιλόξενος δήπουθεν.* A. *οὐδὲν διαφέρει, ὦ τάν· ἐλέγχεις μ' ἕνεκα συλλαβῆς μιᾶς.*

18.

Aristoph. Nub. 335: *Ταῦτ' ἄρ' ἐποίουν ὑγρᾶν Νεφελᾶν στρεπταίγλαν* (*στρεπταιγλᾶν*) *δαῖον ὁρμάν.* ubi schol. *ταῦτα δὲ εἰς Φιλόξενον τὸν διθυραμβοποιόν· τὸ γὰρ στρεπταίγλαν οὗτος εἶπεν.* Aristophanes illo loco non potuit Philoxenum notare: sed nequaquam improbabile, hoc vocabulo usum esse etiam postea Philoxenum, id quod istum grammaticum in errorem induxit.

19.

Theophrastus de Ventis 38: *Πνεῖ δ' ἐνιαχοῦ μὲν χειμέριος* (*ὁ Ζέφυρος*), *ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς δυσαῆ προσηγόρευσεν· ἐνιαχοῦ δὲ μετρίως καὶ μαλακῶς, διὸ καὶ Φιλόξενος ἰδίαν* (recte Meineke *ἡδεῖαν*) *αὐτοῦ πεποίηκε τὴν πνοήν.*

20.

Plin. Hist. N. XXXVII. 31: „Phaethontis fulmine icti sorores lucta mutatas in arbores populos lacrimis electrum omnibus annis fundere iuxta Eridanum amnem, quem Padum vocamus, et electrum appellatum, quoniam sol vocitatus sit Elector, plurimi poetae dixere, primique ut arbitror Aeschylus, Philoxenus, Euripides, Satyrus, Nicander."

Ex Philoxeni carminibus Suidas v. *Φιλόξενος* (cf. Eudoc. 428.) postquam dixit *ἔγραψε διθυράμβους κδ'* unum memorat: *ἔγραψε δὲ μελικῶς Γενεαλογίαν τῶν Αἰακιδῶν*, cuius alibi nusquam fit mentio. Sed extat aliorum carminum memoria. Ex Suida v. *Ἀντιγενίδης Σατύρου, Θηβαῖος, μουσικός, αὐλῳδὸς Φιλοξένου· οὗτος ὑποδήμασι Μιλησίοις πρῶτος ἐχρήσατο καὶ κροκωτὸν ἐν τῷ Κωμαστῇ περιβάλλετο ἱμάτιον· ἔγραψε μέλη.* Berglein coniecit ipsius Philoxeni illud fuisse carmen: sed hoc quidem ambiguum. At huc pertinet, quod dicit Aristot. Pol. VIII. 7, 9: *καὶ τούτου πολλὰ παραδείγματα λέγουσιν οἱ περὶ τὴν σύνεσιν ταύτην ἄλλα τε καὶ διότι Φιλόξενος ἐγχειρήσας*

τ. 16. Athen. II. 35. D: *Ὁ δὲ Κυθήριος Φιλόξενος λέγει· εὐρείτας* Recte C et Eust. 1770, 9. *εὐρείτας.*

Digitized by Google

ἐν τῇ Δωριστὶ ποιῆσαι διθύραμβον, τοὺς Μυσοὺς (ita recte Schneider, v. μύθους), οὐχ οἷός τ' ἦν, ἀλλ' ὑπὸ τῆς φύσεως αὐτῆς ἐξέπεσεν εἰς τὴν Φρυγιστὶ τὴν προσήκουσαν πάλιν. Huc refero Plut. de Mus. 33: ὥστε οὐδὲ ζητεῖν παρὰ ταύτης τὸ διαγνῶναι δύνασθαι, πότερον οἰκείως εἴληφεν ὁ ποιητὴς ὡς οἷον εἰπεῖν ἐν μούσοις (corrige Μυσοῖς) τὸν ὑποδώριον τόνον ἐπὶ τὴν ἀρχήν, ἢ τὸν μιξολύδιόν τε καὶ δώριον ἐπὶ τὴν ἔκβασιν, ἢ τὸν ὑποφρύγιόν τε καὶ φρύγιον ἐπὶ τὴν μέσην· (τὸ μέσον?) — Etiam *Persas* scripsisse Philoxenum coniicio ex Aristot. de Poet. c. 2, 6: οἷον Ὅμηρος μὲν βελτίους, Κλεοφῶν δὲ ὁμοίους, Ἡγήμων δέ, ὁ τὰς παρῳδίας ποιήσας πρῶτος, καὶ Νικοχάρης, ὁ τὴν Δηλιάδα, χείρους· ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοὺς διθυράμβους καὶ τοὺς νόμους, ὡς Πέρσας (Ac ὡς περγᾶς, NaBc ὥσπερ γᾶς) καὶ Κύκλωπας Τιμόθεος καὶ Φιλόξενος μιμήσαιτο ἄν τις. Aristoteles non simpliciter Timothei artem, quae meliores exhibebat homines, cum Philoxeno comparat, sed utriusque poetae carmina: iam ut constat utrumque poetam Cyclopem scripsisse (hinc apparet non recte Reitzium coniecisse Κύκλωπα), ita verisimile est etiam *Persas* edidisse tam Philoxenum, quam Timotheum, et sic demum hoc exemplum cum altero apte componitur. — Ea quae Athen. I. 5. B ex Platonis comici Phaone, ubi Philoxeni Ὀψαρτυσία versibus heroicis conscripta laudatur, profert, non sunt huc referenda, sive statuis Philoxeni Cytherii Δεῖπνον ibi liberius a comico exagitari, sive Philoxeni Leucadii carmen aliquod didacticum ad similitudinem Gastrologiae Archestrateae compositum rideri. — Philoxeno vindicare vult Dindorf duos versiculos ap. Antiphanem in Ὁμοίοις ap. Ath. XI. 471. C:

ὡς δ' ἐδείπνησαν, συνάψαι βούλομαι γὰρ τἀν μέσῳ,
καὶ Διὸς σωτῆρος ἦλθε θηρίκλειον ὄργανον,
τῆς τρυφερᾶς ἀπὸ Λέσβου σεμνοπνόου σταγόνος
πλῆρες, ἀφρίζον, ἕκαστος δεξιτερᾷ δ' ἔλαβεν.

item ex eadem comoedia ap. Athen. XIV. 642. A:

εἶτ' ἐπεισῆγεν χορείαν ἢ τράπεζαν δευτέραν
καὶ παρέθηκε γέμουσαν πέμμασι παντοδαποῖς.

At sunt hi ipsius Antiphanis versus, quod vel numeri docent, quamquam Philoxeni Δεῖπνον obversatum esse videtur comico poetae. — Non recte Philoxeni nomen restituendum censuit Hemsterhuys ap. Hesych. v. Δορύφονον· τὸν δυρυφονοῦντα· Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ. ὅτι δὲ Φιλοκτήτης τῇ λέξει ἐχρήσατο πρῶτος, δηλοῖ Τηλεκλείδης ἐν Πρυτάνεσιν. rectius Meineke Φιλοκλῆς proposuit. — Corruptum Philoxeni nomen in Et. M. 753, 51: Τριτημόριον τοὺς ἓξ χαλκοῦς εἴρηκε Φιλόξενος (P φίλων, MD φιλ') ubi recte Meineke alii Φιλήμων emendaverunt. — Et. M. 376, 4: Ἑρμίς· κλινόπους, ἐπειδὴ ἐν αὐτοῖς ἔγλυφον ἀγάλματα Ἑρμοῦ, ὡς ἐφόρου ὕπνου καὶ ὀνείρων καὶ Φιλοξένης χάρισιν, Sylburg dubitanter Φιλόξενος, sed recte M φυλακῆς χάριν, idque etiam ceterorum codd. lectiones firmant. — Alia denique quae passim apud Grammaticos Philoxeni nomine leguntur, ad Grammaticum sunt referenda.

Digitized by Google

XLII.

TIMOTHEUS.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

1.

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑

Μαινάδα, θυιάδα, φοιβάδα, λυσσάδα.

Timotheus. *Timothei* carmina Suidas haec recenset: *γράψας δι' ἐπῶν νόμους μουσικοὺς ιθ', προοίμια λς', Ἄρτεμιν, διασκευὰς ἡ, ἐγκώμια, Πέρσας ἢ Ναύπλιον* (V *Ναύπλειον*), *Φινείδας, Λαέρτην, διθυράμβους ιη', ὕμνους κα' καὶ ἄλλα τινά*, ubi ut in numeris errores admissi sint, non multum tamen iuvat quod Steph. Byz. v. *Μίλητος* dicit: *Τιμόθεος κιθαρῳδός, ὃς ἐποίησε νόμων κιθαρῳδικῶν βίβλους ὀκτωκαίδεκα, εἰς ἐπῶν ὀκτακισχιλίων τὸν ἀριθμόν, καὶ προοίμια ἄλλων χίλια* (Salmasius *χιλίων*). Deinde more suo Suidas nominatim carmina quaedam tanquam peculiaria recenset, quae iam in classes illas carminum recepta fuerunt: nam *Ἄρτεμις hymnus* fuit, vid. Alexand. Aetol. ap. Macrob. Sat. V. 22: *Ἀλλ' ὅ γε πευθόμενος πάγχυ Γραικοῖσι μέλεσθαι Τιμόθεον κιθάρας ἴδμονα καὶ μελέων, Υἱὸν Θερσάνδροιο, τὸν ἤνεσαν ἀνέρα σίγλων Χρυσείων ἱερῇ δὴ τότε χιλιάδι Ὕμνῆσαι ταχέων Ὠπιν βλήτειραν ὀϊστῶν, Ἥτ' ἐπὶ Κεγχρείῳ τίμιον οἶκον ἔχει.* Item *Πέρσαι Nomos* fuit, vid. Pausan. VIII. 50, 3: *Πυλάδου δὲ Μεγαλοπολίτου μὲν ἀνδρὸς γένος, κιθαρῳδοῦ δὲ τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ δοκιμωτάτων καὶ ἀνηρημένου Πυθικὴν νίκην, τότε δὲ ᾄδοντος Τιμοθέου Νόμον τοῦ Μιλησίου Πέρσας κτλ.* Adde Aristot. Poet. c. 2: *ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοὺς διθυράμβους καὶ τοὺς νόμους, ὡς Πέρσας καὶ Κύκλωπας, Τιμόθεος καὶ Φιλόξενος μιμήσαιτο ἄν τις.* nam Cyclops haud dubie *dithyrambus* fuit: et sic etiam *Laertes* et *Phinidae* vel Nomis vel Dithyrambis adscripti fuerunt. Sed quod Suidas dicit, Persas etiam *Ναύπλιον* vocatos manifestus error est, fort. legendum *Πέρσας, Ναυτίλον ἢ Ναύπλιον* ut etiam Bippart coniecit, cf. Athen. VIII. 338. A (Eust. Il. 1538, 5.) *ὁ αὐτὸς Λωρίων καταγελῶν τοῦ ἐν τῷ Τιμοθέου Ναυτίλῳ* (Casaubonus coni. *Ναυπλίῳ*) *γεμώνος, ἔφασκεν ἐν κακκάβᾳ ζεούσᾳ μείζονα ἑορακέναι χειμῶνα.* — *Ὠδῖνα* Timothei memorat Athen. VIII. 352. A: *ἐπακούσας δὲ* (*Στρατόνικος*) *τῆς Ὠδῖνος τῆς Τιμοθέου, Εἰ δ' ἐργολάβον, ἔφη, ἔτικτε, καὶ μὴ θεόν, ποίας ἂν ἠμέλει φωνάς;* fuit, ut videtur, integer titulus *Σεμέλης ὠδῖς*, cf. Dio Chrysost. LXXVII. 768: *τέλος δὲ τὴν κόμην διαπάσαντα καὶ τὰ γένεια τῷ ψήγματι, καὶ τὸ στόμα ἐμπλήσαντα καὶ τὰς γνάθους ἑκατέρας μόλις ἔξω βαδίζειν, ὥσπερ αὐλῶντα τὴν τῆς Σεμέλης ὠδῖνα.* Denique *Νιόβη* Macho ibid. VIII. 341. C: *ἀλλ' ἐπεὶ Ὁ Τιμοθέου Χάρων σχολάζειν οὐκ ἐᾷ Οὔκ τῆς Νιόβης, χωρεῖν δὲ ποσθμὸν ἀναβοᾷ, Καλεῖ δὲ μοῖρα νύχιος, ἧς κλύειν χρεὼν κτλ.*

Fr. 1. Plut. de audiend. poet. c. 4: *Τιμοθέῳ μὲν γὰρ ᾄδοντι τὴν Ἄρτεμιν ἐν τῷ θεάτρῳ, Μαινάδα, θυάδα, φοιβάδα, λυσσάδα Κυνησίας εὐθὺς ἀντεφώνησε· Τοιαύτη σοι θυγάτηρ γένοιτο.* Eadem de superstit. c. 10. sed inverso ordine *θυάδα, φοιβ. μαιν. λυσσ.* Ceterum scripsi *θυιάδα*. De hoc Timothei carmine conf. Alexand. Aetol. ap. Macrob. V. 22.

Digitized by Google

* 2.

⏑ ⏑ ˊ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ˊ – –
⏑ ⏑ ˊ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ˊ –

Διὰ κυάνεον πόλον ἄστρων,
δια τ' ὠκυτόκοιο σελάνας.

ΚΥΚΛΩΨ.

3.

x – – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑
ˊ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Οὔ τοι τόν γ' ὑπεραμπέχοντα
οὐρανὸν εἰσαναβήσει.

4.

⏑ ˊ – ⏑ – ˊ ⏑ – ˊ ⏑ – ⏑ – –
ˊ
⏑ ⏑ – ⏑ – ˊ ⏑ – ⏑ – ⏑
ˊ – ⏑ – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
ˊ – ⏑ – ⏑ ˊ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Ἔχευε δ' ἓν μὲν δέπας κίσσινον μελαίνας
σταγόνος ἀμβρότας ἀφρῷ βρυάζον·
εἴκοσιν δὲ μέτρ' ἀνέχευεν, ἔμισγε δ'
αἷμα Βακχίου νεορρύτοις δακρύοισι Νυμφᾶν.

Fr. 2. Plut. Quaest. Sympos. III. 10, 3: *Ὅθεν οἶμαι καὶ τὴν Ἄρτεμιν Λοχείαν καὶ Εἰλειθυιαν, οὐκ οὖσαν ἑτέραν, ἢ τὴν σελήνην, ὠνομάσθαι· Τιμόθεος δ' ἄντικρυς φησί· Διὰ κυάνεον κτλ.* et rursus sine poetae n. Quaest. Rom. c. 77. Eadem Macrob. VII. 16. Haud dubie est ex eodem carmine, ex quo Fr. 1. V. 1. *κυάνεον*, Macrob. *λαμπρόν*. Ceterum Meineke ad hoc carmen refert Hesych: *Πολυθύσανε·*

Ἄρτεμι, πολυθύσανε κούρα.

διὰ τὸ θυσάνοις καὶ αὐτὴν χρῆσθαι, ἢ ὅτι πολλαχόθεν ᾄσσεται ὡς κυνηγέτις, ἢ πολυθώνστος (πολυθώνκτος) ἢ πολυθυσίαστος.

Fr. 3. Chrysipp. *περὶ ἀποφατικῶν* c. 10: *Εἰ Κύκλωψ ὁ τοῦ Τιμοθέου πρὸς τινὰ οὕτως ἀπεφήνατο· οὔ τοι κτλ.* V. 1. cod. *τόγγε*.

Fr. 4. Athen. XI. 465. C: *Τιμόθεος δ' ἐν Κύκλωπι* (ita L et Eust., *Κυκλωπίᾳ* PV)· *Ἔχευε κτλ.* et Eust. 1631, 61. V. 1. *ἔχευε δ'* om. C et Eustath., *ἔχευεν δὲ* B, *ἔχευε δὲ* L, *ἔχυνεν δὲ* P, *ἔχυνε δὲ* V. Schneidewin *ἔπλησε*, fort. *ἔγχευε* vel *ἔντυνε*. — *μελαίνας*, B *μολαίνας*. — V. 3. *εἴκοσιν* Dindorf, vulgo *εἴκοσι*. — *ἀνέχευεν* CPVL, *ἀνέχευαν* AB. Ap. Eust. est *εἴκοσι δὲ ὕδατος μέτρ' ἔχευεν*, unde *ὕδατος* restituendum censet M. Schmidt. — *ἔμισγε* A, *ἔσμιγε* PVL, *ἀνέμισγε* C. — V. 4. *δ' αἷμα* Grotefend, A *διαμα*, CPVL *δ' ἅμα*. — *Βακχίου*, B *βακχεῖα*. — *νεορρύτοις* C, *νεορρύτως* A, *νεωρύτως* P, *νεωρρύτῶς* B, *νεορρύτω* VL. — *δακρύοισι* C, sed PVL *δακρύουσι*. — *Νυμφᾶν* Schweighaeuser, PVL *νύμφαν*, C *πηγᾶν*.

Digitized by Google

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

5.

⏑ ⏑ ⏒ ⏑ ⏑ ⏒ ⏑ ⏑ ⏒ ⏑ ⏑ ⏓

Τεταμένον ὀρίγανα διὰ μυελοτρεφῆ.

ΠΕΡΣΑΙ.

6.

⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

Κλεινὸν ἐλευθερίας τεύχων μέγαν Ἑλλάδι κόσμον.

7.

⏑ ⏓ – ⏓ ⏑ – ⏒ ⏑ – ⏒ ⏑ –

Σέβεσθ' αἰδῶ σύνεργον ἀρετᾶς δοριμάχου.

* 8.

⏑ ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ – ⏑

Ἀρης τύραννος· χρυσὸν Ἑλλὰς δ' οὐ δέδοικεν.

Fr. 5. Et. M. 630, 41: *Ἡ ἐπειδή, (ὡς φησιν Ὡριγένης) εὕρηται ἐν συστολῇ ἡ ῐρι συλλαβή, ὡς παρὰ τῷ Τιμοθέῳ τῷ κιθαρῳδῷ· τεταμένον* (M *τεταμένα*) *ὀρ. δ. μυελοτρεφῆ* (M *μυελτροφῆ*) *Ὀδυσσείας δ'. συγκειται δ' οὗτος ὁ στίχος ἀπὸ προκελευσματικῶν, ὁ δὲ τελευταῖος ποὺς ἀνάπαιστός ἐστι, τῶν δύο βραχέων εἰς μίαν μακρὰν συναιρεθεισῶν. Ὀδυσσείας δ'* Sylburg ita redintegrandum censuit, ut scriberet *ὡς διοτρεφέος βασιλῆος, Ὀδυσσείας δ'*, sed potius dithyrambi nomen latet, itaque scripsi *Ὀδυσσεῖ*, et M habet *οδ*, D *οδ*ˆ. Ceterum *Ὀδυσσεύς* fortasse non diversus fuit a *Cyclope*. Ipsum versum servavit etiam Cram. An. Par. IV. 12, 25. (*τεταμένα . . . μοελοτρεφῆ*).

Fr. 6. Plut. vit. Philopoem. c. 11: *Ἄρτι δ' αὐτῶν εἰσεληλυθότων κατὰ τύχην Πυλάδην τὸν κιθαρῳδὸν ᾄδοντα τοὺς Τιμοθέου Πέρσας ἠρέασθαι· Κλεινὸν κτλ.* (ubi M *κλεινῶν τ' ἐπ' ἐλ.* Vb *κλεινῶν ἐπ' ἐλ.* et pro *τεύχων* M *τ' εὐχῆς*, Vb *τεῦχε*, Stephan. *τεύχω*.) *ἅμα δὲ τῇ λαμπρότητι τῆς φωνῆς τοῦ περὶ τὴν ποίησιν ὄγκου συμπρέψαντος, ἐπιβλέψαι γενέσθαι τοῦ θεάτρου πανταχόθεν εἰς τὸν Φιλοποίμενα καὶ κρότον μετὰ χαρᾶς.* Affert etiam Pausan. VIII. 50, 3. ubi item *τεύχων* scribitur.

Fr. 7. Plut. de audiend. poet. c. 11: *Ἀφ' ὧν καὶ Τιμόθεος ὁρμηθεὶς οὐ κακῶς ἐν τοῖς Πέρσαις τοὺς Ἕλληνας παρεκάλει· Σέβεσθ' κτλ.* Respicit idem de fort. Roman. c. 11. Scripsi *δοριμάχου*, vulgo *δορυμάχου*.

Fr. 8. Plut. vit. Agesil. c. 14: *Ἥδιστον δὲ θέαμα τοῖς κατοικοῦσι τὴν Ἀσίαν Ἕλλησιν ἦσαν οἱ πάλαι βαρεῖς καὶ ἀφόρητοι καὶ διαῤῥέοντες ὑπὸ*

Digitized by Google

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.

9.

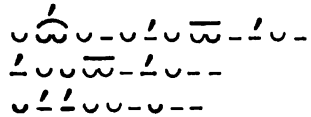

Μακάριος ἦσθα, Τιμόθεε, κᾶρυξ ὅτ' εἶπε· νικᾷ
Τιμόθεος ὁ Μιλήσιος τὸν
Κάμωνος τὸν ἰωνοκάμπταν.

10.

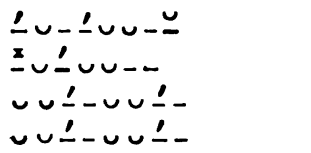

Οὐκ ἀείδω τὰ παλαιά,
καινὰ γὰρ μάλα κρείσσω·
νέος ὁ Ζεὺς βασιλεύει,
τὸ πάλαι δ' ἦν Κρόνος ἄρχων·
ἀπίτω Μοῦσα παλαιά.

πλούτου καὶ τρυφῆς ὕπαρχοι καὶ στρατηγοί, δεδιότες καὶ θεραπεύοντες ἄνθρωπον ἐν τρίβωνι περιϊόντα λιτῷ καὶ πρὸς ἓν ῥῆμα βραχὺ καὶ Λακωνικὸν ἁρμόζοντες ἑαυτοὺς καὶ μετασχηματίζοντες· ὥστε πολλοῖς ἐπῆει τὰ τοῦ Τιμοθέου λέγειν· Ἄρης τύραννος· (τύραννον SgCTuqV) *χρυσὸν δὲ Ἑλλὰς οὐ δέδοικε.* Transposui *δέ*. Respicit etiam vit. Demetr. c. 42. Adde Hesych. v. *Ἄρης τύραννος. παροιμία.* Suid. s. h. v. et Macarius in not. ad Arsen. p. 79. Nauck requirit *Χρυσὸς τύραννος· Ἄρη δ' Ἑλλὰς οὐ δέδοικεν* contra mentem poetae.

Fr. 9. Plut. de se ipsum laud. c. 1: *ἀλλὰ καὶ τοὺς στεφανουμένους ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἕτεροι νικῶντας ἀναγορεύουσιν, τὴν ἀηδίαν τῆς περιαυτολογίας ἀφαιροῦντες· ἢ καὶ τὸν Τιμόθεον ἐπὶ τῇ κατὰ Φρύνιδος νίκῃ γράφοντα· Μακάριος κτλ. εἰκότως δυσχεραίνομεν, ὡς ἀμούσως καὶ παρανόμως ἀνακηρύττοντα τὴν ἑαυτοῦ νίκην.* V. 1. *κᾶρυξ ὅτ'* scripsi, legebatur *ὅτε κῆρυξ.* — V. 3. *Κάμωνος* scripsi, legebatur: *Κάρβωνος.* Schmidt *Σκάμωνος* vel *Κάμβωνος* coniecit. Cf. Pollux IV. 66. *Καὶ Φρῦνιν δὲ τὸν Κάμωνος* (CF *κάβωνος*) *μέλεσι πολυκαμπέσι, τοῖς ὑπὸ τῶν κωμῳδῶν δυσκολοκάμπτοις κληθεῖσι, κεχρῆσθαι λέγουσιν.*

Fr. 10. Athen. III. 122. D: *Κατὰ γὰρ τὸν Μιλήσιον Τιμόθεον τὸν ποιητήν· Οὐκ ἀείδω κτλ.* Cf. Eust. 1422, 50. V. 2. *καινὰ* VL, *καὶ τὰ* ABP. — *μάλα* scripsi, vulgo *ἅμα*, om. C et Eustath. M. Schmidt *θαμὰ*, Schneidewin *καινὰ γὰρ ᾄσματα κρέσσω.* — V. 4. *τὸ πάλαι* Meineke, vulgo *τὸ παλαιόν.* — V. 5. *ἀπίτω*, BP *ἀπείτω.*

Digitized by Google

11.

⏑ ˊ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ˊ – ⏑ – – ˊ – ⏑ ⏑ – –
ˊ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ˊ – ⏑ –
ˊ – ⏑ ⏑ – – ˊ – ⏑ ⏑ – –

Σύ τ' ὦ τὸν ἀεὶ πόλον οὐράνιον
ἀκτῖσι λαμπραῖς Ἅλιε βάλλων,
πέμψον ἑκαβόλον ἐχθροῖς βέλος
σᾶς ἀπὸ νευρᾶς, ὦ ἴε Παιάν.

* 12.

⏑ ⏑ ˊ – ⏑ ⏑ ˊ – ⏑ ⏑ ˊ –

Σὺ δὲ τὸν γηγενέταν ἄργυρον αἰνεῖς.

13.

Οὔθ' ὁ πτερωτὸς ἰξὸς ὀμμάτων, Ἔρως,
ὁ Κύπριος κυναγός, ἢ φρενῶν ἄκις,
ὁ μὴ τίνων θεοῖσιν ὁρκίων δίκας.

14.

Antiphanes ap. Athen. X. p. 433. C: *Οὐκ ἂν ἁμάρτοι δέ τις καὶ τὸ ποτήριον αὐτοῦ (Νέστορος) λέγων φιάλην Ἄρεως κατὰ τὸν Ἀντιφάνους Καινέα, ἐν ᾧ λέγεται οὕτως· εἰ τῇ δῆλος φιάλην* (τὸ ὅπλον vulgo additur, delevit Koppiers) *Ἄρεως κατὰ Τιμόθεον*

Fr. 11. Macrob. Sat. I. 17: „*Sed Timotheus ita: σύ τ' ὦ κτλ.* V. 2. *ἀκτῖσι λαμπραῖς* scripsi, legebatur *λαμπραῖς ἀκτίσι.* — *Ἅλιε* Schneidewin, vulgo *ἥλιε*, cod. Thuan. *EAIE.* — V. 4. *ὦ ἴε Παιάν*, cod. Thuan. *ωIE*, cod. Par. 8678 *ὦ Παῖαν*, vulgo nihil nisi *Παιάν.* Schneidewin *ὦ ἰή*, sed cf. ipse Macrob. ib.: „Obtinuit tamen, ut cum sanitatem dari sibi precantur, *ἰὴ παιάν* per η litteram enuntient, id est *medere Paean*; cum autem *ἴε Παιάν* per ε litteram dicunt cum aspiratione prioris litterae, significant hoc dici in aliquem adversa precatione, *βάλλε Παιάν*, id est *immitte feriendo.*"

Fr. 12. Plutarch. de fort. Alex. II. c. 1: *Ἀρχελάῳ δὲ δοκοῦντι γλισχροτέρῳ περὶ τὰς δωρεὰς εἶναι Τιμόθεος ᾄδων ἐσήμαινε πολλάκις τοῦτὶ τὸ κομμάτιον· Σὺ δὴ τὸν γ. ἄρ. αἰ. Ὁ δὲ Ἀρχέλαος οὐκ ἀμούσως ἀντεφώνησε· σὺ δέ γ' αἰτεῖς.* Eadem Apophthegm. p. 177. B. ubi recte *σὺ δέ.* Videtur autem ex ipsius Timothei aliquo carmine petitum. — *γηγενέταν*, Meineke *γαγενέταν.*

Fr. 13. Stob. Append. p. 23: *Τιμοθέου Θ' ὁ πτερωτός.* Scripsi *οὔθ' ὁ πτ.* et *Ἔρως*, vulgo *ἔρως.* V. 2. *Κύπριος*, Meineke *Κύπριδος.* Ceterum valde dubium an hi versus dithyrambographi sint, Meineke *Timotheo comico* tribuit, sed fort. *Τιμοκλέους* scribendum.

Digitized by Google

ξυστόν τε βέλος. Cf. Aristot. Ars poet. c. 21: λέγω δὲ οἷον ὁμοίως ἔχει φιάλη πρὸς Διόνυσον, καὶ ἀσπὶς πρὸς Ἄρην· ἐρεῖ τοίνυν καὶ τὴν ἀσπίδα φιάλην Ἄρεως καὶ τὴν φιάλην ἀσπίδα Διονύσου. (fort. hoc quoque exemplum ex Timotheo petitum.) Cf. Rhetor. III. 4. et 11. et Athen. XI. 502. B: Ἀναξανδρίδης δὲ φιάλας Ἄρεος καλεῖ τὰ ποτήρια ταῦτα.

15.

Anaxandrides ap. Athen. XI. 455. F: Ἄρτιος διηρτάμηκε καὶ τα μὲν διανεκῆ Σώματος μέρη δαμάζετ' ἐν πυρικτίτοισι γᾶς, Τιμόθεος ἔφη πυτ', ἄνδρες, τὴν χύτραν οἶμαι λέγων. Ita Meineke Poet. Com. Fr. T. III. 164. emendavit, vulgo ἐν πυρικτύποισι γῆς (sic PVL, ἐν πυρικτύτοισι γᾶς A, ἐν πυρὶ κτιτισιγᾶς B, ἐν περικτίτοισι γαῖς Dobree.)

16.

Et. M. 271, 57: Διαψαίρουσα· διασύρουσα· καὶ Τιμόθεος τὴν ἐκλυομένην καὶ καταρρέουσαν· σημαίνει καὶ τὴν ἠρεμαίαν. Εὐριπίδης ἐπὶ τοῦ καθαίρειν, οἷον·

Γλώσσῃ διαψαίρουσα μυκτήρων τόπους.

Zonaras 536 eadem, sed plenius: σημαίνει δὲ (καὶ) τὴν ἠρεμαίαν κίνησιν. Εὐριπίδης ἐ. τ. κ. κέχρηται τῇ λέξει, οἷον κτλ. Adde Mingarelli codd. Nan. 492.

17.

Schol. Il. ι'. 219: ἡ διπλῆ, ὅτι θῦσαι οὐ σφάξαι (ὡς) ὁ Τιμόθεος ὑπέλαβεν καὶ Φιλόξενος, ὁμοίως τῇ ἡμετέρᾳ συνηθείᾳ, ἀλλὰ θυμιᾶσαι, καὶ ὅτι θυηλὰς τὰς ἐπιθυομένας ἀπαρχάς. Haud dubie ad Cyclopis aliquem locum pertinet, vid. Philox. Fr. 10.

Digitized by Google

XLIII.

TELESTES.

ΑΡΓΩ.

1.

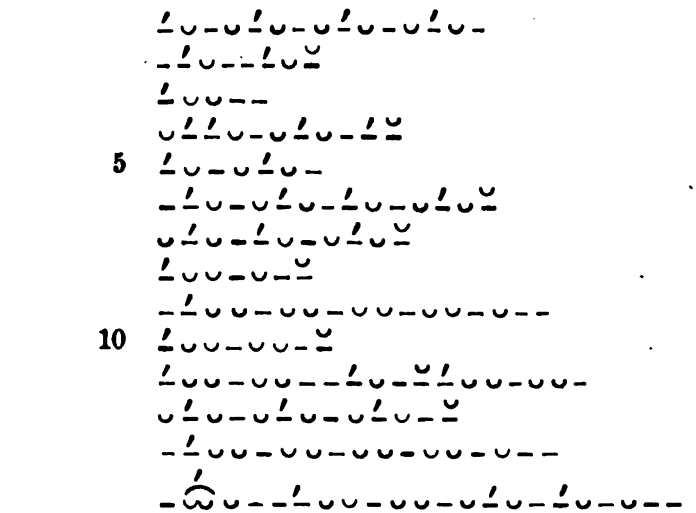

Ὃν σοφὸν σοφὰν λαβοῦσαν οὐκ ἐπέλπομαι νόῳ
δρυμοῖς ὀρείοις ὄργανον
δῖαν Ἀθάναν,
δυσόφθαλμον αἶσχος ἐκφοβηθεῖσαν,
αὖθις ἐκ χερῶν βαλεῖν,
νυμφαγενεῖ χοροκτύπῳ φηρὶ Μαρσύᾳ κλέος.
τί γάρ νιν εὐηράτοιο κάλλεος

Telestes. Fr. 1. Athen. XIV. 616. F: *Ἀλλ' ὅ γε Σελινούντιος Τελέστης τῷ Μελανιππίδῃ ἀντικορυσσόμενος ἐν Ἄργοι ἔφη, ὁ δὲ λόγος ἐστὶ περὶ τῆς Ἀθηνᾶς· ὃν σοφὸν ... Κλωθώ* (V. 1—9.) *ὡς οὐκ ἂν εὐλαβηθείσης τὴν αἰσχρότητα τοῦ εἴδους διὰ τὴν παρθενίαν. ἐξῆς τέ φησιν· Ἀλλὰ μάταν ... ὄνειδος* (V. 10—12.). *μετὰ ταῦτα δὲ ἐγκωμιάζων τὴν αὐλητικὴν λέγει· τὰν κτλ.* (V. 13. 14.) V. 1. ὃν, Meineke ἂν coniecit. — λαβοῦσαν, B λαβοῦσα. — V. 2. ὀρείοις L, ὀρίοις AB, ὁρίοις P. — ὄργανον, fort. ἐργάναν. — V. 3. δῖαν, Meineke δίαν scripsit. — Ἀθάναν Schweighaeuser, vulgo Ἀθανᾶν. — V. 4. ἐκφοβηθεῖσαν, Meineke ἐκπλαγεῖσαν. Fort. ἐκφοβηθεῖσαν αἶσχος. — V. 6. χοροκτύπῳ scripsi, idemque Meineke coniecit, vulgo χειροκτύπῳ. — νυμφαγενεῖ, P νυμφαγένει. — V. 7. τί γάρ, C οὐ γάρ. — κάλλεος, C κάλλους.

Digitized by Google

ὀξὺς ἔρως ἔτειρεν,
ᾧ παρθενίαν ἄγαμον καὶ ἄπαιδ' ἀπένειμε Κλωθώ;
ἀλλὰ μάταν ἀχόρευτος
ἄδε ματαιολόγων φάμα προσέπταθ' Ἑλλάδα μουσοπόλων,
σοφᾶς ἐπίφθονον βροτοῖς τέχνας ὄνειδος,
τὰν οὐ μεριθοτάταν Βρομίῳ παρέδωκε σεμνᾶς
δαίμονος ἀερθὲν πνεῦμ' αἰολοπτερύγων σὺν ἀγλαᾶν ὠκύτατι χειρῶν.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ.

2.

– ∪ ∪ – ∪ ∪ – – / ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪
/ ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪
/ ∪ ∪ – ∪ ∪ – – / ∪ ∪ – ∪ ∪ – –
/ ∪ ∪ – ∪ ∪ – – / ∪ ∪ – ∪ ∪ –

Ἢ Φρύγα καλλιπνόων αὐλῶν ἱερῶν βασιλῆα,
αὐλὸν ὃς ἥρμοσε πρῶτος
Λωρίδος ἀντίπαλον μούσης νομοαίολον ὀρφναί
πνεύματος εὔπτερον αὔραν ἀμφιπλέκων καλάμοις.

V. 8. ἔτειρεν, C ἤγειρεν. — V. 9. ᾧ scripsi itaque Dobree (vel ᾗπερ), codd. αἳ (A αἴ). — γάρ, Iacobs ᾗ γε, Meineke τῇ γάρ. — ἄγαμον Casaubonus, libri ἀγανόν. — ἀπένειμε, Meineke ἐπένειμεν coni. — V. 10. ... 12. continuo adiunxi prioribus, nam nihil intercidisse apparet, sicuti etiam deinde v. 13. 14. statim adieci, nam omnia bene cohaerent. — ἀχόρευτος Grotefend, libri ἀναχόρευτος. — V. 11. φάμα Schweighaeuser, φήμα PVL et A a m. pr. (a m. s. φήμη). — προσέπταθ', in proecdosi προσέπτα scripsi, libri προσέπτατο. — μουσοπόλων VL, μουσοπόλον P, μουσοπόλου BC. — V. 12. σοφᾶς BC, σοφὰς PVL. — ἐπίφθονον, P ἐπιφθόνον. — τέχνας, A a m. s. τέχνης. — V. 13. τὰν οὐ μεριθοτάταν corruptum reliqui, nisi quod λέγει· τὰν ex Schweighaeuseri coniectura recepi, nam libri AB τὴν αὐλητικὴν λεγε γαν ου (B λέγε γάνου) μεριθοτάταν, P λέλεγαν οὐ περιθοτάταν, VL λέγει τὰν οὺν περιθειοτάταταν. Praeterea Schweighaeuser τὰν οὺν ἐριθειοτάταν, Kayser τὰν θυμαρεστάταν, Emperius γάνους μερίδ' ἱροτάταν, Bippart τὰν οὺν ἐριβρομωτάταν, M. Schmidt τὰν συνεριθοτάταν Βρομίῳ παρέδωκε νεῦμα. — V. 14. ἀερθὲν, in proecdosi ἀερόεν conieci, Kayser παρθένευμ' αἰολ. — αἰολοπτερύγων AB, αἰλοπτερύγων P, ἀελλοπτερύγων VL. Fort. αἰολοπτερύγῳ, correpta syllaba prima. — σὺν ἀγλαᾶν ὠκύταται Casaubonus, συναγαανω κυτάτι B, σὺν ἀγλααν ὠκυτάτη P, σὺν ἀγλαᾷν κυτᾶτι VL.

Fr. 2. Athen. XIV. 617. B: Κομψῶς δὲ κἀν τῷ Ἀσκληπιῷ ὁ Τελέστης ἐδήλωσε τὴν τῶν αὐλῶν χρείαν ἐν τούτοις· ἢ Φρύγα κτλ — V. 2. αὐλὸν ὅς scripsi Αὐδὸν ὃς Huschke, libri αὔδονος. — ἥρμοσε Grotefend, ἥροσε PVL, ἄρμοσε M. Schmidt, idem v. 3. μούσας. — V. 3. νομοαίολον, in proecdosi νόμον (nisi νόμῳ malis) αἰόλον scripsi, et sic Dobree iam coniecit. — ὀρφναί PVL, ὀμφάν Huschke, ὀμφᾷ Schweighaeuser.

Digitized by Google

ΤΜΕΝΑΙΟΣ.

3.

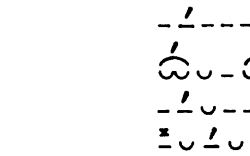

Ἄλλος δ' ἄλλαν κλαγγὰν ἰείς
κερατόφωνον ἐρέθιζε μάγαδιν
ἐν πενταράβδῳ χορδᾶν ἀριθμῷ
χεῖρα καμψιδίαυλον ἀναστρωφῶν τάχος.

4.

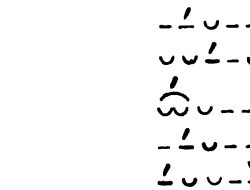

Πρῶτοι παρὰ κρατῆρας Ἑλλάνων ἐν αὐλοῖς
συνοπαδοὶ Πέλοπος ματρὸς ὀρείας
Φρύγιον ἄεισαν νόμον·
τοὶ δ' ὀξυφώνοις πηκτίδων ψαλμοῖς κρέκον
Λύδιον ὕμνον.

5.

Athen. XI. 501. F: *Θεόπομπος δ' ἐν Ἀλθαίᾳ ἔφη· Λαβοῦσα πλήρη χρυσέαν μεσόμφαλον φιάλην· Τελέστης δ' ἄκατον ὠνόμαζέ νιν. ὡς τοῦ Τελέστου ἄκατον τὴν φιάλην εἰρηκότος.* ubi ἄκατον Porson restituit, libri ἄκρατον.

Fr. 3. Athen. XIV. 637. A: *Τελέστης δ' ἐν Ὑμεναίῳ διθυράμβῳ πεντάχορδόν φησιν αὐτὴν (μάγαδιν) εἶναι διὰ τούτων· Ἄλλος δ' ἄλλαν κτλ.* V. 2. *μάγαδιν*, B *μάγαδον*, Dindorf coni. *μαγάδ' ἐν*, aut *ἐν* delendum esse censet. — V. 3. *πενταράβδῳ* ABP, *πενταράβῳ* C, *πενταράβδῳ* VL. Meineke *ἐν πενταράβῳ χορδᾶν ῥυθμῷ*. — *χορδᾶν* Porson, vulgo *χορδάν*. — V. 4. *καμψιδίαυλον*, BP *κάμψει δίαυλον*. — *ἀναστρωφῶν* Eustath. 1108, 1. qui hunc versum s. p. n. affert, vulgo *ἀναστροφῶν*.

Fr. 4. Athen. XIV. 625. F: *Μαθεῖν οὖν τὰς ἁρμονίας ταύτας τοὺς Ἕλληνας παρὰ τούτων (τῶν Φρυγῶν καὶ Λυδῶν)· διὸ καὶ Τελέστης ὁ Σελινούντιός φησι· Πρῶτοι κτλ.* V. 1. *πρῶτοι*, B *πρῶτος*. — *Ἑλλάνων* scripsi, vulgo *Ἑλλήνων*. — V. 4. *τοί*, BP *τοῖς*. — *πηκτίδων*, BP *πακτίδων*. — *ψαλμοῖς* PVL, contra AB *ψαλμοί*.

Digitized by Google

XLIV.

POLYIDUS.

Tzetz. Lycoph. 879: *Πολύϊδος δὲ ὁ διθυραμβοποιὸς τὸν Ἄτλαντα τοῦτον ποιμένα Λίβυν φησίν, οὐ μαθηματικόν. ἀπολιθωθῆναι δὲ ὑπο Περσέως, δείξαντος αὐτῷ τὴν Γοργόνα διὰ τὸ μὴ ἐᾶν αὐτὸν διελθεῖν, ἀλλ' ἐρωτᾶν αὐτὸν τίς εἴη· τούτου καὶ τοῦ Ἄτλαντος υἱὸς ἦν ὁ Ἕσπερος κατὰ τοὺς λοιποὺς, οὐ κατὰ τὸν Πολύϊδον.* Adde Tzetz. Exeg. Il. 132, 18. et Et. M. 164, 20: *Ἄτλας, ὄρος Λιβύης· Πολύϊδος δὲ ὁ διθυραμβοποιὸς παρίστησιν αὐτὸν ποιμένα γεγονέναι, καί φησιν, ὅτι παραγενόμενος ὁ Περσεὺς ἐπερωτώμενός τε ὑπ' αὐτοῦ, τίς εἴη καὶ πόθεν ἀφῖκτο, ἐπειδὴ λέγων οὐκ ἔπειθεν, ἀνάγκῃ ἔδειξεν αὐτῷ τὸ τῆς Γοργόνης πρόσωπον καὶ ἀπελίθωσεν αὐτόν, καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὸ ὄρος Ἄτλας ἐκλήθη. Οὕτω Λυκόφρονος ἐν ὑπομνήματι.* — Quod habet Schol. Hom. Il. ω'. 804: *Ἀττικοὶ τὸ περίδειπνον τάφον λέγουσι, Πολύϊδος δὲ το μνημεῖον*, corruptum videtur, fort. *Πολυρρήνιοι* vel tale quid legendum.

XLV.

LYCOPHRONIDES.

1.

⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ – –
⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ –

Οὔτε παιδὸς ἄῤῥενος οὔτε παρθένων
τῶν χρυσοφόρων οὔτε γυναικῶν βαθυκόλπων

Lycophronides. Poetam huc referendum esse docet Clearchi auctoritas: non tamen inter antiquiores est numerandus. Fr. 1. Athen. XIII. 564. A: *Πρὸς ἀλήθειαν γάρ, καθάπερ φησὶ Κλέαρχος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἐρωτικῶν Λυκοφρονίδην εἰρηκέναι [φησίν]· οὔτε κτλ.* V. 2. οὔτε Porson, vulgo *οὐδέ*.

Digitized by Google

καλὸν τὸ πρόςωπον, ἐὰν μὴ κόσμιον πεφύκῃ.
ἡ γὰρ αἰδὼς ἄνθος ἐπισπείρει.

2.

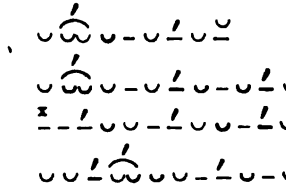

Τόδ' ἀνατίθημί σοι ῥόδον
καλὸν ἀνάθημα καὶ πέδιλα καὶ κυνέαν
καὶ τὰν θηροφόνον λογχίδ', ἐπεί μοι νόος ἄλλᾳ
ἐπὶ τὰν Χάρισι φίλαν παῖδα καὶ καλάν.

V. 3. ἐὰν μὴ κόσμιον πεφύκῃ Meineke, vulgo ἀλλὰ κόσμιον πεφύκει Schaefer πέφυκεν coniecit, ego conieceram μὴ ἁμᾷ κόσμιον ὂν πέφυκεν.

Fr. 2. Athen. XV. 670. E. item ex *Clearcho*: Ὅθεν Λυκοφρονίδης τὸν ἐρῶντα ἐκεῖνον αἰπόλον ἐποίησε λέγοντα· τόδ' ἀνατίθημι κτλ. V. 1. ῥόδον, Hermann ῥόδειον. — V. 2. ἀνάθημα scripsi, vulgo νόημα, Hermann μνῆμα. — κυνέαν AB, κυνέην PVL, τὰν κυνέαν Hermann. — V. 3. τὰν Dindorf, vulgo τὴν. — ἄλλᾳ Schweighaeuser, ἄλλαι ABP, ἀλλὸ V, ἀλλῇ L.

Digitized by Google

XLVI.

CASTORIO.

1.

⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– ⏑ – ⏑ – –

Ἐξόχως δ' εὐγενέτας ἡλιόμορφος ζαθέοις
ἄρχων σε τιμαῖς γεραίρει.

ΕΙΣ ΠΑΝΑ.

2.

Σὲ τὸν βόλοις νιφοκτύποις δυσχείμερον
ναιονθ' ἕδος, θηρονόμε Πάν, χθόν' Ἀρκάδων,

Castorio. Fr. 1. Athen. XII. 542. E: *Ἐν δὲ τῇ πομπῇ τῶν Διονυσίων, ἣν ἔπεμψεν (Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς) ἄρχων γενόμενος, ᾠδε χορὸς εἰς αὐτὸν ποιήματα Σειρῶμενος τοῦ Σολέως* (PVL *Σωλέως*), *ἐν οἷς ἡλιόμορφος προσηγορεύετο· ἐξόχως κτλ.* Recte Leopardus *Καστορίωνος τοῦ Σολέως.* V. 1. *ἐξόχως*, ita etiam Eust. 1558, 1., sed C *ἐξόχος.* — *δ'*, Eust. *τε.* — *εὐγενέτας*, B *εὐγενέτης.* — *ἡλιόμορφος* Kuhn itaque Eust. legit., vulgo *ἠπιόμοιρος.*

Fr. 2. Athen. X. 454. F: *Τὸ δὲ Καστορίωνος τοῦ Σολέως, ὡς ὁ Κλέαρχός φησιν, εἰς τὸν Πᾶνα ποίημα τοιοῦτόν ἐστιν. τῶν ποδῶν ἕκαστος ὅλοις ὀνόμασι παρειλημμένος πάντας ὁμοίως ἡγεμονικοὺς καὶ ἀκολουθητικοὺς ἔχει τοὺς πόδας, οἷον Σὲ τὸν ... μείλιγμ' ἴης. καὶ τὰ λοιπὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. τούτων δ' ἕκαστον τῶν ποδῶν ὡς ἂν τῇ τάξει θῇς τὸ αὐτὸ μέτρον ἀποδώσει, οὕτως· Σὲ τὸν βόλοις νιφοκτύποις δυσχείμερον. Νιφοκτύποις σὲ τὸν βόλοις δυσχείμερον. καὶ ὅτι τῶν ποδῶν ἕκαστός ἐστι δεκαγράμματος.* (quod quidem non congruit). Fortasse eiusdem Castorionis ibidem est lusus:

Μέτρον φράσον μοι, τῶν ποδῶν μέτρον λαβών.
Οὐ βούλομαι γὰρ τῶν ποδῶν μέτρον λαβεῖν.

V. 1. aperte corruptus. Coniicio *σὲ τὸν Ὁμόλης νιφοκτύπου.* — V. 2 *ναιονθ'* L, *νέον θ'* ABPV. — *ἕδος* Scaliger, *ὁδὸς* PVL, *ὁδοὶ* B et codd. Cas. — *χθόν'* L, *χθὼν* APV.

Digitized by Google

κλήσω γραφῇ τῇδ' ἐν σοφῇ, πάγκλειτ' ἔπη
συνθείς, ἄναξ, δύσγνωστα μὴ σοφοῖς κλύειν,
μουσοπόλε θήρ, κηρόχυτον ὃς μείλιγμ' ἵης.

V. 3. τῇ δ' ἐν Porson, τῇδε vulgo. — πάγκλειτ' Porson, πάγκλητ' ABPV, πάγκλυτ' L. — V. 5. κηρόχυτον ὃς Porson, κηροχύτονος A, κυροχύτονος P, κηροχίτωνος VL. — μείλιγμ' ἵης, μείλιγμ' ἰὴς VL, μιλιγμίεις B, μελιγμίεις P.

Digitized by Google

XLVII.

HERMODOTUS.

Plut. de Is. et Osir. c. 24: *Ὅθεν Ἀντίγονος ὁ γέρων Ἑρμοδότου τινος ἐν ποιήμασιν αὐτὸν Ἡλίου παῖδα καὶ θεὸν ἀναγορεύοντος, οὐ τοιαῦτά μοι, εἶπεν, ὁ λασανοφόρος σύνοιδεν.* Cf. Apophth. Reg. p. 181. Parum probabilis Schneideri coniectura, qui hic *Ἑρμοδώρου* nomen restituendum putat, cuius epigramma extat in Anth. Plan. 170. (cf. Meleager Prooem. v. 44.) — Huius Hermodoti fortasse sunt versus ap. Stob. LX. 3: (Apostol. XIII. 39. m.)

Οὐχ ὁ λόγος αὔξει τὴν τέχνην περισσὸς ὤν,
ἀλλ' αὐτὰ κοσμεῖ τὴν τέχνην τὰ πράγματα.

Eidemque tribuendum videtur fr. ap. Stob. XCVIII. 66: *Ἑρμολόχου* (Trinc. Vind. *Ἑρμολάου*) Apostol. IV. 23. g. s. p. n., ut sit scr. *Ἑρμοδότου*, quod Meineke quoque coniecit, cum Pflugk Simonidi vindicasset. Videtur autem sic scribendum:

Ἀτέκμαρτος ὁ πᾶς βίος οὐδὲν ἔχων
πιστὸν πλανᾶται συντυχίαις·
ἐλπὶς δὲ φρένας παραθαρσύνει, τὸ δὲ μέλλον ἀκριβῶς
οἶδεν οὐδεὶς θνατὸς ὅπα φέρεται·
θεὸς δὲ πάντας ἔν γε κινδύνοις κυβερνᾷ,
ἀντιπνεῖ δὲ πολλάκις εὐτυχίαις δεινά τις αὔρα.

(vel *ἀντιπνέει δὲ τύχας πολλάκις δεινά τις αὔρα.*) Ceterum Meineke Hermodoti nomen etiam restituere vult ap. Athen. XV. 697. A: *Ἐπ' Ἀντιγόνῳ δὲ καὶ Δημητρίῳ φησὶ Φιλόχορος Ἀθηναίους ᾄδειν παιᾶνας τοὺς πεποιημένους ὑπὸ Ἑρμίππου* (Schweigh. *Ἑρμοκλέους*) *τοῦ Κυζικηνοῦ, ἐφαμίλλων γενομένων τῶν παιᾶνας ποιησάντων πολλῶν, καὶ τοῦ Ἑρμοκλέους προκριθέντος.*

De Damophyla omnia incerta sunt, dubiumque quid veri insit in iis, quae Philostr. v. Apoll. I. 30. narrat: *ἤρου με, ἔφη, πρώην ὅ τι ὄνομα ἦν τῇ Παμφύλου γυναικί, ἣ δὴ Σαπφοῖ τε ὁμιλῆσαι λέγεται καὶ τοὺς ὕμνους, οὓς ἐς τὴν Ἄρτεμιν τὴν Περγαίαν ᾄδουσι, ξυνθεῖναι τὸν Αἰολέων τε καὶ Παμφύλων τρόπον· ἠρόμην, ἔφη, τὸ δὲ ὄνομα οὐκ εἶπας· οὔκ, ὦ χρηστέ, εἶπον, ἀλλ' ἐξηγούμην σοι τοὺς νόμους τῶν ὕμνων καὶ τὰ ὀνόματα καὶ ὅπῃ τὸ Αἰολέων εἰς τὸ ἀκρότατόν τε καὶ τὸ ἴδιον Παμφύλων παρῆλλαξε. πρὸς ἄλλῳ μετὰ ταῦτα ἐγενόμεθα καὶ οὐκέτ' ἤρου με περὶ τοῦ ὀνόματος· καλεῖται τοίνυν ἡ σοφὴ αὕτη Δαμοφύλη, καὶ λέγεται τὸν Σάπφους τρόπον παρθένους τε ὁμιλητρίας κτήσασθαι ποιήματά τε ξυνθεῖναι τὰ μὲν ἐρωτικά, τὰ δὲ ὕμνους· τά τοι ἐς τὴν Ἄρτεμιν καὶ παρῴδηται αὐτῇ καὶ ἀπὸ τῶν Σαπφῴων ᾄσται.* — Eurytus Lacedaemonius

Digitized by Google

cuius aetatis sit, prorsus incertum: memorat Lydus de mens. p. 117. Bekker: *ὁμοίως δὲ καὶ Τύχῃ ἐφόρῳ (ηὔχοντο), Σωφροσύνῃ τε καὶ Ἔρωτι, ὃν οἱ μυθικοὶ Ζεφύρου τοῦ γίγαντος εἶναι παῖδα ἀξιοῦσιν, ὡς φησιν Εὔρυτος ὁ Λακεδαιμόνιος ὁ μελοποιός· ἄρχεται δὲ οὕτως· ἀγαλμοειδὴς Ἔρως.* (ubi Meineke coni. *ἀγλαομειδές*). — Nec magis constat de Areo Lacone, quem memorat Antonin. Liberal. c. 12. — Hermias poeta, cuius versum Hephaest. 120. affert:

Ἑπτά μοι δὶς τριάκοντα βασιλεὺς σχεδόν

non videtur antiquus esse. — Lamynthium non recepi in ordinem, nam titulum tantum carminis testatur Athen. XIII. 597. A: *Ἀλλὰ μικροῦ . . . ἐξελαθόμην ὑμῖν εἰπεῖν τήν τε Ἀντιμάχου Λυδήν, προστέτι δὲ καὶ τὴν ὁμώνυμον ταύτης ἑταίραν Λυδήν, ἣν ἠγάπα Λαμύνθιος ὁ Μιλήσιος· ἑκάτερος γὰρ τούτων τῶν ποιητῶν, ὡς φησι Κλέαρχος ἐν τοῖς Ἐρωτικοῖς, τῆς βαρβάρου Λυδῆς εἰς ἐπιθυμίαν κατασταὶς ἐποίησεν ὁ μὲν ἐλεγείοις, ὁ δ' ἐν μέλει τὸ καλούμενον ποίημα Λυδήν.* — Pancrates, quem memorat Plutarchus, satis recens fuisse videtur poeta, atque illud ipsum, quod Plut. de eo memoriae prodidit, non ex carmine aliquo petitum esse videtur: vid. Plut. de Mus. c. 20: *εἰ οὖν τις Αἰσχύλον ἢ Φρύνιχον φαίη δι' ἄγνοιαν ἀπεσχῆσθαι τοῦ χρώματος, ἅρά γ' οὐκ ἂν ἄτοπος εἴη· ὁ γὰρ αὐτὸς καὶ Παγκράτην ἂν εἴποι ἀγνοεῖν τὸ χρωματικὸν γένος. ἀπείχετο γὰρ καὶ οὗτος ὡς ἐπιτοπολὺ τούτου, ἐχρήσατο δ' ἔν τισιν· οὐ δι' ἄγνοιαν οὖν δηλονότι, ἀλλὰ διὰ τὴν προαίρεσιν ἀπείχετο. ἐζήλου γοῦν, ὡς αὐτὸς ἔφη, τὸν Πινδάρειόν τε καὶ Σιμωνίδειον τρόπον, καὶ καθόλου τὸ ἀρχαῖον καλούμενον ὑπὸ τῶν νῦν.* — Philonis versus:

Τί μ' ἀνέμνησας κείνων κυκλίων;

ap. Athen. XV. 697. B: *τοιαῦτα λέγοντος τοῦ Δημοκρίτου ὁ Κύνουλκος ἔφη· τί μ' ἀ. κ. κυκλίων* (ita Schweigh., v. *κυλίκων*) *κατὰ τὸν σὸν* (*τὸν σοφὸν* PV) *Φίλωνα.* non huc pertinet, nam Philo ipsius Athenaei aequalis esse videtur: certe de Philone Aristotelis discipulo (vid. Athen. XIV. 610. F.) non est cogitandum: quem poetam et tibicinem Philonem Stephanus Byz. v. *Μεταπόντιον* intelligat, prorsus incertum.

Digitized by Google

SCOLIA,

CARMINA POPULARIA,

FRAGMENTA ADESPOTA.

Digitized by Google

Digitized by Google

SCOLIA.

1.

ΠΥΘΕΡΜΟΥ.

Οὐδὲν ἦν ἄρα τἄλλα πλὴν ὁ χρυσός.

2.

x ⏑ / – – – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – – ⏑ *)
x – / – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – – ⏑
– ⏑ – / ⏑ – – / ⏑ ⏑ – ⏑
/ – ⏑ ⏑ – ⏑ – / – ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ (/ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – / – ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ **)

Παλλὰς Τριτογένει᾽, ἄνασσ᾽ Ἀθηνᾶ,
ὄρθου τήνδε πόλιν τε καὶ πολίτας
ἄτερ ἀλγέων καὶ στάσεων
καὶ θανάτων ἀώρων σύ τε καὶ πατήρ.

3.

Πλούτου μητέρ᾽, Ὀλυμπίαν ἀείδω
Δήμητρα στεφανηφόροις ἐν ὥραις,

Scol. 1. Athenaeus XIV. 625. C: *Φασὶ δὲ Πύθερμον τὸν Τήιον ἐν τῷ γένει τῆς ἁρμονίας αὐτῷ τούτῳ ποιῆσαι σκαιὰ (σκόλια) μέλη· καὶ διὰ τὸ εἶναι τὸν ποιητὴν Ἰωνικὸν Ἰαστὶ κληθῆναι τὴν ἁρμονίαν· οὗτός ἐστι Πύθερμος, οὗ μνημονεύει Ἀνάνιος ἢ Ἱππῶναξ ἐν τοῖς ἰάμβοις οὕτως· χρυσὸν λέγει Πύθερμος, ὡς οὐδὲν τἄλλα· λέγει δ᾽ οὕτως ὁ Πύθερμος, οὐδ ἐ ν* (PV *οὐθὲν*) *κτλ.* Diogenian. Prov. VI. 94: *Οὐδὲν ἦν τἄλλα πάντα πλὴν χρυσός· αὕτη ἀρχή ἐστι σκολιοῦ. ἀνατιθεῖσι δὲ αὐτὸ Πυθέρμωνι* (*Πυθέρμῳ*). Plut. Prov. I. 96. Suidas v. *οὐδὲν ἦν* (ubi *παρὰ* pro *ἄρα*).

Scol. 2. Athen. XV. 694. C: *Τῶν οὖν δειπνοσοφιστῶν ὁ μέν τις ἔλεγε τῶν σκολίων τόδε, ὁ δέ τις τόδε· πάντα δ᾽ ἦν τὰ λεχθέντα ταῦτα· Παλλὰς κτλ.* V. 3. *καὶ* Hermann, libri *τε καί.* — V. 4. *ἀώρων*, C et epit. Hoeschelii *εὐώρων.*

Scol. 3. Athen. ibid. V. 1. *Ὀλυμπίαν*, Casaub. coni. *Ὀμπνίαν*, quod certe *ὄμπνιαν* esse debebat, v. Herodian *π. διχρ.* p. 354. — *ἀείδω*, A *εἰδω ϑημητραστεστεφ*, B *ἐδωδὴν μήτρας τε στεφ.*

*) In basi etiam singulares aliquot formae reperiuntur ⏑ ⏑ –, ⏑ –, ⏑ ⏑.

**) Hanc pede auctiorem formam restitui Scol. 5. et 10. Cf. Scol. 17—20.

Digitized by Google

σέ τε παῖ Διὸς Φερσεφόνη·
χαίρετον, εὖ δὲ τάνδ' ἀμφέπετον πόλιν.

4.

Ἐν Δήλῳ ποτ' ἔτικτε τέκνα Λατώ,
Φοῖβον χρυσοκόμαν, ἄνακτ' Ἀπόλλω,
ἐλαφηβόλον τ' ἀγροτέραν
Ἄρτεμιν, ἃ γυναικῶν μέγ' ἔχει κράτος.

5.

Ὦ Πάν, Ἀρκαδίας μεδέων κλεεννᾶς,
ὀρχηστά, Βρομίαις ὀπαδὲ Νύμφαις,
γελάσειας, ὦ Πάν, ἐπ' ἐμαῖς
εὐφροσύναισι, ταῖσδ' ἀοιδαῖς κεχαρημένος.

6.

Ἐνικήσαμεν, ὡς ἐβουλόμεσθα,
καὶ νίκην ἔδοσαν θεοὶ φέροντες
παρὰ Πανδρόσου ὡς φίλην Ἀθηνᾶν.

7.

Εἴθ' ἐξῆν ὁποῖός τις ἦν ἕκαστος
τὸ στῆθος διελόντ', ἔπειτα τὸν νοῦν
ἐσιδόντα, κλείσαντα πάλιν,
ἄνδρα φίλον νομίζειν ἀδόλῳ φρενί.

V. 3. *σέ τε* A, vulgo deest. — ib. *Φερσεφόνη* A, vulgo *Περσεφόνη*. — V. 4. *ἀμφέπετον* Canter, vulgo *ἄμφετον*.

Scol. 4. Ibid. V. 1. *τέκνα*, Hermann *παῖδα* (*παῖδε*) coniecit. — V. 2. *Ἀπόλλω* Ilgen, libri *ἀπόλλων'* vel *ἀπόλλωνα*.

Scol. 5. Ibid. V. 1. et 3. *ὦ Πάν* Hermann, libri *ἰὼ Πάν*. — *μεδέων*, Hermann *μέδων*. — V. 2. C nihil nisi *βρόμιε* pro *Βρομίαις . . . γελάσειας*. — V. 3. *γελάσειας* Valckenaer, libri *γελασίαις*, nisi praestat *γελάσειας ἰώ*. — V. 4. *εὐφροσύναισι, ταῖς δ' ἀοιδαῖς* scripsi, libri *ταῖς δ' ἀοιδαῖς ἄεισδε* (*ἄοισδε* AB). Vulgo ex Hermanni coniectura *εὐφροσύναις ἀοιδαῖς κεχαρημένος*.

Scol. 6. Ibidem. Hoc scolium recedit ab usitato numero, nam non solum tertius quoque versus est Hendecasyllabus, sed etiam in basi hae formae ∪ – et ∪ ∪ reperiuntur. V. 2. *θεοὶ* AC, vulgo *οἱ θεοί*. — V. 3. de vitio suspectus, coniicio *ὡς φίλης Ἀθηνᾶς*, nam Pandrosus, in cuius sacello primigenia oliva, Minervae carissima ex Cecropis filiabus.

Scol. 7. Ibid. et Eustath. p. 1574, 16. Respicit Aristoph. Eccles. 969. V. 3. *ἐσιδόντα*, Eust. *ἰδόντα*. — *πάλιν*, Dindorf coni. *πάλιν τ'*.

Digitized by Google

8.

(ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.)

Ὑγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῷ,
δεύτερον δὲ φυὰν καλὸν γενέσθαι,
τὸ τρίτον δὲ πλουτεῖν ἀδόλως,
καὶ τὸ τέταρτον ἡβᾶν μετὰ τῶν φίλων.

9.

(ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ.)

Ἐν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω,

Scol. 8. Athen. XV. 694. E. et deinde adiicit: *ἐσθέντος δὲ τούτου καὶ πάντων ἡσθέντων ἐπ' αὐτῷ καὶ μνημονευσάντων ὅτι καὶ ὁ καλὸς Πλάτων αὐτοῦ μέμνηται ὡς ἄριστα εἰρημένου, ὁ Μυρτίλος ἔφη Ἀναξανδρίδην αὐτὸ διακεχλευακέναι τὸν κωμῳδιοποιὸν ἐν Θησαυρῷ λέγοντα οὕτως· Ὃ τὸ σκόλιον εὑρὼν ἐκεῖνος, ὅστις ἦν· Τὸ μὲν ὑγιαίνειν πρῶτον ὡς ἄριστον ἦν* (l. *ὄν*) *Ὠνόμασεν ὀρθῶς· δεύτερον δ' εἶναι καλόν, Τρίτον δὲ πλουτεῖν· τοῦθ', ὁρᾷς, ἐμαίνετο. Μετὰ τὴν ὑγίειαν γὰρ τὸ πλουτεῖν διαφέρει· Καλὸς δὲ πέινῶν ἐστιν αἰσχρὸν θηρίον.* Plato respicit Gorg p. 451. E. (*ὁ τὸ σκολιὸν ποιήσας*) ubi Schol. qui integrum adfert, *τὸ σκολιὸν τοῦτο οἱ μὲν Σιμωνίδου φασίν, οἱ δὲ Ἐπιχάρμου.* Cf. Leg. I. p. 631, C. et II. p. 661. A. Respicit etiam Lucian. de lapsu inter salutand. c. 6. *Simonidi* tribuunt Clem. Alex. Strom. IV. 375: *ὁ μὲν οὖν Σιμωνίδης καθάπερ καὶ Ἀριστοτέλης ὑγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ γράφει, δεύτερον δὲ εὐφυᾶ καὶ καλὸν γενέσθαι, τρίτον δὲ πλουτεῖν ἀδόλως.* Apostol. XVII. 48. d. Theodoret. XI. 153. Schol. Lucian. l. l., Arsen. Viol. p. 456. ed. Walz. Cramer An. Par. III. 291. Quod alii Epicharmo tribuunt, fortasse inde repetendum, quod comicus hoc scolium commemoraverat, videturque huc pertinere versus ab Arist. Rhet. II. 21. servatus, *Ἀνδρὶ δ' ὑγιαίνειν ἄριστόν ἐστιν, ὥς γ' ἡμῖν δοκεῖ*, dorica ille quidem dialecto orbatus (ubi Meineke, qui et ipse Epicharmo tribuit, *ἐμὶν* scripsit) ad quem locum schol. ap. Cram. An. Par. I. 290: *τὸ ἀνδρὶ δ' ὑγιαίνειν ἄριστον Σιμωνίδου ἐστὶν ἀπὸ τῶν σκολιῶν αὐτοῦ ἐπῶν, οἳ δ' Ἐπιχάρμου.* Ex hoc loco etiam Walz Rhet. 1154. *ἀνδρὶ δ' ὑγιαίνειν ἄριστόν ἐστι.* Denique Stobaeus Flor. CIII. 9. nomine *Σκληρίου* integrum affert: fortasse hic quoque comicus alicui fabulae inseruit. Respicit etiam Liban. Epist. 1060. V. 1. *θνατῷ*, Athen. epit. *θνητῷ*, Schol. Luc. *θνητῷ ἀνδρί*, Theod., Ars. om. *θνατῷ*. — V. 2. *φυὰν καλόν*, ap. Ath. AC *καλὸν φυάν*, L *καλοφυάν*. — V. 3. *τὸ* om. Apost. Theod. Schol. Luc., (idem exhibet *πλουτέειν*), Schol. Pl. legit *τὸ δὲ τρίτον*. — V. 4. *καὶ τὸ*, Apost. *εἶτα τὸ*, om. Schol. Luc. et Plut. (ubi praeterea *τέταρτον δέ*). — *ἡβᾶν*, Athen. *συνηβᾶν*. — *τῶν*, ap. Stob. Trinc. *σῶν*.

Scol. 9. Athen. XV. 695. A. affert, (adde Eust. 1400, 18.) quod quoniam cum Scol. 10. 11. 12. 13. in eodem argumento versatur, Fritzsche (Quaest. Aristoph. p. 50.) et Schneidewin haec in unius carminis formam redegerunt. Callistratum carminis auctorem esse perhibet Hesychius v. *Ἁρμοδίου μέλος· τὸ ἐπὶ Ἁρμοδίῳ ποιηθὲν σκολιὸν ὑπὸ Καλλιστράτου οὕτως ἔλεγον.* quod ad primam huius argumenti tractationem referendum videtur: sed princeps quae sit ex variis cantilenis incertum, fortasse est scol. 10., quod quodammodo firmat Schol. Acharn. v. 980: *Ἐν ταῖς τῶν πότων συνόδοις ἡδόν τι Ἁρμοδίου καλούμενον, οὗ ἡ ἀρχή· Φίλταθ' Ἁρμόδιε, οὔ τί που τέθνηκας.* Respicit Harmodii scolia praeterea Aristoph. Acharn. 989. Pelarg. fr. 3. Antiphan. Athen. XI. p. 503. E. adde Diogen. Proverb. II. 68. ibique interpr. — Scol. 9. respicit Aristoph. Lysistr. v. 632. ibique Schol., Suid. v. *ἐν μύρτου* et Apost. VIII. 35. V. 1. *φορήσω*, Suidas *κρατήσω*.

Digitized by Google

ὥςπερ Ἁρμόδιος κ' Ἀριστογείτων,
ὅτε τὸν τύραννον κτανέτην,
ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποιησάτην.

10.

Φίλταθ' Ἁρμόδι', οὔ τί που τέθνηκας,
νήσοις δ' ἐν μακάρων σέ φασιν εἶναι,
ἵνα περ ποδώκης Ἀχιλεύς,
Τυδεΐδην τέ φασιν ἐσθλὸν Διομήδεα.

11.

Ἐν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω,
ὥςπερ Ἁρμόδιος κ' Ἀριστογείτων,
ὅτ' Ἀθηναίης ἐν θυσίαις
ἄνδρα τύραννον Ἵππαρχον ἐκαινέτην.

12.

Ἀιεὶ σφῶν κλέος ἔσσεται κατ' αἶαν.
Φίλταθ' Ἁρμόδιος κ' Ἀριστογείτων,
ὅτι τὸν τύραννον κτανέτην,
ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποιησάτην.

* 13.

Οὐδεὶς πώποτ' ἀνὴρ ἔγεντ' Ἀθήναις.

V. 2. κ' Brunck, legebatur καὶ. Meineke coni. Ἁρμόδιός τ' Ἀριστογείτων θ'. — V. 3. κτανέτην AC, κατανέτην Cant. L.

Scol. 10. Athen. ibid. Respicit Arist. Acharn. v. 1092. V. 1. οὔ τί που Schol. Arist. Acharn. v. 980. Suid. v. οὐδέ ποτ' ἐγὼ et πάροινος et Aristides I. p. 133. (ubi οὔ τι που ΑΘ, οὔτι πω vulgo), ap. Athen. οὔπω. — V. 2. νήσοις, B νήσοισ. — V. 3. Ἀχιλεύς Brunck, vulgo Ἀχιλλεύς. — V. 4. om. Epit. — ib. φασιν ἐσθλὸν scripsi, libri φασι τὸν ἐσθλόν. Vulgo ex Lowthii coniectura τὸν ἐσθλὸν deletum.

Scol. 11. Athen. ibid. V. 2. κ' Cant. L, καὶ AB.

Scol. 12. Athen. ib. V. 1. Ἀιεὶ Schweighaeuser, vulgo ἀεὶ. — V. 2. Ἁρμόδιος Ilgen, vulgo Ἁρμόδιε. — κ', B καὶ. — V. 3. ὅτι AB, sed Cant. L ὅτε. — κτανέτην, B κατανέτην.

Scol. 13. Aristophanes Vespis v. 1224. videtur hoc novi scolii exordium servasse: Ἐγὼ εἴσομαι· καὶ δὴ γάρ εἰμ' ἐγὼ Κλέων, Λίδω δὲ πρῶτος Ἁρμοδίου· δέξει δὲ σύ· Οὐδεὶς πώποτ' ἀνὴρ ἐγένετ' Ἀθηναίοις (quae Bentley correxit) Οὐχ οὕτω γε πανοῦργος κλέπτης (scr. οὐδὲ κλέπτης).

Digitized by Google

14.

Αἰαῖ, Λειψύδριον προδωσέταιρον,
οἵους ἄνδρας ἀπώλεσας, μάχεσθαι
ἀγαθούς τε καὶ εὐπατρίδας,
οἳ τότ' ἔδειξαν οἵων πατέρων ἔσαν.

15.

(– ⏑ ⏑) – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
* * * *Ἐκ γῆς χρὴ κατιδεῖν πλόον,*
εἴ τις δύναιτο καὶ παλάμην ἔχοι·
ἐπεὶ δέ κ' ἐν πόντῳ γένηται,
τῷ παρεόντι τρέχειν ἀνάγκη.

16.

– ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ –
x – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ –
Ὁ καρκίνος ὧδ' ἔφα
χαλᾷ τὸν ὄφιν λαβών·

Scol. 14. Athen. XV. 695. E. Legitur etiam ap. Etym. M. 361, 31: *Ἐπὶ Λειψυδρίῳ μάχη, χωρίον ὑπὲρ τῆς Πάρνηθος, ὃ ἐτείχισαν οἱ φυγάδες τῶν τυράννων, ὧν οἱ Ἀλκμαιονίδαι προεστήκεσαν, ἐκπολιορκηθέντων δ' αὐτῶν ὑπὸ τῶν περὶ Πεισίστρατον, σκολιὸν εἰς αὐτοὺς ᾖδετο· Αἲ αἲ κτλ.* Apostol. VII. 70. Arsen. 239. Eustath. ad Il. p. 461, 26. (ubi omissus est v. 4.) et Suidam v. *ἐπὶ Λειψυδρίῳ μάχη*. V. 1. *Αἰαῖ* Dindorf, vulgo *αἲ αἲ*. — *προδωσέταιρον* Hermann (et sic in Et. VM, *προδωσέστερον* D), vulgo *προδοσέταιρον*. — V. 3. et 4. desunt in cod. V. Etym. — *μάχεσθαι*, Ars. Apost. *μάχεσθ'*, Eust. et Suidas vulgo *μάχεσθαί τ'* (ABEM *δ'*). — V. 3. *τε καὶ*, Eust. et Suidas vulgo *καὶ* (sed *τε καὶ* AE, *γε καὶ* BV ut Apost). Hermann *μάχεσθαί τ' ἀγαθοὺς γένει. τ'* — V. 4. om. Eustath. — *οἳ τότ'*, in Et. D *ὁπότ'* ut Suid. Arsen. Apost. — *ἔσαν* ap. Suid. ABVE (vulgo *ἦσαν*) et Ars. Apostol., *ἔασιν* Etym. (*ἔασαν* DM), *κυρησαν* Ath.

Scol. 15. Athen. XV. 695. A. *ἐξῆς δ' ἐλέχθη καὶ τάδε· ἐκ γῆς κτλ.* Excidit ab initio *Ἔκηλον* vel *πόρρωθεν* (quod etiam Schneidewin commemorat), Grotefend *ἐκ γῆς μὲν ἄνδρα*, ego antea *ἐκ γῆς Μέλαγχρε*, ut esset Alcaei carmen, conieci: et Aeolici poetae sane videtur esse, sed exuit germanam formam. — V. 3. *δέ κ'* Dindorf, *δὲ κ'* Cant. L, *δὲ καὶ* ABC.

Scol. 16. Athen. ibid. V. 1. *ὁ* A, *ὁ δὲ* BC et Eustath. p. 1574, 14. — *ἔφα*, A Eust. *ἔφη*. — V. 2. *χαλᾷ τὸν* Eustath. C (nisi quod hic *χηλῇ* supra script.) epit. Hoeschel L, *χάλιτὸν* AB cod. Cant.

Digitized by Google

εὐθὺν χρὴ τὸν ἑταῖρον ἔμμεν
καὶ μὴ σκολιὰ φρονεῖν.

17.

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑

Παῖ Τελαμῶνος Αἶαν αἰχμητά, λέγουσί σε
ἐς Τροΐαν ἄριστον ἐλθεῖν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλέα.

18.

Τὸν Τελαμῶνα πρῶτον, Αἴαντα δὲ δεύτερον
ἐς Τροΐαν λέγουσιν ἐλθεῖν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλέα.

19.

Εἴθε λύρα καλὴ γενοίμην ἐλεφαντίνη,
καί με καλοὶ παῖδες φέροιεν Διονύσιον ἐς χορόν.

V. 3. εὐθὺν, C εὔθεα, Epitome Hoesch. L et Eustath. εὐθέα. — ἔμμεν Casaubonus, codd. ενμεν vel ἐν μέν, Eust. C et cod. Cant. ἔμεν, Cobet εἶμεν. — Fortasse autem scolium sic potius conformandum:

ὁ δὲ καρκίνος ὧδ' ἔφα χαλαῖσιν τὸν ὄφιν λαβών·
εὐθὺν χρὴ τὸν ἑταῖρον ἔμμεν καὶ μὴ σκολιὰ φρονεῖν.

quemadmodum etiam Cobet constituit, nisi quod τῷ χαλῷ scripsit. Ceterum conf. Fab. Aesop. 70. Aliorsum pertinet paroemia, qua utitur Plut. de Herodoti malign. c. 27. Μένε, καρκίνε, καὶ σὲ μεθήσω.

Schol. 17. Athen. ibid. p. 695. C. Eust. 285, 2. V. 1. λέγουσί σε, C Cant. L Eust. λέγουσί σ', A λεγούσης. — V. 2. μετ' Eustath. (ubi etiam Ἀχαιῶν pro Δαναῶν), vulgo καὶ. Respiciunt huc Theopompus com. ap. Athen. I. 23. E. et Antiphan. ib. XI. 503. E. cf. etiam Alcaei Fr. 48. Brunck hoc scolium cum sequente in unum coniunxit. Ceterum videntur fuisse, qui *Pindaro* tribuerent hoc scolium, vid. Schol. Arist. Lysistr. 1237: Ἀρχή τινος σκολίου· παῖ Τελαμῶνος αἰχμητά· περὶ οὗ δεδήλωται ἤδη (vid. Schol. Acharn. 980.) ὁ δὲ νοῦς, ὅτι τὰ ἐναντία λέγομεν ἑαυτοῖς καὶ πράττομεν· ὅταν γάρ τις ᾖσῃ ἀπὸ τῶν σκολίων Πινδάρου, λέγομεν ὅτι δεῖ μᾶλλον ᾄδειν ἀπὸ Κλειταγόρας τῆς ποιητρίας.

Scol. 18. Athen. ibid., omisit C. — V. 2. μετ', libri καί.

Scol. 19. Athen. ibid. et Dio Chrysost. I. 36: Ἡ νὴ Δία τῶν Ἀττικῶν σκολιῶν τε καὶ ἐποίνων εὐχὰς οὐ βασιλεῦσι πρεπούσας, ἀλλὰ δημόταις καὶ φράτορσιν ἀγαθοῖς καὶ σφόδρα ἀνειμένοις· Εἴθε λύρα κτλ. V. 1. γενοίμην, Dio γενοίμαν, fortasse recte, ut est in vasculo Attico Annal. Inst. Archaeol. 1837. p. 186. ὦ Ζεῦ πάτερ, αἴθε πλούσιος γενοίμαν. — ἐλεφαντίνη Ath., sed ap. Dion. tantum M (ἐλεφαντία supra, ἐλεφαντίους C, ἐλεφαντίνα BA, ἐλεφαντίη P, ἐλεφαντία rel.). — V. 2. φέροιεν Athen. et ap. Dion. CM (sed ex corr. φορέοιεν, ut rel.).

Digitized by Google

20.

Εἴθ' ἄπυρον καλὸν γενοίμην μέγα χρυσίον,
καί με καλὴ γυνὴ φοροίη καθαρὸν θεμένη νόον.

21.

ΠΡΑΞΙΛΛΗΣ.

x ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
x ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Ἀδμήτου λόγον, ὦ' ταῖρε, μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει,
τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου, γνοὺς ὅτι δειλοῖς ὀλίγα χάρις.

22.

Σύν μοι πῖνε, συνήβα, συνέρα, συστεφανηφόρει,
σύν μοι μαινομένῳ μαίνεο, σὺν σώφρονι σωφρόνει.

23.

(*ΠΡΑΞΙΛΛΗΣ.*)

Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος, ὦ' ταῖρ', ὑποδύεται·
φράζευ, μή σε βάλῃ· τῷ δ' ἀφανεῖ πᾶς ἕπεται δόλος.

24.

Ἃ ὗς τὰν βάλανον τὰν μὲν ἔχει, τὰν δ' ἔραται λαβεῖν·
κἀγὼ παῖδα καλὴν τὴν μὲν ἔχω, τὴν δ' ἔραμαι λαβεῖν.

Scol. 20. Athen. ibid. et Dio Chrysost. l. l., qui omisit verba *καθαρὸν θ. ν.* V. 1. *γενοίμην*, Dio *γενοίμαν*. — V. 2. *φοροίη* Athenaei codd., et ap. Dion. M (rel. *φοροιεν* vel *φοροῖεν*). Praeterea ap. Dion. est *γυνὴ καλὴ* (sed P *καλὴ γυνή*). Brunck coniunxit cum praegresso scolio.

Scol. 21. Athen. XV. 695. C. Eust. 326, 40. Dixi de hoc scolio ad Praxillae fragm. 3. V. 2. *ὀλίγα* Eust., *ὀλίγη* Athen.

Scol. 22. Athen. ibid. et Eust. 1574, 20. V. 1. *συνήβα* A et Eustath., vulgo *συνῆκα*. — *συστεφανηφόρει* C, *συνστεφανηφόρει* L Cant., *συγκανηφόρει* Eustath. — V. 2. *σὺν σώφρονι σωφρόνει* Canter, *συσσωφρόνει σώφρονι* C Eust., *συσσωφρονήσω σώφρονι* A, *συνσωφρονήσω σώφρονι* L Cant.

Scol. 23. Athen. ibid. V. 1. *ὦ' ταῖρ'*, *ὦ ἑταῖρε* ABC. Confer Praxillae Fr. 4.

Scol. 24. Athen. ibid. V. 2. *τὴν μὲν* AB, et *τὴν δ'* B, vulgo *τὰν μὲν ... τὰν δ'*. — *ἔχω*, *ἔχων* AB.

Digitized by Google

25.

Πόρνη καὶ βαλανεὺς τωὐτὸν ἔχουσ' ἐμπεδέως ἔθος·
ἐν ταὐτᾷ πνέλῳ τόν τ' ἀγαθὸν τόν τε κακὸν λόει.

26.

Ὅστις ἄνδρα φίλον μὴ προδίδωσιν, μεγάλαν ἔχει
τιμὰν ἔν τε βροτοῖς ἔν τε θεοῖσιν κατ' ἐμὸν νόον.

27.

Ἔγχει καὶ Κήδωνι, διάκονε, μηδ' ἐπιλήθου,
εἰ δὴ χρῆς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν οἰνοχοεῖν.

28.

ΥΒΡΙΟΥ.

– ⏑ – – x ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
– ⏑ ⏑ – – – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– – – ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑ – –
– – – ⏑ – ⏑ x ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
x ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ – –

Ἔστι μοι πλοῦτος μέγας δόρυ καὶ ξίφος στρ.
καὶ τὸ καλὸν λαισήϊον, πρόβλημα χρωτός·
τούτῳ γὰρ ἀρῶ, τούτῳ θερίζω,
τούτῳ πατέω τὸν ἁδὺν οἶνον ἀπ' ἀμπέλω·
τούτῳ δεσπότας μνοίας κέκλημαι.

Τοὶ δὲ μὴ τολμῶντ' ἔχειν δόρυ καὶ ξίφος ἀντ.
καὶ τὸ καλὸν λαισήϊον, πρόβλημα χρωτός,

Scol. 25. Athen. ibid.

Scol. 26. Athen ibid. V. 1. *μεγάλαν* scripsi, vulgo *μεγάλην*. — V. 2. *θεοῖσιν*, *θεοῖς* B.

Scol. 27. Athen. XV. 695. E. V. 1. *καὶ Κήδωνι* AB cod. Cant., *κἀθωνι* Canter, *δὴ κώθωνι* Porson. — *διάκονε* AB, *διάκονε* L Cant. — V. 2. *εἰ δὴ χρῆς* scripsi, vulgo *εἰ δὴ χρὴ τοῖς*, Porson *εἰ χρὴ τοῖς*, Dobree *ἦ χρὴ τοῖς*. Possis *ἦ δὴ χρή σ'*

Scol. 28. Athen. XV. 695. F: *Σκόλιον δέ φασί τινες καὶ τὸ ὑπὸ Ὑβρίου τοῦ Κρητὸς ποιηθέν. ἔχει δ' οὕτως· ἔστι κτλ.* Eadem Eust. 1574, 7. V. 1. *μέγας*, Eust. *μέγα*. — V. 4. *ἀμπέλω* Stephanus, *ἀμπέλων* CL Cant., *ἀμπέλου* Eust. — V. 5. *μνοίας*, C et Eust. om., Hermann *μνωΐας*, possis *μνοίταις* coniicere. — *κέκλημαι*, B *βέβλημαι*. — V. 6. *τολμῶντ'* Hermann, vulgo *τολμῶντες*. — *καὶ ξίφος* om. Eust. — V. 7. *πρόβλημα* L Cant., *πρόβλημά τι* ABC, om. Eust. una cum voce *χρωτός*.

Digitized by Google

πάντες γόνυ πεπτηῶτες ἀμόν
. . . . . (προς)κυνεῦντί (με) δεσπόταν
καὶ μέγαν βασιλέα φωνέοντες.

29.

– ∪ ∪ – ∪ – ⏑ ⏑ – ∪ – ⏑ ∪ ∪ – ∪ –

Χρήματα καὶ βίον Κλειταγόρᾳ τε κἀμοὶ μετὰ Θεσσαλῶν.

* 30.

x – – ⏑ ∪ – ⏑ ∪ – ⏑ ∪ – ∪ –
⏑ ∪ – ∪ ⏑ ∪ ∪ – ∪ – –

Οὐ χρὴ πόλλ' ἔχειν ϑνητὸν ἄνϑρωπον, ἀλλ' ἐρᾶν,
καὶ κατεσϑίειν· σὺ δὲ κάρτα φείδῃ.

V. 8. *πεπτηῶτες* Eust., *πεπτηότες* Ath. — *ἀμόν* Hermann, vulgo *ἐμόν*. — V. 9. lacunam indicavit Hermann. — *προςκυνεῦντί με* scripsi, vulgo *κυνέοντι*, Hermann *κυνεῦντί τε*. Eust. interpretatur *ἤγουν προςκυνοῦσί με ὡς δεσπότην καὶ προςφωνοῦσι μέγαν βασιλέα*. — V. 10. *φωνέοντες* ABCP, *φωνέοντι* VL Cant. Eust.

Scol. 29. Aristoph. Vesp. 1243: *Μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης ὁ Σέλλου δέξεται ἀνὴρ σοφὸς καὶ μουσικός, κἄτ' ᾄσεται· Χρήματα καὶ βίαν Κλειταγόρᾳ τε κἀμοὶ μετὰ Θετταλῶν.* Correxi *βίον* et *Θεσσαλῶν*. Ceterum Schol. ad h. loc. *Κλειταγόρας μέλος λέγουσι τὸ εἰς αὐτὴν Κλειταγόραν, ἥ τις ἐγένετο ποιήτρια Θετταλή τις γυνή . . . . ἐκ σκολιοῦ τινός ἐστιν· Ἀθηναίοις δὲ Θετταλοὶ συνεμάχησαν ἐν τῷ πρὸς τοὺς τυράννους πολέμῳ.* et supra ad v. 1239: *Ἡρώδικος δὲ ἐν τοῖς κωμῳδουμένοις καὶ τὸν Ἄδμητον ἀναγέγραιρε, παραϑεὶς τὰ τοῦ Κρατίνου ἐκ Χειρώνων· Κλειταγόρας ἄδειν, ὅταν Ἀδμήτου μέλος αὐλῇ. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Χαίριδος, ὡς Ἀρτεμίδωρός* (cod. Ven. *ἀρτεμιδώρου*) *φησι, περὶ μὲν τῆς Κλειταγόρας τῆς ποιητρίας, ὅτι ὡς ἀνδρώνυμον ἀναγέγραιφε Κλειταγόραν, Ἀμμώνιος ἀπελέγχει αὐτόν, περὶ δὲ τοῦ Ἀδμήτου παρεῖχεν.* Clitagorae scolium commemoravit etiam Arist. Lysistr. 1236., ubi Schol.: *ἀπὸ Κλειταγόρας τῆς ποιητρίας· ἡ γὰρ Κλειταγόρα ποιήτρια ἦν Λακωνική, ἧς μέμνηται καὶ ἐν Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης.* Hesych. *Κλειταγόρα, ᾠδῆς τι εἶδος καὶ (ποιήτρια) Λεσβία τὸ γένος.* Sed Clitagora an revera poesi operam navaverit prorsus incertum, hoc certe scolium non est ab ea profectum.

Scol. 30. Amipsias ap. Athen. XI. 783. E: *Αὔλει μοι μέλος, Σὺ δ' ᾄδε πρός· τήνδ' ἐκπίομαι δ' ἐγὼ τέως· Αὔλει σὺ καὶ σὺ τὴν ἄμυσιν λάμβανε· Οὐ χρὴ κτλ.* Non videtur hoc ab Amipsia compositum esse, sed vetus scolium. V. 1. *ἄνϑρωπον*, Meineke *ἄνδρ'* vel *ἄνϑρωπον ὄντ'*. — V. 2. Meineke coni. *σὺ δὲ κάρτ' ἀφειδής*, et fuit fortasse sic in scolio, quod consulto mutaverit Amipsias.

Digitized by Google

CARMINA POPULARIA.

ΙΟΥΛΟΣ.

1.

Πλεῖστον οὖλον ἴει, ἴουλον ἴει.

ΛΙΝΟΣ.

2.

Ὦ Λίνε (πᾶσι) θεοῖσιν
τετιμένε, σοὶ γὰρ ἔδωκαν
πρώτῳ μέλος ἀνθρώποισιν
φωναῖς λιγυραῖς ἀείσαι·
Φοῖβος δὲ κότῳ σ' ἀναιρεῖ,
Μοῦσαι δέ σε θρηνέουσιν.

Fr. 1. Athen. XIV. 618. D: *Σῆμος δ' ὁ Δήλιος ἐν τῷ περὶ παιάνων φησί· Τὰ δράγματα τῶν κριθῶν αὐτὰ καθ' αὐτὰ προσηγόρευον ἀμάλας· συναθροισθέντα δὲ καὶ ἐκ πολλῶν μίαν γενόμενα δέσμην οὖλους καὶ ἴουλους· καὶ τὴν Δήμητρα ὁτὲ μὲν Χλόην, ὁτὲ δὲ Ἴουλω· ἀπὸ τῶν οὖν τῆς Δήμητρος εὑρημάτων τούς τε καρποὺς καὶ τοὺς ὕμνους τοὺς εἰς τὴν θεὸν οὖλους καλοῦσι καὶ ἰούλους. δημήτρουλοι καὶ καλλίουλοι. Καὶ Πλεῖστον κτλ. ἄλλοι δέ φασιν ἐριουργῶν εἶναι τὴν ᾠδήν.* Eadem Eustath. 1162, 42: *καὶ ἐπιφώνημα ἐμμελὲς τό· πλεῖστον κτλ.* Cf. Sch. Apoll. Rh. I 972. — *οὖλον* semel Eust. PV, *οὖλον οὖλον* L. — *ἴει* AC a m. pr. Eust. *ἴει* PVL, *ἰὴ* C a m. sec. — *ἴουλον*, P *οὖλον*.

Fr. 2. Schol. Hom. Il. σ'. 570: *Ἔστι δὲ μέλος θρηνητικὸν ὁ λίνος μετ' ἰσχνοφωνίας ᾀδόμενος. — ἐθρηνεῖτο γὰρ οὗτος παρὰ τῶν Μουσῶν οὕτως· Ὦ Λίνε θεοῖς τετιμημένε, σοὶ γὰρ πρώτῳ μέλος ἔδωκαν ἀθάνατοι ἀνθρώποισι φωναῖς λιγυραῖς ἀείσαι· Φοῖβος δέ σε κότῳ ἀναιρεῖ, Μοῦσαι δέ σε θρηνέουσιν.* quae correxi, ita quidem ut *πᾶσι* adderem, quod saepe excidit, estque in epigrammate ad imitationem huius cantilenae compositi, et *ἀθάνατοι* eiicerem, quod ex isto epigrammate irrepsit. — V. 5. restituit Schneidewin. Existimo autem ipsum hoc esse exordium antiquae cantilenae, *Lini* sive *Aelini*; est autem eius metri, quod apud Graecos antiquissimum fuit, unde *hexametri* quoque origines sunt repetendae:

vel

semper autem bini paroemiaci, ut fit in popularibus carminibus, copulantur. Fortasse aliquis coniiciat nonnullos Orpheo tribuisse hoc carmen, siquidem

Digitized by Google

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

3.

Ἄρτεμι, σοί μέ τι φρὴν ἐφίμερον
ὕμνον νεναί τε ὄθεν.
. . . .
Ἀ δέ τις ἄλλα χρυσοφάεννα
κρέμβαλα χαλκοπάρᾳα χερσίν.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

4.

Ἀνάβαλ' ἄνω τὸ γῆρας,
ὦ καλὰ Ἀφροδίτα.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

5.

Μέλπωμεν
Διόνυσον ἀγλαόμορφον,
βακχεύτορα ξανθοκάρηνον.

Schol. paullo ante dixit: *ἥ τε καλουμένη Σφαῖρα ποίημά ἐστιν* (Eustath. 1163, 57. *ποιημάτιον*) *εἰς τὸν Λίνον, ἀναφέρεται δὲ εἰς Ὀρφέα.* Sed hoc incertissimum. Schneidewin haec Melanippidae tribuit, (quoniam idem schol. paulo ante dicit: *Ἡ κατὰ Λίνον ἱστορία παρὰ Φιλοχόρῳ ἐν τῇ ιθ' καὶ παρὰ Μελανιππίδῃ*·) a cuius poesi isti versus prorsus abhorrent. Ad hanc veterem autem cantilenam compositi sunt hexametri ap. Schol. Hom., Eust. 1163, 59. Eudoc. 277:

Ὦ Λίνε, πᾶσι θεοῖσι τετιμένε, σοὶ γὰρ ἔδωκαν
ἀθάνατοι πρώτῳ μέλος ἀνθρώποισιν ἀείσαι
ἐν ποδὶ δεξιτερῷ· Μοῦσαι δέ σε θρήνεον αὐταί
μυρόμεναι μολπῇσιν, ἐπεὶ λίπες ἠλίου αὐγάς.

dicit autem Eust. *ἐπίγραμμα.* Adde Cram. An. Par. III. 289, 7. ubi dicitur: *ἐπιγραφὴ ἐστιν ἐν Θήβαις.*

Fr. 3. Athen. XIV. 636. D: *Κρέμβαλα· περὶ ὧν φησὶ Δικαίαρχος ἐν τοῖς περὶ τοῦ Ἑλλάδος βίου ἐπιχωριάσαι φάσκων ποτὲ καθ' ὑπερβολὴν εἰς τὸ προσορχεῖσθαί τε καὶ προσᾴδειν ταῖς γυναιξὶν ὄργανά τινα ποιᾶ, ὧν ὅτε τις ἅπτοιτο τοῖς δακτύλοις, ποιεῖν λιγυρὸν ψόφον· δηλοῦσθαι δ' ἐν τῷ τῆς Ἀρτέμιδος ᾄσματι, οὗ ἐστιν ἀρχή· Ἄρτεμι . . . χερσίν.* Facile apparet duo diversa fragmenta afferri. — V. 1. *ἐφίμερον* AB, *ἐφ' ἥμερον* PVL. — V. 2. *ὕμνον* L, *ὕπνον* PV. — *νεναι* A, *νέναι* B, *λέναι* PVL. — *ὄθεν* BVL, *ὄθε* P. Videtur scribendum: *σοί μ' ἐπὶ φρὴν ἐφίμερον ὕμνον ὐδὲν* (vel *ὑμνὲν*) *ἀνήνοθεν.* — V. 3. *ἃ δέ τις*, P *ἀδέ τις*, vulgo *ᾇδέ τις.* — *χρυσοφάεννα* scripsi, vulgo *χρυσοφανία.* — V. 4. *χαλκοπάρᾳα*, A a m. sec. *χαλκοπάρηα*, a m. pr. *χαλκοπάραα* ut PVL. — *χερσίν*, conieci *χεροῖν.*

Fr. 4. Plut. Quaest. Symp. III. 6, 4: *ἀλλὰ καὶ προσευχόμεθα δήπουθεν αὐτῇ λέγοντες ἐν τοῖς θεῶν ὕμνοις· ἀνάβαλε κτλ. Ἀφροδίτα* Dübner, v. *Ἀφροδίτη.*

Fr. 5. Boeckh Corp. Inscr. I. n. 38. In ara rotunda, quae pompam Bacchicam sculptam exhibet, legitur hic titulus litteris ad antiquitatis speciem

Digitized by Google

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

6.

Καλεῖτε Θεόν.
Σεμελήϊ᾽ Ἴακχε πλοντοδότα.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

7.

Ἐλθεῖν, ἥρω Διόνυσε,
Ἀλείων ἐς ναόν
ἀγνὸν σὺν Χαρίτεσσιν,
ἐς ναὸν
τῷ βοέῳ ποδὶ θύων.
ἄξιε ταῦρε,
ἄξιε ταῦρε.

---

scriptis: *ΜΕΛΠΟΜΕΝ: ΔΙΟΝΥΣΟΝ ΑΓΛΑΟΜΟΡΦΟΝ: ΒΑΚΧΕΥΤΟΡΑ ΞΑΝΘΟΚΑΡΕΝΟΝ.* Ara quamquam recentis aetatis, carmen tamen antiquum videtur: usus est hac cantilena auctor hymni in Anth. Pal. IX. 524:

Μέλπωμεν βασιλῆα, φιλεύϊον, εἰραφιώτην,
ἁβροκόμην, ἀγροῖκον, ἀοίδιμον, ἀγλαόμορφον,
Βοιωτόν, βρόμιον, βακχεύτορα, βοτρυοχαίτην —
ξυστοβόλον, ξυνόν, ξενοδώτην, ξανθοκάρηνον.

neque enim assentior Boeckhio, qui ex isto hymno hunc titulum mala fraude compositum esse censet.

Fr. 6. Schol. Aristoph. Ran. 479: *Ἐν τοῖς Ληναϊκοῖς ἀγῶσι τοῦ Διονύσου ὁ θαδοῦχος κατέχων λαμπάδα λέγει· καλεῖτε Θεόν· καὶ οἱ ἐπακούοντες βοῶσι· Σεμελήϊ᾽ κτλ. ἢ πρὸς τὸ ἐν ταῖς θυσίαις ἐπιλεγόμενον· ἐπειδὰν γὰρ σπονδυποιήσωνται, ἐπιλέγουσιν· Ἐκκέχυται· κάλει Θεόν.* Item numeris astrictum videtur, quod servavit Origenes (Hippolyt.) adv. Haeret. p. 115: *ὁ δὲ στάχυς οὐτός ἐστι καὶ παρὰ Ἀθηναίοις ὁ παρὰ τοῖ ἀχαρακτηρίστου φωστὴρ τέλειος μέγας, καθάπερ αὐτὸς ὁ ἱεροφάντης . . . . νυκτὸς ἐν Ἐλευσῖνι ὑπὸ πολλῷ πυρὶ τελῶν τὰ μεγάλα καὶ ἄρρητα μυστήρια βοᾷ καὶ κέκραγε λέγων· ἱερὸν ἔτεκε πότνια κοῦρον Βριμὼ βριμὴ τουτέστιν ἰσχυρὰ ἰσχυρόν.* ubi *βριμόν* scribendum esse vidit etiam Miller. Fuit:

Ἱερὸν ἔτεκε πότνια κοῦρον
Βριμὼ βριμόν.

Fr. 7. Plut. Quaest. Graec. 36, 7: *Διὰ τί τὸν Διόνυσον αἱ τῶν Ἠλείων γυναῖκες ὑμνοῦσαι παρακαλοῦσι βοέῳ ποδὶ παραγίγνεσθαι πρὸς αὐτάς· ἔχει δ᾽ οὕτως ὁ ὕμνος· ἐλθεῖν . . . θύων, εἶτα δὶς ἐπάδουσιν· Ἄξιε ταῦρε.* V. 1. *ἥρω*, non ausus sum *ἥρως* substituere. — V. 2. *Ἀλείων* scripsi, ut duo sint molossi, cf. v. 4. Welcker *Ἄλιον*, vulgo *ἅλιον*. De Bacchi cultu apud Eleos eiusque festo *Θυῖα* vid. Paus. VI. 26, 1.

Digitized by Google

8.

Ἀνάγετ', εὐρυχωρίαν
τῷ θεῷ ποιεῖτε·
ἐθέλει γὰρ ὁ θεὸς ὀρθὸς ἐσφυρωμένος
διὰ μέσου βαδίζειν.

9.

Σοί, Βάκχε, τάνδε μοῦσαν ἀγλαΐζομεν
ἁπλοῦν ῥυθμὸν χέοντες αἰόλῳ μέλει,
καινάν, ἀπαρθένευτον, οὔτι ταῖς πάρος
κεχρημέναν ᾠδαῖσιν, ἀλλ' ἀκήρατον
κατάρχομεν τὸν ὕμνον.

10.

Ἀχαΐνην στέατος ἔμπλεων τράγον.

11.

Πόρρω γάρ, ὦ παῖδες, πόδα
μετάβατε καὶ κωμάξατε
βέλτιον.

Fr. 8. *Ithyphallorum* cantilenam affert Semus ap. Athen. XIV. 622. B: *Οἱ δὲ ἰθύφαλλοι ... ὅταν κατὰ μέσην τὴν ὀρχήστραν γένωνται, ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸ θέατρον λέγοντες· ἀνάγετε εὐρυχωρίαν* κτλ. V. 1. *ἀνάγετε κῶμον* addidit Tyrwhitt, rectius Meineke *ἀνάγετ' ἀνάγετε πάντες* coniecit, quamquam praestare videtur *ἀνάγετε πάντες, ἀνάγετ'*. — V. 2. *τῷ θεῷ ποιεῖτε* Porson, codd. *ποιεῖτε τῷ θεῷ*. — V. 3. *ἐθέλει*, Meineke *θέλει*. — *ἐσφυρωμένος*, conieci *ἐσφυδωμένος*, et sic etiam Meineke.

Fr. 9. *Phallophororum* cantilenam servavit Semus ap. Athen. XIV. 622. E: *Οἱ δὲ φαλλοφόροι ... παρέρχονται οἱ μὲν ἐκ παρόδου, οἱ δὲ κατὰ μέσας τὰς θύρας βαίνοντες ἐν ῥυθμῷ καὶ λέγοντες· Σοὶ Βάκχε* κτλ. V. 1. *σοὶ*, B *σύ*. — V. 3 *καινάν* Hemsterhuys, codd. *καὶ μάν*. — V. 4. *κεχρημέναν ᾠδαῖσιν* Porson, A *κεχρημεναν ωδαισιν*, B *κέχρημε κανώδησιν*, P *κέχρημεν κανώδασιν*, VL *κεχρήμεθα πανώδασιν*.

Fr. 10. Athen. III. 109. F: *Ἀχαΐνας· τούτου τοῦ ἄρτου μνημονεύει Σῆμος ἐν ὀγδόῳ Δηλιάδος λέγων ταῖς θεσμοφόροις γίγνεσθαι· εἰσὶ δὲ ἄρτοι μεγάλοι, καὶ ἑορτὴ καλεῖται Μεγαλάρτια, ἐπιλεγόντων τῶν φερόντων· Ἀχαΐνην* (*ἀχαίνου* B) *στ. ἔμπλεων* (sic AD, *ἔμπλεῶ* B, *ἔμπλεον* VL) *τράγον* (hanc imperativi formam esse pro *τράγε* docuit Meineke).

Fr. 11. Lucian. Saltat. 10: *Τοιγαροῦν καὶ τὸ ᾆσμα, ὃ μεταξὺ ὀρχούμενοι (οἱ Λάκωνες) ᾄδουσιν, Ἀφροδίτης ἐπίκλησίς ἐστιν καὶ Ἐρώτων, ὡς συγκωμάζοιεν αὐτοῖς καὶ συνορχοῖντο· καὶ θάτερον δὲ τῶν ᾀσμάτων — δύο γὰρ ᾄδεται — καὶ διδασκαλίαν ἔχει ὡς χρὴ ὀρχεῖσθαι· πόρρω γάρ φασιν (φησιν), ὦ παῖδες* κτλ. *τουτέστιν ἄμεινον ὀρχήσασθε*. ubi *κωμάξατε* Solanus, *κομάξατε* a, *κωμάσατε* codd. Cf. Hesych. *κωμάδδειν· ὀρχεῖσθαι*.

Digitized by Google

12.

Ποῖ μοι τὰ ῥόδα, ποῦ μοι τὰ ἴα, ποῦ μοι τὰ καλὰ σέλινα;
Ταδὶ τὰ ῥόδα, ταδὶ τὰ ἴα, ταδὶ τὰ καλὰ σέλινα.

13.

Χαλκῆν μυῖαν θηράσω.
Θηράσεις, ἀλλ' οὐ λήψει.

14.

A. *Χέλει χελώνη, τί ποιεῖς ἐν τῷ μέσῳ;*
B. *Μαρύομ' ἔρια καὶ κρόκην Μιλησίαν.*
A. *Ὁ σὸ' ἔκγονός σου τί ποῖων ἀπώλετο;*
B. *Λευκᾶν ἀφ' ἵππων εἰς θάλασσαν ἅλατο.*

15.

Ἔξεχ', ὦ φίλ' Ἥλιε.

16.

Ἥλιος Ἀπόλλων, ὁ δέ γ' Ἀπόλλων ἥλιος.

Fr. 12. Athen. XIV. 629. E: *Ἦν δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἰδιώταις ἡ καλουμένη ἄνθεμα· ταύτην δὲ ᾠρχοῦντο μετὰ λέξεως τοιαύτης μιμούμενοι καὶ λέγοντες· Ποῦ κτλ.* V. 2. om. PVL, add. ABC et epit. Hoesch. — *ταδὶ τὰ ῥόδα* censor Ienensis, codd. *ποῦ μοι ταδὶ τὰ ῥόδα κτλ.*

Fr. 13. Poll. IX. 123: *Ἡ δὲ χαλκῆ μυῖα, ταινίᾳ τῷ ὀφθαλμῷ περισφίγξαντος ἑνὸς παιδός, ὁ μὲν περισιρέφεται κηρύττων· χαλκῆν μ. ὀ. οἱ δὲ ἀποκρινάμενοι· θηράσεις κτλ. σκύτεσι βυβλίνοις αὐτὸν παίουσιν, ἕως τινὸς αὐτῶν λάβηται.*

Fr. 14. Pollux IX. 125: *Ἡ δὲ χελὶ χελώνη παρθένων ἐστὶν ἡ παιδιά, παρόμοιόν τι ἔχουσα τῇ χύτρᾳ· ἡ μὲν γὰρ κάθηται, καὶ καλεῖται χελώνη, αἱ δὲ περιτρέχουσιν ἀνερωτῶσαι· χελὶ χελ. . . . ἡ δὲ ἀποκρίνεται· ἔρια μαρύ. . . . εἶτ' ἐκεῖναι πάλιν ἐκβοῶσιν· ὁ δ' ἔκγονός σου . . . ἡ δέ φησι· λευκᾶν κτλ.* Eadem Eust. Qd. 1914, 56. V. 1. *χέλει χελώνη* Eustath., qui dicit: *ἔστι δ' ἐν τούτοις τὸ χέλει προστακτικὸν δῆθεν, παρεχούμενον τῇ χελώνῃ.* Nisi forte malis *χελεῦ*, vid. Hesych. *χελεύς· χελώνη.* Pollux *χελί*, sed Bekker *χελιχελώνη.* Simile est *πόνῳ πόνηρος*, vel rectius *πονωπόνηρος* ap. Arist. Vesp. 466. Lys. 350. — *ποῖεις* Meineke et v. 3. *ποῖων*, vid. Ahrens D. Dor. 208., nisi praestat *ποϊεῖς* et *ποϊῶν*. — V. 2. *μαρύομ' ἔρια* Meineke, v. *ἔρια μαρύομαι*, idem praeterea *κρόκαν* scripsit. — V. 3. *ἔκγονος*, Eust. *ἔγγονος.*

Fr. 15. Pollux IX. 123: *Ἡ δὲ ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε παιδιὰ κρόταν ἔχει τῶν παίδων σὺν τῷ ἐπιβοήματι τούτῳ, ὁπόταν νέφος ἐπιδράμῃ τὸν θεόν, ὅθεν καὶ Στράττις ἐν Φοινίσσαις· εἶθ' ἥλιος μὲν πείθεται τοῖς παιδίοις, ὅταν λέγωσιν, ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε.* Cf. Aristoph. Insul. Fr. 4. Eust. Il. 881, 42. Athen. XIV. 619. B: *Ἡ δὲ εἰς Ἀπόλλωνα ᾠδὴ φιληλιάς, ὡς Τελέσιλλα παρίστησιν.*

Fr. 16. Heraclit. Allegor. Hom. c. 6: *καὶ τὸ δημῶδες ἄνω καὶ κάτω θρυλλούμενον· ἥλιος κτλ.* siquidem hoc ex cantilena populari petitum est.

Digitized by Google

17.

Ἄμμες πόκ' ἦμες ἄλκιμοι νεανίαι.
Ἄμμες δέ γ' εἰμές· αἰ δὲ λῆς, αὐγάσδεο.
Ἄμμες δέ γ' ἐσσόμεσθα πολλῷ κάρρονες.

18.

Ἴωμεν εἰς Ἀθήνας.

19.

Μακραὶ δρύες, ὦ Μέναλκα.

20.

Ἐκκόρει, κόρη κορώνη.

Fr. 17. Plut. vit. Lycurg. 21: *Τριῶν γὰρ χορῶν κατὰ τὰς τρεῖς ἡλικίας συνισταμένων ἐν ταῖς ἑορταῖς, ὁ μὲν τῶν γερόντων ἀρχόμενος ἦδεν· Ἄμμες ποκ' κτλ. ὁ δὲ τῶν ἀκμαζόντων ἀμειβόμενος ἔλεγεν· Ἄμμες δέ γ' κτλ. ὁ δὲ τρίτος ὁ τῶν παίδων· Ἄμμες κτλ.* Possis ad *Tyrtaeum* referre, siquidem Pollux IV. 107. dicit: *τριχορίαν δὲ Τύρταιος ἔστησε, τρεῖς Λακώνων χορούς, καθ' ἡλικίαν ἑκάστην, παῖδας ἄνδρας γέροντας.* Iidem versus Instit. Lac. 15. et de se ipsum citra inv. laud. 15., (ubi inverso ord. v. 1. 2. 3.) leguntur. V. 1. *ἄμμες*, Plut. secundo loco *ἄμες* (Xyl. *ἄμμες*). In proecdosi *ἀμὲς* ubique scripsi. — *πόκ'* ACS primo Plut. loco, v. *ποτ'*. — *ἦμες*, tertio loco vulgo *ἦ μέν*, sed Mosc. 1, 2. *ἦμες*, primo loco FaL *ἦμεν*. — V. 2. *δέ γ'*, Keil coni. *δ' ἔτ'*. — *εἰμές* Plutarchi primo loco tantum X (*εἰμὲν* ACS, *εἶμεν* ia), secundo *ἐσμέν*, tertio *εἰμέν*. — *αὐγάσδεο* duobus locis, *πεῖραν λαβὲ* primo loco. — V. 3. *ἐσσόμεσθα* primo loco AC, v. *ἐσόμεσθα*. — *πολλῷ* Steph., codd. *πολλῶν* (C *πολλὸν*), qui etiam *κρείσσονες* praebent. Cf. praeterea schol. Platon. p. 223., ubi V. 2. *ἔνεσμεν, ἢν δὲ λῆς, πεῖραν λαβέ.* Diogen. II. 30. et V. 3. Zenob. I. 82. Greg. Cypr. I. 48. Apost. II. 72. Arsen. p. 51. Conferas denique epigramma Laconicum ap. Plut. Consol. c. 15. et Arsen. 369:

Νῦν ἄμμες, πρόσθ' ἄλλοι ἐθάλλεον (ἐθάλεον), αὐτίκα δ' ἄλλοι,
ὧν ἄμμες γενεὰν οὐκέτ' ἐποψόμεθα.

Fr. 18. Plut. Quaest. Graec. c. 35: *Τί δήποτε ταῖς κόραις τῶν Βοττιαίων ἔθος ἦν λέγειν χορευούσαις· Ἴωμεν εἰς Ἀθήνας.*

Fr. 19. Athen. XIV. 619. C: *Κλέαρχος δ' ἐν πρώτῳ Ἐρωτικῶν νόμιον καλεῖσθαί τινά φησιν ᾠδὴν ἀπ' Ἠριφανίδος, γράφων οὕτως· Ἠριφανὶς ἡ μελοποιός, Μενάλκου κυνηγετοῦντος ἐρασθεῖσα, ἐθήρευε μεταθέουσα ταῖς ἐπιθυμίαις· φοιτῶσα γὰρ καὶ πλανωμένη πάντας τοὺς ὀρείους ἐπεξῄει δρυμούς, ὡς μῦθον εἶναι τοὺς λεγομένους Ἰοὺς δρόμους· ὥστε μὴ μόνον τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἀστοργίᾳ διαφέροντας, ἀλλὰ καὶ τῶν θηρῶν τοὺς ἀνημερωτάτους συνδακρῦσαι τῷ πάθει, λαβόντας αἴσθησιν ἐρωτικῆς ἐλπίδος· ὅθεν ἐποίησέ τε καὶ ποιήσασα περιῄει κατὰ τὴν ἐρημίαν, ὥς φασιν, ἀναβοῶσα καὶ ᾄδουσα τὸ καλούμενον νόμιον, ἐν ᾧ ἐστι· Μακραὶ δρύες, ὦ Μέναλκα.* (B *Μενάλκαι*). *Eriphanis* cur non sit recipienda in numerum poetarum, facile apparet.

Fr. 20. Horapollo Hierogl. I. 8: *Τῆς δὲ τοιαύτης αὐτῶν (τῶν κορωνῶν) ὁμονοίας χάριν μέχρι νῦν οἱ Ἕλληνες ἐν τοῖς γάμοις ἐκ κορὶ κορὶ κορώνη* (sic cod. Par. C, cf. codd. ap. Bachm. An. II. 407.) *λέγουσιν ἀγνοοῦντες.* sed cod. Aug. et edd. *ἐκκορὶ κορὶ κορώνην*, codd. Par. AB cod. Mor. *κορώνη*. Adde Schol. Pind. Pyth. III. 27: *κἂν τῷ βίῳ ἀκορεῖ* (cod. Gott.

Digitized by Google

21.

Ὦ τί πάσχεις; μὴ προδῷς ἄμμ', ἱκετεύω·
πρὶν καὶ μολὲν κεῖνον, ἀνίστω·
μὴ κακὸν μέγα ποιήσῃ σὲ
κἀμὲ τὰν δειλάκραν·
ἀμέρα καὶ δή· τὸ φῶς διὰ τᾶς θυρίδος οὐκ ὁρῇς;

22.

Ἐς τε μέσον πεδίον Στενυκλήριον, ἔς τ' ὄρος ἄκρον
εἶπετ' Ἀριστομένης τοῖς Λακεδαιμονίοις.

23.

Ἐν φανερᾷ γενόμαν, πάτραν δέ μου ἁλμυρὸν ὕδωρ
ἀμφὶς ἔχει· μήτηρ δ' ἔστ' ἀριθμοῖο πάϊς.

εὐκορεῖ) ἀντὶ τοῦ κόρας (cod. Gott. κούρους) κορώνας. παροτρύνοντες δ' (cod. Gott. προτρέποντες) ἔνιοί φασιν· ἐκκορεῖ κόρους κορώνας. (cod. Gott. ἐκκόρει κόρει κορώνας). quae Boeckhio ex dittographia orta esse videtur: idem scripsit ἐκκόρει, κόρει κορώνην· exorna, orna cornicem. Hermann Opusc. II. 328: κἂν τῷ βίῳ, ὡςπερεὶ ἀντὶ τοῦ κούρους, κορώνας παροτρύνοντες ἔνιοί φασιν· ἐκκόρει κόρην, κορώνη· i. e. devirgina virginem cornix. Welcker Prometh. 397: ἐκκόρει, κόρε, κορώνην. Mihi leg. videtur: κἀν τῷ βίῳ ἐκκορεῖν ἀντὶ τοῦ ὑποκουρίζεσθαι, καὶ κορώνας παροτρύνοντες ἔνιοί φασιν· ἐκκόρει, κόρη κορώνη. Etenim quod ὑποκουρίζεσθαι vel κουρίζεσθαι dici solebat, vulgo dicebatur ἐκκορεῖν, vid. Hesych. κουριζομέναις, ὑμεναιουμέναις, γαμουμέναις, διὰ τὸ λέγειν· σὺν κούροις τε καὶ κόραις· ὅπερ νῦν παρεφθαρμένως ἐκκορεῖν (cod. ἐκ κόρεν) λέγεται. Haec explicatio etiam adhibenda huic cantilenae nuptiali, restituendum autem ἐκκόρει, κόρη κορώνη, hymenaeum cane, virgo cornix. quo nomine apte appellare licuit cornicem (quod Hesych. habet: κυσθοκορώνη· νύμφη ex comico poeta petitum videtur), nisi forte quis comparare malit χέλει χελώνη, quod extat supra. Ceterum ex eadem hac cantilena nuptiali fortasse etiam petitum est, quod exhibet Schol. Pind. et Hesych.:

Σὺν κόροις τε καὶ κόραις.

Resp. huc etiam Aelian. Hist. An. III. 9: Ἀκούω δὲ τοὺς πάλαι καὶ ἐν τοῖς γάμοις μετὰ τὸν ὑμέναιον τὴν κορώνην καλεῖν, σύνθημα ὁμονοίας τοῦτ' εἶναι τοῖς συνιοῦσιν ἐπὶ τῇ παιδοποιΐᾳ διδόντας.

Fr. 21. Athen. XV. 697. B: Οὗτος γὰρ τὰς καπυρωτέρας ᾠδὰς ἀσπάζεται μᾶλλον τῶν ἐσπουδασμένων· οἷαί εἰσιν αἱ Λοκρικαὶ καλούμεναι, μοιχικαί τινες τὴν φύσιν ὑπαρχουσαι, ὡς καὶ ἥδε· Ὦ κτλ. V. 1. ἥδε· ὦ τί Dindorf, ἡδέω τι A, ἡδεῶ τί B, ἡδέω τί P, ἡδέως τι VL. — V. 2. μολὲν Bentley, μόλεν PVL, μόλιν AB. — ἀνίστω Bentley, ἀνιστῶ PVL. — V. 3. ποιήσῃ σὲ κἀμὲ Dindorf, vulgo ποιήσῃς καί με, Bothe ποιῇς με. — τὰν Bothe, vulgo τὴν. — V. 4. δή scripsi, vulgo ἤδη, contra Dindorf καὶ delevit. — ὁρῇς scripsi, ἐκορῇς A, εκόρης B, ἐσορῇς VL. Schneidewin, ut Locrorum dialectum restitueret, de qua nihil compertum habemus, v. 1. ἀμέ, v. 2. κῆνον et ἀνίστα scripsit.

Fr. 22. Pausan. IV. 16, 6: Ἀριστομένει δέ, ὡ ἀνέστρεψεν ἐς τὴν Ἀρδανίαν, ταινίας αἱ γυναῖκες καὶ τὰ ὡραῖα ἐπιβάλλουσαι τῶν ἀνθῶν ἐπέλεγον ᾆσμα τὸ καὶ ἐς ἡμᾶς ἔτι ᾀδόμενον· ἔς τε μέσον κτλ.

Fr. 23. Athen. X. 455. D: ἔστιν εὐπορῆσαι καὶ ἄλλων γρίφων· ἐν φανερᾷ κτλ. φανερᾷ μὲν οὖν λέγει τῇ Λήλῳ, ἥτις ὑπὸ θαλάσσης περιέχεται, μήτηρ δ' ἡ Λητώ, ἥτις Κοίου ἐστὶ θυγάτηρ, Μακεδόνες δὲ τὸν ἀριθμὸν κοῖον προσαγορεύουσι. cf. Eustath. Od. 1558, 3. V. 1. ἐν φανερᾷ ABCP Eust., ἐν φανερῷ VL. — πάτραν δέ μου AC, πάτρην δέ μου Eust. πάτρη δέ μοι PVL. — V. 2. ἔστ' L Eust., ἐστὶν PV.

Digitized by Google

24.

Κριθῆς ἀφλοίου χυλὸν ὀργάσας πίει.

25.

ΠΑΝΑΡΚΟΥΣ.

Αἶνός τίς ἐστιν, ὡς ἀνήρ τε κοὐκ ἀνήρ
ὄρνιθα κοὐκ ὄρνιθ' ἰδών τε κοὐκ ἰδών
ἐπὶ ξύλου τε κοὐ ξύλου καθημένην,
λίθῳ τε κοὐ λίθῳ βάλοι τε κοὐ βάλοι.

26.

Γαστὴρ ὅλον τὸ σῶμα, πανταχῆ βλέπων
ὀφθαλμός, ἕρπον τοῖς ὀδοῦσι θηρίον.

27.

Σῖτον ἐν πηλῷ φύτευε· τὴν δὲ κριθὴν ἐν κόνει.

28.

Λίψ ἄνεμος ταχὺ μὲν νεφέλας, ταχὺ δ' αἴθρια ποιεῖ,
Ἀργέστῃ δ' ἀνέμῳ πᾶσ' ἕπεται νεφέλη.

Fr. 24. Athen. ib. *καὶ ἐπὶ τῆς πτισάνης· Κριθῆς κτλ.* Sed quod ibid. legitur 457. B: *λαβὼν ἀριστόνικον ἐν μάχῃ κράτος* ex tragico aliquo poeta petitum videtur.

Fr. 25. Schol. Plut. de Rep. V. p. 479. C: *Κλεάρχου γρίφος· Αἶνός κτλ.* et deinde: *ἄλλως·*

Ἄνθρωπος οὐκ ἄνθρωπος, ἄνθρωπος δ' ὅμως,
ὄρνιθα κοὐκ ὄρνιθα, ὄρνιθα δ' ὅμως,
ἐπὶ ξύλου τε κοὐ ξύλου καθημένην
λίθῳ βαλών τε κοὐ λίθῳ διώλεσεν·

νυκτερίδα ὁ εὐνοῦχος νάρθηκος κισσήρει. (Similiter Schol. Aristot. IV. p. 14. nisi quod ter *ὄρνιν*). Plato ipse dicit: *τῷ τῶν παίδων αἰνίγματι τῷ περὶ τοῦ εὐνούχου τῆς βολῆς πέρι τῆς νυκτερίδος.* Affert etiam Eustath. Il. 713, 10., ubi v. 3: *καθημένην τε κοὐ καθημένην*, Suid. v. *Αἶνος*, ubi v. 2. *ὄρνιθα κοὐκ ὄρνιθα, ὄρνιθα δ' ὅμως*, v. 3. Bernhardy *ἐπὶ ξύλου με*, vulgo *με* deest, v. 4. libri *λίθῳ με βαλὼν διώλεσεν.* Respicit Trypho ap. Walz. Rhet. VIII. 736. Moschopul. 75. — *Panarci* vindicat Athen. X. 452. C: *καὶ τὸ Πανάρκους δ' ἐστὶ τοιοῦτον, ὥς φησι Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ γρίφων, ὅτι βάλοι ξύλῳ τε καὶ οὐ ξύλῳ καθημένην ὄρνιθα καὶ οὐκ ὄρνιθα ἀνὴρ τε καὶ οὐκ ἀνὴρ λίθῳ τε καὶ οὐ λίθῳ.* Cf. etiam Photius v. *Νυκτερίδος αἶνος.*

Fr. 26. Plut. Am. et Adul. c. 9: *οὕτως ἄπειρος ἦν κόλακος ὁ νομίζων τὰ ἰαμβεῖα ταυτὶ τῷ κόλακι μᾶλλον ἢ τῷ καρκίνῳ* (leg. *τῷ καρκίνῳ μᾶλλον ἢ τῷ κόλακι*) *προσήκειν· Γαστήρ κτλ.* Nisi forte ex comico poeta petitum est.

Fr. 27. Plut. Quaest. Nat. c. 16: *Διὰ τί λέγεται· σῖτον κτλ. φύτευε*, legebatur *φυτεύετε.*

Fr. 28. Theophrast. de vent. 51: *Ἐπεὶ δὲ πρὸς τὰς χώρας ἑκάστοις καὶ τοὺς τόπους ἐπινεφῆ καὶ αἰθρίαι, διὰ τοῦτο καὶ τὰ τῶν ἐν παροιμίᾳ λεγομένων πρός τινας τόπους εἰσίν, ὡς περὶ τοῦ ἀργέστου καὶ λιβός· εἰσχυρὸς δὲ μάλιστα περὶ Κνίδον καὶ Ῥόδον, Λὶψ ἄνεμος κτλ.* V. 2. *αθρια* Turnebus, *αἰθριαι* A, *αἰθρίαν* Vossianus, *αἰθρίας* ed. Bas.

Digitized by Google

29.

Ἦλθ', ἦλθε χελιδών,
καλὰς ὥρας ἄγουσα,
καλοὺς ἐνιαυτούς,
ἐπὶ γαστέρα λευκά,
ἐπὶ νῶτα μέλαινα.
παλάθαν σὺ προκύκλει
ἐκ πίονος οἴκου,
οἴνου τε δέπαστρον,
τυρῶν τε κάνυστρον·

Extant alia praecepta popularia de tempestate versibus heroicis aut iambicis inclusa, velut ap. Theophr. ib. 37. et Aristot. Probl. 26, 31:

Ἕλκων ἐφ' αὐτὸν ὥστε καικίας νέφη.

ap. Theophr. 49. et Aristot. 26, 9. et 14:

Οὔποτε νυκτερινὸς βορέας τρίτον ἶκετο φέγγος.

ap. Theophr. 50:

Φιλεῖ δὲ νότος μετὰ πάχνην.

ap. Aristot. 26, 48:

Εἰ δ' ὁ νότος βορέαν προκαλέσσεται, αὐτίκα χειμών.
Εἰ βορρᾶς πηλὸν καταλήψεται, αὐτίκα χειμών.

ap. Arist. 20, 2:

Μίνθην ἐν πολέμῳ μήτ' ἔσθιε μήτε φύτευε.

ap. Aristot. 26, 21. 28. 43. 47:

Ἀρχομένου τε νότου καὶ λήγοντος βορέαο.

ap. Theophrast. 61. et Aristot. 26, 59. et 25, 7:

Μή ποτ' ἀπ' ἠπείρου δείσῃς νέφος, ἀλλ' ἐπὶ πόντου
χειμῶνος, θέρεος δὲ ἀπ' ἠπείροιο μελαίνης.

Fr. 29. Athen. VIII. 360. B: *Καὶ χελιδονίζειν δὲ καλεῖται παρὰ Ῥοδίοις ἀγερμός τις ἄλλος, περὶ οὗ Θέογνίς φησιν ἐν δευτέρῳ περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ θυσιῶν γράφων οὕτως· Εἶδος δέ τι τοῦ ἀγείρειν χελιδονίζειν οἱ Ῥόδιοι καλοῦσιν, ὃ γίνεται τῷ Βοηδρομιῶνι μηνί· χελιδονίζειν δὲ λέγεται διὰ τὸ εἰωθὸς ἐπιφωνεῖσθαι· Ἦλθ' κτλ. τὸν δὲ ἀγερμὸν τοῦτον καταδείξαι πρῶτος Κλεόβουλος ὁ Λινδιος ἐν Λίνδῳ χρείας γενομένης συλλογῆς χρημάτων.* Cf. Eust. 1914, 45. ubi afferuntur v. 1—5., deinde *εἶτα ὡς ἐν συνόψει φάναι, οὐ παλάθαν ζητοῦμεν οἴνου τε δέπαστρον, ἃ χελιδὼν καὶ λεκιθίταν οὐκ ἀπωθεῖται* usque ad v. 15., *μετὰ δὲ ὀλίγα τελειοῦται ἡ ᾠδὴ εἰς τὸ ἄνοιγ' κτλ.* (19. 20.) Dixit de hoc carmine Ahrens Dial. Dor. 478. Schema v. 1—11. 17. et 18. est ⏑⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ vel ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑, denique etiam abiecta plane anacrusi – ⏑ ⏑ – – ⏑, ut 11. et 17., quamquam facile hi quoque poterant corrigi. Sed non videtur ferendum schema hoc x ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑, quare V. 3. et 5. correxi. Copulantur autem, ut fit in popularibus cantilenis, bini semper versus, nisi quod primus haud inepte singularis est. V. 1. Hermann ἠνθ' ἠνθε Doctr. Metr. 461. — V. 2. ὥρας Hermann, v. ὥρας. — V. 3. καλοὺς Hermann, v. καὶ καλοὺς. — V. 5. ἐπὶ Eustath., κατὰ vulgo. — μέλαινα Eust., μέλανα BPV. — V. 6. παλάθαν σὺ προκύκλει Hermann, v. παλάθαν οὐ (P1 φαλάνθου, P2 παλαθάνου) προκυκλεῖς. — V. 9. τυρῶν B, τυρῶ PV, τυροῦ L. — κάνυστρον V (cf. Pollux X. 86.), κάννυστρον BDPQ, κάνιστρον L.

Digitized by Google

καὶ πύρνα χελιδών
καὶ λεκιθίταν
οὐκ ἀπωθεῖται. πότερ' ἀπίωμες, ἢ λαβώμεθα;
εἰ μέν τι δώσεις· εἰ δὲ μή, οὐκ ἐάσομεν,
ἢ τὰν θύραν φέρωμες ἢ τοὐπέρθυρον,
ἢ τὰν γυναῖκα τὰν ἔσω καθημέναν·
μικρὰ μέν ἐστι, ῥᾳδίως μιν οἴσομεν·
ἂν δὲ φέρῃς τι,
μέγα δή τι φέροιο.
ἄνοιγ', ἄνοιγε τὰν θύραν χελιδόνι·
οὐ γὰρ γέροντές ἐσμεν, ἀλλὰ παιδία.

30.

Δέξαι τὰν ἀγαθὰν τύχαν, δέξαι τὰν ὑγίειαν,
ἃν φέρομεν παρὰ τᾶς θεοῦ, ἃν ἐκαλέσσατο τήνα.

31.

Ἄλει μύλα ἄλει·
καὶ γὰρ Πιττακὸς ἄλει,
μεγάλας Μιτυλάνας βασιλεύων.

V. 10. καὶ πύρα χελιδών scripsi, καὶ πυρῶνα χελιδὼν A, καὶ πυρῶν ἀ χελιδών B, καὶ πυρῶν χελιδὼν VL, vulgo κάνιστρον καὶ πυρῶν; ἀ χελιδών. Ahrens τυρῶν τε κ. καπυρῶν ἀ χελιδών. Conieci etiam καπυρῶνα χελιδὼν καὶ λεκ., ut καπυρῶν fuerit panis genus, quod καπυρίδιον vocat Athen. III. 113. D. — V. 11. λεκιθίταν, λεκιθι τὰν P, λεκίθι τὰν V. Hermann τὸν λεκ., Ahrens καὶ δὴ λεκ. — V. 12. ἀπωθεῖται, P ἀποθεῖται. Deinde Ahrens coni. κενοὶ πότερ'. — ἀπίωμες, ἀπίωμεν C et Eust. — V. 13. cf. Homeri Carm. min. XV. 14., ubi praeterea v. 11. χελιδονισμοῦ mos respicitur: νεῦμαί τοι νεῦμαι ἐνιαύσιος, ὥστε χελιδών, ἔστηκ' ἐν προθύροις, ψιλὴ πόδας. — V. 14. φέρωμες, C φέρομες, Eust. φέρομεν. — τοὐπέρθυρον, vulgo τὸ ὑπέρθυρον. — V. 16. μικρὰ μέν, fort. μικρὰ γάρ. — οἴσομεν PVL, οἴσομαι C. — V. 17. ἂν δὲ scripsi, v. ἂν δή, formam ἄν sollicitare non ausus sum in dorico carmine. — V. 18. τι φέροιο scripsi, τι φέροις B, τοι φέροις P, τι καὶ φέροις VL. Efficiunt vulgo ex his duobus versiculis senarium: Ἐὰν φέρῃς δέ τι, μέγα δή τι καὶ φέροις.

Fr. 30. Argument. Theocriti III: Τοὺς δὲ νενικημένους (βουκόλους) εἰς τὰς περιοικίδας χωρεῖν, ἀγείροντας ἑαυτοῖς τὰς τροφάς· διδόναι δὲ καὶ ἄλλα τινὰ παιδιᾶς καὶ γέλωτος ἐχόμενα, καὶ εὐφημοῦντας ἐπιλέγειν· Δέξαι κτλ. V. 1. Warton scripsit δέξαι δ' ὑγίειαν. — V. 2. φέρομεν, possis φέρμεν coniicere. — τᾶς Hermann, vulgo τῆς. — θεοῦ, Schneidewin θεῶ. — ἂν ἐκ. τήνα om. Vat. 1, 2. Hermann coni. κἀχαρίσσατο τήνα, Duebner ἂν ἐχαρίσσατο τήνα.

Fr. 31. Plut. Sept. Sap. Conv. c. 14: Ἐγὼ γάρ, εἶπε, τῆς ξένης ἤκουον ᾀδούσης πρὸς τὴν μύλην ἐν Λεσβῷ γενόμενος· Ἄλει κτλ. V. 2. ἄλει scripsi, ut etiam Koester coni., vulgo ἀλεῖ legitur. Ceterum Ritschl transposuit καὶ γὰρ Πιττακὸς ἀλεῖ.

Digitized by Google

32.

Ὦ παῖδες, ὅσοι Χαρίτων τε καὶ πατέρων λάχετ' ἐσθλῶν,
μὴ φθονεῖθ' ὥρας ἀγαθοῖσιν ὁμιλίαν·
σὺν γὰρ ἀνδρείᾳ καὶ ὁ λυσιμελὴς ἔρως ἐπὶ Χαλκιδέων
θάλλει πόλεσιν.

33.

Τὸν Ἑλλάδος ἀγαθέας
στραταγὸν ἀπ' εὐρυχόρου
Σπάρτας ὑμνήσομεν, ὦ
ἰὴ Παιάν.

Fr. 32. Plut. Amator. c. 17: *Ἀριστοτέλης δὲ τὸν μὲν Κλεόμαχον ἁλῶς ἀποθανεῖν φησι, κρατήσαντα τῶν Ἐρετριέων ἐν τῇ μάχῃ· τὸν δὲ ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου φιληθέντα τῶν ἀπὸ Θράκης Χαλκιδέων γενέσθαι, πεμφθέντα τοῖς ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῦσιν ἐπίκουρον· ὅθεν ᾄδεσθαι παρὰ τοῖς Χαλκιδεῦσιν· Ὦ παῖδες κτλ.* V. 1 ὅσοι, scripsi, vulgo οἵ, quod fortasse servandum in carmine populari. — λάχετ' Meineke, ἐλάχετε vulgo. — V. 2. ὁμιλίαν, in proecdosi ὁμιλεῖν scripsi. — V. 3. ἀνδρείᾳ, BE ἀνδρία.

Fr. 33. Plut. vit. Lys. 18: *Πρῶτον μὲν γάρ, ὡς ἱστορεῖ Δοῦρις, Λιλήνων ἐκείνῳ (Λυσάνδρῳ) βωμοὺς αἱ πόλεις ἀνέστησαν ὡς θεῷ καὶ θυσίας ἔθυσαν, εἰς πρῶτον δὲ παιᾶνες ᾠδήσαν, ὧν ἑνὸς ἀρχὴν μνημονεύουσι τοιάνδε· τὸν κτλ.* V. 2. στραταγὸν, Sg στρατηγὸν. — εὐρυχόρου Naeke, v. εὐρυχώρου. — V. 3. ὑμνήσομεν, SgAC ὑμνήσωμεν. — ὦ om. C, praeterea SgATπSV ᾠὴ παιάν. Fort. praestat ἰήϊε, vid. Hephaest. p. 128. et exitum paeanis in Titum Flamininum ap. Plut. vit. Flam. 16:

πίστιν δὲ Ῥωμαίων σέβομεν
τὰν μεγαλευκτοτάταν ὅρκοις φυλάσσειν.
μέλπετε κοῦραι
Ζῆνα μέγαν Ῥώμαν τε
Τίτον θ' ἅμα Ῥωμαίων τε
πίστιν· ἰήϊε Παιάν·
ὦ Τίτε σῶτερ.

quamquam alterum quoque fuit in usu, vid. Athen. XV. 696. E ubi hunc ipsum paeanem memorat: *οὐκ ἔχει δ' οὐδὲ τὸ παιανικὸν ἐπίρρημα, καθάπερ ὁ εἰς Λύσανδρον τὸν Σπαρτιάτην γραφεὶς ὄντως παιάν, ὃν φησὶ Δοῦρις ἐν τοῖς Σαμίων ἐπιγραφομένοις Ὥροις ᾄδεσθαι ἐν Σάμῳ. Παιὰν δ' ἐστὶ καὶ ὁ εἰς Κρατερὸν τὸν Μακεδόνα γραφείς, ὃν ἐτεκτήνατο Ἀλεξῖνος ὁ διαλεκτικός, ὡς φησιν Ἕρμιππος ὁ Καλλιμάχειος ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Ἀριστοτέλους· ᾄδεται δὲ καὶ οὗτος ἐν Δελφοῖς, λυρίζοντός γέ τινος παιδός. Καὶ ὁ εἰς Ἀγήμονα δὲ τὸν Κορίνθιον, Ἀλκυόνης πατέρα, ὃν ᾄδουσι Κορίνθιοι, ἔχει τὸ παιανικὸν ἐπίφθεγμα· παρέθετο δὲ αὐτὸν Πολέμων ὁ περιηγητὴς ἐν τῇ πρὸς Ἀράνθιον ἐπιστολῇ. Καὶ ὁ εἰς Πτολεμαῖον δὲ τὸν πρῶτον Αἰγύπτου βασιλεύσαντα παιάν ἐστιν, ὃν ᾄδουσι Ῥόδιοι· ἔχει γοῦν τὸ ἰὴ παιὰν ἐπίφθεγμα, ὥς φησι Γόργων ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ θυσιῶν. Ἐπ' Ἀντιγόνῳ δὲ καὶ Δημητρίῳ φησὶ Φιλόχορος Ἀθηναίους ᾄδειν παιᾶνας τοὺς πεποιημένους ὑπὸ Ἑρμίππου τοῦ Καλλιμαχείου, ἐφαμίλλων γενομένων τῶν παιᾶνας ποιησάντων πολλῶν καὶ τοῦ Ἑρμοκλέους προαχθέντος.*

Digitized by Google

34.

Ὡς οἱ μέγιστοι τῶν θεῶν καὶ φίλτατοι
τῇ πόλει πάρεισιν·
ἐνταῦθα (γὰρ Δήμητρα καὶ) Δημήτριον
ἅμα παρῆγ' ὁ καιρός·
χὴ μὲν τὰ σεμνὰ τῆς Κόρης μυστήρια
ἔρχεθ', ἵνα ποιήσῃ,
ὁ δ' ἱλαρός, ὥςπερ τὸν θεὸν δεῖ, καὶ καλός
καὶ γελῶν πάρεστιν.
σεμνόν, ὅθι φαίνεθ', οἱ φίλοι πάντες κύκλῳ,
ἐν μέσοισι δ' αὐτός,
ὅμοιος, ὥσπερ οἱ φίλοι μὲν ἀστέρες,
ἥλιος δ' ἐκεῖνος.
ὦ τοῦ κρατίστου παῖ Ποσειδῶνος θεοῦ
χαῖρε κἀφροδίτης·
ἄλλοι μὲν ἢ μακρὰν γὰρ ἀπέχουσιν θεοί,
ἢ οὐκ ἔχουσιν ὦτα,
ἢ οὐκ εἰσίν, ἢ οὐ προσέχουσιν ἡμῖν οὐδὲ ἕν,
σὲ δὲ παρόνθ' ὁρῶμεν,
οὐ ξύλινον, οὐδὲ λίθινον, ἀλλ' ἀληθινόν·
εὐχόμεσθα δή σοι.
πρῶτον μὲν εἰρήνην ποίησον, φίλτατε·
κύριος γὰρ εἶ σύ.
τὴν δ' οὐχὶ Θηβῶν, ἀλλ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος
Σφίγγα περικρατοῦσαν,

Fr. 34. Athen. VI. 253. C ex Demochare haec refert: *Ἐπανελθόντα δὲ τὸν Δημήτριον ἀπὸ τῆς Λευκάδος καὶ Κερκύρας εἰς τὰς Ἀθήνας οἱ Ἀθηναῖοι ἐδέχοντο οὐ μόνον θυμιῶντες καὶ στεφανοῦντες καὶ οἰνοχοοῦντες, ἀλλὰ καὶ προσόδια καὶ χοροὶ καὶ ἰθύφαλλοι μετ' ὀρχήσεως καὶ ᾠδῆς ἀπήντων αὐτῷ, καὶ ἐφιστάμενοι κατὰ τοὺς ὄχλους ἦδον ὀρχούμενοι καὶ ἐπᾴδοντες, ὡς εἴη μόνος θεὸς ἀληθινός, οἱ δ' ἄλλοι καθεύδουσιν ἢ ἀποδημοῦσιν ἢ οὐκ εἰσί, γεγονὼς δ' εἴη ἐκ Ποσειδῶνος καὶ Ἀφροδίτης, τῷ δὲ κάλλει διάφορος καὶ τῇ πρὸς ἅπαντας φιλανθρωπίᾳ κοινός· δεόμενοι δ' αὐτοῦ ἱκέτευον καὶ προσηύχοντο.* Deinde Athen. pergit: *Δοῦρις δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν καὶ αὐτὸν τὸν ἰθύφαλλον· ὡς οἱ μέγιστοι κτλ.* Initio duos tantum versus (fort. *Ἀνάγετε πάντες, ἀνάγετ', εὐρυχωρίαν τοῖς θεοῖς ποιεῖτε*) Meineke deesse censet. — V. 1. ὡς, Hullemann ὥς. — V. 3. γὰρ Δήμητρα καὶ addidit ex coni. Toup. — Δημήτριον Casaub., Δημήτριος PVL. — V. 4. ἅμα PL, ἅμος V. — παρῆγ' Porson, παρῆν PVL. — V. 7. καλὸς καὶ ABC, καλῶς PVL. — V. 9. σεμνόν ABDPQ, σεμνός VL. Sed scribendum σεμνόν τι, quod Meineke quoque coniecit. — φαίνεθ' ABP, φαίνονθ' VL. — V. 10. αὐτός C, αὐτοῖς PVL. — V. 11. ὅμοιος, fort. ὅμοιον, quod etiam Meineke coni. — οἱ, Toup εἰ. — V. 12. ἐκεῖνος, B ἐκεῖνοι. — V. 14. κἀφροδίτης, PVL καὶ ἀφροδίτης. — V. 17. οὐδὲ ἕν, P οὐδεέν. — V. 18. παρόνθ', παρόντα ABCP. — V. 20. εὐχόμεσθα, εὐχόμεθα PVL. — V. 21. μὲν, A με. — V. 24. περικρατοῦσαν Casaub., libri περιπατοῦσαν.

Digitized by Google

Αἰτωλὸς ὅστις ἐπὶ πέτρας καθήμενος,
ὥςπερ ἡ παλαιά,
τὰ σώμαθ' ἡμῶν πάντ' ἀναρπάσας φέρει,
κοὐκ ἔχω μάχεσθαι·
Αἰτωλικὸν γὰρ ἁρπάσαι τὰ τῶν πέλας,
νῦν δὲ καὶ τὰ πόρρω·
μάλιστα μὲν δὴ κόλασον αὐτός· εἰ δὲ μή,
Οἰδίπουν τιν' εὑρέ,
τὴν Σφίγγα ταύτην ὅστις ἢ κατακρημνιεῖ,
ἢ σπίνον ποιήσει.

Non recepi cantilenam, quam Meineke sic constituit:

Μήποτ' εὖ ἕρδειν γέροντα, μηδὲ παῖδα βάσκανον,
μηδὲ δαψιλῆ γυναῖκα, μηδὲ γείτονος κύνα,
μὴ κυβερνήτην φίλυπνον, μὴ λάλον καπηλάτην.

(vid. Diogenian. VI. 6. Suid. v. ἄχρηστα et v. μηδέποτ' εὖ. adde Arsen. 356. et Paroemiogr. II. 528. ed. Gotting.) proverbium dicit etiam Aristot. Rhet. I. 15: οἷον εἴ τις συμβουλεύει μὴ ποιεῖσθαι φίλον γέροντα, τούτῳ μαρτυρεῖ ἡ παροιμία, Μήποτ' εὖ ἕρδειν γέροντα. — Contra quod Athenaeus VII. 325. D ex Chariclide, comico ut videtur poeta profert: Ἀθήνησι δὲ καὶ τόπος τις Τρίγλα καλεῖται, καὶ αὐτόθι ἐστὶν ἀνάθημα τῇ Ἑκάτῃ Τριγλανθίνῃ (Eust. 1197. 30. τριγλαθήνῃ) Διὸ καὶ Χαρικλείδης ἐν Ἁλύσει φησί· Δέσποιν' Ἑκάτη τριοδῖτι, τρίμορφε, τριπρόσωπε, τρίγλαις κηλευμένα (ita BC, κηλευμένη PVL Eust.) non ab ipso poeta videtur profectum, sed ex populari cantilena adscitum:

Δέσποιν' Ἑκάτη τριοδῖτι,
τρίμορφε θεά, τριπρόσωπε,
τρίγλαις κηλευμένα . . .

— Item ex populari cantilena fortasse petitum est, quod legitur apud Plutarchum de superstit. c. 10: Τοῦ Τιμοθέου τὴν Ἄρτεμιν ᾄδοντος ἐν Ἀθήναις καὶ λέγοντος· Θυάδα, φοιβάδα, μαινάδα, λυσσάδα, Κινησίας ὁ μελοποιὸς ἐκ τῶν θεατῶν ἀναστάς, τοιαύτη σοι, εἶπε, θυγάτηρ γένοιτο. Καὶ μὴν ὅμοια τούτοις καὶ χείρονα περὶ Ἀρτέμιδος οἱ δεισιδαίμονες ὑπολαμβάνουσιν, αἴτε κἂν ἀπ' ἀγχόνας ἀΐξασα αἴτε καλεχόνα (sic Dübner, καλεφῶνα cod. Harl., καὶ λεχὼ Wyttenbach, Turnebus κἂν λεχὼ) κναίσατε, αἴ τε κἂν ἔκκεκρος μαίουσα (Harl. ἐκέκρος μ' οὖσα) ἂν πεφυρμένα ἐσῆλθες (sic Dübner et cod. Harl., εἰσῆλθες Wyttenbach) αἴ (om. C) τε καὶ (om. Ven.) ἐκ τριπόδων καθ' ἑρμάτεσσι (CE Harl. καθερμάτεσ-

V. 25. Αἰτωλὸς ABP, Αἰτωλὸν DQ, αἰτωλίδ' CVL. — V. 26. ἡ παλαιά Casaubonus, ἡ πάλαι VL, οἱ πάλαι P. — V. 31. κόλασον Toup, σχόλασον PVL. — V. 34. σπίνον Schweighaeuser, σπείνον A, σπεινὸν P, πεινῆν CVL. Videtur aliud quid delitescere, Meineke coni. κρίνον.

Digitized by Google

σιν, cod. coll. Nov. καθ' ἑρμάτεσιν, Wyttenbach καθ' ἑρμάτευσιν) ἐπισπωμένα (Mosc. 1. ἐπιπτωμένα) τῷ παλαμναίῳ συμπλεχθεῖσα. Carminis reliquias delitescere manifestum est, sed cave haec ad *Timothei* hymnum referas, est tamen dubium an haec sint antiqua, habent enim similitudinem aliquam cum noviciis cantilenis superstitionis plenis, quarum particulas quasdam Origenes (sive potius Hippolytus) in libro adv. Haereticos servavit. Scribendum videtur: αἴτε κα(κ') ἀπ' ἀγχόνας ἀΐξασα, αἴτε κα λεχὼ διακναίσασα, αἴτε κ' ἐν νεκροῖς μ' ἀΐουσ' ἀμπεφυρμένα ἐσῆλθες, αἴτε καὶ ἐκ τριόδων καθ' ἑρμάτεσσιν ἐπισπωμένα τῷ παλαμναίῳ συμπλεχθεῖσα, ultima sic interpretor, *sive domum ingressa es ex triviis, ubi dum de coelo detraheris lapidum acervis, piaculo polluta es*, quamquam possis καθαρμάτεσσιν ἐπισπομένα τῷ παλαμναίῳ τε συμπλεχθεῖσα conicere. Ceterum numeros quosdam in his facile agnoscas, sed non possumus ad legitimos versus revocare, ut fieri solet in cantilenis popularibus. — Ex alio sed non dissimili carmine petitum videtur, quod servavit Hesychius: ὦπι ἄνασσα· πυρρὰ πρόθυρος. πῦρ πρὸ τῶν θυρῶν. Scribendum:

Ὦπι ἄνασσα, πυρὰ προθύροις.

et πυρά etiam Palmerius. Interpretatio autem sic restituenda videtur, huc relatis iis, quae falso s. v. ὠπατῆρε leguntur: *Διὰ φαρμάκων εἰώθασί τινες ἐπάγειν τὴν Ἑκάτην ταῖς οἰκίαις, πῦρ πρὸ θυρῶν* (ἀνάπτοντες). — Carmen quod servavit Origenes (Hippolytus) adv. Haeret. p. 72. ed. Miller mihi quidem quamquam non valde antiquum, at certe non prorsus novicium videtur:

Νερτερίη χθονίη τε καὶ οὐρανίη μόλε βομβώ,
εἰνοδίη τριοδῖτι, φαεσφόρε, νυκτεροφοίτη·
ἐχθρὴ μὲν φωτός, νυκτὸς δὲ φίλη καὶ ἑταίρη·
χαίρουσα σκυλάκων ὕλακῇ τε καὶ αἵματι φοινῷ
ἐν νέκυσιν στείχουσα κατ' ἠρία τεθνηώτων,
αἵματος ἱμείρουσα, φόβον θνητοῖσι φέρουσα,
γοργὼ καὶ μορμὼ καὶ μήνη καὶ πολύμορφε,
ἔλθοις εὐάντητος ἐφ' ἡμετέρῃσι θυηλαῖς.

Certe hanc vel simillimam cantilenam Theocritus respicere videtur II. 13., et hinc etiam repetendum quod ibi pro ἀνά τ' ἠρία καὶ μέλαν αἷμα alii legebant ἀνά τ' ἠρία κεκμηώτων. — Ceterum *Βομβώ* mihi quoque suspectum, nec tamen *Βαυβώ*, ut Miller coniecit, scribendum puto, sed *ῥόμβῳ*, ut sit *veni quasi turbine acta*, quamquam possis etiam de magico rhombo interpretari (de quo vid. Sch. Apoll. Rh. I. 144. Interprett. Theocr. II. 30.), ut haec cantilena proprie fuerit composita in usum mulierum, quae rhombo ad magicas artes utebantur. V. 2. Meineke *νυκτεροφοῖτι*. — Porro omnia, quae heroicis versibus composita sunt, procul habui. Seiungenda igitur cantilena notissima Εἰρεσιώνη, cuius exordium cum alii, tum Plut. vit. Thes. c. 22. affert:

Εἰρεσιώνη σῦκα φέρει καὶ πίονας ἄρτους
καὶ μέλι ἐν κοτύλῃ καὶ ἔλαιον ἀναψήσασθαι
καὶ κύλικ' εὐζώρου, ὡς ἂν μεθύουσα καθεύδῃς.

Digitized by Google

quamquam fortasse deinde versus alius generis sequebantur, quemadmodum etiam Homerica Iresione (carm. min. XV.) duobus trimetris iamb. terminatur. — Item seiungenda puerorum cantilena, quando noctuam ceperunt, quae commemoratur Cram. An. Par. IV. 103, 26: *Αἴθ' ὄφελες θανεῖν ἢ πανύστατον ὀρχήσασθαι.* Versus haud dubie fuit:

Αἴθ' ὄφελες θανέειν ἢ ὕστατον ὀρχήσασθαι.

legiturque, si recte memini, etiam alibi. — Aliorum carminum prorsus non constat quae fuerit forma. Ita epicumne an vere lyricum carmen fuerit *hymnus in Herculem*, quem memorat Ptolem. Heph. p. 186. West. ignoramus: *τίνος ἐστὶν ὁ ὕμνος ὁ ᾀδόμενος ἐν Θηβαίοις εἰς Ἡρακλέα, ἐν ᾧ λέγει* (scr. *λέγεται*) *Διὸς καὶ Ἥρας υἱός· ἔνθα περὶ τῶν κατα πόλεις τοὺς ὕμνους ποιησάντων, καὶ ὡς Φιλοστέφανος ὁ Μαντινεὺς ὁ ποιητὴς ἐκ γενετῆς ἰματίῳ οὐκ ἐχρήσατο, καὶ ὡς Μάτρις ὁ Θηβαῖος ὑμνογράφος μυρσίνας παρ' ὅλον τὸν βίον ἐστεῖτο.* unde coniicio, Ptolemaeum hunc hymnum ad illum ipsum *Matrin* retulisse, de quo cf. Athen. II. 44, C. ubi Meineke *Θηβαῖος* pro *Ἀθηναῖος* coniecit; sed *ἐγκώμιον Ἡρακλέους*, quod Ath. X. 412. B. *Matridis* nomine affert, quodque etiam Diodor. Sic. I. 24. respicit, non huic poetae tribuendum videtur, sed rhetori, quem dicit Longin. de Subl. c. 3., nisi eundem hominem et rhetoricae et poesi operam dedisse censeas. — Non magis constat, id quod exhibet Pollux X. 162: *σίφνιν δ' ἐν τοῖς Ἀττικοῖς ὕμνοις οὐ τὴν γῆν ἔνιοι ἀκούουσι, ἀλλὰ τὴν σιπύαν, ἐξ ἧς ἡ Δημήτηρ προὐκόμιζε τὰς τροφάς.* utrum ex epico an lyrico carmine petitum sit. — Alia autem aliena sunt, velut ex *titulo sepulcrali* virginis Spartanae petitum videtur, quod habet Pollux IV. 102: *Καὶ βίβασις δέ τι ἦν εἶδος Λακωνικῆς ὀρχήσεως, ἧς καὶ τὰ ἆθλα προὐτίθετο οὐ τοῖς παισὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ταῖς κόραις. ἔδει δὲ ἅλλεσθαι καὶ ψαύειν τοῖς ποσὶ πρὸς τὰς πυγὰς καὶ ἠριθμεῖτο τὰ πηδήματα, ὅθεν καὶ ἐπὶ μιᾶς ἦν ἐπίγραμμα·*

Χίλιά ποκα βιβάντι, πλεῖστα δὴ τῶν πῇ ποκά.

ubi Bekker *χίλι' ἅ*, Meineke *βίβατι* coniecit, et deinde *πάποκα*. Legendum videtur:

Χίλια
ὁπόκα βιβᾶτι, πλεῖστα δὴ τῶν πή ποκα.

Alia, quoniam non sunt numeris astricta, seiunxi, velut puerorum cantilenam quam memorat Schol. Aristoph. Av. 56: *Διὸς τὸ σκέλος τῇ πέτρᾳ καὶ πεσοῦνται τὰ ὄρνεα.* — Item preces Atheniensium in honorem Iovis Pluvii, quas adhibet Marcus Anton. V. 7:

Ὕσον, ὕσον, ὦ φίλε Ζεῦ,
κατὰ τῆς ἀρούρας τῆς Ἀθηναίων καὶ τῶν πεδίων.

non videntur numeris adstrictae: ceterum nescio an scribendum sit: *κατὰ τῆς ἀρούρας τῆς Ἀθηναίων καὶ τῶν Πεδιαίων*, ut urbani tantum pro se et Pediaeis deorum pacem imploraverint. — Alia carmina non in ordinem recepi, velut versus ex *Hymno in Apollinem*, quem apparet satis novicium esse: sunt autem hi:

Digitized by Google

Σοὶ δ' ἄρα πηγὰς νοερῶν ὑδάτων
τάμον ἄντροις μίμνουσαι, γαίης
ἀτιταλλόμεναι πνεύματι μούσης
θέσπιν ἐς ὀμφήν· ταὶ δ' ὑπὲρ οὔδας
διὰ πάντα νάη ῥήξασαι
παρέχουσι βροτοῖς γλυκερῶν ῥείθρων
ἁλιπεῖς προχοάς.

Servavit hos versus Porphyr. de antro nymph. c. 8: ὅτι δὲ καὶ ταῖς νύμφαις ἀνετίθεσαν ἄντρα, καὶ τούτων μάλιστα ταῖς Ναΐσιν, αἳ ἐπὶ πηγῶν εἰσί, κἀκ τῶν ὑδάτων, ἀφ' ὧν εἰσι ῥοαί, Ναΐδες ἐκαλοῦντο, δηλοῖ καὶ ὁ εἰς Ἀπόλλωνα ὕμνος, ἐν ᾧ λέγεται· Σοὶ δ' κτλ. V. 2. τάμον Barnes, qui praeterea Νύμφαι τάμον scripsit, vulgo τέμον. — μίμνουσαι, van Goens ὑμνοῦσαι. — V. 3. πνεύματι, Barnes πνεύμασι, van Goens γαίην (γαῖαν) ἀτ. ῥεύμασι. — V. 5. νάη vel νατή vulgo, Barnes νασμούς. — Item non recepi reliquias *Hymni in Iovem has*:

Δία τὸν πάντων ὕπατον κλήζω.
* * *
Πολὺ γὰρ πολύ μοι τὸ μέσον βιότου
μέλπειν τε θεοὺς ἔν τ' εὐφροσύναις
ἦτορ ἰαίνειν
τοιῷδ' ὑπὸ παιδονόμῳ.

Affert Aristid. I. 452: δευτέρᾳ ἐδόκουν ἐν τῷ ἱερῷ εἶναι τοῦ Ἀσκληπιοῦ ὄρθριον εὐθὺς ἐξ ὁδοῦ ποθὲν ἥκων, καὶ χαίρειν ὡς ταχέως ἀνεφώνυτο· ἐδόκουν δὲ καὶ τοὺς παῖδας ᾄδειν τὸ ἀρχαῖον ᾆσμα, οὗ ἡ ἀρχή ἐστι· Δία κτλ. καὶ εἶναι ἐν ἐκείνῳ τῷ μέρει τοῦ ᾄσματος· πολὺ κτλ. Hoc quamquam ab Aristide *antiquum* vocatur carmen, satis tamen novicium videtur. V. 1. Aristides quod infra dicit p. 485: κελεύει ... καθέξεσθαι εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἱεροῦ, καλοῦντα Δία, θεὸν (l. θεῶν) ὕπατον καὶ ἄριστον, ad Homerum referendum. — V. 2. τὸ μέσον, fort. λῷστον. — V. 3. τε θεοὺς ΓΔΘ, v. τοὺς θεούς. — Aperte ficta quae exordia hymni in Minervam:

Ἔπεσθε Περγάμῳ νέοι.

et in Bacchum:

Χαῖρ' ὦ ἄνα κισσεῦ
Διόνυσε.

rhetor halucinabundus profert I. 513. Idem valet de paeane I. p. 62. — Non magis recepi reliquias *Hymnorum in Attin*, qui leguntur apud Origenem (Hippolyt.) adv. Haeret. 118: Τοιγαροῦν, φησίν, ὅταν συνελθὼν ὁ δῆμος ἐν τοῖς θεάτροις εἰςίοι τις ἠμφιεσμένος στολὴν ἑξαλλον, κιθάραν φέρων καὶ ψάλλων, οὕτως λέγει ᾄδων τὰ μεγάλα μυστήρια οὐκ εἰδὼς ἃ λέγει· Εἴτε Κρόνου γένος, εἴτε Διὸς μάκαρος, εἴτε Ῥέας μεγάλης χαῖρε τὸ κατηφὲς ἄκουσμα Ῥέας Ἄττι· σὲ καλοῦσι μὲν Ἀσσύριοι τριπόθητον Ἄδωνιν, ὅλη δ' Αἴγυπτος Ὄσιριν ἐπουράνιον μήνης κέρας, Ἕλληνες σοφίαν, Σαμοθρᾶκες Ἀδὰμ*) σεβάσ-

*) Non lubet ista emendare, illud tantum addo hic scribendum esse Σαμόθρᾳκες Ἄδαμνα σεβάσμιον. Cf. Hes. v. Ἀδαμνεῖν.

Digitized by Google

μιον, Αἱμόνιοι Κορύβαντα, καὶ οἱ Φρύγες ἄλλοτε μὲν Πάκταν, ποτὲ δὲ νέκυν, ἢ θεόν, ἢ τὸν ἄκαρπον, ἢ αἰπόλον ἢ χλοερὸν στάχυν ἀμηθέντα, ἢ ὃν πολύκαρπος ἔτεκεν ἀμύγδαλος ἀνέρα συρικτάν. Τοῦτον φησὶν εἶναι πολύμορφον Ἄττιν, ὃν ὑμνοῦντες λέγουσιν οὕτως· Ἄττιν ὑμνήσω τὸν Ῥείης, οὐ ὠδινῶν συμβόμβοις, οὐδ' αὐλῶν Ἰδαίων Κουρήτων, μύκτητα, ἀλλ' οἷς Φοιβείαν μίξω μοῦσαν φορμίγγων, εὐοῖ. εὐὰν ὡς Πάν, ὡς Βακχεύς, ὡς ποιμὴν λευκῶν ἄστρων. — Ex his Schneidewin in Philologo III. 261. seqq. haec composuit:

Εἴτε Κρόνου γένος εἴτε Διὸς μάκαρος
εἴτε Ῥέας μεγάλης,
χαῖρε τὸ κατηχὲς ἄκουσμα Ῥέας,
Ἄττι, σε καλοῦσι μὲν Ἀσσύριοι
τριπόθητον Ἄδωνιν,
ὅσιον δ' Αἴγυπτος ἐπουράνιον
μήνης κέρας, Ἕλληνες δ' Ὄφιαν,
Σαμόθρᾳκες Ἀδὰμ σεβάσμιον,
Μαιόνιοι Κορύβαντα καὶ οἱ Φρύγες
ἄλλοτε μὲν Πάπταν, ποτὲ δ' αὖ νέκυν
ἢ θεόγνητον ἄκαρπον
ἢ χλοερὸν στάχυν ἀμηθέντα,
ἢ ὃν πολύκαρπος ἔτικτεν
ἀμύγδαλος ἀνέρα συρικτάν.

Alterum autem hoc modo:

Ἄττιν κλήσω τὸν Ῥείης,
οὐ κωδώνων σὺν βόμβοις
οὐδ' αὐλῶν Ἰδαίων
κουρήτων μύκτητα,
ἀλλ' εἰς Φοιβείαν μίξω
μοῦσαν φορμίγγων, εὐοί,
εὐάν, ὡς Πάν, ὡς Βακχεύς,
ὡς ποιμὴν λευκῶν ἄστρων.

Extant praeterea apud Philostratum quaedam carmina, quae quia sophista ipse finxerit, non est dubium. Velut *Hymnus in Thetin*:

Θέτι κυανέα, Θέτι Πηλεία,
σὺ μέγαν τέκες υἱὸν Ἀχιλλέα, τοῦ
θνατὰ μὲν ὅσον φύσις ἤνεγκεν,
Τροία λάχε, σᾶς δ' ὅσον ἀθανάτου
γενεᾶς παῖς ἔσπασε, Πόντος ἔχει·
βαῖνε πρὸς αἰπὺν τόνδε κολωνόν,
μετ' Ἀχιλλέως ἔμπυρα (βαῖνε·)
βαῖν' ἀδάκρυτος μετὰ Θεσσαλίας,
Θέτι κυανέα, Θέτι Πηλεία.

Et item alius:

Ἀχώ, παρὰ μυρίον ὕδωρ
μεγάλου ναίοισα πέραν Πόντου
ψάλλει σε λύρα διὰ χειρὸς ἐμᾶς,
σὺ δὲ θεῖον Ὅμηρον ἄειδέ μοι,

Digitized by Google

κλέος ἀνέρων, κλέος ἀμετέρων πόνων,
δι' ὃν οὐκ ἔθανον, δι' ὅν ἐστί μοι
Πάτροκλος, δι' ὃν ἀθανάτοις ἶσος
Αἴας ἐμός,
δι' ὃν ἁ δορίληπτος ἀειδομένα σοφοῖς
κλέος ἤρατο κοὐ πέσε Τροία.

Prior hymnus legitur ap. Philostrat. Heroic. p. 741. Hanc cantilenam dicit Thessalos theorös, qui Achilli in littore Troiano inferias Dodonaei oraculi iussu offerebant, canere solitos: *νυκτὸς μὲν δὴ καθορμίζεσθαι ἔδει καὶ πρὶν ἅψασθαι τῆς γῆς ὕμνον ἀπὸ τῆς νεὼς ᾄδειν ἐς τὴν Θέτιν ὧδε συγκείμενον· Θέτι κτλ.* Eadem Eudocia p. 85. V. 1. *Κυανέα, κυαναία* 2. — *Πηλέια* Kaiser, *Πηλία* codd., *Πηλεῖ*, ᾧ coni. Visconti, unde Kaiser deinde ᾧ *τὸν μέγαν* scripsit. — V. 2. *σὺ* scripsi, legebatur *τὸν*. — *τέκες* Boissonade, legebatur *ἔτεκες*. — *Ἀχιλλέα* codd., vulgo *Ἀχιλλῆα*. — V. 3. *ὅσον*, 2 *ὅσων*. — *ἤνεγκεν*, b *ἤνεικε*. — V. 4. *Τροία* codd., *τοι Τροία* vulgo. — V. 6. *βαῖνε πρὸς αἰπὺν* 2 (in i *γρ.*), *βαῖν' ἐπ' αὐτὸν* 1. i. 3. 4. — *τόνδε* om. 1. 3. 4. praeter *β*, in ρ est *τόν*, totum versum om. n. — V. 7. *μετ'* om. Olear. — *ἔμπυρα, ἐν πυρᾷ* e, Eud. — *βαῖνε* adieci, Kaiser coni. *βαῖνε θεά*. — V. 8. *ἀδάκρυτος, εὐδάκρυτος ε* (in m. *γρ. ἀδάκρ.*) et Eud. — *μετὰ Θεσσαλίας* aperte vitiosum, e Morell. et Eud. *μετὰ Θυηλὰς*, scribendum videtur *τάςδε Θυηλάς*. — V. 9. *κυανέα, κυαναία* 2. — *Πηλέια, Πηλία* codd. — Facile apparet hoc carmen non antiquum esse, sed ab ipso Philostrato compositum: istius enim saeculi plane indolem refert.

Alter hymnus extat ib. p. 747: *Καὶ μήν, ξένε, πολλοὶ τῶν προσελθόντων τῇ νήσῳ καὶ ἄλλα τοῦ Ἀχιλλέως ᾀδοντος ἀκούειν φασί, τουτὶ δὲ πέρυσιν, οἶμαι, τὸ ᾆσμα ἡρμόσατο χαριέστατα τῆς γνώμης καὶ τῶν διανοιῶν ἔχον, ξύγκειται δὲ ὧδε· Ἀχῶ κτλ.* ubi aperte indicat a se confectam esse cantilenam. V. 1. *Ἀχώ*. suprascr. *ἠ(χὼ)* b, *ἠχὼ* j, e, n. Olear., *ἀλλὰ γ*. — *παρὰ* codd., *περὶ* edd. — V. 2. *μεγάλου* om. l. — *ναίοισα, νέοισα* 2. *ψ*., *οὖσα* p ex corr. et 4. — *πέραν* scripsi, legebatur *πλευρά*. — V. 3. *σε, δέ σε* e n. — V. 4. *μοι, ἐμοὶ γ*. Morell. — V. 5. *ἀνέρων, ἀνδρῶν* Morell. Olear. Sed suspectus versus hypermeter, videtur verbum aliquod excidisse:

Κλέος ἀνέρων,
κλέος ἀμετέρων, Ἀχώ, πόνων.

— V. 6. *δι' ὃν, δι' ὧν π*. — *οὐκ ἔθανον* Mor. Olear., *οὐ θάνον* codd. — V. 7. *ἶσος, ἴσος* a. — V. 8. *ἐμός, ἐμοὶ ψ*. — V. 9. *ἁ δορίληπτος* f, ut Wesseling. coniecit, *ἁ δορύληπτος γ, ἀδορύληπτος* 2. 3, *ἀδορίληπτος* l. 4. edd. — *σοφοῖς* delendum censet Kaiser, sed videtur potius hic quoque ut v. 5. verbum excidisse: *μέλεσιν σοφοῖς*. — V. 10. *κού, καὶ* 4. — Denique conflictum haud dubie quod memorat Philostr. v. Apoll. VIII. 30: *Στεῖχε γᾶς, στεῖχε ἐς οὐρανόν, στεῖχε.*

Digitized by Google

FRAGMENTA ADESPOTA.

I. *ΕΛΕΓΕΙΑ.*

1.

Ὡς ἀν' ἐχινόποδας καὶ ἀνὰ τρηχεῖαν ὄνωνιν
φύονται μαλακῶν ἄνθεα λευκοΐων.

2.

Ἡ νεότης ἀσύφηλος ἀεὶ θνητοῖσι τέτυκται,
εἰ δὲ δίκην βλάπτοι, πουλὺ χερειοτέρη.

3.

Θριαὶ (δὴ) τὴν γρηῢν ἐπιπνείουσι κορώνην.

4.

Ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ ὁ πάγκακος ἔμμορε τιμῆς.

Fr. 1. Plutarch. de aud. poet. c. 13. de fratern. am. c. 13. Quaest. Sympos. I. 4, 3. — V. 1. adhibet etiam Athen. III. 97. D.

Fr. 2. Schol. Eurip. Androm. v. 184: *Κακόν γε θνητοῖς τὸ νέον*] *διὰ τὴν προπέτειαν κακὸν τὸ νέον. Ἡ νεότης κτλ.* Fort. *Eueni* est. V. 2. *πουλὺ, πολὺ* codd., emend. Matthiae. — *χερειοτέρη* Cobet ex cod., v. *χειροτέρη.*

Fr. 3. Cram. An. Ox. IV. 337, 26: *Τὸ νηὺς ἢ γρηὺς διερημένον κατὰ τοὺς Ἴωνας οὐκ ἐκλίθη, τὴν δὲ αἰτιατικὴν καὶ κλητικὴν ἔχει· θριαίτην γρηὺν κτλ.* Scribendum *Θριαὶ τήν*, cf. Homeri Hymn. in Mercur. v. 552. seqq. Inserui *δή*, quamquam alia quoque possunt tentari. Fort. *Archilochi* versus est.

Fr. 4. Zenob. III. 77. Utitur hoc versu Plut. vit. Nic. c. 11. (ubi pro *ἔμμορε* V *ἔλαχε*), compar. Lyc. et Sullae c. 1. (ubi *ἔλλαχε*), vit. Alex. c. 53. (item *ἔλλαχε*), et de frat. am. c. 2. Versus haud dubie antiqui poetae, ad cuius similitudinem facti comicorum versus apud Zenob.:

Ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ Ἀνδροκλέης πολεμαρχεῖ.

(fort. *κἂν — πολεμαρχοῖ*) et:

Ἐν γὰρ ἀμηχανίῃ καὶ ὁ Καρκίνος ἔμμορε τιμῆς.

Digitized by Google

5.

Οὔ μοι ἔτ' εὐκελάδων ὕμνων μέλει, οὐδ' ἔτι μολπῆς.

6.

Οὐκέτι γιγνώσκουσιν Ἀθηναῖοι Μεγαρῆας.

7.

Παῖδες Ἀρίστωνος, κλεινοῦ θεῖον γένος ἀνδρός.

8.

Ἔσθλὸς ἐὼν ἄλλου κρείττονος ἀντέτυχεν.

9.

Ἦν θεὸς ἢ κρέσσων δή τις· ὀνησόμεθα.

10.

* *Οὐ πάντα θεοὶ πᾶσιν ἔδωκαν ἔχειν.*

Fr. 5. Chrysippus *π. ἀποφατικῶν* c. 9: *εἰ ποιητής τις οὕτως ἀπεφήνατο· Οὔ μοι κτλ. Alcmani* vindicat Schneidewin, quod si verum, exspectes *μολπᾶς*. — *οὐδ' ἔτι*, Letronne *οὐδέ τι*.

Fr. 6. Aristot. Eth. Eudem. VII. 10: *Καὶ ὥσπερ αἱ πόλεις ἀλλήλαις φίλαι, οὕτω καὶ οἱ πολῖται· καὶ ὁμοίως οὐκέτι . . . Μεγαρῆας καὶ οἱ πολῖται κτλ.* et antea iam VII. 2: *Διὰ γὰρ τὸ χρήσιμοι εἶναι φιλοῦσιν ἀλλήλους καὶ μέχρι τούτου, ὥσπερ ἡ παροιμία· Γλαῦξ' ἐπίκουρος ἀνὴρ σὸν σὸν φίλος, ἔσκε μάχηται. καὶ οὐκέτι γ. Ἀθηναῖοι* (Mb *Ἀθῆναι*, Pb *ἀληθῆναι*) *Μεγαρῆας*. Fort. *Solonis* est, is autem qui praecedit versus fortasse *Archilochi* sic scribendus: *Γλαῦξ' ἐπίκουρος ἀνὴρ τόσσον φίλος, ἔσκε μάχηται.* Dubium an item ex elegia petitus sit versus Eth. Nic. VIII. 6. (cf. Apostol. XIV. 59. a):

Πολλὰς δὴ φιλίας ἀπροσηγορία διέλυσεν.

Fr. 7. Plato Rep. II. p. 367. E: *Καὶ ἐγὼ ἀκούσας ἀεὶ μὲν δὴ τὴν φύσιν τοῦ τε Γλαύκωνος καὶ τοῦ Ἀδειμάντου ἠγάμην, ἀτὰρ οὖν καὶ τότε πάνυ γε ἤσθην καὶ εἶπον· Οὐ κακῶς εἰς ὑμᾶς, ὦ παῖδες, ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς τὴν ἀρχὴν τῶν ἐλεγείων ἐποίησεν ὁ Γλαύκωνος ἐραστής, εὐδοκιμήσαντας περὶ τὴν Μεγαροῖ μάχην, εἰπών· Παῖδες κτλ.* Respicit Aristid. II. 98: *ταῦτα λέγει Πλάτων τοῦ ἐπιγράμματος μετέχων, καὶ δι' ὃν τὸ Ἀρίστωνος γένος θεῖον ὡς ἀληθῶς.* ubi Schol. III. p. 420: *ἐπίγραμμα γὰρ ἦν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τοῦ Ἀρίστωνος, λέγον οὕτως ὦ παῖδες Ἀρ. κλεινοῦ θεῖον γένος.* Referunt haec ad *Critiam* Schleiermachero auctore.

Fr. 8. Polybius XV. c. 16: *Ἔστι μὲν γὰρ ὅτε καὶ ταὐτόματον ἀντέπραξε ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ἔστιν δ' ὅτε πάλιν κατὰ τὴν παροιμίαν· ἐσθλὸς κτλ.* Fort. *Theognidis* est.

Fr. 9. Herodian. *π. μον. λέξ.* p. 40, 23: *Λέγεται δὲ καὶ κρέσσων μὴ πλεονάζοντος τοῦ ι — καί· ἦν θεός· ἢ κρέσσων δέ τι ὀνησόμεθα.* Dubitanter pentametrum restitui, Lehrs: *ἦν θεὸς ἢ κρέσσον· τί ὀνησόμεθα.*

Fr. 10. Epigramma incertum in Anthol. XII. 96: *Οὔτι μάταν θνατοῖσι φάτις τοιάδε βοᾶται, ὡς οὐ πάντα κτλ.* Fortasse illud ipsum *ὡς* praemittendum, nisi malis *οὐ γὰρ ἅπαντα*. — Fortasse etiam ex antiquiore

Digitized by Google

11.

Ἐσθλοὶ μὲν γὰρ ἁπλῶς, παντοδαπῶς δὲ κακοί.

12.

Ἡμεῖς δ' εἰς Ἕλλης πόντον ἀπεπλέομεν.

13.

Τὸν φρουρὸν φρουρεῖν χρὴ, τὸν ἐρῶντα δ' ἐρᾶν.

14.

Κοῦραι ἐλαφρὰ ποδῶν ἴχνι' ἀειράμεναι.

15.

Ὀλίγης ἐστὶ διδασκαλίας.

II. *IAMBOI.*

16.

Ξάνθῃ παλαιῇ γρῇϊ πολλοῖσιν φίλῃ.

elegiaco poeta petitum, quod ib. XII. 18. Alpheus dicit: *τοὔνεκεν οὐ φείγειν γλυκὺν ἵμερον, ἀλλὰ διώκειν πᾶσι λέγω· ψυχῆς ἐστὶν Ἔρως ἀκόνη.*

Fr. 11. Aristot. Eth. Nic. II. 5: *Καὶ διὰ ταῦτ' οὖν τῆς μὲν κακίας ἡ ὑπερβολὴ καὶ ἡ ἔλλειψις, τῆς δὲ ἀρετῆς ἡ μεσότης· ἐσθλοὶ κτλ.* Ceterum LbOb *κακοὶ δὲ παντοδαπῶς.*

Fr. 12. Mar. Victor. p. 154: „Hoc quoque notandum in enuntiatione pentametri elegiaci, nam plerumque aurem fallit, ut in illo graeco versu *Ἡμεῖς δ' εἰς Ἑλλήσποντον ἀπ.*" Sed hoc divisim scribendum esse ipse gramm. docet. Fort. hoc sicut Fr. 14. *Callimachi* est, atque etiam Fr. 13. novicium videtur.

Fr. 13. Macar. Prov. VIII. 40. ubi legitur *χρὴ φρουρεῖν*, quae transposui.

Fr. 14. Dionys. Halic. de comp. verb. c. 25. ubi de pentametro disserit: *ὅμοιον τούτοις· κοῦραι κτλ.* ubi Reg. 1. et Colb. *ἐλαφροπόδων.* — *ἴχνι'* Hermann, vulgo *ἴχνε'*.

Fr. 15. Herodian post Moer. p. 475. ed. Piers: *ὀλίγης ἐστὶ διδασκαλίας· ἀντὶ τοῦ ὀλίγων δεῖται πρὸς μάθησιν.* Ex Attico poeta petitum videtur, fort. *Critia.*

Fr. 16. Rufin. de metr. com. p. 385. hoc iambi exemplum ex Iuba affert: *Ξανθῇ π. γ. πολλῆσιν φ.* quae correxi, nam *Ξάνθη* nomen proprium illius mulieris. *Archilochi* vel *Anacreontis* videtur versus.

Digitized by Google

17.

Περὶ σφυρὸν παχεῖα μισητὴ γυνή.

18.

Ἀνθεῦσαν ἀγαθοῖς πᾶσιν, οἷς θάλλει πόλις.

19.

Πριηπίδος τε τῆς πρὸ Βοσπόρου πόλεως.

20.

Πολλὰ δ' ἐν μεταιχμίῳ
Νότος κυλίνδει κύματ' εὐρείης ἁλός.

21.

Καὶ παχυσκελὴς ἀλετρὶς πρὸς μύλην κινουμένη.

22.

Βαῖνε λάξ, ἐπὶ τραχήλου βαῖνε, καὶ πέλα χθονί.

23.

Δῆμος ἄστατον κακόν

Fr. 17. Schol. Aristoph. Av. 1620: *μισητίαν δὲ οἱ μὲν περὶ Ἀριστοφάνη τὴν εἰς τὰ ἀφροδίσια ἀκρασίαν καὶ τό· περὶ . . . γυνή οὕτως ἐξηγοῦνται.* ubi Ald. *παχεῖα καὶ μισ.* Eustath. 1651, 1: *χρῶται δ' αὐτῷ καὶ παροιμία ἐν τῷ· περὶ κτλ.* ubi *μισήτη* potius quam *μισητή* scribendum praecipit. Photius 274, 4: *καὶ τὸ ἐν παροιμίας δὲ μέρει λεγόμενον παρὰ κτλ.* (cod. *παχεῖαν*). Eadem Suid. v. *μισητή*. Apostol. XIII. 95. — *Archilocho* tribuunt Iacobs et Meineke Poet. Com. II. 202.

Fr. 18. Luciani Scyth. c. 9: *Καὶ ἔμελλον οὕτω διατεθήσεσθαι τὴν γνώμην ἰδὼν πόλιν ἀκμάζουσαν ἀκμῇ τοσαύτῃ καὶ κατὰ τὸν ποιητὴν ἀνθεῦσαν* (*ἀνθοῦσαν* M) *κτλ.*

Fr. 19. Hesych.: *Πριηπίδος τε τῆς πρὸ Βοσπόρου πόλεως Ἑλλησποντιακῆς, ἣν τὸν Πρίαπον τὸν Διονύσου καὶ Περικότης φασὶν οἰκῆσαι* (*οἰκίσαι.*)

Fr. 20. Cicero ad Attic. V. 3: „Tu autem abes longe gentium: *πολλὰ κτλ. Archilochi* videntur versus, quo poeta saepius utitur Cicero.

Fr. 21. Plut. non posse suaviter viv. c. 21: *Ἐν δὲ πομπαῖς καὶ θυσίαις οὐ μόνον γέρων καὶ γρηῢς, οὐδὲ πένης καὶ ἰδιώτης, ἀλλὰ καὶ παχ. κτλ.* Nisi forte est versus Eupolideus *Comici* alicuius.

Fr. 22. Plut. de cohib. ira c. 9: *ἄρχομαι καταφρονεῖν τῶν λεγόντων — καὶ Βαῖνε κτλ.* Meineke *Archilocho* tribuit.

Fr. 23. Dio Chrysost. XXXII. p. 432: *Καὶ ταῦτα ἀκούων Ὁμήρου τε καὶ τῶν ἄλλων ποιητῶν ὑμνούντων ἀεὶ τὸν ὄχλον ὡς χαλεπόν τε καὶ ἀπειθῆ καὶ πρὸς ὕβριν ἕτοιμον, τοῦ μὲν οὕτω λέγοντος — ἑτέρου δὲ πάλιν αὖ, Δῆμος κτλ.* Fortasse *Solonis* sunt versus vel *Archilochi*. Respicit autem huc Dio Cassius in aliqua oratione, sed locus nunc non est in promptu.

Digitized by Google

καὶ θαλάσσῃ πάνθ' ὁμοῖον ὑπ' ἀνέμου ῥιπίζεται,
καὶ γαληνὸς ἦν τύχῃ, πρὸς πνεῦμα βραχὺ κορύσσεται,
κἤν τις αἰτία γένηται, τὸν πολίτην κατέπιεν.

24.

Πρὸς στάθμῃ πέτρον τίθεσθαι, μήτι πρὸς πέτρῳ στάθμην.

25.

Πέλλα γάρ (πλείη)
τρυγὸς γλυκείης, ἣν ἔτικτεν Ἀνθηδών.

26.

Ὁ τὸν κυσὸν τρωθεὶς
ᾔδεις, ὅπου μάλιστα τοῦ κράνους χρεία.

27.

Βαὺ βαὺ καὶ κυνὸς φωνὴν ἵεις.

V. 2. ὁμοῖον, vulgo ὅμοιον. — V. 3. ἦν τύχῃ Kayser, κεἰ γαληνὸς ὢν τύχοι Emperius, ἐντ' χώρᾳ B, ἐντείχω M, ἔντ' ἠχῶν V, ἔντ' ἠχῷ rel. — πρὸς Meiske, vulgo πᾶν. — βραχύ, Iacobs ταχύ. — V. 4. Fort. ἄντιος (hoc etiam Gecl) τῶν πολιτέων, et M πολίτ' ἄν.

Fr. 24. Plut. de prof. in virt. c. 2: ἀλλ' ὀρθῶς μὲν εἴρηται τὸ πρὸς στάθμῃ κτλ.

Fr. 25. Et. Gud. 57, 33: Ἀνθηδών· ἡ μέλισσα παρὰ τὸ ἄνθη ἐνδεῖν ἐν αὐτῷ· ἁπλαῖ γὰρ τρύγος· γλυκὶς ἦν ἔτικτεν Ἀνθηδών. Et. Sorb. ap. Gaisford. Et. M. 108, 44: Ἀνθηδόνος ἡ μέλισσα, παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἐνδεῖν ἐν αὐτῇ· ἁπλὰ γὰρ τρύγος γλυκίης ἣν ἔτικτεν Ἀνθηδών. Schneidewin coni. Anonii esse versum: Πλεῖα γὰρ τρυγὸς γλυκείης, ἣν ἔτικτεν ἀνθηδών id est μέλισσα. Sed scribendum: Ἀνθηδών· ἡ μέλισσα παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἐδεῖν· (καὶ πόλις Βοιωτίας, διὰ τὸ πλεῖστα ἄνθη ἀνθεῖν) ἐν αὐτῇ· (vid. Steph. Byz. v. Ἀνθηδών et Schol. Il. β'. 508.) deinde possis tetrametrum restituere πέλλα γὰρ τρυγὸς κτλ. sed malui trimetrum conformare, quamquam emendatio incerta: illud certum de musto vini Anthedonii (vid. Athen. I. 31. B) locutum esse poetam, fortasse *Hipponactem*.

Fr. 26. Photius p. 355, 19. ὁ τὸν κῦσον τρωθεὶς ἤδη Αἰσώπου μάλιστα τοῦ κράνους χρείαι. quae emendata sunt in Indice p. 728., nisi praeterea χρείη malis.

Fr. 27. Io. Alexandr. 32, 23: Καὶ τὸ βαὺ κατὰ μίμησιν κυνὸς ὀξύνεται, βαὺ βαὺ καὶ κυνὸς φωνὴν ἵεις· ἐξ οὗ καὶ τὸ βαΰζω ῥῆμα. Meineke olim comico poetae tribuit et ἰείς scripsit, sed Atticis canes latrant αὐ αὐ, vid. Aristoph. Vesp. v. 903., Ionibus βαὺ βαύ, unde etiam Heraclides Clazomenius (de quo vid. Plato Ione 542. D. Athen. XI. 506. A. Aelian. Var. H. XIV. 5.) fortasse βαῦς dictus id est κύων. Conferas Hesych. Κλαζομένιος· οὗτος Ἡρακλείδης ὁ Κλαζομένιός τε καὶ ὁ βαῦς καλούμενος. Est haec glossa, quae intelligi nequit, coniungenda cum praegressa: Κλαζομένια. οὕτοι κωμῳδοῦνται· δοκοῦσι γὰρ ἐπικύπτοντες προχειλᾶν· [Κλαζομένιος] οὕτως Ἡρακλείδης ὁ Κλαζομένιος ὁ καὶ βαῦς καλούμενος. Ceterum conf. Auson. Epigr. 131, 4.

Digitized by Google

28.

Ἐγὼ μέν, ὦ Λεύκιππε, δεξιὴ σίττη.

29.

Κέρδαιν' ἑταῖρε καὶ θέρους καὶ χειμῶνος.

30.

Μέλλοντας ἤδη παρθένοις ἁλινδεῖσθαι.

III. *ΜΕΛΗ.*

31.

Ὀψόμενος Φελέναν ἑλικώπιδα.

32.

Νέστορι δὲ Φῶ παιδός.

33.

Ἄμες δ' Φειρήναν, τὲ δέ, τάρροθε Μῶσα λίγεια.

Fr. 28. Schol. Aristoph. Av. 704: *Λίδυμος δέ, ἐπεὶ ἡ σίττη καὶ εἴ τι τοιοῦτον ὄρνεον δεξιὰ πρὸς ἕρωτας φαίνεται. Ἐγὼ μὲν ὡς Λεύκιππη* (V *λευκίπη*) *δ. σ.* Suidas v. *Λεὶ τοῖς ἐρῶσιν* exhibet *ὦ Λευκίππη δεξιά.* Emendavit Bentley. Meineke praeterea coniecit *δεξιᾷ σίττῃ*, retulit autem ad Hipponactem (Babrius p. 123.) et coniecit pertinere ad narrationem illam de Leucippo et Leucophryne ap. Parthen. Erot. c. 5. Fort. pro *Φαίνεται* scribendum *Φοῖνιξ*, quem sane non est improbabile eam fabellam versibus exposuisse.

Fr. 29. Sext. Empir. adv. Math. XI. p. 270: *Καὶ ἑκάστοτε πρὸς ἑαυτὸν τὸ κωμικὸν ἀναμελετᾶν παράγγελμα· Κέρδαιν' κτλ. Κωμικόν* videtur Sextus paulo liberius adhibuisse, Meincke versum ad Eupolidis Baptas retulit, cum olim *χείματος* coniecisset, quod fortasse non improbandum.

Fr. 30. Et. M. 64, 13. *ἁλινδῶ· τὸ κυλίω· οἷον· μέλλοντας κτλ.* — *παρθένοις* Hemsterh., v. *παρθένους.*

Fr. 31. Priscian. I. p. 21: „Adeo autem hoc verum est, quod pro digamma Aeolico F ponitur u: quod sicut illi solebant accipere digamma modo pro consonante simplici, teste Astyage, qui diversis hoc ostendit usibus, ut in hoc versu: *οὐόμενος Fελέναν ἑλικώπιδα*" cod. Halberst. *οιρομενος Fιελεναν ελικωπιδα*, ed. Ven. 2. *ὀχόμενος.* — *Alcmanis* videtur sicut Fr. 32.

Fr. 32. Priscian. I. p. 21: „Est tamen, quando iidem Aeolenses inveniuntur pro duplici quoque consonante digamma posuisse, ut *Νέστορα δὲ Foῦ παιδός.*" Halberst. necto *ΡΙΔΕFωι ΠΡΑΟC*, Heid. *Νέστορι δὲ Fωι πραος.* Lips. 1. *Νέστορα αε Fωι παραος.* Lips. 2. *Νειτορι εο Fω ιπαραος.* Erl. 1. *Νεστορα δε Fαι παιδας.*

Fr. 33. Prisc. I. p. 22: „Digamma F Aeoles est quando pro nihilo in metris accipiebant, ut *Ἄμμες δ' Φειρήναν τὸ δέ τ' ἄρ θέτο Μῶσα λιγαία.* Est enim hexametrum heroicum," ita Krehl ex Lips. Zwicc. Erl., *αμμες δ' Φειρήσαντο θεοί τοι δ' ὤμοσαν Fαιέν* vulgo, *αμες δε φει ρ. η. ναν το δε ταρε ετο μωσα λιτατα* Heid., AMEC δε ϕEΙ P. HNAN TOδεΤα peeto *ΜωσαΛιτΑΤΑ* Halberst. Itaque scripsi *Ἄμες δ' Φειρήναν, τὲ δέ, τάρροθε Μῶσα λίγεια*, quamquam fortasse potius aliud oblitterati digamma exemplum latet, velut *τὸ δ' Fέαρ.* Versus *Terpandri* vel *Alcmanis.*

Digitized by Google

34. 35. 36. 37. 38.

Κὠ τοξότας Ἡρακλέης.
Κάλλιστ' ὑπαυλέν.
Κἀ μεγασθενὴς Ἀσαναία.
Μελάμποδά τ' Ἀρπόλυκόν τε.
Ἄρχοιμεν γὰρ γὰρ κὠθρασίων.

39.

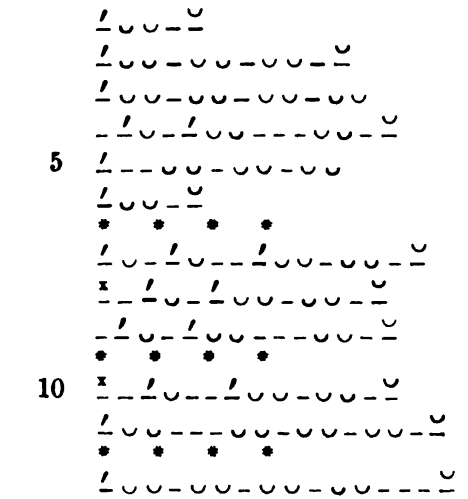

Οἱ δέ νυ καλον

Fr. 34—38. Apoll. de Synt. p. 335: *Ἀπειράκις γὰρ τὰ Δωρικὰ διὰ ψιλῶν ἀντιστοίχων τὰς συναλοιφὰς ποιεῖται· κὠ τοξότας κτλ.* Fr. 34—36. *Alcmanis* videntur. — Fr. 35. A *κάλιστ'·* — *ὑπαυλέν* scripsi, pro *ὕπανλεν.* — Fr. 36. emendavit Ahrens, legebatur *κἀ μέγ' ἀπενήσασα ναὶ ἀ.*, cod. A *καμεγ' ἀσθενησασαν.* Dud. *ἀπεγήσασα.* — Fr. 37. Fort. rectius *Ἀρπάλυκον* scribas. Ceterum videtur *Stesichori* Fragmentum, vid. ad. Fr. 39. — Fr. 38. A *κοθρασιων.* Possis coniicere *ἄρχοι μὲν γὰρ κὠ βράσσων.*

Fr. 39. Apollod. Bibl. III. 4, 4: *Τὰ ὀνόματα τῶν Ἀχταίονος κυνῶν ἐκ τῶν οὕτω* (sic codd. praeter Rc qui a pr. m. *ἐκ τῶν οὗτοι*, vulgo *ἐξ ὧν οὗτοι.*)

Δὴ νῦν καλὸν σῶμα περισταδόν, ἠΰτε θῆρες,
τοῦδε δάσαντο κύνες κρατεροί· πέλας Ἄρκυα πρώτη.
* * * *μετὰ ταύτην, ἄλκιμα τέκνα·*
Λυγκεὺς καὶ βάνος πόδας ἀνετός, ἠδ' Ἀμάρυνθος·

καὶ τοὺς ὀνομαστὶ διήνεγκεν, ὡς κατέλεξε· (libri *καὶ οὓς ὀνομαστὶ διήνεγκεν, ὡς καταλέξῃ*)

καὶ τότε Ἀχταίων ἔθανεν Διὸς ἐννεσίῃσιν·
πρῶτοι γὰρ μέλαν αἷμα πίον σφετέροιο ἄνακτος
Σπαρτός τ' ὠὴν Ἄργος τε Βορῆς τ' αἰψηροκέλευθος.
τοῦ δ' Ἀχταίωνος πρῶτοι φάγον, αἷμα δ' ἔλαψαν·
τοὺς δὲ μετ' ἄλλοι πάντες ἐπέσσυθεν ἐμμεμαῶτες·
ἀργαλέων ὀδυνῶν ἄκος ἔμμεναι ἀνθρώποισιν.

Digitized by Google

σῶμα περισταδόν, ἠΰτε θηρός,
τοῦδ' ἀάσαντο κύνες κρατεροί· πέλας
Ἄλκαινα πρώτα· μετὰ ταύταν δ' ἄλκιμα τέκνα
Λυγκεὺς καὶ Βαλίος πόδας αἰνετός
ἠδ' Ἀμάρυνθος.

* * * * *
καὶ τότ' Ἀκταίονα κτεῖναν Διὸς ἐννεσίῃσιν·
πρῶτος γὰρ Μέλαμπος σφετέροιο ἄνακτος
Σπαρτός τ' Ὅμαργός τε Βορῆς τ' αἰψηροκέλευθος . . .
* * * * *
οἵδ' Ἀκταίονος πρῶτοι φάγον, αἷμα δ' ἔλαψαν·
τοὺς δὲ μέτ' ἄλλοι πάντες ἐπέσσυθεν ἐμμεμαῶτες.
* * * * * *
ἀργαλέων ὀδυνῶν ἄκος ἔμμεναι ἀνθρώποισιν.

Ita hae veteris alicuius poetae reliquiae nunc in heroicos versus redactae sunt, at apparet lyricos potius hic numeros deprehendi, et mihi quidem videntur *Stesichori* versus delitescere, quem Pausania auctore IX. 2, 3. constat Actaeonis fabulam illustrasse, ut mihi videtur peculiari carmine, quod Ἀκταιονίς inscriptum fuerit, vide quae dixi in Annal. Antiquitat 1850. p. 401. seqq. Ad idem hoc carmen referas etiam Fr. adesp. 37: *Μελάμποδά τ' Ἀρπόλυκόν τε*, nam utrumque nomen ab Hygino 181. inter Actaeonis canes refertur. Itaque sic fere redintegrandus ille locus: *τὰ δὲ ὀνόματα τῶν Ἀκταίονος κυνῶν ἐκ τῶν (Στησιχόρου) οὕτως· οἱ δέ νυ.κτλ. . . . . καὶ (ἄλλοι), οὓς ὀνομαστὶ ἐξήνεγκεν ὁ Στησίχορος κατὰ λέξιν· καὶ τότ' κτλ.* Apparet autem quatuor fragmenta servata esse. V. 1. *οὕτως· Οἱ δέ νυ* scripsi, quamquam possis etiam *οὕτω δέ νυ*, ut *οὕτω* poetae sit, libri *οὕτω* (*οὗτοι*) *δὴ νῦν*. — V. 2. *θηρός* Scaliger, vulgo *θῆρες*. — V. 3. *τοῦδ' ἀάσαντο* scripsi, (cf. Hesych. *ἀάσαντο, ἔβλαψαν*). P *τοῦ δ' αὖ τό*, Rabc X *τοῦ δάσαντο*, V *τοῦ δάσαντος*, vulgo *τοῦτον ἐδάσαντος*, unde male corrigunt *τοῦδε δάσαντο*, quod ab hoc loco alienum; antea *ὠδάξαντο* conieceram. — *κρατεροί*, libri *κρατερορ*. — V. 4. *Ἄλκαινα* scripsi, *ἄρκενα* libri, unde Scaliger *Ἄρπυια* (cf. Ovid. Met. III. 315). Compares Schol. Il. *υ'*. 29: *οἱ κύνες πολλάκις ὀνομάζονται μετὰ τῶν κτητόρων, οἷον Κέρβερος Ἅιδου, Ὄρθος Γηρυόνου, Ἄλκαινα Ἀκταίωνος*. Ceterum nihil excidit, tres qui deinceps recensentur, Alcaena nati sunt. — *πρώτα, μετὰ ταύταν δ'* scripsi, vulgo *πρώτη, μετὰ ταύτην*, nisi malis *μετὰ δ' αὖ τάν*. — V. 5. *Βαλίος* Mitscherlich (nisi quod *Βάλιος* scripsit), libri *βάνος*. — *αἰνετός* Gale, libri *ἀνετός*, cf. Antimach. ap. Paus. VII. 25. *πόδας αἰνετὼ ἤλασεν ἵππω*, et ap. Schol. Il. *δ'*. 239: *Δείμός τ' ἠδὲ Φόβος, πόδας αἰνετώ, υἱὲ Θυέλλης*. — V. 7. *καὶ τότ'* libri, nisi quod PcV *καὶ* om. — *Ἀκταίονα κτεῖναν* scripsi, VM *ἀκταῖον κτεῖναι*, PlDReX *ἀκταῖον κτεῖνε*. — *ἐννεσίῃσιν*, libri *αἰνεσίῃσι*, fort. *ἐννεσίαισιν*. — V. 8. *πρῶτος* libri, sine causa *πρῶτοι* corrigunt. — *Μέλαμπος* scripsi, libri *μέλαν ἀπὸ*, unde Scaliger *μέλαν αἷμα πίον*. — V. 9. *Σπαρτός* Scaliger, libri *παρτός*. — *τ' Ὅμαργος* scripsi, libri *τ' ὦ* (vel *δὲ ὧν*) *ἀργός*. Cf. Arcad. de Accent. 47, 18: *καὶ τὸ ὄμαργος* (scr. *Ὅμαργος*) *σύνθετον ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ καὶ τοῦ ἀργός· ἔστι δὲ ὄνομα κυνός*. — V. 10. *οἵδ' Ἀκταίονος* scripsi, *οὗ ἀκταίον* M, *οὐ δ' ἀκταίου* ceteri libri, *τοὶ δ' Ἀκταίωνος* Scaliger. — *ἔλαψαν* Scaliger ut videtur, libri *ἔδαψαν*. — V. 11. *μέτ'*, vulgo *μετ'*. — *ἐπέσσυθεν* Scaliger, *ἐπέσσυθον* vulgo. — V. 12. alienum ab Actaeonis fabula esse existimant, at dixerat poeta de malis, quae propter Actaeonis caedem invaserant terramque vexabant, donec placatus est Actaeon, cf. Pausan. IX. 38, 5.

Digitized by Google

40.

Ἃ δ' ὑποδεξαμένα θαήσατο
χρύσεον αἶψα ποτήριον . . .

41.

Μήτ' ἐμῶ αὐτᾶς
Μήτε κασιγνήτων πόδας ὠκέας
τρύσῃς.

42.

Καὶ τὺ Διὸς θύγατερ μεγαλόσθενες.

43.

Καί τυ φίλιππον ἔθηκεν.

44.

Ἄλλ' ἃ πολυνεικὴς
δῖ' Ἑλένα.

45.

Ἄγ' αὖτ' ἐς οἶκον τὸν Κλεησίππω.

Fr. 40. Athenaeus XI. 781. D: *Αὐτός γε μὴν ὁ Ζεὺς τῆς Ἡρακλέους γενέσεως ἄξιον ἠγεῖται δῶρον Ἀλκμήνῃ δοθῆναι ποτήριον, ὅπερ Ἀμφιτρύωνι εἰκασθεὶς δίδωσιν· Ἃ δ' ὑποδεξαμένα κτλ. Ποτήριον* vulgo ad Athenaei sermonem referunt, sed aperte est poetae, quem *Alcmanem* fuisse suspicor, nisi ad recentiorem aliquem, velut *Ibycum* revocare malis, quoniam Athenaeus XI. 460. A ubi recenset eos, qui primum voce *ποτήριον* usi sint, Simonidem Amorginum, Alcmaeonidis poetam, Sapphonem et Alcaeum commemorat. De fabula ipsa vid. Ath. XI. 474. F. 475. C. Pausan. V. 18, 3.

Fr. 41. Apollon. de pronom. p. 318: *Καὶ ἔτι τό· μήτε ἐμῶ αὐτᾶς* (cod. *ἐμ' ωυτᾶς*) *κτλ. διέσταλκε δυσὶ περισπωμέναις· ἠδυνάτει γὰρ συντεθῆναι διὰ τὸ ἐπιφερόμενον ῥῆμα.*

Fr. 42. Apollon. de Pronom. p. 328. B: *Ἡ γὰρ τὺ ὀρθῆς τάσεως οὖσα εὐθεῖαν σημαίνει παρὰ Λωριεῦσι· Καὶ τὺ κτλ.*

Fr. 43. Apoll. de Pron. p. 328. B: *Τὺ — ἐγκλινομένη δὲ αἰτιατικὴν (σημαίνει παρὰ Λωριεῦσιν) καί τυ* (Cod. *τοι*) *κτλ.* Legitur etiam de Synt. p. 131. et 132.

Fr. 44. Schol. Il. *π'*. 52: — *ὅσοις κυρίοις εἰς ης λήγουσι βαρυτόνοις συνθέτοις παράκειται ἐπιθετικὰ ὀξυνόμενα, Διογένης — αὐτὰρ ὁ διογενής, Πολυνείκης — ἀλλὰ* (quod correxi) *πολυνικὴς* (corr. Schneidewin) *διελέγα* (corr. Hermann). Lyrici haud dubie est, cum sequantur exempla ex Bacchylide, Pindaro, Alcmane petita; fort. est *Stesichori*. Ceterum Schneidewin et Lobeck *Δυσελένα*, Meineke *Ἑλένα*, possis etiam *Ἀινελένα*, vid. Eust. Il. 379, 38.

Fr. 45. Hephaest. p. 25: *Βραχυκατάληκτα δὲ καλεῖται, ὅσα ἀπὸ διποδίας ἐπὶ ὅλῳ ποδὶ μεμείωται, οἷον ἐπὶ ἰαμβικοῦ· Ἄγ' κτλ. ἐνταῦθα γὰρ ὁ σιππω πους ἀντὶ ὅλης ἰαμβικῆς κεῖται διποδίας. ἄγατ' ἐς* CM, *Καλλησίππω* cod. Nan., sed cod. Darmst. 1. *κλεσίππω*, 2. *καλεησίππω*. Fort. initio legendum *ἄγ' ἄψ ἐς*.

Digitized by Google

46.

Εἶμ' ὥτ' ἀπ' ὑσσάκω λυθεῖσα.

47.

Cramer. An. Ox. IV. p. 356, 24. *τῷ ἔντι, τὸν ἔντα ἀντὶ τοῦ ὑπάρχοντα, ὡς καὶ ἡ χρῆσις δηλοῖ οὕτως ἔχουσα· παῖδα ἔντα.* Cf. Choerobosc. II. 859. Favor. 205 et 206. Fort. *Alcmanis* est.

48. 49.

Ἄχι Λίχα μέγα σᾶμα.
Ἄχι ὁ κλεινὸς
Ἀμφιτρυωνίδας.

50.

Ὥτε χερνᾶτις γυνὰ
οὐδὲν προμαθιομένα.

51.

⏑ ˊ ⏑ – – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ – – ˊ ⏑ ⏑

Τοιοῦτος εἰς Θήβας πάϊς ἁρμάτεσσ' ὠχημένος.

52.

– ˊ ⏑ – – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ – – ˊ ⏑ ⏑

Μᾶλις μὲν ἔννη λεπτὸν ἔχοισ' ἐπ' ἀτράκτω λίνον.

Fr. 46. Hephaest. p. 25: *Ὑπερκατάληκτα δέ, ὅσα πρὸς τῷ τελείῳ προσέλαβε μέρος ποδός, οἷον ἐπὶ ἰαμβικοῦ· εἶμ' ὥστ' ἀπὸ πυσσάλω λυεῖσα.* CM *εἶμ' ὦ τὰ πύσσα χωλυθεῖσα*, Nan. *εἶμ' ὡς ἀπυσιλάκλω λυθεῖα.* — *ἀπ' ὑσσάκω* Bentley, *ὥτ'* ego restitui.

Fr. 48. 49. Et. M. 417, 12: *Ἰστέον, ὅτι τὸ ἦχι οἱ Δωριεῖς ἀχι λέγουσι διὰ τοῦ α· ἀχι Λ. μ. σ. τουτέστιν ὅπου τοῦ Λίχα τὸ μέγα μνημεῖον καὶ ἀχι ὁ κλ. Ἀμφιτρυωνίδης* (sed DM — *ίδας*) fort. *Ἀμφιτρυωνιάδας. ἄχι* Kulenkamp.

Fr. 50. Apollon. de pron. p. 321. B: *οἱ δὲ βαρυτονοῦσι τὸ ὦ Δωρικῶς δεχόμενοι ἀντὶ τοῦ ὡς, ὁμοίως τῷ ὥτε χερνίτης κτλ.* sed rectius de Synt. p. 156: *καθὼς ἔχει καὶ τὸ ὥ τ ε χ ε ρ ν ᾶ τ ι ς γ υ ν ά.* idem de adv. Bekk. An. II. p. 583. *ὥτε χερνᾶτις γυνή.* et p. 617. *ὥτε χερνῆτις γυνή. Προμαθιομένα* pro *προμαθιουμένα* scripsit Ahrens, qui *Alcmani* vindicat.

Fr. 51. Hephaest. 81: *Τετράμετρον δὲ καταληκτικὸν ἐπιωνικόν, ὃ τὴν μὲν πρώτην ἔχει ἰαμβικήν, ἢ δευτέραν παιωνικήν, τὴν δὲ τρίτην τροχαϊκὴν ἐξάσημον ἢ ἑπτάσημον, εἶτα τὴν ἐκ τροχαίου καὶ τῆς ἀδιαφόρου κατακλεῖδα· οἷον· τ ο ι ο ῦ τ ο ς κτλ. Μ ό λ ι ς μ ὲ ν κτλ.* (Fr. 52.) — *ἁρμάτεσσ' ὠχημένος* scripsi, Turn. Fl. *ἁρμάτεσσι χήμενος*, C *χείμενος*, Arnaldus *ἁρμάτεσσ' ὀχούμενος*, Ahrens, qui aeolico poetae tribuit: *Τοίουτος εἰς Θήβαις πάϊς ἁρμάτεσσ' ὀχήμενος* (hoc etiam Bentley coni.).

Fr. 52. Hephaest. 81: *Τετράμετρον δὲ καταληκτικὸν ἐπιωνικὸν — οἷον . . . Μόλις μὲν Ἔννη κτλ. Μᾶλις* scripsi, ut mulieris sit nomen, C *μᾶλις*,

Digitized by Google

53.

Ἐγώ φαμι ἰοπλοκάμων Μοισᾶν εὖ λαχεῖν.

54.

Aristid. I. p. 327: Δοκῶ τοὐναντίον ποιήσειν τοῖς Αἰολεῦσι ποιηταῖς· ἐκεῖνοι μὲν γὰρ, ἐπειδάν τι βούλωνται τῶν καθ' αὑτοὺς φαυλίσαι, μεγάλῳ αὐτὸ παρέβαλον καὶ παρ' ἀρχαίοις περιφανεῖ, ἡγούμενοι μάλιστ' ἂν οὕτως ἐξελέγξειν.

55.

Ὄψι γὰρ ἄρξατο.

56.

Ἀλλά τις ἄμμι δαίμων.

57. 58.

Πατέρων ἄμμων.
Ἀμμετέρων ἀχέων.

59.

Παῖς ὁ χῶρος.

vulgo μόλις — ἔννη scripsi, Ἔνγη Toup, vulgo Ἔννα. cf. Et. M. 344. 1: Ἔννη· ἔστι νῶ· σημαίνει τὸ νήθω· ὁ παρατατικὸς καὶ ἐπὶ πρώτης ἐστὶ συζυγίας καὶ ἐπὶ δευτέρας· ἂν γὰρ ἐστὶ νώμενος ὡς κλώμενος, δηλονότι ἐστὶ δευτέρας· τοῦ νῶ ὁ παρατατικὸς ἔνων, ἔνης, ἔνη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν ἔννη· οὕτως Ἡρωδιανός. quae, ut etiam Gaisford coniecit, ad hunc ipsum versum referenda sunt. Fort. *Alcaei* est.

Fr. 53. Plut. de garrul. c. 5: Καὶ σκόπει τὴν Λυσίου πειθὼ καὶ χάριν· κἀκεῖνον γὰρ ἐγὼ φαμι κτλ. Fort. *Sapphus* est.

Fr. 55. Apollon. de adv. Bekk. An. II. 573: Ἀνάλογος γὰρ καὶ ἡ παρ' Αἰολεῦσι βαρεῖα τάσις, λέγω δὲ τοῦ· ὄψι γ. ἄ. Herodian. π. μον. λέξ. 26, 11. ubi ὀψὶ γὰρ ἀρξάτω. *Alcaei* videtur, qui videtur sive de vento sive translate dixisse:

Πεσεῖται ταχέως· ὄψι γὰρ ἄρξατο.

vid. proverbium ap. Schol. Soph. Ai. v. 257: Ἀλλ' ἔπεσε ταχέως· δειλινὸς γὰρ ἤρξατο. Futurum πεσεῖται Aeolensibus tribuit Eust.

Fr. 56. Apollon. de pron. p. 383. B: Αἰολεῖς ἄμμι. ἀλλά κτλ.

Fr. 57. 58. Apollon. de Pron. p. 381. C: Αἰολεῖς — ἐπὶ δὲ τῆς συναρθρου π α τ. ἀ. καὶ τῇ ἐντελεστέρᾳ ἀμμ. ἀχέων (Cod. αχαιῶν).

Fr. 59. Herodian. Cram. An. Ox. III. 239, 28: Τὸ μέντοι πὰν ἐπὶ μόνου τοῦ Πανὸς λέγεται καὶ κλίνεται, ἐπὶ δὲ τοῦ οὐδετέρου παντός· ἐπεὶ καὶ πᾶς, παντός· ἐπεὶ ἐάν σοι προτείνῃ τις τὸ πᾶς κλῖναι· πύθου, εἰ μὲν τὸ κοινόν· εἰ δὲ παρ' Αἰολεῦσι, παντός· οἱ γὰρ Αἰολεῖς λέγουσι πᾶς παῖς ὁ χῶρος· „ἵνα ἴδωμεν ὅτι πάντα." * *

Digitized by Google

60.

Καὶ κατ' ἰψήλων ὀρέων.

61.

Ἀλλ' ὦ πάντ' ἐφόρεις Ἅλιε.

62.

Τὸ δ' ἐκ Σάπφως ἀμελγόμενος μέν τοι φέρω.

63.

Ἱδρῶς ἀμφότερα.

64.

⏑ –́ ⏑́⏑ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏓

Τὸ πασσύριον ἡμῶν ἁπάντων γένος.

65.

Κλαΐην δάκρυσιν.

Fr. 60. Cramer An. Ox. I. 63, 29: *ὕψος — ἔνθα οἱ Αἰολεῖς ἀναλογώτεροί εἰσιν ἴψος λέγοντες καὶ κατ' ἰψηλῶν ὀρέων*, et 418, 31: *ἀλλὰ καὶ τὸ κατ' ἀρχὴν Αἰολεῖς τρέπουσι υ εἰς ι· κατ' ἰψηλῶν ὀρέων. Sapphus* videtur.

Fr. 61. Cram. An. Ox. I. 327, 3: *Τὸ γὰρ ὁρῶ δευτέρας μὲν ὡς πρόδηλον, ἀλλὰ καὶ πρώτης, ὡς δῆλον ἐκ τῆς Αἰολίδος διαλέκτου· ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ οἰκῶ ἡ μετοχὴ — οἰκείς, οὕτω ἀπὸ τοῦ ὁρῶ· ἀλλ' ὦ π. ἐφορεῖς Ἅ. Alcaei* videtur, quoniam Grammaticus ibi componit cum alio Alcaei fragmento.

Fr. 62. Choerobosc. in Aldi Cornu Cop. 268: *Οἱ δὲ Αἰολεῖς καὶ Λάκωνες, οἵτινές εἰσι μέρος Δωριέων, προςθέσει τοῦ σ ποιοῦσι τὴν γενικήν· οἷον ἡ Σαπφώ, τῆς Σαπφῶς, καὶ ἡ Λητώ, τῆς Λητῶς, καὶ δηλοῦσιν αἱ χρήσεις οὕτως ἔχουσαι· Τὸ δὲ ἐκ Σαπφῶς ἀ. μ. τ. φ. καὶ παρ' αὐτῇ τῇ Σαπφοῖ· μάλα κτλ.* Ahrens coni.

Ἐκ Σάπφως τόδ' ἀμελγόμενος μέλι τοι φέρω.

sed quod addit a Sapphus *discipula* profectum esse versum, manifestus error est.

Fr. 63. Cram. An. Ox. I. 208, 13: *Ἱδρώς· τοῦτο παρὰ Αἰολεῦσι θηλυκῶς λέγεται· ἀναδέχεται κλίσιν ἀκόλουθον θηλυκῷ γένει . . . . ὅμοιον τῷ ἠώς· εἶτα ἡ γενική· ἱδρῶς ἀμφότερα ἀντὶ τοῦ ἱδροῦς, ὡς Μελάγχρως ἀντὶ μελάχρους καὶ αἰδῶς ἄξιος.* Ahrens *ἵδρως ὀμφόρα* vel *ἀμφόρα*. Fort. *ἵδρως ἀμφιρύτα.*

Fr. 64. Hesych.: *Πασσύριον, ἀντὶ τοῦ πασσυδίην. Αἰολεῖς· Τὸ πασσ. κτλ. ἡμῶν*, Giese *ἀμμέων*, Meineke coniecit *ἀπώλετο πασσύριον κτλ.* Dubitari potest an hoc Aeolici poetae sit, fortasse *Aeschylus* dixit, aut alius lyricus poeta.

Fr. 65. Et M. 574, 65: *Μανίην· ἀντὶ τοῦ ζητεῖν. ἐκ τοῦ μαίω τὸ ζητῶ . . . . καὶ ὥςπερ τὸ κλαίειν διῄρηται κλαΐην δάκρυ, οὕτως καὶ μαΐην καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν μανίην*, sed V *ὥςπερ τὸ κλαίειν Αἰολικῶς διῄρηται καὶ γίνεται κλαΐειν δάκρυσιν.*

Digitized by Google

66.

Αἰτιάο τὰ μέτερρα.

67.

Ὁ δ' ἐξύπισθα κασταθείς.

68.

Demetrius *περὶ ποιημ.* Vol. Hercul. II. 122: *ιδαρις* | — *νι . . εναι . . . . νω* | . . . *δεκενη* — *σπε* | . . . . . *ρενας οινος οτὶ* | *ωτοιος καπω γαρ κεφα* | *λαν κατισχοτον Εον* | *θαμα θυμον αιτιαμ-νοι* | *πεδαπετομενας* | *τακετητοδουκετι* | . . . . . *ενπς . . . αι . . . .* | *τωκαι τ . . . λυτακαιρυ.* Aeolici poetae, haud dubie *Alcaei* fragmentum latet, praesertim cum statim p. 123. *Sapphus* videatur mentio fieri: *ερω . . . ι . . .* | *σαιφωστονεντωιθαρις* | *κις ου συνισταμεν . . . . .* | *θυμον και ταραστ* — | *την ψυχην.* atque etiam p. 124. poetae alicuius reliquiae delitescere videntur. Alcaei autem et Sapphus aperte fit mentio p. 128: *τησις πραγματικὴ αὕτη· διὰ γὰρ τὴν ἐντροχάζουσαν ἀδηλότητα περὶ τουνπλ . . . σημασιν εἰσιν Ἀλκαῖός τε καὶ Σαπφώ κ.* — Alii quoque poetae ibidem commemorantur, ut p. 115. *παρ' Εὐριπίδῃ ἐν νιυσανιωι* (*Λικυμνίῳ*), p. 117. *καῖς ἐκ τῶν Σώ(φρ)ονος μείμων.*

69. 70. 71.

Ἱστοπόνοι μείρακες.
Οὐδὲ λεόντων σθένος, οὐδὲ τροφαί.
Αἰ Κυθερείας ἐπιπνεῖτ' ὄργια λευκωλένου.

72.

Ὡς πὸς ἔχει μαινομένοισιν.

Fr. 66. Et. M. 587, 12: *Μέτερρα· τοῦτο τὸ πάθος τῆς Αἰολικῆς ἐστι διαλέκτου· οἷον· Αἰτιάο τὰ μέτερρα* (D *αἰτιάοτὰμέτερρα*, M *αἰτιάο τ' ἀμετερρα*)· *ὁ γὰρ μέτριος μέτερρος παρ' αὐτοῖς λέγεται.* Hemsterhuys *δίζεο*, Valckenaer *αἰτιόδε*, Ahrens *αἴτη ἄϊν.* Scribendum puto *αἰτία ὅτε μετέρρα* (sive retracto accentu *μέτερρα*).

Fr. 67. Apollon. de adv. Bekk. An. II. 563: *Βαρύνεται καὶ ὅσα ἐκ μεταλήψεώς ἐστι τῶν εἰς θεν, ὅπερ ἐστὶ παρ' Αἰολεῦσι καὶ Δωριεῦσι — ὄπισθεν, ὄπισθα· ὁ δ' ἐξ. κ.* Ahrens *καστάθεις*, sed potest etiam *Ionicum* esse.

Fr. 69. 70. 71. Hephaest. p. 50: *Περαιοῦται μὲν γὰρ* (*τὸ χοριαμβικὸν*) *καὶ εἰς τὴν ἰδίαν, τὸν δάκτυλον ἢ κρητικόν, οἷον δίμετρον μὲν τό· ἱστοπ. μ. τρίμετρον δέ, οἷον· οὐδέ . . . τροφαί, τετράμετρον δέ· Αἰ Κυθ. κτλ.* Repetit Schol. Pro *Κυθερείας* C *Κυθερήας.* — Fr. 69. *ἱστοπ. μ.* etiam Mar. Plot. p. 286. — Fr. 71. etiam Greg. Cor. in Hermog. VII. 988. ubi *ἐκ Κυθερ.*

Fr. 72. Et. M. 635, 22: *καὶ τὸ πός, οἷον ὡς πὸς χειμαινομένοισα ἀπὸ τοῦ ποὺς γέγονε.* sed Choerobosc. ap. Bekk. An. III. 1361. *ἔχει μ.* Lobeck coni. *ᾧ πὸς ἄγ' ἰεμένοισιν.*

Digitized by Google

73.

Κιδαλίης κρηνίδος ἐπλανήθην.

74.

Πόθεν δ'
Ἅλκος εὐπετὲς ἔβλης;

75.

Ναρκίσσου τερενώτερον.

76.

Γέλαν δ' ἀθάνατοι θεοί.

77.

Ἐπὶ δ' ἴαχε
Ζηνὸς ὑψερεφὴς δόμος
ζάχρυσος.

78.

Κάπρος ἠνίχ' ὁ μαινόλης
ὀδόντι σκυλακοκτόνῳ
Κύπριδος θάλος ὤλεσεν.

Fr. 73. Et. M. 513, 18: *Κιδαλία· (κρήνη οὕτω καλουμένη)· οἷον Κιδαλίης κτλ.*

Fr. 74. Et. M. 199, 52: *Ἡ ἀπὸ τοῦ βλῆμι ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔβλην, οἷον πόθεν δὲ ὠλκὸς κτλ.* Fort. *ἕλκος* sive acolice *ὅλκος*. *Anacreontis* vel *Sapphus* videtur.

Fr. 75. Cram. An. Ox. I. 413, 12: *Ἔνθεν σημειοῦνται τὸ ναρκ. τερ. καὶ λέγουσιν ὅτι ἀπὸ τῆς τέρενος εὐθείᾳ γίνεται ὁ τέρενος· ἐκ τούτου τὸ τερενώτερος — ὁ δὲ Ἀντίμαχος ἀπὸ τοῦ ὁ τέρενος εἶπε κατὰ συγκοπὴν τερέντερον.* *Sapphicum* videtur.

Fr. 76. Et. M. 225, 8: *Γέλαν· οἷον γέλαν κτλ. κατὰ συστολὴν λαμβάνεται, ὡς ἡ μετοχὴ δηλοῖ· γέλαντος γὰρ ἡ γενικὴ κατὰ συστολὴν τοῦ ᾱ.* *Sapphus* videtur.

Fr. 77. Herodian. Cram. An. Ox. III. 237, 23: *Ἰστέον ὅτι τοῦ Ζῆν, Ζηνὸς ἐφύλαξαν οἱ παλαιοὶ Ἴωνες τὴν κλίσιν, οἷον· ἔπει δ' ἴσχε Ζ. ὑφηρεφὴς δόμοις ζάρῃς.* Emendavi nisi quod dubitanter *ζάχρυσος* scripsi.

Fr. 78. Hephaest. p. 56: *Δίμετρον δὲ ἀκατάληκτον, τὸ καλούμενον Γλυκώνειον, αὐτοῦ τοῦ Γλύκωνος εὑρόντος αὐτό· Κάπρος κτλ.* V. l. etiam Schol. Heph. p. 106. Mar. Plot. p. 291. Videntur quidem hi versus ipsi *Glyconi* tribui, quem Hephaestio huius metri auctorem primum esse aperte dicit; quod si verum, Glycon ille si non aetate maior, aequalis certe Sapphus et Alcaei habendus foret: at ille certe Glycon, cuius epigramma extat Anth. Pal. X. 126. novicius poeta fuisse videtur, et hi quoque versus, cuiuscunque sunt, non videntur satis antiqui.

Digitized by Google

79.

⏑́ – ⏑́ ⏑ – –

Γλυκυτάτων πρύτανιν ὕμνων.

80.

⏑ ⏑́ – ⏑ –́ ⏑ – –

Μέλεα μελιπτέρωτα Μωσᾶν.

81. 82.

Κλῦθί μοι Ζανός τε κούρη.
Ζανί τ' ἐλευθερίῳ,

83.

Strophae.

– –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑
5 –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑
– –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑

Fr. 79. 80. Athen. XIV. 633. A: *Διετήρησαν δὲ μάλιστα τῶν Ἑλλήνων Λακεδαιμόνιοι τὴν μουσικὴν . . . τηροῦσι δὲ καὶ νῦν τὰς ἀρχαίας ᾠδὰς ἐπιμελῶς, πολυμαθεῖς τε εἰς ταύτας εἰσὶ καὶ ἀκριβεῖς· ὅθεν καὶ Πρατίνας φησί· Λάκων κτλ.* (Fr. 2.) *διὸ καὶ οἱ ποιηταὶ* (fort. *οἱ ἐκεῖ ποιηταί*, nam de Laconicis poetis haec necessario intelligenda) *διετέλουν προσαγορεύοντες οὕτως τὰς ᾠδάς· Γλυκ. πρ. ὕμνων* (ita L, *ὑμῶν* AB, om. PV) *καὶ· Μέλεα μελιπτέρωτα* (sic A, *μελιηπτέρωτα* PVL, *μέλι πτερωτά* B) *Μοῖσαν* (sic ABPVL, *Μουσᾶν* Casaubonus, *Μωσᾶν* Dindorf, scripsi *Μωσᾶν*). Fort. *Alcmanis* sunt.

Fr. 81. 82. Herodian. Cram. An. Ox. III. 237, 26: *Καὶ ἔτι μεταγενέστεροι οἱ Ἴωνες διὰ τοῦ Ζάν, τῷ Λύκανι· κλῦθί μοι Ζανός τε κουρηξαντελευθερίω.* quae correxi.

Fr. 83. Origenes (vel potius Hippolytus) adv. Haeret. V. p. 96. ed. Miller, ubi Gnosticorum doctrinam refutat: *Μάθετε πῶς κατὰ μέρος παρὰ τῶν ἐθνῶν τὴν ἀνεξεύρητον καὶ ἀδιάφορον τοῦ ἀνθρώπου γενεὰν λαβόντες ἐπιπλάσσουσι τῷ Χριστῷ. Γῆ δέ, φασὶν οἱ Ἕλληνες, ἄνθρωπον ἀνέδωκε πρώτη, καλὸν ἐνεγκαμένη γέρας, μὴ φυτῶν ἀναισθήτων μηδὲ θηρίων ἀλόγων, ἀλλὰ ἡμέρου ζώου καὶ θεοφιλοῦς ἐθέλουσα μήτηρ γενέσθαι. Χαλεπὸν δέ, φησίν, ἐξευρεῖν εἴτε Βοιωτοῖς Ἀλκμενεὺς ὑπὲρ λίμνης Κηφισίδος ἀνέσχε πρῶτος ἀνθρώπων, εἴτε Κουρῆτες, ἢ σανίδαι οἱ θεῖον γένος,*

Digitized by Google

Epodi.

. . . . . –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓

⏑́⏑⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – ⏑́⏑⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –

– –́ ⏑ . . . . . .

– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ ⏑́⏑⏑ ⏑ ⏓

π

ἢ Φρύγιοι Κορύβαντες, οὓς πρῶτος ἥλιος ἔφιδε δενδροφυεῖς ἀναβλαστάνοντας, εἴτε πρὸς σεληναῖον Ἀρκάδα διαπελασγὸν ἠραρυίας οἰκήτορα, δίαυλον Ἐλευσὶν ἡ Λῆμνος καλλίπαιδα, Κάβῖρον, ἀρρήτων ἐτέκνωσεν ὀργιασμῷ, εἴτε Φελλήνη Φλεγραῖον Ἀλκυονέα πρεσβύτατον Γιγάντων· Λίβες δὲ Τάρβαντα φασὶ πρωτόγονον αὐχμηρῶν ἀναδύντα πεδίω, γλυκείας ἀπάρξασθαι Διὸς βαλάνου· Αἰγυπτίων δὲ Νεῖλος ὕλην ἐπιλιπαίνων μέχρι σήμερον ζωογονῶν, φησίν, ὑγρᾶς ἀρκούμενα θερμότητι ζῷα, καὶ σῶμα ἀναδίδωσιν· Ἀσσύριοι δὲ Ἰαννὴν ἰχθυοφάγον γενέσθαι παρ' αὐτοῖς. Χαλδαῖοι δὲ τὸν Ἀδάμ, καὶ τοῦτον εἶναι φάσκουσι τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἀνέδωκεν ἡ γῆ μόνον, κεῖσθαι δὲ αὐτὸν ἄπνουν, ἀκίνητον, ἀσάλευτον ὡς ἀνδριάντος εἰκόνα ὑπάρχοντα ἐκείνου τοῦ ἄνω τοῦ ὑμνουμένου Ἀδάμαντος ἀνθρώπου. unde primum edidit Schneidewin in Philol. I. 421. seqq., qui hoc modo in versus digessit:

. . . . ἄνθρωπον δὲ Γαῖ' ἄνδωκε πρώτα καλὸν ἐνεγκαμένα γέρας ἀντ.
μὴ φυτῶν ἀναισθήτων μηδὲ θηρῶν ἀλόγων,
ἀλλ' ἁμέρου ζωΐου καὶ θεοφιλοῦς ἐθέλοισα μάτηρ γενέσθαι· χαλεπὸν δ' ἐξευρέμεν,
αἴτε Βοιωτοῖσιν Ἀλαλκομενεὺς
πρῶτος ἀνθρώπων ὑπὲρ Καφισίδος λίμνας ἀνέσχεν,

αἴτε Κουρῆτες ἔσσαν θεῖον Ἰδαῖοι γένος ἐπ.
ἢ Φρύγιοι Κορύβαντες,
οὓς ἀέλιος πρώτους ἐπεῖδεν δενδροφυεῖς ἀμβλαστάνοντας,
αἴτε προσελαναῖον Ἀρκαδία δῖον Πελασγόν,
Παῤῥασίας οἰκήτορ', ἢ Δίαυλον Ἐλευσίς,
ἢ Λᾶμνος ἱρὰ καλλίπαιδα Κάβιρον ἀῤῥήτων ἐτέκνωσ' ὀργιασμῶν,
αἴτε Φαλλάνα Φλεγραῖον Ἀλκυονῆα, πρεσβύτατον Γιγάντων.

Λίβυες δ' Ἰάρβαντα φαντὶ πρωτόγονον αὐχμηρῶν ἀναδύντα πεδίων στρ.
γλυκείας ἀπάρξασθαι Διὸς βαλάνου.
Αἰγυπτίων δὲ Νεῖλος ἰλυῖ γᾶν λιπαίνων
ὑγρᾷ σαρκούμενα θερμότατι ζωά τε σώματ' ἀνδίδωσιν.

Aliter rursus Hermann ib. p. 585. seqq.

Πρώτα δὲ γαῖ' ἄνδωκεν ἄνθρωπον τότ' ἐνεγκαμένα καλὸν γέρας,
ἁμέρου καὶ θεοφιλοῦς μάτηρ ἐθέλοισα γενέσθαι γενεᾶς· χαλεπὸν δ' ἐστὶν εὑρεῖν,

εἴτε Βοιωτοῖσιν Ἀλαλκομενεὺς λίμνας ὑπὲρ Καφισσίδος ἀντ.
πρῶτος ἀνθρώπων ἀνέσχεν,
εἴτε καὶ Κουρῆτες Ἰδαῖοι ἔσαν, θεῖον γένος,
ἢ Φρύγιοι Κορύβαντες,
οὓς τότε πρώτους ἴδε δενδροφυεῖς ἀμβλαστάνοντας Ἅλιος,
εἴτ' ἄρα καὶ προσελαναῖον Πελασγὸν Ἀρκαδία,
ἢ Ῥαρίας οἰκήτορ' Ἐλευσὶς Δίαυλον,
ἢ καλλίπαιδα Λᾶμνος ἀῤῥήτων ἐτέκνωσε Κάβειρον ὀργίων,
εἴτε Παλλάνα Φλεγραῖον ἔντυεν Ἀλκυονῆ
πρεσβύτατον θρασυγυίων Γιγάντων.

Digitized by Google

Ἄνθρωπον (ὡς) ἄνδωκε γαῖα πρῶτα ἐνεγκαμένα Στρ.
καλὸν γέρας
. . . . . τὸ δ' ἐξευρεῖν χαλεπόν,
εἴτε Βοιωτοῖσιν Ἀλαλκομενεὺς λίμνας ὑπὲρ Καφισίδος
πρῶτος ἀνθρώπων ἀνέσχεν,
εἴτε Κουρῆτες ἔσαν γένος Ἰδαῖοι θεῶν,
ἢ Φρύγιοι Κορύβαντες,
οὓς Ἅλιος πρώτους ἐπεῖδεν δενδροφυεῖς ἀναβλαστόντας,
εἴτ' Ἀρκαδία προσελαναῖον Πελασγόν,
ἢ Ῥαρίας Λίαυλον οἰκιστῆρ' Ἐλευσίς,
ἢ καλλίπαιδα Λᾶμνος ἀρρήτων ἐτέκνωσε Κάβειρον Ἀπ.
ὀργίων,
εἴτε Πελλάνα Φλεγραῖον Ἀλκυονῆα Γιγάντων πρεσβύτατον.
* * * * * * * *

* * * * φαντὶ δὲ πρωτόγονον Γαράμαντα Ἐπ.
Λίβυες αὐχμηρᾶν πεδίων ἀναδύντα γλυκείας Διὸς
ἀπάρξασθαι βαλάνου·
Νεῖλος δὲ . . . . . .
σαρκούμεν' ὑγρᾷ θερμότατι ζωὰ σώματ' ἀναδιδοῖ.

πρωτόγονον Λίβυες δ' αὖτ' Ἰάρβαντα κρατερόν Ἐπ.
φασὶν αὐχμηρῶν πεδίων ἀναδύντα γλυκείας ἀπάρξασθαι βαλάνου Διός· Αἰγύπτῳ δὲ καὶ νῦν Νεῖλος, ἱλὺν ἐπιλιπαίνων ὑγρᾷ σαρκουμέναν θερμότατι σώματα ζῶντ' ἀνδιδοῖ.

Dixi de hoc fragmento in Annal. Antiquit. 1847. P. 1. seqq. ubi operam dedi, ut paucis quibusdam mutatis iustos numeros restituerem. *Pindari* autem hos versus esse probabiliter coniecit Schneidewin, sunt autem fortasse petiti ex hymno in Iovem Ammonem, neque adversantur numeri Fr. 12: *Ἄμμων Ὀλύμπου δέσποτ'*, quod ipsum hymni illius fuit exordium. — Ipsum Origenis locum quoniam una cum Hermanni et Schneidewini coniecturis adscripsi, paucis possum defungi V. 1. ὡς inserui, poeta enim dixisse videtur, *in hac re omnes gentes consentiunt, a terra primos homines editos fuisse.* — V. 2. lacunam indicavi, nam quamquam Origenes etiam hic summam sententiae poetae acceptam refert, ipsa tamen verba certo restitui nequeunt. — V. 3. εἴτε an αἴτε scribendum sit ambigas, cum alias apud Pindarum εἴτε nusquam, αἴτε semel extet. — V. 5. θεῶν scripsi, cod. θεῖον. — V. 7. ἀναβλαστόντας scripsi, cod. ἀναβλαστάνοντας. — V. 9. Λίαυλον, videtur idem esse Schneidewino, qui alias Λυσαύλης dicitur. — οἰκιστῆρ' scripsi, cod. οἰκήτορα. — V. 10. ὀργίων Hermann, cod. ὀργιασμῷ. — V. 11. Πελλάνα scripsi, cod. Φελλήνη. Post hunc versum indicavi lacunam, nam plures haud dubie deinceps fabulae commemoratae; si Pindari revera sunt hi versus, possis huc referre fr. 237. de Erichthonio. — V. 12. Γαράμαντα scripsi, auctorem Garamantum gentis, quem Servius Virg. Aen. IV. 198. Apollinis filium fuisse perhibet. — V. 14. et 15. certo restitui nequeunt, lacunam antea sic redintegravi Αἰγυπτίαν δὲ Νεῖλος Ἐπ' ἰλὺϊ πιαίνων, sed ζωὰ σώματ' pro ζῷα καὶ σῶμα omnino fuit corrigendum. Quae Origenes de

Digitized by Google

84.

. . . . . –́ ⏑ ⏑ ⏑⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – . . .

Ὅ ττι κεν ἐπ' ἀκαιρίμαν
γλῶσσαν ἔλθῃ.

85.

–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –

Οὐ γὰρ ἐν μέσοισι κεῖται δῶρα δυςμάχητα Μοισᾶν
τὠπιτυχόντι φέρειν.

86.

– –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ –

Ναὶ τὰν Ὄλυμπον καταδερκομέναν σκαπτοῦχον Ἥραν,
ἔστι μοι πιστὸν ταμιεῖον ἐπὶ γλώσσας.

87.

–́ ⏑ – – –́ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Assyriorum Oanne narrat, quamquam bene poterat etiam poeta huius famae mentionem facere, de suo adiecisse censendus est: nam postquam Nili generantem vim illustraverat poeta, non iam locus eiusmodi fabulis fuit.

Fr. 84. Athen. V. 217. C: *Κατὰ γὰρ τὸν εἰπόντα ποιητὴν ὅττι κ. ἐ. ἀ. γλῶτταν ἔλθῃ* (*ἔλθοι* B) *τοῦτο μὴ διακρίνας γράφει.* Lucian. de Hist. conscr. c. 32: *ὅτι κεν ἐπ' ἀκαιρίμαν γλῶσσαν, φασίν, ἔλθῃ.* ubi G *ὅττι κεν*, deinde libri *ἐπί κε ῥῆμα, ἐπὶ καίριμαν*, alias corruptelas exhibent, *γλῶσσαν* AEGHΦ, *γλῶτταν* v., *ἐπέλθῃ* A. Idem Rhet. praec. c. 18: *μηδὲ μελλήσας λέγε, ὅττι κεν ἐπ' ἀκαιρίμαν* (codd. ut vulgo *ἐπί κε ῥῆμα*) *γλῶτταν ἔλθῃ.* Dionysius de Comp. verb. c. 1: *εἰ μέλλουσι μὴ πᾶν, ὅτι κεν ἐπ' ἀκαιρίμαν γλῶσσαν ἔπος ἔλθῃ, λέγειν.* Strabo I. p. 23: *ἢ καὶ Ἡσιόδῳ μὲν ἔπρεπε μὴ φλυαρεῖν, ἀλλὰ ταῖς κατεχούσαις δόξαις ἀκολουθεῖν, Ὁμήρῳ δὲ πᾶν, ὅτι ἂν ἐπικερῆμα* (sic BC, *κερήμαν* l. A, sed ibi i. m. *ἐπὶ ἐρήμοις, ἐπὶ καὶ ῥῆμα* t) *γλῶτταν ἴῃ, κελαδεῖν.* Fortasse poeta scripserat:

Οὐ γὰρ πρέπει πᾶν ὅ ττι κεν ἐπ' ἀκαιρίμαν
γλῶσσαν ἔπος ἔλθῃ κελαδεῖν.

Pindaro Dindorfius vindicat, Aeschylo non recte Valckenaer Diatribe. Aeschyleum enim servavit Plato Rep. VIII. 563. B *Οὐκοῦν κατ' Αἰσχύλον, ἔφη, ἐροῦμεν ὅ τι νῦν ἦλθ' ἐπὶ στόμα*, cf. Plutarch. Erot. c. 18. et Themist. IV. 32. B, quod et forma discrepat et in aliam sententiam dictum est.

Fr. 85. Clem. Alex. Str. V. 654. V. 1. *μέσοισι*, fort. *μέσσοισι.*

Fr. 86. Clem. Alex. Str. V. 661: *Ναὶ τὰν κτλ. ἡ ποιητική φησιν, ὅ τε Αἰσχύλος· Ἀλλ' ἔστι κἀμοὶ κλῇς ἐπὶ γλώσσῃ φύλαξ. Pindari* esse videtur. V. 1. *σκαπτοῦχον*, cod. Par. *σκηπτοῦχον.*

Fr. 87. Theodorus Metoch. p. 515: *Καὶ ποιηταὶ δέ φασιν· ὦ γλ. εἰρήνη πλ.* Fortasse *Pindari* est, quo poeta ille saepius utitur, et videtur ex eodem

Digitized by Google

Ὦ γλυκεῖ' εἰράνα,
πλουτοδότειρα βροτοῖς.

88.

. . . ⏑ ⏑ – ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑̄
–́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –
x̄ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
x̄ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – – –́ ⏑ –
x̄ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑̄

Προβάτων γὰρ ἐκ πάντων κελάρυξεν
ὡς ἀπὸ κρανᾶν φέρτατον ὕδωρ
θάλεον γάλα· τοὶ δ' ἐπίμπλων ἐσσύμενοι πίθους·
ἀσκὸς δ' οὐδέ τις ἀμφορεὺς ἐλίνυ' ἐν δόμοις·
πέλλαι γὰρ λίθινοί τε πίθοι πλᾶσθεν ἅπαντες.

89.

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
– –́

Ὅτε Τυνδαριδᾶν ἀδελφῶν ἅλιον ναύταν πόθος
βάλλει.

90.

–́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑̄
Νυκτὸς ἀϊδνᾶς ἀεργηλοῖό θ' ὕπνου κοίρανον.

petitum, quod est p. 562: *Καὶ λαμβάνειν ἐξὸν καὶ χρηματίζεσθαι ῥᾷστα, κἂν εἰ πλάττωνται παρολιγωρεῖν καὶ παρορᾶν ἀνεπιστρόφως καὶ παρατρέχειν, νύττει γ' ὅμως σφᾶς θέλγητρ' ἡδονᾶς* (Mon. et Aug. ἡδονάς), *φησὶν ἡ ποίησις.*

Fr. 88. Plutarch. de Pyth. orac. c. 29: *Οἱ μὲν οὖν περὶ τὸ Γαλάξιον τῆς Βοιωτίας κατοικοῦντες ᾔσθοντο τοῦ θεοῦ (Ἀπόλλωνος) τὴν ἐπιφάνειαν ἀφθονίᾳ τε καὶ περιουσίᾳ γάλακτος· προβάτων γὰρ ἐκ π. κ. ὡς ἀπὸ κρηνάων φ. ὕ. θήλεον γ. τοὶ δὲ ἐ. ἐ. π. ἀ. δ' οὔτε τ. ἀ. ἐλίννυε δ. πέλλαι δὲ λίθινοι πίθοι πλῆσθεν* (sic Duebner, *πλᾶσθεν* Wyttenbach) *ἅπαντες.* quae correxi, similiter Schneidewin, qui Pindaro tribuit, nisi quod V. 2. *φέρτιστον* et V. 5. *πέλλαι δὲ καὶ λίθινοι πίθοι* scripsit.

Fr. 89. Plutarch. an seni sit ger. resp. 12: *Ἢ πλοίων μὲν ἄρχοντας οὐ ποιεῖ γράμματα κυβερνητικά, μὴ πολλάκις γενομένους ἐν πρύμνῃ θεατὰς τῶν πρὸς κῦμα καὶ πνεῦμα καὶ νύκτα χειμερίων ἀγώνων, ὅτε κτλ.*

Fr. 90. Plutarch. de occ. viv. c. 6: *Τὸν δὲ τῆς ἐναντίας κύριον μοίρας, εἴτε θεός, εἴτε δαίμων ἐστίν, Ἅιδην ὀνομάζουσιν, ὡς ἂν εἰς ἀειδὲς καὶ ἀόρατον ἡμῶν, ὅταν διαλυθῶμεν, βαδιζόντων, Νυκτὸς κτλ.* et rursus de EI ap. Delph. c. 21. *Pindari* ex threnis videtur versus, quibus Plut. ibi saepius utitur.

Digitized by Google

91.

Εὐρύοπα κέλαδον ἀκροσόφων ἀγνύμενον διὰ στομάτων.

92.

Οὐ ψάμμος ἴ κόνις ἢ πτερὰ ποικιλοτρίχων οἰωνῶν
τόσσον ἂν χεύαιτ' ἀριθμόν.

93.

⏑ ˊ – ⏑ – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑̆
ˊ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
⏑ ⏑ ˊ ⏑ – ˊ ⏑ ⏑ – –
Ἔπειτα κείσεται βαθυδένδρῳ
ἐν χθονὶ συμποσίων τε καὶ λυρᾶν ἄμοιρος
ἰαχᾶς τε παντερπέος αὐλῶν.

94.

ˊ ⏑ – ˊ ⏑ –
– ˊ ⏑ – ⏑̂ ⏑ ⏑̂ ˊ –
⏑ ˊ ⏑ ⏑ ⏑̂ ˊ ⏑ –
Ὡς ἄρ' εἰπόντα μιν
τηλαυγὲς ἀμβρόσιον ἐλασίππου
πρόσωπον ἀπέλιφ' ἁμέρας.

95.

– ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
ˊ ⏑ – – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ˊ ⏑ –
ˊ ⏑ – ⏑ ˊ ⏑ – – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Fr. 91. Plut. non posse suaviter vivi c. 13: *Ποῖος γὰρ ἂν αὐλὸς ἢ κιθάρα διηρμοσμένη πρὸς ᾠδὴν ἤ τις χορὸς εὐρύοπα ... στομάτων φθεγγόμενος οὕτως ἡδὺ φρανεν; — ἀγνύμενον* Ven. 1., v. *ἀγνυμένων*. Fort. *Pindari.*

Fr. 92. Plut. adv. Stoic. c. 19., ubi *οὐ* Bas. Xyl. TV Mez., vulgo *οὔ*. Adde de amor. prol. c. 4: *ψάμμος ... ποικιλοθρόων οἰ. ... τόσσον οὐκ ἔχει ἀριθμόν, ὅσος ἐστὶν ὁ τῶν κληρονομούντων.*

Fr. 93. Plut. non posse suaviter vivi sec. Epic. 26: *Καὶ δυσανασχετοῦσι τούτων λεγομένων, ὡς τό· ἔπειτα κείσεται* (sic Duebner haud dubie ex codd., v. *ἐπιτακήσεται*) *κτλ.* Fort. *Pindari* est.

Fr. 94. Plut. non posse suaviter vivi sec. Epic. 27: *Οὐδὲ ῥᾳδίως οὐδ' ἀλύπως ἀκούομεν· ὡς ἄρ' κτλ.* V. 3. *πρόσωπον* Wyttenbach, v. *πρὸς τόπον.* — *ἀπέλιφ'*, v. *ἀπέλιπεν.* Nisi forte *Tragici* alicuius est.

Fr. 95. Plut. praec. reipubl. ger. c. 2: *Πολλὰ δὲ ἀπὸ τῆς τύχης ἀψάμενοι τῶν κοινῶν καὶ ἀναπλησθέντες οὐκέτι ῥᾳδίως ἀπελθεῖν δύνανται,*

Digitized by Google

Λευκᾶς καθύπερθε γαλάνας
εὐπρόσωποί σφας παράϊξαν ἔρωτες ναΐας
κλαΐδος χαραξιπόντου δαιμονίαν ἐς ὕβριν.

96.

Οὐκ αἰεὶ θαλέθοντι βίῳ
βλάσταις τε τέκνων βριθομένα γλυκερόν
φάος ὁρῶσα.

97.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏓

Τοιάδε θνατοῖσι κακὰ κακῶν,
ἀμφί τε κῆρες εἰλεῦνται, κενεὰ δ' εἴςδυσις οὐδ' αἰθέρι.

98.

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ . . .

Ἄλλον τρόπον ἄλλον ἐγείρει φροντὶς ἀνθρώπων.

99.

⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
⏓ –́ ⏑ – –

Πρὸ χείματος ὥστ' ἀνὰ ποντίαν ἄκραν
Βορέα πνέοντος.

ταὐτὸ τοῖς ἐμβᾶσιν εἰς πλοῖον αἰώρας χάριν, εἶτ' ἀποσπασθεῖσιν εἰς πέλαγος πεπονθότες, ἔξω βλέπουσι ναυτιῶντες καὶ ταραττόμενοι, μένειν δὲ καὶ χρῆσθαι τοῖς παροῦσιν ἀνάγκην ἔχοντες, λευκᾶς κτλ. Simonidi tribuit Schneidewin. V. 2. *παράϊξαν* scripsi, v. *παρήϊσαν*. — V. 3. *κλαΐδος* Hermann, v. *κληΐδος*. — *χαραξιπόντου* Xylander, v. *χαράξει πόντου*.

Fr. 96. Plut. de consol. c. 28: *Εἰ γοῦν ἡ Νιόβη κατὰ τοὺς μύθους πρόχειρον εἶχε τὴν ὑπόληψιν ταύτην, ὅτι οὐκ αἰεὶ . . . ὁρῶσα τελευτήσει.* V. 2. *τε* add. Dübner ex codd. ut videtur. Nisi forte sunt *Tragici* alicuius versus.

Fr. 97. Plut. Cons. ad Apoll. c. 26. V. 1. *θνατοῖσι*, v. *θνητοῖσι*. — V. 2. *κενεὰ*, v. *κενεὴ*. Correxit Schneidewin, qui Simonidi tribuit.

Fr. 98. Plut. de amicor. mult. c. 5: *Τὰ γὰρ εὔχρηστα τῆς φιλίας δύςχρηστα γίγνεται διὰ τὴν πολυφιλίαν· ἄλλον τρόπος, ἄλλον ἐγείρει φρ. ἀ.* quae correxi.

Fr. 99. Plut. de sanit. praec. c. 13: *ἀλλὰ πόρρωθεν ἐξευλαβεῖσθαι πρὸ χείματος, ὥστ' ἀνὰ ποντίαν ἄκραν βορρᾶ πνέοντος.* Idem de garrulitate c. 2: *ἂν δ' αὐτὸς ἄρξηται διαίρειν τὸ στόμα, πρὸ χείματος ὥστ' ἀνὰ ποντίαν ἄκραν βορέου ζέοντος ὑφορώμενοι σάλον καὶ ναυτίαν ἐξανέστησαν.* ubi Wyttenbach *πνέοντος*. Adde de cohib. ira c. 4: *ὅθεν ὁ Σωκράτης ὁσάκις αἴσθοιτο κινουμένου τραχύτερον αὐτοῦ πρός τινα τῶν φίλων πρὸ κύματος ὥς τινα ποντίαν ἄκραν στελλόμενος ἐνεδίδου τῇ φωνῇ καὶ διεμειδία τῷ προςώπῳ.*

Digitized by Google

100.

. . . . ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
x – – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ –

. . . χαροπὰν κύνα· χάλκεον δέ οἱ
γναθμῶν ἐκ πολιᾶν φθεγγομένᾳ ὑπάκουε μὲν Ἴδα
Τένεδός τε περιρρύτα,
Θρηΐκιοί τε φιλήνεμοι πέτραι.

101.

Ἀλάθεια θεῶν ὁμόπολις.

102.

Τηλέπορόν τι βόαμα λύρας.

Fr. 100. Dio Chrysost. Or. XXXIII. T. II. 470: Οὐδ' ἂν ὑλακτῶσιν, ὥςπερ τὴν Ἑκάβην οἱ ποιηταὶ λέγουσιν ἐπὶ πᾶσι τοῖς δεινοῖς τελευταῖον ποιῆσαι τὰς Ἐρινύας χαρόπαν κύνα κτλ. V. 1. χαροπὰν, BUA χαρόπαν. — δέ οἱ, B δέοι. — V. 2. γναθμῶν, Geel γνάθων. — πολιᾶν, M πολιάν. — φθεγγομένᾳ Reiske, φθεγγομένας libri, unde Emperius supra δὲ εὖ coniecit. — ὑπάκουε μὲν Geel, ὑπακουέμεν BMDv, ὑπακούεμεν UA, ὑπακούομεν mr. — Ἴδα BUD, ἰδία A, Ἰδέους reliqui. — V. 3. Τένεδός τε, M in rasura τε δος τε. — περιρρύτα Emperius, vulgo περιρρυτά. — V. 4. Θρηΐκιοι, M θρήκιοι, Fort. Θρηίκιαι vel Θρήκιαι legendum. — φιλήνεμοι Iacobs, φιλάνεμοι Hermann, φιλάνεμοί γε Geel, φιλίην ἔμοιγε BMUAv, φίλαι ἔμοιγε mr. — *Alcmani* vindicat hos versus Welcker Mus. Rhen. 1833. p. 430., fortasse *Ibyci* sunt, Stesichoro certe nolim vindicare, qui cum Hecubam ab Apolline in Lyciam ablatam esse tradidit, aliam ac vulgarem famam secutus esse videtur.

Fr. 101. Stob. XI. 2: Ὀλυμπιάδος· Ἀλάθεια θεῶν ὁμόπολις, μόνη θεοῖς συνδιαιτωμένη. Apostol. II. 52, 2. Videtur ex epistola aliqua Olympiadis desumtum, versum autem quem adhibuit ipsa deinde interpretatur. Fort. est *Bacchylidis* Fr. 22. ut scribendum sit:

Λυδία μὲν γὰρ λίθος μανύει χρυσόν,
ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν σοφίαν τε παγκρατὴς
ἐλέγχει ἀλάθεια θεῶν ὁμόπολις.

Fr. 102. Aristoph. Nub. 966: Εἶτ' αὖ προμαθεῖν ᾆσμ' ἐδίδασκεν ... ἢ Παλλάδα περσέπολιν δεινάν, ἢ τηλέπορόν τι βόαμα. ubi Schol. τὸ δὲ τηλέπορόν τι βόαμα καὶ τοῦτο μέλους ἀρχή· φασὶ δὲ μὴ εὑρίσκεσθαι ὅτου ποτ' ἐστίν· ἐν γὰρ ἀποσπάσματι ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ εὑρεῖν Ἀριστοφάνη· τινὲς δέ φασι Κυδίδου τινὸς Ἑρμιονέως· τηλέπορόν τι βόημα λύρας. et deinde ex Eratosthene: τὸ δὲ τηλέπορον τι βόαμα λύρας. ubi Bernhardy Κυδίου coniecit, quae coniectura speciosior quam verior est. Itaque carmen quidem ipsum ab Aristophane Byzantio repertum, sed auctorem carminis Eratosthenes, Aristophanis magister, coniectura videtur indagavisse fortasse satis incerta: nam *Cydides* ille videtur non diversus esse a *Cecide* qui vulgo vocatur ap. Aristoph. ib. 985: Ἀρχαῖά γε καὶ Διπολιώδη καὶ τεττίγων ἀνάμεστα καὶ Κηκείδου (V κηκίδου, Mm κυκείδου) καὶ Βουφονίων, ubi Schol. Διθυράμβων ποιητὴς πάνυ ἀρχαῖος, μέμνηται δὲ αὐ-

Digitized by Google

103.

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Ὁ τὸν πίτυος στέφανον.

104.

– – ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Ποικίλλεται μὲν γαῖα πολυστέφανος.

105.

Δοῦρας Ἀλεξάνδροιο ἀταρβές.

106.

Πολύμνια παντερπὴς κόρα.

107.

Οὐκ εἶδον ἀνεμωκέα κόραν.

108.

Σπένδωμεν ταῖς Μνάμας παισὶν
Μούσαις καὶ τῷ
μουσάρχῳ Λατοῦς υἱεῖ.

τοῦ Κρατῖνος ἐν Πανόπταις. et Κυκήθης παλαιὸς ἦν ποιητὴς ἀφελὴς καὶ ἄχαρις. Nauck Mus. Rh. VI. 431. ubique Κηθείθης restituendum censet coll. Et. M. 166, 4. Phot. 160, 19.

Fr. 103. Bachius Introd. Mus. p. 25: Δέκατος δὲ ἐνόπλιος, ἐξ ἰάμβου καὶ ἡγεμόνος καὶ χορείου καὶ ἰάμβου, οἷον ὁ τὸν π. σ. — Quod ibidem dochmii exemplum proponitur: ἔνατος δὲ δόχμιος, ἐξ ἰάμβου καὶ ἀνεπαίστου καὶ παιᾶνος τοῦ κατὰ βάσιν, οἷον ἔμμεν ἐκ Τροΐας χρόνον, valde dubium est. Fort. pro ἀναπαίστου leg. δακτύλου, cf. Aristid. Quint. de Mus. I. p. 39., et deinde:

Ἔμειν' ἐκ Τροΐας χρόνον.

quod exemplum fortasse fictum ex Eurip. Orest. 55: Ἀχαιᾶσιν ὁρμεῖ δαρὸν ἐκ Τροΐας χρόνον Ἄλαισι πλαγχθείς.

Fr. 104. Demetr. de eloc. 164: Τὸ μὲν γὰρ εὔχαρι μετὰ κόσμου ἐκφέρεται καὶ δι' ὀνομάτων καλῶν ἃ μάλιστα ποιεῖ τὰς χάριτας, οἷον τὸ ποικίλλεται μ. γ. π. καὶ τὸ χλωρηῖς ἀηδών.

Fr. 105. Bachmann An. II. 373, 21: Λόρασιν, ἡ εὐθεῖα δόρας, καὶ κλίνεται δόρατος, ὡς ἐν τῷ· Λοῦρας κτλ. Nominativum δοῦρας agnoscit Herodian. Cram. An. Ox. I. 122, 21.

Fr. 106. Cram. An. Ox. I. 171, 33: σεσημείωται τὸ Πολύμνια ἐπὶ τούτου· καὶ τὸ κύριον καὶ τὸ προσηγορικὸν ἐξέβλιψε τὸ υ. Ποὶ. π. κ.

Fr. 107. Chrysippus π. ἀποφατικῶν c. 24: εἰ ποιητής τις οὕτως ἐπεφαίνετο· οὐκ κτλ. Fort. Pindari est versus.

Fr. 108. Keil Anal. Gramm. 6, 6: Σπονδεῖος δ' ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ ῥυθμοῦ τοῦ ἐν ταῖς σπονδαῖς ἐπαυλουμένου τε καὶ ἐπᾳδομένου, οἷον· Σπένδωμεν κτλ. De divisione versuum ambigi potest. Fort. ex Terpandro haec petita. V. 1. Μνάμας Keil, cod. μνάμαις. — V. 3. υἱεῖ cod. ὑιῖ.

Digitized by Google

109.

Ὦ Ζηνὸς καὶ Λήδας κάλλιστοι σωτῆρες.

110.

Ποίαν δῆθ' ὁρμάσω; ταύταν
ἢ κείναν; κείναν ἢ ταύταν;

111.

Βρόμιε, δορατοφόρ', ἐνάλιε, πολεμοκέλαδε πάτερ Ἄρη.

112.

Ἴακχε Θρίαμβε, σὺ τῶνδε χοραγέ.

113.

Σοὶ Φοῖβε Μοῦσαί τε συμβῶμεν.

114.

Κέχυται πόλις ὑψίπυλος κατὰ γᾶν.

115.

Λέγε δὲ σὺ κατὰ πόδα νεόχυτα μέλεα.

Fr. 109. Dionys. Halic. de comp. verb. c. 17: *Παράδειγμα δὲ αὐτοῦ* (*Molossi*) *τόδε· ὦ Ζηνὸς κτλ. κάλλιστοι*, Schaefer coni. *καλλίστας*.

Fr. 110. Dionys. Halic. de comp. verb. c. 17: *Παράδειγμα δὲ αὐτοῦ* (Spondaici numeri) *τοιόνδε· ποίαν κτλ.* cod. Mon. alterum *κείναν* omittit, Porson *κείναν ἢ ταύταν* delendum censet. Videtur hoc tragici potius esse, sicut fr. 114. et fortasse alia ex iis, quae subsequuntur.

Fr. 111. Dionysius Hal. de comp. verb. c. 17: *Ὁ μὲν γὰρ ἐξ ἁπασῶν βραχειῶν συνεστώς, καλούμενος δὲ ὑπό τινων Τρίβραχυς πούς, οὐ παράδειγμα τοιόνδε· Βρόμιε . . . πολεμοκέλαδε.* ubi cod. Darmst. *πολέμοιο κέλαδε*, Mon. *πολεμοικέλαδε*. Auctius Keil Anal. Gramm. p. 8, 11: *Βρ. δ. ἐν. πολεμόκλονε, πάτερ Ἄρη*. Ut *Ἄρης* (*Ἄρες*) corrigatur, non videtur necessarium esse. Fort. *Summiae* est.

Fr. 112. Dionys. Halic. de verb. comp. c. 17: *Ἀμφίβραχυς ὠνόμασται, καὶ οὐ σφόδρα τῶν εὐσχημόνων ἐστὶ ῥυθμῶν . . . οἷά ἐστι ταυτί· Ἴακχε διθύραμβε κτλ.* Sylburg *δίραμβε*, Schaefer *δίθυρσε*, rectius L. Dindorf *Θρίαμβε*.

Fr. 113. Dionys. Halic. de comp. verb. c. 17. ubi de cretico numero agit, pergit de *Bacchio*, quem vocat: *ἐὰν δὲ τὴν ἀρχὴν αἱ δύο μακραὶ κατάσχωσιν, τὴν δὲ τελευτὴν ἡ βραχεῖα, οἷά ἐστι ταυτί· Σοὶ κτλ. — Σοὶ*, l *σύ. — συμβῶμεν*, cod. Mon. l *σύμβωμοι*. Fort. *Σοὶ Φοῖβε Μούσαις τε σύμβωμον*.

Fr. 114. Dionys. Hal. de comp. verb. c. 17: *Τοῦτον χωρίσαντες ἀπὸ τῶν ἀναπαίστων Κυκλικὸν καλοῦσι, παράδειγμα αὐτοῦ φέροντες τοιόνδε· κέχυται κτλ. ὑψίπυλος*, Ald. *ὑψίπυλον*.

Fr. 115. Dionys. de comp. verb. c. 17: *Σχῆμα δὲ αὐτοῦ τοιόνδε· λέγε κτλ. νεόχυτα* cod. Mon. l, vulgo *νεόλυτα*.

Digitized by Google

116.

Ἴθι μόλε ταχύποδος ἐπὶ δέμας ἐλάφου
πτεροφόρον χερσὸν καθημένα.

117.

Ξεῖνε, τὸν Ἀρχιλόχου τάφον.

118.

Ἴθι μᾶτερ μεγάλη.

119.

Τίν' ἀκτὰν, τίν' ὕλαν δράμω; ποῖ πορευθῶ;

120.

Οἱ δ' ἐπείγοντο πλωταῖς ἀπήναισι χαλκεμβόλοισιν.

121.

Κρησίοις ἐν ῥυθμοῖς παῖδα μέλψωμεν.

122.

Marius Plot. p. 259: „De pentametro integro acatalecto monoschematisto: est metrum integrum pentametrum dactylicum, quod semper quinque dactylis constat, quale est exemplum Graecum illud:

Fr. 116. Schol. Hephaest. p. 157: *Κατὰ διποδίαν δὲ συντιθέμενος καὶ τὸν προκελευσματικὸν ποιῶν, τὰ καλούμενα προκελευσματικὰ ἢ πυρριχιακὰ μέτρα ποιεῖ, ὧν παραδείγματα· Ἴθι μόλε ταχύποδος ἐπίδεσμα ἐλάφου πτεροφόραν χερσὸν καθημένα.* Keil Anal. Gr. 4: *Ἴθι μόλε ταχύποδε· ἐπὶ δέμας ἐλάφου πτεροφόρον· χελιδόνα καθημένην*, unde priorem versum emendavi, alter versus quo modo restituendus sit nescio; atque id quoque ambiguum, an haec cohaereant. Fort. *scenici* poetae sunt.

Fr. 117. Marius Plot. 264: „Hemidexium trimetrum dactylicum — de quibus unum solum ponam Graecum exemplum hemidexium, quod repperi, tribus dactylis constans, ut *ξεῖνε τ. Ἀρχιλόχου* (cod. *Ἀρχεβρου*) *τάφον*." Nisi est pars hexametri ex epigrammate petiti, quod possis ad Callimachum referre. Meineke coni. *τὸν Ἀρχεβίου τάφον εἶσιδε.*

Fr. 118. Marius Plot. p. 294: „Minus ionicum dimetrum catalectum — *Ἴθι μ. μ.*"

Fr. 119. Dionys. Halic. de comp. verb. c. 17: *Παράδειγμα δὲ αὐτοῦ* (*Hypobachii*, quem dicit Dionysius) *τοῦτο· τίν' κτλ.*

Fr. 120. Dionys. Hal. de comp. verb. c. 17: *Ὑπόδειγμα δ' αὐτοῦ* (*Cretici numeri*) *τοιόνδε· οἱ δ' κτλ. Πλωταῖς*, l *πρώταις*. — *ἀπήναισι* Cod. Darmst. et Mon.. vulgo *ἀπήνησι*. — *χαλκεμβόλοισιν*, cod. Mon. Darmst. l. *χαλκεμβόλοις* fort. rectius.

Fr. 121. Dionys. Hal. de comp. verb. c. 25. de cretico numero disserens: *Οὐ τοιοῦτος μέντοι κἀκεῖνός ἐστιν ὁ ῥυθμός· Κρησίοις κτλ.*

Digitized by Google

ΔΕΙΚΟΝΑ ΗΦΑΛΗΝΕΝ ΗΠΙΩ ΜΟΝΟΝΩΛΗΤΟ.

ubi cod. ΔΕΙΜΟΝΑΛΑΦΕΛΕΝΕΙΠΤΟΜΕΝΟΝΟΛΕΩ. Grammaticus cum dicit quinque dactylis versum constare, non ex Aeolico poeta petivisse censendus est. Conieci (Ἰφιγένας ὅπᾳ) *Δείκελον ἀμφ' Ἑλένᾳ πεπυρωμένον ὥλετο.*

123.

Ὁ Πύθιος μεσομφάλοις θεὸς παρ' ἐσχάραις.

124.

Γαλλαὶ μητρὸς ὀρείης φιλόθυρσοι δρομάδες,
αἷς ἔντεα παταγεῖται καὶ χάλκεα κρόταλα.

125.

Πελίου τε Μάγνησσαν κόραν.

126.

Κλάδα χρυσεόκαρπον.

Fr. 123. Marius Plot. p. 273: Tetrametrum bracchycatalectum colurum — ut est: *Ὁ Πύθιος μεσομφάλιος κτλ.* scr. *μεσομφάλοις*. Alia quae ibidem leguntur graviter corrupta sunt, dubiumque omnino, quid ipsi grammatici finxerint quidve ex antiquis poetis sive scenicis sive lyricis petiverint, velut p. 275. exempla tetr. hypercatal. iamb.

Εἶδω τρυφερόν, εἶδω μελιχρόν, εἶδω ἁπαλόν, εἶδω ἄγαλμα.
ΟΜΥCΛΙΕΦΛΤΕΤΗΝΙΠΑΤΙΚΑΤΙΡΟΛΕΠΧΚΑΚωCΜΑΛΑ-
ΜΑΝΗΤΑΙ.

et tetr. acatal. clod.

Ἄνασσα θνατῶν κοινὰ μοῦσα ΡΙΟΡΟΝ λίσσον.
(*ΑΝΑCCΑΘΝΑΤωΤΙΚΟΝΑΧCΟΥ. CΑΡΙΡΟΝΙΝCΟΥ.*), et tetr. cinaedi-iambicum brachycat:

Ταχύ σε ΛΕΥΤΑΜΤΥΧΗ βιοτον ΜΑΙΝΕΤΕ πρόβασα.
(*ΤΑΧΥCΕΤΑΜΤΥΧΗ βιοCΤΟΝΜΑΙΝΗΤΗΝΙΙΡΟΒΑCΑ*), et tetr. satyricum colurum:

τὸν Πύθιον, τὸν Λήλιον, ὃν ἔτασσε βίχορος.

Fr. 124. Hephaest. p. 68: *Τοῦτο μέντοι καὶ γαλλιαμβικὸν καὶ μητρῳακὸν καὶ ἀναχλώμενον καλεῖται — ὡς καὶ τὰ πολυθρύλητα ταῦτα παραδείγματα δηλοῖ: Γαλλαὶ κτλ.* Quamquam hi versus *Alexandrini* alicuius poetae esse videntur.

Fr. 125. Herodian. Cramer. An. Ox. III. 261, 30: *Μάγνης, Μάγνησσα. Πελίου τε Μ. κ. μαγνῆτις δὲ λίθος.* Fortasse *Stesichori* vel *Ibyci* est ex *Πελίου ἄθλοις*, nisi rectius Callimacho tribuas, vid. Steph. Byz. v. *Μαγνησία. ... τὸ δὲ θηλυκὸν Μάγνησσα Καλλίμαχος.*

Fr. 126. Herodian. *π. διχρ.* in Cram. An. III. p. 283, 5: *Τὸ δὲ στάδα λίμνην ἢ κλ. χρ. οὐχ ἕξει τινὰ εὐθεῖαν στὰς ἢ κλάς. μεταπλασμοὶ γάρ εἰσι.* Prius, quod epici alicuius esse videtur, affert etiam Choerobosc. II. p. 435., qui *εὐστάδα* interpretatur.

Digitized by Google

127.

Καὶ τὰν ἀκόρεστον ἀυάταν.

128.

Διὰ σὲ καὶ τεὰ δῶρ' εἴτε σκῦλα.

129.

–́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑́⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑́⏑ ⏑ –

Εὐθὺς ἀνέπλησεν ἀεροβάταν μέγαν οἶκον ἀνέμων.

130.

Demetr. dee loc. 143: *Ἐκ συνθέτου τοῦ ὀνόματος καὶ διθυραμβικοῦ· δέσποτα πλούτων* (Par. n. R *πλοῦτον*) *μελανοπτερύγων* (b *μεγαλοπτ.*), *τουτὶ δεινὸν* (Mor. *δεινῶν*) *προ πτερύγων αὐτὸ ποίησον. μάλιστα δὴ κωμῳδικὰ παίγνιά ἐστι καὶ σατυρικά.* Hoc ex comico aliquo petitum videtur, qui dithyrambicum irrisit poetam, qui fort. dixerat:

Δέσποτα Πλούτων μελανοπτερύγων ὀνείρων.

131.

Aristot. Rhet. III. 11: *Οἷον ἡ ἀσπὶς φαμὲν ἐστὶ φιάλη Ἄρεος* (Timoth. Fr. 14.) *καὶ τόξον φόρμιγξ ἄχορδος.* Cf. Demetr. de eloc. 85: *ὡς ὁ Θέογνις παρατίθεται τὸ τόξον φόρμιγγα ἄχορδον ἐπὶ τοῦ τῷ τόξῳ βάλλοντος.* ubi fort. *Θεοδέκτης* legendum, ut is in Rhetoricis ex dithyrambo aliquo attulerit, fort. ex *Timotheo.*

132.

Demetr. de eloc. 91: *Ληπτέον δὲ καὶ σύνθετα ὀνόματα, οὐ τὰ διθυραμβικῶς συγκείμενα, οἷον θεοτεράτους πλάνας οὐδὲ*

Fr. 127. Cod. V. ap. Gaisford ad Etym. M. p. 497, 17: *Μετὰ γὰρ τὸ ᾱ φωνήεντος ἐπαγομένου προστίθεται Αἰολικῶς τὸ ῡ, ὡς ... ἀάταν τὴν βλάβην, καὶ τὴν ἀκόρεστον ἀυάταν.* Quod ibidem legitur *νώνυμος ὄκχος* et ipsum videtur ex Aeolico poeta petitum. Favorinus p. 262: *ἄαταν τὴν βλάβην, καὶ τὴν ἀκόρεστον ἀυάταν.*

Fr. 128. Aristot. Rhet. III. 14: *Τὰ δὲ τοῦ δικανικοῦ προοίμια δεῖ λαβεῖν, ὅτι ταὐτὸ δύναται, ὅπερ τῶν δραμάτων οἱ πρόλογοι καὶ τῶν ἐπῶν τὰ προοίμια· τὰ μὲν γὰρ τῶν Διθυράμβων ὅμοια τοῖς ἐπιδεικτικοῖς· Διὰ κτλ. εἴτε,* Zb *εἴτι,* Ac *εἴτα.* — *σκῦλα,* Ac *σκύλλα.* Coniicias *Licymnii* esse, si comparaveris Aristotelis iudicium ibid. III. 12: *Βαστάζονται δὲ οἱ ἀναγνωστικοί, οἷον Χαιρήμων, ἀκριβὴς γὰρ ὥςπερ οἱ λογογράφοι, καὶ Λικύμνιος τῶν διθυραμβοποιῶν.*

Fr. 129. Plut. de primo frig. c. 17: *Ὁ γὰρ ἥλιος ἀνισχών, ὥς τις εἶπε τῶν διθυραμβοποιῶν εὐθὺς κτλ. ἀεροβάταν,* Duebner *ἀεροβατᾶν,* fort. *ἀεροβάτας* vel *ἀεροβατῶν.*

Digitized by Google

ἄστρων δορύ πυρον στρατόν. ubi Ald. Cant. θεοπεράτους, Vind. Θεοπερᾶτας (supra ου), deinde Ald. ἄστρον, Mor. δορύπτρον, Cant. ἀστροδορύπυρον.

133.

Aristot. Eth. Nic. VII. 7: Ἡ δ' ἐπιθυμία, καθάπερ τὴν Ἀφροδίτην φασί· Δολοπλόκου γὰρ Κυπρογενοῦς. ubi Lb Δολοπλόκας. Fortasse redintegrandus locus ope Hesychii: Κυπρογενέος· προπόλου· (cod. πρόπολον) προαγωγοῦ. (cod. πρόαγγον) ut sit scribendum:

⏑ ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Δολοπλόκας γὰρ Κυπρογενέος πρόπολον.

Ap. Hes. scribo Κυπρογενέος πρόπολον· προάγγελον.

134.

Eustath. Opusc. 125 ed. Tafel: Καὶ ἐγὼ μὲν εὔχομαι τὰ ἐς μνήμην τοῦ κακοῦ τοιοῦτος εἶναι διὰ βίου, οἷός εἰμι, παραξέσαι τὸ τοῦ Λυρικοῦ. qui *Pindari* aliquem locum respicere videtur.

135.

Plato Menone 77. A: Δοκεῖ τοίνυν μοι, ὦ Σώκρατες, ἀρετὴ εἶναι, καθάπερ ὁ ποιητὴς λέγει, χαίρειν τε καλοῖσι (καλοῦσι ΣΤτ) καὶ δύνασθαι. καὶ ἐγὼ τοῦτο λέγω ἀρετὴν ἐπιθυμοῦντα τῶν καλῶν δυνατὸν εἶναι πορίζεσθαι.

136.

Plut. Quaest. Symp. IV. 6. 1: Ἆρα, ἔφη, σὺ τὸν πατριώτην θεόν, ὦ Λαμπρία, εὔϊον ὀρσιγύναικα, μαινομέναις ἀνθέοντα τιμαῖσι Διόνυσον ἐγγράφεις καὶ ὑποποιεῖς τοῖς Ἑβραίων ἀπορρήτοις; eadem de Exil. c. 17. et de El ap. Delph. c. 9.

137.

Plut. de tranquill. c. 17: Κυβερνήτῃ γὰρ οὔτε κῦμα πραῦναι τραχὺ καὶ πνεῦμα δυνατόν ἐστιν, οὔτε ὅποι βούλεται δεομένῳ λιμένος τυχεῖν, οὔτε θαρραλέως καὶ ἀτρόμως ὑπομεῖναι τὸ συμβαῖνον· ἀλλ' ἕως οὐκ ἀπέγνωκε τῇ τέχνῃ χρώμενος, φεύγει μέγα λαῖφος ὑποστολίσας, ἵστε ἐνέρτερον ἱστὸν ἐρεβώδεος ἐκ θαλάττης ὑπέρσχῃ, τρέμων κάθηται καὶ παλλόμενος. Tentavit locum Wyttenbach scribens εἰ δὲ ἐνερτ. . . . . μὴ ὑπέρσχῃ. Et de superstit. c. 8: εὐχόμενος δὲ τὸν οἴακα προσάγει, τὴν κεραίαν ὑφίησι, φεύγει μέγα λαῖφος ὑποστολίσας ἐρεβώδεος ἐκ θαλάσσης.

138.

Plut. non posse suav. vivi sec. Epic. c. 23: ὥσπερ εἴ τις ἐν πελάγει καὶ χειμῶνι θαρρύναν ἐπιστὰς λέγοι, μήτε τὴν ναῦν τινα ἔχειν κυβερνήτην, μήτε τοὺς Διοσκούρους αὐτοὺς ἀφίξεσθαι ἐπερχόμενόν

Digitized by Google

τε μαλάξοντας βίαιον πόντον, ὠκείας τ' ἀνέμων ῥιπάς. cf. de def. or. c. 30: ὥσπερ οἱ Τυνδαρίδαι τοῖς χειμαζομένοις βοηθοῦσιν, ἐπερχόμενοί τε μαλάσσοντες βίᾳ τὸν πόντον ὠκείας τ' ἀνέμων ῥιπάς.

139.

Aelian. Hist. An. XIV. 14: ἥ γε μὴν καλουμένη καὶ ὑπὸ τῶν ποιητῶν κεμὰς δραμεῖν ὠκίστη θυέλλης δίκην. (Vat. δραμεῖν μὲν ὠκ.)

140.

Plato de Rep. X. 607. B: παλαιὰ μέν τις διαφορὰ φιλοσοφίᾳ τε καὶ ποιητικῇ· καὶ γὰρ ἡ λακέρυζα πρὸς δεσπότην κύων καὶ κραυγάζουσα, καὶ μέγας ἐν ἀφρόνων κενεαγορίαισι, καὶ ὁ τῶν Δία σοφῶν ὄχλος κρατῶν, καὶ οἱ λεπτῶς μεριμνῶντες ὅτι ἄρα πένονται, καὶ ἄλλα μυρία σημεῖα παλαιᾶς ἐναντιώσεως τούτων. Ex his quatuor exemplis quum unum alterumve ex comoedia vel tragoedia petitum esse videatur, duo priora certe ad lyricos poetas referenda sunt, et primum resp. etiam de Leg. XII. 967. C: καὶ δὴ καὶ λοιδορήσεις γε ἐπῆλθον ποιηταῖς τοὺς φιλοσοφοῦντας τοῖς ματαίοις ἀπεικάζοντας χρωμέναισιν ὑλακαῖς ἄλλα τ' αὖ ἀνόητ' εἰπεῖν. Pro δεσπόταν Vat. B δεσπότα, Ven. C δέσποτα, Ang. B δεσπόθαν, deinde κράζουσα exhibent Vind. F. Ang. B. Flor. R, et κενεαγορίαις Par. K, καινεαγορίαισι Vat. H. Flor. A. Deinde Δία σοφῶν Par. A, διὰ σοφῶν vel διασοφῶν ceteri.

141.

Athen. IV. 163 F: Διοδώρου τοῦ τὸ γένος Ἀσπενδίου τὴν ἐξηλλαγμένην εἰςαγαγόντος κατασκευὴν καὶ τοῖς Πυθαγορείοις πεπλησιακέναι προσποιηθέντος· πρὸς ὃν ἐπιστέλλων ὁ Στρατόνικος ἐκέλευσε τὸν ἀπαίροντα τὸ ῥηθὲν ἀπαγγεῖλαι τῷ περὶ θηροπέπλου μανίας ὕβρεώς τε περιστάσιμον στοὰν ἔχοντι Πυθαγόρου πελάτᾳ. Coniecit Meineke:

Τῷ πατρὶ πηροπέπλου μανίας ὕβρεώς τε περιστάσιμον
στοὰν ἔχοντι Πυθαγόρου πελάτᾳ.

Videtur autem Stratonicus aliunde hos versus fortasse immutatos petiisse.

142.

Himerius IV. 1: Ἰδοὺ δὴ τὰ νῦν, ὁ γενναῖος, τῇ νέᾳ σου πόλει ταύτῃ καὶ μουσικὴ συνεγείρεται, ὠδίνουσα μὲν καὶ πρόσθεν φανῆναι τοῖς Ἕλλησιν, οὐδὲν γὰρ οἶμαι καλὸν ἐθέλει κρύπτεσθαι· ἔκατι δὲ σοῦ, ἔφη τις ἤδη τῶν πρὸς λύραν ᾀσάντων, ἐπὶ σοὶ τὴν ὠδῖνα τηρήσασα, ἵνα δὴ τελέσφορον αὐτὴν ἐπιδείξῃ καὶ ὥριον. quamquam fere ubique ignoramus, quid iste ineptus rhetor aliis acceptum referat, quidve ipse finxerit.

Digitized by Google

143.

– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – –
⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ –
⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – –

Οὐ χρυσὸς ἀγλαὸς σπανιώτατος ἐν θνατῶν δυσελπίστῳ
βίῳ
οὐδ' ἀδάμας, οὐδ' ἀργύρου κλῖναι πρὸς ἄνθρωπον δοκιμα-
ζόμεν' ἀστράπτει πρὸς ὄψεις,
οὐδὲ γαίας εὐρυπέδου γόνιμοι βρίθοντες αὐτάρκεις γύαι,
ὡς ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὁμοφράδμων νόησις.

144.

– ⏑ ⏑ – – ⏑ –
⏑ – ⏑ ⏑
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑
5 ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Κλωθὼ Λάχεσίς τ' εὐώλενοι
κοῦραι Νυκτός,
εὐχομένων ἐπακούσατ', οὐράνιαι χθόνιαί τε
δαίμονες ὦ πανδείματοι, πέμπετ' ἄμμιν
5 *ῥοδόκολπον Εὐνομίαν λιπαροθρόνους τ' ἀδελφάς, Δίκαν*
καὶ στεφανηφόρον Εἰράναν· πόλιν τε
τάνδε βαρυφρόνων
λελάθοιτε συντυχιᾶν.

Fr. 143. Plato Epist. I: *Κἀκεῖνο δὲ τὸ ποίημα τοῖς νοῦν ἔχουσιν οὐ κακῶς ἔχειν δοκεῖ· Οὐ χρυσὸς κτλ.* Suspicatus sum *Bacchylidis* esse, sed fort. ex tragoedia petitum, sicut ii qui praecedunt versus, tragicorum sunt. — V. 1. *ἀγλαὸς*, malim *ἀγλαέις*. — *ἐν θνατῶν*, *ἐν θνατῶ* dn, *ἐν θνατοῖς* e, *ἔνθα τῷ* fn. — V. 2. *ἀργύρου*, Ξe *ἀργυρίου*. — *ἄνθρωπον*, *ἀνθρώπων* e in marg. — *πρὸς ὄψεις*, *πρόσοψεις* dfhn. — V. 3. *γαίας*, *γαίης* f. — *γόνιμοι*, Z *γόνυ μοι*. — *γύαι*, Ξ *γυῖα*, plerique *γυῖαι*. — V. 4. *ὁμοφράδμων*, *ὁμοφράδων* n.

Fr. 144. Stob. Ecl. I. 6, 12. Hos versus VA tribuunt *Sophocli* (*Σοφοκλέους ἐκ Φαίδρας*), cui vulgo praecedens tribuitur fragmentum. — V. 3. *ἐπακούσατ'*, VA *ἐπακούσατε*, vulgo *ἐπακούσετε*. — V. 4. *ἄμμιν*, V *ἀμμῖν*, v. *ἀμῖν*. — V. 5. *ῥοδόκολπον*, A *ῥοδοκόλπην*, V *ῥοδόκολην*. — V. 8. *συντυχιᾶν* Grotius, v. *συντυχίαν*. fort. *συντυχιᾶν λελάθοιτε*. Ceterum de

Digitized by Google

145.

Μισῶ μνάμονα συμπόταν.

146.

⏑ ⏑́ – – ⏑̄ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ – –
⏑́ – – ⏑́ ⏑ – ⏑́ ⏑ – –

Ὁδεύει μοῖρα πρὸς τέλος ἀνδρῶν,
οἳ τὰν πρώταν λελόγχασι τιμάν.

Ceterum pauca ex multis in hunc fragmentorum adespotorum ordinem recepi, et vel in his insunt quaedam, quae fortasse non recte huc revocata sunt. Heroici versus supersunt satis multi, qui passim sine poetae nomine leguntur, sed plerique ex epicis potius quam ex elegiacis poetis petiti esse videntur. Fortasse tamen *Elegiaci* alicuius poetae, sed certe non *Theognidis* versus est, quem servavit Plato Protagor. 344. D et Xenophon. Memor. I. 2, 20:

Αὐτὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸς τοτὲ μὲν κακός, ἄλλοτε δ' ἐσθλός.

— Ex elegiaco fort. poeta petitus versus ap. Plat. Phaedr. p. 241. D:

Ὡς λύκοι ἄρν' ἀγαπῶσ', ὣς παῖδα φιλοῦσιν ἐρασταί.

Hermog. III. 321: *ὡς λύκοι ἄρνα φιλοῦσ'*, sed Schol. Hermog. V. 487. *φιλεῦσιν* et praeterea var. lect. *αἶγ' ἀγαπῶσ'*. Sed Schol. Il. χ'. 263. praeter pedestrem proverbii formam servavit etiam hanc: *ἄρνα φιλοῦσι λύκοι, νέον ὡς φιλέουσιν ἐρασταί*, nam quod additur *τὴν ἐρωμένην* delendum. — Item potest sane ex elegia esse, quod extat apud Apoll. de Synt. p. 308, 21: *Καὶ γὰρ ὅτε πρώτιστον ἐμοῖς ἔπι δέλτον ἔθηκα Γούνασι*, sed potest etiam ex epico carmine petitum esse, conf. Batrachom. v. 3. — Ex elegiaco poeta potest esse petitum, quod ibid. p. 341, 12. legitur *εὐσεβίη τέ-*

geminis Parcis cf. Welcker Zeitschr. f. a. Kunst p. 220. — Et haec quidem tragici an lyrici poetae sint, ambigi potest, sed quae Stob. Ecl. I. 3, 22. affert:

Νῦν οὐκέτι μοι δίχα θυμός,
ἀλλὰ σαφὴς (λόγος ἐσθ'), ὅτι καὶ τὰν βροτοῖς
Ζεὺς ἐπικάρσια τέμνει,
καθελὼν μὲν δοκέοντα,
ἀδόκητον δ' ἐξαείρων,

tragici esse videntur. Item quod apud Diodor. XVI. 93. legitur carmen, ex tragoedia petitum, cf. Arsen. 371., ubi ultimus versus recte scriptus *Ἐλπίδας θνητῶν πολύμοχθος Ἀΐδας* (*Ἅιδας*).

Fr. 145. Lucian. Sympos. c. 3: *Μισῶ γάρ, φησὶ καὶ ὁ ποιητικὸς λόγος, μνάμονα συμπόταν.*

Fr. 146. Apollonius Tyan. ep. 83. p. 55. ed. Kayser: *Πατρίδος ἐσμὲν πορρωτέρω σὺν δαίμονι, ἤδη δὲ τὰ τῆς πόλεως πράγματα ἐν νῷ ἐβαλόμαν (ἐβαλόμην)· ὁδεύει μοῖρα πρὸς τέλος ἀνδρῶν, οἳ τὰν πρώταν λελόγχασι τιμάν.* Videntur haec ex lyrico vel tragico poeta petita esse.

Digitized by Google

θνηκεν (Cf. Theogn. v. 1188.) sed fortasse est *Callimachi*, cuius est, quod ibidem legitur: *Εὐμαθίην ἠτεῖτο διδοὺς ἐμὲ* (Epigr. 52. v. 1.) et fortasse *Ἀδρανίῃ τόδε πολλόν*.

Versus autem *pentametri*, qui apud antiquos grammaticos leguntur, *Callimacho* et *Alexandrinis* poetis plerique omnes tribuendi, quemadmodum quod Hephaestio affert p. 92. (cf. ibid. Schol. p. 186.) *Νηῖδες οἳ Μούσης, οὐκ ἐγένοντο φίλοι*, quod vel epigrammatographorum imitatio suadet; item *Callimachi*, quod extat ibidem: *Ῥέξειν* (*ῥέζειν*) *καὶ στεφέων εὖαδε τῷ Παρίῳ*, porro ibid. *παῖς ἅτε, τῶν δ' ἑτέων ἡ δεκὰς οὐκ ὀλίγη*. (quod Agathiae imitatio suadet) et fortasse: *Τίκτεσθαι· βροντᾶν δ' οὐκ ἐμὸν ἀλλὰ Διός* (conf. Plut. de adul. et amico c. 10.) — Porro quae leguntur apud Io. Alexandr. p. 27, 22 *τῶν πάντων δ' ἔπτυσε πολὺ* (*πουλὺ*) *κάτα*. (Cf. Schol. Il. ε'. 279. Apoll. de Synt. p. 305, 12.) Porro ibid. p. 18, 5: *Κοῦραι πετράων ἤριπον ἐξ ὑπάτων* (Choerobosc. II. p. 456.). Callimachea videntur item quae exstant ap. Schol. Il. τ'. 1: *Ἄρτεμι, Κρητάων πότνια τοξοφόρων Λαοὶ χαλκοχίτωνες ἀκούετε Σειρηνάων. Καλοὶ νησάων ἀστέρες*, nam *Epicharmi* nomen ex *ἐπιγράμμασι* videtur depravatum. Non minus *Callimachi* videtur quod affert Steph. Byz. v. *Θαυμακία*· *Θαυμακίης ἱερὸν Ἀρτέμιδος*. v. *Παρρασία*: *Δέξονται Φολόης οὔρεα Παρρασίδος* (nisi cum Meinekio ad Parthenium quis referre malit); item quod est in Cram. An. Par. IV. 6, 10: *ἃ πάντη* (legebatur *ἁπάντη*) *πάντα θαλυκρὸς ἐγώ*, et ibidem *γέντο δ' ἁλυκρά*. — Aliae reliquiae utrum ex hexametris an pentametris petitae sunt, non satis certo dignoscere licet, velut *τοῦτό γε μοι χάρισαι* ap. Apollon. de Synt. 266, 25. et de coni. ap. Bekk. An. II. 517. et 518, — *Μή μιν ἔδουσιν ἄσαι* ap. Etym. M. 270, 16. alia id genus. — Vestigia elegiaci numeri fort. insunt in illo ap. Stob. Ecl. I. 3, 9: *Ζεὺς ὁ καὶ ζωῆς καὶ θανάτου πείρατα* (fort. *πάντα* add.) *νέμων* (A *νωμῶν*.) — Integra disticha quae huc revocare liceat perpauca supersunt. Quod Plut. Symp. Quaest. IX. 15, 2. tanquam exemplum pedestris et cacometri carminis affert:

τῆς δὲ πατὴρ καὶ ἀνὴρ καὶ παῖς βασιλεῖς, καὶ ἀδελφοὶ
καὶ πρόγονοι· κλήζει δ' Ἑλλὰς Ὀλυμπιάδα.

ex epigrammate aliquo in Alexandri magni matrem petitum est (v. 1. fort. *ἀδελφὸς* legendum), sed potest illud a recentiore poeta compositum esse. — In Anthologia insunt in numero *ἀδήλων* antiqua simplicitate insignia epigrammata, quae huc aliquis possit revocare, velut Anth. Plan. I. 16: *Πᾶν τὸ περισσὸν ἄκαιρον· ἐπεὶ λόγος ἐστὶ παλαιός, ὡς καὶ τοῦ μέλιτος τὸ πλέον ἐστὶ χολή*. quod *Eueno* non indignum. Sed quod Anthol. Pal. X. 109. legitur: *Πᾶς λόγος ἐστὶ μάταιος, ὁ μὴ τετελεσμένος ἔργῳ, καὶ πᾶσα πρᾶξις τὸν λόγον ἔργον ἔχει* novicium videtur. In Titulis autem quae leguntur, quamquam antiqua epigrammata insunt multa, consulto procul habui.

Iambica fragmenta anonyma maximam partem ex Atticae comoediae reliquiis videntur petita esse, velut ap. Polluc. II. 35: *καὶ τὴν κόμην ἠψήσατο* et *ἐφθὴν τὴν κόμην ξανθίζεται*: conf. Bekk.

Digitized by Google

An. I. p. 284: ξανθίζεσθαι — Ἀττικοὶ τὸ βάπτεσθαι τὰς τρίχας. Alia tragicis potius vindicanda videntur, velut:

Σκληράν, ἄπαρπον καὶ φυτεύεσθαι κακήν.

ap. Plut. de exil. c. 8. *αἱρήσεται καὶ νῆσον οἰκεῖν φυγὰς γενόμενος Γύαρον ἢ Κίναρον σκληρὰν κτλ.* Item:

Ἑφέσπερον δαίουσα λαμπτῆρος σέλας.

Plut. Erot. c. 16: *Καὶ ὅπως ἐνταῦθα μὴ Φρύνας ὀνομάζωμεν, ὦ ἑταῖρε, ἢ Λαΐδας, Γναθαίνιον ἑφέσπερον* (ita BE, ἐφ' ἕσπερον vulgo) *δαίουσα* (BE δέουσα) *λ. σ. ἐκδεχομένη καὶ καλοῦσα παροδεύεται πολλάκις* quem versum parum probabiliter *Machoni* tribuit Iacobs. — Proverbii loco erat haud dubie versus, qui extat ap. Galen. T. V. 878:

Παχεῖα γαστὴρ λεπτὸν οὐ τίκτει νόον.

Contra ille iambus, qui extat ap. Platon. de Iusto 374. A fortasse *Solonis* est versus:

Οὐδεὶς ἑκὼν πονηρὸς οὐδ' ἄκων μάκαρ.

Versus:

Κόσμου προσηνῶς ἐξακεύμενον φύσιν.

ap. gramm. ap. Gaisf. Etym. M. p. 46. not.: *ἀκεύμενον· ἀκῶ τὸ θεραπεύω· ἀκέομαι, ἀκοῦμαι, ἀκεόμενος, ἀκούμενος καὶ κράσει Δωριεῖ τοῦ εο εἰς τὴν ευ δίφθογγον, ἀκεύμενον. Κόσμου κτλ.* novicii alicuius poetae videtur, quales alibi quoque leguntur, velut *Θέσπιν κατεβρόντησεν ὁ βλέπων ὅπα* apud Favorin. p. 314., (ubi *κατεβρόντισεν*, initium versus etiam ap. Schol. Il. *β'*. 233.) qui est *Ioannis Damasceni* ex hymno pentecostali, vid. Eustath. ap. Mai Spicileg. Rom. V. 321. — Iambographi fortasse alicuius, sed recentioris sunt quae exhibet Plut. Cons. ad Apoll. c. 15. mira dialectorum confusione notabilia:

Ποῦ γὰρ τὰ σεμνὰ (κεῖνα); ποῦ δὲ Λυδίης
μέγας δυνάστης Κροῖσος ἢ Ξέρξης βαρύν
ζεύξας θαλάσσης αὐχέν' Ἑλλησποντίας;
ἅπαντες ἀΐδαν ἦλθον καὶ λάθας δόμους.

leg. *ἅπαντ' ἐς ἀΐδαν ἦλθε*, nisi forte quartus versus est ex lyrico aliquo carmine petitus. — Non magis antiquo iambographo videntur vindicandi versus, qui leguntur ap. Apollon. Soph. Lex. Hom. 10, 13:

Ταῦτα δ' Αἴσωπος
ὁ Σαρδιηνὸς εἶπεν, ὄντιν' οἱ Δελφοὶ
ᾄδοντα μῦθον οὐ καλῶς ἐδέξαντο.

propter usum pronominis ὅστις, neque tamen Babrii sint, ut vulgo existimant, id quod numerorum conformatio docet. — Versus qui legitur Paroemiogr. T. II. 778. (Apostol. XX. 19.):

φιλεῖν ἀκαίρως ἴσόν ἐστι τῷ μισεῖν

(ubi etiam ἴσον legitur) fortasse casu tantum versus speciem refert, ap. Maximum certe Conf. II. 549. *Socrati* tribuitur et τοῦ μισεῖν legitur. —

Digitized by Google

Difficilius etiam saepe distinguas, quae *melicis* poetis, quaeve *scenicis* sint vindicanda. — Ex comoedia petitum, quod exhibet Apostol. XVIII. 8:

A. *Χαίροις Τψιπύλη φίλη.*
B. *Τοὺς ἐμοὺς πλέκω κορύμβους.*
A. *Οὔ σοι λέγω περὶ τούτου.*
B. *Οὗμὸς ἀκοίτης ἐνταῦθα.*

vulgo *κορύμβους πλέκω* et v. 4. *ἄκοιτις* vel *ἤκοι τις* legitur. — Ex tragoedia fortasse petita sunt, quae leguntur ap. Keil. Anal. Gramm. p. 7, 30: *Ἀμείβω κέλευθον· σκοπευὸς ἀπατᾷ* (leg. *σκοπευτὴς ἀπαντᾷ*) nisi est ab ipso gramm. fictum exemplum, sicut ea quae sequuntur. Scenici poetae est, quod exhibet Hephaest. p. 77: *Ὁ ταῦρος δ' ἔοικεν κυρίξειν τιν' ἀρχάν· Φθάσαντος δ' ἐπ' ἔργοις προπηδήσεταί νιν.* — Quod est ap. Aristot. Poet. 21, 14:

Σπείρων θεοκτίσταν φλόγα

utrum lyrici an tragici sit, ambiguum. — Epici an lyrici poetae sit:

Χειρῶν ἠδὲ ποδῶν ἀκινάγματα.

(Et M. 48, 39.) ambigi potest. — Lyrici fort. est, quod habet Et. Gud. p. 308, 26: *Καύκοντες ἕλικας βόας· ἀποκοπῇ καὶ συγκοπῇ Καύκωνες, Καυκώνων πτολίεθρον, καὶ κατὰ συγκοπὴν κώκων. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.* Scribendum videtur: *Καύκων θ' ἕλικας βόας*, et sic Cram. An. Par. IV. 55, 29. (cf. ib. 68, 24.) Potest Ibyci esse:

Καύκων θ' ἕλικας βόας ἤλσατο.

vid. Fr. 54. — Lyrici poetae fortasse est ap. Apoll. de coni. Bekk. An. II. p. 490: *Ἦρ' ἔστι θῦδωρ σ . . .* Ea, quae exhibet Demetr. de eloc. 151: *ἔχουσι δέ τι στωμύλον καὶ ἀλληγορίαι τινές, ὥςπερ τό· δελφοῖ παιδίον ὑμῶν ἁ κύων* (Vind. *ἀκύων*, n *ὁ κύων*, Ald. Vind. b *ἀκούων*) *φέρει* ubi Schneider *δελφύϊ* coniecit, lyrici poetae esse videntur, Sophroni certe non vindicanda. — Non recte lyrici alicuius poetae reliquias indagavisse videtur Emperius ap. Dion. Chrys. XII. p. 223, qui de cycno moribundo dicit: *οὐκοῦν οὐδὲ τότε ἀθροίζεται κηλούμενα τοῖς μέλεσι:*

πρὸς ὄχθην ποταμοῦ τινος ἢ λειμῶνα πλατὺν
ἢ καθαρὰν ἠόνα λίμνης
ἤ τινα σμικρὰν εὐθαλῆ ποταμίαν νησῖδα.

florida haec sophistae oratio. — Quod est apud Clem. Alexandr. Paedag. I. 154:

ἀρετὰ γὰρ ἐπαινεομένα δένδρον ὣς ἀέξεται.

videtur ortum ex Pindarico Nem. VIII. 40: *Αὔξεται δ' ἀρετά, γλωραῖς ἐέρσαις ὡς ὅτε δένδρεον ἅσσει ἐν σοφοῖς ἀνδρῶν ἀερθεῖσ' ἐν δικαίοις τε πρὸς ὑγρὸν αἰθέρα.* — Ex tragoedia, fortasse ex *Euripidis Bellerophonte*, petitum videtur carmen, quod exhibet Diodor. Sicul. Exc. Vat. III. p. 134: *Τοσαύτην ἔχει ὁ χρυσὸς δύναμιν ἐπὶ κακῷ προτιμώμενος ἀφρόνως παρὰ ἀνθρώποις, οἵ τινες διὰ τὴν ὑπερβολὴν*

Digitized by Google

τῆς πρὸς τοῦτον ἐπιθυμίας παρ' ἕκαστα προφέρονται τούτους τοὺς στίχους τῶν ποιητῶν (sequuntur Euripidis iambi) καὶ τὰ διὰ τῶν μελῶν πεποιημένα·

Ὦ χρυσέ, βλάστημα χθονός, οἷον ἔρωτα βροτοῖσιν φλέγεις,
πάντων κράτιστε, πάντων τύραννε·
πολεμεῖς δ' Ἄρεος
κρείσσον' ἔχων δύναμιν, τᾷ πάντα θέλγεις.
ἐπὶ γὰρ Ὀρφείαις μὲν ᾠδαῖς
εἵπετο δένδρεα καὶ θηρῶν ἀνόητα γένη,
σοὶ δὲ καὶ χθὼν πᾶσα καὶ πόντος (πολιὸς) καὶ ὁ παμμήστωρ Ἄρης.

Item *Euripidis* videtur carmen:

Πότνι' ὦ σοφία, σύ μοι ἄνδανε·
ὄλβου δ' ἐμοὶ μὴ χρυσέου φαεννάν
ἀκτίνα δαίμων διδυίη πάρος σοφίας
ἢ τυραννίδα·
Διὸς ἀπωτάτω
κεῖται, καλος θησαυρὸς ὅτῳ προσέβα.

vid Diod Sic. Exc. Vatic. T. III. p. 135: Καίτοι γε πόσῳ κρεῖττόν ἐστιν ἐκφέρεσθαι τῶν ποιημάτων τὰ τὴν ἐναντίαν τούτοις ἔχοντα παράκλησιν· πότνια σοφία κτλ.

Digitized by Google

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Pindar. Ol. II. 69. Hermias in Plat. Phaedr. 152. exhibet *ἑκατέρωθε ἀπὸ πάμπαν ἀδίκων ἔργων σχεθέμεν ψυχὰν ἑστειλαν κτλ.* — P. 24. not. ad Ol. II. 74. interpunge: *Karsten χροτάφως, propius* etc. — P. 25. not. lin. 4. dele hypostigmen post *Saturnus.* — Pindar. Ol. III. 19. *αὐτῷ*, Hecker coni. *αὐγᾷ.* — P. 40. not. lin. penult. corr. *fuisse*, pro *fuiae.* — Pindar. Ol. VI. 91. *κρατήρ* firmat etiam Apostol. V. 51. a. — Pindar. Ol. VII. 19. vera lectio videtur esse *Ἐμβόλῳ*, ut sit nomen proprium; alii videntur legisse *ἐκβόλῳ*, vid. Eust. 1405, 47., male. — P. 56. not. ad Ol. IX. 32. dele stigmen post *conieci.* — P. 57. not. lin. 17. leg. *nota* pro *notum.* — P. 63. not. lin. penult. leg. *adversatur* pro *obversatur.* — Pind. Ol. XI. 25. H. A. Koch *Ἀλκμήνας γενεὰ ἐκτίσσατο.* — P. 112. Pindar. Pyth. IV. 264. fortasse *ἐξερείψαι* et *αἰσχύνοι* restituenda. — P. 123. not. lin. 10. l. *additam* pro *addita.* — Pind. Pyth. VI. 50. H. A. Koch coni. *Τὶν δ' Ἐλέλιχθον εὔρις ἐς ἱππίας ἐσόδους.* — Pind. Pyth. VII. 5. pro insiticio illo *ναίων* frustra Ed. Woelflin *ὑμῶν* coniecit. — Pind. Pyth. IX. 91. *φαμί*, Schneidewin *φατί* coni. — Pind. Nem. I. 46. M. Schmidt coni. *χρόμος.* — Pind. Nem. II. 21. Hecker postea etiam *πύλαις* coniecit. — Pind. Nem. III. 45. *βραχυσίδαρον*, conieci aliquando *βαρυσίδαρον.* — Pind. Nem. III. 56. permire Schmidt coni. *ἀγλαοχάρτου Νηρέος.* — P. 169 not. lin. ult. leg. *sch.* pro *ch.* — Pind. Nem. VII. 19. Kayser coni. *θανάτου πόρον.* — P. 181. not. ad Nem. VII. 105. scribe: *μαψυλάκας libri et sch.* — Pind. Nem. IX. 7. *μὴ χαμαί*, Hecker *μηδαμᾷ.* — Pind. Nem. IX. 16. *ἀνδροδάμαν δ'* Schneidewin. — Pind. Nem. X. 15. etiam Schneidewin *ἐναρόντ' ὄψιν οἱ*, interpunctionem intactam relinquens. — Pind. 190. not. l. 6. l. *nam* pro *num.* — Pind. Nem. XI. 17. *ἀγαθοῖσι*, Hecker *ἀγανοῖσι.* — Pind. Isthm. II. 42. Schneidewin *ἀγὰς* coniectat. — P. 206. not. ad Isthm. III. 12. lege: *vulgo βαθυστέρνον* pro *vulgo βαθυστέρνον.* — Pind. Isthm. IV. 45. Kayser coni. *τόλμαν γὰρ εἰκὼς θυμῷ ἐριβρεμετᾶν θηρῶν πέφανται.* — P. 222. Pindari Isthm. VII. 28. credo iam scribendum esse: *λοιγὸν ἀνταγύων* (Ed. Woelflin *ἀντιπνέων* coni.) *ἐναντίῳ στρατῷ.* ibid. in not. ad v. 41. lege *ἐπεί μιν* pro *ἐπείμιν.* — Pind. Isthm. VIII. 21. Kayser coni. *ἐνεγκὼν κοίμασε.* — Pind. Isthm. VIII. 28. invito me librorum lectio *εὐειδέα θέλων* mutata est. — Pind. Isthm. VIII. 46. M. Schmidt coni. *φαντὶ γὰρ κῦμ' ἀλέγειν καὶ γάμον Θέτιος ἄκασκα*, vid. Mus. Rhen. IV. 463. — Pind. Fr. 20. Cod. Casell. *in somnis opite IωCαΕΕΥΡΕΝyΝΝΝtΗΦα.ΝΕCCIIII.* Weber coni. *in Scoliis*: *Ὠγυγίους δ' εὗρεν, ὅπου νάσθησαν ἐς αἰπύ.* — Pind. Paean. 30. sine idonea ratione Wieseler *ὀξὺ παρ' αἰετοῦ* requirit. — Pind. Dithyr. 53, 13. vere emendavit H. A. Koch: *Ἐν Ἀργείᾳ Νεμέᾳ μάντιν οὐ λανθάνει, φοινικοεανῶν ὀπόθ' οἰχθέντος Ὥρᾶν θαλάμου.* — P. 244. not. Fr. 55. B init. leg. *dithyrambo* pro *dithyrumbo.* — Pind. Fr. 57, 2. etiam Meineke nunc *ῥύμβοι* commendat. — Pind. Fr. 69, 3. ap. Strabonen Dh *ἀλλοῖος.* Deinde codd. *κεράϊζε . . . Ζεὺς πατήρ*, quod restituendum videtur. *Κεράϊζες . . . Ζεῦ πάτερ* Tzschucke, cui coniecturae favet, quod *Ζεῦ* rw, *πάτερ* Frw exhibent. — Pind. Fr. 78. Meineke nuper sic constituit locum:

(Δι)νηθὲὶς ἐπήει
γᾶν τε καὶ (πᾶσαν) θάλασσαν καὶ σκοπιαῖσιν
(ἄκραις Πτῴων) ὀρέων ὕπερ ἕστα
καὶ μυχοὺς διζήσατο βαλλόμενος κρηπῖδας ἀλσέων

Digitized by Google

et *Καί ποτε καὶ τριπάρανον Πτωΐου κευθμῶνα κατέσχεθε.* — P. 253. not. lin. ult. leg. *οἶκον πέπατ'* pro *οἶκον οὐ πέπατ'.* — P. 255. cf. de hoc loco P. Böttticher in Antiquitatis Annalibus. 1853. n. 23. — Pind. 258. not. Fr. 88. lin. 5. leg. *ὦμον* pro *ὦμον.* — Pind. 258. not. Fr. 89. leg. *παρθενιῶν* (debebat Hecker certe *παρθενιᾶν* scribere) pro *παρθειῶν.* — Pind. Fr. 101, 4. Adde Clem. Strom. I. 377: *Δείπνου δὲ λήγοντος γλυκὺ τραγάλιον, κατὰ τὸν Θηβαῖον Πίνδαρον.* ubi cod. H *γλυκέα τραγάλια.* — Pind. Fr. 102. resp. Plut. de Musica c. 28: *ἔτι δέ, καθάπερ Πίνδαρός φησι, καὶ τῶν σκολιῶν μελῶν Τέρπανδρος εὑρετὴς ἦν.* — Pind. Fr. 131. v. 1. Ahrens *φιλεῖν* pro *φιλέειν.* — P. 269. V. 8. leg. *νούσῳ* pro *νόσῳ.* ib. not. ad V. 9. lege: *οἶαγρον* pro *οἴαγρου.* — Pind. Fr. 184. Omittunt Strabonis codd. Ee. — V. 1. ap. Strab. libri *θαλάσσης.* — V. 2. *αἰγίβοτον* mox. — Pind. Fr. 194. Schneidewin pro *ἐς στάσιν* coni. *ἵστασαν ἄλγος ἐμμανές.* — Pind. Fr. 210. Nauck coni. *πάρος μέλαιναν.* — Pind. Fr. 220. Nauck *διοίγετο σάρκες* coniecit. — Pind. Fr. 232. Nauck coni. *δυσφρόνων στέγνιον μεριμνᾶν.* — P. 298. Pindari Fr. 242. lin. pen. interpunge: codd. *βουλόμενος,* C. Fr. Hermann. *βουλομένοις.*) — Pind. Fr. 256. fortasse prorsus eximendum, nam videntur duo scholia temere coaluisse, alterum egit de Abis, alterum de Olympia, ut Pindari testimonium pertineat ad Ol. VI. 71., nam Iamidarum nomen recte Boeckh restituisse videtur. — Pind. Fr. 299. Lobeck Pathol. I. 303. putat Grammaticum errore deceptum respexisse Nem. III. 83: *Κλεοῦς ἐθελούσας* (ubi M1 *κλέος*).— Fragmentum adespoton ap. Stob. Flor. 126, 2:

Θανόντων δὲ καὶ λόγοι φίλοι προδόται.

cod. Vindob. monente Nauckio tribuit *Pindaro.* Fortasse deleto *λόγοι* scribendum:

Θανόντων δὲ καὶ φίλοι προδόται.

sed possunt alia tentari. Quod Tzetz. Epist. p. 23. Pressel scribit: *καὶ οὐκ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ Φειδίᾳ ποιήσαιμεν εὐπαλάμων τε ὕμνων τελοῦντι κατὰ Πίνδαρον τέκτονι.* petitum est ex Aristoph. Eq. 530. (vel potius Cratino). — *Tyrtaei* Fr. 2. V. 2. om. ap. Strabonem mox. — Tyrtae. Fr. 3. codicum lectiones hae sunt: ODhios *ὄβριμος ἔργων,* Fma Ald. *ὄμβριμος ἐργων,* x *ὀμβριμοεργής.* — Tyrtae. 10. V. 17. Hecker coni. *μηδὲ μέγαν ποιεῖσθε.* — Tyrtae 11. V. 2. Hecker ut solet quae sanissima sunt temere coniecturis vexare, pro *οὔπω* requirit *οὔπως* vel *οὔτοι.* — *Mimnerm.* Fr. 3, 1. *ὥρην* probat Nauck. — Mimnerm. Fr. 9. Varietas lectionis ex ed. Krameri haec est. V. 1. *ἡμεῖς* om. CFmo Ald. — *ω'* om. codd. omnes, additum in edd. inde ab Hopper. — *αἰπύ τε* codd. omnes praeter F. in quo est *ἐπεί τε,* hinc Meineke coniecit *Ἠμεῖς δ' αὖτε* (vel *δηὖτε*) *Πύλαν.* V. 5. *διαστήεντος* CFos, *δι' ἀστῆεντος* s, *δ' ἀναστάντες* x, *δ' Ἀστέεντος* edd. Possis V. 1. coniicere *Αἶψ' ὑπὸ δ' ἔπειτα Πύλου Νηλήϊον ἄστυ λιπόντες,* nam aegre illud epitheton bene conveniens urbi eripi nobis patiar cf. tamen de situ urbis E Curtius Peloponn. II. 154. seqq. — *Solon.* p. 334. not. ad Fr. 4. pro *Aldina Voemell* legas *Aldina Voemelii.* — Solon. p. 336 not. l. 8. leg. *ἔχουσι* pro *ἔχουσι.* — Solon. Fr. 18. cf. Tatian. c. 58. — Solon p. 353. l. 18. post *οὐκ ἀγνοεῖς* adde: *incertum est.* — *Phocylidis* fort. sunt versus ap. Themist. Or. XXI. 258:

Ὅφιν μὲν ἐν οὔρεσιν ἠδὲ λέοντα
θηρητὴρ αἴων τε καὶ εἰσορόων κ' ἀλέοιτο·
γνωστὴ μὲν γὰρ τῶν βουλή, γνωστὸν δὲ νόημα·
ἀνὴρ δ' ἄλλα κέκευθεν ἐνὶ φρέσιν, ἄλλα δὲ βάζει·
μῦθοι μὲν λεῖοι καὶ μείλιχοι, ἔχθρὰ δὲ ἔργα.

Pseudophocylidea. Friedlieb, qui nuper Sibyllina oracula edidit, cum alias a Bleekio dissentit, tum librum II. iam saeculo secundo compositum esse censet. Notae codd. ap. Friedlieb sunt flr (FLR). Leguntur ibi Lib. II. v. 56 - 148. — V. 8. *δὲ* om. S. — V. 9. *πάντᾳ* etiam S. — V. 14. *ἐπίμετρον ἅπασι* S. — V. 17. S (ex codd. corr.) *ὅ τις κεν ἄν τις ὁμόσσῃ.* — V. 20. *γλώσσης* r, *γλώσσῃ* l et f (?). — V 21. *οὐν* om. lr. - V. 24. S *ὠδήγει.* — V. 31. S *μὴ πρὸς φίλον, ἀλλ' ἐπ' ἄμυναν.* — V. 32. in S legitur ante V. 31. — V. 34. *μανεὶς* fl. — V. 35. S *ἀγροῦ γειτονεύοντος*

Digitized by Google

ἀπόσχου μὴ τὸν δ' ἄρ' ὑπ. — V. 41. χώρη f, χώρης r, χώρις l, deinde omnes ἔχειν. — V. 48. S κεύθης κραδίην omisso νοον. — V. 51. S ὃς δ' ὑπ' ἀνάγκης. — V. 58. S πολλάκις ... ἐξετέλεσσε (lr ἐξετέλεσε). — V. 67. σεμνὸς l, σεμνὸν fr. — V. 78. ἀντιφιτεύει †, ἀντιφιτεύσει lr. — Pseudophocyl. v. 20. G. Hermann coniecit γλώσσῃ βοῦν ἔχέμεν. — Pseudophocylid. 57. Nauck coni. μὴ προπετὴς ἔσο χεῖρα et V. 94. ἀχθόμενοι δ' ὀλίγοισι κυπέλλοις πάντες ἄπληστοι. — Pseudophocyl. V. 134. Nauck coni. κακοῖς ὅσοι παρεόντες. — V. 147. θήρειον δαίσῃ κρέας coni. Nauck. — *Xenophanis* Fr. 9. Meineke ex epistola pedestri sermone conscripta sumtum esse exemplum credit et ἐβληστριζόμην scribit. — *Theognis* V. 203. not.: „O. Schneider οὔτε γὰρ αὔτως" corrige οὔτ ι. — Theogn. V. 332. δίδου probat Nauck. — Theogn. V. 359. Nauck coni. μηδὲ δύην ἐπίφαινε. — Theogn. V. 440. not. pro κήδεων scribe κηδέων. — Theogn. V. 446. Nauck coni. οἷα διδοῦσι, φέρειν. — Theogn. V. 491. interpungendum ἀνίκητος δέ τοι οὗτος, ὅς κτλ. Ceterum Nauck coni. ἀνίκητος δέ τις οὗτος. — Theogn. V. 882. not: *ut hoc nomen viri fuerit*, legas *rivi*. — Theogn. V. 903. not. *dicitur*, legas *dicetur*. — Theogn. V. 999. conieci aliquando δείπνου δειελιῶμεν, ὅσον κτλ. — Theogn. V. 1331. not. *in unam* corrige *in unum*. — Theogn. V. 1372. Nauck ἀλλ' ἔν τοί γ' ἄτη. — Theogn. V. 1377. Nauck coni. κακότητα φιλῶν. — *Aeschyli* Fr. 1. εἰς τὴν μεθορίαν, in libris, si Schneidewino fides est, omissum est εἰς, itaque ille haec verba plane delere vult. — Fr. 2. scrib. Τυρσηνῶν pro Τυρρηνῶν. (Schneidewin Τυρσηνόν). — Fr. 3. Schneidewin videtur Aeschylo abiudicare. — *Sophocles* p. 459. Adiectivum κλυτόμητις extat etiam in epigr. Megarico Corp. Inscr. I. 1066. — Sophocl. p. 460. l. 13. δῶτορ ὑγείας etiam Hermann coniecit. — Sophocl. p. 460. l. 18. ab extr. *antiqua Isodemi* et *Aesculapii carmina*, legas: antiqua Isodemi et *Sophoclis* carmina. — *Ion.* I. V. 3. Hecker coni. ἔν τε Πανελλήνων ἀγοραῖς θαλίαις τε ἀνάκτων et ibid. V. 15: δίδου δ' ἄρ' Ἴωνα. — *Socrati* distichon tribuit Maxim. Conf. II. 649., sed est *Palladae*, vid. Anth. Pal. X. 34. — *Antimachus* p. 488. Koechly coniecerat κελαδεινὰ Πύθην ῥείοντα. — *Platonis* Epigr. 1. affert Platonis nomine add. Macrob. Sat. II. 2. — *Aristot.* 3. V. 4. Hecker coni. μοῦνος καὶ πρῶτος θνητῶν ὅδ' ἔδειξεν ἐναργῶς. — Aristot. Pepl. (5) Ep. 1. G. Hermann Aristoteli abiudicat; Ep. 2 V. 1. etiam σὺ δ' coniecit; Ep. 12. subditicium censet; Ep. 13, 2. εὐτυχέες coniecit; Ep. 23. Aristoteli abindicat; Ep. 29, 2. si Aristotelis sit, scribendum esse νέρθεν ἐμοῦ; Ep. 30. subditicium censet; Ep. 35, 1. Καπανῆος τῷδε coni.; Ep. 36, 2. δῶμ' ἔβαν εἰς Ἄϊδος. Ep. 37. Tzetze dignum censet; Ep. 41, 1. ὑπ' ὄχθῳ correxit. Ep. 48. 2. Ὀρφῆ': Ep. 50, 1. Τόξου τηλεβόλου ῥυτῆρα, Λυκάονος υἱόν: Ep. 51, 2. Αἴσιμα δ' ἀγγέλλω. — Aristotelis 7. V. 8. Schneidewin coniecit μαλακοῦ θ' ἡδίον' (vel τε λῴον') ὕπνου. — V. 13. pro χήρωσεν αὐγὰς Mattaire coni. χήρευσεν αἰγᾶς. — Ilgen V. 14. Μοῦσαι et V. 15. αὔξουσαι delenda censet. — *Cratetis* Fr. 12. p. 525. l. 5 a fine scribe: „Chrysippus ap. Athen. 337. A *eosdem* versus parodia lusit *simili*, ita ut." Ceterum ap. Strabonem om DFhi illos versus, quos Cgsv in margine exhibent, itaque Kramer prorsus reiecit, leguntur autem ibi tantum versus sex priores. — Cratetis fortasse est versus ap. Et. M. 722, 18:

Ὄφρ' εὖ γινώσκῃς ἡμὲν σοφὸν ἠδὲ σοφιστήν.

(nam σοφόν pro θεόν legendum, ut Meineke animadvertit), nisi malis ad Timonis Sillos referre. — Cratetis non est, quod legitur ap. Stob. Flor. XCVI. 13. *Κράντωνος* (Maxim. Conf. II, 571. Κράτωνος)·

Οὐκ ἔστι πενίας οὐδὲν ἀθλιώτερον
ἐν τῷ βίῳ σύμπτωμα· καὶ γὰρ ἂν φύσει
σπουδαῖος ἦς, πένης δέ, κατάγελως ἔσῃ.

sed legendum videtur *Κρίτωνος*, qui novae comoediae fuit poeta. — De Iambographis multas et permiras coniecturas protulit M. Schmidt in Museo Rhen. VI. 590. seq. quos qui cognoscere cupit, ipsum illum librum adeat. — *Archiloch.* 9. V. 7. τάδε coniecit pro τόδε iam Liebel. — Archiloch. Fr. 11. Παλλάδ' ἐϋπλόκαμον etiam Hecker coniecit, et praeterea θεσ-

Digitized by Google

σάμενος requirit, de Ulixe haec interpretatus. — Archiloch. Fr. 18. Meineke ambigit utrum abiudicandum sit epigramma Pario poetae, an Athenaeus perperam Pasiphilen Archilochi interpretatus sit Plangonem Milesiam vel Samiam mereticem, quae mediae comoediae tempore famosa fuit. — Archiloch. Fr. 19. ap. Strab. θάσσων libri, praeter F θάσων (σ pr. m. addidit), θᾶσσων mox, θείων x, deinde omnes οὖ. — Archiloch. 26. V. 2. malim nunc scribere:

Σήμαινε καί σφεας ὄλλυ' ὥςπερ ὀλλύεις.

nam nova Iani editio docet *πήμαινε* tantum in edd. vett. legi, contra *σήμαινε* N (et ed. Ald.), *CHMAIN* BP2GR, σημαίνη S. Praeterea *σφεας* P2 suppeditavit. V. 1. S *μὲν τοὺς αἰτίους*, N *τους μεν σιτοις*, edd. vett. *τοὺς μαιτίους*. Ego aliquando conieci *τοὺς μεταιτίους*. — *Archilochi* Fr. 37. in nota verba extrema: „Hecker coni. *χαίτην ἄμωμον*" ad praecedens Fr. 36. pertinent, contra quae nota extrema Fr. 36. leguntur „Schneidewin ad Epodos refert" pertinent ad Fr. 37., voluit enim Schneidewin referre ad illud carmen, ex quo sunt servata Fr. 86 a., 86 b., 87. — Archiloch. Fr. 51. Schneidewin tamen apud Euseb. *Σαπαῖοι* pro *Σαβαῖοι* legi vult. — Arch. Fr. 62. not. *Erinnas*, lege *Erinnae*. — Archiloch. Fr. 71. Nauck coni. V. 1. *Λεωφίλου δ' ἐστὶν κράτη* et V. 2. *Λεώφιλος δὲ μαχοῦ*. — Archil. Fr. 75. fort. *ἄτη 'κιχήσατο* praestat, sicut etiam Fr. 124. scribere possis *ἀϊτη 'ποτᾶτο* — Archiloch. Fr. 90. Adde Mingarelli cod. Nan. 496. — Archiloch. Fr. 123. not. *ἀποσπολόπτειν*, legas *ἀποσκολόπτειν*. — Archiloch. Fr. 129. adde Mingarelli codd. Nan. 496. — Archiloch. Fr. 139. Meineke coni. *πορδακοῦ διαὶ πέδου*. — Archiloch. 146. In Schol. Apoll. Rhodii coniecit Hermann *Κύαθον τὸν Πύλητος, τὸν Οἰνέως οἰνοχόον*. — Archiloch. Fr. 174. Meineke coni *παρ' Ἀλκμᾶνι* vel *παρ' Ἀλκαίῳ*. — Archilochi Fr. 169. *Εὐρυπύλον*, corrigas *Εὐρυπύλου*. *Archilochi* nomen *Aeschylo* substituendum censet Meineke apud Strab. VIII. 340, ubi ex Aeschylo affertur versus:

Κύπρου Πάφου τ' ἔχουσα πάντα κλῆρον.

ut sit ex illo Archilochi carmine, ex quo est Fr. 101. — Archilochi versus fort. delitescit ap. Hesych. *Εὐόργοις· γὰρ οὐδὲ τοῖσιν εὐόργοις ἔπος. τὸν ἐπὶ ψόγου, τοῖς μὴ ὀργιζομένοις, ἐφ' οἷς δεῖ, ἀλλὰ πάντα εὖ φέρουσιν, ἐσθ' ὅτε δὲ ἐπὶ ἐγκωμίου.* sed cod. *εὐόργοις· ὄχος γὰρ εὐθέτοισιν* κτλ. Coniicio: *Εὐόργοις· Ἀρχίλοχος·*

(Τλητὸν) γὰρ οὐδὲ τοῖσιν εὐόργοις ἔπος.

— *Simonidis Amorg.* I. 4. Schneidewin nunc mavult: *ἀλλ' ἃ δὴ βοτὰ Ἐφημέριοι ζῶμεν*. Ceterum A exhibet *ἀλλ' ἐφημέριοι ἀεὶ βροτοὶ ἃ δὴ βοτὰ ζωομεν*. — Simon. Amorg. I. 24. *ἐκόντες* etiam Nauck suspicatur. — Simon. Amorg. 7. V. 10. Schneidewin coni. *τὸν μὲν γὰρ αὐτόν*. — Simonides 7, 42. Nauck coni. *φύσιν δὲ πάντοτ'* (vel *πάντοσ'*) *ἀλλοίην ἔχει*. — Simon. Am. 7, 43. fort. leg. *τὴν δ' ἐκ τεφρώδεος καὶ παλιντριβέος ὄνου*. cf. Hesych. *ἐκ τεφρωδέων*. — Simonid. Amorg. 7. V. 58. A exhibet *περιτρύνει*. — Simonid. Amorg. 7, 82. A *ὅππως στίχων*. Schneidewin nescio cur *ὅκως τιν' ὦν*. — V. 108. Schneidewin *τῇ μάλιστα*. — *Hipponax* p. 588. In titulo pro *BIBAION ZA* legas *BIBAION A*. — Hippon. Fr. 6. Hecker non *ἐκποιήσασθαι*, sed *ἐκπτοήσασθαι* coni. — Hippon. Fr. 14. paulo melius exhibet cod. Huet. apud Schneidew. Philol. VII. 554: *τοῦτοισι θήπων τοὺς ἐρυθραίω παῖδας οὓς φ. μητροκοίτας βούπαλος σὺν ἀρήτῃ κνίζων καὶ φελίζων τὸν δυσώνυμον ἄρτον*. unde Schneidewin *θήπων .. φῇ* (i. e. *φησὶ*) *μητροκοίτας, κνίζων, καφάζων* (vel *φλυάζων*) *τὸν δυσωνύμων Ἄτην* quibus coniecturis locus non est restitutus. — Hippon. Fr. 15. l. aliquando conieci *τέωρε* scriptum esse, cf. Hesych *Τεωρεῖς· δραπέται, κακοῦργοι, λῃσταί* et *τέωρος· συκοφάντης καὶ τὰ ὅμοια*. — Hippon. 19, 4. *ῥήγνυται* coniunctivum nunc etiam Meineke (Vind. Strabon. 195.) tuetur. — Hippon. Fr. 46. Meineke coni. *Οἰκεῖ δ' ὅπισθε τῆς πόλιος ἐνὶ Σμύρνῃ Μεταξὺ Τρηχείης τε καὶ Λεπρῆς ἄκρης*, ita tamen ut Strabo ipse *ἀκτῆς* legerit. — Hippon. 49. V. 6. adde Tzetz. Epist. p. 3. ed. Pressel. not. (ubi *δάκοι*). — Hippon. Fr. 63. Locum Clazomenarum fortasse Hesychius significat *Τυρήν·* (cod. *τυρεῖν*) *τόπος τις Κλαζομενίων*. — Hippon. 77. Hecker

Digitized by Google

ἔκ delendum censet, Schneidewin *μολοβρίτεω* flagitat. — *Herodis* Fr. 3. V. 3. Schneidewin *λωβεῖται.* — Herodis Fr. 6. Secundum B. ten Brink ed. Stob. anni 1609. in marg. e cod. *ex Herodis Μολπείνου* (*Μολπίνου*) exhibet. — Herod. Fr. 10. not. In versibus, qui vulgo Leonidae tribuuntur, V. 4. etiam Meineke *ἰδεῖα δ' ἦ* correxit. — *Cercidas* p. 624. Cf. de Cercida Meineke Anal. Alex. 386. seqq. — Cercid. Fr. 3. Proverbium fuit *οἶκος φίλος οἶκος ἄριστος*, quod etiam legitur ap. Boeckh. Corp. Inscr. III. 5877. d (ubi falso *ψιλός* legitur, correxit Meineke): huc etiam spectat Homeri Hymn. in Merc. 36: *οἶκοι βέλτερον εἶναι ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφιν.* — Cercid. Fr. 5. addit Meineke Inc. Auctorem capilli Elog. p. 32. ed. Miller. — *Aeschrionis* Fr. 9. et 10. Schneidewin Mus. Rhen. IV. 475 seqq. putat idem carmen et *Ἐφημερὶς* et *Ἐφεσηΐς* dictum esse. — *Terpandro* addere debebam *Polymnestum* propter unum Pausaniae locum I. 14. 4: *Θάλης δ' ὁ Λακεδαιμονίοις τὴν νόσον παύσας οὔτε ἄλλως προσήκων, οὔτε πόλεως ἦν Ἐπιμενίδῃ τῆς αὐτῆς· ἀλλ' ὁ μὲν Κνώσσιος, Θάλητα δ' εἶναί φησι Γορτύνιον Πολύμναστος Κολοφώνιος, ἔπη Λακεδαιμονίοις ἐς αὐτὸν ποιήσας.* Nam reliqua nihil continent, quod ad carmina spectet, vide Comment. de Comoed. Att. p. 230, ubi Cratini versus sic videtur redintegrandus: *Καὶ Πολυμνήστες' ἀείδει μουσικήν τ' Οἰωνίχου Μανθάνει.* — *Alcmanis* Fr. 4. not. antepen. pro *similis* lege *simillia.* — Alcm. 15, V. 1. *εὔχομαι*, Hecker *ἔρχομαι* coni. — Alcm. Fr. 19, 2. Meineke *ἀνδρείων* mavult. — Alcm. 21, v. 3. Hecker *ἀν' ἀλκυόνεσσι* vel *ὑφ' ἁλκυόνεσσι φορεῖται* reqnirit, et deinde *νωλεμὲς ἦτορ ἔχων*, *ἁλιπόρφυρος ἱερὸς* (*ἰαρὸς*) *ὄρνις* coni. — Alcm. Fr. 63. Nauck suspicatur *δαινομὰς* i. e. *διανομὰς* scribendum esse. — Alcm. 59. Hecker coni. *ὅσσοι δὲ πεδ' ἀμέων.* — Alcm. 78. Meineke *Κιρβήσιον* requirit, et comparat Hesych. *Κιρβιατὸν ἔθνος ἐχόμενον Λυδῶν.* — Alcm. 148. Lobeck (Proleg. Pathol. 282.) coniecit poetam *Περίηρ* scripsisse, ut *Περίηρος* profectum sit a grammaticis. — *Alcmanis* nomen Nauck apud Herodian. *π. μ. λέξ.* 9, 31. restituendum putat: *Ἀλκμάν· οἷος δ' Εὐρυπῶν.* — *Sapphonis* 2, 13. Hermann *καδ δὲ Φίδρως καχχέεται.* — Sapph. 27, v. 3. *Τήϊος*, Hecker *Τηΐας.* — Sapph. 51. Hecker *Ἑρμᾶς δ' ἔχεν ὄλπιν* et contra *καρχάσι' ἕλον* requirit. — Sapph. 56. Hecker coni. *ὑακινθίνοις . . . ἄνθεσιν εὕρην πεπυκάδμενον ὤϊον.* — Sapph. 68, V. 3. *κήν*, Hecker coni. *κῆς.* — Sapph. 69, V. 2. *ἔσσεσθαι*, Hecker *γένεσθαι* coni. — Sapph. 67. B. *τύχοισα*, Hecker *τυχοίσας.* — Sappho 141. Hecker coniecit *Πάμφω* pro *Σαπφοῦς*, cf. Paus. VIII. 35, 8. — *Erinnae* Fr. 3. Heckerconi. *τουτάκις εἰς Ἀΐδαν . . . σιγὰ δ' ἐν νεκύεσσιν, ὄκα σκότος ὄσσε καταρρεῖ.* — *Alcaei* 32. Hecker coni. *Ἀλκαῖος σῶος Ἄρευϊ, ἔντος δὲ κλύτον ἀνάκτορον ἐς Γλαυκώπιον Ἴερον ὀνεκρέμασαν Ἀττικοί.* — Alcae. 34, 1. *ὗει*, Hecker coni. *νίφει.* — Alcae. 38. pro *ἀγάσυρτον* Lobeck et Hecker coni. *ἀνάσυρτον.* — Alcae. 41, 5. Schneidewin postea *πλείαις· καὶ κεφαλᾶς ἁ δ' ἑτέρα*, Hecker *ἁ δ' ἑτέρα τὸν ἑτέραν καὶ κεφάλας κύλιξ.* — Alcae. Fr. 54. not. *ὅπερ λέγεται ἐν ἑτέρῳ σύμποθι*, hic exhibet V. *ἀντὶ τοῦ σύμποθι ἢ ἐκ τοῦ πῶ τὸ πῶθι.* — Alcae. 60. Hecker coni. *ἀνδρῶν δαϊμένων.* — Alcae. 68. Schneidewin *ἔκ Γ' ἔλετο*, quod interpretatur *ἔ ἐξέλετο.* — Alcae. Fr. 97. Nauck *ἐλάφω* praefert. — Alcae. 101. Hecker coni. *ἀλλ' ἐς αὖω, μέτρ' ἔχων ἄβας πρὸς πόσιν.* — Alcae. p. 735. lin. 7. a fine pro *gitandum* lege *cogitandum.* — *Stesichor.* Fr. 7. V. 2. corrigo nunc *πῖνεν ἐπισχόμενος.* nisi quis *πί' ἐπισχόμενος* praeferat, sed cf. Apoll. Rhod. I. 472. — Stesichor. Fr. 17. et 18. excidit asteriscus, qui numeris adiectus fuit. — Stesichor. Fr. 44, 2. Meineke coni. *ἄρξον ἀοιδᾶς, Ἐρατώ, νόμους.* — *Ibyci* Fr 1. V. 9. O. Müller coni. *ἀτέμβησι κραταιῶς πεδόθεν σαλάσσων*, Mehlhorn vel *παῖς ὄθεν ἡμετέρας φρένας φυλάσσει*, vel *παιδόθεν αἰθύσσει ἡμ. φρ.* — Ibyc. 2, V. 2. *ἀπείρονα* etiam Hecker coniecit, idem *Κύπριδος* delendum censet. Fort. *ἐς ἄπειρα δίκτυα Κύπριδος ἐμβάλλει* legendum. — Ibyc. 4. Hecker coni. *Εὐρύαλε, γλυκερὸν Χαρίτων θάλος, Καλλικόμων Μουσῶν μελέδημα.* — Ibyc. Fr. 26. Nauck praeterea *ἔριδας* pro *ἔριδος* coniecit citra necessitatem. — *Anacreontis* 2, V. 4. Hecker lusitat *ὑμπαίζουσιν ἐπιστεφέων ὕλης ἐν κορυφῇς ὀρέων*, V. 7. *κεχαρημένος*, denique V. 9: *γενεῦ· σύμβουλος τὸν ἐμὸν δέχεσθ' ὦ Δεύνυσος ἔρωτα.* — Anacr. 4.

Digitized by Google

Hecker coni. *δίζημαί σε διοσκέων, οὐκ εἰδὼς ἔτι τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἡμοχεύειν.* — Anacr. 9, V. 2. Hecker requirit *σηράγγων.* — Anacr. 16, V. 2. etiam Hecker *Μεγίστη* coni. — Anacr. Fr. 17, V. 3. Emperius coni. *ποδὶ λαβρῷ.* — Anacr. 18, V. 2. *σὺ δ' ἠβᾷς,* Hecker *συνήβα* coni. et pro *ἔχων λέγων.* — Anacr. 30. *ἠρόμην,* Hecker *ἠχθόμην* coni. — Anacr. 35. Hecker Anacreonti abiudicat, substituens *Ἡρακλέων γὰρ ἱππόδορον κτλ.* — Anacr. 41. Cobet *διοσκεῖν,* Hecker *ἐμμενέως* coni. — *Anacreontea.* 3. not: *Gellium* N. A. XIX. 9: *in,* dele *in.* — Anacreonteor. 58. V. 10. not. legas *ἐκ ζέοντα* et *εἰσιόντα* pro *ἐκ ζέοντα* et *εἰσιόνια.* — Anacreonteor. 61, 14. codex non *λαμπρύνεις* sed *λαμπρύνοις* exhibet. — Anacreonteor. 65. 66. not. l. 4. pro *illo* legas *illa.* — *Simonides* p. 868. not. l. 8. *ἐκεῖνος,* v. *ἐκεῖνα*] legas *ἐκεῖνος* [v. *ἐκεῖνα*]. — Simonid. 5, V. 4. Possis etiam coniicere: *ὑγιὴς ἀνήρ· οὐδὲ μή μιν ἐγὼ μωμήσομαι.* — ib. not. ad V. 13. *τοὐπτπλειστον* legas *τοὐπιπλεῖστον.* ibid. not post V. 21. legas: *Synes. Epist. 103. Procl. in Plat. Cratyl. 156.* — Simonid. 13. Hecker coni. *ἐλθὼν εἰς τέμενος Διὸς ἀγλαόδενδρον.* — Simonid. 23. Valde suspectum Simonidem hoc carmen, coniicio, *ἡ δὲ ἱστορία καὶ παρὰ Σιμμίᾳ ἐν ταῖς Κατευχαῖς.* — Simonid. 37, V. 6. H. A. Koch coni. *σὺ δ' οὐκ ἀΐεις γαληθὴς δ' ἤθεῖ κνώσσεις.* — Simonid. 73. Hecker *ποικιλοκωτίλοι* requirit. — Simonid. 85, 2. *ἓν δὲ τὸ,* Hecker coni. *ἓν δέ τι.* — Simonid. Ep. 110. V. 6. pro *Ἄρην* legas *Ἄρη.* — Simonid. Ep. 110, V. 9. Hecker *τὸ δ' ἓν γέρας* coni. — Simonid. 122, 4. Schneidewin postea Froehlichii coniecturam *Κεῖον,* vel quod praefert *Κῆον* probat, i. e. *Κέων,* quae formae prorsus carent auctoritate. — Simonid. Ep. 138, 4. post *Ἀρτέμιδι* plene interpungendum. — Simonid. 176. Hecker coni. *Φοῖβος ἐςαγείται Τυνδαρίδησι χορόν, σὺν δ' ἄμετροι τέττιγες ἐπεστέψαντο χορωνόν.* — Simonid. Ep. 183. V. 6. *παννύχως* scribe *παννύχιος.* — Simonid. 235. Lobeck etiam (Pathol. I. 304.) Schneidewini ratione improbata *ἐριπόλοι* requirit. — Simonid. Fr. 240. *κίρτος,* Hecker coni. *Σκίρτος.* — *Timocreontis* fr. 1. V. 4. Hecker coni. *ἐπεὶ Θεμοστοκλῆ' ἤχθαρεν Ἀΐδως.* — *Lamproclis* Fr. 1. Quae de antiquo hymno in Minervam prodita sunt, ad Homericum aliquod carmen retuli, quamquam non adversabor, si quis de *Terpandri* aliquo *nomo* (vid. Terp. Fr. 1.) cogitare malit. At illud cavendum, ne quis existimet huc pertinere Olympi *Nomum* in Minervam, quem memorat Plut. de Music. c. 33: *Οἷον Ὀλύμπῳ τὸ ἐναρμόνιον γένος ἐπὶ Φρυγίου τόνου τεθέν, παίωνι ἐπιβατῷ μιχθέν· τοῦτο γὰρ τῆς ἀρχῆς τὸ ἦθος ἐγέννησεν ἐπὶ τῷ τῆς Ἀθηνᾶς νόμῳ. προσληφθείσης γὰρ μελοποιίας καὶ ῥυθμοποιίας, τεχνικῶς τε μεταληφθέντος τοῦ ῥυθμοῦ μόνον αὐτοῦ, καὶ γενομένου τροχαίου ἀντὶ παίωνος, συνέστη τὸ Ὀλύμπου ἐναρμόνιον γένος· ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦ ἐναρμονίου γένους καὶ τοῦ Φρυγίου τόνου διαμενόντων, καὶ πρὸς τούτοις τοῦ συστήματος παντός, μεγάλην ἀλλοίωσιν ἔσχηκε τὸ ἦθος· ἡ γὰρ καλουμένη ἁρμονία ἐν τῷ τῆς Ἀθηνᾶς νόμῳ πολὺ διέστηκε τὸ ἦθος τῆς ἀναπείρας.* Eundem Olympi nomum fortasse intellexit Plato Cratyl. 417. E: *Καὶ γὰρ νῦν μοι ἔδοξας ὥςπερ τοῦ τῆς Ἀθηναίας νόμου προαύλιον προαυλῆσαι.* Ad Olympum refero etiam quae Plut. de Mus. c. 17. dicit, ubi Platonem defendit ab Aristoxeni castigatione, quod Doricam harmoniam reliquis praetulerit, tum haud dubie quaedam exciderunt de Phrygia harmonia, quam non improbaverat Plato (vid. de Rep. III. 399. A); iam sequuntur: *ἐξήρκει δ' αὐτῷ* (i. e. *Πλάτωνι*) *τὰ εἰς τὸν Ἄρη καὶ Ἀθηνᾶν, καὶ τὰ σπονδεῖα· ἐπιῤῥώσασι γὰρ ταῦτα ἱκανὰ ἀνδρὸς σώφρονος ψυχήν.* Nam Olympi fuit etiam Nomus in Martem, vid. Plut. de Mus. c. 29: *Καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Ὀλυμπον ἐκεῖνον, ᾧ δὴ τὴν ἀρχὴν τῆς Ἑλληνικῆς τε καὶ νομικῆς μούσης ἀποδιδόασιν, τό τε τῆς ἁρμονίας γένος ἐξευρεῖν φασι, καὶ τῶν ῥυθμῶν τόν τε προσοδιακόν, ἐν ᾧ ὁ τοῦ Ἄρεως νόμος, καὶ τὸν χορεῖον, ᾧ πολλῷ κέχρηνται ἐν τοῖς Μητρῴοις· ἔνιοι δὲ καὶ τὸν βακχεῖον τὸν Ὀλυμπον οἴονται εὑρηκέναι.* ubi *κέχρηνται* ad Olympum eiusque sectam est referendum, cf. ib. c. 19: *Δῆλον δ' εἶναι καὶ ἐκ τῶν Φρυγίων, ὅτι οὐκ ἠγνόητο (ὑπ') Ὀλύμπου τε καὶ τῶν ἀκολουθησάντων ἐκείνῳ· ἐχρῶντο γὰρ αὐτῇ (τῇ συνημμένου νήτῃ) οὐ μόνον κατὰ τὴν κροῦσιν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ μέλος ἐν τοῖς Μητρῴοις καὶ ἔν τισι τῶν Φρυγίων.* Sed ut ad Lamproclis locum revertar, quominus cogi-

Digitized by Google

temus de Olympo illud prohibet, quod carminum Olympi nulla usquam exstat memoria, cum modi, quorum primus auctor esse ferebatur Olympus, (quid maiori, quidve minori Olympo esset tribuendum, anceps iam inter veteres erat iudicium), satis diu viguerunt, cf. Plut. de mus. c. 7., ubi postquam de maiore Olympo dixit, pergit de minore: *Καὶ τὴν αὔλησιν μαθὼν παρ' αὐτοῦ (Μαρσύου) τοὺς νόμους τοὺς ἁρμονικοὺς ἐξήνεγκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, οἷς νῦν χρῶνται οἱ Ἕλληνες ἐν ταῖς ἑορταῖς τῶν θεῶν.* Olympo praeterea tribuit Plut. c. 7. Nomum in Apollinem, cui *Πολυκέφαλος* nomen fuit, (cf. Pindari Pyth. XII. 15. ibique Schol. et Hesych. v. *Πολυκέφαλος*) et *Ἁρμάτιον νόμον* ibid., denique idem dicit Plut. de Mus. c. 15: *Ὄλυμπον γὰρ πρῶτον Ἀριστόξενος ἐν τῷ πρώτῳ περὶ μουσικῆς ἐπὶ τῷ Πύθωνί φησιν ἐπικήδειον αὐλῆσαι λυδιστί.* — *Timothei* Fr. 11. Ian in ed. Macrobii in dimetros anapaestos redegit, V. 1. scribens *σύ τε ὦ* (sic PST7RN, CIT*εω* B, *οὔτε ὦ* P6) et deinde e coniectura *λαμπραῖς ἀκτῖσ'* et *ἐχθροῖσι.* Ceterum pro *λαμπραῖς* exhibent B *aaMTPaiC*, P6 *ἅμα ταῖς*) et deinde N *ἀκτισινατε.* Denique *ωιε* addunt PN, *ωε* BR, *ὦ* SP7. — *Telestis* I. v. 13. Hecker *τὰν συνεριθοτάταν.* — *Carm. Pop.* 21. Hermann satis audacter integros creticos revocare instituit:

Ὦ τί πάσχεις σύ; μή, μὴ προδῷς ἔμ', ἱκετεύω σε, πρὶν καὶ μολέν
κῆνον· ἀνστάθι καὶ μὴ κακὸν μέγα ποιήσῃς με τὰν δειλάκραν.
ἁμέρα δ' ἐστὶ καὶ δή· τὸ φῶς τὸ διὰ τᾶς θυρίδος οὐκ εἰσορᾷς;

Fr. Adesp. 122. Etiam Hecker *εἰκόνα δ' ἀμφ' Ἑλένας πεπυρωμένον ὤλεο*, et Schneidewin *δείκελον ἄμφ'*. — P. 1076. Alia ex Iambographis petita apud Hesychium delitescere videntur, velut fort. *Archilochi* est: *Κάλοι δὲ ὀρόχθουν· σχοινία δὲ ἐτίνασσον. Archilochi* vel *Hipponactis*: *Πατρόθεν πορδηκάδαι·* (vulgo *πορδικάδαι*), *ὅτι πατέρων ὄνων εἰσὶν ἡμίονοι. Archilochi* fortasse est: *Ἐπ' Αἰννύρων ὁδῶν· Αἰννύρα χωρίον τῆς Θρᾴκης, ἀπὸ Αἰννύρου ὀνομασθέν.* Item *iambographi* videtur, quod exhibet Steph. Byz. v. *Ἀγρός· Ἀγροικηρήν φύσιν.* Quod legitur ap. Et. M. 270, 9. not. (cod. Voss.) *Διαρταμήσαντες· διακόψαντες, διαμερίσαντες, οἷον μηληδὸν διαρταμήσαντες* ex oratione pedestri videtur sumptum exemplum scribendumque cum Meinekio *μεληδόν.*

Digitized by Google

Fragmentorum numeri huius editionis cum numeris praecipuarum editionum collati.

Pindari fragmenta.

Ed. Boeckh.	Haec ed.[1]	Ed. Boeckh.	Haec ed.	Ed. Boeckh.	Haec ed.	Ed. Boeckh.	Haec ed.	Ed. Boeckh.	Haec ed.
1	2	49	58	97	109	145	236	193	253
2	3	50	59	98	110	146	142	194	254
3	4	51	60	99	111	147	143	195	255
4	1	52	51	100	112	148	144	196	55 B.
5	6	53	52	101	113	149	239	197	170
6	7	54	61	102	114	150	145	198	171
7	8	55	62	103	115	151	146	199	172
8	9	56	63	104	117	152	200	200	256
9	10	57	133	105	118	153	233	201	173
10	11	58	64. 65	106	119	154	147	202	257
11	12	59	66	107	120	155	240	203	280
12	13	60	67	108	121	156	241	204	174
13	17	61	68	109	122	157	148	205	175
14	15	62	79	110	267	158	149	206	176
15	16	63	71	111	268	159	151	207	177
16	14	64	74	112	123	160	150	208	275
17	24	65	73	113	297	161	152	209	178
18	23	66	72	114	124	162	153	210	179
19	25	67	75	115	125	163	242	211	181
20	21	68	76	116	126	164	154	212	301
21	22	69	80	117	271	165	155	213	182
22	26	70	77. 78	118	127	166	156	214	183
23	20	71	81	119	128	167	157	215	184
24	29	72	82	120	272	168	158	216	185
25	30	73	83	121	273	169	159	217	186
26	31	74	84	122	cf. 34	170	160	218	187
27	32	75	85	123	231	171	18	219	319
28	33	76	87	124	232	172	161	220	322
29	35	77	88	125	130	173	19	221	188
30	36	78	89	126	131	174	162	222	190
31	37	97	90	127	132	175	163	223	191
32	38	80	91	128	134	176	243	224	192
33	39	81	92	129	135	177	164	225	55 A.
34	40	82	93. 94	130	233	178	244	226	277
35	41	83	95	131	233	179	165	227	193
36	42	84	96	132	136	180	245	228	86
37	43	85	97	133	137	181	246	229	194
38	44	86	98	134	138	182	312	230	195
39	48	87	99	135	234	183	313	231	196
40	45	88	100	136	298	184	166	232	197
41	46	89	101	137	140	185	167	233	198
42	47	90	105	138	279	186	168	234	274
43	49	91	102	139	235	187	cf. 116	235	201
44	50	92	103	140	237	188	cf. 116	236	104
45	53	93	69	141	269	189	248. 249	237	202
46	54	94	101	142	141	190	169	238	
47	56	95	106. 107	143	296	191	251	239	203
48	57	96	108	144	238	192	252	240	204

[1] Accesserunt in hac edit. fragmm. 5. 27. 28. 116. 139. 180. 189. 199. 227. 228. 229. 247. 250. 263. 265. 266. 270. 276. 278. 282. 284. 285. 286. 288. 290. 291. 293. 300. 302. 307—310. 318. 320. 323. 324. (vid. p. 1060.)

Digitized by Google

Ed. Boeckh.	Haec ed.
241	205
242	206
243	207
244	208
245	261
246	209
247	210
248	211
249	264
250	212
251	262
252	213
253	214
254	215
255	216
256	217
257	218
258	219
259	220
260	221
261	222
262	223
263	292
264	260
265	224
266	129
267	306
268	281
269	225
270	283
271	287
272	289
273	294
274	295
275	299
276	303
277	70
278	304
279	305
280	226
281	314
282	315
283	316
284	317
285	321
286	230
287	311
288	258
289	259

Callinus.

Ed. Bach.	Haec ed.[1]
1	1
2	3
3	4
4	2
5	5
6	7
7	8

Tyrtaeus.

Ed. Bach.	Haec ed.[2]
1	2
2	4
3 }	5
4 }	
5	6. 7
6	10
7	11
8	12
9	14
10	13
11	15
12	16

Mimnermus.

Ed. Bach.	Haec ed.[3]
1	1
2	2
3	5
4	3
5	4
6	6
7	7
8	8
9	12
10	1
11	13
12	9
13	10. 14
14	17
15	15. 16
16	19
17	20
18	
19	

Solon.

Ed. Bach.	Haec ed.[4]
1	25
2	23
3	27
4	13
5	24
6	15
7	14
8	16
9	17
10	18
11	26
12	1. 2. 3
13	4
14	5
15	6
16	7. 28
17	10. 12
18	
19	11
20	22
21	20. 21
22	19
23	31
24	32—34
25	35—37.30
26	38—40
27	41

Critias.

Ed. Bach.	Haec ed.
1	1
2	2
3	3. 4
4	5
5	6
6	
7	7

Ed. Canter.	Haec ed.
1	21
2	19
3	16
4	33
5	34
6	7
7	8
8	14
9	35
10	1
11	2
12	3
13	9
14	10
15	11
16	30
17	31
18	36
19	25
20	12
21	13
22	23
23	15
24	18
25	40
26	17
27	39
28	4
29	5
30	6
31	26
32	24
33	29
34	20
35	22
36	27
37	32
38	28
39	37
40	38
41	46
42	47
43	45
44	43

Aristotelis Peplus.

Ed. Canter.	Haec ed.[5]

Ed. Canter.	Haec ed.
45	41
46	48
47	42
48	44

Archilochus.

Ed. Liebel	Haec ed.[6]
1	103
2	24
3	20
4	26
5	31
6	87
7	28
8	38
9	20
10	53
11	30
12	29
13	28
14	70
15	23
16	39
17	27
18	41
19	33
20	37
21	42
22	36
23	90
24	43
25	35
26	32
27	44
28	47
29	57
30	76
31	68
32	58
33	60
34	65
35	56
36	77
37	72
38	79
39	61
40	66

[1] Accessit fragm. 6.
[2] Accesserunt fragmm. 1. 3. 8. 9.
[3] Accesserunt fragmm. 18. 21. 22.
[4] Accesserunt fragmm. 8. 29 42—45.
[5] Accesserunt numeri 49—63.
[6] Accesserunt fragmm. 2. 8. 16. 21. 22. 34. 40. 46. 48. 51. 62. 86b. 93. 95. 104. 107. 111. 114. 115. 132. 135—138. 148. 150. 152. 168. 170. 172. 190. 198.

Digitized by Google

Ed. Liebel.	Haec ed.	Ed. Liebel.	Haec ed.	Ed. Liebel.	Haec ed.
41	75	94	115	147	167
42	63	95	99	148	59
43	73	96	74	149	140
44	78	97	100	150	173
45	55	98	127	151	174
46	72	99	121	152	175
47	80—82	100	69	153	177
48	9	101	106	154	178
49	5. 15	102	105	155	182
50	4	103	110	156	183
51	6	104	108	157	181
52	1	105	109	158	184
53	13	106	122	159	185
54	12	107	123	160	180
55	11	108	169	161	186
56	3	109	124	162	139
57	18	110	83	163	184
58	7	111	125	164	187
59	86a	112	126	165	188
60	88a. 89	113	43	167	88b
61	101	114	134	168	191
62	91	115	151	169	192
63	92	116	141	170	193
64	102	117	179	171	194
65	96	118	142	172	195
66	117	119		173	
67	116	120	171	174	196
68	84	121	189	175	197
69	118	122		176	
70	119	123	155	177	112
71	120	124	133	178	
72	17	125	143	179	
73	45	126	144	180	
74	64	127	145	181	176
75	67	128	146	182—186	
76	98	129	146		
77	85	130	147		
78	23	131	149		
79	95	132			
80	113	133	153		
81	14	134	154		
82	94	135	156		
83	52	136	157		
84	97	137	158		
85	10	138	159		
86	19	139	160		
87	54	140	184		
88	128	141	161		
89	25	142	162		
90	71	143	165		
91	129	144	163. 164		
92	130	145	184		
93	131	146	166		

Simonides Amorginus.[1]

Welck.	Haec ed.
1	1
2	2
3	3
4	4
5	
6	5
7	6
8	7
9	8. 9
10	33
11	

Ed. Welck.	Haec ed.	Ed. Welck.	Haec ed.
12	35	29	80
13		30	45
14	15	31	46
15	10	32	79
16	11	33	47
17	12	34	48
18	13	35	50
19	14	36	52
20	16	37	63
21	17	38	53
22	18	39	54
23	19	40	55
24	20	41	56
25	21	42	57
26	22. 23	43	58
27	24	44	3—9. 11
28	25	45	65
	26	46	66
30	27	47	81
31	28	48	67

Hiponax.

Ed. Welck.	Haec ed.[2]
1	1
2	29A
3	29B
4	11
5	2
6	13
7	49
8	51
9	18. 19
10	16. 17
11	27
12	28
13	
14	20
15	21
16	30
17	31
18	1
19	33
20	34
21	36
22	39
23	37
24	38
25	
26	35
27	40
28	44

Ed. Welck.	Haec ed.
49	68
50	87
51	69
52	72
53	
54	25
55	73
56	85
57	82
58	83
59	
60	84
61	59
62	71
63	22
64	90
65	76
66	
67	77
68	133
69	96
70	95
71	
72	114
73	110. 111
74	138
75	135
76	136
77	97
78	130
79	
80	75
81	117

[1] Access. fragmm. 29 30. 31. 32. 34. 36. 37. 38. 39.

[2] Access. fragmm. 12. 14. 15. 32. 41. 42. 60. 61. 62. 64. 70. 74. 88. 101—103. 115 119—121. 124. 126. 137.

Digitized by Google

Ed. Welck.	Haec ed.
82	86
83	100
84	134
85	127
86	118
87	
88	132
89	98
90	99
91	107
92	109
93	112
94	113
95	122
96	126
97	104
98	106
99	125
100	130
101	129
102	23
103	24
104	116
105	131
106	123
107	10
108	108
109	26
110	105
111	92
112	78
113	43. 91
114	89
115	93
116	94

Alcman.

Ed. Welck.	Haec ed.[1]
1	1
2	4
3	8. 12. 13
4	36
5	52
6	7
7	81
8	38
9	117
10	53
11	20

Ed. Welck.	Haec ed.
12	21
13	22
14	27
15	115
16	97
17	69
18	70
19	64
20	66
21	24
22	60
23	25
24	72
25	26
26	28A
27	28B
28	71
29	15
30	30
31	2
32	18
33	18
34	29
35	79. 80
36	68
37	19
38	99
39	100
40	37
41	101
42	
43	102
44	150
45	55
46	104
47	39
48	63
49	105
50	31
51	32
52	62
53	83
54	106
55	107
56	116
57	110
58	111
59	56
60	41
61	112
62	114

Ed. Welck.	Haec ed.
63	78
64	40
65	42
66	9
67	16
68	82
69	43
70	44
71	45
72	58
73	59
74	73
75	74
76	96
77	75
78	3
79	46
80	48
81	49
82	33
83	85
84	142
85	86
86	109
87	87
88	122
89	125
90	127
91	128
92	130
93	133
94	135
95	146
96	118
97	
98	149
99	127
100	88
101	131
102	136
103	95
104	141
105	89
106	90
107	148
108	152
109	91
110	153
111	11
112	145
113	17

Ed. Neulan.	Haec ed.
114	92
115	120
116	65
117	140
118	93
119	108
120	94
121	57
122	137
123	51
124	34
125	132

Sappho.

Ed. Neulan.	Haec ed.[2]
1	1
2	2
3	3
4	4
5	5
6	6
7	7. 8
8	17
9	37
10	137
11	18
12	19
13	115
14	33
15	67
16	32
17	25
18	163
19	68
20	75
21	64
22	65
23	70
24	45
25	44
26	46
27	43
28	136
29	72
30	56
31	89
32	90
33	14

Ed. Neulan.	Haec ed.
34	104
35	93
36	39
37	40. 41
38	89
39	57
40	43
41	101
42	76A 76B
43	78
44	77
45	80
46	54
47	11
48	
49	105
50	60
51	109
52	87
53	86
54	50. 79
55	52
56	53
57	88
58	58. 59
59	13
60	15
61	29
62	16
63	99
64	100
65	106
66	30
67	31
68	95
69	92
70	51
71	102
72	81
73	91
74	42
75	38
76	84
77	83
78	103
79	51
80	85
81	74
82	116
83	20
84	21

[1] Access. fragmm. 5. 6. 10. 14. 23. 35. 47. 50. 54. 61. 65. 67. 76. 77. 84. 98. 103. 113. 119. 123. 124. 126. 129. 134. 138. 139. 143. 144. 147. 151.

[2] Access. fragmm. 9. 14. 22—24. 26. 35. 36. 55. 61. 63. 69. 71. 73. 94. 96. 97. 107. 108. 110. 111. 124. 127. 130. 133. 138—140. 143. 148. 154. 158. 164. 169.

Digitized by Google

Ed. Nevian.	Haec ed.	Ed. Nevian.	Haec ed.	Ed. Matth.	Haec. ed.	Ed. Matth.	Haec ed.	Ed. Klein.	Haec ed.
85	114	138	119	45	116	94e	86. 105	17	68
86	82	139	120	46	16	95	123	18	16
87	12			47	81	96	142	19	
88	66	**Alcaeus.**		48	89	97	122	20	36
89	117			49	49	98	125	21	37
90	10	Ed. Matth.	Haec ed.	50	50	99	75	22	70
91	48			51	93	100	134	23	84
92	121			52	17	101	131	24	18
93	28	1	15	53	84	102	130	25	72
94	49	2	18	54	9	103	120	26	24
95	112	3	19	55	10	104	143	27	25
96	122. 123	4	20	56	65	105	113	28	19
97	125	5	37	57	114	106	119	29	69
98	113	6	38	58	115	107	124	30	21
99	160	7	21	59	51	108	136	31	22
100	170	8	33	60	52	109	156	32	
101	155	9	32	61	107	110	148	33	23
102	156	10	22	62	108	111	141	34	30
103	149	11	23	63	111	112	128	35	
104	165	12		64	112	113	109	36	
105	126	13	24	65	92	114		37	
106	3	14	25	66	95	115	147	38	31
107	157	15	77. 80	67	33	116	155	39	34
108	167	16	106	68	85	117	133	40	39
109	153	17	2	69	59	118	152	41	40
110	98	18	3	70	94	119	150	42	41
111	166	19	4	71	11	120	145	43	42
112	150	20	1	72	88	121		44	26
113	168	21	6	73	72	122		45	
114	152	22	5	74	78	123	69	46	27
115	161	23	7	75	87	124	62	47	28
116		24	13	76	101	125		48	
117	159	25	63	77	96			49	
118	151	26	48	78	100	**Stesichorus.**		50	
119	128	27	34	79	83			51	29
120	129	28a	39	80	73	Ed. Klein.	Haec. ed.	52	—
121	162	28b	45	81	14. 74			53	73
122	47	29	35	82	66	1	1	54	43
123	131	30	44	83	154	2	2	55	44
124	132	31	41	84	68	3	3	56	63
125	134	32	36	85	82	4	54	57	65
126	135	33	36	86	102	5	5	58	
127	141	34	47	87	103	6	6	59	66
128	62	35	43	88		7	7	60	
129	144	36	53	89	76	8	9	61	56
130	145	37	57	90	104	9	10	62	57
131	142	38	140	91	91	10	8	63	58
132	146	39		92	91	11	11	64	59
133	93	40	56	93	117	12	12	65	82
134	147	41	55	94a	118	13	67	66	85
135	27	42		94b	26	14	13	67	83
136		43	58	94c		15	14	68	50
137	118	44	97	94d	98	16	15	69	60

[1] Access. fr. 8. 12. 27—31. 40. 42. 46. 54. 60 61. 64. 67. 70. 71. 79. 90. 110. 121. 126. 127. 129. 132. 135. 137—139. 144. 146. 149. 151. 153.

[2] Access. fr. 4. 20. 46. 47. 55. 71. 74. 76. 78.

Digitized by Google

Ed. Klein.	Haec ed.
70	90
71	48
72	17
73	61
74	35
75	33
76	62
77	53
78	45
79	51
80	52
81	95
82	93
83	77
84	49
85	87
86	88
87	80
88	89
89	94
90	91
91	86
92	75
93	79
94	64
95	32
96	38
97	

Ibycus.

Ed. Schneidew.	Haec ed [1]
1	1
2	2
3	4
4	5
5	30
6	57
7	6
8	7
9	51
10	31
11	32
12	33
13	8
14	34
15	9
16	35
17	11
18	37
19	12
20	38

Ed. Schneidew.	Haec ed.
21	39
22	10
23	40
24	14
25	41
26	43
27	16
28	45
29	54
30	46
31	23
32	
33	22
34	
35	47
36	48
37	20
38	25
39	26
40	23
41	28
42	
43	17
44	18
45	19
[46]	
47	
48	58
49	61
50	52
51	24
52	21
53	62
54	53
55	59
56	56
57	
58	
59	

Anacreon.

Ed. Bergk.	Haec ed.
1	1
2	2
3	3
4	4
5	18
6	5
7	6
8	8
9	9

Ed. Bergk.	Haec ed
10	10
11	13
12	129
13	131
14	11
15	14
16	17
17	19
18	20
19	21
20	22
21	23
22	24
23	25
24	26
25	27
26	28
27	30
28	31
29	32
30	33
31	34
32	35
33	36
34	37
35	38
36	39
37	40
38	41
39	42
40	43
41	44
42	45
43	46
44	47
45	48
46	49
47	50
48	51
49	52
50	53
51	16
52	54
53	55
54	56
55	57
56	58
57	59
58	60
59	61
60	62
61	63
62	64

Ed. Bergk.	Haec ed.
63	65
64	
65	66
66	67
67	68
68	95
69	94
70	99
71	96
72	97
73	69
74	70
75	71
76	72
77	73
78	74
79	75
80	76
81	77
82	78
83	79
84	86
85	84
86	85
87	87
88	88
89	89
90	90
91	91
92	92
93	93
94	82
95	83
96	135
97	138
98	80
99	154
100	155
101	161
102	162
103	164
104	165
105	166
106	168
107	169
108	170
109	134
110	137
111	139
112	142
113	143
114	144
115	145

Ed. Bergk.	Haec ed.
116	146
117	147
118	149
119	150
120	152
121	153
122	29
123	
124	160
125	136
126	167
127	171
128	172
129	
130	117
131	7
132	130
133	118
134	119
135	120
136	121
137	122
138	123
139	124
140	125
141	148
142	156–159
143	127
144	128
145	132

Epigr.

1	108
2	102
3	109
4	110
5	104
6	105
7	106
8	107
9	103
10	111
11	
12	
13	112
14	101
15	100
16	113
17	115
18	116
19	114

[1] Access. fragmm. 3. 13. 15. 27. 29. 36. 42. 44. 49. 50. 55.

[2] Access. fragmm. 12. 15. 31. 98. 126. 133. 140. 141. 151. 163.

Digitized by Google

Anacreontea.

Edd. vulgar.	Haec ed.[1]
1	23
2	24
3	31
4	30
5	42
6	41
7	29
8	35
9	14
10	10
11	6
12	9
13	11
14	12
15	7
16	26A
17	3
18	4
19	21
20	22
21	17
22	18
23	34
24	38
25	43
26	46
27	47
28	15
29	16
30	19
31	8
32	13
33	25
34	49
35	52
36	50
37	44
38	45
39	48
40	33
41	36
42	49
43	32
44	28
45	27A
46	27B.C
47	37
48	2
49	2B

Edd. vulgar.	Haec ed.
50	55
51	56
52	58
53	53. 54
54	51
55	26B
56	
57	
58	62
59	5
60	
61	1
62	20

Simonid. Ceus.

Ed. Schneidew.	Haec ed.[2]
1	
2	1
3	2
4	
5	3
6	212
7	51
8	83
9	4
10	57
11	14. 86
12	5
13	198
14	6
15	15
16	17
17	7
18	12. 40. 41
19	13
20	8
21	
22	
23	9
24	60
25	53
26	52
27	18
28	10
29	54. 56
30	55
[31]	
32	58
33	61
34	20
35	21
36	22
37	201
38	24
39	23
40	26
41	28
42	
43	29
44	30
45	31
46	32
47	25
48	34
49	35
50	37
51	36
52	38
53	
54	39
55	195
56	196
57	197
58	
59	84
60	85
61	117
62	118
63	119
64	120
65	87
66	88
67	89
68	89
69	42
70	231
71	202
72	43
73	44
74	45
75	46
76	47
77	46
78	234
79	244
80	203
[81]	
82	204
83	59
84	
85	48
86	206
87	207
88	243
89	208
90	209
91	49
92	213
93	214
94	50
95	215
96	216
97	246
98	217
99	218
100	219
101	220
102	221
103	19
104	63
105	64
106	65
107	66
108	189
109	67
110	68
111	69
112	226
113	190
114	191
115	229
116	70
117	71
118	192
119	72
120	73
121	74
122	242
123	81
124	75
125	76
126	193
127	235
128	78
129	224
130	236
131	245
132	
133	79
134	228
135	
136	247
138	230
139	248
140	
[141]	
142	232
143	237
144	249
145	
146	241
147	
147b	240
147c	80
148	90
149	91
150	92
151	93
152	94
153	95
154	96
155	97
156	99
157	100
158	101
159	102
160	103
161	104
162	
163	
164	
165	105
166	106
167	110
168	112
169	113
170	114
171	184
172	115
173	116
174	121
175	122
176	123
177	124
178	125
179	126
180	127
181	129
182	130
183	131
184	132
185	133
186	171
187	134
188	135
189	136
190	137
191	
192	138

[1] Access. num. 39. 57. 59 — 67.

[2] Access. fragmm. 11. 16. 27. 33. 62. 77. 82. 98. 107. 108. 109. 111. 166. 167. 177. 178 — 183. 185 — 188. 199. 200. 210. 211. 223. 225. 227. 233. 238. 239.

Digitized by Google

Ed. Schneidew.	Haec ed.	Ed. Schneidew.	Haec ed.	Ed. Neulan.	Haec ed.	Ed. Neulan.	Haec ed.	Ed. Neulan.	Haec ed.
193	139	215	159	**Bacchylides.**		18	19. 20	40	40
194	140	216	160			19	21	41	45
195	141	217	161			20	22	42	42
196	142	218	162	Ed. Neulan	Haec ed.[1]	21	23	43	43
197		219	163			22	31	44	51
198	143	220		1	1	23	24	45	52
199	144	222	164	2	4	24	25	46	
200	145	221	194	3	2	25	26	47	53
201	146	223	165	4	3	26	27	48	54
202	147	224	176	5	6	27	28	49	55
203	148	225	168	6	7	28	48	50	56
204	149	226	169	7	8	29	49	51	60
205	150	227	170	8	9	30	29	52	61
206	151	228	172	9	10	31	32	53	62
207	152	229	173	10	11	32	33	54	63
208	153	230	174	11	12	33	34	55	64
209	128	231	175	12	13	34	3	56	66
210	154			13	14	35	35	57	67
211	155			14	15	36	36	58	68
212	156			15	41	37	37	59	47
213	157			16	16	38	38	60	44
214	158			17	77	39	39		

[1] Access. fragmm. 5. 18. 46. 50. 57—59. 65.[1] 69.

Digitized by Google

LIPSIAE, EX OFFICINA C. P. MELZERI.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google